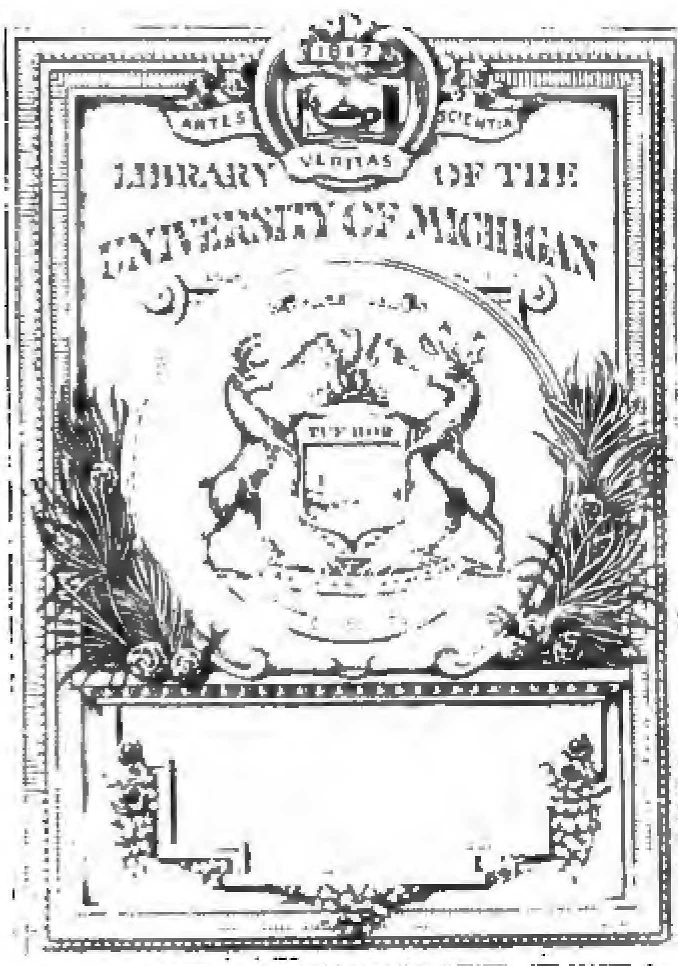
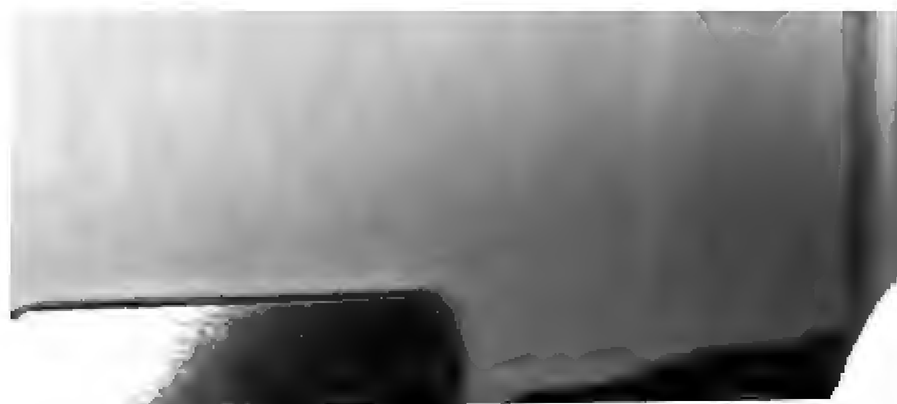

1817
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN

HISTORIE
LITERATURY ČESKÉ

ANEB

SAUSTAWNÝ PŘEHLED SPISŮ ČESKÝCH, S KRÁTKAU HISTORIJ NÁRODU, OSWJCENJ A GAZYKA.

PRACJ

JOSEFA JUNGMANNA,
DOKTORA FILOSOFIE A PROFESSORA HUMANITNJHO

W PRAZE,
PJSMEM ANTONJNA STRAŠIRYPKY
1825.

Speculum mentis tuae, ubi te omnis aetas ventura possit inspicere.

Cassiodorus.

Předmluwa.

Že auplněgšj přehled literatury wlastenské každému gegjmu přjteli, zwláště w nj pracugjcjmu spisowateli přjgemný bude, o tom pochybowati nelze; ale gest i giná za našeho wěku nemalá gj potřeba, myslјm k naprawenj křiwých o nj denně slýchaných, sobě odporných úsudků. Gsau, kdož posud tјm neywjce český gazyk porážeti usilugj, že w něm nižádné literatury nenj; gsau na proti tomu, kdož spisowatele na kopy a na sta počjtagjce, literaturu naši rádiby s bohatými literaturami kwětaucjch národu w rownowáhu položili. Gedni i druzj w škodliwém omylu wězegj, a podobným tomuto sebránјm literárnjch plodů tamti sprawedlnosti, tito skromnosti učiti se mohau. Wydatel přjtomného spisu pro sebe a k swému gediné poučenj giž okolo 1806. zbjrku gakausi podlé gmén spisowatelů byl uspořádal, ale naděge se, že někdo z našinců u lepšjch pramenů sedjcj a za powolánјm swým širšj známost literatury magjcj něco dokonalegšjho na swětlo wydá, nemjnil nikdy zbjrky swé, gegjžto nedostatek dobře znamenal, na gewo wynésti. Poněwadž ale geho naděge posawad se newyplnila, a zatjm slowůtný P. Boh. L**, kterému on wděčnostj powinowat gest, před třemi roky žádost wygewil, dostati něgaké auplněgšj literatury české, nebo aspoň hogněgšjho k nj stawiwa či zásoby, gakožto pomůcky ke swé wšeslowanské Polanům chy-

stané literatuře, uchopil wydatel tu přjležitost zawděčenj se tomu o slowanský gazyk wysoce zaslaužilému literatoru, a umjnil gemu swau gakaukoli zásobau poslaužiti. A wšak poznaw nowau P. Gréče literaturu Ruskau (polsky s dodatkami, we Waršawě 1824.), a zaljbiw sobe gegj saustawu, ano zpráwy politicko-historické od děgůw gazyka, a přehled literatury od spisůw wlastnjch odděluge, pořádek swůg zrušil, a docela předělal, něco přidage, mnohem wjce wynechage. Prwnj tři odstawy čili paragrafy na wětšjm djle od samého Gréče přigal, w tom gednak od něho odstaupiw, že spisy ne podle gmény spisowatelů, anobrž podlé předmětů a wěcj spořádané uwodj, gména pak ona wzadu klade s odwolánjm se na čjsla knih, aby tudy prospěch obogjho pořádku wšemožně spogil. Co se týká pomůcek tuto užitých, wyznáwá se wydatel, že sice sám mnohé staré i nowé knihy w rukau měl, a tak dalece ze samé gako studénky nebo zdroge čerpal, ale nemoha wšeho sám ohledati, mnoho také z předchůdců swých a gako z potůčků přibjral. Předewšjm P. Dobrowského literaturu gak prwnj (1792) tak druhé (1818) posud gen k roku 1526 wztahugjcj se wydánj prošel, a znamenitěgšj části na slowo přeložil. Ostatnj prameny zde užité gsau následugjcj: 1) Clavis haeresin claudens 1729, 1749, a Index pražský od roku 1767. 2) Effigies virorum etc. Abbildungen böhm. und mährischer Gelehrten und Künstler 1773-82. 3) Bohemia docta Balbini, edit. Ungari 1776. et P. Candidi 1777-80. 4) De saecularibus artibus F. Prochaska 1782. 5) Téhož Miscellaneen der böhmischen und mährischen Literatur. Prag 1784. 3 Hefte. 6) J. Dobrowského böhmische und mährische Literatur auf das Jahr 1779-81. 7) F. Pelcla Geschichte der Böhmen, 3te Auflage 1782. 8) Téhož böhmische, mähr. und schlesische gelehrte Jesuiten, Prag 1786. 9) Té-

hož nawrženj literatury české k weřegnému přednášenj 1799. Rkp. 10) Téhož sepsánj knih w českém gazyku tištěných od r. 1475. až do roku 1798. Rkp. 11) Sepsánj českých knih we Wjdeňské c. biblioth. se nacházegjcjch, od P. kustosa Kopitara, posud na cedulkách, w Museum. 12) J. Negedlého böhmische Grammatik, Prag 1805. 1809. 13) J. Złobického ze Zlobic zásoba k literatuře české sahagjcj až do roku 1804. Rkp. w Museum. 14) J. Ruljka Učená Čechye 3 swazečky. 1807–8. 15) Fr. Nowotného z Luže Bibliotheka českých biblj, 1810. 16) Paměti československých básnjřů při poezijch Bohusl. Tablice we Wacowě 1806–12. 17) Katalog českých knih w cjs. král. weřegné bibliothece s nahlednutjm bezprostřednjm w mnohé knihy tam chowané, k čemuž wydateli cjs. kr. auřednjci při těž bibl. zwláště pak Wel. P. Jan W. Zimmermann a P. Norbert Waněk ochotně přispěli. Kromě těch wětšj, menšj podjl na této práci udělenjm swých pomůcek wzali: Wys. urozený P. Brožowský z Prawoslaw, rada cjs. kr. appellacj, P. Wáclaw Hanka (gehož snaženjm i druhý registřjk gmén sebrán a sestawen), P. Fr. Palacký, P. Frant. Saukup, měšťan Pražský, můg bratr Antonjn, a g. kterýmž swé powinné djky skládám. Z rozdjlnosti pramenů pošla rozdjlnost a nestegnost samého djla i odtud některých spisů zewrubněgšj údánj, o ginýchž nedostatečná zpráwa, zwláště o takowých, kterých kromě zachowaného titule snad wjce giž nestáwá. Snažil se wydatel, aby každá kniha toliko pod gednau třjdau, a sice pod neystaršjm rokem swého wygitj nebo sepsánj stála, a pozděgšj wydánj gegj wšecka hned na pořád se uwedla; pročež starých spisů, n. p. Letopisů Trojanských wydánj Krameryusowo ne w poslednjm Oddělenj, ale w třetjm, t. g. w staré literatuře hledati potřeba. Mnohé spisy obsahem swým ke dwěma i wjce třjdám náležj, k. p. Rešelowa po-

stilla djtek mezi postilly a mezi spisy pro děti počjsti se může, a w prawdě w Oddělenj V. pod čjslem 541, i pod 1245 stogj, anoby wlastně gen pod gednau třjdau státi měla. To a podobné opakowánj mezi omyly a chyby té knihy počteno buď, které při druhém wydánj (budeli kdy gaké) bohdá se naprawj. Nebylo bez nesnadnosti na půl šesta tisjce spisů, spisků a spisečků w pořádek saustawný uwésti, zwláště o kterých dostatečné zpráwy před rukama nebylo. Wůbec wydatel tuto knihu za prwnj toliko zkaušku a gako nawrženj, časem doplněno a dokonaleno býti mohaucj, poważuge, a wšech milownjků literatury české žádá, aby znamenané nedostatky, kamž i pochybenj we wlasti, charakteru, dni narozenj a aumrtj spisowatelů českých náležj, gemu laskawě oznámiti ráčili.

W Praze dne 1. Listop. 1825.

Spisowatel.

Obsah.

Část I.

Uwedenj.

O Slowanech wůbec.

Oddělenj prwnj.

Od přjchodu Čechůw do země České až do obrácenj gich na wjru křesťanskau od r. 550. do r. 875.

Oddělenj druhé.

Od uwedenj křesťanstwa w Čechách až do krále Jana, aneb do wymřenj rodu Přemyslowa, od r. 875. až do r. 1310.

Oddělenj třetj.

Od krále Jana až do půtek o náboženstwj od r. 1310. až do r. 1410.

Obsah.

Oddělenj čtwrté.

Od půtek o náboženstwj až do rozšjřenj kněhtiskařstwj w zemi české, aneb do Ferdinanda I. od r. 1410. až do r. 1526.

Obsah.

Oddělenj páté.

Od Ferdinanda I. nebo od rozšjřenj tiskařstwj až do Ferd. II. nebo do wystěhowánj se nekatoljků ze země t. od roku 1526. až do r. 1620.

Obsah.

Obsah.

Část II.

Oddėlenj šesté.

Od wystėhowánj nekatoljkû až do uwedenj školnjho řádu w nėmeckých zemjch Rakauských, t. g. od roku 1620. až do roku 1774.

Obsah.

Obsah.

Obsah.

Literatura česká.

Část I.

Literatura česká.

Část I.

Uwedenj.

O Slowanech wûbec.

§. 1. *Neydáwněgšj historie Slowanûw.*

Neydáwněgšj historie národûw Slowanských kryge se w newědomosti. Podlé podobnosti k prawdě předkowé gich we hluboké starožitnosti wyšli z Asie, a giž w onom čase, we kterém o nich historie cele mlčj, w Europě sjdlili. *) W pátém wěku oznámili swé bytj nápady na Cjsařstwj Wýchodnj, a odtud wedli nepřetržené wogny se sausedy, wjtězili udatenstwjm, ale tratili owoce swého wjtězenj skrze rozdrobenj sil a neshodu mezi rozličnými kmeny, i negednau podlehli wládě mocných nepřátel Němcûw, Waracgûw, Chazarûw. — Čechowé od počátku VIII. wěku měli osobného swého wládce, a w XI. země gich počala nazjwati se králowstwjm. Králowstwj Morawské tak mocné we wěku IX., rozbito w X. wěku na části, které se dostaly Uhrûm a Němcûm. W druhé polowici IX. wěku (862) založeno wládařstwj Ruské, w X. wěku wzniklo wládařstwj Polské. Illyrských, a Německých Slowan historie wchodj w děge národûw nad nimi panugjcjch.

1) Národy štěpu Slowanského rozšjřeného přes wětšj část Europy wýchodnj, pûlnočnj Asie až do hranic Ameriky gsau následugjcj:

*) W. Grimm Vorrede zur Serb. Grammatik. Leipzig 1824.

a) Rusowé neb Rossiané, neymocněgšj ze wšech Slowan.
b) Poláci, druhý z národůw Slowanských.
c) Čechowé s Morawany a Slowáky *).
d) Illyričtj Slowané t. Srbowé, Wolhaři, Bosňáci, Dalmati a giuj po břehách Dunage až do Adriatického a Černého moře.
e) Slowané w Styrsku, Korytanech i Krainsku bydljcj.
f) Němečtj Slowané obýwagjcj w Pomořanech, Branibořjch, Slezku, Lužici až do břehůw Labe, potratili netoliko swau nepodlehlost, ale po části i gazyk otcůw swých.

*) Slowáci neb lépegi Slowené, gsau potomci starých Slowanů Pannonských, w gegichž zemi napotom Maďaři se z částky uwázali. Obýwagj Slowené ti hornaté kraginy půlnočnjch Uher, ale i zde onde w rowinách polednjch, djlem co stařj obywatelé, djlem co nowj osadnjci. Gsau mezi nimi též wlastnj Čechowé, n. p. za králowny Alžběty a s Giskrau tam přišlj. W r. 1787 z 11,408 městců a wesnic bylo obywáno 5798 od Slowáků, Horwátů a Srbů.

2) W Skythyi a Sarmatech prwnj Slowanůw sjdlo bylo, odkudž do Europy až k Baltickému i Adriatickému moři w rozličných časech se rozprostřeli. Domyslili se možno, že gméno Windů (t. Indů s předdechem w) gim toliko od cizých národů dáno pro neyweštj gich tenkrát s tjm národem podobu w gazyku, mrawjch i náboženstwj, a to zwláště prwnjm gich tlupám neyzápadněgi Europu proniklým. Oni sebe sámi Srby a snad pozděgi Slowany nazjwali, ano gak w Samskritu wůbec, tak někdy až posud w češtině, zwláště w obecné mluwě čteny r, l a w, b sebe wespolek zastupugj, n. p. wraworati, braborati, regstra, legstra etc. odkudž Srb snadno do Slw přegjti, a tak gména Srb, Serb, Sirb, Sorb, Sorab, Serw, Slaw, a (se wloženým k) Sklaw, Sokolaw, Sklab, Skalab, Sakalib (u Shah Na Méh), ano s přesazenjm čten Spor powstati mohla. Potwrzuge tu domněnku zachowánj toho gména Srb u dwau welmi rozdjlných kmenů Slowanských w Lužici a w Srbech za Dunagem. Gméno Antů (snad pokažené z Indů) dáno gim od Gothůw.

§. 2. *Wlastnosti Slowan.*

Dáwnj Slowané byli národ mocný, udatný, a měli wšecky ctnosti i wady mladých národůw: milost wolnosti, chtiwost a krutost na wogně, dobrotiwost a hostinnost doma. Od neydáwněgšjch časůw zanášeli se chowánjm dobytka, rolnictwjm, obchodem a řemesly. Milowali hudbu, a skládali sobě pjsně národnj i wogenské, znali počitářstwj

i časopočet a může býti i pjsmo *). Náboženstwj gegich bylo pohanské; klaněli se a obětowali bohům, a wšak měli známost o gedné neywyššj bytosti.

§. 3. *Gazyk Slowanský.*

Slowané mluwili, zdá se, gednjm obecným gazykem, který, gako wšecky Europské z Asie pochodil; čeho důwodem shodnost geho wýrazůw prwotných s řeckými, latinskými, německými, a s některými asiatskými, zwláště se Samskritským, dáwným gazykem Indie, zachowaným w swatých knihách Braminůw. Wlastnosti wšak toho dáwného Slowanůw gazyka gsau nám neznámé: nemámeť žádných geho pjsemných zůstatkůw, až téměř od rozdjlu kmenůw Slowanských, a od přeloženj na ten gazyk swatých kněh křesťanské nauky skrze zákonnjky řecké. Gazyk ten w neydáwněgšjch časech obsahowal, zdá se, gednu toliko mluwu neb nářečj, potom podělil se na dwě, na wýchodnj a západnj (Slowan i Antůw), které w nástupném čase z sebe wypustily mnohé odnože. Wšecko co nám o dáwném prwotném gazyku Slowanském wědomo, zamyká se we swědectwj Prokopia tagemnjka Belisarowa (550), který gazyk ten nazjwá ατεχνως βαρβαρος t. welmi cizým, nesrozumitedlným, a mimo to w některých gmenech Slowanských zachowaných skrze Byzantinské spisowatele, a to, gak se zdá, giž pokažených, k. p. Mezamir, Musok, Kelegast, Ardagast, Pirogast. To wše gest ze VI. wěku. Nepromněně zachowáno gméno Wolharského wyslance Dragomira k cjsaři Michalowi (805), s njmž porownati slušno gméno Dragomiry české.

Wšecky gazyky slowanské dělj se na dwě odnože hlawnj, na w ý c h o d n j a z á p a d n j, gegichž rozdjl dle Dobrowského zakládá se na tom, že a) wýchodnj užjwagj předložky r a z-

*) Uměnj pjsma až do wěku IX. gim odpjragj; což wšak gen domysl gest, neboť Wendowé u Baltického moře pjsmo znali, a na gegich bůžcjch nalezeny gsau nápisy. Staroslowanské pak pjsmo, w sobě tak dokonalé, aby geden člowěk, cizý rodem i wychowánjm, třebať se slowensky byl naučil, sám wymysliti, njm znamenitau část sw. pjsma přeložiti a sepsati, w národu čjsti neuměgjcjm ge uwésti, a to wšechno dosti w krátkém čase dokázati měl, k tomu silné wjry potřeba! (W. §. 6.)

západnj **roz-** b) wýchodnj **iz-** západnj **wy-** c) wýchodnj **ptica**, západnj **pták**. d) wýchodnj rabota, nošč, nesušči, ralo, zemlia, t, toj, studenec, zwiežda, cwiet, Genit. ago, Dat. omu etc. západnj: robota, noc, nesúci, rádlo (cum d epenth.) zemia (sine l epenth.), ten, studna, hwiezda, gwiazda, kwiet, Gen. ego, eho, Dat. emu.

(1) **Wýchodnj nářečj** gsau následugjcj:

1) **Ruské** neyméně porušené cizozemštinau. Geho menšj oddjly gsau:

α) nářečj **Welkoruské**, s některými podřjzenými, z nichžto neywážnėgšj gest **Maloruské** s polštinau w gisté mjře smjchané, β) **Bieloruské** w Litwě a po části na Wolyni; toto wlastně **Ruské** nazwané bylo pjsemným gazykem některých spisatelůw w XVI. a XVII. wěku. γ) **Suzdálské** δ) **Olonecké**, finským gazykem poněkud smjšené. Neyčistėgšjm gazykem Welkoruským mluwj se okolo Moskwy.

2) **Cjrkewnj** čili wlastnj **Staroslowanské**, nacházj se toliko w památkách pjsemných, w přeloženj sw. pjsma a giných kněh cjrkewnjch. Gazyk ten k uspůsobenj gazyka ruského welmi mnoho přispěl.

3) **Illyrské**, k němuž počjstí Wolharské, Srbské, Bosenské, Dalmatské.

4) **Horwátské**.

5) **Windické** neb **slowenské** w Kralně (Karniolii), Korytanech, Styrsku a w Železné Stolici (w Uhřjch).

(2) **Západnj** obsahugj:

1) **Slowácké** neb lépegi **Slowenské**, gehož rozdjlowé gsau podnářečj **slowenskočeské**, wlastně **slowenské**, **polskoslowenské**, **něměckoslowenské**, **maďarskoslowenské**.

2) **České**.

3) **Morawské** s oddjly hanáckého, walaského.

4) Srbské w hornj a 5) w dolnj Lužici.

6) **Polské** s oddjlem Slezským.

Českého pjsemnjho gazyku až téměř do našich časůw též Morawané a Slowené Uherštj užjwali. Nynj k weliké gich wšech ugmě počjnagj se někteřj gegich spisowatelé oddělowati, a swůg prostonárodnj gazyk we pjsemnj nářečj powyšowati.

§. 4. *O českém gazyku zwláště.*

Český gazyk gest odnože Slowenského neb Slowáckého (nad Dunagem), od něhož se za starodáwna až skoro do 14. stoletj málo lišil, pro kterauž přjčinu Slowákům, ano gazyk swůg méně než Čechowé proměnili, neystaršj české spisy dobře srozumitedlné a gako domácj gsau. No-

wěgšj český gazyk dělj se od Slowenského a) přigetjm wyšších hlásek, zwláště po měkkých spoluzwučkách, gako: *suknj, duše, držeti, mlčeti, gjti* (*gieti), *zagjc* (*zagiec), *stogj* a t. d. na mjstě *sukňa, dušq, držati, mlčati, gati, zagác, stogá* a t. d. Tak i w slowjch *dey, wegce, lid, bez* (rostlina) a podobných na mjstě *day, lud, baza* a t. d. Ačkoli sprostá mluwa w Čechách posud zachowala některé staré wýchody, gako: *pigu, pjšu, pigau, pjšau* a t. d. b) Rozwedenjm dlauhého *ý, ú* na dwoghlásky *ey, au*, gako: *beyk, beywám, saud, kaut*, mjsto *býk, býwám, súd, kút* c) wyslowenjm měkého r gako ř, což Čechowé, zdá se, od Polanůw přigali.

Geště wjce dělj se český gazyk od Polského a) hláskau *a* w slowcjch: *bláto, hlas, brada, hrad, krdwa* a t. d. kteráž w polském zněgj: bloto, glos, broda, grod, krowa a t. d. b) wkládánjm litery *t* w slowech *straka, střjbro* a p. gež Polan bez té litery wyslowuge sroka, srebro. c) W slowech *wčela, wegce, kapradj* Čech odewšech giných nářečj ač neprávě odstupuge, kteráž kladau pčela (pol. pszczola) jajce, paprat (pol. paproć). d) Wýchodem *dáme, chýljme* a t. d. mjsto staršjho *dámy, chýljmy*. e) *Nenj* (*nenie) Čech prawj mjsto *ne ge* (gest). Polák *nie iest*, Rus *nět*.

Wiz a) Dobrowský Lehrgeb. d. böhm. Spr. 1819. V. b) Téhož Slowanka II. str. 1—67. c) o libozwučnosti, Kollár. w Krok. I. 3. 32. d) Tomsa über die Veränderung d. čechischen Spr. 1805.

§. 5. *Rozwrženj české literatury.*

Celá literatura česká obyčegně na tři djly neb hlawnj částky se rozwrhuge, z nichž prwnj neb *stará* od počátku swého (550) až do r. 1620. Druhá nebo *prostřednj* odtud do r. 1774, a poslednj nebo *nowá* od toho roku až do našich časůw se wztahuge. Wšecky tři částky na sedmero Oddělenj se rozpadugj, z nichž patero k staré literatuře, šesté ku prostřednj, sedmé k nowé náležj.

Oddělenj Prwnj.

Od přjchodu Čechůw do země České až do obrácenj gich na wjru křesťanskau, od r. 550. do r. 875.

I.

§. 6. Politický staw Čechů.

Slowané nad sewernjm Dunagem bydljcj, *Welkohorwáté* bywše Wolharůw postupowánjm tištěni, přitáhli do našj wlasti w prwnj polowici VI. wěku (550). Bylo wjce kmenůw pod rozličnými gmeny, Kragina okolo Prahy *Čechům* se dostala, od nichž asi w IX. wěku wšecka země *Českau* zemj nazwána. Ihned z počátku měli weliké nepřátely. Awarowé giž r. 580. podmaněnj gich zamýšleli; náwodem pak Frankůw Bawoři tuhau wálku s nimi wedli (595 — 612). Bywše konečně od Awarůw podmaněni (614) wywolili za wůdce *Sáma*, kterýž Awary zahnal, Slowany Lužické a Morawské k sobě připogiw, Franky w mnohých bitwách, zwláště u Fogastyburku (bljže hranic českých) pod Dagobertem (624) pobil, a do r. 634 udatně se bránil. Geho samowládau nespokogeni někteřj wládykowé s lidem swým wytáhli ze země české, a s powolenjm cjsaře Heraklia odebrali se za Dunag do králowstwj Horwátského, Slawonského a Srbského (640). Po 18 letech umřel Samo (658), panowaw 44 let. Obchod s cizokragnými národy, rozličné žiwnosti doma, rostaucj mohowitost gedněch, záwist druhých přinutili národ k wywolenj saudce (670) Kroka, snad gednoho z dwaumecjtma synů Samowých, po gehož smrti (690) neymladšj dcera geho Libuša auřad sudj zprawowala. Swáda mezi Staglawem a Chrudošem, bratry, podala přjčinu k wolenj knjžete *Přemysla* (695). Za něho a za Libuše Praha založena (700). Po smrti Libuše (710) Přemysl, utišiw bauři Krokowými dcerami ztropenau (nepochybně wládu po otci sobě osobugjcjmi), pořádné panowánj w zemi ustanowil, a práwa dal, kterých dlauho potom užjwáno; umřel 750. Pod Nezamyslem, Mnatau, Wogenem a Wnislawem pokog w Čechách. Za Křezomysla, Neklana a Hostiwjta tjm horšj wálky propukly. Karel weliký, požádán gsa od Hunůw na Dunagi bydljcjch a gemu poplatných o pomoc na Čechy, poslal (805) syna swého Karla proti nim.

kteryž třemi wogsky do Čech wpadew, prwnj rok sice na Ohři ne welmi šťastně bogowal, ale druhý rok ge k dani 120 wolůw a 500 hřiwen střjbra přinutil. Tjm sobě pokog na 40 let zgednawše po smrti Karla welikého (814) daň platiti přestali. Neklan Lučany, zabiw knjžete gich Wlastislawa wůdcem Ctimirem, k Čechům připogil (830). Durynka zrádného potrestal. R. 845 pokog znowa přerušen. Čtrnácte panůw českých dawšjch se pokřtjti w Řezně u přjtomnosti Ludwjka, wnuka Karlowa, a proto z Čech wyhnaných zawdalo přjležitost Ludwjkowi Čechy obogowati a daň opět žádati. Wpády geho do Čech stali se w rocjch 846, 849, 857 a 872, kdež toliko Swatopluk, král Morawský ge od poroby německé wyprostil. Posléz Ludwjk mage wognu se swým bratrem Karlem lysým, zawřel pokog s Čechy, o dani nezmjniw, toliko pomoc gegich sobě wymjnil, ač i té powinnosti ge smrt geho brzká zbawila. Tjm časem též Hostiwjt umřel.

II.

§. 5. Oswjcenj.

Byli praotcowé naši, dle podánj letopisného, národ prostý, pracowitý, hostinný, upřjmný a wěrný, wogny nehledagjcj, ale w obraně sebe mužný, udatný, krádeže nenáwistný, weselý, zpěwu milowný. Měli ponětj o gedné neywyššj bytosti, ač wedlé nj ctili množstwj nižšjch bohůw, gimž obětowali we chrámjch, hágjch, na horách, u studánek. Wěřili o trwánj duše po smrti, odplatě a trestu gegjm *). Zpráwa gich podobala se welmi zpráwě napotom pod wéwodami a králi. Geden neywyššj wládař (Čech, Sámo, Krok, Libuša) zprawowal zemi pomocj *kmetůw* (lechůw a wladyk) kteřj w potřebě scházeli se na *sněmy*, gichžto nálezowé byli práwem a zákonem obecným, gakožto njže patrno bude. Sněmem dle letopisů našich zwolen Přemysl, sněmem ustanoweno zpewněnj Wyšehradu, rozšjřenj Prahy a ohrazenj gj náspem a přjkopem (823). Práwa (desky prawdodatné) giž do země přinesli **), napotom dle po-

---

*) Srownánj nemnohých památek náboženstwj pohanských Čechůw s náboženstwjm Indickým mohlo by mnoho wyswětliti. Některá gména gsau zhola indická k. p. Morana ; Perun , sl. Parom neb Baram zdá se býti Brama.

**) U nás prawda po zákonu swatu, juže prinesechu otci naši w sežě žirné wlasti. (w. Sněmy.)

třeby měnili a množili. Mnata w Praze zrůstagjcj gednoho, Křezomysl čtyry saudce ustanowil. K wyšetřenj newiny užjwali ohně a wody, (w. Rosenberská práwa Rkp. w Museum). Když na Wyšehradě (můželi se Hágkowi wěřiti) rozdáno hory a doly ke wzdělánj, a powstal rozpor o činže a služebnosti, nález wydaný zaznamenán gest na dubowých deskách (752); po stu letech staly se statky ty dědičnými s wymjněnjm platu předešlého, a na to wyhotoweny opět desky dubowé (849). Pozděgi Bořiwog (876) sněmem zawržen, ač Slawibor ho zastáwal (w. Pelc. Gesch.). Přemysl práwa nowá wydal, neb snad gen předešlá spořádal a doplnil, což we Francjch a Bawořjch giž 70 let dřjwe (630) učiněno *). On Libuši náhrobek (dle Hágka) w twrdém kameni wyryti dal. Což mimo giné, důwodem gest, že Čechowé toho wěku giž znali pjsmo, *ruthenskéli*, gak prawj Stranský, či gaké giné? nelze se domysliti. — Zbranj we wognách byli gim mlat, meč, luk, kopj, uměli dobýwati pewných hradů, znagjce kryty neb želwy, gakowéž Řjmané užjwali. W pokogi zaměstnáwali se orbau, chowánjm dobytka, rozličnými řemesly, gako: kowářstwjm, tkadlcowstwjm a t. d. Dobýwali střjbro, zlato, železo, razili mince, wařili sůl, nalezli a užjwali teplice, stawěli wsi a města. Wěž Neklanka na obraze Starého Wyšehradu dáwá dosti prospěšný důwod o stawitelstwj tehdegšjm. Z nalezených zde onde litých bůžkůw patrno, že sléwánj obrazů kowowých a tjm wjce řezbářstwj znali. Giž Krokem založena škola w Budči, o gegjmž chwalném spořádánj to samo swědčj, že z nj netoliko učené dcery Krokowy, ale y maudrý Přemysl wyšli *wyučeni wěšlbám wjtězowým* t. swobodným uměnjm. (w. Sněmy.)

Básnictwj českého neystaršj památky pronášegj známky gak wysoké geho dokonalosti tak welikého stářj, a potwrzugj domněnj P. Walentina Skorochoda Majewského (Pamětnjk Waršawský 1820, V. str. 89.) že od Thrackého Thamira, o kterém zpomjná Homér, až do českého Lumjra a Záboge pokolenj Slowanůw udržowalo nepřetržené pásmo

*) Že Čechowé giž za swého pohanstwj zákony měli, mezi ginými dukazy ten gest, že w r. 849. Thakulfowi, českému pánu, swěřeno mezi Franky a Čechy pokog zawřjti, poněwadž, gakž dokládá letopisec, českých zákonů a obyčegůw, dobře powědom byl. W. Pelc. Gesch. III. Aufl. 1. 168.

bardůw, čili tak nazwaných w samskritě učenců Bharady, bohyně dčgůw. Lyrickoepický okres básnictwj zdá se, byl neyobyčegnějšjm polem pěwců starodáwnjch.

III.

§. 8. Gazyk.

Gisto gest, že praotci naši nalezli w této zemi zůstatky národůw gi před nimi obýwawšjch, s nimiž po málu w geden národ srostli. Domácj letopisci chtěgj tomu, že to byli lidé gegich gazyka, Němci opět, že německého; může býti že obogjho. Gak welikau neb malau proměnu smjšenj to w gazyku českém způsobilo, wěčně tmau ukryto zůstane, poněwadž nižádná gazyka toho ze starého Čechůw obydlj památka nás nedošla. Ze zachowaných Cosmasem různých, owšem pozděgi psaných (žil 1045—1125) gmen řek a potokůw, wrchůw, mjst a osob zawjrá P. Dobrowský (Lit. 66.) že český gazyk giž tenkráte swůg ráz měl, geg od giných nářečj oddělugjcj.

IV.

§. 9. Literatura.

Mám za to, že některé z našich starých památek literatury, gmenowitě: *Sněmy*, *Tauženj*, *Cestmjr*, *Záboy* a snad i *Gelen* co do skládánj gich, w tuto dobu náležegj, proto že *a*) Po obrácenj Čechůw na křesťanstwj, což se w X. wěku skončilo, nenj podobno prawdě, aby kdo zpěwy pohanským duchem tak silně wěgjcj byl skládal, nébrž wjce to, že giž složené z lásky přirozené k gazyku zachowal. *b*) Opisowatelé těch zpěwů nebyli gegich také skladatelé. Toho důkazem gest mnohý omyl wtraušený a weršů některých porušenost, které u staršjch wětšj gest; w Jaroslawu nic toho, gakožto nowém a méně často přepisowaném. *c*) Mnohá mjstná a zewrubná okolnost, wnitřnj prawda, a celé gich ljce pronášj to, že gestli ne sauwěkými, aspoň welmi bljzkými básnjři složeni byli. *d*) Sám gazyk tomu naswědčuge, pronášegjcj ráz weliké starožitnosti. Na přjklad slowce *u* (giž); uný (wýborný), gehož wýznamu w XII. stoletj giž newěděli, gakož znamenal P. Dobrowský z proměny gména Unezlau do Vitozlau w Drážďanském a Wjdeňském Rukopisu (w Dobr. Liter. S. 69). Poněwadž ale opi-

sowé dotčených zpěwůw z pozdněgšjch časůw nás došli, w následugjcjm oddělenj stůgte.

§. 10. *Slowa toho wěku porůznu zachowaná gsau;*

1) U Cosmasa.
 a) Řeky a potoky: Labe, Ogra, Wltawa, Msa (čti mža), Belina (Bělina, Bjlina), Bruzuica (Brusnice, Bruska).
 b) Wrchy: Rip, Osseca, Osiek, Meducz (r. medwěd) Pripek, Petrin.
 c) Mjsta: Luca (odtud Lučané) Zribia (tak Cosmas Srbsko zlatinil), Zribin (Srbjn, Srb), Turzko (r. tur), Praga, Lubussin, Dewin, Leuigradec, Dragus (město bljže Postoloport), Hurasten (Wyšehrad, od chrastj.) Tethin nebo Thetin, Stadici.
 d) Osoby: Croh, Crocco, Kazi, Tetha nebo Tetka, Lubussa, Premisl, Nezamisl, Mnata, Voyn, Vnizlau, Crezomisl, Neclan, Gostiuit, Boriwoy.
2) Na rok 872 we Fuldských letopisech gmenuge se patero knjžat neb wéwod českých (duces): Zwentislaw, Witislaw, Heriman, Spoitiman, Moyslaw. Heriman zdá se býti cizé; mjsto Zwentislaw a Spoitiman P. Dobrowský rád by četl Swatoslaw a Spitimir.

Oddělenj druhé.

Od uwedenj křesťanstwa w Čechách až do krále Jana, aneb do wymřenj rodu Přemyslowa, to gest od r. 875 až do r. 1310.

I.

§. 11. Politický staw.

Bořiwog se Swatoplukem w užšj smlauwu proti Němcům wešel (876), při kteréž přjležitosti pokřtěn od biskupa Methuděge (Strachoty), od Čechůw proto wyhnán, ale od Swatopluka opět na wládařstwj usazen. Arnulf nowau wálku počal proti Swatopluku (882), geg sice za pána Pannonie (885) uznal, ano práwo gemu nad Čechy, gež sobě posud osobowal, postaupil (890), ale znowu powstana přiwolal Maďary z Asie (889) přišlé na Swatopluka, kterýž odraziw gegich autok (892), ano i Arnulfu odolaw, a pokog uči-

niw (894) umřel. Po smrti geho synowé geho mezi sebau wálčjce na králowstwj záhubu uwedli. Bořiwog wešed s Arnulfem w přátelstwj, žiwot dokonal. Maďaři králowstwj Morawské wywrátiwše hrozili giž Čechům. *Spitihněw* nepaděge se pomoci od Ludwjka něm. krále, poddal se (906) Maďarům na wýminky, dostaw nyněgšj Morawu. Snimi na Němce potom časté nágezdy činil, a s kořistj se wracowal (915). Poláci Opawu, Ratiboř a Těšjn, Němci zemi mezi Dunagem a Tajau uchwátili. Spitihněw † 921. *Wratislaw I.* mage s Drahomirau, Slowankau ze Stodor (w Branibořjch) dwa syny, umřel (925). Drahomira zabiwši Ludmilu, wládla samą nad Čechy; ale pomáhawši Stodoranům na Gindřicha něm. krále, od něho swržena a ze země wyhnána. Praha se wzdala (928) a Wáclaw na trůn posazen. Drahomira † 935. *Boleslaw I.* (936) wraždau trůn bratru odňaw, 14 let s Ottonem cjsařem o zproštěnj se daně bogowal. Smjřiw se pomáhal gemu (955) na Uhry. Sešel 967. *Boleslaw II.* šťastně bogowaw proti Ottě cjsaři, dobyl Mjšně (976) a Krakowského okolj (996), kteréž poslednj ztratil opět *Boleslaw III.* (999), pročež a pro twrdost k materi a bratrům swým od Panůw českých swržen, a na mjsto geho powolán *Wladibog*, syn Dobrawky, Boleslawa II. sestry wdané za Mieczyslawa wogwodu Polského. Po téhož brzké smrti Jaromjr a Oldřich o trůn stáli, ale Boleslawem III. pomoc z Polsky magjcjm odpuzeni. Pomsta njm nad odpornjky wzatá zgitřila znowu národ, a podána wláda *Boleslawu Chrabrému*, Polskému wogwodě, kterýž, oslepiw Boleslawa českého w Krakowě (1003) u wládu se uwázal, ale Gindřichem II. německým králem, řewniwým na zrůstagjcj moc Polanůw, zapuzen (1004) z Prahy, a na mjsto geho usazen *Jaromjr*. Ten pro swé přátelstwj k Gindřichu podezřelý některým panům na lowu měl zabit býti; zachowán wěrným Howorau (Doworau?) pomstil toho nad Wršowci a ginými. Swržen od bratra *Oldřicha* a w Lise wězen (1015). Oldřich zapudiw neplodnau manželku, pogal Boženu sedlskau děwu. Pomocj na Polany dobyl wolenectwj (1024). Břetislaw syn geho Poláky z Morawy po 25 letém držcnj wyhnaw, obdržel gi w léno (1029). Oldřich nechtěge na přjtele swého Štěpána, Uherského krále cjsaři Konradu pomáhati, zradně 2 letě wězen, pak propuštěn oslepil Jaromjra, a odňal Morawu Břetislawu, který proti Uhrům bogowal (1034). *Břetislaw* po smrti otcowě wládu nastaupil (1037). Geg proti Wršowcům Jaromjr nabádal, začež od nich zabit. Břetislaw chtěge ztra-

cené za Boleslawa III. části Polska dobyti, wzal djl Slezka, Krakow (1038) a Gnězdno, odkudž tělo sw. Wogtěcha přiwezew, k wystawenj kostela a kapitoly Staroboleslawské papežem odsauzen. Polákům Slezko postaupil za daň 500 hřiwen ročně. Ustanowil poslaupnost po stářj w rodině wéwodské (1055). *Spitihněw II.* wéwodstwj přewzal, Bratřj geho Wratislaw, Konrad, Otto měli podjly na Morawě, Jaromir měl býti kněžem, nebo Kralowéhradec dostati. Morawštj z nabádánj matky Judity taužili po neobmezené wládě, pročež swrženi, matka pak s mnohými Něinci wypowězena. Smjřiw se s Wratislawem, a gemu Morawu postaupiw umřel (1061). *Wratislaw II.* Ottowi a Konrádowi Morawu wrátiw pomáhal cjsaři Gindřichu IV. na Sasy a na papeže Řehoře VII., obdržew za to Mjšeň s Lužicemi hornjmi, a důstognost králowskau (1086). Synowcům Swatopluku a Ottě po smrti bratra Otty, nechtjcjm uznati geho wrchnj wlády, odňal podjly na Morawě, Konrádowi na prosbu manželky geho odpustil. Jaromir darmo usilowaw zmocniti se Králowé Hradce, nawrátil se ku kněžstwj, a učiněn biskupem Pražským; spogil (1088) opět pražské a morawské biskupstwj na wzdoru Wratislawu, kterýž naproti tomu Wyšehradskau kapitolu dostawil, a od pražského biskupstwj oddělil. *Konrad* opět co wéwoda wládu ugal (1092). Rozděliw swůg podjl Morawy mezi swé dwa syny, Oldřichu Brno, Leopoldu Znoym dage, a synowcům Swatopluku a Ottě gich podjly nawrátiw po 17. měsjcjch umřel. *Břetislaw II.* Poláky k placenj daně zadržené přinutil 1095, Konradowým synům po neodwislosti taužjcjm podjly na Morawě odňaw Bořiwogi bratru swému udělil. Zabit od Wršowcůw wypowězených (1100). *Bořiwog II.* že cjsaři Gindřichu IV. potwrditi se dal, zneljbil se českým panům tak, že Oldřichu synu Konradowu wéwodstwj postaupiti měl, ale Swatoplukem a Ottau knjžaty wýchodnj Morawy na stolici udržen. Týž wšak *Swatopluk*, nedostaw části z polské kořisti, pomocj panůw geg (1103) zapudil. Uplatiw cjsaře a pomáhaw gemu na Uhry, že Wršowci w geho nebytu Bořiwoge na trůn usaditi se snažili, na 3000 gich hanebně pobiw sám od pozůstalých umrtwen (1109). *Wladislaw I.* neystaršj z rodu musil sobě od Cjsaře za 5000 hřiwen střjbra pomoc proti Bořiwogi kaupiti; on Ottu na Křiwoklátě, Cjsař pak Bořiwoge w Hammersteinu na Reyně wězili. Soběslaw bratr Wladislawůw neymladšj, různici ztropil, ale smjřenjm matky Swatawy tak wše porownáno, že Wladislaw Ottowi část'

Morawy, Soběslawu Žatecko a ostatek Morawy, Bořiwogi pak polowinu Čech přepustil. Bořiwog wšak a Soběslaw pro autisk lidu swrženi, tento do Polsky, onen do Uher se odebrali. Umjrage Wladislaw smjřil se po druhé se Soběslawem, a gemu, ač Otto staršj byl, wéwodstwj odkázal. *Soběslaw I.* udržel se proti Ottowi a cjsaři (1125); hrdý wjtězstwjm. — Polany k dani zadržené přinucuge, mnohé zagal a k dělánj rolj w Čechách odsaudil, části Polská (Gujawii) k Čechům přiwtěliw (1133). *Wladislaw II.* (1140) geště za žiwota předchůdce zwolen, proto že Soběslaw pomocj cjsaře Konráda proti zákonu staršinstwa syna swého za dědice mjti chtěl. Konráda Morawského od některých panůw nawedeného (1141) toliko pomocj cjsařowau zkrotil; při kteréž přjležitosti kostel sw. Wjta w Praze od Morawanůw spálen (1143) potom od biskupa Jana na wlastnj téměř náklady opět wystawen. Wladislaw (1147) s bratrem Gindřichem a mnohými pány podnikl taženj křjžowé bez prospěchu. Nawrátiw se (1149) Soběslawa, kterýž w nebytu geho o trůn se pokusil, do *Přimdy* u wězenj dal. Pomohw cjsaři Fridrichu ryšawému k wjtězstwj nad Milánskými, králem gmenowán (1158). W nepřjtomnosti geho Soběslaw z Přimdy prchlý, nawedl knjžata morawská k autoku na trůn český, začež od Wladislawa ge přemohšjho do swého wězenj opět zawřjn (1161). Pomáhage Uhrům, swjtězil nad Řeky a wešel s nimi w přátelstwj, daw dceru králowice Fridricha synowi Emmanuele řeck. cjsaře za manželku. Fridrichu synu korunu sámchtě podal, čemuž se wšak cjsař a páni češtj protiwili. *Soběslaw II.* z wězenj puštěn, nastaupil (1174) wládu, Wladislaw na statcjch swé druhé manželky w Turingu umřel. *Fridrich* se pryč odprawil, ale, že Soběslaw šlechtu i cjsaře urazil, (1180) na trůn posazen a mocj udržen od Cjsaře, ač připowězené gemu penjze sháněge zemi tiskl. Konrada odbogného zkrotil. Daň na kněžstwo uwaliw, Gindřicha Břetislawa biskupa proti sobě popudil (1187) gemuž z poručenj cjsaře zadost učiniti mage, umřel. *Konrád II.* z Morawy k wládě powolán (1189) po 2 letech umřel na mor w Apulii, prowodiw cjs. Gindřicha do Řjma (1191). *Gindřich Břetislaw* wymohl (1192) u Cjsaře Čechy Přemyslowi, a Morawu Wladislawu, a ručil za plat swau osobau; ale když Přemysl celý rok neplatil, osočil geg Gindřich u Cjsaře, a pomocj geho Přemysla u Zdic poraziw wládu nastaupil, Wladislawa Morawského pro swau gistotu do wězenj daw. Mjšeň plenil a pálil k ruce Cjsařowě; želege pá-

lenj kostelů Mjšeňských umřel we Chbě (1197). *Přemysl II.* přjgmjm *Ottokar* maudře užiw půtek mezi cjsaři Filippem a Ottau, dobyl sobě i potomkům gména králowského, Lužice hornj, zproštěnj platu posud cjsařům dáwaného, a wůbec wšech nárkůw z strany německé (1214). Dán do klatby od biskupa Ondřege pro uložené knězstwu daně, kterauž wšak arcibiskup Mohucký, po druhé kardinál papežský zdwihl. Usnešenjm se stawůw zrušeno staršinstwo (senioratus), a uwedeno prworozenstwj w Čechách (1216), a tak syn geho korunowán Mohuckým arcibiskupem (1228). On umřel 1230. *Wáclaw I. Ottokar* přjgmjm, Morawu odbognému Přemyslowi odňal, učině pokog s Fridrichem Rakauským gemu pomáhagjcjm, Morawu pak mezi swé syny Wladislawa a Ottokara rozdělil (1238) Jaroslawa ze Šternberka synu swému na pomoc proti Tatarům poslal (1241) a wjtěze statky a držitelstwjm Olomucké kraginy odměnil. Synu swému Ottokaru dwakrát odbognému odpustil. *Přemysl Ottokar II.* geště za žiwota otce pogal Margaretu dceru Fridricha poslednjho wéwody Rakauského za manželku, a tak s Čechy Rakausko a Styrsko spogil (1253), načež brzo Wáclaw otec geho skonal. Ottokar na přjmluwu papeže a Otty Markrabě Brandenburského Prusy obogowal, dobyl a Německým rytjřům w léno dal, wystawiw Králowec, a Bruno Holomucký biskup Brunsberg. Mimo toho biskupa prowázeli krále do té wogny čtyřmecjtma synowé Gindřicha Waldsteina, a ginj mnozj páni. Bawořům wpadlým do Čech odňal Cheb; Krainsko kaupil od bezdědičného Oldřicha. Země Ottokarowy wztahowaly se od Baltického moře až k Adriatickému (1269). Podaného cjsařstwj sobě nepřigal (1271). Nespokogené pány na hrdle trestal. Z těch někteřj utekli se k cjsaři Rudolfu také uraženému, kterýž mu neyprwé Rakausy a Styrsko (1276) odňal, podruhé geg, když nabádán gsa Kunekundau, druhau manželkau wognu obnowil, docela přemohl (1278). Ztratil žiwot Ottokar zradau Miloty z Dědic, držitele Morawy, kterýž nepřjteli položenj Ottokarowo oznámil, a w bitwě zpět cauwl. Rudolf wzal mimo Rakausy a Styrsko také Korytany a Morawu: Prusy, Poláci a Slezáci se oswobodili, djl Čech wdowě dán, druhý pod zpráwu Ottě, Markraběti Brandenburskému, poručnjku Wáclawa mladého swěřen. Tento ale wězil syna i matku na Bezdězjch, a když matka prchla, Wáclawa w Žitawě. Wida, že češtj páni drancowánj geho zhostili se chtěgj, poručil wládu králowstwj biskupu Tobiáši z Bechyně, a Theo-

baldu neywyššjmu sudjmu (1282), králowice pak Čechowé welikau summau peněz wyplatiti museli. *Wáclaw II.* ztrátu předešlau poněkud nahradil; pogaw Juditu Rudolfowu dceru, dostal Morawu a Cheb nazpět. Fridrich markrabě Mjšeňský a Lužický, též Kazimir wéwoda Opolský, dali swé země w léno Wáclawu, Poláci po smrti wéwody Krakowského a Sandomiřského gemu se wzdali. Po segitj Přemysla II. krále Polského Poláci gemu pozůstalau dceru Alžbětu za manželku (ano Judita zemřela), a s nj korunu podali. Korunowán w Gnězdně. Syna geho Wáclawa Uhřj za krále zwolili. On Adolfu cjsařstwj dopomohl, a když Němci nespokogenj gemu samému korunu podáwali, nawrhl gim Alberta Rakauského, swata swého. Záwiše, manžele matky swé, pro srocenj stjti dal. *Wáclaw III.* sedmnáctiletý (1305) nastaupil po otci wládu, ku kteréž wšak pokažený od Uhrůw nebyl spůsoben. On Albertowi řjmskému králi, aby wogně ušel, darowal Cheb a Mjšeň, Ottě Baworskému postil dobrowolně Uherskau korunu, w Čechách hrady králowské zemanům rozdáwal. Táhna proti Wladislawu Lokietkowi osobugjcjmu sobě polskau korunu, zabit gest w Olomauci od newěrného služebnjka (1306). S njm wymřel rod Přemyslůw, panowaw 584 léta. *Rudolf I.*, syn cjs. Albrechta pogaw Alžbětu Wáclawa II. pozůstalau wdowu za manželku, panowal gakožto wolený král (1307). Chtěge podmaniti některé pány neklidné, u Horažďowic umřel na auplawici. Zwolen gest *Gindřich Korytanský*, swat zabitého Wáclawa III., ale ten střjbro do Korytan wywážel, wěziw některé pány i Alžbětu Wáclawa III. sestru, pomocj Mjšňanůw Čechy utiskowal, pročež požádán za krále *Jan*, syn cjsaře Gindřicha (1310), kterýž pogaw Alžbětu za manželku, Korytany z Čech wyhnal.

II.

O s w j c e n j.

§. 14. a) Za wéwodů z Přemyslowa rodu.

Od nápadu Karla welikého na Slowany r. 805. počalo se obracenj gich na křesťanstwj w Korytanech, Pannonii, na Morawě i w Čechách. W Morawě giž *Moymar* před 824 křesťanem byl. Na žádost Rastislawa (se Swatoplukem a Kočelem) od cjsaře řeckého posláni Constantinus

a Methodius uwedli slowanskau liturgii (863) w Morawě, giž opět r. 881. od latinské wytištěnau. W Čechách od nepowědomého roku z Řezna posjlanj kněžj křesťanstwj plodili, tak že gednjmkrátem čtrnácte panůw českých w Řezně (845) pokřtjti se dalo. Na trůn ale křesťanstwj došstalo se teprwé s Bořiwogem (okolo r. 874—880) kterýž nepochybně některé učitele (mezi nimiž stařj gmenugj Pawla Keycha,) do Čech přiwedl, kdež dwa kostely wystawil, oba ke cti sw. Klementu, w Hradci (nad Wltawau) a na Wyšehradě, i učiliště neb semeniště pro duchowenstwo zde zřjdiw. Od té doby křesťanstwj, ačkoli w zápasu s pohanstwjm a we wnitřnjm rozdělenj mezi latinskau a slowanskau liturgij, wždy wjce se rozšiřowalo. Snášeliwý Spitihněw kostel P. Marie w Praze a sw. Petra w Budči, Wratislaw u sw. Giřj na hradě Pražském (925) wystawil. Drahomiřino křesťanstwa pronásledowánj zmizelo Wáclawem dobročinným a Boleslawem bratrobigcem kagjcjm, gemuž biskupstwj založiti chtěgjcjmu Řezenský biskup překazil, a gemuže dostawenj kostela sw. Wjta (936) i počátek pražské kapitoly se připisuge; zwláště ale Boleslawem II. neb milostiwým, kterýž překonaw Žatecké pohany s wůdcem gich Bratřimjrem (975), prwnj celé Čechy pokřtěné uwiděl. Obyčege některé pohanské dlauho se udrželi. Sw. Wogtěch (biskup 983) náhle ge wykořeniti usiluge, třikrát ze země prchnauti musel. Geště Břetislaw (1092) tjm počátek panowánj swého učiniti přinucen byl, že hadače, čaroděgnjky a giné podwodnjky ze země wyhnal, háge a stromy lidu sprostému ctěné, spáliti kázal, a giné powěry a zwyky přetrhl. On koledu biskupem Cosmasem k wyčištěnj powěr pohanských uwedl. K upewněnj křesťanstwj toho času *kláštery* mnoho přispjwali. Za Boleslawa II. mimo biskupstwj w Praze, prwnj kláštery založeny: panenský u sw. Giřj w Praze od Mlady (Milady) sestry geho a prwnj abatyše, pak i w Břewnowě a na Ostrowě, oba Benediktinůw; za něho též dwacet kostelůw stawěno. Břetislaw I. kostel a kapitolu Staroboleslawskau založil, klášter Sázawský Boleslawem II. počatý wystawil, též dwa giné Benediktinůw, u sw. Iwana w Čechách, a Reyhradský na Morawě. Spitihněw II. kapitolu w Litoměřicjch (1057). Wratislaw II. biskupstwj w Olomauci (1063) zřjdil přičiněnjm Budimjra, děkana kapitoly Olomucké, potom klášter Benediktinský w Opatowicjch (1088), a když Jaromjr gemu na wzdory spogil biskupstwj české a moraw-

, na proti tomu kapitolu samému papeži poddanau na
Šebředě založil, kdež i kostel sw. Petra a Pawla na
sob Římského welikého chrámu w 18 letech dohoto-
. Wladislaw II. premonstrátský řád mužský na Stra-
wě (1140), panenský w Doxanech (1142), cistercienský
Plasu (1146) a benediktinek w Teplici (1146) uwedl.
ský biskup Daniel založil cisterciáky w Sedlici (1149)
enediktiny w Podlažicjch (1159). Za Soběslawa, Fri-
cha, Konráda od rytjřůw českých w Jerusalémě by-
jch přiwedeni do Prahy (1190) hágitelé sw. hrobu, od
a Slawka (1196) cisterciáci do Oseku, od Hroznaty,
a českého, (1197) premonstráci do Teply, a premonstrát-
do Chotěšowa. Ale giž i sjmě budaucjch newolj a roz-
ek w náboženstwj roztraušeno Waldenskými dle Hágka
1176. dle giných pozdegi do Čech přišlými. — W mra-
ch, uměnj a smýšlenj Čechowé welikau proměnu wzali;
w sice podrželi staroslowanský, gakýž posud Polané
gi, Medskému podobný, ale u wzdělánj ducha opustiwše
au wlastnj cestu, pęsledu Němcůw, učitelů swých, krá-
i, a protož, gak to následownjkům se přihazj, pozdegi
oni k cjli dospěchali.

Udatnost česká, ačkoli knjžata naše málo kdy o do-
wánj zemj wogny wedla, slynauti nepřestala, ano šlechta
id wjce wogenskému než swobodnému uměnj oddáni by-
Wratislaw II. stogjcj wogsko zřjdil. Bořiwog syn geho
rabě Wiprecht se 300 gjzdných Gindřichu cjsaři cestu do
lie klestili a prwnj zdj Římských dobyli (1080). Přemy-
wa práwa dle potřeby měněna i množena. Tak Břeti-
w I. pomocj biskupa Šebjře práwa česká od pohanských
wěr očistil a rozmnožil, n. p. o manželstwj a krčmách.
ydéle udrželo se staročeské *básnictwj* z předešlé pěknęg-
swé doby, gehož neystaršj zůstatky wysokau prostotu,
kné barwy, řeč čistau a wůbec klasičnost pronášegj *).

*) Našim časům dopřáno šťastným osudem nalezenj znamenitých
těchto památek; kéž pak wjce podobných děl starožitných
zde onde snad posud prachniwěgjcjch se od zkázy wychwá-
tj! Když Wladislaw (1158) taženj do Italie ohlásil, zawzněla
Praha zpěwy udatného rytjřstwa českého (in eorum canti-
bus . . Mediolani resonat obsessio, prawj Vincentius na týž
rok). Což nižádné těch zpewů nikdež památky? O Záwiši
z Rosenberku,, krále Wáclawa otčjmu, sťatém w r. 1292 pra-
wj Hágek, že gsa muž dosti učený a wýborný zpewák mno-

Na proti tomu latinské werše, gakowéž Cosmas a geho nástupci do swých kronik mjchagj, gewj přewrácenau chuť onoho wěku, rowně gako w celé Europě. Němečtj kněžj s křesťanstwjm latinské pjsmo do Čech přinesli, njmž také Čechowé brzo pokusili se w swém gazyku psáti. Škola Budecká w latinskau proměněna. Tam, gak legenda prawj, sw. Wáclaw učil se čjsti, psáti a žaltář pěti. Gsa potom wéwodau powolal mnoho kněžj z Bawor, Šwáb a giných Němec, kteřj přišedše s knihami (cum bibliothecis) český národ latině wyučowali, založjce zde onde školy Wáclawem hogně nadané. Wyššjho uměnj hledáno w cizině. Sw. Wogtěch (biskup 983) wyučen w Děwjně, kdež byla kapitola slowútná. Za Břetislawa II. probošt Marek, zřjdil u kapitoly pražské školu pro kanownjky, gichž čtyrmecjtma po spolu bydlelo, a sám až do smrti učil, wykládage sw. pjsmo; odkudž dûstogenstwj Scholastika pražského. Mezi učené toho wěku náležegj také Astik (Anastasius) prwnj opat Břewnowský, sw. Prokop, opat Sázawský, Hynek Zdik, biskup Olomucký. Děge wlastenské přestawagjce býti předmětem národnjho básnictwj, spisowány latinským gazykem. Cosmas († 1126) děkan kapitoly pražské, sauwěký s Nestorem ruským, sepsal kroniku až do r. 1125, w kteréž pokračowali Vincenc, Jarloch (Gerlacus) a ginj negmenowanj. Biskup Helikard (1018) pole měřiti dal k lepšjmu ustanowenj desátku. Stawitelstwj stawenjm kostelů a klášterů prospjwalo, počna od Bořiwoge až do konce XIII. wěku. Břetislaw (1037) počal stawěti hradbu okolo Prahy až potud otewřeného města; čehož potřebu we wogně uznal. Spitihněw II. zbauraw kostel sw. Wjta od Wáclawa stawěný a wětšj stawěti počaw (1061) umřel. Wratislaw geho nástupce mnohé domy, kostely, wsi a města wystawěl. Gak skwostná a dokonalá na ten čas byla stawenj česká, oswědčugj posud některé zůstatky a zřjceniny po tolikých wognách a záhubách pozůstalé. Obraznictwj a maljřstwj, které giž co pohané znali, gako křesťané nezanedbali. Památky obogjho nedosahugj sice dokonalosti toho uměnj, gakýmž se dnes honosj, ale wždy něco přjgemného do sebe magj. Božietiech, čtwrtý Sázawského kláštera opat čistě a wýtečně malowati, a obrazy z kamene a slonowé kosti řezati uměl.

ho rozličných pjsnj w žaláři složil, a Balbin († 1688) to potwrzuge, řka: že ge častěgi w rukopisu wjdal (Epitom. p. 296). I tyli pjsně od Balbinowých časûw ztraceny? —

5. b) *Za králů z Přemyslowa rodu* (1197—1310.)

§. 25. Zakládánj klášterů i této doby pilně se dálo. Za Přemysla Ottokara I. dominikáni (1226) šest priorátů založili, benediktjni w Polici, přemonstráci w Miljřsku, a rytjři německého řádů na rozličných mjstech uwedeni. Sestra Wáclawa Anežka založila křjžownjky s čerwenau hwězdau u mostu (1231) a klášter klarisinek, gichž sama abatyšj byla. Minorité u sw. Jakuba a w Plzni (1232).

Templáři, neyprwé w Praze u sw. Wawřince, brzo po Čechách se rozšjřili a zbohatli, tak že panstwj Wodochod (1294) biskupu Tobiáši prodati mohli. Boček, předek Giřjho z Poděbrad založil cisterciáky w Sáru (1251). *Mrskáči* (naháči) powstalj (1257) wyhlazeni gsau násilně. Augustjni 1263. Wáclaw II. obmýšlel žiwot chorý stráwiti w klášteře Zbraslawském, kterýž založil. Od něho gest též klášter kagjcjch panen w Mostu (1283) a Augustjnů w Domažlicjch (1288). Za poslednjch pět králůw z rodu Přemyslowa dědičné práwo a prworozenstwj w rodině gich utwrzeno, a moc králowská wnitř zwětšena, wně poněkud zmenšena wplywem řjše a Řjma. Bezcjsařstwj německé po aumrtj Hohenstaufenů a Babenberků rozwilo rytjřstwo w Němcjch, kteréž i do Čech přešlo. Milota z Růže slawný rytjř český. Přemysl Ottokar násilně ge přemáhage wzbudil šlechtu proti sobě, kteráž ku zkáze geho přispěla. On wogenstwj zlepšil, wozil s sebau lodj k mostům, wychowáwal některé šlechtice we wěcech rytjřských. W bitwě u *Laa* wedl Čechy, Mjšňany, Thuringy, Polany, Slezáky a Rusy: sám mezi Sasy a Bawory bogowal. K sněmugjcjmu panskému a rytjřskému stawu, powstalým z wogewod a lechůw starých, náležel nynj též duchownj (prelátů) a městský staw; neboť při wznikagjcjm bohatstwj množila se řemesla a obchody, wzrostal prostřednj staw, šjřila a zakládala se města n. p. Buděgowice za Přemysla Ottokara II. Šlechta bohatá a mocná, dwůr králowský we skwostnosti cjsařskému neybližšj. Saudy dáwány w nágem, gako wěc wýnosná úsudky a tresty. Zkaušky ohněm a wodau trwaly dosud. Mjra a wáha (1268) zlepšena, též mince (1300). Kutnáhora střjbro wydáwala hogné, odkudž zlepšenj hornictwj a Gjhlawského práwa hornjho daného Wáclawem I. následowalo. Ze staršjch práw a nálezů wzniklo *zřjzenj zemské a práwo městské*, kterémuž ugmu činili němečtj přistěhowanci, od knjžat a králůw českých podporowanj, kteřj raděgi německým práwem nežli českým se zprawowali, tak že celá města, gako Litoměřice,

Slaný, Launy, Most, Kutnáhora a g. práwo Magdeburské (Děwjnské) přigala. Wáclawu II. u wydánj nowého práwa stawowé odporowali, nowoty nemilownj. On dsky zemské zřjdil, o nichž w listu nadacjm Witkem ze Šwabenic klášteru na Zderaze wystaweném a od krále Gindřicha potwrzeném w Praze 1309 stogj wýslowně: *Haec autem omnia singula . . . in tabulis terrae procuravimus annotari.* Paměti hodna gsau tuhá práwa na židy (1267). Uměnj a řemesla s bohatswjm zkwětala. Wjt děkan kostela kapitolnjho založil (1282) bonifanty (*boni infantes*) t. g. školu pro 12. chudých žákůw. Wáclaw II. obmýšlel založiti wysoké školy, což se wšak teprwé Karlowi podařilo. On pomocj Tobiáše biskupa plodil učenost; darowal 200 hřjwen střjbra na knihy nowému Zbraslawskému klášteru. Básnictwj české, čjm wjce zmáhalo se latinské a německé wzdělánj, tjm wjce klesalo; což znamenati od polowice XIII. stoletj, w kterémž času podle Němcůw rýmowati počato. Důkaz toho gest rukopis Hradecký, legenda 12 Apoštolů a g. We střjbře a zlatě za posledujch králůw pěkně pracowáno. Za Wáclawa II. města se hraditi počala, Praha mnohými kláštery, kostely a domy zkrášlena.

III.

G a z y k.

§. 14. a) Geho staw.

Přigetj křesťanstwa w gazyk český welmi působilo. Prwnj té sw. wjry apoštolé z Řezna posjlanj, byli Němci, a od r. 805. až do 876. nepochybně mnohé zwláště wyššj osoby zjskali, a s křesťanstwjm latinu a němčinu gim známau učinili, gakž toho Thakulf důwodem (849), kterýž sdá se, byl geden z 14. panůw w Řezně (845) pokřtěných. S Bořiwogem Slowanská liturgie zawjtala k Čechům (876). On dwa kostely ke cti sw. Klementu, gehož tělo sw. Cyril do Řjma přiwezl, wystawěl, a gakož hádá Pelcl, nějaké spisy, aspoň ewangelia slowanská z Morawy přinesl. A wšak slowenská liturgie hned z počátku nalezla w Čechách nebezpečnau sokyni w latinské, giž staršj práwo sobě osobugjcj, kteréžto liturgii ustaupiti také musila, gestliže ne hned gako na Morawě (881), podobno za Spitihněwa I. Němcům w ochranu se podawšjho, ano gistě za Boleslawa II. kterému papež biskupstwj založiti powolil (972) pod tau

niw (894) umřel. Po smrti geho synowé geho mezi sebau wálčjce na králowstwj záhubu uwedli. Bořiwog wešed s Arnulfem w přátelstwj, žiwot dokonal. Maďaři králowstwj Morawské wywrátiwše hrozili giž Čechům. *Spitihněw* nenaděge se pomoci od Ludwjka něm. krále, poddal se (906) Maďarům na wýminky, dostaw nyněgšj Morawu. Snimi na Němce potom časté nágezdy činil, a s kořistj se wracowal (915). Poláci Opawu, Ratiboř a Těšin, Němci zemi mezi Dunagem a Tajau uchwátili. Spitihněw † 921. *Wratislaw I.* mage s Drahomirau, Slowankau ze Stodor (w Branibořjch) dwa syny, umřel (925). Drahomira zabiwši Ludmilu, wládla sama nad Čechy; ale pomáhawši Stodoranům na Gindřicha něm. krále, od něho swržena a ze země wyhnána. Praha se wzdala (928) a Wáclaw na trůn posazen. Drahomira † 935. *Boleslaw I.* (936) wraždau trůn bratru odňaw, 14 let s Ottonem cjsařem o zprostěnj se daně bogowal. Smjřiw se pomáhal gemu (955) na Uhry. Sešel 967. *Boleslaw II.* šťastně bogowaw proti Ottě cjsaři, dobyl Mjšně (976) a Krakowského okolj (996), kteréž poslednj ztratil opět *Boleslaw III.* (999), pročež a pro twrdost k mateři a bratrům swým od Panůw českých swržen, a na mjsto geho powolán *Wladiwog*, syn Dobrawky, Boleslawa II. sestry wdané za Mieczyslawa wogwodu Polského. Po téhož brzké smrti Jaromjr a Oldřich o trůn stáli, ale Boleslawem III. pomoc z Polsky magjcjm odpuzeni. Pomsta njm nad odpornjky wzatá zgitřila znowu národ, a podána wláda *Boleslawu Chrabrému*, Polskému wogwodě, kterýž, oslepiw Boleslawa českého w Krakowě (1003) u wládu se uwázal, ale Gindřichem II. německým králem, řewniwým na zrůstagjcj moc Polanůw, zapuzen (1004) z Prahy, a na mjsto geho usazen *Jaromjr*. Ten pro swé přátelstwj k Gindřichu podezřelý některým panům na lowu měl zabit býti; zachowán wěrným Howorau (Doworau?) pomstil toho nad Wršowci a ginými. Swržen od bratra *Oldřicha* a w Lise wězen (1013). Oldřich zapudiw neplodnau manželku, pogal Boženu sedlskau děwu. Pomocj na Polany dobyl wolenectwj (1024). Břetislaw syn geho Poláky z Morawy po 25 letém držčnj wyhnaw, obdržel gi w léno (1029). Oldřich nechtěge na přjtele swého Štěpána, Uherského krále cjsaři Konradu pomáhati, zradně 2 letě wězen, pak propuštěn oslepil Jaromjra, a odňal Morawu Břetislawu, který proti Uhrům bogowal (1034). *Břetislaw* po smrti otcowě wládu nastaupil (1037). Geg proti Wršowcům Jaromjr nabádal, začež od nich zabit. Břetislaw chtěge ztra-

rich (w XII. wěku) byli weliej přátelé Němcůw. Za Přemysla Ottokara, Wáclawa I. a neywjce za Ottokara II. a Wáclawa II. města něineckými řemeslnjky osazowána w Čechách i w Morawě tak silně, že na počátku XIV. stoletj němčina we wětšjch městech češtinu přewyšowala (Monse Gesch. v. Mähren II. 149). W Pořiči u Prahy l. 1175. celá osada Němcůw byla, magjcj swého faráře a rychtáře.

(Český gazyk u wzdělanců latinských w pohrzenj weše1 a sprostým (vulgaris) gmenowán, a wšak swau newyhnutedlnau potřebau wždy se zachowal, a někdy swé práwo proti cizozemštině dosti hlasitě zastáwal. Tak o Břetislawu (1038) Cosmas dj: perpendit innatam theutonis superbiam, et quod semper tumido fastu habeant despectui Sclavos et eorum linguam (pag. 82). Spitihněw II. němce, že odboge bratrůw geho aučastni byli, ze země wyhnal, nešetře ani matky Judity, ani Alžběty, Abatyše u sw. Gjřj, rozené hraběnky z Querfurtu; owšem to ne tak pro gazyk, gako pro odbog, ano týž Spitihněw slowanské mnichy ze Sázawy wypudil. Na sněmě (1135) zawřeno, aby žádný cizozemec auřadů nezastáwal pod uřezánjm nosu. Kronikář Želiwský horšj se na gmenowánj Sasika Bedřicha za biskupa (1170) a prawj, žeby cizozemce česky neumègjcjho duchowenstwo nebylo zwolilo bez podporowánj králowé. Počjtáno tedy onoho času uměnj gazyka českého mezi potřebné wlastnosti biskupa českého. Gsau, kdož pád Ottokara II. z části odčeštěnj geho připisugj. Biskup Tobiáš z Bechyně (1282) český gazyk téměř wyhaslý opět w chrámjch a kancelářjch zkřjsil.

§. 16. b) Proměna.

Uwedenjm latinských služeb božjch skrze Němce český gazyk trogj wzal proměnu: (a) Přigata w něg cizj slowa, gako: biskup, oltář, opat, křjž, papež, klášter, kůr, mše, kostel, ornát, kapsa, komže, křest, mnich, geptiška, abatyše, biřmowati, barwa, kalich, nešpor, orodowati, a giná. Z těch slow widěti, že němečtj učitelé ti neměli daru gazykůw, ano wše Čechům gen po německu gmenowali. b) Od samých Čechůw podlé latinských a německých utwořená nowá slowa z českých kořenů, gako: byt, bytnost, (essentia), swátost (sacramentum), trogice (trinitas), podezřelý (suspectus), očistec (purgatorium), prozřetedlnost (providentia), dobrotiwý (benignus), hodnowěrný (fidedignus), před-

Morawy, Soběslawu Žatecko a ostatek Morawy, Bořiwogi pak polowinu Čech přepustil. Bořiwog wšak a Soběslaw pro autisk lidu swrženi, tento do Polsky, onen do Uher se odebrali. Umjrage Wladislaw smjřil se po druhé se Soběslawem, a gemu, ač Otto starši byl, wéwodstwj odkázal. *Soběslaw I.* udržel se proti Ottowi a cjsaři (1125); hrdý wjtězstwjm. — Polany k dani zadržené přinucuge, mnohé zagal a k dělánj rolj w Čechách odsaudil, části Polská (Gujawii) k Čechům přiwtěliw (1135). *Wladislaw II.* (1140) geště za žiwota předchůdce zwolen, proto že Soběslaw pomocj cjsaře Konráda proti zákonu staršinstwa syna swého za dědice mjti chtěl. Konráda Morawského od některých panůw nawedeného (1141) toliko pomocj cjsařowau zkrotil; při kteréž přjležitosti kostel sw. Wjta w Praze od Morawanůw spálen (1143) potom od biskupa Jana na wlastnj téměř náklady opět wystawen. Wladislaw (1147) s bratrem Gindřichem a mnohými pány podnikl taženj křjžowé bez prospěchu. Nawrátiw se (1148) Soběslawa, kterýž w nebytu geho o trůn se pokusil, do *Přimdy* u wězenj dal. Pomohw cjsaři Fridrichu ryšawému k wjtězstwj nad Milánskými, králem gmenowán (1158). W nepřjtomnosti geho Soběslaw z Přimdy prchlý, nawedl knjžata morawská k autoku na trůn český, začež od Wladislawa ge přemohšjho do swého wězenj opět zawřjn (1161). Pomáhage Uhrům, swjtězil nad Řeky a wešel s nimi w přátelstwj, daw dceru králowice Fridricha synowi Emmanuele řeck. cjsaře za manželku. Fridrichu synu korunu sámchtě podal, čemuž se wšak cjsař a páni češtj protiwili. *Soběslaw II.* z wězenj puštěn, nastaupil (1174) wládu, Wladislaw na statcjch swé druhé manželky w Turingu umřel. *Fridrich* se prvě odprawil, ale, že Soběslaw šlechtu i cjsaře urazil, (1180) na trůn posazen a mocj udržen od Cjsaře, ač připowězené gemu penjze sháněge zemi tiskl. Konrada odbogného zkrotil. Daň na kněžstwo uwaliw, Gindřicha Břetislawa biskupa proti sobě popudil (1187) gemuž z poručenj cjsaře zadost učiniti mage, umřel. *Konrád II.* z Morawy k wládě powolán (1189) po 2 letech umřel na mor w Apulii, prowodiw cjs. Gindřicha do Řjma (1191). *Gindřich Břetislaw* wymohl (1192) u Cjsaře Čechy Přemyslowi, a Morawu Wladislawu, a ručil za plat swau osobau; ale když Přemysl celý rok neplatil, osočil geg Gindřich u Cjsaře, a pomocj geho Přemysla u Zdic poraziw wládu nastaupil, Wladislawa Morawského pro swau gistotu do wězenj daw. Mjšeň plenil a pálil k ruce Cjsařowě; želege pá-

w giné od r. 1150 gako malé es wyblíjžj; *h* zprwu psáno gako *g*; *ch* gako *h*, we XIII. wěku přecházeti počalo *g* w *h*, a *h* w *ch*; mjsto *k* zpočátku wjce *c*, pozděgi wjce *k*, posléze téměř samé *k*; *št* gako sc, potom ſcz, ſzcz.

IV.

§. 16. Literatura.

Literatura toho wěku téměř w mezech gediného *básnictwj* zawřena, gehož formy, na ten čas dosti rozmanité, byly: lyrické, epické, (obogj swětské i duchownj,) naučné, satyrické, ginotagitelné, ano, což pamětné gest, i dramatické (Mastičkář). We weršowánj toliko počtu syllab šetřeno a wšak s čitedlným rhytmem. Od druhé půle XIII. stol. giž zde onde rýmowáno, zwláště w pobožných předmětech. W prose toliko některé křesťansky wzdělawatedlné částky psány. Chybné domněnj onoho času, žeby pjsmo sw. w giný gazyk přeloženo ze swé ceny a wážnosti tratilo (w. III. gazyk) přjčina gest, že po toliko stoletj biblj swatá (wygmauce žaltář, a ten špatně přewedený) do češtiny přeložena nebyla. K slowářstwj gediný Bohemarius náležj.

V.

§. 17. *Spisowé w toto Odděleni náležegjcj gsau:*

1) Pjseň, kterau nástupnjk historika Cosmasa (na r. 1260) a obecné domněnj swatému Wogtěchu (biskupu 983) připisuge, kterauž ale podlé Cosmasa giž před tjm lid častegi, k. p. při uwedenj prwnjho biskupa Diethmara (973) zpjwal. Zdá se býti zůstatek slowanské liturgie snad ze časů Bořiwogowých. Neystaršj opis gegj w Bibl. Pražské od r. 1397 znj takto:

> Hospodyne pomiluy a) ny b)
> Ihu Xpe c) pomyluy ny
> Ty spase d) wſseho mira
> Spasyz ny y uslyſſ e)
> Hospodyne hlaſsy naſſye.
> Day nam vſsyem hospodyne
> Zzizn f) a mir g) w zemi
> Krles h), krles, krles.

Pozn. a) t. g. smilug se, cele staroslowansky, b) nás c) čti: Jesu Christe d) spasiteli, e) Giný opis w Raudnici z XV. stoletj klade uslyſſizz, f) aurodu; cf. žizné léto, g) pokog cf. smjřiti, h) dle Cosmasa krlesu t. g. κυριε ελεισον. Jan z Holešowa psal Commentár k té pjsni r. 1397. který Bole-

háldu nëywyššjmu sudjmu (1282), králowice pak Čechowé welikau summau peněz wyplatiti museli. *Wáclaw II.* ztrátu předešlau poněkud nahradil; pogaw Juditu Rudolfowu dceru, dostal Morawu a Cheb nazpět. Fridrich markrabě Mjšeňský a Lužický, též Kazimir wéwoda Opolský, dali swé země w léno Wáclawu, Poláci po smrti wéwody Krakowského a Sandomiřského gemu se wzdali. Po segitj Přemysla II. krále Polského Poláci gemu pozůstalau dceru Alžbětu za manželku (ano Judita zemřela), a s nj korunu podali. Korunowán w Gnězdně. Syna geho Wáclawa Uhřj za krále zwolili. On Adolfu cjsařstwj dopomohl, a když Němci nespokogenj gemu samému korunu podáwali, nawrhl gim Alberta Rakauského, swata swého. Záwiše, manžele matky swé, pro srocenj stjti dal. *Wáclaw III.* sedmnáctiletý (1305) nastaupil po otci wládu, ku kteréž wšak pokažený od Uhrůw nebyl spůsoben. On Albertowi řjmskému králi, aby wogně ušel, darowal Cheb a Mjšeň, Ottě Baworskému pustil dobrowolně Uherskau korunu, w Čechách hrady králowské zemanům rozdáwal. Táhna proti Wladislawu Lokietkowi osobugjcjmu sobě polskau korunu, zabit gest w Olomauci od newěrného služebnjka (1306). S njm wymřel rod Přemyslůw, panowaw 584 léta. *Rudolf I.*, syn cjs. Albrechta pogaw Alžbětu Wáclawa II. pozůstalau wdowu za manželku, panowal gakožto wolený král (1307). Chtěge podmaniti některé pány neklidné, u Horažďowic umřel na auplawici. Zwolen gest *Gindřich Korytanský*, swat zabitého Wáclawa III., ale ten střjbro do Korytan wywážel, wěziw některé pány i Alžbětu Wáclawa III. sestru, pomocj Mjšňanůw Čechy utiskowal, pročež požádán za krále *Jan*, syn cjsaře Gindřicha (1310), kterýž pogaw Alžbětu za manželku, Korytany z Čech wyhnal.

II.

O s w j c e n j.

§. 12. a) Za wéwodů z Přemyslowa rodu.

Od nápadu Karla welikého na Slowany r. 805. počalo se obracenj gich na křesťanstwj w Korytanech, Pannonii, na Morawě i w Čechách. W Morawě giž *Moymar* před 824 křesťanem byl. Na žádost Rastislawa (se Swatoplukem a Kočelem) od cjsaře řeckého posláni Constantinus

nj, wydán od Wáclawa Hanky. W Praze u Bohum. Háze, 1819. 12. str. 119. mimo wyswètlenj slow. (Nèmecké přeloženj P. professorem Wáclawem Swobodau obsahuge zwlášté str. 62.). Po druhé w VIII. knjžce Iswiestij Rossijskoi Akademii w Petrohradě 1820 s ruským přeloženjm a s obšjrným slowozpytným i krasowèdným obgasnènjm skrze Alex. Semenowiče Šiškowa w 8. str. 47—215. Básnè tu obsažené, ať djme s P. Meinertem (Archiv für Gesch. 1819. Jenner) samy sebe (str. 76) neypèknègi popisugj: „O d s r d c e k s r d c i p èg e š" a Čechûm tolik gsau, že netřeba záwidèti Srbûm rhapsodij, nebo Skotûm Osiána. Dle dogemu srdce dagj se typři w a r i t u (starodáwném na str. 72 připomenutém nástrogi) pèné zpèwy rozdèliti w p è k n é a w z n e š e n é, z nichžto onyno, 9 na počet, brzo anakreontickau lepotau hragj (ž e žh u l i c e), brzo w nèžnau tauhu (kytice, rûže), w neskončenau žalost zplýwagj (o p u š t è n á, s k ř i w á n e k), nynj swéwolnau radostj mladého žiwota bugegj (g a h o d y), nynj smèlého oswoboditele unesené milenky (Z b i h o ň) rytjřského dobywce newèsty wlastenské swètj (L u d i š e a L u b o r) nebo ginocha nepřjtelem zabitého slzami wšech djwek oplakáwagj (g e l e n); naskrze hluboko cjtèné, obwzláštnè myšlené, žiwè, nèžnè, silnè a wždy předce swètle a národnè přednesené. Mnohem dûležitègšj část rukopisu činj ostatnjch pèt wznešených nebo hrdinských pjsnj, gedině w swém druhu zgewenj, ponèwadž se wšj gako wrozenau spanilostj básnické wýstawy a s neyčistègšjm zápalem lásky wlastenské tu přednost spogugj, že za předmèt magj předûležité přjbèhy wlastenské, a činy hrdinské, a gsau skladowé starých mjnènj, mrawûw a obyčegûw, a takoměř oswèdčenj bytnosti a kljč celé historie české. Neystaršj báseň od wydawatele nadepsaná Z á b o g a S l a w o g má za předmèt oswobozenj wlasti od nepřátel cizj práwa a náboženstwj Čechûm wtjragjcjch (w prwnj polowici IX. stoletj). Druhá Č e s t m j r a W l a s l a w, obsahuge wjtèzstwj Neklana nad Wlaslawem skrze Čestmjra wûdce (830). Třetj O l d ř i c h a B o l e s l a w zawjrá wyhnánj Polanû z Prahy (1003). Čtwrtá, B e n e š H e r m a n o w opèwá pobitj Sasû wpadšjch do české zemè (okolo 1205, čili 1282?). Pátá J a r o s l a w (wydaná podruhé o sobè skwostnè w 4. Praze 1823 str. 16.) wyprawuge pobitj Tatarû u Olomauce (1241). Werše též na stegném počtu syllab založené, ani metrické, ani přjzwučné, anobrž rhytmické (w. Krok I. 2. str. 20).

5) Sem náležegj zlomky starodáwnjch pjsnj, na djle až do pohanských časûw sahagjcjch, gako: a) Wele, Wele, dubec stogj prostřed dwora (w. Pelc. kron. 1, str. 71), b) pjseň rozličnè zmènèná, kterau na Družebnau Nedèli dèti po Slowanech (w Mjšni, Čechách, Uhřjch. Polště etc.) sem tam posud zpjwagj wynášegjce M o ř e n u (smrt):

ské, na proti tomu kapitolu samému papeži poddanau na Wyšehradě založil, kdež i kostel sw. Petra a Pawla na způsob Řjmského welikého chrámu w 18 letech dohotowil. Wladislaw II. premonstrátský řád mužský na Strahowě (1140), panenský w Doxanech (1142), cisterciensky w Plasu (1146) a benediktinek w Teplici (1146) uwedl. Pražský biskup Daniel založil cisterciáky w Sedlici (1149) a benediktiny w Podlažicjch (1159). Za Soběslawa, Fridricha, Konráda od rytjřůw českých w Jerusalémě bywšjch přiwedeni do Prahy (1190) hágitelé sw. hrobu, od Pana Slawka (1196) cisterciáci do Oseku, od Hroznaty, pána českého, (1197) premonstráci do Teply, a premonstrátky do Chotěšowa. Ale giž i sjmě budaucjch newolj a roztržek w náboženstwj roztraušeno Waldenskými dle Hágka r. 1176. dle ginych pozděgi do Čech přišlými. — W mrawjch, uměnj a smýšlenj Čechowé welikau proměnu wzali; oděw sice podrželi staroslowanský, gakýž posud Polané magj, Medskému podobný, ale u wzdělánj ducha opustiwše swau wlastnj cestu, po sledu Němcůw, učitelů swých, kráčeli, a protož, gak to následownjkům se přiházj, pozděgi než oni k cjli dospěchali.

Udatnost česká, ačkoli knjžata naše málo kdy o dobýwánj zemj wogny wedla, slynauti nepřestala, ano šlechta i lid wjce wogenskému než swobodnému uměnj oddáni byli. Wratislaw II. stogjcj wogsko zřjdil. Bořiwog syn geho a hrabě Wiprecht se 300 gjzdných Gindřichu cjsaři cestu do Italie klestili a prwnj zdj Řjmských dobyli (1080). Přemyslowa práwa dle potřeby měněna i množena. Tak Břetislaw I. pomócj biskupa Šebjře práwa česká od pohanských powěr očistil a rozmnožil, n. p. o manželstwj a krčmách. Neydéle udrželo se staročeské *básnictwj* z předešlé pěkněgšj swé doby, gehož neystaršj zůstatky wysokau prostotu, pěkné barwy, řeč čistau a wůbec klasičnost pronášegj *).

*) Našim časům dopřáno šťastným osudem nalezenj znamenitých těchto památek; kéž pak wjce podobných děl starožitných zde onde snad posud prachniwěgjcjch se od zkázy wychwátj! Když Wladislaw (1158) taženj do Italie ohlásil, zawzněla Praha zpěwy udatného rytjřstwa českého (in eorum cantibus . . Mediolani resonat obsessio, prawj Vincentius na týž rok). Což nižádné těch zpěwů nikdež památky? O Záwiši z Rosenberku, krále Wáclawa otčjmu, sťatém w r. 1292 prawj Hágek, že gsa muž dosti učený a wýborný zpěwák mno-

Gest z prostředku XIII. stoletj, a giž rýmowaná. Tištěn gest ten zlomek w Dobrowského Literatuře (str. 103. a. wydánj) a Hankau w Star. Sklád. 1818. II. str. 251.

9) Dwa ljstky pergamenowé z dola ostřižené, kteréž na deskách knihy nalezl P. Dominik Kinský. Gednagj o Utrpenj Páně. Zlomek ten tisknutý Dobrowským w Litér. str. 113. počjná:

Mnye stebu otczye żgyednane
y byly wyecz tako ſſebu.
Yako sem gaz otczye ſtebu
gehozto newyerny nemnye etc.

10) Rkp. Hradecký, (nynj w knihowně knjžete z Lobkowic) tak nazwaný, že w Hradci Králowé nalezen byl, njmž slawné paměti biskup Hág P. Dobrowského poctil. Gest w 12. na pargamenu psán asi na počátku XIV. stoletj; skládánj ale samo staršj, gakož to prozrazugj mnozj rýmowé a wypuštěnj některých weršůw. W něm nacházegj se: a) Prokop, z něhož Durich we swé knjze Bibliotheka Slavica (pag. 17. 46—7.) několik weršů tisknautí dal. Celý wydán skrze P. Hanku w Star. Sklád. I. str. 1—51, weršů zawjrá 1106. b) Dewatero radostj Panny Marie, weršů 555. w Star. Skl. III. str. 1—27. c) Maria Magdalena, weršů 1009. w Star. Sklád. II. str. 1—47. d) Pláč sw. Marie weršů 428. w Star. Sklád. III. str. 61—81. e) Umučenie Panie aneb pašige, weršů 697. w. Star. Sklád. III. str. 27—61. f) Desatero kázanie bozie, weršů 1195. w. Star. Sklád. I. str. 52—107. g) Jan Apoštol (od giné ruky) weršů 40. w. Star. Sklád. II. 47—94. h) Bájka o Lišce a džbánu. Tištěna Puchmayerem w I. swazku. Sebránj Básnj 1795; po druhé skrze Tomsu w knize: Uiber die Veränderung der böhm. Sprache, str. 72. Po třetj skrze Hanku w. Star. Sklád. I. str. 212—6. (weršů 96.) i) Zdráwas, weršů 124. (Star. Sklád. I. 107—113.) k) Satyry o ševcjch, zlých saudcjch, kowářjch. sládcjch, lazebnjcjch, řeznjcjch a pekařjch. Tištěny skrze Tomsu w knjze über die Veränderung der böhm. Spr. 1805. str. 67; po druhé w. Star. Sklád. II. str. 117—144. l) O bohatci (poslednj stránku giž nelze čjsti) weršů 325. W. Star. Sklád. I. 113—128.

11) Gediný list na papjře w knihowně Pražské, též satyry obsahugjcj o přebogujcjch, wražedlnjcjch, lakomcjch. Počjná:

Horze bude tiemto lidem
genž przigma křzest uczini se židem etc.
Tištěn w. Star. Sklád. II. 144—151.

12) Aleksander, Rkp. we fol. (w knihowně sw. Wjta w Praze,) obsahugjcj historii o Aleksandru welikém w 8 syllabnjch rýmowaných weršjch, gichž se 2461. zachowalo, a snad

se tolik zahubilo, ano Rkp. giž se sedmým weršem 361é kapitoly se skončuge. Zdá se, že měl překladatel podobné přeloženj německé před sebau, ačkoliw mu půwodnj latinský text znám býti mohl. Předmluwa w 68. weršjch počjná:

Genz zeymene byl wyehlasny
Gehoz rozum byl tak yasny
Ze gmu bylo wsyeczko znamo
W zemi w morzi w hwyezdach tamo etc.
Wytištěn w Star. Sklád. II. 151—264.

P. Fr. Palacký nalezl (1824, 13 Srp.) zlomek 347 weršů na dwau ljstech pergam. w 4. slaužjcých za obálku aktům městským od r. 1558. w archiwu Buděgowském. Obsah gich gest zrada Bessowa a Narbozonowa (Nabarzanowa) nad Dariem. Ortographie gest ze 13. wěku:

Iaksto trest iam vieter pochyli
Tam taky chzlouiek zie zzchyli
Ale yaz hi giny hpany
gisto zme tobu wzchowany
S zie protye hy na zmyrt damy etc.
Dobropjsemnost gako w num. 8. str. 27.

13) Mastičkář. Tak nazwal P. Hanka žlomek na pergamenu z XIII. stoletj na desce knihy gedné nalezený (w českém Museum) a tištěný w Star. Sklád. V. 198—219. Gest to čásť neystaršj české dramatické básně, tušjm, hrob božj představugjcj, co do něho, wážná, co do prodáwače mastj, směšná. Charaktery gsau žiwé, smělé. Škoda že hra necela. Počátek gest tento:

Rubinus accurrens dicit ricmum:
Seď mistře, seď, gáz k tobě bieżu,
Snad sic tobie dobrze hozu. Mercator:
Wjtay mily Idonechu
Dawie liudem dosti smiechu etc.

14. List s nebe poslaný do města Galatan. Rkp. na pergaměně nalezený Bohumirem Dlabačem. Počjna takto: (Ne) vyerzycy nechczete wyerzyty ze yaz sem pokoyny a czakagu aby sye obratyly ku pokanyu etc. Wytištěn gest w Star. Sklád. III. 259.

15) Část wýkladu (w knih. Pražské). Wytištěno w Star. Sklád. III. 255. Počátek gest ten: — dyetky mnozy gsu po nasem hrziechu lyudye gez boh pro swu prowelikú dobrotu upusty v welike sbozye rozkochagyucze sye roztygyucze yako nemudre swynye etc.

16) Celý žaltář mimo obyčegné pjsně ze starého a nowého zákona, Te deum, symbolum (wěřjm Boha) s. w. Athanasia. Litanie wšech swatých a

památka (officium) za mrtwé. Na pergamenu w 4. listû 147 w biblot. Pražské, psáno na počátku XIV. stoletj; ale z omylûw wklauzlých domysliti se lze, že neyméně o sto let dřjwe giž ten žaltář přeložen byl. Překladatel (Pelcel mnj, že něgaká geptiška), neuměl dobře latinsky. On n. p. Laudate dominum in chordis wyložil: milugte Pána w srdci etc. Předce wšak to djlo pro swau starožitnost welecenné gest, kteraužto starožitnost potwrzuge to, že to přeloženj delj se w něčem od giných starých zlomkûw téhož žaltáře, gako od onoho, z něhož Tomsa w spisu über Veränd. der czech. Spr. Prag 1805, žalm 69tý otisknauti dal.

17) Mnohá slowa česká ze starého wěku po rûznu zachowaly nám a) kroniky gak cizokragné tak domácj, zwláště Cosmasowa. (w. I. Oddèl.) b) Listy nadacj ač latinsky psané, z nichž neyzwláštněgšj gsau: α) Nadánj kláštera Břewnowského Břetislawem (1045) β) kostela Staroboleslawského týmže (1046) γ) probožtwj Litoměřického Spitihněwem (1058). Tu na konci česky stogj: „Pavel dal iest ploſſkovicich zemu. Wlah dal iest doleaſſ zemu bogu i ſſvatemu Scepanu ſse dvema duſsnicoma Bogucea a ſsedleav.“ δ) kláštera Opatowického Wratislawem II. (1086.) ε) kapitoly Wyšehradské týmž (1088) ζ) kláštera Kladrubského Wladislawem I. (1115) η) kapitoly Wyšehradské Soběslawem I. (1130) ϑ) klášera želiwského týmž (1139) ι) kláštera Kladrubsého Fridrichem (1186) w Dobner. Annal. I. 570. $\varkappa$) list swobody daný městu Králowé Hradci Přemyslem Ottokarem (1225) c) Zápisy umrlých (necrologia). Z Podlažického takowého zápisu w X. XI. XII. a XIII. stoletj P. Dobrowský (Gesh. d. Lit. S. 92) uwodj mnoho pěkných gmen, k. p. Drob. Hual, Mah a. t. d. d) W neystaršjm práwu Brněnském od r. 1227, přicházegj gména: Nárok, Zok (t. sok) Druh, Zwod, powod, zlubui zud (slibuý saud) Wiboy, Hirdost, wrez, pohonce, pomocne, nestoyte, Suppani.

18) Bohemarius. Rkp. w bibl. kapitoly Pražské w 4. od r. 1309. Gest to slownjk složený ku prospěchu mládeži latině se účjcj, a snad bonifantûm od děkana Eberharda 1259 ustanowenýmu; psán gest latinskými šestiměry 886, takto počjnagjcj:

Est ortus wychod, sed occasum fore zapad,
Aurora zorze, tibi sit impressio zarzye etc.

Z předu stogj zpûsoby mluwenj, kterých do weršû wtěsnati nelzelo.

Oddělenj třetj.

Od krále Jana až do půtek o náboženstwj, od r. 1310. až do r. 1410.

I.

§. 14. Politický staw.

Král *Jan* w častém oddálenj se ze Čech dáwal zprawowati zemi mistodržjcjm, kteřjž gi sužowali. Gindřich z Ljpy, člowěk neklidný, milostnjk Alžběty Králowehradecké wdechl králi podezřenj, gakoby manželka geho Alžběta syna třjletého Wáclawa na trůn wsaditi, a sama gako poručnice wlásti obmýšlela; pročež Jan město Loket, kdež tenkráte rodina geho byla, ztekew, djtě Wáclawa zagal a neyprw dwa měsjce w podzemnjm sklepě, potom na Křiwoklátě wězil. Alžběta ku Pražanům se utekla, kteřjž gi s Janem smjřili. Geda s wogskem na pomoc cjsaři Ludwjku (1322) proti Fridrichu, syna Wáclawa pogal do Francauz a králi šwagru swému wychowati dal. Wychowatel geho prwnj byl Wilém Zagjc, a učitel we Francii Robert Roger, napotom papež Clemens VI. Tu gemu gméno Wáclaw w *Karla* proměněno ke cti Karla, francauzského krále. Král Jan pomáhage rytjřům německým w Prusjch proti Litwě, (1329) země mnohých Slezských knjžat w léno dostal. Oslepna táhl do Tyrol a druhého syna swého Jana s Margaretau Korytan a Tyrol dědickau zasnaubil (1330). Pozwán od Wlachů, do Lombardie wtrhl, a půl Italie sobě podrobil, a Karla syna mjstodržjcjm wlaským, ale že neudržela se tam geho wláda, potom markrabjm Morawským učinil (1333). Margareta zapudiwši Jana, pogala syna cjsaře Ludwjka; Jan král w pomstu nawedl papeže, aby Ludwjka z cjsařstwj shodil, a syna geho Karla wolencům poručil. *Karel* (co cjsař IV. co král český I.) tedy pěti wolenci učiněn cjsařem.(1346). Jan gsa pomocnjkem Francauzům proti Englič anům w bitwě u Cressy s pěti sty českými a morawskými gjzdnými o žiwot přišel; Karel raněný wychwácen, a w Bonnu za krále řjšského korunowán byw také w Praze od Arnošta arcibiskupa korunu českau přigal (1349), a uděliw bratru Janu markrabstwj morawské, do

Řjma se odebral, kdež gako řjmský cjsař korunowán (1354). Za něho r. 1353 w Praze wlaský špitál od Wlachů a Francauzů založen, kterýž zrušen 1789. On české hrady od lanpežnjků wyčistil (1355), uniwersitu pražskau založil. Nowé město pražské *Karlowem* slauti magjcj, wystawil. Most kamenný přes Wltawu ždělal. Obchod oživil, a zbohatil měšťany, z nichž geden 100000 dukátů gemu darowal. Labe a Odru plawné učinil. Slezko, Lužici, Kladsko, Brandenburg k Čechům zjskal smlauwami a kaupěmi. Dostawil a nadal kostel sw. Wjta. Arcibiskupowi pražskému titul *legatus natus* a dozor na Řezenské, Bamberské i Mjšeňské biskupstwj zgednal. Umřel w 31. roce panowánj (1378) otcem wlasti nazwaný. *Wáclaw IV.* w osmnáctém roce wěku swého nastaupil panowánj. Sestra geho Anna wdána za Richarda, krále englického; protož někteřj Čechowé w Oxfortě studowali, z nichž Jeronym neyznamenitěgšj. Wáclaw blahoslaweného Jana z Nepomuku do Wltawy hoditi kázal, (1383), na mjsta českých radnjch němcůw nasázel, penjze w Němcjch utrácel, spáchané wraždy nad několiky tisjci židůw netrestal: pročež koruna Sigmundu podána. Wáclaw gat na radu bratra Sigmunda (1394), ale radau Jana druhého bratra, a přičiněnjm knjžat Řjšských propuštěn. Ugal se papeže Benedikta, a od Bonifacia saupeře geho a Němců osočen a s cjsařstwj swržen (1400). Nechtěge mstjti toho pohaněnj, od Sigmunda gat podruhé (1402), a Albrechtu wéwodě Rakauskému w stráž dán. Sigmund se swými Uhry pro půtky ugjti musil, načež Wácláw ušed w králowstwj opět se uwázal. Krwawé půtky mezi Němci a Čechy (1405). Hus a Jeronym wymohli, aby Čechowé při wolenj Rektora uniwersity tři hlasy, a cizozemci toliko geden hlas měli, a w radě mězi 16 radnjmi gen dwa němci aby seděli, což wše na opak bylo. Tjm rozhněwáni němečtj studenti, gichž mnohonácte tisjců s professory swými odtáhlo (1409) a k založenj uniwersity Lipské, Ingolstadtské, Rostocké přjčinu dalo.

II.

O s w j c e n j.

§. 18. Z a J a n a (1310—1349).

Paměti hodno gest (dj Pelcel) že gako s počátkem XIV. wěku, tak téměř s každým stoletjm w Čechách napotom

něgaká wěc se udála, která znamenitau změnu w mrawjch, smýšlenj, náboženstwj, gazyku a t. d. působila. To se zwláště za 35letého panowánj krále Jana stalo. Kdykoli do Čech přicházel, mjwal s sebau komonstwo cizozemské; kdykoli do Luxenburku, nebo do Francauz a Italie gezdil, pogal s sebau mnohé z mladé šlechty, která cizým obyčegům uwykala, a ge domů přinášela. Zdálo se, gakoby toho času Čechowé docela se z Čechů wyzuli, o nichž že gako *opice* gsau, prawdiwé wzniklo přjslowj. Počali nositi dlauhé brady, železem kadeřené až na ramena wisjcj wlasy. Mjsto čepic měli končité wysoké klobauky rozličných barew, oděw krátký, auzký; od loktů wisel dlauhý rukáw gako oslowé uši; nohawice na stehna, boty (skorně se zneljbily) na nohy těsně přiléhaly; pás okolo beder, a w něm kord nebo nůž. Mnišstwj tento wěk méně byl přjzniwý. Král Jan založil karthauzy na Augezdě w Praze, pozděgi skrze husity zahlazené. Wogenské uměnj wždy geště wjce w obyčegi bylo, než giné uměnj. Básnictwj latinské neslo znaky nechuti onoho wěku, gakož werše Petra Zbraslawského a Františka letopisce dokazugj; české w obnowené dle německého rýmowánj formě až do založenj uniwersity (1348) panowalo; pročež Dobrowský wšecky básně (rýmowané), kterých stářj se určiti nedá, w tu dobu (1250—1350) pokládá. K oznámenj toho wěku to také slaužiti může, že geden satyrik, který dotčený oděw směšně popsal, w Kutné Hoře zabit gest. Děgopisce máme téměř z každé doby, neboť Čechowé byli historic wždy milowni. Petr, opat Zbraslawský děge (1253—1338) sepsal latinským gazykem, a František kanownjk kostela Pražského, letopisy Kosmasowé od r. 1230 až do r. 1342 prodlaužil. Za Jana též pořádné práwo městské způsobeno, a dsky zemské oprawenу. Hudba zlepšena uwedenjm polozwuků a pětic (quint). Do časů Jana Praha z weliké části od dřewa stawěná welebila se nynj. Na mjli od Prahy swobodno bylo páliti wápno, a lámati kámen; za Jana též ulice dlažděny, a dům radnj w Praze stawěn.

§. 20. Za Karla (1349—1378.)

Pod wládau maudrého a učeného cjsaře Karla Čechowé u wzdělánj a učenosti welmi pokročili. Za něho Čechye byla w swé neywyššj sláwě; Praha stanowiště wšeho uměnj a wěděnj. Tu založeny wysoké školy r. 1348. pod gménem studium generale. Ponukl Karla k tomu arcib. Arnest,

kterýž sám auřad kancléře při té nowé uniwersitě přegal. Sausednj národowé posjlali do Prahy swé syny na učenj; Čechowé zastáwali neywyššj auřady u dwora a w kanceláři řjšské, i kromě Čech některá dûstogenstwj biskupská; posjláni wyslanstwjm k cizým dworům, wodili wogska, dobýwali sláwy, byli národ neyučeněgšj, magjcj neywětšj muže státské, slowem byli panugjcj národ w Europě. Čechem rozeným býti, mezi přednosti počjtáno. Sausednj knjžata kupowali neb stawěli domy w Praze, chtěgjce obýwati mezi Čechy. Wšecko se do Čech hrnulo ku zdělenj štěstj. Odtud lidnatost negen Prahy nadewšecka města německá, ale i wšj země, počjtagjcj tenkráte sto měst hrazených, kolikož gich ledwa w celých Němcjch počjtáno, tři sta městysů, 260 hradů a twrzj, 13,360 wesnic, 20 kostelů kollegialnjch, 2033 far. Bohatstwj nadobyčegné; dwûr w Praze a tolik cizých panůw! Obchod wšestranný. Praha sklad wšeho zbožj europeyského. Kupčeno do Rus, do Polska, do Benátek, do Řjše, kdež cla swobodni byli kupci. Sama přjroda zdála se napomáhati, ano zlaté hory Gjlowské a střjbrné Kutnohorské i giné welmi wýnosné byly. Náboženstwj w uctiwosti. Mladšj král Wáclaw nazwán Neykřesťanštěgšjm králem. Nikdý lidé osobnj tolik nadánj pobožných nečinili, gako w tu dobu. Duchownj staw wůbec we wážnosti; Pelcel myslj že djlem proto, poněwadž lidu tehdáž z darma přisluhowali. Prwnj dwa učitelé bohoslowj na uniwersitě byli dwa theologowé Hermann z Winterswiku, sasic, a Fridmann z Prahy, oba kněžj a mistři swobodných uměnj a pjsma sw. w Pařjži. Karel IV. bohoslowj (beatissimo theologiae studio) napomohl wystawenjm Karoljna. Geho rozkazem nikdo kanownjkem u Wšech swatých býti nemohl, leč že na školách Pražských doktorem prwé učiněn. Při učenj libomudrctwj na počátce wysokých škol w Praze gako wšude ginde užjwáno Aristotela, nebo raděgi temných geho wykladačůw. Prwnj mistři a učitelé k tomu powolanj byli Jenko Pražský, Diethcrus Wjdeňský, Jan Vollier francauz, kteřj djlem w Pařjži, djlem w Bononii doktorstwj byli dosáhli. Učitel lékařstwj Karlem powolaný byl M. Nicolaus de Morawia, po něm Balthasar Domažlický, Čech. W Kaprowé ulici na Starém Městě bylo medicinské Collegium, *Nowý dům* nazwané, kdež mnoho žáků lékařstwj se učilo. O wáženosti toho uměnj swědčj to, že Sigmund Albjk z Uničowa na Morawě, lékař tělesný cjsaře Wáclawa, a professor weřegný r. 1409 arcibiskupem učiněn († 1427). Chymie neb

mudřgi alchymie (zlatodělstwj), giž za Karla, kterýž gi sám prowozowal, w obyčegi welmi byla. (w. Pelc. Karl IV. B. 2. str. 956.). Druhý po Přemyslu obnowitel práwa českého byl Karel. On Bartolu ze Saxoferrato (nar. 1313 † 1355), wlaskému prawowědci, práwa Přemyslowa a giná nařjzenj shromážditi, a změniti dal, a wšak češtj stawowé zpěčowali se přigmauti zákony snešené cizozemcem, neznagjcjm zřjzenj českého, a tudy wše po řjmském práwu rownati chtěgjcjm; pročež Karel giné práwo pod gménem Majestas Carolina wydal, a spolu uwedl adwokáty, nebo práwnj přjtele posud Čechům neznámé, a ustanowil za učitele práw městských a cjrkewnjch na uniwersitě mistra Wigtolda z Osnabruku, němce, a M. Henryka Sušického (de Sikka), Čecha. Paměti hodno, že prwnj weřegná učitelská stolice německého státnjho práwa (Staatsrecht) na pražské uniwersitě založena, na njž Übertus de Lampaniano giž r. 1380 učil. Z té školy wycházeli napotom prawowědci, k porownáwánj rozepřj po městech králowstwj potřebowanj. Brněnské a Olomucké dsky zemské počjnagj od r. 1348. a gdau až do r. 1642. Dwoge gsau, proto že Morawa do dwau distriktů (někdy i do třetjho Znoymského) rozdělena býwala. Až do r. 1641. w Brně a Olomauci saud zemský dwakrát do roka držán býwal. Při zřjzenj wysokých škol Jan František Olomucký, nebo de Regio Monte, založil a nadal stolici učitelskau řeckého gazyka a zegména k čjtánj Homéra odhodlanau. Latina toho wěku geště barbarstwj předešlého nepozbyla, a wšak Čechowé mezi prwnjmi gi cjditi počali. Karel Petrarchu do Prahy zwal, kterémuž přigjti ale domácj okolnosti překážely. Spisowatelstwj bylo ctěno. Sám Karel, i arcibiskup Arnošt († 1364), a neywyššj kancléř dworský Jan z Neumarku nemněli pod swau důstognostj spisowánj knih, kteréž se až do dneška zachowaly. Básnictwj české wzniknutjm uniwersity gakoby přestalo, ale řečnictwj duchownj udrželo se. Slynuli w něm Konrád z Stiekny a Jan z Milíče († 1374.) S historij zanášeli se Neplacho, Beneš Krabice z Weitmile, kanownjk kap. Pražské († okolo 1390.), Pulkawa a Marignola, gichžto spisů na djle posud stáwá. Tolik památek maljřstwj z onoho wěku nemůže žádný národ gako český, proukázati. Karel měl čtyry dworské malěře, Mutinu, Wurmsera, Dietricha a Kunce. Na Karlowě Teyně (Karlstein) geště r. 1782 bylo 124 kusů z toho wěku, nynj we Wjdni se nacházegjcjch; tam i olegnými barwami obrazy malowané ze XIV. stoletj. Kaplu sw. Wá-

clawa w kostele Pražském Karel českými kameny wyložiti, a obrazy ozdobiti dal. Socha mědënná sw. Giřj na zámecké prostoře, kterauž Martin z Klausenburku na rozkaz ejs. Karla ulil, sochy na Pražském mostě a w palácjch šlechty našj swědčj o spůsobilosti Čechů w řezbářstwj a obraznictwj. Neywjce ale 'stawitelstwj kwětlo. Nowé město Pražské Karlem založeno. Kostel sw. Wjta, most přes Wltawu, Karlow w Praze, Karlůw Teyn a giná nadherná stawenj gsau z toho wěku, gež, byť i podlé chuti našeho času wždy nebyla, předce stálost a pewnost chwálj.

§. 21. Za Wáclawa IV. (1378 až do 1409.)

Uniwersita Pražská až do r. 1409. w neylepšjm kwětu stála. Wáclaw založil kolleg pro učitele a žáky (Collegium Regis Wenceslai). Wáclaw z Chotětowa, kněz, kolleg neb semeniště u sw. Wáclawa nazwanau, wedlé mince pro český národ zřjdil, a čtyry wesnice k nj odkázal. Jeronym Wiklefowé spisy z Engličan přinesl, kteréž se giž r. 1402 welmi rozšjřily, tak že kolleg Karlowa 45 artikulů Wiklefowých za neprawé odsaudila (1408). Dějepisce nemáme z toho wěku žádného, kterýby panowánj Wáclawa w celosti byl zaznamenal. Pokračowatelé w kronice Benešowě a Pulkawy gsau welmi chudj.

III.

G a z y k.

§. 22. a) Geho staw.

Celá ta epocha českému gazyku málo přjzniwa byla. Rudolf I. a Gindřich Korytanský mnoho němců do Čech přiwedli; zwláště pak za Jana němčina, wlaština a francauzština płozena. Giž při korunowánj geho (1311) wjce německy než česky zpjwáno, dle Petra Zbraslawského: Turba Bohemorum canit hoc, quod scivit eorum lingua, sed ipsorum pars maxima Teutonicorum cantat teutonicum. Čechowé pod Mohuckau duchownj zpráwu náleželi, w cizině putowali, studowali, bogowali, cizým gazykům obwykali. Šlechta i měšťanstwo wzdělaněgšj přigali gazyk dworský, kterýž w městech, giž drjwe němci osazených, tjm wjce se upewnil. Jan auřady weřegné a hrady králowské cizozemcům swěřowal, ano šla powěst, gakoby Čechy ze země wyhnati, a samé němce

nasaditi obmýšlel. Připowěděl sice zgitřeným nad tjm stawúm českým (1318) žádného napotom cizozemce w auřady newsazowati, we wšech zemských důležitostech s rozenými čechy se raditi, a totéž w Morawě učiniti přislíbil, (nunquam alicui alteri quam Moravo in Moravia aliquod officium Suppe committemus. w. Jura primaeva Moraviae p. 37.); nicméně w celosti gazyk německý wždy wjce se rozmáhal, což opat Zbraslawský na r. 1330. potwrzuge: In omnibus civitatibus *fere* regni et coram rege *communior* est usus linguae theutonicae quam bohemicae. Karel když r. 1333. přišel gako mjstodržjcj do Prahy, neuměl wjce česky, a znowu se tomu gazyku učil. Swé manželce *Blance* pauhé francauzce, dal německé a české dámy, aby se obogjmu gazyku naučila; ona ale toliko německy se učila, proto že gak u dwora, tak w městech němčina wjce panowala (w. Chron. aul. reg. apud Dobnerum V. 469). Když třetj manželka geho Anna, dcera Gindřicha ze Swjdnice a Jawora s autěžkem byla, gel naschwále s nj do Normberka, aby, bylliby syn, w německé zemi narodil se, a snáze cjsařem wolen býti mohl. Prwnj práwa městská něměctj radnj w Praze (1341) s powolenjm krále w něm. gazyku nawrhli, ač latinský wždy geště w gednánj obecném a listech obwyklegšj byl. Z druhé strany i český gazyk swé podpory měl. Sám Karel wymáhage na papeži Klementu VI. w Awignonu založenj arcibiskupstwj pražského užil mezi ginými důwody toho, že Čechowé a Morawané mluwj gazykem slowanským, gemuž Mohucký arcibiskup a kněžj geho nerozuměgj. W bitwě u Cressy Čechowé měli heslo české: *z Prahy*; a Jan král radjcjm gemu, nedáwati se w nebezpečenstwj, česky odpowěděl: Tohoť buohda nebude, aby kral czesky z bitwy utiekal (w. Pelc. Karl IV. Thl. I. S. 159). W Praze we Slowanech (nynj Emauzy prawjme,) Čechowé skrze Karla po těšenj měli slyšeti službv božj w gazyku sobě srozumitelném, což gim chuti dodalo slyšeti ge w něm po celé zemi; ale tomu papež zhola odepřel, neohlédage se na to, že sw. apoštolé w Římě službv božj ne hebreyským, anebo řeckým, alebrž latinským gazykem konali. Karel předstawil papeži Klementu VI, že klášternjci ze slowanských zemj, Horwátské, Dalmátské, Bosenské a Srbské, wognau zahnanj w giných zemjch blaudj, a žádal o powolenj, aby gim slowanský klášter založen býti mohl: papež přiwolil s tau wýmjnkau, aby toliko geden takowý klášter w celém králowstwj založen byl (1346). W nadánj toho kláštera

(1349) prawj Karel: Ačkoli powinnost naše žádá, abychom o dobré wšech našich wěrných poddaných pečowali; a wšak ti, kteřj nám přjgemnostj a sladkostj našeho přirozeného gazyka přjbuzni gsau, zwláštnj péči a milost zasluhugj. W listu (1356), kterým wykazuge plat Janu, téhož kláštera pjsaři, nazjwá český gazyk lingua nobilis. Geho manželka Alžběta († 1393) měla na lžicjch české nápisy k. p. *Czo pan buoh da, to se stati ma* (w. Bienenberg Gesch. von Königgrätz). Karel obnowil (1347) přjpowěd Jana krále Čechy a Morawany při gich obyčegjch a práwjch nechati, wýsady gegich potwrditi, zemce gediné w auřady sázeti, a ustanowil zákon, aby nikdo saudcem w zemi nebyl, kterýžby neuměl mluwiti a rozuměti řeči českého gazyka, ježto slowe řeč slowanská, — lečby měl do sebe zwláštnj mrawy, ctnosti a uměnj (Pelc. Karl IV. I. 319); rubrika o neprodagnosti, aby skrze pjsaře zemského každoročně na sněmě českým gazykem weřegně čtena byla (ib. str. 318); synowé wolenců řjšských, aby od sedmi let při grammatice učili se gazykům slowanskému aneb českému a wlaskému. To Čechům k ljbosti učinil Karel; neboť on sám německý gazyk wjce milowal než český, gakož geden Rkp. P. Cerroniho swědčuje ukazuge. Listy gako Jan mnohé giž německé, ale žádného českého newydal. Spogenj s Ŕjšj wolenecké, nadčge cisařowánj, manželky z Němec, drženj zemj německých, smlauwy a giné přjčiny nutily krále české k tomu, aby k Němcům laskawě se mjwali. Šlechta wjce rytjřstwj než uměnj hleděla, duchownj latině čjtali a psali; lidu wjce učenj podáwati nedopauštěgjce, než co se gim na kazatelně widělo. Štjtný (1374) zastáwage, že dobré spisy w obec uwoditi slušj, aby každý wždy a wšudy z nich naučenj bráti mohl, čta ge na hradě, w kostele, na poli i besedě, přidáwá: „Sw. Pawel k židům hebreysky, k Ŕekům řecky, každému w řeči gemu srozumitedlné psal; proč bych gá Čechům kraganům česky psáti se ostýchal? Budu český psáti, proto že Čech gsem, a P. Bůh Čecha gako Latinjka miluge, a t. d.“ Rozplozowánj něměiny od drahných let přirozeným během působilo ze strany české gakausi protičinnost, kteráž toho wěku dowršena. Té připsati gest, že za Wáclawa IV. gazyk český do kancelářů poněkud uweden. On wedlé latinských a německých listů také giž některé české wyhotowiti kázal; neystaršj od r. 1394. w Třeboňském archýwu. Ale ani on nebyl milownjk gazyka českého; dalť sobě a swé manželce biblj německau psáti,

kterâž se w knihowně Wjdeňské nacházj. Tjm, že na mjsta českých radnjch němce posadil, roznjtil nemálo zúštj proti němcům, giž od dáwna dautnagjcj, němce pak urazil dánjm opět přednosti české straně w saudech a na uniwersitě (1409), což pobjdnutjm Husa učinil neywjce proto, aby o wšech papežstwj se týkagjcjch od uniwersity takowý saud obdržel, gakého žádal, a gemuž německá strana odporowala. Tak česká strana, zwláště po wystěhowánj se studentůw německých, panugjcj učiněna, ale i spolu za něho wypukl onen diwoký bog o národnost českau, s kterým spogil se bog o náboženstwj, a českau zemi žalostně pohubil. Odtud pošlo, že od té doby český gazyk se zwůlj w náboženstwj takořka wznikal, klesal, i konečně padl.

§. 23. b) P r o m ě n y.

Mnohá sice stará slowce geště se udržela, gako *swiet* (rada), *drbi* (musjm), *čistec* (cjn), *dobrý* (udatný), *prawdu* (práwo), *ow* (onen). Planety geště českých gmen wšecky neměly, Rozkochaný ge nawrhl. U něho slowe *Wrzyesen* Julius, ginde August, Polakům September. Giž německá slowce zde onde na swětlo wycházela: gako (u Štjtného): *tanecz*, *frey*, *helmbrechtna*,*czyl*, *mosy*, musj, *almužna*, *starosty* dle něm. Eltern (rodiče). Též nowá: *czistecz* očistec, *neprazdn*, (negotium), a t. d. Staré praet. na *ach ech*, *ich*, etc. geště trwalo, též dwogný počet, ač ne bez pomatenj: tak *bylasta* masc. *ticto dwie zemi*; *otczi sta byle wylupenie* mjsto *stie* fem.) u Pulkawy. Y přiwěšowáno mjsto *ge*, gako: *scy zdalo* (se ge zdálo); *nelzey* (nelze ge), a t. d. Opakowánj praep. gako: *wnywczemz* (wničemž). Dlauhé samohlásky někdy (ale žřjdka) znamenány, gako: *plál*, *trály*, *paud*, *duuff*, *dúff*, *budú* (3. pl.), *chwalú* (inst.), *rzeczý*, *lidý* (gen.pl.). Y panugjcj, k.p. *pouyedycty*, (w.Alan.); *i* řjdké: na začátku giž někde *v* mjsto *u*; *rz* wšude, *ʐ* mjsto *ž* a *z*; *cz* mjsto *č* a *c*; *ſ* a *ſſ* giž rozeznáwáno. Měké *iu* u Štjtného giž wšude do *y* přešlo, gako: *lyby*, *lydy*, *noczy* (instr.) *zemy* acc. *nakladugy* 3. pl. *Ay* geště wůbec, gako: *nay*lepšye, *nechay* etc. *L* a *r* polohlásky, bez wkladenj hlásek, gako: *czrt*, *zatrhal*, *hrd*, a t. d.

IV.

§. 24. L i t e r a t u r a.

Toto oddělenj giž roznanitěgšj plody literatury nám zůstawilo. Učenj latinskému gazyku na mnohých mjstech

přinutilo některé k obgednánj pomůcek, náležegjcjch zatjm gen w *zbjrkách slowcj*, mezi nimiž neysilněgšj gest Klenà Rozkochaného. Wyswětlenj staré pjsně: *Hospodyne etc*, wyhotowil (1397) Jan z Holešowa. Prwnj to slowozpytný pokus. Básnictwj gest gen gako ohlas pěkněgšj doby. Werše počtem syllab se zprawugjcj, a wůbec rýmowané. Neystaršj wšak stopy časoměry giž do té periody padagj. W Bohemariusů (1259) w makaronjch latinskočeských, gest gako prwnj zkauška slowa česká w hexameter latinský stawěti. U Tomáše Štjtného (1376) gest kalendář na způsob *Cisio Janus*, w němž šestiměry české přicházegj, gako:

Do Prahy Wanka nesli, wolagycze Rzehorze z lesu,
Kedrutye ſſel Benorat a Marzy ſſel daru ddwat.
Prawdye nas Ambroz vczy to ʒam suyedczy swaty Tyburczy
Wſſychny lyde chwale Gyrzye Marka i Wytale.

W Rkp. Wjdeňské Bibl. od r. 1396 w 4. po žiwotopisu Karla IV. psán gest český tonto pentameter:

Poskocz buohadle at tebe hamba nenye.

Z lyrických swětských toliko zlomky, z duchownjch některé celé nás došly; z historických obogjho druhu wjce zachowáno, ano děge wlastenské za Jana opěwati ještě nepřestáno. Newymřelý potud duch básnický ohlásil se w předmětu neydražšjm, w osobách Krista, Marie a swatých; spogený s citem mrawným gewil se djlem w křesťanském, djlem libomudrckém způsobu w naučných básnjch a satyře, a nalezl potrawu w Řjmské literatuře na Katonowých průpowědjch, se wznikagjcjm libomudrctwjm kochal se w Alanu na českau půdu přesazeném, a přigma gestě milost neušťastněnau, wywedl bezweršowého Tkadlečka. Duch rytjřstwj z ciziny k nám přišlý přinesl nám také cizjho Tandariáše a Tristrama. Aniž giných zábawných spisů se nedostáwalo. Štjtný (1377) w předmluwě na swůg křesťanskomrawný spis prawj: „A ty gesto hyzdye knyhy česke acz y dobre, snad chtyecz aby gen samy byly mudrzy wydyeny, mohli by se dobrze leknuty bozie pomsty. — Ano mnozy rady by czeske knihy zatratily a to gen dobre. Onyem basnyem gymyz smylny wyecze se w swem smylstwye rozzehugy nycz nedyegy.“ Baradu bohyni děgůw, ztratiwšj po smrti krále Jana swé kněze weršem děge pěgjcj, překonala prosaická Clio, kteráž na ten čas spokogila se některými z ci-

sigy (lat. a němčiny) přenešenými na českau niwu plodinami. Libomudrctwj prakticky obgewilo se w obrazech mudrcůw, a ctnostj křestianských, wedlé něhož powěra i bodactwj dřze sobě wedly (snář). Rozwitý žiwot wšestranný národa také potřebu rozličných práw přinesl. Zkwětla cjsařská, koruny české, městská, weská, sedlská, panská, manská, winičná, a g, práwa, djlem ze starých sebraná, djlem nowě daná. Ondřeg z Dubé, neywyššj sudj zemský, swé zřjzenj zemské králi Wáclawu připsal. Náboženstwj křesťanské, ačkoli liturgie latinská hluboce wkořeněna byla, předce na wždy bez národnjho gazyka ostáti nemohlo. Ewangelia, žaltář, někteřj proroci, některé spisy sw. otcůw, a částky biblické historie, postilla, wýklady páteře a ewangelij a modlitby některé, ano i počátek polemiky do toho Oddělenj padagj; celé biblj české dřjwe konce XIV. stoletj psané posud se nenalezlo.

V.

§. 25. *Spisowé tohoto Oddělenj gsau následugjcj:*

A. M l u w o z p y t.

a. S l o w o z p y t.

1. Jan z Holešowa, benediktin w Břewňowě wyhotowil kommentár na pjseň: H o s p o d y n e etc., kdež wyswětluge zastaralá slowa i formy. Rkp. od r. 1397. Tesnerowa[?] Lib. II. 1. pars[?]
2. A z b u k o w n a k, aneb abeceda slowanská glagolitskau literau, psaná opata Diwiše poručenjm na pergamenu okolo r. 1400. Rkp. w Stokholmě. Gména čten takto psána gsau: Az, buky, widi, glagole, dobro, gest, żzywyte, zelo, zemla, yzze, i, ge, kako. ludy, myslyte, naſſ, on, pokoy, rczy, slowo, trdo (t. twrdo), uet (mjsto uk), frt, chyr, ot, ſſtya, ci, czrw. ſſa, ger, yat, yus. Alphabetum rutenum na menšjm pergaméně gest bez wyswětlenj, a špatněgi psané (w. Dob. Gesch. str. 58).

b. S l o w á ř s t w j.

3. S e q u e n t i o n a r i u s, seu Prosarum expositio Mag. Conradi, licentiati in septem artibus. Rkp. na papjře w 4. w Bibl. kostela kapitolnjho. Tak nazwané Prosae zde se na slowo wykládagj, k. p. reddamus wzdawaymy, grates dyeky a t. d.
4. L a t i n s k o - č e s k ý w o k a b u l á ř. Rkp. na pap. w 4. we weřegné bibl. Zdá se býti toliko wýtah z bohemariusa od r. 1309.
5. L a t i n s k o - č e s k ý w o k a b u l á ř we fol. na papjře, šest archůw silný, a 3485 slow obsahugjcj. Rkp. u benediktinů

w Reyhradè na Morawè. Skladatel geho byl Klen Rozkochaný, slowák, kterýž geg čtyry léta sbjral. Twořil mnoho nowých gmen, z nichž se gména planęt w kalendářjch zachowala, gako: Kralomoc (Jupiter), Smrtonoš (Saturnus). Dobropan (Mercurius), Hladolet (Saturnus); ale Cztytel (Venus) od ctjti (venerari), neljbilo se, začež Krasopanj přigato.

6. Latinsko-nèmecko-český wokabulář w spisownè Mèsta Brna. Odtažená a umèlecká slowce literně přeložená, nebo nesrozumitedlná, nebo gen opsaná, gako: apprehensio, prwny pochop; superstitio, nastorna; theologus swatopysak, a. t. d.

7. Bohemarius minor, we weřegné bibl. w 4. Obsahuge 500 slow, z nichž prwnj gest: Deus, boh, a posledaj: digitagus, naprstek. U nèho gest corvus wran, passer wrablecz, filomela slauucz, simeus opecz, simea hopycze, a t. d.

8. Latinsko-český wokabulář, obsahugjcj 1100 slow podlé gistých rubrik, gako: de deo, coelo et temporibus anni; de aqua, de piscibus etc. U nèho slowe cacodaemon dehna, belial zmek, satan nekošnyk, leuiathan dyeſſ. a t. d.

9. Giný wokabulář w Bibl. kostela kapitolnjho na papjře w 4. Obsahuge 700 slow, z nichž prwnj gest: deus, buoh, poslednj: astous vklegye. On gmenuge brachium paze, azella pazye, humerus rame.

10. Latinsko-český slownjček 5 listůw. (w. Num. 37.)

B. Slowesná uměnj.

a. Básně.

α) Lyrické nebo zpęwné.

a. duchownj pjsnę.

11. Hymny kostela Pražského w 4. We weřegné Bibl. kdež neystaršj modlitby a pjsnè ze 14. stoletj zachowány gsau. (w. Dob. Gesch. II. Aufl. 251.)

12. Staše matka bozie, (stabat mater) w. Num. 97.

13. Modlitby we weršjch k Pannè Marii, (gedna bez weršů); Odpowjdánj a werše o sw. Dorotè, 7 listů. Tištèno z tèch w Star. Sklád. III. Wzjwánj P. Marię str. 167—174. Hwèzda mořská str. 121—2. Dorota Panna 122—8. (w. num. 57.)

14. Jeronym Pražský složil také pjsnè nábožné, wybjraw a sestawiw propowèdi z pjsma sw.

b. Swètské.

15. We spisech Fortunata Duricha P. Dobrowský nalezl počátek pjsnè, wypsaný we Wjd. Bibl. dworské (Cod. Ms. Theol, num. 844, w 8. listu 24.) tento:

Drzyewo sye listem odyewa
Slawiczek w kerzku spywa

Magi zalugy tobie
A meczye srdcze we mdlobye.

16. W dworské Wjd. bibliothece mezi theologickými Rkp. pod num. 790 na pergam. 8. ze XIV. stoletj, gsau latinské horae canonicae, psané pro geptišku u sw. Giřj, z rodu nynègšjch hrabat Panû z Kolowrat, od kanownjka.nègakého. Tu semotamo ze swètských pjsnj zlomky (owšem nemjstnè) wetkány gsau, gako na listu 82:

Ma myla zmylelyczko
Zbledyelo twe lyczko.

Na listu 184. Swiet se toci gako kolo,
Negeden ma nadège mnoho
A druhy przida zbawi gei toho.

Na listu 191. Hospodine racz pomstiti toho,
ktoz miluge falešnè koho.

Na konci: Ach kak welmi boli
kdez trdlem hlawu holi
A wšak wiecze boli
kdez mila gineho zwoli.

β) Rozprawné.

a. Dègopisné.

17. Rýmowaná kronika česká, obyčegnè Dalimilu připsaná, proto že Hágek w poznamenánj historikûw užitých také gakéhos Dalimila Meziřického, kanownjka kostela Boleslawského klade. A wšak skladatel této kroniky zdá se býti radègi nègaký rytjř, který, gakož sám prawj, kroniky Boleslawské se přidržel. Zawřel swau historii s rokem 1310. neb gak myslj Dobrowský 1314, do kteréhož roku mnohé Rkpisy sahagj. Událostj poslednjch swèdkem byl, k. p. na bog mezi Čechy a Mjšňany r. 1309. prawj sám, že se z mèsta djwal, Kronika ta skrze opisowatele welmi promènèna byla, z nichž mnozj k oslawè tèch rodin, kterým gi z platu opisowali, wšelicos přidáwali, ginj opèt nèkteré staré, a geho wlastnj neprawé události oprawowali, tak že dwogj gest recensj gegj, staršj, a mladšj, ona mylnègšj, tato oprawenègšj. Takowý oprawenègšj Rkp. gest w bibl. Fürstenberské, a který professor Pelcel mèl. Wydal kroniku tuto neyprwé Pawel Gešjn, srownaw 7 rukopisûw, s nadpisem: „Kronyka stará kláštera Boleslawského, o poslaupnosti knjžat a králû českých, rozličných přjbèzých, diwných promènách a slawných národu Czeskeho čínech, od založenj téhož národu až do Jana Lucemburského, woleného krále českého, pořádnè a rozkošnými rytmy wyprawugjcý. Nynj poprwé pro obecné dobré wûbec na swètlo wydaná. Wytištèná w Star. M. Pražském, u Dan. Karla z Karlsperka w 4. (Na konci): L. P. 1620, 25. dne mèsyce Čerwna. „Ledwa wyšlá hned spálena gest (až na šest wýtiskû), Po druhé

wydal gi Faustin Procházka, pod nápisem: Kronyka Boleslawská o poslaupnosti etc. „W Praze 8. 1786. u J. Joz. Diesbacha, srownaw 4 Rkpisy s wýtiskem Gešinowým, a opatřiw gi grammatickými a historickými poznamenánjmi; toliko škoda, že gazyk obnowiw zpytatelům české řeči newděk učinil. Po třetj, w starém wèrném odèwu P. Hanka gi wydati se chystá. Do němčiny přeložená rýmem w Rkp. 1389 w bibl. kapitoly pražské, (opis nowý w českém Museum); po druhé prostomluwně (bez weršů), který přewod Jeronym Pez podlé mladšjho opisu Christofa Hofmanna († 1534) w druhém Tomu swých Script. rerum Austr. str. 1044 — 1111 wytisknauti dal. Mnohem staršj ale Rkp. widèl P. Dobrowský (r. 1796) w Řezně, w klášteře sw. Emmerana.

18. Wšeliké Historické pjsně na wzor kroniky předešlé složené a k některým opisům gegjm přiwtělené, gako 1) Turnag neb klánj (1315) mezi Rudoltowými a Wienkowými panošemi, giž w Gešinowé tištěné. Fürstenberský a P. Cerroniho Rkp. mimo to obsahugj: 2) Taženj krále Jana proti hrabèti Matègi z Trenčjna (1315.) Gen 31 weršů počjnagjcjch takto: Przi tom czase w Morawie zle sie diegiele a. t. 3) Wilema Zagice hrdinské skutky (1319) 40 weršů, kterau Lupáč gmenuge cantio, quae eo tempore fuit in ore hominum celeberrima. 4) Rocenj českých panů proti Janu (1316,) 5) Plichta z Žerotina (1319.) 6) Wiléma z Waldeka smrt (1319) we Fürstenb. a Lobkowickém Rkp. Tištèno w St. Skl. V. 243. 7) Jana krále dobrota, koně wozkowi připřáhšjho. St. Skl. V. 241. (z Lobk. Rkp.)

19. O Janu králowi Rkp. z kterého toliko několik weršů zachowal Prokop Lupáč we swé látinské, Pawlem Lucinem Helikoniadem zčeštěné historii o cjsaři Karlowi IV. na r. 1346, kdež bitwu u Cressy popisuge:

Klimborče mladý, prawiť krátce,
pomni, žeš mèl dobrého otce,
gehož nikdo zlým newinil,
A mnoho dobrého činil:
A sáms také rytjř smělý,
mladý, dobrý druh dospělý,
wědèm, že mne neodwedeš,
než ufámť, že mne dowedeš
kdež pokuši swého meče etc.

20. Některé rodiny nalézali swé zwláštnj zpèwce. Paprocký uwodj (o stawu Panském str. 285—6.) wjce takowých weršů ze staré kroniky o Kaunicjch, též w zrcadle Markr. Morawského na str. 410. Též Paprocký powjdá (Diadoch. 254.) že w spisech Tobiaše Křiwogena Rudka z Falkenberka, děkana w Zatči r. 1269 nalezeno proroctwj Libušino, učiněné

na Libině dwoře; ale werše ajm uwedené buď gsau welmi obnowené, buď nowé, gako:

Widijm tamto wrch Gilloweg
wěřtež, žeť nenij galoweg
anobrž wnitř zlata plneg a. t. d.

P. Dobrowský myslj tedy, že ani hořenj kronika o Kauničjch prawá nebude; což wšak gešťě z toho nenásleduge.

b. Romantické.

21. Tristram, báseň romantická, složená skrze Tomáše z Ercelldoune, přjgmjm Rýmaře, w XIII. stoletj, a sice půwodně gazykem anglickým. České přeloženj gest mnohem kratšj, nepochybně podlé německého, snad podlé Gottfrjeda Strasburského (w. Müllers Sammlung deutscher Gedichte aus dem 12 — 14 Jahrh. Berlin 1783.) Kdo ale byl překladatel český, nepowědomo. České staré Rkp. máme dwa: Minoritský od r. 1449, nynj na Strahowě, druhý Stokholmský od r. 1483, kterýž na žádost G. E. P. hraběte Liebsteinského z Kolowrat, neyw. Purkrabj zprostředkowánjm G. Osw. knjžete Metternicha pro české Museum z králow. Šwedské knihowny s ginými některými spisy do Prahy přinešen byl. P. Hanka obe Rkp. pilně srownaw, opsal a wydal geg pod nápisem: Starobylá Skládánie djl IV. Tristram Weliký rek, báseň hrdinská XIII. wěku etc. W Praze u Bohum. Háze 1820 12. str. 409, mimo regstř. a wyswětlenj slow (7 listů). Tato na skutečném přjběhu osnowaná báseň wystawuge Tristrama (t. prudkého, tak nazwaného pro náružiwau milost k Isaldě) co udatného hrdinu, a wěrného milownjka: w celosti utěšená k čtenj.

22. Tandariáš, podobně rytjřská historie z času krále Artuše, w rýmjch. Z téhož Rkp. Stokholmského, w němž Tristram, wydal gi P. Hanka w Star. Skl. V. str. 1 — 77. Gest gako předešlá báseň, půwodu anglického, od neznámého kohos do češtiny přeložená. Werše w Rkp. od opisowatele, mistra Jana, řečeného Gebsa, aneb snad od předešlých giž opisowatelů na mnoze změněny. *Srov. Výbor II. 4.*

c. Duchownj.

23. Sedm radostj Panny Marie, obsahugjcj 11 listů (w num. 37.) Wytištěno w Star. Skl. II. str. 49 — 91.

24. Na Nebe wzetj P. Marie. 7 listů, (w. num. 37). Wytištěno w St. Skl. II. str. 91 — 117.

25. Anzelmus, o utrpenj Kristowě; rozmlauwánj mezi Anzelmem a Pannau Marij, 14 listů (w num. 37.) Tištěno w St. Sklad. III. str. 128 — 167. obsahuge weršů 814.

26. Skládanj o utrpenj. Rkp. na pap, w 4. w knihowně Raudnické. Gest we weršjch rýmowaných (Gsau zde připsané též dwě giné básně w. num. 27. a 29.)

27. Žiwot Krista Pána we weršjch. (w. num. 26.)

γ) Náučné (mrawné).

28. Pulkawa w přeložené swé kronice, uwodj rozličné propowědi w rýmjch, kteréž před sebau mjti musel, gako na str. 130, 164, 169, 194, 234 we wyd. Procházkowě.

29. Rada otce k synu we weršjch. (w. num. 26); též we weřegné bibl. odkudž tištěná w Star. Skl. V. str. 153 — 178. Zawjrá wýbornú naučenj.

30. Nowá rada, kterauž složil Smil Flaška z Riesenberku. Nalezá se při kronice Boleslawské w Rkp. od r. 1459. Wiktorin Wšehrd uwodj tyto werše z knihy 9. kapitoly 7.

Diwoceť hledjme z kukly
na kohož bychom se zhlukli,
tohoť wěz bůh zapomane,
ačť se nám w ruce dostane.

31. Při Alanu (w num. 37) nalezá se 1) o pěti studnicech hřiechu (srdce, bohatstwie, chudoba, soba zlá a towaříšstwo necné, obyčeg), dwa listy. Tištěno w St. Skl. III. str. 113 — 120.

2) O smrtedlnosti (prwnjch 45 weršů srownáwá se s bohatcem, tři listy. Tištěno w St. Skl. I. str. 128 — 140.

32. Rkp. w knihowně knjžecj Lobkowické:

1) Prawda aneb neustawičnost. Tištěno w St. Skl. III. str. 92 — 7. Prwnj z 20 strof. čili slok gest w obnowené dobropjsemosti tato:

Diwným smyslem často blúzí,
čině srdci těžkú núzi,
když tak neustawičnost súzi.
wšemu wěku to člowěku
každému powiedagi.

2) Řeč ginocha mladého, wiz St. skl. III. str. 101, Prwnj, druhá a čtwrtá strofa po 4. třetj a patá po 5 weršjch

3) Řeč kmetě starého St. skl. III. str. 103 — 4. Prwnj, třetj, pátá strofa kratšj čtyry werše mezi šestí, druhá, čtwrtá, šestá delšj magj. Poslednj werš gest pokažený, kladu: mocj twého swatého smilowanie, tušjm na mjsto mocj twého smjlenie.

4) Smrt. w St. skl. III. str. 97 — 101. w 20 čtyrweršowých slokách.

33. Wáda duše a těla, tohoto počátku:

Slys gakz bylo niekdy wzaczno
Nycz by my nebylo praczno etc.
(w num. 97.)

δ) Mrawokárné (satyrické).

34. W Rkp. P. Cerroniho pěkně psaném na pergameně, na listu 70 a 71 naleză se mimo řeč ginocha a kmetě také zpěw O prawdě takto počjnagjcj: Prawdo milá těžiť tebe, proč s ot nás wstupila w nebe etc. Tištěna w St. Skl. V. str. 235—237.

35. Sedmmecjtma bláznow, dwa listy (w num. 37.) Tištěno w St. Skl. III. str. 105—113.

36. Podkonie a žák (Satrapa et scholaris) w Rkp. weřegné bibl. na papjře w 4., kdež i Rada otce se naleză (w. num. 29) Gest to wtipně sepsaná hádka mezi podkoniem neb gak prawjme nynj (z něm.) štalmistrem a studentem čili žákem, w rýmjch. Tištěno po prwé w Plzni 1498, po druhé w St. Skl. V. str. 178 — 198, kdež tištěný necelý wýtisk starý s Rkpem srownán, a kde co lepšjho, wybráno.

ε) Ginotagitelné.

37. Alan*), allegorická báseň o obnowenj půwodnj dokonalosti člowěka, w Rkp. knihowny kostela sw. Wjta, na pap. w 4. kdež nalezagj se i giné básně a spisy pod num. 10, 13, 23, 24, 25, 31, 35, 39. 74 wyčtené. Tato báseň obsahuge 19 listů w Rkp. a 1527 weršů. Tištěna w St. Skl. I. str. 140—210. Počátek básně get:

Alan gest byl mistr czasný
W rozumenstwi muž wiehlasny etc.

b. Zábawný spis.

38. Tkadleček. Gest to půwodnj rozmlauwánj mezi žalobnjkem a neštěstjm pro ztrátu milenky. Ludwjk Tkadleček a milenka geho Adlička žiwi byli w prwnj polowici XIV. wěku, u dwora owdowělé králowé Alžběty w Hradci Králowé. Byla Adlička krása swého wěku, pro kteraužto, když se za giného prowdala, Tkadleček hořckowánj swé neukogitedlné počal, a milenku swau, krásu i ctnosti gegj pérem swým, gež od gména swého člunkem tkadlcowským nazjwá, zwěčnil. Kniha ta znamenita gest pro gadrnost a obratnost gazy-

*) Byl pak Alanus ab insulis neb z Rysselu (nar. 1114. † 1203) cisterciák w Clairvaux, slowútný filosof, který mathematický náwod neb způsob do filosofie uwedl, muž učený a mrawnostj wážný: mimo giné spisy (k. p. planctus naturae t. nad neprawostj lidskau, elegiae, proverbia etc.) také tuto báseň latinskými šestiměry pod gménem Anticlaudianus w 9 knihách složil, z gehož smysla český náš neznámý básnjk, gak prawj, swůg složil a opřirozenj wyložil. (w. Wachler Handbuch der Gesch. und Lit. II. 200.)

ka. Přeložena a wydána gest německy s počátkem: Hienach volgend etliche tzumale kluger vnd subtiler rede wissen etc. hned mezi prwotisky německými (w. Dob. Lit. II. Aufl, S. 158). Rkpisy známé gsau geden na Strahowě při kron. Trojanské Tristramu a Mandewillowi, giný nowý u P. Dobrowského. Tištěno po prwé skrze P. Hanku pod gménem: Starobylá Skládánie, památka XIV. weku. Tkadleček w Praze 1824. 8. dwa djlce. str. VIII. a 98. II. 106.

c. Řjmská literatura.

39. Katonowé mrawopisy, latině a česky, 25 listů (w num. 57.) Gsau to disticha Catonis moralia, zdá se podlé němčiny. (Ein Meister Cato war genannt etc.) pracowané. Nacházj se tato báseň též w Rkp. P. Rytjře Neuberga, na pergam. w 16. „Poczinagj sie knižky mistra Katuna etc." z njž Voigt we swých Act. liter. str. 132 — 153, a Dobrowský we Slawjnu části některé wydali. Ten wšak Rkp. mladšj gest. Giný u téhož Ryt. Neuberga we Fol. od r. 1445, giný opět w Strahowské bibl. též we weřegné Pražské (1409), a posléz u P. Cerroniho. Wytištěna podlé Rkp. u sw. Wjta skrze P. Hanku w St. Skl. III. str. 174 — 250.

C. Historie.

a. Kroniky neb letopisy.

40. Martimiani nebo lépegi Martiniani, protož že na djle wzata gest z přjběhů Martina Polona *) Neywětšj djl té kroniky skrze Beneše z Hořowic přeložen gest z německé, kterau sepsal Jakob Twinger von Königshofen, kněz w Strasburgu r. 1386, a Schilter wydal r. 1698, poslednjch pak 11 listůw se ani s Martinem, ani s Twingrem nesrownáwá. Gest w Rkp. u P. Ryt. Neuberga při cestě Mandewillowě od r. 1445. k njž celá kronika o Alexandrowi přiwtělena; též w giném Rkp. u P. Dobrowského toliko oddělenj třetj o papežjch, mezi nimiž Jan XXI. poslednj. Tiskem wyšla w Praze r. 1488. Počjná: „Nalezagi psano látině w mnohých knihách etc. Protoz ia benefs z horzowicz rytierz zamorsky česku rzeczy překladam z ginych kronyk. Gesfto Euzebius a Martinus a Wincentius vdielali su: a z ginych knih niektere wieczy gešto su mnie nayrozumniegšie czisti y ginym etc." (Twin-

*) Martinus Polonus, rodem z Opawy, dominikán, spowědlnjk a kaplan pěti papežůw, Klementa IV, Řehoře X., Innocentia V. Jana XXI. a Mikuláše III; od kteréhož dostaw arcibiskupstwj Gnězněnské, když ge nastaupiti gel, na cestě w Bononii umřel.

ger německý takto: Hervmb will ich Jacob Twinger von Künigshoven ein Priester zu Strosburg durch den lezgen willen vs den Croniken, die Eusebius, Martinus und Vincentius gemacht hant, vnd vs andern büchern zu tüsche schriben etliche Ding, die mich aller vürnemest vnd lüstlich dunkent etc.) Na konci stogj: „Leta narozenie božieho MCCCCLXXXVIII. Skonawa se Martymiany. aneb yakož niektěři rzlekagi rzimska kronyka ten Patek przed S. Waczlawem, a to wstarem Miestie Pražskem.“ — Po druhé wyšla toliko částka s nápisem: Kronyka prawdiwá a žalostiwá o Trojanské walce etc. od vrozeného P. Beneše Rytjře z Hořowic. Nynj w nowě wytištěná w Praze 1666. w 8. Latinsky gi wydal Dobner Part. IV. Monum p. 139. Gakožto dějepis ta kniha nemá weliké ceny, obsahugjc přemnohé bágky a frašky. Sem tam i hluboce pozdřjmi překladatel, tak n. p. w půwodě stogj, že ğalomaun panowal nad židy, a Beneš přeložil: nad německými lidmi. Ostatně sloh plynný a gazyk čistý, srozumitedlný, běžný a tudy kniha skaumateli gazyka wždy důležitá.

41. **Kronika o Řjmských cjsařjch**, z latiny přeložená **Wawřincem z Březowé**. Rkp. na papjře w 4. w knihowně weřegné Pražské.

42. **Trojanská historie**, přeložená od kohos neznámého z latiny, kterauž sepsal (1287) Quido de Columna Messanensi, neb raděgi přeložil z Dykta řeckého a Dareta trojanského, ano gakž dokládá týž Quido, starý překladatel řjmský Cornelius mnoho opustil. Gest psaná slohem wyšším a na mnoze poetickým, ač w newázané řeči. W mnohých wěcech s Homérem se nesrownáwá, ano geg ze lži kárá. Rukopisy gsau a) u Minoritů w Praze na fol. r. 1437. kterýž sobě přepsati dal rytjř z Baštku „Naprzied k slawie bozy a ke czty a k uzitku lidu ritierzského zemie czeske, aby ge cztucze nebo sliſſiecze navczili sie slawnym a vdatnym skutkom ritierzskym kuobranie zakona bozieho a swe wlasti czeske, chudych a syrich lidy před gich nasilniky bezprawnymi.“ — b) giný widěl Balbin w Oseku od r. 1468. snad ten, z kterého prwnj tisk wyprawen, c) giný opět Dobrowský u piaristů w Lipnjku od r. 1467. w 4. na papjře, kdež na konci stogj gméno opisowatele Wecz[illegible] Mjrka, d) Lobkowický gest od r. 1442 w fol. psaný na rozkaz Pawla z Genſteina, e) w Pražské weřegné bibl. od r. 1462. Tištěna byla brzo po wynalezenj tiskařstwj (1468) s tjmto počátkem (bez titule): „Jakžkoli dawne wieczy nowymi druhdy zapadagi. Wšak niektere wieczy dawne dawno gsu pominuly etc.“ Na konci stogj: „Tehdy od dobytie Miesta Troyanskeho až do Narozenie Pana našeho

Jhesu Krysta syna bozieho, minulo tisycze let a pietmeczcztma let a że giż od narozenie syna bozieho poczinamé M.CCCC.lxvnj. A protož secztucze ta leta w hromadu Tehdy od dobytie Trogo až do se doby minulo gest dwa tysicze let a dewadesate a piet let. „Gest kniha ta w 4. str. 392, tedy listů 196, bez alfabetů, bez kustosů a počtů. Weliké litery gsau psané, wygma na str. 58 gedno weliké P. List šestý w giném formátu menšjm a hrubšjmi literami tištěn, nežli ostatnj. Na konci geho gsau táž znamenj, která w Dlabačowě nowém zákoně; z toho by se snad zawřjti dalo, od koho a kde tištěna gest, o čemž daremná hádka. Kapitoly nemagj žádných nápisů, gakowé giž w druhém Pražském wydánj od r. 1488 nalezagj se. Začátek (také bez titule) gest: „Poczyna se przedmluwa dospieleho muże Gwidona z Columny z Messanské w kronyku Troyansku w tato slowa: Jakžkoli dawne wieczy etc. „Na konci:“ A tak skonawagi se Kniliy kronyky Troyanske. Leta bożieho Tisyczeho cżtyrzsteho osmdesateho osmeho etc.“ w 4. listů 240, z nichž geden prázen, čili auplných 30 archů po 8 listech s alfabetem podepsaným. Třetj wydánj s proměnau mnohých archaismůw: Qwidona z Columny Messanského Letopisowé Trojanštj; to gest: Wypsanj desýtileté wálky Rzekůw s Králem Pryamem, a obleženj zradném dobytí a wywracenj přeslawného w Swětě Města Trojanského pro králownu Helenu etc. w nowě přetištěnj w Starém M. Pražském w Impr. Jana Ottmana Jakubowa L. P. 1603. 8. Čtwrté od Wácl. Krameryusa, w Praze 1790. 8. podlé třetjho, s obnowenjm gazyka. Páté od Krameryusowých dědicû w Praze 1812, 8.

43. Kronika Pulkawy. Sepsána gest na poručenj Karla IV. s wynechánjm wšech básnj a babských powjdaček, aby měli Čechowé při čtenj přjběhů swé wlasti a skutků swých předků na čem spoléhati. Kdo gi sepsal, a kdo přeložil? — Pelcel myslil, že hned česky psána byla, což z nadpisu gednoho exempláře zawjral. Na Rkp. Křižownickém (kterýž tam widěl w r. 1736 Theod. Ant. Rosenthal ginak Taulowský z Taulow) ku konci stálo: „Et sic est finis per Johannem de Janstorff:“ na kragi mladšj rukau: Idem D. Joan. de Janstorff hoc volumen continuavit post Pulkavam usque ad annum 1525. Na to následugj přjběhy některé od r. 1435 až do r. 1503, k nimž opět mladšj rukau (Beckowského snad) připogeno poznamenánj toto: „Residui anni usque ad 1525 annum in aliis M. apud me reperiuntur per Joannem de Janstorff continuati, qui Pulkavae chronicon latinum Czechismo donavit.“ A wšak čeština kroniky gest zagisté staršj a giž w toto Oddělenj padagjcj. Dle Procházky Pulkawa gi latině sepsal, a někdo giný přeložil; dle Dobrowského ale a Dobnera (který na Litoměřickém

Rkp. nalezl zřegmě, že na poručenj Karlowo latině sepsána gest) kdos neznámý gest spisowatel gegj w latině, (tu Dobner wytiskl w Monum. hist. Tom. III. r. 1774) a Pulkava (1374) překladatel gegj do češtiny. Měl spisowatel před rukama kroniky giž ztracené, gmenowitě brandenburskau od Karla IV., odtud přinesenau a k též práci sobě půgčenau, z kteréž mnohé paměti zwláště od XII stoletj, do swé kroniky wložil. Přjdawky ty toliko w obnoweném a něco pozdněgšjm latinském textu a z něho i w českém se nacházegj. Rkp. geden na pergamenu we fol. u P. Cerroniho gde až do r. 1330. Litoměřický do r. 1470. Wratislawský (we Slezku) do 1471. W Kutné hoře w kollegi Jesuitské dotčený Rosenthal widěl 1736 roku také geden Rkp. Tiskem wyšla pod titulem: „Kronyka Česká od Přibika Pulkawy z Tradenina na poručenj Karla IV. latině sepsaná, potom pak i w češtinu uwedená a nynj w též řeči české z staroželtného spisu po prwé wydaná od Fr. Faustina Procházky. W Praze 1786. 8. str. 479. Čeština w tomto wydánj obnowena s poukázánjm archaismů pod textem.

44. Petra Comestora aneb Manducatora historia scholastica česky přeložená, w Rkp. na pap. fol. od r. 1404. u P. Cerroniho w Brně. Giný w Stokholmě na pap. fol. od r. 1481. Giný Rkp. w Bibl. weř. XVII. d. 18. Balbjnowa pochwala, digna lectione et typo, gest přepiata. Byl Petrus Comestor z Troyes († 1178) kancléř na uniwersitě Pařjžské; sepsal historii starého a nowého zákona, wložiw do nj mnohé přjběhy z Josefa Flavia a giných historikůw. (w. Wachler Lit. II. str. 215.)

45. Kronika o Alexandrowi welikém, z latiny přeložená (prosau), a plná nechutných bágek, na pergam. od r. 1433. w 12. we weřegné bibl. Pražské; w giném Rkp. od 1445 u Rytjře Neuberga při kronice Martimiani. Prwnjho Rkp. počátek gest: „Tuto se poczina knyha welikeho Alexandra macedonského. Genž swu mudrosti podmanyl wesken Swyeth pod se a skrotil.“ Druhého: „Tuto sye poczina czela Kronyka o welikem Alexandru etc. a má 146 kapitol. Tištěna gest s nápisem: Kniha o wšech skutzjech welikeho Alexandra. W Plzni 1513. 8. u Mikul. Bakaláře.

b. historie cjrkewnj.

46. Jana Miliče Knihy o zarmaucenjch welikých cjrkwe swaté, o Antikristowi a geho sedmi ranách. W Rk. od r. 1453 w 4. w Bibl. Mikulowské (Nikolsburg). Tiskem wydány s powolenjm wšj konsistoře arcibiskupstwj Pražského, i také Rektora učenj toho Města od Pawla Bydžow-

ského a Brykcyho z Liczka (který předmluwu napsal) w Praze 1542, w 4. u Bartol. Netolického. Balbin dj: hunc librum haeretici et catholici commendant.

c. Žiwotopisy.

47. Žiwot Karla IV., a řád korunowánj krále českého. Prwnj sepsán od samého Karla latině, a od někoho (snad Pulkawy) do českého přeložen, druhý toliko česky sepsán. Obogj spolu naleza se w Rkp. Wjd. dworské bibl. od r. 1396 w 4. na pergamenė, kdež po řádu korunowánj následuge: „Tuto pak poczyna sye Rzaad oblaczenye kraloweho k gyeho welebnosczy vkazanye neb k sludu ale drzewe nez sye oblecze przyed Ruchem dye tento zalm. procz su sye rydaly narodowe." Rád o korunowánj nalézá se také w Rkp. Talemberském w Oseku (nynj w Museum) na 23 stranách; obogj opět, řád i žiwot w Rkp. Litoměřickém. Ambrož z Ottersdorfu na Lipůwce, prokurator w markrabstwj Morawském wydal obogj spis pospolu w Olomauci u Jana Günthera 1555. w 8. s proměnau starého gazyku. Po druhé od Fr. Tomsy w Praze 1791. 8.

48. Mudrci neb žiwot starých filosofů, z latiny, de vita et moribus Philosophor. W Rkp., kerý měl Pelcl, stogj ten spis před kronikau Dalimilowau, we Fürstenberském po nj. W prwnjm takto nadepsán: „O ziwotiech a mrawiech mudrczow starych sepsanie etc." Rkp. Bibl. weřegné, w kterém čeština obnowena gest, wede ten nápis: skutky a mrawy dawnich Mudrcow. Tiskem wyšel w Praze 1514. 8. u Mikulaše in lacu (t. na laužj).

D. Známost země (putowánj).

49. Jana Mandewilly, rytjře z Englandu cesta po swětě, z němčiny Otty z Daymarku, kanownjka w Luturgij, přeložená Wawřincem z Březowé. Rkp. u P. rytjře Neuberga na pap. fol. od r. 1445; giný u P. Hanky též z polowice XV. stoletj, giný w Mikulowě w 4. na pap. též u Minoritů w Praze na pap. fol. W rukopisech má tento nápis: „Tyto knieby prawie o gednom Ritierzi, genž gest byl weliky Laudfarerz nebo gedecz (gezdilecz)". Gezdil po Asii (1332 — 1335) a diwy wyprawowal anglickým gazykem. — Tiskem wyšla w Plzni 1510. 8. (Ta se giž od starého textu lišj, n. p. na mjstě lycz k nám klade sem k nám, ačkoli ljc k nám posawad zde onde w obyčegi gest). Po druhé w Plzni u Mik. Bakaláře 1513. 8. Po třetj w Praze r. 1576, potom 1600 a u Waldy r. 1610, kteráž má měně a tudy dělšj kapitoly; konečně w Praze skrze Krameryusa 1796. 8, a naposledy 1811. Poslednj dwoge wydánj gest očištěno od báchor, ač gich gešte do-

sti má, n. p. že w Indii gest ostrow Armos, kdež lidé we dne horkem až do smrti se upalugj, protož se we wodě potápěti musegj a t. d. *Wyd. r. 1487 w Plzni.*

E. Libomudrctwj.

a. Náučné.

50. Lucidář (Elucidarius). Byla kniha lidu oblíbená, také w německé známá, (Augsburg 1544. 4.) slabý obraz encyklopaedie. W Rkp. Fürstenberské bibl. připsán gest k Dalimilu (Luczidarz o wšech wieczech etc). Tištěn množstwjkráte, gako: „Lucidarz o rozliczných wieczech genž su na nebi na zemi y w wodách." A. B. C. po 8. D. 6. listůw. W Plzni 1498 u Mikuláše Bakaláře. W Holomauci 1779. Pak 1783 (bez mjsta), a 1811. 8. w Litomyšli u Wácl. Turečka (3 archy). W Gindřichohradci (bez roku) u Ign. Hilgartnera w 8. s nápisem: „Lucydář, t. g. krátké wypsánj o počátku a stwořenj wšech wěcý, totiž o zemi, gegjm gmenowitém rozdjlu, wlastnjho (?) a welikosti; za druhé o nebi a přirozenostech planetnjch, o způsobech národů, o náboženstwj, kde gake uwedeno gest; též spolu wywolenj negblawněgšjho přjběhu narozenj a smrti Krysta P. etc." Častým wydáwánjm řeč welmi změněna; cena wše skrowné ceny. *W. Pujd. K. 8.*

b. mrawné.

51. Traktát o čtyrech hlawnjch ctnostech. W Rkp. Pelclowě stogj po Mudrcjch s tjmto nadpisem: knyhy o czytyrzech cztnostech zakladnich toczis, o Opatrnosti, o Skrownosti, o Syle a o Sprawedlnosti. Ta kniha byla we weliké wážnosti, a wydána po prwé r. 1505 (o czytyřech stežeynych ctnostech) u Mikuláše Bakaláře: po druhé 1529 u Jana Peka s nápisem: Wýborná a užitečná kniha o čtyřech weřegných neb stežegných ctnostech.

F. Práwnictwj.

a. Práwa.

52. Práwa Cjsařská, w Rkp. na papjře w 4. od Trubače, serwusa panůw Nowoměstských r. 1518 dopsaném, w Lužici skrze pastora Arlta bljzké zášubě wychwáceném (nynj w Českém Museum). Zawjrá mimo tato práwa ten Rkp. práwa manská (num. 59). řád koruny (num. 62), pokračowánj kron. Beneš. (w. Odd. IV.) Počátek práw cjsařských gest tento: „Poczinagij se prawa cjsařska gichž užiewaše rytieřstwo y Miesta powšem křestianstwij" na 61 listech a gednoho

části, gakož z některých mjst znamenati, z německého přeložená. Neyprwé stogj modlitba tohoto počátku: „Pane Gezu Kryste nebesky otcze pro twau štiedrau dobrotu stworzil gsy czlowieka s trogiuu duostogenstwjm etc." Na to předmluwa k cziesarzskemu prawu: „Když nás Buoh gest v tak welikem duostogenstwij stworzil etc." Potom 170 oddělenj červeně nadepsaných, z nichž prwnj gest. „Tuto znamenay o dwu Meczij swietskem a duchowniem Capitola prwa." Poslednj pak gest: „O Bulli Papežowie y ginych peczietech moczy." Tato poslednj kapitola zawjrá se červeně tak: „Konec praw Cziesarzskych genž obecznie slowu zemska prawa, proto že pani rytierzstwo y Miesta po wšem krzestianstwu gimi se zprawowati magj."

53. Prawo zemske czeske dawno nalezyene gefftye od pohanstwye a naywyeczye od przyemysla oracze a od tyech panuow, kteryz gsu tee chwyle byly." Gest to prwnj částka práw sebraných Ondřegem z Dubé, hned od času Přemysla Stadického až do Wáclawa krále, gemuž připsána gsau (ostatnj dwě w num. 54. a 61.) Rkp. w Bibl. Wjd. dworské, giný w Pražské weř. od 1485 a u knjžete Colloredo-Mansfelda w Praze. Tyto dwa poslednj Rkp. obsahugj také num. 54, 55, 57, 59, 61, 62. Rkp. u P. Cerroniho toliko num. 54. 61. 62. Na gehož listu 72 — 73 dwa §. též práwnj gsau: „koho dluho na vtoczyech drzety" a druhý: „koho pohnaty, an swe dyedyny gynym zapsal." Rkp. Wjdeňský zawjrá num. 54, 55, 61, 62.

54. Práwa panų starého z Rosenberka: proto tak nazwaná, že u něho nalezena, a z geho Rkp. opsána byla. Činj druhau část zbjrky Ondřege z Dubé (cf. num. 53) W Rkp. w Museum fol. pap.

55. Ustanowenije, ginak statuta kralowstwie czeského, 13 listů. Latinské statuta Karla IV. wydal poprwé Pawel Gešin r. 1597 pod nápisem: Maiestas Carolina, a w předmluwě zmiňuge o českém přeloženj. (w num. 53). Geho opis z XIV. stoletj nacházj se w Třeboňském archiwu. Giný w Museum.

56. Práwo Magdeburské, počjnagjcj takto: „Tyto knyhy gsu knyhy v wikpildye prawa sasiczkeho rzadu gakoz Maydburg pozywa a halyšiene." Rkp. w Bibl. weřegné Pražské. Giný mladšj u knjžete z Lobkowic w Praze: třetj od r. 1448 fol. byl u rytjře z Riegera. Předpogena gsau práwa zemská (num. 53), Rosenberská (num. 54) a rzad práwa zemského (num. 61) w 250 kapitolách, tak že druhá část kapitolau 140, třetj 222hau počjná. Čtwrtý Rkp. od r. 1455 fol. pap. w Mus. Pátý Rkp. kde i giná Městská práwa obsažena, gest w Klatowech od r. 1465, a giný mladšj w

česk. Museum s práwy Roseub. a Karla IV. ustanowenicm na pap. 4. a fol.

57. Práwa wětšjho města pražského (w num. 53), která se také po různu we zwláštnjch Rkp. nacházegj, gako gest Rkp. u Prof. Dom. Kinského na pap. w 4, (55 listů w něm zaujmagj.) Před nimi stogj ustanowenij radám (statuta consilii) takto počjnagjcj: „Naiprwe ze wšeliky Conšel ma .poslušen byti purgmistra." Na třetjm listu: Sequuntur Jura civilia pragen. civit. Et primo de Usuris etc. W tom Rkp. gsau také: Jura appellationum, Orteluow, od giného přepsaná w Horšowském Teyně (in horsouiensi Tyn) r. 1461, listůw 149. Mimo to: Sbjrka práwnjch přjpadnostj w německém gazyku, s českými nadpisy, n. p. prwnj gest tato: Geden Vrzednik byl obzalowan przed sudem ot konšelow, kterzijz ono leto na radie sedieli, zę vdlelal trzi pusky, y dal gedun krali a dwie sobię schowal etc. Giný Rkp. od r. 1447 w 4. obsahuge mimo práwa pražská také práwa a swobody od Soběslawa nadaná, (též w Krumlowském Rkp. mimo giné drobnůstky napsaná), kteráž Dobrowskému podstrčená býti se widj. W Klatowském Rkp. od r. 1465 gsau též práwa zemská a konečně giná práwa městská, a sice Normberská i Magdeburská. Rkp. Starého města mimo manská a pražská obsahuge také wysazenie winic (num. 60).

58 Prawa mieska, weska, sedlska, a prawa panska a potom manska (z něměiny). Rkp. na pap. 4. w bibl. weřeg. Pražské. XII. E 4. W témž Rkp. gsau: Notae, quae occurrunt circa officia regni Bohemiae de citationibus juramentis, de summa bernae regalis. Djlem česky.

59. Prawa manská. Neystaršj Rkp. na pergam. z polowice XIV. wěku chowagj se u c. k. auřadu fiskalnjho w Praze; též w Rkp. giných (num. 52. 58. 60.) a w Rkp. P. Brožowského z Prawoslaw: Rozličná král. zemská a manská práwa. (W. num. 60. Pozn.) České přeloženj práwa manského spolu s obecnými zemskými práwy, na než se potahuge, bylo tištěno w Olomauci (a Litomyšli) r. 1538 fol.

60. Wysazenie winnic (t. práwa winičná) od Karla IV. W Rkp. Starého Města práwa pražská a manská (num. 57 a 59) obsahugjcjm.*)

---

*) Giný Rkp. od r. 1351 P. Brožowského z Prawoslaw obsahuge a) Práwa česká od Cjs. Karla, kteráž s pomocj arcib. Arnošta učinil. b) Rozličná práwa městská. c) O clu malostranském d) O winničnjm práwě e) Práwa pražská f) Pr. zemská g) Pr. starého P. z Rosenberka. h) Pr. manská. W archiwu Třeboňském Rkp. w fol. (okolo 1486) wšecka téměř dotčená práwa a ustanowenj obsahuge.

61. Řád zemského práwa, kterýž w Rkp. Star. města Pražského na pergam. we fol. také latinsky se nalézá pod gménem: Processus tabularum terrae de citationibus diversis. Gest wlastně třetj částka zbjrky Ondřege z Dubé (w. num. 53.)
62. Rzad czeske koruny cziesarzem Karlem potwrzeny, 6 listů (w num. 52). Rád korunowánj (w num. 47.)

b. Nálezy.

63. Rkp. na pap. fol. w registratuře Brněnské pod N. 32. Gsau wlastně Voigtowé (Act. lit. I. 27) decisiones casuum forensium secundum ius municipale Brunense. Počjná: „Letha Panie 1343 Sedlaczy z Ssibnicz etc.
64. Cedule djlčj mezi Janem a Oldřichem bratřjmi syny Oldřichowými z Hradce podlé rozdělenj P. Petra a P. Jana z Rosenberka 1384. Dwogj list na perg. každý se 4 pečetmi wisutými w archiwu Hradce Gindř. Rkp.
65. Talemberská kniha. Rkp. pap. z kláštera Oseckého w Museum přišlý. Gest zbjrka neystaršjch listů a pjsemnostj auřadujch, wytažených z quaternionůw desk zemských, od časů Jana krále až do r. 1508 mimo mnohé půwodnjch listů přepisy, neywjce za Wladislawa. Tjm se ztráta shořelých desk (1541) ponekud nahrazuge. (w. Odděl. IV. num. 277).
66. Nálezowé Panůw českých, wlastně některé sněmy od r. 1402 — 1411. w Rkp. w Bibl. weř. (w. Dob. Lit. II. S. 260).

c. Listy.

67. Listy weřegné za Wáclawa. Neystaršj od r. 1394 25. Aug. W Třeboni P. F. Palackým nalezený (t. Kompromiss krále Wácl. w půtce s gednotau Markrabi Jošta a panů českých. Dat. w Pjsku). Giný od r. 1395; (w. Pelc. Urkundenbuch zu Wenzels Lebensgesch. CXVIII), Opět giný od r. 1368 potwrdil Wladislaw (1509). W. Bienenberg Beitrag zur Diplomatik für Slawen. Wien 1801 8. Ten o bylby arci neystaršj, ale že ho nikdež wjce nestáwá, nelze co gistého o něm určiti. Dobrowský hádá, že byl půwodně latinský. Od priwátných osob zachowán: List nadánj měšťan Wrcholabských r. 1386, nad něgž staršjho Balbin prawj, že newiděl. (Misc. V. vol. 2. Q. 4. pag. 76.) Giný od r. 1398 na str. 279 u téhož Balbina. Od Jošta markrabě morawského r. 1393. Giný od Prokopa r. 1395 gest w registratuře Brněnské. W Třeboňském archiwu nacházj se od r. 1386 swědectwj P. Zdenka a P. Wiljma z Sternberka o nálezu saudu zemského Morawského mezi P. Sezemau z Ustj a bratřjmi z Radhostowic. Od r. 1388 Zápis Zbuda Cidliny na slib wěrnosti Panu Herartowi z Kunjna města etc. Od r. 1394 Zápis gednoty Markrabi Jošta s pány českými a g. w.

G. Bohoslowj.

a. Biblické.

68. **Žaltář** na pergaméně w 4.ᵗᵒ Bibl. kostela kapitolnjho. Giný na pergam. fol. od r. 1396, někdy Panůw z Podiebrad, nynj w Slezku w bibl. wéwody Olešnického (Oels). Zawjrá teuto Rkp. také spisy w num. 98.
69. **Proroci** (Isaiáš, Jeremiáš a Daniel). Rkp. na papjře fol. někdy Panůw z Rosenberka, nynj w bibl. weřegné. Čjsla řadowá u neho gsau: patanastaa, šestanastaa, osmanastaa, dewatanastaa kapitola.
70. **Ewangelia nedělnj a swátečnj.** Rkp. w Bibl. Dworské we Wjdni w 4. N. 3130.
71. **Epištola sw. Pawla.** Rkp. Bibl. weř. E. 8.
72. **Ewangelia sw. Matauše.** s připogenými homiliemi sw. Otcůw, na pergam. fol. w Bibl. weřeg. Na str. 257 stogj homilie latině složená Karlem IV. r. 1338. Obyčegný konec homilij gest: gehozto mnye y wam dopomahay ottecz syn ſſwaty duch Amen: nebo: genz gest zyw a kralugie ſſwim otezem a s duchem swatym wieky wiekoma amen.*)

b. Swatj otcowé.

73. **Sw. Augustina zrcadlo**, zawjragjcj 100 kapitol. Rkp. na pap. w 4. od r. 1398. Téhož **Soliloquia**, Mluwenye sukromj (cf. Welesl. 1583) až ku 33 kapitole, tauž rukau psaná. We weřegné bibl. Pražské; giný Rkp. tamže od r. 1469. Miz. Ml. T. 1441 a 1418.
74. **Homilie sw. Augustina proti hádánj** w Rkp. num. 37 na konci, zdá se býti pozdněgšj rukau psaná, než Alan a giné tam spisy. Homilie sw. otcůw wiz pod num. 72.
75. **Prologowé sw. Jeronyma**, s wýkladem hebreyských slow od Aer až do Zuzim. Rkp. fol. w Bibl. kostela kapitolnjho.

c. Wýkladné.

76. **Jana Miliče Postilla a wýklady na Ewangelia weyročnj**, kteréž také tištěny gsau w 4. (dle Kljře).
77. **Ewangelium sw. Matauše** wyložené. Rkp. sto. XIV. Bibl. weř. na pergam.
78. **Wýklad páteře** w Rkp. Bibl. weř. XVII. A 18. Num. 5.

---

*) Králowna Anna, wdaná za Richarda, krále anglického 1381 († 1394) měla čtyry ewangelia w českém, německém a latinském gazyku. Stáwali gich kde? nezwěstno.

d. Romány duchownj.

79. Poruczenstwie dwanaczti Patriarch. Tento spis, ač pozdėgi složený, náležj mezi ony spisy, w kterých se uėgaký obraz pře lhistorického swėta zachowal. Rkp. w Lipnjku na Morawė. (cf. J. A. Fabricii Codex pseudepigraphus Vet. Test. Hamb: 1713. 1722 pag. 496 squ. Wachler Handb. I. S. 60). Na ten spis odwoláwá se Štjtný (1376), podobno tedy, že giž tehdáž přeložený byl. Giný Rkp. we Wratislawi od r. 1491 (u Dominikánů), opėt giný w Praze, (bibl. weřeg.) od r. 1465. Kniha Josepha, syna Jakobowa Patryarchy, z Arabského gazyka, bratra Alfonsa ze Spanyel, kterýž gi w žaláři w Egyptė psáti mėl, 23 listů. České přeloženj gest z latiny. Tento spis obyčegnė (gako w Rkp. Wratislawském) předcházj: W pražském na čele stogj kniha o Adamu a Ewė w 11 kapitolách. W knize Josefowė dėge se zmjnka geštė o giné t. o swatbė Josefowė, kterauž nalezl Dobrowský w Rkp. u Františkánůw pod gménem: Josef a Asenach, načež žiwot Jozefůw následowal. Tištėna byla tato kniha poprwé: Testament anebo kšafft 12 patryarchů, synů Jakobowých, gak geden každý syny swé před smrtj swá učil, a k obcowánj dobrému napomjnal, přitom také kterak každý z nich obzwláštė w duchu prorockém o K. P. swėdčil a prorokowal, welmi pėkné a užitečné naučenj, čta w nėm pilnė rozwažugjc každý sobė wzýti bude mocy. l. 1545. 12 w Prostėgowė za panowánj P. z Pernsteina. Dle Dobrow. w Prostėgowė 1548, 8. u Jana Günthera, nákladem Matėge Pražáka. Po druhé s nápisem: "Testamentowé aneb kšafftowé dwadceti Patryarchuow Synuow Jákobowých, kterak gedenkaždý z nich obzwláštnė Syny swé před Smrtij swau včil, etc. Nynij gsau lépe než prwé zprawent, a w nowė wytištėni. L. 1570, w Star. M. Pražském v Giřijka Melantrycha z Awentynu, w 8. str. 311. Na druhé stranė listu P. 1. „začijná se Historia, kteráž slowe Assenath, w starodáwnijch židowských w skrytých Spisech nalezena w czeský gazyk přeložena a na swėtlo wydaná. W nijžto se pokládá neyprw o prodánj Josefa a o wyswobozenj z žaláře, potom o geho ženėnj a t d." ...

e. Žiwot Krista a swatých.

80. Žiwot Krista Pána s předpogeným žiwotem sw. Joachyma, sw. Anny a P. Marie. Rkp. na pergamenu w 4. Bibl. weřeg.

81. Pašige podlé sw. Jana, rozšjřeno uwádėnjm sw. Otcůw. (w. num. 97).

82. Spis o umučenj našeho spasitele. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 8. Num. 14.
83. Knihy dobré o božjm narozenj. Rkp. bib. weř.
84. Passional český aneb žiwotowé swatých mučedlnjkow Rkp. 4. w Museum. Gest na pergam. neystaršj co posud známo; prostředek ze 13 stol. pjsmem, ostatek w 14 stol. doplněno. Giný necelý taméž od r. 1379. Giný Rkp. od r. 1468 fol. pap. w archiwu kláštera Břewnowského. We weř. Bibl. gest geden Rkp. od r. 1476, druhý bez roku. Tiskem wyšel ten Passional aneb žiwotowé a vmučenj wšech S. S. Mučedlnjkůw etc. okolo 1480, pak 1495 fol. pod titulem: „Poczynagi se knihy, genž slowu latinė Pasyonal a czesky žywot a vmucženie wšech Swatých Muczedlnikuow a nayprwe o boziem przišti" etc. se špatnými rytinami we dřewe. Přjdawek tohoto wydánj obsahuge Husowo čtwero psanj, geho a Jeronymůw žiwot a umučenj, pak list kardinála Poggia o usmrcenj obau dwau. Přjdawku toho, ač w Indexu na Husa a Jeronyma potah se děge, P. Dobrowský u žádného wýtisku posud nenalezl.
85. Sw. Epiphanius o swaté Marii, gak gest wedla žiwot. Rkp. St. XIV. w Bibl. weř. E. 8.
86. Historia de S. Appolonia Rkp. St. XIV. w bibl. weř. XVII. E. 8.
87. Zlomek o mučedlnjcjch glagolitským pjsmem psaný. Geden list na pergamenu fol. na desce knihy, u P. Cerroniho w Brně.

f. polemické a dogmatické.

88. Jeronym pražský Wyklefowé spisy (z nichž některé giž r. 1385 w Čechách známé byly) r. 1402 wjce rozšjřil přeložiw ge pomocj Husa.
89. Spis o přigjmánj těla Krist. Rkp. Bibl. weř. E. 8.
90. Knižky tyto sepsal Mistr J. Hus proti kniezy, kterýž prawil y přisahl, řka: že Hus horšj, než který ďabel. Ten opustiw kniežstwie, byl v pana dole řečeného (P. Cztibora) kuchmistrem. Proti nemuž Mistr J. Hus. wede pisma Starého y noweho zakona, že nayhoršj člowiek lepšj gest než ďabel. (Na konci): A tak konecz Sepsanie tohoto Kterež Mistr Jan Hus včinil proti kniezy kuchmistrowi. Letha TCCCCVI.: (1406) kteryž ho Nekrzestiansky hanil. Impressum per Paulum in monte Oliveti. Anno Domini Millesimo CCCCCIX (1509) 8. Na osmém listu prawj Hus: „Gedenacte takto: každy ďabel z nebe wypadly giž w hřiše zatwrzen gest, šest Tisic šest set let a piet let (6605) a wzdy zlosti zwyka. A ya geštie nehřešim padesat let po křtu, neb mi geštie nenie padesati let." Odtáhnemli tou rok 1406, w kterém Hus tento spis

dohotowil, ol let 6605, wygde rok 5199, to gest porodu Krista dle počtu Římského Martyrologium. Bedy a Eusebia z Caesarcy, dle něhož w Čechách se zprawowali.

91. Traktát o přjštj Mesiáše, od židowského mistra Samuele, latině bratrem Alfonsem Španyelským, a z latiny někým neznámým w češtinu přeložený. Rkp. na pap. 12 u P. rady při Appel. Brožowského z Prawoslaw, w Praze. Mladšj přeloženj skrze Ondřege Strogka z němčiny Wáclawa Linka tištěno w Plzni r. 1528. 4.

g. Wzdělawatelné.

92. Traktát ascetický o wšelikých ctnostech, cwičenj se w pobožnosti etc. Rkp. w 4. od r. 1383, na papjře. Rozpadá se na 62 kapitoly. Řeč w něm zwláštnj gest. Pátá kapitola gedná o tyrpedlenstwy (trpeliwosti), 14tá o smyerzye (mjrnosti), 18tá o vstawiczenstwy (stálosti), 49tá o wyehlasenstwy (prudentia) etc.

93. Traktát ascetický „kterak magy wšyeczkerny skutky zpolſobeny byty." N. p. Kázanj, prý, šlyšeti spoklonyenu hlawu a zawrzyenyma oczyma. (Poněwadž Rkp. z panenského klášlera pocházj, zdá se to prawidlo týkati samých geptišek. D. w. num. 97).

94. Mrawná naučenj, kteráž psal Tomáš Štjtný k prospěchu swým dětem, připsaw ge mistru Albrechtu, prwnjma doktoru pjsma w Pařjži z Čech učiněnému, a potom co školastiku známěgšjmu pod gménem Alberta Ranconis de Ericino, gehož Štjtný nazjwá muže hrozného rozumu. Spis ten gest půwodnj, ane Štjtný prawj:" Tyto prwe sam klada z swé hlawy gakž my sey zdalo podobne czoz sem kde czetl neb slychal na kazanj aneb od vczenych aneb se mohl sam domyslyty." Rozdělil celé djlo we šestery knjžky: a) o wjře, o naděgi a o milosti b) o pannách, o wdowách, o manželjch. c) o hospodařowi a hospodyni a o čeledi. d) kak dewyet rzadow lidskych nesu podobenstwye dewyety korow andelskych. e) kak nas czrt laka f) czym se oczyštygem toho ze hrzeſſyme. Naléžá se ta kniha w Rkp. na pargaméně w fol. (155 listůw) we weřegné bibl. Pražské od r. 1376, a w giném od r. 1412. Tištěna gest z nj gen částka, totiž třetj knjžky o hospodařowi etc. od Tomsy w knize: Über die Veränderung d. czech. Spr. str. 85 — 104.

95. Lid, genž Boha hanie w geho dobrotě řkúc: proč Bůh dá gednomu dosti zbožie? Rkp. z 14. stol. (w Bibl. weř. E. 8. Num. 8). W témž Rkp. naležá se také: Pláč a žalost sw. králowny a sw. Bernarda.

96. Tyto knyhy slowu o sedmy wstupnych a su welmy dobre kazdemu ktoz chcze wduchowenstwy prospyety. Rkp. od r. 1396, psaný rukau Wáclawa kanownjka Wyšehradského probošťa, syna Beneše Dubského a hofmištra knjžete Wá-

slawa. Přitom gest wyswětlenj korábu: „Bůh byl rozkazal korab noee tak zwyſſ tak wzdel gmyel byty etc.(weř. Bibl).

h. modlicj knihy.

97. Hodiny (horae, Tagzeiten) o panně Maryi, o duše swatém a kurss od bozyeho vmuczenye. Rkp. pergamenowý w 4. w Bibl. weř. Pražské. Zawjrá též tento Rkp. pašige (num. 81), stáše matka, (12), traktát ascetický (93), Wáda duše a těla (33).

98. Letanya na sedm zalmow, preces wyetšye, Septeny, a hodiny za wše duše wierne; o moci žalmůw podlé mjněnj sw. Augustina; kdy se slušj žalmy modliti. Formula gloria patri et filio etc. slowe tuto: Chwala oczy y synu etc. Nynj: sláwa otci etc. (w num. 68).

99. Modlitby pěkně psané na pergam. pro gednu panj z Rosenberka, gakož Balbin domnjwá se, že 300 let staré gsau, dokládage. Pozdněgšjch modlicjch kněh množstwj se nalezá.

100. Brewjář glagolitský na pergam. od r. 1359, u P. hraběte Frant. Sternberka. (w. Dob. Lit. II. S. 385.)

101. Dwa listy z glagolitského Misálu. (w. Glagolitica Dobrow. str. 54. a 78.)

102. Modlitba krásná božjho umučenj a giné modlitby. Rkp. stol. XIV. Bibl. weř. E. 8.

103. Modlitba od sw. Petra Rkp. ib. E. 8. Num. 5.

104. Modlitby Rkp. ib. E. 8. Num. 3.

105. Modlitby pro osobu ženskau z XIV. stol. tamž E. 7.

106. Modlitba po přigjmánj těla Božjho z XIV. na pergam. Rkp. weř. Bibl. A. 18. num. 6.

i. Widěnj, snáře.

107. Jan Patryarcha Alexandrynský gsa gedné nocy na modlitbách vzřel v widěnj: etc. Rkp. XIV. stol. w Bibl. weř.

108. Patnácte páteřůw, zgewených blahoslawenému Bernartowi. Rkp. stol. XIV. w Bibl. weř. XVII. E. 8. num. 2.

109. Snář, přeložil Wawřinec z Březowé z latiny Somniarium Slaidae. Pěkný Rkp. na pergam. fol. chowá se w Bib. Mikulowské; giný od r. 1539 widěl Giřj Ribay kazatel w Czinkotě w Uhřjch; opět giný w Stokholmě na pap. 4. od r. 1471. Hágek klade wyhotowenj té knihy na r. 1361, a wydal gi w Praze r. 1550. Po druhé wyšla w Praze u Dačického r. 1581. 8. pod titulem: Snář welmi pěkný z mnohých spisůw Mudrcůw starých y nowých y z kněh zákona obogjho wybraný, wedlé přjhod lidských skrze Sny gim od Boha zgewené etc. nynj opět z nowu wytištěný. U něho rozdělen gest na 12, w Rkp. Stokholmském na 8 knih.

110. [illegible]

Oddělenj čtwrté.

Od půtek o náboženstwj až do rozšjřenj kněhotiskařstwj w zemi české, aneb do Ferdinanda I. to gest od r. 1410 až do 1526.

I.

§. 26. Staw politický.

Historie politická s cjrkewnj toho wěku co neyaužegi spogena. Celá Europa usilowala o to (1409) aby papežowé Benedict XIII. a Řehoř XII. swrženi, a nowy papež wywolen byl. Kardinálowé se proto shromáždili. Zbyněk Zagjc, arcibiskup pražský nakloněn byl Řehoři; wysoká škola kardinálům. Rozmrzelý arcibiskup wyhlásil Husa rektora s uniwersitau za odtržence, a zapowěděl gemu mši a kázanj. Hus rozhněwaný kázal proti papeži i arcibiskupu, a některé Wikleřowé propowědi (sady) zastáwal; Zbyněk geg w Řjmě obžalowal a spisy Wiklefowy spálil (1410). Zpjwány důtkliwé pjsně, Wáclawem králem pod ztracenjm hrdla zapowězené. Hus od papeže pohnaný nestawil se. Ruprecht a Jošt od Němců na mjsto Wáclawa za cjsaře wywolenj umřeli, a Sigmund cisařowal, kterýž Brandenburg zastawil, a tak Čechy umalil. Když papež (1412) proti Neapoli křjžowau wognu wyzdwihl, přislibuge odpustky, Hus proti tomu se zasadil a od Konráda arcibiskupa proto z Prahy wypowědjn gsa, w kragjch, zwláště Bechyňském kázal. Pohnán na sněm Kostnicky proti průwodčjmu listu cjsařskému upálen (1415), to též učiněno druhý rok Jeronymu pražskému. Upálenj to Čechowé za potupu celého národu powažowali, gednj hořce nad tjm žalugjce, druzj auštipačné básně roztrušugjce, kteréž sněm kostnický pod welikým trestem zapowjdal. Ještě za žiwota Husowa Jakaubek Střjbrský ugal se geho učenj, přidaw i přigjmánj swátosti pod obogj, z čehož napotom *kališnjci* powstali. Dwě strany proti sobě stály, papeženci a husité: u radnice Nowoměstské nepřátelstwj zgewně wypuklo, se zabitjm 13 radnjch (1419). Wáclaw král umřel. *Jan Žižka* wůdce. *Sigmund* z Wratislawy rozbrog neopatrně množil, a Prahy násilně dobyti chtěge, odehnán gest. Husité Witolda knjžete Litew-

ského za krále zwolili; cjsař Sigmund po druhé do Čech wpadl (1421), a ničeho nepořjdiw Žižku na swau stranu přiwésti snažil se, kterýž wšak tjm časem umřel (1424). Husité w Pražany, Sirotky, Orebity a Tability rozděleni, a proti sobě. Papež a cjsař wšeobecnau proti nim wognu zdwihli; tito wšak spolčili se, a Korybuta (Witoldowa náměstnjka), přjčinu rozepřj, opustiwše (1427), swjtězili pod Prokopem welikým (1431). Basileyský sněm newěda giné rady, po dwauletém rokowánj powolil Čechům kompaktáta (30 Listop. 1433), mezi nimiž hlawnj bylo přigjmánj pod obogj způsobau, a kteráž kompaktáta papež Engen potwrdil. Taborité tjm geště nespokogeni, od Husitůw a katoljkůw přemoženi gsau. Nynj Čechowé sami přigali Sigmunda za krále (1436), kterýž kompaktáta podepsal a Rokycanu za arcibiskupa wywoliti dopustil (1437); ale slibu nedrže, stranu pod obogj tiskl tak, že Rokycana w Hradci Králowé skrýwati se musil, až do smrti Sigmundowy. *Albrecht* w poslednj wůli za krále ustanowený, proti zwolenému od strany pod obogj Kazimjru, Wladislawa polského krále bratru práwa swého dobýwati přinucen byl (1438). Táhna proti Turkům, umřel na auplawici (1439).

Ladislaw narodil se (1440) 4 měsjce po smrti swého otce, pročež králowstwj do zrůstu geho stawy českými po sněmjch sprawowáno; mezi nimiž čelnj osoby byly: Meinhard z Gindřichowa Hradce a Gindřich Ptáček z Ljpy, a po tom smrti Giřj z Poděbrad (1444). Ladislaw wychowán u cjsaře Fridricha Rakauského skrze Kašpara Šlika a Encáše Sylwia, napotom papeže Pia II. Dwanáctiletý Ladislaw (1453) požádaný od Čechů nastaupil wládu. Téhož roku Konstantinopole od Turkůw dobyta. Ladislaw mage se ženiti w 56 hodinách umřel (1457). *Giřj z Poděbrad* pomocj Rokycanowau za krále wywolený, Morawany, Slezáky a Lužičany k uznánj sebe přinutil. Pius II. zpěčowal se potwrditi kompaktáta i arcibiskupstwj Rokycanowo. Legát papežský Fantinus de Valle od krále pro uraženj welebnosti králowské, do wězenj dán. Tjmto kwapným činem rozhněwaný papež, ani propuštěnjm legáta ani pokornau omluwau udobřiti se nedaw, klatbu na Giřjho wynesl a wognu křjžowau wypowěděl. Pius sice umřel, ale Pawel II. nástupce geho, spůsobil to, že Mathiáš, král Uherský na korunu českau ruce wztáhl, mage katoljky české, slezké i morawské na swé straně. Giřj hledage skrze Saského wolence smjřenj s papežem, brzo na to (1471) do druhého

swěta se odebral, kamž geg Rokycana byl nedáwno předešel. *Wladislaw*, Kazimjrůw syn, stawům od Gjřjho za nástupce poručený, že kompaktáta podepsal, neljbil se papeži, kterýž od cjsaře žádal, aby Mathiáše králem českým učinil (1472). Po wogně krwawé zgednán pokog, ano Jan Hasensteyn z Lobkowic papeže smjřil (1479). Proto ... rotili se kališnjci, tak že geden po Wladislawu z okna ... djcjm lukem mjřil. Wladislaw geště tu noc opustiw dům, Králůw Dwůr posud nazwaný, do zámku se odstěhowal, od kteréž doby zde sjdleno, a dwůr králůw prodán. Na sněmě (1485) ugednáno, aby pod trestem wyhnanstwj žádná strana proti druhé po 31 let nekázala a se nepokogila. Wůbec gak Gjřj tak Wladislaw welmi snažili se wšecky strany w náboženstwj pod ty dwě uwésti: katoljky a kališnjky, ale nedowedli toho. Mathiáš umřel, a tudy Morawa a Slezy, gemu postaupené, opět připadly Wladislawu, kteréhož Uhřj také za krále wywolili (1490). Rozepře mezi panstwem a městy o wařenj piwa (1497). Ludwjk třjletý syn Wladislawůw korunowán (1509). Smlauwa učiněna s cjsařem Maximilianem, dle které wnučka cjsařowa, arciwéwodkyně Maria Ludwjkowi, Anna pak česká králowna gednomu ze wnuků cjsařowých, Karlu neb Ferdinandu zasnaubena, a staré smlauwy o děděnj obapolné zemj obnoweny. Brzo na to skonal Wladislaw (1516). *Ludwjk* dewjtiletý po smrti otce wychowán od Gjřjho Markrabě z Brandenburgu pod poručenstwjm cjsaře Maximiliana a ugce Sigmunda krále Polského. Smlauwa swatowáclawská rozřešila spor o wařenj piwa, kteréž pánům dáno, naproti tomu městům drženj statkůw a wedenj štjtůw powoleno. Města pražská, zbořiwše mezizdj, w gedno se spogila. Ludwjk skwostně přigat, a Maria manželka geho korunowána. Čahera ze Zatče přinesl (1522) z Witemberka Lutherowo učenj tam od r. 1517 wzniklé, po mnohých půtkách usneseno na sněmě, aby toliko katolická a kališná strana w Čechách trpjny byly. W Uhřjch r. 1523 a 1525 též přjsnj zákonowé dáni proti ewangelikům, kteřjž ge gjmati, ohněm páliti a gměnj gegich konfiskowati poraučeli. (w. Tabl. Poe. 1. XXXVI). Ludwjk u Moháče proti Turkům, nečekaw pomoci z Čech a Morawy i Slezka, bogowal se ztrátau žiwota (1526).

II.

Oswjcenj.

§. 27. Za Wáclawa od r. 1409 aż do 1419.

S počátkem XV. stoletj takořka celý národ český oddal se uměnj bohoslownjmu. Gen biblj a o biblj čteno a psáno. Mezi učenými bohoslowy znamenitj byli: Jan Hus,*) Jeronym Pražský, Ondřeg z Brodu, Jakúbek Střjberský, Štěpán Palec a g. m. Ale přepiatost toho učenj pomátla Čechům rozumy, tak že wegdauce w roztržky o náboženstwj sebe wespolek a wlast dlauhým časem hubili. Na uniwersitě učeno obyčegnému tehdáž hlaubánj w logice a metafysice, swářeno se o malichernosti. Z té školy wyšel Jakúbek, půwod strany pod obogj. Málo která hlawa probrala se z kalu školnjho bez potracenj přirozeného rozumu.

§. 28. Za Sigmunda od r. 1419 až do r. 1438.

Národ český byw za Karla tak znamenitý a slawný, pod Wáclawem wážnost tratiti počal; po smrti pak geho w šálenstwj upadl, gakého historie málo přjkladůw udáwá. Neyprwé gako hlawničkau pogati widěli na nebi znamenj, krwawé a ohniwé křjže, a krwawé déště. Gako hladowj wlci na sebe wespolek udeřiwše plenili a hubili se ohněm a mečem. Wůdcowé gegich byli nazwjce bohomluwci, kteřj celý lid potřeštili. Tjm toliko wogenské uměnj wznikalo. Cepy, pokogný nástrog, w náčinj ukrutné wogny obráceny. Cepem sedlák český w gedné minutě (menšině) osmmecjtma i třidceti ran wznesl, po každé nepřjtele buď zabiw buď omráčiw. Wynalezli háky, kterými gezdce ze sedla snadno wyzdwihali. Z wozů welmi umělé hradby stawěli. Tábor město Žižka skoro tak wystawil, gako stawj se nowěgšj pewnosti; málem lidu geho brániti mohli. Čechowé toho wěku byli k hrůze wšem národům, ale pro swé nowoty w náboženstwj spolu w ošklíwosti takowé, že ge wůbec za neyhoršj národ

*) S. Scripturam vocavit amicam et sponsam suam, sociam suae peregrinationis etc. (v. Bibl. palat. Cod. Theolog. 895. fol. De discret. Spir. et prophet. fol. 4.)

na celém swětě dlauhý čas gmjno. Gedna z hlawnjch přjčin, pro kterau se Čechowé tak wolně od řjmské cjrkwe odtrhowali, byla dle Pelclowa domyslu řeč latinská w liturgii; neboť Slowan až podnes snadno w podezřenj béře to, čemu rozuměti a co widěti sám nemůže. W husitské wogně sedmero sekt počjtáno. Tomáš Ebenderfer z Haselbachu, sauwěký kronikář tenkrát w Praze bydljcj, popisuge čtyry hlawnj sekty Pražské. „Obywatelé starého města, dj on, magj za základ swého náboženstwj čtyry artikule pražské a wečeři Páně pod obogj způsobau; služby Božj konagj gako řjmštj w mešnjm oděwu, a wšak zamjtagj obrazy swatých, a udělugj swátost wečeře P. noworozeným dětem. Nedbagj swěcenj a dotýkánj [illegible], nádob, swěc a gehnědů (palm), neobětugj při mešnjm [illegible]ři. Nowoměstštj (sirotci) odjwagj se ke mši gediné [illegible] a štolau, a nečtau ničeho kromě epištoly, ewangelium a kanonu. Přigali mnoho bludů Waldenských, wšudy konsekrugj, a protož rušj chrámy a kláštery. Taborité [illegible]dného oděwu kněžského nepotřebugj při službách božjch. Zamjtagj zpowěd, denně přigjmagj pod obogj, při [illegible] toliko otčenáš se modlj; to činj často držjce meč krwawý, kterým mnohé newinné zabili. Kněžj gegich wšude konsekrugj, gsau bez pleše ale bradatj. Rušj wšecky zákony cjrkewnj, půst, pauti, bratrstwa, oběti za mrtwé, pohřeb na swěceném mjstě. Mnišstwj nepřátelé gsauce mnišky z klášterů pudj. Adamité nazj obcházegj, magjce manželstwj společné, žádné swátosti. Tyto Žižka wyhubil."

Ač po wystěhowánj Němců geště mnoho studentů w Praze zůstalo, předce nedlauho trwal dobrý staw uniwersity. Wogny zemi hubjcj, každodennj půtky katolických a husitských učitelůw, a od těchto někdy wynucené přednosti, konečně domněnj obecné, že w Čechách gen bludů a kacjřstwj semeniště, welmi ztenčili školy Pražské, a gest se čemu diwiti, že gich docela nezahubily. Každoročně důstognosti akademické udělowáno. Theologická facultа udržela se, a wšak gen theologii učeno, a učenj toho we škole hádkami, w poli mečem od bohoslowců zastáwáno. Sem náležegj theologowé Andreas de Broda, kanownjk kapit. praž. († 1427.) a Jan z Holešowa Morawan, benediktin (n. 1366 † 1436). Málo spisůw gegich nás došlo, a ztracených snadno oželeti. Letopisci toho wěku gsau nám důležitěgšj, ačkoli latinau barbarskau psali. Znamenitěgšj mezi nimi gsau: Wawřinec Březina, Bartoloměg z Drahonic,

a ginj negmenowanj. Matěg Lauda česky psal, gehož rukopisu užil Balbin. Christián Prachatický a Jan Šindel w mathematice a w lékařstwj slynuli. Šindel mnoho let učil lékařstwj, byl kanownjk na hradě Pražském a děkan na Wyšehradě. († 1449).

§. 29. Za Giřjho z Poděbrad od r. 1438 až do 1471.

Uměnj wogenského a udatenstwj swého Čechowé wždy geště důkazy wydáwali proti křižákům, Uhrům, a zwláště proti Turkům. Eneas Sylwius prawj, že za geho času Čechowé sami wjcekráte wjtězstwj dobyli, nežli mnozj ginj národowé po celý byt swůg. Katolické duchowenstwo w Čechách tehdáž w bjdném stawu se nalezalo. Kláštery od Taboritů pobořené nestawěli se, aniž nowé zakládali. Když za Giřjho kališnjci od papeže w klatbu dáni, kaceřowáni a brannau rukau stjháni byli, katolјci od sewřené gich strany také mnoho trpěli. Kanownjci a klášternjci, za obránce papežowy drženi a od kališnjků nenáwiděni, často Prahy prázdni býti museli. Král oněm, kteřj ho proti nepřátelům tolikým bránili, odslaužiti se chtěge, dáwal statky odprázdněných biskupstwj a klášterů, čjmž statkowé duchownj do rukau swětských přicházeli, a strana katolická možnosti a horliwosti pozbýwala; a protož skoro celé Čechy odtrhly se od řjmské stolice. Wše to (prawj Pelcel), byloby se nestalo, kdyby Pius II. a Pawel II. tauž maudrostj gako sněm Basileyský pokračowali. Mistr Jan Rokycan při dosednutj krále Ladislawa znamenage, že mu nastáwá weliké nebezpečenstwj, zbuzowal lid proti straně Řjmské kázanjm o wšelikých nedostatcjch cjrkwe; tjm Řehoře, ze swé sestry syna, rytjře, s ginými některými ponukl, aby společné shromážděnj učinili, a podlé přjkladu prwnj cjrkwe mezi sebau wše nařjdili a wyzdwihli a k obnowenj přiwedli. Tak powstala *gednota bratrská* (1457). Ale Rokycana, když nastaupenjm Giřjho na králowstwj powětřj se proměnilo, proměniw se sám, zbor bratrský, gemuž přjčinau byl, poněkud sice ochraňowal, zgednaw gim na králi mjsto w saukromj na Litickém zbožj w Kunwaldě za Žamberkem, a wšak osočené samým sobě zůstawil, ano pozděgi (1470) pronásledowal. — Uměnj toho času nebruhě prospjwalo. Bohoslowj wždy geště samo téměř učeno. Učenj hádali se o přigjmánj pod gednau a pod obogj. Mezi nimi znamenitěgšj byli: Jan Rokycana, Hilar Litoměřický, Wáclaw Krumlowský, Wácl. Křižanowský, Jan Pražák a ginj mnozj,

…chžto spisů nikdo wjce nečte. O rozšjřeném čtenj biblj …wědčj Eneas Sylwius: „Hanba, prawj on, kněžjm wla…ym, o nichž známo gest, že se lenugj i gednau w žiwo… celý Nowý Zákon přečjsti, ano w Čechách každá spro…á žena Taboritská na wšecky otázky ze starého i nowé… zákona odpowěděti umj.„ To owšem o neřjmských; …boť Mikuláš Biskupec w listu od r. 1444 trpce na to ža…ge, že w řjmské cjrkwi čtenj pjsma sw. w národnjm …zyku wždy geště se zapowjdá. Alchymii do Čech při…sli Wlachowé (okolo 1457), kteřjž na horách Krkono…kých materiam secretam hledáwali. Historie cele zanedbá…a. Pawel Židek w swé knjze pro Giřjho sepsané někte… rozpráwky umjstil. Cizozemec Eneas Sylwius českau …storii latině sepsal (1458), a Martin Rocheczana, učitel …nka z Poděbrad, pozůstawil: Querela de statu Ecclesiae, …štěnau w Praze 1574). Listowé krále Giřjho papežům, králům a knjžatům gsau psáni lepšj latinau, nežby na onen …as očekáwal. Nalezené toho wěku tiskařské uměnj wel…i brzo do Čech se dostalo. Domněnj Jesuity Kořjnka a …ých (w. kázanj: Linqua trium saeculorum od r. 1740), … nálezce geho byl rozený Čech z Kutnéhory, a proto Gut…enberger nazwaný, Němci nesnadno přiginau. Neystaršj …sud známá tištěná kniha česká gest: Historie Trojanská (bez …jsta) od r. 1468, kterýž rok zřegmě na zadu tištěn gest, a pro… ž nepotřebno giného se domněti.

O *stawitelstwj* Eneas Sylwius toto swědectwj dáwá: „Mám za to, že za mého času w celé Ewropě nenj žadné… králowstwj, kteréby wjce a skwostněgšjch neb ozdo…ěgšjch chrámů mělo gako česká země. Přewysoké ko…y dlauhými a širokými klenutjmi nadezděné, oltáře wy…oké od zlata a střjbra se blyštj, njmž ostatkowé swatých …baleni gsau; oděwy kněžské perlami krumpowány, nářa…j kostelnj nad mjru skwostné; okna, skrze něž swětlo … wnitřku padá, gsau prostranná, wysoká, ze swětlého …kla uměle složená. Tato podiwná skwostnost gest neto…ko w městech, ale i we wsech. (hist. c. 36.)

(§. 30. Za ~~Wácslawa~~ Wladislawa a Ludwjka od r. 1471 do 1526.)

O náboženstwj tehdáž w Čechách dáwá zpráwu Jan …echta ze Wšehrd w listu k Erasmowi Roterodamskému …w. Pelz. Gesch. I. 520), kteréhož listu tento smysl gest: …mno *židy a epikurské*, nesmrtedlnost duše upjra-

gjej, a některé *Mikulašence*, w Čechách a w Morawě trogj náboženstwj běh swůg má. Prwnj gest *katolický*; k tomu zná se neywětšj djl wysoké šlechty, někte- rá města a kláštery rozličných řádů, druhdy bohaté, nynj djlem zbořené nebo zchudlé. Druhá strana gest *pod obo- gj*, k njž znagj se někteřj z pánů, neywětšj djl rytjřstwa, a na třidcet král. měst. Tito užjwagj wšech swátostj cjr- kewnjch, a zachowáwagj wšecky řády a obyčege gako řjm- ská cjrkew, a dělj se gediné přigjmánjm wečeře Páně pod obógj způsobau, a čtenjm epištoly a ewangelium při mšj národnjm gazykem, a twrdj, že gim to od cjrkwe kom- paktáty basileyskými propůgčeno. Třetj strana w nábožen- stwj gsau *Pikardi*.*) To gméno dostali od gakéhos přiběhlého Pikarda, který swé učenj neyprwé Žižkowi a geho wogsku wštjpil. Pod Wladislawem w Uhřjch neywjce sj- dljcjm, welmi se rozmnožili. Ti zamjtagj papeže s kardi- nály a biskupy katolickými, a wolj sobě sami swé bisku- py a kněze, lidi nazwjce surowé, neučené, ženaté. Bra- trugj a sestrugj sobě. Gediné biblj moc uznáwagjce zawr- hugj slowa starých i nowých lidj včených w pjsmě. Mši čtau bez kněžského oděwu, při čemž modlj se toliko otče- náš, a konsekrugj také kwašený chléb. O swátostech cjr- kwe nedržj nic. Nowé audy po znowu křtj. Newěřj o přj- tomnosti Páně w swátosti oltářnj. Wzjwánj swatých, mo- dlitba za mrtwé, ušnj zpowěd, bděnj a půst u nich mjsta nemagj. Swětj toliko neděli, welikunoc a letnice.“ Na sněmu Benešowském pobjdnutjm owdowělé králowé Johan- ky zawřjno, aby bratřj mocj utištěni a zahlazeni byli. Ge- diný pán osmělil se gich zastáwati. Pročež bratřj weřege- ně odřjtali se gména i bludů Pikardských, a žádali, aby kněžj odpornj na ně nežalowali gen wůbec, ale aby zwlá- ště určili, co u nich scestného, čehož by se odřjci slušelo. W r. 1476 od kališných proti nim nastrogen swědek Lež- ka, což z gich strany nowau obranu způsobilo. Mistřj praž- štj (1479) na přjmluwu mnoha wzácných lidj králowstwj českého powolali bratřj ku přátelskému rozmlauwánj o wj- ře. Postawili se: kněz Michal, bratr Jan Chelčický a Pro-

*) Češtj bratřj z potupy nazjwáni byli Pikardi; oni wšak odřj- tali se gména i bludů Pikardských, gakž oni dégj, r. 14.. powstalých, ano gich gednota teprw r. 1457 wznikla, a nic s Pikardy činiti neměla.

kop. Po rozmlauwánj, když ukázali se neustupnými, rozkázáno gim, aby téhož dne gešté před západem slunce Prahy prázni byli, pod nebezpečenstwjm žiwota. To opět nowým spisům přjčinu dalo. W r. 1499 papež Alexander VI. rozkázal proboštu Citskému (Citium, Klosterneuburg) a inquisitoru Henrychu Institorisu do Čech a do Morawy osobně se odebrati pro obrácenj Waldenských kacéřů, a spálenj knih gegich. W opětowaném breve od r. 1500 o knize *kopyta* (w. Chelčický), wýslowně zmjnka se činj. Institoris neprodlel wydati některé Sermones k zastánj řjmské cjrkwe, w Olomauci 1501, kdež bratry z hrozného kacjřstwj winil. Král Wladislaw, u něhož osočeni byli, že moc swěta se wšemi práwy a pomstami mezi sebe pustili, chtě ge mocj wyhubiti, wydal proti nim přjsné rozkazy (1503 a 1504). Ti dobřj lidé hledali záštity w apologijch weřegných, ale darmo; r. 1508 neywjce nabádánjm Jana (bosáka) biskupa Waradjnského a biskupa Morawského zostřena gsau proti nim poručenj. „Wšecka učenj, tak zněl rozkaz králowský, a psanj gegich bludůw, zgewná y tegná magj zastawena býti a skažena, knihy gegich wšeckny spáleny tištěné y psané. A žádný Pán, rytjřský člowěk y město těch kněh, takowých traktátůw psáti, a tisknauti pod sebau dopustiti nemá, ani prodáwati, a kdožby přinesl kde, a u něho byly nalezeny, má skutečně trestán býti, wedlé uznánj panůw a saudců zemských.“ Králowská města plnila tyto rozkazy, ale někteřj páni propůgčowali gim ochrany. Když Luter (1517) reformacj swau w Němcjch uwáděl, puštěni gsau z oka bratřj na něgaký čas, a pozornost na něho obrácena. Neyprwé u kališnjků samých, kteřj swobodněgšj učenj Pikardů w ošklíwosti měli, Luter pochwalu nalezl. Šlikowé w Loktě, Salhausenowé na Děčjně proto u krále Ludwjka od katolického administratora Jana Žáka obžalowáni. Čechům pauhým dáno přeloženj některých Luterowých spisůw (1520—3). Pročež z Uher wydán přjsný rozkaz, aby Pikardské a Luterské učenj přetrženo bylo. Mistr Jan Pašek ze Wrat, staroměstský radnj, a kališnický administrator Hawel Cahera následownjky obogjho učenj po čtyry léta ausilně wyhledáwali, gjmali, z města wypowjdali, některé mučili a pálili. Když gistého Mikuláše (1526) upalowali, kat spolu mnoho geho kněh na hranici uwrhl. Odkud řjdkost kněh z onoho wěku. Desátý článek sněmu od 29. ledna 1524 schwaluge sice čtenj pjsma sw. a wšak Pražská rada téhož roku nařjdila, aby skrze

administratory, gak se stalo před časy, i napotom wšecka česky psané pogednánj prohlédnuta, a kacjřská do radnice dodána byla. Na konci léta 1524 šestnácte článků oznámeno, z nichže čtrnáctý auřadné přehlednutj knih určitěgi ustanowuge. Kacjřské a bludné knihy zapowězeny, na prodáwánj gich wynešena ztráta gměnj a žiwota, nebo wypowěděnj; knihy samé aby spáleny byly, nowé spisy do města přinešené toliko s wůlj konsistoře a městského zpráwce (purgmistra) prodáwati powoleno. Protož bratřj toliko kromě Prahy zde onde spisy swé tiskli. Některá mjsta tiskacj u nich tagná, a gim toliko srozumitelná gmena měla. Mladý Boleslaw slaul *Mons Carmeli*, Předměstj Boleslawské *na Podolci*, Litomyšle *Mons Oliveti*, Náměst w Morawě *Mons Liliorum*, městečko Ostrow *Mons Engadi*. W tom dawu předce wzrůstala Gednota bratrská; měwši sjdlo w Kunwaldě a we Lhotce, potom w Benešowě, a pozděgi w Boleslawi Mladé, rozšjřila se po Boleslawském a Kralohradeckém kragi až do Morawy, a rozdělila se w rozličné zbory neb cjrkwe, odkudž gména gegich Kunwaldštj, Boleslawštj, Lilečtj, Hraničtj, Habrowanštj a t. d. Některé osoby z wysokého panstwa byly gegich wjry, gako Špetel z Janowic, Černčický z Kačowa, Kragjř, Zdenko Kostka z Postupic, pán na Litomyšli, Martha z Bozkowic, gich neyobzwláštněgšj ochrankyně. Měli giž r. 1500 školu w Boleslawi, kdež mladá šlechta se cwičila; podobně w Soběslawi, Ljpnjce, Prostěgowě a ginde. — Předce wšak také kwětlo katolické náboženstwj, k němuž se dwůr a neywětšj djl panstwa hlásil. Hrabata z Guttensteinu založili (1483) klášter karmelitský w Rabsteině a (1486) w Chyši; Paulani (1500) od Panů z Rosenberka do Kugelweitu powoláni. — Diwoký oheň wálečný, zdá se, u Čechůw toho času ulehl. Bonfinius očitý swědek ge popisuge w Uherské historii w tento rozum: "Čechowé nad wšecky národy na swětě předčj welikostj, silau a krásau: Nosj přepěkné wlasy, o něž wšak i o tělo wůbec přjlišně pečugj. Gsau welmi přjgemnj w obcowánj. W oděwu a strogi nad mjru čistotnj a měkcj; zrozenj k milosti a wogně, welmi přjwětiwj a howornj a přjliš umělj zaljbiti se a zjskati přátelstwj." Umy a wědy toho času lepšjho způsobu nabýwati počaly. Bohomluwcům, dotud celé Čechy haušjcjm, smlauwau w náboženstwj na Horách Kutnách uloženo mlčenj a zdrženj se wšeho tupenj. Tjm barbarstwu podpora klesla, a smjřenj wolno učiněno. Řehoř Pražský, gi-

nak Haštal (Gastulus) wykládal neyprwé Virgilia a giné klasiky w Karoljně, až přes rok 1484. Bohuslaw Lobkowic z Hasensteina žiw byl tu dobu, muž, který posawád práwem gest chlauba česká. Básně geho i listy wýbornau latinau psány. Neypěkněgšj to duch, gegž kdy česká země zplodila; bohdeyž česky byl psal! († 1510). Přátelé geho a duchem gemu pódobni byli Jan Šlechta ze Wšehrd, Wiktorin Kornel ze Wšehrd, Augustin Morawský, Stanislaw Thurzo, Roderich Dubrawský (Dubravius), Walentin Meziřický a g. w. Jeronym Balbus, Wlach, učiw giž w Pařjži a we Wjdni pěkným uměnjm slowesným, činil též w Praze 1500, mage mnohé šlechtice mezi posluchači; ten wšak odstraněn gest, zawáděw mládež k neslýchaným až dotawad neprawostem. Jan Sturnus, Hasensteinem z Němec powolaný též mnoho přispěl ku wzdělánj pěkných uměnj. Po smrti Řehoře Pražského a po odgitj Balbusa Musy takořka pokautně chowaly se w Čechách; neboť dwa fanatikowé, skoro stoletý Wáclaw Koranda a Wáclaw Pacowský ge z Karoljna zaplašili; pročež Čechowé nabywše giž chuti a obljbenj w pěkném uměnj hledali geho w Bonónii, Strasburce a ginde w cizině. Tiskařstwj rychlý wznik u nás bralo. W r. 1475 Nowý zákon; 1476 w Plzni tištěna Statuta Provincialia Ernesti; W r. 1478 a 1483 sněmy; okolo 1480 žiwotowé swatých. L. 1487 žaltář w Praze, a od té doby tu tiskárna stálá; w r. 1488 celá biblj giž tištěna. W Normberce apologie bratrská 1504, a giné knihy 1517 a 1518, w Benátkách biblj 1506. W Praze wedlé staré tiskárny u Bjlého Lwa na Starém městě přicházj giž 1507 Mikuláš Konáč a Jan Wolf nebo Morawus, tiskaři. Tento mizj s rokem 1512, ale Konáč tiskl několiko let u Matky božj na Lúži, w domě ad fortunam, a přegal r. 1522. tiskárnu u Bjlého Lwa.. Mimo něg tiskli Jan Šmerhowský (1513—19), Pawel Sewerin r. 1522, a Odřich Welenský, přešlý do městečka Běly (Weisswasser), kdež swá překládánj (1519—1521) na swětlo dáwál, a r. 1522 opět do Prahy se přestěhowal. W Plzni Mikuláš Bakalář od r. 1498 do 1513 neywjce spisy pro obecný lid wydáwal. W Litomyšli (in monte Oliveti) Pawel Meziřičký, ginak Olivecensis nazwaný giž r. 1507 wystaupil. W Mladém Boleslawě Mikul. Klaudián r. 1507 apologii bratrskau tiskem wydal. On bylináře w Normberce (1517) wyšlého oprawcem byl, a r. 1518 Nowý Zákon, Laktancia, Hermesa a g. spisy; roku pak 1519 swau

knihu o babenj wytiskl. Nástupce geho Giřj Štyrsa pěknými literami znamenitým se učinil. We Wilimowě Chwal Dubánek Petra Chelčického sjť wjry 1521 wytiskl, knihu českým bratřjm welmi wáženau. — Mistr Hanuš, mathematik wýborný orlog na radnici Staroměstské (1490) wyhotowil, sotwa kde w swětě sobě rowný magjcj. (w. Strnad Bcschr. 1791. a Itul. Kal. I. 80). Stawitel dobrý toho wěku byl Beneš. On na hradě Pražském wystawil palác králi Wladislawu. Sál, *španyelským* nynj nazwaný, njm r. 1502 dohotowen. Žiw byl ten umělec až do 1531 w swé wlasti Launech, a pochowán w kostele, gegž tam wystawil.

III.

§. 31. Gazyka staw.

Záhubné půtky w náboženstwj tjm staly se blahočinnými gazyku českému, že Husowa strana lidu obecnému wšecko w známost schwálně uwodjc netoliko Wiklefowy spisy ale zwláště biblj do češtiny pilně překládala a rozšiřowala. Hus reformátorem w gazyku a literatuře tak dobře gako w náboženstwj slauti může. On Wiklefůw Triologús w českém gazyku swětským lidem i panjm posjlal, přeložený pjsma swatého gestli ne půwodce, gakož mnozj twrdj, zagisté pomáhatel byl, mnohé české spisy náboženstwj se týkagjcj, a pjsně duchownj složil, traktát o sedmi hřjšjch w Betlemě, kdež kazatelem byl, na stěnách napsati dal. Jakúbkowi Střjbrskému předhodil geden z odpornjků, že uwedl nowý způsob zpěwu w kostelých, a Jeronymu Pražskému na sněmu Kostnickém wytýkáno, že ze slow pjsma sw. rozličné pjsně složil, čjmž (gak praweno) geho strannjci w domysl upadli, gakoby pjsmu sw. lépegi rozuměli, než ginj křesťané. Jana kardinála, rektora uniwersity, a ostatnjch mistrů zdánj o kalichu do češtiny přeloženo. Mezi obranami Husowa učenj česky psanými neyznamenitěgšj byla od gisté ženské osoby psaná. Po smrti Wáclawa krále (1419) powstali Taborité, gegichž biskup Mikuláš z Pelhřimowa theologický traktát latině a česky sepsal, od Pražských mistrů (1420) na sněmu za kacjřský uznaný. Tito Taborité guž před r. 1423 služby božj česky konati počali, a na sgezdu w Konopišti Pražským mistrům wytkli tjm, že mši čjtagj gazykem lidu nesrozu-

mitedlným. Od gegich wůdce Žižky českých listů několik zachowáno, gakož i zřjzenj wogenské a pjseň wálečná. Též kališnjci při mši gazyk český uwésti chtěli. Obrátili se na sněm Basileyský. Biskup Philibert, kterýž gako legát na tom sněmu (1436) obřady cjrkewnj opět uwésti se snažowal, českému gazyku we mši ano i we zpěwjch při mši odporowal; ale Rokycana a geho strannjci w tom se mýliti nedali. Děkan kapitolnj Hilarius gim we weřegné před králem' držané hádce wytýkal, že česky (in vulgari bohemico) křtj, a že Rokycana kacjřskau pjseň: Wiernj křesťané etc. denně zpjwati dáwá, a že mši (wlastně gen části, epištolu, ewangelium a wěřjm) w národnjm gazyku čjtagj. Paměti hodno gest gedno mjsto w Rokycanowě kázanj, kde toho želj, že wzdělawatedlným modlitbám cjrkewnjm w postě lid nerozumj: „Ale, dj on, kdyby to lidem čteno bylo česky, aby rozuměli, uzřelby, kterakby se proto diabel bauřil. Anit křjčj, au kněžj nechte toho, nepočjneyte nic nowého, nebudemt wám toho trpěti.“ Mistr Židek we swé Zprawowně králi předhazuge, že wždy geště (1470) dopauštj zpjwati „biskupůw, kardinálůw tiech falešnych prorokůw“ zdá se w pjsni dotčené (wiernj křestiané etc.) „Neyprwé, dokládá on, ať chodci, ani žádnj nezpjwagj pjsnj rubawých o papežjch a biskupjch a pánjch; neb to gedowaté ponuká k nepokogi, opiet, ať kniežj nezpjwagj česky w kostelých na mši, neb to nenj žádný prospěch, než roztrženj, a křtj latině, a žáci ať nechagj zpjwánj o Janowi Husowi, neb to nenj k lásce rozmnoženj, než k rozličným swárům. Obci w kostele pjsně swaté před kázanjm mohau pro náboženstwj dopuštěny býti až do arcibiskupa; potom co učinj arcibiskup, to buď.“ — Zwláště češtj bratřj o wzdělánj národnjho gazyka snažnost měli, česky sobě i giným dopisugjce, česky se o gednotě swé s nepřátely hádagjce. Diwno, že wždy geště zachowáwal se obyčeg kapitoly Pražské, německé kázanj w kostele, a české wenku držeti, kterýž obyčeg pošel odtud, že na dwůr ohled brán býti musil, což dle Enea Sylwia (1451) činěno we wšech kollegialnjch a mnišskych nadaných kostelých (ubi secularium presbyterorum collegia sunt aut monachorum praedia possidentium) kromě žebrawých mniehůw, gimž powoleno bylo w kterémkoli gazyku lid wyučowati. Dle téhož Sylwia málo bylo mezi Čechy, aspoň ze šlechty, kteřjby obogj gazyk, český i německý neznali. A wšak českému wůbec toho wěku přednost dána. Páni češtj wši-

ěkni neginák než česky sobě dopisowali, gakož z mnohých listů w Třeboni a ginde w spisownách patrno. Sněmowé i saudowé, počna od Sigmunda, neginak než česky držáni byli, ačkoli do desk zemských podlé starého obyčege geště mnoho latiny mjcháno. Na sněmu Benešowském (1451) Eneas Sylwius, gako wyslanec cjsaře Frídricha latinsky swé přednešenj učinil, ale Prokop z Rabensteinu slowa geho, poněwadž ne wšickni latině rozuměli, wyložiti musil, což dle téhož Sylwia Prokop tak dobře dělal, že řeč Sylwiowa nic neztratila, anobrž zjskala. Týž Prokop byl tlumáčem mezi zpráwcem země Giřjm a wyslancem cjsařowým w rozmluwě o náboženstwj, ano wyslanec toliko latinský, Giřj toliko česky mluwil. W r. 1486. 1. Zářj Wladislaw s Mathiášem Uherským do Gihlawy k sněmu přigel, kdež ho Ctibor z Cimburka, heytman země Morawské českau řečj přiwjtal. (Pilarz et Morawetz hist. Mor. P. II. p. 104). Známost českého gazyka při wolenj králů českých nemalé nynj wážnosti měla. Po smrti Sigmunda (1438) gedna strana mocná ohlašowala se pro bratra krále polského, kterýž wyslancům druhé strany nápad Albrechtůw hágjcjm odpowěděl: „Poláci a Čechowé magj geden obecný gazyk a geden půwod národnj, s Němci pak Čechům nic obecného nenj.“ Zwolugjce Alberta wéwodu Baworského (1440) stawowé na to zřetel měli, že wychowán byw u dwora krále Wáclawa česky se naučil. Po smrti Ladislawa (1458) wolenj Giřjho rozepsáno bylo s mnohými slowy z Dalimila wzatými, pro uwedenj němců w nenáwist. Po Giřjm (1471) Wladislaw zwolen proto, že stawowé, gakož sami w odpowědi swé Mathiášowi účiněné prawili, naděgi měli, ano skrze něho sláwa českého národu a slowanského gazyka powýšena bude. — Wawřinec z Březowé (okolo 1437) wýsady latinské nowého města Pražského w češtinu uwedl. Též cechownj ustanowenj malířů Pražských (1430) z němčiny přeloženo: důkaz, že giž mnozj z nich německy neuměli. Tu dobu také přeloženo do češtiny práwo Giblawské a Kutnohorských rudnjků. — Pawel Židek nechwálj sice snaženj těch, kteřj žádnému cizozemci měštanstwj propůgčiti, a žádného gazyka kromě českého w zemi trpěti nechtěli, z té přjčiny, že, gak prawj, „gednjm gazykem se newzdělá králowstwj, ale rozličnostj gazykůw, raucha a lidj,“ a wšak předce schwaluge ustanowenj Karla IV., dle něhož při saudech wšecko českým gazykem gednati se mělo, a myslj, že ci-

zozemci, měliby w ohyzdu českau řeč, žeby se gj učiti nechtěl, ani swým dětem chtělby dopustiti, aby se učily česky, nemá se wěčně dopauštěti domu kaupiti, zwláště w Praze. — U zemských desk latina XV. stoletj neydéle se udržela. Puta z Riesenburgu, neywyššj sudj zemský w králowstwj českém, wymohl to, že na sněmu 15. Března 1495 na hradě Pražském zawřeno bylo, aby we dskách zemských králowstwj českého, w nichž až potud latinským gazykem zapisowáno, napotom, wygmauce listy latinské neb německé, ostatnj wšecko česky se wpisowalo. (Weleal. Kal. 13 Mart.). Gindřich z Hradce († 1506), za něhož český gazyk u desk zemských a u wšech wyššjch saudů uweden, byl zwláštnj obhágce geho. (Cruger. Sacr. pulv. 17. Jan. et 21. Nov.). Morawané skrze swého heytmana zemského Ctibora z Cimburku w r. 1480 gazyk český při dskách zemských uwedli, kteréž bywše prwé latinské, nynj česky a na djle německy se wedly až do r. 1642, a to obogj, gak Brněnské tak Olomaucké. Od r. 1492 až do neynowěgšjch časů máme sněmy českým gazykem tištěné. Diplomatické užjwánj českého gazyka netoliko w Čechách, Morawě a Slezku, ale i w polských wéwodstwjch Zátoru a Oswětjně swé mjsto mělo, kdež se od r. 1481 až do 1559, neli déle udržel. Neystaršj kniha desk zemských knjžetstwj Opawského w českém gazyku gest od r. 1401, kdež na čele psáno, že léta 1401 po ohni před třidceti léty w tom městě wyšlém, staré i nowé knihy shořely, a tato kniha zřjzena gest za panowánj neygasněgšjho knjžete Přemka, knjžete a pána w Opawě. Za Wladislawa aleh práwnj wzdělán gest. Wšecka nařjzenj z kanceláře králowského česky wycházela. Spisowny plny gsau českých pjsemnostj z toho wěku. Auřady samým Čechům udělowány, Němcům usaditi se obnowenými zákony bráněno. Páni z Postupic zwláště rozšiřowánj se Němců hágili, a co Wiktorin ze Wšehrd we swých práwjch zemských o nich pjše, naskytá nám obraz dosti gasný, kterak tehdáž smýšleno: „Má také, dj on (w K. 5, kap. 15.) býti prawý přirozený Čech, ne Niemec, ne giný cizozemec, neb netoliko w žádný úřad zemský od neywyššjho až do neynižšjho úřadu žádný cizozemec a Němec zwláště nemá wsazen a přigat býti podlé práwa, ale také Niemci nikdež nemagj trpjni býti, než gaké gest za swaté paměti knjžat, za oswjceného a swátého Spitihněwa, za Břetislawa otce geho, a za oswjceného a sw. Sobieslawa bylo a za giných knižat a králůw potomnjch, Niem-

ei magj z země wyobcowáni býti, gakož kroniky české wšecko ukazugj a swědčj. Neb každý král český, gakož gest Kogata prwajmu králi českému Wratislawowi odewšj země powěděl, že máš od swých Čechůw a zemanůw čest, od cizozemců nemáš gedno lest. Neb žádný pro dobré zemské cizozemec do české země se neobracj, než pro zlé obecnj, aby pod tjm sweho užitku mohl dosjci. A byliliby w kterých úřadech cizozemci, magj s nich ssazowáni býti, gakož se gest nedáwno za našj paměti gednomu i druhému stalo, že sau oba s úřadůw kanonictwa pro gazyk ssazeni, z té přjčiny wšem cizozemcům zapowědjno gest, aby sobě w zemi české žádných zbožj ani zámků, twrzj, měst etc. ani dědin kupowali. Pakliby co přes to který cizozemec sobě w zemi kaupil, má gemu to neyprw odgato býti, a potom sám z země má wyhnán býti.“ W saudech žádným giným než českým gazykem mluweno býti nesmělo. Lupáčgako něco neobyčegného na 12 Mág 1516 zaznamenal, že wyslanci cjsaře Karla V. po smrti krále Wladislawa na sněmu (12. Máge) německým gazykem swé poselstwj zdjli. U českého zemského saudu takowé wýminky nikdý by připuštěny nebyly. Nápisy české na pečetech, na kamenech a na zwonech neystaršj do toho wěku padagj. Weliká část dobrých hlaw, seznámena gsauc doma i wně (zwlášťě w Italii) s římskau a řeckau literaturau, w gediné latině slávy hledala, a wšak předce na konci XV. stoletj powstali někteřj učenj, kterým wzdělánj gazyka mateřského k mysli bylo, a kteřj wzdělanost swau latinskau na češtinu přenésti usilowali, gako Řehoř Hrubý z Gelenj, a Wiktorin Kornel z Wšehrd, gehož chwalitebné předsewzetj wšecko česky psáti, z předmluwy na Chrysostoma geho wytištěno w Hlasateli I. str. 23—7. Prawj mezi giným: „Nenj (gazyk český) tak vzký, ani tak nehladký, gakož se některým zdá. Hognost a bohatstwje geho z toho můž poznáno býti, že cožkoli řecky, cožkoli latinie, o niemčinie nic nynie neprawjm, můž powiedieno býti to též y česky. — Niemcy, gichž gazyk tak drsnatý, tak dreptawý, a tak nerozumný gest, že geden s druhým mluwie niemec s niemcem, sobě častokrát nerozumiewagj, a wšak geg našemu na potupu šjřie a tru . . . My sami latinským gazykem filozofugic latinie, aby nám žádný nerozumiel, wiečnie mluwiti budem? . . . A sami my ze wšech národůw budem, kteřjž swůg gazyk přirozený, dobrý, wšlechtilý, rozumný, ozdobný, bohatý a hogný, nám od Boha daný po-

tupic, latinsky nebo niemecky, obogjm newdiek, sobě k posmiechu zdieláwati budem? . . . Ačkoli také bych mohl latinie snad, tak gako ginj mnie rownj psáti, ale wieda že sem Čech, chci se latinie včiti, ale česky psáti y mluwiti: aniž mi se zdá tak swu řeč přirozenau w nenáwisti mieti, ačkoli někteřj se za ni stydje, a tak gie nemilowati, abych wšeho cožbych koli psáti chtěl, českým gazykem radiegie nežli latinským nepsal.“ Toho přjkladu, ač mnozj na český gazyk laskawi býti nechtěli, wždy předce wětšj djl následowal. Konáč w předmluwě na Luciána (1507) prawj: „Owšem nepochybugi o tom, že giným na wodie psáti budu. A zwláštie tiem, kteréž tak weliká, a iakás wzteklá nenáwist przyrozeného držj yazyku, že mnohokrát z omylenj tzeské pjsmo w ruce swé wezmautze, hned rychle zase neginak než yako horké vhle wypaštiegj. Takowét ya mezy tiemi, kterziž posmijwanije gsau neyhodněgšij, potzitam. Ne takowút gistie Niemczy nenáwist (wšetzky giné pro vkratzenij pominu) k swému drsnatému yazyku magij. - - - Ale o tobieť wjru mam, že Lutzyana Mudrtze przirozenu sepsaneho rzetzij ne toliko od sebe neodwržefs, ale take mezy naydrazšymi kniehami Czeskymi gichž nad gine hoynost mafs, mijsto dafs etc.“ Wáclaw Pjsecký, posjlage přeloženau řeč Isokratowu k Demonikowi do Prahy Řehoři Hrubému z Gelenj, horliwě pjše o českém gazyku, a geg k řečtině přirownáwá. Ten list sice od Řehoře skromného s řečj dotčenau (1512) tištěn nebyl, ale w Rkp. weřegné Bibl. Pražské zachowán gest, odkudž do historie liter. P. Dobrowského (II. wyd. str. 352—7), a do Slowesnosti (1820. str. 256—9) wzat gest.

§. 32. Gazyka proměny.

Hus we swé abecedě pro každau hlásku zwláštnj čtenu ustanowil, ale gakž to wůbec s dobropjsemnostj býwá, nawrženj geho ani hned, ani odewšech, ani od koho w celosti přigato nebylo. Mezi měkým *i* a twrdým *y* teprwé okolo polowice XV. wěku, ač ne wůbec rozdjl činěn. W roce 1468 giž přicházj dlauhé *ij*, gako: *lidij*. Około 1500 počato dlauhé *á* k. př. *nadáleem* u Gelenského, ač i také *aa* k. p. *saam* týž pjše. W Benátské biblj nalezli, *poczátku, wznaašel, názwal* a lepšj *nazwal, takee, swému, kteréž, šél* (šel). *Uo* mjsto staršjho *o* a nyněgšjho *ů* po ce-

les tu periodu, gako: *buoh*, *domow*, z řjdka ó, gako *alibow* (1468). Naše au gešťě nikdež, nébrž u, gako: *przed rychlu* (1468), nebo zawřené v, gako: *prawv wieru*, instrum. (1501), též i čárkowané ú: *obiehú*, *gsú* (1506). Mjsto au gešťě někdy u nebo v: *nazual*, *wodami* (1411). kdež wšak i *woczer*, *swietlost* psáno; *prawil*, *weliké*, o *swéjm* (1442). Z a ž w druhé polowici XV. stoletj rozeznáwáno, též s a ſſ; c naše giž r. 1442 mjcháno s cz, č ale gešťě 1488 gako cz psáno, a někdy gako cž, kteréž poslednj potom skoro wšude kladeno; někteřj tz německé mjsto cz (c, č) po němcjch psali. Mjsto ě wždy gešťě ie neb ye; *zemie*, *nynye* (1506); mjsto g někdy gešťě y: *odyal*, *yak* (1501); *ſſt* do 1411 někdy gako *scz*, pozděgi gako *ſſt*. Staré minulé časy trwaly djlem až ku konci stoletj XV. Gešťě w r. 1488 *bieſſe* (u Štibora *biſſe*) a t. d. U Gelenského (1501) a w Benátské biblj 1506) giž přestaly. Mjsto hlubšjch hlasek předešlých wěků giž wždy wyššj, gako: *zemy*, *duty* (acc.), ano *zemí* (1442) *noczy* instrum. (1411) *noczij* (1488) *nocij* 1506); *běžegi* 3. pl. *zabigi* (1468), *vzdiugij* (1501). Dwogný počet gešťě se zachowal, k. p. *oczi*, *wieczie* (acc.) (1411), též formy: *gewy*; *budemy*; *czekawy*, ano i *wzaw*=*wzaw* (1506). Působenj latiny, z které překládáno, na sklad gazyka českého s koncem XV. stoletj wždy bylo patrněgšj, cože zwlášťě widěti w spisech Gelenského a Wšehrda, kteřj ducha swého čtenjm Řjmských klasiků wzdělali. Některým takowé zapáchánj latinau se ljbilo. O gednom listu Jana Šlechty Bohuslaw z Lobkowic tento saud wynesl: Etsi literae tuae vernacula lingua scriptae fuerunt, redolebant tamen graecae latinaeque orationis ornamenta, quare cum ob idipsum his delectatus sum, tum maxime, quia nova quaedam insperataque afferebant. Gelenský zwlášťě milowal opsánj, gako: Kusowé hodnj podiwenj a genž zdanie lidské přewyšugj (t. paradoxa). Geho rozpaky u wyznačenj mnohých slow, gako: virtus, auctoritas a t. d. gsau patrné. Že augura w českém podržel, gest snesitedlněgšj, než že consuetudo *spolubýwánj*, humanitas *ljtost* wyložil. Též w Konáčowých, zwlášťě prwnjch pracech znamenati latinské slow pogenj a stawenj n. p. *Žiwot wedu swůg*; *nowé vsazowati dánie* etc.

IV.

§. 33 Literatura.

Literatura toho wěku počala se rozšiřowati přes wjce předmětůw. Gazyka českého ugjmali se w [illegible] národnosti neywětšj mistři toho wěku, Hus a Rokycana. Onen abecedu na způsob slowanské předůwtipně sepsal, a tak lepšj dobropjsemnosti půwodcem byl, k gegjmuž utwrzenj názwy čten w geden smysl spogené dobře se hodj. Rokycana malau slow zbjrku zanechal. Podobné sbjrky slowcj netoliko k wyrozuměnj některých kněh, gako Mamotrectus, hymnarius, poenitentiarius etc.; ale i s wyššjm ohledem na celost gazyka, gako: Olomucký, Wjdeňský čtyrgazyčný, zwláště pak lactifer, prwnj po auplnosti bažjcj slownjk. Tyto zbjrky arci gen latině učiti měly, a k politowánj gest, že nikomu nenapadlo bohatstwj českého gazyka w podobný abecednj neb gakýkoli pořádek uwésti. Básnictwj w obljbené předešlého wěku formě rýmowné ani w baumkách oněch cele nezmizelo, gewjcj se tu w pobožných zpěwjch, nebez řewněnj latinské liturgie, tu u wogenských pjsnjch neb satyrickém na odpůrce autoku; w pokogněgšj době nastaupilo cestu tichau, wyučuge mrawnosti hned zpěwy, hned bágkami a radau zwjřat. I gediný plod wšewládného citu milosti w Mágowém snu, djlu králowicowě, při [illegible] wláčné a smyslné rozkošnosti nese památný znak swého wěku, znak rytjřstwj a zbožnosti, kteráž geště wjce [illegible] w pokusech dramatických, hrobu Božjho a Judity [illegible]né. Historického obsahu gediný ohlas předešlosti [illegible] půwodně w kronice Prokopowě; naproti tomu dobrodružské činy, w Čechách nepůwodnj, a wýmyslky obrazotwornosti diwáčné, wýpliwy hmotného wtipu, bystrého přirozeného rozumu weršem i prosau w českém rauše, mužské i ženské čtenářstwo zabýwaly. Způsob weršů předešlé periody t. počjtánj syllab a rýmowánj řádek, týž zůstal. Časoměrné weršowánj sice newešlo w obyčeg obecný, ale lepšj hlawy geho možnost a přednost gistě znaly. W Rkp. Wjd. Bibl. Cod. Theol. N. 480 na konci učenj křestianského od Husa, gakož podobá se, složeného, stogj: *Amen léta Božieho* 1414.

W Vsti den swatych mučedlnikow jana a pawla
Pro čtyri přičiny bywa muzi poznanie zeny
Aby chlipnil, varowal, plodil, dluh zakona plnil,

Naiprvy smrtedlny, druhy gest toliko wſedni
Ale dwa poslednie gsta bez smrti a viny wſedni
Chcešli sie vystřieci smilstwa, miesta y čzasu sie varug
Nebť čas a miesto vede lidi v uselike smilstwo.“

Konáč prwnj sapphický werš do českého gazyka uwésti se snažil, gako tento:

„Ktož budeſs tziesti tu Czesku kronyku
Pamatuy sneesti, kdežby naſſel mylku
Snes trpělivie, pomiň dobrotiwie
A odpust mile.“

Swau pak Juditu gedenáctisložným weršem sepsal. Ale w prawdě on syllaby genom počjtal, a neměřil gich ani přjzwukem, ani časem. Ze starých řjmských a řeckých klasikůw, wygjmauc bágky Aesopowy, po celý čas nižádného štjpku do českého sadu nepřesazeno. Teprwé na počátku XVI. stoletj některé rozmluwy Lukianowy Konáčem; řeč mrawnj Isokratowa Pjseckým, Laelius Ciceronůw a některá paradoxa Gelenským, a wýgimky z mudrcůw Janem Čelhau po česku wyloženy. Filosoficky mrawné spisy, neywjce z latiny Ficina, Pontana, Petrarchy, Erasma, a g. přeložené, s duchem křesťanstwj úzce spogeny, gako wůbec wšecky učené djla této i napotomnj periody. Historie oněch časů swé diwadlo neydůležitěgšj w české zemi otewřeno měla, ale pro činnost celého takořka národu, nebyl, kdo by děge w celosti zaznamenal. Cizozemec Eneas Sylwius o takowý celek historie české latině se pokusil; našincowé gen zlomky wlastenských událostj nám zůstawili. Nowiny weřegné toho wěku do obyčege přicházeti počaly; wydáwány wšak gsauce gen při zwláštnjch událostech, a to pod rozličnými gmény, gako: nowina, nowiny, zpráwa, náwěštj, wyprawowánj, wypsánj, popsánj, přjběh, historie etc. Neystaršj takowé nowiny české gsau od r. 1515. Sgezd 3 králů etc.

Známost země putowánjm neywjce z ohledu náboženstwj podniknutým zjskala skrze Lwa z Rožmitálu, Martina Kabátnjka, a Jana z Lobkowic. Prwnj též mapa w českém gazyku gest od r. 1517. Politická rozumowánj wztahowala se na zbožj a wady kněžské, zpráwu auřadu a swobodu u wjře. K wychowatelstwj mrawné navčenj Jana z Lobkowic počjsti. Hwězdářstwj mimo kalendáře žádných plodů newydalo; ale mystika oněch časů působjcj w uměnj wůbec, wywedla w spolku s hwězdářstwjm a lékařstwjm

planetáře, pranostiky, rukowědčnj, snáře; s fysikau pak alchymii, zlatodějstwj. Na hospodářstwj a zwláště na štěpařstwj již tehdáž zřetel obrácen, wjce wšak na lékařstwj lečitelské i ranné s pomocným bylinářstwjm; ano již i o porodnictwj (babictwj) a koňském lékařstwj česky psáno a překládáno. Známost bylin u Čechůw a Morawanůw (gako wůbec u Slowanů) od starodáwna domácj byla, což dokazugj gména každé téměř byliny we wšech nářečjch. Práwa, nálezowé, zápisy, sněmy, a wůbec kancelářstwj pro uwedenj tehdáž českého gazyka do saudů a radnic zůstaweno nám w mnohých pro gazyk český důležitých památkách. Památněgšj listowé dowěrnj z ohledu na sloh gsau: Kašpara Šlika († 1449) a Prokopa z Rabšteina, kancléřů; Alše Holického z Sternberka († 1455); Oldřicha z Rosenberka († 1462), Jošta z Rosenberka († 1467) biskupa Wratislawského, Giřjho z Poděbrad († 1471) a Ctibora z Cimburka etc. brzo gadrnostj, brzo ostrowtipnostj, brzo gasnotau myšljnek wýtečnj. Neywjce, gakož se nadjti, w bohoslowj působeno. Biblj pilně překládána i čtena. Martin Lupáč († 1468) Rokycanowi zwolenému arcibiskupu za sufragana přidaný (1435), a pro swau pobožnost kališnjkům welice wážený, s některými pomocnjky celý nowý zákon přešel, a na některých mjstech wěrněgi a swětlegi přeložil. Z této recensj snad pošel opis N. Z., který mistři Pražštj králi Wladislawu w r. 1471 we dwoře králowě wjtanému poctau dali. Od r. 1410 až do 1488 aspoň čtwero recensj starého zákona, a geště wjce nowého lze rozeznati. Nowý Zákon tištěn r. 1475, celá biblj 1488 poprwé. Ze sw. Otců mnohé částky w češtinu přewedeny. Polemických spisů neywjce plozeno, gichžto předmět byla wečeře P. pod obogj způsobau, a gednota bratrská, která welmi mnoho obran swého domněnj wysjlala. Neysilněgšj bogownjk z gegj strany byl bratr Lukáš, po něm Wawřinec Krasonický, s Institorisem se potýkawšj. Ale i užitečněgšj stránky bohoslowj wzděláwány, gako: historie náboženstwj, wýklady, postilly a kázanj, křesťanská mrawnost, cwičenj se w pobožnosti, rozgjmánj gegich přjkladů w žiwotech swatých, i zabylstwa w nj hledánj (duchownj romány), kteréžto plody literny newždycky čistým duchem Kristowým, anobrž často rozhorlenostj a předsudky stran rozličných a roztržek zawjwagj; a wšak přemnoho dobrého a wzdělawatedlného obsahugj, a wůbec nás onen wěk znáti, a předky naše i kdy blaudili, w šetrnosti a wážnosti mjti učj.

V.

§. 34. *Přehled spisů toho Oddělenj.*

A. Mluwozpyt.

a. Dobropjsemnost.

1. Abeceda Husowa od r. 1414. Rkp. we Wjd. Bibl. Cod. theol. N. 480, kteráž w Prostěgowě 1547 w slabikáři tištěna gest. „A bude cele čeledi dano dědictwj ey farař gená hospodin ili*) y král lidj lákán mnoho miel nás niekdy on pokog rád žádem slúžil slechetný tak tielesný vkázal velikost w sobie wiečnú xil**) žiwý žiwotem chtě genž gest konec nekonečný a počátek nepočátý ráčil požehnati na wěky wěkuow. (w. D. Gesch. der Lit. II. str. 190. etc.)

b. Slowářstwj.

2. Mammotrectus Rkp. na papjře w 4. w Bibl. kostela kapitoly Pražské. Má též nápis Vocabularius latino-bohemicus na giném Rkp. w též a podobně w Mikulowské knihowně. Glossarium Boh. Vet. Test. Vulg. V. lat. w bibliothece Wjdenské w 4. gest ten samý Mammotrectus s přeloženjm českých wýznamůw wzatých z přeložené biblj české. Na přjklad buď: Exodi Cap. I. stogj wedlé opprimamus sužimy, illudentes pospilegicz, famulatu robotu. Cap. II. wedlé elegans wytečny, fiscella ošitku etc.

3. Latinsko-český slowářek podlé abecedy spořádaný: w Rkp. kapitoly Olomucké od r. 1458 pro kněze Jana Weležina psaný. Opis geho má P. Cerroni, z něhož Fort. Durich wýtah učinil. Přjklad: ador myel, allegoria ginowna, antelucanum zabrzeznie. etc..

4. Latinsko-český wokabulář: w Rkp. na pap, w 4. we weřegné Bibl. Pražské. Slowesa tu činj geden djl, gména druhý, dohromady 73 listůw. Napřed stogj názwoslowj mluwnické. Přjklad odtud: litera cztena, grammatica slowocztena, vocalis hlaſſa, liquida rozmlek, consona zwucznа etc.

5. Latinsko-německo-český slowář, Rkp. od r. 1489 w bibl. dworské we Wjdni. Česká slowce gsau chybně psaná n. p. Zlowenij na mjsto Slowienin etc.

6. Dictionarius trium linguarum latine, tewtonice, boemice potiora vocabula continens, peregrinantibus apprime utilis. 4.

---

*) ili (nebo) ze slowenského wypůgčeno, protože w českém žádné slowo od litery i bez jeracj nepočjná.

**) čti ksil, t. wzdechl, wlastně zwuk podobný umjrage wydal.

Viennae (10 listů) 1513. Po druhé: lat. teut. boh. ital. gall. 1531. Potom s nápisem: Nomenclatura sex linguarum, lat. ital. gall. bohem. hung. et germanicae per Gabrielem Pannonium Pestinum. Vocabular Sechserley sprachen etc. Wien Hans Singriener 1538, 8. Cum privilegio. Po čtwrté 1561 tamže.

7. Vocabula per Mag. Rokyczanum piae memoriae rubrica scripta polysema Bohemica, quibus priore loco latina respondeant. Rkp. w bibl. Wjd. dworské Cod. Ms. Theol. Num. 597. fol. 80. Obnášj toliko 5 listů.

8. Copiarium 494 listůw má nazad 8 stran slow dlé abecedy složených a wyswětlených. n. p. defleo, placze zelem (t. željm), extasis otrapa, vasallus naprawnjk etc. Rkp. (u P. Dobrowsk.)

9. Poenitentiarius t. wyswětlenj slow, kteráž se nacházegj při wýkladu weršů: Poeniteas cito peccator etc. we wereg. Bibl, w 4. od r, 1416. Pozdčgi tento Poenitentiarius přeložen gest, (w. básně naučné. num. 34.)

10. Vocabularium, cui nomen Lactifer. Prwnj to tištěný wětšj slowář latinsko český. Počjná takto bez wlastnjho titule: Nullis ferme vocabulis (quae ad pernoscendas autorum sententias idonea viderentur), praetermissis Reverendus pater frater Johannes Aquensis Ordinis minorum de observantia Vocabularium (cui nomen Lactifer) multorum eciam excellentissimorum virorum rogatu ex uberibus latinitatis studiose emulgens, nostre materne Boemice impartitus est linguae. Incipit fauste. Tento wokabulárz etc. Na konci stogj: Dominica in conductu pasce Anno D. M,CCCCC° viij° Terminatum est hoc opus. Juxta Horaždiowitz degit Jan. qui ista dedit Genuit aquensis ciuis hūc dns artibus diuis. Tištěno W Nowem (Genž gest miesto, take y w dalekych zemiech slyrotze slowutnee) Plzni: Skrze Mikulaše Bakalarze. A to letha Od porodu panenského Tisycijeho, pijetistého, Gedenatzteho etc. (1511). Gest rozdělen na 12 částek, w nichž gedná o gménech samostatných a spolustatných, o slowesech, o slowcjch neohybatedlných, o neduzjch, o stromjch, bylinách, kamenj, ptácjch, čtwernohých, rybách, hadjch a plazu ginem. Weleslawjna we swé Sylva Quadr. mluwj potupně o tomto slowáři, geg nazjwage networau: a wšak pro spisowatele Slownjka wždy důležitým zůstáwá.

11. Hymnarius, psaný od Jana z Domašina r. 1429. obsahuge latinské hymny s českým po kragjch wyswětlenjm. (D. Gesch. II. Aufl. S. 251)

B. Slowesnost.

a. Básně.

α. Duchownj.

12. Hymny kostela Pražského na česko přeložené. Rkp. který P. Balbin w kostele Krumlowském nalezl. (Boh. doct. III. 158). W žiwotě Ernesta popisuge tu nebo podobnau knihu ližegi pod gménem: liber Prosarum et Cantuum lat. a česky; uwádj z nj tyto pjsně: Nastal nám den weselý. Angelowé gsau zpjwali. Gméno božj weliké. Narodil se Krystus pán. Na božj narozenj. Co tu stogjte. Wstalť gest této chwjle.

13. Gindřichu Škopkowi Hus českau pjseň na pergam. poslal, kterauž byl pro něho složil a w žaláři schowal. (D. G. II. 228).

14. Pjseň o těle a krwi Páně (bez roku a mjsta). Počjná: „Gežjši twáť gest památka etc." (od Jakaubka Střjbrského).

15. Pjseň tato stará gest o tom: že má každý wěrný křesťan z powinnosti tělo a krew P. N. G. K. pod obogj spůsobau přigjmati (1441.) Začjná se: cheemli s Bohem býti etc. (Index). Obnowená od kněze Nowesnárya Lukáše, far. Swato-Martinského W Praze 1618. 12. tamže.

16. Pjsně rozličné duchownj od Mikuláše Poldy 1473. Rkp. Bibl. weř.

17. Pjsničky, s připogeným českým kalendářem. W Praze 1501. 8.

18. Bratřj w r. 1505 dali wytisknauti Kancionál pjsnj chwal božských neyprwněgšj (w. hist. Br. Rkp. P. Brožowského z Prawoslaw).

19. Matěge Machecya, Łukáše Pražského a Jana Černého pjsně ewangelické na počet 95, gimž se poetické zásluhy odepřjti nemůže. (okolo 1520).

20. Kniežе Waclawa Miřjnského Pjsně staré, gruntownj a welmi utěšené temèř ze wšeho zákona Star. y Now. w Praze skrze Mikuláše Konáče u Bjlého Lwa 1522. w 8. Po druhé 1531 u Pawla Seweryna pak od Jana Taborskyho w Praze 1577. 8. Pjsně na epištoly a na čtenj welmi utěšené přes celý rok, w 4. a Pjsničky rozličné téhož Miřinského w Indexu zdagj se býti ty samy.

21. Legenda o desjti tisjcjch rytjřůw, w rýmjch, w Rkp. weřegné Bibl. w. 4. W. Kýd. II. 16. a 17.

β. Historické a wogenské.

22. Počátek pjsně na spálenj knih Wiklefowých zachowal Hilarius w swé disputacj s Rokycanau: „Arcibiskup Abeceda spálil knihy nic neweda." U Žalanského takto: Zbyněk Zagjc Abeceda spálil knihy a neweda co ge w nich napsáno.

23. Počátky pjsnj sem náležegjcjch uwádj Hágek na listu 385, a sice gedné Taboritské: „Nuž mniškowé poskakugte" etc.

a pjsnj pražských: Wiernj křestiané etc. Djtky mladé y staré etc. Na listu 282. „Požádeyme wšickni toho etc. a; „Weselyť nám den nastal etc."

24. O pohnutj Pražském, proč a kterak se gest stalo, kto newij z těchto poznati muože pijsnij. A newysokých wěcy smýšleti podlee Raddy apoštola. ale nizkým powolowati etc. 1525. 4. 4 listy. Gsau tři pjsně, každá s historickau predmluwau. α) Čechowé milj Čechowé, o wás gdů nowiny mnohé β) Zpikbartili se kněžý, a proto z Prahy běžý ec. γ) Aby wšickni lidee znali, rzaady swornost milowali.

25. Pjseň Táborská (wogenská) počjná takto: Kdož gste Božj bogownjci a zákona geho etc. Tištěna gest w Rulikowě Učené Čechyi, a opraweněgšj we Wjd. List. r. 1815. st. 164.

26. Pjseň Husitůw k slawenj wjtězstwj r. 1426 nad Mišňany u Austj dobytého. Nowegšj opis dán byl r. 1612 w makowici na wjžce u sw. Giudřicha w Praze. Schaller (w swé Beschreibung der Stadt Prag Th. 4. S. 189—197), gi celau otiskl. Záležj w 53 strofách, z nichž prwnj ta gest:

Slušjť Čechu by spomjnal
Kterak Pán Bůh wjtězstwj dal
U Austj nad nepřátely,
Když pro swau wjru bog wedli.

Dobrowský myslj, že opisowateli giž změnu wzala.

27. Staroslowenská pjseň: Haja Dunďá haja! Poslala nás kralowna etc. která se klade na r. 1440. w. Tabl. Poez. 1. str. XI.

28. Prokopowa nowá kronika. Prokop ten byl podlé domyslu P. Dobrowského Pjsař Starého města Pražského. Zachowal se gen zlomek 72 weršů, který gest w Mikulowě k nalezenj u Commentaru latinského Karla IV. w Rkp. Podobno, že okolo časů Podiebradowých složena byla. Přjklad gegjho weršowánj:

Jakož král Ottokar také
Držie zemie negednaké,
Czož gich od kdanského moře,
Bljž až ku Benátské hoře.
Že gest české pány tupil,
A ge na gich statcziech hubil,
I luczil tiežcze od sebe,
Czizozemcuom swierziw sebe,
Ež gich nemiel ku pomoczi
W bogi, dal sie tak przlomoczi etc.

γ. Milostné.

29. Mágowý sen Hynka z Poděbrad mladšjho syna krále Giřjho. Dlauho ta báseň za ztracenau držána, nynj w Rkp. P. Rtyjře Neuberga ač ne celá se nalezla, a wytištěna gest od P.

Hanky w St. skl. V. str. 78—122. Počjná: S welikonocj w tom čase swět se rodj znowa zase etc. Ostatní lidé Mazánového vydala V. 187.

δ. Náučné (mrawné).

30. České přeložený weršů: Quatuor ad partes mundi etc. gegichž předmluwa tak počjná: Toť gest powaha mudrého, že on wždy hledá zdrawí swého. W Rkp. Stokholmském, gegž popisuge Dobrow. (Reise nach Schweden S. 54).

31. O manželstwj. Z Rkp. Neuberského (kdež i Mágowý sen, wydal P. Hanka w St. skl. V. str. 122—152. (též nedělá báseň),

32. Naučenj, kterak rodiče dětí swé wychowáwati magj, we weršjch. Rkp. w 16. w klášteře Wysokobrodském. Ludwjk z Pernsteina, djtě malé, nawrhuge rodičům, kterak geg wychowáwati magj. Mimo češtinu také latinskému a německému gazyku učen býti chce. Přigjmánj pod obogj u dětj zawrhuge spisowatel, a tudy mjrným kompaktatistau se býti oswědčuge.

33. Traktát o mládenci marnotratném (we weršjch) od r. 1515.

34. Poenitentiarius, aneb Poeniteas cito peccator, w latinských, českých a německých weršjch, w Nürnberce u Jeronyma Hölzla, 1518. w 4.

ε. Aesopické bágky.

35. Speculum sapientiae aneb quadripartitus apologeticus, od Balbina sw. Cyrillu nepráwě připsaný. Spisowatel těch bágek gest Cyrillus de Qwidenon*), který ge latinským gazykem složil. (Rkp. latinský od r. 1462 Dobrow. nalezl). W Češtině byly tištěny podobno w Praze u Konáče 1515, z kteréhož wydánj se toliko málo listů zachowalo. Byla řeč drobet neohebná.

Pozn. Aesopowé bágky wiz w literat. řecké.

36. Rada wšelikých zwjřat (prosau i weršem). Sestáwá ze 3 knih: w prwnj mluwj zwjřata čtwernohá, lew, nedwěd, wlk, a t. dále: w druhé ptáci: orel, a t. d. W třetj hmyz; gako: wčela, blecha etc. Giž Wšehrd r. 1495 činj zmjnku o Ptačj radě, a Jan Dubravius geště w Rkp. ge čjtaw z mládj, přeložil do latinských weršů (Krakowiae 1521. w 4.) a králi Ludwjkowi připsal. W češtině wyšla táž kniha w Plzni 1528 u Jana Peka w 8. s rytinami dřewěnnými (bez mjsta), pak w Praze 1578, w 8. u Melantrycha pod nápisem: Kniha užitečná y kratochwilná, genž slowe, Raddą wšelikých nerozumných zwjřat y ptactwa, kteřijž Člowěku wšelikého powolánj Raddu dáwagj etc. str. 237. pak 1628, a w Praze 1814. 8. str. X. a 247. Předmluwa od Dobrow-

*) Guidone gest městečko w prowincii Capitana neb Lucera w Neapolitě.

ského. Každé zwjře dáwá naučenj we weršjch, gež historie o přirozenj geho a mrawné rozgjmánj často z pjsma sw. potwrzené předcházj. Mezi ginými dokládáno se Volaterrana, a tudy widěti, že ta kniha padá do druhé půle 15 stoletj.

ζ. Satyrické (mrawokárné).

37. Pražská přjhoda, gest satyra na ty, kteřj r. 1427 wymohli, aby Zygmund Korybut s něktorými ginými (kněžjmi) gat a z města wyobcowán byl. (138 weršů). W Bbl. Lobkowické při Rkp. Pulkawowy kroniky. Tištěno w St. skl. V. str. 228—233.

38. Rkp. latinský theol. N. 936 we Wjd. Bibl. na papjře z XV. stoletj de abominatione, má na konci od Husa tyto werše podepsané:

Wiklew swym porzadem
Czoz psal y fnerzadem
Proti Cyrkwi Swate
Poddawa to Rzimu také:
Y fam fe fmjlluge k tomu
Kto ma pak wierziti tomu
Kdiz affieriediw sluzebniky Czirkwe
Gedowatym fwym Jazykem zafe ge lišie.

39. Pelcel (w Lebensgeschichte Kön. Wenzels St. 604 a 607 na rok 1412) uwodj tři strofy českých rýmů, od kohos negmenowaného dělané na bullu papežskau, kterauž se křjžowá wogna hlásala proti Ladislawu králi Neapolskému.

40. Chwála bláznowstwj, gest Erasmowo Moriae encomion, prosau psaná wtipná satyra. Hrubý z Gelenj gi přeložil a připsal Magistratu Pražskému w r. 1513, připogiw k nj gině dwa spisy: Pontána rozmlauwánj, Charon, a Wawřince Vallý traktát o nadánj Konstantinowě. Tištěna z nj toliko částka w Slowesnosti w Praz. 1820. str. 143—153.

η. Dramatické.

41. Hrob Božj, podlé lat. Omnipotens pater altissime — ad monumentum venimus, gakowéž druhdy ku wzdělánj lidu dáwáno býwalo w kostelјch. Nacházj se Rkp. we weřeg. Bibl. s připogenými notami (hudebnjmi). Tiskem wyšla ta báseň w St. skl. III. str. 82—92. Tři osoby želegj smrti Mistrowy. Angelé gé těšj. Magdalena a Gežjš střjdagj se we zpěwu, apoštolé se gimi poučugj, Petr a Jan gdau sami ke hrobu, a zawjragj drama těmito werši:

Gakz marya powyedyela
nenye w hrobye geho tyela
protoz myeyte to za czelo
wyernye zywo bozye tyelo.

Podobným způsobem tam radost o Wánocjch dramaticky se představuge.

9. Nápisy.

42. Na pečetech od r. 1433. „† p. obce siroteczy, we gmeno boze polem praczugicie †“ přitištěna listu weřegnému Jana Čapka z Sán, u wogště před Plznj 23. Prosince 1433. (w Archiw. Třeboňském). R. 1440, 29. Ledna mezi 68 pečetmi listu mjrnému Pánů českých přiwěšenými gsau mnohé české, gako: Pertolt z Lipe, S. Girik. z kvnſſtatu, Gyndrzych. z mychalovicz. S. Zbinek. z Hasenburka etc. od r. 1452 tato: S. (t. sigillum neb sekret?) Proczek z Kunstata. (Dobn. Mon. IV. 436). L. 1454 2. Řjgna při německém kompromissu krále Ladislawa i pánů českých w půtce s knjžaty Saskými gest giž i titule české na pečetech znamenati, gako: Gindrzich z lipého naiwisz. marſalek kralovſtwie czeſkeho. (w arch. Hradeckém).

43. Na kameni od r. 1437 (gindy w kostele Těla Božjho na dobytčjm trhu, nynj w sálu České Společnosti učené) takto znj: „Leta MCCCCXXXVII zrozkazanie Cziesarze Zigmunda a legatuow Basileyskych w tomto kostele ohlaženo Czesky, Latinsky, Uhersky a Niemecky. Ze Czechowe a Morawane Tielo Bozie a krew pod dwugi zpusobu przigimagic gsu wierni krzestiane a prawi synowe cierkwe.“

44. Hrobnj nápisy. W Poděbradech, we farnjm kostele gest sice latinský nápis na prwnj panj Giřjho z Poděbrad, ale na konci česky přidáno: „Byla gest chudych Mati, milowala wſſe dobrą Pannj Ewką Kunka Sternberg. MCCCCXLVIII, XIV die Octobr. (u Lupáče a Welesl. XIX. Novembr.)

45. Na zwonech; l. 1386 na zwonici w Přelicjch panstwj Smečanského: Leta boziho * mzt * Ccc * osmdeatz * sesteho * pane bze * racz * zdarziti * ten * to zvo * n genž gest (obraz swatého). L. 1403 we Skurách panstwj Zlonického: leta * bozieho * tisicieho * cztirzisteho * trzetieho * iacz (čti gakž) * ten zwo * n * vdielan (obraz Krista na křjži).

b. Romány a zábawné spisy.

46. Kronyka o Apollonowi králi Tyrském. Při Rkp. Dalimilowy kroniky od r. 1459 (u P. Gubern. Rady a král. Fiskusa Jos. Krtičky, Rytjře z Jaden). Wyšla mnohokrát tiskem, a tudy welmi změněna. W Gindřichowě Hradcy 1753. 8. (3 archy), w Olomauci 1769. 8. w Praze 1761. 8. v Karla Joz. Jaurnycha.

47. Tandarides w témž Rkp. obsahem gedno s Tandariášem, toliko w prose, zdá se býti pozdègšj předělánj geho.

48. Walter a Griselda w témž Rkp. a w giném w Bibl. Křjžownické w Praze od r. 1520 w 8. Častým tiskem také změněna. W Olom. 1779. 8. Nápis gednoho wydánj (w Kutné Hoře 1802, 8.) gest: Kratochwilná Kronyka o trpěliwé Kryzeldě,

kteréžto ačkoli z chudého rodu pocházela, wšak ale w kráse, ctnostech a trpělivosti mnohé přewyšowala. Wytištěna roku běžjcjho 8. (3 archy, bez roku, bez mjsta).

49. Brisolidis a rytjř Rudolf, w 14 kapitolách. Rkp. u Křjžownjků.

50. Dwě kronyky o Stylfrydowi knjžeti a Pánu Českém; o Bruncwjkowi synu geho, též knjžeti czeském. W Gindřicho-Hradcy u Fr. Petra Hilgartnera 1758. 8. (3 archy). W Olomaucy 1780. Tyto w geographickém ohledu nesmyslné a wšak ne bez poetické ceny bágené románky, zwláště Štylfryd má stopy znalé, že we weršjch půwodně psán byl. Giž Preffát z Wlkánowa w předmluwě na swau cestu (w Praze 1563) tákto o nj zmiňuge: „Protož ti a takowj nechť sobě toto mé prosté Sepsánj mjsto Bruncwjka, a kronyky o Štylfrydowi, a mjsto giných newžitečných básnj cžtau, a rozgjmagj etc.“

51. Philippa Beroalda historie o nešťastné láspe dwau zamilowaných, skrze Mikulaše pisarze hor winitsnych okolo Prahy a Jana Wolffa, w Praze 1507. w 4. Gest to wlastně Roman Quiskard a Gisimunda Konáčem přeložený. Jan Cžeška w předmluwě k přjkladným řzeczem w Praze 1579 prawj: „rozuměti gest, že wžitečněgi bude tuto sobie moczy geden ljstek přzecžjsti, nežli básniwé kronyky o Meluzyně, o Gwiškardowi, a o Emiligi etc.

52. Welmi piekna nowa Kronyka a neb Historia wo weliké milosti Kniežete a Kraale Floria a geho milee pannie Biantzeforze, s vtiešenymi figurami fol. s 59 rytinami na dřewě, 1519 w Praze u Jana Šmerhowského. Po druhé bez rytin 1600. 8.

53. Kronyka o Perytonowi, měštěnjnu Rzjmském, též y o synu geho gediném Dyonydowi, kterak on sobě po smrti otce swého welmi chudičkau manželku zwolil, gménem Brygidu, a kterak oba k rozlaučenj gsau přišli, a gak předіwně zase se shledali. W Hoře Kutné u Giřjho Kyncla 1756. 8. (3 archy). W Olomaucy 1781. 8.

54. Kronika o Jowinianowi, Cjsaři Řjmském. Často tištěna bez roku a mjsta. Obsah gest: Anděl oblekl se do šatů toho Cjsaře, a tento neznán gsa od nižádného, welice trestán byl neštěstjm rozličným, až pak, když se wyzpowjdal ze hřjchů, od swogich poznán gest.

55. Kronyka kratochwilná o ctné a šlechetné Panně Meluzyně. Z něm. přeložená od Durynka z Ryngolu. W Praze u Karla Jaurnycha 1760. 8. W nowě tištěna w Olomauci 1764. 8. W Gihlawě 1805. Tento román giž w 15tém stoletj tištěn byl (wiz: Přjkladné řeči a wžitečná naučenj Mudrcū 1579 w předmluwě).

56. Hystorye o krásné hněžně Mageloně a vdatném rytjři Petrowi. Wšem milownjkům k přjgemněgšjmu čtenj zřjzená a oprawená. Wytištěna w Kralowé Hradcy 8. (bez roku; archů 6 silna). Též na Horách Kutnách 1805. 8. W Olomauci 1767. W Praze 1793. 8.

57. Hystorye o trpěliwé Hraběnce z Brabantu gménem Genowefě. W Olomauci 1767. 8. W Praze 1789. 8. w Gihlawě 1805. 8. O předělané této historii w. Now. Liter.

58. Historie o Hraběti Gindřichowi a šťastném synu geho. Na Horách Kutnách 1801. 1805. 8.

59. Historie o Tyll Eulenspieglowi. Z něm. přeložena a giž mezi rokem 1520, a 1550, a často potom tištěna neywjce bez roku a mjsta.

60. Karel Dewienzo z Londynu, a slečna Amalie Florentinská, aneb podiwné gest člowěka štěstj. Gest (dle P. Złobického) starý román z 15ho stoletj. W nowě w Praze 1787 str. 48 u Karla Zymy; pak w Kutné-Hoře 1805. 8. Z wydánj 1787 gest w chrestom. Tomsowě złomek na str. 217.

61. Paměť bratra Jana Palečka w Rkp. Bibl. kapitolnj; aneb: Artykulowé Palečka w Rkp. Ribayho. Jan Gičinský tiskař w předmluwě na swůg Tytulář (1567) uwádj geden artikul, a nazjwá Palečka českým filosofem. Sixt Palma oprawil řeč těchto artikulů a wydal ge pod nápisem: Hystorya o bratru Palečkowi stawu rytjřského člowěku, w Praze 1610. w 12. Přepsal ge Giřjmu Šmrczkowi, primatoru w Soběslawi. Opět w Berlině okolo r. 1756 s nápisem: dwanáct kusů aneb artikulů etc. a ginde bez roku a mjsta.

62. Wtipné průpowědi, přjslowj a psanj bratra Jana Klenowského, kterýž umřel r. 1498 w Litomyšli.

e. Řecká a Římská Literatura.

63. Aesopowy básně (bágky) s geho žiwotem. Wydány byly brzo po wynalezenj tisku, gakž domněno w Kutnéhoře, a gakž podlé liter saudj Dobr. w Praze okolo r. 1480. w 4. Zachowali se toliko 2 listy z toho wydánj s rytinami na dřewě (w knihowně Strahowské. W Prostěgowě 1557. w 4. W Olomauci u Fried. Milchthalera od r. 1579. w 4. pod titulem: „Ezopa knjha s fabulemi a básněmi, též staré fabule, které také Ezopowi připisugi, též nowé fabule smyšlené od Remicya, také Ezopowi připsané, též fabule Amyanowy z němčiny přeložené." Potom: w Holomaucy skrze Jana Milchtalera 1609. 8. Wydánj od r. 1600, z kterého p. Dobrow. několik archůw má, zdá se mu býti toliko wýbor některých bágek. Celá kniha opět wyšla w Olomauci 1639 w 8. (s obrázky gako Prostěgowská). Ta gest bez žiwota Aesopowa, kterýž ale pro sebe u giných tištěn býwal. Od Krameryusa posléze: w Praze w 8. 1791. str. 259. Každé z předešlých wydánj co do řeči a pořádku, změněno bylo. Krameryusowo zawjrá mimo předmluwu, žiwot Aesopůw, 4 knihy geho básnj, též také básně staré, Aesopowi připsané, potom básně od Remiciusa složené, a naposledy básně Anyanowy z něm.

64. Luciana dwoge Rozmlauwánj a) Charon a Palinurus. O rozličných lidských stawjch, a zwláště o neybjdněgšjm stawu welikých Pánů. b) Terpsion a Pluto. O těch, kteřj lidj starých smrti pro zbožj žádagj. w Praze 1507. 4. (20 listů). Překladatel i wydawatel byl Mikuláš Konáč, a to prwnj od něho tištěna kniha. Druhé Rozml. wydal P. Prof. Jan Negedlý w Hlas. 1806, maličko proměněné.

65. Kratochwilni spolu y požitečni listowee a žaloby chudých a bohatých před Saturnem na sebe odmiennė tužiowych od Lucyana Rzeczského mudrce duomyslnie popsanie 4. (2 archy) w Běle r. 1520. Z latinského přeloženj. Erasmowa w češtinu uwedeno od Oldřicha Welenského.

66. (Isokratesa) Napomenutj k Demonikowi, od Wácl. Pjseckého (z řečtiny přeloženo w Italii), w Praze 1512. u Jana Morawusa. Weleslawjna oprawiw češtinu, wydal ge po druhé s latinským přeloženjm: Isocratis ad Daemonicum paraenesis de officiis, Hieronymo Wolphio interprete etc. 1586 w 12. listů 47. Potřetj Krameryus w knjze: Wečernj Shromážděnj Dobrowické Obce w Praze 1801. Po čtwrté w Hlasateli djl. IV. 573 (1818).

67. M. Tullia Cicerona Laelius, aneb o přátelstwj, přeloženo od Řehoře Hrubého z Gelenj, w Rkp. weřeg. Bibl. od r. 1513. Tiskem wyšlo s latinským textem od P. J. Zimmermanna w Praze 1818 w 12.

68. Některé paradoxa Ciceronowa od téhož Gelenského přeložena, u něhož slowau: Kusowé hodni podiwenj a genž zdanie lidské přewyšugj. W témž Rkp. Kus 1, 2, 5, a 6tý. Tištěny w Hlasat. IV. 153.

69. Řeči Mudrcůw. Sbjrka propowědj a menšjch wýgimků z latinských a řeckých spisowatelůw. Tu stogj gména: Plato, Sokrates, Diogenes, Aristoteles, Heraklius, Homerus, Merkurius Trismegistus, Pythagoras, Demokritus, Zeno, Cicero, Anaxagoras, Seneka, Petrarcha etc. Rkp. gest we weřegné Bibl. w 4. a geden mladšj od r. 1562 fol. Wyšly tiskem w Plzni u Jana Peka 1529. Po druhé pod nápisem: Přikladné řeči a užitečná naučenj, wybraná z kněh hlubokých mudrcůw vkazugjczý prawidlo wezdegšjho žiwota, gakby se každý rozšaffně držeti na swietę miel, w Praze u Buryana Waldy 1579. 8. str. 254. Též od F. Procházky w Praze 1786. 8. Pan Wilém z Pernsteina neywyššj hofmistr králowstwj českého k dobrému djtek swých dal latině sebrati naučenj wšeliká mudrců, z kteréhožto djla potom Jan Češka, kněz a pěstaun u P. z Pernsteina, wybral přjtomnau knihu česky, a Walda, wzaw gi do tisku, připsal P. Wratislawowi z Pernšteinu Neyw. kancléři král. českého, který tušjm tomu půwodem byl, že i česky wydána, neboť Walda w přjpisu prawj, že on pro obecné dobré gest to, aby tato knjžka sepsána a wůbec wydána byla, opatřiti ráčil. Kniha ostatně wěcj i gazykem wýborná. Wybjratel, který se

neywjce Petrarchy přjdržel, s textem swých filosofů swobodně zacházel, přidáwage, ugjmage a mjšege slowa gegich často wedlé ljbosti.

70. W knize Lactant. Firm. (w. sw. Otc. 1518) gest část ze Seneky o hněwu.

C. Historie.

a. Politická.

71. Kronika od r. 1338 až do 1432, kteráž podlé Rkp. kostela kapitolnjho tištěna byla s latinským přeloženjm w knize, Script. rerum Boh. T. II. (r. 1784). Z počátku krátká, potom šjřšj.

72. Krátká česká kronika od r. 1388 až do 1440 w Rkp. fol., kterauž Pelcel mjwal.

73. Bartošek z Drahenic psal ku swé latinské kronice (1419 — 1445.) mnohé přjběhy gazykem českým (až do r. 1464).

74. Knihy o poselstwj Tiberia cjsaře Římského do Geruzaléma 1465. Rkp. weř. Bibl.

75. Hilaria, děkana kost. pražského Traktát k Janu z Rosenberka proti z cýrkwe wyobcowanému Gjřjkowi z Poděbrad, králi českému (1466). Rkp. w Bibl. weř.

76. Jošta z Rosenberka biskupa Wratislawského některé punkta neb kusy králowně Johanně 1465. Rkp. pap. 4. weř. Bibl.

77. Fucherii Carnotensis historie o taženj křjžowém do Palestiny r. 1099. přeložena byla do češtiny od Hynka, syna krále Gjřjho, podlé swědectwj Lupáče, kterýž gi četl. (Cele ztracena.)

78. Wšeobecná historie od Pawla Židka pro krále Gjřjho sepsaná, na 6 wěků rozdělená. Gest wlastně částka geho Zprawowny (wiz polit.). Neystaršj historie nám k žádné téměř potřebě; nowěgšj, gednagjc o Cjsařjch, zawjrá některé platněgšj nám přjběhy. Karel IV. chwálen, Wáclaw haněn. Posledn gest Fridrich. Sloh Židkůw sice prostý a nehledaný, ale Balbjnem wysoko nadsazený gest.

79. Nowá kronyka, totiž pokračowánj w staré od Beneše z Hořowic přeložené kronice, která se s králem Wáclawem skončila. Balbin držj za spisowatele gegjho Matěge Laudu, ale mylně, poněwadž negmenowaný půwodce na swědectwj Laudy odwoláwá se, když o wygitj studentů z Prahy rozpráwj. Rkpisy té kroniky nestegně sáhagj od r. 1393 do 1442, giný do 1453, Litoměřický do 1470. Wratislawský do 1471. Tiskem wyšla pod nápisem: Pokračowánj kroniky Beneše z Hořowic neb Přjběhů země České od L. P. 1393 až do 1470 zběhlých, kteréž poneyprw na swětlo wydáwá J. W. Zimmermann etc. W Praze 1819. 8. maj. str. 160. Za základ položil wydatel Rkp. weřeg. Bibl. ale užil i giných we swých poznamenánjch na zadu knihy.

80. Zbjrka auplněgšj z kronik od r. 1312 až do 1509 w Rkp. Bibl. Křjžownické w 4. Zbjratel pilný měl wjce pramenů

mimo Nowau kroniku. O Rokycanowi u něho gsau zpráwy od giných historiků posud neužité.

81. Czeská Kronika Enea Sylwia*) z lat. od Konáče přeložená a wydaná w Praze 1510. w 4. s rytinami na dřewě. Podruhé 1585. 4. od Weleslawjny s Kuthenowau kronikau, oprawená. Po třetj u Kram. dědicû w. Praze 1817. w 8.

82. Sgezd Cysarzske Welebnosti we Wjdni a naygasněyſſych trzij kraluo gich milostij. (Prwnj to Nowiny české), w Praze 1515. 8. (u Mik. Konáče.)

83. Mik. Konáč psal kroniku českau, o které Lupáč prawj, že gest psána se zwláštnjm saudem a maudrostj.

84. Předmluwa ze spisu latinského wyložená. co nynj w městě Řjmě o Turcých na obecnjm sniemie gednáno bylo, w Praze 1518. w 4. u M. Klaudyana.

85. Historia o wolenj a korunowánj Cjsaře Karla pátého (1519) w. Pol. hist. Welesl. str. 79.

86. Pražská kronika, aneb o pozdwiženj welikém obcj Pražských, obzwláštnj kronika (Wel. Cal. 9. Aug.). Gest nepochybně Pjsaře Bartoše kronika neb knihy o přjhodě a pozdwiženj gedněch proti druhým w obci Pražské Rkp. weř. Bibl. pod C. 4. Pelcel měl dwa Rkp. (1523) O nj týž Welesl. pod 22. Mart. w. Cal. zmjnil, že o Janowi Pašku široce wyprawuge Kronika Pražská.

b. Historie cjrkwe a náboženstwj.

87. Smjřenj (concordia) mezi Arcibiskupem a Janem Husem Rkp. weř. bib. III. G. 16. str. 97.

88. M. J. Husy odwolánj se od Papeže na neywyššjho sudjho Rkp. 1515. w starém Boleslawě nalezl Dobr. (Lit. I. 155.) W latině tištěno bylo.

89. M. J. Husy list z Konstanczy kniezy Hawlikowi Jakaubkowi a Robertowi Hospodarzi swymu (1415): tištěna 1459. fol. b. m.) Pelcel domnjwá se, že ten spis některým Čechem snad w Štrasburce neb Mohuči cestugjcjm do tisku dán byl. P. Dobrowský ugišťuge, že omylem stogj rok ten na mjstě 1495. ano tiskařstwj gen o 9 let dřjwe nalezeno bylo. Při Passionalu od r. 1495 wyšel zwláštnj přjdawek pro kališnjky 16 listůw silný, wněmž se nacházegj: J. Husy žiwot a smrt, mimo čtwero psanj geho z Kostnic kněži Hawljkowi a giným poslané. Opět u Pawla Seweryna 1533 w 8. Při postille od r. 1563. gest sedm epištol geho ze žaláře poslaných. Prwnj lat. psanj, kteréž Luther wydal pod nápisem: Tres epistolae sanctissimi Martyris Joh.

*) Aeneas Sylwius Piccolomini (1405 — 1469) Papež pod gménem Pia II. welice wzdělaný, a w dègjch swého wěku auèinný.

Hussii e carcere etc. 1536. 8. gsau z češtiny přeloženy. Též w auplněgšjm wydánj geho listůw (Vitembergae 1537. 8.) přicházegj některé části, gako intimationes a některá psanj, která puwodně česky psána byla. (Dob. Lit. II. 228.)

90. Mandát krále Wladislawa o pikharty, kteřj se bratřj gmenugj. 1508. Rkp. bib. weř.

91. Wawřince Vally *) traktát o nadánj (papežů) od Konstantina. Přeložil Řeh. Hrubý z Gelenj. Rkp. (při ostatnjch we fol. 1513). Přitom: Wýklad nebo otewřenj mjst težšjch we Vallowi. Weř. bibl. D. 58. n. 10.

92. D. Martin Luther przed Welebnostij Czisarzsku y przedewſſemi knjžaty rziſſe, — k napomenutj gich odwolati knijhy pod gmenem geho wydane — odpowied dawa. 1521. w 4. 6 listů w Praze.

93. D. M. Lutera pro kteru přičinu papežské knihy spálil 1521. w 4. w Praze. (w Holom. u Lyceum.)

94. List od papežę Lwa, kterak Lucyperowi psal. 1521. w 4. Wáclaw Domek přeložil, z něm.

95. List pana Jana Přemiſſleuského, kteryž gest psal ke wſſem stawuom, když se byli ſeſſli do kollege: o nerzadu kňezſkem. 1521. w 4. (bez mjsta) tlačen na žádost Gindřicha Špetle.

96. O puowodu Cierkwe swatø w prawdě swatosti gegie. A teez y o puowodu Cierkwe zlostnikuow. A přitom o puowodu sluh y vduo obogie cierkwe. A tak y o giuych wiecech spis tento včiněn gest we gmenu páně etc. Na konci stogj: „To až potud bud o puowodu geduoty bratrske, y řadu kniezskéeho při nij. 1522. w 4. A — K po 8 listech. L gich má 6. (u Štyrsy.)

97. O wolenj prawych služebnjkůw w Cyrkwi swhte 1523. w 4. Zdá se býti onen list Luterůw k stawům českým 1522, 15 Čerwence, o kterém prawj Balbin w swé Epitome str. 586. haec epistola typis edita Bohemice multum attulit turbarum.

98. Depositiones contra M. J. Huss, obsahugj mnohé kusy gazykem českým. Rkp. 4. (w Museum.)

c. Žiwotopisy.

99. Žiwot Mistra J. Husy s některými listy geho, w 7 kapitolách od r. 1472 Rkp. (u Křjžownjkůw) podobno od Petra z Mladěnowic složený, kteřýž gakožto Notár Jana z Chlumu w Kostnicjch očitým swědkem Husowy smrti byl. Dle swědectwj Lupáčowa tento spis w českých kostelјch čjtán býwal, protož nacházj se, gakož i žiwot Jeronyma přigogený k Passionalu tištěnému r. 1495 gako záwěsek (w některých exemplářjch.) Na ten se potahuge

*) Lorenzo Valla, Řjman (nar. 1415. † 1457) znamenitý aesthetik a grammatik i Exeget. Geho spis historicko-kritický de donatione Const. falso credita et ementita tuto přeložen.

w Indexu znamenj N 14, a O 3. Též pro sebe wyšel w Praze 1553 w 8. u Pawl. Seweryna, též bez roku (1600) u Sixta Palmy. (D. Lit. II. 248.) W Raudnické bibl. naležá se: Zpráwa swědka očitého, co se stalo L. 1415. w Konstancy, a zdá se býti týž žiwot.

100. Wýtah z žiwotů Papežůw, kteréž sepsal Platina k wyswětlenj Vally od Hrub. z Gel. Rkp. weř. bibl. D. 38.

101. Pamphila mladence rozprawka o Sercziapelletowi Pijsařy obetznem, w Praz. 1514. w 8. (u Mik. Koněče).

102. Ziwot Mahometa a bludy geho. 1498. w 8. w Nowem Plzni. 4 archy od Mikul. Bakalaře tlačeno.

d. Měst.

103. Sepsánj kragůw, měst a wesnic, w kterých má seděno býti k bernj králowské wybjránj. Rkp. z XV. stol. bib. weř. F. 49.

104. Registra urbárnj zbožj městu Táboru náležegjcých. z XV. stoletj w 4. Rkp. u P. Brožowského z Prawoslaw (nynj w Táboře.)

105. Krátká kronika o Králowé Hradci. Rkp. obsahugjcj přjběhy od r. 1288 až do 1460 neywjce Hradce se týkagjcj. (w. Pelzel Vorbericht zu Lebensgesch. K. Wenzels. Th. II.)

e. Řádůw.

106. Gijřjka Prostěgowského Notule bohabogným památi v sw. Anny. 1511. Rkp. weř, bib. E 20.

107. Sw. Dominika ustawenj 1500 Rkp. perg. bibl. weř.

D. Známost země a národů.

108. Mapa české země, ku které Mikuláš Klaudian (dle domněnj Dobrowského) gsa w Nürnbergu wydáwánjm swého herbáře (1517) zaměstknán, formy řezati dal. Štjty českých Pánůw a průpowědi rozličné gsau gj za ozdobu. U gména Mikuláš Klaudian stogj r. 1517. pod štjty ale 1518. Nowě wydána péčj J. Kraybicha při historii Bjlegowského w Praze 1816 u Fetterle.

109. Popsánj wýchodnjch zemj, kteréž w latině wyhotowil Marco Polo *), do češtiny přeloženo. W Rkp. (s Mandewillau) w 4. u P. Hanky. Na konci psáno: Dokonal gsem s bozie pomoczi knyhi tyto genž slowu Milion Markuffowy z Benatek

---

*) Benátčan, který žil u dwora Kublai-Khana (1269. kw.) a progel wýchodnj Asii, Chinu, Thibet, Wych. Indii, mnohé ostrowy a část wých. Afryky; psal w zagetj (1295) swau cestu podobno latinsky, kterýž spis do starobenátské, několikrát do italské, do franské a z italskéko do latiny přeložen od Francischina Pipina z Bononie 1320. Mnohé z podiwných zpráw toho herodoticky putugjcjho spisatele potwrdily se nowěgšjm swědectwjm. (Wachler Lit. II. str. 242).

Geirz spráwa tyto wieczl popsal o obyczegich a položeni kragiu na wachod slunczo A su dokonany a psani na Lethowiczich w sobotu po swatc Markaretie. Opis gest z polowice 15 stoletj, ale přeložeuj české můžo býti starší. Sestogj ze třj knih, a každá kniha z wjce kapitol. Gest wěrněgšj než Mandewilla.

110. Lwa z Rožmitálu a Blatny putowánj skrze Němce, Angličany, Franky, Španyely, Portugaly a Wlachy r. 1465 do 1467. Lew tento byl bratr Johanny krále Giřjho manželky, který Europu západnj s nábožným aumyslem zgezdil. Průwodčj geho Šašek (z Mezihoře) rytjř český, co se mu paměti hodného příhodilo, wdennjku swém zaznamenal. Stanislaw Pawlowský přeložil tu cestu do latiny a wydal w Olom. 1577. w 8. Česky nikdy newyšla. Německy od Jos.Edm. Horkyho w Brně 1824. 2 djly.

111. Martina Kabátnjka z Litomyšle cesta z Čech k Jeruzalému a w Egypt Rkp. w 4. knihowny kapitolnj. Nastaupil gi w březnu 1491, a nawrátil se 1492 w listopadu, gakož na konci poznamenáno. Wydánj od r. 1518 cituge Kandid w Boh. docta. Dobrowský držj za prwnj ono od r. 1542. Mimo to wyšel w 1577 u Dačického (5 1/2 archůw), a stogj w Indexu na str. 226 pod nápisem: Putowánj etc. Potom w Olomauci 1639. w 8. u Hradeckého, a w Praze 1691, i často bez roku. W mladšjch wydánjch giž mnoho změněno. Kabátnjk český bratr, putowal na autraty Gednoty, aby podobného náboženstwj k swé gednotě a sektě hledal. Sám neuměl čjsti a psáti, a protož mu tu cestu napsal Adam Bakkalář, měšťan a notár w Litomyšli. Odtud mnoho omylů, n. p. Egypt městem gmenuge.

112. Popsánj swatých mjst w zasljbené zemi, u Mikul. Bakaláře w Plzni 1498. w 8. obnášj asi dwa archy, a gakožto přeloženj gest menšj ceny nežli Kabátnjkowa cesta.

113. Traktát o rozličných národech bydljcjch w Jeruzalémě a we wýchodnjch zemjch. Gest při žiwotě Mahometa, kterýž wydán u Mik. Bakaláře 1498.

114. Krátká zpráwa o dewjti rozdjlech křesťanůw z traktátu Petra z Braitenbachu, stogj po Kabátnjkowě cestě wydané r. 1577.

115. Putowánj k božjmu hrobu do Jerusaléma, kteréž wykonal Jan Lobkowic z Hasensteinu s průwodčjm swým Dietrichem z Gutensteinu, wyšed z Kadaně r. 1493. a sám starorytjřskau wěrau sepsal okolo r. 1505. Rkp. od r. 1515 w 4. we weřegné Bibl. a mladšj opis z něho w Lobkowické knihowně. Tato cesta zasluhuge, aby tištěna byla.

116. Zpráwa o nowém swětě w Plzni, (okolo 1503 neb 1504).

E. Libomudrctwj.

a. Mrawné spisy.

117. Franczyška Petrarchy Poety a welmi znamenitého a dospiteho muže w wymluwnosti knijehy dwoge o lékarzstwj

proti štiestj a neštiestj totiž proti libým a nelibým wiecem. A nayprwé na knijehy prwnije w nichž se o štiestj to gest o šťastných nebo o libých wiecech rozmluwa. — (Na konci): Tyto Františka Petrarchy knijehy, kteréž gest Pan Rzehorz Hruby z Geleniie w nowie z Latijnskeho gazyka w Czesky przelożyl: gsv w Slawném Starém miestie Pražském wytištieny. Léta Božijeho Tisyczijeho Pietisteeho Prwnijeho. (1501) w fol. Djl I. 234 str. po 2 slaupcjch. Djl II. str. 260 po dwau sl. Gest to Petrarchy de remediis utriusque fortunae. Škoda že italské básně toho poety nepřeložil buď Hrubý buď kdo giný, ano latinské spisy Petrarchowy ceny daleko menšj gsau. (Wachl. Handb. II. 172).

118. Přjkladowé swietštij z kronik Rzymskych st. XV. Rkp. 4. u P. Hanky. (Gednoli s num. 121?)

119. Marnotratných zrcadlo 1503.

120. Traktát o mládenci, Pán rady nazwaný 1505. w Praze w 4. 18 listůw s 19. rytinami na dřewě.

121. O cztyřech steżegnych cztnostech knihy, w nichžto mnoha naučenije přikladna, kterak drzewnij kniježata a lidee powyſſenij sami se a sobie poddanee rzadnie sprawowachu, wypisugy se a poczinagi se takto: Prawj Šalomaun etc. (na konci): Kroniky Rzimské o cztyřech etc. w Nowém Plznj od Mikuláše Bakaláře 1505. w. 8. též tam 1529 skrze Jana Peka. w 8.

122. Lutzyna mudrtze przeoswjceného rzetz o rozliczných stawijch (na konci) Majori luculenti Pragenorum urbe Nicolaus de Lacu et Joh. Wolff impresserunt 1507. w 4.

123. Jana Jowiana Pontana *) knihy o statečnosti wálečné etc. od Řeh. Hrubého z Gelenj přeloženy z lat. Rkp. weřeg. Bibl. od r. 1511. w 4. Byla ta kniha připsána králi Alfonsu z Arragonie. Wydal gi tiskem P. J. Zimmermann w Kralowé Hradci 1819. 8. (ušla tisku 1820.) str. 140.

124. Jana Jow. Pontana patero knih o posluženstwj k Robertowi Sansewerinowi Salernitánskému knjžeti, od téhož Gelenského z lat. přeloženo. w Rkp. weř. Bibl. od r. 1513.

125. Téhož knihy o dobročiněnj k Rutyliowi Zenonowi biskupu sw. Marka. ib.

126. Petrarchy 16 listůw, a mimo to goště geden list zwláštnj o lakomstwj Hannibalu, biskupu Tuskulanskému, od Řeh. Hrub. z Gel. Rkp. od r. 1513. (weř. Bibl.)

127. Žiwotowé a mrawná Naučenj Mudrcůw přirozených, a mužůw ctnostj oswjcených, krátce wybranj. Venduntur Pragae a Nicolao Impressore in lacu. 8. (1514), od Mik. Konáče.

128. Enea Silvia Poety o Štěstj y diwny y vžitecżny Sen; připsán Neywyššjmu sudjmu Wácl. Kolowratu, od překladatele a tiskaře Miku. Konáře z Hodiškowa. W Praze 1516 w 8. (u Matky Božj na lauži.)

*) Nar. 1426 w Ceretto. † 1503. historik krasořečný.

129. O smrti welmi wtipný, potřebný, užitečný, též y hroz-ný spolu y kratochwilný Traktatecz, w Praze 1516. w 8. u Ko-niáše. W Předmluwě stogj: Zeptáššli se, kdo to složil, powj tobě Pawel Wániš. Druhé wyd. w Praze 1580 u Dačického.

130. Přewtieřena a mnoho prospěšna kniha Erazyma Ro-terodámského o Rytieřstwj krzestianském 1519. w 4. listů 127. w Bielé nákladem a pečj Woldřicha Welenského z Mnichowa. Po třetj w Praze 1787. 8. od Procházky (bez wýkladu Welenské-ho). Gest to miles Christianus od Welenského přeložený a Janu Špetlj z Janowic připsaný.

131. Dwa listy Marsilia Ficina, *) prwnj o powinnostech lidských wšelikého stawu, Cherubinu Quarquallowi; druhý Kar-dinalu Rafaelu Riarowi o powinnostech prelatůw a knjžat, 16 li-stůw w 8. (bez roku.)

132. W tomto sebranie o tiechto wiecech porzadnie se po-klada. Spis wtipný Marsylia Ficinského, kterak prawda k Kar-dinalu Ryarowi przišla o vrzadu Kardynalskem wyprawugicy mu etc. Dwanactera Sprawa boge krzestianskeho od Jana Piky hra-bie Mirandulanského. Dwanactera zbroy rytierzstwie krzestian-skeho. Dwanacte powah prawe milugicyho. (t. boha,) 1520. 4. W Bielé, z řečtiny; od Oldřicha Welenského.

133. Spis o stawu swobodném a manželském a djly, w Mla-dé Boleslawi 1522. 4.

134. Mrawůčko, w kterém mnohé přjklady z historij o ctno-stech a neprawostech se wyprawugj. Rkp. u Lupáče in Coronide str. 11. Dobrow. domeyšlj se, že to snad nenj gjné, než geho Hořekowánj sprawedliwosti do budaucj Periody padagjcj. (1547.)

b. Politické spisy.

135. Hádánj prawdy a lži o kněžské zbožj, okolo r. 1467 sepsáno, a wydáno w Praze 1539. fol. u Sewerýna mladšjho. (Na prwnjm listu stogj titul:)

Knijha Vrozeného Pana, Pana Stibora z Cymburka a z To-wačowa etc. kteráž gest oddana Sławne pamieti. Nayiasněgšimu krali Girzjmu etc. (Erb) Leta Božiho Tisyceho Pietisteho Třid-cateho dewateho. (Na druhém listu): Počinagij se knijhy Hada-nij Prawdy a Lži, o kniežske zbožij a panowanij gich etc. (Na konci) Od Narozenij Pana Spasytele Gežiše Krysta Tisycyho etc. Obsahuge stran 11 nápisů a štjtů, text CXXXI. listů, mimo re-gistřjk. Mnoho rytin na dřewě. Kniha ta králi Gjřjmu připsa-ná pro utěšené sestawenj myšlének a zwláštnj gadrnost a wýteč-nost gazyka čtenj hodna gest. Co do skládánj sweho a twárnosti náležj mezi Romány.

*) Marsilius Ficinus z Florence (1433 — 1499) wysoce zaslau-žilý o Platonickau filosofii a o wzbuzenj mrawného samo-statného myšlenj. (Wachler. Lit. II. str. 211.)

136. Wáclaw Waleňowský z Knèžmosta sepsal knihu: o neřestech a licomèrnosti k.., na konci kteréž radj Giřjmu králi, aby kompaktát chránil, ale knèžj do rady nebral. Balbin prawj o nèm: Duos tractatus edidit Lycambeo felle plenissimos, quam eleganter, tam virulente scribit; ale Lupáč, který o 100 let dřjwe geg četl, prawj ipsum et ingenii acumine et prudentia perspicaci, et judicii acrimonia valuisse.

137. Pawel Židek, sepsal na žádost krále Giřjho Spráwu králowskau neb Spráwownu, kteréž djlo skončené r. 1471 sestogj ze třj djlů a) o powinnostech krále z ohledu na obecné dobré, b) z ohledu sebe sameho. c) historie wšeobecná od počátku až na geho časy, w kteréž zhusta ukazuge, čeho král warowati se, a čeho přidržeti se má. O smèlosti geho swèdčj ona průpowèd: pastucha lepe opatřj swé stádo, nežli twá Welebnost swé králowstwie. Rkp. zachowáwá se geden pèknè psaný w knihownè kapitoly Praž., druhý od r. 1656 we weřegné Bibl. a giný w Rayhradè od r. 1750. kterýž Bonawentura Pitter w Břewnowè opsal.

138. Rada králi Giřjmu o zlepšenj kupectwj w Čechách. Rkp. w Gindř. Hrad. od l. 1465.

139. Sebránj z kronik českých k wýstraze wèrných Čechůw, nepochybnè před wolenjm Giřjho. Rkp. w 4. u P. Cerroniho.

140. Bohuslawa z Lobkowic a z Hasensteinu list Panu Petru z Rosenberka, neywyššjmu heytmanu králowstwj českého (o zpráwè králowstwj). Psán byl okolo r. 1497. a přeložen od Řehoře Hrubého z Gelenie, mezi gehož přeloženjmi w Rkp. 1513 weřeg. Bibl. stogj. Tiskem wyšel od J. W. Zimmermanna w Praze 1818. 8. str. 76.

141. Prokopa rodem z Gindřichowa Hradce otázka, slušjli křestianom mocij swietskau newierné neb bludne k prawe wjře přinucowati 1508. 8. Na předposlednjm listu stogj zpráwa: Toto napsanie: Včinil geden dobrý člowiek w nadègi: gmenem Prokop. Rodem z Gindřichowa Hradce. Pod poslušenstwjm rzimskym. A to tehdy když z Miest a zwlášt z Klatow: wytiskli bratřij: A on litost mage. gich: yak snimi nakladagij. Jako y ginde wšudy: Myslil zdaby komu neznagiciemu srdcem boha: a geho prawdy spasytedlne: napomohl. ku pozn ni toho i sebe: a zpoznanie. aby čynil pokanie. což zleho nadèlal. etc.

142. Jana Antonia Campanského*) kniby o tom, kterak má zprawowán býti vrzad. od Řehoře Hrubého z Gelenie přeloženo (z lat. de regimine reipublicae) w Praze 1513. w 4. u Jana Šmerhowského. 17 listů). W rukopisu (weřeg. Bibl. od r. 1513) gsau k wyswètlenj nèkterá přjslowj Erasma Roterodamského připogena.

*) Jan Anton. Companus (nar. 1425? † 1477) wážený řečnjk a básnjř swého času. (Wachler Handb. d. Lit. II. str. 209).

143. Jowiana Pontana*) knihy o králitw Rkp. weř. Bibl. od r. 1513. přeloženjm Řeh. Hrubého z Gelenj.

144. Agapeta napomenutj Cjsaři Justinianu, z lat. přel. od Řeh. Hrub. z Gelenj, w témž Rkp. weř. Bibl. 1513.

145. Jana Jowiana Pontana Rozmlauwánj pod nápisem Charon, přelož. od Řeh. Hrub. z Gelenj, tamž. Rozmlauwatelé tuto gsau Minos a Aeakus, o kterýchžto básnjři prawj, že na onom swětě dále saudj, protože někdy na tomto mocnj byli a sprawedliwj.

e. Wychowacj spisy.

146. Mrawné naučenj, Rkp. od r. 1504. w Raudnickém Archiwu, s nápisem: „Vrozený Pán, pan Jan z Lobkowicz a z Hasyšteyna dal toto synu swému Panu Jaroslawowi, Sprawu a naučenj gemu w tom, co činiti a co nechati, a kterak se a pokud w čem zachowati má, sepsati." Tiskem wyšla ta kniha teprwé r. 1796. w Praze w 8. u Jana Beránka s titulem: Prawdiwý český Mentor etc. Dáwá synu naučenj, aby často w ně, gako do zrcadla nahlédal, kterak se k Pánu Bohu mjti, kterak k králi pánu swému, k otci a mateři swé, k ženě, k dětem, s kým kwasiti etc. Widěti, že psal ze zkušenosti. Čeština dobrá, zlatého wěku hodná.

F. Mathematika.

a. Hwězdářstwj.

α. Planetáře a prognostiky.

147. Planetář, aneb: Wyswětlenj nebeských znamenj a přirozenosti gegich od starých Mudrců neb hwězdářů wyskaumané a w pořádek sepsané (s figurami). Rkp. od r. 1440 weřeg. Bibl. (Calendarium etc.) Množstwjkrát přetištěn a změněn. Gedno wydánj před sebau mám w 8. (Bez roku i mjsta) 6 archůw silné. Giné též w 8. str. 96. tušjm w Hradci Král.

148. O planetách a dwanácti znamenjch nebeských, listů 50 w Rkp. kostela kapitolnjho w fol. W Rkp. lékařském weřeg. Bibl. a w giných Rkp. podobných ten spis připogen pro auzké onoho času astrologie a lékařstwa spogenj. (Wiz dole num. 181).

149. Rukowiedienie Filona (chiromantia Philonis) od r. 1528. stogj w rukopisu medicinskochirurgickém, we weřeg. bibl. pod N. 27., a obnášj 8 listůw; též w ostatnjch podobných sbjrkách pro auzké spogenj astrologie a wůbec hadactwj s lékařstwjm w onom zatemnělém wěku.

150. Prenostyka z tee geſſto latinskym gazykem w Normberku gest wytištěna w 4, (1 arch) w Biele. Na poslednj stránce gest štjt tiskařůw, mezi křižugjcjmi se meči na hoře i dole pr-

steny, nad helmem WoL. Z. MNI. t. g. Woldřich z Mnichowa (t. Welenský).

151. Křiš'an z Prachatic psal odpornau repliku na prognostiku kohos giného, kteráž u historie Pulkawy w Rkp. P. P. Křjžownjků se naležá.

β. Kalendáře.

152. Kalendář od r. 1489. w.4. w Plzni u Mik. Bakaláře. Doktor Mayer měl geg w rukau, a uwodj z neho werše (prognostiku sedlskau): Petra stolice začne se, gj Urban konec přinese; „Urban léto začjná„ Symforian geg dokoná. Symforian dáwá pod„zimek, Kljment mu dáwá posilek. Kljment zimu oblibuge, gj „sw. Peter ucezuge." Pak obsahuge 6 částj roku: zimu, garo, podletj, léto, poletj, podzim, wše po dwau měsjcjch, počjnage od Prosince, a s Listopádem skončuge. (Dobr. myslj, že snad přehljdl gedno X w počtu LXXXX a tak že byl kalendář r. 1499.)

153. W knize: Pjsničky etc. w Praze 1501 w 8. gest připogen kalendář podlé latinského Cisio Janus udělaný, gakowýž se giž naležá w Rkp. od 1376. weř. bibl. (u mrawných naučenjch Štjtného). Sestawena gsau w něm některá slowa we dwa hexametry, tak aby každá syllaba geden den znamenala. N. p. Werše na Březen gsau tyto: do prahy Wanka nesu wolagycze Rzehorze z lesu. Kedrutye ſſel Benorat a Marzy ſſel daru dawat. U syllaby Wan, proto wyznačené, že swátek znamená, stogj: Swateho Waczlawa przenesenye. Do-pra-hy z hůry na důl tak rozděleno, že do prwnj, pra druhý, hy třetj den, Wan pak čtwrtý, rowně gako w lat. Martius Translatio syllaba Trans týž swátek přenesenj sw. Wáclawa ukazuge. Swátky w Dubnu a ostatnj dnowé geho takto se znamenagj: praw-dye nas Am-broz y-czy to nam swyc-dczy swa-ty Ty-bur-czy wſſy-chny lyde chwa-le Gy-rze Mar-ka y Wy-ta-le. Hle 30 syllab, mezi nimiž wyznačené Am na čtwrtý, Ty na 14ý, Gy na 23tý, Mar na 25tý, Wy na 28tý padagj, a srownáwagj se s latinskými Am Ti, Ge, Mar, Vi. swátky sw. Ambrože, Tiburcia, Giřj, Marka, Witalisa. (D. G. II. str. 174.)

154. W rukopisech: Zbjrka medicinsko-chirurgických spisů. (w. dole pod num. 181.) kalendář wždy na prwnjm mjstě stogj pro auzké spogenj astrologie s lékařstwjm w onom wěku.

γ. Hadactwj, snáře.

155. Snárz, sedm Planet, kteru hodinu, ktera panuge, wychod slunce a poledne w kolik hodin, kdy platny neb neplatny sen cestu začjti, djtě gaké bude, nemocný zhogjli se, krew pustiti dobře bude, krádež wrátjli se w 8. w Praze 1516 od Konáče.

156. Snarz podle abecedy zprawený česky, (a z části latinsky) 4 strany. Nacházj se w Rkp. weř. Bibl. num. 133. u zbjrky medicinsko-chirurgické (w. dole. pod num. 181.)

b. Wogenstwj.

157. Zřjzenj wogenské na rozkaz krále Wáclawa sepsané od Pána Háyka z Hodětjna r. 1413. Rkp. (Na radnici staroměst).

158. List Jana Žižky a zřjzenj wogenské okolo r. 1423. od něho samého sepsané. Podlé Balbjnowa Rkp. král. knihowny Pražské po třetj wydané w Praze 1817. u J. Fetterle. 8. wel. str. 16.

159. Spis gak se magj šikowati gjzdnj, pěšj i wozy, od P. Wáclawa Wlčka, psaný králi Ladislawowi (tedy ne pozděgi než 1457.) Byl pak P. Wáclaw Wlček geště žiw r. 1470) Rkp. w Třeboni.

G. Přjrody známost.

a. Alchymie.

160. Tato sye poczyna czesta sprawedliwa walchimygi gesto gye neslichano ny od zadneho, by gy dokonál tak znazie iako tento mistr ygmenem Anthony florencie a ya ysfa sluha geho *) zawrzenye popsal sém prawie a sprawedliwie tak iakoz sem widiel: Rkp. na pergam. w 16. str. 116. od r. 1475. u P. Hanky. Tento Rkp. opsán gest za panowánj Cjsaře Leopolda na papjř. w 8. str. 111. Opisowatel wstawil latinský chymický postup (process.) str. 113—124, zprávu **) o půwodnjm Rkp. od r. 1475. na pergamenu w tlustých mosazem okowaných deskách dubowých swázaném, z něhož opis učiněn gest za Leop. I. Cjs. (str. 129—133), Neytagnegssj woda ze wssech giných, s přjdawkem dne 10 Unora 1576 (str. 163—184). Woda Žiwota (str. 187—236). Wypsánj Antonjna starého Raupa, Rytjře Gilj'ho z Riesenburgu dne 24. Unor. 1576. od J. S. S. připsané (str. 237—387) Syru pargowati od Jana Wogaka (str. 389—392.) Woda žiwota od M. Wogtěcha Ratispanského (Ratisbonensis) od r. 1517. (str. 393—442). Proces chym. w r. 1519. od lékaře Jana Petrowi Klenowskému z Strachowic poslaný. (str. 443—454.)

161. Alchymie česká, wybraná z rozličných autorůw. 616 listůw na pap. w 4. Tollko neystaršj djl až do listu 121, náležj

*) Pan Zlobický (w swých zbjrkách) domýšlel se, že půwodce tento Rkp. přjtomného byl onen Jan Laffnlor, kterýž dle Balbjna Boh. doct. II. 296. wydáwal se za školáka Antonjna z Florence, a gehož chymické pogednánj o kameni mudrcůw wyšlo 1611.

**) Alchymii do Čech přinesli Wlachowé, kteřjž na horách Krkonoských materiam secretam často hledáwali. Zminuge pak o giných spisech chymických, které prawj, že sám má, gako: a) Tento Obyczeg Benatczanuow, a starodawný, gehož požjwagj wiecznė etc., kterež býti má wýtah z uwedeného Rkp. 1475. b) Vměnj Trczkowo etc. c) Tagemstwj Pana Kaliwody Pražského etc. mimo giné podobné wlaské chymické spisy.

w tomto perjodu. List 161. gest w r. 1493. dokonowán. gehž mladšj gsau následugjcj wýpisy. Rkp. má P. Dobrowský (W. G. II. str. 383.

162. Zlatá Mesa, chymický spis, na který se odwoláwá Balbin Boh. doct. II. 217.

163. W knize lékařské J. Černého w Norimb. 1517. gest o pálenj wod také psáno.

b. Hospodářstwj.

164. O štěpowánj stromowj Rkp. od r. 1447. 30 listůw u P. Dobrowského. Dělj se na 43. kapitol, kterýchž ale mnohé prázdné. Spisowatel Jan Pitkaw z Hradiště a z Tuchowic. Prwnjch 14 gednaj o zušlechtěnj owocných stromůw, ostatnj o wjně a winnicj i we sklepě. Mnoho slow německých přiměšuge, a prwnj až šestý způsobůw rauběwánj auplně německy, potom česky nadto.

165. Kněž sw. Bernarda o řádném sprawowánj hospodářstwj. Rkp. od r. 1469. a w giných rukopisech. Gest ne od swatého, ale od giného Bernarda Doktora Senenského (de Senis) D. G. II. 441.

166. O štěpowánj owocných stromů, gest malý přjwěsek u wětšj knihy Crescenc w Rkp. od r. 1518. u P. Dobrow.

167. Zpráwa o štěpjch, od Bohuňka kněze sebraná, w Rkp. Raudnické bibl. od P. Zdeslawa Krineckého z Ronowa psáno. Srowenáwá se na konci s Rkp. P. Dobrowského (num. 164).

168. Petra z Krescencia kniha o užitcjch polnjch, k rozkoši kraje Sicilského a giných k užitku. Rkp. w 4. (w Museum.) Gest z lat. de omnibus agriculturae partibus etc.

H. Lékařstwj.

a. Bylináře.

169. U knihy rukopisné w 8. na pergam. (Drahdy na Strahowě: Excerpta ex libris Medicorum. gest připogeno herbarium s mnohými gmeny českými bylin. (w. D. Gesch. d. Lit. II. Aufl. S. 278.

170. Abecednj latinsko-české poznamenánj bylin w Rkp. Raud. Bibl. o njž P. Hr. Sternberg w Pogedn. o Byl. na str. 42. zpráwu daw..

171. Glossy na kragjch Rkpisu Raud. bibl. latinského (Sternb. str. 42. stogj též mnohé gména české. n. p. inflatura prsymyst; ano celý Recept. (w. D. Ges. 279.)

172. W Rkp. od r. 1416. na papjře w 4. (u P. Cerroniho) 25 listůw s čerweným nadpisem: Incipit Erbarius reuerendi Magistri Christanni — a s tjmto zawěrkem: Explicit herbarius editus per Mgrm Christannum de Prachaticz Scriptus p. manus Mathiae de Zlyn sub anno dni Millesimo quadringentesimo decimo sexto. Et

est finitus feria tertia post festum Annae, in Cuniez. *) Byliny w abecednjm pořádku se popisugj latinsky, a gména česká přidána gsau; německá po kragjch stogj. Prwnj slowo gest absinthium pelinněk, poslednj zinziber zazwor. Razeznáwá ž, z, cž, a cz, n. p. kosatecz, starczek; rz neznamená, n. p. netrzesk.

173. Herbář neb raděgi sepsánj bylin a gich lékařské moci, tušjm přeložený z latinského podobného (neli Christanowa). Připogena lékařstwj, z nichž prwnj proti čerwené nemoczy, poslednj proti krticzyem gest: pak o mastech, a koňské lékařstwj. Rkp. necelý, wšeho 289 listů na pap. 8, u P. Hanky. Na přjklad z něho: Psy rmen ma prutek miekky, a kwiet žlutiesylli nez rmenowy, a gt wniem wietczie ostrost, a hryzenie a rozdielenie a proto spomaha hlizam twrdym, kdiz sie smiesy s woskem, a kdiz sie piti bude z kwietu geho wlazni vzdrawuge zlutenniczy.

174. W latinském Commentaru Mistra Šindeliř na spis Macera w Rkp. weř. bibl. od r. 1424. gména česká neduhůw a bylin se nalezagj. (D. G. 280.)

175. W encyklopaedii Pawla Žjdka latinské (Rkp. w Krakowě) též gména česká stromů a bylin nagjti. (D. G. 280.)

176. Knihy o mocech rozličného kořene podlé abecedy. Rkp. w Bibl. weř. (od r. 1430?)

177. Herbář s barwenými obrázky bylin Rkp. na pergam. w fol. z něhož nebožtjk Dlabač bibliotekář na Strahowě geden arch na desce godné knihy nalezl. Text geho gest djlem slownj, djlem skrácené přeloženj Mohuckého Herbaria od r. 1485. Nelze ustanowiti, zdali tento herbář staršj či mladšj gest herbáře Janem Černým sepsaného. W Raudnici gest opis w 8. od Jana Pjsaře městského w Německém Brodu od r. 1537., tedy 20 let po wydánj Nürnbergském, kterýž ne z tištěného, anobrž ze psaného staršjho wzat gest. Nápis po str. 1. gest: Lekarzske knižky mistra Jana Prostieyowského: po str. 2. ale: Erbarz z wykladu mistra Jana lekaře, a nad tjm stogj: Prostieyowskeho (kdež bydlil) (D. Gesch. 382.) Wydán gest tento herbář pod nápisem: Kniha lekařska, kteraž slowe Herbarz a neb Zelinarz, welmi užitečna, z mnohych knieh latinskych wybrana, 1517. fol. w Normberce u Jeron. Hölzla, listů 136. Spisowatel gest Jan Černý, Doktor w lékařstwj, w Litomyšli; wydawatel ale a Corrector Mikuláš Klaudian, lékař w Mladé Boleslawi, kterýž i rytiny na dřewě ostaral. Oba byli češtj bratřj.

b. Léčitelstwj.

178. Lékařstwj obecné člowěku, který chce dlauho žiw býti. Rkp. w bibl. weř.

*) Christan z Prachatic umřel r. 1439. co farář u sw. Michala w Praze.

179. Poklad chudých. Skrácenj neb wýtah z někteřé latinské, gichž mnohé ten nápis wedau: Thesaurus pauperum. W Rkp. P. Cerroniho (při českých práwjch) str. 60 až 70. Počjná takto: Agwyn tak rzeczeny mystr prawy to za zagisto, že každy czlowiek ſſesteru wyecz czynye zachowa swé zdrawye. Po prawidlech diaetetických popisuge asi 50 bylin, u bukwice (betonica) neywjce mešká ge.

180. O čtweru přirozenj neb temperamentů člowěka podlé základu Aristotela, se wšelikými recepty, z mnohých latinských kněh, w Rkp., kterýž přiwázán gest k herbáři od r. 1517 w Raudnické bibl. (D. G. 582.)

181. Zbjrka medicinských a chirurgických spisů z rozličných spisowatelů, neprawě Křištanowi připsaných, ač na djle i z něho wzatých od něgakého Apothekáře Františkánského.

α) Rkp. fol. weř. Bibl. N. 27. 175 pěkně psaných listůw, na začátku 15ho stoletj (dlé hrab. Sternberga před 1419). Sebráno w něm gest toto: 1) Kalendář 7 listů. 2) o moci planet k tělu. 3) Proti želmowému času t. o moru. 2 listy. 4) Rukowie lieni Filona, toho mistra welikého, od list. 6 do 14. 5) Naučenj mistra Petra Hyspanského o zachowanie zdrawie czlowieczieho (list 16. b.) 6) Lekarzstwie proti mnohým nemoczem etc. od hlawy až do path. 7) O moczech rozliczneho korzenie dle abecedy. Nayprwe o andieliecze, to gest swateho ducha korzenie, až Zanikl. 8) O sedmi planetách (str. 134, a) a 12 znamenich nebeskych, o powaze czlowieka narozeneho pod tiemi znamenimi (str. 136 — 166. a. 9) Zpráwa a rzeholy lekarzské w krwe pusſtieni (str. 166. b.) Zde něgaká mezera w Rkp. poněwadž mluwiw toliko o počasu při paušteuj krwe hned takto počjná (tamž): Item wezmi geczmene etc. Pak něco nawrhuge o hotowenj nápoge, syrupu, a o moci některých wod až do 168. b. Že ta kniha nénj wlastně djlo Mistra Christanna, gakž domněno, dokazuge: $\alpha\alpha$) Na str. 3. prawj se: Prach ten slowe prach mistra Cryſſtana; a na str. 94. To mistr Krziſſtan Pláto ten mistr prawi. $\beta\beta$) Na str. 18. a. psáno: A ya bratr zakona swateho Franoziſſka vczinil sem swu snahu praczy welikau, a pilnosti sem wybieral to, czo Izaak krále Šalamonůw syn w Arabyi *) vdielal o moczi, a w hromadu rzadem lekarzstwie postawil proti mnohým a rozličným nemoczem nedubnom a nedostatkom od hlawy až do path, z tiechto mistrow slowutnych a wybornych knih lekarzskych iakozto mistra Ipokrasa, rzeczeneho mistra Galiena, Constantyna, Bartholomiege, mistra Petra Hyspanského, mistra od hory Cassina, Gilberta, Ortolfa, Akwina a giných mistrow knih a nayprwe o moczy etc. $\gamma\gamma$) na str. 53. O zblaznieni, dokládá: gest odemne. v Brnie

*) Má býti: Isaak neb Ishak ben Soleiman w 10 stoletj, gegž Petrus Hispanicus kommentowal, rozdjlen od Ishaka ben Salomon, který w Hyspanii žil w 15 stoletj.

pokuffeno. δδ) na str. 166. a. dj: Skonawagi se prákliky zamnohych wlastij mistrow hwiezdarzow a mudrczow naypruwé Neapolim, Senas, Parisium, Florentiam, Bononiam, Feraram, Cracoviam, Pragam, Viennam, a ty wſſeczky wlasty y ze wſſech swrchupsanych zemi wſſiczkni mistrzy gsu se srownali w umėni nadepsanem.

β) Rkp. Stokholmský (kterýž gestě r. 1604 w Rosenberské Bibl. byl.) obsahuge méně a wjce nežli predešlý. Rukowiedėnie Filonowo od r. 1528 stogj teprwé ku konci po traktátu o planetách, a obnášj 8 listů. (D. Reis. nach Schw. S. 67. a Geschichte d. Lit. S. 285).

γ) Rkp. weřeg. Bibl. pod Num. 133. psaný okolo r. 1498. we fol. srownáwá se s Num. 27. (wiz α.) obsahuge wšak také latinské ano i německy psané částky w tomto pořádku: (1) kalendář, 7 listůw gak dny, měsjce w tabulce nalezli, a pod kterým znamenjm nebeským žilau paušteti. (2) Zpráwa krátká proti šelmowému czasu. (3) de regimine pestilentiae, (lat.). (4) totéž od Albíka. 1498, (lat.) (5) O mieeyeeziech, kterak se lidee zprawowati magij (česky a lat.) Djlem prosau djlem latinským weršem na kragi. Které dni dobře něco před se bráti, česky (gako w num. α) (6) O moczech wina zieneho, aqua vitae (lat.) (7) O wodách rozličných a korzenj obecznych, latinsky s připogenými wýznamy českými bylin. Prwnj gest aqua bethonicae, poslednj aqua urticae. (8) de oleis, lat. O růžowém olegi ranných lékařůw, česky. (9) Die Tugent des edelen Oles Petrolium, něm. tištěno na gedné straně, a část toho česky psáno na druhé straně. (10) De judiciis yenarum, lat. s dwěma obarwenýma figurama; třetj figura, rytá na dřewě, s 12 znamenjmi nebeskými na těle. Též česky, kde žjla se otwjrati má. O pauštěnj krwe baňkami, s figurami, česky. (11) de minucione sanguinis cum sanguisugis (s piewicemi) lat. a česky; končj se takto: Weršikowé k zachowanj czasu po puštienj. Po puštienj prwnj den buď na weczerzi skrowen, Weselíž se den druhý a odpocziway trzety czely. Potom take den cztwrty czin wſſeczky libite skutky, Pak den paty zbieragi se wſſeczky wnitrz moczi, ſſesty wlaznie chcze se myti Sedmy dobrze den protulati. (12) Tractatus urinarum magistri Galli Venerabilis quondam Canonici pragensis. lat. (13) Poczinagi sè lekowe rozliczny o wſſech neduzych od hlawy az dopath. Wše gako w N. α) i ona chyba Isaak krále Šalomona syn etc. Toliko některá slowa změněna n. p. Ja snad gakožto geden naymenšj bratr z bratruow sw. Frantiſſka vczinil sem snažnosti swau etc. (N. α.) snahu klade). (14) Poczjna se traktat Mistra Arnolfa Doktora lekarzstwie, kteryz gest psal biskupu Beghardowi Carturicnskemu, o požehnanem stromu dubowem a o vzyteczych geho. (gako N. α). (15) O moczy supowe (gako N. α) (16) O rukowiedieni philona mistra welikeho (gako N. α) (17) Wš lika mudrost od pana Buoha gest etc. (gako N. α) Potom následuge: o cztirech dielech leta; — gak se kto

při zdrawy zachowati má, dle mistra Petra Hispanskeho; — o přirozeni czlowieka (gako N. α.) (18) O mocech bylia dle abecednjho pořádku; Andielika — Zenikl. (N. α). (19) O lekarzstwie proti neštowiczem, proti swrabu etc. (česky) kratce o rozlicznych nemoczy od mistruow czeskych (lat.) (20) O rannach a giuych nedostatcziech widomych a bolestnych na tiele (iako prwe wnitrznij) s weliku praczi a spilnósti z giuych knih sebrane a welmi vziteczne neb gsu z knih slowutnyoh a wybornych mistruow wybrane Nayprwe ohlawie (gako N. α.) Při článku: komuž nohy hnigj, dokládá opět spisowatel giakz sem ia Apotekarz widiel a tak gest mi take kniez Mikulafs prawil etc. (21) O mastech; někteřé gsau gako w Num. α, (22) Ad incitandam libidinem, a Medicamina, lat. (23) Poczinagi se knihy o sedmi planetach, hwiezdnych a 12 znamenj nebeskych; o powaze czlowicka narozeneho pod znamenjm nebeskym, a kdy dobrze na cestu wstati podle 12 znamenj nebeskych (gako w α) (24). Registrum reale. (25). Snarz podle abecedy, česky, a částka latinsky. (26) Tištěný geden list we dwau slaupcjch, česky, z které žjly paušteti, kde a kdy banky súzeti, s rytinau na dřewě dwanáctera znamenj nebeských, (27) Orationes quatuor, s 2 obrázky lat,

δ) Rkp. kostela kapitolnjho w fol. pod N. LXIX. skončený r. 1518, (dle str. 175). Na čele stogj sice; Tuto gsau mistra Krzištanowa lekarzske knihy y gine lekarzske wieczy, a wšak podobno, že i ta zbjrka gest od téhož Františkánského Apatekáře (str, 5.) Pořádek gest tento: (1) kalendář (2) O močši ne dle Isaaka, nébrž dle Barholoměge (str. 11). Na stránce 45 stogj také ono: bylo pokušeno w Brně. (3) purgacj od žida z Budégowic. (4) knihy raunė str. 99.) O mastech str, 108; Herbář str. 112. O planetách str. 140. Kdy dobře na cestu se dáti, str. 176; Popsánj Zodiaka str. 130. O čtyrech djlech roku str, 182. Varia, str, 190. Prognosticatio per Mg. Christannum str. 188. (To gediné od Křištana). Člowěk složen ze 4 elementůw, str, 171. O čářjch str, 88. O ženskych nedostatcych str. 77. Registřjk dělán gest r. 1590 w Staré-Boleslawi.

ε) Rkp, Stokholmský, genž r. 1550 náležel Gindřichu ze Šwamberka heytmanu Krage Prachynského. W tom zbjrka ta stogj po tak nazwanem Gádru, pod nápisem: Mistra Křištana lekařské knihy y giné lekařské wěcy. Traktát o lékařstwj wšech neduhůw gest od pozdněgšj ruky teprwé za knihau o planetách psaný. (D. G. 282),

ζ) Rk. Raudnické bibl, od r. 1516 w 4. má nápis: Lekařstwie gistá a zkušená Mistra Krystiana dobre paměti. Držitel geho r. 1542, kterýž obsah na kragi wysadil, poznamenal: „držjm zie ma byti Krystanna, kterayž gsa z Prachatic, žiw byl léta 4130 a wypsal pieknie o pauštienij krwe.“ A wšak i ta zbjrka gest neginá než předešlé. Zbjratel též zde gmenuge se: ya bratr zakona swat, Františka wybieral sem to w hromadu, a uwádj ze-

gména mistry, z gichžto knih čerpal; Hippokratesa, Galiena; a t. d. (gako w Rkp. *a*). Předmluwa zde počjná: Wšeliká mudrost od pana Boha gest etc. Pořádek wěcj gest tento; O čtyrech rozdjlných leta, o zdrawie człowieczim (podle Ahwinasa); o zachowanie zdrawi mistra Petra Hyspanskeho (list a—9.) O moci dle Isaka (l. 10—25). O žilach (26—29). Znamenj nemocy smrtedlná z Hippokrata, Galiena (list 29—37). O wšech nemocech od samého wrchu až do paty l. 38—168. Které wěci wdům pomahagj l. 168—177. O dubowem mezj a listy. Knihy ranné s welikú pracý z ginych wybrané l. 179—190. O pražjch a mastech, 4 listy. O mocech kořenj l. 194—250, od angeliky až do zanyklu. Posléz o šesti wěcech potřebných k zachowanj zdrawj (aer, esca, quies, repletio, somnus et ira, haec moderata prosunt, immoderata nocent.)

182. O rodičkách a o nemocech ženskych, pak o planetách a nebeských znamenjch 36 stran w 4. Rkp. od konce 15ho stoletj u P. Cerroniho. K záwěrku stogj: Sanatom a na planetách dosti bude. Ostatnj spisy té sbjrky, gako Euriola Cordi kniha o moči, oswjcenj lékařů, o moru, proti červené neštowici a t. d. konečně o moci některych bylin a palenych wod str. 151—557 gsau pozdégi psány.

183. Gádro [illegible]ohých lékařských knih wybrané obsahuge lékařstwj proti [illegible] nemocem od hlawy až do paty. Sepsáno gest podobno w [illegible]ruhé polowici 15ho stoletj, a často opisowáno. Pořádek rkp. weřeg. Bibl. Num. 241 gest tento: O bolesti hlawy a smysla. O wlasech a gegich nedostatku. O sluchu a hluchotě. O škworu w ušie. Rozliczné lekarzstwie na oczy. Proti wohrziwce neb proti reumie neb šnuple. O malomoczenstwie. Lekarzstwie k zuobuom, a take czoz se tkne ginych nemoczy okolo vst. Lekarzstwie proti wšem nemoczem, kteréž bywagi w hrdle, proti zabie. Lekarzstwie proti nemoczem a tieskosti prsie. Lekarzstwie proti bolesti srdcze. Proti klanj w boczieech. Lekarzstwie proti zlutenicy. Lekarzstwie proti zymnicy. Lekarzstwie komu hnigi plicze. Proti nemoci gešto slowe suchotiny. Ktož nemuož zachowati, a take ktoz krwi chrká. Proti wodnemu teleti. Proti strzewnj dnie. Proti bolesti brzicha. Proti kameni w miechyrzi. Proti rzezawcze. Proti paliczy to gest když konec boli. Proti ženským nemoczem. Proti czerwené nemoczy a běhawcze. Proti ſſlaku. Proti dnie. P. pržimietu. P. neſſtowiczem. P. strupom. P. noham, geſſto sie prowalugi. P. wiku na noze. P. zlamanie nohy. P. žiwemu masu (wlasu), a proti krticzem. P. kurzi rziti. P. welike nemoczi S. Walentina a proti paduczi nemoczy, P. zeženi a spaleni ohniem. P. rozliczným nemocem dietinskym. Lekarzstwie na rany a krew stawiti w raně. O rozliczných mastech, kterak magi dělany býti. O puſſtieni krwe, procz, a kdy masſ puſſtieti. Proti hlizam lekarzstwie. Zpráwa, kterak se máš zachowati we zdrawi. O pržirozenie czlowieczium. O poznanie nemoczy po wodie. O dubowém listu. O hadowé

kuži. W giných opisech, (gichž mimo dotčený geden se nacházj we weřeg. Bibl. gedon u P. Appll. Rady Brožowského z Prawoslaw, dwa u P. Dobrow. z nichž geden od 1518. Giný we Fürstenberské bibl. od r. 1534. Giný we Stokholmu. Giný opis bez roku (z XV. stol.) w Mus. w 4. a opět giný u P. Hanky w 8.) — wjce méně obsaženo.

184. Knižky lekarske Mistra Jana w Rkp. od r. 1525 w 4. (Strahow. Bibl.) 273 listůw. Prwnj djl gedná o lékařstwjch proti wšem nemocem, druhý o wodách, třetj o mastech a bylinach. Kdo gest tento mistr Jan? Dobrowský saudj, že bud' Jan z Blowic, kterýž umřel r. 1502 3. Čerwence, aneb Jan Černý, gehož kniha wýkladůw na traktát dewátý Rasisa latinsky psaná r. 1480, přeložena byla od Mikuláše Wrány r. 1566. (w. V. Oddjl.)

c. Ranhogictwj.

185. Rkp. weřegné Bibl. pod Num. 239 w malém 8. na 330 listech mimo 7 listůw registřjku z druhé polowice 15ho stoletj. Počjná: „Tyto kuihy a navczenye sflozyly gsu welyczy mystrzy a lekarzy w lekarzstwy rannem dospěly, kteryz gsu gyſſta a skuſſenu navczenye wzaly, a dokonale sie tomu navczyly a wzlaſſtie Mystr Anthon z napulee.“ Obsah gest: Spráwa a nawczenie co do sebe lekaři rannj gmieti magj. Kterak se magj chowati ranieni a čeho se wystřiehati magj. Rány žehnánjm hogiti, (gak to Pan Leskowec, Wlchowec, Labut, Habart a Mistr Dawid uměli podle základu: že Bůh také gen slowem swět stwořil.) O mastech na rány w hlawě. O ranách. O trancych rozličných dle Galiena. O mastech a k čemu se každá hodj. O zlamanj kosti; o otoku. Komu wd schne. O ohni sw. Antonjna. Naučenj mistra Dawida, kterak máš dělati rozličné ezeraty totižto flastry. Prachy k ranám (mistra Ypokratesa). Nawčenie mistra Crystana, kterak člowěk poznati má na raněném, umřeli čili nic. Naučenie mistra Šimdela, kterak máš hogiti lidi, kteřjžto přiemieti nebo zle naštowicze magj. Mistra Dawida z Tabora, kterak máš hogiti střiely (Totiž: „Napiš na každý ljstek Jesus Kristus a zdrawa Maria za 7 dnj, osmý den udělay z nich swiczku, a day do kostela při mši shořeti.“ Kdosi na kragi narey-sowal hlawu s rohama a s wěncem, s wyplazeným gazykem přidaw nápis: Maudrýs lékař, až tie hlawa bolij.) a t. d. Wlastně tu málo chirurgického, málo pořádku, mnoho opakowánj; cena spisu toko wůbec menšj než Rasisa a Salliceta. Uwádj tady mezi lékaři Gindřicha z Holomauce. Arnošta z Holom. Bartoše, mistra Přjbrama. Chrystana, Šindela (kw. 1450) Dawida z Tabora, mistra Hawla. Ukýly prawj: Pan Zdeněk z Sternberga zhogil se, a zminuge Panj Leskowcowé, která mast měla k wytaženj šjpu nebo kulky.

186. O mastech. W Rkp. Strahowském w 8. od listu 90. až do 110. (D. G. str. 278.)

187. Ranné lékařstwj Rasisa (Rhazesa).*) Rkp. B. à Schönherru k. Raddy při Zemských Práwjch w 4. z 15ho stoletj. Giž na desce té knihy stogj pozdėgšj rukau poznamenáno; Léta 1474 stala se poráżka w Drzemynach předmiestie wodnaneoh etc. Druhý opis nowý Rhasisa i Sallicetta učinil Anton Jungmann M. D. a Prof. r. 1818. w 4. (Od něho také zewrubněgšj tato o lékařských spisech zpráwa pocházj.) — Gest to wlastně ranné lékařstwj Mistra Wiljma Burgenského t. g. Wiléma Rogera z Cougenis aneb lépe z Parmy (1180) sepsané od našeho neznámého wlastence, kterýž Rogera slyšel w Montepesolanu. O čemž daw obšjrnau sám zpráwu, dokládá: Aniž sem bez prziczyny takowe a tak užitecžne dielo, z(a) tak dluhy czas oznamiti prodlil, nebo sem dosswad czakal, zdali kto z towaryſſow naſſych, patrze k bożské wdplatie, aneb asponie k lidské prazni, tu pracy podstupil, a ze dosawad nizadny se o to nepokusil, iakoz slyšjm a rozumim, ze vczitel naš dluh tiela wyplatil, tu pracy na se rad przigiemam. Na pět djlůw rozdělil celau knihu, w prwnjm (62 kap.) wyprawuge léky hlawnje, w druhém (22 kap.) o léčenj hrdla, ůjge a hrtanu, w třetjm (32 kap.) od hrdla dolůw až do bočnj mazdřice, aneb do klubu bedrnjho. W čtwrtém (35 kap.) o ranách a lékařstwj ran vdow krmitedlných; w pátém (23 kap.) léky vdow od kosti klúbné až do nartie a prstů nožnjch. Wyhotowenj spisu padá do počátku 13 stoletj, a nenj přeloženj latinského Rhazesa (w Bibl. weř. Sig. IV. F. 3. Incipit cururgia Rogeri eximii Doctoris hujus artis) kterýž se s českým nesrowná-wá, gsa toliko w 4 knihách mage giný pořádek, méně kapitol. Rogeri practica medicinae wydána 1490 fol. Venet. Rogeri Chirurgia ib. 1546. fol. W témž Rkp. nalezá se nápodobně:

188. Ranné lékařstwj Mistra Wilhelma Placentinského ze Saliczetti.**) Gest rozdrženo na pět kněh s krátkau předmluwau. Prwnj obsahuge 67 kap. druhá 27, třetj 29, čtwrtá o rozebránj (anatomia) 5, pátá 10 kapitol. Anatomie gest mnohem důkladněgšj než ta, kterau sepsal Matauš Dačický (Wolkenberg z Wolkenbergu) r. 1575. Desátá kapitola páté knihy „o zmieniente, rozſſyrzenie sprostnych lekarzstwie hodnych k dielom prawenym„ scházj. Mistr Wilém z Salicetti z Placentina (Piacenza) umřel r. 1277. Pjsmo to samé gest gako Rogera, řeč ale něco pozděgšj býti se zdá.

d. Porodnictwj (babictwj).

189. Mikulásse Klaudyana zprawa a nauczenie zienám tiehotnym a babam pupkorzeznym w 4. 23 listy. 1519 w Mlade Bo-

*) Rhazes aneb Moh. Ibn. Sacharjaš Abubekr z Raya w Persii (nar. 860, † 940) dozorce nad špitalem w Bagdadě, wýborný skaumatel a plodný spisowatel.

**) Žil w Bononii a Veroně (1275) gehož Chirurgia wyšla tiskem r. 1476 fol. Piacenza.

leslawi nad Gizerau. Na štjtku stogj N. C. Prwnj kniha w babenj w českém gazyku psaná.

190. Alberta Welkého o tagnostech ženských. Pelcel w poznamenánj tištěných kněh uwádj wydánj té knihy okolo r. 1500 we weřegné Bibl. Mladšj opis nacházj se w Strahowské knihowně připogený k spisu o mocech bylin, kamenj a zwjřat. (D. G. 292.)

191. Wýtah z Aristotelowých Secretis mulierum gest w Rkp. P. Brožowského z Prawoslaw při tak nazwaném Gádře.

e. Koňské lékařstwj.

192. W Rkp. c. k. knihowny Pražské nadepsaném: Planetář (Calendarium) gest týže spis takto počjnagjcj. Kto chce konske lekarzstwie vmyeti ten czti tyto knihy; titt gest složil mistr Albrecht Cysarzow kowarz, Bedrzichow, urozeným z Napule, a take pokusil wšeho vczenye na mnohych konyech dobrych; genž gemu byesse Cysarz poruczil. To vmienie pokussene a gistee gest. Tento opis nenj celý. Giný mnohem mladšj tamže w Num. 154. gest od r. 1554. od Mikuláše mistra neb rektora w městečku Bystrém, rodiče Prostěgowského. Tištěno bylo mnohokráte bez roku a mjsta až po dnešnj den. Gedno wydánj Giudřichohradecké (bez r.) má tento nápis: Lékařstwj koňska gistá a dokonale skušená. Sepsaná od M. Albrechta štolmistra, kowáře a konjře Cysaře Frydrycha etc. K nimž mnohé wěci wšitečné gsau přidané, nynj znowu pořádně sprawené a wšem milownjkům k wžitku wydané. Podobně giné wydánj: Skušená koňská lékařstwj etc. 8. w Pardubicých. str. 64.

193. Giné od prwnjho lékařstwj rozdjlné nalezá se w Rkp. u P. Brožowského z Prawoslaw rad. c. k. appel. s tjmto začátkem: Poczyna sie zprawa lekarzstwj konského takto: Ordanus tak rzeczeny mistr a rytierz Fridricha Czięsarže w knihach sweho lekarzstwj o stworzyenj konie. etc.

I. Práwnictwj a kancelářstwj.

a. Práwa, zřjzenj, a náležy saudnj.

194. Kniha Towačowská. Tak slowe sbjrka wýsad, práw, zřjzenj a obyčegůw Markrabstwj Morawského, která se stala rozkazem a pomocj Stibora z Cymburka a Towačowa heytmana toho Markrabstwj, na žádost mnohých Pánůw a Rytjřůw Morawských, okolo r. 1480. Voigt we swých Act. L. I. 153. 310. z nedokonalého Rkp. od r. 1615. učinil wýtahy, a uwodj zo rozličných spisůw s obsahem gich, z kterýchžto spisůw patero gest tištěných. α) Smlauwy mezy Pány, Rytjřstwem a města o některé artykule. W Morawských práwjch 1545. w Holom. na str. 132. β) Wýpowěd králowská mezi Pány, Rytjřstwem a města, o některé artikule, mimo smlauwu na hoře psanau, tamže na str. 135. γ) Wýpowěd Neyg. Knjžete a Pána P. Ferdinanda etc. z čeho (Páni, Rytjřstwo a města) před práwem zemským odpowjdati magj neb nemagj. Tamže str.

137. δ) Přjpis listu mjrného (Landfried) země Morawské tamže str. 3. ε). Přjpis listu přiznáwagjcjho k landfriedu, tamž str. 7. Podobného obsahu gsau i ostatnj posud nětištěné částky n. p. Zápis obecnj a upokogenj zemské za Mathiáše Korwjna 1484, w Budjně. Smlauwy králowské o zbožj mečem dobyté 1486. w Gihlawě. Druhé smlauwy králowské o minci, o stawky (arrestatio), o stawenj k rokům (veniendo in constitutum, Einhaltung der Termine) a odbýwánj wedle země etc. Swobody Markrabstwj Morawského od Mathiáše, Gifjho, Jana, Wladislawa, Wáclawa, Sigmunda, Albrechta etc. Wýtahy z auplněgšjch opisů stogj w Mähr. Magazin 1789. B. 1. 37. 148. W Hořowické knihowně gest Rkp. w 4. Práwa a zřjzenj zemská s předmluwau Stibora z Cimburka. Druhý Rkp. fol. 1603. (Newjm zdali stegného obsahu.)

195. Pořádek Zápisůw od r. 1453. Opis wěřeg. Bibl. sice mladšj gest (asi od r. 1527), a wšak zápisy tu se nalezagjcj summowně uwedené gsau staršj, a sepsánj gich gest od r. 1455.

196. Ustanowenj cechownj aneb pořádek maljřů Pražských. Do českého přelož. okolo r. 1430. Tištěna gsau w knize: Riegers Materialien zur Statistik von Böhmen Heft VII. str. 120—131.

197. Listowé Magestatuow Cziesařských a kraluow Czeských wydaných na Swobody a na Praw potwrzenie Mieſſtianuom Miesta Hory Cuthny. Rkp. z prwnj polowice XV. wěku, druhdy w Bibl. P. Klausera (w. Voigt. Münzb. II. B. str. 194.)

198. Práwa Litoměřická Rkp. pap. w 4. w Museum. (z XV. stol.)

199. Práwo králowské hornjků — Práwa Gihlawská, od Petra Přiespole z Prahy, měšťana Kutnohorského z lat. přeložená, a r. 1460 opsaná w Rkp. na Strahowě w 4. na pap. Giný opis uwádj Voigt w Popsánj mincj českých s nápisem: Poczinagi se Knihy Praw Gihlawskych přiležieczi zwlaštie Miestu na Horách Kutnach, y k Horam tudy, zwydana od Mužuow múdrych a potwrzena od Nayjasnieyſſijch Knjžat a Panuow, Pana Waczlawa Krale Czeskeho a Pana Przemysla Syna geho, tehdy Markrabj Morawskeho a Rakauskeho, Styrskeho y Korutanskeho Wewody etc. Dle Voigta sepsána gsau latinský, potom (r. 1369) z Gihlawských přeložena, ku potřebě Kutné Hory zprawena a rozmnožena. Giný Opis dal Dworská rada P. Peithner k Šťáwnické knihowně, kterýž psán gest r. 1528, a takto počjná: Poczinagij se knijhy praw Hornikom wydaných od Slawné pamieti Wacslawa druhého mezi krali Czeskými w poczta ſſesteho krále Czeskeho etc. Giný opis w Hořowicjch: Knihy čtyry praw hornických fol. psaný skrze Giřjka Hynka z Křešic, r. 1531. Při nichž gsau práwa Gihlawská. Giný opis od r. 1529. Poczinagij se práwa miestska panow hornijknow hory kuthny, kterychžto vžywagij przy saudijch swých na rathuze. w 4. listůw 330 (gest w mých rukau). W Rkp. Weř. Bibl. na 4. stogj napřed

Gihlawská práwa, psaná na Zámku Kolinském r. 1520, Kutno horská ginau rukau 1524. Přjwěsek o pawowánj hor r. 1565 přidán.

200. Knihy dewatere o Prawjch, a Saudech y o dskách země české, od Wiktorina Cornelia Wšehrda, kterýž ge neyprwé třem bratřjm Kostkám z Postupic (1495.) pozděgi (1508) také králi Wladislawu připsal. Až do roku 1520, w kterémž Wšehrd umřel, on sám několiko opisů ostarati mohl; pro welikau gich potřebu práwnjkům častěgi opisowány byly. W Bibl. Lobkowické gsau nynj 3 opisy, w Kinské geden od r. 1515. we Weřeg. Bibl. od 1593. giný od 1517.. Křjžownický 1524, Raudnický od 1535, též geden w Litoměřické. Kniha ta gest důkaz wýmluwnosti weliké (w. Procház. Miscell. 2 Th.)

201. Zřjzenj zemské králowstwj českého za krále Wladislawa, složená skrze Pány Petra ze Šternberka a na Lištni, a Zdenka ze Šternberka a na Zbirozu; a wladyku Albrechta Rendla z Aušawy, Prokuratora krále geho milosti. Spis bez wlastnjho nápisu takto počjná: Letha Božyeho Tisyczyeho Pietisteho (1500.) Za nayiasnieyſſyeho Knijžete a pana pana Wladislawa etc. Raczyl gest geho Milost powolenije dáti Panuom a rytierzstwu w korunie czeske. Aby swa práwa po wšech dskach wyhledali, a to w gedny knijehy wſſeczko sepsali. A to s pilnostij přehlednucz: aby ważyli, práw swych aby przicżynili nebo vgali, tak yakż od starodawna bywalo.. A to aby w gedny knijehy slożyli. A ty knijehy: aby tisknauti rozkazali: aby mohl mijeti bohaty nebo chudy: ktożby chtiel, aby se tijem vmieli wſſiczkni zprawiti a wystrzehati, aby żadny newieda ne vpadl w pokutu: pro kteružby miel czest ztratiti aneb hrdlo a statek etc. (Na konci): Gsu pak tiſſtieny tyto knijehy w slawnem Miestie Starem Prażskem Letha tehoż yako swrchu psano stogj a kralowstwij krale geho milosti. Uherskeho Desateho Letha. A Czeskeho Trzydcateho. w 4. A má 8 listů, B—T po 6ti. Gsau to wlastně nálezowé wytaženj z desk zemských, kteréž shořely r. 1541. W g. dnom Rkp. w Reyhradě na Morawě gsau tyto wýtahy z desk od r. 1321. až do l. 1485. při čemž paměti hodno, že wýtahy w českém gazyku tu giž rokem 1396 počjnagj, ačkoli dlé swědectwj Wšehrdowa desky zemské až do r. 1495 latinsky wedeny byly. Učiněna gest gešte a to za meho vřadu, prawj Wšehrd w 8 kap. 9 knihy, we wšech dskách tato proměna, že se giž česky wšecky dsky pišj, kteréž sau se od počátku wždycky latině psáwaly a registrowaly. Od něho také čtyry knihy měly gmeno: dsky Wiktorinowy. (D. G. II. str. 263.)

202. Sententiae casuum forensium aneb Pandectae Brunenses, w češtinu přeložený w Rkp. Registratury Brněnské N. 32. Počjná: Leta Páně 1343 Sedlaczy z Sſibnicz a t. d. W Hořowické bibl. gsau Půhonowé a nálezowé, které gsau se staly w městě Brně 1406—1417 Rkp. w 4. Též: Půhonowé a nálezowé Markrabstwj Morawského fol. 3 swazky Rkp. Též nálezowé a půhonowé od l. 1460 fol. Nálezowé od r. 1475—1516. fol. pak od r. 1519—1520 fol.

203. Práwa Brněnská w Rkp. fol. od r. 1543 w Bibl. P. hraběte Thuna w Děčjně (na Labi), počjnagjcj takto: Purgmistr a Křjsežnj Měšťané města Brna. Wortel prwnj z Hradišstie města. Takto se stalo etc. Podobný Codex náležl Prof. z Monse w Registratuře Brněnské N. 39. W Hořowické knihowně: Obyčegowé práw y giných chwalitebných wěcý země Morawské l. 1521. fol.

204. Nálezowé práwnj od časů krále Wáclawa a Sigmunda (1378—1438) sebráni od Alberta Ogirke z Oczedělicz; pod nápisem: O náležých panských. Rkp. w 4. u Křjžownjků, kdež i Wšehrdowy knihy (N. 200) se nalezagj.

205. Nálezowé stařj saudu zemského za krále Wladislawa, w Rkp. Raudnickém po dewateřých knihách Wšehrdowých od r. 1511. Počjnagj práwě gako tištěni od Pawla Seweryna w Praze 1530, w 4. „Za práwo gest.“

206. Půhony a nálezy. (Na druhém listu): W teyto Knižcze naydesiš wšiij pilnosti wyhledány a sebraný mnohých praedešlých Půhonůw a nalezůw gedné každé Wieczy sobě podobné a se dotcykagiczý, též kterého Letha ozo toho gse stalo porzadnie sepsane, a pro snadniegšj y spiešnieglšj nagitj registrowané etc. fol. 286 listů, a 17 str. Registr. Neymladšj půhon gest od r. 1560. Rkp. pergam. w Bibl. Wjd. z knih hrab. Fr. Gifřjho z Gianini probošta kapitoly Olomucké.

207. Extrakt ze wšech register zemských půhonů Markrabstwj Morawského, na kteréž se nálezy Panské při práwě zemském brnienskem od l. 1406 až do l. 1598 staly. Rkp. 4. w Knih. Reyhradské.

208. Některé Půhony a Nálezowé Práwa zemského Olomauczkého. Rkp. na pap. z 16 stoletj w fol. w Bibl. Reyhradské.

209. Půhonowé a nálezowé (znamenagj se někteřj) paměti, přjpowědi i giné potřebné wěci w Markrabstwj Morawském zběhlé od l. P. 1475. Rkp. Bibl. weř. C. 5. Giný od l. 1498 ib. C. 14.

210. Registra auzká králowská, čerwená, aksamitowá od 1471 fol. Rkp. pap. w Museum. (Obsahuge komornj saudy).

211. Registra černá aksamitowá od r. 1500 do 1511. Rkp. perg. malowaný. Obsahuge protokoly appellačnj; důležité rodopiscům; fol. w Museum.

b. Sněmy, snešenj stawů, knězj, měst.

212. List Pánůw českých a morawských do Konstancj odeslaný. Tištěn gest w Postille Hus. 1563. na listu 247.

213. Sněm obecný walný stawů Českých a Morawských w Čáslawě od 1—7 Čerwna 1421. O zřjzenj koruny české w gednotu proti králi Sigmundowi Vherskému etc. K tomu náležj spis: Přjčiny, pro které stawowé ojs. Sigmunda za krále přigjti nechtj 1421. Též odpowěd Sigmundowa w Rkp. (bibl. Lobk.) Wše tištěno w Hágk. kron. list 390 etc.

214. Sněm kněžský za arcibiskupa Konrada w Praze r. 1421. Rkp. (bib. Lobk.)

215. Sněm walný stawů Markrabstwj Morawského, w Brně u přjtomnosti krále Sigmunda od 1-17 Listopadu 1421. Náleży proti Husitům etc.

216. Sněm kněžj a mistrů pražských s kněžjmi a mistry Táborskými na hradě Konopišti 1423. Rkp. (bibl. Lobk.).

217. Sněm obecný w Praze, od 16. Řjgna do — 1. Listop. 1423. Ustanowenj dwanácti zpráwců králowstwj českého až do roka, nařjzenj o minci etc.

218. Sněm obogj strany stawů král. českého we Zdicjch, na počátku Řjgna 1424.

219. Sgezd gednoty Táborské w Pjsku, 6 Unora 1426.

220. Sněm obecnj w Praze r. 1433 ten týden po sw. Wjtě, na kterém s wyslanci od sněmu Basilegského Compactata smluwena, a po třech wyslaných t. Prokopu Plzenském, Martinu Lupáči a Matěgi Laudě z Chlumčan otcům w Basilegi předložena, a potwrzená zpět do Prahy přinešena byla. Opis český toho listu w Rkp. (bibl. Lobk). Přigetj těch Compactat stawowé zwláštnjm listem w Praze na den sw. Matauše r. 1435. doswědčili, kterýž list při čtyrech artikuljch tištěn gest. Tato Umluwa neb Compactata Basilegská w opisu starém nalezagj se w bibl. kláštera Reyhradského na 2 archowých listech, a opět w 4. stran 9. též w bibl. Lobkow. a g. Neystaršj wydánj gich tiskem gest: „Compaktata cyrkewnjho sněmu Basilegského (bez r.) w 4. na 18 listech. Potom se zpráwau neb uwedenjm mistra Pawla Žateckého, administratora utrakwistůw:“ Tyto wieczy zrzijzeny gsú naprzed ke czti a k chwále božij, kraali pánu našemu králi Wladislawowi: y králi Ludwikowi geho milosti k dobrému. W kterychžto oznamuge se: kterak w tomto Czeském kralowstwij a morawském markrabstwij po mnohých nesnazech a zahubách, skrze tyto spolecžne smlúwy kteréž słowú Compaktata: pokoy k wiečnosti vweden gest mezy wšemi národy krzestianskými. W Praze 1513. w 4. listů 55.

221. Pochybnosti a otázky stawůw českých z strany přigjmánj pod obogj 1435. Rkp. (bibl. Lobk.) Odpowěd na to (tamž).

222. Swolenj pánůw Českých po té porážce, která se stala u sw. Jana na bogišti. Rkp. z XV. století (Bibl. weř. XVII. fol. 49).

223. Wyswětlenj čtyr artikulů od sněmu Basilegského. W Gihlawě 1436 w Juni. Rkp. (bibl. Lobk).

224. Kterak stawowé králowstwj českého a markrabstwj morawského ke čtyrem artikulům swolili, a co sobě přitom wymjnili. W Basilegi 15. Led. 1437. Rkp. (w bibl. Lobk).

225. List mjrný stawů králowstwj českého obogj strany na Sněmu Pražském l. 1440. 29. Ledna. (Original s 68 wisutými pečetmi w archiwu Hradeckém u hraběte Černjna).

226. Mjr zemský krage Boleslawského Snèmem w Nymburče ustanowený l. 1440, 10. Března.

227. Mjr zemský kragů Kauřimského, Čáslawského, Chrudimského a Hradeckého snèmem w Čáslawi ustanowený l. 1440, 17. Března.

228. Snešenj walného snèmu Pražského l. 1440 15. Čerwna (o wolenj krále).

229. Snešenj společné mistrůw a knèžj pražských s knèžjmi, obcemi Táborskými. W Praze 1443 w Auterý po sw. Janu křtiteli. Rkp. weř. bibl. A 16. str. 74.

230. Wýpowèd snèmu Pražského mezi mistry Pražskými a knèžjmi Táborskými o článcjch wjry w Praze o nowém roce 1444. Rkp. w bibl. Lobk. (w. Bjlegowského kron. cjrkew.)

231. Gednánj stawů králowstwj Českého na snèmu obecném w Českém Brodè l. 1444 mès. Listopadu.

232. Snešenj sgezdu Podobogjch na Kutné Hoře l. 1445 24. Čerwna. O zachowánj kompaktát a uwedenj krále do zemè etc. Opis w arch. Třeboňském.

233. Snešenj snèmu obecného w Pelhřimowè l. 1446. 12 Čerwna. O uwedenj krále Ladislawa do zemè, o potwrzenj M. Jana z Rokycan na arcibiskupstwj etc.

234. Snešenj wšeho knèžstwa obogj strany we weliké kollegi učinèné, a před obogj radau mèst pražských wyhlášené, a w knihách obogjho mèsta zapsané 1448. Rkp. bibl. weř. A. 16. str. 94.

235. Smlauwa sgezdu Hradeckého a Pelhřimowského 1449 10. Dubna. O zastawenj různic w Čechách etc.

236. Smlauwa sgezdu obogj gednoty králowstwj Českého na Wildsteinè l. 1450. 11. Čerwna. Konečné upokogenj zemè české, a smjřenj se obogj gednoty. etc.

237. Wýpowèd snèmu walného Pražského od 25. Listop. 1450 až do 6. Ledna 1451 držaného. Rozdèlenj a oprawenj přj wzniklých; o uwedenj krále do zemè etc.

238. Snešenj snèmu obecného w Praze l. 1452 o sw. Gijřj. Wolenj P. Gijřjho z Podèbrad za zpráwce králowstwj českého.

239. Weypowèd snèmownj mezi mistry a knèžjmi Pražskými s gedné a Taborskými strany druhé, kteřj se podle wwolenj swého snésti nemohli 1454. Rkp. bibl. weř.

240. Zewrubná zpráwa o gednánj neplatném wyslancůw Českých w Řjmè r. 1462 od Gijřjho poslaných ku wzdánj poslušenstwj papeži, a k přigetj od nèho potwrzenj kompaktátůw. Rkp. w Štokholmè a Wjd. Bibl. Nowý opis též w Museum.

241. Řád mincownj t. cena penèz a mince ustanowená od Gijřjho z Podèbrad od r. 1469 gest takté gen snèm. Rkp. weř. bibl.

242. Snèm o hotowosti wálečné od r. 1470 w Břez. Rkp. fol. (arch. Třeb.).

243. Snèm w Benešowè. Popsánj geho w Rkp. wjd. bib. od r. 1474. Nález toho snèmu w Talemb. knize list 150—2.

244. Artykulowé snèmu P. P. pod obogj česky a lat. w Praze 1478. Prwnj to tištèný snèm. (W. Abhandl. d. Privatgesell. V. 233).

245. Sgezd w kollegi dne 10. Srpna na sw. Wawřince strany pod obogj pro obranu kompaktátů 1478. Opis nèmecký w bib Lobk. Original nepochybnè byl český.

246. Snešenj neb smlauwa mezi stranami pod gednau a pod obogj na snèmu obecném včinèna, a na dwau ceduljch řezaných sepsaná, a do desk zemských wložená 1481. Rkp. bib. weř. A 16. str. 99.

247. Artykulowé snèmu P. P. pod obogj, drženého w Nymburce. Tištèn w Praze 1483. (Tento snèm i od r. 1478 Stelcar uwodj, ač posud žádného exempláře nenalezeno).

248. Snèm w Kutnéhoře w pondèlj po sw. Mikuláši 1485 konečné ugednocenj strany pod obogj a strany pod gednau. Rkp. w bib. Lobk. též weř. bib. XVII. A. 16. str. 103. též w Talemb. knize list 299.

249. Snèm obecnj na hradè pražském 13. Března 1492 o wyplenènj laupežnjků (w bib. Lobk.) tištèný w 4. W Talemb. knize na listu 222.

250. Nálezowé snèmu 1497. w Praze 4. W Talemberské knize na list. 184—187 naležá se snèm od r. 1497 w suché dni letnični u přjtomnosti krále Wladislawa, držený.

251. Swolenj obogj strany na obecnjm snèmu w Praze zawřené a we dskách zapsané 1512. Rkp. bib. weř. A. 16. str. 116.

252. W r. 1513 we čtwrtek po sw. duše dne 19. máge w radnjm domè Pražském staw mèstský snèm držel o zachowánj swých swobod; tištèn w 4. (w bib. Lobk.)

253. Artykule snèmu w r. 1515 tu středu před letnicemi drženého, genž počjná: Nayiasnègssy knieže a Pán pan Wladislaw Uhersky král etc. w 4. listů 11. Deputowáni k tomu snèmu byli Stanislaw biskup Olomucký a Karel wéwoda z Münsterbergu. (Daň k zaplacenj dluhů zemských, a smlauwa s mèsty o wařenj piwa).

254. W r. 1516 w pondèlj po sw. Prokopu, 5. Julii snèm pánů a rytjřů w Benešowè: zawřeno 42 artikule. Rkp. (bibl. Lobk.) Sem náležj: Psanj Pánů a Rytjřstwa králowstwj českého na Snèmu w Benešowè shromážděných pánům Pražanům a giným mèstům králowstwj českého 1516 w pátek před swatau Markétau. Origin. w radnici Staromèst. Rkp. (Chaos rer. memorab. E. II. 1. 853.)

255. Téhož r. 1516 snèm w Praze o sw. Kateřinè w 14 artikulјch. Rkp. (tamž).

256. Téhož r. 1516 na den sw. Lucie po aumrtj Wladislawa. Rkp. (tamž).

257. Swolenie a smluwa wšech trzy stawów przi Snlemie kterýž držan byl wo sw. Wacžlawie na hradě pražském (Smlauwa swatowáclawská) w Praze 4. 1517, listůw 18. Wyšla též tato smlauwa w Zřjzenj zemském od r. 1530 H. VII. pak 1546; též při Narownánj o hory, w Praze 1627 fol. a w Praze 1786. 8.

258. Sněm na hradě pražském w auterý po sw. Wáclawě r. 1518 týkagjcj se krále Ludwjka, w 17 artikuljch. Rkp. (bib. Lobkow.)

259. Téhož r. 1518 w pondělj po sw. Lucii, sněm na hradě Pražském držán, gehož artikule k sněmu Bolcslawskému poslány. Rkp. (Lobk. bib.)

260. W r. 1519, to pondělj po nowém roce w Králowé hradci tři stawowé se sešli a negen artikule pražského sněmu uwažowali, ale 18 giných přidali. Rkp. (bib. Lobk.)

261. Téhož r. 1519 w středopostj na sněmu obecnjm 52 artikulů zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

262. Téhož r. 1519 po sw. Wáclawě sněm držán, a 22 artikulů ustanoweno. Rkp. (bib. Lobk.)

263. Sněm od r. 1520 po sw. třech králjch 9. Ledna na hradě Pražském držán (o dluhy, a o krále Ludwjka) w 47 artikuljch. Rkp. (bib. Lobk.)

264. Téhož r. 1520 po sw. Bartolomégi sněm w Benešowě, kdež pro mor auřady w Praze na delšj čas zdwiženo, w 6 artik. Rkp. (bib. Lobk.)

265. Sněm r. 1521 we čtwrtek před powýšenjm sw. křjže na hradě Pražském o pomoc na Turky, w 6 artikul. Rkp. (bib. Lobkow.)

266. Téhož r. 1521 sněmem po sw. Ondřegi to pondělj w Praze krále Ludwjka žádáno, aby do Čech přigjti ráčil. W 18 artikuljch. Rkp. (bib. Lobk.)

267. Zůstánj a swolenj wšeho kněžstwa pod obogj na obecnjm sněmě w Praze 1521 o swátosti (swátku) pod řjzenjm Mistra Wáclawa z Litomyšle, administratora arcibiskupstwj Pražského. Rkp. (bib. Lobk.) též weř. bib. A 16 str. 118.

268. Sněm obecný w pátek o swátosti, tištěný u bjlého Lwa w Praze 4. 1522. Obsahuge 92 artikulů týkagjcjch se dluhů král. a wogny s Turkem. K tomu sněmu Luter list od 15. Čerwence 1522 zaslal.

269. W r. 1523. na sw. Wincence (13. Unora) držen sněm 6. artik. na němž a sice w sobotu po sw. Dorotě král Ludwjk auřady zemské zdwihl, desky ugal a zapečetil. Rkp. (bib. Lobk.)

270. W r. 1524 sněm na hradě Pražském. Na čež wyšlo: Zřjzenj o aučincych na sněmu r. 1524 w 4.

271. Téhož r. 1524, 19. ledna, w pátek před hromnicemi sněm pod obogj, kdež 20 artik. zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)

272. Sněšenj města Prahy strany wjry a náboženstwj 1525. Rkp. bib. weř. XVII A 16. str. 129.

273. Sněm obecny na hradie pražskem držan 25. Ledna 1524, kdež se strana pod obogj aužegi spogila 4. w Praze u Bjlého Lwa.

274. Yakož spis gest tištieny wdielan, kteryž se takto tiemito slowy začjna Letha Panie MCCCCXXV. w středu před swatym Martinem — tito Artikulowe dole psanj w Kolinie nad Labem před se wzati etc. 4. listů 18. Gsau to artikule sněmu w Koljně držaného a odpowědi naň. Pelcel uwádj artikule tyto na r. 1525, a odpowědi na r. 1526, protože myslil, že ty odpowědi pro sebe tištěny byly, ale neuj známo giných exemplářu, než tento zde uwedený. (D. G. 340).

275. Sněm na hradě Pražském zawřjn den sw. Františka 1526. w Praze 4. (Předmět byl wolenj krále Ferdin. I.)

276. Swolenj kněžstwa pražského 1526. Rkp. Bib. weř. XVII. A. 16. str. 135.

277. Weytahowé sněmůw Zemských czeských, to gest králowstwj Czeského (bez titule; na začátku stogj): Poslaupnost knjžat a králůw czeských, kteřjž desky zemské wwedli, (pak wšechno ostatnj samj Wýtahowé sněmůw). Rkp. fol. ternionů 58, bez počjtánj listů. Přišel Rkp. z hraběcj Glanianské do Wjd. dworské bib. (Zlob).

278. Nálezowé sněmownj neb sněmy po různu se nalezagj, gako w Rkp. Talemberském (w. Odděl. III. num. 65.) Tam mimo giž dotčené sněmy nalezti: Swolenj wšj země na sněmu obecném při wolenj krale Wladislawa, list. 153—157. Sněm w r. 1486, w pondělj nazeytřj po sw. Jeronymu w Praze, na listu 178—9. Giný od l. 1479, we čtwrtek po sw. Františku, o wywedenj koruny králowstwj českého z dluhů a záwad, na listu 218—220. Giný od r. 1485 o sw. Wáclawě, o minci a penězjch, list. 220. Giný w 1494 w Pondělj den sw. Matěge, o poprawách, na list. 223. Giný w r. 1498 w sobotu při suchých dnech letničných, na list. 244. Giný l. 1503 při sw. Jeronymu, na list. 338. A sněm l. 1504 den sw. Petra a Pawla na hradě Pražském, list. 390—7.

279. Sněmy Morawské, gak Olomauczké, tak Brněnské etc. od leta 1518 až do nowěgšjch časů. 4. Rkp. (w Reyhradské knihowně).

c. Gednánj státnj.

280. Poselstwj králowny Alžběty ke sněmu Pražskému l. 1442. 29. Ledna) o gegjm a syna gegjho krále Ladislawa práwu dědičném ku koruně české.

281. Poselstwj stawů králowstwj Českého ku králi Fridrichowi Řjmskému, ze sw. Martinského sněmu l. 1446.

282. Poselstwj krále Fridricha ke stawům českým na sgezdu w Gindřichowě Hradci sebraným l. 1447, den sw. Matauše; a odpowěd tohož sgezdu na to poselstwj.

283. Poselstwj P. Giřjho z Poděbrad ku pánům agezdu Plzenského l. 1450. w postě.

284. Weřegné oswědčowánj P. Gjřjho z Poděbrad proti pánům českým gednoty Strakonické, l. 1450. 30 Dubna.

285. Řeč kněze Sylwia na sněmu Benešowském, w poselstwj od krále Fridricha Římského; a odpowěd sněmu téhož, l. 1451. w měs. Červenci.

286. Poselstwj stawů král. Česk. ku králi Fridrichowi. l. 1452. o S. Řehoři; (požádánj krále Ladislawa do země).

287. Gednánj P. Zpráwce a stawů král. českého mezi Cjsařem Fridrichem a králem Ladislawem o pokog a přátelstwj, l. 1456. w postě.

288. Poselstwj gednoty panské král. česk. ku králi Giřjmu na sněmu Pražském l. 1465. 25. Zářj; a odpowěd králowská na to. Druhé poselstwj gednoty panské ku králi na sněm, o suchých dnech wánočnjch, l. 1465.

289. Gednánj poslů krále Polského o pokog we královstwj českém, l. 1467-8.

290. Psanj pánů stawu městského w králowstwj českém Pánům a Rytjřstwu téhož králowstwj o gednánj z strany swobod stawu městského l. 1515. w 4. listů 6. (bez udánj tiskárny).

d. Wýsady, magestáty, listy.

291. Copiarium listůw 494 u P. Dobrowského; mimo různá slowa nalezagj se tu české listiny na počet 93.

292. Copiarium aneb Diplomatarium za Giřjho krále snesené, w němž gsau zřetězené bully papežské, listy cjsařské a králowské, mimo půwodně české listy na počet 100, mezi nimiž prowolánj na wognu za Giřjho, a řád geho wogenský památné gsau. Tento wážný Codex literarum, gakž geg Balbin nazjwá, chowá se w knihow. Lobkowické w Praze. Giný podobný u P. hrab. Fr. Sternberga.

293. Epistolae latinae et bohemicae, Cod. Ms. Chartaceus Bibliothecae Palatinae Vindobonensis N. 233. in 4. foliorum a Bohuslao Balbino, una ex parte numeratorum 113. ab an. 1478. Hned na počátku stogj gména 12 kragůw a 30 měst Českých. Krage gsau: Hradecký, Chrudimský, Čáslawský, Kauřjmský, Přachinský, Wltawský, Plzenský, Rakownický, Slanský, Žaterký, Litoměřický, Boleslawský. Města: Praha, Plzeň, Klatowy, Sušice, Domažlice, Střiebro, Piesek, Wodniany, Budiegowice, Thabor, Hora, Kaurzim, Brod, Melnik, Rosenburg nad Labem, Czaslaw, Chrudim, Policzka, Meyto, Hradec nad Labem. Dwůr, Jaromier, Litoměřice nad Labem. Austie, Žatec, Kadaň, Most, Slany, Beraun, Launy.

294. Privilegia a Testamenty král. města Plzně Rkp. fol. z XV. stol. w Museum.

295. Privilegia quaedam regni Bohemiae, Rkp. na pap. w 4. z části lat. z části česky. (w. Mater. Zlob. w Museum) Opis

některých priwilegij král. českého potwrzených Giřjm z Poděbrad Rkp. fol. od 1467, 27. Unor. (w arch. Třeb.)

296. Zřjzenj Priwilegij koruny králowstwj českého; gest to sepsánj pořádné wšech na zámku Karlowě Teyně chowaných priwilegij a listin, kteréž na poručenj Bohuslawa H[illegible]steynského z Lobkowic a ostatnjch pánůw k wyhledánj g[illegible]kowaných wyhotowil (1501) Matauš z Chlumčan, a přips[illegible] králi Wladislawowi. Podobný spis bez předmluwy gest w Talemberském Codexu, takto počjnagjcj: w Truhlicze pomykaczy s takowym znamenjm. (zde znamenj.) Listowé: Magestat Czysarze Karla 1347. Děge se tam zmjnka o podobném dáwněgšjm prohledánj práw a listů, w r. 1466. skrze Zdieňka ze Šternberka a giné pány předewzatém. Pokračowánj w tomto sepsánj wýsad nalezti pod gménem: Registrum desjti truhlic s priwilegiemi zemskými od r. 1501—1516. Rkp. bibl. weř. E. 26. Giný opis w Hořowicjch, kdež i poznamenánj swátostj na Karl. Teyně složených se nacházj.

297. List Marty z Boskowic králi, též listy bratřj, o něž se Marta zasazowala (1507). W historii rukop. o českých bratřjch, kdež se nalézagj také listy krále. Wladislawa Johanně z Kragek, a Kateřině z Kolowrat od r. 1512.

298. Šest listůw Bruna, Kartuziana z Gaminku w Rakausjch, z nichž patero šlechtičně z Klinsteina (1526—7) šestý bratru geho Janu z Raupowa swědčj. W Rkp. u Minoritů.

299. Listowé poselacj Wiléma z Pernsteina od r. 1520—1 w Rkp. w Raudnicjch.

300. Bartoš w Pražské historii mnoho listůw zaznamenal; památný gest ten, který Matěg, girchář, ginak paustewnjk řečený r. 1525. Administratoru Czaherowi napsal, a za něgž mjsto odpowědi do žaláře wstrčen byl. Téhož Matěge list ze žaláře bratru Wawřinci od r. 1526. List Jeronyma faráře u sw. Hawla bratru Matěgi; tohoto odpowěd.

301. W spisowných zde onde mnoho listů a pjsem z toho wěku, gakož i králowských listů se nalézá, n. p. Zbjrka weřegných listin z prwnj polowice, XV. stol. codex in 4to, který sobě slawný swého času Aleš Holický z Sternberka, (†1455) sepsati dal. Listiny ty gsau téměř wšecky české, mezi nimi také kompaktáta (Rkp. w Třeboni).

K. Bohoslowj.

a. Biblické.

α) Celé biblj.

a. Rukopisné.

302. Leskowecká w Drážďanech, w fol. na pergam. (bez roku), psaná od gedné šlechtičny Leskowecké pěkně a ozdobné,

303. Litoměřická we 2 archowých swazcjch na pergam. od r. 1411. (Žlomek z nj w. Toma. Christ. 1805. str. 104—7.) a třetj k tomu náležitý swazek od r. 1414 w Archiwu P. hrab. Wrajislawa; wše psané gednau rukau gistého Matěge z Praby, Tato skwostná biblj, za kterauby se ani král stydětí nemohl zwlášťnj pilnostj přehlednuta gest, tak že wšecky glossy, kteréž w starém textu často přichazegj, červeně podtrženy gsau.

304. W bibliotece Olomuckého Lyceum we dwau archowých knihách na pergam. od r. 1417.

305. Biblj glagolická, od r. 1416. na pergam. w fol., kteréž užjwali Benediktini w klášteře Emauzkém we Slowanech řečeném. Bylo několiko djlů, z nichž druhý nynj we weřegné bibl. se nalézá. Z třetjho dwa listy našel náhodně Prof. Steinský na desce gedné knihy. Toliko tyto 4 rukopisy gsau z neystaršj recensj biblj české, na niž brzo druhá pak třetj a čtwrtá následowala. (Dobr.)

306. Olomaucká w gednom archowém swazku na pergaméně bez roku. Po knize Genesis stogj wýklad desatera přikázanj. Dobropjsemnost zprawena gest podle Husowy abecedy.

307. Rkp. na pap. we fol. w rukau P. Dobrowského. Od prwnj knihy Ezdrašowé wšecky části biblické obsahuge, kromě Joba a žalmů.

308. Litoměřická malá biblj w gednom swazku na perg. od r. 1429.

309. Biblj na pergam. fol., kterauž D. M. Czarda z Morawy byl dostal. Obsahuge wšecky knihy starého zákona, které we Vulgatě před žalmy stogj.

310. Biblj w 8. na pergam. psaná od Taboritské mlynářky. (w bibl. weřegné).

311. Celá biblj na pergam. w fol. w Mikulowě. 12.

312. Giná podobná tamže.

313. Bočkowá biblj w Stokholmě na pergam. we 2 archowých swazcjch.

314. Hrochowá na pergam. wel. 8. druhdy u Dominikánů u sw. Gilgj w Praze.

315. Padeřowská taboritská biblj od r. 1435. na pergam. we fol. w bibl. Dworské we Wjdni. Filip z Padeřowa, heytman hradu Ostroměře (od r. 1450.) dal gi opsati w letech 1433 - 5.

316. Biblj od r. 1436. na pergam. archowém u Cisterciáků we Wjdenském nowém Městě. Z třetj recensj českého textu.

317. Biblé česká přepsána z dobré staré bible Tetinské gežto gi bylo tři sta a několiko (na kragi psáno: šest) dwadceti let. Rkp. 1462. fol. w Museum.

318. Pernsteinská od r. 1471. welikým pjsmem na perg. fol. Druhý djl gegj (od 45 kap. Jesusa Syracha) gest we weřeg. bibl.

319. Dlauhoweská od r. 1475. na pergam. w. fol. weř. bibl.

320. Hodiegowská, druhdy w Klášteře Sázawském, nynj we weřeg. bibl. na pergam. fol.

321. Bibl. na pergam. we fol. w černém aksamitu wázaná, w Bibl. weřeg.

322. Kladrubská nynj we weřeg. bibl. Pražské, na perg. we fol. Tato i předešlá gsau z třetj recensj, a náležegj tedy do druhé polowice XV. stoletj.

323. Talembergská na pergam. fol. w červeném aksamitu wázaná. Scházj částka skutkůw Apoštolských od 4 kap. á zgewenj.

324. Biblj čtwrté recensj, w gednom swazku, se žalmy skončená, na pergam. fol. na Strahowě. W Tomsowě knize: Uiber die Veränd. d. böhm. Spr. str. 108. gest z této a Litoměřické prwnj kap. Genesis a druhá kap. Tobiáše tištěna.

325. Lobkowická na perg. fol. od r. 1480. w červeném aksamitu wázaná, s mosazným kowánjm, na němž orel Lobkowický. (w Stokholmě.)

326. Biblj we weřeg. bibl. Pražské na pergam. fol. gegjž text sahá gen do 24. kap. knihy Job.

327. Giná na pap. w fol. welikým pjsmem, toliko druhý djl od knihy Job až do skonánj kněh Machabegských.

328. Prwnj djl biblj až ku Přjslowjm, w Mikulowě.

329. Giný djl tamže, kterýž gde až na konec žalmů.

330. Česká biblj w Schaffhausenu, na wel. archowém papjře, z nowé recensj dlé úsudku P. Dobr.

331. Biblj w Řjmě, králownau Christinau ze Šwed tam zanešená. Nelze se gj ani w Řjmě ani w Pařjži doptati.

332. Část biblj na papjře w 4. w Litoměřicjch, skonáwagjcj se žalmy. Pozděgšj recensj.

333. Biblj na papjře w 4. w bibl. weřeg. zawjragjcj žaltář. 4 knihy králowské Paralipomena, Ezdraše, Nehem. Tobiáše, Judit, Esther, Job.

334. Giná tamže we fol. od r. 1465. w njž gest Nowý Zákon, a z Starého knihy Tobiáše, Judit, Esther, Job, knihy Šalomaunowy, Jez. Syrach, a 3 knihy Ezdráše.

335. Část biblj (Přjslowj, Kazatel, knihy maudrosti, Jez. Syrach, Pjseň Šal.) na hradě Kostu w červené wěži psaná 1436. na pap. we fol. (Weřeg. bibl.) U toho Rkp. gsau také Interpretationes nominum hebraicorum, a některé části Star. Zák. latinsky.

b. Tištěné.

336. W Praze we fol. r. 1488. listů 610 pracj Jana Pytljka, Savoryna Kramáře, Jana od Čápů a Matěge od bjlého Lwa.

337. Na Horách Kutnách we fol. 1489. skrze Martina z Tišnowa, s rytinami na dřewě. Listů 612.

338. Biblj česká w Benátkách tištěná r. 1506. fol. u Petra Lichtensteina z Kolonie, listů 570. W předm. prawj se: Wzali gsu na se tuto pracy opatrnij mužije: Jan Hlawsa: Wacslaw Sowa:

Buryan Lazar, Starého Města Pražského Měſſťiané etc. Korrektorowé (kališnjci) Jan Gindřiský ze Žatče, Tomáš Molek z Králowé Hradce usilowali o to, aby to přeložený swým kraganům stalo se srozumitedlným, přidawše třetj (gindy 4tau) knihu Ezdrašowau, z njž w předešlých wydánjch toliko část se nalézala.

β. Nowý zákon.

a. W Rukopisech.

339. Nowý zákon český w Biblioth. Bodleiana Cod. 1083. (w. Le Long in bibl. Sacra. p. 438. edit. Paris. 1723. fol.)

340. Nowý zákon na perg. w 4. wel. od r. 1417. Byl w Bibliothece P. P. Křjžownjků, ale pohřešuge se od r. 1784.

341. Nowý Zákon. Rkp. pergam. 1422. 8. při něm gest Mistra Janow traktat o Przigimani krwe.

342. Nowý Z. na pergam. w malém fol. we weřeg. bibl. Pražské od r. 1425. (Na konci): Dokonán gest tento zákon w pondieli po poswieceni swateho Gilgye ruku Martina rzeczeneho Koreczka Leta od narozenie Tyſſicieho cztirsteho XXV.

343. N. Z. na pergam. w mal. 4. w bibl. weřeg. bez roku; dle domyslu P. Dobrowského také z počátku 15 stoletj.

344. N. Z. na papjře we fol. w bibl. weřeg. Pražské. (bez r.)

345. N. Z. na pap. w 4. od r. 1466. we weřegné bibl. Pražské. (Na konci): Letha od narozenie syna bozieho Tisycieho Cztyrsteho ſſedesateho Sssesteho dokonal se nowy zakon pana naſſeho ihū xpa etc.

346. N. Z. na pap. we fol. w bibl. weř. (bez r.)

347. N. Z. na pap. w fol. w bibl. weřeg. Pražské s předmluwami sw. Jeronyma. (bez roku.)

348. N. Z. od r. 1469. w bibl. generalnjho seminarium w Prešpurku.

349. Nowý Zákon od r. 1480. 8. Rkp. pap. w Museum.

350. N. Z. na pap. w fol. od r. 1481. w bibl. Strahowské w Praze.

351. N. Z. na pap. w fol. od r. 1481. w hrab. Nostické knihowně w Praze.

352. Nowý zákon z druhé polowice XV. stoletj we W(jdni)? Tetawským nazwaný, ano Naučenj Balthasara z Tetawy synům swým r. 1579 na rozkaz Jana Tetawského z Tetawy na připogeném k tomu zákonu papjře znowa přepsané se nacházj. (w. D. G. der Sp. II. Aufl. S. 121-3).

353. Nowý zákon na pap. 4. od r. 1426. w bib. weřeg. Má po kragi varianty z nowé recensj.

354. Nowý zákon na perg. w 12. 273 listů, počjná s psanjm k Efezskym Kap. V. 8. druhdy u Ribaye, (kazatele w Uhřjch).

355. N. Z. na papjře w fol. u PP. Františkánů w Praze.

356. N. Z. na pap. w 4. od r. 1470 w Mikulowě.

357. N. Z. se žalmy, na pap. w 4. W klášteře Benediktinském w Reyhradě.

358. N. Z. na pap. w 4. od r. 1459. u Pana Gub. sekr. Cerroniho w Brnė.

359. N. Zákon w 4. na pap. sem tam necelý, w Libuni na faře. W 1 Kor. 10, 17 slowa: zgeduoho kalicha, wynechána.

360. N. Z. na pap. w fol. w Knihow. Wjdeňské Cod. Theol. 2128. Obsahuge text od Martina Lupáče opraweny. W knize Alters Phil. krit. Miscellen gsau z neho nėkteré texty uwozeny a s Padeřowskau biblj srownány.

361. N. Z. na pap. 4. w Lobkowické Knihownė Raudnické. Z předu i zadu necelý.

362. N. Z. na pap. w 8. tamže.

b. Tištėný.

363. Nowý Zákon r. 1475 w fol. (bez mjsta) 209 listů.

364. N. Z. od r. 1480 neb 1481 w 4. (w. Dlablacz Nachricht von einem bisher noch unbek. N. T. Prag. 1816.)

365. N. Z. r. 1498. w Praze w 4. listů 354.

366. N. Z. r. 1513 w Praze w 4. listů 386.

367. N. Z. r. 1518 w Mladé Boleslawi u Mikul. Klaudiana, w 4. 416 listů. Na tituli stogj: cum gratia et privilegio reverendissimi Generalis in ordine, t. zpráwce Gednoty Bratrské, gakýž byl (1518—1528), Lukáš Pražský. Prwnj to brátrské wydánj Now. Zákona.

368. N. Z. od r. 1525. 4. W Mladém Boleslawi na hoře Karmeli. Skrze Giřjka Štyrsu 335 listů.

γ. Částky biblj.

a. Rukopisné.

369. Žaltář na pap. w 4. pěknė psaný na počátku 16. stoletj. We weřegné bibliothece Pražské.

370. Žaltář, se summariemi, na papjře. w 4. we weřeg. Bibl. Pražské od r. 1475.

371. Žaltář s mnohými drobnými částkami ze starého zákona a s modlitbami we fol. w Bibl. kostela Pražského.

372. Žaltář s Proroky, na pap. w 4. w Bibl. weřegné Pražské. Leta Tiſſicieho XXoVIII. (kdež wynecháno CCCC.)

373. Proroci a kniha Tobiáše w Rkp. od r. 1471. w Stokholmė. Giný Rkp. w Bibl. kostela Pražského na pap. w 8.

374. Knihy Šalomaunowy, r. 1440 psané Frantkem ze Wierob Panu Tomáši mlynářowi w Kutné Hoře. W Bibl. Lobkowické w Praze.

375. Wýtah z knihy Ecclesiasticus 1497. Rkp. weř. Bibl. XVII. H. 19. num. 2.

376. Pašige wšech čtyr sw. Ewangelistů z XV. stol. Rkp. Bibl. weř. XVII. B. 13.

377. Žaltář chudých u PP. Františkánůw w Praze, gest zkrácený žaltář, s wynecchánjm mnohých Žalmůw.

378. Žaltář od r. 1511 psaný Johanně z Trčky Wáclawem z Wodnian (W Bibl. weřegné).

379. Ewangelia a epištoly, s kalendářem. Gilgj z Ratiboř český bratr, kazatel w Plzni pro Pana Laczlawa z Šternberka přepsal r. 1505. na pergam. w. 4. (w Duchcowě w Bibl. Waldštejnské). Ewangelia a epištoly na celý rok a některé modlitby Rkp. stol. XV. Bibl. weř.

b. Tištěné.

380. Žaltář, w Praze 1487. w 4. (Bib. weř. E. 18).
381. Kniha chwal božskych. 1499. 8. (podobno) w Plzni.
382. Knieby žalmowee. w Plzni. 8. 1508. u Mikul. Bakaláře.
383. Cztenie a Epištoly nedělnj, srzednij, patečnij, postnij. 1523. 4. listůw 116. w Praze, u Bílého Lwa. Týž tiskař giž dřjwe wydal nedělnj ewangelia, na Luži geště tiskna. (D. G. II. 335.)

c. Apokryfické spisy.

384. Knihy Nykodema mistra židowského z lat. w Rkp. od r. 1442 w mal. 8. na pergam. w Strahowské Bibl. Z něhož Tomsa 1ztau kap. w swé chrestom. wytiskl na str. 111. Mikulowský Rkp. na pap. 4. od 1453. Giný w Bibl. weřegné Pražské w fol. od r. 1465. Prwnj částka we 12 kap. gest Nikodema, druhá w 8 kap. slowe Volušian neb Tiberiowo poslánj. Jan Had mezi r. 1540 a 1560 wydal tu knihu pod nápisem: Čtenj Nikodemowo, a w předmluwě giž o giném wydánj zmiňuge. Potom wyšla w Praze 1761. w 8. u Jauernieha, a geště ginde pozděgi.

385. Třetj a čtwrtá kniha Ezdrášowa. Onano we wšech Rkp. se nacházj pod gménem druhé; tato (w lat. čtwrtá), toliko w některých mladšjch Rkp. rozdělena gest w 3tj, 4 a 5tau knihu Ezdrášowu.

386. Psanj k Laodicegským w staršjch Rkp. nepřicházj, nébrž teprwé w Padeřowské Biblj (N. 315). W neystaršjm tisku N. Z. od r. 1475 toho psanj nenj, gest ale giž w druhém geště před prwnj Pražskau biblj tištěném wydánj, a w mnohých pozdněgšjch.

387. Žalm 151nj proti Goliathu zcházj w neywjce Rkp. gest ale giž w Biblj N. 305. gakož i w českém žaltáři w 4. od r. 1475 s napomenutjm, že nenáležj mezi ostatnj žalmy.

d. Dogmatické a polemické.

388. Mistra Jana Husy a) Dewatero zlatých wěcý neb kusůw. Rkp. w Mikułowě (D. G. II. 226). b) Knižky tyto sepsal Mistr. Jan Hus proti knězi, kterýž prawil, že Hus horšj než który Diabel. 1509. w 8. per Paulum in monte Oliveti. W. Oddělenj III. num. 90. c) Sepsánj toto o 6. sti bludjch M. Jan Hus položil w Betlemie na stěně. 1510 tamž. d) Prowázek třjpramenný z wjry, lásky a naděge složený, r. 1411 sepsaný, pak 1545. w Praze 4. u Jana Hada tištěný, 14 listů. e) Učenj o wečeři Páně, w Normb. r. 1583.

f) Zrcadlo wěcý. O sedmi smrtedlných hřjšjch. Traktát o manželstwj. O cýrkwi sw. To wše náležá se při Postille r. 1592. tištěné. g) Traktát o poznánj a milowánj Boha (bez r. a mjsta.) fol. h) Odpowed na otázku, co gest to wěřiti. (bez r. a mjsta.) fol. i) O gednotě Cyrkwe (bez r. a m.) k) Knihy o modlitbě. (Odwoláwá se na ně sám we swé Postille.)

389. Wyznánj wěrných Čechůw strany hádánj, které bylo mezy mistrem Janem Přjbramem a mistrem Petrem Anglišem o bludné artikule Wiglefowé. Rkp. 1429 (weř. Bibl. XVII. A 16).

390. Traktát Mistra Jana Rokycany o přigjmánj pod gednau, w němž zastáwá přigjmánj pod obogj, odwoláwage se na šestero artikulůw, o kterých wedl hádánj s Hilariem u přjtomnosti krále Giřjho (1465.) (Nenj posud nalezen).

391. Hilaria Litoměřického, děkana kapitoly Pražské traktát o přigjmánj pod gednau, proti Rokycaně w Rkp. od r. 1468. na pap. w 4. knihowny kapitolnj. Mladšj opis od r. 1537. w 4. gest w Raudnici.

392. List Mistra Simona z Tišnowa proti přigjmánj pod obogj. Rkp. w bibl. weřegné od r. 1428.

393. Odwolánj těch kněžj, kteřj od sekty pikardů odstupowali za mistra J. z Rokycan w kostele Teyně. 1466. Rkp. bibl. weř.

394. Wyznánj wjry těch, kteřj od sekty pikardůw odstaupili. 1466. Rkp. (bibl. Lobk.) Snad gedno s předešlým num.

395. Biskupa Wratislawského Jošta z Rosenberka dewět článků proti kalichu, Giřjmu králi 1467. Též odpowěd ze strany pod obogj. Obogj spis w Rkp. weřeg. bibl. na pap. w 4.

396. Dwa listy bratřj českých Giřjmu králi r. 1468. a třetj list témuž r. 1470. (w. histor. Ged. Brat. Rk. R. Brožowsk.)

397. Mistra Jana Rokycany list pastýřský proti bludům Pikardůw 1470.

398. Dwoge psanj bratřj českých, kteréž o sobě wůbec wydali; gedno r. 1470. druhé bez roku. Rokycanowi bratřj čestj patero psanj učinili, kterýž za odpowěd weřegnau wydal proti nim rozpisy dwa r. 1470. po Čechách i po Morawě. Tjm pohnutj bratřj psali opět Rokycanowi 6tý list a brzy potom i 7mý a poslednj, i weřegně wydali psanjm zpráwu o sobě, že negsau tak bezbožnj lidé, za gaké ge Rokycan a kněžstwo geho rozpjsuge.

399. Mikuláše Wlasenického *) hádánj o krew božj, kteréž měl s kněžjmi strany Římské na zámku Chaustnjku w r. 1471. Tištěno bylo giž před r. 1582. gakž ugišťuge Štelcar.

*) Od něho založena sekta bratrůw českých, kteřjž slauli Mikulášenci, Wlasenićtj, a od mjsta schůzek swých Pecinowštj, a od pláče Plačtiwj.

Opět w 1600. Též německy přeložено od Martina Pačenia w Nürnberku, skrze Giřjho Kreydlu (bez roku.)

400. Psanj Mistrům Pražským uctiwé, od českých bratřj.

401. O půwodu a shromážděnj bratřj. Od Gednoty Br.

402. Oč gest nesnáze w Čechách. Od Gednoty Br.

403. Giné psanj, w němž dáwagj zpráwu bratřj ku porozuměnj gegich shromážděnj.

404. Weřegné wyznánj wjry swé o Cjrkwi swaté od Gednoty Br.

405. Weřegné wyznánj wjry swé o služebnjcjch cjrkwe a o swátostech. Od Gedn. Br.

406. Psanj proti nářku, žeby půwod Gednoty Bratrské byl z ďábla. Od Gedn. Br.

407. Apologie weřegná ke wšem Čechům proti útiskům od Rokycany pocházegjcjm. Od Gedn. Br.

408. Psanj o poswěcenj prawého kněze a kněze zlého, odkud který moc auřadu swého béře. Od Gedn. Bratr.

409. O zmařenj slowaBož. skrze zlého kněze. Od Gedn. Br.

410. Počet z toho, proč se oddělili od kněžj řjmského poslušenstwj a od služebnostj gich. Od Gedn. Br.

411. Smysl bratřj o půwodu apoštolském swatých prwotnj cjrkwe. Od Gedn. Br.

412. Psanj bratřj králi Wladislawowi a raddám gého na neyprwnégšj Sněm geho (o třech Králjch, w Lednu) 1472.

413. Psanj týchž témuž proti žalobám sočiwým od kněžj 1472.

414. Tři listy bratrůw Českých k neypředněgšjm městům (r. 1472) Pražanům, Žateckým a Meytským, při wolenj Wladislawa za krále.

415. List čtwrtý týchže k Stanislawowi, mistru, král. Kollege praesidentu, (též 1472).

416. Některé listy Řehoře, arciotce bratrského, kterýž umřel 1475 w Brandeyse nad orlicj.

417. Když na sněmu Benešowském pobjdnutjm owdowělé králowny Johanky zawřjno, aby bratřj (Pikharti nazwanj) mocj utištěni a zahlazeni byli, ano gediný pán osmělil se gich zastáwati, Bratřj weřegnau odpowěd na to psali, odřjkagjce se gmėna i bludů Pikhartských, a žádali, aby kněžj odpornj na ně nežalowali gen wůbec, ale aby zwláště určili, co u nich scestného nacházegj, čehožby se odřjci slušelo (1473).

418. Psanj Staršjch k Bratřjm a sestrám napomjnagjcj ge k stálosti w prawdě (1473).

419. Psanj Pánům Chocenským, proti kněži gegich, an Bratřj byl weřegně hyzdil, (1473).

420. Psanj kratičké Mikul. Kroměřjžskému (1473) od Bratřj.

421. Proti bludným a potupným Artikulům pikhartským s gruntownými důwody zpráwa. Rkp. Weř. Bibl.

422. Psanj mistřj Pražských proti Bratřjm (1475).

423. Odpowěd na spis Mistrůw Pražských od r. 1475.
424. Kostky epištoly proti Pikardům 1478-9. Rkp. weř. Bibl.
425. Dwa listy P. Janu Kostkowi od r. 1478. a 1479 proti Pikardům.
426. Odpor proti Pikhardským matlokám, pak
427. Proti ginému Pikusowi, mimo
428. Artikule proti Pikardům, králi, a
429. List králi od r. 1485, též
430. List satyrický gmenem Lucifera, gehož počátek gest tento: že Pikharti odpieragj byti Konšele etc. k Pánu Lwu z Rožmitála neywyššjmu Hofmistru České země, psaný okolo r. (1748) od Oldřicha z Kalenice a na Škwořeticých, (též w Rkp. w Jeně), konečně
431. Některá naučenj o přigjmánj w listech k Pánům Dubickému a Hradeckému, a
432. List Martina Lupáče, kněze, proti kropáči. Wše (od čjsla 426—432) w témž Rkp. w. D. Lit. II. 233.
433. Na deset artikulow etc. kniha proti bratřjm sepsaná od mistrůw Pražských. Odpowěd bratřj na ten spis. (1479).
434. Psanj kněze Wjta z Kruppé, faráře Hradeckého nad Labem, oswědčugjcj wyznánj Ležkowo o Bratřjch. 1476.
435. Protiwenstwj na Bratřj přišlá skrze swědectwj Ležkowo, kteréž kněžjmi wšudy na kázanj lidu ohlašowáno bylo. 1477.
436. Mistra Jakuba lékaře swědectwj chwalné o bratřjch, latinsky psáno a do češtiny přeloženo.
437. Psanj ku bratřjm českým dáwagjcj zpráwu o těch bratřjch, kteřjž gsau w Marcjch. 1480.
438. Psanj k zpráwě Bratřjm na slowa Proroka Malachiáše, 2 kap.: "Usta kněze ostřjhati budau uměnj." 1481.
439. Rada w moci swěta postaweným lidem od gednoho z Staršjch. 1481.
440. List obce pod obogj Augustowi biskupu poslaný. W Hradcy nad Labem 1482. Rkp. bibl. weř.
441. Psanj bratřj na Sněm Kutnohorský králi a geho radám. 1484.
442. List Jana Zagjce z Hasenbergu w kterémž napomjná mistrůw Pražských k swornosti a k poslušenstwj Římské cjrkwi, pak: Odpowěd Mistrůw pod obogj sepsaná w r. 1489, a teprwé w r. 1493 odeslaná. W témž Rkp. W historii Gednoty o trogjm psanj P. Zagjce a tolikeré odpowědi zmjněno na r. 1489.
443. Psanj bratra Prokopa, w němž dáwá počet: a) wjry swé práwě křesťanské b) o dobré wůli c) o tom že wždy wšech časů diwný lid byl na swětě d) bratru Lukášowi o Spis Bárky, w němž byl Br. Lukáš položil, že gakož bez gedné dsky bárka nestane, tak spasenj bez plnosti prawd. A giné k tomu čtwero psanj od r. 1490.
444. Psanj mnohá o moci swěta a přjsaze, (za přjčinau kteraužto rozdwogenj mezi bratry powstalo) 1491. též giný spis o tom r. 1492.

445. Psanj obšjrné a wssak pěkně učiněné o Pánu Bohu a o wjře prawé křesťanské a o modlářstwj. Prwnj djl gest Br. Wawřince Krasonického, druhý djl Br. Prokopa 1492.

446. Wyznánj wjry neb Confessj bratrská od Jana Táborského († 1495) sepsaná, o njž zmiňuge Wengerský str. 324. též Rkp. P. Brożowsk. Psal tu knížku na poručenj wšj rady bratrské.

447. Mistra Wáclawa Korandy traktát o weleb. swátosti Páně třetj, w Praze 1493. w 8. Proti té knížce psal něgaký mnich na odpor, a proti tomu psanj mnichowému psal zase Koranda, dotýkage bratřj hanliwě. Nato: Odpowěd bratra Lukáše na spis Mistra Korandy od r. 1493.

448. Psanj bratrské z Čech bratřjm do Muldawy, kteřjž tam králem Mathiášem wyhnáni byli, a s nimi tam byl bratr Mikuláš Slanský. 1494.

449. Mistra Jana lékaře (bratr to Lukášůw) psanj o tom, že nenj potřebj opětowati křtu bratrům při lidech prwé od kněžj řjmských pokřtěných. 1494.

450. List weřegný, gimž sgednocenj a upokogenj swornė wšech doswědčugjch různic w gednotě Bratřj oswjceno a upewněno 1495. Zde se prawj, že Gednota bratrská mnohé listy bratra Řehoře (k Rokycanowi a wůbec k národu gménem bratřj psané) gakož i traktáty geho: „o cjrkwi; o naučenj slowa; o dwogjm djle" za apokryfa wyhlašuge.

451. Mikuláše Wlasenického Zgewenj božj slanhám božjm. 1495. 8.

452. Téhož kniha psaná proti wjře katolické, proti papeži a přigjmánj pod gednau. 4. (Index).

453. Odpowěd na odpor proti přigjmánj pod obogj. 1496 Rkp. bibl. weř.

454. Troge psanj bratrůw od r. 1496, proč se oddělili od cjrkwe Řjmské.

455. Matrikath (Bosákůw), proti mistrům Pražským pod obogj (r. 1496?) K tomu náležj: Odpowěd na Matrikath Bosákůw, týchž mistrůw 1496.

456. Kdosi nawrhl otázku: „Mistře powěz, kteřj ptáci lepšj gsau, ti kteřj gedj a pigj, čili ti, kteřj toliko gedj a nepigj? a proč ti, kteřj gen gedj a nepigj, nepřátelé gsau těch, kteřj gedj a pigj? Na to odpowěděl giný latinsky: Argute auceps quaeris etc. a rozhodl, že ti lepšj gsau, kteřj nepigj. Načež w češtině wyšel odpor: „Nenie Ptacznikow, acz ty mne ptacznikem nazywafs etc."

457. O sedmi těžkostech smyslůw, na kteréž rozum wjry odpowjdá z strany přjtomnosti Krystowy w hostii. W Plzni 1498 w 8. zachowáno toliko 6 poslednjch listůw s záwěrkem: Tlaczeno w Nowém Plzni od Mik. Bakaláře Leta etc. Nenjli to gedno s tauto knjžkau:

458. Rozmlauwánj mezi swědomjm a rozumem o wečeři Páně, gauž gest w Rkp. Raudnické Bibl. při giném spisu: Zprá-

wy swědka očitého etc. Čili doložce gedno s rozmlauwánjm Mikul. Wlasenického (w. nahoře N. 399)?

459. Traktát o tom, kterak umučenj božj weda ku poznánj geho božstwj 1497? Rkp. bibl. weř. H. 19. num. 1.

460. Bratra Lukáše spis o Panně Marii, od r. 1498.

461. (Téhož) O spasenj wšech obecném. 1498.

462. Psanj učiněné Bratřjm z Wlach, od některých mužů společně; gakož i giná psanj odtamtudž gakému M. Giřikowi do Prahy od Antonia, pak psanj Šta...(?) Romani, a psanj králi Władislawowi. 1499.

463. Bratra Michala odpowěd na gisté artikule kohos negmenowaného, připisowané Wilému z Perasteina od r. 1499.

464. Bratra Lukáše psanj o přjsaze, co gest přjsaha, gaký základ gegj. 1500.

465. Gindřicha Instisorisa traktát proti Pikardům, kteřj prawili, že Cýrkew Řjmská gest nawěstka w Zgew. On sám w swém: Clypeus, 1501. mluwj o něm, ale nenj ho wjce nalezti.

466. Hradeckým, Orebským a Pardubským božjm wolenym etc. Gest to napomenutj k pokánj od některého Pikarda, neboť tam papeže lapežem nazjwá, a geg co odporníka Christowa předstawuge.

467. Rkp. s obrázky w Jeně we fol. 118 listůw, mezi nimiž 23 nepopsaných, 88 obrazů, 80 na pap. 8 na pergam. W textu mimo to 41 malých figur. Gest zbjrka z počátku 16 stoletj, ale wěcj staršjch. Spisowatel neb zbjratel geho gest Bohuslaw z Czechtic (gakž P. Prof. Jos. Šaffařjk z nápisu: hec Deo solemnisa de Czechtic dobře zawjrá). W něm nacházegj se tyto spisy:

a) Zrcadlo křesťanského žiwota. W mnohých figurách předstawugj se skutkowé Apoštolštj naproti skutkům řjmských biskupůw s citáty českými. Tři giné figury předstawugj Husa na kazatedlně a na hranici. (Porow. num. 612.)

b) 16 tištěných listůw, obsahugjcjch žiwot a psanj J. Husy a t. d. kteřjž listowé náležegj gakožto přjdawek k passionalu od r. 1495.

c) Po dwau obrázcjch na pergameně husitské služby božj, a táborské taženj předstawugjcjch stogj list Lucifera (wiz nahoře N. 430.)

d) Po giných figurách předstawugjcjch Žižku w čele wogska na koni etc. následuge Rozmlauwánj, w němž otec synům wyprawuge, kterak kalich a Zákon Božj w Čechách powstal.

e) Konečně dogmatické učenj o bjdě lidské, o smrti, o peklu, a nebeské sláwě.

468. Počet wjry. 1500. (Exempl. u P. Blechy w Praze.)

469. Wjra neplná, necelá, anobrž kusá nyněgšjch Nowowěrcůw. W Mladé Boleslawi v Giř. Štyrsy 1500. w. num. 527.

470. Bratra Lukáše psanj bratřjm Turnowským o smrti br. Jana Klenowského, 1501. Téhož giné psanj obšjrné P. Kawkowi na Škal, a při něm list we krátkých slowjch, též 1501.

471. Téhož psanj M. Hawlowi do Aušti. r. 1502.

472. Psanj Br. Tůmy Přelauckého uroz. P. Albrechtowi z Šternberka, o původu gednoty bratrské, že gest z boha a ne z lidj. 1502. Giné psanj téhož gakémus P. Sigmundowi. 1502.

473. Psanj od bratřj skrze br. Lukáše, dáwagjcj odpowěd na otázku: Proč ti, genž naděge hledagj, řjdcj gi požjwagj 1502.

474. Dwa listy Českých bratřj. Bez wlastnjho nápisu: Prwnj list bratřj králi Wládislawowi psaný. Počjná: Nayjasněgšj králi a pane: Pane náš milostiwý My lidee ponjženij a wašie králowske milosti pokornie poddanij etc. Na konci: Wydanie Geho Leta 1503. „Druhý list králi geho milosti etc.“ Na konci: „králi Wládislawowi Geho Milosti Wydanie Leta 1504“ w 8. listů spolu 52. Bez mjsta (w Normberce.)

475. Psanj obšjrné na odpowěd na otázku od přjtele sobě položenau, proč s bratřjmi ode wšech lidj potupenými a zatracenými obcowati nepřestáwá? 1503. (buď od Tůmy, aneb Prokopa, nebo Wawřince).

476. Psanj br. Wawřince Krasenického, w němž se očišťuge od nářku křiwého, gimž nařčen byl od P. Mikuláše Trčky a Panj Marty w Litomyšli. 1503. Giné psanj téhož gakémus Prokůpkowi w Litomyšli. 1503.

477. Napomenutj Staršjch Gednoty bratrské ke wšechněm zborům, zbuzugjcj k modlitbám a postům. 1503. Giné, gakby se bratřj w nestálých protiwenstwjch mjti měli. 1503.

478. Bratra Lukáše, ubjragjcjho se do Prahy, psanj bratřjm Boleslawským na rozžehnánj, 1503.

479. List P. Jana Kostky z Postupic bratru Wawřincowi odbjragjcjmu se do Prahy, napomjnagjcj ho k stálosti. 1503. w Litomyšli dán. (Připis w hist. Br. Rkp. P. Broš.)

480. Psanj bratřj z Čech bratřjm do Morawy. 1504.

481. Dětinské otázky. Prwnj to katechysmus bratrský. 1505. Proti těm otázkám učinili kněžj traktát, a wydali geg wůbec skrze wytištěnj od Plzenského impressora; a na ten traktát dali bratřj odpowěd dwoji, kratšj a delšj.

482. Bratra Lukáše psanj na otázku: proč se syn božj duchem S. w žiwotě panny wtělil? 1505.

483. Psanj o moci swětské a o zřjzenj gegjm (od bratřj) 1506.

484. Psanj bratra Tůmy Přelauckého bratru Wawřincowi Krasonickému do Litomyšle. 1506.

485. W r. 1507. psal gakýsi kněz proti bratřjm dowodě klaněnj Kristu w swátosti a bytu geho tu, gménem Giřjk Kwintjk od Hory. Na to učinili bratřj odpowěd. (1507)

486. W r. 1507 psal kněz Li''onský proti bratřjm.. bratru Šimonowi dwoge psanj, a bratr Šimon aneb mjsto něho bratr Tůma Přelancký psanj obšjrné učinil, kteréžto psanj gedna i druhá gsau wytištěna.

487. List tento od bratřj psaný králi Wladislawowi 1507. w 8. Tento list králi (na nowý rozkaz proti bratřjm) dán skrze pannu Maitu z Bozkowic, ku kterémuž i ona swúg list připosila a odpowěd od krále dostala.

488. List tento od bratřj dán na Rathauz w Starém Městě Pražském P. Podkomořjmu y wšem pánům auředajkům 1507. w 8. (Gest psanj pánům, rytjřstwu i wšem wůbec).

489. Spis dosti činjcý z wjry w Normberce prwě Imprymowán 1507. w 4. A-K. (Bez mjsta? na prwnj stránce poslednjho listu stogj Mikuláš Klaudyán.) Podruhé pod nápisem: Spis dosti činieczy z wiery, kteryž latinsku rzeczi Apologia slowe w Normberce prw wytiskowan. 1518. 4. 90 listůw. Mikulafs Klaudyan. Tlaczeno w Boleslawi mladem nad Gizeru.

490. Prwnj Cedule bratra Šimonowa, kterúž psal panom staršjm Hranickým 1507. w 8. Šimon ten byl zpráwce sboru Hranického (Weisskirchen) w Morawě.

491. Augustyna biskupa list král. Mil. Wladislawu poslaný Rkp. Bibl. weř. Odpowěd král. Wladislawa Augustynu biskupowi. Rkp. Bibl. weř.

492. Odpowěd bratřj na dwoge psanj něgakého Doktora Augustyna králi Wladislawowi 14 List. 1506 a 14 Pros. 1507 w Budjně podané. Počjná takto: Známo buď wšem; že Jakož sme králi geho milosti psali listy dwa etc. 1508. w 8. 52 listy A-G. (bez mjsta).

493. Rozmlauwánj mezi Gindřichem a Janem o nepoškwrněném početj Panny Marie od Jana z Wodňan (bosáka, kterýž sepsal Slowář Lactifer). Rkp. Weřeg. Bibl. na pap. w 22. od r. 1509. cum notis Balbini H. 5. Opět r. 1589 18. h.

494. Spis o obnowenj Cjrkwe w gednotě od bratra Lukáše w r. 1510 psáno. W Rkp. weř. Bibl. na pap. w 4. Gmenuge se zde Lukáš staršj Sprawce wgednotě zboru Boleslawského, a protož nemůže (dlé Dobrow.) ten spis dřjwe roku 1518 složen býti. Gindy ten spis slowe: o skutcých Krysta Pana. a we psané historii Bratrské: Spis o dwanácti let podlé památek skutků krystowých.

495. Téhož Lukáše list staršjm Gednoty. 1511. a giný

496. List psaný Bratrům w pokušenj. 1511. w 8. Na hoře Oliwetské skrze Pawla Mezyřičského.

497. Téhož Lukáše: O naděgi list. 1513.

498. O wjře swaté, kterúž Cžechowee a Morawané držj, ti kteřjž se zákonem paně zprawugj, toto wyznanj gest. 1515. w 8.

499. Paw'a Žateckého, administratora utraquistůw Traktát o přigjmánj malých djtek: 1515.

500. Jana Miroše, faráře v S. Křjže w Praze, ditky pokřtěné mugj býti k stolu Panie připuštieny. 1513. w 8. wiz dole na r. 1520.

501. Mistra Wácl. Pjseckého hádánj z lat. přeložil Hruby z Gel. w Rkp. od r. 1513. Weř. Bibl.

502. Odpowied bratřj na spis, kterýž včiniena gest a wytiskowán w Praze proti bratřjm. 1514. w 8. A-N. (bez mjsta, snad w Litomyšli). Gest to odpowěd bratra Lukáše na spis mistrů Pražských skrze mistra Martina o bludjch Pikhartských, kterýž spis mistrowé tisknauti a kazatelům čjsti dali.

503. O čtyrech posledujch wěcech Rkp. fol. 1514. we wšeřegné bibl. Wyšla pod nápisem: Knjžka srdečnj 1521, a M. Konáče 1602 u Weleal. dědiců. (wiz r. 1521.)

504. Dyalogus, w kteremž Czech s Pikhartem rozmlauwa, že su se bratrzij Waldenſſtij wſſeteěnie a ſſkodliwie od obu stran oddělili. 1515. 8. 24 listy. We welikem miestie Pražskem u Mathy Božij na Luży Mikulaſs. Mik. Konáč skladatel toho spisu připsal geg králi Wladislawowi k nowému roku, čjmž se mjrným Compaktátistau býti prokázal, a dworu bez pochyby zaljbil.

505. O klaněnij welebne Swatosti oltařnij proti pikhardským bludom z trzetijch kněh Stanislaydowych wybranije. 1515. w 8. 24 listy. Pragae in łacu Nikolaus Konaček cum gratia etc. Přeložil toto rozmlauwánj mezi Ulixem a bratrem Lorenzem (t. Wawřincem) z třetj knihy knèze Jana Stanislaidesa z Domašlic, gemuž ke cti Wacl. z Naměšti, Dokt. w Bohoslowj, pět sapphických strof složil.

506. Bratra Lukáše počet wjry (t. Apologie.) proč od strany pod obogj odstaupil. Sepsal a wydal 1515. (nenj gj nalezti.)

507. Téhož Lukáše list k zboru z wězenj; giný list k Petru Sudowi z Janowic, když z wězenj wyšel. r. 1515.

508. Téhož Lukáše: Odpowěd bratřj na spis Olomauckého kanownjka Bernharda Zaubka z Zdietin. 1517.

509. Téhož Lukáše: spis o šesti přjčinách bludu (proti knize w Praze 1516. pod gménem Sermones XII. od kněze Conamba latinsky wydané) r. 1517.

510. Spis dostičinięczy w. N. 489.

511. Mikuláše Klaudiana spis o prawdách wjry. 1518. w 4. w Boleslawi mladem.

512. Matiege Paustewnjka napomenutj Pražanům 1519. w 8.

513. Knieze Jana Miroſſe, faráře u S. Křjže w starem miestie pražskem, dwa Traktaty, prwnj: djtky pokřtiene nepotřebugj skušenj, magj byti k stolu Panie připuštieni; druhý: mjra nesmjrného poslušenstwj Papežského. 1520. w 8. 5 archů. w Praze. Oba traktáty byly psány giž r. 1513., a teprwé 1520. od Jana Podušky, faráře Teynského. a M. Wácl. Rožďalowského, děkana na Uniwersitě Pražské po smrti spisowatelowě wydány.

514. Sepsanie důwodůw z neygistšijch Pijsem swiedectwij obogjho y prawého rozumu gijch o klanienij a klekanij před swátostj tiela a krwe Božj. 1520. w 4. W Biele u Oldřicha Welenského z Mnichowa.

515. Rokowania dwu osob Paffkwilla a Cyra. Paffkwillus z Rajma k swatému Jakubu putowati magie s Cyrem na cestě setkal se. 1520. w 4. listů 9. Přeloženo od Oldřicha Welenského.

516. Spolu rozmluwanie sw. Petřa Apoštola, a naysswatiegffieho Julia druheho Papezie. A temuž při porodu daneho Angela buď zleeho neb dobreho. O mocy Cierkewni. a téez Cierkwe hlawie. W Nowie wyloženo. (na konci): Wyloženo a wytlaczeno Skrze Woldrzicha Welenskeho z Mnichowa. Leeta 1520. w 4. listů 24.

517. Doktora Martina Lutera Kazanij o nowem Zakonie a nebo o posledujm kffafftu Krysta Pana, to gest o mši, swaté we Witenberce uczinieno. 1521. w 4. 47 listů w Praze.

518. Mikuláše Tyčky Spis o prawém pokánj křesťanském. 1521. w 4. w Praze u bjlého Lwa.

519. Petra Chelčického Siet wiery, w 4. 1521. skrze snažnau péči Chwala Dubánka, na klášteře Wilimowském.

520. Téhož: Řeč na zgewenj S. Jana z kap. XIII. o ffelmie y obrazu gegim, (bez roku) w 4. A-Q.

521. Spis dosti czinicij otazce protiwnikuow gednoty bratrske, proč křest po služebnosti od kněze Řaimskeho swiecenj stalee wnie se opietuge. 1521. w 4. w Biele u Oldřicha Welenského. Druhé oprawené wydánj od r. 1521. u Pawla Oliwetskeho popisuge Wácl. Sturm, a zmiňuge též o třetjm wydánj téhož roku.

522. Naprawa skrze kněze Martina faráře v sw. Giндřicha w Praze wydané do toho listu a spisu, kterýžto vdielaw Mik. Konač z Hodiffkowa smiel poslati za dar noweho leta krali geho milosti. 1522. w 4.

523. Odpowěd na spis w nowě wydaný od kněze Mikuláše faráře v sw. Petra na Poříčj w Praze, 1522. 8. 16 listů (u Pawla z Meziříčj.)

524. Spis teuto o půwodu y o Prawdě kněžstwie trngiého, y o wšech zřjzených přislušnostech w požjwánj pořadnem včiněn gest we gménu panè. 1522. w 4. Inpressum in renomiori Boleslavio. u Gijřka Štyrsy. A-O po 8. P. 7 listů.

525. Doktora Martina Lutera o swobodie krzestianské knižka, 1522, 4.

526. Spis dosti činici tomu, proč při přigimani k swatostem zawazkowe dègi se. 1522. w 4. 13 listů. Giřjk Štyrsa (w Mladém Boleslawi).

527. Spis teuto we gmeno Panie včinieny, w niemžto nyniegffych nowowiercow neplna a necela a nobrž kusa wiera se vkazuge 1500 (chybně mjsto 1522 a neb 1523. D. Böhm. Lit. I. 144.) w 8. A-X po 4 listech, Z má 3 listy. Spis teuto čelj zwláště proti Luteránům a psán od někoho zGednoty bratřj českých.

528. Spis Martina Lutera, w němž ukazuge, co se mu při bratřjch zdá za prawee a pochybnee, a to z přjčiny otázek dětinských. 1522, w 4, 14 listů (bez roku) Paulus Olivecensis.

529. Odpowěd Bratřjm na spis Martina Luthera, kterýž niemeckým gazykem wytisknauti dal, nač nám naše spráwa podle psánj swatých slaužiti ma. Z Czech a z Morawy. 1523. w 4. 45 listů. In monte Oliveti (Litomyšl).

530. Spis tento otazek trogich. Prwnj yako počinagjcých draha, prospiewagjcých, třetie dokonaleyšfých, totiž dietij, mládencůw, y zmužilých, o wiere obecne křestianské gedine. 1523. w 4. 155 listů u Gjřjka Štyrsy (w Mlad. Boleslawi.) Po druhé 1524. w 4. tamže.

531. Spis tento, genž gest počtu wydanj, nayprw o mocy swieta a puowodu y o přičinach zřizenie gegieho y o prawdie gegie w nowem swiedectwi. Též y o přisaze. 1523. w 4. 80 listůw. Na Podoley (předmiestj w Boleslawi).

532. Odpowied na spis Kalencůw, w niemž wšecky na pořád potupuge y odsuzuge na zatracenj smiele a to neywjc bratřj a Lukáše zegmena, na nějž slušny odpis gemu zase činj. 1523. Z Boleslawie w 4. 16 listů. Olivecensis. Od Lukáše staršjho mezi Bratřjmi.

533. Spis tento o pokanj. Nayprw coby to w sobie neslo slowo pokanie. Potom o puowodu pokanie. Potom o rozdiele pokanie. 1523. w 4. 56 listů u Gjřjho Štyrsy na Podolcj.

534. Odwolánj odpadlstwj. Přjklad a nawrácenj se od Antykrysta. Rok 1523 w Indexu mylný gest (dle Dobr. Gesch. d. Sp. II, 337). Bez mjsta.

535. Spis welmi užitečny a potřebny o stawu swobodnem a manželskem počina se šťiastnie. 110 listů. Ktomu gakožto druhý djl:

536. Tento spis o manželstwie včiněn gest we gmeno panč. W niemžto postaweno gest Naiprw, coby bylo manželstwie. Potom coby byla swátost manželstwie. Potom co potřebie mieti před manželstwim y swátostij. Potom co potřebie gducym k manželstwie y k swátosti etc. 1523, w 8. 74 listů.

537. Spis o potřebnych wiecech křestianskych, kterýž gest od niekterych kniežj Pražskych wydany, proti wystawowanj swatosti tiela Kristowa w Monstrancy. Opiet giny, že mše nenie obiet. Giny kterak Kristus gt podstatniegi w czlowieku dobrem milostj swu, než w swatosti oltářni. Opiet o poswiecowanj tiela y krwe Panie, že má býti gazykem rozumnym. 1524, w 4. 8 listů. Na čele stogj kalich s nápisem: Bibite ex eo omnes, wa lije se o to podnes. (u Gjř. Štyrsy.)

538. Wyznánj wjry wšbec učiněné od těch, kteřj bywie skrze bludné kněžj swedeni naprawiti se dali. 1524. Rkp. weř. Bibl. A. 16. p. 120.

539. Spis o sprawedliwosti podle rozličnych promienitedlnostj a rozdielu, též y o sprawedlnosti z wiery coby byla. (Připogen) Spis o lásce. 1524, w 4. 161 listů. (U Gjř. Štyrsy.)

540. Odpiš proti odtržencom genž se malu stranku nazywagj na spis wydany pod gmenem Kalencowým proti spisu o

mocy zřjzené swěta wydanému od bratřj. Skonáwá se wypsánj práw bratrských we středu před obřezánjm Panė leta P. 1524. a tehož leta w Sobotu den Památky sw. Nėtiſſe pauny wytištėno spolu při odpowėdi Kalencowė. 1524. w 4. na Podolci (Mlad. Bolesl.) u Giř. Štyrsy.

541. Od bratřj list králi Ludwikowi poslaný 1524. Tento spis a Confessy Waldenských aneb Boleslawských bratřj w Indexu poznamenaná zdagj se býti gedno. (D. G. II. 539.)

542. Clypeus fidelium, Pawéza wieřjcych, gest spis (dle Paprockého I. 197.) od knėze a Pražského bakaláře Augustyna Netwořického proti Luteru, bratřjm a nėkterým mistrům Pražským wyhotowený a Opatu Emauzskému Janu Nožičkowi připsaný. Ponėwadž žadného exempláře nestáwá, pochybne český-li byl.

543. Knieżka tato gest o gruntu wieřy obecne křestianske s gistymi důwody proti odporům Antykrystowym wydana od bratřj. 1525. w 8. 24 archy. Olivecensis.

544. Spis bratra Matėge Paustenjka, kterýž tu w Praze od nėkolika leth w przijkladnosti žiwota sweho gsa slowo zákona božiho zgewne gest kazal včil y napominal Administratorowi mistru Hawlowi s žadostij spasytedlneho dobreho sepsaw do Tyna na faru poslal. Mistr pak zlee za dobre nawraceigic Matiege hned y s poslem do ſſatlawy wsadil. A to se stalo w Sobotu před třetj Nedielij w postie Letha 1525. w 4. listů 8.

545. Spis proti odporům žeby swátost tiela a krwe Panie znamenjm toliko a ne prawdau byla. (Index 250.) 1526.

546. O niemecke mſſi. 1526. (wiz kázanj o Wečeři Panie 1544.)

c. Milostiwé leto.

547. List milostiwého léta 1509. Rkp. bibl. weř.

d. Wýklady.

548. Jana Husa Wyklad na 12 článků wjry, na 10 přikázanj a na otčenáš. 1520. w fol. 108 listů (bez mjsta). Na žádost Urozeného P. Jana (podobno Špetla, který se k českým bratrům znal). O sobė zwlášť: Kratičky wyklad na přikazanie bozie desatero pro sprostne a neprazdne w pracy wylozené skrze mistra (gméno gest wyškrábáno, a na kragi připsána slowa: nechay stati pro boh.) W Rkp. bibl. Olomaucké N. 5. Wýklad na prwnj epištolu sw. Petra též od Husa.

549. Wyklad na Piesniczky, genž slowu ſſalomunowy, Rkp. na pap. a z částky na pergam. s obrázky od r. 1448. w 8. (u mnc.)

550. Ecclesiasticus aneb naučenj, gakby kážanj mohla lidu býti včitečná Rkp. weř. bibl.

551. Mikuláše Lyry wýklad na čtenj sw. Matauše. Rkp. w fol. w Krumlowė za času Balb. Nynj w bib. weř. pod XVII. C. 20.

552. Wýklad na ewangelium sw. Jana od 1-7 kap. w fol. w bibl. kostela kapitolnjho. A. 109.

553. Wýklad na knihu Ecclesiastes od M. Jana Černého, lékaře gakési panj Joance z Liblic. 1500.

554. Wýklad na Zgewenj sw. Jana, sepsal bratr Lukáš r. 1504.

555. Wýklad na otče náš od Cypriana, přeložil Wiktorin z Wšehrd, w Plzni. 1501. w 8.

556. Bratra Lukáše a) wýklad na 6 kapitolu sw. Jana, item na 3. kap. s. Jana, o Nikodemowi, pak na 4. o Samaritance, též srownánj těch kapitol 3. 4. 6. s. Jana. Též na 11 kap. epištoly k Korintům. (1504.) b) Wýklad na knihu Žaltář k žádosti gedné panj, 1505.

557. Naučenj prawee modlitby s wýkladem na modlitbu Panie. 1512. w 8. Per Paulum in monte Oliveti. (w Litomyšli)

558. Na Žalm Dawiduo: Smiluy se nademnú Bože, wýklad bratra Jeronyma w Praze. 1514. w 8. 32 list. Gest to Sawanarolůw wýklad žalmu 50ho.

559. Wýklad na modlitbu Panie, kdež y prwee w položenij kratčiem, gakož předmluwa oznamuge. wytiskowan gt 1520. w 4. Poprwé 1512. (wiz N. 557.)

560. Weyklad slawného d. M. Luthera o Antykrystu na widienj Danyelowo. w 8mé kapitole. w Praze 1522. 4. od Oldřicha Welenského přeloženo i tištěno. (kázanj dle Dobr. II. 396).

561. Petra Chelčického spasitedlnij wykladowe na cztenie nedielnij w Praze u Pawla Seweryna 1522. fol. Po druhé tamže roku 1532. b) Wýklad na čtenj sw. Jana w 1. kap. Rkp. weř. bibl. 1597.

562. Wýklad na Evangelium sw. Lukáše Rkp. weř. bib. XVII. D. 22.

e. Postilly.

563. Husowa postilla, Rkp. na pap. 4. W bibl. weřegné geho wlastnj rukau (gak se prawj) dopsaná r. 1413. Záwěrek gest: Leta tisicieho cztyrzsteho a trzinadczteho w den postuy Swatych Apoštolow Simona a Judy na hradie genz slowe Kozi toto wylozenie swatych czteni gest skonano Jan Hus Mistr. Opis giný též Postilly od 1415. skrze Zykmunda z Domažlic (u P. Horčičky). Opět giný nacházj se w městské bibliot. Normberské na pap. w 4. psaná (dle Dobrow.) mezi 1443-1453. Opět giný Opis w Bibl. weřeg. w fol. as téhož stářj. Tiskem wyšla w Normberce od Jana Montana a Woldřicha Naybera L. P. 1557. fol. 1563 w fol. pod nápisem; Postylla Jana Husy, Mučedlnijka Božijho, na Ewangelia, kteráž se čtau přes celý rok, k nižto přidané gsau mnohé giné knijhy, téhož M. Jana Husy, kteréž gsau gesstě nikdý nebyli Imprymowané, a giž nynij teprw na swětlo wydané. Kterychžto kněh přewrátě List, Index aneb pořádek nagdeš. MDLXIII. (Na konci): Wytištěno w Slawném a Řijšském Městě Norberce, v Jana Montána a Vlricha Neybera fol. 2 djly. Prwnj djl obsahuge na XIV listech předmluwu, žiwot a t. d. pak samý text na LXVII. listech; Druhý djl CCLXI. listů, ozdobený mnohými obrázky na dřewě, tištěn střednjm švaba-

chem). Dotčený Index na druhém listu ukazuge obsah: 1) dwè předmluwy J. Husy. 2) Předml. impressorowa. 3) Žiwot J. Husy. 4) Dwè epištoly J. Husy z Konstancj o přigjmánj pod obogj. 5) Postilla na ewang. nedèluj, a swátky nèkteré. 6) Kázanj o wečeři Páně. 7) O šesti bludjch. 8) Dewèt článkůw aneb kusůw zlatých. 9) Zrcadlo wètšj. 10) O sedmi hřjšjch smrtedlných. 11) Pèt epištol J. Husy z Konstancj. 12) List Pánůw českých a Morawských do Konstancj odeslaný. 13) Traktát o manželstwj. 14) Traktát o Odvmrtj. 15) Dwanácte článkůw wjry křesťanské. Opět (w Praze u Melantrycha) r. 1564 w témž formátu gako Normberská (bez mjsta tisku). Pod tytulem: Mistra Jana Husy Postylla na Ewang. kteráž se čtau přes celý rok we dni nedèlnj, giž po druhé wytištèná y s registrum, kteréhožto prwe nebylo, znowu lépe zprawená y bedliwègij dèlaná, neb corrygowaná. K této Postylle přidané Epištoly Nedèlnij, též s wýklady na celý Rok Mistra Jakobella (w. num. následugjcj.) Také přidán gest y žiwot téhož Mistra Jana Husy, a ktomu nèkteré Epištoly, kteréž gest w Konstancy gsa v Wèzenij k Čechům psal. fol. Prwnj djl listů 10. (Předmluwy Impressor. a Husy k čtenářům a na postillu) a CXIV. textu. (Pak) druhá stránka Posty ly aneb kázanj Nedèlnjch od sw. Ducha až do 1nj Nedele Adwentnj, listů CCXIII. W Norm. 1592.

564. Epištoly nedèlnj s wyklady přes celý rok. Mistra Jakobella, knèze a kazatele zákona Panè, wèrného a milého Towaryše téhož Mistra Jana Husy, kteřj gsau gešté nikdy nebyly tisknuté, ale giž nynj teprw na Swètlo gsau wydané. l. 1564. listů CCIIII.

565. Petra Chelčického Postylla pod nápisem: Kniha wykladůw spasytedlných na čtenj nedèlnj w Praze 1522. fol. potom 1532.

566. (Mistra Jana Rokycany) Weykladowé a kázanj na čtenj nedielnij přes celý rok. Wydal gi gakožto farář w Teynè w Praze r. 1470. Gest toliko w Rkp. okolo 1500 (u P. Fr. Saukupa w 4.) též od r. 1584. w katal. nebožtjka Institorisa kazatele w Prešpurku od Jana Cadaverosa ginák Kauřjmského přepsaná. Giný Rkp. Bibl. weř. 1586 psaný od Dawida Prätoria, präceptora w Táboře. Ginj od r. 1612, 1659. 1671. (D. G. II. 230). M. Rokycany kázanj a řeči w Rkp, nacházely se w knihownè nebožtjka Fr. Ant. z Nell, a nèkteré četl Dobner sám, kterýž o tom zpráwu dáwá w Monum. hist. boh. na r. 1434. Bohemico sermone pereloquentem fuisse Rokyczanam Praedicatorem Eccl. S. Mariae ante laetam curiam Pragae prodit una alterave ejus oratio jam annos abhinc aliquot a me lecta etc.

f. Kázanj.

567. Euchiridion, seu Manuale Curatorum, dans praedicandi modum tam latino quam vulgari Boemo sermone, omnibus curatis cum utile, tum necessarium. Norimberg. 1518. w 8. Neznámo P. Dobr. obsahugeli přjklady české. (D. G. II. 527.)

568. (Jana Husa) kázanj o tělu božjm. Na něž se giž geden Utrakwista w swé Odpowědi na Matrikath Bosáka, od r. 1496 odwoláwá, dokládage, že to i giná kázanj rukau mistra Jana Husa psané máme. Wyšlo od Pawla Bydžowského, kněze a faráře pod obogj u sw. Hawla, w Praze 1545 česky a něm. spolu s kázanjm Jakaubkowým o wečeři Páně, připsané Pražskému měšťanu Duchkowi Chmeljři ze Semechowa, gakožto milownjku a shromážditeli Husowých spisůw.

569. Téhož Husa kázanj o umučenj Páně w Rkp. Stokholmském D. G. II. 226.

570. Téhož kázanj o wyswětlenj wjry, o Pánu Bohu a sw. Trogicy.

571. Ondřege Kracowského Oprawdowý kontrfekt odporného boge a potýkánj bogownjkůw, kteřj zastáwali božstwj a člowěčenstwj Krysta Pána. 7 Kázanj 1517. 8.

572. Téhož kázanj pohřebnj (Index). Téhož Weykladůwé a kázanj na ewangelium sw. Jana. (Index)

573. Giry paustewnjka kázanie o narozenj božiem. Rkp. stol. XVI. Bibl. weř.

574. Téhož dwoge kázanj o Antikrystowi, latinsky wlastně psané, kteréž do češtiny přeložil Wiktorin Anxigin, w Magdeburce, 1554. w 8.

575. Jakaubka kázanj o poctiwosti a cti, kterau má člowěk wěrný učiniti tělu a bohu. Tištěna 1545. 4. (bez mjsta).

576. Téhož bohomyslné kázanj a rozmlauwánj wěrné duše s Panem Krystem, (bez mjsta) Pawel Bydžowský ge wydal s Husowým káz. o tělu Božjm 1545.

577. Petra Chelčického řeč na 13 kap. zgew. O šelmě a obrazu gegjm. w 4. stogj w Indexu bez roku.

578. Wýklad na Lukáše, (gsau wlastně kázanj) Rkp. na pap. w fol. weř. Bibl. (D. G. II. 231).

579. Kazanij M. Luthera na desatero přikazanij božj, kteręž lidu obecznemu zgewnie w miestie Witeberce kazal gest. 1520. 4. w Praze. Toto kázanj přeložil M. Pawel Přibram, a dal na swůg náklad tisknauti, umřel ale dřjwe wygitj knižky (u bilého Lwa, gak ge widěti ze štjtu Města Prahy a přjpisu Arma C. P.)

580. Kázanj nedělnj a swátečnj 1520 per fratr. Frewdl de termis (w Železnici) Rkp. weř. Bibl.

581. Doktora Martina Lutera kazanj o nowem Zakonie a nebo o posledujm kssafftu Krysta Pana — to gest o mssi swato we Witmberce vczinienė. 1521. w 4. 47 listů. w Praze.

g. Swatj Otcowé.

582. Sw. Isidora naučenj každému hřjšnému wáltečné, w 18 kapitolách, w Rkp. kterýž počjná se s Mládencem, a skončuge s Alexandrem (Wełeg. Bibl.)

583. Sw. Augustina Rukowět. Rkp. Weřegn. Bibl. Též za žaltářem od r. 1475. Též w Bibl. Wjd. Cod. Theol. Ms. N. 790. w 8. listů 316. kdež nalezati Wýtahy z epištoly sw. Jeronyma, a od str. 53 Rukowět sw. Aug. takto počjnagjcj: (P)oniewadž

mezy osydly bydlimy snadnie od slawy nebeské odpadugemy etc. a na listu 68. y dokonana nebeska slawnost Amen A tak gest konecz rukowieti swateho Augustyna

584. Téhož Tractatus de fide catholica ad Petrum Damianum lat. a česky od r. 1485.

585. Téhož: řehole (Ordensregeln) od r. 1500.

586. Traktát de conflictu vitiorum et virtutum, který se sw. Augustýnu giudy připisowal. Rkp. Dworské Bibl. Wjd. (Cod. Theol. N. 934. fol.)

587. Eusebia epištola k Damianowi o s. Jeronymu Rkp. stol. XV. Bibl. weř.

588. Sw. Jeronyma modlitby, list k Paulu a wyprawowánj o smrti geho w Rkp. od r. 1532 u Minoritů, kterýž ale ze staršjho opsán gest, gakž to slowa některá, k. p. gešitnost (vanitas) a t. d. prozrazugj.

589. Kniha sw. Jana Zlatoustého O naprawenj Padlého, od Wiktorýna ze Wšehrd česky wyložená 1495. Přjpis kněžj Gjrowi, faráři kostela Matky Božj na Lúži, znamenitý pro to, co o gazyku českém prouášj. Po druhé w Praze u Fetterlowé z Wildenbrunu 1820. 8. archů 9 a dwa listy. W. num. násled.

590. Sw. Cypriana list Donatowi o potupenj swěta; téhož wýklad na otče náš; pak sw. Chrysostoma řeč o naprawenj padlého, přeložil Wiktorin Wšehrd, giuau téhož na tuto řecz, že žádny vražen byti nemuož než sam od sebe, přeložil Hrubý z Gelenj, kterauž w r. 1497. připsal Mikulášl z Černčic. Wšecky čtyry spisy tištěny byly pod titulem: Knihy čtwery (Na konci): Skonawagj se knihy cztwery, dwoge s. Jana Zlatovsteho, Prwnije gsu o naprawenij padlého. A druhe na tuto rzecz. Že žádný vražen býti nemuož, než sam od sebe. Cypriana pak swateho teež knihy dwoge. Gedny o potupenij swěta. A druhee wyklad na Otcze náš A to Leta Bozieho TCCCCCI. 8. w Plzni A-E po 8, T7 listůw. v Mik. Bakaláře.

591. Epištola Cypriana M. o Záwisti a Nenáwisti. 1507. w 8. na hoře Oliwetské (w Litomyšli). Cypriana list o kněžjch, přel. od Hrub. z Gel. Rkp. od r. 1513.

592. Cyrilla Epištola k sw. Augustinowi o diwech; z XV. stol. Rkp. w. Bibl. weř.

593. Cyrilla čtwerohranáč neb o čtyrech hlawnjch ctnostech a těm ctnostem protiwných hřjšjch. Rkp. stol.. XV. weř. Bib.

594. Sw. Bernharda Rozmyšlenie a obieranie (o umučenj Chr.) stojj po žaltáři od r. 1475. W giném Rkp. nacházj se Pláč Marie. Ale spis pod nápisem: Řeč sw. Bernarda o rzadnem sprawowánj hospodárzstwj gest od giného spisowatele (w. num. 165.)

595. Sw. Bernarda traktát o bogi duchownjho Geruzalema*) W Benátkách. 1506. w 8. 13 listů, též w Praze 1507. w 8. Pawel z Mezyrzičij.

*) Wydal geg s knjžkau: Zrcadlko traktatek etc. Jan Gindřiský ze Žatče, geden z Correctorůw Biblj Benátské.

596. Sw. Bernarda o dokonaném žiwotě. stol. XV. Rkp. weř. Bibl. XVII. E. 8. N. 14.

597. Sw. Anselma rozgjmánj, mimo některé geho menšj spisy w Rkp. 6. u Křjžownjků.

598. Sw. Bonawentury menšj ascetické spisy w Rkp. od r. 1453. na papjře w 4. Weřeg. Bibl.

599. Sw. Řehoře řeč, kterak w štěstj se chowati máme. Rkp. (1513) od Hrub. z Gelenj.

600. Sw. Basilia řeč o Záwisti. Rkp. (1513) od Hrub. z Gelenj.

601. Lactantius Firmianus. O prawé pootie bozij. (Přitom) wýtahy ze Seneky o hněwu. 1518. w 4. Půl sedma archu po 6 listech u Mikul. Klaudiana w Bolesl. Mladem. Opět w Praze 1786. w 8. str. 108. v Jan. J. Diesbacha (od Faust. Procházky).

h. Wzdělawatedlné.

602. M. J. H. (Mistra Jana Husy) Dcerka aneb poznanie cesty prawé k spasenj. Rkp. XV. stol. (bez roku) w 4. kdež i chronika Martiniani, Solfernus, začátek Beliala, Adam a Ewa, basil, kompaktáta a kralické letopisy české. W gineém Rkp. od r. 1414 u P. Horčičky. Tiskem wydána od W. Hanky. W Praze 12. 1825 u J. Fetterlowé z Wildenbrunn.

603. (M. J. Husy) O prawé powinnosti člowěka fol. (bez roku i mjsta) Téhož: O skáze pochazegjcý z vstanowenj lidských fol. (bez roku i mjsta).

604. (Rokycany) O sedmi wážnjch a wadách, gešto hlawnj hřjchowé slowau, o poznánj se wnich, o gegich mrzkosti, a kterakby ge člowěk přemocy, aneb se gich wystřjcy mohl. Wydáno od Fr. Nowotného z Luže etc. w Praze u Jana Diesbacha 1807. 8. str. 43.

605. Přjklady z historie o Cjsařjch s allegorickými wýznamy, w Rkp. Weřeg. Bibl. w 4.

606. O stawu swobodném, wdowském a manželském Rkp. od 1463. fol. w Bibl. Weřegné.

607. Mládenec neb Orlogjk (neb Orlog) maudrosti wěčné; Rozmlauwánj mezi maudrostj wěčnau a mládencem. W Rkp. od r. 1455*) 1469. w 4. 1497. w 8. w Bibl. Weřeg. Giný w Museum w 4. u něhož některé lekcie aneb čtenj. Rkp. w Gindřichohradecké Bibl. obsahuge též Mládence (mimo giné ascetické spisy, pak Trojanskau kron. od 1469. a Barlaama od r. 1470. posléze Alexandra bez roku). Neymladšj Rkp. u Minoritů od r. 1532.

---

*) Pjsař toho Rkp. přidal toto: Knižky genž slowu Orloy wěčné mudrosti. A napsany su od gednoho, tent gest gedl suchich partek mnoho a psal ti ge sedie na lawje, a mat humence na swe hlawie a dokonal ge tu střeďu den sw. Řehoře leta od narozenie Božjho 1455 počjnagjce.

608. Albertana učeného w práwjch, rodem z Brixena, troge knihy a) De modo loquendi et tacendi. Naypzwe kladé naučenie kterak se má člowěk mieti při mluwenj a při mlčenj. b) de consolatione et consilio. c) de dilectione dei et proximi, do češtiny přeloženy; we 3 rukopisech Weř. Bibl. od r. 1475, 1493, třetj bez roku toliko třetj knihu obsahuge. W Klatowském Rkp. od r. 1465 po Normberském Městském Práwě stogj prwnj kniha pod nápisem: o rzaduem mluwenj a mlčenj, kteráž o sobě tištěna byla r. 1502, w 8, (w Plzni). Opět 1528, w 8. w Plzni u Jana Peka. W Prešpurce též Rkp. gest, o němž P. Gifj Palkowič w Týdennjku 1817. N. 29. zpráwu dal. Zdali w něm wšecky tři knihy obsaženy?

609. Traktát o domu duchownjm, kterak geg má každý člowěk hodně vstawiti. Mareš z Obramowic, 1497. Rkp. Bibl. weř. H. 19. N. 4.

610. O Nasledowánj Krista Pána, w Rkp. 4. genž Janu Gersonu se připisuge. Obsah Krumlowského Rkp. Balbin (Boh. docta II. 172) takto udáwá: Thomas a Kempis († 1472) veteri bohemica lingua ex Latino versus; additi etiam quidam libri Gersonis de Meditatione cordis etc. Tištěna byla ta kniha r. 1498. w 8. Potom okolo r. 1527 (nestáwá žádného wýtisku wjce), 1551. 8. (Nápis: Jana Gersona Knjha o nasledowánj Pána Kr. etc.) w Prostěgowě u Günthera, od r. 1567, 12. s Nápisem: Knjha zlatá o Následowánj P. Krysta od Thomáše Kempenského, Kanownjka Rzadu S. Augustyna etc. W Staro-Pražské kollegi blíž Mostu. Přjpis od Congregacý české w Kaple Bethlemské etc. Magistratu Pražskému str. 447. a regstř. W Praze u Melantr. 1571. w Olomauci u Milichthalera 1583. pak od Jesuity Hostowina w 12 bez roku (asi 1590). Potom w Praze 1622. 8. u Štěp. Biliny, a 1644. 8. 1657, 1674 a 1681 wše w 12. Pak 1698. Též u Rosenmüllera dědictwjm sw. Wacl. 1710. 12. Od Kamenického asi 1711. W Glanzském katalogu stogj wydánj od r. 1725. 12. W Trnawě 1744. 12. W Praze 1747, 1753. w 12 wětšjm u Ign. Fr. Prussy w Praze str. 423. Registř. žiwot Tom. Kemp. a předm. Též 1759. Dwakrát w r. 1762. u Prussy a u Hraby. W Brně 1795. 1817. S připogenými modlitbami 1823. w Hradcy Král.

611. Spis o sprawedliwosti podle rozličných promienitedlnostj a rozdieluo, též y o sprawedlnosti z wiery coby byla — (Přitom gest): Spis o lásce. Počjná. Toto o lásce naypzw kázáno bylo w kázanj k sluhám a k zprawcom lásky Leta Panie MCCCCCiij (1503) a téhož leta ku paměti y sepsano etc. (wytištěn ukráceněgšj). 1524. w. 4. listů 161. Na Předměstj Mladého Boleslawě. Georgius.

612. Zrcadlo křestianskeho žiwota w Benátkách. 1506. w 8. 21 listůw. Gednoli s num. 467 a)?

613. Rozmlauwánj Ducha člowiečjho s dussj o připrawie k smrti. 1507. 8. Paw. z Mezyřičj. Druhé oprawené a rozmnožené wydánj pod gménem Dialog, to gest Rozmlauwánj etc. 1520. 4. Paulus Oliveceusis. Též 1563. 8.

614. Rozmlauwánj smrti s člowěkem. 1507. (Index.)

615. Palagia jahna kostela Římského knjžky o upokogenj neb wkladu samotnem etc. 1511. Rkp. bibl. weř.

616. O způsobu žiwota křestianskeho. 1513. w 8.

617. Knihy o čtyrech posledujch wěcech. 1514. Rkp. weř. B.

618. Jana podjahně kostela Řjm. Počjtá se sedm kusůw, které poslal otec Mogžjš otcy Pyremontowi, a kdož ge bude zachowáwati, ten wyswobozen bude od muky. 1516. Rkp. při žiw. sw. otcůw Hrub. z Gel. w Bibl. weř.

619. Jana Gerharda každodennj cwjčenj se w pobožnosti. Z lat. přeložená od Jana Cyrylla Trebického, kazatele w kaple Betlemske. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1516. 12.

620. Lukáše Spráwa člowieku wiernemu pracujcýmu k smrti welmé Panj poslaná. 1518. w 4.

621. Glř. Morgenstern zrcadlo hřjšných neb kniha protj wšelikému swěta tohoto přewráceného stawu 1520. Rkp. bibl. weř. R. 48.

622. Knjžka srdečnj. Zrcadlo tehodnj 1521. w 4. w Praze u Mikul. Konáče. Welesławjna připogil geště traktát: prawidlo šlechetneho a křestianského žiwota. Po geho teprwé smrti wyšly wšecky tři pod nápisem: Cesta žiwota 1602. w 8. Připis wdowy Anny gest od r. 1600. Kniha utěšená a wzdělawatedlná. Obsah gegj šjře tento gest: Prwnj gedná o čtyrech posledujch wěcech, kterež gsau: smrt, saud, peklo a radost nebeská; druhá zrcadlo sedmi dnů: O mrzkosti a bjdě člowěka; o hřjchu, o pokanj, o swětu, o falešné sláwy etc. potupenj, o smrti; o radostech nebeských a mukách pekelnych. Třetj patero zawjrá: Důwody pjsma, kterými nás wede k šlechetnosti; zapřenj sebe samého, o trpěliwosti, přemyšlowánj budaucýho žiwota; kterak užjwati máme zdegšjho žiwota. str. 504. Mimo připisy dwa (druhý Konáče).

623. Spis welmi wžitečny a potřebny o Stawu swobodnem a manželskem počina se šťastně: Leeta patnactisteho Třimecztcitmeho 1523. w 8. 110 listů. Olivecensis. Pak druhý djl:

624. Tento spis o manželstwie wčinien gest etc. 74 listy. Složen byl celý spis r. 1509. ale tištěn 1523. w Mladém Bolesl.

625. Řeč welmi užitečná k spráwě žiwota, w podobenstwj o Mallibeowi a Prudencyi. z XV. stol. Rkp. weř. Bibl. D. 25. Num. 2.

ł. Romány duchownj.

626. Barlaam w Rkp. Gindřichohradeckém od r. 1470 opsaném skrze Wawřince z Tynhoršowa. Tytul gest: Řeč o gednom kralowiczi gmenem Jozafat. Tištěn w Plzni u Mikul. Bakaláře, pod nápisem: Kniha welmi nábožná, genž slowe Barlaam, kterauž to onen weliký doktor Johannes Damascenus přeložil z řeckého iazyka w Latinsky. 1504. w 8. 1512. w 4. neb welk. 8. we dwau slaupcjch. Pak w Praze 1593. u Gřjho Dačického s obnowenjm geyka.

627. Solfernus, nebo žiwot Adamůw. Rkp. we weř. bibl. z něhož Tomsa předmluwu českého p ekladatele krali (Giřjmu ?) připsanau wtáhl do swe Chrestomathie. Giný Rkp. na faře u sw. Wogtěcha w Praze (bez r.). Opět giný s Belialem od r. 1470. u P. Hanky. Sixt z Ottersdorfu tu knihu s oprawenym t. obnoweným gazykem skrze Hágka wydal s nápisem: Frigonia uoktora Geruzalemského knjhy 10 la neb žiwota Adamowa, řečj Arabskau složeny a sepsany. pak w latinskau přeloženy, nynj w Cžeskau wwedeny od Sixta z Ottersdorfu a Jana Kosořského w Praze 1553. w 4. Wyšla potom w Olomauci u Günthera 1564. W Praze u J. Otmara Jakubea 1600. a w Oppawě 1721. Balbin ugišťowal: passim Bohemorum manibus teritur ob argumenti suavitatem et dictionis leporem. W našjch časech P. Negedlý w Hlasateli II. 304-333. část te knihy wytiskl. Spis mnohými episodami, rozmluwami a prawnjmi wygádřenj se spůsoby protkaný, w ušlechtile a plynulé češtině sepsaný.

628. Belial. podobného obsahu gako Solfernus, w Rkp. kapitolnjho kostela w 4. listůw 110. Gest to přeložený latinský roman duchownj. Kterýž skladatel geho Jakub z Teramo arcipryšt w r. 1378. oprawě papeže Urbana podrobil. Giný Rkp. w Museum w 4. od r. 1450. 4. a 1459. giný od r. 1470 u P. Hanky. Swatowogtěšský má toliko prwnjch 68 kap.

k. Zgewenj a proroctwj.

629. Hermas. ginak pastýř w Rkp. od r. 1464. w 4. w Stokholmě. a wytištěn od Mikul. Klaudiana s některými giný-mi spisy w Mladem Beleslawi pod gménem: Knieha, kteraž slowe Pastyrz neb Ermafs nikda prwe yazykem czeskym newytiskowana. 1518. w 4. listů 69.

630. Widienye swatee Brigitti w Rkp. na pergam. fol. od r. 1419. Geden Rus kaupil geg od Krameriusa. Giný Rkp. w bibl. weřegne od r. 1453. w 4. a giný tamže w fol. pak u Minoritů od r. 1526. W temž Rkp. gest také spis o umučenj božjm, o šedesáte a pieti strastech (w 65. článcjch) a na konci giný spis: O čistotie pannenské 30 kapitol.

631. Oracula mulierum fatidicarum, na pergam. w 4. u Janocki Catal. Cod. Manus. Bibl. Zalusc. N. 381. Zdagj se býti proroctwj Sibyllina, gichž gedno wydánj od r. 1579. w 8. w Indexu stogj.

632. Jana Bosáka, proroctwj o zlém přigjtí magjcjm w r. 1490. 1500. w Rkp. knihowny kapitolnj (O. 35.)

633. Proroctwj sw. Hildegardy Balbin w Krumlowě nalezl. Boh. Doct. III. 161.

634. Proroctwj o České zemi. počjnagjcj: Přigde Worel, gehož letem' wybogowán bude lew. lat. a česky. P. Dobrow. w Rokycanech widěl.

635. Proroctwj gednoho Mládence od narozenj slepého. w 8. bez r. a mjsta.

636. Girjkowo widienj. Často potom, gako čjslo předelé tištěno.

637. Zgewenj a proroctwj bratra Mikul. Wlasenického, we dwau psaných knihách od r. 1495. widěl Stelcar. Zaznamenány gsau w Indexu st. 296. s udánjm formátu w 8.

638. Krátká zpráwa o 12. Sibyllách fol. Rkp. we weř. B.

l. Žiwot Krista a swatých.

639. Nikodema mistra židowského knihy, w nichžto popsáni gsau skutkowé, vmučenj našeho spasytele. a nalezeni gsau ot welikého Theodosya cjs. Rjmského l. P. 1465. Rkp. bib. weř. XVII. B. 15. N. 1.

640. Žiwoty gednotných swatých často w Rkp. se nalezagj při giných knihách přjbuzného obsahu. Žiwot sw. Alžběty w Rkp. žiwotůw patriarchůw. Ž. sw. Kateřiny (s některými pjsněmi k gegj chwále) od Františkána w Gindř. Hradci psaný měl Balbin. Boh. doct. III. 61.

641. Žiw. sw. Anežky wydal Girj Plachý (Ferus) podlé starého Rkp. w Praze u Urbana Goliáše 1666. w 4. s wyswětlenjm podřeených starých slow. Na konci gsau 4 psanj od sw. Kláry k sw. Anežce. Půwodně latinsky, což Cruger Jesuita newěděl, protože z českého přeložil tu legendu Bollandistům.

642. Žiw. sw. Reginy w Rkp. u Minoritů, zdá se, sepsal Bruno Kartuzian swé sestře, šlechtičně z Klimšteinu okolo r. 1526.

643. Žiw. sw. Františka psaný od Bonawentury. Rkp. weř. Bibl. na pap. w 4. Posledni kapitola gedná o sw. Anežce. Přepisowatel gest Šimon kaplan Petrlikowský. Swatého Cyrilla a Methudia gmenuge Hrozuatu a Strachotu, kdežto obogj na Metudia (metus) ukazuge.

644. Žiwoty swatých otcůw, kteréž připisugj se sw. Jeronymu, (u nich gest Napomenutj od sw. Otců, žiwota způsob mnichůw egyptských od Sulp. Sewera, aučinky ctnosti), w pěti Rkp. weř. Bibl. dwa z nich bez roku, třetj od r. 1480. Dwa od r. 1516. Na Strahowě Rkp. od r. 1510. Překladatel gest Girj Hrubý z Gelenj, kterýž (může býti) staršj přeloženj oprawil a předělal (1510). Připsal geden opis kancléři králowstwj Ladislawu ze Sternberga před r. 1514, kteréhož roku 7. Března Hrubý umřel. Giný opis pěkný na pergaméně od r. 1516 obrázky ozdobený gest w Bibl. weř.

645. Žiwot Adama a Ewy, listůw 17, (bez roku) w Plzni (snad 1498) 8.

646. Knihy o pohřebu, žiwotu a pokánj Adama, otce našeho 1465. Rkp. weř. Bibl.

647. Traktát o narozenj Panny Marie i také o giných přjbězjch 1497? Rkp. bibl. weř. XVII. H. 59. n. 3.

648. Wyminwa o žiwotě Jozefowě. Dokonáwá se žiwot Jozefa l. 1485. Rkp. weř. Bibl. E. 10. n. 1.

649. Jana podjalně kostela Řjmského knjžky o swatých, kteřj znamenj činili, od Hrubého z Gelenj. 1516. Rkp. (při žiwotech swatých) w Bibl. weř.

m. Modlicj knihy.

650. Brewiář, na pergam, w 8. zdá se, ku potřebě něgaké klášterské panny. Dobrowský geg darowal Abatyši u sw. Giřj, po gegjž smrti se wjce nenalezl.

651. Knihy modlicý, skrze Tomáše z Netolic, L. 1511. Rkp. weř. Bibl.

652. Modlitby neywjce z Anselma wzaté w Rkp. 1521. na pergam. w 4. W Bibl. kostela kapitolnjho. Pěkně psané modlitby geště i pozděgi z husta přicházegj. (D. G. II. 376.)

653. Zahrádka dusse pieknymi modlitbami a figurami ozdobena. 1520. w 12. W Normb. u Jana Stichsa nákladem Jana Schimara z Augspurku. S rytinami na dřewě, gakowéž w známé knjžce hortulus animae přicházegj.

654. Modlitby w Rkp. Weř. Bibl. 4. (s legendau o desjti tisjci rytjřjch).

655. Hodinky a rozličné modlitby 1510. 12. Rkp. perg. w Bibl. weř. s obrázky.

656. Hodinky a giné modlitby 1529. 12. (necelý Rkp. na perg. we weř. Bibl.)

657. Hodinky o vmučenj P. G. K. Rkp. XVI. stol. w Bib. weř. na pergam.

658. Hodinky za duše a rozličné modlitby. Rkp. weřeg. Bibl. z XVI. stol.

Oddělenj páté.

Od Ferdinanda I. nebo od rozšjřenj tiskařstwj až do Ferdinanda II. nebo wystěhowánj se nekatoljků ze země. Od r. 1526 do r. 1620.

I.

§. 35. Staw politický.

Ferdinand I. wywolen za krále. Morawa, Slezko a Lužice uznaly geg hned, ale Uhřj rozděleni byli; gedna část (pod Zápolau) wolila knjže Sedmihradské, který u Solimana Tureckého cjsaře pomoci hledal. Turci gsauce w drže-

nj Budjna od Mocháčské bitwy (1526) po sto čtyřidceti šest roků, oblehli Wjdeň (1529), kteréž město neywjce dwěma tisjci Čechů ochráněno bylo, a wogna ta téměř cele na autraty Čechů wedena. Oheň w Praze, kterýž strávil dsky zemské (1541), zámek a kostel sw. Wjta. Ewangeljci s Janem, wolencem Saským, w Šmalkaldě uzawřeli brániti swobody w náboženstwj. Ferdinand od bratra, cjsaře Karla V. požádán o pomoc; nekatoljci češtj zpěčowali se gi dáti, pročež od wjtěze Ferdinanda někteřj na hrdle, na statcjch a wyhnanstwjm trestáni; wýsady, cla městům wzaty, na sud piwa groš bjlý uložen, heytmané a dworštj sudj (pozděgi cjsařštj rychtáři nazwanj) ustanoweni. Zřjdil appellacj w Praze (1548) ku kteréž odkázal i Morawany, Slezáky a Lužičany. Popel z Lobkowic prwnj praesident při appellacj. Král nemoha sgednotiti strany w náboženstwj, wypowěděl české bratry, kteřj do Sas a do Prus po tisjcjch se wystěhowali. Založil katolickau uniwersitu (1556) u sw. Kljmenta pod Jesuity. Karolinská zůstala pod obogj. Wodárna staroměstská u mostu stawěna. Arcibiskupstwj přes 140 let prázdné osadil Antonjnem Brusem z Mohelnice (1562), kterýž syna geho Maximiliana korunowal. Sám šest let před smrtj cjsařem učiněn. Umřel we Wjdni, a pochowán w Praze u sw. Wjta (1564).

Maximilian spolu král Uherský a Cjsař. Pod njm pokog w Čechách, protože snášeliwost uwedl, čjmž ewangeljci a češtj bratřj opět wznikali. Umřel milowaný (1577). *Rudolf II.* bydlel w Praze. Njm zawedena dobře zřjzená policegnj direkcj (1605) po prwé w Čechách. Wysoké i giné školy zwelebil a rozmnožil, ale zabraw se osobně do učenj, zwláště do astrologie, s Tychonem Brahem, zneljbil se národům. Rakušané a Uhřj zwolili Mathiáše, Čechowé mu předložili některé artikule, z nichž hlawnj o swobodě w náboženstwj on k sněmu poodložil (1609). Strana pod obogj (w gichž čele stáli Jan z Šliku, Gindřich z Thurnu a Wáclaw Budowa) žádala swobodného náboženstwj, katolická strana (z gegjž strany náčelnjkem byl Popel z Lobkowic, Jaroslaw Bořita z Martinic, a Wilém Slawata) odporowala. Sněm se rozešel, nekatoljci chystali se k odporu. Rudolf chtěge zachowati mjr, podepsal auplnau swobodu w náboženstwj a práwo kostely stawěti kdeby chtěli. Žádage dobyti postaupených Mathiášowi bratru zemj potáhl wogsko Pasowské do Prahy, aby zničil stranu Mathiášowu. Stawowé ewangeličtj powolali Mathiáše, a Rudolf na sněmu přinucen

králowstwj Mathiáši postaupiti; načež brzo hořem pošel (1613), panowaw 36 let. *Mathiáš*, též cjsař po bratru, přigal za wlastnjho Ferdinanda, wnuka cjsaře Ferdinanda (1616), k čemuž nekatolická strana gen mušeně přiwolila, Ferdinand tedy hned korunowán. Počátek třidcetileté wogny. Nekatoljci wystawěli w Braumowě a w Hrobech (Klostergrab) chrámy, kteréž s powolenjm cjsaře od opata Braumowského a Arcibiskupa zbořeny. Ewangeljci powažugjce to za ugmu swých práw, udeřili na Wiléma Slawatu a Jaroslawa Martinice, domnělé toho půwodce, magjce na čele hraběte Thurna, wyhodili ge oknem i s tagemnjkem gich
23. Květ. Filipem Fabriciusem (1618). Třetjho dne wywolili direktory, wyhnali Jesuity z králowstwj, též arcibiskupa, i preláty Strahowského a Braumowského. Přišlo k wogně. Thurn, Jan Šlik, Radislaw Kinský, wedli české wogsko, zgednawše pomocnjků 14000 pod hrabětem Ernstem z Mansfeldu. Cjsařskému wogsku náčelnjkem byl hrabě Gindřich Dampierre, a Karel Lonqneval hrabě z Buquoi. Zatjm zima nastala. Rokowáno we Chbě. Mathiáš we Wjdni umřel (1619).

II.

Oswjcenj.

§. 36. Za Ferdinanda I. (1526—1564).

Katolické náboženstwj panowalo, ačkoli wěřjcj we dwě strany pod gednau a pod obogj rozděleni byli. Bratřj a Luteráni netrpěnj skrýwati se musili. Mnižstwu nepřjzniwý byl čas; kláštery od Táborských rozbořené nestawěly se, statky w rukau swětských zůstáwaly. Nowé kláštery se nezakládaly, a pozůstalé nemnohé byly bez wážnosti, bez možnosti. Statek celého králowstwj českého léta 1529 zdesk zemských wlastnj rukau P. Adama z Hradce negwyššjho kancléře král. Č. wypsaný, byl: staw panský má statků we dskách za 2,400,000 kop. gr. č. staw rytjřský za 2,600,000 kop. g. č. staw městský za 1,800.000 kop. g. č. Zámků w králowstwj českém 300; měst a městeček 782; wsj 38,772. (Morawa, Slezko a Lužice zde negsau připočjtané.) Celý národ od pána až do sedláka žil w hognosti a bohatstwj. Nádhernost takowě zobecněla, že sněmem zapowězeno sedlákům nositi zlatohlaw, holandské plátno a kragky na košiljch, zlatem lemowané náprsnjky a klobauky. Wogenský oheň w tom čase toliko několi-

kráte přjležitost měl wyblknauti. Doma wogny nebylo, a ti, kteréž poslano do Uher na Turky, mečem nebo nemocemi pošli. Smjcháni gsauce s ginými wogsky, zapomněli staré uměnj wogenské, kterým pod Žižkau a Prokopem slynuli. Někteřj hrdinowé w Uhřjch wýtečni. W r. 1541 desky zemské ohněm na Malé straně ztráweny, a nowě zřjzeny byly, které až posud zůstáwagj. Lennj desky w Kroměřjži na Morawě po prwé česky psány gsau r. 1536. ten čtwrtek po na nebe wstaupenj, kterýžto den prwnj lennj saud tam držán. Umy a wědy lepšjho způsobu nabýwaly, ačkoli uniwersita we zlém stawu se nacházela. Stawowé často rokowali, kterakby gj pomohli, a zůstáno při rokowánj. Král nebyl gj přjzniw, protože Luterowu učenj nakloněna byla. Ferd. I. (1556) založil katolickau wysokau školu, a swěřil gi Jesuitům z Řjma powelaným. Prwnj Jesuité w Čechách byli: Henrich Blissemius, Jan Tillanus, Doktoři w Řjmě, onen bohoslowj, tento filosofii učil. Prof. rhetoriky byl Wilém Gelder, poetiky Sylvius Flander, oba Magistr. swob. uměnj w Řjmě. Latině učili Balthasar Pfarrkirchen, Bawor; Kasp. Konger, Korytan; Florian, Wlach, řecky. Znamenitj potom též byli Petrus Canisius, Carolus de Grobendonq, filosof, gakož i Rodericus de Arriaga; Edmundus Campianus a g. Poslednj byl nábožnostj i uměnjm slowútný, řečnjk i nepřipraweny, a dramatický básnjk. Nekatoličtj Čechowé do Strasburgu, Bononie a Wittenbergu po učenj se ubjrali. We Wittenberce naučil se Matthaeus Kollinus řeckému gazyku, gemuž potom w Praze učil, a w Karoljně Homera wykládal. Jan Fortius hebreyskau literaturu do Čech uwedl. Jan Wartowský tak dobře naučil se hebreyštině, že celau biblj z nj do českého přeložil. Obljbené uměnj tehdáž u Čechů bylo latinské básnictwj. Jan z Hoděgowa český rytjř podněcowal k němu dary a auřady. Gemu připsány gsau 5 djly menšjch latinských básnj. Mnozj newšednj způsobilost w tom básnictwj ukazowali; neylepšj pak byli: Jan Orpheus, Simon Fagellus, Jan Baceno, Jan Balbin, Giřj Ostracius, Kašpar Kropáč, Jan Schentigar, Dawid Crinitus (Wlasák) a Matthaeus Kollinus, předešlých učitel a gako otec. — W Mathematice znamenitj toho času byli Jan Hortensius, a Mikul. Sfud ze Semanjna, Wawřinec Span z Spanowa (nar. 1539 † 1575) a Tomáš Husenický lékařstwjm se objrali. — Česká historie tenkrát pilně spisowána. Biskup Jan Dubrawius (nar. w Plzni † 1553) gi w čisté latině wydal. Mar-

tin Kuthen, Bohuslaw z Hodègowa, Kašpar Kropáč a Dawid Crinitus české wéwody a krále latinskými weršemi opsali. Censura knih sice giž r. 1524 (w §. 30.) ustanowena byla a r. 1539 strana pod obogj na synodě uzawřela, aby wšecky spisy bohoslownjho obsahu censuře Rektora na Wys. školách a konsistoři gegich podrobeny byly, ale r. 1547 opět kapitola pražská představila králi, že w Čechách zde onde kacjřské knihy se tisknau a odginud do Čech dowážegj a rozšiřugj: žádala tedy krále, aby dozorce ustanowil, bez gegichžto wědomj a uznánj by žádná kniha tištěna neb odginud přiwezena býti nesměla. Král tomu powolil, a tak powstala censura knih w králowstwj českém. Od té doby netisklo se téměř nic než latinské básně, kosmografie, městská práwa a p. — Za Ferd. I. Čechowé některé diwadelnj hry latině prowozowali. W r. 1534 w Nowoměstské radnici dán Miles gloriosus Plautůw; čtyry roky pozdègi Zuzana w Karoljně. Diwačů sešlo se tolik, že bylo se oč báti, aby se podlaha neprobořila, pročež týž kus dáwán několikrát w Reyčkowě kollegi r. 1542, a potom na hradě pražském u přjtomnosti dwora. Konáčowa Judita (1547) bylali kdy prowozena, neznámo. Hudebnjk Sim. Proxenius kw. 1556.

§. 37. Za Maximiliana od r. 1564 do 1576.

Maximilian, wychowán od Jana Horáka z Hasenberku, katolického učeného kněze, byl snášeliwý u wěcech náboženstwj, ač o gednotu cjrkwe pečliwý. Přikázal Norberčanům (1567) aby wšecky impressj w gazyku českém, a zwláště z strany tištěnj biblj, při tom městě wyzdwihli, a zapowěděl wůbec knihy w gazyku českém w cizině tištěné do králowstwj woziti (Archiw. Budègow.) Wybnánj bratrů za Ferdinanda I. dotjránj Jesuitů na nekatoljky bez rozdjlu, podali přjčinu k spogenj se bratřj, protestantů giž také w Čechách rozmnožených, a kališnjků. Poslednj odšedše kompaktátů, stali se protestanty, nechtjce slauti wjce Husity a kališnjky, anobrž ewangeljky, a w Němcjch na protestantských školách studowali. Češtj bratřj k reformátům weřegně se hlásili. Tjm od katolikůosočeni u krále, kterýž (1575) wyslyšew gich, dal gim konečně swobodu w náboženstwj. Papež Pius V. hrozenjm klatby a swrženj s cjsařstwj geg w tom aumyslu zwiklati nemohl. Neyhorliwěgšj nekatoljci byli: Martin Klatowský, Jan Hortensius, Jan Mystopolus, Sygm. Crinitus, Giřj Dikastus, a g.

Mezi katolíky: Jan Mathesius (nar. 1504 † 1568), Jan Leisentritt z Juliusbergu, Morawan (nar. 1520 † 1586.) Za Maximiliana sešli smrtj: Jan z Hoděgowa, ochránce a pomahatel učenj swého wěku, Matthaeus Collinus a Choterina (nar. w Kauřjmě 1516 † 1564.) který prwnj řecká čtenj w Karoljně byl uwedl, Jan Augusta, biskup českých bratřj, Wawřinec Span, lékař a básnjk, Jan Mystopol († 1568) kališnický bohomluwec a kazatel w Betlemě, kdež i pochowán; Jan Balbin († 1570), latinský básnjk, praděd Bohuslawa Balbina, historika slowútného; Jan Blahoslaw († 1571) biskup českých bratřj, Cyprian Lwowský, učitel Tychona Brahe, kterýž w cizině umřel (1574), Giřj Ostracius, přjgemný básnjk († 1575) — Kterak Maximilian snažen byl práwa zlepšowati, z toho widno gest, že sobě poručil předložiti práwa Děwjnská (Magdeburská), kterými se Litoměřice a giná některá města zprawowala, a ge Pražanům uwážiti a s pražskými práwy srownati rozkázal (1571). Latinské hry trwaly posud. Terenciowi komoedie, a některé smutnohry, gako: Jan křtitel (1568), Samson (1570), Job, Josef čistý, a giné, Mataušem Koljnským (Collinus) sepsány. Diwadlo býwalo hned w kollegi Hedwjkowě, hned w Reyčkowě. Učený Jesuita Mikul. Salius (1567) smutnohru: Mučedlnjk sw. Wáclaw, česky dal prowoditi we dwoře kollege staroměstské před náramným množstwjm diwáků, u přjtomnosti neywyšsjch stawů katolických, Pražského magistrátu, a giných wzácných osob městských s welikau pochwalau (w. Schmiedl hist. S. J. III. N. 66.)

§. 38. Za Rudolfa a Mathiáše od r. 1576—1620.

Za Rudolfa zlatý wěk uměnj a wědy wůbec w Čechách zkwjtal. On zarazil swé sjdlo w Praze. Dostatek za něho po wšj zemi panugjcj obžiwowal wšeliká pokogná uměnj, gichž wšude po celém králowstwj milownjků hogně se nacházelo. On wážil sobě učených, a bohaté gim dáwal odplaty. Powolal z cizých zemj učené do Prahy: mezi nimiž byli Tycho Brahe, slowútný hwězdář (Dančan, † 1601), Jan Kepler, weliký mathematik, Jan Jessenius (nar. 1566 utracen 1620) lékař, který poprwé pýtwu (anatomii) w Karoljně učil. Rudolf, weliký milownjk a znatel přjrodnjho uměnj, měl okolo sebe wždy některé zpytatele přjrody, zwláště alchymiky a kamenů znatele. Neyznáměgšj gsau Jakob Typotius, Anzelm z Boodt, Oswald Krell, Karel Clusius, a Jak. Synapius neb Horči-

cký; tento byl Morawan, ostatnj cizozemci. Mezi rozenými Čechy byli mathematikowé: Thaddaeus Hágek z Hágku, Petr Codicill, Markus Bydžowinus, Martin Bachacius. Lékařstwjm a zwláště rostlinářstwjm zanášeli se tehdáž Adam Zalužanský, Giřj Handschius, Adam Huber, který Mathiolůw bylinář českým gazykem na swětlo wydal. Krystof Quarinus, žiwotnj lékář cjs. Rudolfa, měl we swém domě akademii lékařskau. Tomáš Jordan z Klausenburgu Sedmihradčan, (nar. 1539 † 1585 w Brně). Historie neywjce česky wzdělávána, toliko Prokop Lupáč latině psal. Latinské básnictwj wždy geště obljbeno. Slynuli njm tenkráte Kašpar Kropáč, Karel z Karlsperku, Tomáš Mitis (Tichý ?) Jan Chorinus, Jan, Adam a Sofonias Rosacini, Giřj Barthold, Pontan z Breitenbergu, probošt kap. († 1616) Anton Brus z Mohelnice arcibiskup, Morawan (nar. 1526 † 1580) Mikuláš Salius Jesuita († 1596), Pawel z Gisbice, Mikul. Pelargus, a g. m. I mezi pěkným pohlawjm učenost neřjdká byla. Helena z Wakenfelsu a Kateřina Albertinowá známostj latinského, řeckého a hebreyského gazyka slynuly. Ewa z Lobkowic swého otce Giřjho weřegně hágila. Elisabetha Westonia (nar. w Angl. 1582 † 1612) latinská básnjřka. Karoljn tehdy stkwěl se mužemi učenými a wzdělanými. Neyzwláštněgšj gsau: Martin Bachaczius, Trojanus Nigellus, Marcus Bydžowinus, Adam Bistricenus, Wácl. Flawerinus a Šim. Skála. Ti byli učitelé weřegnj na akademii, z gichžto školy wyšli napotom učenj mužowé Campanus, Troilus, Stránský, Partlic, Basilius, Haberbeschel a g. m. Podobně menšj školy netoliko w Praze, ale i w kragjch osazeny byly učiteli wýbornými. Nebylo městečka bez dobře spořádané školy; we wětšjch městech i wjce škol bylo. W Praze počjtalo se gich šestnácte, w Kutné hoře dwě, w Boleslawi dwě. W každé z nich bylo neyméně po dwau, w mnohých po třech, čtyrech, i pěti učitelých, gakož toho počet žáků potřebu činil. W Hradci Králowé gich šest býwalo. Obec učitelům dáwala ročnj plat, a farář mjstnj strawu. Nikdo k tomu auřadu připauštjn nebyl, kdo aspoň bakalářem nestal se w Karoljně, to gest, kdo důkazu swé k tomu schopnosti weřegně newydal. Byli to z wětšjho djlu učenj lidé, mistři swob. uměnj, giž dřjwe swého auřadu spisy wydanými známi. Někteřj z nich potom w městech, kdež učjwali, faráři, radnjmi, pjsaři městskými, nebo měšťany býwali. Odtud pošlo, že za Rudolfa w českých městech snadno bylo nalezti

měšťany, kteřj Virgilia, Ovidia, Horacia, ano Homera, Anakreona a t. d. čjtali, a sami latinské a řecké básně skládali. Rektor Karoljna dosazowal učitele městské, a opět učeněgšjch do Karoljna powoláwal za učitele. Zachowány gsau mnohé latinské a řecké básně tehdáž od žáků we školách Launské, Žatecké, Klatowské, Litoměřické, Chrudimské a g. složené a tištěné. Tak spořádanými školami dle gištěnj Stránského nižádný tenkrát národ w Europě honositi se nemohl. Paměti přitom hodno, že to wše zřjzeno skrze protestanty o wzdělánj lidu pečliwými, a že téměř wšickni učenj lidé toho wěku z gegich obce byli. Pěkným umám pod Rudolfem také wěk zlatý nastal. On založil w Čechách gednu z neylepšjch tehdáž zbjrek obrazných, do njž obrazy neyslawněgšjch mistrů z Italie a odgináud skaupowal. Na dwoře geho kralowsky chowáni byli malíři: Bartoloměg Spranger, Jan Achenský, Jos. Heinz, Roland Sawery, Giřj Hufnagel a g. Gilgj Sadeler, z neylepšjch tehdáž rytců w mědi Rudolfem do Prahy powolán. Mezi obrazniky a kamenniky byl Jan du Mont neywýborněgšj. Cjsař měl weliký poklad drahých kamenů, a protož chowal weliký počet kamenořezců wšeliká umělá djla z nich hotowjcjch.

III.

§. 39. Gazyka staw. (1526—1620.)

Tento wěk wšjm práwem zlatý wěk gazyka i literatury české se nazjwá; neboť gazyk český toho času na neywyšší stupeň sláwy a dokonalosti wystaupil. Skrze rozšjřené tiskařstwj přicházeli nynj spisowé domácj i cizj u wětšj a obecněgšj známost. Celý národ k čtenj a myšlenj probuzen a gako powolán. Češtj páni, panj a šlechtičny česky čjtali i psali. U wšech auřadů gednalo se gazykem českým, ano zřjzenjm zemským od l. 1550. A. VI. opět ustanoweno: „Czo se dotycze czyzozemcow, kteřjž k korunie nepřislušegj, aby wšickni przed Saudem zemským czeskym gazykem swe prze wedli sami skrze se, neb kohož sobě zgednati mohau.“ Též od r. 1550 C. IX. poručeno. Čechowé českých gmén rádi užjwali. Matauš Kolinský od Ferd. I. do stawu pro swá uměnj powýšen, od mjsta narozenj Pána z Hoděgowa, nazwal se z Chotěryna. „Gá gsem snadno, dj on, mohl z německých gmén Dorf, Berg, Stein etc. sobě dáti, ale gá gsem Čech, a na tom dosti mám.“ Češtj bratřj u prostřed wichřice, gim od strany pod geď-

nau a pod obogj wzbuzowané, wznikali, o krok dále než Luter směl, pokročjce. I Luter našel překladače, čtenáře a milownjky. Roku 1539. strana pod obogj zawedla censuru na knihy bohoslowné (w. §. 36); pročež od r. 1540 wycházely w Normberce rozličné knihy. Ferd. I. sice zamezowal rozšjřenj Luterowa i Kalwjnowa učenj, gak přehljženjm kněh tak wyhoštěnjm Pikardů, uwedenjm Jesuitů (1555), obnowenjm Pražského arcibiskupstwj, a zwláště obdrženým a wůbec prohlášeným (1564) dowolenjm kalicha i katoljkům: předce wšak dowolil Erasmowy spisy, gehož Paraphrasis Mathaei Ferdinandowi připsána gest. Jan baron z Hasenburku, pán na Budjně, byl učitelem českého gazyka u arciwéwod, synů Gml. Ferdinanda I., gakž to widěti z latinské smlauwy mezi njm a Janem Daubrawiem r. 1541. psané, a 1546. od Ferd. I. potwrzené. Dřjwé giž (1532) ten auřad zastáwal Sigm. Held z Kement. Pro nedostatek kněžj katolických, zwláště klášternjch, bráno mnoho cizých, česky neuměgjcjch. Uwedenj Jesuité na radu probošta kap. Pražské Gindřicha Piška, ginak Scribonia z Horšowa, býwalého učitele arciwéwody Karla, poněwadžby bez uměnj češtiny ničeho nepořjdili, přigali do řádu české mládence: Baltazara Hostaunského, Ondřege Piešjna, Wáclawa Sturma a g., kteréž poslali do Řjmské kollege. Sturm přigda po prwé z Řjma (1558) byl téměř zapomněl česky, a přiučowati se musil. (Schmiedl w hist. S. J. P. I. 2. 19.) Balthazar Pfarrkirchen, němec z Bawor, tak pilně o češtinu se přičinil, že giž 24. Března 1560 zpowěd česky slyšel. To pohnulo Rektora s bratry swými, že na znamenj zwonečkem dané denně hodinu w českém gazyku se cwičili. (Linguae bohemicae studium ad campanae pulsum multis annis duravit. Schmiedl ib. L. 5. N. 162). Mistr Gall, professor w Karoljně, ačkoli husita, Jesuitům knihy a zegména Janu Palanci directorium do češtiny překládal. Odtud pošlo, že i Jesuité toho wěku dobře česky psali, gako Ondř. Modestinus († 1601.) Balt. Hostaunský († 1600.) Jakob Colens († 1623.) Šeb. Scipio (Berlička † 1611.) Jak. Beskowský († 1624.) Po Sturmowi (1563). kterýž prwnj s Pikardy se potýkal, mezi Jesuity česky kázal P. *Wolfgang*, rozený Čech z Teyna, a kazatel u sw. Jakuba. U sw. Kljmenta mjwali české kázanj od poledne, kteréž pro nedostatek posluchačů (1567) přestalo, zato ginde troge kázanj uwedli, a sice u sw. Jakuba skrze Wolfganga, kterýž i w Staré Boleslawi a w Brandeyse kázáwal,

skrze M. Alexandra Voyta u sw. Benedikta, na Hradčanech a u Křjžownjků na starém městě. P. Michal Tolmaior, rozený Slowan, českému nářečj se naučil, tak že s pochwalau kázal. Pozděgi znamenitý řečnjk Jesuita Jan Suchý u sw. Salwatora prwnj od r. 1602. po 16 let slowo božj hlásal s welikau pochwalau. O božjm těle Jesuité w Čechách i w Morawě na lešenj české werše řjkati dáwali. W Olomauci Baltasar Hostaunský (1568) poprwé, co kazatel wystaupil, ale že český a polský dialekt přjliš mjchal, (byltě sice Čech, ale w kollegjch polských Brunsberku a Pultawě žiw), ztrhl se smjch mezi posluchači, tak že kázanj přestati musel. Ale w r. 1570 w kapitolnjm tu kostele giž řádně česky kázali. Biskup Wilhelm Prusinowský z Wickowa, zakladatel kollege Jesuitské w Olomauci, skrze Jesuity mnohé české a německé knihy mezi lid zdarma rozdal; naproti tomu mnoho kacjřských knih w Kroměřjži (1571) wzjti kázal, podaw 30 dukátů náhrady, Olomaucké Jesuitské bibliothece darowal. Branj kacjřských knih w Čechách a Morawě počalo hned s uwedenjm Jesuitů. Nástupce biskupa Wilhelma Jan Grodecius (1573) naložil sto tolarů na auroky, za něž katolické knihy kupowány a lidu rozdáwány. Maximilian, gemuž Melantrych biblj trogj (1549, 1556, 1570) připsal, powolil (1567) wšeobecnau swobodu w náboženstwj, potwrdil (1575) austně českau konfessj třem stawům pod obogj, gemu podanau. Pod panowánjm krále Rudolfa (1577-1612) český gazyk neywjce se wzdělávwal: tak že spisowatelé toho wěku z strany řeči až posud za klasické se powažugj. K geho trůnu spisowatelé češtj, kterých přes půl druhého sta se počjtalo, s knihami dawem se hrnuli. Melantrych gemu připsal biblj (1577), Matauš Benešowský grammatiku, dělage mu naděgi, že skrze český gazyk swé panowánj nad mnohými Slowany rozšjřiti může. Neywětšj zásluhy o wzdělánj gazyka českého tu dobu měli: Weleslawjna, Tad. Hágek, Adam Huber, Lomnický, korunowaný Rudolfem básnjř český, a g. Češtj páni i panj skládali pjsně pobožné, z nichž některé nám se dostaly, gako w kancionálu Lipském od r. 1737 třidcátá čtwrtá pjseň od Karla z Žerotjna, 729tá od Bohunky z Pernsteinu. Páni, rytjři, do stawu powýšenj měšťané rozšiřowali a psali knihy, gako: Wratislaw z Mitrowic, Kr. Harant z Polžic, W. Budowa a g. W žádném wěku tolik wýborných a nákladných knih českých newyšlo, gako w tomto. To byli, ať tak djm, archowj časo-

wé. W archowém formátu wydána biblj Melantrychowa, Weleslawjnůw kalendář historický (1590) Diadochos Paprockého (1602), politia historica Welesl. (1584 a 1606), Mathiolůw bylinář (1596). Od kteréž doby žádná tak weliká kniha newyšla až na Beckowského historii (1700). A wšak i tato neypěkněgšj gazyku českého doba bez nesnázj nestála. Wlastně gen srdnatěgšj wlastenci ugjmali se mateřštiny, a potřeby lidu obecného, wydáwagjce spisy neywjce prostonárodné, a bez kterých konawému žiwotu ostáti trudno. Na wysokých školách wždy předce latina panowala, o wěcech učených latině psáno, ano i básnictwj, kterým gazyk neywjce se wzdčláwá, w latině zdařilegi kwetlo. Učenj ti latinnjci češtinau, kteréž neznali, pohrdali, a gi k wyššjmu uměnj za neschopnau drželi; (non enim cum illis sentio, qui eam ut barbaram calumniantur: ut inopem et tenuem in angustos fines includunt: ut ineptam et ad res explicandas haud idoneam contemtim negligunt. Wel. ded. Sylva.) Oni dosti na tom měli, že Homéra swému rozuměli, gegž i z neynižšjch auřednjků a pjsařů mnohý w kapse nosjwal; o přeloženj geho nikdo se nezasadil. Na kteraukž nedbalost Weleslawjna taužj, dále takto pjše: in qua (lingua) ornanda, perpolienda, augenda et propaganda si nos Bohemi, vel Germanorum vicinorum et civium nostorum exemplo studia veterum Graecorum et Latinorum imitaremur, jam dudum commigrasset ad nos et in civitatem nostram transiisset omnis sapientia graeca et latina. Loqueretur nobiscum materna nostra lingua Plato, philosophorum deus, disputaret de natura, moribus et artibus doctissimus Aristoteles etc. Sed contrarium fieri videmus: fatone an incuria nostra, non difficile fuerit divinare etc. Z druhé strany němčina opět zmáhala se tak, že některým wždy časem zákony weřegnými gi obmezowati potřeba bylo. Památný gest list Karla Žerotjna od 16 Pros. 1610 k magistrátu Olomauckému, kterýmž rady napomjná, aby mu budaucně česky, nepak německy, gakž učinili, psáwali, ano láska k wlasti zawazuge ho netrpěti žádných škodliwých nowot. (w. Slowesnost str. 241.) Zwláště pak nálcžj semto sněm r. 1615. u přjtomnosti Mathiáše držaný (w. Hlásat. I. str. 28-36.) gehož smysl tento: „Při mnohých nyněgšjch obywatelich královstwj tohoto, nemůže se než tupiti, že se na uwedenj sem do tohoto královstwj wšeligakých cizých gazykůw a národůw wydáwagj. — Na oko se spatřuge, že wždy wjce a wjce sem do země cizozemců přibý-

wá, kteřjž se zde osazugj, swé žiwnosti, obchody a handle wedau, welikých statků docházegj, na auřady ty i giné obzwláštně w městech, w městečkách do raddy mnozj, nenjměgjc třj slow českých, stranám česky swé wěci přednášegjcjm nerozuměgjcj dosazeni býwagj, ano i w mnohých mjstech tohoto králowstwj před saudy, a w mjstech radnjch gazyky cizými se mluwj a pře wedau. Ano i na negedněch kollaturách Stawůw králowstwj tohoto, k kterýmž wšak lidé poddanj osadnj wětšjm djlem mimo gazyk český giného žádného neuměgjcj náležegj, kněžj cizozemci, gazyka českého neužjwagjcj se dosazugj a chowagj. — Odkudž zřegmé gest, že Čechůw ubýwati, a cizozemců do králowstwj českého zhusta přibýwati musj. Protož poručeno, aby cizozemci swé děti hned z mladosti českému gazyku učiti dáwali, aby dědicům, kteřjžby gazykem českým dobře mluwiti uměli, po smrti rodičů swých statky pozemské zůstáwaly, ginj pak, kteřjby česky neuměli, na penězjch neb ginác djly swé přigjmali; cizozemci aby nedřjwe w králowstwj to přigimáni byli, než ažby česky uměli, a gegich děti aby do třetjho kolena nižádných auřadů nezastáwaly; při saudech wyššjch i nižšjch ne ginak než česky aby mluweno bylo, do českých kostelů kněžj a kazatelowé česky neuměgjcj aby uwozowáni nebyli, a kde dosazeni, aby wybyti byli. A gakož gistá spráwa se činj, žeby některé osoby z Stawůw i také lidu obecného mezi sebau se zawázali, aby při shledánj gich společném žádný gazykem českým nemluwili, což na weliké zlehčenj a potupu gazyka našeho českého se wztahuge, protož gsau se oto tak snesli, kdožby koliw ten a takowý byl, gsa obywatel tohoto králowstwj gazykem českým, uměgjc geg, mluwiti nechtěl, a giné též od mluwenj českého odwozowal, aby w zemi trpjn nebyl, nébrž wen ze země se wystěhowati powinen byl. Posléz němcům zakázano w Praze neb ginde w králowstwj českém *obcj německau* (w. Kal. kalen. 2. str. 16.) se gmenowati." Nebyl zagisté gazyk ten bez welikého dawu, kterýž tak násilně hágiti se musil. A wšak i toho násilného prostředku owoce napotomnjmi bauřemi zmařeno gest.

§. 40. Gazyka proměny.

Čeština toho wěku gak we složených, tak přeložených knihách dokonalěgšj wůbec gest, hladšj i hogněgšj. Důkaz toho gest přeloženj Eneáše Sylwia od r. 1510, gež We-

leslawjna r. 1585, aby se sauwěkým geho ljbilo, oprawiti musil, Srownámeli Karyonowu kroniku od l. 1541 a 1584, pak kancionály českých bratřj od r. 1541, 1561, 1618, tudjž rozdjl gazyku z strany ohebnosti a hladkosti na gewě widjme. Zwláště w hlawnjm městě žigjcjch spisowatelů sloh předčj plynnostj a přiměřenostj slow, nad staršj překládánj na slowa se wázagjcj. Toho přjklady widěti w biblj Benátské (1506) na proti Pražské (1488). Weleslawjna o českém gazyku toto prawj: Lingua bohemica, ut nunc excultam habemus, elegans est, copiosa est, suavis est, gravis est, grandis est, et ad omnium materiarum cum in theologia tum in philosophia expositionem aptissima et accomodatissima. (Wel. Sylvae ded.) Tato dokonalost gazyka našeho ne na prosto, ale potažně, wjc co do formy, než co do materie wzata býti musj, ne gakoby onen stupeň gegj giž nepřekročitedlný byl, tak aby nám nic giného nezbýwalo, než spisowatelům onoho wěku podobnými neb rownými se státi, anobrž to gen wětšj geště možné dokonalosti počátek byl, kteréžby Čechowé w šťastněgšjch okolnostech při wzniknutj kritiky pozděgšj a wzdělánj wšelikých uměnj a wědomostj lidských zagisté byli dokročili. Prosaický sloh prostonárodnj, gakýž w historii, w práwjch, bohoslowných a giných lidu obecnému odhodlaných spisech swé mjsto má, neywjce wzdělán gest; poetický sloh neystaršjmu, gakowým Rkp. Kralodworsky se stkwěge, daleko se newyrownáwá, wědecký pak skoro docela zanedbán. Žádná saustawná mathematika, fysika, logika neb metafysika, ba ani gaká gich znamenitá částka nám zůstawena a t. d. Překládánj mnohé z němčiny a latiny i u lepšjch spisowatelů mnohá cizá slowa a cizé mluwenj spůsoby w gazyk uwedlo, z kterých některé na štěstj opět pošly, giné nynj se wymjtagj. Sám Weleslawjna, neyslawněgšj mezi spisowateli zlatého wěku, má mluwenj spůsoby, gako: s něčjm wůkol gjti (womit umgehen); slowa, gako: do *achtu* dáti, fechtmistr, fedruňk a p. Hlubšj hlasice wyššjm cele ustaupily až na dwoghlásku *ay*, která se neyděle zachowala, gako: layno, hleday, wyday (1579), ay! straycy, haytman, smayšlel, wčerayšym, gednostayný, nayméně, nayhaušť etc. ačkoli giž také často přicházj *ey*, gako: dieley, neywietšy, neyprwe (1530), obyčeg, lehčeyšy (r. 1535) vchowegž, degte (1541) wydeyte (1579) deyžt (1595) wydegte (1613). Předdechowé *w* wyskytá se též, gako: wotázka, woteymi (odegmi) a t. d. dadj mjsto *dagj* (1530). Zawře-

né v „na počátku slowa ,wůbec pánuge, k. p. ymenšeno (1530), wěké (1592). Th za t posud někdy, gako: leth (1550), pokuthu (1538). Prodlaužené: ničemomuž (ničemůž) má Augusta (1543). Dobropjsemnost toho wěku ustanowila se w té mjře, w gakéž až posud nazwjce průchod má. Z nj děkugeme Petru Gzelu a Beneši Optátu, kteřj we swé mluwnici a knjžce Isagogicon (1535) nazwané poprwé gi nawrhli. Přigata gest od Bratřj w Kralické biblj a od giných zde onde, ač ne odewšech, gakž to s každau sebe lepšj nowotau býwá. Od té doby šetřeno rozdjlu mezi měkkými a twrdými, krátkými a dlauhými hlasiemi; od té i doby přicházj ů a au, gako: bůh, aumysl (1536); Hágek chybně ú gako: prowazcú, pjše. Dřjwe a u giných i pozděgi nestále psáno: zemi (acc.) temnostij, tmy byli (1529) rozlyczne, mílych (mjljch) (1530) přietel, wiece (1536), ciesek, wědj (1543), zwláště po č, ž, ř, ſſ, gako: včynil, vžytečná, stwořyl, menſſý (1529); prázdná, přatelee, dobré, druhý, nadewšý zemij (1529), to giste, každy, kazdý, kazdey, znamenitych, znamenitým, má, ruký (gen.), tolýko, tehož, vtrácel, přátelee (1530) buoh, bůh, wuočy (1543). Měkké ď a ť znamenáno giž 1529, gako: buď, ať. Wedlé ř zachowalo se geště staršj rz; německé tz mjsto c a č wlaudilo se též do tiskáren, k. p. mintze, tzasto (1530) kdež wšak také stogj: wěcz, mocz, magijcych, zatykacy, zatčenij, poczet, a t. d. Geště Hágek pjše: prowazetz. ač také: chceſs, Czeſky. U Augusty (1543) c, č, ſ, ſſ, z, ž, giž dobře ustanoweno.

IV.

§. 41. Literatura.

Literatura toho wěku zlatým nazwaného, gak množstwjm knih tak obsahem gich a zwláště čistotau a zprávnostj řeči nad předešlé wyniká. Chtěgjce Čechowé užiti i cizjho uměnj owoce, pilně se přičiňowali o překládánj lat. a německých knih do swého gazyka, kterých wšak že mnoho bylo, brzo wjce přeložených než půwodnjch spisů dostali. K půwodnjm spisowatelům toho wěku náležegj: Konáč, Kuthen, Brykcj, Sixt z Ottersdorfu, Hágek z Libočan, J. Augusta, Lomnický, Streyc, Weleslawjna a g. K překladatelům lepšjm: Straněnský (kterýž i skladatel gest), Wodička, Th. Hágek, Rešel, Plácel, Huber, Kocyn, Gün-

terod, Berlička (Scipio). Znamenitě prawj Sixt z Ottersdorfu w předmluwě na žiwot P. N. G. K. „že za geho wěku (1547) každý tlačiti dáwá, co mu do hlawy přigde, buď to sebe chatrněgšj. Prosj tedy wlastencůw, aby raděgi dobré staré knihy wedlé geho přjkladu w český gazyk uwáděli.“ Gazykozpytné uměnj wztahowalo se sice gešlě wjce na latinu, ku kteréž Collina, Donata, Alwara, Melanchtona, neylepšjch tenkrát wůdců užjwali, a z části na němčinu, kteréž také wedlé latiny we školách mjsto dáwáno, ale giž i také na češtinu samotnau snaženjm Petra Gzela a Beneše Optata (1533) dobropjsemnosti oprawitelů, Matauše Benešowského (1577) prwnjho o slowozpytu českém spisowatele, wýborného Blahoslawa († 1571) a Wawřince z Nudožer (1603) poslednjho a neylepšjho té periody grammatika. K srownánj způsobů mlůwenj českých a latinských slaužily mládeži zbjrky gich z Terencia, Plauta a z listůw Ciceronowých učiněné. Mezi wšemi národy Slowanskými Čechowé prwnj gsau, kteřj sebránj důwtipných přjpowjdek aneb přjslowj na swětlo wydali (w. Spisy num. 23). Slownjky menšj i wětšj hned podlé abecedy, hned podlé předmětu, neywjce pro školnj mládež spořádané, ode dwau až do sedmi gazyků (Lodereker) zaugjmagjcj, gsau wýborný základ k auplnému národnjmu slowáři. Wáclaw Dasypus neb Dasypodius prwnj sepsal českolatinský slownjk. Weleslawjna a Rešel zde wynikagj. Cena básnictwj toho wěku wůbec menšj byla než prostomluwy (prosy). Nenedostáwalo se sice náwodu k weršowánj dokonalegšjmu, ano giž Blahoslaw (1560) theorii zpěwu a prosodiky na času založené wystawil, a w tom Benedikta z Nudožer (Gram. 1603) následownjka měl, gehož pjsně, 10 žalmů (1606) Wáclaw Kleych w předmluwě na swůg kancionál (1727) chwálj, že řeč gegich k melodii gest přiměřena, tak že, kde se nota dlaužj, tam i syllaba dlauhá gest. Jan Taborský na orlog radnice staroměstské pět strof sapphických složil (1570) a Matauš Benešowský w grammatice swé (1577) 8 žalmů hexametrem a pentametrem přeložil. A wšak ostatnj část, magjcj od r. 1614 giž i malý rýmownjk, wždy geště gen rýmu a pauhého počtu syllab we weršjch hleděla, ani rhythmu, ani gazyku básnjřského starodáwnjch časů nedosáhši, ač mnohým, n. p. Lomnickému lehkost a plynnost slohu odepřjti se nemůže. Zwláště mezi duchownjmi pjsněmi některé, k. p. Streycowy, Zámrského a g. silau básnickau předčj, ano wůbec tento wěk na zpěwy duchownj ewangeljků, katoljků i bra-

třj welmi bohat gest, čehož přjčinu w obyčegi a dawu onoho wěku hledati. Kancionály netoliko tištěné, ale zwláště rukopisné welmi nákladné z toho wěku některé se posud chowagj n. p. w Bibl. Pražské, w Museum, w Králowé Hradci, Teplici a ginde. Swětských pjsnj nic než některé počátky, historických wjce, mrawného však a naučného obsahu básnj neywjce se zachowalo: Dramatické hry některé sice weselé, a wšak neywjce nábožné předměty wystawowaly, gako: Wzkřjšenj Páně (1582), Přewrácenj Sodomy a Gomorry (1586) etc. Satyra téměř gen w cizé *chlaubě podagry* (1597) nás došla. Zábawných spisů nowých nedostatek, tjm wětšj hognost wážněgšjch. Ze starých klasiků řjmských a řeckých přeloženy některé prosaické mrawné a historické spisy z Plutarcha, Aristotela, Flawia, Xenophonta, Seneky a g. Historie swé pole welmi rozšjřila, netoliko o wlasti, ale i o giných bljzkých i dalekých, spolawěkých i předwěkých národech, w politickém i cjrkewnjm okrsku gednagjc, a wztahugjc se na mjstopisy některé, řády mnišské, a na žiwotopisy památných osob, až i na přjhody lidské wůbec a na uměnj. Weleslawjna a Paprocký welikau pilnost zde wynaložili. Kuthén prwnj českau historii w letočetný pořádek uwedl. Hágek prwnj obšjrnau kroniku českau sepsal, která ač w mnohém ohledu nedokonalá, posud lepšj sebe w celosti nenalezla. Přjdawky k té kronice djlem lat. djlem česky psal P. z Hoděgowa, kterýž měl 28 kněh Rkp. obsahugjcjch z částky geho wlastnj., z částky giné spisy historické, gežto dědicowé geho podlé zpráwy Crugerowy a Balbinowy do Holandu zanesli! — Sixt z Ottersdorfů sepsal památné děge l. 1547. Bohuslaw Bjlegowský historii cjrkewnj wyhotowil, Kocjn a Plácel o cizozemských děgjch psali. Podobně široko zasáhala známost země. Münsterowa Cosmographia, ne pauhé přeloženj, wzdělatele swého zdrawj stála. W. Lebeda prwnj zeměpis králowstwj českého (1610) wydal. Wratislaw z Mitrowic, Harant z Polžic, Preffát z Wlkánowa, a ginj Čechy se zeměmi wýchodnjmi, gež sami nawštjwili, seznámili. Rodopisy některé w Rkp. posud zachowány gsau; k giným zásoba nalézá se porůznu we spisech Paprockého, w kronice Hágkowě a Beckowského, w Cosmologii a w Kalendáři, i polit. historii Weleslawjny a t. d. Libomudrctwj české wždy geště bez saustawných náwodů nosilo se po cestě žiwota, wyučugjc mrawům, zpráwě obecné, wěhlasnosti čili opa-

trnosti dworské, powinnostem rodičů a djtek obapolným, ano což k podiwu na ten wěk, i člowěkoslowj (w spisu Wolkenberského). Počitářstwj i nějaká stránka měřictwj giž wzdělawatele nalezly; hwězdářstwj kalendářem sice oprawený m (1583) i w Čechách postaupilo, ale z mystického kalu, hadačtwj, powěr a pranostik wyplesti se nemohlo. Táž wada wjce méně překážela zpytowánj přjrody. Geště wždy o kameni mudrcůw a zlata dělánj sněno. Užitečněgšj byl zřetel obrácený na hogitedlné přirozené i pálené wody, a na hospodářstwj polnj, i piwowárstwj. Lékařstwj nalezlo pomůcku w bylináři Mathiolowě skrze Thaddeáše Hágka přeloženém. O zachowánj zdrawj dwa spisy, Koppa i Rancowia přeloženy; o porodnictwj (babictwj) některé spisy wydány. Práwnj knihy české, morawské i slezké w auplnosti tištěné, zawjragj zřjzenj zemské, práwa městská, manská, mincownj, hornj, wýsady, sněmy gak české tak morawské; o kancelářstwj českém mimo listy a pjsma rozličná zwláště wyučugj titulářowé toho wěku wydáwanj. — Čtenj a wzdělawánj pjsma sw. wždy pokračowalo, netoliko u bratřj, kteřjž Kralickau biblj (1579—1593) nesmrtedlnau památku zůstawili, ale i u kališnjků a katoljků magjcjch několikero wydánj pjsma sw. obogjho zákona, ano i pořádek a summu pjsem sw. we zwláštnjch spisech, mimo mnohé části (k. p. Syracha) na mnoze o sobě tištěné. Záhubná polemika o náboženstwj wždy geště hogné plody wynášela; katoljci, kališnjci, luterané, bratřj tu hned wyznánj swé wjry králům podáwali, tu hned gedni proti druhým polem táhli, swářjce se o tělo a krew Kr. P. w swátosti oltářnj, o podáwánj též swátosti djtkám, o cjrkwi, o bezženstwj kněžském a t. d. Naproti tomu i pastéřské, wýkladné a mrawné bohoslowj wyučowánjm o služebnostech cjrkewnjch, wyswětlowánjm mnohých částek pjsma sw. obogjho zákona, we zwláštnjch wýkladech, postillách a kázanjch lid wzdělawalo, slohem práwě řečnickým a gazykem čistým, o čemž se přeswědčiti snadno nahlédnaucjmu w postillu Bawor owského, Zámrského a g. Též některá kázanj pohřebnj gak pro sloh, tak pro historický ohled důležitá nás došla. Mezi sw. Otci Isidor, Zlatoustý, Cyprian, Ignatius, Řehoř weliký a g. zwláště pak sw. Augustin Čechy skrze tlumače wzdělawali u wjře a w mrawjch. Konečně ke wzbuzenj a cwjčenj pobožnosti netoliko legendy a passionaly ale i mnohé křesťanské mrawné a modlitebné spisy slaužily.

V.

§. 42. *Spisowé tohoto Oddělenj gsau následugjcj:*

A. Mluwozpyt.

a. Slabikář.

1. Slabikář český a (spolu) náboženstwj počátkowé: kterýmžto wěcem djtky křesťanské hned z mladosti učeny býti magj; w Prostěgowě skrze Jana Günthera. 1547. 8. men. Opět 1728.

2. Sententiae Salomonis generaliores de bonis moribus etc. Propowědenij Sfalomúnowa hlawněgšij o dobrých Mrawijch, wybrana z knih přijslowij, a předznamenaná tytulemi, a aby prospijwali mnozý w dobrém vměnj, wydané skrz Wácslawa Posthuma Bydžowského. (Na konci) Wytištěno w St. M. Pražském v Giřjho Dačického etc. 1570. 8. lis. 39. Gest to knjžka pro djtky, obsahugjcj slabikář, k němuž připogeny gsau wýtahy z přjslowj Šalomaunowých latinsky a česky.

b. Dobropjsemnost.

3. Isagogicon, genž gest vwedenj každému počjnagjcjmu se učiti psáti. Wytištěno skrze Pytljka z Dwořjšť, a dokonáno w Náměšti L. P. 1535. 8. w Prostěgowě 1548. 8. w Praze u Dačického 1588. 8. Gest to dobropjsemnost spogená s uwedenjm k počtnjmu uměnj od Ben. Optáta a Petra Gzela.

c. Mluwnice.

α. české řeči.

4. Česká Grammatyka sedmerau stránku w sobě obsahugjcj. W Náměšťí 1533. 8. Potom w Praze wydána od Wácl. Philomatesa u Jana Dačického 1588. od Giř. Plachého tamže u Šim. Lewy. 1643. 8. Skladatelé gsau: Beneš Optát a Petr Gzel. Oni spogiwše ausilj swé w přeloženj Now. Zákona (w Náměšti 1533.), prwnj prawidelný způsob psanj ustanowili. W částce, kterauž etymologii nazwali, přednášegj skladnu (syntax) wšech částek řeči, a ukazugj w mnohých přjkladech prawé a neprawé spogenj. O skloňowánj gmén a časowánj slowes, o pohlawj gmén a giných částkách negednali, an se gim to pro rozené Čechy nepotřebné zdálo.

5. Šimona Hágka Tabula de proprietate participiorum et eorum discrimine juxta genera, numeros et tempora. 1547.

6. Jan Blahoslaw († 1571) sepsal grammatiku českau, která sice nikdy tištěna nebyla, ale we školách bratrských se přednášela.

7. Grammatica Bohemica etc. Grammatyka česká milownjkům téhož gazyka welmi užitečná, od kněze Matthauše Benešowského, w Praze u Giřjka Dačického, 1577. 8. To gest prwnj

pořádná, ač gen skloňowánj gmén a slowes obsahugjcj grammatika, kterau spisowatel připsal králi Rudolfowi II. činè mu w přjpisu latinském nadègi, že pomocj českého gazyka nad welikým Slowauským národem buď on, neb nèkterý z bratrůw geho bude panowati moci.

8. Grammaticae Bohemicae ad leges naturalis methodi conformatae et notis numerisque illustratae ac distinctae, Libri duo. Auctore Laurentio Nudozerino. Pragae 1603. 8. Gedna z neylepšjch grammatik až do našjch časů wyšlých, giž od Welesławjny chwálená.

β. latinské řeči.

9. Nicol. Perotti Libellus grammatices cum interpretatione verborum bohemica. Lipsiae 1530. 4. et 1535. ib.

10. M. Matthaei Collini a Choterina Grammatica latina cum exemplis et signific. Bohem. Pragae typis Thomae Mitis et Joannis Capri. 1564. 8. Připogena k nj tabula Šim. Hagka. (w num. 5).

11. Aelii Donati de octo partibus orationis methodus quaestionibus puerilibus undique collectis illustrata per Leonhardum Culmannum Crailsheymensem. Pragae apud Georg. Jacobidem Dacziceusem. 1572. 8. apud Georg. Nigrinum. 1575. 8. apud Melantrich ab Aventino 1580. 8. Drachowský cituge tuto grammatiku gako českau, na str. 132, a z nèho Jandyt. Apud Georg. Jac. Daczicensem. 1598. 8., ale gest wlastnè latinè učjcj.

12. Principia s. Rudimenta Grammaticae ex Institutionibus Emanuelis Alvari e Soc. J. pro usu Tyronum Latinitatis excerpta. 1575 (s. l.) Potom w Brnè 1712. 8. Pragae. 1724. 8. et 1729, a w Brnè 1744 cum editione prima (1575) accurate collata. Posléze Pragae apud S. Clementem. 1752. 8.

13. We školách pod obogj užjwána byla: Grammatica Philippo-Ramea. 8. w. Voigt. Act. Lit. T. 1. 327.

14. Philippi Melanchtonis Grammatica latina, accesserunt praeter explicationem quorundam vocabulorum Bohemicam annotationes etc. Pragae typis Georg. Nigrini. 1575. 8.

15. Elementa Declinationum et Conjugationum pro classe ultima etc. Pragae typis Schumanianis An. 1616. 8. Gest dle nawrženj Petra Codicilla z Tulechowa Lat. Grammat. pro poslednj třjdu s českými a nèm. přjklady. U nj gest Vocabularium malé.

d. Slowozpyt.

16. Knjžka slow českých wyložených, odkud swůg počátek magj. Od knèze Mat. Philonoma etc. 1587. 8. Gest skaužka slowozpytná Mat. Benešowského, na onen čas dosti chwalitebná. Uwodj nèkterá ruská slowce.

e. Spůsoby mluwenj, rozmluwy.

17. Nauczenie kratke obogij řeči, Nèmecke a Czeske, včiti se čijsti y mluwiti Czechuom Nèmecky, a Nèmcuom Czesky. Eyn kurcze Vnderweisung beyder Sprach etc. w Plzni u J. Pekka

1531. 8. listů 18. Potom welmi často se tiskla, ano až posud tiskne. Připogena: Zpráwa zwláštnosti některých Liter, kterak obogij Rzeči vplně wyslowené byti magij. 'Ein Unterrichtung der eigenschaft etlicher Buchstaben etc. 1548. 8. W Prostěgowě u Jana Günthera. Potom častěgi w Praze a w Olom. wydaná.

18. Ondřege Klatowského knjžka w Českém a Německém gazyku složená, kterakby Čech německy a Němec česky čjsti, psáti a mluwiti, včiti se měl. W Praze. Netolický. 8. 1540 w Holomauci 1564. w Praze 1567, 1578, 1597, 1603. w Holom. 1614, 1641. w Kutné Hoře 1642, wždy w 8. Kniha ta sestáwá ze 42 rozmlauwánj německých a českých, kterých sedm prwnjch gedná o wyslowenj a skloňowánj, ostatnjch 35 o wšeligakých předmětech.

19. Rozmlauwánj dětinská obsahugjcj w sobě slowa wěcý domácých obyčegněgšjch. Pragae Georg. Nigr. 1579.

20. Pawla Worličného Elegantissimae colloquiorum formulae ex Terentio etc. Způsoby mluwenj z Terencowých komedij k prospěchu mládeže česky a německy wyswětlené; pak prawidla k žiwotu nawedenj otnostnému z týchž komedij wytažená, w Prostěgowě u J. Günthera 1550. 8.

21. Elegantiarum Terentii et Plauti a G. Fabricio collectarum interpretatio bohemica. Pragae 1589. 8. str. 411 mimo dedic. a registř. 12 listů. Gsau to mluwenj způsobowé, kteréž gistý Fabricius z Chemnic, z Plauta a Terencia wybraw pod gisté nadpisy uwedl, gako: salutandi, adeundi, gratulandi etc. K těm přidáno české wyswětlenj od Dan. Adama z Weleslawjna.

22. Elegantiarum puerilium ex M. Tullii Ciceronis epistolis libri tres. Collect. a Georg. Fabricio Chem. et nunc demum expositione bohemica illustrati, Pragae typis M. Dan. Ad. a Weleslawina An. 1589. 8. str. 276 mimo přjpis a regst. 16 listů.

f. Přjslowj.

23. Jakuba Srnce Dicteria seu proverbia Bohemica ad phrasim latinorum accomodata, atque per centurias quondam in usum Scholae privatae distributa. Pragae apud Georg. Nigrinum 1582. 8. též 1599. 8. Mistr Jakub Srnec z Warwažowa k užitku swých učencůw, sebral těchto přjslowj 300 zauplna, a čtwrtého sta 5 desetin, kteréž on latinsky wyswětluge. Po třetj ge wydal Frant. Ondřeg Horný pod titulem: Přjslowj česká, aneb Adagia Bohemica, w Praze 1705. 12. lépegi srownaná dlé abecedy, a z knih i z obyčege rozmnožená, k gichž wyswětlenj po kratičkém wýkladu českém nazwjce toliko gedno latinské přjslowj z mnohých Srncem položených uwodj. Po čtwrté: Českých přjslowj zbjrka, po wydánj M. Jak. Srnce a Fr. Ond. Hornýho w nowě rozmnožená od Josefa Dobrowského a Antonjna Pišelího, w Praze nákladem J. Herrle 1804. 8. str. 96.

g. Slownjky.

24. Lexicon symphonum, quo quatuor linguarum Europae familiarium, graecae scilicet, lat. germanicae et slavonicae (wlastně

české) concordia consonantiaque indicatur. Basileae 1559. Sigmund Hrubý z Gelenj, skladatel toho slownjku, 7 archů silného, srownal 292 slowce we wšech čtyrech gazycjch: 107, lat. něm. českých; 65 lat. řeck. českých; 56 něm. řeck. českých; 263 lat. německých, 117 něm. řeckých; 352 řeck. latinských; z kterých owšem weliká část sem wlastně nenáležj, gelikož z gedné řeči do druhé přešla, n. p. ἄγγελος, angelus, Engel, angel etc. W giných analogie patrná gest n. p. acetum, ocet, Essig, ὄξος a t. d.

25. Wokabularz latinsky, czesky y niemecky, nynij znowu vczinieny spilnostij korygowaný 8. w Praze u Jana Hada 1546, též 1550 w Praze; w nowě zprawený a rozšjřený, wydánjm Pawla Pressia, w Praze v Giř. Nigrina 1582.

26. Slownjk malý latinsko-český w Rkp. na papjře w 4. u P. Cerroniho, od Jana z Weležina kněze 1558.

27. Thomae Reschelii Dictionarium latinobohemicum in usum et gratiam studiosae juventutis Bohemicae ex Petri Dasypodii Dictionario ... concinnatum. Accesserunt ex eodem nomina locorum, et amnium in Germania et alia quaedam etc. Olomucii 1560 w 4. silný 4 abecedy. Druhá část: Dictionarium bohemico-latinum etc. ib. 1562 4. Slownjk tento podlé kořenů srownaný, na onen čas welmi dobrý byl; slowa česká s latinskými dobře se srownáwagj, a často gich wjce pod gednjm stogj. Druhému djlu by lepšjho pořádku žádati bylo, n. p. rez (rubigo) stogj držjwe, nežli registra etc.

28. Nomenclatura sex linguarum, Latinae, Italicae, Gallicae, Bohemicae, Hungaricae et Germanicae; lingua autem Hungarica noviter accessit cum latinarum dictionum quam plurimarum, quae prius depravatae erant, restitutione. Per Gabrielem Pannonium Pestinum. Viennae Austriae ex officina Caspari Stauchoferi. 1561. 1568. 8.

29. Petra Kodycylla Wokabulář latinský, český a německý w Praze v Melantr. 8. 1575. 1587. Potřetj při grammatice (num. 15.) r. 1616 s nadpisem: Wokabulárz w nowie sprawený a rozšjrzený. (lat. česky něm.) Vocabularium Trilingue pro usu Scholarum diligenter et accurate editum. Nunc vero tertia editione multis in locis haud mediocri vocabulorum accessione auctum atque locupletatum M. Petrus Codicillus ad puerum tertiae classis. Pragae typis Schumanianis. Potom Pragae typis Car. Gerzabek. 8. str. 24. W Olomaucy u Mik. Hradeckého 1636. u J. Jos. Kiliana. 1689. Pragae typis Adalb. Georgii Konias. 1704 a 1705. 12. (lat. a česky.) W Praze u Wolf. Wickerta (s něm.) 1723. w Wratislawi 1740. typis Universitatis. W Olom. u F. Ant. Hirnle 1753. u wdowy geho 1766, pak w Praze bez roku u Rosenmüllera.

30. Dictionarium linguae latinae ex magno Basilii Fabri thesauro collectum atque concinnatum, in quo praeter instructissimam supellectilem verborum, locutionum et sententiarum interpretatio bohemica addita est, nota, usitata et perspicua . . .

studio et opera M. Danielis Adami Prageni. Pragae typis G. Melantrichi ab Aventino, 1579. 4. (5 Abeced a 5 archůw).

31. Wácław Dasypus ginak Dasypodius, narozen w Nymburce, wydal; Dictionarium latino-bohemicum etc. 1581.? kterýž slowař potom w Krakowě a Waršawě přetištěn byl s proměnau češtiny do polského gazyka. Od něho rozdjlen gest Petr Konrad Dasypodius, lékař Straspurský, kterýž také wydal Slownjk graeco-latino-german. od Rešela pro Čechy předělaný. (W num. 27.)

32. Nomenclator omnium rerum propria nomina tribus linguis, latina, bojemica et germanica explicata continens, ex Hadriano Junio Medico excerptus et pro usu scholarum bojemicarum editus. (Dan. Ad. Welesl.) Pragae 1586. 8. str. 557. Rozdělen gest na dwě částky, a nichž prwnj 23, druhá 13 rubrik, a z těch některé wjce oddělenj obsahugj. Má to nepohodlj, že se každé slowo déle hledati musj, než kdyby wšecka podlé abecedy srownána byla; n. p. chtěge nagjti branchiae (pleytwy) hledati musj Piscium partes. Mnohá slowce latinská nepřeložená zůstala, n. p. melanurus (ryba).

33. Sylva quadrilinguis, vocabulorum et phrasium bohemicae, latinae, graecae et germanicae linguae. Adiectus est locupletissimus Index vocum germanicarum. Opera et impensis M. Dan. Adami a Weleslavina 1598. 4. listů 279. mimo předml. a registřjk (49 listů), též w Praze 1683. 8. Na radu Mikuláše Alberta z Kamenku wzal sobě za wzor Sylvam Synonymicam quinquelinguem M. Helfrici Emmelii, s tjm rozdjlem, že na mjstě hebreyského a francauzského položil český gazyk.

34. Nomenclator quadrilinguis omnium rerum, quae in probatis omnium doctrinarum auctoribus inveniuntur, appellationes. In quatuor classes distinctus: de Deo, natura, homine, artibus. In fine Indices copiosissimi bohemicus et latinus. 1598. 4. od M. Dan. A. z Weleslawjna. Gest to gako doplněnj Sylvae quadrilinguis; obsahuge toliko gména wěcj. Rozdjlno gest od Num. 4. ačkoli toho w pozdněgšjm užito. W staršjm latinská slowa, w tomto česká z předu stogj.

35. Dictionarium Septem diversarum linguarum, videlicet lat. ital. dalmaticae, polonicae, bohemicae, germ. et hungaricae, una cum indicibus, a Leopoldo Lodereker Pragae. (1605) 4. Gest toliko wokabulář.

B. Slowesnost.

a. Náwody (theorie).

α. Hudba.

36. Muzyka, to gest zpráwa k zpjwánj náležitá, wšechněm zpěwům se včiti žádostiwým ku požitku odemne Jana Josquina gazykem českým wydána. Připis Kundratowi Karlowi a Adamowi Kragiřom z Kragku na Mladé Boleslawi bratřjm wlastnjm. Datum w Prostěgowě 9. List. 1561. 6 archů w 8.

37. Musica, to gest knjzka zpěwákům náležité zpráwy w sobě zawjragjcý. Sepsaná gazykem českým k žádosti některých dobrých přátel. A wytištěna neyprwé Léta Paně 1558. w Olomaucy. Nynj znowu pilně skorygowaná a wytištěná. Přidauy gsau regule a naučenj potřebná kantorům y Pjsnj skladatelům. (bez roku a mjsta). Pod předmluwau podepsal se Jan Blahoslaw 1560. Na konci 1ho oddělenj w monografu gsau různo psány litery D . . in insula Hortensi 1569. 96 listů, (192. str.) w 8. sloh té knihy wýborný, a ona prwnj prosodie časoměrné theorii obsahuge.

β. Rýmownjk.

38. Pauli Czernoviceni Vocabularium rhytmico-bohemicum Pragae. Sam. Ad. Welesl. 1614. 8. Po druhé Pragae et Viennae u J. F. z Schönfelda. 1783. 8.

b. Básně.

α. Duchownj.

a. Pjsně nábožné, žalmy.

39. Pijsničky welmi piekné a přykladne na Nedielnij Čztenij do roka. Též o swatých — znowa tištěné a oprawene 1529. (Na konci): W Plzni Léta 1528. 12.

40. Pijsničky krzestianské ke cti a chwále božij z mnohých giných sebrané y w nowě složené přes celý rok, a mnohé giné obecné. (ku konci): A tak se dokonáwagj Pijsnie, podle pořádku času. . . wytištěny przi sw. Bartholomègi Leetha 1530. Kašpar in monte Liliorum. w 8.

41. Kancional. W Mladé Boleslawi w 8. r. 1531.

42. Pjsně duchownj (s notami hudebnjmi) Rpk. w Museum na pap. w 4.

43. Rorato obdřaužnj. W Mladé Boleslawi. 1535. 4. (Index).

44. Pan lekty aneb swatych piesen stareho y noweho Swiedeczstwie od Ottona sepsanych XII knieh. 1537. w 8. Rkp.

45. Psalmowé a pjsně Dawida krále w Israeli, a při těch některaké giných swatých z pjsma židowského w gazyk latinský, a z toho dále w Českau řeč w nowé přenešené a wyložené s předmluwau M. Tomáše z Jawořice. Dokonáno a wytlačeno w Starém Městě Pr. ten čtwrtek před božjm Wstaupenjm l. P. 1538. u Pawla Seweryna. w 8. Připsána P. Janowi z Peraštejna.

46. Pjsně ročnj s drobným pjsmem 1539. 8. (Index.)

47. Pjsně chwal božských. Kancyonal. W Praze u Paw. Seweryna. 4. 1541. Wydal Jan Roh s pomocnjky swými. Opět 1561. fol. (we Wjd. Bibl.) Gest bratrský kancional a snad gedno s následugjcjm:

48: Pjsně duchownj ewangelické od r. 1541. (Pelc. Catal). Potom opět z nowu přehlédnuté, zprawené a shromážděné, (ku konci): Léta od Narozenj Syna božjho 1561. fol. wytištěn a do-

konán gest Koncyonal od Alex. Augezdeckého, w Šamotulách na zámku geho Milosti P. Luk. Hraběte z Gorky, Weywody Lančyckého Starosty Buského. Potom bez mjsta w r. 1564, 1572. 4, 1576. 1577. 1581. 1594. (ke cti a chwále boha, a k pomoczy službie y ku potěšenj wšech wěrných český národ y gazyk milugjcých) fol. 1598. w 4. 1615. (se žalmy w rytmy a spěwy sformowanými, pod názwem: Žalmowé neb zpěwowé sw. Dawida, kteréž cýrkew sw. stará y nowá při službách božjch užjwala w gednotě bratrské. Nynj pak kancyonalu pjsnj sw. připogeni 1615. bez m. Opět 1618. fol. w 4. Z těchto wydánj, která pozdĕgšj gsau, nad prwnĕgšj gazyka ohebnostj a tenkostj znale předčj.

49. Jan Taborský léta 1542. když byl mor weliký, složil tyto werše. fol.

50. Pjsně . . . kancyonal, W Normberce 1544.

51. Gradualy neb Kancionaly Rkp. kostelnj. a) Gradual chwal božiech Czeského Brodu od r. 1557. Rkp. necelý na perg. Djl letnj 1560 s obraz. a notami hudebnjmi weř. Bibl.

b) Teplický kancional (s obraz. a not.) I. djl stran. 626. II. djl stran. 562. silný chowá se tam w radnici, zawjrage pjsně od r. 1560. a potomnjch let.

c) Kanc. u Jana Taborského rukau Matěge Petky z Klatow na perg. (s obr. a not.) 1561.

d) Kancion. na wel. fol. perg. Býwal w kostele Pražském u sw. Křjže. Nynj w bibl. dworské Wjdeňské, která geg r. 1790. kaupila. (Na konci psáno:) Tento Gradual czesky dokonan gest tu Strzedu przed pamatkau slawnau wstaupenj P. Kr. na Nebe. skrze mne Adama Kozybabu z Kozmaczowa 1568. Na listu K. 8. stogj: Tito weršowé složeni gsau od I T Z K. pak werše sapphické býti magjcj: Y ktož muož hodně Krale nebeského slušně podobně wychwaliti geho z těch dobrodinj, kteréžto nám čzinj wzdyczky y nynj. etc.

e) Gradual neb chwály božské. Nákladem purkmistra a raddy wšj obce Pražské. Pracý Laurence Milora ginak Křepelky z Male Strany skrze Kantora měšťana 1572. na perg.

f) Grad. od Jakuba Sklenáře, sauseda Star. Města, w osadě sw. Křjže. 1574. (s obr. a not.)

g) Gradual u roráte, kteréž literákům Kaurjmským darowal P. Wácl. Diblika 1581. (s obr. a not.) perg. W bibl. weř.

h) Grad. kaple sw. Lazara na Now. Městě skrze Jana Kantora staršjho. 1574. djl. II. fol. (s obr. a not.)

i) Pjsně chwal božjch nákladem P. Magdaleny od zlaté hwězdy měšťky star. Města 1576. skrze Jana Kantora starého. (na perg.)

k) Kanc. w 4. djlech, prwnj adwentnj, druhý na Neděle po sw. Trogici, třetj postnj a welikonočnj, čtwrtý o wšech swatých 1591. Rkp. fol. 4 swaz. (Weř. bibl.)

52. Kancyonal czesky. Pijsně Ročnj, kteréž se zpijwagj při wšech Slawnostech celého roku. Přitom o smrtedlnosti člowěka. O pohřbu Mrtwých. O dni saudném, a giné Pjsně mnohé obecné. Y na obzwláštnij časy dne a nocy. Též také některé na Epištoly a cžtenij Nedielnij. W Olomaucy v Jana Günthera 1559. (dle Indexu 1539.) 8. Pak w Brně 1697. W Olom. 1701. w Brně 1708.

53. Pjsně bratra Jana Augusty, kteréž dělal we wězenj 1562. 8. (Rkp. Wjd. Bibl. dworské num. 1273).

54. Pjsničky křesťanské, s melodyemi notowanými, od Jana Soběslawského 1568. w Praze.

55. Jana Sylwana a) Pjsně nowé na sedm žalmů kagjcých, y giné žalmy, w Praze. 8. 1571. pak 1578. 8. b) Noli me tangere. Pjseň. 1590. (Index.)

56. Jana Blahoslawa Ewangelia a nebo čtenj swatá, kteráž slowau pašigc. Řeči některé prorocké a prefacý obyčegné, to gest: zpěwowé k zwláštnjm hodům weyročnjm náležitj w nowě zprawenj a wytištěnj l. 1571. fol. (s notami). listů 44.

57. Jakuba Kunwaldského Pjsně chwal Božských k slawnostem a památkám weyročnjm y Nedělnjm přináležegjcy. Též na Ewangelia a Epištoly Nedělnj y swatečnj přes celý rok y giné mnohé Pijsně z pjsem swatých shromážděné a složené w Olomaucy 1572. 4. (w Indexu str. 133.) item 1576. fol.

58. Jana Worličného Žaltář sw. Dawida, z lat. řeči přeložený, a na werše w rytmy gedenácte syllab gest složený, s pilnostj skorygowaný, při koncy přidány gsau pjsničky z zákona Božjho při slawnostech ročnjch, pak y hymny t. g. pjsně chwal božjch w gazyk český přeložené. W Praze 1572. fol. u Giř. Melant. z Awent.

59. Pjsně duchownj ewangelické z gruntu a základu pjsem sw. složené. 1572. 4. (Index.)

60. Pijsničky Duchownij zawijragijcy w sobě pobožné naučenij, kterakby gedenkaždý křestianský Cžlowěk na Swětě chwalitebně wedlé wůle božij žiw býti mohl. W Starém Městě Pražském u Giřijka Cžerného l. 1574. 8. 78. str. W nowě wydané. 1602. (bez mjsta.) Pelcel myslil, že Záworka skladatel gest.

61. Jana Škorně z Frymburku Knjžka pjsnj a chwal božských, na každý den w týhodnj. W Praze 1575, 1580. 12.

62. Kancyonal český: Pjsně chwal božských celého roku. 8. 1575, 1600. (Ind.)

63. Jana Grylla z Gryllowa a) Pjsně nowé dwě w Praze u Czern. fol. 1578. b) Ke gménu Lorence Mostnjka z Ništice Pjseň na žalm 130. W Praze u Giř. Czerného fol. 1580. c) Pjsně nowé dwě. Prwnj na gméno P. Jan Škorně z Freymburku. Druhá na gméno P. Suzany manželky geho. ib. 1588.

64. Pjsně mnohé, na djle na Slawnosti weyročnj etc. 1579. 12. (Index.)

65. Martina Prystacha Kawky z Drškowic a) pjsně nowé pobožné, opět znowu přehljdnuté w Praze 1579. 8. b) Pjseň napomjnagjcý nás ku pokánj. W Pr. Bur. Walda fol. 1580.

66. Šim. Lomnického a) Pjsně nowé na Ewangelia sw. nedělnj přes celý rok. W Praze u G. Melantrycha z Awentynu. 1580. 4. b) Kancyonal aneb pjsně nowé hystorycké na dni swátečnj přes celý rok, zwlášť kteřj se od starodawna w cýrkwi božj, a w této křest. České zemi swětj. Z starobylých hystoryi wybrané, a k přjkladu spasytedlnemu y k následowánj skutečnému, wšem Pána Boha milugjcým lidem prostě skládané a přeložené. W nowě, gednomu každému bez pohoršenj, a mnohým k radosti a potěšenj, dobrým aumyslem wůbec wydané od Šim. Lomnického z Budče, w Praze u Giřjka Nygryna 1595. w 4. w Praze u Giř. Šjpaře 1642. 4. Pak w Praze 1808. w 4. u Jana Beránka str. 359.

67. Nicefora Giř. Horského a) Pjsnička duchownj zawjragjcý w sobě djkůw činěnj P. bohu za wšecka dobrodinj a dary geho, w Praze u Giř. Nigryna fol. 1579. b) Pjseň nowá o městě Jerusalémě nowem, genž gest město král. nebeského ib. 1579.

68. Jana Heřštainského z Radowěsyc Pjsnička pobožná na gméno P. Jaroslawa Smiřického z Smiřic. W Praze u Giř. Czerného fol. s figurami. 1580.

69. Pjsnička pobožná w nowě složená, w Praze u Nigryna fol. 1580.

70. Žaltář, totižto Pjsně chwal božských od Dawida krále Israhelského, a welikého proroka božjho složené, a nyní w té obzwláštnj knjžce wšechněm pobožným a kagjcým lidem k spasytedlnému užjwánj wydané. W St. M. Praž. u Giř. Melantrycha z Awent. 1581. 8.

71. Jana Cywilia Pjsničky: Scio, cui credidi; staré y w nowě složené k času rány božj, ... a letanya w Praze 1582. 8. (Index.)

72. Letanya a wzywanj gména P. Boha žiwého etc. které se spjwagj tohoto času nebezpečného od kněžstwa pod obogj etc. 8. w Praze 1582.

73. Letania česká w způsob pjsně přeložená. 1573. fol. též 1582.

74. Walentina Polona Pelčického specyalnjk (kancyonal) a nebo Spjwánj křestianská starodáwnj 1582. 1584. a 1596.

75. Petra Kodycylla a) pjsně na epištoly a ewangelia 1584. 8. b) pjsně pobožné na spůsob žalmůw (Index).

76. Kancyonal w Praze u Melantrycha 1584. 1586.

77. Pjsně ročnj u Giř. Nigryna. 16. 1585.

78. Jana Musophila Soběslawského Kancyonal. Wytištěn a dokonán ke cti a chwále Pánu Bohu wšemohaucýmu a k užitku wšem wěrným křesťanům. W starém M. Pražském u Buryana Waldy. Nákladem téhož kněze Jana Soběslawského. 1585. 4.

79. Pjsně pohřebnj 1586. 12. 1615. 8. (Index.)

80. Pjsně wšeligaké duchownj y swětské. W Praze u Buryana Waldy 1586. 1587. 1588. 12.

81. Wácl.' Kollařowice Officia neb Harmonia quatuor vocum w přirozeném českém gazyku učiněná 1580 Rkp. Weř. Bibl. XVII. B. 16.

82. Jana Hodáčka Pjsně nowé na epištoly přes celý rok, gakož y na ewangelia. 1587. 8.

83. Blažege Gičinského a) Pjsnička pobožná, wzbuzugjcý každého wěrného křesťana, by djky, čest a chwálu P. Bohu wzdáwal. Složená na gméno slow. P. Wácl. Dobřenského. W Praze v G. Nigr. fol. 1587. b) Pjsnička křest. rozgjmánj o welikém dobrodinj P. G. K. složená na gméno Wacl. Dobřenského a Dorotu manželku geho. w Praze ib. 1587. c) o stawu sw. manželstwj Pjseň w Praze u Bur. Waldy fol. 1587. d) k weystraze bezbožným, ku potěšenj pobožným etc. na gméno P. Wiljma z Rožemberka ib. 1587. e) Pjseň přjkladná w zármutku a w křjži postawenému vžitečná. W Praze u Giř. Nigrina fol. 1588. f) O slawném na tomto swětě přjchodu spasytele našeho G. K. na gméno Wácl. Dobřenského. W Praze u G. Nigr. fol. 1588. g) Na gméno P. Buryana Trčky z Lippe. w Praze v B. Waldy fol. 1588. h) Pjsnička w způsob etc. W Praze u G. N. fol. 1588. i) Pjseň o duchownjm rytjři, totiž o každém křest. člowěku rytěřugjcým pod křjžem Krystowým. W Praze u Bur. Waldy fol. 1589.

84. Malý Benjamin. Pjseň člowěka k spatřowánj dobrodinj božských k času žnj l. 87. složená. W Praze v M. D. A. z Welesl. fol. 1588.

85. Pjsně nowé: krátké naučenj křesťanského náboženstwj. W Praze v Bur. Waldy. 8. 1588.

86. Jana Chmelowce Pjseň obsahugjcý w sobě modlitbu ku P. Bohu za sw. plod P. Poleksyny z Rožemberku. W Praze v G. Nigryna fol. s fig. 1588.

87. Giřjho Stregce. Žalmowé aneb zpěwowé sw. Dawjda, kterýchž Cýrkew sw. y stará y nowá při službě božj, wůbec y ginde obzwláštně wždycky s mnohým prospěchem užjwala, w rytmy české nynj w nowě wyloženi, a w způsob zpjwánj ... sformowani 1590 w 12. s notami 1596. 12. (bez mjsta); též 1614. 12. str. 575 a regstř. XII. s notami bez předm. a naweštj. Pak 1620, w Higu 1630. 12 et 42 et 18. 1746. Potom 1783. 12. str. 382 w Litomyšli, a rok 1790 w Praze w 8. Gsau sepsáni weršem rozličným, dle počtu syllab zprawenym, tak gadrne a wznešeně, že w tom druhu, wygmauce málo které pjsně duchownj, n. p. Zámrského, nic sobě rowného nemagj.

88. Wawřince Černohorského. Lamentatio, to gest Přežalostiwá a taužebná Pijseň o křiwdě a newinném Vmučeni P. našeho Gežijše Krysta etc. wydaná w nowě od Šim. Lomnického. 1590. 4.

89. Pjsně historické na swátky přes celý rok. Rkp. pap. 4. (z XVI. stol.) w Museum.

90. Filippa Leucornea Sedmerý způsob spjwánj Litanie: t. g. Supplikacý ku P. Bohu o potřeby wšeliké, kůr prwnj a druhý. W Pr. v Gif.Nigr. 1590. 1608. 4.

91. Jana Benešowského o důstognosti slowa Božjho pjsnička na odchodné. W Praze 8. 1591. Počjná: Bůh wěčný wás požehney etc.

92. Pjseň obsahugjcý w sobě modlitbu k Bohu otci proti třem auhlawnjm pokolenj lidského nepřátelům. W Praze u Gif. Dačického. fol. s fig. 1591.

93. Tobiáše Záworky a) Zpjwánj pohřebnj staré y nowé: shromážděné a složene etc. W starém Městě Pražském v Giřjka Nygrina 1592-8. XII. přjpisu a předmluwy; textu a registru 128 listu, spolu 280 stránek. b) Pjsně chwal Božjch. To gest: Spěwowe swatj Cýrkewnj starj y nowj, shromážděnj, sprawenj a složenj od etc. W Praze v. Giřjka J. Dačického 1602. fol. 1606.

94. Sixta Palmy Modličanského a) Pjsně duchownj z pjsem sw. zákona božjho wybrané. W Praze 1595. 12. b) Pjsně o Trogicy swaté. w Praze 1600. c) Pjsně na žalmy. d) pjseň o Krystu. e) Pjsně nowe vtěšené o vmučenj a smrti pána a spasytele N. G. K. w Praze 1611. 12. f) pjseň o Těle a krwi Páně, z kterých přjčin Čechowe přigjmagj pod obogj spusobau. Začjná se: Pan náš Krystus Gežjš. w kterau noc zrazen gest etc.

95. Pawla Paminondesa Pjsničky křesťanské. W Praze v Anny Šumanowé 1596. 4.

96. Pjseň o sw. Janu Ewangelistu. W Praze 8. 1598.

97. Dawida Krynyta z Hlawačowa: Davidis regis et prophetae Psalmi septem, qui poenitentiales nuncupantur, in Odas precatorias Latino-Bohemicas redacti a Davide Crinito Nepomucaeo ab Hlavvacsova etc. Pragae ex offic. Nigriana. anno M. D. IC. w 12. lat. a česky. listů 66. Připsáno Wostrowecio a Kralovitz. (1599).

98. Pjsně duchownj křesťanské s kalichem 1600. 1620. (Index).

99. Pjsně neb ewangelistj spěwowé k časům a k potřebám shromážděné 1600. 18. (Index).

100. Gif. Tesáka a) Mnemosinon aneb wšechněm napořad města Brodu českého saussedům pjsnička na památku složená. 1601. b) Ora et labora. Tenorowé a antiphony.

101. Jana Rozenpluta Kancyonal, t. g. Sebránj zpěwůw pobožných, kterých k duchownjmu potěšenj každý weřegný křesťan na weyročnj swátky užjwati může. W Holomauci v Gif. Handle 1601. 4.

102. Wawřince Benedikta Nudožeryna, Paraphrasis na 10 žalmů, w Praze 1606. we werśjch časoměrných; připsána gest akademii Pražské. W tomto spisku gedná o prosodii české ob-

šjrněgi, než kdokoli giný před njm. Z nich w Citaře Tranowského toliko geden gest w sapphickém rozměru.

103. Kljmenta Bosáka Kancyonal, w Praze 1607. w 4. a 8.

104. Pjsničky duchownj k obzwláštnjm časům. 1607. 16.

105. Martina Philadelpha Zámrského Pjsně na Ewangelia w Praze. 1607. 8. Po smrti geho wydané.

106. Tom. Řešátka neb Rosacya Soběslawského a) Pjsně o smrti a smrtedlnosti. 1607. 8. b) Kancyonal celoročnj, w kterémž pjsně duchownj a ewangelitské w chrámjch P. přes celý rok se zpjwagjcý na ewangelium každé Neděle složeny gsau, w Praze. 1610. fol. dwa djly. Nákladem G. Záwěty z Záwětic wydaný w Impr. Šumanské.

107. Pjsně o slawném a radostném wzkřjšenj a z mrtwých wstánj P. N. G. K. W Praze u Dan. Sedlčanského 1607. 16.

108. Jana Wodičky Pjsně chwal božjch na ewangelia a epištoly přes celý rok, pod giště melodye uwedené, dwa djly, W Praze 1609. 4.

109. B. Tablic w I. djl. Poezyj str. XIV. uwodj necelý Kancyonal w menšjm 8. (literau prostřednj Cicero zwanau) obsahugjcj 275 pjsnj. Na kompakcý gsau litery A. E. a rok. 1609. wytisknutý.

110. Pjsně nábožné o stawu manželském. W Praze u P. Sessya. 8. 1609.

111. Pjseň swadebnj nowá o ženichowi nebeském P. G. K. od Sixta Palmy. W Nowé Praze u Wold. Waldy. 4. 1610.

112. Pjsničky pěkné a starožitné, nynj pospolu sebrané od Hynka z Waldsteina, w Dobrawicy 1610. 8. s kratičkým spisem o manželstwu Zygmunda Krynyta.

113. Pjsně duchownj pobožné, obecné křesťanské z kancyonalu welikého weyročnjho wybrané. 1610. 16. et 12: (Index.)

114. Giř. Dykasta a) pjsničky cýrkewnj (Index). b) Žalm 136, a 103 pod gistau formu pjsnj uwedený. W Praze 1617. 12.

115. Šebastiana Scipiona (Berličky) Kancyonal katolický r. 1611. připsaný Kateřině, manželce Karla Lichtensteina, rozené z Boskowic.

116. Wáclawa Textoria Dworského: Geslličky dětátka 1611. (cf. 1658.)

117. Gifjka Zawěty a) Zpěwy modlitebné za štiastné Panowánj krále Mathyaše Uherského a Českého etc. toho gména II. Pána a Ochráncy zemj a lidu milostiwého. Mathyáš Druhý panugjcý (chron. 1611) w Imp. Sšumanské. 7 stran w 4. (s notami) gest připogena ku korunowánj Mathiáše b) Roráte neb zpěwowé adwentnj. W Imp. Šumanské 1616.

118. Walentjna Šubara pjsně na epištoly a ewangelia w Praze. 1613. 12.

119. Dan. Karla z Karlsperku a) Potěšenj křesťanské. W Praze 1613. 8. (Index) b) Pjsně duchownj křesťanské. W Praze 1614. 12. c) Dawida žalmowé aneb zpěwowé w české rytmy slo-

žené a w spůsob zpjwánj na čtyry hlasy sformowané. Pracý a nákladem wlastnjm wytisknuti od etc. W Praze fol. 1618.

120. Pjsně duchownj křesťanske, ktere se w Cýrkwi Jesu Krystowě od lidu božjho zpjwagj. W Praze u Dan. Sedlčanskeho. 1614. 8.

121. Jana Marxiusa Horážďowského pjsně na každý den w týhodni, s modlitbami. 1614.

122. Bartoloměge Kožlanského Pjsně na sedm žalmůw kagjcých swateho Dawida. W Praze u Pawla Sessya 1615. 8.

123. Pjsničky duchownj o smrtedlnosti žiwota lidského. W Praze 1615. w 8.

124. Wjta Phagela Pjseckého Psalmodia Davidica. Žalmowé Dawida sw. W Praze v Matěge Pardubskeho 12. 1615.

125. Pjsně z pjsem swatých a w nich zawřeného božjho včenj složené z přjčin hodných opět bedliwě přehlednuté w fol. 1615.

126. Pjsně pohřebnj obnowené a wydané 1615. w 8. (E. 75.)

127. Mathyaše Cultraria Pjseň w Truchlosti ducha složená Panu Wacl. Kowanowi Rakownického w Praze. 1616. 8.

128. Roráto aneb starobyle Zpjwánj o wtělenj syna božjho w žiwot přečisté blahoslawené Panny Marye. W Praze u Mat. Pardubského. 1617. 4.

129. Pjsně pobožné k časům těmto nebezpečným wálečným a pokušenj plným přjležité. 1618. 8.

130. Žalmy w rytmy česky k zpjwánj složené. W Praze u Pawla Sessia. 12. 1620.

131. Kancyonal aneb spěwowé cýrkwe ewangelické starj y nowj w gedno shromážděnj, přehljdnutj a wůbec pro čest a sláwu božj od kněžj ewan. wydanj, u Danyele Karla z Karlsperka w Praze 1620. 4.

132. Samuele Martina z Dražowa Ručnj a ročnj knjžka, zpěwy Cýrkewnj, w 4.

133. Karel swobodný Pán z Žerotina složil také gednu pjseň duchownj, gežto gest wzatá w Kancionalu Lipském od r. 1737.

b. Rozprawné, popisné etc.

134. Žiwot P. Geš. Krysta w rytmjch. W Praze u Petrle. 1580.

135. Dawida Krynyta Hortulus animae e floribus conquisitis in annuis dominicalium Evangeliorum pericopis, concinnatus ex lemmatis rythmisque Cz chicis pro usu pubis boëmicae illustratus, partes duae. 12. 1577. Pragae. Opět: Excud. Georg. Nigrinus. 1598. 12. Prwnj djl 94 listu, druhý 84. Gsau latinské disticha, a gich pieloženj wedl českými rymowanými. Přjdawky gsau: Pietatis puerilis initia etc. Pobožnosti dětinské začátkowé od téhož Daw. Krynyta, lat. a české pjsně, za listů

136. Jana Grylla z Gryllowa a) Starý zákon w českých weršjch. W Praze 1586. 8. b) Patryarchů čtyr žiwoty: Abrahama, Izáka, Jakuba, Jozefa, též wypsánj o propadnutj měst Sodomských. W Praze 1582. 1587. 1595. 8. c) Acta anebo skutky Krysta P. a geho kázanj. W Praze u Giř. Nigr. 1587. 8. 1595. 8. str. 462? a regstr. 13. d) Při ewangelijch geho (1595) také werše se nalezagj mrawného obsahu.

137. Šim. Lomnického Pjseň nowá a přewelmi žalostiwá o gedné Řjmské Cýsařowně, a gegjch znamenitých neřestech a welikých zármutcých, kteréž pro zachowánj wjry, lásky a čistoty snášela. W Praze u Giř. Nigr. 8. 1593.

138. Rozmlauwánj křesťanské člowěka s P. G. Kr. na křjži, z pjsem sw. w rytmy české složené: pracý a nákladem Ad. Klementa Plzenského. W Praze u Giř. J. D. 1597. w 4. listů 10.

139. Šimona Partlice Adamus iudicatus etc. Pád prwnjch rodičůw Adama a Ewy, a zase téhož gegich pádu skrze P. Kr. napraweuj. W Praze 1613. 4. W lat. hexametřjch a českých rýmjch. W Indexu Adamus iudicatus připsán gest M. Samueli z Dražowa.

140. Jana Marxiusa Wýtah biblj we weršjch. (Index) 1614?

141. O nebi a peklu knjžka, w niž se byt budaucý wšech wywolených w nebi, y tolikéž zawržených w pekle wypisuge a zawjrá. Křesťanům pobožným ku potěšenj, nekagjcým pak hřjšnjkům k wýstraze etc. S pilnostj sepsaná a wydaná l. 1620. W Kral. Hradcy w Impres. Kleinwechterowé wytiskl Jan Arnolt. 10 archů w osmisyllabných weršjch.

β. Swětské.

a. Historické a popisné.

142. Pjsnička o šťastném a potěšitedlném přjgezdu do měst Pražských cjsaře Ferdinanda I. 1558. w Praze u Jana Kantora w 4.

143. Jana Taborského z Ahornberka sapphické werše, (patero strof), gako předmluwa na popis Orloge radnice staroměstské (w. Material. zur Statist. von Böhmen, Heft VII. S. 182. a Strnad's Beschreibung der berühmten Uhr- und Kunstwerke am altst. Rathhause 1791. S. 3.) Rkp. fol. od r. 1570. u P. Fr. Saukupa.

144. Jana Leda Pjseň o hromobitné bauři a zapálenj makowice na wěži kostelnj města Welwar. W Praze Giř. Dačický. fol. 1580.

145. Wáclawa Dasypa o zemětřesenj na Morawě 1581.

146. Blažego Gičinského a) Pjseň historická o slawných městech Pražských wšem milým Čechům k ljbezné wůli a k zwláštnjmu potěšenj w nowě složená. W Praze u Bur. Waldy. 1589. 4. (133 weršů). Počjná: Poslyšteż Čechowé nynj etc. b) pjsně o některých zámcjch a městech Morawských, o kterých sám w předmluwě zmiňuge a dokládá, že požádán gsa aby také

o swé wlasti zpjwal, tuto pjseň o Praze složil. c) Pjseň o Orlogi na radnjm domě Pražském, w IX. strofách po 4 weršjch rymowaných. (w. Balb. boh. doct. II. 204.)

147. Bartolom. Paprockého potěšytedlné Napomenutj proti Pohanům wšechněch křesťanských potentatůw, s přidánjm praktyky Ant. Torkwata Ferrarského . . . kterauž o budaucých proměnách některých křesťanských králowstwj Mathyášowi Vhersk. králi l. P. 1480. sepsal. Z polské řeči w českau přeložené. W Litomyšli 1594. 4. listů 8. Weršem 13 složným. K cjs. Rudolfowi takto počjná: Nayjasněgšj Cýsaři, welkomocný Pane, ukáž mysl hrdinskau, sláwa twá ať powstane. etc.

148. Šimona Lomnického a) Pjseň o smrti Rudolfa II. 1612. 8. w Praze 12 listů (s notami) b) O zrádcjch wlasti 1619. c) O slawném přjgezdu do Prahy a korunowánj Frydrycha krále a Alžběty manželky geho 4. Listop. 1619. W Praze 4. d) Sedlské wjtánj aneb prostá a krátká pjsnička o oswjceném knjžeti Frydrychowi woleném králi czeském. W Praze u Dan. K. z Karlsp. 4. 1619. e) O Gičjně, aneb o přewelmi smutné přjhodě, která se stala na lidech y statku od zapáleného prachu w témž městě, w Praze u Dan. K. z Karlsperku. 1620. w 4. listů 10 (s hudbičkau). 1620. f) Pjseň žalostiwá o skáze země české, a o slawném wjtězstwj rebelowaného lidu.

149. Předmluwa y Pjseň tato zdržuge w sobě summu těch wěcý, které zběhly se w král. českém l. 1618 a 1619. w 4. Rkp. u P. Brožow. z Prawoslaw.

150. Pjseň prawdiwá a welmi žalostiwá o wpádu nenadálém do králowstwj českého . . . lidu wálečného etc. l. 1618. u Dan. Karla z Karlsperka 1 arch w 4.

151. Nařjkánj taužebné zpronewěřilého města Plzně nad swým pádem 1618. 21. Listop. etc. W spůsob pjsně složená. 1619. w 4. listů 6. (bez mjsta).

b. Pochwalné.

a) Ke gménu.

152. Pjseň w nowě složená na gméno G. M. C. P. Rudolfa krále Českého od Jana Semina. W Praze u Michala Petrle. fol. s obrázky. 1579.

153. Werš tento wytištěn ku poctiwosti wšem šlechetným pannám a panjm, kteréž gménem Zuzana nazwány gsau. fol. 1582.

154. Gjř. Nicefora Horského Pjsničky dwě nowé na památku slowútné poctiwosti Pánu Purkmistru a Pánům radnjm starého Města Pražského. W Praze u Gjř. Nygryna fol. 1587.

155. Petra Kodycylla Pjseň vrozenému P. Janu z Paumberka. W Praze u Nygryna. fol. 1587.

156. Blažege Gičinského Carmina česká na gméno a tytul Ferdynanda Arcyknjžete Rakauského. W Praze u B. Waldy fol. 1588

157. Tyto weršjčky czeskau poetry . . Jan Sylberius Panu Wáclawowi de Clivo. W Praze fol. 1591.

b). K swatbě.

158. Šimona Lomnického a) Pjseň o důstogenstwj sw. stawu manželského k swadebnjmu weselj P. Petra z Rosenberku. W Praze u Gif. Nygryna fol. 1580. b) Wěno manželské aneb Epithalamium české ku poctiwosti sňatku uroz. P. Joachima Woldřicha z Hradce, a uroz. P. Marie Maximiliány z Hohenzollern. W Star. M. Praž. u Giřjka Nygryna. 1598. w 4.

159. Martina Philomusa Epithalamion obsahugjcý w sobě chwálu, ozdobu a užitek stawu sw. manželského. W Praze u Giř. Nygryna. fol. s figur. 1583, (weršeli ?)

160. Blažege Gičinského Pjseň ku památce poctiwého sňětj a w staw sw. manželstwj wstaupenj Tobiaše Mauřenina ženicha a Alžběty newěsty. W Praze u Bur. Waldy fol. 1590.

161. Wjta Zubáčka nebo Dentula Pjseň o sworności manželské, ku swadbě Střelly z Prudic. 1592.

162. Swadebnj zpěw a winš ku poctiwosti a na památku swátku swadebnjho nowých manželůw P. Joachyma Seltussloga a Panny Ludmily Steffkowy. W Praze u D. K. z Karlsp. 4. 1615.

c). K rodinám.

163. Jak. Akanthydo-Mitysa Winš pobožný šťastně na swět narozenému pacholátku, synu Tobiáše Steffka z Koloděg, w rytmy tyto wwedený. W Praze u Dan. K. s Karlsperka. 4. 1616.

d). Ku pohřbu.

164. Pjseň pohřebnj a nápis hrobownj na smrt děwčičky Benigny K. Giřjho Hanuše dcerky. W Pr. u Pawl. Sessya 1607.

165. Na smrt P. Sigmunda Smiřického z Smiřic ku potěšenj Panj Hedwice manželce geho (werše) od Šim. Thad. Bedeče z Falkenberka. W Pr. 4. 1608.

166. Pjseň pohřebnj na smrt a pobožné w Krystu wsnutj wróz. P. Jana Tryffle z Ceklberku. W Praze u Oldř. Waldy. 8. 1609.

167. Pjseň pohřebnj na smrt P. Hedwjky Smiřické z Hazenburku. W Praze u Sixta Palmy. 8. 1610.

168. Epitaphia iucundissimae spei et optatissimae indolis puelluli Johannelli Hanussii Pragaei, Rev. et Clar. viri D. Georgii Hanussii Lautdskronaei. Consistoris Prag. assessoris etc. filioli, qui 11. Oct. 1611. ex hac terrestri in aeternam scholam evolavit. Pragae . . . typis ejusdem Georg. Hanussii. 8. 1 arch. Gsau latinské a české werše, obsahugjcj Rozmlauwánj taužebné otce s synáčkem srdečné. Počátek tento: Můg synáčku neymilěgšj, kamž odcházýš w čas nynegšj? etc.

169. Spráwa krátká o rodu y žiwota skonánj P. Albrechta Wácl. Smiřického z Smiřic. W rytmy česko wwedená od Jak. Akanthido-Mitisa. W Praze u Mat. Pardub. 8. 1614.

170. Památka pohřebnj Vroz. . . . Panj Bohunky Skalské, rozené Bohdanecké z Hodkowa. W Praze u Matěg. Pardubského 1617. 4. Gsau to 4 pjsně od kněze Wikt. Adama Mnetinského.

c. Zlomky pjsnj rozličných.

171. W Kancionalu Jana Sylwána 1571, uwáděgj se počátky několikerých starých pjsnj, z částky w to Oddělenj náležegjcjch, z částky snad i w předešlé, gako: Y proč den z nocy činijte, we dne spijte, w nocy pijte. etc. O krále Ludwjka porážce, 1526. Y proč nechcete na to dbáti. Stogj lipka w čirém poli listů širokého. Slyšela sem můg milý že se mi pryč strogjš. Proč kalina w strusze stogij. Pěkná Káča trávu žala. Cjšijčku ptáčku. Sedláček z lesa gede wesele prozpěwuge. Střijley, střijley mistr Jakub. Marya Panno čistá, O Muranském zámku. (za Ferd. I.) Zdráwas, genž gsy pozdrawena. — W giném kancionalu o těchto opět zmjnka se děge: Giž mi Pan Zdének z Konopiště. O mlynářce. Dcero má, chcešli za sedláka. Zpjwey wěrný přežalostně. Gedným hlasem tjmto časem. Léto milé gde nás. Žádnému člowěku nedám. Hiná swítá. Wjm gá hágek zelený. Kateřino krásná, tys dennice. (w. Tabl. Poez. I. str. XIII.)

b. Mrawné a naučné.

172. Regulae communes civilis vitae honeste instituendae ex comoediis Terentii excerptae per Paulum Aquilinam Hradecensem, quibus additi sunt rhytmi bohemici. Prostannae Jo. Gunther excud. in 8. 1550. (Voigt II. 525.)

173. Pjsně dwě nowé o tom hanebném trunkopolstwj (cf. Trunkenbold) ginak o půl a plnau danškem připjgenj. W Menšjm M. Praže u Bartol. Netolického 1561. 4.

174. Šimona Lomnického a) Krátké naučenj mladému hospodáři kterakby sebe, manželku swau y čeládku y swé wšecko hospodářstwj užitečně zprawowati . . . měl. W Praze 1586. 8. po druhé w Praze u Gijřka Nygryna, 1598. 8. po třetj w Olomaucy u Jana Joz. Kiliana 1688. 8. po čtwrté. W Praze nákladem Krameryusa 1794. 12. str. 260. b) Dwě pjsně nowé. Prwnj w sobě obsahuge wážeň Swěta vkazuge. Že kdo nemá peněz dosti, nic neważj swými ctnostmi. Druhá proti té naspátek. Že neważj žádný Statek. Kdo nemá cti, poctiwosti, se wšym býwá w ošklivosti. W Praze u Gjř. Dačického 1584. fol. u Buryana Waldy. 1588. 12. c) Hádánj aneb rozepře mezy Knězem a Zemanem o mocy a panowánj, gak spráwců Cyrkewnjch tak y potentatůw swětských, w rytmy sepsána. 1589. 8. u Nygryna.

175. Schola Salernitana. O zachowánj dobrého zdrawj, kniha školy Salernitanské, králi Englickému. Rkp. w Bibl. weř. D. 4. fol. pap. bez roku, Počjná: Chcešli dobre zdrawi zachowati, staránj, hněwu mafs odkládati etc. Werše oddělenj gsau do 39 kapit. a opatřenj wýklady z řeckých. lat. i arabských lékařů na 57 stranách. Na zadu rozličné lékarstwj, a o 71 wodách, kdy ge páliti. Tištěna w Olom. 1556. 12. 1581. 4. Giné přeloženj bez wýkladů od Ad. z Weleslawjna. 1587. 12. též w Praze 1786. 8. při Regim. zdrawj.

176. Bart. Paprockého a) Nowá kratochwjle, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly, gedna každá z nich pět set žertaw, tak také vtěšených přjkladůw w rozlič-ných přjpadnostech a přjbězých k potěšenj lidskému vkazugjc, na 3 djly rozdělená a nynj w nowě wydaná. w Praze 1597. 4. v Anny Šumanowý. Tato w rymowaných 13syllabných weršjch wlastně polsky od Paprockého složena, a do češtiny přeložená od Buryana Waldy báseň, obsahuge sebrané z latinských a řeckých spisowatelů propowjdky neb anekdoty, a má mnoho zásluh o wzdělánj wtipu a mrawů. Druhý djl (Venus) w Praze v Danyele Sedlčanského 1598. 4. Třetj djl (Pallas) u dědice Jana Šumana 1600. 4. b) Obora, aneb zahrada, w které rozličná stwořenj rozmlauwánj swá magj. W nowu wydaná od Bartol. Poprockého. Wytištěná w Starém M. Pražském, w Impressy Šumanowské. 1602. 4.*

177. Korunka, aneb Wjnek panenský, wšechněm pannám k vžitku oddaný, kdež přidána gsau naučenj pannám, pjsničky a modlitby. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1616. 12. Nákladem Wácl. Kleycha 1720. 12. str. 196. (mrawného a nábožného obsahu).

178. M. Wiktoryna Morawka Bonus iudex: to gest dobrý saudce. W Praze v Pawla Sessya 1620. 4. listů 8. (wypisuge wlastnosti dobrého saudce šprymowně).

e. Satyrické (mrawokárné.)

179. Pasquillus: Nowiny o czertu, a... dwau sobě wěrných a sstaupených towaryšjch společné rozmlauwánj. 4. 1557.

180. Nowina k wjře nepodobná a nad přirozenj diwná o něgakém welikém obru, kterýž od gednoho knjžete na diwokém ostrowě polapen gest, gehož postawa a czlnowé tuto kratcze wypsany gsu. Gednomu dobrému přjteli w Narrowské rzecži, sepsaná a odeslaná. nynj pak do czeské přeložena a wyd. 1587. 4. arch geden. Geho hlawa gest o dobrý djl wětšj nežli město Pardubice. Datum w Smyšlenowě za Rumplowem, w Štěbetowě pod Klewetowem.

181. Chlauba podagry, w latinském gazyku od Wilibalda Pirkheimera sepsaná, a před 27 lety w Strasburce wydaná 8. w Praze 1597. přel. od od Giřjho Karolidesa z Karlsperka.

182. Čas lazebnj neb knjžka w rytmy vwedena proti té kteraũž něgaký Jan Battysta wydal, w njž argumentuge, že němcy kacýři byli, poněwadž gich Bůh neochránil. Rkp. XVII. stol. (weř. Bibl.)

f. Dramatické.

183. Tragedy Nowa Pamachyus gmeno magicy, od Tomaše Naogeorga Sstraubinského složená y wydaná, a z Rzečy Latinské w Czeskau, yakž mohlo býti, přeložena. W Normberce 1546. 4. listů 98. Předmluwa gest od Krystoffa Gutknechta impressora; s obrázky na dřewě rytými.

184. Mikuláše Konáče a) Judyt, hra z hystorye Judyty plně wybraná, a rytkmi mjrnými tuto sepsaná od M. Konáče. W Praze u J. Kosořského 1547 fol. (z něm. wzata gest a přel. weršem 11syllabnjm, ač nedobře metricky. Tištěna gest po smrti auktora. b) Hra pěkných pijpowjdek od Rokačia složená, w njžto tyto osoby mluwj: Štěstj, Chudoba, Neštěstj. W Praze 1547. Obě tyto hry, Konáčowy t. Judyt a přjtomná wyšly s geho Hořekowánjm Sprawedlnosti po geho smrti.

185. Mikuláš Salius česky prowozowal r. 1567. w kollegi Staroměstské amutnohru: sw. Wáclaw, mučedlnjk (w Pelz. Jesuit. S. 8.)

186. Komedya o králi Sfalomúnowi, z Třetijch kněh králowských wybraná, w czeskem Jazyku na rythmy složena l. 1571 w Praze v Giřjka Nygrina, w 8. A-G. weršem 8-syllabnjm, s pěti zpěwy we 4 hlasech. Prolog a epilog w 11syllab. werši.

187. (Deest titulus) Komedya o žebrácjch hodugjcjch, a kupci, s kterým půtku měli. w 8. A-D4. weršem 8 syllabným Osoby gsau: rychtář, hospodář, kupec, pjsař, Sšidlo, Pařichost, Dygudeg, Pateryfausy, Pudiwitr etc. (Zawjrka gest tato: Zawijrage Tragedygi před žadným toho nekrygi, že sem gi z Polsky wyložil, w některých mijstech rozmnožil na žádost gednoho Pána, od něhož mi gest poslána Něco sem z nij opustil, yakž mi můg smysl dopustil. Mage to sobě na wůli zwláště yakausy Falulli o negakém Wlku mladém, kteryž chodijwal za Stádem, Též také y o Fregijři, o kterémž Polak řeč šyři, gešto o čemž začal psáti, nechce k tomu slušně státi, nýbrž y mysl zprzňuge, k zlé žádosti gij wzbuzuge. W čemž gestli že se kdo kochá, gest toho nemalá trocha w mágowém snu kdys napsáno y tištěnijm wen wydáno Též y w mnohých giných psanjch gešto přjliss dosti na nich A také zlému včiti mládeži k tomu slaužiti cožby každý z powinnosti měl mijti zde w ošklivosti, netřeba aniž náležj, nebo tu o duše běžij. Samo přirozenij naše zlé wěcy plodij a paše Tim se přitom zprawiti chtěg, a giž se nynij dobře měg. A. G. (Andreas Graudenc w Litomyšli) okolo 1573.

188. Komedya nowá o wdowě, kterúž Paan Buoh předziwným spuosobem skrze Elizea Proroka od Wěřitele gegiho wyswobodil, wzata z 4té kapitoly čtwrtých knjh králowských. Ku potěšenj w těchtó těžkých časych wšechněm chudým wdowám y syrotkům skrze Pawla Kyrmezerského. W Litomyšli 1573. Andreas Graudenc. w 8. A-Giij. weršem 11 syllabnjm. (Prolog počjná): Waffijm milostz wffickni Pani milij, Keřij ste se zde seffli tuto chwjli etc.

189. (Deest Titul.) Pawla Kyrmezerského Tobiáš hra w 5 aktech s prologem a epilogem 5 ½ archu. w 8. Tištěno w Holomaucy skrze Frydrycha Milichtálera 1581. weršemi 8 syllab. rymowanými. Prolog počjná: Napořád lidé šlechetnj, Kteřjž gste zde shromážděnj, Každey podle swé powahy, duostogenstwj y pohlawj etc.

190. Šimona Lomnického Komedya neb hra kratičká, potěšitedlná a nowá, o radostném wzkříšenj Krysta P. wedle popsanj Ewangělisty sw. Jana w 20 kap. 1582. s připisem Wilému z Rozenberka. (w. Balb. edit. Ungar. p. 186.) Podruhé tištěná 1617 (bez mjsta).

191. Matthyáše Meysnera historya Tragoedia, nowá žalostná hra z Biblj swaté wybraná o strašliwém podwracenj Sodomy a Gomorrhy, a Obětowánj Isaaka etc. nynj w czeský gazyk z Německého přeložená od Danyele Stodolia z Pożowa etc. Od něhož také přidané gsau texty pod Musas, to gest pjsničky, kteréž se po každém Aktu od panen spjwati na osm hlasůw magj, we dwau kůrjch. W starém M. Pražském v Girjho Dačického 1586. 8.

192. (Deest Tit.) Komedye masopustnj 8-syllabnjm weršem. Osoby: Linhart, Antošt, Hawel, Bjčoň, Brož etc. Wytištěná w Star. M. Pražském v Jana Gitčjnského l. P. 1588. w 8. A-Ea. (Plná žertů prostonárodnjch).

193. Komedye z knihy zákona božijho, genž slowe Ruth, sebraná a slowútné a wzactné poctiwosti Paaům Staršým Auředlnjkům y giným P. Sausedům záduśy kostela sw. Hawla w St. M. Pražském připsaná odemne Adama Tesfacyusa Brodskyho, při témž záduśy Správce školnjho. W Praze w impr. Sfumanské 1604. 8. A-Gij weršem 8 syllabnjm.

194. Tobiáše Mauřenjna. Wěk člowěka: pěkná duchownj hra o desaterém wěku žiwota lidského. W Praze 8. 1604. W Hoře Kutné v Gjř. Kyncla 1736. 8. (Index).

195. Komedye česká o ctné a šlechetné wdowě Judyth. A o Holoffernowi haytmanu krále Nabuchodonozora od Mikuláše Wrány Litomyšlskeho z něm. přelož. W Praze v Giřjho Nygrina 1605. w 8. 3 archy weršem 12 syllabnjm.

196. Historye duchownj o Samsonowi sylném vdatném někdy wůdcy Izrahelském, w spůsob Tragedye sepsaná, a wzatá z knih Judicum od kapitoly 13 až do 17. W Praze v Danyele Sedlčanského w 8. 1608. Prolog 15-syllabnjmi, ostatek 11-syllabnjmi weršemi A-I. Poslednj 4 listy zawjragj malau frašku o kupci a newěrné manželce Dorotě.

197. Summa hry o sw. Eliašowi proroku, wzatá z pjsma sw. z knčh králowských 3 a 4. ku poctiwosti slawného sgezdu G. M. churfirstůw Arcyknjžat Rakauských též y giných knjžat Řjšských. Strogená w latinské řeči od mládeže Akademij S. J. v sw. Klementa. Wytištěna w Praze v Kašp. Kargerya 1610. 4. listůw. 17. Gest wlastně gen přehled lat. hry, ale šjršj, a některými weršemi. Akty gmenuge Rozdjly; sceny částky.

198. Konstantinus weliký t. g. komedie o geho hrdinských ctnostech a welesławných skutcých, držená od Akademie Pražské S. J. W Pr. v Tob. Leopolda 4. 1617.

199. Komedye knjžat pekelných, w rytmy uwedená 8. (Index).

200. Hystorye kratochwilná o gednom sedlském Pacholku, kterak v sedláka zá tři groše tři léta gest slaužil. A o poběhlivém Židu. Přidána gest k ni také pěkná komedye w čtyrech osobách. (w 8 syllabných rýmjch) Wytišťena roku tohoto. (bez roku a místa) 8. 2 archy. Počjná: Skladatel: Hy[illegible]ygi chcy začjti, Nowau diwnau wěc prawiti O gednom sedl[illegible]pacholku Gak slaužil Sedláku bez spolku etc. (Na mém wýtisk[illegible]perem pódepsán co wlastnjk gest Ignatzius Schuldes r. 1772. a wšak dlé řeči mnohem staršj gest spisek ten dwogj dramatický.

c. Listy dowěrné.

201. Sem náležj weliká část dopisůw Karla z Žerotjna (w. dole kancelářstwj) djlem do toho, djlem do VI. Oddělenj padagjcj. Některé tištěny gsau w Slowesnosti J. J. (1820).

d. Powjdky, romány.

202. Kronyka o Herkulesowi, pro přjklad vdatným a zmužilým wogákům; od Zykmunda Ant. Helfenburgu. w Praze 1565. 8. u Melantrycha.

203. Historye rozličné o diwných a mnohých wěcech a přjhodách lidských, dobrých y zlých, kterěž gsau z dwau kronyk a z giných kněh wybrané a... wytištěné w Praze v Buryana Waldy 1580. 8. (4 archy). Gsau nazwjce pauhé bágky, gako: o proroctwj Libuše, o Horymjrowi, a... skoku koně Šemjka z Wyšehradu, o dušjch v Zatče, čaroděgnjcjch, o počátku Přimdy, o přjgmj Pánů Weltmile, genž bylo Krabice. (Nezlé to předměty románků).

204. Strašliwá nowina o mordéři Krystmanowi, kterýž we 13 letech 964 mordy učinil. W Praze u Bur. Waldy 1582. 4.

205. Nowina prawdiwá, co se gest při gedné swatbě strašliwého přihodilo w Prussych l. 1589. W Praze u Mik. Pštrosa 1590. 4.

206. Nowiny dwoge: Prwnj o žalostiwém a neslýchaném skutku, kterak léta toboto 1592 w Slezku wsy Pirmo řečené geden hágný aneb polesný w nocy opálen těžce od třj katanů trápen byl. Druhá: (w. diwy dole) u Dan. Sedlčanského w Praze.

207. Bartolom. Paprockého Kšafft, genž byl od gednoho starce včiněn, třem synům nepořádně se chowagjcým, tak aby neyhoršj z nich statku geho nedědil: Procež oni dali se w saud, gedenkaždý... skutky swé schwalugic, a druhého zlehčugic. W Praze v dědice J. Šumana b. r. (1601) w 4. V-G. Přjpis P. Kryst. z Lobkowic. (Mrawného obsahu proti ožralstwj, smilnosti a kostkářstwj.)

208. Mich. Plečky Smržického Akcy a Rozepře mezy Filozoffem, w Lékařstwj Doktorem, a Orátorem aneb Prokuratorem, Třemi wlastnjmi Bratřy, kterýby z njch Obcy a Wlasti swé neyplatněgšý a neyužitečněgšý býti, a tak wedle kšafftu Otcowského, dwau djlů Statku po nem dostati měl. Yak Učeným

a Maudrým, tak y Prokurátorům weymluwným, a wšechněm Lidem Obcy a Wlasti swé slaužjcým, milá, prospěšná a vžitečná, Wydaná etc. w Praze u Pawla Sesſya 1609 w 8. str. 366. Obsah dobrý; řeč ceny střednj, hustě protykaná latinau. W nálezu ku konci dáwá se přednost Řečnjkowi, a we přjdawku odpowjdá se na otázky, můželi řečnjk šlechetný při nesprawedliwau, a naproti nešlechetný při sprawedliwau ctně a chwalitebně zastáwati, a pak můželi upřjmný prokurátor prawdě časem odpjrati? Widěti často y sofistické důwody.

209. Fortunatus, kterýž něm. wyšel w Augsp. 1509. zagisté brzo do češtiny přeložen, a často tištěn. Gedno wydánj gest od r. 1717. 8. Giné má tento nápis: Fortunatus se swým pytljčkém a klobaučkem, kterak gednoho y druhého nabyl, a co se mu přihodilo w, geho weselém a kratochwilném žiwotu etc. w Gihlawě (bez r.) w 8. str. 191. W tom řeč a dobropjsemnost giž welmi poraucháua.

210. Welmi kratochwilné čtenj o schytralé Finettě ginak Popelce tak nazwané. Pro wyraženj mladým lidem z něm. gazyku na česko přeložené. W Litomyšli u Wácl. Turečka w 8. bez r. 4 archy. Giné wydánj w Gindřichowě Hradci u Ign. Wogt. Hilgartnera 1761. 8. Giné wydánj (bez r. a mjsta) má z předu tento počátek we weršjch: Toto kratochwilné čtenj, Mladým lidem k wyraženj a t. d. Tento přjgemný románek, kterýž w těchto nowěgšjch wydánjch známky dobrého starého slohu a gazyka nese, předělán gest we frančině w Operu, gežto do něm. byla přeložena pod gménem Aschenbrödel.

211. Kratochwilná kronyka o sedmi Mudrcých, Wšem milownjkům čtenj wydaná a w nowě oprawená a zlepšená 8. w Gindřicho-Hradcy (bez r.) 8 archu. Wyprawuge rozepři smyšleného prynce Ephia s králowau macechau před králem, záležegjcj w 9 rozpráwkách, gichž čtwero králowá, tolikero mudrci, a poslednj prync sám přednášj. Některé gsau utěšené. Řeč wůbec prostá, čistá, až na chyby častým otiskowánjm wklauzlé. Pocházj podobně z těchto časůw.

e. Řecká a Římská literatura.

212. Seneky Mudrce knjžka o čtyrech ctnostech. W Plzni u Jana Pekka, 1529. 12. w Praze 1558. w 8.

213. Aristotela Spis o natuře (přirozenj) zwjřat, gest w Rkp. na papjře od r. 1538 w Bibl. weřegné Pražské.

214. Flawia Jozeffa o wálce Židowské, knijhy Sedméry, K nijmžto napřed žiwot Jozeffuo, od něho samého sepsaney, gest přidán. Proti Opionowi knijhy dwoge. O Mučedlnictwj Machabeyských knijhy gedny. Nynij teprw wšeckny w Češkau řeč z Latijnské přeloženy od Pawla Aquilina Hradeckého M. D. L. III. (Na konci): Wytištěna a dokonana gest Knijha tato w Městě Prostěgowě, u Jana Günthera 1553. fol. Přjpisu (P. Wogtěchowi z Pernšteyna) předmluw a žiwota Flawiowa listů 24,

textů listů 207, stran 414. regstř. Po druhé 1805. w Lewoči. 8, od Bartolomeidesa, wšak toliko o wálce židowské s žiwotem Flawiowým, a s wyobrazenjm země židowské. str. XVIII. a 646. mimo registr. Plácel z Elbingu w předmluwě na swau hystoryi židowskau tento saud o té knjze wynesl: gaká w nj čeština, a gak wlastnj wyloženj, kdož čtau a latině y česky rozuměgj, snadně sauditi mohau. Ač gá práce geho nehanjm; wdělal což mohl, nebyloli pak ke wšemu dostatečnosti, wždyť wůle dobrá a obecného dobrého žádostiwá byla. Snad Pán Bůh zbudj někoho, kdož y tu . . . y giné knihy geho o starožitnostech národu toho, kteréž w gazyku řeckém ozdobně sepsal, obnowj a wyložj, a toho maudrého žida netoliko řecky, latině a německy, ale y česky s námi mluwiti naučj. Tato kniha náležj mezy spisy do mnohých gazykůw preložené.

215. Jan Straněnský, měšťan Počatecký Utrhánj Lucianowo (t. Calumina) přeložil wýtečně, a připsal Bertholdu z Lipy, neywyššjmu řediteli Morawskému. 1561.

216. Pawel Worličný přeložil: Dicta Graeciae Sapientum, interprete Erasmo Roterodamo, item Mimi Publiani omnia bojemico sermone reddita. W Praze u Melantrycha 1562. 1567. Též Pragae apud Georg. Nigrinum 1573. 8. ib. 1575. 1576. Apud Georg. Melantrichum ab Aventino 1578. 1580. 1585. 8. Apud Georg. Jakobidem Daczicensem 1597. 1599. 8.

217. Mart. Kuthen přeložil Appiana Alexandrjnského o Illyrijch. Balbin dokládá že z řeckého. Wiz Kuthena kronyku kap. III. kdéž sám prawj: Ač y tuto také měloby se o Illyricých aneb Charwatjch, z nichž národ náš a prwnj zpráwce český pošel, doložiti: ale poněwadž App. Alex. obzwláštnj knihu o nich sepsal, kteráž w brzkém čase ode mne w gazyk český přeložená na swětlo wygde, protož nynj toho tak zanecháme.

218. Catonis Disticha Moralia cum scholiis D. Erasmi Roterodami, et enarratione Bojemica Pauli Aquinatis Hradeceni. Pragae 1569. u Giř. Melantrycha; po druhé w Praze u Giř. Nygryna 1573. 1575. a 1577. Apud Melantrich ab Avent. 1581. 8.

219. Bawor Rodowský mladšj z Hustiřan přeložil z řečtiny a) Žiwot Alexandra welikého. b) Některé wěcy z Plutarcha.

220. Aristotela Kniha lidských ctnostj a mnohých naučenj, kterak se každý člowěk we swém mluwenj y wšelikém obcowánj chowati má, od Bawora mladšjho Rodowského z Charwatské řečí do české uwedená r. 1574. Rkp. weř. Bibl.

221. Abrahama z Günterodu: Cyripaedia. Hodnowěrná starožitná Historia: O chwalitebném we wšelikých knjžetcých ctnostech wycwičenj a zwedenj: O slawných skutcých, wjtězných wálkách, a práwě Heroitském šlechetném žiwotu Cýra Staršjho, prwnjho Monarchy Perského etc. Od Xenofonta slawného Rytjře a filozoffa Atenského okolo 400 let před Nar. Kr. řeckým gazykem sepsaná, nynj pak w českau řeč přeložená. K njž y potřebnj přjdawkowé, k wyswětlenj y ku potwrzenj gegjmu nále-

řegjcý gsau připogeni. L. P. 1605. w 4. str. XLIV. 623. Regstř. XIII. Připogena gest zwlástnj kniha: Přjdawkowé k Historij Xenoffontowé, o žiwotu Cýra prwnjho, Monarchy Perského, w dwanácti kapitolách obsaženi 1. O obyčegjch oněch starodáwnjch Peršanů. 2. O králjch Medských etc. etc. Wytištěná w Starém M. Pražském u Dědicůw M. Dan. Adama z Weleslawjna etc. 1605. w 4. mimo titul a geden list připisu. str. 204. regstř. IX. Prwnj djl připsán Pánům Wilémů a Wáclawowi z Lobkowic; pak znowa Woldřichowi Felixowi z Lobkowic, gich otci přjpis stogj od r. 1602. kterýžto byl 1604. zemřel. Druhý djl (t. přjdawkowé) připsán P. Hendřikowi Libštaynskemu z Kolowrat. Po druhé w Praze 1808. u Děd. Krameryusowých. w 8. Pod titulem: Xenoffonta Mudrce Atenského žiwot a skutkowé Cýra staršjho etc. Malý wýgimek tištěn w Rozmanitostech L. 61.

222. Plutarcha: O wychowánj djtek w Praze 1609. 8. přeložil Jakub Krupský.

223. Částky tam zde z auktorů přeložené namnoze se nacházegj. k. p. u Welesl. Polit. Hist. Odkudž: Řeč Catoną proti pýše a nezbednosti ženské w Hlasat. II. 153.

C. Historie.

a. Wšeobecná.

224. Jana Karyona kniha Kronyk o wšelikých znamenitých wecech od počátku swěta zběhlých wěrně a pořádně wyprawugjcý etc. skrze Bur Jana Sobeka z Kornic z lat. do češtiny přeložená. L. P. 1541. w 4. archů 44. (Na konci): Konec wykládanie w Sobothu před Swatým Bartolomegem etc. L. P. Tisýcieho Pětisteho XXXIX. W Olomúcy. Wytištěno a dokonáno w Lijthomyšli ten Cztwrtek po Sw. Wijtu L. P. 1541. u Alexandra. Wyprawuge w krátkosti přjběhy od stwořenj swěta až do r. 1531. Rozdělil podlé proroka Elia, že 6000 let státi bude swět a potom zrušen bude, w 2000 let bez zákona, 2000 lęt zákon, 2000 let čas Krystůw. Druhý wěk oddělil na 4 monarchie Kaldegskau, Perskau, Greckau, Rjmskau, kteráž prosahuge poslednj wěk, na kterýž snad y drjwe wygitj geho. an prý Bůh k koncy pospjchá, bude zagisté skonánj swěta. Odtud může se wyswětliti, proč tehdaž tak mnozj, i sám Welesl. k. p. w Kal. Hist. pjše: Léta posledujho wěku etc. Táž kronyka po druhé wyšla pod titulem: Jana Karyona kronyka swěta znowu přehlednutá a w češtině pooprawená, a až do smrti Cjsaře Maximiliana II. dowedená 1584. w 4. od Mistra Dan. Adam. z Weleslawjna. Též 1602. w 4. u dědicůw geho. str. 460. Z toho wydánj patrno, kterak gazyk český za půl stoletj se zdokonalil.

225. Kalendář Hystorický. to gest krátké poznamenánj wšech dnůw, gednoho každého měsýce přes celý rok od M. D. A. Pražského. etc. w Praze 1578, u Gifjho Melantrycha str. 576. mimo 6 listů přjpisu na konci regstř. w 4., po druhé 1590 fol.

nápisu, přjpisu, básnj a erbů str. 10., rodu knjžat a králů české-ských 52 str., textu 636 str. Regstř. listů 21 ½. Titul celý gest: Kalendář Hystorycký. Krátké a Summownj poznamenánj wšechněch dnůw gednoho každého Měsýce přes celý Rok. K nimžto s doloženjm Let, buďto od Stwořenj Swěta, aneb od Narozenj Božjho, přidány gsau wjry a paměti hodné Historye, o rozličných proměnách a přjhodách, štiastných y neštiatných, weselých y smutných, obecných y osobnjch, yak w giných Národech a zemjch, tak obzwláštně w slawném Národu a králowstwj Czeském zběhlých (až do 1587.) Napřed položeny gsau Genealogie, aneb Tabule Rodů welikomocných Knjžat a králuw, kteřjž od začátku až do těchto časůw w Czeské zemi kralowali. Gest y mnohých giných Rodůw králowských a knjžetcých mjsty swými w kalendáři dotknuto, kteřjž nynj w Europě a w Řjšl panugj. Indices k tomu a Registra dostatečná napřed y na zad se nagdau. To wšecko znowa rozšjřeno, a k ljbosti těm, geňto celých Historij a obšjrných Kronyk mjti aneb pro přjčiny čjsti nemohau... s pilnostj sebráno. Wytištěno a wydáno pracý a nákladem M. Danyele Adama z Weleslawjna Léta poslednjho wěku M. D. XC. „Stručně, swětle, skladně wyprawuge Wel. a giž pro sloh historický nesmrtedlný gest. W. Rulíkůw Kal. hist. genž gest pokračowánj tohoto.

226. Sečtenj Roků od počátku swěta, počnauc od Adama etc. (sepsal) Gryll z Gryllowa. 4. w Praze 1588. Gest to chronologický přehled přjběhůw historických.

227. Regstřjk hystorycký t. g. krátké summownj sečtenj a gistý pořádek let od stwořenj swěta až do narozenj P. našeho G. K. a odtud až do leta P. 1596. Wydaný w lat. gazyku od wznešeného hystoryka Abrahama Bucholcera etc. a nynj neyprwé w Českau řeč přeložený, skrze Benyamina Petřka z Polkowic. W Praze u Anny Šumanowy 1596. fol. 2 abecedy. Tento od Buchholcera až do r. 1580 sepsaný a latině (Index chronologicus) mnohokrát wydaný registřjk Petřek až na swé časy dowedl čistau, skladnau řečj. Prawdali, že Giřj Rybay měl wydánj od r. 1572. fol. byloby wydánj 1596 giž druhé.

228. O předivných proměnách w swětě. (Gest při Alkoranu Budowcowě 1614).

229. W kalendáři každoročnjm hospodářském Šimona Partlice z Špicberga (1617) nalezagj se též historické a literűj zprávy toho času.

b. Macedonská.

230. Hystorya o králi Alexandrowi welikém Macedonském, w njž se geho chwalitebný žiwot, statečnj činowé a Heroitské ctnosti, wálky, slawnij téměř nad wšým swětem wjtězowé pokládagij. K nabytij každé ctnosti a pobožných Mrawůw sepsaná od Mathauše Walkenbergera z Walkenberku. Wytištěná w Holomaucy v Giřjka Handle 8. (bez roku) listů 63. (Z mnohých spisowatelů dobře snešená).

c. Židowská.

231. Hystorya žalostiwá o zkáze někdy slawného Města Geruzalema, z latiny přeložená od Jana Jahodky z Turowa 1576 (bez mjsta a tiskaře). 12:

232. Dawida Kybera Compendium. To gest krátké obsaženj Hystorye o wálce židowské s Rzjmany, a žalostiwé zkáze onoho někdy Swatého a slawného Města Geruzalema, y te wšj Politye Židowské, z latinské Rzeči na Cžesko přeložené skrze Mikuláše Stypacia Strakowského. Wytištěné w Stařém M. Pražském v Giřjka Jakuba Dačického L. P. 1591. 8. (Skladatel gmenowán na 5té straně přjpisu.) Po druhé od Krameryusa w Praze 1806. 8.

233. Hystorya židowská, na knihy čtyry rozdělená — kteráž to nikdý prwé w žádném gazyku wydaná nebyla; nynj pak w nowě z Německého Exempláře psaného do češtiny s pilnostj přeložená. W Starém Městě Pražském v M. Dan. Ad. z Weleslawjna l. P. 1592 fol. stř. 468 mimo 4 listy regstř. Pak 1610. fol. tamže. Sebrána gest z Josefa Flawia a giných od přjtele a šwagra překladatele Wáclawa Plácela z Elbingu. Kniha wěcj důležitá, gazykem klasická, neboť od Weleslawjny oprawena.

234. Hawla Zalanského historia o hrozné a strašliwé zkáze, a neyžalostiwěgšjm wywrácenj někdy neyslawněgšjho a neyswětěgšjho města Jeruzaléma, a chrámu. W Praze u Dan. Sedlčanského 1611.

d. Turecká.

235. Przedmluwa z Pisu latinského wyložená, czo nynie w Miestie Rzjmie o Turczých na obecznjm Sniemu gednáno bylo. 1518.

236. Pawla Jowia kniha o wěcech a způsobjch národu Tureckého welmi krátce sebraná, z řeči lat. w českú přeložená. W Praze v Pawla Seweryna z Kapjhory 4. 1540. (Přeložili Sixt a Ambrož pjsaři radnj St. M. Pražského. Připsáno gest Arciwéwodám Maxim. a Ferd. cjsařowicům, kteřj se česky učili od Jana Hazemberka děkana Litoměřického).

237. O porážce, která se stala u Budijna 1541. w Praze w 4. (List Matěge z Lužnice a Giř. z Waldšteyna z Wratislawi do Čech poslaný).

238. Nowiny nowee o Turku, a o Budijnu, (w Praze) u Bartoloměge Netholického. 1542. 4. Z lat. na německau, z něm. na českau řeč přeloženo skrze téhož Bartol. Netholického. Listů 11.

239. Taženj proti Turku sw. Wijry křesťanské vhlawnému, y našych žiwotuow Nepřijteli. Yakymby způsobem předsewzato byti mělo. A kdeby se lid wálečný. A naň penijze, A k tomu děla wzyti měly. 1543. (bez mjsta a tiskaře) w 4. (1545. Pelcel.)

240. Kronyka o pohnutj Křesťanůw znamenitem proti Turkům Pohanům. l. 1543. 4.

241. Předloženj Tureckého legáta Ebrahima Strotského, Poláka přirozeného, před geho Welebnostij Cysařskau, Králem Rzijmským y před ginými . . . Kurfiřfty etc. w Frankfurtě, Slowáckým Jazykem včiněné L. 1562. 27. Listop. S krátkým dótknutjm daruow, kterýchž G.C. Welebnosti dodal. Item o geho služebnijcých, towaryšijch a welblaudijch. Z lat. řeči přel. w 4. w Star. M. Pražském Jan Gičijnský wytlačil. 1 arch.

242. Solimana Tureckého Cýsaře poselstwj k G. M. C. Řjmskému při přjtomnosti G. M. Maximiliana Řjmského etc. krále, kurfürstůw, knjžat a giných stawůw swaté Řjše we Frankfurtu při Meynu shromážděných, w gazyku Tureckém včiněné. L. 1562. 27 Listop.. Také gest tuto doloženo o dařjch, kterými gest G. M. Cysařskau teyž Legat . . . darowal. K tomu y list, kterehož geho Milosti Cýsařské dodal, stranu přjměřj a pokoge. Wše z něm. přeložené. 1563. 4. (Na konci) W Starém M. P. wytištěn nákl. Šebest. Oksa z Kolowsy etc. listů 12.

243. Hystorya neb Kronyka Turecká od Michala Konstantyna z Ostrowice, Ráča neb Bosnáka někdy od Turkůw . . . zagatého a mezy Genčaře daného wěrně a práwě sepsaná. Item tažen j proti Turku, a na koncy taky přidane gsau niektere wieczy z knih o slawných cžinech Skanderbeka Knjžete epyrotského etc. Od Alex. Augezdeckého Impressora w gedno sebraná a na mnoha mjstech z strany češtiny zprawena, a w Litomyšli u Alex. Augezd. 1565. wydaná etc. w 4. Opět tam 1581.

244. Nowiny o dwau potykagjcých se, totiž Turku Pohanu a Husaři Křesťanu, kterak Turek pohan pobjdl gest husaře křesťana, aby se s njm bil o wjru aneb náboženstwj. Wytištěno w St. M, Praž. u Šebest. Oksa z Kolowsy. 1565. 4.

245. Wypsanj prawdiwé, kterak G. M. C. s arcyknjžetem Ferdinandem 1566. 12. Srp. z Wjdně proti Turku táhl. w Praze u Melantrycha. 1566. 4.

246. Gistá a gruntownj zpráwa o ostrowu Maltě, kterak od Turkůw obležen a dobýwán. w Praze u Ochsa 1566. 4.

247. Nowiny o zámku Segetu. W Praze u Ochsa 1566. 4.

248. Tomas Mitis o dobýwánj Segetina. W Praze 1566.

249. O začátku Tureckého Cýsařstwij, též yak se w swém Walečném běhu řidij, a yakého cwjčenij vžiwagij. Krátká summa pro vwedenij w známost lidem sebraná. K tomu o Obyčegijch Tureckých, knjžka od Bartolomège Georgewicz řečeného, kterýž mezy Turky mnoho Leth w zagetij byl, s předmluwau dobré paměti Wysoce Včeného Muže Filipa Melanchtona přidaná. Od kněze Jana Morawusa, ginač Bessa, Far. Postupického z lat. w gazyk český přeloženo. Wyt. w Starém M. Pražském u Jana Gičijnského L. P. 1567. w 4. A-Hh.

250. Nowiny gisté z Benátek odeslané, yak se slawnij a křesťanštij Potentatowé zpuntowali a suesli, kterakby s pomocý božj odolati proti nepřjteli wšeho křesťanstwa Turku mohli, a kterak dotčený punt a snešenj w Benátkách slawně wyhlášen gest. W Praze u Šebest. Oksa 1571. 4. arch 1.

251. Krátká a gistotná spráwa weselého wjtězstwj křesťanůw na moři Adriatském. 1571. 4. bez mjsta i tisk. S powolenjm Osw. knjžete P. arcibiskupa Pražského wytištěno. 2 listy.

252. Historya o žalostném dobytj Sygetu od Solimana cjs. tureckého: a kterak téhož zámku P. Mikuláš hrabě ze Šerýnu a t. d. bránil. w Praze v J. Gičjnského (1568 Pelc. Cat.) 1578. 4. Z charwatského do lat. a z toho do českého přel. od Tom. Mitysa.

253. Nowina gistotná a prawdiwá, gakýmž způsobem Mechemet Wizýr, Baše turecký od geduoho prostého a blázniwého člowěka w městě Kostantinopoli 11. Řjgna gest proboden. w Praze v Mich. Petrle w 4. 1579.

254. Nowiny hrozné, kterak gest Amurathus cjsař Turecký 1579. při slawnosti swátku Tureckého znamenitý panket w městě Konstantinopoli včinil (z něm.) w Praze v Bur. Waldy 1579. 4.

255. Nowiny prawdiwé o Wytězstwj křestianském nad nepřátelem Turkem w Charwátské zemi. Z Němčiny hraběte z Thurnu přeložený. W Praze v Buryana Waldy 1585. 4. 1 arch.

256. Nowiny z Uher, o bitwě německého a vherského lidu s Turky etc. w Praze v Jana Sfumana 1588. 4.

257. Hrozné a žalostiwé nowiny, kterak leta tohoto 1589 1. Srpna Turcy a Tataři do Polska wpadli. w Praze v Dan. Sedlčanského 1589. 4.

258. Nowiny z Konstantinopole, kterak nyněgšj Cjs. Turecký dwa znamenité pány postjnati dal. W Praze v Bur. Waldy. 1589. 4.

259. Žalostné nowiny, kterak Turek pewnost w Charwátjch Wybytš oblehl a dobyl. W Praze v J. Sfumana 1592. 4.

260. Nowiny o welikém moru Tureckém, o gegich wjtězstwj nad křesťany (na konci): Podle dekretu od G. M. C. sobě daného. W Praze v Bur. Waldy 1593. 4.

261. Wypsánj, gakým způsobem křesťané nad Turkem w zemi Charwatské při klášteru Zysseku swjtězili. W Praze v Dan. Sedlčanského 1593. 4.

262. Potěšitedlná nowina, gak křesťané nad Turkem v Bělehradu swjtězyli. W Praze v J. Sfumana 1593. 4.

263. Nowiny o hrozném tyranstwj tureckém a potykánj s Peršany. W Praze v J. Sfumana 1593. 4.

264. Nowiny o šťastném wjtězstwj křest. w zemi Charwátské nad Turky. W Praze v J. Sfumana 1593. 4.

265. O Filokowu: wypsánj prawdiwé slawného wjtězstwj nad Turkem od křest. obdrženého. W Praze v J. Šumana 1593. 4.

266. Nowiny o konaném vkrutenstwj od Turků nad křesťany. w Praze v J. Šumana 1593. 4.

267. Nowiny a wypsánj o vdatné bitwě křesťanské, kteráž gsau 1594. 3. Mäge v Hatwanu s Turky swedli. W Praze v J. Šumana 1594. 4.

268. Nowiny gisté, obšjrné a dokonalé wypsánj o obležeuj a dobytj pewnosti Nowého Hradu w hornjch Uhřjch ležjcýho, od 10 Března 1594. W Praze u J. Šumana. 4.

269. Wypsánj wálečného běhu, co se pominule w hořegšjch Vhřjch zběhlo. W Pr. u Mik. Pštrosa. 1594. 4. cum grat. et priv. caes.

270. Nowiny z Vher a o zázraku božském w české zemi. w Praze u Woldř. Waldy. 1594. 4.

271. Nowiny o udatné bitwě křesťanské, kterauž gsau 1594. 3. Máge w hornjch Vhřjch u Hatwanu s Turky swedli a pole obdrželi. W Praze u J. Šumana. 4.

272. Ležcuj cjsaře Tureckého. Spráwa gistá . . gaké chytrosti w poli vžjwá. W Praze v Bur. Waldy. 1594. 4.

273. Spráwa o bázni Turků. W Praze u Mik. Pštrosa 1594. w podlauhlém 4.

274. Spráwa o spogenj sedmihradského, moldawského a walašského wogska s křesťanskými temy. W Praze u Mik. Pštrosa. 1594. w 4. (w Raud. knih.)

275. Z leženj u Gokerna zpráwa. W Praze u Dan. Sedlčánského. 1594. w 4.

276. Prohlášenj a wyprawenj se do pole proti Turkům mimo zprawu o diwné historyi, genž se w Konstantinopoli dne 11. Máge 1594. zběhla. (z něm.) Počjná se: gakož neymilegšj křesťané gednomu každému dobře známo a wědomo gest, kterak ten ukrutný tyran etc. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594. 4.

277. Nowiny dwoge o smrti Sultána Amuráta a wjtězstwj křesť. w Charwatjch. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594. 4.

278. Nowiny z Charwát, a Bělohradu a Rábu, z Wjdně, a Košic a z Grácu etc. o porážce Turkůw a Tatarůw. W Praze u Woldř. Waldy, 1594. 4.

279. Kronyka nowá o národu Tureckém na dwa djly rozdělená. W prwnjm wyprawuge se o půwodu začátcých, zrostu sprawie, mocy, wálkách, ctnostech y nešlechetnosti, a pošlaupnosti knjžat Osmanských od prwnjho Osmana Chana až do Sultána Selima Chana, a do l. P. 1550. Gakož to wše sami Turcy gazykem swým sepsali. W druhém doplňuge se kronika o wěcech Tureckých, které se zběhly od leta menšjho počtu 50ho až do leta 90ho. Wydaná od Jana Lewenklaia z Amelbrunu, w gazyku latinském a německém, a teď nynj w gazyk český přeložená od Jana Kocýna z Kocynetu, a Dan. Adama z Weleslawjna. Na zad přidány gsau dwě gjzdy Augeria Gislenia z Busbeku (gedna z Wjdně do Konstantinopole a do Amasie l. 1554. wykonaná; druhá gjzda do země Thracké aneb do Konstantinopole l. 1555.) Též Napomenutj geho a spráwa, proč a gakby se křesťané k wálce proti Turkům hotowiti měli. L. P. 1594. w Praze 4. stran l. djl. 448. mimo předm. a regstř. II. djl 385. Užito gj od Ruljka w Hystoryi Turecké etc. w Praze 8. I. djl 1809 str. 236. II. djl 1810. str. 160. (Latině wyšla 1588. a 1596. německy 1595. fol. Frankfurt am Mayn. **Matěg Hosius** gi lat. sepsal, Lewenklai do něm. přeložil.)

280. Wypsánj prawnjho ortele nad Ferdin. hrabětem z Hardeku, generalem na Rábu etc. a nad Mikulášem Perlinem de Forli. W Litomyšli u Ond. Grau'enca 1595. 4.

281, Psanj Sultána Amurata k Zygmundowi Batorowi, knjžeti Sedmihradskému. W Praze u Buryana Waldy 1595. w 4.

282. O porážce Tatarů a Turků nowiny. W Praze u Dan. Sedlčanského 1595. 4,

283. Nowiny z Krakowa a z Tokage, co se giž na djle mezi lidem křesť. wálečným a Turky tohoto 1595. r. zběhlo. W Praze u Bur. Waldy. 4.

284. Nowiny dwoge, prwnj weliký diw a zázrak božský, kterýž P. Bůh w čas drahoty w Nyderlantu vkázati ráčil, tak že na mnoho mjstech obilj s nebe pršelo, 25. Dubna 1595. Druhé: z země vherské gakau škodu powětřj w Wostřehomu učinilo, a co Turkůw přitom zahynulo (z něm.) W Praze u Bur. Waldy 1595. 4.

285. Nowiny z Košic o wálečném lidu Sedmihradském a Walašském. W Praze u Bur. Waldy. 1595. 4.

286. Nowiny o dobytj města Bytiče. W Praze u Wald, 4. 1595.

287. Nowiny gisté a prawdiwé, gak Turcy od města Bukarestu odehnáni. W Praze u Šum. 4. 1595. Též u B. Waldy.

288. O dobytj města Babuče (w dolegšjch Uhřjch). W Praze u J, Šumana. 1595. 4.

289. Kwalt na pohany ke wšem křesťanským Pánům, králům y knjžatům, a zwláště neynepřemož. král. Polskému. Od Bartol. Paprockého z Glogol a Paprocky Woly 1595 4. listů 20. (přel. do českého, a sněmu podáno. Pobuzenj proti Turku).

290. Nowá Sedmihradská Viktoria nad Turky (z něm.) W Praze v Sedlčanského 4. 1596.

291. Nowiny z Vherské, Dalmatské, Sedmihradskéze mě. W Pr. v Sedlčanského. 4. 1596. Též u Bur. Waldy.

292. Nowiny gisté a prawdiwé o žádostiwém wyswobozenj z mocy Turecké Křesťanů w st. Budině. W Pr. Wald. 4. 1596.

293. O některých weselých a rozdjlných křesťanských wjtězstwjch proti Turku (z něm.) W Praze Walda 4. 1596.

294. O šťastném wjtězstwj a rozehnánj mnoho tisýc Turků a Tatarůw. W Praze v Šum. 4. 1596.

295. Partykulář o dobytj Hatwanu. W Pr. Sedlč. 4. 1596.

296. Prawdiwá gistá a gruntownij relacý yakým Rytjřským prostředkem a ponuknutijm vroz. Pana z Pernšteyna na Towačowě a Lithomyšli etc. hraničná pewnost Dotis, 23. Mage 1597 nenadále wzata, a G. M. C. zas w moc vwedena gest. Sepsaná od gednoho, kterýž wždycky spolu přijtomen byl. W Praze v Wold. Waldy (1597) 4.

297. Prawdiwý partykulář o šťástném wjtězstwj a žádostiwém dobytij mocné a dobře opatřené pewnosti Města Rábu etc. spolu s ginými nowinami z Prešpurku, Ostřehoma a Konstantinopole. W Praze u Buryana Waldy. 4. (1598) čtyry listy.

298. Šťastné a prawdiwé Nowiny z Uher o dobytij w dewjti dnech 7 pewnostj Tureckých. etc. W Praze Dačický. 4. 1598.

299. Nowiny z Fileku, z Košic, z Prešpurku. W Praze u Dač. 4. 1598.

300. Nowiny o slawném wjtězstwj křestianůw nad Turky. W Praze u Děd. Šuman. 4. 1599.

301. O vkrutném tyranstwj Begga Tureckého. W Praze v Děd. Šuman. 4. 1599.

302. Prostředkowé a weymjnky, podlé kterýchžto mezy Cýsaři Rudolfem druhým Římským, a Hehomatem (Achmetem) prwnjm, Tureckým, přjměřj a pokog 20letý zawřjn a wyzdwjžen gest w Uhřjch, w loženj polnjm, mezy Dunagem a řekau Sytwau 11. Listop. leta pominulého 1606. W Praze v J. Ottmara Jakubowa. 4. A-B.

303. Exemplář smjřenj a spokogenj se s stawy králowstwj Uherského a obzwláštně se Pánem Štefanem Bočkagem etc. giž knjžetem Sedmihradským etc. kteréž se stalo w Wjdni 23. dne Měsyce Czerwna l. P. 1606. Přičemž sau také y Artykulowé a weymijnky Přijměřij a pokoge Tureckého, wše z lat. řeči na česko přeložené. W Praze v Jana Ottmara Jakubowa l. P. 1607. 4. A-D.

e. Tatarská.

304. Bartoloměge Macery z Lettošyc Hystorya o Tamrlanowi Králi Tatarském z lat. přeložená. W Praze u Gířjka Nigrina. 1598. 8.

f. Babylonská.

305. Wypsánj o králowně Semiramidě Babylonské, manželce syna krále Assyrského, kteráž weliké a nákladné město Babylon wystawěti dala, též y o zahradě wisuté a mistrowsky dělané, kterauž za žiwobytj swého s welikým nákladem také wystawěti dala. Yaké pak slawné skutky táž Semiramis králowna prowozowala, gakž list 506-9 w Kozmografii české w sobě šjře obsahugjc zawjrá. W Praze u Woldřicha Waldy. 1603.

g. Franská, Anglická, Špan. Portugalská.

306. Přjpis listu poslaného gednomu zwláštnjmu muži, kterak při swadbě Heurycha krále Nawarského stalo se gest pozdwiženj l. 1572. Wyt. l. 1619. 4.

307. Hrozné nowiny z Pařjže, totižto gacý mordowé lidem, kteřj tělo a krew pod obogj přigjmagj, se děgj. 4. 1572.

308. Spráwa gistá o tom skrze maršala z Biron proti králi w Frankreichu předsewzatém spuntowánj, geho do wězenj (dánj) a wykonaném orteli. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 38. num. 1.

309. Wěčný a stálý Edykt zawřené a swolené smlauwy mezy panem Joanem de Austria rytjřem towaryštwa zlatého rauna na mjstě krále Hyšpanského s gedné a obecnými stawy zemskými w Nydrlantu z strany druhé pro spokogenj neswornosti a wey-

bogůw, kteréž se skrz lid wálečný, genž w též Nydrlanské země z giných zemj uweden gest, zdwijžili. Publikowáno w Brysln 17. Unora. 1577. Z něm. přel. w 4. listů 7.

310. Portugalská bitwa a prawdiwé nowiny o zahynutj krále Portugalského. W Praze u Buryana Waldy 1578. 4.

311. Portugalská bitwa s gistým wyswětlenjm nowin z Madril a Lisabonu, o žalostiwém zahynutj krále z Portugalie 5 dne Srpna. 1578. w kteréžto bitwě tři králi zahynuli, a přitom wjce než 20000 branných mužůw. W Praze u Giř. Dačického. 1578. 4.

312. Pařjžské nowiny I. žalostiwé psanj gednoho katolického Pána o obtjžnosti a sauženj města Pařjže a weliké drahotě w něm. II. psanj z leženj králowského před městem. III. Psanj G. M. krále k wrchnjmu správcy do města Langres. IV. Psanj Doktora Gwarnera do města Langres řadě. 1590. 4.

313. Artykule a Weymjnky pokoge a przjmierzj vpewněného mezy knjžaty Gindrzichem IV. králem Francauským a Filippem II. králem Španhelským etc. W Holomaucy 1598. u Giř. Handle 4. listů 8.

314. Spráwa gistá o spuntowánj a zradě hraběte Gauře proti Jakubowi VI. králi Šotskému l. P. 1600. Rkp. bib. weř. XVII. F. 38. num. 2.

315. Jana Aventrota Epistola, aneb psanj králi Hyšpanskému o tagemstwj wálky od 17 Prowincygj, a kragin Nydrlandských wedené. Z lat. přel. W Praze v Pawla Sesſya 1620. 8.

h. Německá.

316. Historie o Wolenj a korunowánj Cjsaře Karla V. (1520) (w. Polit. hist. Weleslaw. str. 79.)

317. Gisté nowiny o wjtězstwj cjs. Welebnosti Karla V. w Tunyzu, 1535. w 4.

318. Nowiny nowee, gak Czisařska Welebnost s Kralem Franským porownati a smluwiti se gest račila. — Wytištěno w menšjm městě Pražském u Bartholoměge Netolického. 1544. 4.

319. Rozepsánj cýsařské geho Milosti Karla V. z strany některých w swaté Řjši neposlušných 1546. 4.

320. Skala de expeditione Carol. V. contra electorem Saxoniae 1547. Rkp. weř. Bib. XVII. D. 26. N. 2.

321. Nowiny gisté o wjtězstwj knjžete Hanuše Kurf. Saského. 4. 1547.

322. Nowiny z Wlach, z nichž každý člowěk bude tomu swětle mocy wyrozuměti, že P... s swými duchownjky Cysaře k nyněgšj wálce pohnul proti Luteránským Kurfirštům 1547. 4.

323. Nowiny, které se mezy Cysařskau Welebnostj a Papežem před Zámkem tak rzeczenym Belliano we Wlašjch zběhly (ku konci): Jan Kosořský w Praze 1562. 4.

324. Krátký a gruntownj spis, kterak Nayjasniegſſj a Welikomocny Maximilian etc. w Frankfurtě při Řece Maynu 24. dne

měsýce Listop. 1562 na králowstwj Rzijmské korunowán býti ráčil. (Ku konci Nákladem Seb. Oksa z Kolowsy, z něm. Jazyka w cžesky přeloženo a wytištěno w Starém Městě Pražském (1562 ?) w 4.

325. Nowiny wo geho rzjmsk. cysařsk. Magestátu etc. wálečným lidu w Sspiskeg zemi, a což toho času okolo a protiw geho Magestátu etc. protiwného spůsobeno l. 1565. Tlačeno w Městě Holomucy v Seb. Oliwetského z Heřmani. 1565. 4.

326. Spráwa, kterak Anna arcykněžna rakauská do Krakowa přiwezena gest. W Praze v Bur. Waldy. 1592. 4.

327. Wypsánj, kterak G. M. C. 1594 18. Mage do města Rzezna na sněm přigeti ráčil. W Praze v Mik. Pštrosa. 1594. w 4.

328. Nowina o šťastném přjezdu arcyknjžete Arnošta Rakauského do města Brussel. W Praze v J. Šumana 1594. 4.

329. Hystorye Kurfyřsta Krystyana Saského, z latiny přeložena. 1595. (w Žitawě w Bibl.)

330. Spis o wěcech Graubundských, kteréž se leta 1618 zběhly. W Praze v D. K. z Karlsperku 22. listů.

331. Zlatá Bulla Karla IV. od r. 1356 z lat. w českém gazyku, w Praze v Jonaty Bohutského 1619. w 4. (w. Schönfeld Journ. 1782. str. 97.) též u P. Brožowsk. z Prawosław.

i. Slezská, Polská, Mozkewská.

332. Nowiny hrozné strašliwé y žalostiwé, kterak Neptalijm, Weliké Knijže Mozkewské, Geho milosti Králi Polskému etc., s znamenitým počtem Lidu Wálečného do země Litewské wpadl, Pálenjm, Mordowánjm, Lidij wobogijho pohlawij nekřestianským a nestydatým zagijmánjm, Měst a Zámkůw dobýwánijm welikau a znamenitau škodu včinil. Wytištěno w Starém Městě Pražském v Sebestyána Oksa z Kolowsy. Léta etc. LXIII. (1563). 6 listů w 4.

333. Gisté Nowiny z země Litewské. W Praze v Seb. Oksa 4. 1564.

334. Nowiny strašliwé o žalostiwé a hrozné záhubě a škodě skrze powětřj u města Opawy w Slezské zemi z dopuštěnj božského w Pátek po božjm těle l. 1574. Wyt. od Gilř. Černého 1574. 4.

335. Listy králowské knjžetstwj Opawského se týkagjcj Rkp. weř. Bibl. D. 35.

336. Nowina prawdiwá a gistotná, co se při obleženj města Gdánska dálo, od Štefana nyněgšjho krále Polského. Sepsáno od gednoho měštěnina města toho. Wyt l. 1578. 4.

337. Nowina gista a prawdiwa o dobytj znamenitého zámku a pewnosti welikého města hraničného Polocka, ležjcjho na pomezý Litewském etc. W Praze u Michala Peterle. 1579. 4.

338. List odpowědacj od G. M. krále Polského Mozkowi mrzutému nepřjteli a tyranu, skrze gednoho přednjho zemana, gménem Lopačinský ten list s obnaženau šawlj odeslán gest. W Praze u Bur. Waldy 1580. 4.

339. Wypsánij Hystorycké a prawdiwé, kterak skrze přediwne pusobenij Božij, Welikomocne a wysoce wrozené Weliké knijže w Mozkewských zemjch gmenem Demetrius gakožto prawý dědic po Janowi Basiliowi welikem knjžeti Mozkewskem pozůstalý Otcowského králowstwj swého dosáhl Leta 1605. W Pr. v Kašpara Kargezya 1606. w. 4.

340. B. Paprockého a) Sstambuch Slezský, W kterém Hospodář s Hostem o mnohých wěcech Spasytedlných rozprawěgij, Pod Erby a Rody starodawných Pánůw aRytijistwa knijžetstwj hornijch w Slezý. Na čtyři Czástky a dwě knihy sebrané a sepsané. Odemne etc. Wytištěno w Brně v Bartholom. Albrechta. 1609. fol. str. VIII. Přjpis (P. Janu Krystofu Pruskowskému z Pruskowa etc.). Textu A-Www (3 ½) po 4 listech. Prwnj část té knihy gest nábožného wěroučného obsahu we dwadcateru rozmlauwánj hospodáře s hostem, připsaných dwadcateru rodů slezských, s předmluwami Paprockého o erbjch každého z těch rodů. Na listu Rrr počjná teprw pauze genealogický „Strom z Erbůw Starodawných Rodůw učiněný" etc. s nowými přjpisy a předmluwami. b) Paralipomena Genealogiarum Slavicarum. Co w předešlých historických spisech i w Diadoche wynecháno, zde se doplňuge, wětšj pak částka k wyčtěnj Moskwanských rodů oddána. Posud newyšla tiskem *)

k. Morawská.

341. Knihy pamětnj markrabstwj Morawského od l. 1475 až do 1588. Rkp. fol. (w Bibl. Hořowické).

342. Zrcadlo slawného Markrabstwj Morawského, w kterémž každý staw wzáctnost y powinnost swau uhlédá w fol. 1593. w Holomaucy u dědiců Milichthalerowých, listů 448. od Bartol. Paprockého z Glogol a Paprocké wůle. Wlastně polským nářečjm sepsáno, a skrze Jana Wodičku w češtinu uwedeno. Spis dobrý a od stawů Morawských wděčně přigatý. Paprocký w spisowánj kroniky Morawské prwnj cestu prorazil. (kniha řjdká) Obsah gest: a) historie země. b) genealogie šlechty Morawské. c) popsanj wětšjch Měst.

343. Lamentacy země Morawské 1605. 4. Též Rkp. Bibl. weř. XVII. D. 20. N. 2.

l. Česká.

344. Kronyka o založenj země české a prwnjch obywatelých země, tudjž o knjžatech a králjch, y gegich činech a pij-

*) Nepřeložené do češtiny zůstaly tyto knihy Paprockého: b) Ogrod Krolewsky, w ktorém od poczatku Cesarzow Rzymskich, Arcyknižat Rakuskich krolow czeskich a Polskich etc. opisané naydziesz. w Pradze 1599. fol. toliko polsky psáno. b) Kronika, abo krótkie zebranie z rozmaitych kronik spraw potocznich ziemie z dawna slawney Pruskiey (necelá w Bibl. weř.)

bězých, welmi krátce z mnohých kronykářûw sebraná 1539 w starém M. Pražském, 4. Spisowatel dle připisu gest Martin Kuthen z Šprynseberka. Prwnj toto gest kronika česká tištěná, kratičká, ale we wýborný pořádek uwedena, obsahugjc přjbehy od počátku národu českého, až do časů Ferd. I. (1527). Má wyobrazenj wéwod a králů českých, Žižky, Husa a Jeronyma Pražského. Na konci naléza se český traktát Samuele Rabbyho k Izákowi Rabbymu, že giž přišel Mesyáš; přelož. z něm. Wáclawa Lynka od Ondřege Strogka Plzenského. — Podruhé kronyku tu připogiw Weleslawjna ku kronice Eneaše Sylwia od Konáče přeložené a oprawené, tak že obogj podlé přjběhů w kapitolách sestawil, pod nápisem; Kronyky dwě o založenj země české etc. W Praze 1585. 4. Po třetj w Praze u Kramer. (mladšjho) w 8. 1817.

345. Wáclawa Hágka z Libočan a) Kronyka česká. (Ku konci): Wytištěno w menšjm městie Pražském, pracy a mistrowstwijm opatrných Mužuow Sewerynа Mladšijho Mieštienijna Starého Miesta Pražského, A Ondrzege Kubše z Ziepuow. Léta Bozijho: 1541 w fol. 528 listûw. Šla powěst o Kuthénowi, že chce wydati českau kroniku; strana katolická obawagjc se, žeby Kuthén, kališnjk, gj w něčem zkřiwdil, pobodla Hágka, katolijka, k podobnému djlu, a přjstup ke dskám zemským gemu zgednala. Nastaupil swau práci r. 1534 a skončil 1540, an na to hned zemské desky shořaly (1541) při čemž i mnohо exemplářů giž tištěné kroniky ohněm pošlo. Našli se lidé, kteřj tu knihu potlačiti hledeli, předstjragjce, že w nj negedněch lidj z národu pomluwil, a české gméno u cizozemcûw w hanbu uwedl. Ponaukali přjpowědmi knihtlačitele Wácl. Halaše z Radimowic, gehož nákladem tištěna byla, aby ostatek exemplářů zmařil, aneb gich spisowateli wjce newydal. Žalowal Hágek Halaše u Magistrátu, ale rozepře se na léta wlékla, až posléze přičiněnjm některých z Panského stawu, Hodëgowa, Jana Lobkowice a giných pře na zemské práwo wznešena, a k prospěchu Hágka rozhodnuta gest. Wyprawuge přjběhy od počátku národu českého až do r. 1527. Uznáwám, prawj sám Hágek, že toto mé psanj ne wšem se ljbiti bude; a tak gest; za geho času rozdjlnost náboženstwj trogjho, za našeho wěku zostřená kritika urážky negedny w geho kronice nalezla. Weleslawjna o nj takto saudil: Mnozj z Čechûw toho času y potom málo gj sobě wážili pro některé přjčiny, totiž žeby někde strany pod obogj dotýkal, mnohé bezpotřebné, časem y básniwé wěcy wměšowal. Ale nynj (1585) když se giž exemplářûw nedostáwá, a žádný po ta wšecka léta se newygewil, gešto by něco lepšjho a gruntownégšjho na swětlo wynesl, negedniby gi za dosti weliké penjze rádi kaupili etc. P. Dobr. saudj, že wnitřnj cena gegj té cti nezasluhowala, aby po třikrát německy wydána byla, a wšak co pûwodnj práce přjwnj welikosti že wždy wzácnau naš ho gazyka památkau zûstáne. gakkoli periody w nj sem tam nucené gsau pro swéwolné slow zá-

sazowánj. Tušjm že w částkách samých sloh rozdjlný gest dle toho, gak Hágek buď něco z českých pramenů wypisowal, buď z latiny neb němčiny překládal, buď konečně sám wyprawowal. Přeložena byla německy od Jana Sandelia, městského pjsaře w Kadani. W Praze 1596 fol. Nürnb. 1697. Leipz. 1718. připsána Rudolfowi králi. Do latiny Gelasius Dobner gi přeložil, a kritickými, chronologickými i antikwarskými poznamenánjmi opatřil r. 1761-1782 6 djlů w 4. W českém gazyku podruhé tištěna w Praze u P. z Schönfeldu r. 1818. fol. w témž co původnj, formátu i těmiž literami.

b) Kniha o nešťastné přjhodie, kteráž se stala skrze oheň w Menšjm Miestie Pražskem, a na Hradě sw. Wáclawa y na Hradčanech leta 1541. Wytištěno w domě Bartoloměge Netholického w 4. Po druhé dal gi tisknauti Wawřinec Žižaule, měštěnjn Pražský 1614. připsaw gi P. Diwišowi Černjnowi z Chudenic. W Praze v Sam. Ad. z Weleslawjna.

346. Nowé zřjzenj o wyzdwiženj desk zemských pohorzelých králowstwj czeského. Leta Páně 1541. W Praze 1542. 8.

347. Křesťanské napomenutj doktora Jana Bugenhagia Pomerana k Czechom, Slezákom, Lužickym (aby proti Sasům nebogowali) w 4. 1546.

348. Spuntowánj gaké gest se od některých osob w král. českém proti Neygasněgšjmu knjžeti a Pánu P. Ferdinandowi Rzimskému, Uherskému a Czeskému králi stalo. W Praze v Bartol. Netolickeho 1547. 4. W. následugjcj čjslo.

349. Akta tiech wšech wiecij, které sau se mezy Nayjasniegšjm knijžetem a Pánem Ferdinandem Ržjmským, Uherským, Czeským etc. králem etc. A některými Osobami z Stawuow Panskeho, Rytijřskeho a Miestskeho králowstwj Czeského Létha tohoto etc. XLVII. zbiehly tuto Wytištiené (Erb český) Gest i druhý nápis: Jaké gest se od Niekterých Osob w králowstwj Czeském Spuntowanij etc. stalo etc. (Na konci) Wytištěno a dokonano w Menšijm Městě Pražském etc. Letha Bozijho Tisýcyho, Pietistého, Cztyřidcátého, Sedmého (1547) w 4. a — pppp po 4 listech, qqqq 1½. u Bart. Netolického.

350. Tato akta aneb kuihy pamatné, čili historie oněch dwau nepokogných let w Čechách 1546 a 1547. auplně sepsaná od Sixta z Ottersdorfu ležj w Rkp. weř. Bibl. a gest důležitý spis pro českau historii. Balbin Sixtu z Ottersdorfu připisuge: Historia suorum temporum sub Ferd. I. et Maximiliano II. us que ad Rudolphi II. initia; kteréhož spisu Pelcel prawj, že nikde nalezti nemohl.

351. Martina Kuthena Kronyka welmi pěkná o Urozeném a statečném Rytjři Janowi Žižkowi w Praze 1561. 8.

352. (Kniha o nestálém štěstj, ku kteréž připogena gest skrownost): Knjžka druhá obsahugjcý w sobě některé Léta Ržjšského Cýsařstwj Sprawowánj slawné paměti Cýsaře Karla IV. etc. 1579. 8. w Praze. Poslednegšj spisek toliko 9 str. obnášj, a

gest dilo Lupáče Prokopa w latině, gež do českého přeložil Paw, Lucyn Helikonyades, W. num. násled.

353. Hystorye o Cýsaři Karlowi tohoto gména čtwrtém a králi českém sepsaná a w nowè wúbec wydaná od M. Prokopa z Hlawačowa. W Praze u Giřjho Nigryna (Černého) 1584. 8, archu 11. Pawel Lucýn Helikonyades z Helikonic gest wlastnè překladatel, (w Pelc. Catal. 1684. 8. u Giř. Černocha.)

354. Jana Rakownického, měšťana Pražského historie česká od r. 1575 až do r. 1587. Měl gi Dobner (1778) w Rkp. Dle Ungara (Balb. boh. doct.) wlastně spisowatel slowe Rakowský (Rakoviens.s) na gehož analecta historica se často odwolá wá Berghauer w Protom. Popuit, a gest, djou, gedna a táž osoba s Rakowským kterýž psal o moru (1582).

355. Hystorycké wypsánj o Zygmundowi Rzjmském Cýsarzi vherském a českém Králi, o běhu žiwota geho, od Wáclawa Rameše. W Praze 1689. w 8,

356. Žiwot Cýsaře Maximiliana, W Praze 1589, od Marka Bydžowského z Florentina.

357. Slawné wjtánj a nowina o šťástném přjgezdu arcykujžete Arnošta. W Praze. Sfuman. 4. 1594.

358. Rudolphus rex bohemiae, aneb přjběhowé králow. českého od l. 1575. do l. 1596. Rkp. bib. wei. XVII. G. 22.

359. Bart. Paprockého a) Památka Czechům v Kheredeš pobitým. W Pr. v Anny Sfum. 4. 1596, b) Diadochos, id est Successio, Ginak Poslaupnost knjžat a králůw Českých, biskupůw y Arcybiskupůw Pražských, a wšech třech stawůw slawného králowstwj českého, to gest Panského, Rytjřského a Městského, krátce sebraná a wydaná. W Praze u dědiců Jana Sfumana 1602. fol. 836 listůw. Tu knihu Paprocký giž powědoměgšj českého gazyka, česky sepsal, ale přece prohledauti dal Rafaeli Soběhrdowi aneb pozděgi nazwanému Mišowskému z Sebuzýna. Rozwržena gest na patery kuiby α) po přjpisu Rudolfowi II. traktáček o začátku erbu lwa, předmluwa ke wšem třem stawům králowstwj českého, kdež wyčjtá prameny, odkud wážil: Kron. Eneaše Sylwia, Kozmasa, Dalimila, Petra Opata Zbraslawského, Dubrawia, Hágka, knihy kostela Pražského (libri erectionum) a g. Potom poslaupnost a krátkau hystorii knjžat a králůw českých až do Rudolfa II.; poslaupnost biskupů i arcyb. až do Zbinka; o klášteřjch w král. Českém. β) Předmluwa k wyššjm saudcům; wogna Turecká (1593-1597); pořádek saudůw. γ) Třetj kniha (giž on druhau nazjwá nepočjtage předešlé ačkoli počtem listůw a wěcj oddělené) o stawu Panském. δ) o stawu Rytjřském ε) o stawu městském s předmluwau k Pražanům a s hystorij o Praze. Regstřjk na konci ač neauplný. Kniha ta má sice mnoho poklésků, kterých giž Balbin w swé stemmatographii dotekl, a wšak i mnoho dobrého, zwláště z geho časůw.

360. Přibislawa z Radonjna kronika česká. Rkp. stol. XVII. fol. (w Museum).

361. Pernsteinská kronika w Rkp. W spisowně zámku Pernsteina, českým gazykem psaná, z njž 217 listů uwodj Rupprecht (we swé Gesch. über den Ursprung der Klöster Dom — und Kollegiatstifter in Mähren, na str. 103).

362. Rozmlauwánj mládence se starým Čechem o přjhodách a proměnách w král. Českém (1548-1604). Rkp. bibl. weř.

363. Wáclawa Budowce z Budowa Akta a přjběhowé, kteřj se dáli od třj stawů král. českého tělo a krew pod obogj přigjmagjcých od r. 1608 a do 20. Máge 1609, též odtud až do 23. Unor. 1610. 4. Rkp.

364. Akta a kopie niekterých psanj, listů posylácých, instrukcý, proposycý, resolucý, poselstwj a t. d. mezy G. M. C. Panem Rudolfem II. Uherským a Českým králem etc. a Matyášem II. králem Uherským, Čekancem králowstwj českého, arcyknjžetem Rakauským a Markrabi Morawským etc. w přjčinie lidu wogenského Passowského prošlých. Z něm. přeloženo od Fridr, Litwina z Hlinné). W Praze v Jonaty Bohutského 1611. 4.

365. Nařjkánj země české 1611. Rkp. bibl. weř. Nařjkánj žalobné s zgewným oswědčenjm se králowstwj Uherského Rkp. bibl. weř. XVII. D. 20.

366. Gifjho Záwěty z Zawětic a) Acta těch wšech wěcý, které se zběhly mezy Rudolfem a Matyášem léta 1611. b) Wypsánj slawného přjgezdu krále Matyáše, krále Uherského etc. 1611. 4. W Impres. Šumanské listy 4. c) Korunowánj Geho milosti Matthyáše krále Uherského etc. toho gména druhého, na králowstwj Czeské, L. P. 1611. W pondělj Swatodušnj na Hradě Pražském w kostele sw. Wjta štiastně wykonané etc. W Starem M. Pr. w Impr. Šumanské 4. 119 str. Na listu IIij počjná: knjžat a králůw králowstwj Czeského, za kterého času, kdy ktery panowal a kralowal, kratičké poznamenánj od téhož Gifjka Záwěty sepsaná. S podobiznau krále Mathyáše na dřewě rytau. d) Odgezd z Hradu Pražského Geho milosti Matthyáše krále Uherského a Czeskéko etc. toho gména druhého, a Přjgezd skrz Markrabstwj Lužické do hlawnjho města Wratislawě knjžetstwj Slezských s poznamenánjm wěcý některých na též cestě wykonaných, summowně sepsaný od Gifjka etc. W St. M. Pražském w Impr. Sfumanské, str. 43. e) Wypsánj Sftiastného Přjgezdu, a Slawného Witánj, též Swadebnjho králowského Weselj Gegi milosti Negjasnègšý Arcykněžny Rakauské, a giž Welikomocné králowny Anny Uherské a Czeské etc. toho gména druhé, kteréž se na zámku w Městě Wjdni w Druhau Neděli Adwentnj. ginak 4. dne M. Prasynce L. 1612 štiastně konati začalo, etc. (obrázek) W Praze w Impr. Sfumanské. w 4. A-J po 4 list. K 1 $^1/_2$. f) Wolenj a korunowánj Geho milosti Cysaře Matthyáše toho gmena Prwnjho, Pána Našeho Neymilostiwěgsjho. Též korunowánj G. M. Cýsařowé, gakožto Uherské a Czeské králowny Anny, za králownu Řjmskau, kteréž se stalo w Městě Frankfurtě nad Meynem Leta tohoto 1612. sum-

mowně sepsané etc. W Impr. Sfumanské w 4. g) Wgezd Prwnij Ržjmského Cýsaře Matthyaše toho gmena též Prwnjho na Prwnj Ržijšský za Správy a Cýsařstwij Gehomilosti do Města Ržezna bněm. Léta tohoto 1613 ... 4 dne Srpna šťastně wykonaný. S poznamenánjm některých wěcý před a potom stalých. w 4. 7 str. h) Korunowánj Gehomilosti Ferdynanda toho gména Druhého krále Czeského etc. na králowstwj české, L. P. 1617. w kostele hlawnjm S. Wjta na Hradě Pražském na den pamatný Swatých Petra a Pawla Apoštolůw Páně etc. 4. 28 str. i) Korunowánj gegj milosti Cysarzowny vherské a czeské králowny Anny za králownu czeskau, které se stalo na hradě Pražském l. 1616 w neděli po památce sw. třech králů, ginak desatého dne měsýce Ledna, sepsané od Giřjka Zawěty z Zawětic. w Praze 1616 4.

367. Poznamenánj toho, co se w král. českém stalo od l. 1612, zwlášť když páni na hradě pražském z oken shozeni byli. Rkp, fol. w Museum.

368. O počátku, zrostu, běhu, cýli starožitné Akademie Pražské, od Samuele Martina z Dražowa. w Praze 1612. w 4. (Též latině we Wittenbergu 1624. 8.

369. Calendarium perpetuum oeconomicum aneb kalendárz každoročnj hospodářský, item pamieti hystorické. W Praze 1617 4. od Šim. Partlice z Spicbergu, obsahuge také historické pamětnosti geho časů.

370. Jana Jakuba Heilmana Gruntownj relacý, kterak se při dobýwánj města Plzně dálo, s kázanjm. W Praze u Dan. Karl. z Karlsperku. 1619 w 4. A-G.

371. Frydrycha z Božj Milosti krále Českého Falckraběte při Reynu a Kurfiřsta naše otewřené rozepsanj proč gsme korunu králowstwj českého a zpráwu přiwtělených zemj na sebe přigali. W Praze v Jonaty Bohutského z Hranic. 1619. 4.

m. Mjst gednotných.

372. Pamieti Hustopeczké Rkp. fol. XVI. stoletj. (w Bib. Reyhradské).

373. Chronyka Miesta Trzebiczkého Rkp. z 16 stoletj. (w Bibl. Reyhradské).

374. Poznamenánj rybnjků panstwj Pardubského od 1568. Rkp. pap. půl fol.

375. Zialostné wypsánj ohně a od zemětřesenj na Horách Kutnách zbořených domůw. W Praze v Dan. Sedlčanského 1591. 4.

376. Weypis obdarowánj obce města mladé Boleslawě od králůw českých wypsanj ze starého exempl. r. 1603 a w nowě 1707.

377. Historie (zrušeného nynj) kláštera Smilheimského řádu Cisterčienského (1616-1630), a řeč tam w r. 1616 držená. Rkp. (w Monum. Dobn. T. IV. p. 192, 270, et 274).

378. Weypisowé obdarowánj, kteréž obecz Mladoboleslaws. od králůw a mnohých pánůw sobě nadané má. Rkp. weř. B. E. 47.

379. Weypisowé weysad král. města Bidžowa. Rkp. bib. weř. E 38.

n. Rodûw.

380. Hynka Krabice z Rodûw Weitmile. O rodu Pánû z Weitmile a Krabic, Rkp. (w. Ungar. Balb. Boh. doct. p. 118.)

381. Lobkowického domu spořádánj od Jana z Lobkowic 1550.

382. Erby některých panských rodin královstwj českého 1603. Rkp. bibl. weř.

383. Listowé stawu panského se týkagjcý. Rkp. weř. Bib. D. 34. N. 1.

384. Poznamenánj některých rodin stawu panského. Rkp. weř. Bibl. F. 55. Též stawowé královstwj českého dle rozdělenj kragû sepsanj. Rkp. weř. bibl. G. 14.

385. Processus aneb wypsánj slawného pohřbu P. Wáclawa Smiřického ze Smiřic, když žiwot swûg dokonal. W Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615. 8.

386. Dûstognost a wywýšenost sw. manželstwj mezi P. Přemyslem z Žerotina a Pannau Annau Šlikowau zřjzené od K. J. Hertwicia. W Praze u Mat. Pardubského. 4. 1617.

387. Jana Prawdy Litowanského Apologia neb wypsánj welikého a těžkého neštěstj, w které P. z Waldšteyna puwodem zlých lidj uweden byl, wytištěna 1618. Rkp. bibl. weř. XVII. J. 8.

388. Žiwot Bohuslawa Šwamberského. Rkp. weř. Bibl. E. 19.

389. Žiwot Panj Magdaleny rodu Šelmberského. Rkp. weř. Bibl. E. 19. n. 1.

390. Wáclaw Březan na začátku XVII. stoletj sepsal rodopisy mnoha českých rodû, zwláště Rosenberkû, Sternberkû etc., kteréž w Rkp. nalezagj se w Třeboňské spisowně. Žiwot Wiléma z Rosenberku (od r. 1612) a rodopis P. P. Rosenberkû giž za času Balbina w něm. přeloženi. Rkp. geden w bibl. weř. gde od r. 1544. až do 1592. (w. Böhm. Lit. auf d. J. 1779. S. 44).

o. Cjrkwe a náboženstwj.

391. Historie Gednoty bratrské od r. 1458 do 1535. Rkp. w 4. u P. Brož. z Prawoslaw.

392. Bohuslawa Bjlegowského Kronyka czeska zpuosob wijry Křestianske pod obogi zpuosobu Tiela a Krwe Pana Gezu Krysta. Y také pod gednů w sobie obsahuge. Opiet Waldenskych nabożenstwij. Też y ginych sektařuow v wijře zpletenych obyčege vkazuge wſſe porzadnie - dawagicy znati čtaucym y posluchagijcym, přijbiehy w Czeskee zemi v wijře hned od počatku až posawad w zpuosobie kronyky prwnij kterak a kdy se počala wijra křestianská w česke zemi: a že y hned bylo pržygimanij pod obogij zpusobu opiet o odporu přigimani tomu z oswobozenij. A epištola k stawum přigimagijcym pod gednu zemie česke a zemie morawskee. Druha knižka o nakaženij kacyřstwem vtiečene cyrkwe české, a o pogitij pikhartuow, a co se z toho zleho dalo, a kterak to bylo přetrženo, s přednluwau zpuosobem Epištoly, žadostij dobromyslného čtenij. Třetij knižka, gak se ta rota

pikhartská zase wyzdwihowati počala, a až dosawad nepřestáwá a w mnohé roztržky se množij. (Na konci) Excudebat Normberge has historias breuiter accumulatas Regni Bohemie Venceslaus Austinus (z Ausfj) Impensis honorabilis Virij Domini Magistri Johannis Chocensis Colegij et Studij Pragensis. Annorum 1537. 6. die Maij. 10 archů w 8. Nalezali se toliko dwa Exempláře, z nichž geden mage Prof. Dytrych, wydal opět w Praze 1816. w 8. s mapau Klaudiana. Pod titulem: Kronyka Cýrkewnj w njž se přjbehowé cýrkwe české od gegjho počátku až do L. P. 1532. wyprawugj, sepsaná před 300 lety od Bohusl. Bjlegowského kněze strány pod obogj. Nynj pak wydaná s předmluwau a mnohými zaznamenánjmi . . . od Jos. Škalického kněze strany pod gednau str. 150. Připogenau mapu podlé originálu od r. 1518, w Litoměrické bisk. bibliothece chowaném wykreslil P. F. J. Kraybich, D. Phil. kanownjk a far. Žitenický.

393. Jana Augusty O wyobcowánj dwau osob hřjšných ze zboru Litomyšlského stalém skrze Jana Augustu. W Litomyšli. Alexander. 4. 1544.

394. Bulle . . . Antykrysta proti prawým Křestianům wydana, w Řjmě 1546. 4.

395. Deklaraczý wiecznéhó b . . . Magestatu na Acht proti Papeži Pawlowi třetjmu d . . Namiestku w Rzjmě, a geho wšem . . . pomocnjkům 1546. w Wittenberce u Joz. Kluga w 4.

396. O té . . Inquisitij . . . Hyspanské, která se wjry dotýcze. Z něm. přel. W Wittenberce 1547. 4.

397. Hystorye gednoty Pikardské l. 1530-1547. fol. Rkp. weř. bibl.

398. Husytského w czechách kacyřstwj počátku, zrostu a pádu weytah w Praze. (bis) 1547, W Praze 1777. 8.

399. Mandát král. Ferdinanda o pikarty, kteřj se bratřj gmenugj. 1547. Rkp. w Bibl. weř.

400. Martina Luthera Weystraha k swým milým Niemczům. W Wittenbercze 1547. w 4.

401, Wodňanského (řádu bosáckého) Snjženj Satanáše, aby sy wystawil Babilonskau wěž w Sasych. Scriptum per me Adal. Polonum cantorem Budinensem. 1549. Rkp. weř. bibl. G. 13.

402. Nařjzenj od Pražské obce proti Pikardům ustanowené. 1559. Rkp.

403. Mandát cjs. Ferdinanda strany pikardských a sektářů. 1560. Rkp. weř. Bibl.

404. Weřegné prohlášenj cjs. Ferdin. a krále Maxim. z strany přigjmánj pod obogj. Tištěno 1564.

405. Militeckého zpráwa o bratřjch z Pečowa 1564. Rkp. Bibl. weř.

406. Zpráwa Antorfské Bauřky, kteráž se mezy Řjmany a kalwiány zběhla 1567. 13 a 15 Řjgna.

407. Mandát cjs. Maximiliana strany schůzý pikardských a sektářských. 1568. Rkp. weř. Bibl.

408. Hýstoria welmi utiešená a radostná, o rozšjrženij Wijry krżestianské w wychodnijch Kraginach (t. w Japanu.) Nynj z Wlaske Rżeczi prżeložená a pro potieſſenij wſſem wiernym Krżestianuom na swietlo wydana. Wytiſſtieno w Litomyšli Letha Pán. 1581. 8. djly dwa. Ku konci připsánj stogj: D. Balthazar Hostaunský. Připsána gest Wilému z Rožmberka, kterýž mu rok před tjm gi z Řjma w wlaském gazyku odeslal. W Holom. 8. 1585. 3 djly. (Cat. Pelc.)

409. Spráwa toho wšého, co se gest dalo w Rzijmu w obecné Konsystoři Papeže a Kardynalůw, když gest neyswětegšj w Bohu Otec a Pán, Pán Řehoř XIII. Papež slyšenj dáwal Poslům Kralůw Japonských, 23. den Měsyce Března, to gest: w Sobotu před Zwěstowánjm Panny Maryge djwky čisté 1585. (bez mjsta a tiskaře) w 4. Wytištieno Nákladem wysocze důstogneho Knjžete a Pána P. Stanislawa Pawlowského Biskupa Holomauczkého. 18 listůw.

410. O nowé newjdané a neobyčegné monstrancý, s kterauž geden predykant l. tohoto 1580. w Rakausych a w Sstyrsku se procházel, a lidem posluhowal a we Wjdni popaden a do wězenj wzat gest. Z něm. 4. čtyři listy (bez mjsta a r.)

411. G. M. C. Rudolfa II. list otewřený wšem třem stawům a obywatelům měst Pražských o rozšjřené neprawé powěsti, gakoby o wánocjch t. r. wšecky kostely pod obogj přepadnuty, a náboženstwj gegich zkaženo býti mělo. 1590. Rkp. (bib. Lobk.)

412. Nowiny z města Straspurku, strany snešenj a smlauwy biskupské. W Praze u J. Šumana 1593. 4.

413. Pawla Mathyadesa Hradeckého Artykulowé, podlé kterýchž nawštěwowány a skušowány býwagj cýrkwe w Sasſych 8. 1593. (Index).

414. Hystorya Cyrkewnj Ewsebia přjgmjm Pamfila, biskupa Cesarienského w Palestyně na knjhy desatery rozdělená, též o žiwotu negswětegšjho Cysaře Konstantyna Welikého knjhy čtwery. Z latiny přeloženy od Jana Kocyna z Kocynetu. W Praze u M. Dan. Adam. z Weleslawjna 1594. fol. str. 394. mimo 13 listů předmluwy, regstřjku a t. d. Připogená gest pod zwláštnjm titulem: Historia Cyrkewnj Kassiodora Řjmského Senátora nazwaná Tripartita, ze třj Historykůw Řeckých Sozomena, Sokratesa a Theodoryta sebraná, a na dwanáctery knihy rozdělená. Nazad přidáni dwa Traktátowé: Geden o Sněmu Effezském proti kacýřstwj Nestorya Biskupa Konstantynopolitského: Druhý o Sněmu Chalcedonském proti kacýři Eutychesowi a následownjkům geho, obsahugjcý w sobě krátkau Historij od začátku té Sekty, až do Cýsaře Justynyána Welikého. Z latinské řeči w Czeskau wše s pilnostj přeloženo od Jana Kocyna z Kocynetu. A wytlačeno pracý a nákladem M. Dan. Adama z Weleslawjna w Starém M. Pr. L. P. 1594. fol. str. XII. a 624. Regstř. XIX.

415. Hieronymi Plati Liber de bono statu religionis e latino in bohem. versus an. 1599. (Schmiedl Hist. Soc. Jes. Prov. Boh. P. II. lib. 2. N. 110. pag. 202.)

416. Hlas Stražného Rkp. w knihowně arcib. Kroměřjžské; wydán 1600. Gest to obrana, w njž se wypisuge wšecka zpráwa bratřj českých a Morawských. W. Pilarz et Moravecz Hist. Morav. P. II. p. 70-193.

417. Pia druhého List poselacý k Tureckému Cysaři. Z látiny přeložený od Šimona Lomnického. W Praze u Giřjka Nygryna. 1604.

418. Ponjžená prosba farářů Pražské konsistoře pod obogj 22. Aug. 1608. Rkp. (bib. Lobk.)

419. a) Majestát cjs. Rudolfa Stawům pod obogj na swobodné prowozowánj náboženstwj daný 1609. Rkp. bibl. weř. A. 16. b) Rudolfa krále Resolucý stawům strany pod obogj 1609. Rkp. bib. weř. G. 12. N. 6. c) Neygasněgšjho a welikomocného knjžete a P. P. Rudolfa druhého . . . cjs. a krále etc. Na swobodné prowozowánj náboženstwj podle Augšpurgské konfessy w knjžetstwj Slezském milostiwé potwrzenj etc. Z něm. přeložené 1609. 4. w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic listů 9.

420. Kardynala Glezle přečiněnj, z něm. 1618. 4. s pjsnj. 2 archy.

421. List P. Adama Slawaty z Chlumu 1620. (Index.)

422. Vera narratio de Statu religionis in Bohemica gente, addito aliquot doctorum Eccl. catalogo ex praefatione Matthaei Colini. Rkp. (český) w Bib. weř. XVII. D. 26. Num. 1.

423. Dialog neb historické rozmlauwánj o dlauhých protiwenstwjch, kteréž ewangelikowé w Frankreichu snášeli. Rkp. weř. b.

424. O křesťanských pádech a truchliwostech a potom o Turecké sekty zahynutj w 4. (Necelé w Museum.)

p. Biskupstwj, Řádů, far, etc.

425. Poslaupnost biskupůw Olomauckých od začátku až do r. 1575. Rkp. pap. fol. w knihow. Reyhradské.

426. Aquavivae (Claud. S. J.) Psánj k Otcům a bratržjm Towaryšstwa Ježjšowého o obnowenj ducha, w Ržjmě 1583. 12.

427. Balt. Hostaunského a) Prawidlo, aneb krátké zawřenj Vstanowenij těch, gimiž se towaryšstwo Pana Ježjše řjdj a sprawuge w Praze 1600. u Strausa. b) Epistolae Indicae Patrum S. J. česky přelož. (w. Balb. boh. d.)

428. Pinella Lukaše Spis o powinnosti řeholnj, knihy IV. přel. od Jak. Colensa W Praze 1607. 8.

429. Dezyderya z Frydberku cýl a praktyky p . . a J . . 1618. w 4. archůw 6.

430. Odbognj stawowé wydali 1618. tištěný dekret z strany wypowězenj Jesuitů ze země, na apologii latinskau Jesuity Adama Tannera w Ingolstadtu bez gména wydanau; na čež Wilhelm krabě Slawata sepsal apologii w české a něm. řeči, která

se w Rkp. mezi geho spisy nacházj. w. Schmidl Hist. S. J. P. III. N. 139. pag. 141.

431. Zrcadlo Jezuitůw. Spis, w němž se ukazuge o Towaryšstwa Jezuitského půwodu, počátku zmocněnj, wzrostu etc. nad to y o účincých, skutcých w končinách swěta půwodem gegich wykonaných. W Praze 1619. 4.

432. Krátký weytah některých artykulůw učenj Jesuitského. Z něm. 4. 1619.

433. Knihy Zádušj a) kláštera Doxanského 1522-1588. Rkp. weř. Bibl. b) Dolanského. ib.

434. Weypis Praesentacj kněží Wácl. Sabulowi na kaplu Betlemskau daný l. 1531. Rkp. weř. bibl. G. 12. num. 3.

435. Register zádušj a osadnjch sw. Hawla w starém městě Pražském, do kterýchžto pilněgšj některé wěcy, a těmuž zádušj náležegjcý pro budaucy paměti se zapisugj od l. 1559-1642. Rkp. Bibl. weř.

436. Urbař kláštera sw. Anny 1615. Rkp. bibl. weř. C. 34. Idem 1652. E. 44.

437. Wýtah duchownjch statků z desk žemských (stol. XVII.) Rkp. weř. bibl. H. 15.

q. Papežská.

438. Roberta Barusa kronyky o žiwotůw sepsánj neywrchněgšjch biskupůw Řjmských, ginak Papežůw od sw. Petra až do Alex. III. Mezy tjm také děge se zmjnka o mnohých koncilijch etc. Plné, gak dj Balbin, gjzliwosti wydány, po smrti geho. Z lat. W Normberce u Woldř. Neybera. 1565. 4. přel. Sim. Ennius Glatov. Opět 1576.

439. Spráwa gistá a dokonalá gestli prawda, žeby . . . . geden w Řjmě djtě poroditi měl. Sepsaná od Giř. Šerera S. J. přelož. od B. T. A. P. 1537. 4. w Litomyšli. u A. G(raudenče). A-H a 2 listy.

r. Žiwotopisy.

440. Žiwot Jana Augusty, prwnjho biskupa českých bratřj, od Jana Blahoslawa. Z toho Pelcel wýtah učinil něm. w knize: Abbildungen böhm. und mähr. Gel. II. B.

441. Poggia list Bernardowi Aretinskému o Jeronýmowi Pražském při kronice Aeneašowě a Kuthenowě od Welesl, 1585. 4.

442. Pohřebnj památka Petra Kodycylla z Tulechowa, Akademie Pražské Rektora, od Wácl. Dobřenského w Praze 1590.

443. Šim. Lomnického Knižka o žiwotu a dobrém chowánj filozoffůw Pohanských k nawedenj mrawůw křesťanských. W Praze u Giř. Nigr. 8. 1591. Po druhé s nápisem: Filozofský žiwot, aneb hystorický spis o mrawjch a šlechetném žiwotu mudrců a filozofů starých pohanských etc. w Praze 1595. 8. Zlonick w Tomsowě Chrestom. str. 176.

444. Heřmana Oskořiny žiwot počestný. Z lat. od Trajana z Oskořiny.

445. Počjná se žiwot M. Jana Husy sw. člowěka, genž gest upálen w Konstancý pro prawdu božj. Také geho pjsnička. Od Jana Trojana Bylanského. W Praze 1597. 8.

446. Počjná se žiwot a skonánj slawného M. Jeronyma, genž gest upálen w Konstancý pro prawdu božj. 8. 1598. (Týž) žiwot mistra Jeronyma sepsal Šim. Valecius. W Praze 1611. (dlé Pelc. Catal. 1612.) 8.

447. Žiwot doktora Fausta, w Praze. 1611. w 12. od Mart. Carchesia, ginak Krausa z Kraussenthalu.

448. Parallelismus. Kratičké srownánj Eliáše a Jana Husa. W Praze 1620. 8. od Kašpara Artopaea Pardubského, děkana w Slaném.

449. Kazubeola markraběte historie Rkp. (w Žitawě při Gymnasium.)

s. Nowiny.

450. Nowiny o geduom zemanu w Pr. u Šebest. Oksa. 4. 1564.

451. Plurs města nenadále a takměř w okamženj wywrácenj. w 4. 1618. Ostatnj nowiny rozděleny gsau podlé předmětu, k. p. w historii Turecké, diwech přjrodných etc.

D. Známost země a národů.

452. Putowánj sw. Pawla, s chronologickými tabulkami na skutky Apoštolské, od Sixta z Ottersdorfu. 1549. Při Biblj od Gif. Melantrycha w Praze 1570. wydané.

453. Šebast. Münstera Kosmograffia česká. t. gest Wypsánj o položenj kragin, aneb zemj y obyčegjch Národůw wšeho Swěta a Hystorygj podlé počtu leth na niem zbiehlých, prwé nikda tak pospolu w žádném Jazyku newydaná. Přeložená od Jana (a Zykmunda) z Puchowa. W Praze 1554. u Jana Kosořskýho z Kosoře. fol. Ze dwau předmluw Jana a Zykmunda mladšjho z Puchowa, obrácených ke králi Ferdinandu I. na gehož pobjdnutj to djlo wzniklo, widěti, že Zykmund wlastně překladatel, Jan pak nakladatel a pomocnjk gest. Přeložen gest 1 djl z latiny s mnohými přjdawky z Rkp. Pražské kapitolnj knihowny a z giných spisů a knih w 4 a něco wjce letech. U popisu země české připogena gest mapa toho králowstwj na dřewě rytá, s erby neb štjty těch Pánůw, kteřjž k nákladu na tu knihu přispěli. Mapa Münsterowa prawj se býti prwnj česká mapa, a giž 1518. rytá nepochybně od někakého Čecha, poněwadž gména wšech mjst česky wyryta gsau.

454. Oldřicha Preffáta z Wlkánowa Cesta z Prahy do Benátek, a odtud po moři až do Palestyny etc. na kterauž se wydal r. 1546. před božjm Tělem, a kterauž 1547, 4. Dubna dokonal. Tištěna gest w Praze 1563. w fol. 81 archů, s obrázky na dřewě rytými, a připsána Wáclawu Zagjci z Hazenburku. Po druhé wyšla w Praze 1786. w 8. u J. J. Diesbacha. 38½ archů.

(od F. Faust. Procházky)

455. Putowánj do Geruzaléma. W Praze 1577. 8.

456. Obyčege, Práwa, Řády anebo Zwyklosti wšech Národůw. Skrze Jana Aubana, přijgměnijm Cžecha, syc Němce, z mnohých neywznešenègšjch Scribentuo, neb wypisowateluo takowých wècý w hromadu sebrané: každému wpřijmnému Cžtenáři w tom oblibenij magijcýmu, k čijtánij netoliko potřebné, ale také welmi vžitečné a potěšytedlné. Z latinské Řeči w Cžeskau přeložené skrze Jana Mirotického w Kroměřijži. Wytištěno w Holomaucy u Jana Oliwetského 1579. na fol. malém A-Ii po 4 listech, Kk. 5 listů. Překladatel článek o Češjch proměnil, a o Morawanech nowý k tomu přičinil. Čeština dobrá.

457. Turecká obřjzka. Prawdiwé a krátké sepsánj, kterak Amurat . . . . cjsař syna swého Machometa . . . obřezati dal. S poznamenánjm některých wěcý diwných w Konstantinop. 1582. 4. listů 6.

458. Wypsánj kragin země Ruské od Matège Hossyusa, Wysokomeytského, kteraužto prácy po smrti spisowatele, zmnoženau putowánjm Zykmunda Herberšteina, a hystoryj o tyranstwj Jana Basylida Moskwanskéo wéwody, wydal Weleslawjna, w Praze 1590. 8. Po druhé s nápisem: Kronyka Moskewská etc. u Děd. Welesl. 1602. 8. Po třetj: Weytah z Kron. Moskew. w Praze od Faust. Procházky. 1786. 8.

459. Itinerarium Sacrae Scripturae. To gest: Putowánj Swatých na wšecku swatau Biblj obogjho Zákona, rozdělené na dwě knihy etc. To wšecko wydáno w gazyku německém od M. Henricha Buntinga, faráře w Grunowě, a nynj w Czeském od M. Danyele Adama Weleslawjna L. P. 1592. fol. I. djl str. XXIV. a 530. Regstř. 35 str. II. djl. str. 199. regst. 20 str. S mnohými mappami a obrazy na dřewě rytými. — Obsahuge pak I. djl cesty sw. Otcůw, Patryarchůw, saudcůw, králůw a t. d. spočjtané na mjle něm. a české, s wypsánjm zemj, kragin. měst, řek a wod, hor i audolj, o nichž pjsmo sw. zmiňuge. II. djl cestu Panny Marie, Mudrcůw od wýchodu přišlých, sw. Jana Křtitele, P. Gezu Krista, a každého, kdo kam w nowém zákoně putowal, neb šel. Čtenj hodný přjpis P. Karlu z Žerotjna, w kterém o užitku takowých cest, o slawných Češjch, kteřj do oněch zemjch putowali: o nechuti Čechůw učených k českému gazyku etc. gedná podlé swého spůsobu ušlechtile. Kniha ta k čtenj Pjsem sw. přeužitečná.

460. Wypsánj Města Geruzaléma y Předměstj geho. W gakémž spůsobu bylo za času Krysta P. w swé celosti a sláwě, prwé nežli ge Řjmané do konce wybogowali a zkazyli. etc. Nynj w nowě z gaz. latinského w český přeložené od M. Danyele Adam. z Weleslawjna L. P. 1592. W Starém M. Pr. w fol. Listů V. a stránek 64. s wyobrazenjm města Geruzaléma.

Toto wypsánj od Christ. Adrichomia složeno, a na žádost Giřjho Fuňky z Oliwetu k. komory sekretáře, gemuž i připsáno gest, Welesawjnau přeloženo. Mnohé wěcy, prawj sám Welesl. budau se snad mnohým zdáti bezpotřebné, neužitečné, powěrné

a neprawé. Aniž gá sám komu radjm, aby wše za prawé přigjmal, a wšemu wěřil, což se tuto mimo sw. pjsma připomjná. Lidská to wěc, aneb raděgi lidský neduh k skutkům Božjm a slowu geho přidáwati a přičiněti toho, cožby se zdálo slaužiti k zwelebenj přepodiwných skutkůw Božjch etc.

461. Gruntowné wypsánj o náboženstwj Tureckém. W Pr. u Bur. Waldy. 4. 1594.

462. Rudimenta Cosmographica Joannis Honteri, kterau wydaw Martin Bacháček wlastně latinsky w Praze 1595. nazwánjm gmen wlastnjch kragin w českém gazyku zásobil.

463. Cesta z Wjdně do Konstantinopole wykonaná. Z lat. přeložil Jan Kocýn z Kocynétu.

464. Ondřege Modestyna cesta Moskwanská.

465. Přjhody Wáclawa Wratislawa, swobodného Pána z Mitrowic, kteréž w Tureckém hlawnjm městě Konstantinopoli widěl, w zagetj swém zkusyl, a po šťastném do wlasti swé se nawrácenj sám léta 1599. sepsal. Z Rkp. léta 1747. od Hynka Wratislawa k tisku přichystaného wydal Mart. Pelcel. w Praze 1777. w 8. str. 232. Po druhé Krameryus w Praze 1805. 8. str. 256. opraweněgi. Tu cestu, a mnoho o zwyku a obyčegjch Tureckých wyprawuge přirozeně, prostě, gadrně, čistě a zmužile.

466. Geographia universalis et titularis liber Bohemico-germanicus continens supremorum provinciae officialium nomina tempore Stanislai Episcopi Olomucensis. 4. Rkp. stol. XVI. (Zlob.)

467. Karel swobodný Pán z Žerotjna sepsal swau cestu do západnjch zemj. (Rkp. kde?)

468. Kryštofa Harauta z Polžic a Bedružic: Putowánj aneb cesta z králowstwj českého do města Benátek, odtud po moři do země swaté, země Judské, a dále do Egypta a welikého města Kairu, potom na horu Oreb, Synai a sw. Kateřiny w pusté Arabii ležjcý. Dwa djly w Praze. 1608. 1668. w 4. Wyprawuge swé a swých společnjkůw přjhody obšjrně a učeně, s geographickau a historickau zpráwau, a s dokládánjm se mnohých spisowatelů, wše s duchem neobyčegné pozorliwosti a wtipu. Přeložil tu knihu do němčiny geho bratr Jan r. 1638. pod titulem: der christl. Ulysses, oder Reisebeschreibung Christ. Harant von Polschitz in die Morgenländer mit K. von Sandrat, a syn geho Krystoff wydal w Normberce 1678. 4.

469. Cesta patryarchy Jakuba od Giřjho Dykasta z Miřkowa. 1610. 1611.

470. Wáclawa Lebedy z Bedrštorffu Knjžka obsahugjcý w sobě kratičké poznamenánj Měst, Zámkůw, Hradůw, Twrzý, y giných Sydel, w tomto slawném Králowstwj Czeském ležjcých. W kteréžto se nagde w kterým Kragj a kolik Mijl které Sydlo od hlawnjho Města wzdálij gest, po spráwě poslůw přjsežných, a w tomto Králowstij Czeském dobře powědomých. W Praze u Wáclawa Střijbrského 1610. (Weber Lit. d. Böhm. St. G. klade 1613.) w 8. Opět w Praze 1622. w 4. Pak r. 1681. 4. w Sta-

rém M. Pražském v Dan. Michalka pod nápisem: Knjžka obsahugjcý etc. Předešle Leta 1622. od Neb. Wáclawa Lebedy, z Bederštorffu sepsaná, nynj pak w nowě od společnjch Komornjkůw při králowských Dckách zemsych w temž Králowstwj Cžeském . . . w lepšj a snadněgšj Spůsob uwedená, a na gich společnj Náklad na Swětlo wydaná: za Vřadu Vrozeného a Statečného Rytjře Pana P. Arnošta Rottenbergra z Ketře a z Dršlawě, G. M. C. Raddy a Starosty Komornjčjho w Králowstwj Cžeském etc. 15 archů. Od Matěge Steyra 1682. w Praze. Potom s nápisem: poznámenánj Měst, Městeček, Zámků, Hradů, y giných Sydel w slawném Králowstwj Cžeském ležjcých, s Oznámenjm, w kterém Kragi a kolik Mjl každé Sydlo w dalj gest od Hlawnjho Miesta Prahy, giž po druhe s rozmnoženjm mnohých Mjst tlaczeno, které Fidelis Weibl Wládyka a Spoluauřadnj nowého Miesta pražského, tlačiti dal w Praze 1687. 4. Pak 1692. 8. W Praze v Karla Rosenmüllera w Plotagským domě 1706. 12. Posléz od Táborského, bosáka, w Praze 1778 rozšjřená, neb raděgi cele předělaná. (.... IV. 600)

E. Libomůdrctwj.

a. Naučné spisy.

471. S. Methudia knjžka o počátku y o skonánj swěta. W Praze v Gjř. Melantr. 8. 1571. (Index).

472. Filomatosa Matauše Dačického a) O wyweyšenj a wysokém důstogenstwj lidského pokolenj y o diwné Fabryce, o spůsobu spogenj a vsylowánj audůw w tiele, z Autorůw anatomických wybrane. Rkp. od r. 1574. Připsán Wysoce Vrozen. P. P. Janowi z Waldsteyna, a na Hrádku Slawného králowstwj českého G. M. C.... Raddě a Mistodržjcýmu w králowstwj českém 12 listů w 4. Prawj w připisu: Mnozý.... mne nabjzeli, abych, poněwadž w giných gazycých dobrá a pobožná naučenj pro mládež z uměnj filosofie na swětlo wysýlám, za gazyk přirozený se nestyděl, a pro snadněgšj y wyššjho Stawu y nižšjho lidu obecnjho wyrozuměnj to, coby se vznáwálo beyti potřebného k wzdělánj y cýrkwe y wobecného dobrého, na gewo wydal... že tedy psal tento spis, aby vkázal, že člowěk k střjdmosti od Boha stwořen gest — též kterakby každý swůg temperament poznati, a zdrawj zachowati mohl; prawj též, že tuto knihu w mladém a zeleném wěku swém sepsal. Datum 20. Zářj, 12 let po korunowánj Maximiliana l. P. 1574.) Obsah knihy tě dlé šesti dnů stwořenj spořádané gest: O stwořenj swěta, de Astronomia, cum figuris. (list 22-50). O panowánj žiwlů. O wětřjch, o zemi, o planetách, o dnech a hodinách (50-113). Položenj země pod znamenjmi nebeskými. O stwořenj člowěka. O rági (113-165) Anatomia. O stránkách a audjch zewnjtřnjch těla lidského (citug Vasalia 106.) Tělo zewnitř, kůže. O paušťánj krwe. O stránkách wnitřnjch těla lidského. O žaludku. O stře-

wách. O gatrách. O komplexj. O slezyně, ledwinách, měchýři (191). Přjčiny neduhu. O počatj a narozenj člowěka. O stawu manželském, Gaké powinnosti gsau rodičům k swým dětem a opak. O stawu wdowském, panenském. Proč slzawě a těžce chléba dobýwati musý člowěk. Co činiti, aby se w bjdách potěšowati (261) II. O srdcy. Pljce. O hradu a domku srdce. O lůžkách srdce (ventriculi). Špičky neb swršky (lobi pulmonis). O gazyku (302) III. O hlawě. O mozku. O zraku a wočjch. O wšjch a organu slyšenj. O wonění. O wnitřnj čitedlnosti (347) Gak se má zdrawj zachowati. O zažjwánj. O šesti kusech nepřirozených kterýmiž zdrawj lidské zachowáwo býwá (powětřj, pokrm, práce a wsylowánj, přjpadnosti mysli (affectus), o plnosti a prázdnosti, o spanj a bděnj) 411. Dwa listy poslednj (437-8) obsahugj slowo k čtenáři, kdež prawj... že wypsal, pokudž geho wtip, rozum a mladý wěk k tomu postačowal: Wyweyšenj a důstogenstwj lidského pokolenj. Wyprawowal (prawj) gsem o diwné fabryce, o spogenj pracý a wsylowánj wšech audůw w těle, kterak oni silami krewnjmi, žiwotnjmi, průdušnjmi, klaubnjmi a nerwy y rozličnými mázdřičkami řemeslně od Boha wšeho přirozenj neywyššjho mistra složeni a spogeni gsau... A to z neyzkušeněgšjch a neydospělegšjch anatomických autorůw že wybral, a z mnohých dlauhých širokých spisůw w geden pro obecného lidu lepšj wyrozuměnj a snadněgšj... wwedl.., že w pěti dnech pořád wykonanau tuto prácy skončuge, an den se welice nachýlil... ráno že k wyprawowánj o duši, o gegj powinnostech a nesmrtedlnosti.. přistaupj; a to gest nepochybně w Indexu zaznamenaná: b) Filomatesa Mataušе Dačického druhá knjžka o wyweyšenj nesmrtedlné a wěčné duše rozumné, ginak duchu žiwota, kterého bůh při prwnj fabryce w twář člowěka wdechl. 1574.

473. Sepher Rasiel, to gest sedm traktátůw o sedmeru wměnj a 7 mocnostech I. P. 1595. Rkp. weř. Bibl. F. 23. (cf. J. A. Fabricii Codex pseudepigraphus V. Test. Hamb. 1713. 1722. pag. 26 squ. w. Wachler's Handbuch d. G. d. Lit. I. S. 60.)

b. Mrawné spisy.

474. Mikuláše Konáče a) Prawidlo lidského žiwota, ginak podobenstwj starých Mudrcůw z židowské řeči w latinskau přeložené od Jana z Kapuy. W Praze. Přeloženo z latiny, a tištěno skrze Mik. Konáče. 1528 fol. pak u Wdowy Weleslawjnowé 1600. Gsau to knihy tak nazwané Kalilah a Dimnah původně indické, odtud do giných gazyků přeložené, z hebreyského pak w latinský na konci 13 stol. skrze Jana de Capua, pod gménem Directorium vitae humanae. (tišt. 1472) geden z neylepšjch spisůw Konáčowých. b) Knjha o hořekowánj a naříjkanij Sprawedlnosti, králowny a Panj wšech ctnostij etc. sebraná a složená. Wytištěno a dokonáno gest toto dijlo na Nowem Miestie Pražskem etc. 1547 fol. u J. Kosořského. Po spisowatelowě smrti († 1546) wydána s Juditau a Bokačiowau hrau. Obsah

gest tento: Sprawedlnost procházj wšecky stawy duchownj i swětské, wysoké i njzké, a nikdež prawých swých ctitelůw nenalézá, nad čjmž hořekuge. Tam zde mrawy toho swěta hodnau satyrau tresce. Balbin nazjwá ten spis božského i lidského vměnj přeplný. Řeč smělá a wýborná.

475. O řádném manželstwu. W Plzni v Jana Pekka 8. 1528 listů 16.

476. Počjná se Instruccy Pana Hanuše z Šworcperku, s Předmluwami, artikulemi a rytmy, gakž tu pořád postaweny gsau. (Na konci): Excusum Pragae in aedibus Pauli Severini a Monte Cuculi, die prima Febr. Anno 1537. opět 1538. (Gedná o opilstwj) w 4. A-H.

477. Šebest. Franka z Werdu. O ukrutném a hanebném hrzichu Opilstwij, z něm. přeloženo od Jana Petřjka z Benešowa. W starém Městě Pražském etc. 1537. w 4. A-O. (1556 w Indexu).

478. Anton. de Rampigolis Biblj zlatá, starého y nowého zákona w nowě z lat. Jazyka w czesku rzeč přeložena (od Wácl. Hágka z Libočau). Každému čtucýmu w starém neb nowém zákoně welmi vžitečná 1543. (Na konci). Wytištěno w Star. M. Pražském 1543. W domě Panie Sspetlowie Ondřeg Kubeš, w 4. listů 174. Gsau mrawná poučenj snešená pod gistými nadpisy, gako: O zdrželiwosti, o leniwosti a t. d. Gméno biblj zlaté odtud wzato, že tu nic giného nenj psáno, než to, co se w biblj nalézá.

479. Wáclawa Dobřenského a) Pramen wody žiwé, t. g. naučenj a weystraha před cyzoložstwem. w Praze 1541. Po druhé 1581. u Giř. Černého 12. b) Koruna šlechetné a krásné panny ctnosti 1581. bez mista a tisk. w 12. c) Srdečná stjžnost na hřjchy: Summownj oznámenj, proč bůh ráčj ránu morowau dopaustěti. w Praze 1582. 4. d) Wrtkawé štěstj, to gest: hystorycké rozgjmánj, w němž se vkazuge, že co se koliwěk w tomto swětě widj, nic stálého nenj, než wšecko časem mjgj. w Praze 1583, 12, Podruhé obnowené a wydané od Wácl. Radimjra Štěpána. W Praze v Mart. Neureutra (knihkupce) 1824. 8. str. 112. e) Běh swěta. W Praze v Nigr. 12. 1583. (dlé Cat. Pelc.) zdá se býti to samé. f) Wěnjk fjkowý t. g. zastřenj aneb wýmluwa wšelikého opilce. W Praze 1587. 12.

480. Spis o zraku, gak člowěk zrakem to gest widěnjm a hleděnjm sobě nebo giným škoditi může. W Impr. Šumanské 8. 1550. 6. archů.

481. Práwa o mrawjch a wedenj domácým we škole obzwláštnj M. Matauše Kollina 8. 1550.

482. Culmana Instrukcý o hřjšjch otcowských, synů y cyzých. 1558. 8.

483. Rozmlauwánj společné čtyř Bratřj (radostného, smutného, středního, a pokogného) o prawém a gistotném požijwanij dokonalého Spasenij, w pokogi Swědomij dobrého. Tlače-

no po neyprwé v Šebestyana Oliwetského. A pak v Giřijka Daĉického. (Ku konci): Letha wyswoboditele našeho Gežjše Krysta 1563. dne 7. M. Máge 8.

484. Kujžka pěkná a potěšitedlná, pokud dobřj a křesťanštj rodičowé swých milých djtek smrti žalostiti a oplakáwati mágj etc. skrze Izáka Třibawského w gazyku něm. wydaná. Nynj přeložená od G. R. Ž. (Giřjka Rosy Žamberského) 1565. Pak 1607 w Praze u Sam. Ad. z Welesl. A-Dd po 6 listech.

485. Jana Mathesya Oeconomia de Matrimonio. O stawu manželském přel. z lat. od Tom. Rešátka. 1574. 8.

486. a) Modlitby a řeči pobožné některé z Pijsem Swatých giné pak z naučenj Mudrcůw Pohanských wybrané, které gsau nalezeny po odgitj z tohoto Swěta Wysoce Urozeného Pána P. Jana z Waldšteina 1576. 12. (bez leta a tisk.) (cf. Sententiae etc. 1610 dolegi.) b) Bawora Rodowského z Hustiřan Řeči starých filosofů Rkp. pap. 4. w Museum. (Obsahu mrawného s alchymij).

487. Kniha o nestálém štěstj, připsaná Adamowi Nowodomskému etc. od Pawla Lucýna. 1579. 8.

488. Matauše Wolkenbergera a) Knjžka o libé ctnosti Naděgi, Rozmlauwánj mezy Mistrem Rozumem a Filelpem. W Praze u Giř. Jakobeusa Daĉického. 1580. 8. Připsána stawu městskému w Čechách i w Morawě; dle Balbina znamenitý spis. b) Spekulář ctnostného žiwota.

489. Wawřince Rwačowského Masopust. Kniha o wwedenj w prawau a bohumilau pobožnost skrz kratochwilné o dwanácti synech masopustných rozgjmánj. W Praze v Giř. Melantr. 1580. w 4. listů 290 mimo regstř. a předml. W Prjpisu P. Wáclawu Purghrabi z Donjna a na bjlém Augezdcy, prawj spisowatel, že před lety byw farařem w Buděgowicých Morawských z přjčin některých toho času masopustnjch rozpustilostj, od dobrých přátel swých požádán byl, aby něco o Masopustě sepsal, . . . že z pjsem swatých y rozličných hystoryj cýrkewnjch y swětských zbjrage . . . (to) dohotowil a wydal. Gedná o Masopusta začátku, wyznamenánj, mocy, a 12 synech, genž gsau: sobéhrd, lakomec, nádherný, ožralec, wstekljk, pochlebnjk, záwistnjk, klewetnjk, wšetyčka, lenoch, darmotlach, lhář; potom o saudu Masopusta s postem, a wýpowědi mezi nimi, t. aby se Masopust hned od Auterka po neděli Quinquagesima až do radostného hodu wzkřjšenj nedal widěti, a gako wypowěděnec mezi Turky a Pohany bydlel. Naposledy o pohřbu Masopusta.

490. Alberta Welikého Ráj duše etc. (Na konci): Skonáwa se Enchiridion Alberta welikého, o ctnostech duše, praweych a dokonaleych, kterážto knjžka též rágem duše sluge etc. z lat. přeložil Adam z Winoře. W Praze u Bur. Waldy 1580. 12. Podruhé w Praze u Jan. Gičinského 1589. 8. A-Q.

491. Křesťanských pobožných panen Wěneček poctiwosti, w němž se wšycknì(y) gegich ctnosti pod obyčegným kwjtečkem k wěncům náležitým připodobňugj, a na gewo wykládagj skrze

Mistra Lukáše Martinowského sepsané s předmluwau od D. Jana Habermana wydané, a s pilnostj na česko přeložené 1581. 12. v Michala Petrle w Praze A-P.

492. O swornosti manželské knjžka wšechněm wěrným a křesť. manželům obogjho pohlawj welmi vžitečná a potřebná. Z německého přeložená od Mat. Rosacia Soběslawského Řešátka, a wydaná od Jana Rosacia Sušického. Wytištěná w Praze v M. D. A. z Welesl. 1583. 12 Podruhé s nápisem: Bič na zlé ženy, ginak deset důkladných přjčin, w kterých se mrawná naučenj obsahugj, gakby oné budaucně k manželům swým se chowati měly. W Praze 1787.

493. Konrada Hosa Rozmlauwánj Petra swatého s Pánem o Obyčegjch a powahách nyněgšjho lidu na swětě. Z Něm. přeloženo. W Praze v Bur. Waldy. 1585. 8.

494. Šimona Lomnického a) O sedmi řetězých ďábelských, s kterýmiž wůkol obcházý, a swozuge wšecken swět, začjná se pro výstrahu šťastně. W Praze 1586. 8. str 101. W Praze u Giř. Nigrina 1606. 8. W této P. Wilému z Rožmberka neywyššjmu purkrabi Pražskému připsané knjze, gedná o newěře, nesnadnosti, zlém přjkladu, swětské radosti, wšetečném daufánj, dlauhowěkosti, zaufalstwj. I ta podlé geho spůsobu wšelikými werši neywjce z latiny přeloženými, a rozličnými ač někdy nepodobnými powjdkami ozdobena gest. b) Kupidowa střela aneb knjžka vžitečná, w njž se wšeliká chlipnost a bugnost těla zapowjdá, potupuge etc. (na djle w proze, na djle we weršjch). W Praze 1590. 8. Wýgimek z nj tištěn w Rozmanitostech. O. 53-4. c) Tanec, aneb Traktát skrowný o tancy, gak škodliwý a pohoršliwý. W Praze 1597. 8. d) Vtrhačů gazyk aneb knjžka krátká... o vtrhánj.. W Praze v Giř. Nygryna 1598. 8. e) Peycha žiwota aneb pobožná knjžka proti wšeligaké nádhernosti a peyše wnitřnj y zewnitřnj. W Praze 1615. 8. v Jon. Bohutsk. f) Tobolka zlatá, aneb lakomá žádost peněz nenasycená, a proti hřjchu lakomstwj... wýstraha... W Praze 1615. 8. Podruhé w Praze 1791. 8. nákladem Fr. Tomsy 16 archůw méně dwau listů. Prawj spisowatel, že z knihy: speculum exemplorum, ex diversis na wětšjm djle tyto hystorie a přjklady bral.

495. Wacl. Martinidesa spis krátký o stawu manželském. 1586.

496. Joannis Ludovici Vivis Valentini ad veram sapientiam introductio, libellus doctus et elegans etc. Nawedenj k maudrosti od Ad. z Weleslawjna w Praze 1586. 12. s latinským půwodnjm textem) listů 116. pak Satellitium animi od list. 117-156.

497.. Jana Stelcara Želetawského a) O Marnosti žen a panen 1586. b) Rytjřský staw manželský. W Praze 1592. c) Zpráwa o Lichwě, lakomstwj a bohatstwij. O křestianském a pobožném vžjwánj časných zbožij, z Swatých, Starých včitelůw wybráno etc. Z řeči latinské na Czesko přeloženo. 1596. (bez mjsta) 102 str. Připsáno P. Wáclawowi Plakwicowi z Plakwic.

498. Petra Glasera neb Glaffora čeledni ďábel. 1586. 12.

499. O neplodnosti manželské od M. Řepanského z Chotěně 12. (okolo 1587).

500. Prawidlo křesťanského žiwota podle pořádku desýti božských přikázanj, přeložená, 1587. 8. 1600. 8. (od Welesl.)

501. Tabule aneb obraz sedmi zlých a sedmi dobrých wěcý. W Praze 1588. 12. (od Weleslawjna).

502. Pawla Waniše Zrcadlo panenské, přidán gest též traktát o čtwerém žiwotu panenském. 1589. 8.

503. O potupenj swětských marnostj knihy tři. W Praze. Buryan Walda wytiskl 1589. Didacus Stella lat. sepsal, a do češtiny dwě knihy přeložil Wilém z Waldšteyna Štěpanský, gsa geště pod pěstaunstwjm Adama z Winoře; třetj knihu nebo částku přeložil Adam z Winoře, a wšecky tři wydal s připisem Maryi z Waldšteyna, mateři Wilémowě, rozené z Martinic. Pak w Praze 1596. 8.

504. Tob. Mauřenjna Zrcadlo dwau boháčůw, Rozmlauwánj smrti s gedným bezbožným a s druhým pobožným boháčem. W Holomaucy 1594. (Index 1694).

505. Vita honesta. Žiwot poctiwý nebo ctnostný; přidáno gest naučenj křest. člowěka Adryana Barlanda připowjdký a skutkowé Alfonsa, přeložený do něm. od Šebest. Leonharta, a do češtiny od M. Trajana Nigella z Oskořina, latině a česky, w Praze 1597. 8. v Anny Šumanowé. Spisowatel té knihy gest wlastně Hermannus Schotten Hessus; k nj připogena gest institutio christiani hominis od Adryana Barlanda, též průpowědi a skutky některé Alfonsa krále Aragonského a Neapolského z 4 kněh Antonina Panormity wybrané. To wšecko náš Nigellus sličně do češtiny přeložil, a gak o sobě česky, tak y s latinským, ano téhož roku i s německým textem wydal k prospěchu mládeže školnj. Balbin prawj, že y řecky ty spisky wydal. Dobrow. dj, že řeckého textu newiděl.

506. Propowědénj králůw a mudrcůw. 4. w Praze 1597. s několiky sty obrazů na dřewě rytých.

507. Bartoloměge Paprockého a) Staw manželský ku přjkladu a naučenj mladým manželům sepsaný 1601. W Praze v dědice Jana Sſumana. 4. A-C po 4, D 1 list. (připis Bořitowi z Martinic). b) Třinacte tabulij wěku lidského krátce sepsaných a wydaných r. 1601. 4. W Praze v dědice J. Sſumana. A-Mij. c) Kšafft genž byl od gednoho starce včiněn třem synům nepořádně se chowagjcým. W Praze u Sſumana 4. 1601. d) Panna. U děd. Sſuman 4. 1602. (česky a latinsky). e) Hádánj chudého s Bohatým (sine titulo Bibl. Weř.) Připis P. Debinskému z Debiné od r. 1606. w 4. A-H2.

508. Wyswětlenj o stawu manželském artykulů některých, gako: o půwodu, přjčinách, požehnánj a křjži stawu manželského etc. od Jana Thad. Mezřického, faráře w Hradišti nad Gizerau. 1605. 8. archůw a-x.

509. Hawla Žalanského a) O ctnosti andělské, totiž o čistotě duše y těla ... we wšech třech stawjch, panenském, manželském y wdowském welice potřebné: W Sſumanské Impr. 1605. 12. 1 djl str. 149. 2 djl str. 87. Nawrhuge naprosto pěkné prostředky k zachowánj čistoty, mezi ginými zwláště práci. Někdy nešwáry přjsnau satyrau kárá. W druhém djlu chwálj manželstwj a hanj bezženstwj dosti hodnými důwody. Řeč gest dobrá, ač sem tam nedbalá, zwláště w spogowánj slowes. b) O pokogi a wálečném nepokogi, o Půwodu a včincých Wálky y Pokoge, a o giných wěcech k obému tomu přislušegjcých. Spis z Swatých Pjsem a z kněh Teologůw y Hystorykůw etc. složený od Hawla Žalanského, Služebnjka Slowa a Swátostj Krystowých v Sw. Gilgj w Starém Městě Pražském. 1608. 8. w Impr. Jana Othmara str. 200. Podruhé Wytištěno w starém M. Pražském v Danyele Sedlčanského. (1611) w 8. A-L po 8mi M 4 listy, auplně. Připsáno Pánům Joach. z Těchenic, Melich. Haldyowi z Neyenperku, Hawl. Styrskému z Radostjna a Jan. Behemowi z Bawenberku. Gedná o pokogi duchownjm, a w druhém oddělenj o pokogi křest. tělesném. Prwnj pokog zakládá na wjře a ctnosti, druhý na vpokogenj myslj a wěcj lidských, wálek a roztržitostj přetrženj, wespolek se w lásce snášenj a t. d. k čemuž prostředky uwádége na Pjsmo sw. zhusta se odwoláwá. K přánj byloby, aby z té knihy (gako wůbec z knih Žalanského) gádro mrawnosti se wybralo wycjděné od bludů a zcestnostj, gako že dwě swátosti toliko klade (křest a wečeři P.), Katoliky k Dažonitským přirownáwá, ďábla za rušitele pokoge časného wypisuge a t. d. Čeština dobrá, obsah dosti dobře se předkládá. c) O djtkách křesťan. žiwých y mrtwých, o gegich weliké a důstogné wzáctnosti před Bohem, o weliké k nim ďáblowé nenáwisti, w Praze w Impressj Sſuman. 1608. 12. d) Spis ku poctiwosti pohlawj ženskému. W Praze v Dan. Sedlčanského 1612. e) Knjžka o Starosti aneb wěku sešlém a šediwém, co a kolikerý gest. Yaká geho wzáctnost a důstognost, gaká zase bjda a starost. W Praze, w Impressj Sſumanské 1610. 8. A-H. f) Knjžka o Nemocech duše y těla. W Praze v Dan. Sedlčanského 1612. g) Spis ku poctiwosti a k potěšenj počestnému pohlawj ženskému. W Praze v Dan. Sedlčanského 8. 1612. h) O ctných manželkách těhotných a o rodičkách křesťanských. W Praze 1615. 8. v Dan. K. z Karlsb. i) O pohřbjch lidj mrtwých (Index).

510. Giřjka Tesáka knjžka o přátelstwj. 8. Index. (1608?).

511. Adama Klementa a) Traktát o powinnostech Pána a služebnjka, 1608. b) Rozkoš a zwůle pánenská, k zwláštnjmu rozgjmánj, naučenj a potěšenj ... panuám y giným pobožným obogjho pohlawj lidem. W Praze v J. Střjbrského 1613. 8. archů 10.

512. J. Zahumenského o stawu manželském naučenj wšechněm těm, kteřj w něg wstaupiti mjnj. 1609. 8. w Praze Sſuman.

513. Zrcadlo potěšenj bohem samým a geho řjzenjm snaubeným a spogeným manželům. Wytištěné w Impr. vroz. P. Hynka z Waldštayna na zámku Dobrowicže 1610. 8.

514. Kratičký spis o manželstwu od Zygm. Krynyta, při pjsničkách Hynka z Waldšteina 1610. 8.

515. Sententiae aneb dicta z pjsem swatých obogjho zákona. Na zámku Dobrowicy (od Hynka z Waldšteina?) 1610.

516. Kniha o powinnostech křestianských, z Pjsem sw. shromážděná, každému pobožnému Člowěku, wšelikého stawu, řádu, wěku a powolánj welmi užitečná, kteráž wyučuge wšecky, gakby wůle Božj při každém powolánj, y při obchodech a žiwnostech lidských šetřiti, swědomj dobré zachowati, a požehnánj Božjho y odplaty žiwota wěčného dogjti mohli. Sepsaná a podruhé wydaná od Matauše Konečného. L. P. 1612. w Star. m. Pr. w Impr. Sfumanské. w 8. malém. str. 349.

517. Tři otázky o stawu manželském ku poctiwosti Vroz. P. Jana Čjžka z Genšteyna, etc. w Praze w Impr. kněze Gilřjho Hanuše Landškronského. 1612. w 4.

518. Wácl. Klementa kratičké sepsánj slaužjcý k potěšenj rodičům, gimž Pán bůh prostředkem smrti časné djtky z tohoto swěta powolati ráčil. Na zámku Dobrowicy w Impr. P. Hynka z Waldšteyna 8. 1612.

519. De Mutua et Civili Conversatione. O ctném a chwalitebném w swětě obcowánj knihy cztyry od Šteffana Gwazy Wlašským Gazykem neyprw sepsané, Potom do latinské a německé řeči a nedáwno do cžeské od Vrozeného a Wysoce Učeného Mistra Pana Bartholoměge Hawljka z Warwažowa přeložené. A nynj k žádosti mnohých poctiwých lidj, Nákladem Danyele Karla z Karlsperka. Wytištěné w St. M. Pr. v Matěge Pardubského L. P. 1613. 8. str. XVI. a 38.

520. Knjžky dwě, zrcadlo poctiwé ženy, a nawčenj manželům od Giřjho Stregce. w Olomaucy 1613.

521. De Dignitate hominis (o důstognosti člowěka) utěšená knjžka. W Praze 1613. (w Balb. boh. doct. 296).

522. Kratičké a sprosté spráwy swětské wyswětlenj, že wšeligacý spráwcowé, knjžata y páni střjdmost zachowáwati, a opilstwj se wystřjhati magj, a Jacobo Acanthido-Mite, Mega-Polomaeo, Scramnicii a sacris. W Pr. v Mat. Pardubského 1614. 4.

523. Traktát welmi platný a užitečný o Spráwě Jazyka, neyprwé w Englickém Jazyku wedle Slowa božjho sebraný od Wilhelma Perkynsa Muže oswjceného. Potom zase do Latinského přeložený od Tomáše Draxa swatých Pjsem včitele. Neyposléze pak w Cžeském Gazyku prostě pro wzdělánj obecné, gest wydaný od Symeona Valecia. Wytištěno w star. M. Pražském u Matěge Pardubského. L. 1616. 8. A 4 listy přjpisu (PP. Joach. z Těchenic, Sim. Kohautowi z Lichtenfeldu, Sim. Wokáčowi z Chyš a Spicberku a Lorencowi Kautnýmu z Zeřečné.); text. B-F po 8mi, G. 3 listy obogstranné.

524. Naučenj, kteréž se může předkládati každému křesť. a pobožnému člowěku, genžby dlé nařjzenj božjho řádně a pobožně w staw manželský wstupowal, odkudžby spasitedlného prawidla nabýti, tak aby křesťansky a pobožně w témž stawu žiw býti mohl, od Wácl. Widemana, (b. m.) 8. 1619, 3 archy. Přjpis ryjíř P. Buryanowi Šlibowskému ze Skřiwan, w staw manžel. wstupugjcýmu, s pannau Maryj, dcerau Jan. Giř. Wachle z Pantenowa.

525. Jana Spinaea Spis o lakomstwj přel. od Tob. Adal. Wodňanského 1619, 8.

526. Jeronyma Střjbrského zrcadlo stawu ženského, W Hradci 1619, 8.

527. Listowé do nebe, w kterých chudý a bohatý před Krystem žaloby a stjžnosti na sebe wespolek wedau, a rozeznáni býti žádagj, 1619. 8. (bez mjst. a tisk.)

528. Matauše Holeckého Spis kratičký o užitcých dobročinění, w Králowé Hradci, 1620.

529. Okolek neb běh swěta, kterýž w sobě šest wěcý zawjrá, totiž pokog, bohatstwj, peychu, wálku, chudobu a swornost etc. W Litomyšli u Adam. Graudence 1620. w 12.

c. Politické spisy.

530. Sententiae philosophicae t. g. Naučenj Mudrcůw o zprawowánj, a saudech lidských, Knjžatům a wšem Sprawczým užitečná od Brykcýho z Licska. (ku konci) Wytištěno w Stérem M. Pr. skrze mne Sewerynа Mladšjho. etc. 1540. 4. archůw 8. Připsána Pražskému Magistrátu na gedné straně lat., na druhé německy, 1541. impressum per Barthol. Netolicensem Notarium minoris civitatis pragensis. Po druhé w Olomaucy u J. Günthera 1565, 8.

531. Politia historica. O wrchnostech a spráwcých swětských knihy patery, W nichž se obsahugj mnohá užitečná naučenj, gakby se králowstwj, knijžetstwj, Země, Obce y Města buďto w času pokoge aneb Wálky pobožně, šlechetně, chwalitebně a užitečně řjdíti a sprawowati mohla: sebraná z mnohých starých y nowých, řeckých, latinských, českých y německých hystoryj a spisůw maudrých lidj o spráwě swětské. Nyuij pak w nowie ku poctiwosti wšech dobrých, ctných a šlechetných Wrchnostij, Spráwczůw, Saudczůw, Panůw, a Vrzednjkůw zemských y Miestských, slawného a daleczé rozmnoženého Národu Slowanského z Yazyka Latinského a Niemeckého w Czesky gakž neywlastniegi byti mohlo, přeložená, a wůbecz wydaná pilnostj, praczy a nákladem M. Danyele Adama z Woleslawijna. Wytištěno w Starom Miestie Pražském Leta Pan. 1584. fol. listů VII. nápisu, erbu a předmluwy, textu 752. str. regstř. listů XV. Po erbu králowstwj českého postaweni erbowé některých pánů a rytjřů českých z Rožmberka, z Lobkowic, z Waldšteina, Buřity z Martinic, z Kolowrat, Španowských, z

Lisowa, Trčky z Lippy, Wchynských ze Wchynic, Kapauna ze Swogkowa, z Malowic a z Weleslawjna, následuge přjpis a předmluwa týmže, gakožto naywyššjm té doby auřednjkům zemským král. českého, w njž oznamuge, že knihu tu z německého spisu Giřjho Lauterbeka Regentenbuch nazwaného pomocj některých přátel swých přeložil, a na mnohých mjstech pěknými historyemi rozhognil a rozšjřil. Opět w Praze 1592. 1606.

532. Jeronyma Wellera kniha o powinnostech wšech vřadů duchownjch y swětských. Z lat. přeložil Mikuláš Dworský. r. 1591. Připsáno P. Bohuslawowi Hawlowi z Lobkowic.

533. Ondřege Hyperya Traktát aneb knjžka o obecném opatrowánj chudých lidj w městech a obcech. Přitom kázanj sw. Jana Chrisostoma ginak Zlatoustého. Z lat. přeložil Trajan z Oskořina. 8. 1592.

534. Knjžka obsahugjcý Staw Městský, kterakby w trwanliwé podstatě zachowán býti mohl, co k němu přináležj, y yakým způsobem zase k zkáze a zahynutj přicházý: S přidánjm wšeliyakých k městskému žiwotu potřebných přjkladůw, naučenj a řečij, s některými duwodnými Otázkami: Na tři Cžástky Lidem w témž Stawu a powolánj zůstáwagjcým, y budaucým mladým Měštianům w Auřadech postaweným, k užitku kraţjčce sepsaná, w Cžeský yazyk s pilnostj přeložená a wydaná cum Gratia et Priuilegio Sac. Caes. Maies. Od Martina Carchesia etc. 1602. w 8. mal. Nápis, přjpis (Wýsada Cjsaře Rudolfa) a předml. 2 archy. Textu str. 515. Regstř. etc. 10 listů. Gedná o tom wšem, co k zrůstu a prospěchu městům čelj, gako položenj, školy, obchod, powinnosti obsob etc.

535. Giřjho Záwěty Schola aulica t. g. Dwořská škola, w njž se obsahugj Naučenj a wýstrahy dwořanům a wšechněm těm slaužjcý, gešto králůw, knjžat a Panůw se přidržegj, gich dotýkagj, při nich zůstáwagj, a s nimi gako obecenstwj swé některaké magj. Též čjm gest to, že dwořenjnowé a wšickni ti, kteřjž při králjch etc. zůstáwagj, zřjdka kdy až do konce w milosti a lásce při nich setrwagj. W Praze 1607. 8. Přjpisu a předm. 12 listů, textu str. 164. Učj maudrému chowánj při dwoře welikých pánůw. Balbin prawj, že kdyby ta kniha přeložena byla do latinského (tenkrát obecného) gazyka, nebálaby se nižádné kritiky.

536. Krátká spráwa o řádu politickém z rozličných autorů od Hynka z Waldsteyna wybraná, a wytištěná na zámku geho Dobrowicy. 1610. 8.

537. Wiktoryna Wrbenského Wzactného Compelle intrare poručenj. 1616. (cf. 1625.)

538. Giřjho B. faráře na Wysoké o přjčinách wálky. 1619. 8. (Index.)

d. Wychowacj. (Spisy pro djtky.)

539. Poctiwé a nábožné rozmlauwánj djtek, z knjžek Erasma Roterodamského latinských w řeč českau přeložené od Jana Petřjka z Benešowa. Wytištěno w Starém městě Pražském 8. 1534.

540. Knjžka utěšená Erazma Roterodamského o mrawjch djtek. Wytištěno w St. M. Praž. l. 1537. 8. (od Jan. Petřjka z Benešowa.)

541. Postylla djtek, naučenj na ewangelia Nedělnj a swátečnj, wydané od Krystoffa Fischera *); přeložena od Tomáše Soběslawského Řešátka. 1577. 1589. 1601. 1617.

542. Šimona Lomnického o djtkách křesťanských. W Praze 1609. 8. W Impr. Nygrinské. Obsahuge powinnosti rodičů a dětj gedněch k druhým. Na poslednjm listu obraz spisowatelůw s opisem: Simon de Budecz poëta czechicus aetatis. LIII. anno 1605.

543. Giřjka Nygrina Kwjtkowé z pjsem sw. star. y now. zákona k nawedenj djtkám. W Praze u K. z Karlsperku. 8. 1617.

F. Mathematika.

a. Počitářstwj a měřictwj.

544. Nowé knižky wo počtech na cyfry, a na Liny, přitom některé welmi užitečné regule, a exempla Mince rozličné, podlé běhu kupeckého, krátce a užitečně sebraná. W Norbertze. 1530. skrze Fryd. Peypusa. W Praze 1558. u Jana Kantora 8. Z prwnjho wydánj zlomek tištěn w Toms. Chrest. na st. 133.

545. Voigt (Münzbeschreib. B. III. S. 43.) uwádj početnj knihu wyšlau w Prostěgowě. 1548.

546. Giř. Mik. Brněnského Knjžka, w njž obsahugj se začátkowé uměnj arithmetické, to gest počtůw na cyffry neb liný poznánj pro pacholátka a lidi kupecké sebraná. . . W Praze 1567. u Jana Hada Kantora. 8. listůw A-N 3.

547. Giřjka Görla z Görlšteyna a) Arithmetica, to gest, Knjžka Poczetnij neb vměnj Pocztůw na linách a czyffrách skrze Exempla a Mincze rózliczné, wſſem w Handlech, w Aurzadech a w Hospodárzstwij se obijragijcým welmi vžitecžná a prospieſſná. Giržij Cžerný wytiskl w Praze 1577. 8. Po druhé u Jonaty Bohutského 1610. w 8. mal. Titul, přjpis (Purgmistru a Raddě města Lithoměřic) a regist. VII. text 87 listů. W přjpisu prawj, že tu knižku sepsaw německy Cjsaři Rudolfowi obětowal, a nynj do české řeči přeložil. Rozdělena gest na pět traktátůw, a gedná o počtech na linách (gakýchž posud někteřj, zwláště neučenj užjwagj) o počtu na cyffrách, o lámánj, o regule zysku a ztráty, o wexlu (směnném listu) o srownánj wáhy, loktu, též mjry na wijna y na obilij etc. Dle Balbina často ta knjžka s welikau pochwalau tištěna byla, gsauc gakž on dj, wlastnjmi a wýbornými slowy neb wýrazy sepsaná. b) Spis o mjrách, nádob

---

*) Fischer tento, z Joachimsthalu w Čechách, luteranský kněz, Mistr w Wittenberce. 1544. pastor a superintendent. † 1597.

picých. c) Vinitorium t. g. Spráwa neb naučenj, kterak se magj wjnohradowé měřiti, wysazowati, wjna zbjrati, sudy šychrowati, w Praze 1591. 8.

548. Simeona Podolského Knjžka o Mierách zemských, a wyswětlenj, od kterého Cžasu Mjry a Mierženj zemské w králowstwj czeském swůg zaczátek magj. Podlé Artykule w sněmu leta 1615. držaném se nacházegjcjho, sepsaná w r. 1617. Nynj na swětlo wydaná nákladem Samuele Globicze z Bucžjna, w Praze u Giřjho Czernocha 1683. 4. A-D. (též německy) Samuel Globicz měřič zemský vptal se na tuto od wystěhowance některého do Mjšně zanešenau geště netištěnau knižku, zadal na Mjstodržjcj auřad G. M. C. Leopolda I. představenj, že w obnoweném Zřjz. zem. G. 27. toliko o prowazcy zemském a měrách zmjněno, ale gakby se gich užjwati mělo, doloženo nenj, a žádal o powolenj wydati dotčenau knjžku, přidaw k nj něm. přeloženj, což auřad k G. M. C. dne 7. Zářj 1682. zaslal. Od Cjsaře šel potaz na Stawy České tenkrát sněmugjcj o tu wěc (7. Řjgna 1682.) kterjž německy odpowěděli, že gj pro auřady netřeba, a tudy že zůstawugj G. M. C. chceli gi gako ginau knihu priwátnj powoliti. Což se stalo, ano druhý na to rok wydána gest.

549. O mierách zemských, kterýchž se po shořenj desk zemských w králow. tomto posawad užjwalo. Rkp. w Bibl. weř. XVII. G. 21.

b. Hwězdářstwj. Kalendáře. Prognostiky.

550. Pranostyka nowá s diwnými proroctwjmi od r. 1541 až do konce roku 1550. W Praze u Ondřege Kubeše 1543. 4. S předmluwau Mikuláše Sfuda z Semanina, kterýž ephemeridy a prognostiky od l. 1520 až do r. 1557. wydáwal.

551. Nowiny odeslané z Konstantinopole do Benátek o dwau kometách s ohniwými welikými ocasy. W Praze v Jana Kantora 4. 1556.

552. Thadeáše Hagka spis o kometách. W Praze 1556.

553. Planety, pod kteraužby se člowěk narodil, a co mu se budaucýho buďto dobrého neb zlého skrze planety a 12 znamenj nebeských wyznamenáwá. W Holamaucy v Jana Günthera l. P. 1558. 8.

554. Astronomisch taffeln auf alle tage des Jars in deutscher Lateinischer vnd Böhmischer sprach etc. gedruckt zu Wien in Oesterreich 1562. 4to. Česky tu toliko na 4tém listu gména měsjcůw a asi 20 giných nepatrných slow.

555. Cypryana Lwowitského z Lwowic hwězdáře znamenitého Pranostica, a Proroctwj od letha P. 1564 až do let dwadciti pořád zběhlých w hromadu sebrané a wytažené z welikých spogenj a oppozicý wyšších planet. Wytišt. w St. M. Praž. u Sebest. Oksa z Kolowsy letha 1564. 4.

556. Traktát o nowé hwězdě w Kassyopegi od Bawora Rodowského mladšjho z Hustiřan († okolo 1572). Dlé Balbina wydal wjce spisů hwězdářských w českém gazyku.

557. Petra Kodycylla z Tulechowa a) O hrozně podiwné kometě. W Praze 1572. b) O hrozné a přediwné kometě, kteráž spatřená gest na obloze nebeské w auterý po památce sw. Martina. l. 1577. in fol. s obraz. c) Spis o kometě wlasaté. W Praze v Bur. Waldy 1582. d) Kalendáře wydáwal drahně roků týž Kodycyll dle Balbina tak hledané, že pod presem tako řka ge rozbjrali a kupowali. N. p. Minucý a pronostyka z učenj Pražského wydaná k Létu Páně 1576 přestupnému a Hrudnému. 12. w Praze v Bur. Waldy. Wynechaw náhle Husůw swátek vběhl w prónasledowánj, a utekl se w ochranu katolických Pánůw, z nichž dwěma bratřjm Bořitům z Martinic byl onen kalendář připsal. Při té přjležitosti udělány naň ony známé werše: Stal se Cechům protiwný kus, Wyletěla gim z Prahy Hus, Prodal gi Mistr Codicillus.

558. Pobožné napomenutj a vwažowánj nowé té a zázračné hwězdy, kteráž pod hwězdnatostj Kassyopie se okazowala. od Wácl. Želotyna z Krásné Hory. W Praze u Mich. Petrle 1572. fol. Křest. Potřebné a pobožné napomenutj.

559. Bawora mladšjho Rodowského z Hustiřan a na Radostowě a) Krátké sepsánj o diwné a božskau mocý na obloze nebeské oswjcené swětlosti gedné hwězdy z hwězd, genž slowau Fixae etc. Wytištěno w St. M. Praž. od Giř. Černého 1574. 20 Měs. Unora w 4. b) Nowé praktyky dwě: 1 od letha 1580 až do l. 1600, druhá od l. 1580 až do l. 1588, w nichž se dokonále a gistotně oznamuge, co se w těch letech státi a wykonati má skrze Giř. Ursyna Plawenského, Mathematyckého vměnj milownjka sepsané, a odemne (spisowatel) w Jazyk český vwedené a předmluwau křesťanskau ozdobené. (W Praze) v Giřjka Czerného 1580, 4. A-F. (Oznamuge zatměnj slunce, měsjce, počasj, mor, wogny a giné astrologické náwěštj).

560. Thadeáše Hágka z Hágku Tabule dlauhosti dne y nocy, wýchodu, poledne y západu k sprawowánj orloge obogjho celého y polowičného. W Praze v Giř. Czerného. fol. 1574.

561. Jana Makowského z Makowé Pranostyka, kteráž se od l. tohoto 1575. začjná, a trwati bude až do l. 1580, w njžto se gruntowně a prawdiwě pod spůsobem weystrahy oznamuge, gaká se weliká zarmaucenj a neštěstj w zemjch našjch státi magj skrze Mik. Weysa Mathematica sepsaná. Wytištěna w St. M. Pražském od Giř. Černého 1575. 4.

562. O kometách, kdy a kterých let gsau se ukazowaly, a gaké účinky a proměny w swětě sebau přinášely. Od Matěge Grylla z Gryllowa. W Praze. 1578. 8.

563. Thurneisera Kalendář w Praze 1579.

564. Spráwa oprawdowá o starém kalendáři Řjmském etc. Z něm. přel. od Ssťastného Wopatowského. W Praze v Buryana Waldy 4. bez roku. (dle přjpisu 1584). listů 10.

565. O nowém naprawenēm Kalendáři, spráwa gistá a gruntowná (Petra Konstantina). Z Němčiny přeložená. W Litomyšli 1584. 4. (bez tisk.) listy 4.

566. Wýstraha aneb praktyka ze Wlach od wysoce včených lidj wydaná, coby se budaucýho léta 1587 zlého státi a wykonati mělo. W Praze v Bur. Waldy. 4. 1586.

567. Adama Hubera Mezeřického z Ryzenbachu a) Minucy wydaná ku poctiwosti a gménu P. Woka z Rožemberku k orlogi celému Pražskému fol. 1590. b) Prognostika 1595?

568. Wáclawa Dasypa Calendarium perpetuum ad horizontem Pragae directum. 1591. (w. Boh. docta Balbini edit. Ungar.)

569. Kalendář hospodářský na r. 1593. w Bibl. weř. (D. 801.)

570. Nowé předpowěděnj o milostné hwězdě, kteráž w hořegšjch Uhřjch měsýce Srpna spatřowána byla. O gednom děťátku, o třech křjžjch. W Praze v Dan. Sedlčanského 1594. 4.

571. Mistra doktora Franty Pranostyka nowá. (bez roku, mjsta a tisk.)

572. Pronostykowánj neb proroctwj o znamenjch den saudný předcházegjcých, od Jana Rozácia Sušického 8. (Index). Index také Tomášowi Soběslawskému tu knjžku připisuge.

573. Mistra Petra Konstantina z Břehu Kalendář s pranostykau na rok 1607. připsaný P. Pertoltowi Bohubudowi z Lippého a na Morawském Krumlowě od Dan. Sedlčanského. W St. M. Praž. (wiz dedikacj Tragedie o Samsonowi. 1608.)

574. Spráwa krátká o kometě neb hwězdě s ocasem, kteráž roku tohoto 1607 měsýce Zářj poneyprwé pod prsy wětšj nedwědice spatřjna byla. Z něm. Theodora Maja na česko přel. W Praze u Dan. Sedlčansk. 4. 1608.

575. Wogt. Mizya z Freybergku s pranostykau hwězdářskau Kalendář hospodářský a kancelářský k l. P. 1616 w Impr. Mart. Kleinwechtra 4.

576. Calendarium perpetuum oeconomicum. Kalendář každoročnj hospodářský obsahugjcý w sobě kalendář starý y nowý podle gistého srownánj s geho přjpadnostmi dwanácte měsýců wypsáno. Item: pamětí hystorycké Symeona Partlicya Třestského. W Praze 1617. 4. (Obsahuge také historické a liternj zpráwy toho času).

577. Daw. Orykana krátký weytah o kometě, kteráž se leta téhož vkázala 4. 1618.

578. Tractatus Cometographicus o dwau nowých hwězdách aneb kometách, které se spatřowaly na konci r. 1618. od Simeona Partlicya mladšjho w Král. Hradcy 1619. 8.

579. Judicium astrologicum neb Saud hwězdářský, o nowých domnělých hwězdách měsýce Březnа spatřených, od téhož Sim. Partlicya 1620. 4. W Hradcy nad Labem wyt. J. Arnolt 4 listy.

580. Complementum astronomiae to gest: Důwod a wyswětlenj pětilété pranostyky l. 1619 w Hallu wytištěné wšem

wůbec před oči položená skrze M. Paw. Nagelia Lipského, mathematica a hwězdáře, w český gazyk přeložené od kněze Michala Longolia Kralowického. W Praze v Dan. K. z Karlsperku 1620. 4. A-E.

c. Proroctwj. Hadactwj. Widěnj etc.

581. Spis neb weytah listů pratem Pána Gežjše. 1545.

582. Proroctwj gednoho mládence, 1550. 8.

583. Thad. Hágka z Hágku a) Weyklad proroctwj Tureckého. W Praze 1560. 8. b) O některých předešlých znamenjch nebeských a vkazých w powětřj, a o kometě roku tohoto 80 wypsánj. W Praze 1580. 4.

584. Summa proroctwj ďiwného, počinagjcjho se od tohoto nyniegšyho roku LXVI. až do toho lètha welikého Moru, kterýž bude 1568. A wydáno gest toto proroctwj skrze Mistra Nostradamus, z franc. řeči w českau přeložené. W Praze v Wácl. Hada 1566. w 4. 1 arch.

585. O nastáwagjcým zřetedlném hněwu a sprawedliwé metle Wšemohaucýho P. Boha... Přitom gest trakt tek... předzwěděnj a wiđěnj těch wěcý, které se státi magj: Gednoho pobožného o welikého muže. Wytištěna na žádost a náklad Pana Wácl. z Wřesowic l. P. 1578. 4. listů 14. mimo pjseň 3 listů.

586. Sibyll desýti proroctwj. W Praze 1579. 8.

587. Wýtah z dwanáctera Sibylliného proroctwj w pjseň vwedená o předpowěděné změně česk. králowstwj k ustrnutj a wýstraze wšemu lidu — 1 arch b. m. a r. (často až do dneška se tiskne).

588. Sibylly proroctwj (o král. českém) dlé mnohých Cumania gináč Amalthea tak nazwané, z gedné welmi staré knihy wytaženo. Rkp. Bibl. weř. XVII. A. 24.

589. Tobiaše Mauřenjna Chiromantia, ručnj knjžka, vměnj na ruce Komplexy. (1518. 8. Index) Zdá se býti chybný rok mjsto 1598.

d. Ukazy, Powětřj, etc.

590. Nowiny odeslané z Konstantynopole do Benátek, vrozeným panům Fukarnom, kteréž w sobě zawjragj a wyprawugj weliké zázraky a strašliwá znamenj, kteráž gsau widjna bywala w Konštantynopoli y w giných okolnjch kraginách. Též o dwau kometách s ohniwými welikými ocasy, a znamenitě welikém powětřj, a gak z nebe padaly weliké ohniwé střely. W Praze u Jan. Kantora 1556. 4.

591. Welmi diwnaa y hrozná Widienij a zázracy, kteřijž na obloze nebeské widijni gsau, w zemi Marecké etc. l. 1562. W Praze u Giř. Melantrycha z Awentynu w 4. 1 arch.

592. Jana Garcea o Nakaženj powětřj neb moru, kniha meteorologitská, přeložena od Wácl. Želotyna Pražského 1568. 8. w Praze.

593. Wýklad na ten diw a zázrak nad Horau Kuttnau na obloze nebeské od P. Boha vkázaný w nocy w oktáb tři králůw l. 1570. od kněze Giřjka Kutena složený. 4. 1570.

594. Diw weliký od P. Boha ukázaný, kterýž se stal w knjžetstwj Slezkém při městech těchto gmenowaných, totiž: Lemberku, Hyršperku a při městě Lubinu; kteréžto města náležegj k koruně české. Při kterýchžto městech pršelo obilj wšeligaké, a na pohleděnj welmi diwné, z kteréhož obilj G. M. Cjs. s některými pány a radami swými ráčil gest gjsti chléb, a to se stalo l. 1571. Wytištěno s powolenjm G. M. p. Arcib. pražského 4. w Praze (1571).

595. Widěnj... na obloze 1572.

596. Nowiny o záhubě a škodě skrze powětřj v města Oppawy. 4. 1574.

597. Nowiny neslýchané strašliwého powětřj a oblaku prolomenj okolo města Kremže a Kamenice w Rakausých 13. Máge 1580. W Holomaucy v Šeb. Oliwetského. 12.

598. Wymalowánj diwu a zázraku: totiž třj sluncý a třj duh na obloze nebeské, což w městě Normberce y ginde wídjno a spatřjno bylo. W Praze v Michal. Petrle fol. s fig. 1583.

599. Matěge Gahodky Sepsánj o nowém země třesenj, kteréž se l. 1590 w kral. českém stalo. W Praze u Dan. Sedlčanského. 8. 1590.

600. Nowiny prawdiwé o weliké powodni. W Praze v Wácl. Střjbrského 4. 1599.

601. Traktát o moru, o země třesenj. od Pawla Slowacyusa. 1600. 4.

602. Wácl. Šteffana Teplického de Meteoris, de terrae motu. Knjžka w njž se kratičce o vkazých a rozličných hnutjch w powětřj vkazuge a z pjsma sw. wyswětluge. W Praze v Dan. Sedlčanského. 8. 1604.

603. Prawdiwé a gisté nowiny o diwjch a zázracých božjch, pak o strašliwých, lekawých a hrozných, tak zase o potěšitedlných.. wěcech, kteřj spatřjni gsau.. na obloze nebeské etc. Z něm. w Praze u Buryana Waldy 1611. 4. listy 4.

604. Blažege Borowského z Borowa. Knjžka o powětřj země české. W Praze 1613.

605. Knjžka o powětřj země České na den 18. Pros. 1612. od Wjta Jakše, w Praze 1613. w 8. A-E. Z přjležitosti powětřj nebo bauře pjše, o ráně na Jobowu rodinu došlé a o pobožném Joba w tom se chowánj; přimjsiw zprávy o powětřj baufliwém z kron. české, gakožto božj metly.

606. Tonitrua et tempestates. Spis o strašliwém powětřj, od Giřjho Tesáka Mošowského. 1613. 8.

607. Widěnj hrozné a diwné, kteréž na nebi widěny byly w Pamberku a Lichtenfelzu etc. W Praze u Buryana Waldy. 4.

608. Jakuba Petrozelina Kunstatského. far. w Třebíči, Spis o baufkách tělesných y duchownjch. W Praze 1616. 8, (nazwjce mrawného obsahu.)

e. Wogenstwj.

609. Jana Achyllesa Beraunského Knjžka o polnjm heytmanu a giných spráwcých wogenských w Praze 1595. 8.

610. Diskurs o běhu wálečném a auřadech wogenských od Lazara Šwendy, wůdce Maxim. II. proti Turkům w Uhřjch sepsaný, a z něm. přeložený od M. Bart. Hawljka Srnowce z Warważowa. W Praze u Karl. z Karlsp. 8. 1618. (Wydal syn Jan Hawljk a připsal Albert. Jan. Smiřickému.)

G. Známost přjrody.

a. Přjrodopisy. Diwy přjrodné.

611. Spis o hrozném strašliwém y předíwném zázraku, kterýž se stal w Platně při něgaké děwečce od ďábla posedlé l. tohoto 1559. z něm. přeložen od uroz. P. Pawla Grinmillera ze Střebska na žádost mnohých dobrých lidj. W Praze u Jan. Kantora. 4. 2 archy.

612. Wypsánj potwory djtěte, které se narodilo l. 1577. 20. Pros. Tištěno 1578.

613. Spráwa o gednom potworném srncy. kterémuž s malými růžky peřj narostlo. W Praze u Gil. Dačického fol. s figurami 1581.

614. Prwnj a druhá Stránka Knjžky o čarodėgnicých a hromobitj od Jana Stelcara Želetawského w Praze 1588. w 8. u Jana Gitčinského. (Obsahuge wyswětlenj, mohauli čarodėgnjci a čarodėgnice sami od sebe powětřj, krupobitj, bauře a hromobitj wzbuditi etc.)

615. Wymalowánj wlastnj a oprawdowé spůsobu charakterůw a liter, kterýž se na gedné rybě w gezeře u města Rostoka w zemi pomořské l. 1588. lapené ukázal a našel. W Praze u Gil. Nygr. fol. s figur. 1588.

616. Kniha duchownj o welikých skutcých P. Boha wšemohaucýho. 1588. 8.

617. Hawla Žalanského a) O čárách. b) O obludách nočnjch.

618. Knjha o stwořenj swěta, mezy Michalem a Wáclawem rozmlauwánj, od Jana Stelcara etc. 1591. 8. menšj, 21 arch.

619. Weliký zázrak, kterýž P. Bůh w Čechách we wsy Chrtenicy při gednom chudém člowěku učinil, nebo když manželka geho chleba napekla, třetjho dne, když geg krágela, krew se z něho wyrazyla, též l. toho 1592. w 4. W Praze u Dan. Sedlčan.

620. Hrozné a strašliwé nowiny, o welikém dopuštěnj božském, kteréž se w městě Frydberku a Špandawě přihodilo. W Praze u Dan. Sedlčanského 1595. 4.

621. Nowiny prawdiwé a prwą nikdá neslýchané o sowách. W Praze. Walda. 4. 1598.

622. M. Kyryaka Šlichtenbergera Superintendenta diw weliký, genž se při gedné sprostné děwečce stal. W Praze u Waldy 4. 1622. (z něm.)

623. Theatrum Mundi, aneb kniha o skutku wšeho swěta stwořenj podlé pjsem sw. sepsaná s wyswětlenjm potřebným, co by při kterém stwořenj wěrau spatřowáno, k čemu geho užjwáno, y co k naučenj z něho bráno býti mělo, tak aby P. Bůh stwořitel wšech wěcý skrze wšecko stwořenj poznáwán a welebeu byl, poněwadž wšecky wěcy pro chwálu a sláwu swau stwořil. W Praze u Sam. Ad. z Weleslawjna. 1615. 4. (dlé Cat. Pelc.) Gest buď prwnj wydánj, buď pokažený titul následugjcj knihy.

624. Theatrum divinum. Diwadlo Božj, angelům y lidem žádostiwé, w spatřowánj diwného skutku Božjho, wšeho swěta stwořenj, co který den y proč gest učiněno, y gaké naučenj z kterého stwořenj má býti bráno, podle sw. pjsem swětle wypsáno, ke cti a sláwě stwořitele wšech wěcý, také pro poučenj, potěšenj a k chwále Božj wzbuzenj, každého upřjmého ctitele Božjho. W nowě sepsáno a wydáno Leta 1616. Wytištěno w Praze u Samuele Adama z Weleslawjna. 1616. w 4. stran 440, mimo regstřjk. Archůw Kkk. Kniha ta od Matauše Konečného sepsaná, učenosti plná, gedná o stwořenj swěta šestidennjm: držel se tuze biblj, sebjrage wšecky wšudy werše a pobožným okem wšecko zhljžege, fysiky a historie o přirozených wěcech méně šetře. n. p. Welryba wypsal dle Joba etc.

b. Lučba.

625. Rkp. Alchymie Jana Těšinského kněze (Tetschinensi sacerdote) žiwšjho w 15tém stoletj, kteráž potom tištěná byla. Na zadu gmenuge wšecky milownjky Alchymie za času Rudolfa. Ano téhdaž neywětšj část šlechty Alchymij penjze promrhala. (U P. Dobrowského.)

626. Poczinagij se knijžky o rozličnych wodách kratce wybrané z mnohých knih Mudrcůw, kterak a z kterakého kořenj mafs ge paliti, wedle swého rozumu a naučenj. 8. od A až do D. (Na konci:) Wytištěno w Starém městě Pražském u Jana Hada Kantora 1544. Připogeno gest k knize: Lékařské knjžky etc. od r. 1544. a má geden tisk i papjr.

627. Liber de Arte Distillandi. Knijhy o prawém Vměnij Dystyllowánij aneb wod pálenj. A kterak nowe a obecnij Pécky, k dystyllowánij a palenij Wod. se wffemi přijslušegijcymi potřebami strogeny, a Wody ze wšech Zelin a Kwětůw páleny a dystyllowány býti magij. Skrze Mijstra Jeronýma Braunšweyka sebrané. O rozličných pálených a dystyllowaných Wod mocech a užitcých. Protj wšeligakým celého Těla nedostatkuom w Olomaucy 1556. (Pelc. Cat.) Nynij w Nowě rozmnožené a oprawené Gednomu každému k užijwánij welmi potřebné a prospěšné.

MDLIX. w 8. malém. A-Z, a-g-31 archů. (Na konci:) Konec o wodách pálených. Wytištěno w Holomúcy u Jana Günthera. Lét. P. MDLIX. (1559). Mimo předmluwy dwě gedná w prwnjch knihách o distillowánj wšelikých geho spůsobjch a nástrogjch a t. d. W druhých knihách o přirozenj a spůsobu zelin, a wodách pálených proti wšelikým neduhům. Má spolu herbář, počjnagjcj od Czernobeylu s Truskawcem a posléze cukrem skončugjcj, a to neywětšj část celého spisu. K záwěrku o giných z rozličných wěcý pálených Wodách. n. p. stračj woda, kačerowé krwe woda a t. d. W předmluwě, aneb přjpisu P. Janowi Güntherowi, Impressoru w Holomúcy gmenuge se překladatel Jan Gewičký Czerný. Měštěnjn w Zábřeze. Kniha wěcj i gazykem znamenitá, ač k našim časům málo přiměřená, leč z strany gmén bylin, gichž wšude české, latinské i německé názwy uwádj.

628. Bawora Rodowského z Hustiřan o alchymii naležá se w knize: Řeči starých filozofů Rkp. w Museum w 4. (okolo 1572.)

629. Alchymie česká z XVIII. stol. w 4. str. 408. (weř. bib.) zdá se býti opis staršj některé.

c. Wody hogitelné.

630. Tomáše Jordana z Klauzenburku doktora a lékarze Zemského w Markhrabstwj Morawském Knijha o Wodách hogitedlných neb Tepliczech Morawských. Slawným čtyrzem Stawuom Margr. Mor. připsaná. 1580. (Na konci): Wytištěná gest knijha tato Nakladem Vrozeného a Wys. Včeneho Muže doktora Tomáše Jordána z Klauzenburku etc. w Miestie Holomúczy v Frydr. Milichtalera w 4. Předmluwa napřed a připamatowánj Ondřego Zborského gsau čtenj hodné. Latinsky wyšla ta kniha teprwé 1586. Francofurti. 8. Spisowatel dlé města Sedmihradského, z něhož pocházel, gmenowaný (nar. 1559. † 1585. w Brně) sepsal gi latinsky w 10 letech, že českého gazyka mocen nebyl, a dal gi přeložiti Ondřegi Zburskému (Zborskému?) Byl za nj od Stawůw Morawských na rytjřstwj pasowán. Gedná také o Markomanjch až do přjštj Slowanů w tu zemi Morawskau, gest tedy i historicky důležitá. Popsánj Brna a knage Brněnského se tu též nacházj.

d. Řemesel uměnj. (Technologie.)

631. Spis gakby se měli ljti zwony, děla a kaule; o stawenj wodnjm a kašnách, o pálenj cyhel. Rkp. (stol. XVI.) w Bib. weř. XVII. B. 7.

632. O nemocech, též o barwenj kůžj a pláten w Prostěgowě 1556. Rkp. (u P. Brožowsk. z Pr.)

e. Hospodářstwj.

633. Knjžka tato dwie stranký w sobie držj, o způsobu a žiwotu křestanskem; o pořadku z strany hospodářstwj od Ja-

na Brtwina z Ploskowic. 8. 1535. Po druhé Impr. in min. civ. Pragen. per Barth. Netolic. 1540. 8. Po třetj Jana Brtwjna z Ploskowic a Mikuláše Czernobyla Hospodář před l. 47 wůbec wydaný, nynj znowu wytištěný u D. Ad. z Welesl. 8. 1587. též pod náswem: Hospodář. Knjžka welmi užitečná, zawjragic w sobě, předně nawedenij žiwota křestianského, yakby ti, kteřjž w swětě nad ginými panugij, sami sebe y sobě poddané sprawowati měli z. Potom gruntownj Sprawu a pořádek wšeliyakého Hospodářstwij, zwláště při panstwijch a zbožijch, potřebný Pánům, kteřjž weliké Statky na zemi magij. Wydaná wuobec před lety XLVII. a nynij opět s přidánijm giné kratšj Sprawy o témž, znowu wytlačená od M. Danyele Adama z Weleslawjna Leta P. 1587. w 8. str. XVI. a 270. Zawjrá w sobě tato kniha a) Jana Brtwina z Ploskowic pogednánj o hospodářstwj, tištěné 1540. (str. 1-188.) b) Mistra Mikuláše Czernobyla, měštěnjna Žateckého: Spráwa a způsob hospodářstwj (str. 190-259.) ještě dřjwé nežli Brtwinowa sepsaná a wšak nikdy netištěná. c) Traktat o odumrtij, pijsmo přiwodij Mistr Jan Hus (str. 260-270.) Připsaná tato kniha P. Labaunskému z Labaunė a na Klášteře Hradišti nad Gizerau.

634. Rozmlauwánj člowěka Stawu Rytjřského s Pánem G. M. o hospodářstwj a duchodech piwowařských l. P. 1554. Po druhé wytištěno u Dan. Sedlčanského 1604. w Praze. Po třetj wydáno od Fr. Al. Wacka etc. 1818. w Rozmanitostech. L. str. 3—31.

635. Knjžka o štěpowánj rozkošných zahrad. W Holomaucy v Jana Günthera 1558. 8. Po druhé 1604.

636. Regiment sprawy owčjho dobytka we dwoge knihy rozdělený od Alše Knoblocha z Pirnsdorfu a w Litomyšlských. W Praze Bart. Netolický. 4. 1561.

637. O malých bylinných zahrádkách (necelá u Dobr. Zdá se býti v Jana Hada tištěno.)

638. O štěpowánj mnohých a rozličných štěpouw, kterak a kterého czasu máš z výtkem ge štiepowati, O tom tuto neydeſs pržijhodná wyborná y skušená naučženij. 8. w Praze skrze Jana Hada Kantora A-C4.

639. Winicze w yakem položenij ma býti, a yakym spůsobem člowěk má gy dielati, aby toho hodny výtek mohl mjti. Přitom také yak se wjno chowati a opatrowati má. Skrze Jana Hada. 8. A-E2. Též w Holomaucy u Jana Günthera l. P. 1563 8. men.

640. W knize Görla z Görlšteyna: Vinitorium etc. (1591) gest také zpráwa o chowánj a zachowánj wjna. (w num. 547.)

641. Jošta z Rožumberka knijžka o štiepowánij. W Praze v Buryana Waldy 1598. 8. Sepsána byla sto let dřjwe (za Gifjho krále) ale teprw nynj tlačena. Wýgimek z nj w Tomsowě Chrest. str. 183.

642. Collis vinaria. O Winohradech a horách winnlčných též y o wjnjch, otázky y s odpowědmi přitom y kratičké navčenj

dle pjsem sw. k těmto časům potřebné od Giřjka Tesáka Mošowského, W Praze 1611. 8. v Giř. Hanuše Landškronského.

f. Kuchařstwj.

643. Kuchařstwj o rozličných krmjch, kterak se vžitečně s chutj strogiti magj. Gakožto zwěřina, ptácy, ryby a giné mnohé krmě w wšelikém kuchaří aneb hospodáři knižka tato vžitečná. A ocet gak se dělá, také zadu nagdeš. w mal. 8. W Praze v Jana Kantora. A-Q7. W předmluwě prawj: Někteřj sobě krmě poznamenáwali: kteréž gá w gednom mjstě nalezsy pořádně s dostatkem, z giných rozličných wybrané ty sem pro lidské pohodlj ... imprymowal. Nazwaw tuž knijžku Kuchařka proto, že, což wýborná kuchařka vmij, to zde naydeſs etc. Giné něco staršj wydánj též knihy gest w témž formatu silné A-Dd po 4 listech a sice rozmnožené wydánj.

H. Lékařstwj.

a. Bylináře.

644. Herbarz ginak Bylinarz welmy užitečny a figuramy piekuými, zzretedlnymi, podle praweho a gak žiwého srostu Bylin ozdobeny, y také mnohým a skušenym lekařstwym etc. Od Doktora Petra Ondřege Matthiola Senenského neyprw w latinské Rzeči sepsaný, a giž na českau řeč od Doktora Thadeaše Hagka z Hagku přeložený w Praze v Melantrycha etc. fol. 1562. Spisowatel tohoto Herbáře P. O. Matthiolus byl rodem Wlach, žiwotnj lékař arciknjžete Ferdinanda, učený muž, kterýž swé botanické známosti do wšech žiwých gazyků uwésti se snažil, ač sám toliko wlasky a latinsky psal. On se sám staral o rytiny k wydánj herbáře českého, na něgž mu Stawowé na sněmu (1558) 250 kop grošů českých dáti uzawřeli. Do češtiny wšak geho spis uwedl Tadeáš Hágek z Hágku. Podruhé wyšel pod Titulem: Petra Ondřege Mathioly Herbář aneb Bylinář, sprawený od Joachyma Kameraryа. Z Němčiny přeložený od Adama Hubera z Riesenpachu a Dan. Adama z Weleslawjna, též v něho tištěný 1596 fol. wel. s rytinami na dřewě.

645. Adama Zalužanského a) Methodus herbarla Pragae 1592. 4. sice latinsky psaná, ale zawjrá též česká gména bylin. b) Czena neb wyměrzenij wšech lekarzstwj, tak skladaných, gak chymických, tak galeniczkých a w městských Appatykách Pražských ku prodanj se nacházegjcých. W Praze u Jana Šumana 4. 1592. též 1596. Pak u Urb. Goliáše 1659 4. u Arnolta z Dobroslawjna 1699 fol. Pak lat. něm. a česky 1737. 8. wždy w Praze.

b. Lečitelské a ranné.

646. Naiyasniey∬imu Knižeti a panu, panu Ferdýnandowi Ržimskému Uherskému a Czeskému etc. králi, geho kralowskee milosti ku poctiwosti. A giným wšem obywateluom kralowstwij

Cžeského, teež y przislušegicým k temuž králowstwij zemijm, k vžitku a k dobreemu. Gruntownij a dokonaly Regiment, neb zprawa, yak gedenkaždy Cžlowiek we wšech wiecech zdrawij swe z Božij pomocy vmienim wzdycky opatrowati, a mnoho tiežskych nemocý y také neczasnú smrt przedcházeti ma a muože. Skrze Vrozeneho a wysoce vczeneho Jana Koppa z Raumentalu, sedmera swobodných vmienij a w leekarzstwij doktora, w Ssest dyalogůw aneb ssestero rozmlauwánij porzadnie sepsany. A skrze Vrozeneeho Hynka krabice z Waytmille w Cžeštinu přeložený. Prawj Kopp w zawřenj řeči, „že sám dostatečně... české řeči nerozumj, že ale má tu naděgi, poněwadž wykladači, gichž dwa měl, (tedy Krabice sám nepřeklådal) gsau mu za neylepšj a w té wecy neyzwyklegšj, gichž se na onen čas doptati mohl, schwáleni a oznámeni, a poněwadž gest gim podlé gich wšj wůle. nemalý a poctiwý vplatek, y přes swau možnost a ne bez obtjženj za to včinil, žeť gsau se w tom bez pochyby, gakožto na dobré a ctné lidi záležj a slušj, slušně zachowali, a wěrně knihu geho přeložili.“ 1535. (Na konci): Dokonany gsú Knijhy tyto w stržedu po sw. Rzehorzij. Letha panie MDXXXVI. (1536) A gsú wytisštieny w starem mieste Pražském skrze Jana Hada: Nákladem Doktora Jana Koppa etc. fol. listů 187, 4 listy Nápis, obsah, předml. neb přjpisy. 15 listů regstř. Jan Kopp byl žiwotnj lékař Cjsaře Ferd. I.

647. O krwe paustěnj žilami a baňkami, spis z mnohých včitelůw wybraný, w Praze u Jana Hada 8. 1538. po druhé 1597.

648. Knihy rozličného lékařstwj od r. 1545. Rkp. w 4. pap. w Museum.

649. Molleriana, obogjho Lékařstwj a Filozoffye Doktora zlé vžiwánj hogitedlného Lékařstwj, kteréž se k nenabyte škodě lidského žiwota a statku wztahuge. W Prostěgowě v Jana Günthera 1550. 4. archů 7.

650. Knihy lékařské, kteréžto s welikú pracý skrze Jana přigmjm Nawitu, z mnohých knih lékařských w gedno sau shromážděny. Leta Krystowa 1551. 4.

651. Lekarzske knižky z mnohych knih lijkarských wybrané, Mistra Kryſſtana, y giných proti neduhům a nemocem rozličným, w gistych kusych zprubowané, každému potřebné y vžitečné, XLIV. w 8. (Na konci): Wytisštěno w Starem M. Pražskem v zlateho Prstena ten Patek przed nalezenjm Sw. Křjže. 1544. A-K. W Holomaucy v Jana Gunthera 8. 1554.

652. Lékařstwj proti nemocem. 1554. Rkp. bibl. weř.

653. Kniha weykladůw na Traktát dewátý slawného a wysoce wznešeného lekarže Rasysa k Almansorowi o nemocech a neduzych wšeho těla cžloweczjho. etc. Od mistra Jana Cžerného w lekaržském vmění muže slowutného etc. sepsana z mnohých a rozličných przednich dobržc zkušených lekaržských doktorůw a mistrůw etc. (Na konci) W autery před očisťowánjm Panny Marye, ginacz Hromniczemi, Leta Panė 1480. W Praze w

kollegi Reyczkowě. (Čtyry listy gsau přidány z Bertrucia Bononyenského roku 1496). Kniha wěrně z latinské řeči do české přeložena gest ode mne Mikulaše Wrany, ginacž Adelffi, Bakalarže, a spolu sauseda prži městě Litomyšli, na žadost slowutneho Jana Zborskeho spolu sauseda tutéž lekarže vmělého. Dokonana šťastně leta Paně 1566. w autery Pamatny Maudrosti Božj... Rkp. Weř. Bibl. XVII. E. 25. 121.

654. Henrycha Rauczowia Regiment zdrawij. Z latiny přeložený od Adama Hubera z Riesenbachu. Nazad přidáni gsau versus scholae Salernitanae. Rytmy českými prostě wyloženj od M. Dan. Ad. z Weleslawjna 1587. w Praze 12. str. 371. Od Faustyna Procházky weytah z něho w Praze 1786. w 8. wydaný str. 180.

655. Apoteka domácý, w kteréž se zawjragj a wypisugj rozličná lékařstwj, snadná k přistrogenj, proti wšelikým neduhům těla lidského y audů geho od hlawy až do noh wnitřnjm y zewnitřnjm y také některým nedostatkům howadským, a giným wěcem k hospodářstwj náležegjcým z německého Herbáře doktora Petra Ondřege Mathyola sebraná, a nynj w gazyku českém wůbec wydaná od D. Ad. Hubera z Riesenbachu a M. Dan. Ad. z Weleslawjna. Leta Páně 1595. 8. archůw Ddd. Potom w Praze u děd. Welesl. 1602. 8. 1620. ib. Gest to wlastně Wýtah z welikého Herbáře 1596. od týchž dwau wydaného, od Hubera z R. učiněný pro chudšj lid, kterýž sobě welkého Herbáře zgednati nemohl.

656. Kniha lékarzska o rozliczných neduzych a nemocech z mnohých knih wybrana a welice prospěšna Rkp. od r. 1623. W Bibl. weř. XVII. E. 40. na pap. stran 163. Obsah: a) O nemocech od hlawy až do pat. b) lékaržstwj proti ženským nemocem etc. c) O syropich y také trancych proti . . neduhům wnitřnjm. d) O flastřjch. e) O mastech. f) W času mornjm zpráwa. g) O cukřjch, h) O nemocech dětinských. i) Na str. 114. počinagj se knižky lekarzske o mocy rozličnych Wod z rozljczneho kořenj wypalenych. Prwnj gest o wodě pelynkowe, a poslednj z Celidonie. k) Na str. 135. poczinagi se wychwalowanj przipraw antydotarze (t. Antidotaria Nicolai praepositi Salernitani, kterýž byl žiw w 1nj půli 12. stol.) Prwnj z těchto lékařstwj gest aurea Alexandrina, gméno magjcj odtud že mezi ginými wěcmi zlato se k němu béře, a že nalezeno gest od mudrce Alexandra de Tralles. Druhé slowe Adrianum, že od cjs. Hadriana užjwáno bylo. Posleduj gest zázwor. l) Na str. 161. gest Pronostika Ippokratesa. t. předwěděnj stawu nemoci ze znaku, gako potu, moči etc. m) regstřjk.

c. Mornj.

657. Spis o nemocech mornjch. Mistra Jana Černého. Wyt. w Prostěgowě u Kašp. Aorya. 8. 1556.

658. Lékařstwj přednėgšj a zkušená proti mornjmu nakažený. Z něm. w gazyk česky od Jana Litturga z Turska přeložená u Giřjka Melantrycha Rožďalowského. 8. 1557.

659. Sedlák powycwičený mage rozmlauwánj s doktorem lekařským, že od morowých bolestj žádného nakaženj nenj, dowozuge. W Praze u Giř. Černého 1582. 8. Spisowatel gest Jan Bakowský (Bakoviensis u Balbina.) Wýgimek w Tomsow. Chrest. str. 170.

660. Krátký weypiš o Nemocech Mornijch, kterak se lidé času toho a před tjm, pro nakaženj powětřij chowati magij. Aby geden každý podlé swé možnosti opatřiti se mohl. Wydán někdy od Mistra Jana Cžerného Lekaře wýborného. A nynij z nowu lépegij a dosatečněgij zprawená a skorygowaná gest. Wytištěno w Starém M. Pr. u Giřjka Cžerného. L. P. 1582. w 8. 71. str. Dobrá kniha i čeština.

661. Rozmlauwánj o moru: Gestli mor neduh nakažugjcý s předmluwau Jana Kocýna z Kocynétu. W Praze u Dan. Ad. z Welesl. 8. 1582.

662. Krátké naučenj, kterak se lidé pobožnj w čas moru chowati magj. W Praze u M. Dan. Ad. z Welesl. 8. 1582.

663. Bartol. Šwalba z Giaic Gorlického Nařjzenij a spráwa, gakby se času mornjho lidé chowati měli. W Pr. u Welesl. 4. 1598.

664. Knjžka o moru od M. Řepanského z Chočně. 1599. 12.

665. Lékařstwj w čas rány morowé duši y tělu užitečné. W Praze u Welesl. 1599. W nowě wydané skrze M. Prokopa Paeonya Swětnowského Probošta kollege weliké. 1614. 8.

666. Traktát o moru od Pawl. Slowacya. 1600. 4.

667. Jerem. Denhorta Skytorynského, děkana w českém Brodě Angelika mornjmu neduhu odpjragjcj. 1607.

668. Jana Herynka. O zlém a škodliwém powětřj 1615. 8.

669. Nawrženj krátké k poznánj a zahlazenj nynj obáwaného mornjho Nakaženj z Něměiny přeložené od Karla Františka Rosenmillera. W Praze u K. Fr. Rosen. 1617. 4.

670. O ráně morowé patera spráwa upřjmná k žiwotu wěčnému každému křesťanu wěřjcýmu prospěšná. Skrze kn. Jana Kampánusa. W Praze u Jana Střjbrského. 4. 1617.

671. Wjta Jakše Spráwa o moru. 8. (Index.)

d. Porodnictwj (babictwj.)

672. Knjžka potěšitedlná wšechněm těhotným a rodjcým manželkám. W český gazyk přeložená a wydaná u Giřjka Mělantrycha z Awentynu 1567. 8. str. 151. Gest to Tomáše Günthera nawedenj ku křesťanskému chowánj se těhotných před porodem. při porodu, a po porodu: kteraué Giřj Rybák, měšťan Strakonický do češtiny přeložil.

673. Růžowa zahradka žen plodných o početj, puosobenj, zplozenj, složenj a rozenj člowěka etc. W Praze 1576. dlé Pelc. Cat.

1577. u Giř. Jakobea Dačického.) 8. Archi A-W. Opět 1581. Spisowatel gest gest Matauš Wolkaberger.

674. Knijha Lekařstwij mnohých, w Stawu Manželském potřebnyc i těhotných žen, a porodných bab Rnoženuj Zahrádka. Doktor Eucharius Reslin. Lékař někdy Městský w Frankfurtu. §. Lekařstwij ženska. Doktor Jan Kuba. §. O tagnostech ženských. Albertus weliký. §. O nebezpečných přjpadnostech Těhotných žen. Ludwjk Bonatiolus. §. O chowanj Dětj, Doktor Bartolomèg Merlinger. (Na konci:) Wytištěno w Holomaucy, skrze Děitice Milichtalerowy 1597. w 8. mal. 131 listů, s rytinami na dřewě. Napis na některá slowa černá, některá čerwená. Po druhe 1609 skrze Matauše Březynu Ympressora.

675. O ctných manželkách těhotných, a o rodičkách křesťanských, o gegich nebezpečnem křjži a wažnosti od Hawla Žalanskeho. W Praze 1615.

I. Práwnictwj.

a. Wšeobecná práwa.

676. Jana Kocýna z Kocynétu Nova distributio Juris universi ex tabulis Joannis Bodini noviter adumbrata. Předložena gest napřed historie práw českých w krátkosti, wšecko připsáno Raddám a Přjsežjcým u Appellacý, w Praze 1581. 8. českáli? nedokládá Ungar w Boh. doct.

b. Řád saudnj.

677. Zřjzenj o komornjm heytmanském a dworském saudu; actum w Praze tu středu před božjm na nebe wstaupenjm 4. 1534.

678. Nowé zřjzenj o wyzdwjženj desk zemských pohořelých. 8. 1541. Též u Sewerjna Mladšjho w 4. 1542.

c. Zřjzenj zemské.

α) České.

679. Zřjzenj zemská Ferd. I. (na konci:) Wytištěna a dokonána gsau tato Práwa a zřjzenij zemská w Starém M. Pražsk. 1550. u Pawla Sewerjna. 4. P. Kopitar uwádj 1534. 4. Tomsa uwádj wýgimek z wyd. od r. 1538. w Chrest. str. 145.

680. Práwa a Zřjzenj zemská Králowstwj Českého. (Ku konci): Tato Práwa... dokonána a wytištěna gsau nákladem Pana Woldřicha z Prostiboře *) a na Lochowicých... skrze Jana Kosořského z Kosoře L. P. 1550. fol. Předmluwa Woldřicha Humpolce z Prostiboře 1 list. Wýsada na 10 let od Ferd. I. aby nikdo giný krom téhož Wold. z Prostib. těch práw netiskl, pro

*) Rytjř český, mjstopjsař králowstwj českého, wydal tato práwa s powolenjm krále Ferd. gakž dj Balbin.

práci, kterauž při naprawowánj práw těch měl (od r. 1549.) a ostatek listůw 229. mimo Registrum 58 listů. Potom 1564. 1565. 1579. 1594. w Brně 1701.

681. Práwa a Zřjzenj zemská král. Českého (wýtah z welikých 1550. Ferd. I.) od Kryst. z Koldijna w Praze 12. 1583. archů Ff. u Giřjka Nygryna.

682. Práwa a Zřijzenij zemská králowstwj Czeského. Letha MDLXiiij. (1564) (Před regstřjkem :) Tato Práwa a Zřjzenij zemská králowstwj Czeského, dokonána a wytištěna gsau Nákladem Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Wolfa z Wřesowic na Daubrawské Hoře, Teplicy a Krupce etc. G. M. C. Raddy Naywyššjho Pjsaře a králowstwj Czeském a Presydenta w zřijzené Komoře w témž králowstwj Czeském. (Na konci :) Wytištěno w Starém M. Pražském, u Giřjka Melautrycha z Awentinu w Středu po Stietij sw. Jana, ginak xxx dne Miesyce Srpna Letha P. 1564. w fol. 6 stránek nápisu, erbu, přjpisu králi Maximilianowi, obrazu saudu zemského; textu 493. str.; regstřjka 57 stránek. Po druhé s týmž nápisem u Dan. Ad. z Weleslawjna 1594. s Regist. auplným. Na gehož počátku stogj, že gest sebraný od S. z O. (t. Sixta z Ottersdorfu) na konci pak pjsmena L. P. 1594. D. A. z W. (t. Danyel Adam z Weleslawjna. W přjpisu prawj pěkně o proměnnosti wšech we swětě wěcý tak také práw, že tato práwa na rozkaz Ferd. I. od geho syna Arcywéwody, Ferdinanda s gistým počtem od Stawůw tohoto králowstwj s plnau mocý k tomu woleným, w gistý řád a spůsob uwedena byla, a tato práwa Wolff z Wřesowic na swůg náklad wydage cjs. Maximilianu obětowal. Že on sám neywětšj podjl na sebránj gich měl, to zgewno, a Balbin dokláda, že gsau od něho spořádána s zwlaštnj pilnostj, bystrým saudem, a s welikau w práwjch zběhlostj. Do něm. ge přeložil Sturba Kadanský. 1617.

683. Artykulowé práw a zřjzenj zemského leta P. 1569. přjčnj 8.

684. Kraticzke summownij sebránij zrzijzenij zemského wšech Artykulůw od A I. až do Z IIII. králowstwj tohoto czeského Rkp. perg. 1614. w Museum.

β. Morawské.

685. Zřjzenj Markrabstwj Morawského. O Saudu zemském, kteréž gest učiněno w Znogmě Letha 1535. (Ku konci :) Wytištěno.. in monte Liliorum. Nákladem... Othmara z Nepomuku.

686. Zřjzenj zemská Markrabstwj Morawského. W Praze u Jana Hada. 8. 1544. Z nowu wyt. w Olom. u Giř. Handle 4. 1604.

687. Práwa a Zřjzenj Markrabstwj Morawského 1545. 4. Též w Holomúcy 1562. 4. a tamže v Handle 1604. 4. W Rkp. w Hořowjcjch w fol. a w 4. Giný Rkp. Práwa Morawská fol. 4 swaz. tamže.

γ). Slezké.

688. Zřjzenj zemské knijžetstwj Oppolského a Ratiborského y giných kragůw k nim přislušegjcých. Wytiſſtieno w Holomaucy v Jana Günthera. 1562 4. Podruhé w Nysy v Ign. 1671. 4.

689. Práwa a Zřjzenj zemské Knijžetstwj Těšynského. w Šubarta. Holomaucy 1592. 4.

d. Práwa Městská.

690. Práwa Městská (následugc druhý titul): Knihy městských práw Starého města Pražského a giných měst králowstwj českého wedle gruntownjch Cjsaře Justiniana knih, obecných starých krátce sebrané, na česko wyložené od Brykcijho z Licska. fol. 1536. (Na konci): Hoc opus Juris impressum in Litomysſl. per Alex. Plznensem. Mense Aprili Anno Millesimo quingentesimo XXXVI. Gsau to prwnj práwa městská. Připsal ge wydawatel Brykcý z Licka Ferdinandowi I. Pro tu knihu (dj Stranský) že někde od zemského zřjzenj odstupowati se widěla, mnohé nesnadněnj se powstalo na sněmjch zemských, až pak zlepšená a wrchtěgšj neyprwé Maximilianu (1569) potom geho synu Rudolfowi (1579) od měst podána, a nálezem sněmu pak potwrzenjm králowským mocý šjršj opatřena byla; a to gsau: Práwa Městská králowstwj Cžeského. (Na nápisu pode lwem českým): Anno Domini MDLXXIX. (1579) (Na konci): Wytištěno w Starém Městě Pražském v Gifijho Melantrycha z Awentýnu, a M. Danyele Adama z Weleslawjna. Léta Páně MDLXXIX. Přjpis Cjsaři Rudolfowi II. od Purgkmistra a Raddy Starého Města Pražského 3 listy fol. Potom Předmluwa Mistra Pawla Krystyána z Koldjna, Kancléře Star. Města Pražského, a Pořádek Tytulůw Práwa městského spolu také tři listy s Nápisem a rytinau saudu zemsk. wšeho před textem 8 listů; text listů 226, Registrum 60 listů wše we fol. We předmluwě prawj Koldjn: Jak welikau pracý a snažnostj, tato Práwa městská král. Českého, od Lidj rozumných a w Práwjch zběhlých sepsaná, a w gistý pořádek vwedená, potom s gakau těžkostj, a gak w prodlušeném času, k wytisknutj podána gsau, o tom nenij potřebij mnoho psáti. Nebo kdež se má co platného a prospěšného wšem wůbec wydati, to bez práce nikdá nepřicházý, a přigijti nikoli nemůže.. Čehož gsau Předkowé našij, y někteřj z nás, wýše nežli před Lety Padesáti, tak gakž Sněmownij snešenij vkazugij, žádostiwi byli, a na mnohých Sněmjch oč snažně pracowali a připomijnali, toho gsme Bohdá ke wšemu dobrému Stawu našeho Městského dočekali, a Práwa Městska král. Česk. wšechněm wůbec wydaná spatřili. Začjná wšeobecným pogednánjm „O Sprawedlnosti a Práwu, wůbec, od čehož tepr w ku práwu konšelskému etc. přistupuge. Čeština wýborná, gadrná i zřetedlná. Nowěgšj wydánj pod nápisem: Práwa Městská králowstwj Czeského a Margkrabstwj Morawského 1701. w Brně v Fr. Ign. Synapj. fol. stran nápis etc. 26, text 452, regstř. 123. Přjpis Cjs. Leop. I. od

Raddy Brněnské, pak gako w předešlém wydánj wšecko. Též w Praze 1755 fol. Práwa Městská, král. Czeského etc.

691. Zřjzenj krále G. M. o posúdném 4. 1546.

692. Práwa Městská králowstwj czeského w krátkau summu uwedená skrze Mistra Pawla Krystyna z Koldijna a na Martinicých kancléře Star. M. Pražského. W Praze u Gij. Nigryna 1579. 12. Z nowu wytisknutá a na mnohých mijstech oprawená. 1582. 12. Přjpis Cjsaři Rudolfowi od Purgmistra a Raddy St. M. Praž. 1579. ; pak přjpis Buryanu Trčkowi z Lippý etc. Podkomořjmu král. czeského od Pawla Krystyana z Koldijna na Martinicých dán 1582. 25. Ledna, pak předmluwa pod datum 1579. 2. Zářj. Pořádek tytulůw práwa městského, a weystraha od Giřijka Nygryna ginak Czerného, t. že wýsadu má l. P. 1581. w pátek po památce stětj sw. Jana sobě udělanau, aby nikdo giný těch práw netiskl, než on, wšeho toho 18 listů, samých práw 195 listů, Registr. 22 listy (Na konci:) Wytištěno w Starém Městě Pražsk. u Giřjka Czerného Letha MDLXXXII. (1582). Připogeny gsau: Pokuty práwy městskými obsažené, a w gistý pořádek uwedené skrze Jana Kryst. z Koldijna, listů 5. Poslednj list zwláštnj má z gedné strany Motto (sw. Paw. k Tym.) na druhé straně štjt Koldjna. Potom wydáno 1583. (Cat. Pelc.) 1691. pak od J. F. z Wrby weytah práw městských král. Czeského. W Praze. 1700.

693. Pokuty práwy městskými obsažené. W Praze u Nigryna. 8. 1582.

694. Práwa městská král. českého a Markrabstwj Morawského w Brně u Fr. Ign. Synapj. fol. 1601.

695. O mezech, hranicých, saudu a rozepři meznj y přjslušenstwj gich w králowstwj českém od Jak. Menšjka z Menšteina na Mokropsech a Wonoklasech etc. W Praze w impressý Šumanské. 1600. 8. Balbin prawj, že za geho časn práwnjci tu knihu chwálili. Wýgimek z té knihy gest w Chrest. Tomsowě na str. 195-202.

696. Srownánj práw městských. Novell a Zřjzenj zemských dle abecedy. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 13.

e. Práwa děwjnská.

697. Extrakt [illegible]gšjch a předněgšjch artykulůw z Práw Saských a nebo Mag[illegible]ých G. M. C. Maximilianu Hému podaný od Lithoměřick[illegible] giných měst týchž práw užjwagjcých. 13. Unor. r. 1571. Rkp. fol. listů 29. (Připogeno :) Srownánj práw pražských s práwy Magdeburgskými 6 listů, (genž se stálo na poručenj Max. II. a radilo k zrušenj těch cizých práw).

f. Policegské nařjzenj.

698. W r. 1547. od deputowaných stawů řád služebnjků nádennjků, a řemeslnjků wyhotowen a wtělen do desk zemských. lit. D. 16.

699. Nařjzenj král. Impressorům. 1567. Rkp. bib. weř. XVII. A. 23.

700. Geho Milosti Rzijmského Cýsaře, Vherského a Czeského etc. Krále etc. Nařijzenij a usazenj, yaký Rzád při tomto Sgezdu a G. M. Cys. Dworu nynij y napotom w Městech Pražských odewšech držán a zachowán býti má. 1570. 4. 11 listů. Nařjzenj policegské bez udánj tiskárny. Mandat od 8. Unora. 1570.

701. Nařjzenj Cjs. Maximiliana o dani z winic. fol. 1573.

702. Czijsaře Rzijmského, a Vherského Czeského etc. krále etc. G. M. etc. Narzijzenij mezy Rżemeslnijky, a některými ginými Obchodnijky, strany drahot w tomto králowstwij Czeskem, podlé kteréhož se gedenkaždý zachowáwati powinen bude, počnauc od Pondělijho po sw. Mathaušy l. 1578. Wytišt. w St. M. Pražském v Giřjho Melantrycha z Awentýnu fol. 13 listů.

703. Czýsaře Rżijmského, Vhersk. a Czeského krále etc. G. M. Rżád a Vstanowenj, gakby se napotom w Městech Pražských z strany gistých, a w témž Rżádu zegména obsažených Artykulůw, gedenkaždý chowati měl. L. 1598. Nowé wydánj l. 1601. fol. 7 listů.

704. Neyjasnìegšjho a Neynepřemoženěgšjho knijžete a P. Pana Rudolffa druhého etc. Pána našeho neymilostiwěgšj (sic) s Stawy králowstwj czeského nařjzený Rżád, yak se Rżemeslnjcy, Handléři a Obchodnjcy y gedenkaždy giný w Prodagjch a kupowánj wšeliyakých wěcý, nicméně y w placenj czeledi nádennj w témž král. českém chowati má. Wytlačeno w St. M. Pražském w Impressý Šumanskó 1605. fol. 21 listů.

g. Mincownj.

705. Zřjzenj geho milosti Ferdynanda Rżjmského Uherského, a Czeského etc. Nowé o Mincech w králowstwj Czeském, Margkrabstwij Morawském, Knijžetstwij Slezkém, a Margkrabstwij hornijch a dolnijch Lužic wuobec wydané a wyhlášené Létha Božijho 1561. Přitom gsau proti Czeské Mincy Zlaté y Střijbrné cyzý Mince, gakby w swé hodnosti brany býti měly, walwowany. W Praze v Giřjka Melantrycha z Awentynu. fol.

706. Geho Milosti Cysarze Rzijmského, Vherského a Czeského Krále Rudolfa II. Mandát a Narzjzenj strany Mincze, która w králowstwj Czeském a zemjch k niemu przinalezegijcých, podle Snìemownjho w Pondělij po hromnijczých Létha tohoto 1577 na Hradie Pražském wyhlassenéhoo ... ssenij, gijti, a která podlé wymierzeného czasu a terminu totiž po Swatým Martinu brána býti nemá, Wytisstieno na Nowém Mieste Pražském, v Michala Petrle, na ssiroké Ulicy, w przibytku Brykczyho Zwonarze. Létha 1577. 4. A-V. Gsau samé rytiny peněz berných a neberných, a tudy k známosti peněz spis důležitý. Giný mandát o mince od r. 1588, gak přigjmány a wydáwány býti magj w Čechách a přiwtělených zemjch. Obnowen r. 1595. tiskem.

h. Hornj.

707. Smluwa krále G. M. s Stawy tohoto králowstwj o kowy vczinena na Hradie Pražském w Pondielj po nedieli Kwětné

leta Božjho 1534. (wiz Práwa a Zřjz. země 1550. X. XIX.) Tato smlauwa mezi Ferd. I. a stawy králowstwj českého rozdjlná gest od smlauwy mezi Maximilianem II. a těmiž stawy r. 1575.

708. Narownánj o Hory a Kowy, též gich Pawowánj w králowstwj cžeském, kteréž se od Slawné Pamieti G. M. C. Max. III. spolu s Stawy téhož králowstwj w létu 1575, 18. dne Zářj na Hradě Pražském stalo, a wůbec publikowáno bylo. (Wiz Práw. a Zřjz. 1594. též obnowené Pr. a Zřj. 1627. Téhož r. se smlauwau Swatowáclawskau zwláště w Impressj Šumanské. fol. 32 listů.

709. Cjsaře Rudolfa II. řád hornj w českém i něm. gazyku. Rkp. w knihowně Fürstenberské uwádj Pelcel w I. wyd. swé Geschichte der Böhmen str. 646.

i. Manská.

710. Manské dsky biskupstwj Olomauckého byly až do r. 1789. w Kroměřjži, a nynj chowagj se při dskách zemských w Brně. Počjnagj rokem 1536 takto: Letha Panie 1536. we Cžtwrtek po božjm Wstaupenj držán gest Saud leanj w Kromierziži etc.

711. Práwa Manská, Leta Pana našeho Gezu Krysta Syna Božyho 1538. Tlačeny gsau tyto knihy w Slawném Městě Olomucy skrze Jana Oliwetského z Herzmanij. Nákladem... Stanislawa (Turza) Biskupa Olomutského etc. kapitol 52. (Připogeno): Práwa zemská, na kteráž se Práwa manská wztahugj. W Litomyšli 1538. u Alexandra. fol. Erb biskupa Turza gest i při druhém spisu, ano i propowědi z pjsma sw. etc. z čehož patrno, že u téhož tiskaře tlačen gest, ale ne celý, anobrž w Litomyšli u Alexandra Plzenského, wše nákladem biskupa Turza. W Knihowně Reyhradské gest Rkp. z XVI. stoletj fol. táž samá práwa Manská biskupstwj Olomauckého obsahugjcj. Pan Cerroni má ge w Rkp. gednowěkém s tištěnými. (Zlob.)

712. Práwa Manůw a Mlynářůw Kláštera Tržebiczkého, od Opata Mathyáše potwrzená. Rkp. z XVI. stoletj. fol. w knihow. Reyhradské.

k. Wýsady.

713. Zřjzenj Prywilegij Koruny, a Králowstwj Cžeského. Rkp. od Matauše z Chlumczan. r. 1501 zhotowený, w r. 1608 psaný a swázaný w 4. s předmluwau k králi Wladislawu.

714. Registrum na priwilegia králowstwj Cžeského. Rkp. pap. w 4. též we fol. w Museum.

715. Pamieti o Morawie welmi potržebné niektere staré Prywilegia. Též Knjha Towaczowská. (w. Odděl. IV. num. 194.) Rkp. w Bibl. Reyhradské.

716. Tito Weypisowé z Prywilegii Krále G. M. a králowstwj cžeského z Oryginalůw przepsani, skorygowani a wyrzjzeni gsau z wlaštnjho G. M. Králowské a Stawů Panského a Rytjrzského sniemownjch Poruczenj skrze nás: Ladislawa Popela z

Lobkowic na Chlumcy, Krále G. M. dworu w Králowstwj cześkém Maršalka; Jana mladšjho z Waldšteyna na Tocznice, Ludwjka Bedružického z Kolowrat na Buštiehradè, Krále G. M. nowého M. Pražského Heytmana; Petra Bechyni z Lažan na Pitczinè; Zykmunda Robmhappa z Suché na Pažowie s podepsaujm rukau našich. Leta Bož. 1547. w Auterý po sw. Martinè. (w. Pelz. Vorbericht zu Karl IV. I. Th. S. 8.)

717. Inwentář wšech Priwilegii králowstwj cześkého, kteréž na Karlšteynie gsau a léta 1598. inwentowány byly. Geden Rkp. uwádj Pelz. im Vorber. zu Karl IV. str. 9. Giný nacházj se w Žitawè při Gymnaz.

718. Registrum wšeligakých listůw, priwilegij, magestatůw a obdarowánj cýs. a král. českých item smluw rozličných w přjčinè statkůw dèdin na Pány z Šwamberka se wztahugjcých w pořádek uwedeno skrze Wácl. Březana. 1616. přepsáno 1617. Rkp. w Bib. weř. XVII. L. 14.

719. Instrukcy Krále Cześkého na weliké zlehčenj o wšecky Swobody wydaná. W Praze u Samuele Adama z Weleslawjna. 1618. 4.

I. Snèmy a gednánj státnj.

α. České.

a. We zbjrkách.

720. U zemských desk zbjrka gest snèmů wšech od r. 1541. až do 1805.

721. Weytahowe z Sniemůw zemských czeských, to gest Králowstwj cześkého bez tytulů. Z začátku: Poslaupnost knjžat a králůw cześkých, kteřjž desky zemské vwedli, pak wšechno ostatnj samy Weytahowé sniemský. fol. Ternionůw 58. Rkp. z bibl. hrab. Gianini. w Bib. Wjd. (Zlob.)

722. W kwaternu pamètnjm Weypisůw červeném. l. 1543. w Čtwrtek po přenešenj sw. Wáclawa sub lit. H. 23. Páni a Wládyky swolili: non obligari Iglavienses stare in iudiciis Bohemiae regni. Nalézá se w swazku, kdež gest Rationarium temporum Balbini, w rukau P. Pubičky. P. Candidus a S. Theresia in Boh. docta toho na 80 archů počjtá, ale gsau mezi tjm také giné wèci. (Zlob.)

723. Extrakt ze wšech snèmů král. českého od l. 1542-1615. Rkp. w 4. w Hořowické knihownè.

724. U P. Brožowského z Prawoslaw a) Snèmy stawů král. česk. od r. 1440 do 1598. Rkp. w 4. b) Wýtah snèmůw od r. 1529. do 1600. Rkp. fol.

b. Po různu.

725. Gakož spis gest tištèný udèlán, kterýž se takto začjná L. P. 1525. we středu před sw. Martinem w Kolinè na Sgezdu etc. (okolo 1526.) listů 28.

726. W r. 1526. Sněm na hradě Pražském zawřjn den sw. Františka, w Praze. 4.

727. W r. 1527. sněm obecný o sw. Alžbětě, w 23. artikuljch. Rkp. (bib. Lobk.)

728. W r. 1528. a) Dne 19. Máge sněm stawů pod obogj we weliké kollegi. (w. Wel. kal.) b) Sněm obecný od swátku sw. Bartoloměge až do sw. Wácl. kdež 29 artikulů zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.) c) O sw. Lucii sněm obecný z 22 artik. Rkp. (bib. Lob.) Sem náležegj d) Listowé Ferdinanda krále českého k stawûm s odpowědj gegich. w 4. Index. e) Berně, která Ferdinandowi za krále zwolenému dána byla. Rkp. weř. Bibl.

729. W r. 1529. a) Sněm w Buděgowicjch we čtwrtek po sw. Oswaldu (5. Srpn.) kdež Administrator pod obogj wypowědjn. Rkp. (bib. Lob.) b) W neděli na nebewzetj P. Marie (13. Srp.) w Praze sgezd držán o wěcech nábożenstwj. Rkp. Přitom c) Snešenj kněžj pod obogj od r. 1529. w Rkp. (Bib. Lob.) d) Sněm na sw. Františka držán na hradě Pražském o pomoc Wjdnj obležené, 29 artik. Rkp. e) Sněm o sw. Lucii držený w Rkp. měl P. rada dworská z Rosenthalu.

730. W r. 1530. a) O sw. Matěgi na hradě Pražsk. sněm obecný, kdež 21 artik. snešeno. Rkp. b) Sněm wšech třj stawů pod obogj na hradě Pražském w neděli po s. Trogici 14 artik. Rkp.

731. W r. 1531. a) To pondělj po prwnj neděli powelikė noci sněm obecný, 40 artik. Rkp. b) W auterý po rozeslánj sw. Apoštolů w Buděgowicjch král se stawy 14 artik. ustanowil. Rkp. c) Prwnj neděli po sw. Trogici (14. Unora) stawowé pod obogj we welké kollegi sgezd drželi, kdež mezi giným ustanoweno, aby nikdo ani panského ani rytjřského stawu poddaného swého z uměnj, na než se oddal, neztrhowal. Rkp. K tomu náležj: d) Swolenj wšech 3 stawů pod obogj w 10 odstáwkách. Rkp. e) Oznámenj far, z nichž kněžj pod gednau wyhoštěni gsau. Rkp. f) Prosba od strany pod gednau podaná králi za přjčinau sgezdu strany pod obogj w prwnj neděli po sw. Trogici. Rkp. g) 11. Čerwna na sněmu uwedeno gest komornj, dwornj lennj práwo. Tištěno.

732. W r. 1532. Na sw. Filippa a Jakoba sněm obec. na hradě Pražském držán u přjtomnosti krále, obsahugjcj 14 artik. tištěn w Praze u Paw. Oliweckého w 4. (Rkp. téhož sněmu zawjrá 24 artik. w Lob. knih.)

733. W r. 1533. a) Skrze nebezpečenstwj na toto králowstwj odpowědnjky a ginými škůdci uwedené, z předešlých sněmů a ze starých i nowých zřjzenj zemských proti takowým osobám wydaných článků 21 wytaženo a tiskem wydáno. b) Artikulowé sněmu králowstwj českého a mezi legacý Basylegského sboru. 1533. c) Artikulowé z starého y nowého zřjzenj y z předešlých sněmûw wybranj. Wyt. w Praze Pawel Seweryn w pátek po rozeslánj Apoštolûw božjch. 4. 1533.

734. W r. 1534. a) Druhé pondělj w postě (2. Března) na hradě praž. sněmem obecným daň z obilj, piwa, dobytka a konj

powolena, nowokřtěnců netrpěti uzawřeno, a porownánj o hory s Ferd. I. sgednáno (w. Welesl. kal. str. 122.) tišt. w Praze 4. 1534. b) W neděli po sw. Giřj, sgezd strany pod obogj w kollegi welké, kdež konsistoř obnowena. Rkp. c) W pondělj po druhé neděli postnj sněm na hradě pražskem Rkp. (w. Wel. kal. str. 121.)

735. W r. 1537. a) W pondělj po přenešenj sw. Wáclawa. 5. Březn. sněm obecný, o kaupi Brandeysa od Konráda Kragjře z Kragek, 16 artik. mimo giných 13, o které geště gednáno býti mělo. Rk. b) Artykulowé sněmu obecného w Pondělj po neděli Oculi. W Praze Kosořský. 1537. 4. c) Dwogj odpowěd stawům pod obogj ze strany náboženstwj, gedna we středu po božjm těle, druhá w Čerwnu. Rkp.

736. W r. 1538. a) Na den sw. Vincence sněm obecný na hradě pražském o pomoc králi na Turka. Rkp. b) Wypsán sněm na středu po druhé neděli postnj, odložen pak na pondělj po prowodnj neděli, kdež 20 artik. uzawřeno. Rkp. c) We středu po sw. Wawřinci u přjtomnosti krále sněmowáno na hradě praž. a sepsáno 7 artik. Rkp.

737. W r. 1539. a) W pondělj po sw. Giřj obecný sněm na hradě Praž. 4 artik. Rkp. b) W křjžowých dnech 11. Máge strana pod obogj we wel. kollegi sgezd měla, kdež na některých artik. zůstáno. Rkp. (w bib. weř.) c) Tiskem wyšli: Artykulowé a snešenj kněžstwa pod obogj spůsobau (o zachowánj dobrého pořádku w náboženstwj, kteřjž ustanoweni gsau w kollegi Karolinské na sgezdu 24. Srpna.) 1539. 4.

738. W r. 1540. we středu po sw. Fabianu a Šebestianu sněm obec. na hradě Praž. 18 artik. tištěn w 4. t. r.

739. W r. 1541. *) a) Po shořelých dskách prwnj sněm držen w pondělj po narozenj P. Marie na hradě Praž. Rkp. b) Pondělj po neděli laetare sněm obec. proti Turku zaražen gest. Rkp. c) W pondělj po sw. Barboře sněm obec. stawů českých, slezských a lužických; tišt. w 4.

740. W r. 1542. a) 11. Ledna sněm stawů Nižšjch Rakaus s Českými a stawy zemj k Čechům přiwtělených. b) Sněm obec. we čtwrtek po sw. Sigmundu. Rkp.

741. W r. 1543. a) Pondělj po neděli Laetare nebo we Středopostj sněm stawů českých, morawských, slezských a lužických Rkp. b) W pondělj před sw. Filippem a Jakubem w Praze u Bart. Netolického 4. (O taženj proti Turku a gednánj se stawy pod obogj, gimž trogj králowská odpowěd dána, gedna we Středu.

*) S tjmto rokem počjná se druhá perioda sněmů Českých, od kteréž doby gich zachowánj celegšj gest, gak w zemských deskách, w kwaternu Sněmownjm čerweném 1542. a bjlém, tak ginde, k. p. na radnici Pražské, we zbjrce knjžete z Lobkowic a t. d. Pročež tuto gen kratičce se podotknau, wygmauce znamenitěgšj.

po sw. duše, druhá w pátek po s. Wjtě, třetj w sobotu před s. Mařj Magdalenau). Sem náležj c) Recess pražskému Administratoru pod obogj, w sobotu po swátku sw. Petra w okowjch, wše w Rkp. d) W pondělj po s. Kateřině na hradě Praž. Rkp.

742. W r. 1544. a) W pondělj po sw. třech králjch. Tišť. u Bart. Netolického w 4. Sem náležj b) Odpowěd měštanům Starého i Nowého Města Pr. z strany náboženstwj, dáno we čtwrtek po sw. Julianě. Rkp.

743. W r. 1545. a) Sněm obecný we středu po sw. třech králjch, tištěn a Bart. Netol. 4. b) Giný w pondělj po na nebe wzetj P. Marie tištěn u Bart. Net. 4.

744. W r. 1546. a) Artikulowé sněmu obecného, kterýž držán byl w auterý po sw. Jakubu apošt. w Praze w 4. b) Giný w auterý po Jubilate (w čerweném kwatern. zemských desk pod lit. C. 12.) c) Odpowěd Pánůw a Rytjřstwa z krage Boleslawsk. z Sgezdu, kterýž gest byl z wůle G. M. sněmem obecznjm we wšech kragjch král. českého k Mistrům ku weřegné hotowosti etc. položen, na mandát do gmenowaného krage a sgezdu od G. Kr. Mil. poslaný 1546. 4.

745. W r. 1547. a) w auterý po sw. Valentinu stawowé čeští z několika kragů w Praze snešenj učinili. Tištěno. b) Sněm w pondělj po neděli bjlé. Rkp. c) Tito Artikulowé na Sněmu Obecnijm, kterýž držán byl na hradě Pražském. Leta 1547. w pátek po na nebe wstaupenj Pána Krysta swoleni gsau etc. w 4. tišt. 4 listy. d) W auterý před sw. Bartolomègem tišt. ďwakrát. e) We čtwrtek po sw. Bartolomègi, který se wšak ke třetjmu počjsti může. Gednánj na těchto sněmjch w Rkp. (w Knih. Lob.)

K tomu roku náležegj tato gednánj weřegná: α) Odpowěd obce Pražské purgmistru a radám Star. a Now. Města na Mandát krále stawům českým z strany taženj na pomoc wéwodě Moricowi Saskému, proč to činiti nelze, tišt. β) Psanj knjžete Fridr. Hanuše Saského učiněné dne 17. Unora 1547. Stawům a haytmanům král. českého, též y odpowěd Šebestiana z Weitmile. 4. 1547. Nato: Odpowěd knjžat Saského a Hesského na psanj od stawůw král. českého gim učiněné. Z něm. přel. 4. 1547. γ) O nařjzenj weřegné hotowosti ode wšech třj stawů při času středopostj w Praze shromážděných, mimo list týchž stawů k P. z Weitmile w Praze 21. Břez. 1547. tišt. po druhé w 4. δ) Třetj rozepsánj do kragůw králowstwj českého, gimž se wšickni wůbec napomjnagj k spěšné a rychlé pomocy proti nepřátelům králowst. česk. W Praze we středu po neděli kwětné. w 4. 1547. ε) Přátelské a upřjmné napomenutj listem ke wšem P. stawům we wšech kragjch. We středu po Wzkřjšenj P. tišt. ζ) Mandát G. M. K. z Litoměřic do wšech kragů král. česk. z přjčiny gich tegného puntowánj. W pátek po s. Duše tišt. η) Decretum aneb gisté a konečné Snešenj wšech třj Miest Pražských o Wijna Hostinská y také domácj, gakby se Miešťané a wšickni ginij Obywatele tychž Měst Pražských při takowých Wijnijch chowati měli. b. r. a m. 4 listy w 4.

746. Sgezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obogj, u přjtomnosti Ferd. na hradě Pražském. 1548. Rkp. (bib. weř.)

747. W r. 1549. a) We čtwrtek po sw. Školastice. W Praze u Netolického. 4. b) 3. Pros. sněm za přjčinau strany pod obogj Rkp. c) Patero listin sem náležegjcjch, též Rkp. d) W témž roce o řádu čeledňjm rokowáno, a nález w Sobotu po sw. Sofii prohlášen: Nařjzenj a snešenj z strany čeledi, w Praze Netolický. 4.

748. W r. 1552. a) W pondělj po nowém létě otewřen sněm obecný, skonaný u přjtomnosti krále we středu před sw. Antonjnem, tišt. b) Listiny sem náležegjcj: Priwilegium z strany poslednj wůle kněžj, dáno w Praze po sw. Fab. a Šeb. 1552. Powinnosti děkana a staršjch a wšeho duchowenstwa. w Rkp.

749. W r. 1553. a) Prwnj neděli postuj, ginak před stolowánjm s. Petra sněm obec. tišt. b) Listiny sem náležité w Rkp. c) Mandát arciknjžete Ferdinanda, syna krále Ferd. I. a téhož Mjstodržjcjho w král. českém.. na hradě Pražském w autery po sw. Hawle 1553. kterým podlé uzawřenj sněmownjho Stawům kragů Kaufjmského... hotowost k weřegnému taženj proti náběhům cizozemského wogska nařizuge. Rkp. (u P. Brož. z Praw.)

750. W r. 1554. a) Sněm w pondělj po sw. Bartolomėgi, tištěn: w desk. zemsk. čerw. Kwatern. F. I. b) listiny sem swědčjcj w Rkp. gako: list králowský arciwéwodě Ferdinandu; některé artik. od králowé Isabelly, poslané z strany syna gegjho Jana Sigmunda a t. d.

751. W r. 1556. we středu po prowodnj neděli sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických. (Tištěn.)

752. W r. 1557. w pondělj po neděli Oculi sněm stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn. Listiny sem swědčjcj w Rukop.

753. W r. 1558. a) Artikulowé při generálnjm sgezdu, kterýž byl držán 1558. w Pondělj po nowém Lethu. W Praze u Šebestyana Oksa. 1562. 4. b) Některé listiny Rkp. c) we čtwrtek před sw. Martinem giný sněm, tištěn.

754. W r. 1559. Pražských měst usnešenj w 16 punktjch. Rkp. w 4. (u P. Brož. z Prawoslaw.)

755. W r. 1561. we čtwrtek po zwěstowánj P. Marie Rkp. a giný we čtwrtek po sw. Jeronymu, tišt.

756. W r. 1562. a) we středu po narozenj P. Marie z přjčiny korunowánj Maximiliana II. a daně, sněm obecný u Giřjka Melantrycha 4. b) Listiny gako α) Obnowenj Pražské konsistoře pod obogj. β) Mandát Ferd. I. o wysazenj a nařjzenj arcibiskupa Pražského (Rkp. weř. Bibl.) γ) Poučenj a ohlášenj z strany přigjmánj pod obogj od djtek podlé wyřknutj sněmu Trident. (dáno 26. Čerwn. 1562) δ) Mandát Ferd. z strany mistra Hawla (Gallusa) a giného kněžstwa pod obogj. ε) Decretum na žádost o powolenj kalichu podlé Trident. sněm. (12. Zář. 1562.) Rkp. weř. Bibl.

757. W r. 1563. Mandát Ferd. I. strany ženènj a zlého obcowánj ... Rkp. weř. Bibl.

758. W r. 1654. a) we čtwrtek po sw. Pawla na wjru obrácenj dwakr. tišt. b) Některé listiny sem swèdčjcj, w Rkp.

759. W r. 1565. w sobotu po sw. Petru a Pawlu apoštol. tištěn.

760. W r. 1567. pondělj po neděli Oculi sněm obec. tišt.

761. W r. 1569. w pondělj po maudrosti božj sněm stawů českých, mor. slez. a lužických w Praze, tištěn. Giný t. roku w pondělj po božjm těle. Rkp.

762. W r. 1570. Nařjzenj a usazenj o řádu přjjtjch agendů 4. 1570.

763. W r. 1571. w pondělj po Swátosti sněm obecný w Praze, tištěn.

764. W r. 1573. a) w středu po sw. Pawla na wjru obrácenj sněm obec. tištěn, k čemuž b) dwamecjtma listů wšelikých náležj, w Rkp.

765. W r. 1574. w pondělj po božjm těle, tištěn. K tomu 28 listů wšelikých, mezi nimiž wšak toliko 7 českých, ostatnj něm. w Rkp.

766. W r. 1575. a) w pondělj po neděli Invocavit. b) W pondělj po na nebe wzetj P. Marie o wolenj krále Rudolfa. c) w auterý po sw. Matauši ewang. wšecky tři tištěny, mimo d) dwa listy w Rkp. α) zdánj stawů o Confessj podané cjsaři. β) psanj administratora k cjsaři.

767. W r. 1576. we čtwrtek po neděli Jubilate, sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn.

768. W r. 1577. a) w pondělj po hromnicjch, tištěn u Melant. 4. b) w čtwrtek po neděli Jubilate, Rkp. c) w pondělj po sw. Wawřinci, tištěn.

769. W r. 1578. a) Sněm w sobotu po sw. Petru w okowách, tištěn. b) Listiny k tomu tři, w Rkp.

770. W r. 1579. w pondělj po hromnicjch, sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn.

771. W r. 1580. w pondělj po třech králjch, tišt.

772. W r. 1581. w pondělj po Invocavit, tišt. u Melant. 4.

773. W r. 1582. w pondělj po hromnicjch, tištěn.

774. W r. 1583. a) w pondělj po neděli Exaudi b) w pondělj po sw. Martinu, oba tištěny u Dan. Ad. z Wel.

775. W r. 1585. pondělj den s. Šťastného u Dan. Ad. z Weleslawjna.

776. W r. 1586. pondělj po sw. Martinu u Gif. Nigryn. 4.

777. W r. 1588. we středu po obrácenj sw. Pawla tištěn.

778. W r. 1589. pondělj po sw. Metardu tištěn.

779. W r. 1590. pondělj po sw. Matěgi, tištěn.

780. W r. 1593. w sobotu po sw. Lukáši, tišt.

781. W r. 1595. pátek po sw. Dorotě sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn.

782. W r. 1596. a) we středu po dewjtnjku, zawřju. t. l. we středu po neděli Reminiscere. W Praze u Wácl. Maryny z Genče dwakrát tištěn. b) We středu po narozenj P. Marie.

783. W r. 1597. w pondělj po obrácenj sw. Pawla, tištěn.

784. W r. 1598. a) w pátek den swátosti. b) W pátek maudrosti božj. c) Před sw. Šimonem a Judau, tištěn.

785. W r. 1599. w autery po neděli Laetare tištěn.

786. W r. 1600. Sněm obecný w pátek sw. Štiastného. W Praze u J. Othmara Jakubowa.

787. W r. 1601. a) Sněm obecný w Pátek po obrácenj sw. Pawla u J. Othm. 4. b) w čtwrtek po proměněnj Kr. P. z strany weřegné hotowosti, u dědicû D. Ad. z Welesl. 4.

788. W r. 1602. a) Sněm obec. w pondělj po sw. Antonjnu. b) W autery po sw. Mařj Magd. (o weřegnau hotowost) u děd. M. Ad. z Welesl.

789. W r. 1603. We čtwrtek po 3 králjch u dědicû Ad. z Weleslawjna.

790. W r. 1604. a) sněm obec. po swaté Školastice, u Děd. Ad. z Welesl. 4. b) mladý sněm w pátek po sw. Petru a Pawlu (tištěn).

791. W r. 1605, a) sněm w Pátek po Hromnicých, u děd. Adam. z Welesl. 4. b) w Středu po Seslánj Ducha sw. tamž w 4. c) we Čtwrtek po Neděli Jubilate, tamž. d) w Autery po sw. Bartolom. tamž.

792. W r. 1607 sněm obec. w Pondělj po nalezenj sw. Křjže. u děd. Ad. z Welesl.

793. W r. 1608. a) sněm obec. w Pondělj po Neděli Oculi (tištěn) b) w Pondělj po Ned. Exaudi. W Praze v Ferd. Arnolta.

794. Psanj kurfiršta Saského arciknjžeti Matyašowi 1608 Rkp. (weř. Bibl.)

795. Wypsánj stjžnosti Pánûw Stawûw Rakauské země 1608 Rkp. (weř. Bibl.)

796. W r. 1609 a) sněm obec. w Pondělj po Neděli Rogationum, zawřjn r. 1610 w Autery Masopustnj. W Praze u děd. Ad. z Welesl. 1610. 4. b) K tomuto důležitému sněmu o náboženstwj pod obogj gednagjcjmu nálešj 99 listû wšelikých, mezi nimiž českých 81, a z těch tré tištěných, ostatek w Rkp. w Lobk. bibl. (Sem nálešj zbjrka giná: Acta sněmu o náboženstwj od ř. 1608, 1609, 1610. fol. Rkp. u P. Brož. z Praw). Mezi tištěné listiny počjsti c) Tento artykul o defensy po obhagowánj pod obogj etc. 1609. 4. d) Notule Conjurati neb Sgednocenj, (co se Artykule Náboženstwj dotýče), mezy Slawnými Ewangelitskými Třemi stawy Králowstwj Českého, s gedné, a Knjžaty y stawy hořegšjho y dolegšjho Knjžetstwj Slezského, z strany druhé. Kteréžto sgednocenj stalo se na Hradě Pražském, při obecném Sněmownjm shromážděnj 25. Čerwna L. P. 1609. 4. listû 7, osmý erb.

797. W r. 1611. a) sněm obec. 9. Březua, zawřjn 8. Čerwence. W Praze u Urbana Goliaše w 4. b) W Pondělj po Ned. Swatodušnj u děd. Ad. z Welesl. w 4. c) w Pondělj po Ned. Prowodnj, zawřjn t. l. po Ned. Swatodušnj tamž. Sem náležj d) List Mathiaše k stawům král. česk. těšitedlný. (tištěn).

798. W r. 1614. a) sněm obec. we Středu po sw. Pawlu, a zawřjn po sw. Matěgi. W Praze w Impr. Šumanské 4. (dwakrát tištěn) b) sněm w Buděgowicých.

799. W r. 1615. a) sněm obec. w Auterý po sw. Trogicy, zawřjn w Sobotu po sw. Jeronymu. w Impr. Šum. (dwakrát tištěn). K tomu náležj b) listin 33, mezi nimiž 29 českých, wše w Rkp. (bibl. Lobk.)

800. W r. 1616 sněm obec. w Pátek po sw. třech králjch. (tištěn).

801. Artykulowé na Sněmu obec. odewšech Stawů na den sw. Dobrotiwé. W Praze 1617. 4.

802. W r. 1618 a) w Auterý po Invocavit (16. Března) sgezd strany pod obogj. (Řjdký k nalezenj). b) w pondělj po Neděli Křjžowé 21. Máge (tištěn). Sem náležj: Pobožný začátek sgezdu Gich Milosti Panůw Třech Sgednocených Stawůw Králowstwj Czeského: Pod Obogj... kterýž se stál w Pondělj po Neděli Křjžowé 21. Máge 1618. w Kollegi... za přjčinau nátiskůw činěných náboženstwj křest. pod obogj přigjmagjcým, w Praze u Matěge Pardubsk. 1618. 4. 18 listů. Gest to Jana Rosacia Hořowského zpráwa o dotčeném sgezdu, sestáwagjcj z ohlášenj geho, z kázanj a pjsnj před njm. c) W pátek po na nebe wstaupenj P. (25. Máge) od stawů pod obogj gisté obranné artik. a prwnj apologie na hradě Pražském sepsaná. Wydáno: α) Tento Artykul o deffensý pro obhagowánj Náboženstwj pod Obogj, gest od Pánůw, Rytjřstwa, Pražan ze wšech třj Měst, Hornjkůw a giných wyslaných z Měst, wšech třj Stawůw Králowstwj Czeského Tělo a Krew P. G. K. pod Obogj přigjmagjcých, a k Konffessý Czeské se přiznáwagjcých, při Sgezdu a shromážděnj na Hradě Pražském, L. 1618. w Patek po Památce na Nebe Wstaupenj K. P. zawřjn etc. A-B. w 4. K tomu náležj: β) Apologia, neboližto Oswědčenj wšech třj Stawůw Králowstwj Czeského Tělo a Krew P. našeho G. K. pod obogj přjgjmagjcých, z kterých přjčin gsau gistau Deffensý a hotowost nařjditi musyli. (Na konci) Stalo se na Hradě Pražském... po slawné památce Wstaupenj na Nebe P. K. l. 1618. C-E. γ) (Připogeni gsau): Důwodowé, že lidé poddanj k duchowenstwjm neb klášterům w králowstwj Czeském náležegjcý wedlé Magestatu... práwo magj, že sobě... kostely k Božj službě wystawěti a welně Pánu Bohu slaužiti mohau (Na konci): Wytištěno w St. M. Praž. u Sam. Adama z Weleslawjna 1618. 4. δ) (Konečně přidáno wypowědenj Jesuitů takto počjnagjcj): Pánj, Rytjřstwo, Pražané, hornjcy, a ginj wyslanj z Měst etc. 1 arch w 4. d) W Pondělj po sw. Janu křtiteli geden artykul smluwen. Tento Artykul o Def-

fensý gest od Pánůw, Rytjřstwa, Pražan ze wšech třj Měst, Hornjkůw a gjných wyslaných z Měst... pod Gednau y pod Obogj při sgezdu a shromážděnj na Hradě Pražském l. P. 1618 w Pondělj po Památce sw. Jana Křitele zawřjn. 4. e) wjce artikulů sgednáno w Auterý po sw. Bartoloměgi, a druhá Apologie snešena, α) Tento Artykul o Deffensý gest od Panůw etc. na Hradě P. w Auterý a we Středu po památce sw. Bartholoměge l. P. 1618 vwážen etc. w 4. Sam. Ad. z Welesl. A-C. Připogeno 5 listů Deffensorů ode dne Naroz. P. M. až do 29. Sept. 1618. β) Druhá Apologie stawů králowstwj českého Tělo a krew P. G. Kr. pod obogj přigjmagjcjch etc. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic w 4. 1618. A-Pij; potom Allegata A-Kkkkij listy. U Dan. K. z Karlsperku 1619. (Též do něm. přeložena a rozmnožena). Dále sem náležegj: γ) Krátká Spráwa a odwod stjžnosti, kteréž Stawům Ewangelitským w král. Cžeském, k zoškliwenj gich, připisowati se chtěgj. A podle toho dobré zdánj Stawůw hořegšjch Rakaus G. M. C. odeslané, a G. M. C. na ně daná Resolucý 1618. w 4. A-J. δ) Kopie některých psanj Gich Milosti Ewangelitských Sgednocených Kurfirštů, knjžat a Stawů sw. Ržjše, kteráž gsau w přjčině nyněgšjho spůsobu a nepokoge w kr. Č. 3. (na konci 13.) Řjgna z města Rotenburku včiniti ráčili G. M. Cjsařské, G. M. Kurfirštu Saskému, Panům Dyrektorům etc. w kr. českém, dolegšjmu Saskému Kragi. 1618. w 4. listů 14. ε) Propozycy G. M. C. Knjžatům a Stawům Hořegšjho y Dolegšjho Slézka k Augšpr. Konf. se přiznáwagjcým při minulém obec. Sgezdu we Wratislawi přednešená: kteraužto gim w mysl wkládáno bylo, že Stawům Cžeským pod Obogj... pomocy činiti... nemagj. (Pak) Odpowěd G. M. knjžat etc. v Sam. Ad. z Welesl. w 4. A-G. (1618). ζ) Patent G. M. knjžat a Panůw stawůw Hořegšjho y Dolegšjho Slézka, podlé gistého snešenj, gakáby zbjrka peněžitá... a gaká.. hotowost a weřegnost w zemi nařjditi se měla. Z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlspergka. w 4. listů 8. η) Napomenutj, které na poručenj wšech třj stawů král. českého dne 20. Mäge r. 1618 we wšech ewangelických chrámjch česky a něm. čteno bylo. w 4. ϑ) Některá nařjzenj Directorů (bez wlastnjho titule.) a) O rychle poslánj peněz dlé úmluwy w Deffensy. Dat. W Sobotu po b. Wstaupenj 1618. b) o rozhlášenj Deffensy s Apollogij a hotowost w Pondělj po neděli Exaudi t. r. c) Modlitba k časům přiměřena d) Powolánj k sněmu na Pondělj po neděli po sw. Trogicy z strany hotowosti. Datum Čtwrtek po památce sw. Trogice t. 14. Čerwna t. r. e) o rozhlášenj Powolánj k sněmu a patentu z strany Jesuitů. Čtwrtek po sw. Trogici f) o hotowost a penize. W Sobotu po sw. Janu křtiteli t. r. g) zápowěd střjlenj w Praze 11. Čerwna 1618. Wšeho 10 listů w 4. (bez udánj tiskaře) h) dáwagj zpráwu o swém přičiněnj se o zachowánj pokoge, napomjnagj k drženj aumluwy a k hotowo-

sti, 4 listy od 26. Jul. 6. Aug. 10. Aug. 16. Srpna 1618. w 4. (bez udánj tiskárny) 18 listů.

803. W r. 1619 a) w pondělj po neděli Judica sgezd stawů pod obogj (tištěn). b) Artikulowé při generalnjm Sgezdu kterýž byl držán 1619 w Auterý po sw. Mařj Magdaleně, zawřjn t. l. w sobotu po stětj sw. Jana. W Praze v Sam. Dan. z Wesel. w 4. c) w pondělj Šimona a Judy (28. Řjgna) stawowé pod obogj sněm drželi za zimnjho krále Fridricha. (tištěn dwakrát). Sem náležj α) Swolenj na obec. sgezdu w Praze 27. Aug. čjm každý k obraně swobody, náboženstwj a wýsad přispěti powinen. (tištěn) β) Nařjzenj Direktorů král. českého o wybránj w nowě swolených bernj a zbjrek k obraně král. českého od l. 1619. 24. Zářj. fol. 5 listů. γ) Snešenj Pána Purgkmistra, Raddy Panůw desýti Saudcůw a Staršjch Obecnjch Starého Města Pražského, gakby gedenkaždý z Měšťanůw a Obywatelůw téhož Města w čas nyněgšjho Nebezpečenstwj, w kterémž králowstwj toto české, Wlast naše milá postawena gest, w hotowosti státi, k Mustruňkům a LermPlacům k tomu obraným, kdyžby toho potřeba nastáwala, s zbranj hodnau sám osobně y s čeládkau swau k bráněnj spůsobnau se nacházeti dáti, a tak Města tohoto před wšeligakými Nepřátely chrániti a zastáwati měl. Wytištěno w L. P. 1619, opět 1620 fol. 4 listy.

804. W r. 1620, we čtwrtek po neděli Oculi na hradě Pražském sněm obecný držán od stawů českých, mor. slez. a lužických, a oznámen w pondělj po Jubilate. K tomu roku náležegj: α) Sedmdesáte důležitých přjčin, pročby se G. M. král Polský též panstwo a rytjřstwo geho proti Uhrům a Čechům za přjčinau důležité a newyhnutedlně potřebné od nich wyzdwjžené deffensy, postawowati, a těchto wěcý se vgjmati neměli etc. přidaná y radda králi Franckému daná (w témž ohledu). W Praze u Sam. Adam. z Weleslawjna 1620. 4. A-Hij. β) Odpowěd a Resolucý G. M. K. w Čechách a giných Ewangelistských w Normberce na wložený den shromážděných stawůw na cýsařského wyslaného přednešenj včiněná l. P. 1620 w 4. listů 7. γ) Martina Hořkýho z Lochowic Vwáženj kurfirštských Saských Theologůw w Wittenberce na Otázku, zdaliby Stawowé Řjše Řjmskému Cýsaři w této nyněgšj české wálce napomáhati chtjc, . . to činiti měli. Z něm. 1620. 4. listů 8. δ) Copia. Gakým spůsobem neywyššj páni Auřednjcy českého králowstwj kurfiršta Saského wyhledáwali, aby ani mocy swé k službě papeže a Spaňhele k neywyššjmu nebezpečenstwj wšech stawů ewangelitských newynakládal. 1620. 4. listů 6. ε) Punkta rozličná z poručenj a wydánj G. M. Panůw Mjstodržjcých král. Miestům wydané, gak se chowati magj. 1620? w 8. (bylo u Herrle na prodeg).

β. Morawské.

a. we Zbjrkách.

805. Snèmy Morawské, gak Olomaucké, tak Brnènské etc. od XV. stol. až do nynègšjho času (?) w 4. Rkp. w Reyhrad. Bibl.

806. W Hořowické knihownè nalezti a) Gednánj na snèmjch obecnjch 1525-1546 w mark. Moraw. fol. Rkp. b) snèmy založené a držané w Olomauci 1526-1583. fol. 3 swaz. Rkp. c) snèmy držané w markr. Mor. 1535. w 4. Rkp. d) snèmy obecnj w mark. Mor. 1571-1593 fol. Rkp. e) snèmy Olomaucké 1584-1611. fol. 2 swaz. f) snèmy Moraw. 1610-11. w 4. g) kniha o snèmownjch wècech za auřadu Karla Žerotjna l. 1608-1613. fol. 2 swaz. h) snèmy držané w Olomauci 1614 fol. (s ginými listy rozličnými).

807. Snešenj Stawů Morawských od r. 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604. (Wjd. Bibl.) Podobnè od 1605, 1606, 1607, 1608, 1609. od Wiléma Zaubka z Zdètina. (Wjd. Bibl.)

b. po různu.

808. Snèm Morawský od r. 1546. a druhý od 1556. w 4. tištèné má P. Cerroni.

809. Čtyřj Artykulowé na Snèmu, kterýž byl držán w Olomaucy 1584 w Pátek po sw. Kiliánu. W Holomaucy v Fr. Milchthalera. 1584. 4. wydal Stibor Syrakowský.

810. W r. 1587 a) w Pondèlj po Nedèli, genž slowe křjžowá, w mèstè Brnè držán gest Snèm obecnj. W Holom. u Frid. Milchthalera 4. 1587. b) We středu den sw. Jana křtitele w mèstè Olomaucy držán gest Snèm obecnj. W Olom. 4.

811. 1588 w Pondèlj po nedèli Judica w mèstè Brnè držán byl Snèm obecnj. W Olom. u Fridr. Milchthalera 4. 1588.

812. 1589 w Pondèlj po památce sw. Trogice w Brnè snèm obecnj. W Olom. Frid. Milchthaler. 4. 1589.

813. Artykulowé na Snèmu, kterýž byl držán w Brnè 1590. w Pondèlj po Nedèli Misericordia Domini. W Olomaucy u Frid. Milchthalera 1590 4.

814. W r. 1593 w Pátek před památkau Zwèstowánj P. Marye w Brnè držán gest snèm obecnj w Olom. v Dèd. Milchthalerowých 4. 1593.

815. W r. 1594 w Pondèlj po sw. Šťastným w Olomaucy snèm obecnj. W Holom. v Dèd. Milchthalera 1594.

816. W r. 1595 w Pondèlj po nedèli Miseric. w Brnè držán snèm obecnj. W Olom. v Dèd. Milchthalera 4. 1595.

817. W r. 1596 a) We středu po nedèli postnj Invocav. snèm w Brnè. W Olom. v Dèd. Milchthal. 4. 1596. b) w Auterý po sw. Wácl. w Brnè snèm obecnj. W Holom. v Dèd. Milchthalera. 4.

818. W r. 1597. We středu po Nedèli Invocavit w Brnè snèm obecnj. W Olomaucy v Dèd. Milchthalera 4.

819. W r. 1598. w Pondělj po Ned. Cantate w Brně sněm obecnj. W Olom. v Gij. Handle 4.

820. W r. 1599. w pondělj Křjžowé w městě Olomaucy sněm obecný. W Olom. u Gij. Handle. 4.

821. W r. 1600. w pondělj po neděli Dewjtnjk sněm w Znogmě. Wyt. w klášteře Lauckém pod Znogmem. 4. 1600.

822. W r. 1601. a) w pondělj po swat. Matěgi w Brně tamž u Bart. Formana. 4. b) W auterý po sw. Kunhutě sněm obecný. w Brně u Bart. Formana. 4.

823. W r. 1602. w auterý po sw. Dorotě sněm držán w Brně u Bart. Form. 4.

824. W r. 1603. w středu po neděli prowodnj sněm w Brně. W Olom. u Gij. Handle. 4.

825. W r. 1604. a) w pondělj po neděli prwnj postnj sněm w Brně. W Brně u B. Form. 4. b) w pondělj po s. Anně sgezd obecný w Brně. W Olom. u G. Handle. 4.

826. W r. 1605. w auterý po neděli prwnj postnj sněm držán w městě Wyškowě. W Olom. u G. Handle. 4.

827. W r. 1606. a) w pondělj po Nowem létě, sněm w městě Olomaucy. W Olom. u G. Handle. 4. b) we středu po swat. Kylianu sněm w Brně. W Olom. u G. Handle. 4.

828. W r. 1607. a) po nawšt. P. Marye sněm w Olom. W Olom. u G. H. 4. b) w Středu den obětowánj P. Marye sněm w Brně. W Olom. u G. H. 4.

829. W r. 1608. a) při času sw. Bartol. sněm w Brně. W Olom. u G. Handle. 4. b) W Středu po rozeslánj sw. Apoštolů w městě Olomaucy. W Olom. u G. H. 4. c) W Sobotu před neděli kwětnau sněm w Brně držán. W Olom. u G. H. 4. d) W pondělj po neděli Quasimodo sgezd w Ewančicých. W Olomaucy u G. Handle. 4.

830. W r. 1609. při času sw. Jana Křtitele sněm w Olom. držán. W Olom. u G. Handle. 4.

831. Sněm obecný při památce na nebe wzetj P. Marye držán w Brně 1612. u přjtomnosti Arcywéw. Maximiliana a Matthiáše Cýsaře. Wydaný od Jana Czegky z Olbramowic. w Olom. u G. Handle. w 4.

832. W r. 1614. we čtwrtek po sw. Kylianu sněm w Olomaucy držán. W Olom. u G. Handle. 4. 1614.

833. W r. 1615. w podělj po sw. Alžbětě sněm držán w Brně. W Olom. u G. Handle. 4.

834. W r. 1617. w pátek po sw. Bartol. sněm w Brně. W Olom. u G. Handle.

835. W r. 1618. při památce na nebe wzetj P. Marye sněm w Brně w přjtomnosti Ferd. II. držán. W Olom. u Matěge Handle w 4. též w Praze u Dan. Karla z Karlsperku, 16 listů. Sem náležj: α) Snešenj a sgednocenj P. stawůw a obywatelůw Markrabstwj Morawského s notulj listu přiznawacýho, w r. 1618. β) Ewangelitských Pánů Stawů Margrabstwj Morawského při pominulém

w Brně držáném sněmu l. 1618. 15. Prosyace shromážděné a odewzdané pro náboženstwj obtjžnosti, kteréž snášeti museli. A přitom: Od Panůw Stawůw pod gednau na to daná Odpowěd. W Star. M. Pr. u Mat. Pardubského. 4. listů 8.

836. Leta Páně 1619. we středu po památce proměněnj P. Krysta držán gest sgezd obecný w Brně ode třj stawůw Marg. M. z něhož někteřj artikulowé tištěni w Praze u Dan. K. z Karlsperka w 4. listů 5. Sem náležegj: α) Přjpis psanj P. P. stawůw Markrabstwj Morawského pod obogj . . P. P stawům král. česk. učiněného. 4. 1619. β) Snešenj a sgednocenj etc. 1619. 4. γ) Psanj P. P. Olomučanům od P. stawůw ewang. téhož Markrabstwj Morawského učiněné. 4. 1619. δ) Patent wypowěděnj Jezuitůw z téhož Markrab. Morawského. 4. 1619. listů 8.

m. Kancelářstwj.

α. Půhony a nálezy.

837. W Hořowické knihowně w Rkp. nalezagj se a) Půhonowé a nálezowé 1464-1560. fol. b) Nálezowé 1475-1516. fol. c) Nál. 1475-1578. w 8. d) Nález. 1494-1540. fol. e) Půhonowé a nál., kteréž gsau se stali při práwě Brněnském. 1503-1547. fol. f) Nález. 1528-1552. fol. g) Nálezy na pře postrannj, též weypowědi rozličné paměti i giná wšeligaká zapsánj, též naučenj do knjžetstwj Opawského 1535-1556 skrze Pawla Katharyna z Katharu sepsané. fol. h) Půhonowé a nál. mark. Morawského. 1535-1609. fol. i) Nálezowé l. 1568. fol. k) Saudowé zemštj w Mor. za auřadu Karla z Žerotina l. 1594. w 4. 2 swaz. l) Nález. a půh. 1595. fol.

838. Nálezowé z desk zemských wytažené, gichž gest 655. Rkp. w 8. od r. 1536. Na poslednjm listu gest Morawský štjt.

839. Nálezowé saudů zemských. Rkp. 1542-1558. (Druhdy u Kramer.)

840. Registra půhonná hřebíčkowá od r. 1583-1590. Rkp. fol. pap. (w Museum.)

841. Nálezowé z saudu zemského wětšjho y menšjho král. česk. 1595. Rkp. bibl. weř. D. 1. a C. 30.

842. Nálezy Apellacý dlé abecedy. Rkp. Bibl. weř. D. 25.

843. Weypisowé z desk zemských w 4. Rkp. pap. w Museum.

844. Registra domu Rožmberského. Rkp. fol. pap. z XVI. stol. w Museum.

845. Registra podkomorská králowstwj českého, kdy a kterého času neb léta cysařštj G. M. Konšele a t. d. w městách obnowenі býwagj. 1603 fol. Rkp. w Museum.

β. Listy auřednj.

846. Registra Magestátůw a giných listůw z powolenj Naygasněgšjho knjžete a pána Ferdynanda Římského Vherského a če-

ského etc. krále. Infanta w Hyspanii, Arcyknjžete Rakauského, Markrabj Morawského etc. pod welikú geho král. Milostí pečetj wyšlých. 6 swazků na regálnjm archu (Rkp.) a) od r. 1531-1538 b) od 1539-1544 c) 1545-1552 d) 1553-1559 e) 1560-1570 f) 1564-1566. W prwnjch pěti swazcjch gsau rozličné listy mocné, wýsadné, do stawu powyšowacj, smlauwy mezi stranami, w Čechách, w Morawě a w Slezských wéwodstwjch; Opawě, Opoli, Ratiboru, Těšině, Kladsku. W šestém naleží se registrum neb Index Misfiw za času králowánj Cjsaře Maximiliana II. t. dekrety, na auřady zemské w Čechách, Morawě a Slezku neb na osoby gednotliwé. Mezi magestáty nenj některých, k. p. schazj tam wýsada k tištěnj Práw zemských w Litomyšli 1536, na Hágkowu Kroniku a g.

847. Register listúw poselacých pod menšj pečetj wyšlých od Ferd. I. woleného Řjmsk. Cjs. od začátku l. 1554 až do posledujho měs. Července r. 1556. Rkp. bibl. weř. XVII. A 27.

848. Zbjrka weřegných listů stol. XVI. Rkp. weř. bibl. B. 3.

849. Přjpisowé psanj poselacých a giných k auřadu děkanskému akad. Pražské. 1571-85 (některé latině). Rkp. bibl. weřeg. C. 1.

850. Přjpis P. probožtu Wyšehradskému, že gest něgaký dům wzal po umrtj bez práwa. 1604. Rkp. Bibl. weř.

851. Přjpisy a listy (zwláště auřednj) Karla swobodného Pána z Žerotjna, heytmana Markrabstwj Morawského etc. (nar. 1564. † 1636.) Zachowáno w Rkp. několik swazků fol. takowých listů w bibl. Hořowické a sice a) od l. 1592, b) od l. 1598-1606. c) od l. 1605. d) l. 1609-1620. e) Dopisowé Diwiše z Žerotina 1600 w 4. Geden list auřednj daný Radě města Holomauce (1610) gehož original má P. Cerroni, wytištěn gest w Slowesnosti 1820 str. 241.

852. Zatykač rukogemstwj, smlauwy, auwody, porownánj, zwody, přjpowědi etc. w Hradcy od r. 1617-1624. Rkp. pap. fol. w Museum.

γ. Tituláře a formule listů.

853. Tytulowee Stawu duchownijho a Swietského Totiž Papeže, Czysarze, Kraluow, Knijžat, Hrabat, Kardynaluow, Kurffirfftuow, Arcybiskupuow, Biskupuow, Opatů, Probofftů, Administratorů etc. Pánnow, Rytijrzuo, Wladyk, Měst některých kdo gse yak a odkud pijffij w Králowstwij Czeském, w Markrabstwij Morawském, w Knijžetstwij Slezském, a czož gse gich shledati od ginud z giných przisedicých zemij na tento czas mohlo. Tuto porzad po Abecedie nagdeš. Wytištěný gsu Tytulowe w Starem M. Pražskem. W středu před Sw. Girzjm Letha P. 1534. Pawel Sewerin 4. Tento prwnj tytulář gest od Brykoýho z Liczka.

854. Formy obecné listů wydané od Sixta z Ottersdorfu. W Praze u Ondřege Kubeše 1547. 8. w Bibl. weřegné sub E 123 gest wýtisk bez titule. cf. Ungar. Boh. doct.

867. Biblj Cžeska. W slawném miestie Nornberce wytištiena 1540. u Linharta Milchtalera, nákladem Melichara Kobergera měštěnijna staw. města Nornberka. fol. Starý zákon obsahuge listů CCCCI. srownánj Ewangelistů II. předmluwa sw. Jeron. k now. Zák. I. a Now. Z. CV. listů. Regstř. 6 listů.

868. Biblj Cžeská. 1549. w menšjm městě Pražském u Bartolomége Netolického, nákladem téhož Bartoloměge a Giřjka Melantrycha Rožďalowského fol. 629 listů. Předmluwa na 3 knihu Machabeyských, z latiny, a putowánj swatého Pawla před skutky Apošt. z něm. od Syxta z Otterodorfu přeloženo. Přjpis wolenému králi Maximilianu gešté za žiwota Ferd. I. Naučilť se Otterodorf řecky a podlé půwodnjho textu N. Zákon oprawowal. Protož Šturem a ginj potom prawili: že Melantrych bjblj zmelantrychowal. (D.) Opět 1556. 7. Prosynce podlé přjpisu w zadu, aneb l. 1557. podlé nápisu na listu prwnjm wytištěná u Giřjka Melantrycha Rožďalowského w starém mestě Pražském, geho wlastnjm nákladem fol. 605 listů. Před nowým zákonem stogj dokonalegšj srownánj čtyř Ewangelistů, kteréž Jan Straněnský z něm. přeložil. Připsána Maximilianowi. Po třetj l. 1561. podlé listu s nápisem, a wedlé připsánj na konci l. 1560. w Praze u Giřjka Melantrycha z Awentynu. Gest předešlá (1556.) a gen prwnjch deset listů, posleduj list po Zgewenj a celý regstřjk w nowě přetištěno, snad neywjce proto, aby powýšenj geho do stawu urozeného podpisem z Awentynu w známost wešlo. Připsána Maximil.. Po čtwrté s nápisem: Biblj Cžeská, to gest wšecka Swatá Pijsma obogijho, Starého y Nowého Zákona. Wytištěná w Starém M. Pražském, pracý a Nákladem Giřjka Melantrycha z Awentýnu. 1570. Na listu 13tém začjná se text, genž w sobě obsahuge 637 listů fol. Gest obnowené wydánj předešlé, s nowými a hognègšjmi figurami. Připsána Maximilianowi. Po páté wyšla l. 1577. a připsána od Melantrycha Cjsaři Rudolfowi. fol.

869. Od léta 1579. do 1593. wydala Gednota bratrská biblj českau na šest djlů rozdělenau bez poznamenánj mjsta (Kralic w Morawě) w 4. aneb gak ginj ten formát gmenugj w welik. 8. s wýklady a summariemi knih i kapitol pod nápisy: a) Biblj České djl prwnj, totiž Patery Knihy Mogžjšowy w nowě wydané. MDLXXIX. listů 342 textu etc, b) B. Č. djl druhý w nowě wydaný L. P. MDLXXX. zdržuge w sobě knihy od Jozue až do knihy Ester: 441 listů. c) B. Č. djl třetj L. P. MDLXXXII. obsahuge knihu Job, Žaltář, Přjslowj, Kazatele a Pjsně Šalomaunowy. 233 listů. d) B. Č. djl čtwrtý L. MDLXXXVII. Obsahuge Proroky od Izaiaše až do Malachyaše. 424 listů textu. e) B. Č. djl patý, w němž se knihy ty, které gsau nazwány Apokryffa, pokládagj. L. MDLXXXXIII. 294 listů. f) B. Č. djl šestý totiž nowý Zákon w nowě wydaný. L. P. MDXCIII. 481 listů textu. Tento šestý djl wyšel z nowu leta 1601 s nápisem: Biblj České djl šestý, totiž nowý Zákon w nowě přehlednutý L. P. MDCI. Textu 498 listů mimo regstř. a Errata. Wykladači té biblj byli: M.

Albert Mikuláš, Lukáš Helic, z otce žida pokřtěného splozený, Jan Eneáš, Izaiáš Caepollá, Gifjk Streyc aneb Vetter, Jan Efraim, Pawel Jessenius, a Jan Kapito. Náklad pak činil na tuto biblj Jan Žerotjn, Baron z Namèst. Dobropjsemnost této biblj a řeč pro čistotu swau za prawidlo napotom přigaty od samého Weleslawjny a Jesuity Steyera. Wyšla po druhé s nápisem: Biblj swata, to gest kniha, w njž se wšecka Pjsma swatá starého y nowého Zákona zdržugj, w nowè wytištěna a wydána léta P. 1596. 1162 stránek we welikém 8. Gest to wlastnè Nowé wydánj předešlé bratrské biblj, tuto na šest djlů w gedné wazbè rozdèlené; text wšak mjsty welmi zmènèn a mnohými wyswètlowánjm zanešen. Učinili bratřj to wydánj pro pohodlj obecnjho lidu w gednom djlu. Neb sprostý lid rozpůgčil djl po djlu, tak že weškera biblj zřjdka se kde spatřowala. Zapomenauce pak bratřj, že člowèk sprostý, když stár gest, neyradègi biblj čte, a w té samé pro skrownost pjsmen zraku giž mdlého čjsti nemůže, wydali gi tedy po třetj wètšjm pjsmem pod gménem: Biblj swatá. To gest Kniha, w njž se wšecka Pjsma s. starého y nowého zákona obsahugj, w nowè wydaná MDCXIII. (1613) fol. bez poznamenánj mjsta Kralic, textu 1200 str.

870. Wáclaw Mathyades, far. Starobydžowský wydal Starý y Nowý Zákon w Brnè. 1611.

871. Biblj Česká, to gest wšecka swatá pjsma, obogjho starého y nowého zákona, opèt w nowè wydaná a wytištěná, w starém m. pražském, pracý a nákladem Samuele Adama z Weleslawjna 1613. fol. Připsaná vrozeným a statečným Pánům z Rytjřstwa y Pánům Defensorům nad Akademij a Konsystořj pod obogj. Této biblj užjwali také katoljci (pod gednau).

γ. Nowý Zákon.

872. Nowý zákon wedle toho porzadku, a przime prawdy yakož gey Sw. Jeronym z przniloſti starych bluduow... očijstil etc. 1527. w Plzni nákladem Jana Pekka w 4. listů 225.

873. Nowy Testament, wšecek giz neyposléze a pilnie od Erasma Roterodámského přehlednutý etc. 1533. 8. mal. od knèze Beneše Optata z Telče a Petra Gzele z Prahy, wytištěn w Námèšti u Matège z Dwořišť. To wydánj nade wšecka staršj i nèkterá potomnègšj předčj. Připsán Johannè z Boskowic geptišce w králowském klášteře w starém Brnè.

* 874. N. Zákon od l. 1534. mal. 8. w Normberce u Fridr. Peypusa, nákladem Hektora Šefflera mèštènina Normberského.

875. Now. Z. 1538. w 8. w starém m. Pražském u Jana Hada. Po druhé 1545.

876. Nowij zakon Pana a Spasytele etc. w Normberce, nákladem Lynharta Milchthalera. 1538. (Ungar klade 1542.) 8.

877. L. 1549. w Prostègowè u Jana Günthera, mal. 8.

878. Nowý Z. w Menšijm M. Pražském Imprymowaný u Bartolom. Netolického. 1551. 8.

879. N. Z. Léta 1555. 8. w Holomaucy v Jana Günthera.

880. N. Z. 1558. 8. w starém městě Pražském v Giřjka Melantrycha z Awentynu. Též 1564. 8. 1576, pak 1582 po smrti Giřjka Melantrycha staršjho († 1580) wydán od Giřjka Melantrycha mladšjho.

881. N. Z. 1563. mal. 8. w starém m. Praž. v Jan. Kantora.

882. Nowý Zákon w nowě do Češtiny (z řeckého) přel. l. P. 1564. od Jana Blahoslawa w 12. Po druhé 1568. w 4. (na Ostrowě hljž Stražnice w Hradišťském kragi w Morawě.)

883. Nowy Zákon, w nowě do Češtiny přeložený. Wytištěný L. P. 1596 w 12. (w Kralicjch) s čerweným tytulem. Text gest podlé Jana Blahoslawa. Wyswětlenj a poznamenánj gsau wypuštěna. Na listu 299 gsau litery S. H. (t. Simon Halicaeus, genž byl Morawec a wypowěděnec).

884. N. Z. 1596 w 4. w starém M. Pražském v Giřjka Jakuba Dačického. W Regstřjku po Nawštjwenj P. Marie nalézá se swátek Jana Husa, kterýž se gindy toliko w wydánjch Gednoty bratrské nalezal, též 1597. 4. ib.

885. N. Z. 1597. 8. w starém m. Pražském v M. Danyele Adama z Weleslawjna. Srownáwá se cele s wydánjm Giř. Melantrycha od r. 1564 a 1576.

886. Novum Testamentum Dni Nri Jesu Christi Syriace, Italice, Ebraice, Hispanice, Graece, Gallice, Latine, Anglice, Germanice, Danice, Bohemice, Polonice studio et labore Eliae Hutteri, Noribergae 1599. fol. W češtině podložil Hutter Melantrychůw N. Z. od r. 1570 neb 1577, a wšak i ke škodě gazyka měnil k. p. mjsto: tyto wěci psal gsem wám (1 Ep. Jan. V. 13) položil: toto psal wám, bez pomocného gsem; mjsto které lidské etc. wždy kterě, lidskě etc.

887. Biblj České djl Sſestý totiž Nowý Zákon w nowě přehlednutý L. P. 1601. (w Kralicjch na Morawě). Toto gest wlastně 4té wydánj N. Z. od bratrské Gednoty; totiž od Blahoslawa pro ně přeložený r. 1564, 1568. pak 1596. w 12. a nynj. Zachariáš Aston, wážený theolog, kazatel a Senior w Ewančicjch přidal k annotacjm geště mnohé giné, z kterých patrno, co Bratřj tehdáš wěřili, a čemu včili.

δ. Části Biblj.

a. Knihy Mogžjšowy. Tobiáš.

888. Patery knihy Mogžišowy. W Normberce skrze Jana Gunthera 8. 1541.

889. Tobiášowy knjhy, w nichžto se čte o geho pfjkladném žiwotě, o zkušenj, gjmž ho bůh zkusyl, o služebnosti andělské a poctiwém manželstwj, kteréž gest Anděl Raffael mladému Tobiašowi božjm způsobem zřjdil a starému Tobiašowi zase zrak nawrátil, a gest kap. XIII. 8. 1538.

b. Žalmy.

890. Žaltář Dawidů sw. W nowě do češtiny přeložený 1529. 8. bez mjsta. Potom 1562. 12. 1579. 8. a 12. (w Kralici, s krásným pjsmem, s wýklady drobnými), též 1581.

891. Jana Melissea neb Krtakéko Žalmowé sw. Dawida 12. 1596.

892. Auprawa wogenská aneb žalmowé Dawida sw. 1gtý a 1soty k nynègšj hotowosti a wálce křesťanské proti národu Tureckému připadnj. W Praze v děd. Welesl. 8. 1604.

c. Jesus Syrach.

893. Jesus Syrach, w Litomyšli 1537. (Index).

894. Jesus Syrach ginak knihy Ecclesiasticus, o dobrých mrawjch a chwalitebném obcowánj: wšem hospodářům, djtkám a čeládce k čjtánj welmi vžitečné, w gistá mjsta obecnj a hlawnj artykule křesťanského včenj pořádně sebrané. Wytištěno w Starém M. Pražském v G. Melantrycha z Awentyna 1563. 8. též 1597. 8. v M. D. A. Weleslawjna listů 179. reget.

895. Maudrost Gezusa syna Syrachowa etc. lat. a česky, v M. Dan. Ad. z Weleslawjna 1586. 12. listů 202. mimo titul a předmluwy latinské.

b. Přjslowj.

896. Salomonis Regis sapientissimi libri duo proverbia et Ecclesiastes. In gratiam studiosae iuventutis, verae sapientiae appetentis seorsim editi et Bohemica versione, ut et versus versibus, et pene verba verbis respodeant, explicati atque illustrati. Pragae excudebat M. Daniel Adamus à Veleslavina 1586. 12. listů 143.

897. Šalomaunowy prwnj knihy genž latině slowů proverbia... česky přjslowj, ty gsau o navčenj a kázni těch, kteřj počjnagj bohu slaužiti, o trestánj zlých mrawůw, a o Navčenj ctnostj, a magj kapitol XXXI. W Praze v Jana Hada bez roku. A-H po 4 listech malých gako w 12.

e. Ewangelia. Epištoly. Pašige.

898. Počjná se pašiga, kterauž gest sepsal sw. Matauš. 1551. Rkp. Bibl. weř. F. 27.

899. Čtenj a epištoly nedělnj. W Praze u bjlého Lwa w 4. (bez r.) Konáče? —

900. Epištoly a Ewangelia nedělnj a swátečnj přes celý rok, opět znowu figurami pěknými a summaryemi. Wytištěné w Holomauci u Günthera 8. 1561. W Praze u Giřjho Melant. 1567. 8. W Praze (od J. Straněnského) 1574. 8. Též 1597. 1615. 8. 1616. W Žitawě 1618. str. 754. u Mich. Hartmana 1688. W Trenčjně 1645. W Žitawě 1698. str. 754. u Mich. Hartmana.

901. Ewangelia a čtenj swatá, kteréž slowau pašige (s notami). W Náměšti 1571. od Jana Blahoslawa.

902. Epištoly a Ewangelia y Pašyge, w Holomaucy 1580. 12. w Brně 1736. 12. w Žitawě 1642. 12. w Praze 1759. 12.

903. Řeči božj, kteréž se we dny nedelnj, střednj, patečnj, w slawnosti wýročnj, y w giné swátky w shromážděnjch společných čjtáwagj 8. 1592. 1597. W nowě přehlednuté 1604. mal. 8. str. 486. Regstřjk pjsnj duchownjch str. 24. b. m. etc. též 1616.

904. Jana Grylla z Gryllowa staršjho Ewangelia na neděle a swátky s figurami a s rytmy. W Praze u Giř. Nigryna 8. 1595.

905. Walentina Sfubara Landškronského Summy krátké na epištoly a ewangelia, na Neděle a swátky s pjsněmi. (okolo 1613) Index.

906. Ewangelia et Epistolae, quae diebus dominicis . . . in ecclesiis Unitatis fratrum . . . explicari solent, graece, bohemice, germanice et latine cum analysi difficiliorum vocum grammatica et populari textuum divisione, in usum scholarum, cum parvo catechismo in iisd. linguis. Bremae typ. Thomae Valeriani 1616. 8.

f. Zgewenj sw. Jana. Propowědi.

907. Zgewenj sw. Jana. od Paw. Bydžowského. W Praze u Sewerýna mladšjho 1538. 8.

908. Zákona obogjho Sententiae aneb Dicta z Pjsem swatých, Na zámku Dobrowicy 1610.

b. Dogmatické a polemické.

909. O znamenj a prawdě; proti Habrowanským 1526.

910. P. Jana Dubčanského neb Habrowanského a) Listowé bratřjm Boleslawským poslanij, y také gijch odpowiedi zase psané, tuto spolu sau wytištienij k žádosti Uroz. P. P. Yanowi z Lypeho a na Krumlowě, Nayw. Maršalku král. českého. P. Dobessowi z Bozkowic a na Rosyczých. P. Krystoffowi z Bozkowic a na Třebowě. W Prostěgowie 1527. (W Indexu 1537). b) Spráwa sprostá a prawá o bratřjch staršjch gednoty (Index).

911. Traktát o mukách pekelných. Rkp. wéř. bibl. XVII. H. 11.

912. List Rabbi Samuele k Rabbi Izaakowi poslán, že Gežjš Nazaretský prawým Mesyašem a spasytelem gest, protož nemagj židé na žádného giného očekáwati. Ondřeg Strogek w Plzni z německé w českau řeč wyložil l. 1528 4. listů 27.

913. Augspurská Konfesfy aneb Wyznánj wjry Neygasněgšjmu Cýsaři Karlowi Vtému, od Knjžat a měst Německé Ržjše čistého včenj ewangelického se přidržegjcých, na sněmě Augšpurském L. P. 1530 podané (bez m. a r.) Giná wydánj gsau L. 1536 (Index), 1576 nákladem P. Aleny Berkowé z Lomice. L. 1608 w Dražďanech u Jeronyma Sfice. 1620 w Holomaucy v Kryšt. Kutče, opět přeložená (z lat). a oprawená. Připsaná Těšinským; nákladem Giřjho Tranowského. L. 1630 w tiskárně M. Samuele Martinyusa z Dražowa cýrkwe české Perenské S. B. kazatele.

b. Žalmy.

890. Žaltář Dawida sw. W nowě do češtiny přeložený 1529. 8. bez mjsta. Potom 1562. 12. 1579. 8. a 12. (w Kralici, s krásným pjsmem, s wýklady drobnými), též 1581.

891. Jana Melissea neb Krtskéko Žalmowé sw. Dawida 12. 1596.

892. Auprawa wogenská aneb žalmowé Dawida sw. 1917 a 1201ý k nynėgšj hotowosti a wálce křesťanské proti národu Turecképmu přjpadnj. W Praze v děd. Welesl. 8. 1604.

c. Jesus Syrach.

893. Jesus Syrach, w Litomyšli 1537. (Index).

894. Jesus Syrach ginak knihy Ecclesiasticus, o dobrých mrawjch a chwalitebném obcowánj: wšem hospodářům, djtkám a čeládce k čjtánj welmi vžitečné, w gistá mjsta obecnj a hlawnj artykule křesťanského včenj pořádně sebrané. Wytištěno w Starém M. Pražském v G. Melantrycha z Awentyna 1563. 8. též 1597. 8. v M. D. A. Weleslawjna listů 179. regst.

895. Maudrost Gezusa syna Syrachowa etc. lat. a česky, v M. Dan. Ad. z Weleslawjna 1586. 12. listů 202. mimo titul a předmluwy latinské.

b. Přjslowj.

896. Salomonis Regis sapientissimi libri duo proverbia et Ecclesiastes. In gratiam studiosae iuventutis, verae sapientiae appetentis seorsim editi et Bohemica versione, ut et versus versibus, et pene verba verbis respodeant, explicati atque illustrati. Pragae excudebat M. Daniel Adamus à Veleslavina 1586. 12. listů 143.

897. Šalomaunowy prwnj knihy genž latině slowú proverbia... česky přjslowj, ty gsau o navčenj a kázni těch, kteřj počjnagj bohu slaužiti, o trestánj zlých mrawůw, a o Navčenj ctnostj, a magj kapitol XXXI. W Praze v Jana Hada bez roku. A-H po 4 listech malých gako w 12.

e. Ewangelia. Epištoly. Pašige.

898. Počjná se pašige, kterauž gest sepsal sw. Matauš. 1551. Rkp. Bibl. weř. F. 27.

899. Čtenj a epištoly nedělnj. W Praze u bjlého Lwa w 4. (bez r.) Konáče? —

900. Epištoly a Ewangelia nedělnj a swátečnj přes celý rok, opět znowu figurami pěknými a summaryemi. Wytištěné w Holomauci u Günthera 8. 1561. W Praze u Giřjho Melant. 1567. 8. W Praze (od J. Straněnského) 1574. 8. Též 1597. 1615. 8. 1616. W Žitawě 1618. str. 754. u Mich. Hartmana 1688. W Trenčjně 1645. W Žitawě 1698. str. 754. u Mich. Hartmana.

901. Ewangelia a čtenj swatá, kteréž slowau pašige (s notami). W Náměštj 1571. od Jana Blahoslawa.

Znowu přehlednutý l. 1607. Gest také nazad z některých znamenitých mužů, o této Konfessý saud a swědectwj, z latiny do češtiny přeložené. mal. 8. stran 287 a 63 (předml. regist.) bez udánj mjsta. Potom w Amsterodamě v J. Paskowského 1662. 12. w Berlině skrze J. Boh. Elsnera 1748. 8. (W Indexu též 1557. 1561. 8. 1564. 1567.)

921. Jana Cžecha kazatele w Bayrutu kniška křesťanských pohádek.. 1536. 12.

922. Wáclawa Turnowského knjžka o trogjm přjchodu Pána našeho Gežjše Krysta. W Praze 1536. 12.

923. Otázky bratřj o rozhřešenj spowědi, o přigjmánj těla a krwe. 1536. 8. (Index).

924. Jana Kalwina dwě Epištoly o wěcech tohoto času znáti welmi potřebných 4. 1536. Po druhé (w Normberce) 1546 4. listů 75.

925. Apologia. Zgewné dostiwčiněnj, aneb wšem wůbec wydánj počtu z wjry, z včenj y ze wšeho pořádku, kteréhož w náboženstwj křesťanském wžjwagj bratřj a staršj, kterýmž někteřj Habrowanštj, neb Lylečtj řjkagj. 1536. 8. In Monte Liliorum Kašpar Prostěgowský. 1537. (Index str. 35.) též 1538 (Index str. 10).

926. Pawla Bydžowského, faráře u sw. Hawla a) Traktát s krucifixem, pod titulem: Čechowé milj, genž žádáte býti wěrnj, tuto nagdete, kterak M. J. Hus, a M. Jakaubek geho towaryš milý etc. Tištěna v Jana Hada w Praze 1537. 8. (Index 1535). b) Tyto knjžky tré w sobě držj, prwnj, že mocý slow Božjch w prwnj spusobě poswátné gest tělo Božj, a w druhé toliko krew Božj etc. w Praze 1538. 8. (Index) dle Stelcara r. 1539. c) Knjžky o přigjmánj tiela a krwe Pána našeho Gežjše Krysta pod obogj spůsobau, w Praze 1539. (Na prwnjm listu stogj kalich) w 8. d) Tato knjžka toto tré okazuge, α) že Pán Bůh a člowěk Gežjš Krystus gest w swátosti. β) že tu gemu wěrnj klaněti se magj. γ) že se mu tu modliti magj. 4. e) Děťátka a newiňátka y hned po křtu tělo a krew Božj že přigjmati magj. w Praze 1541. 8. skrze Bartol. Netolického. Po druhé 1586. f) Tento spis vkazuge, že Biskupowé Biskupa, a biskup kněžj, a kněžj od řádných biskupůw swěcenj, těla a krwe Božj poswěcowati magj. w Praze 1543 (1534 ?) 4.

927. Bratřj obecné wšech křesťanůw Navčenj starodawné wjry přjkázanj, a modlitby s wyswětlenjm gich. W Litomyšli 1537. 8.

928. Giřjka Maška otázky theologické Luterowi do Wittemberka poslané. Z něm. přeložil Wáclaw Rakownjcký. 1539 8. (Index)

929. Martina Lutera O Cýrkwi swaté, a znamenj gegj Knjžka, kteraυž wydal o Koncilijch w Wittemberce 1539. 8.

930. Dyalog. To gest. Dwau Formanuo Rozmlauwánij. Petrky a Walaucha, přepotřebne: o Včenj a Wijře. Kněze Wá-

clawa Děkana na Horách Gutnach, nynij w [illegible] od gednoho Včitele Gednoty Bratrské k potřebě Wěrneych wydany (bez mjsta a r.) 4. (okolo r. 1540-5)

931. Spis bratra Bartoše z Bjliny. 4. 1540.

932. Jana Augusty a) proti Habrowanským w Litomyšli 1540. b) O záwazych křesťanských zákona Krystowa 1540. Proti této knjze (o záwazých etc.) psal Petr farář Litoměřický w zásadj (předměstj), gegž Balbin gmenuge Catholicus, a připsal gi Karlowi Dubanskému z Duban, Pánu w Liběšicých a Raudnicy 1541. Načež Jan Augusta opět wydal: c) Ohlášenj a Ozwánj proti knjžce Petra w Zásadj v Litoměřic. W Litomyšli 1541. Nato opět wyšla: d) Petra far. Welmi powlowná, pokogná a wpřjmná odpowěd na dosti prudké, baufliwé a welmi zchytralé bratra Augusty, Jana staršjho zprawce zboru Litomyšlského ozwánj a ohlášenj, a přitom list kněze Jakuba Wolynského děkana Litoměřického wšem wůbec bratřjm náboženstwj Boleslawského swědčjcý. w Praze 1542. 4. Přjpis Janu z Pernšteynu.

933. O wjře a dobrých skutcých z starého y nowého Zákona krátce sebrané řeči. Z něm. Kašpara Huberyna přeložené. W starém Městě Pr. skrze Jana Hada. 1541. 8.

934. Martina Lutera O Mifsy Oblafstnij neb samotné, a o pomazánij Kněžském z něm. a latinského Jazyka do Českého s pilnosij přeložená etc. 1541. (bez mjsta.)

935. Proti Alchoránu totiž zákonu Tureckému a Saracenskému a falešnému gich náboženstwj. Od kněze Barthol. Dworského. W Praze Sewerin Mladšj, 4. 1542.

936. Jakuba Wolinského List wšem wůbec bratřjm náboženstwj Boleslawského swědčjcý. W Praze 1542. 4.

937. Listowé a Psánij. Kněze Wáclawa Pana Děkana nynij na Horách Kutnách a Kašpara Saukennjka Měštenjna Litomyšlského, kterážto tehdáž (1532) se mezy nimi zběhla, když byl farářem w Litomyšli etc. tlačeno L. 1542. 4. (bez mjsta)

938. List neb Spisek starých bratřij, dawno vdělaný. S předmluwau obšjrnau wšak potřebnau. Kterýž se nynie z nowu přjčin nyněgšjch proti bratřijm... wydáwá 1542. Staršj Bratřie, kteréž omylně Pikharty nazywagj (ku konci): Alexander 4.

939. Jana Straněnského Almanach duchownj z Starého y Nowého Zákona. 1542. 8.

940. Erasma Roterodamského Spis o Vstanowenj w cýrkwi, přel. od Giřjka Anděla Kralohradeckého. W Praze 1542. 8.

941. Dwanácte Artykulůw wjry křesťanské, kteréž slugij Symbolum dwanácte Apoštolůw, gruntowně wyslowené, a z řeči Německé w Česko wyložené. Přitom troge Symbolum s pěknými figurami, lidu obecnýmu a hlúpému wydané. 1542. (na konci) Jan Günther 8. Překladatel gest Jan Straněnský. Připsána bratrům Janu a Zachariáši z Hradce (t. Gindřichowa.) Pak w Prostěgowě 1553. 8. pak 1593.

942. Jana Augusty z kněžstwa kališného Pře. od nieho samého wiernie a prawie sepsana, wšem wuobec k saudu podana. (Ku konci): Datum onde y onde, a wytištěno Leta Panie 1543. 4. Na to Martin Klatowský, kališnjk a silný odpůrce Jana Augusty wydal: Rozsuzowánj vpřjmné Artykulů některých z Pře Jana Augusty, kterauž pod gménem kněžstwa proti wšemu křesťanstwu, krom sekty waldenské, wydal. 1544. w Praze 4. u Kubeše.

943. Beneše Baworynského z Wlčjho Pole kniha o prawém náboženstwj křesťanském etc. W Starém Městě Prostěgowě skrz Jana Oliwetského z Oliwethu. 1543. 4. wydána skrze Michalce Martina.

944. Jana Augusty a) Spis gménem wšj Gednoty k geho Milosti cýsařské do Augšpurka poslaný b) Regstřjk a Řáči etc. Obsahuge učenj Českých bratřj. Ta kniha od neho we wězenj psána, a od Gednoty s proměnau wydána. c) O pokušenjch etc.

945. O wečeři Páně, kázanj, k žádosti Jana Lékaře w Mladé Boleslawi wydané od Martina Michálce. Proti tomu wydal kněz Bartoš Bjljnský: Psanj proti kázanj Mart. Michálce 1544. Načež opět onen wyslal: Odpowěd na psanj kněze Bartoše Bjljnského, proti kázanj etc. 1544.

946. Gířjka Sfiyrsy spis. 1544.

947. Jana Špangenbergera Perla pjsma sw. hlawnj artykule a články křest. učenj 1545. 8.

948. Troge Symbolum aneb wyznánj wjry Krystowy w cýrkwi gednosworné užjwané. Mart. Luter Doktor w Wittenberce 1534. Tištěno 1545. 8.

949. Mandát Nowý Gežjše Krysta wšem wěrným křesťanům poslaný, w němž přikazuge wšechněm, aby toho ztraceného zámku, genž gest wjra, zase dobyti hleděli 4. 1546.

950. Naiwietſſj a nayprzedneiſſij Rozdijlowe mezy czysteym a nepoſſkwrnieneym vczenijm Ewangelium Swateho, a mezi tjm Modlářským ... ským vczenjm. Z něm. přeloženo (ku konci): Wytištěno a dokonáno L. P. 1546. 4. listů 14.

951. Catechysmus aneb Naučenj člowěka křest. k vžitku netoliko Mládeže ale y lidem dospělegšjho wěku obšjrněgj sepsaný a znowu wytištený 1546. w Praze v Jana Kantora. 8.

952. Pokorné a ponjžené napomjnánj k nayneypřemoženěgšjmu Cýs. Karlowi V. a stawům nynje w Sſpeyru sněm.. držjcým Aby se o naprawenje cyerkwe snažnie a opráwďowě starali. wydané 1544. (Na konci) Skonáwá se šťastně pře P. N. G. kr. wedená od učeného muže a Dokt. J. Kalwina přeloženjm z lat. a nákladem Zyg. Zýgy měšťenjna Pražsk. W Mormberce skrze Kryst. Gutknechta 1546 4. Listů 87.

953. Rhegia Urbana Katechysmús etc. Z latiny přeložil Gířj Roždálowský. W Praze 1547; u něho též wydán w 8.

clawa Děkana na Horách Gutnach, nynj w [illegible]. od gednoho Včitele Gednoty Bratrské k potřebě Wěrneych wydany (bez mjsta a r.) 4. (okolo r. 1540-5)

931. Spis bratra Bartoše z Bjliny. 4. 1540.

932. Jana Augusty a) proti Habrowanským w Litomyšli 1540. b) O záwazych křesťanských zákona Krystowa 1540. Proti této knjze (o záwazých etc.) psal Petr farář Litoměřický w zásadj (předměstj), gegž Balbin gmenuge Catholicus, a připsal gi Karlowi Dubanskému z Duban, Pánu w Liběšicých a Raudnicy 1541. Načež Jan Augusta opět wydal: c) Ohlášenj a Ozwánj proti knjžce Petra w Zásadj v Litoměřic. W Litomyšli 1541. Nato opět wyšla: d) Petra far. Welmi powlowná, pokogná a vpřjmná odpowěd na dosti prudké, hauřliwé a welmi zchytralé bratra Augusty, Jana staršjho zpráwce zboru Litomyšlského ozwánj a ohlášenj, a přitom list kněze Jakuba Wolynského děkana Litoměřického wšem wůbec bratřjm náboženstwj Boleslawského swědčjcý, w Praze 1542. 4. Přjpis Janu z Pernšteynu.

933. O wjře a dobrých skutcých z starého y nowého Zákona krátce sebrané řeči. Z něm. Kašpara Huberyna přeložené. W starém Městě Pr. skrze Jana Hada. 1541. 8.

934. Martina Lutera O Mssy Oblasstnij neb samotné, a o pomazánij Kněžském z něm. a latinského Jazyka do Českého s pilnosij přeložená etc. 1541. (bez mjsta.)

935. Proti Alchoránu totiž zákonu Tureckému a Saracenskému a falešnému gich náboženstwj. Od kněze Barthol. Dworského. W Praze Sewerin Mladšj, 4. 1542.

936. Jakuba Wolinského List wšem wůbec bratřjm náboženstwj Boleslawského swědčjcý. W Praze 1542. 4.

937. Listowé a Psánij. Kněze Wáclawa Pana Děkana nynij na Horách Kutnách a Kašpara Saukennjka Měštenjna Litomyšlského, kterážto tehdáž (1532) se mezy nimi zběhla, když byl farářem w Litomyšli etc. tlačeno L. 1542. 4. (bez mjsta)

938. List neb Spisek starých bratřij, dawno vdělaný. S předmluwau obšjrnau wšak potřebnau. Který se nynie z nowu přjčin nyněgšjch proti bratřijm... wydáwá 1542. Staršj Bratřie, kteréž omylně Pikharty nazywagj (ku konci).: Alexander 4.

939. Jana Straněnského Almanach duchownj z Starého y Nowého Zákona. 1542. 8.

940. Erasma Roterodamského Spis o Vstanowenj w cýrkwi, přel. od Giřjka Anděla Kralohradeckého. W Praze 1542. 8.

941. Dwanácte Artykulůw wjry křesťanské, kteréž slugij Symbolum dwanácte Apoštolůw, gruntowně wyslowené, a z řeči Německé w Cžesko wyložené. Přitom troge Symbolum s pěknými figurami, lidu obecnýmu a hlúpému wydané. 1542. (na konci) Jan Günther 8. Překladatel gest Jan Straněnský. Připsána bratrům Janu a Zachariáši z Hradce (t. Gindřichowa.) Pak w Prostěgowě 1553. 8. pak 1593.

12. Z latiny do ném. přeložený od Jakuba Destages, pak do češtiny od Šim. Hljny. W Praze u sw. Kljmenta 1715. 8. 1717. 8. W Holom. 1726. 8. W Praze 1733. 8. u Mathauše Spcyera, arc. Impressora. str. 235. (w otázkách a odpow.)

Téhož malý katechysmus, nebo summa prawé křest. kat. wjry, spolu s kalendářem 12. 1584. Opét Malý kat. obecnému lidu y mládeži welmi užitečný a nynj w otázky uwedený a wůbec wydaný w Praze u P. Ant. Benneka. 1708. 12. Též w Znogmé. 1741. 12. tamž u J. Preisa. 1748. 12. 1759. (dwa archy.)

965. Tomáše Baworowského zrcadlo onoho wiečného a blahoslaweného žiwota, w kterémž se wedle gisté zprávy pijsma swatého spatřiti a wídéti muože, gakým žiwotem, a w kterých mijstech Swatij po smrti zuostawagij. Anno Domini 1561. Wytištěno w Starém M. Pražskem u Giřjka Melantrycha z Awentynu. 4. Pak w Praze 1822. wel. 8. skrze Jos. Dytrycha u Fetterl.

966. Jana Rywia Arthendorfienského Knjžka o tytuljch křjže. 1561. (Index)

967. Naučenj a wyhlášenj o přigjmenj pod obogj spůsobau a podáwánj djtkám, wyhlášené na Sessi, t. g. Zasednutj pátém sw. obecného Concilium Tridentského za neyw. biskupa otce sw. Pia IV. 26. Červen. 1562. W Praze u Giř. Melantrycha z Awentynu. w 4.

968. Catechismus Wijry, včenij a wyznaanij Swatych Starych Včiteluow a Mučedlnijkuow od času Apoštolůw, nepochybné až do cztyř set leth časůw nynégšjch... 1562. (ku konci): Wytištěno w Holomaucy u Jana Günthera. 8. Z cyzých gazykůw wyložil Tom. Rešel. Wydal Jan Straněnský, méštan Počátecký.

969. Rozmlauwánj boha s Ewau, z epištoly Filipa Melanchtona wypsané, od Paw. Lucyna přeložené w Praze 1562. 8. (Index.)

970. Smysl a Vmysl Krystůw geho wlastnj Swatosti Weczerze geho. 8. Rkp. listů 93. We Wjd. Bibl.

971. (Wyznánj pod obogj.) a) Tato Wjra včenj a náboženswj starých wérných Czechů télo a krew Páné pod obogj přigjmagjcjch (bez m.) 1562. 4. b) Na snémé 1575. sepsáno a wydáno: Krystyana Laughausa Konfessý Česká, totiž, Wyznánj Wjry sw. křestanské wšech třj stawůw králowstwj českého, télu a krew P. N. G. Krysta pod obogj přigjmagjcjch. 1575. 4. Též 1579. 4. od Wácl. z Wřesowic. Pak w Impr. Šumanské 1609. 4. a opét 1610. 4. str. 148. mimo regstř. Při nj gest magestát cjs. Rudolfa II. Ta Konfessj hned po sepsánj 1575. do némčiny, pak r. 1619. teprwé do latiny přeložená a Fridrichu od Pražské Consistoře a Uniwersity podána byla. Tištěná potom: Confessio Bohemica vere Augustana, česky a latinsky w Praze 1620. 4. Za našjch časů wyšla w Praze u Jana Tom. Höchenbergera. 12. 1783. (česky.)

972. Katechysmus menšj bratřj. 1564. 16.

954. Weystraha Dokt. M. Luthera k sweym milým Niemcom, též y předmluwa Filipa Melanchtona na tuto weystrahu, 1547. w 4.

955. Literae magistrorum Pragensium ad Ferdin. de punctis quibusdam religionis 1549. Rkp. w Bibl. weř. (česky).

956. Rozmlauwánj člowěka s rozumem. W Praze v Bartol. Netolického. 1551. 8.

957. Katechysmus neb Nawedenj křesťanské kraticžcze sepsané. W Prostěgowě v Jana Günthera 1552. 8.

958. Psanj včiněné od bratřj, kteréž někteřj z Omylu a záwisti Pikharty nazywagj, w němžto oznamugj se přjčiny, proč to býti nemůže, aby od nábožensstwj sweho pustili, a k kněžjm buď pod gednau, buď pod obogj přistaupiti měli. 1554. 8. bez mjsta.

959. Doktora Gindřicha Probošta kost. Praž. Catechismus aneb Naučenj Člowieka křesťanského k vžitku, netoliko mládeži ale y lidem dospělegšjho wěku obšijrniegij sepsaný a znowu wytištieny 1556. (Ku konci) Wytištěno w Starém Miestie Pražském, v Jana Kantora. 8.

960. J. Arndta Anatomia et Laboratorium veri Christiani. To gest: Čtwery knihy o prawém křesťanstwj spasytedlného pokánj. Z Německého gazyka w Cžeský vwedený skrze Michala Longolia, faráře w Bořeslawi. W Praze 1557. 4. item 1617. 4. v Dan. Karl. z Karlsperka. Po třetj s připogenjm páté knihy milosti božj wšem křesťianům etc. pod titulem: Jana Arnda patery knihy o prawém křesťanstwj spasytedlného pokánj. přel. M. Longolius. 1715. W Prešp. 1783. 4. (obstaránjm Mich. Institorysa) (Jan Arnt, General-Superintendent Luneburského a Brunšwitského hnjžetstwj.)

961. Přžijčiny niekteré nesrownánj mého s Bratřjmi, genž Waldenštj slowau, w smyslu. Z kterýchžto y o gegjch obzwláštnosti poněkud porozumjno býti může. W dedikacj podepsán: Wogtěch z Pernšteyna L. P. 1557. 4 archy. Malý 8. w Prostěgowě. Oswědčenj a oczystienj se gednoty bratrské zákona Krystowa (kterauž mnozý z omylu Waldenskau, ginij z nenáwisti Pikhartskau a někteřij i Boleslawskau nazýwagj) proti nářkuom nestřjdmým a neduowodným knjžky w nowě wydané od Vroz. Pána, Pana Woytěcha z Perštagna a na Plumlowě: a wytištěné w Prostěgowě. L. P. 1558. 24. Června skrze Alexandra etc. impressora.

962. Linharta Kulniana Instrukcý o hřjšjch Otcowských synů y cyzých. 1558. 8. (Index str. 68.)

963. Odpowěd proti spisu kněze Wáclawa. 4. 1558.

964. Petra Kanisia Katechismus katolický po prwé wydán w Pražské kollegi Jesuitské latinským, českým a německým gazykem 1559. (w. Schmiedl Hist. S. J. P. I. lib. II. num. 86.) Potom častěgi: 1572. w Praze s přjpisem Arcibiskupu. Opět obrázky wypodobněný. W Augšpurce. 8. 1615. Item s wyswětlenjm ceremonyj Mše sw. a slawnostj přes celý rok. 1633. 8. Opět od Wácl. Čerwenky. (1669?) českým gazykem u sw. Klem. 1671.

992. Laeta Jana a) Otázky křesťanské pro mládež a sprostý lid. 1582. 8. b) Naučenj o Pokánj. (Index.)

993. Salviana o prozřetedlnosti božské. W Praze. 8. 1582.

994. Srownánj wjry a učenj Bratřj staršjch, kteřj sebe sami Zakona Krystowa, a ginij ge Waldenskými a Boleslawskými, ginij pak Pikharty gmenugj. W němž se o gegich oddělenj, nestálosti a wrtkawosti, o některých bludných Artikulijch wypisuge. K lepšjmu wyrozuměnij w spůsob rozmlauwánj pro sprostný lid sepsané a wůbec wydané skrze D. Wáclawa Šturma z Teyna Horšowského. W Holomaucy. 1582. 428 stran. Čeština prostá a čistá. K té knize náležj, Index a poznamenánj wšech knih a spisůw, kteřj w Srownánj Wjry etc. se přiwozugj stránek 200.

995. Mistra J. Husy učenj o wečeři Páně w Normberce. 1583. 8.

996. Ant. Possewina a) křesťanské odpowědi na otázky pobožného muže w půlnočnjch kraginách obýwagjcýho. W Praze u Nigryna. 1584. 8. Přeložil Balt. Hostaunský. b) Téhož Possewina znamenj cjrkwe katolické. Z lat. přel. týž Hostaunský.

997. Kratičké ohlášenj gednoty bratrské na důtkliwá psanj, proti nim w těchto časech wydaná. 1584. Na to wyšlo:

998. Krátké ozwánj Doktora Wáclawa Šturma proti kratičkému ohlášenj Gednoty waldenské neb Boleslawské. W Praze. 1584. 4. u Giřjka Dačického w starém M. Pražském.

999. O dobrých a zlých andělјch od J. Stelcara Želetawského. 1584.

1000. Wincence Lirynenského o poznánj Cýrkwe swaté. Knjžka welmi pěkná, z latinského přeložená. W Litomyšli. 1584. 8. Po druhé w Praze u Schönfelda. 1784. 8. od slowa k slowu wytištěná. 10 archů str. 156. Přeložil gi Baltasar Hostaunský. Spitowatel gegj kněz, francauz, na Lirynenském ostrowě za Císařowánj Theodosia a Valentiniana, složil gj k wywracowánj powstalých tenkrát nowých kacjřských bludů, nazwaw gi Peregrinus proti kacéřům. Překladatel týmž aumyslem proti kacéřům swého wěku gi na swětlo wydal s připisem Stanislawu Pawlowskému biskupu Olomauckému. Čeština dobrá až na některé zwláštnosti n, p. dostanauc se ten spis w ruce některých etc.

1001. Kašpara Kwerthalia Labyrinthus Lutheri. Šest a třidcet mjst, w nichž gediné Martin Luther w gednom tolliko artykuli o přigjmánj swátosti oltářnj pod gednau a pod obogj způsobau sobě odporný gest wedle nich někteřj ortelowé a wýpowědi, které Luther sám proti sobě wynesl. S doloženjm božské wýpowědi z pjsma sw. proti nestálosti téhož Lutera z něm. přel. od B. F. P. W Litomyšli u A. G. 1585. 8.

1002. Katolické Glozy a wyswětlenj na list a psanj Predikantůw Lutheranských, sekty Ubiquitařské, a professorůw Thubinských, kteréž k řeckému patryarchowi do Konstantinopole poslali... K tomu spráwa gistá a prawdiwá z Konstantinopole

od Geremiaše nyněgšjho patryarchy, coby oni y wšecky cýrkwe wýchodnj smeyšleli o artikuljch Konfessy Augšpurské. Z něm. přeložený. W Litomyšli u A. G. 1585. 4. str. 69. Připsáno magistratu Plzenskému od Bartol. Flaxiusa děkana Litomyšlského.

1003. (Sine titulo) Katechysmus latinsko-slowenský od Jana Pruna, přidány modlitby a pjsně některé.

1004. Wácl. Martynydesa Turnowského, far. w Hradišti nad Gizerau Spis krátký o stawu manželském. 1586.

1005. Claud. Viexmontii o pokánj naučenj krátká přel. od Bartol. Flaxia w Praze. u Gjř. Nigryna. 1586. 8.

1006. Rozsauzenj a bedliwé uwáženj welikého Kancyonalu od bratřj Waldenských ginak Boleslawských sepsaného a leta 1576. wytisknutého od Wácl. Šturma. W Praze u Bur. Waldy a P. Gičinského. 1587. w 4. Nato wyšla:

1007. Obrana mjrná a slušná kancyonálů bratrského, kterýž Šturem neprávě zhaněl. W Litomyšli. 1588. 4. Načež opět:

1008. Odpowěd slušná a důwodná na wélmi hauliwau a rauhawau Obranu kancyonálu bratrského, w Litomyšli. 1590. 4.

1009. Důwodů šest pěkných a krátkých ale wšak podstatných, kterýmž se dowůdně prokazuge, že gednota bratřj Boleslawských z Boha nenj, a že žádný w nj spasen býti nemůže, od dokt. W. Sturma. 4. s listy. bez r. (1587.) w Praze u G. Jakuba Dačického. (weř. bib. F. 28.) W Litomyšli u Andresa Graudence. 1591. 4. (Připogeny gsau prwnjmu wydánj listy dwa od Uberyna a Šturma k Impressoru Dačickému.)

1010. Odpowěd na šest důwodů podwodných gakéhosy doktora Wáclawa Sturma, sepsaná od Sylwia Vberýna. 1587. 4. W Praze u. Giř. Jakubea Dačického. A-G. (weř. bib. F. 28.)

1011. Apologia t. g. Obrana proti nedůwodné a nestřjdmé odpowědi Sylwia Vberýna na mjstě bratřj Boleslawských, kterau dáwá na šest podstatných důwodů doktora Wácl. Šturma, w Praze 1587. 4. u Giřjka Nigryna A-Rij. (F. 28.)

1012. Spis proti churawé a hubené Apologii, neb obraně D. Sturma Wácl. gjž wšecky z gednoty bratrské odsuzowati nepřestáwá od S. U. 4. (Index.)

1013. Ozwánj starých Čechůw a Morawcůw před lety 80, kteréž učinili proti těm, kteřjž o nich mluwili, že gsau odřezancy cýrkwe swaté etc. od Wácl. Benešowského. 1588.

1014. Šebast. Kastaliona rozmlauwánj společného s pjsem swatých zákona sebraných knihy IV. w 8. 1588.

1015. O dni saudném wyhledánj a sepsánj toto z mnohých pjsem sw. zákona božjho. l. božjho wydaná 1570. Wytištěno w Praze u Danyele Sedlčanského. 1588. 8. A-H.

1016. Giřjka Šerera: Chodcowský plášť Pikhartského, Luteryánského, a giných nowotných Sektařůw učenj. Z němči. přeložený. 1588. bez roku a tisk. w 4. listů 8.

1017. Giřjka Šerera Spráwa gistá o Antykrystu, kdy a odkud přigjti má, přeložená skrze kněze Bart. Flaxia, archydia-

kona Plzenského. W Litomyšli 1589. 8. připsána P. Giřjmu mladšjmu z Lobkowic, presidentu appellacj.

1018. Wácl. Slowacya, far. w Střenicých, o wěčném manželstwj Krysta a Cýrkwe, w Praze. 1589. 12.

1019. Rozmlauwánj duchownj o stůl wečeře Páně: slušjli nemluwňátkům a djtkám nerozumným swátostj oltářnj posluhowati, od kn. Petra Johanydesa Košetického, far. w Náměti na Horách Kutnách u Giř. Dačického. 1589.

1020. Kaule Dawidowa, kterauž podáwá draku Pikhartskému, ginak Waldenskému. W Litomyšli 1589. 4. listů 6. Podepsán Wytolid Poskok. (proti bratřjm.) (weř. bib. F. 28.)

1021. Knjžka o prawé Cýrkwi od Jana Stelcara Železawského. 1589.

1022. Katechysmus welmi pěkně wyswětlené důwody pjsem sw. a mnohými přjklady . . ozdobené od Dan. Stodolia z Požowa 1589. 8. na Horách Kutnách podepsána předmluwa.

1023. Walentina Polona Pelčického Pomni na mne. Knjžka obsahugjcý w sobě kratičké spasytedlné naučenj a sebránj o duchownjm podstatném wyswětlenj křesťanského učenj a prawé pobožnosti. 1589. w Star. M. Pražském, u Buryana Waldy w 8, též 1600.

1024. M. Wáclawa Brosiusa Weystraha wšem wěrným Čechům y giným prawého náboženstwj milownjkům, aby mohli znáti, gakey gest rozdjl mezy učenjm Mistra Jana Husy, a učenjm bratřj Boleslawských, w artykuli o wečeři Páně wzata z přjčiny pátého bludu, z kteréhož dotčené bratry doktor Wácl. Sturm w swé knjze proti gegjch kancionálu w 53 kapitole winj. W Litomyšli. 1584. 1589. 4. 10 listů.

1025. Bratrské gednoty Bratřj staršjch Napomenutj stále ke wšem wěrným we wšech stawjch, a po wšech zbořjch w Gednotě k Naprawenj w prawdě křesťanstwj y powolánj geho 1589 1591. 8.

1026. Mik. Krupěhorského a) O gménu božjm 1590 8. b) O pokánj. c) Kterak se člowěk má k smrti strogiti. d) O welebné swátosti wečeře P. coby byla, a co w nj rozdáwáno a přigjmáno býwá. Rozmlauwánj Philologa a Timothea. 1592 8. (Spisowatel gest Mik. Selnekr; gest tedy přeloženj).

1027. De expresso Dei verbo. O zřetedlném Slowu Božjm: Knijžka těchto časůw welmi užitečná. Nynij w nowě z latinského yazyka na Czeský přeložena. Wýtištěna L. P. 1590 8. W Litomyšli Andreas Graudenc. str. 248. Spisowatel gest Stanislaw Hosius, kardinal Waršawský: překladatel D. Balthasar Hostaunský. Připsaná Adamowi z Hradce. Čeština dobrá. Spis polemický proti Protestantům.

1028. O poklonê gména Gezus máli konána býti? kdež se klade odpor na spis někaký tu poklonu lehčjcj mezy lidmi od Wáclawa Slowacyusa (Turnowského, faráře Rožďalowského) 1590 8. (F. 183) Idem s. a. v Jana Gičinského w Praze listů 75. (F. 53.)

od Geremiaše nynègšjho patryarchy, coby oni y wšecky cýrkwe wýchodnj smeyšleli o artikuljch Konfessy Augšpurské. Z něm. přeložený. W Litomyšli u A. G. 1585. 4. str. 69. Připsáno magistratu Plzenskému od Bartol. Flaxiusa děkana Litomyšlského.

1003. (Sine titulo) Katechysmus latinsko-slowensky od Jana Pruna, přidány modlitby a pjsně některé.

1004. Wácl. Martynydesa Turnowského, far. w Hradišti nad Gizerau Spis krátký o stawu manželském. 1586.

1005. Claud. Viexmontii o pokánj naučenj krátká přel. od Bartol. Flaxia w Praze. u Giř. Nigryna. 1586. 8.

1006. Rozsauzenj a bedliwé uwáženj welikého Kancyonalu od bratřj Waldenských ginak Boleslawských sepsaného a leta 1576. wytisknutého od Wácl. Šturma. W Praze u Bur. Waldy a P. Gičinského. 1587. w 4. Nato wyšla:

1007. Obrana mjrná a slušná kancyonálů bratrského, kterýž Sturem neprawě zhaněl. W Litomyšli. 1588. 4. Načež opět:

1008. Odpowěd slušná a důwodná na wélmi hanliwau a rauhawau Obranu kancyonálu bratrského, w Litomyšli. 1590. 4.

1009. Důwodů šest pěkných a krátkých ale wšak podstatných, kterýmž se dowůdně prokazuge, že gednota bratřj Boleslawských z Boha nenj, a že žádný w nj spasen býti nemůže, od dokt. W. Šturma. 4. 2 listy. bez r. (1587.) w Praze u G. Jakuba Dačického. (weř. bib. F. 28.) W Litomyšli u Andresa Graudence. 1591. 4. (Připogeny gsau prwnjmu wydánj listy dwa od Uberyna a Šturma k Impressoru Dačickému.)

1010. Odpowěd na šest důwodů podwodných gakéhosy doktora Wáclawa Sturma, sepsaná od Sylwia Vberýna. 1587. 4. W Praze u Giř. Jakubea Dačického. A-G. (weř. bib. F. 28.)

1011. Apologia t. g. Obrana proti nedůwodné a nestřjdmé odpowědi Sylwia Vberýna na mjstě bratřj Boleslawských, kterau dáwá na šest podstatných důwodů doktora Wácl. Sturma, w Praze 1587. 4. u Giřjka Nigryna A-Rij. (F. 28.)

1012. Spis proti churawé a hubené Apologii, neb obraně D. Sturma Wácl. gjž wšecky z gednoty bratrské odsuzowati nepřestáwá od S. U. 4. (Index.)

1013. Ozwánj starých Čechůw a Morawcůw před lety 80, kteréž učinili proti těm, kteřjž o nich mluwili, že gsau odřezancy cýrkwe swaté etc. od Wácl. Benešowského. 1588.

1014. Šebast. Kastaliona rozmlauwánj společného z pjsem swatých zákona sebraných knihy IV. w 8. 1588.

1015. O dni saudném wyhledánj a sepsánj toto z mnohých pjsem sw. zákona božjho. l. božjho wydaná 1570. Wytištěno w Praze u Danyele Sedlčanského. 1588. 8. A-H.

1016. Giřjka Šerera: Chodcowský plášť Pikhartského, Luteryanského, a giných nowotných Sektařůw učenj. Z němči. přeložený. 1588. bez roku a tisk. w 4. listů 8.

1017. Giřjka Šerera Spráwa gistá o Antykrystu, kdy a odkud přigjti má, přeložená skrze kněze Bart. Flaxia, archydia-

1039. Bartol. Flaxia Krátké naučenj o pokánj. W Praze u Giřjka Nigryna. 1596. 8.

1040. Adwent a štědrý den wšemohaucýho .. o čemž rozmlauwagj dwě osoby, kazatel .. a wěrný křesť. od Jakuba Soffiana Walkenbergera. 1596. 8. w Praze u Buryana Waldy. 23 listů.

1041. Knjžka o zřetedlném slowu božjm těchto časůw welmi užitečná. 1596. 8. w Litomyšli u And. Graudence.

1042. Zykmunda Krynyta kratičký spis o manželstwu, neb cýl, neb kratičká spráwa o manželstwu.

1043. Gindřicha Klebelsatel z Milhausu, a) knjžka obsahugjcý w sobě utěšené naučenj o prawé poctě, a o prawém wzýwánj pána Boha, s katechysmusem s modlitbami y pjsněmi. 1597, 1598. 1698. 8. b) Otázky o modlitbě a o wjře. (Index.)

1044. Spráwa o wečeři Páně, od Wáclawa Hussonya Pacowského. W Praze. 1598.

1045. Wáclawa Slowacyusa a) o dwogjm přirozenj Osoby Krysta. W Praze. 1598. b) Rozgjmánj auřadu o Osobě a skutcých syna božjho. 1598. 8.

1046. Sixta Palmy o přigjmánj těla a krwe Páně. W Praze u Wácl. Střjbrského. 1598. 8.

1047. Swědectwj starých swat. Otcůw o přigjmánj pod obogjm, od Sixta Palmy Modličanského. W Praze 1598.

1048. Wác. Brosyusa a) o přigjmánj swátosti těla a krwe Páně, rozmlauwánj mezy dwěma osobami, prosté, krátké, důwěrné a pokogné. Osoby rozmlauwagjcý Pawel a Jan. 1598. (bez mjsta a tiskaře.) b) Ohlášenj se proti Pikhartskému Netopýři. 1599. 4. (bez mjsta).

1049. Hádánj prostého muže Mikuláše s kněžmi. 1600. (Index.)

1050. Joan. Pistorii Enchiridion, neboližto wrnčka o požjwánj welebné swátosti oltářnj pod gednau neb obogj způsobau, sebraná z prwnj částky Theologij, w Olomaucy u Giř. Handle. 1600. 12.

1051. Summa Katechysmusu. Přidány gsau mrawowé, gak djtky hned z mládj mrawy a obyčege dobré . . . wyučowati se magj. Item modliby a pjsničky. 1600. u děd. Dan. Ad. z Weleslawjna. 12.

1052. Matěge Poličanského Rozmlauwánj hosta s paustewnjkem. 1600.

1053. Dan. Solnického Compendium, to gest Kratičké wšak těchto časů užitečné obsaženj některých předněgšjch Artykulůw prawé wjry a náboženstwj řjmského kat. a samospasytedlného. W Praze u Pawla Sessya. 1600. 8.

1054. Antykrystůw saud, od Zděnečka Otty z Losu. 1601. fol.

1055. Jeremiáše Parlagia počátek učenj. 1601.

1056. Edmunda Kampiana Spis krátký, wznešeným doktorům Mist. učenj Oxonienského a Kantabrig. podaný, (z lat.) W Praze. 1601. 12. A-G 3.

1057. Cýrkew sw. obecná, w swé wzácnosti krátce sepsaná a ukázaná gistým swědomjm pjsma sw. skrze Bartol. Paprockého. w 4. 1601. w Praze u dědice J. Šumana. Připis P. Zbihněwowi Berkowi z Dubé. 4 listy, pak A-Kiij. (Gsau sebrané myšlénky o cýrkwi sw. ze sw. Otců, s rozmlauwánjm o teš cýrkwi mezi kacýřem a katolikem. b) Těhoš půst tělesný, gak nám gest potřebný k nabytj .. žiwota wěčného, z now. y starého zakona y pjsem doktorůw sw. poznamenaný. 1601. 4. tamže A-G. Připis důležitý pro wyčtenj P. P. z Šternberku u děd. J. Šumana.

1058. Edmunda Kampiana wšech Pikartských, Luteryanských y giných zrotilých Prewitkantů Hostides. W Olomaucy. 1602. 12. (bez tisk.)

1059. Ondř. Jargiewického, kanownjka Wilnenského pátého Ewangelium wywoláwači neystaršj a neywznešeněgšj Nikdos a Žádný, kteřj se w poběhlé skryté, neznámé a neswědomé protest. cýrkwi až do Martinka Cwinglia a Kalwjna pokrýwali. 1602. 8. (bez m.)

1060. Arnošta Ferd. Hessa Speculum Judaeorum. Zrcadlo židowské, w kterém se ... ti bezbožnj ruhači a potupnjcy slowa božjho židé spatřiti, a nagjti mohau, že G. Kr. syn božj a P. Marye gest prawý potlačitel hada starého etc. W Praze 1604. 8. w Impr. Šumanské.

1061. List poselacý k Tureckému Cýsaři, aneb Traktát, w kterém se wjra naše křesť. proti Turku obsahuge. Z lat. přel. od Šim. Lomnického. W Praze u Giř. Nigryna. 1604. 8.

1062. Krausa z Krausenthalu Flagellum Judaeorum Bič židowský t. g. Nowé welmi užitečné dokázanj, že G. Kr. gest božj a blahosl. P. Marye syn. W Praze. 1604. 8. z lat. Arnošt. Ferd. Hessa. W Impr. Šumanské.

1063. Jana Thaddea Mezřického wyswětlenj o stawu manželském artykulůw některých. W Praze 1605. 8. w Impr. Šumanské.

1064. Kniha o wečeři Páně od kněz. Dobláše Smichenssa, ginak Lyboczkyho cýrk. zprawce we Wotičých, připsána Kašpar. Kapljři z Sulewic. W Drašd. 1606.

1065. Sixta Palmy o dobrotě a sladkosti ducha páně. Psanj učiněné slowútnému Ambrožowi z Holomauce. 1606. Rkp. w Bibl. weř.

1066. Hawla Želanského o 2 posledujch a neypotěšitedlněgšjch wjry křes. artykuljch, w radostném z mrtwých wzkřjšenj a žiwotu wěčném spis. 1606. 4. A-F.

1067. Synopsis neb tabule gak summownj tak po částkách čtenj wýročnjch ke dnům nedělnjm ze 4 ewangelistů k rozgjmánj s částkám katechysmu .. přiwlastněných etc. od Wyktoryna Wrbenského. 1606. 4. bez mjsta.

1068. Šebest. Kastaliona Summa Scripturae. Rozmlauwánj společné z pjsem sw. z starého y now. zákona přel. od Mik. Penthamera Ledeckého. 1607?

1069. Jana Cykady o Bohu prawém. (1607?)

1070. Izaiáše Tříbawského Knjžka pěkná a potěšitedlná, dokud dobřj a křesťanštj rodičowé swých milých djtek smrti žalostiti a oplakáwáti magj. Z něm. přel. od Gířjka Rozy Žamberského. W Praze u dědicůw M. D. A. z Welesl. 1607. 12.

1071. Artykulowé někteřj přednj z pjsma sw. wybranj... kterak a kdyby člowěk we dnech swých práwě dobré wěcy wěděti a wěčně spasen býti mohl. W Praze u Dan. Sedlčanského. (Index.)

1072. Spis o wečeři, umučenj a wzkřjšenj Páně od Jana Ledeckého. W Praze. 1607.

1073. Katechysmus Summownj obecné křesťanské učenj pod otázkami a odpowědmi staršjch kněžj ewangelitských w hořegšým podkragi Brnenském Markrabstwj Morawského. 1608. 8.

1074. Jana Zahumenského o stawu manželském. 1609. 8.

1075. Sprostý traktát o wečeři Páně. 1609. od Jana Herynka Nymburského, faráře w Žerčicých.

1076. O welebné swátosti 9 otázek, od Jana Leba Klatowského, faráře w Janowicých. 1609. 8. A-D4.

1077. Konfessý katolická, totiž: Wyznánj prawé wjry křesťanské wšeobecné o Nádègi, lásce, sprawedlnosti křesťanské, též o swátostech, a o giných cýrkwe sw. řádjch a kostelnjch ceremonyjch, od Jakuba Hořického z Tepence, ginak Simpliusa. W Praze. 1609. po druhé w Praze 1677. po třetj 1782. nákladem dědictwj sw. Wácl. w 8. archů 31½.

1078. Confessio zpráwa potřebná o Bratřjch, Saudcých, Panownjcých, při Zbořjch Páně w Gednotě bratrské. 1609. 12. (bez mjsta a tisk.)

1079. Zykmunda Crinita Spis kratičký o Osobě Krysta Pána, o křtu swatém, a o wečeři Páně. W Praze u Šumana. 1609. 4.

1080. Rozmlauwánj dwau Osob o Horách s duchownjm wyznamenánjm aneb Dyalog Wácl. Steffana Teplického. W Praze. 1610.

1081. Wjta Jakeše (faráře u sw. Hawla w Praze, wystěhowance od r. 1621.) a) Důwodů šest o nemluwňátkách. b) Obrana kalichu. c) Spis o swatém manželském stawu 1610. d) Tractatus de apostasia. O hrozném odstaupenj a odwrácenj se od P. Boha zákona a slowa geho. (Index.)

1082. Odpor proti spisu Adama Klementa, který nazwal Planetus haereticorum. 1610. Rkp. Bibl. weř. XVII. fol. 41.

1083. Martina Swornycyusa Wyswětlenj historye Kornelia Cesarienského s apoštolem sw. Petrem o božskau a spasenj swého wěc gednagjcýho. W Praze 1610. 8. Dan. Sedlčanský.

1084. Linharta Lessya z towar. Gežjšowa Rada o Wjru a Náboženstwj; potom z lat. w češtinu uwedená w Brně u Bartol. Alb. Formana. 1610. 12. w Praze. 1622. u Štep. Biliny, w Praze u Joach. Kamenického. 1716. 12.

1085. Psanj přátelské Denemarských y Norwedských studentůw, w cyzých kragināch za přjčinau uměnj swobodného se zdržugjcých, kterým obnowenj náboženstwj křesťanského skrze ewangeliky učiněné uwržugj. W Praze u Kašp. Kargezya 1610. 8.

1086. Křesťanskeho náboženstwj wyznánj summownj. Kněz Wácl. Wideman Gičinský, děkan Bydžowský. W Praze u Sessya 1610.

1087. Syxta Palmy Modličanského Rozmlauwánj lwa českého s králem Mathiášem. Přitom pjseň o Krystu a na Žalm 85. Též pjseň Beránkowa. 1611. 8.

1088. Spis o wečeři Páně od Jana Gjřjho Mathyadesa (Račjnského, faráře w Turnowě.)

1089. Wácl. Mathyadesa Brodeckého, pobožný spis o slawné a předůstogné wečeři Páně. 1612. 1616. 8. (Index 1516.)

1090. Deset zasljbenj Božjch o Messyáši (na spůsob kázanj) od Gjř. Hanuše Landškraunskeho. W Praze. 1612.

1091. Otázky katechysmusu křesťanského. W Praze, 1612. (Index.)

1092. Gjřjka Šerera Katechysmus křesťanského Náboženstwj, z něm. přel. od J. Peyta Hostaunského. W Praze u Kašp. Kargezya. 1612. 4.

1093. Jana Arnolta ~~[illegible]~~ Tehowského, Aurea salutis Catena: Zlatý spasenj lidského řetěz w Hradcy. 1612. 12.

1094. Albrechta Gjř. Klusáka, Gistota žiwota wěčného. 1612. 12.

1095. Katechysmus D. M. Lutera ode třj Superintendentů (Eliáše Láníka, Izáka, Abrahamidesa a Sam. Melikyusa) wydaný, w Lewoči 1612. Po druhé skrze Dan. Prýbiše w Lewoči 1634. dwakrát, neyprw s otázkami M. Balt. Fišera, potom s ginými spisy (t. rosarium animae, o spůsobu modlenj, pjsně duchownj Eliáše Láníka a Prýbišowy půwodnj i z něm.)

1096. Mik. Krupěhorského, far. w Chylech, o dni saudném. W Praze. 1612. 8. 6 djlů u Gjř. Hanuše.

1097. Krátká spráwa o přigjmánj welebné swátosti pod gednau způsobau, od Petra Linteona, ginak Litomářického z Pilzenburku, w Praze. 1613. 8.

1098. Wácl. Widemanna a) Naučenj troge k wečeři P. w Praze. 1613. 8. b) Naučenj o nařjzeném manželstwj. (Index.)

1099. O očistcy prawém. 1613.

1100. O Krystu Rozmlauwánj dwoge I. O osobném spogenj dwau rozdjlných přirozenj. II. o přigimánj těla a krwe P. N. G. K. 1613. 8.

1101. O ospraweedlněnj člowěka. 1613.

1102. Pokuty přestupnjkům desatera, od Matěge Polličanského. 1613.

1103. Wácl. Slowacya Wyswětlenj každodennjch, celoročnjch řečj, wziatých z starého i now. zákona. 1613. 4.

1069. Jana Cykady o Bohu prawém. (1607?)

1070. Izaiáše Třibawského Knjžka pěkná a potěšitedlná, dokud dobřj a křesťanštj rodičowé swých milých djtek smrti žalostiti a oplakáwáti magj. Z něm. přel. od Gířjka Rozy Žamberského. W Praze u dědicůw M. D. A. z Welesl. 1607. 12.

1071. Artykulowé někteřj přednj z pjsma sw. wybranj... kterak a kdyby člowěk we dnech swých práwě dobré wěcy wěděti a wěčně spasen býti mohl. W Praze u Dan. Sedlčanského. (Index.)

1072. Spis o wečeři, umučenj a wzkřjšenj Páně od Jana Ledeckého. W Praze. 1607.

1073. Katechysmus Summownj obecné křesťanské učenj pod otázkami a odpowědmi staršjch kněžj ewangelitských w hořegšým podkragi Brnenském Markrabstwj Morawského. 1608. 8.

1074. Jana Zahumenského o stawu manželském. 1609. 8.

1075. Sprostý traktát o wečeři Páně. 1609. od Jana Herynka Nymburského, faráře w Žerčicých.

1076. O welebné swátosti 9 otázek, od Jana Leba Klatowského, faráře w Janowicých. 1609. 8. A-D4.

1077. Konfessý katolická, totiž: Wyznánj prawé wjry křesťanské wšeobecné o Nádegi, lásce, sprawedlnosti křesťanské, též o swátostech, a o giných cýrkwe sw. řádjch a kostelnjch ceremonyjch, od Jakuba Horčického z Tepence, ginak Sinapiusa. W Praze. 1609. po druhé w Praze 1677. po třetj 1782. nákladem dědictwj sw. Wácl. w 8. archů $31\frac{1}{2}$.

1078. Confessio zpráwa potřebná o Bratřjch, Saudcých, Panownjcých, při Zbořjch Páně w Gednotě bratrské. 1609. 12. (bez mjsta a tisk.)

1079. Zykmunda Crinita Spis kratičký o Osobě Krysta Pána, o křtu swatém, a o wečeři Páně. W Praze u Šumans. 1609. 4.

1080. Rozmlauwánj dwau Osob o Horách s duchownjm wyznamenánjm aneb Dyalog Wácl. Steffana Teplického. W Praze. 1610.

1081. Wjta Jakeše (faráře u sw. Hawla w Praze, wystěhowance od r. 1621.) a) Důwodů šest o nemluwňátkách. b) Obrana kalichu. c) Spis o swatém manželském stawu 1610. d) Tractatus de apostasia. O hrozném odstaupenj a odwrácenj se od P. Boha zákona a slowa geho. (Index.)

1082. Odpor proti spisu Adama Klementa, který nazwal Planetus haereticorum. 1610. Rkp. Bibl. weř. XVII. fol. 41.

1083. Martina Swornycyusa Wyswětlenj historye Kornelia Cesarienského s apoštolem sw. Petrem o božskau a spasenj swého wěc gednagjcýho. W Praze 1610. 8. Dan. Sedlčanský.

1084. Linharta Lessya z towar. Gežjšowa Rada o Wjru a Náboženstwj; potom z lat. w češtinu uwedená w Brně u Bartol. Alb. Formana. 1610. 12. w Praze. 1622. u Štep. Biliny, w Praze u Joach. Kamenického. 1716. 12.

1085. Psanj přátelské Denemarských y Norwedských studentůw, w cyzých kraginách za přjčinau uměnj swobodného se zdržugjcých, kterým obnuwenj náboženstwj křesťanského skrze ewangeliky učiněné uwržugj. W Praze u Kašp. Kargezya 1610. 8.

1086. Křesťanskeho náboženstwj wyznánj summownj. Kněz Wácl. Wideman Gičinský, děkan Bydžowský. W Praze u Sessya 1610.

1087. Syxta Palmy Modličanského Rozmlauwánj lwa českého s králem Mathiášem. Přitom pjseň o Krystu a na Žalm 85. Též pjseň Beránkowa. 1611. 8.

1088. Spis o wečeři Páně od Jana Gjřjho Mathyadese (Račjnského, faráře w Turnowě.)

1089. Wácl. Mathyadesa Brodeckého, pobožný spis o slawné a předůstogné wečeři Páně. 1612. 1616. 8. (Index 1516.)

1090. Deset zaslj benj Božjch o Messyáši (na způsob kázanj) od Gjř. Hanuše Landskronského. W Praze. 1612.

1091. Otázky katechysmusu křesťanského. W Praze, 1612. (Index.)

1092. Gjřjka Šerera Katechysmus křesťanského Náboženstwj, z něm. přel. od J. Peyta Hostaunského. W Praze u Kašp. Kargezya, 1612. 4.

1093. Jana Arnolta ~~[illegible]~~ Zehnálcina, Aurea salutis Catena: Zlatý spasenj lidského řetěz w Hradcy. 1612. 12.

1094. Albrechta Gjř. Klusáka, Gistota žiwota wěčného. 1612. 12.

1095. Katechysmus D. M. Lutera ode třj Superintendentů (Eliáše Lániho, Izáka, Abrahamidesa a Sam. Melikyusa) wydaný, w Lewoči 1612. Po druhé skrze Dan. Prýbiše w Lewoči 1634. dwakrát, neyprw s otázkami M. Balt. Fišera, potom s ginými spisy (t. rosarium animae, o způsobu modlenj, pjsně duchownj Eliáše Lániho a Prýbišowy půwodnj i z něm.)

1096. Mik. Krupěhorského, far. w Chyšech, o dni saudném. W Praze. 1612. 8. 6 djlů u Gjř. Hanuše.

1097. Krátká spráwa o přigjmánj welebné swátosti pod gednau způsobau, od Petra Linteona, ginak Litomářického z Pilzenburku, w Praze. 1613. 8.

1098. Wácl. Widemanna a) Naučenj troge k wečeři P. w Praze. 1613. 8. b) Naučenj o nařjzeném manželstwj. (Index.)

1099. O očistcy prawém. 1613.

1100. O Krystu Rozmlauwánj dwoge I. O osobném spogenj dwau rozdjlných přirozenj. II. o přigjmánj těla a krwe P. N. G. K. 1613. 8.

1101. O osprawedlněnj člowěka. 1613.

1102. Pokuty přestupnjkům desatera, od Matěge Polličanského. 1613.

1103. Wácl. Slowacya Wyswětlenj každodennjch, celoročnjch řečj, wšednjch z starého i now. zákona. 1613. 4.

1104. Zacharyaše Bruncwjka a) Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. g. Starožitnost Kšafftu wečeře Páně swatá 1613. w Praze. 8. u Matěge Pardubského. str. 231. b) Srownánj dwau tyranu cýrkwe: Goga a Magoga, Antyocha Epiphanesa a Antykrysta P. 8. 1613. (Index.)

1105. Jana Opsymatesa a) pobožná duše knihy 5 skladu welikého zbožj Maudrosti nebeské, to gest: Zpráwy a wyswětlenj artykulů celého učenj, a náboženstwj křesť. o známosti Boha stwořitele a wykupitele. fol. (bez m. a r.) 4tý djl o ceremonyjch w Rkp. w Hradci Král. b) Traktát o modlitbě. 8. (Index) c) Rág rozkošného naučenj o gistých znamenjch synů božjch. Sepsal J. Taffinus. 1613. 8. Bibl. weř. E. 153) d) Wečeře Páně podlé sw. pjsem prwotnj cýrkwe a starých otcůw znamenité wypsánj a wyswětlenj. 8. 1613,

1106. Adama Klementa krátký spis o manželstwu. 4.

1107. De Apostatis, t. o odpadlcých od wjry křesťanské. 1614. 4.

1108. Zachariáše Bruncwjka Zrcadlo kacýřstwj. 1614. 8.

1109. Jana Peyty Hostaunského wýklad prawého Krystowého apošt. katol. pod obogj způsobau těla a krwe K. P. přigjmánj. W Praze u Kašp. Kargezya. 1614. 8.

1110. Harmonia Evangelistarum o wečeři Páně od Wyktorýna Wrbenského. 1614. 4. archů 20. wytištěna na zámku Dobrowicy.

1111. a) Konfessy Česká prawá Augšpurská, w Otázky uwedená od Wikt. Wrbenského 1614. 8. b) Obrana Konfessy české téhož.

1112. (Sine titulo) Wyznánj Pětiměstské (t. g. měst Košic, Prešowa, Sabinowa, Bardiowa, Lewoče) w latinském, německém, uherském a slowenském gazyku. W Košicých u Fišera w 4. 1614. Konfessj ta mnohem dřjwe (okolo 1583) sepsána a do slowenského přeložena od Štěpána Třebnického.

1113. Wyswětlenj pěkné o Vmluwě s Abrahamem od K. J. B. P. 1614.

1114. Odpowěd na spis hánliwý proti bratrské Gednotě. přjmá prawda wjtězýcý. 1614. 4.

1115. Wácl. Budowce z Budowa a) Antialkoran t. g. mocnj a nepřemoženj důwodowé toho, že Alkoran Turecký z ďábla pošel a to původem Aryanů etc. W Praze u Šumana. 4. 1614. Téhož b) Horologium lunare t. g. měsyčný kompast. Zrcadlo z Mogžjše a proroků wzaté. c) Horol. solare, t. g. slunečný kompast. Zrcadlo z nowého zákona. d) Kontrfekty dwa, prwnj: zasljbeného Mesyáše, druhý Antykrysta. e) Harmonia na dwě částky rozdělená o starém a nowém zákonu. f) O předivných proměnách w swětě. g) O odpadlcých od wjry Křesťanské. h) O rytjři křesťanském. Wšecky tyto spisy w gednom swazku tištěny. Balbin prawj, že spisowatel náboženstwj Mohametánské mezi Čechy uwésti chtěl. ale tomu giž nápis knihy odporuge. (Kniha řjdká.)

1116. Štěpána Olomučanského prawdiwost neyslawněgšjho wzkřjšenj Pána N. G. Kr. W Praze u Jan. Stříbrského. 1615. 8.

1117. a) O manželstwj kněžj, od Adama Klementa. 1615. (proti bezženstwj). Na to: b) Bezženstwj kněžské proti nedůwodné ženitbě kohosy Adama Klementa Augezdeckého Hlasatele u swat. Wácl. nad Zderazem, od Wogtěcha Scipiona (Berličky, Jesuity) W. Hol. 1617. 4. Na čež opět: c) Odpowěd na bezženstwj kněžské Scipiona Wogtěcha Jezuity. 1618. 4. d) Replika aneb obrana pokogná a prawdiwá o řádném manželstwj od kněze Klementa sepsaná, kteréž Scipio Šebestyan Wogtěch Soc. Jes. nenáležitě zlehčil a zhaněl. 1618. 4. Poslednj dwa spisy zdagj se gedno býti (Index.)

1118. Mumray Zbornicke prawdy wymaškařeney t. g. sto nestydatých klamůw, které stařj zbornjcy prawdau zastřelí, odkrytých, a na swětlo wydaných od K. M. Jana Ctibora Kotwy z Freyfeldu. 12. 1615.

1119. Giř. Tesáka spis křesťanský o slawném P. a Spasytele K. G. od mrtwých wzkřjšenj. W Praze u Jana Střjbrského. 8. 1615.

1120. Sněm Nynywetský od Wiktor. Wrbenského. 1615. (Index.)

1121. Wáclawa Slowacya Traktát, rozgjmánj o předzwěděnj a wywolenj božjm lidj k wěčnému spasenj. W Praze 1615. 12.

1122. Giř. Tesáka Spis kratičký o smrti těch, kteréž P. Bůh mimo pomyšlenj pogjmá. 1615. 8. w Praze.

1123. Löbryna (Danyele) Nowo-Městského z hořegšjho Slezka, kazatele w Libochowě nad Labem pohádky duchownj aneb řeči w podobenstwj powěděné, z něm. w Dobrowicy od Ond. Mizery. 1616. 12. 1617. 1675. 1695. W Brně 1722. 1726. 1729. 12.

1124. Šim. Lomnického Wjtězstwj wjry proti kacýřstwj. Wypsánj kratičké o wjře swaté, křesťanské, kat. a o snešenj apoštolském 1616. 8.

1125. Giřjho Tesáka požehnánj kněžské po službách božjch. 1616. 8.

1126. Jana Peita Hostaunského obrana putowánj křesťanského w krátkých důwodjch pjsma sw. zawřená. w Praze u Tob. Leopolta. 1616. 8.

1127. Hawla Žalanského a) o dobrých y zlých andělých. 8. 1616. (1618. Index.) b) O beránku božjm. (Index.)

1128. Aurea Catenula verae catholicae ac christianae Religionis etc. Zlatý Řetjzek Prawého katolického a křesťanského Náboženstwj z třidceti dwau článkůw spůsobený, y dokonalým Pjsma Swatého swědectwjm stwrzený, a k dobrému Mládeže školnj, Augšpurské Konfesý se přidržegjcý, wydaný od Giřjho Tacyturna Hágského. L. 1616. w Star. M. Pr. w Impresy Matěge Pardubského. w 8. latině a český. A listy 4. B-L. po 8mi. M 10 listů. Gest to ewang. katechysmus augšp. Wyzn. Připsán P. Janowi Bernhartowi Finffkircherowi z Finffkirchu, Kašparowi Kapljři z Sulewic, Krystof. Woračickému z Paběnic, Adam. Stregčkowi.

1129. Michala Longolia Kralowického far. w Bořislawi Čtwery kniby o prawém křesťanstwj spasytedlného pokánj ar-

dečné ljtosti a žalosti nad hřjchy, a prawé wjře. Z něm. přel. W Praze v Dan. Karla z Karlsperka. 1617. 4.

1130. Jana Opsymatesa Wečeře Páně podle sw. pjsem a starých otcůw wypsánj ... w Praze 1617. 8.

1131. Narozenj Messyaše w přirozenij božském a lidském, w gedné osobě z neposkwrněné, w plnosti času zgeweného, z zasljbenj, figur a swědectwj swaté prawdy proti židům božstwj narozenj z Panny, a gisté zgewenj geho popjragjcým, dokázané etc. od M. Kašp. Rhacopoea Wodňanskeho. 8. b. r. a m. (z počátku XVII. stol.) str. 40. Spis nepatrný.

1132. Rozmlauwánj přátelské člowěka katolického s podobogjm o přigjmánj pod obogj. Rkp. bibl. weř. (z stol. XVII.)

1133. Rozmlauwánj mistra s včedlnjkem o poslednjm saudu. Rkp. weř. Bibl.

1134. Spis o prawdě a prawé gistotě božjho spasenj y připrawenj a způsobenj geho dostatečné a hogné milosti otce nebeského w skutcých G. Kr. též y o docházenj geho gistém a zijzeném skrze dary ducha sw. w gednotě cýrkwe sw. bez r. a mjsta w 4. A-S po 6, T. 5 listů bib. weř. F 40.

1135. Summa Religionis verae ex confessione Bohemica excerpta. Summa Náboženstwj prawého z Konfesfý Czeské wybraná: Item, Examen Communicantůw, Totiž: Zkušenj Wečeře Páně požjwagjcých, od D. Martina Luthera sepsané, a pro wzdělánj Mládeže do czeštiny přeložené. W Star. M. Praž. v Pawla Sesfya (1618) w 8. latině a česky. Způsob katechysmu. 8. archů a 3 ¼ listy. Připsána djtkám Pana Frydr. Smoljka ze Slawic od S. Abr. Rusfjna Nowohradeckého.

1136. Summownj přiznánj k včenj křesťanskému, od Jana Iak. Sedlčanského w Praze 1618.

1137. Spis o wečeři Páně, od Matěge Krocýna, faráře Rychnowského. 1618. 8. W Hradcy.

1138. Matěge Krocynowského Promluwenj k P. Mistru a knězy Samuelowi z Dražowa bez m. a r. (Zdá se padati do VI. Odd.)

1139. O důwodjch přjtomnosti P. N. G. Krysta při sw. Wečeři, od Mat. Krocýna.

1140. Mat. Krocýna o oprawdowé potřebné Krysta wšemu Stwořenj přjtomnosti 8. (Index).

1141. Harmonia Confessionis bohemicae et Augustanae. Konfesfý Česko-Augšpurská. 12. od téhož Krocýna.

1142. Katechysmus od Wiktor. Wrbenského.

1143. Spráwa a prawdiwé wyprawowánj onehdegšjho Colloquium aneb rozmlauwánj, kteréž se mezy Ferdinandem z Kolowrat a gemu přjsedjcým P. Lukašem Fanynem a dokt. Helwikem Garthyem a gemu přidaným Fabianem d. 28. Ledna 1618 zběhlo. A dostatečné wyswětlenj 3. punktůw, o kterých strana odpornj na djle gednati sobě na rozmyšlenj brala, na djle pak řeč odpornau proti mši sw. wedla. W Praze u Tob. Leopolda. 1618. 4.

1144. Adama Wolfia Benešowského Exegesis Catechismi D. M. Lutheri t. g. Summownj a sprosté prawdy božj prokázanj menšjho a w cýrkwi božj obwyklého Katechysmu D. M. Luthera. W Praze v Mat. Pardubského 8. 1619.

1145. Marka Ant. de Dominis, Spalatinskeho arcib. ohlášenj a zprawa, w kterež přjčiny pokládá, proč náboženstwj p.. ského opustil a ze Wlach se odebral. W Praze v Dan. Sedlčanského. 4. 1619.

1146. Giřjka Malýho, ginak Swobody sauseda, Now. M. Pražského, o slawném a radostném wzkřjšenj Páně 1619.

1147. Catechesis verae Religionis Christianae: Katechysmus Náboženstwj prawého křesťanského pro djtky, od Jakuba Akantydo Mitysa. W Práze 1619. w Krosně 1723. 8.

1148. W. Widemana Naučenj křesťanů. 1619.

1149. Krátká spráwa o modlářských obrazých od Abr. Skulteta. W Pr. u Dan. K. z Karlsp. 4. 1619.

1150. Apologia To gest: Dostatečná Obrana Wjry a Náboženstwj cýrkwj Englických proti wšeligakým neprawým nářkům a haněnjm wšechněch nepřátel učenj ewangelického, od Jana Juelia, Biskupa Sarysburgenského sepsaná, z latin. přeložena. W Praze u Dan. K. z Karlspergka 1619. 4. A-Yiij.

1151. Traktátec o sedmi obecných swěta saudech. Wydaný skrze Jana Frygewillea Gautia l. 1588. a na česko téhož léta z lat. gazyku přeložený. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 4. 1619.

1152. Apologia neb Obrana odemne Karla Staršjho z Žerotina ku P. Giřjkowi z Hodic. Rkp. Dobner, kterýž ten Rkp. měl, připsal po kragi ta slowa: Est pure amicabilis expostulatio tempore illo utraquistico facta.

1153. J. Adelfa ohlášenj se proti Psanj genž slowe Acta Concordiae etc. kněze Kyrmezera, děkana Uherského. 4. (Index) Byla i česká pjseň s podatkem: Jan Adelff Kyrmezere, wzkazuget da pacem, etc. dle které zpjwala se pjseň na Plzeň: Nařjkánj taužebné etc. (w. num. 151.)

1154. Rabbi Samuele list k Rabbi Izaakowi, že Gežjš Nazaretský prawým Mesiášem a spasytelem gest (před předmluwau): Tento list neboližto kniha .. někdy před 500 lety sepsána od ... Alfonsa w lat. gazyku wyložena, z lat. w německá Wácl. Link w Altenberce, a po něm Ondřeg Strogek w Plzni ... w českú řeč wyložili. 1620. 4.

c. Biblická historie.

1155. Čtenj Nikodemowo, w něm se wypisuge, co se dálo při Vmučenj Krysta Pana, v Jana Hada. 8. (bez mjsta a roku.

1156. Spis o Krystu Nazaretském a gménu geho. W Prostěgowě 1561?

1157. Jana D. Habermanna žiwot a celá ewangelická hystoria o Panu Gež. Krystu. Wytištěna w Praze v Mich. Petrle. 1579. 12. W Dobrowicy skrze Ondřege Mizeru Jarowského 1614. 8.

1158. Halecya Jakuba z Dobrohostowa Teyna, far. Klecanského, Otázky, kteréž syn božj Krystus Gežjš wydáwal na doktory a zákonnjky, když byl w letech 12. 1593. 8.

1159. Jana Cadaverosa ginák Kaufjmského Historia, žiwot Tobiaše, a Jana Hasa traktát o manželstwj, Item sw. Augustyna kázanj manželům učiněné. 1594. 8.

1160. Giřjka Miřkowského Cesta swatého Patryarchy Jakuba, z Bersabee do Bethel, kdež we snách bůh se gemu zgewil. W Praze w Impr. kněze Giřjka Hanuše Landškronského. 1601. 8. W Prostěgowě 1610. 12, 1611, 8, ib.

1161. Matěge Poličanského Knjžka o Wygitj Noe z Korábu, o stawenj wěže Babilonské, o rodu Noe, o rozdělenj kragin, o modlářstwj pošlem z nich. W Praze 1603. 8.

1162. Hawla Žálanského a) o swatých ženách kterým P. Krystus neyprwé swé wzkřjšenj zwěstowati ráčil. 1606. 4. 1612. 8. w Praze. b) O slawném Přenesenj a wzetj neb wtrženj na nebesa ze žiwa w duši y w těle sw. Patryarchy Enocha a welikého Proroka Eliáše, kdy, kam a do kterého nebe, kterak a proč gsau přeneseni. W Praze w Impr. Sfumanské 1610. c) Kniby dwoge o skutcých P. G. Kr. w Praze u D. K. z Karlsp. 1617. 4.

1163. Nowé léto totiž Nowého krále Emmanuele Krysta Gež. wtělenj, početj a narozenj. Od M. Wiktorina Wrbenského. W Praze u Dan. Sedlčanského. 4. 1609.

1164. Jana Kernera krátké wyswětlenj trpěliwého Joba. W Praze v Giř. Hanuše. 8. 1611.

1165. Cunae theautropi mundo nati (chronog. 1612). Spis kratičký a sprostý o narozenj Krysta etc. od Jak. Akanthydo-Mitysa. A-E5. w 8. W Praze w Impr. kněze Giř. Hanuše L.

1166. J. Opsymatesa a) Rod wěčného nebeského a wšemohaucýho krále nad králi, prostřednjka a smjrce prawého Boha a člowěka, ze S. Patryachůw z kralů etc. podlé těla pošlého a z čisté P. Marye narozeného. 1612. fol. (bez mjsta) b) Bible sw. hystorye pěkný pořádek. 4. (Index).

1167. Jos. Columelli Střjbrského Hystorya o Izákowu ženěnj. W Praze v Mat. Pardub. 8. 1614.

1168. Wácl. Slowácya hystorye o vtrpenj a smrti newinné syna božjho. 1615. 4.

1169. Prawdiwost Neyslawněgšjho wzkřjšenj Pána našeho G. Kr. Od Štěp. Olomučanskýho. W Praze v Jana Střjbrského. 1615. 8.

1170. Sim. Walecya Žiwot autrpný patryarchy Jakoba. W Praze 1616. 8.

1171. Spis w němž se obsahuge, které wěcy předešly přjchod a narozenj Mesyáše prawého Krysta, od Matauše Pačudy. 1616. W Praze v Mat. Pardubského.

1172. Jakuba Petrozeliny Wyswětlenj o Nemocy smrti s wzkřjšenj Lazara, 1617. 8.

1173. Giřjho Dykasta a) Hystorye P. N. G. Krysta w některých artykuljch sebraná w Praze 1617. 12. b) historye o proměněnj Pána Krysta 1617. 12.

1174. Wiktoryna Wrbanskeho Přjchod Pána Krysta na swět obrazy mnohými ze starého zákona wyswětlený. W Praze 1619. (prawý titul?)

1175. Tobiáše Alberta Wodňanskeho Wjtězstwj nebeské skrze Anděla genž nad Senacherybem, králem Assyrským swjtězyl. W Praze v Pawla Sessya.

d. Milostiwé léto.

1176. Letho milostiwé, a List Božských odpustkůw po wšecka Leta, dokudž gsme žiwi trwagjcy, z kancelářij pána Krysta toho swrchowaneho Mistra, a wysokého Kněze wydaný. 1541. v Jana Hada w 8.

1177. Jana Peita Hostaunského Spráwa patrná a wpřjmná o Jubilaeum, o milostiwem roku l. 1617. w Pr. u Tob. Leop.

e. Wýklady.

1178. Obecné wšech křesťanůw naučenj starodawné Wjry, Přikázanj a Modlitby s wyswětlenjm gich etc. W Litoměřicých 1537. 8.

1179. Jana Oekolampadya Kniha Jobowa. W Litomyšli 1540. 8. (Index)

1180. Ant. Korwjna Wýklady na čtenj Nedělnj a swatečnj, (ku konci): Wytištěno a dokonáno w Lithomyšli L. 1541, Alexander. w 4. Po druhé 1542. 4. w. w Praze skrze Bartol. Netolického. Přeloženo od Zygm. Antocha z Helffenburgu umčnj swob. mistra. Dán w kollegi cjs. Karla 1539.

1181. Ant. Korwjna Krátcý Wýkladowé na Epištoly nedělnj celého roku z lat. přeložené. W Lithomyšli Alex. 1541. 4.

1182. Ant. Korwjna Wýkladowé na čtenj Swátkůw wšyročnjch z lat. přeložené etc. (ku konci): Wytištěno a dokonáno w Menšjm Miestie Pražském v Barthol. Netholického. L. P. 1542 4. Překladatel gest Jan Raček Hradecký pjsař radnj menšjho měst. Praž.

1183. Ewangelium G. Krysta syna Božjho podlé sepsánj Sw. Mattauše, kteréž Erasym Roterodamskey w sirssich slowich a iako swaykladem pro lepssi a dostatecžniegssi wyrozumieni slow a skutkůw Krystowaych y toho wsseho czož w sobě též Ewang. obsahuge, buďto podle literniho rozumu, buďto podle duchowniho w latinském iazyku wydal, a Jan Wartowsky z Warty pro Czechy a Morawany na Czeskey wyložil. 1542. (Konec): Wytištieno skrze Woudrzege Dussika Miesstienina w Litoměřitzych etc. Leta XLII. (1542) w 4.

1184. Wýklad wýborný na Žalm 127. Nebudeli Pán wzdělawati domu, nadarmo pracugj, kteřjž geg wzdělawagj. Nynj z latinského exempláře w češtinu přeložený a pilnostj skorygo-

waný a na mnohých mjstech pilně zmněný od M. Jana Forcyusa z Kauřjma. W Star. Městě Pr. skrze Jana Hada 1543.

1185. Doktora Urbana Regia Rozmlauwánj s Annau manželkau geho o krásném Kázanj, kteréž Krystus ... od Geruzaléma až do Emaus dwaum Včedlnijkům na Welikau noc činil. Přeložil Gijřj Rožďalowský. Tištěno a dokonáno w Městě Prostěgowě ... skrze Jana Günthera 1545. 4. W Praze v Gijř. Melantrycha z Awentynu 1571 w 8. item 1573. 8. listů CCCXX. item 1583. 8. v Melantrycha.

1186. Jana Špangenbergera Perla Pjsma swatého. 1545. 8. (bez mjsta).

1187. Jana Straněnského a) Žalm 50tý s wýkladem. Též pjsničky. w Praze 1558. 8. b) Téhož Žalm 80. w Praze 1558. 8.

1188. Weyklad na Žalm 50tý v knihy: Modlitby pobožné a prawé křesťanské. 1536. 12. od Gijř. Wicelia. (Index.)

1189. Kniha Gezusa Syracha, ginak Ecclesiasticus, w kteréžto zawřijna gsau wěčená napomenutj, a předkládagij se wšechněm Lidem prospěšná naučenij yakby se geden každý w swém powolánj ... chowati měl etc. Z něm. (Kašpara Huberyna) přeložená od kněze Tom. Rešela, a k prospěchu y k wzdělánij wšechněm wuobec wydaná (zgednánjm Jana Straněnského), od Gijřjka Melantrycha z Awentynu imprymowaná 1561 fol. stran. XII. a 607.. Opět w Holomaucy v Jana Günthera 1563. 4. W Praze u Melan. 1574. 1575. fol. 1580. 8. Řeč dobrá, mjsty wýborná. Rešel často twořj sobě nowá slowa, nowé obraty a mluwenj způsoby wětšjm djlem šťatně.

1190. Baltaz. Prohla z Sibenhirtu Weyklad na Žalmy w spůsob modliteb. W Praze 1562.

1191. Wýklad krátký dwanácte článkůw Wjry Apoštolské z pjsem sw. sebraný, gednoho muže w pjsmjch sw. zběhlého. W Normberce v J. Montána a Vlrycha Neybera 1563. fol.

1192. Erasma Roterodamského Weyklad na Ewangelia a epištoly nedělnj. W Praze 1571. 8.

1193. Křesťanské a pobožné Rozgjmánj na Ewangelium sw. Jana. W Praze u Šeb. Oksa z Kolowsy 1567. 4. listů 221. J. Šturm z Greyffenberku podepsán u předmluwy.

1194. Wýklad na žalm 28. Matauše Walkenberského. (w Kljči).

1195. Wýklad na žalm 128, kterýž se k podstatě manželstwj wztahuge. W Praze 1581. 8. (Index)

1196. Weyklad na Agnus Dei, spolu hádanj člowěka hřjšného a pokušenjm, a o Moru zpráwa, od Pawla Lucýna Helikonyadesa z Helikonic. 1583.

1197. Wýkladowé na Epištoly sw. Pawla. Rkp. stol. XVI. fol. w Museum.

1198. Weyklad Modlitby Páně welmi vtěšený od Wawřince Rwačowského, s předmluwau M. Petra Kodicylla z Tulechowa. W Praze v Gijř. Nygryna 1585. 8.

1199. Kocyna z Kocynétu abeceda pobožné manželky etc. t. g. Wýklad 22 weršůw o ctnostech dobré a šlechetné ženy, pořádkem liter abecedy hebreyské w posl. kap. Přjslowj Šalamaunowých. W Praze u Weleslawjny 1585. 8. str. 120. Opět 1823. 8. str. 110. (u Neurentra,) [illegible]

1200. Gif. Dykasta a) Modlitba P. s wýkladem krátkým, delšjm, a neydelšjm. W Praze 1586. 12. b) Tilemana wýklad sedmi žalmůw přeložil. W Praze v D. z Welesl. 1598. 12.

1201. Syxta Kandyda a) Wýklad na modlitbu Páně. W Praze 1573. 8. b) Weyklad wlastnj na žiwot Tobiaše, též Dyvrnál, ginak celodennj Vředlnjka s mistrem Rozmlauwánj pobožné. W Praze v Gif. Jacob. Dačického 1588. 4. 1589. 4.

1202. Jana Achyllesa a) Weyklady na nedělnj a swatečnj Ewangelia (Lukaše Osiandra) přel. 1588. 1589. 1595. 1611. 8. w Praze. b) Weyklad na Danyele. w Praze 1590. 4. c) Weykladowé kratičcý na epištoly nedělnj a swatečnj. w Praze 1595. 8. d) Jeronyma Wellera krátký wýklad hystorye ewangelické o vmučenj P. přel. 1612. e) Kratičký weyklad na troge zasljbenj P. boha našeho o Krystu. 1613. 8. u Mat. Pardub. f) Krátký a sprostný weyklad některých pjsem swatých. 1616. g) Krátký a sprostny weyklad na dwě kapitoly zgewenj sw. Jana. 1617.

1203. Wýklad na wěřjm Pána Boha. Škola neb cwičenj křest. a wěrné duše dle pořádku článků. v Dan. Adam. z Weleslawjna. W Praze 1588. 8. str. 411 a 13 listů.

1204. Wýklad na skutky apoštolské r. 1589. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 26.

1205. Weyklad knihy zgewenj sw. Jana 1589. Rkp. bibl. weřeg.

1206. Rozgjmánj aneb weyklad pobožný a křesťanský na žalm 32 swatého Dawida. w Praze 1589. v M. D. A. z Welesl.

1207. Modlitby Páně krátké a welmi pěkné wyswětlenj. 1589.

1208. Weyklad křesťanské wěcy k náboženstwj. w Praze 4. 1591. (Pelc. Cat.)

1209. Zykm. Krynyta a) Rozgjmánj žalmu 31 a 80. 1594. 12. b) Spis o artykuljch: Wstaupil do pekel etc.

1210. Tobiaše Mauřenina weykladowé na ewang. sw. Jana. W Praze u Dan. Sedlčanského. 1595. 8. u W. Střjbrského 1598. 8. archů 6 s titulem: S. Jana čtenj s pěkným wýkladem na částky rozdělené, též 1605.

1211. Ewangelia na Neděle a Swátky s krátkým weykladem a s rythmy, od Jana Grylla z Gryllowa staršjho. W Praze 1595. 8. v Gif. Nygryna.

1212. Na desatero přikázánj božj kratičký Weyklad neb wyswětlenj. w Žatcy 1597. 4. Rkp. (Index).

1213. Wýklad pobožný na žalm 91nj sw. Dawida. Nazad přidáno gest kázanj sw. Cypriana o moru a modlitby některé sw.

Otců... za... šťastné wygitj z tohoto swěta. od M. D. A. z Weleslawjna. 1599. 12.

1214. Sixta Palmy a) Wýklad na žalm 78. W Praze 1600. b) na ewang. sw. Jana. 1600. c) Skreyše zlata boha neywyššjho, s rozgjmánjm žalmu 90. W Praze 1612. 8.

1215. Wácl. Steffana a) Wýklád na Jonáše u Dan. Sedlčanského 8. 1600. (1606?) b) na Nahuma tamže 1601. A-D4. c) na Joele 1606. d) na Abakuka 1606. e) na Soffonyaše 1612. 8. A-E. f) na Aggea (bez r.) A-C3. g) na Abdyaše 1612. 8. A-H2. h) na Malachyaše A-D4. i) Scala Jacobaea. Wyswětlenj a wyznamenánj řebřjka sw. Jakuba 1612. 12. k) na Micheaše u Mat. Pardub. 1614. 8. l) na Zackaryaše, u Dan. z Karlsperku 1615. A-O. w 8. m) na Amosa tamž 1616. A-L3. n) na Ozeaše tamž. 1617 A-V.

1216. Wjta Jakše a) Decalogus Dei, nebo Přikázanj deset slow summownj wyswětlenj. W Praze 1602. b) Wyswětlenj na sedm slow Krystowých. c) Wýklad na žalm 122.

1217. Wogenská auprawa krále Dawida: žalmowé 9 a 120, s wyswětlenjm proti národu Tureckému 1604. 8.

1218. Weyklad kapitoly 53 Izaiaše, od Wjta Phagela Pjseckého. W Praze 1605. 8.

1219. Weyklad prostý na neyswětěgšj modlitbu Pánem Kr. wydanau Otče náš, od Sšim. Lomnického. W Praze 1605. 8. str. 455.

1220. Jeremiaše Denharta Skytořjnského Angelika mornjmu neduhu odpjragjcý, weyklad na žalm 91. W Praze 1607. 8.

1221. Cypryana Pešiny a) Wýklad na Agnus Dei 1607. 8. b) Kratičké wyswětlenj slow sw. Jana křtitele: Ay beránek božj, kterýž snjmá hřjchy swěta. W Praze v kněze. G. Hanuše 8. 1612. c) Unquentum fraternae concordiae. Wýklad a wyswětlenj žalmu 133. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 1616. 8. d) Privilegia pie defunctorum. Weyklad Maudr. 3. Sprawedliwých duše etc. 1616. 8. e) Wýklad na žalm 2. w 8. (Index) f) Turris fortissima. Kratičký spis wyswětlenj slow Sšalomaunowých. 1616. 8. g) Divinum somnium Jacobi Patriarchae T. g. wýkład snů, kterých měl sw. Jakub Patryarcha, když šel z Bersabe do Háran. W Praze v Dan. K. z Karlsp. 8. 1618.

1222. Kašpara Artopaei, Synopsis Ps. 22. o Krysta Pána Snjženj a w Auřadu messiašskem powýšenj při památce vmučenj a z mrtwých wstánj. 1610 4.

1223. Via Patrum. Cesta Otcůw buď pobožných, buď bezbožných, pod wyswětlenjm žalmu 94. w Praze 1611. 8.

1224. Jana Herytesa a) Kratičké wyswětlenj 2 a 3. artykulů wjry 1612. b) Adwentnj na roráte weyklad dwau artykulů o wtělenj. 1612?)

1225. Jakuba Petrozeliny a) Pastor t. g. wýkład žalmu 23, w němž Dawid boha swým y wšech wěrných pastýřem wý-

znáwá y z něho se tázj. W Pr. v Gíř. Hanuše 8. 1612. b) Lazarus redivivus, to gest Wyswětlenj a wýklad Hystorye o nemocy, smrti a wzkřjšenj Lazara Betanyenského. W Praze v Dan. Karla z Karlsp. 12. 1617.

1226. Asylum piorum. Traktátek skrowný o prawém Autočišti lidj pobožných, pod korauhwj křjže Krystowa, pod Wyswětlenjm žalmu třetjho, od Jak. Akantydo-Mitysa 1613. 8. W Praze w Impr. kněze Gířjho Hanuše L.

1227. Pawla Nounya Heřmanoměstského far. w Nachodě, Rozgjmánj krátké žalmu Dawidoweho osmého etc. W Praze 1615. 8.

1228. Rozgjmanj aneb wýklad pobožný aneb křesťanský na žalm 112. Praze v Dan. Karla z Karlsperku. 1616. 8.

1229. Šim. Walecya weyklad žalmu 22. W Pr. 1616. 8.

1230. Wiktorina Wrbenského Weyklad listu Krystowa od Ewangelisty geho sw. Jana psaného, a do Laodycee poslaného. 1616. 8.

1231. Matěge Jandy Victoria Ecclesiae triumphantis. Cýrkwe Wjtězytele přeroskošný spůsob, podiwné sw. Janowi od boha zgewenj. 1617. 12. (Index)

1232. Bartoloměge Jaworského Sceptrum. Berla Gešjše Krysta 1617. 8. Při též knize spolu Weyklad na žalm 28. (Index).

1233. Hypomnema epistolarum. Weyklad řečj epištolnjch nedělnjch, od Blažege Borowského far. w Holohlawech. 1617. 4. dwa djly (bez mjsta a tisk.)

1234. Dan. Johanydesa Skočowského řeč Izaiaše Proroka nad mrtwým tělem. W Holom. v Kryst. Kutře. 4. 1619.

1235. Wyswětlenj žalmu XX w Waldsaxu toho dne, když Frydrych za krále česk. přigjmán byl. Od Abrah. Skulteta. Z něm. W Praze v D. K. z Karlsp. 4. 1619.

1236. Exegesis Catechismi D. Mart. Lutheri. To gest Summownj o Sprosté Prawdy Božj provkázanj, menšjho a Cýrkwi Božj obwyklého katechysmu D. Martina Luthera etc. včiněné od kněze Adama Wolffia Benešowského ew. kryst. w Městě Polně Služebnjka. L. p. (w chronostichu 1619) s powolenjm P. Administrátora: Wytištěné w Starém M. Pražském v Matěge Pardubského. L. P. MDCXIX. w 8. A-O po 8 list. P 6 ¼. Připis Djtkám wůbec.

1237. Weyklad na Modlitbu Páně od Matěge Krocýna, far. Rychnowského. 1620.

1238. Galli (Dawida Žlutického) Rozgjmánj potěšitedlné z textu sw. Ewangelium k Neděli 4té po třech králjch přepsaného. 1620. 8. (bez mjsta a tisk.)

f. Postilly.

1239. Jana Straněnského a) Postylla Česká k wžitku mládeži křesťanské, w způsob otázek od neděle Adwentnj až do Welikonocy složená, podlé Exempláře Německého Jana Sfpangen-

berského na česko wyložená. W Prostègowè v Jana Günthera 1546. 4. b) (Gako II. djl): Postylla czeská na obzwláštnj Swátky celého roku k wžitku křest. mládeži. Skrze Jana Spangenberského, kazatele Northauzského w spůsob otázek složená. 1546. Potom (celá Postylla) 4. 1553. (Pelc. Catal.) Pak pod titulem: Postylla česká, anebo Waykladowé na epištoly a ewangelia nedèlnij y také swátečnij přes celý rok, z lat. a něm gazyku w český přeložená, nynij pak w dobrý pořádek a w gednau Knijhu vwedená, Tak gakž táyž Porádek Cýrkew Křesťanská, Od Prwnij Nedèle Adwentnij, až do Poslednij Nedèle po Swaté Trogicy zachowáwá. K wžitku Mládeži křesťanské. W způsob Otázek složená a sepsaná. Od Jana Sfpangenberského: Někdy slawného kazatele w Cýs. Městè Northauzu. Knijžto přidáno gest patnáctero kázanj o mrtwých Tèlijch, y také LX. Přijkladůw z Pijsem sw. wybraných: že se tèla mrtwá magij pochowáwati. Wše od téhož Jana Sfpangenberského sepsáno Figurami pěknými ozdobeno, a wytištěno w Slawném Miestè Normberce, v Jana Montana a Woldřicha Neyberga. L. P. 1557. fol. Silná (142 + 230 + 161..) 540 listů (Tohoto wydánj gest wlastnè tytul hořegšj); pak 1566 tamže w fol. v Woldřicha Neyberga a Tytrycha Kerlacena 3 djly. Rozwržena gest na tři strany: od nedèle Adwentnj až do prwnj Ned. wèlikonočnj; odtud až do prwnj Adwentnj; pak weyklady na epištoly a ewang. o swátcých přes celý rok. Předmluwa gedna od Lutera, druhá Jana Stranènského, kterýž gi český přeložil. Gest mjstem gjzliwá proti katoljkům, čeština dobrá, dobropjsemnost špatnègšj. b) Jana Hoffmeystra Postylla Czeská totiž kázanj na ewangelia, kteráž se w Nedèlské a giné swátečnj dny přes celý rok čtau, a téměř wšecka na Rzjských snèmjch w Wormsu a Rzeznè kázaná. Skrze Jána Hoffmeistra, řadu swatého Augustina. Na česko přeložil Jan Stranènský w Kr. Hradcy. W Prostègowè skrze Jana Günthera fol. 1551.

1240. Postylla Česká aneb kázanj a weyklady na ewangelia, kteráž se w nedèlské dny přes celý rok čtau, wèrnè sepsaná y kazaná, od Tomáže Bawořowského. Wytištèno a dokonáno w Slawném Mèstè Holomaucy v Jana Gunthera 1557. fol. Z též postilly wyšel: a) Wýklad sw. čtenj na weliký Pátek, wytažený skrze Jos. Kljče (Dýtrycha). W Hradcy Král. 1822. 8. str. 94. b) Kázanj o manželstwj. W Praze 1822 8. str. 16. od Jana Dytrycha v Ant. Straširypky. 8. c) Kázanj na Ewang. sw. Jana.. na den sw. Trogice, tamže 1822. 8. str. 22.

1241. Wýkladowé řečj božjch. Dwa djly 1575. 4. (Postylla)

1242. Jana Fera Mohutského kazatele Postylla na Čtenj a Epištoly nedielnj a swateczuj prżes czely rok, aneb kázanj Ewangelické Prawdy, a prawého obecného apoštolského Včenj. 2 djly. W Praze. Nedèlnj y swatečnj, letnj y zymnj djly. Z lat. a něm. přeložená nákladem Gil. Melantrycha z Awentynu. 1575. fol.

1243. Jana Kapity Postylla, t. g. kázanj, kteráž na řeči božj ke dnům swátečnjm přináležegjcý přes celý rok činěna býwagj, od J. Kapity, dwa djly. 1586. 4. (Index) Opět w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615. 4. (dle Indexu obsahuge na neděle a swátky rannj y weliké kázanj s nešporem).

1244. Postylla aneb Wýklad na Ewangelia Nedělnj y Swátečnj od Adwentu až do Welikonocy, sepsaný od Egidia Hunnia, pjsem sw. doktora a Witenberské akad. prof. W českau řeč přel. Wytištěno w Drażdanech 1588. Opět 1628. u Kryst. Megandra, fol. str. XII. a 578 mimo X regist. (Wyšelli II. djl?)

1245. Tomáše Řešátka Soběslawského Postylla djtek, naučenj na Ewangelia nedělnj a swátečnj, wydaná od Kryst. Fišera z něm. přeložená, 8. 1577. Též w Praze v M. Ád. z Weleslawjna 1589. 8. 1601. 1617.

1246. Mart. Philadelfa Zámrského Postylla česká na Ewangelia nedělnj a swátečnj přes celý rok. W Gestkowicých (wésnici na Morawě) r. 1592. w fol. 2 djly. Po druhé w Lipště v Mich. Kupihorského 1602. Po třetj w Drážďanech nákladem Dan. Sedlčanského knihtlačitele a měšťana star. M. Pražského, s přjpisem od pastýřůw ewang. w Čechách a Morawě Kristianowi II. wéwodě a Wolenci Saskému. r. (také) 1602.

1247. Jakuba Wolfganga Wugka z Wagrowce, Postylla aneb Kázanj Ewangelitská na Neděle a swátky celého roku z polského do českého přeložená od Ondřege Modestina 4. W Litomyšli v Andr. Graudence 1592. W Praze v Pawla Sessya 1629. 4.

1248. Postylla ewangelická, weykladowé na ewang. nedělnj, swátečnj epištoly a dni wšednj, střednj a pátečnj, od Bohusl. Bepty Wysokomeytského faráře w Miletině na Bystřicy. 1594. fol.

1249. Jana Achyllesa Beraunského Postylla z latiny přeloložená. W Praze v Giřjka Dačického 1595. 8.

1250. Postylla každodennj pobožná etc. od Giřjho Dykasta z Miřkowa, dwa djly. 1. djl. 1612. 4. str. 515. druhý 1612. str. 366. Pak w Praze v Matěge Pardubského 1614. 8. str. 205.

1251. Jakuba Petrozeliny Kunstatského Postylla aneb kázanj summownj a krátké na epištoly ke dnům Páně nedělnjm přes celý rok..., z samého slowa božjho... sepsané a wydané. W Praze v Mat. Pardubského 1613. 4.

1252. Wáclawa Slowacia. a) Djl postnj wýkladůw rzečij celoročnjch, wzatých z pjsem zákona obogjho, starého y nowého, činěných skrze (gmeno spisow.) Na zámku Dobrowicy u Ondřege Mizery Jarowského 1613. 4. A-Mmm, a 2 listy. b) Wyswětlenj prosté biblj malé, ginak řeči z obogjho zákona božjho na každý den nedělnj y wšednj celého roku. Nákladem P. Johanny Křinecké z Budowa. W Praze u Mat. Pardubského fol. I. djl od Adwentu až do sw. Trogice. 1615-6. II. djl nákladem P. Albr. staršjho Křineckého z Ronowa. W Praze v Jana Cti-

bora Khelského. 1620. fol. od sw. Trogice až do Adwentu (wydal Jan Rozacius Hořowský.)

1253. Postylla katolická, gak kostelnj tak domácý, to gest: Potom toho co se z ewangelium každau neděli, každý swátek přes celý rok čte, krátké wšak důwodné a gadrné, w otázkách rozwedenj a wyloženj, k wzdělánj ctných... mrawůw: gako y k wywrácenj wšj... nešlechetnosti sepsaná pracý dwogjctih. kněze Mistra Sebest. Wogt. Scypiona Plzenského. W Praze 1618. 4. Po druhé s nápisem: Yak kostelnj tak domácý Postylla, To gest: Potom, toho co se z Ewang. každau Neděli přes celý rok čte etc. W Praze v sw. Kljmenta skrze Giřjho Czernocha L. P. 1667. fol. VIII. a 517 str. (Druhý djl) Swatečnj Postylla, Yak kostelnj tak domácý. To gest: Potom, Toho, co se z Ewangelium každý swátek etc. tamž 1668. fol. textu 188 str. Po třetj w Pr. w kollegi sw. Kljmenta skrze Wogt. Giřjho Konyaše factora l. P. 1695. w 4. 1 djl (neděle obsahugjcj) mimo předm. 464 str. 2 djl 187 str. Po čtwrté 1776. 8. w Praze. Dobrá wěcj i gazykem. Roku 1779 wyšel zwláštnj spisek, gakby se té postylly užiti mohlo a mělo, od Lenharta (školastika) etc.

1254. Kazatel domownj, to gest: nawčenj potřebné, gakby hospodářowé w domjch... swých spolu s domácými swými každého dne, zwláště ráno a wečer... sebe k dobrému slowem božjm napomjnati měli od K. M. Konečného. W Kralowé Hradcy 1618. 4. v Mart. Kleinwechtra str. 415. W Brně 1783. 4. Klade na každé ráno: pjseň, řeč, napomjnaku, modlitbu, weršjčky; na každý wečer tolikéž kromě řeči na dwa týdny. W druhém djlu na zwláštnj časy. k. p. půst, wogny, sucho a t. d.

1255. Wiktorina Wrbenského Postylla na ewangelia nedělnj 4. (Index)

1256. Neznámé mi gsau: a) Postylla domownj w 8. b) wýkladowé řečj adwentnjch fol. (Index)

g. Kázanj nedělnj a swátečnj.

1257. Káz. nešpornj na epištoly, od Beneše Optata. (1533?)

1258. Rhegia Urbana Kázanj o falešných prorocých 1538. 8. (Index)

1259. Rozgjmánj o vmučenj Krysta Pána welmi pěkné, od Antonia Korwina psané. Z latinské řeči přeložil M. Zygm. Antoch z Helffenberka. W Praze Pawel Seweryn 1541. 4. Listů 33. Gest wlastně 6 kázanj o Vtrpenj Páně. Opět 1543.

1260. Dytrycha Wjta kázanj o mytj noh. Normber. 1543. 4.

1261. Michala biskupa Sydonienského a) kazanij na weliký Cztwrtek o přeswaté swátosti těla a krwe Páně. Též druhé kázanij na den Božijho Tiela... na Ržijšském sněmu w Augšpurku učiněné L. P. 1548. Přitom gest téhož kněze Michala napomenutj při Sw. Mšy k přijstogijcým. (Ku konci) Wytiſſteno w Menſſym Miestie Pražském Barthol. Netholického. 1549. 4. b) téhož Mohuiského suffragana kázanij patnáctera o přeswaté Mšy

w Augšpurku na Ržijšskem Sněmu L. P. 1548 kazané. Wytištěno w Prostěgowě v Jana Günthera L. P. 1549. 4. archů 22. W Holomaucy 1567. 4.

1262. Tomáše Baworowského a) Desatero kázanj o sw. pokánj, z mnohých včitelnow sw. wiernie sebrané a se wšy pilnostj sepsané. W mensjm m. Pražském v Bartol. Netolického (wydal J. Straněnský) 1552. 4. A-Hhij. Též w Praze nákladem Neureutra 1822. 8. b) O umučenj P. N. G. Kr. křesťanské a pobožné rozgjmánj (w Plzni kázané). W Prostěgowě v Jana Günthera w 8. 1552. c) Dwoge kázanj při slawnosti nowé Mše 1557. Znowu od J. Dytrycha 1822. 8. w Praze v Ant. Straširypky. str. 43.

1263. Řeči psané na přikázanj šestero Páně nowyho zákona. 1554. (bez mjsta) w 4.

1264. Matauše Hradeckého a) kázanj o hromobitj na Horách Kutnách včiněné. W Prostěgowě w 4. 1556. b) kázanj troge na den sw. Trogice téhož na Horách Kutnách na ten čas děkana. W Prostěgowě v K. Ar. 8. 1557.

1265. Prwnj djl knih služby slowa božjho: Počjná se na šest nedělij před Adwentem a zdržuge w sobě památky prawd wjry w boha otce, a skutkůw P. N. G. Kr. prwnjch, dětinstwj a mladosti geho, též y památku wšeho celého žiwota geho. fol. (Na konci) Prwnj den po sw. Wjtu dokonáno L. P. 1557. (Gsau kázanj a čtenj nedělnj). Druhý djl počjná se od neděle, kterááž slowe Dewjtnjk. fol.

1266. Jeronyma Sawanaroly z Ferařj a) kázanj na žalm 50tý. W Prostěgowě v K. A. 1558. b) sedmero krásné a potěšitedlné kázanj o žalostech, bjdách a sauženjch člowěka. W Holom. v J. Günthera 1559. W Praze u Gir. Melantrycha 1565. 1573. 1576. 12.

1267. Matěge Hrušky kázanj na Ewangelia, kteráž se w cýrkwi božj přes celý rok w neděli čtau. Rkp. fol. 1561.

1268. Kázanj křesťanská s krátkými wýklady Fridr. biskupa Wjdeňského na ewangelia přes celý rok, z lat. přel. od Tomáše Režela. 1561. 4. 1574 a 1578. 4. W Praze u Gir. Černocha a Mich. Petrle.

1269. Petra Perysterya z Tayna Horšowského Kázanj w neděli dewátau po sw. Trogicy w kostele na hradě Pražském, o přigjmánj welebné swátosti oltářnj pod obogj spůsobau tak gakž nynj wůbec žádagjcým od koncilium sw. Trydentského dowoleno gest... 4. w Praze 1564. listů 34.

1270. Girjho Netolického Šestnácte kázanj o bjdě nyněgšjho našeho žiwota. W Praze 1568. Připis P. Zděnkowi z Sternberga. A-R4. Opět w Pr. u G. Jakobea Dačického 1588. 8.

1271. Jana Straněnského a) Jana Fera kázanj XII. o pokánj a o podobenstwj o synu marnotratném, z něm. W Praze v Jana Gičinského 4. 1569. b) Kázanj etc. 1577. fol.

1272. Erazma Roterodamského Kázanj pobožné a křesťanské o nesmjrném a newyprawitedlném Božském milowánj. W Pr. v Giř. Melantrycha z Awentynu. 1573. 8.

1273. Jana Boleslawského Kázanj o bohatcy pekelnjku a Lazarowi nebeském měšťanu. W Praze v G. N. 4. (bez r.) A-T2.

1274. Kázanj o hrozné kométě, kteráž se žačala wkazowati ten den po sw. Martině s wečera l. P. 1577.... od kněze Walentina Šubara Laudškronského... kazatele w Domažlicých. W Praze v G. Melantrycha z Awentynu a M. Dan. Adama Pražského 1578. 4. listů 24. (s modlitbau a s pjsněmi).

1275. Kázanj o třesenj země w 1 neděli postnj na Horách Kutnách. 1580. 4.

1276. Giřjka Šerera Sedmero kázanj o Antykrystu, v A. G, 1585. 8. (bez tit.)

1277. Syxta Kandyda kázanj o země třesenj 1588.

1278. Jana Stelcara Želetawského a) Kázanj o zlořečenstwj lži, krádeži, wraždě a cizoložstwu. b) Kázanj dwoge na 4tau kapitolu Ozeaše, a o hrozném porodu. (Index)

1279. Wáclawa Brosia a) Jakuba Feychta pět kázanj na dwadceti neslušných přjčin a zgewných klamůw od Pikhartůw.. proti katolickým smyšlených. Z něm. přel.. W Litomyšli 1589. 8. 1591. 8. W Praze v Paw. Sessya 1628. 8. b) Giřjka Šerera S. J. křesťanská wogenská kázanj, přel. z něm. W Litomyšli v And. Graudence 1596. 4. A-H. Gsau tři kázanj lid wogensky proti Turku wzbuzugjcý. c) Gisté vměnj a zakljnánj proti střjlenj, bodenj, sekánj, laupeži, pálenj: proti pádu a zahynutj w bogi aneb zagetj od nepřátel.. w něm. řeči wůbec wydané a na troge kázanj rozdělené od Giř. Šerera S. J. a nynj w český gazyk přeložené od K. W. B. D. H. 1596. 4. Andreas Graudenc (w Litomyšli).

1280. Ludwjka Lawatera kázanj troge o drahotě a hladu, přel. Pawel Slowacius. 1591.

1281. Giřjka Sferera S. J. kázanj o slawném swátku těla božjho a procesfy, (přel.) (W Praze) 1594. 4.

1282. Celoročnj řeči božj z star. y now. Zákona k každému dnu nedělnjmu y wšednjmu rozdělené a rozšjřené. W Praze v Giř. Jakobeusa Dačického. 1594. 4.

1283. Jana Zahuměnského z Wolině a) Kázanj o swaté trpěliwosti. 1596. 8. b) Kázanj potěšitedlné wšechněm pod obogj přigjmagjcým. W Praze 1619. 8.

1284. a) Jana Staršjho Mathezya Hystorye Pána Spasytele našeho G. Kr. Přeložena od Benjam. Petřka z Polkowic. a djly. W Praze u Dan. Sedlčanského 1596. fol. (Gest 32. kázanj.)

1285. b) Jakuba Melissaea Krtského o powodni škodliwé l. 1598. na rozličných mjstech stalé, kázanj troge před pohřbem, při a po pohřbu těl lidj ztopených činěné na Horách Kutnách. W Praze v Dan. Sedlčanského. 8. 1598.

1285. Jana Achyllesa a) kázanj kratičké o moru. 4. 1599. b) Eortologia, To gest kázanj swátečnj aneb wýkladowé... o

žiwotu, prácy a smrti sw. apoštolůw etc. W Praze u Gif. Hanuše Landškronského 1611. 8.

1286. Kázanj na tři stránky rozdělené kněžjm a spráwcům duchownjm náležegjcý l. 1599. Rkp. weř. Bibl.

1287. Kázanj nedělnj ze XVI. stol. Rkp. Bibl. weř.

1288. Jana Herytesa z Král. Hradce, 5 kázanj o hanebném a mrzutém opilstwj neb ožralstwj, kázané w Knjně Hor Zlatých 1600. 12.

1289. Martina Tribalia a) Gedenactero kázanj pohřebnjm wšem křesťanům k rozgjmánj wšitečné a potěšitedlné. l. P. 1600. w 4. A-T5. (Gsau kázanj o smrtedlnosti lidské gednagjcj, nepravě pohřebnj nazwaná; k nimž 3 kázanj o moru připogena gsau) b) kázanj o setrwánj wolených božjch v wjře. 1602. 4.

1290. Giřjka Tesáka Mošowského (děkana w Kauřjmě) a) heptalogus Christi. Kázanj na sedm slow krystowých 1601. a 1605. (u Balb. 1609. b) Gallicinium etc. O Kohautowém zpjwánj w domu Kaifášowém 1604. c) De avaritia. O lakomstwj. 8. d) Genethliacon Christi Theanthropi. O Narozenj Krysta, kázanj kteréž měl v P. Marye na Lauži, w Praze 1606. 8. 1611. (Balbin držel toto káz. a ono o sedmi slowech Kr. za neylepšj.) e) Stella nova et Cometa t. g. křesťanské a pobožné wyswětlenj, co hrozného komety . . . předzwěstugj a s sebau přinášegj. W Hradcy nad Labem kázané 8. 1607. f) Christi ad mulieres concio 1607 8. g) De hierologia. Kázanj prwnj w Kauřjmě učiněné. 1608. 8. h) Te Deum laudamus, o weliké přjzni Narodu českého pod obogj přigjmágjcjho. Spis křesťanský. 1609. 4. (kázanj?) i) Nowé léto (kázanj) 1610. k) Collis vinaria. O Winohradech. W Praze 1611. 8. (kázanj?) l) Martinianus anser. Swatomartinská hus. 1612. 8. m) Potus angelicus. Angelský traňk. n) Christi duo miracula. 8. o) Tenebrae Christo patiente factae. O zatměnj slunce (při vmučenj Páně) w Praze 1614. 8. p) Salvus conductus. O šťastném třj stawů getj k sněmu do Buděgowic. Kázanj dle žalmu 121. v sw. Haštala. 1614. 8. q) O neyswětěgšjm a neytěžšjm křjži a vtrpenj P. G. Kr. 1615. 8. r) De fatalibus temporibus kázanj na nowé léto 1616. 8. s) Philadelphia etc. O swornosti bratrské, kázanj na žalm 133. w Pr. 1616. 8. t) Zlý a nemilý host; o Ohni. u) De S. Joanne Praecursore. O slawné památce sw. Jana Předchůdce, kázanj 1617. W tom chwálj Hawla Žalanského, hlawnjho, gak práwj Kljč, kacýře.

1291. Jana Oxiopa Sabbatena Kázanj o duchownjm a poswatném Těla a krwe páně požjwánj 1602.

1292. Gif. Hanuše Landškronského a) Soli Deo gloria. amen. (Chron. 1602). Na odchodné kázanj posledaj včiněné w chrámě P. v sw. Gindřicha w Nowém městě Pr. . . . s pjsnj českau a lat. Valedictio etc. W Praze w Impr. Šumanské 4. 1602. A-G. (Šel do Postoloport za kazatele.) b) Deset zasljbenj božjch o Messiášowi (na způsob kázanj) 8. 1612.

1293. Neyprwněgšj kázanj w Žamberku včiněné w neděli 4 po welikonocy 1603. 4. (Index)

1294. Blažege Borowského a) Dewatenácte kázanj o sw. pokánj. W Hradcy u Mårt. Kleinwechtera 1603. a 1616. b) Troge kázanj o umučenj a wzkrjšenj. 8. c) Řeč učiněná etc. 8. d) Valete etc. 8. (Index)

1295. Sedmero kázanj o žiwotu wěčném, sepsaná od Lukáše Pollia, přeložená z něm. od Mik. Řidla z Nagenperku. W Praze w Impr. Petrlowské 1604. 8.

1296. Giř. Zabillanského, Horského a) kázanj swadebnj při oddawcých P. Wácl. Míchka z Radostnu. W Pr. v Jana Sedlčanského 8. 1604. b) kázanj o stawu sw. manželském 4. 1611.

1297. Polikarpa Laysera wyswětlenj křesť. katechysmu w 8 kázanjch. W Drašďau. 1606. 4.

1298. Zacharyáš Bruncwjk wydal: a) Limodia epidemica. Kázanj o morowé ráně gjzliwé. W Praze 1606. 4. w Impr. Šumanské. b) Ecclesia catholica christiani agminis (chronogr.) Kázanj o cýrkwi sw. katolické. w Praze 1607. 4. v Woldř. Waldy. c) De incarnata verbi D. massa. (chronogr.) Kázanj o wtělenj. W Praze 1607. 4. Sfuman. d) Kázanj o zemětřesenj, kteréž se stalo leta dobjhagjcýho we čtwrtek w oktáb sw. Ondřege. Připsáno radám města Wysokého Meyta. W Litomyšli v Andr. Graudence 8. 1607. (Důležité). e) De saCra atqVe VeneranDa trIaDe. Kázanj o gedinėm Bohu w podstatě a trogjm w osobách. W Praze 1611. 4. f) Idolorum supplantatio (chronogr.) Kázanj, že obrazowé trpěni býti nemagj. (1612) 4. g) Ascensionis Jesu Mediatoris nostri assertio. (chronogr.) Kázanj o na nebe wstaupenj (1612) 8. h) Kázanj o Michalowi Archandělu. 1612. 8. (bez mjsta) w Praze A-C7. i) Mediatoris nostri Jesu Christi assertio. (chronogr.) O gedjném prostřednjku. (1612.) k) O wzkřjšenj. Kázanj? l) Kázanj o prawém a gedinėm očistcy křesťanském. W Praze 1613. m) Kázanj o osprawedlněnj člowěka před Bohem. 1613. n) O smrti vtrpné prostřednjka našeho Kr. Pána, složené den welk. Pátku. w Praze v Mat. Pardubsk. 8. 1613. o) Kázanj o postu prawém křesťanském w Nedělí prwnj postnj. W Praze 1613. 8. p) Zrcadlo kacjřstwj. 1614 8. q) Kázanj o hrozném zemětřesenj w kragi Bechynském y ginde stalém, w Praze 1615. v Dan. z Karlsberg. 8.

1299. Kázanj o lásce 1605. od Jana Sixta z Lerchenfelsu.

1300. Jana Wácl. Cykady a) Cesta k žiwotu wěčnému, z mnohých autorůw sebraná, a na spůsob kázanj na gisté ročnj ewangelia složená. W Praze w Impr. Sfumanské 1607. 4. Gsau wlastně 4 traktáty w spůsobu kázanj. α) O wjře, naděgi a lásce. β) Autočiště křesťana wěrného t. g. kázanj vkazugjcý cestu, co by w nyněgšjch zarmaucených časech měl činiti etc. W Praze (1606) w Impr. Sfumanské. 4. A-Q. γ) Bezpečné a prawé křesťanského člowěka rozweselenj a gisté očekáwánj neomylného spasenj. Kázanj na ewangelia ročnj. W Impr. Sfumanské 4.

1607. d) Hody křesťanské, na které bůh otec skrze syna swého zůwe, a na nichž wěřjcým slawné pokrmy na wěky trwagjcý připrawuge. W Praze w Impr. Sstumanské 4. 1607. h) kázanj o těle a krwj Páně 4.

1301. Zygm. Trybucelinsa Pražského, kázanj o tagemstwj wečeře P. ně 1606. 4.

1302. Wácl. Steffana Teplického Genealogia Christi: Rod Krysta P. w kázanjch obsažený. W Praze 1607. 8.

1303. Wácl. Widemana Gičinského kázanj s napomenutjm. O našjch bjdách a těžkostech. W Praze u Dan. Sedl. 1607. 8.

1304. Wácl. Kryšt. Aunhoštského a) Kázanj o narozen. Páně 1607. b) káz. o těžkosti dlauhé. W Praze u Jonaty Bohutského. 4. 1612.

1305. Rzeči celoročnj božj z starého a nowého Zákona. W Praze Gif. Dačický. 4. 1607.

1306. Řeči božj starého zákona, a propowěděnj wysoce včených mužů, a pobožných lidj pohanských a křesťanských. 1608.

1307. Wjt Jakeš wydal: a) Dwě kázanj z třetjch Králowských. b) Kázanj o wogně 1608. (O wálečných přjčinách. Index). c) O zadržowánj a wylewánj deště (z 3. k. Mog. kap. 5. etc.) d) Kázanj troge w čas nastáwagjcýho zlého, v prostřed, a po sprošténj zlého. W Praze v Paw. Sessya 1618. 8. e) Encoenia perpetua. O ustawičném poswjcenj, neb o Husę (bez r. a m.) Index (kázanj?) f) Zrcadlo rodiny bezbožné. W Praze v Matěge Pardubského. 8. 1615. (kázanj?) g) Kázanj při prwotinách nowého služebnjka cýrkewnjho w chrámě sw. Gindřicha na Now. Měst. wykonané. W Praze u Mat. Pardubského. 8. 1618.

1308. Jak. Petrozeliny a) Rozgjmánj napomenutedlné o pokogi lidu božjmu w městě Třebjči předkládané. W Praze v Jana Otmara 8. 1608. b) Vivens disce mori (chronogr.) kázanj o tom, gakby měl člowěk žjw býti, aby dobře a šťastně mohl umřjti. W Praze v Mat. Pardubského. 4. 1613.

1309. Wácl. Słowacya. a) kázanj, neb rozgjmánj o bjdnosti a nestálosti wezdegšjho žiwota, o radosti a sláwě wěčné nebeské. W Dobrowicy 1610. 8. b) Historye o Vtrpenj a smrti newinné G. Kr. syna božjha Pána našeho, ze wšech čtyr ewangelistůw w geden spůsob shromážděná, a z swědectwj obogjho zákona, též z pisůw některych starých otcůw a vpřjmných včitelůw swatého ewang. ač prostě, wšak vpřjmně a pobožně pro lid obecný... wyswětlená a w kázanjch postnjch hlásaná. fol. men. (Index uwodj 4.) 1615.

1310. O neysw. Wečeři P. N. G. Kr. od něho pod obogj spůsobau nařjzené. Prawdiwé a vpřjmné kázanj 12. 1610.

1311. Hawla Žalanského a) Spis neb kázanj prwnj o sw. mučedlnjcých českých Janowi z Husynce a Jeronymu z Prahy kazané w Betlemě 1611. 8. b) Spis o welikých, těžkých a krwawých protiwenstwjch cýrkwe, o weliké stálosti mučedlnjků če-

ských, francských, nydrlandských, kázaný 1619, wydaný w Praze 8. (Index) c) Spisowé o mučedlnjcých českých, kázanj 2, 3, a 4té, w Betlemě a u sw. Gilgj činěné. 1619. 8. d) Ku památce mučedlnjků našich českých, spis neb kázanj 5té w Betlemě 1614. kázané, a wydané 1619. e) O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi káz.

1312. Kázanj utěšené o proměněnj P. G. Kr. od Sixta Palmy Modličanskeho. 1611.

1313. Wácl. Mathyadesa Kázanj na odchodné (Index).

1314. Kázanj k wýstraze nezřjzeného lakomstwj, od Gi-řjka Sekwenydesa chotěbořského, faráře w Litomyšli. W Praze 1612. 12. W Impr. kn. Giřjho Hanuše.

1315. Cypryanа Pešiny a) Lumen ad revelationem gentium 1612. 8. (Index) b) Kázanj o wdowách. 1612. 8. w Impr. kně-ze Giř. Hanuše A-H. (wlastně 6 kázanj neb otázek) c) Kázanj neb Spráwa o Morowé ráně. 1614. 8. d) O ohni žateckém, kazanj. 8. e) Kázanj o pádu dobytka. 1616. 8. f) o poswěcenj chrámu. g) Kázanj dwoge o posýlánj k nám Angelůw sw. 8. 1618.

1316. Jana Waleše Hlas Božj wolagjcý k swobodě otrokůw mammonowých, kázanj w neděli 15 po sw. trogicy. W Pra-ze 1612. 8.

1317. Sim. Walecya Kázanj krátká a sprostá o naprawe-nj žiwota křesť. o lakomstwj, opilstwj, smilstwj, cyzoložstwj, přisahánj, lánj, hromowánj, špinawém mluwenj, taucých, o po-kánj. W Praze 1614. 8.

1318. O hladu pokutě božj hrozné kázanj od J. Rozacya Hořowského 1616. 8. W Praze u Mat. Parduského.

1319. Izaiaše Kamilla Wodňanského Kázanj patero o slowu božjm. W Praze 1616. 8.

1320. Oprawdowý Kontrfekt odporného boge a potýkánj bogownjkůw rytjřugjcých pod praporcem Krysta Pana od Mat. Ondřege Kracowského z Hradce Gindř. W Praze 8. 1616. gest kázanj 12 w prwnjm, a 3 w druhém djle, u Dan. Karlsb.

1321. Nobilitas et gloria t. g. důstognost a wywyšenost sw. manželstwj mezi Přemyslawem z Žerotjna.. a Mar. Šlikow-nau z Holegče. Od J. Hertwicia. W Praze 1617. 4. listů 13.

1322. Jana Kampania kázanj strašliwé o zkáze města Ge-ruzaléma. W Praze Jan Střjbrský. 4. 1617.

1323. Jana Jak. Heilmana, Mansfeldského polnjho kazatele. Djkčiněné kázanj, kteréž při dobytj města Plzně w kostele sw. Bartolomège konané bylo. W Praze 1618. 4.

1324. Matège Krocyna Ars bene beateque moriendi. Ká-zanj o dobrém skrze časnau smrt wykročenj, w Hradcy nad Labem. 1618. 8.

1325. Jana Flaxia mladšjho z Čenkowa a) troge kázanj ku wýstraze wšem wěrným křesťanům o třech neyhlawněgšjch hřj-šjch, o hodowánj, o smilstwu a swáru. W Praze u Dan. Karla z Karlsp. 4. 1618. b) kázanj o postu 4té kázanj. (Index)

1326. Kázanj o neyswětěgšj weřeři P. n. G. K. 8. 1618.
1327. Jana Locyky a) Káz. o trpenj K. P. 1618. b) O posledňjm saudu 1618. c) giná káz. od swogjch, gak dj Balbin, welmi chwálená.
1328. Augustyna Mitysa kázanj o powětřj, kteréž l. 1619. na den sw. Jana křtitele na mnoha mjstech bylo. W Hradcy nad Labem v Mart. Kleinwecht. 12. 1619.
1329. Kázanj proti kostnieým a reliquijm papežským, od Mathyáše Kultraryusa far. w Rokycanech. W Praze 1619. 8.
1330. a) Adama Klementa kázanj. b) Kázanj několik Matěge Plzenského. (w Balb. boh. doct.)
1331. Bartoloměa Kutnohorského Kázanj krátké ku potěšenj a napomenutj pobožným wogákům. W Král. Hradcy v Mart. Kleinwechtra 1619.
1332. Wáclawa Knobelia Časlawského Natiwitatis J. Chr. salvatoris nostri assertio, Kázanj o prediwném narozenj pána G. Kr. W Král. Hradcy 1619. 8.
1333. Jeronyma Střjbrského z Českého Brodu far. w Lewčicých kázanj o metle sucha. (1619?) Index.
1334. Jana Prokopiusa Litoměřického a) Kázanj napomenutedlné o třesenj země w Kragi Hradeckém. W Hradcy Král. 1620. b) Slow božjch o sw. Anně prorokyni wyswětlenj, kázanj na den sw. Anny, w Praze 1620.
1335. Řeč o častém rozgjmánj Lodičky Krysta P. a wlnobitj gegjm, od Dawida Hawlowa Žlutického, far. Mukařowského. 1620.
1336. Abrah. Skulteti a) Krátká... zpráwa o modlářských obrazých (kázanj). W Praze v D. K. z Karlsperka 1620 4. listů 14. b) Wyswětlenj žalmu XX w Waldsaxu 24. Řjgna 1619 včiněné. Item: Kázanj druhé w kostele Wšech swatých na Hradě Pražském konané, z něm. přel. W Praze v Dan. Karla z Karlsperka. 4. A-F1. (1620).

h. Kázanj pohřebnj.

1337. Jana Augusty, swědectwj pobožné o Vroz. P. Justyně z Kunstatu, manželce P. Bohuše Kostky z Postupic, a na Litomyšli, při pohřbu gegim, w Litomyšli 1544. 4.
1338. Jana a Cyryaka Španenberga kázanj pohřebné třidcatero a čtwero z Ewangelisty sw. Lukáše sepsané, v Jana Gunthera 1559. b. m.
1339. Kázanj nad tělem mrtwým řjmského cjsaře, Vherského a českého krále, včiněné w gtau Neděli po sw. Trogicy skrze Mathyaše Cytharda kazatele dworského. W Praze v Šeb. Oksa 4. 1564.
1340. Frant. Firlinga Pohřebnj kázanj o křesťanském žiwotu a blahoslaweném skonánj Pollia Lukáše 1583 učiněného. W Praze w Impr. Peterlowské. 1604. 8. Poll. Lukáš byl kazatel we Wratislawi něm.
1341. Jana Stelcara Želetawského nad tělem vroz. Panj Johany z Waldsteyna w Koceradech kázané 1584. 8.

1342. Pohřebnj památka Petra Kodycylla z Tulechowa, akademie pražské rektora, od Wácl. Dobřenského. W Praze 1590.

1343. Giřjka Šerera kázanj při pohřbu vdatného reka, a wysoce vrozeného knjžete Pána P. Karla hrabète z Mansfeldu, Pána w Holderyngu. Z ném. přeložený. W Praze v Gjř. Nygryna. 1595 (MD·C) 4. A-D.

1344. Druhé kázanj nad Vrozen. P. Wiktorynem Křineckým od Wácl. Slowacyusa. 1602.

1345. Kázanj při pohřbu vroz. Rytjře Gindř. Kunrata Wenceljka z Wrchowišť od Melichara Lužského faráře w Cethorazých, W Praze. 1604, 4.

1346. Jana Zahumenského a) Kázanj pohřebnj na památku rodu P. z Wřesowic. W Pr. u Pawla Sessya, 8. 1606. b) kázanj nad tèlem P. Mathyaše Kapljře z Sulewic. W Impr. Šumanské, 4. 1610.

1347. Giřjho Tesáka a) pohřebnj kázanj nad Vroz.P. Wác. Giskrau z Sobenice rodičem, prymatorem mèsta Hradce Králowé. 1607. W Praze u Dan. Sedlčanského. 4. listů 10. b) o smrti uroz. P. Trubky Wácl. z Rowin. 8. (Index) c) Funeris exequiae etc. O smrti a slawném pohřbu wys. uroz. P. Zykmunda Smiřického, W Praze. 1608. 4. listů 20.

1348. Wácl. Fabrycyusa, far. Hořického. Monumentum Wys. Vroz. P. Zykmunda Smiřického. W Praze. 1608. 4. listů 14.

1349. Kázanj nad mrtwým tèlem Vroz. P. Popela z Lobkowic, neywyššjho hofmistra a kamrmistra král. česk. kterýž umřel. 1609. 24. Máge, od Jana Sixta z Lerchenfelsu. (Řeč ta dle Balbjna Cjsaři Rudolfowi a wšem shromážděným z wyššjho i nižšjho stawu welice se ljbila.) W Praze u Mik. Pštrossa w 4. A-Ds.

1350. Monumentum Vroz. a statečného rytjře P. Jana z Proseče a na Girnich, raddy saudu neyw. Purkrabstwj P. 1612. W Praze u G. Hanuše. 4. (Gsau 3 kázanj) A-F.

1351. Giřik. Dykasta z Miřkowa a) Kázanj pohřebnj při pohřbu Jaroslawa Trčky z Lippy a Panj Nosticowé z Belowic. Připogeno gest k Postylle geho. 1612. 4. b) Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Wáclawem Smiřickým. 1614. c) Kázanj pohřebnj při pohřbu P. P. Barbory Floktowy 4. 1612.

1352. Wácl. Steffana Teplického a) Kázanj dwoge pohřebnj nad tèly.. dwau pacholátek Matège a Samuele.. synůw Cypryana Pešiny Zateckého.. W Praze 1612. u G. Hanuše. 4. b) Kázanj po pohřbu Uroz. P. Adama Slawaty. 8. 1616. c) Homilia pohřebnj nad smrtj P. Alžběty, manželky P. Samuele Fontyna Klatowského radnjho Chrudjmského. 8. 1617. d) Čtyry rozgjmánj nad smrtj P. Pawla Styrského z Radotina. 1616. 8. e) Kázanj při pohřbu Jak. Uzenockého Hornjka. W Praze u Sam. Ad. z Welesl. 1617. 8. f) Kázanj pohřebnj při pochowánj Adama Jenikowského mládence. 4. 1617.

1353. Jana Wácl. Kodedy a) Kázanj nad mrtwým tèlem Anny dcery P. Wácl. Samce z Stráže. 4. W Praze u Gind. Ha-

nuše. 1612. b) Kázanj nad mrtwým tělem Alžběty z Waldsteyna W Praze u Matěge Pardubského. 1614. 4.

1354. Matěge Cyra Artium universarum . . aneb kázanj o tom, kterakby člowěk křesť. dobře, šťastně . . umřjti mohl, při pohřbu knjž. Petra Woka Ursina z Rožemberka. W Praze u Gij. Hanuše. 1612. 4. listů 19.

1355. Jana Rosacya Hořowského a) Powěst dobrého gména uroz. P. Wratislawa z Mitrowic. Trogj kázanj pohřebná, w Praze u G. Hanuše. 4. 1613. b) Kázanj pohřebnj nad tělem mrtwým uroz. a poctiwé Panj Polexeny Šternberkowé roz. z Waldšteynu etc. 6 Března 1620. W Praze u Jana Ctibora. 4. (Na konci) Tato knjžka wytištěna . . . MDCXXI. str. 24. (s pjsnj.)

1356. Blažege Borowského z Borowa a) Processus aneb wypsánj slawného pohřbu . . . P. Albrechta W. Smiřického z Smiřic . . . též y kázanj pohřebnj. Wyt. u Matěge Pardubského 1614. b) Manipulus concionum funebralium. Kázanj pohřebnjch Snopček swázaný a sepsaný z pjsma sw. a učitelůw cýrkewnjch. Dwa djly. W Hradcy Král. u Mart. Kleinwechtra. 8. 1616. c) Kázanj nad Gijřjm Zárubau.

1357. Syxta Palmy Modličanského Monumentum. Pjseň a památka pohřebnj o žiwotu, smrti a pohřbu P. Albrechta Smiřického. 1614. 8. Přidána gest spráwa o rodu, žiwotu a skonánj geho.

1358. Wjta Phagela Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1359. Tobiaše Wjtwánya Mezeřického děkana Náchodského Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1360. Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým od Wjta Jakeše. 1614.

1361. Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým od Jana Carchesia (faráře w Kostelci bljže Náchodu) 1614.

1362. Matěge Plzenského Kázanj při pohřbu Uroz. Panj Alžběty Waldšteynowé, manželky P. Adama mladšjho z Waldšteyna, Pána na Hrádku w Lobosycých etc. neywyššjho Purkrabjho země České od Matěge Plzenského kazatele w Pořičj nad Sazawau. 1614.

1363. Wácl. Caryona kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1364. Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým od Jak. Akantydo Mitysa. 1614. 8.

1365. Wjta Falckrab. Klattowského, far. Skalického Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1366. Bohuslawa Klatowského z Zatče, děkana Hořického kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1367. Wiktoryna Ad. Martinského, far. w Sluštицých kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1368. Adama Spacyera Kaurjmského, far. w Řjčanech, Kázanj pohřebnj nad Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1369. G. Steffanydesa Chrudjmského, far. w Mèstcy Král. Kázanj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1370. Šimona Steffanydesa Husynského, far. Libunského Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1371. Kázanj pohřebnj nad synáčkem rytjře P. Ctibora Witanowského z Wlčkowic od kn. Matège Eteaia, ginak Chládka Sušického. W Praze u Mat. Pardub. 4. 1614.

1372. Kázanj pohřebnj při doprowázenj tèla mrtwého k hrobu Panj Woršily Manželky P. Šim. Šudy z Semanina, činèné od kn. Štèp. Olomučanského. W Praze u Matège Pardubského. 4. 1614.

1373. Památka pohřebnj o žiwotu a smrti urozeného a statečného rytjře P. Tomáše z Proseče na Girnách od Bart. Košlanského. (bez m. a tisk.) 1615. ?

1374. Lukaše Hanzeliusa dwoge kázanj pohřebnj nad tèlem Panj An. Magd. Wenceljkowé z Malowic, w knjžce: Spis o promènách etc. 1615. (w. Wzdèlaw.)

1375. Pawla Nonnia pamèt pohřebnj pobožné matrony Panj Doroty Špatowy. 4. 1616.

1376. Cypriana Pešiny Adolescens resuscitatus. Dwoge kázanj pohřebnj o wzkřjšenj mládence w Naim při pohřbu Uroz. a stat. Rytjře P. Jana Chotochowského z Nebowid a na Hostačowé. W Hradcy Král. u Mart. Kleinwechtra. 1616. 8. A-F4.

1377. Ars bene moriendi. Pohřebnj kázanj nad Uroz. P. Apolenau Hornateckau. 1616. 8. (Index.)

1378. Jana Thaddea staršjho Mèzřického a) Pohřebnj promluwenj při pohřbu P. Adama Slawaty z Chlumu, a z Košumberka 1616. 8. b) Kázanj nèkteré pohřebnj o nešťastné a welmi žalostiwé přjhodè, pádu, zařjcenj a zbitj nèkterých pánůw, y giných mnohých. (Index)

1379. Reč na pohřbu Hrab. Giřjho Turza († 1617. 19 Un.) držaná od Eliáše Lániho. wytištèná w St. mèstè Pražském.

1380. Kázanj nad mrtwým tèlem poctiwého mládence Jana mladšjho Činowského z mèsta Zatče, synka slowútného P. Jana Staršjho Činowského, mèšťana a senatora mèsta Zatče nad Ohřj od Jak. Hraba Dobršinského dèkana Hradeckého. W Král. Hrad. u Mart. Kleinwechtra, 1618. w 4. listů 6.

1381. Jana Hertwicia a) Tumulus horrendi homicidii. To gest pohřeb slowútného a počestného muže P. Jana Šmegdýře mèštènjna Now. M. Pražského.. od neważných soldatůw, w swé zahradè na Botjči pod Wyšehradem.. postřeleného. W Praze u Paw. Sessia. 1618. 4. listů 10. b) Funebre officium, to gest: Služba počestného pohřbu poslednj wážnosti křesťanskau nad tèlem,. počest. a bohab. mládence P. Martina Budygera z Hohenšteyna. W Praze. 1619. 4. listů 11. c) Nuptiae neb Swadba ženicha meyžádostiwègšjho P. G. Krysta s poswèceuau w Duchu sw. newèstau, milostným dèwátkem a rozkošnau pannau Kateřinau dcerkau.. P. Luk. Karbana z Wolšan. 1620. 4. listů 8.

1382. Jana Cyrilla kázanj pohřebnj na Albr. Jana Smiřického. 8. 1619. (Pelc. Cat.)

1383. Káz. pohřeb. nad Uroz. Panj p. Polexenau, Sternberkowau roz. z Waldšteyna, a na Pátku etc. od Kryštoffa Megandra kaz. ewangelického w městys Postoloprtech 1620. w Praze u Jana Ctibora. 4. listů 16.

i. Służebnosti cjrkewnj.

1384. W Bratrské gednotě při službách auřadu kněžského w těchto knihách položeny gsau Správy. W Bolesl. 1527. (Index)

1385. K kazatelskému auřadu se oddati chtěgjcýmu Mladency, krátká spráwa. 1541. (Index)

1386. Jana Chyského Enchiridion. To gest skrowně a krátce složené knjžky, a vkázanj mjst Artykulůw obecných, o swátostech a giných wšech Cýrkwe sw. pořádcých. W Praze v Jana Kosořského 1555. 8.

1387. Letanie, Condukt a některé Antyffony cžeské 1558. 12.

1388. Tomáše Günthera, kazatele w Glauchowě Artykulowé o porodu a křtu dětj. 8. a 12. (okolo 1567.) Index.

1389. Navčenj krátké slowa božjho: kterak zarmaucenj, nemocnj a vmjragjcý wyvčowáni a potěšowáni býti magj 1573. 12.

1390. Agenda Cžeská, to gest Spis o Ceremonyjch a pořádcých cýrkewnjch. W Lipště skrze Giřjka Deffnera 1571. 4, 1581. 4. ib.

1391. Služba křtu swatého. 1580. 12.

1392. Agenda, aneb spůsob Oddáwánj k stawu manželskému. 1580. 8.

1393. Agenda Hussitica. w 4. (bez r. a mjsta) Index.

1394. Agenda zpráwy a posluhowánj cýrkewnjho na horách Kutných. Rkp. (1589) we weř. Bibl.

1395. Sim. Lomnického Postnj zwyk t. g. krátký spis a křesťanské navčenj o zwyklém a starobylém křesťanském postu. W Praze v Giř. Nigr. 8. 1589.

1396. Pawla Mathyadesa Hradeckého Artykulowé, podle kterýchž nawštěwowány, a zkušowány býwagj cýrkwe w Sasých. 1593. 8.

1397. Weyklad mše swaté od Bartol. Flaxia.

1398. Prawidlo služebnostij Cýrkewnijch t. g. Shromážděnj wšeho spolu, čehož se při služebnostech Páně w Cýrkwi sw. od starodáwna vžjwalo a vžjwá, od těch, kteřjž w Jazyku Cžeském Služebnosti Božj konagj..., shromážděné, sprawené a složené od kněze Tobiáše Záworky Lipenského, (t. z Lipnjka), Děkana Daubrawického. L. P. 1607. fol. 150 archů. (bez mjsta a tisk.) Přjpis Jan. Zeydlicowi z Sšenfeldu. Rozwržena na 3 djly. a) Nedělnj oběti mešné na celý rok b) spráwa služeb-

nosti Swatých c) o giných služebnostech: o křtu a. t. d. Čeština dobrá.

1399. Spráwa potřebná o bratřjch, saudcých, pomocnjcých při zbořjch Páně w gednotě bratrské od Staršjch též Gednoty wydané 1609. 12. bez mjsta a tisk.

1400. Hawla Žalanského a) Knjžka o Služebnosti a služebnjcých swatého Ewangelium. W Praze v Jonaty Bohutského z Hranic 1615. 8. str. 186. b) napomenutj pro kněžj zwlášt mladšj, kterakby se při swé prácy doma, při božjch službách, w chrámě y wůbec mezy lidmi mjti měli. w 8. archů Ciij.

1401. Jana Peyta Hostaunského a) Knjžka prwnj de Benedictionibus. O poswěcowánj wšeligakého tworu, které w kat. k. ap. Cýrkwi přes celý rok kněžj wykonáwagj. W Praze v Tobiaše Leopolta 1616. 8. (na spůsob rozmlauwánj) b) de Consecrationibus et benedictionibus Episcoporum. O poswěcowánj a požehnánj, které sami biskupowé wlastně w cýrkwi katolické wykonáwagj, na spůsob společného rozmlauwánj. W Praze v Tob. Leopolta 1617. 8.

k. Swatj Otcowé.

1402. Pawla Bydžowského faráře v sw. Hawlu Kniha s tytulem: Teuto Spis nynij z knih sw. Jana Zlatovstého w český a něm. gazýk přeložený vkazuge co dobrého dobrý člowěk od Pána Boha nabýwá, když hodně tělo a krew Božij přigijma. W Praze 1545. w 4.

1403. Sw. Augustyna Enchiridion (Knjžka ručnj) přitom y neylepšj řeči otcůw swatých, kteréž wždy při sobě nosyl. W nowě wytišt. w Praze v Jana Hada 12. 1546. (přeložená z lat. od Jana Makowského z Makowé. W. Boh. doct. II. 194. a III. 183.) Opět w Praze v Jana Kozla; 1559. 8. Pijpis W. Albjnu z Helfenburku, též 1563 v Jana Kozla 1591. 8. bez udánj mjsta.

1404. Kniha welmi utěšena a lidem wšecknem na tom swětě zarmauceným welmi prospěšná y vžitečná, rozmlauwánj rozumu s člowěkem, někdy od sw. Isydora, Arcyb. Hispalského sepsaná, nynj pak w gazyk český přeložena od Sixta z Ottersdorfu. W Praze 1549. w 8. pjsmem Bartolomège Netolického. Pak 1551. 8. ib. item w Praze 1607 v Jana Otmara. Řeč spanilá; kniha plná mrawného včenj, a wydánj nowého hodná.

1405. Sw. Cypryana Kázanj o důstognosti wečeře Paně etc. W Starém M. Pražském v Jana Kantora 1558. 8.

1406. Sw. Augustyna pobožné dwoge kázanj času adwentnjho, w český gazyk přel. Přitom... krátké kázanj... Norberta arcybiskupa Magdeburského, též z lat. přel. 1567. (Na konci) Wytištěno... v Jana Kantora měst. St. M. Pr. 1566. 4.

1407. Epištoly Swatého Ignatia, Arcybiskupa Antiochye, a Mučedlnijka Božijho, které psal k Marygi Gménem Rasobolijtě, a k mnohým Obcem, z latinské řečy nynij w nowě na Cžeskau přeložený. S powolenijm Oswijceného Knijžete Pana P.

Antonijna P. Arcybiskupa Pražského geho Milosti. (bez roku a mjsta) w 4. 96 str. (Podobno w Praze mezi r. 1562-1580 t. arcibiskupstwj Antonjna etc.) Překladatel Matauš Benešowský připsal ge knězi Wácl. Benešowskému, faráři w Auhonělicých, vgcy swému. Po druhé w Praze v Diesbacha 1786. 8, od Faust. Procházky, str. 128.

1408. S. Methudya Knjžka o počátku y o skonánj swěta, w Praze v G. Melantrycha 1571. 8.

1409. Sw. Augustyna traktát, w němžto wypisuge, že wšecky wěcy na swětě gsau marnost, od Baltaz. Hostaunského. W Praze 1575. 12. v Jana Hada Kantora.

1410. Sw. Augustyna Hystorya žalostiwá o zkáze někdy slawného města Jeruzaléma. Z lat. přel. od Jana Jahodky z Turowa 1576. (bez mjst. a tisk.)

1411. Knjžka sw. Augustyna, gjž dal tytul Soliloquia animae ad Deum t. g. samotné rozmlauwánj duše křesťanské člowěka s Bohem etc. od Dan. Adam. Weleslaw. W Praze 1583. 12. Též 1600. 12. Též w Praze v J. Hraby 8. 1736. pod náswem: Soliloquia t. g. knjžka samomluwenj duše k P. Bohu. Opět w Praze v Schönfelda 1784. 8. str. 138. a u Diesbacha od F. Procházky 1786. 8. str. 120. (Porowney Rkp. od r. 1598.) str. 57, č. 7

1412. Sw. Augustyna knjžka: kterauž nazwal Manuale t. g. Rukowět, o spatřowánj P. Krysta, aneb o slowu Božjm. Z lat. přeložil M. A. z Weleslawjna. W Praze 1583 w 12. Též 1600, 1786. od Faust. Procházky y Diesbacha, str. 94. w 8. Dle zprávy Weleslawjnowé byla ta knjžka tištěna giž 1562 v Bartol. Netolického w Praze, bywši od kohos neznámého přeložena, ale newlastně a necele. Welesl. gi oprawil, doplnil a tak žka z nowu přeložil.

1413. Sw. Augustyna Psanj Donatystům, w němž gich napomjná, aby od swé obzwláštnosti pustili, a k gednotě cýrkwe sw. katolické se nawrátili, přel. od Adama z Winoře, wydaná od Wácl. Sturma. W Praze 1584. w 8.

1414. Jana Irenea Čest a New.ina pohlawj ženského. W Praze v M. D. Adama z Weleslawjny. 1585. 8. Připogena gest Abeceda pobožné manželky. (W num. 1199.)

1415. Sw. Augustyna biskupa Hipponenského knjha o Městě Božjm, z lat. přeložena od Adama z Winoře. W Praze u Buryana Waldy 1589. 8. Podruhé w Praze v Widtmana přičiněnjm Faust. Procházky 1786. 8. str. 142.

1416. Sw. Augustyna o dni poslednjm saudném kázanj čtwero, z lat. přel. od Adama z Winoře. W Praze v Buryana Waldy 1589. 8.

1417. Řehoře Nazyanzena nařjkánj a žalostné vpěnj nad swau zdegšjho žiwota bjdau 8. 1590.

1418. Knjžky dwě sw. Augustyna. Prwnj slowe: Zrcadlo hřjšného člowěka. A druhá: O Marnosti zdegšjho žiwota. Z lat.

přeložené a wydané w Praze 1590. 8. Podruhé (od Faust. Procházky) v Kašp. Widtmana (knihkupce) 1786. 8. stran 28, a 16.

1419. Kázanj sw. Bernarda o Vmučenj Páně, přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. 1593. 8. Téhož sw. Bernarda Řeč, kteráž slowe řebřjk kagjcých. 1599. Rkp. weř. Bibl.

1420. Kázanj sw. Augustyna manželům učiněné při Jana Cadawerosa historii etc. 1594.

1421. Basilia welikého epištola o žiwotu samotném. Rkp. od r. 1599. (weř. bibl.)

1422. Jana Zlatoustého řeč proti lakomcům Rkp. 1599. (weř. bibl.)

1423. Kázanj sw. Ambrože o vžitku smrti, přeložil Trojan Nigellus z Oskořina. W Praze v Giř. Jakobeusa 1601. mal. 8. listů 40. gest wjce traktát.

1424. Rozmlauwánj sw. Řehoře Welkého, o žiwotech a zázracých swatých etc. od Baltazara Hostaunského. W Holomaucy v Giřjka Handle 1602. Giné přeloženj gest od Berličky neb Scipiona.

1425. Kšafft sw. Jeronyma, sepsaný od Ewsebia, geho žáka. Z lat. přel. Šim. Lomnický. W Praze 1613.

1426. Kázanj Jana Zlatoustého ginak sw. Chrisostoma, w kterémž se nestálost štěstj a marnost swěta vkazuge, na česko přeložené od Pawla Pistoryusa z Lučska. W Praze v P. Pardubského. 8. 1616.

1427. Sw. Augustyna Zžaltář, kterýž Matce swé Monyce z celého Zaltáře Dawida sw. ku potěšenj sebral. (Na konci) Wytištěno w St. M. Pražském v Danyele Sedlčanského bez r. w 8.

1428. Origena včitele slawného, řeč o Maryi Magdalenské u hrobu Krysta P. stogjcý, přel. z lat. od Pawla Zlateckého w 8.

1. Žiwot Krysta i swatých.

1429. Pašige ze wšech čtyr ewangelistůw 4. 1544.

1430 Žiwot P. našeho Gezu Krysta, kterýž Ammonius Alexanderský sepsal. Přeložen od Syxta z Ottersdorfu. W Praze 1547. 8.

1431. Jana Habermana Vita Christi, Žiwot a celá ewangelistská hystorya O Panu G. Kr. božjm a Marye synu. W Praze v Mich. Petrle 1579. 8.

1432. Jana Straněnského O vtrpné smrti P. G. Krysta a 7 žalmů kagjcých. W Praze 1581. 16.

1433. Žiwot Krysta Pána, sepsaný od Jana Avenaria, (přeložený od Krynyta z Hlawačowa do latiny weršem.) W Pr. 1583.

1434. Giřjho Bartholda z Praitenbergku Žiwot sw. Iwana, gehožto tělo w kostele sw. Jana w Skale pochowané w Pánu odpočjwá. Wyt. w Praze v Giř. Nigryna 1592. w 4.

1435. Hystorye o křesťanském odgitj s tohoto swěta sw. Jeronyma. Přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. W Praze 1593. 8.

1436. S. Antonia Florenského žiwot sw. Kateřiny Senenské, od Kašpara z Palatinu přel. Rkp. 1596, weř. Bibl.

1437. Ziwoty swatých od Petra Skarga sepsané. Přeložené z Polského skrze Šeb. Scypiona.

1438. Jana Sixta z Lerchenfelsu a) Hystorye o žiwotu a smrti sw. Jana Apoštola a Ewangelisty miláčka P. Připis Jan. Loheliowi Arcybiskupu Pražsk. 1613. w Praze v děd. Kašp. Kargezya. 8. b) Žiwot w těle angelský sw. Panny Kateřiny Senenské. W Praze u děd. Kargesia. 8. 1614.

1439. Žiwot autrpný Jakoba, od Simeona Walecya. 1616.

1440. Petra Rybadeneyry swatý swatého diwy a zázraky schwáleného obcowánj žiwot Ignacya Lojoly řádu towaryšstwa gména Gežjšowého zakladatele 1616. 12. (1617 Cat. Pelc.)

1441. Žiwot sw. Ignacya z Lojoly a Františka Xawerya, od Giřjho Fera. W Praze 1617 též 1629. 12.

1442. Žiwot sw. Ignacya a Františka Xaweria, od Jakuba Colense. W Praze.

m. Wzdělawatedlné a nábožné.

1443. Lékařstwj duše 8. 1539. (Dobr. Reise str. 139.) Lékařstwj duše a připrawenj k smrti w Indexu. zdá se též býti.

1444. Regia Urbana lékařstwj dušem zdrawým y nemocným, těchto posledujch a nebezpečných časůw welmi potřebné. W Praze 1541. v Jana Hada w 8. Přeloženo z něm. Kašpara Huberyna.

1445. Jana Straněnského a) Almanach duchownj z starého y now. zákona k zdrawj duše a k nawedenj žiwota křesť. sebraný, w kterém wedlé způsobu oněch, genž kalendáře hwězdářské spisugj, z star. y now. zákona co každého dne dělati wžitečno neb škodno, položeno. (Připsáno P. Diwiši Slawatowi). W Pr. skrze J. Hada 1542. 8. Opět 1560. 8. (Takowých almanachů duchownjch wjce wydal.) b) Zahrádka duchownj ku potěšenj wšem wěrným w zámutcých, z pjsem sw. sebraná. W Holomaucy v Jana Günthera 1557. 8. W Praze 1576 v Giř. Černocha w 8. A-V. Gest tu čtwero rozdjlných spisků: α) Zahrádka, o křjži a trápenj. β) Těšitedlné řeči k potěšenj lidem k smrti pracugjcým. γ) Studnice žiwota, z kteréž se preyštj ljk a potěšenj wšem hřjšným na mysli ztrápeným. δ) O žiwotu křesťanském, obsahuge artikule wěděti potřebné o wjře a mrawnosti. c) O připrawenj k smrti, a o rytjři křesťanském, gakým způsobem wšeliký křesťanský člowěk k smrti se připrawiti má. (přel). W Praze v Giř. Dačického 1570. 8. 1577. 8. d) Prognostyka křesťanská, (připsána Petru Wokowi z Rozenberka) 1581. e) Jana Spangenbergera Potěšitedlné otázky, a navčenj o připrawě k smrti. W Praze 1601.

1446. Linharta Kulmana, o připrawenj k křjži a smrti etc. W Prostěgowě 1552. 12.

1447. Rozgjmánj o Vmuczenj Pána našeho G. Kr. z Vczitelůw Pjsem sw. wybrané. W Prostěgowě v Jana Günthera 1552. 8.

1448. Studnice žiwota od Giřjho Melantrycha z Awentynu 1554. 8. Připogeno gest: Lékařstwj duše etc. od téhož. Přjpis Zygmundowi Helthowi Mjstopjsaři král. Českého. Obsahugj propowěděnj z Pjsma sw.

1449. Spráwa a naučenj křesťanům wěrným, gakby se w těchto časých nebezpečných při spasenj božjm řjditi, zprawowati, a w něm růsti měli. S přjdawkem modliteb a pjsniček. 1555. 8. bez mjsta a tisk. 1566. 8. (Index)

1450. Erozyma Sarcerya Knjžky Křjžowé: proč pobožnj Včitelowé a wšickni wěrnj bez Křjže, trápenj a protiwenstwj býti nemohau. 1556. 12. (Index)

1451. Tomáše Rešela o nekřesťanském a hrozném láuji, rauhánj; bohem zlořečenj, hromowánj a klnutj, wěrně a dobrým vmyslem sepsané napomenutj, a wýstraha. W Praze v G. Melantrycha z Awentynu 1562. 8. A-J4. Z něm. Andr. Muskula přelož.

1452. Knjha Erasma Roterodamského, w kteréž gednomu každému křesťanskému člowěku navčenj se dáwá, gakby se k smrti hotowiti měl. 1563. 8. v Giř. Melantrycha. Překladatel gest P. Jan z Lobkowic. Sixt gi předmluwau opatřil a wydal. Po druhé od F. Faust. Procházky w Praze 1786. 8.

1453. Knjžka genž slowe Němčoký Jagteufel, česky lowčj čert. Od Mistra Cyryaka Špangenberského sepsaná, z něm. řeči w českau přeložená. 1564.

1454. Matěge Klesela spis potěšitedlný a sprostá ale wšak gruntownj spráwa z slowa božjho, o potěšenj w přjhodě smrti 1564.

1455. Klenoth o potěšenj a pomocy we wšeligakých zármutcých, kázaný skrze Ottu z Werdmillera. Z něm. řeči w českau bedliwě přeložený. W Praze v Giř. Melantrycha z Awentynu 1566, a opět 1578. 8. ib.

1456. Jana Aupického a) Knijžka tato slowe Swijtedlnice Dušy, kteráẑto duše gest w Srdcy a we krwi každého člowěka, a gest znamenitě potřebné w nij čijsti, neb čtaucýho poslauchati, zwláště těm lidem genž odpor držij s ginými lidmi, a prawij, že giž nenij na swětě lidij Swatých, a též že toho žádný nemuož wěděti, kdo gest swatey a kdo bude spasen anebo zatracen; o wobém se w této knijžce dočtefs. Důwodně sebraná z hogných Pjsem Swatých zákona Božjho obogijho, a z kněh Včitelůow Swatých, w zpuosob rozmlauwánj dwau Bratřj. Léta 1571. (bez mjsta) w 8. 63 str. b) Knijžka genž slauti muože Obžiwugjcý kořen vwadlý, zemdlený a napoly vmrtwený, to gest srdce člowěka welkými auklady buď od diábla neb zlých lidj, gako: zármutky, nemocmi, smutky, wězenjm, pokušenijm a ginými těžkostmi těm podobnými sewřeného etc. Z mnohých důwodůw Pijsem Swatých s pilnostij sebrano od kněze J. Aup. v wěze-

nij sedijcýho na Rathauze Starého M. Pražského. L. P. MDLXXI. (Na druhé straupe) : Druhá knijžka při té gest o Smlauwě Božj s Otcy Swatými etc. 1571. 8. (bez mjsta) 240 str. (Wětšjm djlem nábožná rozmlauwánj.)

1457. Knjžka kteráž slowe Božj aumluwy s lidským pokolenjm skrze 10 přikázanj. 1571. 8. (bez mjsta).

1458. Rozgjmánj od Baltazara Hostaunského wydaná, gsau dlé Ungara od Adama z Winoře. W Praze 1573.

1459. Krátké nawčenj pro nemocné a vmjragjcý. 1573.

1460. O žiwotu křesťanském krátké sebránj z pjsem swatých. W Praze v Giř. Černého 1576.

1461. Knjžka zlatá, w njžto předkládá se člowěku křesťanskému, gakauby zbranj měl se hotowiti proti nepřjteli ďáblu. Od Wawřince Rwačowského. W Holomaucy v Frid. Milchthalera nákladem města Raudnice. 1577. 8.

1462. Ručnj knjžka potřebná, zdržugjc w sobě spasytedlná nawčenj wyňatá z pjsem sw. zák. B. W Praze 8. Walent. Polona Pelčicena.

1463. Jana Netolického z Turnowa Křesťanský regiment, spráwa, kterak wěrný křesťan modliti se má. W Praze 1577. 12. 1580. 12.

1464. Kryštoffa, far. Hranického a) Kratičký spis o wýborném a křesťanském se připrawowánj k smrti 1579. 8. b) Rudolfa Gwaltera, kazatele w Cyrychu, Zrcadlo žiwota křesťanského a powinnosti křesťanské 12. 1593.

1465. Nowé léto s poděleným potěšitedlných gmen w nowě narozeného P. Gež. Kr. 1581. Tomáš Soběslawský Řešátko na česko přeložil, syn geho Jan Rozacyus Sušický wydal, též 1582. 12. v Melantrycha.

1466. Ondřege Pjseckého a) Rozmlauwánj těla rozkošem oddaného a duše kagjcý. (Dáno w Dobrowicy a připsáno Pánu z Waldšteinu). W Praze v Giř. Černého. 8. 1583. b) Bog člowěka hřjšného s pokušenjm. W Dobrowicy 8. 1584.

1467. Poklad duše ginač žádostiwý, w kterémž každý křesť. člowěk pod způsobau přjwětiwého a welmi vtěšeného rozmlauwánj wynaučen a naweden býwá, kterak má Boha poznati, geho se báti a z celého srdce milowati. Z něm. přel. W Praze v Giř. Melantrycha z Awentynu. 1585. 12. w Impr. Akad. 1697. 12.

1468. Konrada Hosa (Hesa ?) Rozmlauwánj Petra s. se Pánem o obyčegjch a powahách nyněgšjho lidu na swětě. Z něm přel. W Praze v Buryana Waldy. 1585. 8.

1469. Rozgjmánj spasytedlné o winicy Páně, kdoby byla a gakau žalost Prorocy božj nad nj magj, že gest Pána Boha swého rozhněwala. W Praze v Giř. Nigr. fol. 1585.

1470. Mik. Hemmingia Cesta žiwota wěčného, přeložená od Jana Achyllesa Beraunského 1587. 8.

1471. Zrcadlo wěčného žiwota, který se křesťan do něho wzhlédne, spatřj w něm čtyry budaucý a posledně wěcy, totižto

smrt, den saudný, muku pekelnj, a radost nebeskau. W Praze v Buryana Waldy 1587. 8. A-D4. též w Praze v Dan. Sedlčanského 1607. 8. W Praze v Petra Ant. Benka 1700. 8.

1472. Knjžka o potupě swěta, přel. od Mart. Řepanského z Chočně 1587. 8.

1473. Stezka k božj milosti sepsaná od K. P. Z. W Praze v Jana Gičinského 8. 1588.

1474. Jana Štelcara kniha duchownj o welikých skutcých P. Boha wšemohaucýho. W Praze 8. 1588. b) Zahrádka dušj nemocných. W Praze 1597.

1475. Adama z Winoře a) O potupenj swětských marnostj knihy tři, wšem bohabogjcým lidem... užitečné. (Z lat.) w Praze Buryan Walda wytiskl 1589. 8. (tři djly) b) Proti moru etc. W Praze 1599. Gsau to duchownj prostředky w čas morů. Přidáno gest Zbinka, Arcibiskupa Pražského napomenutj k lidu o moru tehdáž Čechy hubjcjm. Přjklady historickými z moru předešlých wěků snažuge se spisowatel pobuditi lid k užjwánj duchownjch prostředkůw, a připrawenj se k smrti. (cf. num. 665)

1476. Jana Rywia Arthendoryenského Knjžka o vstawičném potýkánj pobožných s tělem, swětem a diablem. W Praze 1591 8.

1477. Knjžky dwě I. o zarmutcých D. Wolfganga Muskula, (přeložil Jan Henrich) II. o vstawičném potýkánj 1591. 8.

1478. Rhegia Urbana Lékařstwj duše a připrawenj k smrti, přeložená od Jana Piškule Sušického, oprawená od Jana Stelcara 1592. 12. 1608. 8.

1479. Providentia Dei. O řjzenj a opatrowánj božském etc. od Jana Kocýna z Kocynetu. W Praze u M. D. A. z Weleslaw. 1592. 8.

1480. Quatuor novissimorum. Knjžka srdečná o čtyrech budaucých wěcech, od Hawla Lstiborského, ginak z Železné. W Praze 1592. 8. A-N. Zrcadelko 7 dnůw připogeno A-H a 1 list.

1481. Škola křesťanská aneb cwičenj křesť. a wěrné duše, přitom wýklad na Wěřjm w Boha, od M. D. A. z Welesl. 1592. 8.

1482. Martina Mollera, kazatele w Sprotawě († w Hořelici 1606.) Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, t. g. kterak gedenkaždý křesťan vmučenj a smrt P. N. G. Kr. rozgjmati má. W Praze v D. A. z Weleslawjna 1593. 8. Též 1600.

1483. Přemyšlowánj o náramné kratičkosti a nestálosti wezdegšjho žiwota. 1594. 1599. 1617. 12.

1484. Smrt a žiwot, ginak srownánj žiwota a smrti, w kterémž se skrze pěkná podobenstwj smrt žiwotu lidskému ukazuge. Z něm. přel. od Tob. M. L. W Praze u Jan. Sedlčansk. 8. 1594. (dle Index. spisowatel gest Fil. Mornay, překl. Štefek Tobiaš z Kologeď.)

1485. Wdowa křesťanská Erasma Roterodamského, přeložená a rozšjřená od Jana Khernera Plzenského. W Praze 1595. 4.

1486. Oprawdowé swětlo duchownj od Jana Grylla z Gryllowa. W Praze 1595. 8.

1487. Zygmunda Krynyta a) Amuletum christianum proti moru 1595? b) Radda spasytedlná s pěknými Modlitbami a Wýklady potěšnými prospěšná, kterakby pobožný křesťanský člowěk v wyznánj swých hřjchůw se chowati, gak se sýliti a těšiti měl, aby se ani hněwu Božjho, ani smrti, ani hrobu a wěčného zatracenj nebál, z pjsem sw. wydaná a nynj poopravená. Wytištěno 1597. Opět u Mat. Pard. L. 1616. 8. A-L. po 8mi listech. Připsáno Panjm Uroz. Anně Wostrowcowě, a Žofii Sfarowcowě etc. c) Diarium Christianum, křesťanské djlo dennj, to gest: Spasytedlné Naučenj a gako gasná Swjce dwanácti hodin dne, gakby se s Pánem Gežjšem oprawdowě začjti, dobře konati, y spasytedlně wyřjditi mohlo. S přidanými nábožnými modlitbami, na každau hodinu pro probuzenj člowěka a wýš položeného naučenj etc. Wytištěné s powolenjm wrchnosti od Panůw Deffensorůw k tomu zřjzené. L. P. 1613. W Starém M. Pražském u Matěge Marynka Pardubského 8. str. 296. Přjpis Panjm Alžbětě z Waldšteyna (manž. Adama mladšjho z Waldšt.) a Weronice z Sternberku, pak dwěma pannám šlechtičnám Waldšteynským z Waldšt. Spisowatel slibuge, že má od něho wygjti Valedictorium christianum a pak Diversorium christianum.

1488. Rozloženj pašige swaté. 1595. (B. N. H. dispositio.)

1489. Adama Klementa a) Rozmlauwánj křesť. člowěka s P. G. Kryst. na křjži, pracý a nákladem Adama Klementa Plzenského, kazatele w městě Wranjm. Wytišt. w Praze u Giř. Jak. Dačick. 4. 1597. b) Rozkoš a zwůle panenská. 1619. 8. (w. num. 511.)

1490. Šim. Lomnického a) Pád swěta, aneb knjžka skrownička etc. w Praze. 1597. 12. b) Pohřeb Krysta Pána. Rozgjmánj o newinném umučenj K. P. W Praze u Gič. Nygryna 1605. 8. c) Rozmlauwánj Krysta P. s křesťanem. 8. d) Růženec obsahugjcý tagemstwj Krysta P. a Marye. 8.

1491. Zykm. Trybucellusa Pražského, far. Petrowického Rozgjmánj o ráně meče pobožné a spasytedlné. W Praze u Wold. Waldy. 8. 1597.

1492. Zykm. Svevia Speculum mundi indurati: Zrcadlo zatwrzeného swěta přel. od Jakuba Mollera, senatora neb rady w městě Austj nad Labem. W Praze 1598. 8. u Wáclawa Maryna z Genczic. (Přjpis Hawlowi z Lobkowic.)

1493. Sixta Palmy Modličanského a) Rozgjmánj pobožné, kterak den Páně swěcen býti má, wydal 1598. (dlé přjpisu) 8. W Praze. b) Dar nowého léta u Wold. Waldy. 1609. c) Srdečné potěšenj pobožných pod křjžem postawených. (Index.) d) Dar zlatý potěšitedlný, obsahugjcý w sobě Rozgjmánj milosrdenstwj božjho. 1612. 8.

1494. Jakuba Jakobydesa Střjbrského Budič otce čeledajho w Praze. 1600. 1620. 8.

1495. Knjžka welmi potěšitedlna w nemocy y při smrti, od Jana Rywula Žlutického faráře Zwoleňowského. 1600.

1496. Rozmlauwánj hosta s paustewnjkem, od Matěge Poličanského. 1600.

1497. Martina Chlumeckého pobožné a křesť. přemyšlowánj o utrpenj P. N. G. K. W Praze Dan. Sedlčanský. 8. 1602.

1498. Giřjho Dykasta z Miřkowa a) Rozmlauwánj pobožné ducha s dušj. 1602. 12. b) Rozgjmánj o milowánj Boha. 1617. c) Duchownj proti moru pawéza w Praze 4.

1499. Knjžka welmi užitečná, která s práwem, zrcadlem nemocnych lidj může se nazwati. W Praze u Giř. Nygryna. 1602. 12. str. 96.

1500. Dan. Tossana a) přemyšlowánj o smrti 1602. 8. b) Prawé a pobožné Vade mecum křesťanského člowěka a pautnjka towaryš. 1616.

1501. Knjžka stará wýborná o milowánj božjm. Z něm. přeložená od K. O. M. W Praze u Giřjho Nygryna. 1602. 12. stránu. 227.

1502. Růženec neb žaltář blahoslawené rodičky božj. W Olomaucy u Giř. Handle. 1604. 8. str. 142. (od T. M. B.)

1503. Theatrum mundi minoris. Široký plac nebo zrcadlo swěta, to gest žiwý kontrffekt nezčjslených bjd, wšeho lidského pokolenj etc. z lat. přel. od Nat. Wodnianského. 1605. 8.

1504. Hawla Žalanského a) Troge rozgjmánj o neysladšjm gménu Gežjš, o důstogných přjgmjch Gežjšowých, o důst. a slawném narozenj P. G. — z pjsem swatých a z pisůw učitelů Cýrkwe pobožných sebrané. 1605. 12. b) O posluchačjch swatého Ewangelium, kterak se chowati magj gedno: k služebnjkům božjho slowa, potom k samým téhož božjho slowa služebnostem. Spis složený a wydaný od etc. 1613. 8. u Jonaty Bohutského, stránek 195. mimo titul, a přjpis (swým posluchačům) 1 arch. c) O neyswětěgšjm božjm slowu a půwodu wzácnosti, důstognosti a welikých užitcých, kterak a proč ge máme slyšeti, s čjm dobrým se potkáwagj ti, kteřj ge slyšj, a s gakým zlým, kteřj ge tupj. 1613. d) O poctě božj neypředněgšj a oběti bohu neywděčněgšj, totiž o modlitbách swatých, co gsau, gaká gegich moc, hodnost a potřeba; komu, kdy, kde, proč a gak se máme modliti. W Praze u Jana Bohutského. 1614. 8. e) O čtyřech wěcech, kteréž se neyposleduěgšj gmenugj, smrti, poslednjm saudu, mukách, žiwotu wěčném. W Praze u Dan. K. z Karlsperku. 1615. 8. str. 216-136-155-176, mimo předml. f) O sedmi ranách božjch těžkých a welikých. W Praze u Dan. K. z Karlsp. 1620. 8. (Gest 7 traktátů; o hřjmánj a hromobitj, o powodnjch, o země třesenj, o baučliwém powětřj, o suchu, o drahu a hladu, o wálce metle božj neytežšj, o smutném nepohodlj gegjm.

1505. Autočiště křesťana wěrného od Wácl. Cykady. 1606.

1506. F. Kostera S. J. Čtyry poslednj člowěka wěcy, s pobožným a užitečným gich uwáženjm. 1606. W Olomaucy u Giř. Handle. 8.

1507. O dokonalosti zákonnj, knihy čtwery Lukáše Pinella; přeložil Petr Litoměřický z Pilsenburku. W Praze 1607. 8. u Kašpara Kargezya.

1508. Jakuba Petrozeliny a) Pax christiana, t. g. Rozgjmánj napomenutedlná o pokogi, W Praze 1608. b) Rozgjmánj a modlitby o umučenj. (Index.)

1509. Martina Möllera Manuale de praeparatione ad mortem. Rozgjmánj spasitedlné a welmi potřebné, kterakby člowěk ze slowa božjho učiti se měl křesťansky žiwu býti, a blahoslawenė umřjti. Přel. od Tob. Mauřenjna. W Praze u Mik. Pštrosa. 1603. 8. Též 1727. 12.

1510. Dyalog, aneb rozmlauwánj pobožné ducha s dušj, w kterémžto duše narjká nad swými bjdami, těžkostmi a pokušenjmi, kteráž gi zde na swětě obkličugj; a k Bohu w swém vpěnj o pomoc se obracý. Duch pak gi potěšugę, a w dauffánj prawém při Bohu ustawuge a t. d. L. P. 1609. str. 348. mal. 12. Wytlač. w St. m. P. u dědice M. Danyele Adama z Weleslawjna.

1511. Zrcadlo přehrozné děsytedlné, a wšemu swětu od Boha před oči wystawené škázy města Geruzalema, od Zachar. Bruncwjka w Praze. 1610.

1512. Wilh. Perkynsya Knjžka o opuštěnj božjm, z engl. latinsky od Draxa Tom. z lat. na česko přel. od Giř. Oekonoma 1610. 8.

1513. Zrcadlo potěšenj Pánem Bohem samým a geho řjzenjm snaubeným a spogeným manželům od Hynka z Waldšteyna. 1610. 8.

1514. Šim. Partlice ze Spicberga a) o přjprawě k smrti. b) Nařjkánj Krysta Pána na newděčnost lidskau. Na koncy přidán gest kontrfekt záwisti hřjchu ohawného. W Hradcy nad Labem. 1720. 8. c) Flagellum Dei, Bič nebo metla Božj (wálka, hlad a mor) kteran Pán Bůh wšech časů swět pro wýstupky trestati ráčil. u Dan. K. z Karlsp. 1620.

1515. Simeona Valecia a) Krátká Spráwa, kterakby člowěk pobožný k smrti se strogiti měl, aby z tohoto swěta šťastně wykročiti mohl. Z latiny Joachima a Beust přel. W Praze w Imp. Šumanské. 1610. 8. A-Nij. b) Casmana Ottona Spráwa krátká sw. žiwota křesťanského, wnitřnjho y zewnjtřnjho wedle prawidla slowa božjho přel. w Praze 1613. 8. c) Wilh. Perkynsya traktat trogj ku potěšenj zarmaucených, do lat. od Draxa Tom. do češtiny přeložen. 1613. 8.

1516. Matěge Střjbrského a) Knjžka spasytedlných naučenj, slaužjcý ku potěšenj, napomenutj a wzbuzenj wšelikého člowěka.. k té neypředněgšj ctnosti, genž gest láska, z pjsem Z. Bož. obogjho wybraná. W Pr. u Dan. Sedl. 1610. 8. Dwa archy. (Weř. bib. F. 214.) b) Cesta k žiwotu wěčnému. Utěšené, rozkošné, milé ano y pobožné křesťanské Rozgjmánj té přewelebné Swátosti Těla a Krwe Krysta Pána Spasytele našeho. Wytištěno w Městě Lithomyšli L. P. 1611. G. N. w 8. A-F. po

šmi, G 10 listů plných. Připsáno Pánům města Střjbra. c) Drahá perla, kdo chce dobře umřjti a w žiwot wěčný wgjti. W Praze u Dan. Sedlčansk. 8. d) Lamentacý, horliwé wzdychánj na celý žaltář sw. Dawida. W Litomyšli. 1611. 8.

1517. Wjta Jakeše cesta otcůw buď pobožných buď nezbožných, žiwými barwami božjho slowa wykontrfektowaná. W Praze w Imp. kn. G. H. L. 8. 1611. b) Zrcadlo rodiny bežbožné w Praze u Mat. Pardubského 1615. 8. (Gsau z pjsem sw. wybrané přjklady zlých synů a dcer, a pokut gegich.) c) Trivium spis o třech cestách, zemské, duchownj, nebeské. W Praze. 1620.

1518. Gif. Tesáka a) Pautnjk duchownj, spis dle pjsem sw. o wěcech wšem platných a potřebných. 1612. 8. b) Homo foenum, to gest, křesťanské a sprostničké, wšak s božjm slowem srownalé připomenutj o smrtedlnosti našj lidské. W Praze u J. Střjbrského 1616. 8.

1519. Knjžka o saudném dni, w šesti djljch, sepsaná od kněze Mikuláše Krupěhorského, far. w Chyšech, s pěknými hystoryemi z pjsem sw. W Praze u Gif. Hanuše Landškraunského 1612. 8. A-M7.

1520. Wáclawa Klementa Žateckého a) sepsánj kratičké ku potěšenj rodičům. 1612. 8. b) Kratičké sepsánj o djtkách zemřelých. (Index.)

1521. Jana Opsymatesa a) ustawičné w 3 wěcech cwičenj. 8. (Index.) b) Ráz rozkošného Naučenj o gistých znamenjch prawých synůw božjch. 8. 1613.

1522. Jana Rozacia Hořowského přjprawa k smrti. 1613. 12.

1523. Jana Záwiše Rozgjmánj o gednom škodliwém pokušenj w čas moru. 1613. 8.

1524. Potěšenj křesťanské w Praze 1613.

1525. Pokušenj ďábelská wnitřnj a duchownj, zewnitřnj a tělesná. 1613. 12.

1526. Blažege Borowského Hádánj člowěka s pokušenjm. 8. (Index.)

1527. Duchownj Kljnot, to gest, zwláštnj a welice potěšená z swatých Pjsem wybraná propowěděnj, gimižby se každý w pokušenjch, zwláště w nemocy y při smrti w pokušenj Antykrystowě potěšowati mohl. 1613. 12. 1714.

1528. Dan. Johanydesa Skočowského neděle smrtná. List Apoštola nádoby wywolené Mesyášem K. Pánem. W Olomaucy u Kryšt. Kutče. 4. 1614.

1529. O rytjři křesťanském plawjcým se přes bauřliwé swěta tohoto moře k břehu wěčného žiwota 1614. 4. (při Alkoránu Budowce.) w. num. 1115.

1530. Padesatero duchownj přemyšlowánj k prawé pobožnosti probuzugjcý, od Jana Gerharda w lat. gazyku wydané do českého přeložené od Pawla Lykaona Kosteleckého. W Praze u Jana Bohutského 12. 1615. u téhož 1619. w 8. w Pr. 1714. 8.

1531. Walentina Beglera kazatele Žitawského o žiwotu wěčném a o pekle rozgjmánj, přeložené skrze Jana Mleynka Nowogičinského. W Olom. 8. 1615. (Index.)

1532. Spráwa o potěšowánj nemocných proti hrůzám a strachu hřjchůw, smrti, ďábla, zlořečenj zákona, hněwu a saudu božjho. z lat. od Sam. Ad. z Welesl. 1615. 8. A-O. (Bib. w. G. 70.)

1533. Spis o proměnách žalostiwých žiwota wezdegšjho, a o radostech wěčného, k tomu kázanj pohřebnj dwoge nad tělem mrtwým Vroz. Panj Anny Magd. Wenceljkowé z Malowic na Kamenicy a Chegnowé († 1615.) h. m. Leta BVD BohV našeMV Cžest (1615.) w 8. Předmluwu latinskau podepsal Sigismundus Mathias Wenczelik a Sarabitz in Camenitz et Cheinowic. Obsahuge Rozgjmánj a pjseň o Marnosti, potom kázanj od kn. Luk. Hanzeliusa Lisyckého, s pjsničkau na památku té panj od K. G. L. Kosteleckého. Pak giné kázanj od kn. Giř. Laurentiadesa Kosteleckého a Prosopopoeia defunctae český ku potěšenj Pána z Wrchowišt etc. od Simeona Partlice, mimo 9 listů latinských weršů. Wšeho 7 archů.

1534. Knjžka Welikých Potěšenj plná, kteráž Cžlowěk při hodině smrti proti wšem pokušenjm sobě předkládati, a njmj se potěšowati má. Wydaná neyprwé w Řeči latinské, od D. Gerharda Superintendenta Held. Přeložena do Cžeské od kněze Jana Burdy Pelhřimowského etc. Witystěna w New. M. Pražském v Dan. Karla z Karlspergka L. 1616. 8 XIV a 255 str. Připsána čtyřem auřednjm Žateckým od tlačitele.

1535. Ondřege Kracowského Oprawdowý kontrfekt odporného boge a potýkánj bogownjkůw rytěřugjcých pod praporcem slawného a wznešeného Monarchy Krysta Pána. W Praze v Dan. Karla z Karlsperka. 1616. 8.

1536. Giřjho Taciturna Hagského Ostatek Rozgjmánj o předivném wtělenj Emmanuele. 8. Index.

1537. Štěpána Holomučanského a) Noc weselá s swětlem 1617. b) Potok z sedmi pramenů 1617.

1538. Škola kňjže od Cypriana Pešiny. 1616. 8. Obsahuge křjže a saužení synůw Božjch.

1539. Casmana Ottona Nepenthes: Bylinky lečjcý a hogjcý srdce a ducha paujženého. W Praze v Jonaty Bohutského z Hranic 1617. 8. s připogenými modlitbami.

1540. Budič křesťanské pobožnosti z sedmi knjžek složený, od Giřjho Bjlka. W Praze 1617. 8.

1541. Antidotum desperationis. Spráwa potěšitedlná o lékařstwj duchownjm proti gedu zaufalstwj, od Wawřince Andreé 1618. 8. W Praze v Mat. Pardubského.

1542. Zlatý spasenj lidského řetěz, w Praze 1618.

1543. Balzám duše etc. W něm. sepsal Jak. Heilbrunn, přeložil Adam Gindřich z Strachowic. 1619. 4.

1544. Zlatá některá prawidla křesťanského člowěka, od Bartoloměge Kožlanského, bez mjsta a roku (1619?)

1545. Posyla k stálé trpěliwosti Pocestným auzkau cestau skrze strasti — za spasytelem násylně se protjragjcým — skrze Jana Kaupilia Tygneckého. W Praze v Mat. Pardusk. 8. 1619.

1546. Wilh. Perkynsya Anatomia Conscientiae. Pobožné rozgjmánj a wyswětlenj swědomj lidského, přeložené od Jana Regya Želkowského. 1620. 8.

1547. Maudát nowý Gežjše Krysta, wšem wěrným křesťanům poslaný, w němž přikazuge wšechněm, kteřjž gsau mu na křtu sljbili, a přjsahau se zawázali, aby toho ztraceného zámku, genž gest wjra, zase dobyti hleděli etc. 4.(Index) Rkp. w Biblioth. weř XVII. F. 38. Num. 3.

n. Duchownj romány.

1548. Jana Effrema Knižka vtěšená o sw. Jozeffowi Patryarchowi, a geho přjhodách, z lat. přeložená od Jana Stranénského. W Praze v Jana Gicziáského. 12. 1569. Gest to historie Assenath při knjze: Testamentowé etc. 1570. v Melantrycha. (w. Odděl. III. num. 79.)

1549. Lamenth otcůw swatých, to gest: Žalostiwá kwjlenj gich w temnostech. Přeloženo od Jana Stranénského. W Praze v Giřjka Melantrycha z Awentynu 1574. Opět 1576. 8. Pak w Praze v Giřjka Jakobea Dačického 1588 a 1595. W Brně pod nápisem: Lament neb pláč sw. Otců, aneb kniha bohomyslná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwjlenj a hořekowánj otcůw swatých w temnostech před přjštjm Syna Božjho pro tento swět wtěleného. 1721. 8. str. 248. v Swobodských dědicůw. Gest z lat. lamentatio SS. Patrum in Limbo. Rozwržena gest na pět knih neb stránek (partes), obsahuge wolánj S. Otců, přitom poselstwj rozličných proroků k Hospodinowi n. p. sw. Dawida, a kterak sprawedlnost božská gim odporowala, milosrdenstwj ale gim přichýleno bylo, až poslednj spasenj zasljbeno. Celá ta knjžka gest něgaké dramatické popsánj téhož wolánj a radosti při wykaupenj, w kterémž sprawedlnost, milosrdenstwj, pokog a radu božskau gako zwláštnj osoby maluge. Wolánj Otcůw neb žádost po spasenj wybrána z proroků, a neywjce ze Žalmů.

1550. Petra Mekla z Pfedersheimu práwnj pře wedenj trogice swaté na žalobu Satanáše proti wšemu lidskému pokolenj. 1609. 8.

o. Modlicj knihy.

1551. Žaltář (welký růženec s modlitbami) perg. Rkp. od 1527. w 12. přepsaný od Šimona kaplana Petrlikowského. w. Dobr. Lit. II. S. 378.

1552. Modlitby nábožné sw. Otcůw a Prorokůw z obogjho zákona wybrané w Plzni. 1532.

1553. Hortus animae etc. Zahrádka duše, nábožnými modlitbami, pěknými figurami ozdobená. W Plzni v Tomáše Bakaláře. 12. 1533. W Praze u Jana Byliny 1636. 12.

1554. Žaltář w spůsob modliteb složený. Z něm. 1535. 1536. 12. od Petřjka Jana z Benešowa.

1555. Modlitby křesťanské k následowánj žalmowému složené spůsob wnitřnjho náboženstwj wyprawugjcý, z řeči něm. na českau wyložené. W Praze Jan Had. 8. 1539. 1609. 8.

1556. Modlitba proti Turku gmena křesťanského dědičnému nepřjteli. 4. bez roku a mjsta (1545?)

1557. Jana Straněnského a) Modlitby nábožné z pjsem swatých. 1548. b) Jana Habermanna Chebského far. we Falkenowě: Modlitby nábožné a křesťanské za wšeliké wěcy člowěku každého wěku, stawu y powolánj potřebné. Z něm. přel. 1567. 1573. 12. Potom (u Welesl.) 1586. 8. 1600. 1602. 1608. 1619. W Hagu 1632. (přjpis Kinské a Slawatowé) malický formát. 1637. 1660. W Žilině 1678. 12. W Žitawě v Mich. Hartmana 1710. 8. 1715. Též s katechysmem Luterowým a s pjsněmi, w Lewoči 1715 (podlauhlý format). cf. num. 1441.

1558. Modlitby nábožné proti wšelikým obecnjm nedostatkům od včených lidj složené na dwě strany rozdělené. W Prostěgowě v Jana Günthera 1549. 8. a 1599. 12.

1559. Frid. Nausea Křestianská Modlitebnj Knjžka přes celý rok na Naymilostiwěgšj žádost Nayjasněgšj a welikomocné Kněžny a Panj P. Anny Ržijmské... Králowny, Arcykněžny Rakauské z Něm. Ržeči w Cžeskau přeložená. L. P. 1550 (Ku konci): Wytištěno a dokonáno w Menšjm M. Pražském v Barthol. Netholického. w 8. mal. Přjpis podepsal Thomáš Bakler farář Města Buděgowic Cžeských. (Nausea, arcibiskup Wjdeňský sepsal ge pro Annu králownu českau, Ferdinanda I. manželku).

1560. Modlitby na Otčenáš, na žalmy, též pjsničky. Na konci stogj tiskař Jan Kosořský (okolo 1454.) bez roku mjsta.

1561. (Defekt) Modlitby. W Praze v Jana Kantora (okolo 1556.)

1562. Modlitby nábožné od pobožných Mužůw z Pjsma Sw. sebrané s Weykladem na žalm 50tý. 1558. (bez mjsta). Opět v Melantrycha z Awentynu w Praze 1564. 12. 1581.

1563. Modlitby na žalmy, přel. od Bar. Netolického. W Praze 1562. 12. (Index).

1564. Modlitby na Neděle a Swátky Mathyaše Cytharda, přeložené od Krystýna z Wlčetjna. Wydané od Gifjho Melantrycha w Praze 1565. 8. 1582. 12.

1565. Litania česká fol. 1573.

1566. Modlitby nábožné z sw. Pjsem sebrané od Petra Kodycylla z Tulechowa. W Praze 1574. 8. et 12.

1567. Modlitba pobožná djtkám každého dne řjkati wšitečná, w Praze v Gifř. Černého fol. 1574.

1568. Modlitby pobožné některé z pjsem sw. giné z navčenj mudrcůw, které gsau nalezeny po odgitj s tohoto swěta P. Jana z Waldšteyna (bez mjsta) 1576. 12. cf. num. 486.

přeložené a wydané w Praze 1590. 8. Podruhé (od Faust. Procházky) v Kašp. Widtmana (knihkupce) 1786. 8. stran 28, a 16.

1419. Kázanj sw. Bernarda o Vmučenj Páně, přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. 1593. 8. Téhož sw. Bernarda Řeč, kteráž slowe řebřjk kagjcých. 1599. Rkp. weř. Bibl.

1420. Kázanj sw. Augustyna manželům učiněné při Jana Cadaverosa historii etc. 1594.

1421. Basilia welikého epištola o žiwotu samotném. Rkp. od r. 1599. (weř. bibl.)

1422. Jana Zlatoustého řeč proti lakomcům Rkp. 1599. (weř. bibl.)

1423. Kázanj sw. Ambrože o vžitku smrti, přeložil Trojan Nigellus z Oskořina. W Praze v Giř. Jakobeusa 1601. mal. 8. listů 40. gest wjce traktát.

1424. Rozmlauwánj sw. Řehoře Welkého, o žiwotech a zázracých swatých etc. od Baltazara Hostaunského. W Holomaucy v Giřjka Handle 1602. Giné přeloženj gest od Berličky neb Scipiona.

1425. Kšafft sw. Jeronyma, sepsaný od Ewsebia, geho žáka. Z lat. přel. Šim. Lomnický. W Praze 1613.

1426. Kázanj Jana Zlatoustého ginak sw. Chrisostoma, w kterémž se nestálost štěstj a marnost swěta vkazuge, na česko přeložené od Pawla Pistoryusa z Lučska. W Praze v P. Pardubského. 8. 1616.

1427. Sw. Augustyna Zlaltář, kterýž Matce swé Monyce z celého Zaltáře Dawida sw. ku potěšenj sebral. (Na konci) Wytištěno w St. M. Pražském v Danyele Sedlčanského bez r. w 8.

1428. Origena včitele slawného, řeč o Maryi Magdalenské u hrobu Krysta P. stogjcý, přel. z lat. od Pawla Zlateckého w 8.

1. Žiwot Krysta i swatých.

1429. Pašige ze wšech čtýr ewangelistůw 4. 1544.

1430 Žiwot P. našeho Gezu Krysta, kterýž Ammonius Alexanderský sepsal. Přeložen od Syxta z Ottersdorfu. W Praze 1547. 8.

1431. Jana Habermana Vita Christi, Žiwot a celá ewangelistská hystorya O Panu G. Kr. božjm a Marye synu. W Praze v Mich. Petrle 1579. 8.

1432. Jana Straněnského O vtrpné smrti P. G. Krysta a 7 žalmů kagjcých. W Praze 1581. 16.

1433. Žiwot Krysta Pána, sepsaný od Jana Avenaria, (přeložený od Krynyta z Hlawačowa do latiny weršem.) W Pr. 1583.

1434. Giřjho Bartholda z Praitenbergku Žiwot sw. Iwana, gehožto tělo w kostele sw. Jana w Skale pochowané w Pánu odpočjwá. Wyt. w Praze v Giř. Nigryna 1592. w 4.

1435. Hystorye o křesťanském odgitj s tohoto swěta sw. Jeronyma. Přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. W Praze 1593. 8.

by starých swatých otcůw přeložené z lat. W Praze 1593. 1602. 8. b) Sedm částek modliteb těchto etc. W Praze 1599. 12.

1584. Sixta Palmy Modličanského a) Perlička djtek božjch totiž modlitby nábožné na 12 perel t. g. článků wjry křesť. složené 1593. Též 1612. W Žilině 1667. W přjpisu P. Henrichu z Waldsteina na Dobrowicy etc. prawj podepsaný knihař Danyel Karel z Karlsperka, že tu knjžku giž po druhé w Impr. G. Milosti tlačiti a nowými figurami ozdobiti dal, datum 1612.) W Trenčině 1663. 24. Od Dan. Synapia w Lewoči 1684. Též 1693. 18. (Index) Potom opět znowu kagjcými žalmy rozmnožené, gako pjsničkami nábožnými z něm. přeložené a wydané l. P. 1697. 12. str. 335. regs. Též 1701. 12. W Puchowě s pjsněmi 1741. 18. W Prešp. v Fr. Patzko. 1774. 12. W Praze v Ferd. Schönfelda 1782. 12. též w Kutnéhoře 1782. opět 1818. 18. b) Vade mecum. Modlitby nábožné. W Praze 1613. 12. c) Giskřičky duchownj. Modlitby nowé horliwé na ewangelia nedělnj wytažené z Postylly Giřjka Dykasta 1613. 16.

1585. Modlitby křesť. a nábožné z pjsem sw. 1600. 1695. 12.

1586. Kněze Jakuba P. K. Modlitby o Vmučenj 1602. 12.

1587. Ručnj knjžka, w njž se zdržugj neywýborněgšj modlitby, prosby a žádosti neypronikawěgšj lkánj a wzdychánj, a neyrozkošněgšj pjsničky. 1604. bez mjsta, přel. od W. G. A. Opět od K. Motěšického 1687. Obnowené od J. W. a M. G. 1694. 8. bez m. a tisk. Opět 1708. (bez m.) stran (modliteb) 360. (pjsnj pod zwláštnjm titulem: Pjsničky nábožné) 170. Potom 1709. 1716. 1718. 1719. (od W. Gleycha.) 1729. 1742. 1773. 12. W Praze u J. F. z Sfenfeldu. 1782.

1588. Wácl. Slowacia a) Každodennj modlitby pobožným pannám, paujm a wdowám 1605. 12. 1618. b) Modlitby obecné. W Dobrawicy 1610.

1589. Jak. Zachya Čáslawského Modlitby pramen žiwý 1606.

1590. Jana Wácl. Kodeda neb Cykady Modlitby. 1607?

1591. Řehoře Rynychtera z Aldenberka modlitby vtěšené a nábožné. W Praze 1607.

1592. Modlitby od Jana Stelcara Želetawského. (Index.)

1593. Eliaše Jakobi Chrudjmského, far. w Besně, Modlitby křestanské s pjsničkami 1610. 1620. 18.

1594. Modlitby in Natalem, a pjsničky na den Narozenj Wys. Vroz. P. Hynka z Waldšteyna 1611. 8.

1595. Modlitby cýrkewnj z Agendy kněžj ewangelických w hornjm kragi Bruěnském 1612. 8.

1596. Modlitby a pjsně Jak. Akantydo-Mitysa 8. 1614?

1597. Pjsně na každý den w týhodni (témdni) s modlitbami, od Jana Marxia Hořažďowského, W Trenčině u Dor. Wokálowé, 1645. 12.

1598. Jana Rosáce a) Modlitby nábožné za wšeligaké obecné y obzwláštnj wěcy w Praze 1615. b) Každodennj modlitby s přjprawau k smrti 1616.

1447. Rozgjmánj o Vmuczenj Pána mšeho G. Kr. z Vczitelůw Pjsem sw. wybrané. W Prostěgowě v Jana Günthera 1552. 8.

1448. Studnice žiwota od Gjřjho Melantrycha z Awentynu 1554. 8. Přípogeno gest: Lékařstwj duše etc. od téhož. Přjpis Zygmundowi Helthowi, Mjstopjsaři král. Českého. Obsahugj propowěděnj z Pjsma sw.

1449. Spráwa a naučenj křesťanům wěrným, gakby se w těchto časých nebezpečných při spasenj božjm řjditi, zprawowati, a w něm růsti měli. S přjdawkem modliteb a pjsniček. 1555. 8. bez mjsta a tisk. 1566. 8. (Index)

1450. Erazyma Sarcerya Knjžky Křjžowé: proč pobožnj Včitelowé a wšickni wěrnj bez Křjže, trápenj a protiwenstwj býti nemohau. 1556. 12. (Index)

1451. Tomáše Rešela o nekřesťanském a hrozném lánj, rauhánj; bohem zlořečenj, hromowánj a klnutj, wěrně a dobrým vmyslem sepsané napomenutj, a wýstraha. W Praze v G. Melantrycha z Awentynu 1562. 8. A-J4. Z něm. Andr. Muskula přelož.

1452. Knjha Erasma Roterodamského, w kteréž gednomu každému křesťanskému člowěku navčenj se dáwá, gakby se k smrti hotowiti měl. 1563. 8. v Gjř. Melantrycha. Překladatel gest P. Jan z Lobkowic. Sixt gi předmluwau opatřil a wydal. Po druhé od F. Faust. Procházky w Praze 1786. 8.

1453. Knjžka genž slowe Němčcky Jagteufel, česky lowčj čert. Od Mistra Cyryaka Špangenberského sepsaná, z ném. řeči w českau přeložená. 1564.

1454. Matěge Klesela spis potěšitedlný a sprostá ale wšak gruntownj spráwa z slowa božjho, o potěšenj w přjhodě smrti 1564.

1455. Klenoth o potěšenj a pomocy we wšeligakých zármutcých, kázaný skrze Ottu z Werdmillera. Z něm. řeči w českau bedliwě přeložený. W Praze v Gjř. Melantrycha z Awentynu 1566, a opět 1578. 8. ib.

1456. Jana Aupického a) Knijžka tato slowe Swijtedlnice Duše, kterážto duše gest w Srdcy a we krwi každého člowěka, a gest znamenitě potřebné w nij čijsti, neb čtaucýho poslauchati, zwláště těm lidem genž odpor držij s ginými lidmi, a prawij, že giž nenij na swětě lidij Swatých, a též že toho žádný nemuož wěděti, kdo gest swatey a kdo bude spasen anebo zatracen; o wobém se w této knijžce dočtefs. Důwodně sebraná z mnohých Pjsem Swatých zákona Božjho obogijho, a z knih Včitelůow Swatých, w zpuosob rozmlauwánj dwau Bratřj. Léta 1571. (bez mjsta) w 8. 63 str. b) Knijžka genž slauti muože Ohýbagjcý kořen vwadlý, zemdlený a napoly vmrtwený, to gest srdce člowěka welkými auklady buď oď diábla neb zlých lidj, gako: zármutky, nemocmi, smutky, wězenjm, pokušenijm a ginými těžkostmi těm podobnými sewřeného etc. Z mnohých důwodůw Pijsem Swatých s pilnostij sebrano od kněze J. Aup. v wěze-

nij sedljcého na Rathauze Starého M. Pražského. L. P. MDLXXI. (Na druhé strance) : Druhá knijžka při té gest o Smlauwě Božj s Otcy Swatými etc. 1571. 8. (bez mjsta) 240 str. (Wětšjm djlem nábožná rozmlauwánj.)

1457. Knijžka kterak slowe Božj aumluwy s lidským pokolenjm skrze 10 přikázanj. 1571. 8. (bez mjsta).

1458. Rozgjmánj od Baltazara Hostaunského wydané, gsau dlé Ungara od Adama z Winoře. W Praze 1573.

1459. Krátke nawčenj pro nemocné a vmjragjcý. 1573.

1460. O žiwotu křesťanském krátká sebranj z pjsem swatých. W Praze v Gij. Černého 1576.

1461. Knijžka zlatá, w njžto předkládá se člowěku křesťanskému, gakauby zbranj měl se hotowiti proti nepřjteli ďáblu. Od Wawřince Rwačowského. W Holomaucy v Frid. Milchthalera nákladem města Raudnice. 1577. 8.

1462. Ručnj knijžka potřebná, zdržugjc w sobě spasytedlné nawčenj wyňatá z pjsem sw. zák. B. W Praze 8. Walent. Polona Pelčicena.

1463. Jana Netolického z Turnowa Křesťanský regiment, spráwa, kterak wěrný křesťan modliti se má. W Praze 1577. 12. 1580. 12.

1464. Kryštoffa, far. Hranického a) Kratičký spis o wýborném a křesťanském se připrawowánj k smrti 1579. 8. b) Rudolffa Gwaltera, kazatele w Cyrychu, Zrcadlo žiwota křesťanského a powinnosti křesťanske 12. 1593.

1465. Nowe leto s podělenjm potěšitedlných gmen w nowě narozeného P. Gež. Kr. 1581. Tomáš Soběslawský Řešátko na česko přeložil, syn geho Jan Rozacyus Sušický wydal, též 1582. 12. v Melantrycha.

1466. Ondřege Pjseckého a) Rozmlauwánj těla rozkošem oddaného a duše kagjcý. (Dáno w Dobrowicy a připsáno Pánu z Waldšteinu). W Praze v Gij. Černého. 8. 1583. b) Bog člowěka hřjšného s pokušenjm. W Dobrowicy 8. 1584.

1467. Poklad duše ginač žádostiwý, w kterémž každý křesť. člowěk pod spůsobau přjwětiwého a welmi vtěšeného rozmlauwánj wynaučen a naweden bývá, kterak má Boha poznati, geho se báti a z celého srdce milowati. Z něm. přel. W Praze v Gij. Melantrycha z Awentynu. 1585. 12. w Impr. Akad. 1697. 12.

1468. Konrada Hosa (Hesa ?) Rozmlauwánj Petra s. se Pánem o obyčegjch a powahách nynégšjho lidu na swětě. Z něm přel. W Praze v Buryana Waldy. 1585. 8.

1469. Rozgjmánj spasytedlné o winicy Páně, kdoby byla a gakau žalost Prorocy božj nad nj magj, že gest Pána Boha swého rozhněwala. W Praze v Gij. Nigr. fol. 1585.

1470. Mik. Hemmingia Cesta žiwota wěčného, přeložená od Jana Achyllesa Beraunského 1587. 8.

1471. Zrcadlo wěčného žiwota, který se křesťan do něho wzhlédne, spatřj w něm čtyry budaucý a posleduj wěcy, totižto

smrt, den saudný, muku pekelnj, a radost nebeskau. W Praze v Buryana Waldy 1587. 8. A-D4. též w Praze v Dan. Sedlčanského 1607. 8. W Praze v Petra Ant. Benka 1700. 8.

1472. Knjžka o potupė swėta, přel. od Mart. Řepanského z Chočnė 1587. 8.

1473. Stezka k božj milosti sepsaná od K. P. Z. W Praze v Jana Gičinského 8. 1588.

1474. Jana Štelcara kniha duchownj o welikých skutcých P. Boha wšemohaucýho. W Praze 8. 1588. b) Zahrádka dušj nemocných. W Praze 1597.

1475. Adama z Winoře a) O potupenj swėtských marnostj knihy tři, wšem bohabogjcým lidem... vžitečné. (Z lat.) w Praze Buryan Walda wytiskl 1589. 8. (tři djly) b) Proti moru etc. W Praze 1599. Gsau to duchownj prostředky w čas morů. Přidáno gest Zbinka, Arcibiskupa Pražského napomenutj k lidu o moru tehdáž Čechy hubjcjm. Přjklady historickými z moru předešlých wėků snažuge se spisowatel pobuditi lid k užjwánj duchownjch prostředkůw, a připrawenj se k smrti. (cf. num. 665)

1476. Jana Rywia Arthendoryenského Knjžka o vstawičném potýkánj pobožných s tėlem, swėtem a diablem. W Praze 1591 8.

1477. Knjžky dwė I. o zarmutcých D. Wolfganga Muskula, (přeložil Jan Henrich) II. o vstawičném potýkánj 1591. 8.

1478. Rhegia Urbana Lékařstwj duše a připrawenj k smrti, přeložená od Jana Piškule Sušického, oprawená od Jana Štelcara 1592. 12. 1608. 8.

1479. Providentia Dei. O řjzenj a opatrowánj božském etc. od Jana Kocýna z Kocynetu. W Praze u M. D. A. z Weleslaw. 1592. 8.

1480. Quatuor novissimorum. Knjžka srdečná o čtyrech budaucých wėcech, od Hawla Lstiborského, ginak z Železné. W Praze 1592. 8. A-N. Zrcadelko 7 dnůw připogeno A-H a 1 list.

1481. Škola křesťanská aneb cwičenj křesť. a wěrné duše, přitom wýklad na Wěřjm w Boha, od M. D. A. z Weleel. 1592. 8.

1482. Martina Mollera, kazatele w Sprotawė († w Hořelici 1606.) Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, t. g. kterak gedenkaždý křesťan vmučenj a smrt P. N. G. Kr. rozgjmati má. W Praze v D. A. z Weleslawjna 1593. 8. Též 1600.

1483. Přemyšlowánj o náramné kratičkosti a nestálosti wezdegšjho žiwota. 1594. 1599. 1617. 12.

1484. Smrt a žiwot, ginak srownánj žiwota a smrti, w kterémž se skrze pėkná podobenstwj smrt žiwotu lidskému ukazuge. Z nėm. přel. od Tob. M. L. W Praze u Jan. Sedlčansk. 8. 1594. (dle Index. spisowatel gest Fil. Mornay, překl. Štefek Tobiaš z Kologeď.)

1485. Wdowa křesťanská Erasma Roterodamského, přeložená a rozšjřená od Jana Khernera Plzenského. W Praze 1594. 4.

1486. Oprawdowé swėtlo duchownj od Jana Grylla z Gryllowa. W Praze 1595. 8.

1487. Zygmunda Krynyta a) Amuletum christianum proti moru 1595? b) Radda spasytedlná s pěknými Modlitbami a Wýklady potěšnými prospěšná, kterakby pobožný křesťanský člowěk v wyznánj swých hřjchůw se chowati, gak se zýliti a těšiti měl, aby se ani hněwu Božjho, ani smrti, ani hrobu a wěčného zatracenj nebál, z pjsem sw. wydaná a nynj poopravená. Wytištěno 1597. Opět u Mat. Pard. L. 1616. 8. A-L. po 8mi listech. Připsáno Panjm Uroz. Anně Wostrowcowé, a Žofii Sf.rowcowé etc. c) Diarium Christianum, křesťanské djlo dennj, to gest: Spasytedlné Naučenj a gako gasná Swjce dwanácti hodin dne, gakby se s Pánem Gežjšem oprawdowě zažjti, dobře konati, y spasytedlně wyřjditi mohlo. S přidanými nábožnými modlitbami, na každau hodinu pro probuzenj člowěka a wýš položeného wyučenj etc. Wytištěné s powolenjm wrchnosti od Panůw Deffensorůw k tomu zřjzené. L. P. 1615. W Starém M. Pražském u Matěge Maryuka Pardubského 8. str. 296. Připis Panjm Alžbětě z Waldšteyna (manž. Adama mladšjho z Waldšt.) a Weronice z Šternberku, pak dwěma pannám šlechtičnám Waldšteynským z Waldšt. Spisowatel slibuge, že má od něho wygjti Valedictorium christianum a pak Diversorium christianum.

1488. Rozloženj pašige swaté. 1595. (B. N. H. dispositio.)

1489. Adama Klementa a) Rozmlauwánj křesť. člowěka s P. G. Kryst. na křjži, pracý a nákladem Adama Klementa Plzenského, kazatele w městě Wranjm. Wytišt. w Praze u Gif. Jak. Dačick. 4. 1597. b) Rozkoš a zwůle panenská. 1619. 8. (w. num. 511.)

1490. Šim. Lomnického a) Pád swěta, aneb knjžka skrownička etc. w Praze. 1597. 12. b) Pohřeb Krysta Pána. Rozgjmánj o newinném umučenj K. P. W Praze u Gif. Nygryna 1605. 8. c) Rozmlauwánj Krysta P. s křesťanem. 8. d) Růženec obsahugjcý tagemstwj Krysta P. a Marye. 8.

1491. Zykm. Trybucelliusa Pražského, far. Petrowického Rozgjmánj o ráně meče pobožné a spasytedlné. W Praze u Wold. Waldy. 8. 1597.

1492. Zykm. Svevia Speculum mundi indurati: Zrcadlo zatwrzelého swěta přel. od Jakuba Mollera, senatora neb rady w městě Austj nad Labem. W Praze 1598. 8. u Wáclawa Maryna z Genczic. (Připis Hawlowi z Lobkowic.)

1493. Sixta Palmy Modlitanského a) Rozgjmánj pobožné, kterak den Páně swěcen býti má, wydal 1598. (dlé připisu) 8. W Praze. b) Dar nowého léta u Wold. Waldy. 1609. c) Srdečné potěšenj pobožných pod křjžem postawených. (Index.) d) Dar zlatý potěšitedlný, obsahugjcý w sobě Rozgjmánj milosrdenstwj božjho. 1612. 8.

1494. Jakuba Jakobydesa Střjbrského Budič otce čeledného w Praze. 1600. 1620. 8.

1495. Knjžka welmi potěšitedlna w nemocy y při smrti, od Jana Rywula Žlutického faráře Zwoleňowského. 1600.

1496. Rozmlauwánj hosta s paustewnjkem, od Matěge Poličanského. 1600.

1497. Martina Chlumeckého pobožné a křesť. přemyšlowánj o utrpenj P. N. G. K. W Praze Dan. Sedlčanský. 8. 1602.

1498. Giřjho Dykasta z Miřkowa a) Rozmlauwánj pobožné ducha s dušj. 1602. 12. b) Rozgjmánj o milowánj Boha. 1617. c) Duchownj proti moru pawéza w Praze 4.

1499. Knjžka welmi užitečná, která s práwem, zrcadlem nemocnych lidj může se nazwati. W Praze u Giř. Nygryna. 1602. 12. str. 96.

1500. Dan. Tossana a) přemyšlowánj o smrti 1602. 8. b) Prawé a pobožné Vade mecum křesťanského člowěka a pautnjka towaryš. 1616.

1501. Knjžka stará wýborná o milowánj božjm. Z něm. přeložená od K. O. M. W Praze u Giřjho Nygryna. 1602. 12. stránn. 227.

1502. Růženec neb žaltář blahoslawené rodičky božj. W Olomaucy u Giř. Handle. 1604. 8. str. 142. (od T. M. B.)

1503. Theatrum mundi minoris. Široký plac nebo zrcadlo swěta, to gest žiwý kontrfekt nezčjslených bjd, wšeho lidského pokolenj etc. z lat. přel. od Nat. Wodňanského. 1605. 8.

1504. Hawla Žalanského a) Troge rozgjmánj o neysladšjm gménu Gežjš, o důstogných přjgmjch Gežjšowých, o důst. a slawném narozenj P. G. — z pjsem swatých a z spisůw učitelů Cýrkwe pobožných sebrané. 1605. 12. b) O posluchačjch swatého Ewangelium, kterak se chowati magj gedno: k služebnjkům božjho slowa, potom k samým téhož božjho slowa služebnostem. Spis složený a wydaný od etc. 1613. 8. u Jonaty Bohutského, stránek 195. mimo titul, a přjpis (swým posluchačům) 1 arch. c) O neyswětěgšjm božjm slowu a původu wzácnosti, důstognosti a welikých užitcých, kterak a proč ge máme slyšeti, s čjm dobrým se potkáwagj ti, kteřj ge slyšj, a s gakým zlým, kteřj ge tupj. 1613. d) O poctě božj neypředněgšj a oběti bohu neywděčněgšj, totiž o modlitbách swatých, co gsau, gaká gegich moc, hodnost a potřeba; Komu, kdy, kde, proč a gak se máme modliti. W Praze u Jana Bohutského. 1614. 8. e) O čtyřech wěcech, kteréž se neyposledněgšj gmenugj, smrti, posledním saudu, mukách, žiwotu wěčném. W Praze u Dan. K. z Karlsperku. 1615. 8. str. 216-136-155-176, mimo předml. f) O sedmi ranách božjch těžkých a welikých. W Praze u Dan. K. z Karlsp. 1620. 8. (Gest 7 traktátů; o hřjmánj a hromobitj, o powodnjch, o země třesenj, o bauřliwém powětřj, o suchu, o drahu a hladu, o wálce metle božj neytěžšj, o smutném nepohodlj gegjm.

1505. Autočiště křesťana wěrného od Wácl. Cykady. 1606.

1506. F. Kostera S. J. Čtyry posledni člowěka wěcy, s pobožným a užitečným gich uwáženjm. 1606. W Olomaucy u Giř. Handle. 8.

1507. O dokonalosti zákonnj, knihy čtwery Lukáše Pinella; přeložil Petr Litoměřický z Pilsenburku. W Praze 1607. 8. u Kašpara Kargezya.

1508. Jakuba Petrozeliny a) Pax christiana, t. g. Rozgjmánj napomenutedlná o pokogi, W Praze 1608. b) Rozgjmánj a modlitby o umučenj. (Index.)

1509. Martina Mollera Manuale de praeparatione ad mortem. Rozgjmánj spasitedlné a welmi potřebné, kterakby člowěk ze slowa božjho učiti se, měl křesťansky žiwu býti, a blahoslawené umřjti. Přel. od Tob. Mauřenjna. W Praze u Mik. Pštrosa. 1603. 8. Též 1727. 12.

1510. Dyalog, aneb rozmlauwánj pobožné ducha s dušj, w kterémžto duše narjká nad swými bjdami, těžkostmi a pokušenjmi, kteráž gi zde na swětě obkličugj; a k Bohu w swém vpěnj o pomoc se obracý. Duch pak gi potěšuge, a w dauffánj prawém při Bohu ustawuge a t. d. L. P. 1609. str. 248. mal. 12. Wytlač. w St. m. P. u dědice M. Danyele Adama z Weleslawjna.

1511. Zrcadlo přehrozné děsytedlné, a wšemu swětu od Boha před oči wystawené skázy města Geruzalema, od Zachar. Brunewjka w Praze. 1610.

1512. Wilh. Perkynsya Knjžka o opuštěnj božjm, z engl. latinsky od Draxa Tom. z lat. na česko přel. od Gjř. Oekonoma 1610. 8.

1513. Zrcadlo potěšenj Pánem Bohem samým a geho řjzenjm snaubeným a spogeným manželům od Hynka z Waldšteyna. 1610. 8.

1514. Šim. Partlice ze Spicberga a) o připrawě k smrti. b) Nařjkánj Krysta Pána na newděčnost lidskau. Na konec přidán gest kontrfekt záwisti hřjchu ohawného. W Hradcy nad Labem. 1720. 8. c) Flagellum Dei, Bič nebo metla Božj (wálka hlad a mor) kterau Pán Bůh wšech časů swět pro wýstupky trestati ráčil. u Dan. K. z Karlsp. 1620.

1515. Simeona Valecia a) Krátká Spráwa, kterakby člowěk pobožný k smrti se strogiti měl, aby z tohoto swěta šťastně wykročiti mohl. Z latiny Joachima a Beust přel. W Praze w Imp. Šumanské. 1610. 8. A-Nij. b) Casmana Ottona Spráwa krátká sw. žiwota křesťanského, wnitřnjho y zewnjtřnjho wedle prawidla slowa božjho přel. w Praze 1613. 8. c) Wilh. Perkynsya traktat trogj ku potěšenj zarmaucených, do lat. od Draxa Tom. do češtiny přeložen. 1613. 8.

1516. Matěge Střjbrského a) Knjžka spasytedlných naučenj, slaužjcý ku potěšenj, napomenutj a wzbuzenj wšelikého člowěka.. k té neypředněgšj ctnosti, genž gest láska, z pjsem Z. Bož. obogjho wybraná. W Pr. u Dan. Sedl. 1610. 8. Dwa archy. (Weř. bib. F. 214.) b) Cesta k žiwotu wěčnému. Utěšené, rozkošné, milé ano y pobožné křesťanské Rozgjmánij té přewelebné Swátosti Těla a Krwe Krysta Pána Spasytele našeho. Wytištěno w Městě Lithomyšli L. P. 1611. G. N. w 8. A-F. po

8mi, G 10 listů plných. Připsáno Pánům města Střjbra. c) Drahá perla, kdo chce dobře umřjti a w žiwot wěčný wgjti. W Praze u Dan. Sedlčansk. 8. d) Lamentacý, horliwé wzdychánj na celý žaltář sw. Dawida. W Litomyšli. 1611. 8.

1517. Wjta Jakeše cesta otcůw buď pobožných buď nezbožných, žiwými barwami božjho slowa wykontrfektowaná. W Praze w Imp. kn. G. H. L. 8. 1611. b) Zrcadlo rodiny bezbožné w Praze u Mat. Pardubského 1615. 8. (Gsau z pjsem sw. wybrané přjklady zlých synů a dcer, a pokut gegich.) c) Trivium spis o třech cestách, zemské, duchownj, nebeské. W Praze. 1620.

1518. Giř. Tesáka a) Poutnjk duchownj, spis dle pjsem sw. o wěcech wšem platných a potřebných. 1612. 8. b) Homo foenum, to gest, křesťanské a sprostničké, wšak s božjm slowem srownalé připomenutj o smrtedlnosti našj lidské. W Praze u J. Střjbrského 1616. 8.

1519. Knjžka o saudném dni, w šesti djljch, sepsaná od kněze Mikuláše Krupěhorského, far. w Chyšech, s pěknými hystoryemi z pjsem sw. W Praze u Giř. Hanuše Landškraunského 1612. 8. A-M7.

1520. Wáclawa Klementa Žateckého a) sepsánj kratičké ku potěšenj rodičům. 1612. 8. b) Kratičké sepsánj o djtkách zemřelých. (Index.)

1521. Jana Opsymatesa a) ustawičné w 3 wěcech cwičenj. 8. (Index.) b) Rág rozkošného Naučenj o gistých znamenjch prawých synůw božjch. 8. 1613.

1522. Jana Rozacia Hořowského přjprawa k smrti. 1613. 12.

1523. Jana Záwiše Rozgjmánj o gednom škodliwém pokušenj w čas moru. 1613. 8.

1524. Potěšenj křesťanské w Praze 1613.

1525. Pokušenj ďábelská wnitřnj a duchownj, zewnitřnj a tělesná. 1613. 12.

1526. Blažege Borowského Hádánj člowěka s pokušenjm. 8. (Index.)

1527. Duchownj Kljnot, to gest, zwláštnj a welice potěšená z swatých Pjsem wybraná propowědènj, gimižby se každý w pokušenjch, zwláště w nemocy y při smrti w pokušenj Antykrystowě potěšowati mohl. 1613. 12. 1714.

1528. Dan. Johanydesa Skočowského neděle smrtná. List Apoštola nádoby wywolené Mesyašem K. Pánem. W Olomaucy u Kryšt. Kutče. 4. 1614.

1529. O rytjři křesťanském plawjcým se přes bauřliwé swěta tohoto moře k břehu wěčného žiwota 1614. 4. (při Alkoránu Budowce.) w. num. 1115.

1530. Padesatero duchownj přemyšlowánj k prawé pobožnosti probuzugjcý, od Jana Gerharda w lat. gazyku wydané do českého přeložené od Pawla Lykaona Kosteleckého. W Praze u Jana Bohutského 12. 1615. u téhož 1619. w 8. w Pr. 1724. 8.

1531. Walentina Beglera kazatele Žitawského o žiwotu wěčném a o pekle rozgjmánj, přeložené skrze Jana Mleynka Nowogičinského. W Olom. 8. 1615. (Index.)

1532. Spráwa o potěšowánj nemocných protí hrůzám a strachu hřjchůw, smrti, ďábla, zlořečenj zákona, hněwu a saudu božjho. z lat. od Sam. Ad. z Welesl. 1615. 8. A-O. (Bib. w. G. 70.)

1533. Spis o proměnách žalostiwých žiwota wezdegšjho, a o radostech wěčného, k tomu kázanj pohřebnj dwoge nad tělem mrtwým Vroz. Panj Anny Magd. Wenceljkowé z Malowic na Kamenicy a Chegnowé († 1615.) b. m. Leta BVD BohV našeMV Čest (1615.) w 8. Předmluwu latinskau podepsal Sigismundus Mathias Wenczelik a Sarabitz in Camenitz et Cheinowic. Obsahuge Rozgjmánj a pjseň o Marnosti, potom kázanj od kn. Luk. Hanzeliusa Lisyckého, s pjsničkau na památku té panj od K. G. L. Kosteleckého. Pak giné kázanj od kn. Gir. Laurentiadesa Kosteleckého a Prosopopoeia defunctae český ku potěšenj Pána z Wrchowišt etc. od Simeona Partlice, mimo 9 listů latinských weršů. Wšeho 7 archů.

1534. Knjžka Welikých Potěšenj plná, kterážto Člowěk při hodině smrti proti wšem pokušenjm sobě předkládati, a njmž se potěšowati má. Wydaná neyprwé w Řeči latinské, od D. Gerharda Superintendenta Held. Přeložena do České od kněze Jana Burdy Pelhřimowského etc. Witištěna w New. M. Pražském v Dan. Karla z Karlspergka L. 1616. 8 XIV a 255 str. Připsána čtyřem auřednjm Žateckým od tlačitele.

1535. Ondřege Kracowského Oprawdowý kontrfekt odporného boge a potýkánj bogownjkůw rytěřugjcých pod praporcem slawného a wznešeného Monarchy Krysta Pána. W Praze v Dan. Karla z Karlsperka. 1616. 8.

1536. Giřjho Taciturna Hagského Ostatek Rozgjmánj o předivném wtělenj Emmanuele. 8. Index.

1537. Štěpána Holomučanského a) Noc weselá s swětlem 1617. b) Potok z sedmi pramenů 1617.

1538. Škola křjže od Cypriana Pešiny. 1616. 8. Obsahuge křjže a saužení synůw Božjch.

1539. Casmana Ottona Nepenthes: Bylinky lečjcý a hogjcý srdce a ducha poujženého. W Praze v Jonaty Bohutského z Hranic 1617. 8. s připogenými modlitbami.

1540. Budič křesťanské pobožnosti z sedmi knjžek složený, od Giřjho Bjlka. W Praze 1617. 8.

1541. Antidotum desperationis. Spráwa potěšitedlná o lékařstwj duchownjm proti gedu zaufalstwj, od Wawřince Andreæ 1618. 8. W Praze v Mat. Pardubského.

1542. Zlatý spasenj lidského řetěz, w Praze 1618.

1543. Balzám duše etc. W něm. sepsal Jak. Heilbrunn, přeložil Adam Gindřich z Strachowic. 1619. 4.

1544. Zlatá některá prawidla křesťanského člowěka, od Bartoloměge Košlanského, bez mjsta a roku (1619?)

1545. Posyla k stálé trpěliwosti Pocestným auzkau cestau skrze strasti — za spasytelem násylně se protjrágjcým — skrze Jana Kaupilia Tygneckého. W Praze v Mat. Pardusk. 8. 1619.

1546. Wilh. Perkynsya Anatomia Conscientiae. Pobožné rozgjmánj a wyswětlenj swědomj lidského, přeložené od Jana Regya Želkowského. 1620. 8.

1547. Maudát nowý Gežjše Krysta, wšem wěrným křesťanům poslaný, w němž přikazuge wšechněm, kteřjž gsau mu na křtu sljbili, a přjsahau se zawázali, aby toho ztraceného zimku, genž gest wjra, zase dobyti hleděli etc. 4.(Index) Rkp. w Biblioth. weř XVII. F. 38. Num. 3.

n. Duchownj romány.

1548. Jana Effrema Knižka vtěšená o sw. Jozeffowi Patryarchowi, a geho přjhodách, z lat. přeložená od Jana Straněnského. W Praze v Jana Gicziňského. 12, 1569. Gest to historie Asfenath při knjze: Testamentowé etc. 1570. v Melantrycha. (w. Oddél. III. num. 79.)

1549. Lamenth otcůw swatých, to gest: Žalostiwá kwjlenj gich w temnostech. Přeloženo od Jana Straněnského. W Praze v Giřjka Melantrycha z Awentynu 1574. Opět 1576. 8. Pak w Praze v Giřjka Jakobea Dačického 1588 a 1595. W Brně pod nápisem: Lament neb pláč sw. Otců, aneb kniha bohomyslná a welmi pěkná na pět knih rozdělená o žalostiwém kwjlenj a hořekowánj otcůw swatých w temnostech před přjštjm Syna Božjho pro tento swět wtěleného. 1721. 8. str. 248. v Swobodských dědicůw. Gest z lat. lamentatio SS, Patrum in Limbo. Rozwržena gest na pět knih neb stránek (partes), obsahuge wolánj S. Otců, přitom poselstwj rozličných proroků k Hospodinowi n. p. sw. Dawida, a kterak sprawedlnost božská gim odporowala, milosrdenstwj ale gim přichýleno bylo, až posleduj spasenj zasljbeno. Celá ta knjžka gest něgaké dramatické popsánj téhož wolánj a radosti při wykaupenj, w kterémž sprawedlnost, milosrdenstwj, pokog a radu božskau gako zwláštnj osoby maluge. Wolánj Otcůw neb žádost po spasenj wybrána z proroků, a neywjce ze Žalmů.

1550. Petra Mekla z Pfedersheimu práwnj pře wedenj trogice swaté na žalobu Satanáše proti wšemu lidskému pokolenj. 1609. 8.

o. Modlicj knihy.

1551. Žaltář (welký růženec s modlitbami) perg. Rkp. od 1527. w 12. přepsaný od Šimona kaplana Petrlikowského. w. Dobr. Lit. II. S. 378.

1552. Modlitby nábožné sw. Otcůw a Prorokůw z obogjho zákona wybrané w Plzni. 1532.

1553. Hortus animae etc. Zahrádka duše, nábožnými modlitbami, pěknými figurami ozdobená. W Plzni v Tomáše Bakaláře. 12. 1533. W Praze u Jana Byliny 1636. 12.

1554. Žaltář w spůsob modliteb složený. Z něm. 1535. 1536. 12. od Petřjka Jana z Benešowa.

1555. Modlitby křesťanské k následowánj žalmowému složené spůsob wnitřnjho náboženstwj wyprawugjcý, z řeči něm. na českau wyložené. W Praze Jan Had. 8. 1539. 1609. 8.

1556. Modlitba proti Turku gmena křesťanského dědičnému nepřjteli. 4. bez roku a mjsta (1545?)

1557. Jana Straněnského a) Modlitby nábožné z pjsem swatých. 1548. b) Jana Habermanna Chebského far. we Falkenowě: Modlitby nábožné a křesťanské za wšeliké wěcy člowěku každého wěku, stawu y powolánj potřebné. Z něm. přel. 1567. 1573. 12. Potom (u Welesl.) 1586. 8. 1600. 1602. 1608. 1619. W Hagu 1632. (přjpis Kinské a Slawatowé) maličký formát. 1637. 1660. W Žilině 1678. 12. W Žitawě v Mich. Hartmana 1710. 8. 1715. Též s katechysmem Luterowým a s pjsněmi, w Lewoči 1715 (podlauhlý format). cf. num. 1441.

1558. Modlitby nábožné proti wšelikým obecnjm nedostatkům od včených lidj složené na dwě strany rozdělené. W Prostěgowě v Jana Günthera 1549. 8. a 1599. 12.

1559. Frid. Nausea Křestianská Modlitebnj Knjžka přes celý rok na Naymilostiwěgšj žádost Nayjasněgšj a welikomocné Kněžny a Panj P. Anny Ržjmské... Králowny, Arcykněžny Rakauské z Něm. Řeči w Českau přeložená. L. P. 1550 (Ku konci): Wytištěno a dokonáno w Menšjm M. Pražském v Barthol. Netholického. w 8. mal. Přjpis podepsal Thomáš Bakler farář Města Buděgowic Českých. (Nausea, arcibiskup Wjdeňský sepsal ge pro Annu králownu českau, Ferdinanda I. manželku).

1560. Modlitby na Otčenáš, na žalmy, též pjsničky. Na konci stogj tiskař Jan Kosořský (okolo 1454.) bez roku mjsta.

1561. (Defekt) Modlitby. W Praze v Jana Kantora (okolo 1556.)

1562. Modlitby nábožné od pobožných Mužůw z Pjsma Sw. sebrané s Weykladem na žalm 50tý. 1558. (bez mjsta). Opět v Melantrycha z Awentynu w Praze 1564. 12. 1581.

1563. Modlitby na žalmy, přel. od Bar. Netolického. W Praze 1562. 12. (Index).

1564. Modlitby na Neděle a Swátky Mathyaše Cytharda, přeložené od Krystýna z Wlčetjna. Wydané od Giřjho Melantrycha w Praze 1565. 8. 1582. 12.

1565. Litania česká fol. 1573.

1566. Modlitby nábožné z sw. Pjsem sebrané od Petra Kodycylla z Tulechowa. W Praze 1574. 8. et 12.

1567. Modlitba pobožná djtkám každého dne řjkati wšitečná, w Praze v Giř. Černého fol. 1574.

1568. Modlitby pobožné některé z pjsem sw. giné z navčenj mudrcůw, které gsau nalezeny po odgitj s tohoto swěta P. Jana z Waldšteyna (bez mjsta) 1576. 12. cf. num. 486.

1569. Tobiáš Záworka w dedikacj swé knihy Prawidlo služebnostj cjrkewnjch prawj o sobě, že Pjsně a modlitby neystarší skromáždil, epištoly a ewangelia z biblj české tištěné w Praze 1577 wytáhl.

1570. Modlitba krále Šalomauna, kteráž gest napsaná w přislowj w 30 kapitole, od Wácl. Dobřenského. W Praze u Giř. Černého fol. 1579.

1571. Jana Matheola Sedlčanského Modlitby na ewangelia wšech neděl a swátků. W Praze 1580. 1582. 12. (Skladatel gest Walentin Trocedorf).

1572. Roffenského biskupa Jana Modlitby nábožné na spůsob žalmů, to gest na 15 žalmů, přeložené od J. Račka z Choteyřiny s wýkladem wjry desatera na otčenáš s ginými modlitbami a pjsněmi 1581. 12.

1573. Modlitba hospodářská Dawida Krynyta, lat. česky a německy. W Praze v Petrle 1581.

1574. Jana Litturga z Turska Liturgia Sacra Lékařstwj duchownj tohoto času mornjho potřebné s pijsničkami a modlitbami pobožnými y s gistými důwody pijsma Swatého y ginych mužůw včených wybrané a složené etc. W Star. M. Pražském v Gijrjka Dačického. 1582. 4. (dle Kopit. w 8.)

1575. Zahrádka wonného kořenj pro duše nedužiwé a nemocné. W Praze v Dan. Ad. z Weleslawjna 12. 1583.

1576. Bohuslawa Ogiře z Očedègie Modlitby vtěšené. W Lewoči 1584. 12. W Trenčině 1655. 12.

1577. Modlitby k dnjm suchým náležegjcý 1585. 8.

1578. Giř. Wicelia Modlitby pobožné a prawé křesť. s wýkladem žalmu 50. 1586. 12.

1579. Giřjho Dykasta z Miřkowa a) Modlitby welikých a wšak kagjcých hřjšnjkůw. W Praze 1588. b) Idiota Modlitby pobožných a horliwých rozgjmánj o milowánj Boha a prawé trpěliwosti přeložené. W Praze 12. 1598. c) Modlitby aneb rozgjmánj pobožná z knèh sw. Bernarda a ginych sebraná (přel.) 1609. 12. d) Modlitby w čas žalosti. W Praze 1611. 12. (s pjsněmi) e) Modlitby ku P. Bohu w tento zarmaucený čas 1611. 12. (Snad gedno s předešlými) Index. f) Modlitby křesťanské pro pobožné panj a panny. W Praze 1617. 12. (4 djly)

1580. Adama Štrasborského Oltářnj knihy. Rkp. w 4. od l. 1588. (w Museum).

1581. Mikul. Stipacia Strakowského a) Noachyma Curaea Modlitby na neděle a swátky, přel. 1589. 12. b) Modlitby některé pobožné a užitečné za rozličné wècy, k nimžto přidány gsau mnohé pjsničky obecné. W Pr. u G. Jak. Dačick. 1598. 12.

1582. Modlitby pobožné z Epištol a na Ewangelia celého roku, od Pawla Akwilina Hradeckého. W Praze 1589. (dle Kljče 1564.)

1583. Tobiaše Mauřenjna Litomyšlského a) Martina Mollera Meditationes sanctorum patrum. Pěkné nábožné modlit-

by starých swatých otcůw přeložené z lat. W Praze 1593. 1602. 8. b) Sedm částek modliteb těchto etc. W Praze 1599. 12.

1584. Sixta Palmy Modličanského a) Perlička djtek božjch totiž modlitby nábožné na 12 perel t. g. článků wjry křesť. složené 1593. Též 1612. W Žilině 1667. W přjpisu P. Henrichu z Waldsteina na Dobrowicy etc. prawj podepsaný kněhař Danyel Karel z Karlsperka, že tu knjžku giž po druhé w Impr. G. Milosti tlačiti a nowými figurami ozdobiti dal, datum 1612.) W Trenčině 1663. 24. Od Dan. Synapia w Lewoči 1684. Též 1693. 18. (Index) Potom opět znowu kagjcými žalmy rozmnožené, gako pjsničkami nábožnými z něm. přeložené a wydané l. P. 1697. 12. str. 335. regs. Též 1701. 12. W Puchowě s pjsněmi 1741. 18. W Prešp. v Fr. Patzko. 1774. 12. W Praze v Ferd. Schönfelda 1782. 12. též w Kutnéhoře 1782. opět 1818. 18. b) Vade mecum. Modlitby nábožné. W Praze 1613. 12. c) Giskřičky duchownj. Modlitby nowé horliwé na ewangelia nedělnj wytažené z Postylly Giřjka Dykasta 1613. 16.

1585. Modlitby křesť. a nábožné z pjsem sw. 1600. 1695. 12.

1586. Kněze Jakuba P. K. Modlitby o Vmučenj 1602. 12.

1587. Ručnj knjžka, w njž se zdržugj neywýborněgšj modlitby, prosby a žádosti neypronikawěgšj lkánj a wzdychánj, a neyrozkošněgšj pjsničky. 1604. bez mjsta, přel. od W. G. A. Opět od K. Motěšického 1687. Obnowené od J. W. a M. G. 1694. 8. bez m. a tisk. Opět 1708. (bez m.) stran (modliteb) 360. (pjsnj pod zwláštnjm titulem: Pjsničky nábožné) 170. Potom 1709. 1716. 1718. 1719. (od W. Gleycha.) 1729. 1742. 1773. 12. W Praze u J. F. z Sfenfeldu. 1782.

1588. Wácl. Slowacia a) Každodennj modlitby pobožným pannám, paujm a wdowám 1605. 12. 1618. b) Modlitby obecné. W Dobrawicy 1610.

1589. Jak. Zachya Čáslawského Modlitby pramen žiwý 1606.

1590. Jana Wácl. Kodeda neb Cykady Modlitby. 1607?

1591. Řehoře Rynychtera z Aldenberka modlitby vtěšené a nábožné. W Praze 1607.

1592. Modlitby od Jana Stelcara Želetawského. (Index.)

1593. Eliaše Jakobi Chrudjmského, far. w Besně, Modlitby křestanské s pjsničkami 1610. 1620. 18.

1594. Modlitby in Natalem, a pjsničky na den Narozenj Wys. Vroz. P. Hynka z Waldšteyna 1611. 8.

1595. Modlitby cýrkewnj z Agendy kněžj ewangelických w hornjm kragi Brněnském 1612. 8.

1596. Modlitby a pjsně Jak. Akantydo-Mitysa 8. 1614?

1597. Pjsně na každý den w týhodni (témdni) s modlitbami, od Jana Marxia Hořažďowského, W Trenčině u Dor. Wokálowé, 1645. 12.

1598. Jana Rosáce a) Modlitby nábožné za wšeligaké obecné y obzwláštnj wěcy w Praze 1615. b) Každodennj modlitby s přjprawau k smrti 1616.

1599. Woldřicha Waldy Nešpor český na každau neděli, a některé žalmy. W Praze 1615.

1600. Abrahama Bucholcera Knjžka modliteb pobožných a horliwých, k ewangelijm Nedělnjm a slawnostem weyročnjm y památkám některých swatých, přeložena od K. G. R. Ž. 1615. 8.

1601. Každodennj cwičenj se w pobožnosti welmi wšitečné: Obsahugjcý w sobě wyznáwánj hřjchů, djků činěnj, modlitby a prosby. Sepsané pracý a snažnostj gednoho slawného Theologa: nynj pak pro obecné dobré do Češtiny přeložené, y wůbec wydané, nákladem Vroz. P. Joachyma z Těchenic. Wytištěné w Nowém Městě Pražském, v Danyele Karla z Karlspergka L. 1616. 8. str. 278. Připsáno P. Karlowi z Žerotjna, od J. z Těchenic. Opět w Praze 1714. Sepsal lat. J. Gerhard; přeložil Jan Cyrillus Třebjcký.

1602. Modlitby některé nábožné z základů pjsem sw. a žalmů. W Hradcy 1616. 12.

1603. Sto padesáte žalmůw na spůsob modliteb složených od Giřjka Chobotydesa Mšenského, faráře Charwatského. 1617.

1604. Wácl. Trojana horliwé modlitby w čas wálek, též y pjsničky pobožné w Praze. 1618. 12.

1605. Aletina Adama a Aletina Mikuláše modlitby nábožné. 8. a 12. (Index.)

1606. Modlitby cýrkewnj neb kazatelské k nedělјm a swátkům přjpadně zformowané. I. djl od Adwentu do sw. Trogice. II. od slawnosti sw. Trogice až do Adwentu. 1618. w 8. druhý djl. str. 352 mimo Modlitby obecné 14 listů. (čeština dobrá) Weř. Bibl. F. 172.

1607. Pragensis Academiae rector et cancellarius D. Joan. Jessenius a Jessen Ludorum per Boëmiam et Moraviam nostrorum moderatoribus. Pragae typis Pauli Sessii 1618. 4. arch. Obsahuge modlitbu českau k okolnostem času přiměřenau s latinským rozkazem gi pobožně se žáky se modliti před gich rozpuštěnjm.

1608. Jana Nýmburského far. w Bohumilicjch, Modlitby, w čas tento nebezpečný; w Praze 1619. 12.

1609. Modlitby pobožné a křesťanské z giných modliteb, giž prwé od Mnohowážných ... mužů ... wydaných, y také nynj od gednoho wznešeného Autora z něm. gazyka na česko přeložených sebrané, prostými rytmy porozšjřené, we 3 djly vwedené od Matěge Miljnského. W Praze v Dan. Karla z Karlsperka. 1619. 4.

1610. Petra martyra Wermilia modlitby swaté, z žalmů sw. Dawida etc. přel. od Sudlicyusa. W Praze 1620. 12.

1611. Jana Fera Modlitby (Index).

Literatura Česká.

Část II.

Oddělenj šesté.

Od Wystěhowánj nekatoljkůw až do uwedenj školnjho řádu w německých zemjch Rakauských t. g. od roku 1620 *až do roku* 1774.

I.

§. 43. Stáw politický.

Ferdinand II. panowánj nastaupiw poslal (1619) Čechům po Adamu z Waldšteina podánj, kteréž Thurn a Raupowa potlačili a w známost neuwedli. Nemoha tedy po dobrém pokog spůsobiti, chopil se zbraně. Čechy, Morawa a Rakausy, kdež se protestanti množili, cjtili hrůzu wogny. Thurn na tom byl, aby Wjdeň ztekl a Ferdinanda zagal, a wšak Mansfeldu poraženému do Čech ku pomoci spěchati musil. Ferdinand po odtaženj Thurna do Řjše gel a za cjsaře wolen gest. Což tak mrzelo Čechy, že na sněmu uzawřeli [illegible]igati geho za krále, a sobě zwolili Fridřicha Falckraběte, hlawu gednoty protestantské, a zetě krále anglického. Korunowán Fridrich od administratora protestantského Consistorium: ale cjsař posilen gsa Maximilianem, wéwodau Baworským, a Janem Gjřjm, saským wolencem, z nichžto prwnjmu hořenj Falcy sljbil, tomuto Lužici zástawil, Čechy na Bjlé hoře porazil (1620), načež Fridrich kwapně do Wratislawi utekl, Maximilian pak do Prahy wtrhl, a knjžete Lichtenšteina mjstodržitelem králowstwj ustanowiw, do Bawor se odebral, kamž 1500 wozů pokladů a skwostnostj českých zawesti kázal. Učitelé Karolinštj, samj nekatoljci, we třech dnech z Prahy wypowězeni, z odbogné strany mnozj u radnice staroměstské stjnáni, ginj na statcjch trestáni, wyhnáni; list magestátnj zrušen, fary kněžjmi katolickými osazeny, uniwersita Jesuitům wrácena, nekatoljci wšickni bez rozdjlu ze země wypowězeni. Mnozj z nich na oko přešli k náboženstwj katolickému, ale 36000 rodin, mezi nimi 1088 panských a rytjřských, wystěhowalo se do Prus, Brandenburku a do Sas, až i do

Ameriky (kwakerowé). Na prázdná mjsta hrnuli se cizozemci a znamenitau část země osadili, kdež na djle po dnes bydlj. S wěže Teynské ponuknutjm Giřjho Fera Jesuity, skrze studenty shozena (1623) socha Giřjho a kalich, mjsto nich pak postawena socha Ferdinanda a obraz P. Marie. Kosti Rokycanowy i Augustina Luciana, biskupa pod obogj, z hrobu wyňaty a na hřbitowě Teynském spáleny, arcibiskup za primasa králowstwj, a duchownj staw w zemský staw powýšen s přednostj před panským a rytjřským i městským. Tjmto wykořeněnjm nekatoljků wzbudil sobě nowé nepřátele Ferdinand (1626). Král Dánský s knjžaty dolnjch Sas wpadli do zemj cjsařských, a wšak Tillým a Albrechtem z Waldsteina přemoženi. W Lubeku o pokog smlauwáno, ku kterémuž smlauwánj Gustaw Adolf, Šwédský král nebyw připuštěn (1628) mstil toho pohaněnj pomocj wolenců̄w Saského a Brandenburského, landhraběte Heského a giných knjžat (1630). Cjsařštj poraženi u Lipska. Sasici wpadli do Čech, s nimi mnozj ze strany pod obogj, kteřj zmocniwše se Karoljna, nasadili luterských professorů, gakož i farářů a kazatelů, a zahnali Jesuity. České bohatstwo a památky mnohé do Sas po Labi wozjno. Waldstein (1632) pod wýmjnkami náčelnictwj přigaw, wogsko sebral, Sasy z Čech wypudil a u Lycowa, bljže Lipska, s Gustawem se potkal. Gustaw padl, ale Šwédowé zwjtězili. Nepodařenj bitwy, neaučinnost wé[illegible]y, nepřispěnj obleženému Řeznu uwedlo Waldsteina w podezřenj, kteréž nepřátelé geho zweličili. Zabit we Chbě (1634). Ferdinand cjsařowic ugaw komando oswobodil Řezno, zwjtězil u Nördlingu nad Šwédy, tak že ulekl Sasic o pokog prosil. Dána gemu Lužice w léno (1635). K pokogi tomu Brandenburg a giná knjžata přistaupili. Ferdinand II. umřel (1637) a pochowán w Hradci Štýrském. *Ferdinand III.* wládu nastaupil. Šwédowé pod Bannerem Čechy plenili. Leopold, cjsařů̄w bratr, wyhnal ge sice wogskem rakauským a uherským, ale Torstenson cjsařské opět do Čech zahnal (1642). Neaučinnost některých regimentů přjčina toho; pročež Madlonský regiment desátán w Rokycanech; Madlon a plukownjk w Praze sťati. Gallaš přewzal komando, ale nešťastně; swržen (1643). Hacfeld u Jankowa (1645) poražený a zabitý Šwédům opět Čechy otewřel. Königsmark zradau Ernesta z Ottwalda Prahy (malé strany) se zmocnil, bibliotheky a wše co drahého nalezl, do Šwed poslal; starého ale města, Jesuitau Plachým a měšťany bráněného,

když dobýwal, přišla zpráwa o pokogi (2. Listop. 1648). Ferdinand napotom w Praze sjdlil. On uniwersity obě w gednu spogil (1654), a na památku Šwédské wogny statui matky božj na náměstj Staré Prahy postawil. Sešel pak s toho swěta r. 1657. *Leopold I.* giž r. 1656 korunowaný, též na cjsařstwj dosedl w osmnáctém wěku (1658). Za geho panowánj wogna s Turkem a tři wogny s Francauzi wedeny. Paliči francauzštj zapálili mnoho měst, i Prahu (1689). Sedláci tištěni od některých pánůw zbauřili se; načež wydán robotnj patent, kterým dni robotnj ustanoweni (1690). Mor přes 100,000 lidu pohubil. Petr weliký geda z Drážďan skrze Prahu do Wjdně (1698) skwostně čestowán od šlechty české.

Josef I. panowal od r. 1705. On Čechy k německé řjši aužegi připogil, zawázaw se ke wšem platům giných wolenců w, a gen některé sobě wymjniw swobody, za čež řjše Čechům ochranu před wšelikými nepřátely sljbila. Wogny, které Josef wedl k dobrému bratra swého za přjčinau koruny španyelské, nedali mu času ke korunowánj. Umřel 1711. *Karel II.* (co cjsař VI.) musil Španyely pustiti Filipu Andegawskému (Anjou) 1713. Bogowal skrze Ewgena, Sawogského prince, šťastně proti Turkům (1717) a proti Španyelům (1720-5). Učinil pragmatickau sankcj t. g. smlauwu, dle které dcera geho po něm wládu nastaupiti měla bez překážky (1720). Čechowé a ostatnj země geho i mocnářowé okolnj gi přigali. Wywoliw sobě za zetě Františka z Lothringu (1736) umřel, a s njm rod Habspurský po meči wyhasl (1740). Za něho také byl mor w české zemi, (od 22. Srpna 1714 až do 30. Března 1715) kterým přes 20,000 lidu, a na dwa miliony howězjho dobytka pošlo. Tjm země tak wyhubena byla, gakoby welikau wognu přestála. On se swau manželkau Christinau dal se w Čechách korunowati (1723), což se před tjm nestalo giž 67 let. Byl cjsař tichého ducha, přjwětiwý a sprawedliwý mocnář. *Maria Theresia* proti pěti nepřátelům nástupu swého brániti přinucena. Pruský král (1741) zjskaw bitwu u Molwic we Slezště, do Čech wtrhl; Bawoři, Sasowé a Francauzi dobyli Prahy, kdež wolenec baworský Karel za krále wyhlásiti se dal, a na to za cjsaře wolen a korunowán. Prušanu opět zwjtězilému u Čáslawi (1742) Theresia Slezko (kromě Opawy a Těšjna) i Kladsko postaupila, a pokog s njm zawřela, ku kterému Saský wolenec přistaupil. Francauzi z Prahy wyhnáni (1743), pak do Bawor stjhání, tak že wolenec Bawörský Pruského krále o pomoc prositi musil. Tento opět do Čech (1744) wpadl, ale z Pra-

by i ze země wypuzen. Karel VII. umřel, a nástupce geho Maximilian pokog učinil. František za cjsaře wolen. S Prusy geště gednau do Čech wpadšjmi w Drážďanech pokog zgednán. Maria Theresia židy (50,000 hlaw) z Čech wyhnati umjnila, ale na přjmluwu Holandů a Angličan toho neučinila. Po gedenácti letech nowá šestiletá wogna powstala mezi Francauzi a Angličany o meze. Prušané Angličanům, Rakausy Francauzům pomáhali (1756), a tak i w Čechách opět bogowáno. Praha (1757) z časti weliké od Prušanů rozstřjlena. W Hubertsburgu pokog uzawřjn. Arciwéwoda *Josef* (1762) wolen za krále řjmského, a po smrti Františka (1765) cjsařowánj a sposuwládu w zemjch Rakauských nastaupil. Zwláštnj památnosti toho času gsau: (1766) Uwedenj rakauské mjry a wáhy w Čechách, wedlé njž se w obecném žiwotě posud staročeská zachowala. W r. 1770 popisem (Conscriptio) lid sečten a domy čjslem znamenány. Nalezeno w Praze 77577 lidu obogjho pohlawj; w celých Čechách 2528711 lidu, a sice mužského pohlawj 1194999, mezi nimiž k wogenské službě způsobných bylo 218277. Načetlo se pak 244 měst, 203 městeček, 11284 wesnic, 389135 domů w tomto králowstwj. Neauroda dwauletá (1770-2) způsobila w Čechách hlad a mor, nimž 250000 osob zemřelo. Pozdwjženj sedlské pro robotu (1773) dalo přjčinu nowému patentu robotnjmu (1775).

II.

Oswjcenj.

§. 44. za Ferdinanda II. 1620—37.

Nekatoljci wypowězenj zůstawili předkům našim wlast sice z strany náboženstwj pokognau, ale ostatek neslawnau, a z dřewnjho bohatstwj a dobrého stawu gako wyzutau. Celý národ w krátkém 15 let času předělán a obrácen. W roce 1620 wygma některé pány a mnichy, geště celé Čechy protestantské byly: při smrti Ferd. II. aspoň podlé zdánj opět naskrze katolické. To obrácenj, ku kterémuž mnoho přispěl Arnošt hrabě z Harrachu, arcibiskup od 1623 do 1667, muž učený, a z mládi počta-latinský, připisowali sobě gediné Jesuité. Když se tjm gednau honosili u přjtomnosti papeže, řekl slowútný kapucjn Valerianus Magnus také podjl na obrácenj českém magjcj: „Swatý otče, deyte mi wogáků, gaké měli Jesuité, gá Wám celý swět na katolickau wjru obrátjm.“ Země wystěhowánjm nekatoljků, a třidcetiletau wognau zpustla,

Balbin, který se diwj, že po tolikých wypowjdánjch, zábogjch, autokách, pleněnjch geště wždy obywatelů něco zůstalo, dokládá, že sedláci často nemagjce potahu, sami k pluhu se zapřahali, a že polonazj chodili téměř chléba žebragjce. Stawowé češtj až do r. 1620 dělali zákony, zawjrali smlauwy se sausednjmi národy, ustanowowali daně, udělowali šlechtictwj, chowali swé wlastnj wogsko, wolili krále, neb aspoň, když otec na syna korunu přenésti chtěl, o powolenj tázáni a žádáni býwali. Wšecky tyto přednosti ztratili w tomto čase. Wogenský duch cele utuchl. Čechowé, bywše až potud smělj, neohroženj, ctižádostiwj, podnikawj, nynj možnosti, národnj hrdosti a odwahy pozbyli. Utjkali před Šwédy do lesůw gako owce, aneb se gim pošlapati dáwali. Tenkrát také Čechowé krog swůg změnili. Dotud nosili dlauhé brady, bjlé ljmce neb kragky okolo krku, krátké wlasy, krátké pláště, pás okolo těla, široké kalihoty, gakož na starých obrazjch widěti; pomálu oblékli nyněgšj oděw, a gako Čechy býti přestali. — Osuda času nemálo učených mužůw zahrnula, buď na hrdle trestaných, gako Budowa, Harant a Jessenius, buď wyhnanstwjm, gako Stránský, Troilus, Borbonius, Partlic, Martinius z Dražowa a ginj uměnjm i wtipem wynikagjcj. Gak wysoko Čechowé za Maximiliana a Rudolfa we wědách a umách wystaupili, tak hluboko nynj padli. Pelcel nenašel nižadného učeného, kterýby se byl w tomto čase wýtečným učinil. Dne 30. Dubna 1622 rozkázal Adam Waldstein, neywyššj purkrabě Karoljn zapečetiti a wšecky wýsadnj listy ke dskám králowským přinesti. Na poručenj papeže zastaweny gsau wšecky promocj k důstogenstwjm akademickým. Karoljn osazen mistry katolickými, a zůstal něgaký čas oddělen od školy Ferdinandské, až do spogenj obau uniwersit za Ferd. III. W tom čase Jesuité neywyššjho stupně slávy w Čechách dokročili. Neywětšj část škol w králowstwj zprawowána gjmi a ginými zakonnjky, kdež kromě špatné latiny ničemu neučeno. Gisto, že Jesuité měli mezi sebau učené muže, ale oni žákům swým gen gako skořepinu podáwali, zrno sobě zůstawugjce, čjmž nad giné mnjchy stkwěti se mohli. Chodili od města k městu gako missionáři, pobjrali lidu knihy, a pobrané pálili. Odtud staročeská kniha a řjdká kniha gedno znamená. Oni památku předešlé wzdělanosti skoro cele zahladili, udáwagjce že před nimi samá newědomost panowala. Censura, která po smrti Ferd. I. něgaký čas ulewila, nynj tjm wjce zo-

s'řena. Balbin, (sám Jesuita) swau Epitome sedmkrát k posauzenj předložiti musil, a co o literatuře české sepsal, teprwé po zrušenj gegich řádu tištěno býti směło. O bohoslowj gešiě neywjce pečowáno. Seminarium sw. Wáclawa, založené w 16 stoletj skrze Jana Popela z Lobkowic, za sto let wychowalo sedm tisjc žáků z 57 rozličných národů. Neyprwé slaulo dům chudých, potom od Ferd. II., který pro 20 žáků fundacj přidal, seminář sw. Wáclawa od patrona mjstného gmenowaná. R. 1685. wychowanci geho za prowozenau hru pod gménem sw. Wáclaw, od cjsaře Leopolda I. poctěni gsau tjm, aby prwnj wždy filosofie mistr, kdyby nebyl od stawu, šlechtictwj a lauro dosáhl. Giný dům wychowacj byl konwikt sw. Bartoloměge. Ten neyprwé skrowný, slowútným učiněn gest skrze papeže Urbana VIII., který dal tam chowati na swé autraty 20 ginochů z rozdjlných sausednjch národů, mezi nimi osm domácjch; Ferd. II. přidal giné k nim, po něm nazwané Ferdinandské fundace pro budaucj duchownj. Seminarium arcibiskupské založeno od arcibiskupa. Tomu Adalb. z Harrachu r. 1631 kaupil dům (králowý dwůr); dáni gsau tam učitelé hiberňáci, a od papeže potwrzeni, i swobody akademie řjmské gim uděleny. Zde učeno wšecko uměnj k náboženstwj potřebné, i práwo biskupské (iuris pontificii disciplina), a mělo též swau wlastnj tiskárnu od arcib. Harracha. Zwláštnj seminaria i ginde byla, gako na Strahowě od Kašp. Questenberga opata založené, kdež se mládež k řádu tomu připrawowala. Dwa praemonstráci tam z Njzozemě powoláni: Norbert Swertius, Frant. Lammeter, básnictwj professor. Starý špitál od r. 1320 pod gménem Šimona a Jůdy u Wltawy dán gest Milosrdným bratřjm (1620), a dowolena gim zbjrka po zemi. Mezi učené toho wěku náležj Jesuita Gregorius a S. Vincentio, njzozemec, od Ferd. II. powolaný, kterýž mathematice mnoho let učil. Zemřelj toho wěku gsau: Adam z Sternberku († 1623) neyw. sudj zemský, potom purkrabj, rytjř zlatého rauna, muž katoljkům a kališnjkům wážený, wýborný český řečnjk. M. Jan Ctibor Kotwa († 1637), probošt Litoměřický, gegž Pešina we Phosphoro str. 591. nazjwá českým Ciceronem. Jakob Pontanus Jesuita (nar. 1542 † 1626) latinský básnjk, historik a bohomluwec, Campianůw žák, odiw učenosti. Geho učedlnjk byl Matthaeus Radenus w Bawořjch, toho opět Jakob Bidermann, kterýž uměnj pěkné wštjpil Janu Lupiowi, professoru řečnictwj po mnohá léta w Praze, mez

gehož školáky Bohuslaw Balbin neyobzwláštněgšj, a kterým († 1688) pěkněgšj doba literatury latinské w Čechách w té periodě se skončila. Christophorus Crinesius († 1629) w orientálnjch gazycjch zběhlý, Jan Czernovicius a Lybeo Monte († po 1625) poëta latinský; Zacharias Theobaldus († 1627) bohomluwec, historik a přjrody zpytatel. Danyel Basilius de Deutschenberg (z Lipy rodilý 1585 † 1628) poeta, astronom a přjrodowědec, Wáclaw Pantabo Kirwitzer († 1626) mathematik, Theodor Krallius († 1633) bohomluwec.

§. 45. Za Ferdinanda III. 1637—57.

W tomto čase konečně opět o to pečowáno, aby se uměnj do Čech zase uwedlo. Ferdinand III. hned při nastaupenj swém Jesuitům Karolinské školy odňal. Giž w r. 1638 ustanowil Gindřicha Libsteinského z Kolowrat, neywyš. sudjho, s některými radami od appellacj za komisaře we wěcech uniwersitských, kterýmž Rektor Jesuitský Giřj Meridies Karoljn odewzdal se wšjm přjslušenstwjm, zanechaw sobě dowolenj učiti bohoslowj a filosofii. Cjsař ustanowil Fridricha z Talenberku za ochránce wysoké školy Karoljnské, a dal gemu moc professory w lékařstwj a w práwjch gmenowati, a důstogenstwj akademické udělowati. Dowolenj ale papežské, kteréž arcibiskup pražský nedáwno byl na papeži wymohl, tworiti doktory filosofie a theologie we swém domě duchownjm, cjsař zrušil (1640). Poněwadž se pak Jesuité obáwali, žeby po čase někteřj nekatoličtj professoři w Karoljně usaditi se mohli, obdrželi to na cjsaři (1650), aby každý professor před dosednutjm na učitelskau stolici přjsahu složiti musel, že panna Maria hřjchem prwopočátečnjm poškwrněna nebyla; kterýž zákon Josef II. (1782) wyzdwihl. Byly tedy gakoby dwě uniwersity, Karoljnská a Jesuitská, kteréž pro uwarowánj zlých následků w gednu spogeno (1653, 17 Listop.) pod gménem uniwersity Karloferdinandské, gakož se po dnes nacházj. Té doby následugjcj učenj mužowé s swětem se rozlaučili: Ferdinand z Kolowrat S. J. († 1639.) bohomluwec; Kašpar Questenberg, opat Strahowský, bohom. († 1640); Wogtěch Chanowský S. J. († 1645), učil slowesným uměnjm, hebreyštině a mathem. psal latině a česky; Giřj Francisci († 1645) Jesuita w slowesném uměnj znamenitý; Jan Lalemandet z Besanconu rodilý paulán, († w Praze 1647), theol. a filos. Ondřeg Stredonius, historik († 1651); Pawel Stran-

ský, syndik w Litoměřicjch, roz. w Zápjch 1582 † 1657, historiků českých gádro, psal lat. respublica bojema; Giřj Schwertfer počta latinský. S. J. († 1654); Caramuel z Lobkowic, Vikar arcibiskupa hraběte z Harrachu, benediktinů Monserratských opat, w Madritě rozen, ale půwodem a bytem Čech, gako samolet w Europě swjtil se welikým wtipem a rozumem, a za diw držán. W mathematice giž z mládi neobyčegně zběhlý, básnjř, latinských weršůw sto za hodinu děláwal, uměl mnoho gazyků, i chynesky. (w. Proch. Lib. Art. 372.) Biskupstwj Litoměřické založeno w r. 1655. Za toho cjsaře prwnj sečtenj dušj w Čechách (1651) učiněno z ohledu na reformacj (w. Mat. z. Stat. B. 1 H.) 1655 založen klášter Ursulinek (Woršilinek) w Praze skrze hraběnku Lambua, roz. hrab. z Bubna; tu djwky každého stawu wyučugj se ženským pracem a čtenj, psanj, počtám i náboženstwj. Hudba zjskala po 30leté wogně zwelebenjm obřadu kostelnjho, kdež zpěwu a choru užjwáno. Tu se wycwičili hudebnjci bráni potom do kaplj dworských etc. Na Morawě od r. 1642 počjnagj se nowé dsky zemské, gdaucj až do našeho wěku.

§. 46. Za Leopolda I. 1657—1705.

Za panowánj Leopolda I. založeno nowé biskupstwj w Hradci Králowé (1665). Od zprawenj Karloferdinandské uniwersity počaly se opět wědy a umy w Čechách rozwjgeti. Neywjce wlastenská historie wzděláwána, w kteréž wšecky zatemnil Bohuslaw Balbin, (nar. w Hradci Králowé 1621 † 1688) Jesuita, gehož we způsobu psanj, důkladnosti a hognosti děgůw nižádný posud Čech nedostihl. W sedmém roce wěku swého giž po třikráte Hágkowu kroniku byl přečetl. Powěsti o diwech, které nacházegj se w geho spisech, gsau wýrostky onoho wěku, a ne ducha geho, anoby bez nich spisowé geho, ledwa byli směli tištěni býti. Tomáš Pešina z Čechorodu († 1680) přjtel Balbjnůw. Oba pracowali w historii české bez záwisti a wády. Méně znamenitj gsau Giřj Cruger S. J. († 1671). Maximilian z Schleinic, biskup litoměřický († 1675), Mataus Bolelucký († 1690), Aloys Hackenschmied, praemonstr. († 1683), Wácl. Cerwenka, a dlauhowěký Florian Hammerschmied († 1737) etc. — W Mathematice slynuli Balthasar Conradus († 1660) S. J. w gazycjch mnohých zběhlý, a w řečtině tak welice, že, co učitel geho latině přednášel, on to řecky w rychlosti napi-

sowal. Georgius Böhm (✝ 1666), Albertus Curtius (✝ 1671) hwězdář, Jan Klein (✝ 1683), Valentinus Stansel (✝ po 1694), Jan Czimerman (✝ 1701), wšichni Jesuité. Filosofii nechwalno připomenauti, školnj lapawostj, a přechytralými wýměry a rozdjly naplněnau. Zde známi byli: Hieronym z Hirnheimu, opat Strahowský (✝ 1679), Girj Weis S. J. (✝ 1687), Ondřeg Fromm z Brandenburku přišlý, filosof a theolog (✝ 1683). W lékařstwj znamenitý byl Marcus Marci a Kronland (n. 1595 ✝ 1665), o němž učedlnjk, nástupce a chwalitel geho Jakub Dobřenský prawj, že byl křesťanský Euclides, český Plato, a pražský Hippokrates, ačkoli též we filosofii podiwnostj nepodobných a proroko-wánj hwězdářského se newystřjhal. W prawjch zběhlj byli: Christof Kyblin z Waffenburgu (kwetl 1663-9), Jan Proskowský z Krohensteinu (✝ 1668), Jan Schambogen (✝ 1696) a Jan z Weingarten (✝ 1701). Bohomluwci: Aloys Reichard, Morawan S. J. (✝ 1681), Christian Augustin Pfalz z Ostric, Lužičan, kanownjk (✝ 1702). W slowesných uměnjch: Henr. Korn (✝ 1676), Jan Widmann (1671)., Melichar Guttwirt, lahodný básnjk lat. (✝ 1705) wšickni Jesuité. Maljři wybornj toho wěku gsau: Karel Skreta w Čechách (✝ 1674), Antonjn Lubinský w Morawě. Wáclaw Hollar, pražan, pěkně ryl na mědi (✝ 1677). — Diwadlo w Čechách i té doby milownjky mělo. W r. 1685 prowodili wychowanci semináře u sw. Wáclawa hru: Sw. Wáclaw před Leop. I. (w. §. 44.) Pozdēgi (r. 1690) přigel wlaský fraškář na káře do Prahy, a gsa hospodau na Malé straně u černého Lwa, rok se tu zdržel a mnoho peněz zjskal. S njm pustil se w záwod geden Němec u zlaté hwězdy na Starém městě, geg z Prahy wytiskl, a za tři léta zbohatl. Potom brzo Němci, brzo Wlachowé potulowali se na 30 let s komediemi swými, až i Čechowé wystaupili. Pro nesnadnost zaraziti diwadelnj spolek prowozowali hry lautkami nebo panáky, wůbec tatrmánky (z něm. Theatermänchen) neb taytrljky (gakoby theatrljky) pomocj drátů a nitek pohybowanými na způsob žiwých osob. Bez šaška, genž se pimprle nazjwal, ani smutnohra neodbyta. Onde a onde někdy i prawá komédie prowozena, tak se stalo r. 1700 w Kutné hoře před hawéřským domem o božjm těle (w. Jandyt Gram. str. 62), ale pimperle hluboko přes druhau polowici XVIII. stoletj se udržel, a teprwé wzniknutjm noweho diwadla českého cele zmizel. — Čjm stoletj wjce se nakloňowalo, tjm nedbalegi wzdělawá-

no uměnj. Zmizely Músy z měst neywjce giž tehdáž, když ctitele gegich se wystěhowali; we wětšjch předce poněkud zachowány, djlem od Jesuitů, djlem od katoljků geště w předešlých školách wyučených. Jesuité od Campiana zachowali čistotu slohu latinského až po Balbjna, potom gak w Čechách, tak w Morawě od prawé cesty se uchýlili, zanedbáwagjce pěkné uměnj a wzory starých řeků a latinjků. Wycházely knihy latinské, které cit krásy wjce urážely nežli kochaly. Hledáno nowoty; řeči a básně ne podlé citu a rozumu, ale podlé práce a trudu sauzeny. Neobyčegná slowa, zatmělé mluwenj spůsoby, ostřého wtipu směšné ukazowánj, ginde opět řeči newázanost a gakoby ku zpěwu a k tanci uprawenost schwalně hledány. Nebyla po chuti historie sloh plynný a gasný chtěgjcj, nebo báseň na wzor starých složená, anobrž chwalořeči, plné chytrých domyslů na spůsob nápisu, w dlauhých a krátkých weršjch skládané. Přišla ta nákaza z Italie k Jesuitům českým, a skrze ně wůbec rozšjřená trwala až do časů Marie Theresie. Mezi latinské spisowatele toho wěku náležj Knittelius († 1702). R. 1659 založeny stawowské školy, w nichž učeno gezditi, šermowati, tancowati. W r. 1704 Martin Norbert Simon, staršj kanownjk w Buděšjně založil w Praze Wendické seminarium pro Lužičany, kteréž posud trwá, toliko, že wyučenci geho w cjs. rak. zemjch za faráře ustanoweni býti nemohau.

§. 47. Za Josefa I. 1705-11, a za Karla II. 1711-1740.

Za těchto panownjků česká země mocněti opět počjnala. Šlechta česká byla bohatá. Při korunowánj Karla (1723) wezlo se panstwo naše na tisjci wozjch o šesti konjch u welikém blesku a skwostnosti. Obchod kwetl. U Lowosic[illegible] 30 lodj Saských stáwalo, kupugjcjch české obilj, owoce, wjno, a t. d. Pole pilně wzdělawána, lesy plny zwěři. Umělec i řemeslnjk měl wýdělek. W r. 1718 dům nemocných u Alžbětinek založen; cjsař Karel (1720) zaplatil autraty stawenj gich domu. — Národnj památnost, která Čechy nad mjru zanjmala, gest, že Innocentius XIII. 7. Čerwna 1721 na přičiněnj G. C. M. Karla i Alžběty čest weřegnau Janu z Nepomuku, která se gemu na 4tý wěk wůbec od lidu prokazowala, potwrdil, a Benedikt XIII. geg 10. Března 1729 za sw. wyhlásil. — Na počátku XVIII. stoletj pokaženj chuti wždy geště rostlo. Mjsto Ciceronowých listů we školách gsau čteny epistolae Caroli Kolczawae (1709),

oněm w prawdě wěcj i slohem na proti čeljcj. Kteréž bezchutenstwj na českau literaturu w plné mjře působilo. Na přjklad toho uwodjme začátek kázanj na nowý rok, od Bjlowského. (1724). Průpowěd geho gest: „Nazwáno gméno geho Gežjš.“ Přjstup následuge tento: „Requiem aeternam dona ei domine. Odpočjnutj wěčné dey mu (t. roku předešlému) Pane, a swětlo wěčné swět gemu. Requiescat in pace, ať odpočjwá w pokogi se wšemi swými zemřelými rok 1723bý, rok starý, genž dnes asi před desýti hodinami, práwě in puncto opůlnocy posledni konec wzal: cursum consummavit! Kdožby se nadál, že tak náhle umře etc.“ Potom chwálj dále ten rok, že P. boha nerozhněwal, ale dokládá, že newj, zdaliž mu kdo rozhřešenj dal, a zdali poslednj pomazánj dostal etc. Obsah toho kázanj gest: „W tom gménu Gežjš dosti lékařstwj.“ Nemysli on wšak, gakžby se kdo domnjwati mohl, mrawného lékařstwj duše, ale we wlastnjm smyslu lékařstwj proti ráně šjpowé, proti hljzám moru a t. d. — Filosofie též we smutném stawu se nacházela. Řeholnjci, učitelé gegj, gestliže koho we swém řádu mudrce měli, geho následowali, přisahagjce w slowa geho. Neptáno, co prawda w té neb oné wěci, anobrž co o nj sw. Tomáš Aquinský, Suarezius, Scotus wynesl. Wycházely weliké knihy k wyswětlenj nebo raděgi k zatemněnj gegich průpowědj. Gen někteřj přjgemněgšjmi někdy wěcmi se zanášeli (k. p. Bernhard Raschdorf S. J. w knize: anima corporis philosophici, naturae artis et morum spiritu animata 1722 w Praze). Ginj spůsobem starých sofistů pro wěc a proti wěci té samé mudrowali (k. p. Jo. Car. a Waldstein philosophia scholastica 1726). — W bohoslowj gako ginde w Europě toho wěku, tak u nás dáwáno wjce wjry Suazeriu, Tomáši Aquinskému, Skotowi, než Kristowu učenj, než staré cjrkwe ustanowenjm, sw. otců wýkladům, nálezům sněmůw cjrkewnjch, pročež rozdjlnj byli wůdcowé, rozdjlné sekty, mnohomluwné a swárliwé hádky w akademijch, we školách, w chrámjch. O maličkosti toho křiku. Skaumáno wěci, gichž wěděnj nemožné anebo neužitečné gest, gako: W koliku hodin bude poslednj saud, a gak dlauho trwati bude? gestli anděle w nebi také slawj swátek božjho těla? a t. d. Učenj we wěcech k bohomluwectwj náležegjcjch toho wěku: Jan Girj Středowský, morawan († 1713), Benignus Sichrowský, augustinian (roz. na Zbirowě 1675 † 1737.), Žid Dawid Ben Abraham Oppenheimer, († 1737) w hebreyštině wýtečný. Zaslaužilým netoliko

wůbec ale zwláště o bohoslowj mrawné učinil se toho času Frant. Ant. hrabě z Sporku (nar. w Heřmanoměstci 1662 † (1738), který mnohé německé i české knihy tlačiti dal. On r. 1680 putowal po Europě, a kde co dobrého nalezl, to do swé wlasti uwésti snažen byl. Založil tři knihowny bohatě nadané w Praze, w Lise, w Kukusu. Cokoli nábožného a mrawného we francauzských knihách našel, to německy přeložil a wydal, w čemž mu dwě dcery geho pomáhaly. Tiskárnu měl w Lise, a knihy lidu darem dáwal, což mu owšem weliké pronásledowánj wzbudilo (w. Puchm. básně 1798. Abbild. b. u. m. Gelehrten II. 116.) — Gedinj mathematikowé a práwnjci zachowali se we swé mjře a chwále staré. Mathematikowé znamenitěgšj byli: Sigm. Ferd. Hartmann († 1701) Jan Hanke († 1713) oba S. J. Augustinus Thom. a S. Josepho, piarista, morawan naroz. 1646 † po 1716) který we welikém stářj rozřešil úlohu sobě danau od Leibnice (bx + 1 = yy..), Ferd. Ernest hrabě Herberstein, předstawený saudu appellacj; Jakub Kresa, morawan († 1715), Chris. Heinrich († 1715) Kašpar Flieger, Vitus Scheffer († 1717), Georgius Thomas S. J., Bernard Gruber, cisterciák, Jan Ferd. Schor, a g. Bylt toho wěku obyčeg mezi mathematiky dáwati a posjlati sobě úlohy wšeliké, gako činil Leibnic Augustinu, též Herberstein, Hartmann a týž Augustin. — W práwjch slowútnj byli: Wácl. Neumann z Buchholce, gegž Karel VI. zamysliw (1738) nowé práwo zemské pro Čechy wydati, mezi muže k tomu wywolené pogal. Nechwálně týž práwnjk počjnal sobě proti hraběti z Sporku. (nar. 1670 † 1743). Jan Ad. Besnecker, Hein. Pet. Broichhausen, Zach. Jos. Am-Ende, Fr. Ferd. Schwartz de Lauro, Mik. Ign. Königsmann. Lékaři sem náležegjcj gsau: Jan Fr. Löw z Erlsfeldu († 1725), Alexander Schamsky, morawan († 1715). Florian Hammerschmied, historik až do té periody zasáhl. († 1737). Maljřstwj w hraběti Sporku neywětšj tehdáž podporu mělo; on pobádal hogným odplacowánjm umělce, gakož byli: Mathias Braun de Braun (z Tyrol) † 1738, Petr Brandel † 1739; Jan Kupecký † 1740. Obraznjk Jan Ferd. Prokof (nar. w Praze 1688, † 1731) zůstawil mnohé sochy kamené k. p. na mostě (w. Abbild. böm. u m. Gel. II.) Spork z Pařjže nowě tenkráte nalezené trauby lesnj (Waldhorn) do Čech přinesl, a dwa ze swých lidj na ně wyučiti dal. — Týž hrabě opery a diwadelnj hry weřegné, kterými se potud gen školštj učenj wyrážeti, z Italie do Čech při-

stěhowal. R. 1723 při korunowánj Karla VI. w Praze dána Opera pod šjrým nebem, při které 100 zpěwáků a 200 hudebnjků z celé Europy se nacházelo. Diwadlo zprawowal Bibiena, hudbu Fux wrchnj c. k. kapelmistr, rozený Čech. Prowozowány od té doby wšeliké opery w kollegijch, seminářjch a klášteřjch: oratoria w chrámjch. Jesuité latinské hry skrze studenty předstawowali, magjce zwláštnj k tomu theater w kollegi Klementinské tu kde nynj fysika se přednášj. W r. 1768 komedie při latinských školách prowoditi zapowězeno. I české hře něco přjznivěgšj bylo XVIII. stoletj, ačkoli ona neprawau cestau kráčela. Tu bylo widěti hry: Umučenj Páně, Genowefu, Tři krále, Meluzinu, Brunowjka a p. s mnohým odporem prawdě básnické. Pilát, na přjklad, wystaupil s křjžkem na prsau, na důkaz swé důstognosti: tu Gežjš gako Františkán oblečený modlil se w Getsemaně na růženci; tu čerti se židy na pilno měli a t. d. (w. hist. diwadla J. Hýbla 1816). W některých zpěwohrách z tehdegšjho času nalezti gadrnau a ljbeznau hudbu; gediný wážený zůstatek té doby. — W r. 1729 1. Ledna prohlášeno po Čechách pozdrawenj: „Pochwálen buď Gežjš Kristus.“ Morawa přigala ge hned r. 1728, když ge Benedikt XIII. nařjdil. W r. 1732 stalo se korunowánj obrazu Marianského na sw. hoře nad Přjbramj. — Dsky zemské staré (w § 29) w Morawě, že pjsmo staré čjsti neuměli, přepsány a schowány gsau (1727).

§. 48. Za Marie Theresie. 1740—74.

Postupem toho stoletj wšecka uměnj w Čechách a Morawě lepšj twárnosti nabýwati počala. Maria Theresia wůbec školy oprawiti umjnila. Giž r. 1745 Jan Ant. Scrinci (nar. 1697 † 1773) prof. lékařstwj, který byl Němce i Wlachy prošel, welikau proměnu na uniwersitě způsobil, učiw swé uměnj dle Boerhawowých základů, a počaw učiti fysice zkušebné a chymii. On prowozawal zkaušenj swá weřegně, mage mezi diwáky šlechtu wysokau, ano gednau i cjsaře Františka s Marij Theresij. Za něho založena mathematická komora, z njž powstal fysikalnj kabinet, 1752 od Mar. Theresie zlepšený a nadaný. Druhá hwězda lepšjho učenj byl Josef Steplink S. J. (nar. w Řezně 1716 † 1778), který mathematice a skaumánj přjrody celý se obětowal. Z geho školy wyšli učenj mužj Jan Wendlingen (nar. 1715 † po 1786), napotom učitel mathematiky w Madritě (1753), odkudž se pozděgi do swé wlasti nawrátil, a

w Ljběšicjch žiwot dokonal; Jakub Heinisch († 1771) táhož uměnj učitel w Praze, pak filosofie a slowesných uměnj ředitel w Olomauci; Kašpar Sagner († 1781), který filosofii pro školy podlé náuky Newtonowy sepsal; Jan Körber († 1762), Štěpán Schmidt († 1783) Josef Bergmann (kw. 1765 † po 1786), onen w Olomauci, tento w Praze mathematiky učitel, a oba spisowatelé; Sickerzinský, Bohomelecz a Szebrowský, Jesuité Polštj, kteřj uměnj mathematické a lepšj filosofii na zkaumánj přjrody založenau, z Prahy do swé wlasti přinesli, a g. m. W r. 1755 zřjdila Mar. Ther. direktory fakult, mezi nimiž w Praze Steplink neyznamenitěgšj, ten auřad až do swé smrti 1778 zprawowal. On filosofii Gremnerowu, poslednj dlé Aristotela školnj knihu wyhostil, a Sagnerowu dlé Wolfa a Newtona složenau uwedl, sám mnohé částky w nj wyhotowiw (k. p. de motu.) Znamenjm wzrostagjcjho oswjcenj gest i to, že (1755) zapowězeno snáře loternj tisknauti, nebo dowážeti z cizjny, což i pozděgi (1801) opětowáno. Působenjm Ign. z Borna (1769) zaražen gest učený spolek, w gehož měsjčných schůzkách učená pogednánj z mathematiky, fysiky a někdy i metafysiky čjtána pod zprávau Steplinkowau. Tak powstaly mnohé spisy, zwláště od něho a od Jos. Tesánka, o uměnj a mathematiku zaslaužilé. To též dálo se na Morawě, kdež čjtagjcjmu Ignaci Franciowi S. J. často weliká pochwala dána. W roce 1761 direktorát theologický a filosofický Jesuitům wzat, a toliko mathem. a fysiky Steplinkowi ponechán; od kteréž doby spolek učený přestal, ale pogednánj po různu wydáwána, gako od Ant. Bolla, Jana Polanského, Cosmy Schmalfusa a Petra Chládka. W r. 1747 založen ústaw englických panen hraběnkau Karolinau z Asseburgu; názwem od angličky Marie de Ward sem z Angličan skrze pronásledowánj katoljků uteklé, a prwnj toho ústawu přjčiny. W r. 1783 přeložen do kláštera Karmelitánek. Zde 14 djwek ze šlechty a měšťanstwa se wychowáwá a škola držj nynj pro 291 djwek. Téhož r. 1747 začala se w Praze půgčowna nebo zástawnj auřad, založena předárna, gakožto trestnj weřegný ústaw. W r. 1751 začato silnice poštowské náležité dělati, a slaupowé na mjli neb 4000 wjd. sahů od sebe stawěni. W r. 1753 loterie od Neapolitána gménem Cataldi w Čechách založena, kterauž Josef II. (r. 1787) Wlachům přewzaw do cjs. komory wtělil. R. 1754 Mar. Theresie založila ústaw pro šlechtičny, w kterém podlé stawu

swého až do zaopatřenj, wychowány a učeny býti mohly. K tomu část hradu Pražského postaupena, kdež přes třidcet dám pohodlně bydliti může. Založeny gsau ústawy k opatřenj wdow a sirotků: medicinské fakulty w Pražské uniwer. 1761, genž oprawen gest 1811; druhý podobný juridické fakulty 1765. W r. 1772 swátky některé zrušeny. R. 1773 w Praze založénj chudých a na sirobu narozených djtek počátek wzalo w Petrské ulici, odkudž (1780) přenešeno do nowě zřjzeného sirotčjho domu u sw. J. Křtitele, kdež posud gest. W r. 1752 duchownj otcowé pobožných škol, nebo piaristé osadili se w Praze, kaupiwše w Celetné ulici dům, posud piaristským nazjwaný, odkudž na nowé město do nyněgšjho se přestěhowali. 1766. Rozmáhagjcj se na ugmu sedlského a městského stawu klášternjky obogjho pohlawj na gistý počet uwedeno, totiž aby co gich toho r. 1765 bylo, tolik zůstalo, a wjce přigjmáno nebylo, kromě Jesuitů a piaristů wyučowánj mládeže oddaných; až pak konečně i Jesuité (1773) od Klementa XIV. wyzdwjženi byli, magjce tehdáž 1130 osob w Čechách a w Morawě w 20 kollegjch a 9 residencjch, a statků přes 8 milionů w ceně. Tu giž proměny we školách walem šly, při čemž wýborný van Swieten weliké záslaby měl. Giž 1771 rozkázáno, aby ze solnjch důchodů w 1500 zl. k ustawenj aneb lepšjmu nadánj učitelů školnjch obráceno bylo, a r. 1773 gměnj Jesuitů na wychowánj wůbec určeno, s ohlášenjm neywyššjho aumyslu, aby každý podanný podlé stawu a powolánj swého wyučowán byl, schopnj učitelé wšude dosazowáni a připrawowáni byli, aby se školy na geden způsob zřjdily, konečně w pozemských školách, aby mimo náboženstwj také známosti čtenj, psanj a počjtánj až po dělenj sprosté, w městských školách ale uměnj k řemeslům a umám potřebného mládež lépegi než potud nabýwala. Pročež we školách municipálnjch měst, aby učeno bylo křesť. náboženstwj, powinnosti člowěka i křesťana, něco z biblické historie, dále čtenj a psanj a to s ohledem na pěknost, také něco z německé mluwnice, počjtářstwj, historická známost um a wěd, něco z wlastenských letopisů, a z nowěgšjho zeměpisu, w hlawnjch městech nadto geště skládánj wšelikých listů a pjsem užitečných. (dworský dekr. od 9. Řjgna 1773 a 12. Unora 1774). Na to we školnjm řádu od 6. Pros. 1774 ustanoweny gsau trogj školy německé: normálnj neb prawidelné, které za prawidlo giným slaužili magj, takowá gen w Praze

gedinà gest; hlawnj školy we wětšjch městech a klášteřjch, kde přjležitost k tomu gest, w každém kragi aspoň gedna; posléze obecnj neb triwialnj školy w malých městech, městečkách a wesniecch, kde farnj neb filialnj kostel gest. — W gymnasijch též oprawa stala se, a wydány některé počátečnj knihy pro pauhé Čechy. (w. §. 49.)

Známost a historie přjrody a děge wlastenské zaměstnáwaly nynj mnohé učené, gichžto spisowé i od cizozemců chwalně přigati. Wydáwala ge společnost magjcj na čele Ignáce Borna, rytjře učeného, a audy učenostj wůbec známé, gako Jo. Thad. Peithnera a. g. — Hospodářská společnost w Praze powstala r. 1769 na poručenj králowé, (od r. 1767) we kteréž také Steplink neywjce slynul. Mezi zpytatele přjrody zwláště toho wěku mimo dotčené náležj lékař Jan Bohacz (nar. 1724 w Praze † 1768) aud společnostj Florenské, Londonské a Baworské, kterýž prošel Němce a Italii, a spisowal swé nálezy latinsky a německy. Prokop Diwiš, řádu praemonstrátského, (nar. w Žamberce 1696 † 1765) nalezl hromowod (r. 1754) týmž časem gako Franklin, geden o druhým neweda. W mathematice slawnj byli Jan Klein S. J. (z Kamenice roz. 1684, † 1762) Jan Tomasini de Concordia, Pražan (1724 † 1765), pozděgi J. Tesánek † 1788 a Stanislaw Wydra. R. 1720 založil hwězdárnu w kollegi rektor Jos. Fr. Retz, ale teprwé 1748 J. Steplink gi zřjdil, daw sám 4000 zl. a od Stawů přigaw 400 zl. na potřebné nástroge. R. 1751 prwnj hwězdářské pozorowánj činěna. Z lékařů gmenugeme wýborného J. Thad. Klinkoše, (nar. 1734. w Praze † 1778) spisowatele lat. a něm. Na slowo wzati též byli Jan Hynek z Mayersbachu G. C. M. rada a žiwotnj lékař (1749) Wilhelm Mac-Neven, Dawid Becher, Jos. Mikan, W. J. Langschwert, Ign. Ruth, J. Zauschner, Giřj Procházka, Jos. Plenčiř. Práwnj učenj na rozkaz Marie Ther. 1754 zlepšeno, kanownické od přjsadků řjmských cjzeno, J. Lothar Schrodt sepsal institutiones iuris canonici, tenkráte chtiwě čjtané; podobně učinil Stěp. Rautenstrauch, prof. w akademii Pražské a Wjdeňské. Mezi professory práw gmeno měli Ferd. Woldřich, Jos. Schuster, Jos. rytjř z Riegeru, kterýž mezi ginými spisy wydal materialie k statistice české německým gazykem. W bohoslowj oprawu činiti zůstaweno Jesuitům, a že ti waháli, připuštěno i giné řeholnjky (1759) k učenj této wědy. Zrušenjm řádu Jesuitského překážky oprawenj toho na gednau přestaly, a tak bohoslowj, w čemž Rau-

teństrauch welikau záslubu měl, uwedeno na prawau cestu, na známost pjsma a sw. otců, děge cjrkewnj a pastýřské powinnosti. Poručeno též wydánj nowé pjsem sw. německým a českým gazykem, kteréž posledni podnikli Fortunat Durich a Fr. Procházka s ohledem na půwodnj text; ale wydali teprwé r. 1778-1780. Ostatnj znamenitěgšj bohomluwci, gichžto smrt w tuto dobu padá, gsau: Thad. Schwaiger († 1743) praemonstrák; Magnoaldus Ziegelbauer, rodem Šwáb, benediktin († 1750), Jan Tom. Berghauer z Chebu rod. († 1760), děkan na wyšehradě, psal lat. a něm. Bonawentura Pitter, benediktin (nar. w Třebechowicjch 1708 † 1764), Oliver Legipont, benediktin (rodem ze Soyron w Limburště 1698 † 1758) theolog a filosof; psal lat. a francauzsky. We filologii hebreyské znamenitý byl Adolphus a S. Georgio, piarista, a potom biskup w Rábu, morawan r. w Kroměřjži 1681 † 1743; potom Jonathan Eybeschütz, žid (1696 † 1764). Historie česká počala také ljběgšj twářnost přigjmati. Báchory a básně pomjgeny a z cizokragných historiků swětla wypůgčowáno. Neyzaslaužilegšj spisowatelé gsau: Gelasius Dobner, nar. 1719 † 1790, Adauctus Voigt, Fr. Pubička, Karel J. z Bienenbergu, Raf. Ungar, gehož Balbini boh. doct. w 3 djlech tištěna r. 1776-1780, Magnoaldus Ziegelbauer (de Scriptoribus rerum bohemicarum), J. Semler (1756), J. Gottlob Böhm (1758), Stan. Wydra, a ginj. Z nich někteřj až do XIX. stoletj sahagj. Zwláště pak Frant. Pelcel, Josef Dobrowský, a na Morawě Jos. Wratislaw z Monse o děge národnj gak pilně tak důkladně se přičinili. Básnictwj latinské, kteréž gako zamilowané djtě naši předkowé celowali a pěstowali, nynj cele téměř zanedbáno. Nepomuceneis a giné menšj plody gako: Sermo de hodierna Prag. Vienensique literatura etc. gsau owoce staršjho gěště kwětu. Latinský a německý básnjk Jos. baron Petraš, ze Slawonic pošlý, (n. 1714 † 1772) celau téměř Europu progel, a gazyky mnohé uměl, též i řecký a hebreyský, byl w spogenj s učenými společnostmi Kopenhagské, Altorfské, Augšpurské, této i ředitel po tři léta. On w Olomauci (1746) zarazil spolek (Societas Incognitorum), magjcj audy wznešené, kardinály a t. d. a wydáwal měsjčně spisy latinské. Historia literárnj pěkného uměnj a mrawné filosofie dostala wýborného učitele K. Hein. Seibta (1764), kterým čistěgšj němčina k nám přinešena, tak že pokusy akademiků, njm wůdcem wydané sám, Wieland pochwálil. Wůbec nynj německá literatura a

22

básnictwj w Čechách zkwétati počaly. Mezi prwněgšjmi německými básnjři, co do času, byli Ignác Cornova S. J. a Expedit šlechtic z Schönfeldu S. J. Hudebnjci: Šantel Wjt † 1750, Stamitz † 1768, Werner † 1768, Černohorský † 1740, Zelenka † 1745, Eustach Grund † 1755, Jos. Christ. Neruda † 1765, Brixi † 1771 J. B. Neruda 1772, Zach † 1773, Florian Leop. Grassmann, nar. w Mostě 1729 † 1773 Frant. Tuma, n. w Kostelci 1704 † 1774. Burney zgezdiw celé Čechy (1771) swědčj, že w každém městečku a wesnici, kde se děti psáti a čjsti učj, spolu také cwičenj w hudbě se děge. Maljři: Antonjn Kern nar. 1710 † 1747. Wácl. Reiner (1686 † 1755), Mich. Hein. Rentz maljř a rytec w mědi (1701 † 1758) Pražan, Reiner od hrab. Sporka powolán z Norimberka do Kukusu. Stawitelé: Ignác Dienzenhofer, Pražan (1690 † 1744), Jan Ferd. Schor z Inspruku (1686 † 1767).

III.

§. 49. Gazyka staw.

Zde počjná se smutná doba gazyka a literatury české. Ten gazyk, který nedáwno u wšech saudů obyčegným, a chlaubau urozenstwá byl, nynj w potupu wešel. Wyššjho stawu lidé přigali německý gazyk, gemuž se i měšťané učiti museli, poněwadž mnišj w kosteljch německy kázali. W městech počali se styděti za češtinu, kteráž udržela se gen w chatrčjch, a nazwána sedlským gazykem. W kancelářjch od r. 1627 wedlé českého uweden také německý, do státského gednánj pauze německý. Obnowené zřjzenj pro Čechy a Morawu w německém gazyku wydáno, a wšak patenty na regálnjm archu w hoře česky, dole německy tištěné wycházely; od Ferd. III. až do Marie Theresie w každém gazyku pro sebe. Wšecka dworská nařjzenj od r. 1621 až do 1644 překládal do češtiny Rafael Soběhrd, kterýž Ferd. III. českému gazyku učil. Tento cjsař český gazyk milowal. Kdykoli w Čechách a službám božjm přjtomen byl, pjseň staročeskau Swatý Wáclawe etc. se zwláštnj nábožnostj, a tak hlasitě zpjwal, že ho nad giné wšecky slyšeti bývalo. We školách wšak w celé té periodě česky se neučilo; ntoliko kazatelé a missionáři, aby cjle swého dosáhli, přinuceni byli geho, co prostředku k tomu sobě wšjmati, ačkoli oni z druhé strany gemu welice škodili, pozůstalé z předešlého wěku knihy lidem pobjragjce a pá-

ljce (w. §. 44), poněwadž dlé 21. prawidla Pražského Registřjku we wšech knihách od r. 1414 až do 1635 kacjřstwj čenicháno. Balbin, sám Jesuita, swědek nepodezřelý žaluge na nezaslaužený osud českých knih: Přewzácné, prawj on, gsau české knihy; bylo za mého pacholetstwj, brzo po wjtězstwj na Bjlé hoře, že wšecky napořád české knihy, proto samé, že české, za kacjřské a od kacjřů psané gmjny gsau, neuměloslj lidj některých, a bez rozdjlu, dobréli čili zlé, užitečné neb neužitečné, z kautů domownjch wytahowány, neb z rukau lidem wydjrány (třeba o náboženstwj ničehož neobsahowaly) trhány, zde onde na hranice kladeny (gakož w Praze na weřegném náměstj toho pamatugeme), a tak ohněm zahubeny byly. Chwáljm péči (tak prodlužuge Balbin) o náboženstwj, ale ne co přjliš a z mjry. Mámť to zagisté od lidj, kteřj tenkráte podjl na tom měli, že bez rozwahy, často bez podjwánj se na knihu, gaká gest, wšecky spisy w plameny metány. Tako i pilně činili wogáci, zwláště Walonštj. Než pozdnj to po čase žaloba! Coby řekl (dokládá Dobrowský) Balbin, ten ctitel mateřského gazyka, k neřádu českými knihami brzo po geho smrti od towaryšůw geho tropenému! Trogj kljče (Králowéhradecký 1729, 1749, a Pražský 1767) wěčným zůstanau důwodem hrubé těch lidj neuměloslj, kteřj spisy, na poručenj králů sepsané, a knihy od arcibiskupů schwálené mezi zapowězené wložili. (W. Akta těch wšech wěcj mezi Ferd. a Čechy str. 9. a J. Fera postillu str. 48.) Samého řjmského papeže knihu (historii Eneaše Sylvia) Jesuité do registřjku zapowězených knih, pod gménem a ochranau pražského arcibiskupa potáhli, a gemu cosi tosi wytýkali. Kdyby aspoň o naprawenj zgednané té škody byli se dosti přičinili. Wycházely sice od r. 1620 rozličné spisy, ale neywjce přeložené z latiny a němčiny, přetisky staršjch dogmatických a polemických, nebo mrawnoascetických knjžek, gakowéž wydáwali Jesuité Jak. Colens, Jak. Beskowský, Jak. Drachowský, Gifj Ferus, Šťast. Kadlinský, Christ. Lupius, Fr. Brydel, Jak. Malobický, J. Kořjnek a g. ano i někteřj z nich, gako Ferus, Drachowský, zwláště pak G. Constanc a M. Steyer se zpytowánjm gazyka českého se objrali. Wyhledáno postředky udělati z Čechů wjce než katoljky, o čemž mezi ginými důwody gest Rozdrážowem psaný žiwot sw. Antonjna Paduanského, pak Fera a giných Jesuitů spisy. W r. 1670 založeno dědictwj swat. Wáclawa, t. gistina, z které auroky ustanoweny byly k

zgednánj a wydáwánj duchownjch knih w českém gazyku w kollegi Jesuitské na Nowém městě. Prwnj zakladatelkyně byla Marya Steyrowá, měšťanka nowoměstská († 1669) která k tomu odkázala 1300 zl. W r. 1672 umřela Ludmila Benigna, hraběnka z Sternbergu, rozená Kawkowna z Řičan, která kodicillem odkázala 1000 kop grošůw na wydáwánj kněh českých nábožného obsahu. Léta 1692 pražský arcib. Frid. hrabě Waldstein 2100 exemplářů Nowého Zákona (1677) sem darowal s tjm aumyslem, aby i starý zákon podobnými wýklady opatřený od Jesuitů wydán byl. W potwrzenj swém arcibiskup chwálj ten ústaw, poněwadž k odstraněnj a zahubenj wšech kacjřských kněh určen byl, gakožto pium et prudentissimum S. J. inventum et statutum, quo millenos iam haereticos libros e manibus rudis plebeculae per modum cuiusdam commutationis vidimus excussos. Dále: quod tempore opportuno valde accidit, quando exstirpata super hussiticam haeresin 'xustosque libros acatholicos, librorum ejusmodi catholicorum, qui in locum haereticorum substituantur, magna in bohemia est penuria. Obsah těchto knih musel býti týkagjcj se katol. náboženstwj, a wzbuzowánj k pobožnosti (sacra scriptura, opera SS. Patrum, scripturistici, catechetici, controversistici, concionatorii ascetici, vitae Sanctorum, piae aut ecclesiasticae historiae, piae cantilenae, preces; nullo modo vero scholastici aut profani). Na čele takowých kněh wždy stogj: „Nákladem dědictwj sw. Wáclawa." Pod kterým obmezenjm toto založenj, gehož gistina při zrušenj Jesuitů obnášela 16000 zl., napotom stálo, o tom zpráwa áuplná w knjze: Material. z. Statistik von Böhmen, 4 swaz. Nynj k normálnjmu fondu gistina ta přiwtělena. Tak českému gazyku poněkud přispěno, a duchownj potřebě čtenj wyhowěno gest neywjce tištěnjm týchž samých knih čas od času. Biblj tiskla se zde r. 1769-1771 fol. a 1733 Now. Z. w 8. Steyrůw kancionál (1764) po šesté, a neyhrozněgšj ze wšech knih: Wěčný pekelný žalář (1701) po čtwrté. — Giné spisy od r. 1627 wycházely giž haušťěgi latině a německy, zřjdka česky. Gen někdy paprsek lásky na češtinu uwržen. Tak r. 1654 w Morawě, při ustanowenj adwokáta Mat. Isid. Zablatského nařjzeno, aby w Morawě toliko dwanáct adwokátů zemských, šest německého a šest českého gazyka powědomých ustanoweno bylo, což i r. 1763 potwrzeno. — Na počátku 18. stoletj Antonju Phrosinus, měšťan l...ský nastaupil (1700) trjletau cestu

po Čechách, wyhledáwage, coby českého a co německého obywatelstwa bylo. Nalezenj to wydal w předmluwě na Obrowiště Marianské (1704) odkudž ge Pelcel do swé historie wzal. (w. Rul. kal. II. 17.) W tomto 18. stol. wždy geště wjce český gazyk mizel a se aužil, zwláště mezi wyššjmi stawy; naproti tomu německý se rozšiřowal. We školách až do Marie Theresie geho téměř slýchati nebylo. Knihau: Krátká prawidla k latinské řeči (1764), kteráž také prawidla českého gazyka obsahuge, týž gazyk od r. 1620 poprwé opět ač gen na krátký čas do škol uweden gest. W r. 1759 Ign. Ruth babictwj tenkrát založené něm. a česky w Praze učiti počal. Mimo Čechy wystěhowanci nekatoličtj zde onde tiskárny české zarazili, posjlagjce odtud někdy do Čech něgaké spisy, kteréž kapucjni a Jesuité odpory swými poráželi, n. p. z Rozdrážowa, a g. Neywjce knih takowých tisklo se w Lešně polském, w Amsterodámě a zwláště w Žitawě, pozděgi pak w Berljně. Mezi těmi Komenského spisy gsau neydůležitěgšj. W r. 1732 král pruský Fridrich Wilhelm I. wystěhowané přigal do Berljna, wystawěl gim (1735-1737) kostel we Fridrichowě (Fridrichsstadt) a platil sám na gednoho, pak na dwa kazatele. W r. 1737, 12. Máge tam po prwé služby božj konány. Odtud powstal český zbor Berljnský, při gehož padesátiletém jubileum 13. Máge 1787 kazatel Jänicke českau řeč držel. W knize Bogislawa Ignatia od r. 1754 (die reformirt gesinnten böhm. Brüder) uwodj se w Pruské zemi wjce zborů české gednoty. Audowé cjrkwe české bratrské (prawj Elsner w předmluwě na Praxis piet.) w Brandeburské zemi na rozličných mjstech se nacházegj: w Berljně, w Ryksdorfu u Šynberka, w Nowé wsi u Potsdamu, i u Kepnjka; na Slezku 4 kolonie gegich gsau: w Husinci, we wel. a malém Táboře, a we Fridrichowě Hradci.

§. 50. Gazyka proměny.

Bjdný staw gazyka českého té doby nemalé geho wnitřnj pokaženj za sebau potáhl. Giž Stránský (1633) nad geho zkázau wzdychal: „Předkowé, dj on, naši o gazyka swého ozdobenj, uhlazenj, rozšjřenj a dochowánj potomstwu snažně a šťastně pečowali, ano, by se nezanedbáwal, zákonem wyhowěli. Ale gak oni o geho wzdělánj a w přirozené čistotě zachowánj starostliwi byli; tak tento wěk w geho kalenj, nešwařenj, umalenj a zadánj

wěčné nepaměti gest nestydatý. Neboť gakož za zlé nepokládagj přemnozj, aniž nezdobným mněgj býti w mateřském gazyku k smjchu chybně mluwiti (σολοικίζειν), tak ozdobno a utěšeno we snách saudj k českému lidu co neyhogněgi cize mluwiti (βαρβαρίζειν). Sedlská domněnjm gegich gsau ústa i péro wšeliké, kteréžby cizých mluwenj způsobů nahrnutých odránkami až k nechutenstwj se nezaneslo. K uhágenj se před těmito gazykosmělci (θρασυγλώττοις) a kazičechy (φλοσολοικοις) ne gednoho bychom oprawdu potřebowali Čechowé Vally a Linacra. (Resp. boj. c. IV.)“ Někteřj wšak spisowatelé, zwláště w prwnj polowici 17. stoletj, magjce geště w českých školách nabytau, neb po otci zděděnau známost přirozeného gazyka, lépegi česky psali. Mezi wystěhowanými neywýborněgšj gest J. Amos Komenský. On gak latinského tak českého gazyka stegně mocen gsa, auplný slownjk w obogjm gazyku sepsal, kterýž k nenabyté škodě w Lešně plamenem zničen gest, a o kteréhož dokonalosti z Brány gazyků poněkud domysliti se možno; ale i w mnoholičných spisech swých spůsobilost w češtině až po geho časy neobyčegnau wygewil, uměge přjměrná slowa k mysli pokaždé woliti, giná šťatně twořiti, wšecka pak ljbezně, plynutě, austrogně wázati. Aniž nescházelo lidj newoli swau nad kaženjm gazyka gewjcjch. Proti takowým obražuge se Tob. Masnicius w swé Winici božj (1682): „Takowj, prawj on, Mudrlantj wždy chtěgj, aby se wšicknj Yazyky gegich srownawali, bytby y zagjkawj byli: ano wice sobě wážj gednoho slowa wýřknautj, podle zdanj swého, nežli snad celého Článku Wjry, pro zanedbánj pak některého punktu, smělj celau prácy pohrdnautj: Protož y gá tym wyborně gist gsem, že sprosta tato prace ma, krasomluwnau řečj gich, aneb slowmi řemeslně složenymi neoprawena, ale slowmi obwiklymi obsažena, posunku a přetřepowanj takowych licomernych lapačku nemine... Pakly Slow mych stjhati libugj, necht powažj, že negsem zawazau z gegjch wycpawanau a slibnau, netak sdwořilau gako přetwořilau řečj se sprawowati.“ Gak dalece ten dobrý Slowák přjčinu měl proti střelám saudných gazyka znatelů se zaštiťowati, přjklad uwedený sám ukazuge. Neywjce ale spisowatelé 18. stoletj gazyk špatnými slowy, neprawidelnými a cizými mluwenj způsoby nešwářili, což k politowánj nebo k smjchu gest čtaucjmu. Hlawnj chyba gegich byla ta, že nešetřjce grammatických prawidel ani přjkladů z

lepšjho wěku, gediné sprostý gazyk za wůdce měli. W přestupném způsobu slowes zhusta se mýlili. Tak giž Křinecký (1632) pjše: „Do králowstwj se dostal, a widauce, že obywatelé etc.“ Ginde wšak týž dobře: „přebýwage pomoc činil.“ Michna takto: „aby nowé struny natahnauc, zahrál (1661).“ Giný: „On dostawše knjžetstwj, usilowal (1669) etc.“ Dlauhé *ý* giž hauštěgi rozwáděno w *cy*, gako: sheybati (1661), weystrahu (1729), weyšegi, smeyšlegjce (1632), nalegwati (1755). Proti skloňowánj hřešeno, gako: od božské twáře (1669), wznešenyma ctnostmi, w určitým čase, po plným měsýcy (1703), aby kořenowé rosu a dešť k Pěnu (ke pni) stáhli (1763); knihy se wynacházý (na mjstě wynacházegj) 1729; zagisté (1729). Slowa špatně twořena, gako: z wrchnostliwého, ano i z samo-wrchnostliwého Měšce (1723). Protýkánj latinskými slowy zwláště některým se ljbilo. Dlauhých a krátkých hlasic ne wšude šetřeno, gako: „nesmjrné chutj nabyl (1632), minj (mjnj), ať panugi (panugj), řizenj, wgjtj, s vctiwosti (1661). Po *ſſ* opět psáno *y*, gako: se wšý ib. slušý, našý (1729). Weliká pjsmena kladena gako w německém, k. p. „k Wjře Křesťanské, některé Kněžj (1632) s chatrným Dárkem (1661) etc.

IV.

§. 51. Literatura.

Literatura toho wěku w celosti počtem i dokonalostj spisů daleko za předešlau zůstala. K mluwozpytu mimo některé syllabikáře z pozdněgšj doby několikero nawedenj k dobropjsemnosti zůstaweno, mezi nimiž Žáček Steyrůw (1668) neyznamenitěgšj gest. Z dewatera rozdjlných, wětšjch, menšjch mluwnic neystaršj gest Drachowského (1660), neymladšj a ney špatněgšj Pohlowa (1756), neylepšj Rosowa(1672). Sem náležegj djlem i grammatiky latinské školnj, pokudž wyswětlenj české obnášely, gako Donatus latino-slavicus P. Doležalii (1748), zwláště pak: prawidla k latinské řeči (1764), gakož i giné pomůcky, t. Komenského brána gazykůw (česká 1633), přjslowj Horného (1705), mluwenj způsoby z Corn. Nepota (1754) a t. d. Mezi gmenowateli (nomenclatory) podlé wěci sestawenými gest Wjdeňský (1629) neystaršj, Rohnůw (1764-8) neyauplněgšj. O slownjk Rosa weliké zásluhy má; wyhotowiw geden latinskočeský třjdjlný, če-

wěčné nepaměti gest nestydatý. Neboť gakož za zlé nepokládagj přemnozj, aniž nezdobným mněgj býti w mateřském gazyku k smjchu chybně mluwiti (*σολοικίζειν*), tak ozdobno a utěšeno we snách saudj k českému lidu co neyhogněgi cize mluwiti (*βαρβαρίζειν*). Sedlská domněnjm gegich gsau ústa i péro wšeliké, kteréžby cizých mluwenj způsobů nahrnutých odránkami až k nechutenstwj se nezaneslo. K uhágenj se před těmito gazykosmělci (*θρασυγλώττοις*) a kazičechy (*φιλοσολοικοις*) ne gednoho bychom oprawdu potřebowali Čechowé Vally a Linacra. (Resp. boj. c. IV.)" Někteřj wšak spisowatelé, zwláště w prwnj polowici 17. stoletj, magjce geště w českých školách nabytau, neb po otci zděděnau známost přirozeného gazyka, lépegi česky psali. Mezi wystěhowanými neywýborněgšj gest J. Amos Komenský. On gak latinského tak českého gazyka stegně mocen gsa, auplný slownjk w obogjm gazyku sepsal, kterýž k nenabyté škodě w Lešně plamenem zničen gest, a o kteréhož dokonalosti z Brány gazyků poněkud domysliti se možno; ale i w mnoholičných spisech swých spůsobilost w češtině až po geho časy neobyčegnau wygewil, uměge přjměrná slowa k mysli pokaždé woliti, giná šlatně tworiti, wšecka pak ljbezně, plynutě, austrogně wázati. Aniž nescházelo lidj newoli swau nad kaženjm gazyka gewjcjch. Proti takowým ohražuge se Tob. Masnicius w swé Winici božj (1682): „Takowj, prawj on, Mudrlantj wždy chtégj, aby se wšicknj Yazyky gegich srownawali, bytby y zagjkawj byli: ano wice sobě wážj gednoho slowa wýrknautj, podle zdanj swého, nežli snad celého Článku Wjry, pro zanedbánj pak některého punktu, smněgj celau prácy pohrdnautj: Protož y gá tym wyborně gist gsem, že sprosta tato prace ma, krasomluwnau řečj gich, aneb slowmi řemeslně složenymi neoprawena, ale slowmi obwiklymi obsažena, posunku a přetřepowanj takowych licomernych lapačku nemine... Pakly Slow mych stjhati libugj, necht powažj, že negsem zawazau z gegjch wycpawanau a slibnau, netak sdwořilau gako přetwořilau řečj se sprawowati." Gak dalece ten dobrý Slowák přjčinu měl proti střelám saudných gazyka znatelů se zaštiťowati, přjklad uwedený sám ukazuge. Neywjce ale spisowatelé 18. stoletj gazyk špatnými slowy, neprawidelnými a cizými mluwenj způsoby neswářili, což k politowánj nebo k smjchu gest čtaucjmu. Hlawnj chyba gegich byla ta, že nešetřjce grammatických prawidel ani přjkladů z

lepšjho wěku, gediné sprostý gazyk za wůdce měli. W přestupném způsobu slowes zhusta se mýlili. Tak giž Křinecký (1632) pjše: „Do králowstwj se dostal, a widauce, že obywatelé etc.“ Ginde však týž dobře: „přebýwage pomoc činil.“ Michna takto: „aby nowé struny natahnauc, zahrál (1661).“ Giný: „On dostawše knjžetstwj, usilowal (1669) etc.“ Dlauhé *ý* giž haušťěgi rozwáděno w *ey*, gako: sheybati (1661), weystrahu (1729), weyšegi, smeyšlegjce (1632), nalegwati (1755). Proti skloňowánj hřešeno, gako: od božské twáře (1669), wznešenyma ctnostmi, w určitým čase, po plným měsýcy (1703), aby kořenowé rosu a dešť k Pěnu (ke pni) stáhli (1763); knihy se wynacházý (na mjstě wynacházegj) 1729; zagistě (1729). Slowa špatně twořena, gako: z wrchnostliwého, ano i z samo-wrchnostliwého Měšce (1723). Protýkánj latinskými slowy zwláště některým se ljbilo. Dlauhých a krátkých hlasic ne wšude šetřeno, gako: „nesmjrné chutj nabyl (1632), minj (mjnj), ať panugi (panugj), řizenj, wgjtj, s vctiwosti (1661). Po *ſſ* opět psáno *y*, gako: se wšý ib. slušý, našý (1729). Weliká pjsmena kladena gako w německém, k. p. „k Wjře Křesťanské, některé Kněžj (1632) s chatrným Dárkem (1661) etc.

IV.

§. 51. Literatura.

Literatura toho wěku w celosti počtem i dokonalostj spisů daleko za předešlau zůstala. K mluwozpytu mimo některé syllabikáře z pozdněgšj doby několikero nawedenj k dobropjsemnosti zůstaweno, mezi nimiž Žáček Steyrůw (1668) neyznamenitěgšj gest. Z dewatera rozdjlných, wětšjch, menšjch mluwnic neystaršj gest Drachowského (1660), neymladšj a ney špatněgšj Pohlowa (1756), neylepšj Rosowa (1672). Sem náležegj djlem i grammatiky latinské školnj, pokudž wyswětlenj české obnášely, gako Donatus latino-slavicus P. Doležalii (1748), zwláště pak: prawidla k latinské řeči (1764), gakož i giné pomůcky, t. Komenského brána gazyků w (česká 1633), přjslowj Horného (1705), mluwenj způsoby z Corn. Nepota (1754) a t. d. Mez' gmenowateli (nomenclatory) podlé wěci sestawenými gest Wjdeňský (1629) neystaršj, Rohnůw (1764-8) neyauplněgšj. O slownjk Rosa weliké zásluhy má; wyhotowiw geden latinskočeský třjdjlný, če-

školatinský, 1 djl, a giný podlé kořenů spořádaný český s latinskými a něm. wýznamy w 4 djlech, njmž sebe sám přewýšil. Wussinůw třjdjlný lat. český a německý (1700) také pogmenowánj zasluhuge. Mezi náwody k slowesným uměnjm počjtáme Rosůw spisek o prosodii časoměrné podlé staršjch grammatiků sepsaný, a Komenského uměnj kazatelské teprwé 1823 tištěné. Básnictwj české w předešlé formě i nynj trwalo w kancionáljch katolických i nekatolických, djlem staré, djlem nowé neb obnowené, půwodnj a přeložené, a někdy počtem mnohé pjsně obsahugjcjch. Skladatelé mezi katoljky byli Steyer, Plachý, Koniáš, Michna a g. Mezi nekatoljky Komenský, Tránowský, Kleych, Krman a g. Saud, který P. Tablic (Poez. II. 12) wynesl o básnjcjch slowenských z 17. stoletj, platj také o českých. „W poetickém ohledu, dj on, na wětšjm djle tito zpěwowé malau cenu magj, wygmauce některé lepšj. Wětšjm djlem pospolitá a obecná, a z husta, gakžto i tehdegšj wěk sebau nesl, mystická myšlenj, prostočistá a pauhá někdy prostomluwa (prosa), rýmem na wětšjm djle planým, nedbale přiodjna, gsau gich znamenj. Onen duch, který člowěka od země gakoby wzhůru pozdwihuge, málo w které z nich wěge; odkudž ani w srdci člowěka, když ge zpjwá, nebýwá onen oheň nábožnosti zážžen, který tak welmi wzdělánj duše napomáhá.“ — Wyniká nad giné ač přeložený Kadlinského Zdoroslawjček (1665), neylepšj geho práce. Obljbené rymowánj dále cwičilo se uwedenjm do weršů křesťanské wjry skrze Brydela (1681) a Sartoria (1742), summownjku z biblj (1745), historie cjrkewnj, poslednjch čtyr wěcj, ano i žiwota Luterowa. Podobným weršowánjm některé historické zpráwy sepsány, gako: Zywaldy zběhnutj 67 let (1668), o Uhřjch (od Markowice), zemětřesenj Lisabonské (1755), žiwot Waldsteinůw (1638), Jos. Pilařjka (1666). Rýmownj knjžka náučná (1626) zdá se pocházeti z předešlé doby. Z pjsnj swětských Wolného, wjce než prostřednjho básnjka prostonárodnjho, a některé z přjležitosti dělané nás došly, gakož i kratochwilné o krásné Mageloně (1685), i satyra někdy se ozjwala. Utěšené anekdoty w Chrastinowých kalendářjch (okolo 1758) také sem náležegj (w. Tabl. Star. Weršowce slow. 1805-9). O diwadelnjch hrách třech Jandyt w grammatice zpráwu dáwá, kteréž ale se pohřešugj. Operetky hanácké Schreyer a Mauric na konci periody skládali, kterým časem lepšj doba diwadelstwj českému nastáwala, a z které doby čtyry hry

tištěné geště sem počjsti dlužno (w Odd. VII.) K wyraženj čtenářů některé staršj románv přetištěny, ačkoli wždy w horšj změňowané, gako Fortunatus, Popelka a t. d. Z řjmské literatury celý ten wěk ničeho nepodal, kromě Katonowa naučenj mrawného přeloženého Komenským, a sice časoměrně; neboť i w té periodě wždy někteřj o zdokonalenj prosodiky ač bez welikého aučinku myslili. Drachowský († 1644) w swé gram. gednal o prosodii, a w 3. k. tento přjklad uwodj: „Na tenké štěstj Swěta gest zawěšeno nitce, Prwé než se člowěk naděge, často hyne.“

Felin, bratr český, w Lešně knihu psal proti Martiniusowi z Dražowa (okol. 1634). U něho nalezti werše elegické. Gednali o též prosodii G. Konstanc w Brnu (1667), a Rosa gak w grammatice, tak w dotčeném zwláštnjm spisu. On Komenského werše poněkud změněné s ginými přjklady wystawil, z kterých pastýřská rozmluwa o narozenj Páně častěgi tištěna. Z čehož widěti, že časoměrná prosodie welmi neprávě Rosowau od některých se nazjwá. — Historie neauhořila docela. Weliké události času z některé aspoň strany zaznamenali. W. Nosidlo, G. Ond. Hofmann, J. N. Zatočil a g. O gednotliwých městech spisky na djle také w historii celé země zasahugj; důležitěgšj ale gest Pešiny Předchůdce Morawopisu (1663) a Beckowského česká kronika (1700). Wšeobecná historie we Wýtahu swěta (1742) nepatrna gest. Cjrkewnj djlem na katolickau wjru zřetel měla, gako: Mappa katolická (1630), Lodj cjrkwe (1677), Wjra od F. Scharfa (1677), země dobrá (1754), Beckowského Dioklecian etc. (1697) a g. djlem na nekatolickau, gako Skály Rkp. Křineckého historie (1632) Masniciusa (1682), zwláště pak na gednotu bratrskau, gako: Lasitského zčeštěná (1649), o protiwenstwjch cjrkwe (1632), kšafft umjragjcj gednoty a t. d. djlem konečně na pogedinė kostely a kláštery, gako: Wyšehradský, Sedlecký, i na řády některé a osoby činy nebo zbožnostj žiwota památné. Nowiny až do r. 1715 gako prwé po různu wycházely u Štěp. Byliny, Pawla Sessia a g. Náučného a mrawného obsahu gest spis o zdwořilosti mrawů G. Fera, o ctnostech wrchnosti křesťanské (1678) o cwičenj a chowánj mládeže (1715), wšeobecné obsahy pro djtky (1771) a t. d. O počitářstwj psali Podolský a Tuma, o měrstwj Swětecký a Weselý (1734) wše geště neauplně, nesaustawně. W. Dobřenský po 15 let wydáwal discursus sphaericos česky a něm. Kalendáře z hospodářstwj a historie času, Chrastinůw také

13. Zpráwa Pjsma Slowenského, gak se má dobře psáti, čjsti a tisknauti, sebraná a na swětlo wydaná od Tobiáše Masnicyusa. L. 1696. Wyt. w. Lewoči v Samuele Bewera 8. obl.

14. Pauli Doleschalii Orthographia bohemo-Slavica perspicuis ac maxime necessariis regulis a quodam magni nominis viro olim explicata IƆCCXVII. 12. bez mjsta a tisk.

15. Mataucše Michalowiče Swětlonoš český cestu do češtiny vkazugjcý, t. g. vkázanj summownj, gak se gazyk český má práwě čjtati, wyřjkati a psáti: zprawený pro národ Slowenský w Uherské zemi bydljcý, w Rkp. K němuž Dan. Kerman werše hexamet. předstawil (w Tab. Po. II. 25.)

16. Alphabetum Bohemicum, in quo singularum litterarum proprietates nova et facili methodo proponuntur. Pragae typis Caroli Rosenmüller 1718. 8. Spisowatel gest neznámý; prawidla nazwjce neprawá, negrammatická.

17. Orthographia Bohemo-Slavica. 1742. 12. Opět Pestini 1795. 12. 1 arch. Tuto knjžečku připisugj gedni Pawlu Jakobeimu; druzj M. Belowi.

c. Mluwnice.

α. České.

18. Grammatica Bohemica in V libros divisa a quodam Patre Soc. Jes. jam pridem in gratiam tyronum Bohemicae linguae composita. Olomuc. apud Vitum Henr. Ettel. 1660. 12. Spisowatel byl Jan Drachowský, Jesuita, († 1644) po gehož smrti wydána gest od Matěge Steyera.

19. Lima linguae Bohemicae, to gest, Brus gazyka Czeského, neb Spis o poopraweni a zostřeni řeči Czeské etc. Wytištěno w Impresfsý Akademické. 1667. 12. Giřj Konstanc sepsal tuto na dobrých základech ustanowenau grammatiku, aby Čechy na cizomluwné wýrazy pozorny učinil, wlastně dlé Drachowského.

20. Czechořečnost seu Gramm. linguae, Boh. quatuor partibus: Orthographia, Etymologia, Syntaxi et Prosodia constans, authore Wenceslao Rosa Micro-Pragae. Typis Joan. Arnolti a Dobroslawina 1672. 8.

21. Prima principia linguae Bohemicae. Pragae 12. (b. r. asi 1678. D.) item w Praze 1783. 12. gest welmi krátká.

22. Grammatica linguae Bohemicae methodo facili per regulas certas et universales explicata - specialiter insertae sunt regulae Orthographicae et accuratissimae R. P. Constantii de S. J. Pragae Ign. Nep. Konias impr. 1704. 12. item 1705. ib. 8. Pragae apud Casparum Wussin. Typis Joan. Wenc. Helm. 1713. 8. Od Wácl. Jandyta. Kasp. Wussinem způsobeno nowé wydánj, rozmnožené německým wyloženjm přjkladů a rozmluw 1715. 8. Potom apud Casp. Zachar. Wufsin 1732, 1739. ib. 8. 1753. 8. Sumtibus Fr. Wernerin. (w Praze) wždy bez Jandytowa gména.

23. Při 1 djlu Wussinowa Lexica od r. 1742 stogj: Nebst diesem Lexikon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen

die böhm. Sprache. Altstadt gedruckt in Königshof bey Johann Norb. Fitzky etc. (Snad Jandytowa).

24. Grammatica Slavico Bohemica, in qua praeter alia, ratio accuratae scriptionis et flexionis, quae in hac lingua magnis difficultatibus laborat, demonstratur. Paulus Doleschalius, Szakolcza-Hungarus. Posonii 1746. 8. (cum Belii Math. praefat.)

25. Elementa linguae Slavo-Bohemicae, Leutschoviae 1752. 8. gest též Doležala.

26. Grammatica linguae Bohemicae, oder die Bömische Sprachkunst bestehend in vier Theilen, von Joh. Wenz. Pohl. Wien 1756. 8. item 1764, 1773, 1783 wždy we Wjdni w 8. Pohl byl učitelem Cjsaře Josefa II. w českém gazyku, a sepsal podlé Rosowy grammatiky tuto swau, kterauž we dwau poslednjch wydánjch rozmnožil welikým množstwjm nowě natwořených neb raděgi někdy zpotwořených slow.

27. Rudimenta Grammaticae Slavicae, quibus... literarum affectiones... legendi, scribendi ratio, declinationum et conjug. conspectus... constructionum, rythmorum et carminum methodus traditur (Dan. Kerman) w Rkp. (Tabl. Poe. II. 25).

β. Latinské.

28. Klementa začátkowé latinského českého y německého gazyka, u Math. Rosenmüllera 8. okolo 1660.

29. Grammatica latina (s českým wyswětlenjm). W Lewoči 1717. 8.

30. Pomůcka nowému žáku latině se včjcýmu. W Praze v Karla Frant. Rosenmüllera 8. (bez mjsta).

31. Amadei (a S. Josepho) Institutio Syntactica Emmanuelis Alvari. Pragae typis Wolfg. Wickart. 1725. 8.

32. Emm. Alvari e S. J. Grammaticae Institutionum Libri I. epitome, pro provincia bohemica. Prag. 1727. 8. 1729. 8. Item: Principia s. Rudimenta Gramm. Alvari. Brunae 1774. 8. (interpret. boh. et germ.) Item Tyrnaviae 1762 cum interpret. hung. boh. et germ. Item Pragae 1763 cum interpret. boh. Z té Tomsa w chrestı na str. 212 zlomek malý přigal na ukázku slohu. Alvari Instit. Grammat. Liber IIdus. Pragae 1727. 8.

33. M. J. Rheni Donatus latinobohemicus 1745. 8.

34. Donatus Latino-Slavicus, (Pauli Doležalii) Poson. 1748.

35. Latinitatis ars brevicula, seu Syntaxis ornata, interpret. Bohemica. Prag. 1762. 8.

36. Krátká prawidla k latinské rzeči, gakož přiložená některá Poznamenánj na Czeskau Slowárnu. Djl I. w Praze 1764. 4. u sw. Kljmenta skrze Jana Giijho Šneidera Faktora. Mimo Vwod k lat. gazyku, gsau tu též prawidla českého. Tau knihau od r. 1620 po prwé opět český gazyk do škol poněkud uweden.

37. Uwedenj krátké k latinské řeči s některými z české řeči přisazenými pozorugičnostmi. W Praze 8. 1760.

38. Elementa declinationum et conjugationum pro classe ultima. Pragae (Wjd. Bibl.)

γ. Řecká.

39. Krátká prawidla k řecké řeči k prospěchu weřegných škol na neywyšsj nařjzenj wyhotowená. W Praze u sw. Kljmenta 1772. 8. str. 128.

d. Přjslowj.

40. Neo-forum latino-slavonicum. Nowý trh latinsko-český od Danyele Synapiusa, někdy spráwce cýrkwe Radwanské r. 1678. w 12. Zdá se, že ta knjžka nic gineho w sobě neobsahuge, než 30 desetin t. g. 300 přjslowj, ze Srncowé knjžky wybraných. W předmluwě mluwj o řeči a literatuře slowanské.

41. Pawel Doležal z Uherské Skalice k swé grammatice (1746) přiložil skrownicˇkau zbjrku slowensko-českých přjslowj, o kterýchž sám swědčj, že gen giným tudy přjležitost dáti chtěl, aby geho přjkladem wzbuzeni wjce gich shledali a wlepšj pořádek uwedli. Po nem ge zase s některými nowými rozmnožená a po slowensku (podlé sprosté řeči Slowáků w Uhřjch) přednešená w swé grammatice slowenské (1790) knez Anton Bernolák wytisknauti dal, pod nápisem Porekadla slowenské. Oba ti Slowáci, neznagjce Srncowých a Horného, sami drahný počet přjslowj z spisů Weleslawjnowých a giných nazbjrali.

e. Mnohogazyčné spisy. Způsoby mluwenj.

42. Georg Pistorius Mauer, Pfarrer zu Turas: Das Vaterunser in 40 Sprachen. Olmütz 1621. 12. Má také český, lužický, moskowitský, slowanský, horwátský, krainský a dalmatský Otče náš.

43. Janua linguarum reserata aurea etc. Zlatá brána gazykůw otewřená, aneb planiště wšech řečj a uměnj t. g. Kratký způsob z latinského etc. gazyka spolu s začátky wšech vměnj swobodných pochopenj pod stjm tytuluw w tisýcých propowědjch obsažený. Od Jana Amosa Komenského. Předně w latinské řeči složený (1631) a od tehož w českau, od giných na německau etc. řeč přeložený. Pauze český text wyšel w Lešně r. 1633, Amster. 1661, bez českého, pak latinsky česky, německy. W Praze 1667. 1669. 4. Typis Archiepiscopalibus per Paulum Postrzehacz. Po třetj lat. italsky, česky, německy w Pr. u G. Koniáše 1694. w 8. Leutschoviae apud haeredes Brewerianos 1715. 8. též w Praze 1716. w 8. a 1718. wše s regstřjky. Lat. něm. uhersky a slowensky 1722. 8. a leta 1805 w Praze. 8. lat. česky, německy skrze Karla Thama bez regstřjků. Prwnj obraz pogal Komenský z knihy w Salamauce w Spanyeljch wyšle pod napisem: Collegii Hibernici Janua linguarum, latinsky a španyelsky, potom též giným gazyky wydané. Komenského dů-

kladněgšj a plněgšj hned po wygitj swém do škol uwedena a wýkladem německým, polským, francauzským, anglickým opatřena byla. Na dopisowánj některých přeložil gi z latiny sám a wydal w Lešně Polském. 1633. [Nenj snad mimo sw. pjsma, knihy we swětě, kteráby tak rozšjřena a obljbena byla gako Janua tato, kteráž mimo dotčené gazyky také w arabském, tureckém, perském a mogolském se nacházj. Morhof prwnj byl, který w swé polyhistorii L. II. c. 4. nepořádek, mylnost, nepravau latinu tomu spisu předhazowal, a geg poněkud snjžil, ale podlé wýborného Herdera nic posud sebe lepšjho newidj, nic takowého, co by našjm časům tak slaužilo, gako slaužil on tehdegšjm.

44. Joh. Amos Comenii Orbis sensualium pictus quadrilinguis. Hoc est: omnium fundamentalium in mundo rerum, et in vita actionum Pictura et Nomenclatura latina, germanica, hungarica et bohemica cum Titulorum iuxta atque Vocabulorum indice. Die Sichtbare Welt in vier Sprachen etc. Swiet widitedlný Namalowaný, to gest: wšech neyhlawněgšjch na swětě wěcý a w žiwotě činů etc. Leutschoviae. Typis Sam. Brewer. An. 1685. 4. str. 313. Regstř. str. 133. Regstřjky gsau w lat. něm. uherském a českém gazyku gako při Janua lingu. zprawený. Český text podlé Slowackého, mage djlem ř, djlem gsa bez něho, tobe mjsto tobě, powedem mjsto powedu a t. d. Po druhé tamže r. 1728. 8. str. 261. bez regstřjků. Potom pod nápisem: Joann. Amos Comenii Orbis pictus. Swiet w Obrázkách, w 82 oddělenjch, k vžjwánj neymenšj študyrugjcý Mladeže w c. k. zemjch w hromadu stažený. W Wjdni wytištěno v Jana Tom. Urozeného z Trattneru, c. k. dworského knihtlačitele a knihkupce. 1779. 8. str. 167.

45. Phrases Cornelii Nepotis e libro de Vita excellentium imperatorum maxime ad ductum editionis Emmanuelis Sinceri addita interpretatione bohemica, Ungaricaque excerptae et ad usum popularium suorum tironum linquae latinae propositae a quodam Aptante Odiosa. Posonii literis Joa. M. Landerer. 1754. 12. stránek 336.

46. Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vorgestellt (deutsch, lat. franz. ital. ungr. böhm. illyrisch, griechisch.) Aus der Wiener Oriental Akademie. 1769. 4. Wien mit Schulzischen Schriften.

47. Ephraimi Klein Phrases ex Langianis colloquiis latinis excerptae, atque germ. hung. bohemica versione donatae. Posonii literis Fr. Aug. Patzko. 1774.

48. Formulae puerilium colloquiorum per Sebaldum Heiden quondam conscriptae: nunc vero mutatis passim omissisve quibusdam insuper addito idiomate hung. illyr. et slavico, appendiceque perquam utili itidem quinqueplici Scholis patriae suae accomodatae. Posonii sumptibus Mich. Landerer 1774. w 8.

f. Slownjky.

49. Dictionarium quatuor linguarum, lat. hung. bohem. germ. Viennae 1629. 12. ib. 1641 apud Greg. Gelbhaar 12. Gest wlastně gmenowatel neb Vocabulář podlé wěcj spořádaný. Cap. 1. substantiae Spirituales Cap. 96. Regionum etc. nomina. str. 472 3½ listu regstřjk.

50. Gazophilacium copiosa Synonymorum phrasiumque tam latinarum, quam etiam graecarum gaza e probatis auctoribus etc. Prag. 1671. 8. Potom pod gménem: Quadrilinque Dictionarium videlicet bohemo-Germanico et latino-graecum una cum phrasibus... ex probatissimis Authoribus collectis: In gratiam.. Studiosae Juventutis iterato typis excusum Pragae Typis Universitatis Carolo-Ferd. in Collegio S. J... 1683. 8. Česky na před. str. 322. Potom německé napřed toliko s latinau, a s poukázanjm stránky českeho djlu, kdež wšecky 4 řeči od W2. až do Ff7 obsaženy gsau.

51. Černohorského Dictionarium latino-bohemicum, cum indice bohemico-latino. Rkp. weř. bib. XVII. G. 1. čtyry djly.

52. Wáclaw Rosa, doktor w práwjch a rada při appellacj w králowstwj českém wyhotowil: α) Lexicon bohemico latinum. Rkp. w Bibliot. c. k. Pražské w 1 djlu. 4. podlé abecedy spořádaný. β) Lexicon latinobohemicum we 3 djlech. Rkp. 4. Wýborné djlo. Klauser ge chtěl wydati, ale ztratil druhý djl s pjsmeny M-R.. W c. k. Bibliot. Pražské celé se nacházj. γ) Slowář etymologický we 4 djlech na 4. kdež pořádek abecednj s kořenowým spogen gest, as gako w latinském Weleslawjny dlé Fabra. Rukopis ten byw neyprwé za 100 dukatůw kaupen, dostal se potom Krameryusowi, od něho za 40 zl. Zlobickému, a po toho smrti P. hraběti Auersperkowi, od něhož prostřednictwjm P. Dobrowského gá geg kaupil. (Zcházj litera M. a polowice litery N.) P. Rytjř Jan Neuberg celé to djlo wlastnj rukau přepsal, a P. synu swému zůstawil.

53. Hadriani Junii Medici Nomenclator omnium rerum propria nomina tribus linguis explicata continens, lat. bohemica, et germ. Prag. 1686. 8. (excerptus ex Hadriano Junio.)

54. Kašpar Wussin Dictionarium von dreyen Sprachen, deutsch, lateinisch und böhmisch. Prag bey Kas. Wussin. 4. djl německo-česko-latinský má na konci: Gedruckt in d. Hamplischen Druckerey durch Jos. Mattis 1700; na konci II. djlu lat. něm. českého: Vetero-Pragae Typis Arnolti de Dobroslawjna. 1706. kdež i III. djl česko-lat. německý wyšel, (ač bez r. a m.) Druhé wydánj w 4. I. djl u Jana Kamenického. 1722. II. (a III. zdá se též) apud Mat. Höger. 1729. Třetj wydánj pod titulem: Lexicon Tripartitum, oder Teutsch, lateinisch und böhmisches Wörterbuch etc. I. djl 1742. b. J. N. Fitzky, erzbischöf. Buchdrucker. II. a III. djl 1746, typo archiepiscopali per Godefredum Lange.

55. Compendium verborum maximè necessariorum. Pragae typis Adal. Koniaš. 1704. 12.

56. Slowarz czeský. To gest Slowa některá čzeská, gak od latinářůw tak od Němcůw wypůgčená, zase napravená, a w wlastnj česka řeč obrácená etc. w Praze u Giř. Labauna 1705. 12. item 1716. u K. Wussina, mal. 8. archy 2. Gest k cjdènj gazyka od německých a g. slow ustanowen, z nichž některá podařilá gsau, n. p. obchod (Handel); ale wjce zlę twořených.

57. Joannis Amos. Comenii Vestibulum cum versione germ. hungar. slavica. Leutschoviae. 1714. 8. a 1722. (bez obrázků). pak cum versione interlineari germ. hung. et slavonica. Posonii. 1747. 8.

58. Christ. Cellarii Liber memorialis latinitatis probatae et exercitae, naturali ordine dispositus, plurimis vocibus latinis atque interpretatione hungarica et bohemica locupletatus cura M. Belii. Noribergae 1719. 8. Editio IIda cum indicibus germ. hung. et bohemico Leutschoviae apud Joan. Brewerum. 1735. 8. Editio tertia Posonii impensis Jo. M. Landerer, typographi et bibliopolae.

59. Gradus ad Parnassum sive novus Synonymorum, Epithetorum et Phrasium Poëticarum thesaurus. Pragae apud S. Clementem. 8. 1714. 1721. 1727. 1732. 1746. Tyrnaviae cum signif. ungaric. germ. et slavonica 1771. 8.

60. Nucleus Grammaticae seu breve latino-bohemico-germ. Dictionarium. Prag. 1729. 8. Typ. Univers.

61. P. Wagner Phraseologiae latinae corpus, interpretatione Hungarica et slavica locupletatum, Tyrnaviae 1750. Item 1755. 1762. 8. cum interpret. Germ. et boh. Tyrnav. 1775. 8. maj.

62. P. Franc. Kropfii S. J. Index locuples latinarum dictionum pro germanicis et bohemicis vocibus delectarum. Pra. 1753. 8. Gest to wokabulář podlé materij sestawený.

63. Nomenclator to gest gmenowatel aneb rozličných gmen gak w české a latinské, tak i w německé řeči Oznamitel. W Pra. I. 1764. djl II. 1765. III. 1766. IV. 1768. 4. Každému djlu připogen regstřjk německých slow. od Jana Karla Rohna. W roce 1780. Schönfeld w Praze nowý titul nadepsal; Johann Karl Rohns classificirtes Wörterbuch der böhm. deutschen und lat. Sprache. a prodáwal staré wydánj za nowé.

64. Analecta grammatico-historica idiomati triplici, bohemico, latino, germanico adoptata. fol. 2 djly. Rkp. od Jana Karla Rohna. Mimo slowa obsahuge také registřjk historický. Náramná to práce, ale pro obšjrnost tisknuta býti nemůže, a co slowář nedostatečná gest.

65. Wáclawa Widemanna z Plzně Neuverfasstes deutsches, böhmisches Wörterbuch. Wienerisch Neustadt. 1768. 8. bey Jos. A. Fritsch. (z Welesl. Sylva Quadr. zaneseno.)

B. Slowesnost.

a. Náwody.

66. Jana Amosa Komenského Uměnj kazatelské (1651) gež po stu sedmdesáti dwau letech z rukopisu wybral y poprwé wydal Joz. Liboslaw Ziegler etc. W Praze 1823. w 8. str. 196.

67. Wácl. Rosy O způsobilosti české řeči k wyraženj latinských elegických weršů. w. Boh. doct. Pars II. p. 306.

b. Básně.

α. Duchownj.

a. Kancionály. Pjsně nábožné.

68. Pjsně duchownj w Cýrkwi y doma. W Praze. 1621. 16.

69. Giř. Hlohowského Pjsně katolické k wýročnjm slawnostem, památkám božjch SS. k rozličným časům pobožnosti křesťanské. W Olomaucy u Math. Handle. 1622. 12.

70. Pjsně křesťanské, též pjsně a modlitby pocestných. W Olom. u Math. Handle. 8. 1622.

71. Kancyonal, to gest Sebránj zpěwůw pobožných. W Praze u Pawla Sessya 1631. 4. str. 552. regst. (s notami hudeb.)

72. M. Samuele z Dražowa a) Rorate. Spěwy adwentnj. 4. 8. a 12. b) Spěwowé o slawnosti a památkách weyročnjch křesťanských.

73. Pjsně nowé k wezdeyšjmu gich užjwánj. 1631.*12.

74. Pjsně o wtělenj a narozenj P. a Spas. N. G. Krysta. 1634. 18.

75. Giř. Fera (Plachého) žaltář pro wogáky, w Praze, 12.

76. Cithara Sanctorum neb žalmy a pjsně duchownj staré y nowé, kterých Cýrkew ewangelická.., užjwá etc. shromážděné a wydané od kněze Giřjka Tranowského.. W Liptowě 1635. Toto prwnj wydánj obnášelo gen 400 pjsnj, z nichž 25 z Luterowých, 43 z giných něm. a lat. přeloženo, 150 od samého Tranowského půwodnjch a přeložených, ostatnj z českých kancionálů wzaty. Potom (dlé zprávy Tablicowy) gest táž cithara w Lewoči a Trenčjně 9krát, w Prešpurku 6krát, několikrát w Laubně, gednau w Lipsku, we Wjdni, w Pešti pod zprávau Rybayho, 2krát w Báňské Bystřici skrze Sam. Ambrozya kněze wždycky nowými pjsněmi rozmnožená. Wydáwateli této literatury známá gsau, mimo prwnj wydánj: W Lewoči 1642, 1684, 1696. 8. W Lipsku 1737 v Sam. Waltera. 8. s pilnostj z několika starých bratřj českých, kněze G. Tranowského, také z Žitawského y giných kancyonálů shledané, djlem z Německého přeložené etc. Předml. str. 48 pjsnj samých stran 1467. Přidán gest celý žaltář Proroka a krále sw. Dawida w rythmy uwedený. 1736. Opět w Laubně skrze Sam. Hruškowice 1745. We Wjdni u Tom. z Tratnerů 998 pjsnj. W Praze u Schönfelda 1784. 8.

Druhá kniha žalmů a zpěwů duchownjch tamže, gakožto druhý a třetj djl citharae SS. W Prešpurku 1787. 8. W tom wydánj Mich. Instytorys krom těch pjsnj, které mjstem naprawil, 58 téměř cele předělal, dwě pak z Gellertowých přeložil. Zde gsau též 4 podařilé pjsně Matěge Šuleka, a pjsně Mich. Semiana. Opět w B. Bystřici. 1788. u J. Jos. Tumlera ponaprawené a rozmnožené Ondřegem Plachým. (1006 pjsnj). W Prešpurku z nowu. 1812. 8. nákladem Kašp. Snižka, stránek 1162, a pjsnj 998. Opět tamže 1823.

77. Harfa Dawidowa, od Štěp. Pilařjka w Trenčině (před rokem 1648.)

78. Český Dekakord neb Kancyonal na deset djlů rozdělený přes celý rok. W Praze u Gif. Šypaře. 1642. 4. Opět u Urb. Goliáše 1669. 4. Bib. weř. E. 31.

79. Pjsně pohřebnj Rkp. stol. XVII. 4. w Museum.

80. Kancional český. Rkp. stol. XVII. fol. w Museum.

81. Adama Michny z Otradowic a) Česká Maryanská muzyka radostná y žalostná na 3 djly rozdělená. W Praze Impr. Akadem. 1647. 4. Opět 1747. b) Swatoročnj muzyka, aneb: Swátečnj kancyonal ke cti a chwále Swatých milých Božjch w nowě složený a wydaný. Wytištěný w Staro-Pražské Kollegi, w Imp. Akademické. L. P. 1661. 4. str. 275. kromě přjpisu. S hudbau na každau pjseň.

82. Gradual obnowený ostaránjm Gifjho Horáka a Gif. Posowského. 1650. fol. Rkp. Bibl. weř.

83. Pjseň o sw. Jozefu k Milostiwému G. M. Cýsaře Ferdinanda III. zaljbenj.. složená. 1655. (bez m.) 8.

84. Kosmusa Kroměrzižského piekné pautnické Pisnie, aneb Poklad skrytý w Poli pobožným pautnjkům odkrytý a odewřený etc. w Olomaucy u Wjta Gindř. Ettle. 1655. 12.

85. W nowě narozenému králi K. Gež. Betlemskému za dar nowého leta přinesené Gesličky, staré nowé pjsničky. W Praze. 1658. 12. w Kollegi. (cf. V. 116.)

86. Kancyonal to gest kniha žalmů a pjsnj duchownjch. W Amsterodamě u Krystofa Kunrada 1659. 12. Komenský geg wydal s Tranowským a něklerými ginými geg wyhotowiw.

87. Kancyonal aneb zpěwowé poct a chwal božských, kteréž se gak o slawnostech weyročnjch tak y we wšeligakých potřebách... zpjwati mohau. 8. W Žitawě u J. Kašpara Dehna. 1668. Tamž u Michala Hartmanna. 1681. 1685. ib. (w. V. 47.)

88. J. Hynka Dlauhoweského a) Ager benedictionis. Požehnané pole, na kterémžto šwjtorný podletnj jarnj ptáček skřiwánek se proletuge.. a sobě nad kostelem Rodičky božj w Staré Boleslawi wesele a radostně prozpěwuge... 1670. bez m. w 12. str. 84 (gsau pjsně ke cti P. M. Boleslawské w Arcibisk. Impr.) Po druhé w knize: Koruna česká. 1673. (w. Modlitby). b) Djl druhý Zdoro-slawjček na poli požehnaném etc. (w. sw. Obrazy). Obsahuge též pjsně k P. Maryi Staroboleslawské. 1670. W Praze

arcib. Impr. 12. Pjsně od str. 114 až do 152. ostatek modlitby gsau. c) Duchownj Recipe proti morowé ráně a wšelikému nakaženj, neduhům, gak duchownjm tak tělesným praeserva. Dar nowého leta obětowal spisowatel w Praze u Gif. Černocha. 1676. 8. Opět w Praze u Jana Arnolta. 1680. 12. 1½ archu, pjsně a modlitby.

90. Matěge Steyra Kancyonal český, wjce než 850 pjsnj obsahugjcý. W Praze u Gif. Černocha. 4. 1683. Opět wjce než 900 pjsnj w sobě obsahugjcý. W Praze u J. K. Geřábka 1687. 4. tamž 1697. 1712. Po páté do tisjc pjsnj... u Joach. Kamenického. 1727. 4. Po šesté u J. K. Hraby. 1764. 4.

91. Kašpara Motěšického a) některé pjsně duchownj 1673. 1718. 1719. 1746. b) Pjsničky nábožné w nowě složené y přeložené k zpjwánj. 12. Index. (w. dole Modlitby téhož.)

92. Wáclawa Karla Holana Roweuského kaple králowská zpěwnj a muzykálnj w řeči a w gazyku českém Swato-Wáclawském t. g. Kancyonal a kniha spěwnj na wšechny swátky a slawnosti weyročnj. W Praze u Gif. Labauna fol. 1693. (s předmluwau J. H. Dlauhoweského.)

93. Pjsně duchownj každému pobožnému křesťanu užitečné etc. w Lewoči 1704. w 18. (Index.)

94. Pjsničnj knjžečka od Eliáše Mlinarowých. W Kežmarku. 1707. w 12. W Laubně. 1731. 12.

95. Kancyonálјk, neb pjsně Katolické od Adwentu až přes celý rok na weyročnj Swátky při Službě Božj, Pautjch, Processjch Ráno a y Wečer, y giné obyčegné. W Praze u Wogtěcha Gif. Kounyaše. 1709. 12. Potom w Praze u Karla Fr. Rosenmüllera. w 8. (bez r.)

96. Wáclawa Gleycha a) Některé pjsničky nábožné. 1729. 1742. (Index) b) W. G. P. Pjsně anebo zpěwowé duchownj etc. 1715, 1723, 16. str. 192. 1724, 1725, 1734, Index. 1745. 12. st. 172. (bez m.) c) Kancyonal Ewangelický obsahugjcý w sobě pjsně duchownj staré y nowé; wydaný od Wácl. Gleycha po třetj. W Žitawě 1727. 8. (negmenowán tiskař) W Lipště 1743. a dle toho w Praze 1820-1. w 4. skrze Gif. Opočenského ewangel. kazatele w Klášteře. d) Při modlitbách njm wydaných také mnohé pjsně duchownj se nacházegj. (wiz dole Modlitby.)

97. Poklad zpěwů duchownjch etc. od Johanesa Millera Cýrkwe české Žitawské Kantora etc. w Žitawě u Hartmanna. 1710. str. 1452, a registřjk. Přidány gsau Modlitby od Jana Habermanna ze Hbu.. nynj z nowu wytištěné. 8. str. 176. (Dobrá čeština, dobropjsemnost prostřednj.)

98. Etan hlasytě prospěwugjcý. aneb pjsničky nábožné k rozličným potřebám, k rozličným časům celého roku, z nichžto gsau některé z německé řeči na slowenskau obráceny, giné w nemalém počtu znowu složeny, a z těch mnohé y nowými melodyemi obdařené, nynj pak giž wšecky wydané skrze Jafetowého

Gednoho Potomka (Jána Glozya Pondělského) bez m. a r. (mezi rokem 1711 a 1719.) w 12.

99. Pjsnė duchownj w Trnawė. 1716. 16. (Index.)

100. Slawjček Rágský na stromė žiwota slávu tworcy swému prospėwugjcý. To gest: Kancyonal aneb knjha pjsebnj rozličné náb. pjsnė, s mnohým spasytedlným přemyšlowánjm obsahugjcý... od J. Joz. Božana far. Chraustowského. W Hradcy Král. u Wácl. Tybėly. 1719. fol. str. 843 mimo regstř. a přjpis hrab. F. A. z Šporku. 8.

101. Jana Blazyusa a) Každý duch chwal Hospodina. Pobožného zpjwánj libé gádro obsahugjcý w sobė 77 wybraných zpėwů ewangelických, swátečnjch a tolik též.. powšednjch... ku kterému připogeno gest z Modliteb Gádro. Nákladem Wácl. Kleycha. 1720. bez mjsta. b) Rozkoše domu božjho t. g. Arie na wšecka Ewangelia nedėlnj y swátečnj, z nėm. W Prešp. 12. 1773. c) W knize: Apatečka duchownj y domownj (w. lékařstwj) gsou též pjsnė nábožné Jana Blazyusa 1739. d) Jesu benedicente! Milownjků pjsnj duchownjch rozkoše nowé pod ljbeznými tytuly dwanácte drahých kamenů náprsnjka Aronowa, a tolikéž podobných téměř základů duchownjho Geruzalema s milostj a s pomocý božj gak w nowė složené tak pilnė přeložené 1743. w po Jauhlém 12. str. 509. Připogeny nėkteré modlitby a regstř. pjsnj. Též w Chrudimi wytištėné u Jozefa Koširze. 1812. 8. e) Jesu benedicente! Rozkoše aneb okrasa domu božjho, to gest, duchownj nábožné a pronikawé arye, aneb pjsničky na wšecky ewan. nedėlnj y swátečnj etc. Z wėtšj částky složené w nėm. gazyku od P. Benyamina Šmolka též giných.. nynj pak k rozšjřenj Božj slávy a k wzdėlánj bližnjho do.. slowenčiny přeložené. 1745. bez m. w podlauhl. 12. f) Gazyk slowo božj zpjwagjcý aneb ljbezné a pronikawé pjsničky k času rozličnému a k zwláštnjm potřebám zpořádané a na wėtšjm djle w nowė složené (od Jana Blazyusa mladšjho) 1756. str. 272. 12. Obsahuge pjsnj 69. (Připogena ku knižce: Celé srdce milosti božj (w. Modlitby t. r.)

102. Giřjho Labauna Pašige s notami na kwėtnau nedėli, a weliký pátek. W Praze fol. 1721.

103. a) Modlitby rytmownj kratičké, y pjsničky. Korunka djtek malých. W Pauchowė 1727. 1737. (Index)

b) Pjsničky pobožné k slawnostem ročnjm y obecným časům spořádané 1727. (Index).

104. Cytara nowého zákona prawého boha w předrahých krystowė wjry tagemstwjch, a w Swatých geho libo-spėwnė oslawugjcý... aneb pjsnė celoročnj, njmiž wėrná duše každý čas Boha chwáliti, při weyročnjch slawnostech milostnė Syna božjho wtėlenj a předivné swėta wykaupenj sobė potėšitedlnė připomjnati, we wšech potřebách zkormaucenau mysl obweseliti může. W Hradcy Král. v W. J. Tybely 1727. 8. str. 579. tamž 1746. str. 658. W Praze u Ign. Prušy 8. 1752, 1762. str. 692. W Král. Hradcy u J. Pospjšila. 1808. 8. str. 608. Opėt 1820. 8. tamž.

105. Jana Liberdy a) *Λκαι Ω*. Kljč Dawidůw k otewřenj pokladů králowstwj božjho w tagemstwj skrytých. Od gednoho, kteréhož pomocnjk gest Immanuel. (Jan Liberda) W Laubně 1725, 1727, 1729. w Berlině 1737. 12. str. 306. b) Pjsně wywoleným sem y tam rozptyleným českého národu. 1732. 12.

106. Pjsně nowé k wzdělánj cýrkwe božj Hennersdorfské, w Laubně. 1730. 8.

107, Harfa nowá na hoře Syon znějcý etc. W Laubně u Mik. Šilla. 1732. 12. str. 166. (Z něm. přeloženo ceny prostřednj.) Po druhé s přjdawkem na swětlo wydaná. 1735. 8. b. m.

108. Danyel Krman, slowák přeložil mnoho pjsnj neb hymnů z německého, a sepsal předmluwu na Kancional Kleicha.

109. Roráte obdlaužnj, w Mladé Boleslawi 1735. 4. (Index)

110. Žaltář celý proroka a krále Sw. Dawida w rytmy uwedený, w Lipsku. 1736. 8. u Sam. Ber. Waltera. W Praze. 8. u Schönfelda (1784?)

111. W knjze Giřjho Ambroziusa Přjprawa k smrti roku 1734. pjsně duchownj str. 296. zaugjmagj, mezi nimiž gedna od ...... z něm. přeložena, a gedna ponaprawena; též we funebráłu Jakobeliho gedna njm přel. z něm.

112. Zwuk ewangelium wěčného a prawdy nebeské hlasyté zwěstowánj... to gest, pjsničky nábožné gak na ewangelia a epištoly nedělnj, a ewang. swátečnj podle textů obyčegných zpořádané, tak y k giným potřebám obecným y zwláštnjm přináležegjcý s připogenými modlitbami... roku P. 1743 w podlauhlém 12. str. 575 a regstř. 4½ listu (od Matěge Boda) obsahuge 253 Bodowých pjsnj.

113. Serafjnský Slawjček aneb nábožné pjsně na slawnosti weyročnj z mnoha set wybrané. W Praze u J. Norberta Fického. 1743. 8.

114. Ku knize: Přemyšlowánj w modlitbách přidány gsau pjsně duchownj r. 1745. str. 172. (špatná čeština.)

115. Kancyonalјk we gménu vkřižowaného P. n. G. Krysta, obsahugjcý w sobě Pjsně duchownj 1745. 8. (bez mjsta a tisk.)

116. Wáclawa Trojana Pjsnička swatá, prawdiwá o wečeři Páně. 1745. 12.

117. Gelen dychtjcý po tekaucých wodách aneb sw. otčenáš, s přjdawkem pjsnj od Mat. Markowice. 1746.

118. Žaltář a rozličné pjsně swa. od Wácl. Worlického. 1747. Rkp. wéř. bib. C. 21.

119. Sebránj některých wzdělawatedlných Pjsnj 1747. 8. bez mjsta a tiskaře) (w Indexu 1744.)

120. Hospodina srdcem y rty chwálenj neb pjsně duchownj staré y nowé od Giřjho Petrmana shromážděné, přeložené a wydané. W Drážďanech u Jana Wilh. Harpetera 1748. 8. str. 745 s modlitbami str. 47.

121. We gménu Pána Gežjše Ručnj kancyonaljk domownj a pocestný gádro pjsnj duchowjch... neywjce z Tranoscya

wybraných w sobě obsahugjcý. W Lauhně 1749. w 12. (bez tiskaře) str. 448. regstř. Křesťanské Modlitby připogené. str. 85. W Prešpurku u Jana Michala Landerera. 1773. 8. Tamže u Frant. Aug. Patzko. 1775. 8. W Gindřich. Hradcy. 1783. 8. W Prešp. 1787. 12.

122. Kancyonál to gest kniha žalmů y Pjsnj duchownjch. W Berlíně u Krystiana Ludw. Kunsta. 1753. 8. od Elsnera.

123. Kancyonal český bratrský, w Berlíně 1754. rozmnožený p suěmí negedněmi od Jana Bohum. Elsnera.

124. a) Pjsně gednoho prawdiwého Milownjka Muk Gežíšowých 1758. 8. str. 40. (Weř. bibl. F. 177) (k té náležj:) b) Přjdawek některých Cýrkewnjch a Kůrowých Pjsnj. W Berljně u Krystyana Fryd. Hennynga. 1758. 8. str. 42. regstř.

125. Knižka Litanyí Gednoty bratrské podle nyněgšjho u Bratřj obýčegného způsobu Zpjwánj do Cžeského Gazyka přeložená w Berljně u Kryst. Frydr. Hennynga. 8. 1758. str. 168. Opět pod názwem: Litanye a Pjsně chwály Cýrkwj Bratrských w nowě naprawené. W Berljně 1774. 8. str. 48. (Připogeny), Litanye swobodných bratřj w cýrkwjch bratrských. str. 14. (Předml. od 1770.) (Weř. bibl. F. 177.)

126. Antonjna Konyaše a) Pjsničky o tagemstwj wjry, djlem ze starých rukopisů wzaté, djlem od něho složené, (w Král. Hradcy 1730 německy, potom) w Praze 1760. 8. česky. b) Pjsně na ewangelia nedělnj a k slawnostem, w Praze 1760. 8. (česky a něm.) v Ign. Prušy str. 692.

127. Učenj kat. náboženstwj k užjwánj před cwičenjm křesť. w spěwownj rytmy uwedeno. WPraze v Jana Karla Hraby 1764. 8.

128. Prospěšná knjžka obzwláštnjch pobožnostj k božské prozřetedlnosti aneb pěkné rannj, wečernj pjsně též spůsob Mši s. slyšeti, se spowjdati etc. 1756. w Praze v J. K. Hraby. 8.

129. Pjsně Mše - swatné a modlitby spolu spotrzebnými Wjry Otázkami. We Wjdni v Jana Tom. Trattnera. 1769. 32mo.

130. Nowé sebránj některých Starých a Nowých Pjsnj a Weršjčků 1774. 8. b. m. str. 93. regst.

b. Idyllické.

131. Zdoro - Slawjček w kratochwilném hágečku postawený. Z něm. Fryd. Spee přeložil Šťastný Kadlinský, w Praze 1665. 12. též 1726. 8. (s hudebnjmi notami). Nábožné předměty djlem pauze lyricky, djlem a to častěgi idyllicky předstawuge. Tato gest neylepšj práce geho. Wáclaw Tham w swé Zbjrce: „Básně w řeči wázané“ 1785 přigal některé z Kadlinského zpěwy daw gim směr swětský s proměněnjm gmen swatých n. p. Gešjše w Meljše a t. d.

132. Pustiny swatojanské, od M. Jana Paukara, děkana Pardubského 1670. (selanky).

133. Při Grammatice Rosowě (1672) gest mezi ginými básnickými pokusy též Ecloga o Narozenj P. tištěna, také w Hlas. II,649. W Doležal. Gramm. (1746), w Čechoslawu (1821 num. 92.)

c. Kantáty.

134. Čtyry studně hlawnjch ctnostj, totiž: Maudrost, střjdmost, sprawedlnost, statečnost a sýla, w kterýchžto se shljžege narcysek Nepomucký do obličege Krysta se zamilowal etc. Pusobau Ignatia Jana Nepomuckého Hubatki Cantora Bidžowského (chron. = 1730). W Hradcy Král. v Wácl. Jana Tybély w 4. Gest to kantáta duchownj ke cti sw. Janu Nep. w njž maudrost canto, Střjdmost alto, sprawedlnost tenore, statečnost basso zpjwagj s instrumenty. Obětowáno magistrátu Bydžowskému.

135. Ostrotupi mecz s wytězytedlnau Korunau okrášlený (chron. = 1743). To gest swatý, a až posud neporušený sw. Jana Nepomuckého gazyk s Wáclawem králem w bogi prawdomluwnosti ... se potykagjcj, a proto meč ostrý, etc. od J. Gjř. Hlawy kněze cýrk. W Král. Hradcy v Wácl. J. Tybély (1743) 4. listů 8. (Gest to kantáta duchownj ne bez ceny poetické.)

b. Biblické.

136. Adama Trajana z Benešowa a) Paut Bethlemská aneb o pastyřjch Betlehemských genž nechawše wěcý zemských y stáda swého na straně s chwátánjm šli k geslјm Páně. Rozgjmánj vtěšené w pěkných rytmjch obsažené. 1632. 12. a ½ archu. b) Senectutis incommoda. Starých kmeťůw nepohoda t. g. Wýklad milostný a nowý té řeči Šalomaunowy: Pomni na boha w mladosti etc. 12. str. 72. bez roku a mjsta. (zdá se též 1632).

137. Adama Simonydesa: a) Zralé gablečko. Rytmy na weyročnj ewangelia (1719) 12. b) druhé slaďaučké a zrnaté gablečko (na epištoly) 1720, w Žitawě v Michala Hartmana 12.

138. Byblj swatá rytmownjmi summownjky představená, gichž slowa wtom pořádku se nalezagj, že litery na mjstě gistém postawené, počet kapitoly neomylně, a kde newyhnutedlně potřeba toho wyhledáwá, y knihu, z njž rytm takový wzat gest, dosti zřetedlně vkazugj: čjm wšem milownjkům pjsma sw. obzwláštně školnj mládeži k pamatowánj na řeči a skutky božj Přjležitost Dáwá Sc. (t. g. Paulus Doležal Sakolcensis) 1745 bez mjsta. str. 97 a přjd. listy 2. w 12. Co werše bez ceny, co pomůcka ke čtenj biblj dobré; gest dlé M. Widemanna Biblischer Gedächtnisz - Redner str. 101.

139. J. N. J. Hystorya cýrkewnj Starého y Nowého Zákona, z půwodnjch důwodů sepsaná summowně w rytmách obsažená, y k obecnému cýrkwe prospěchu na swětlo wydaná od Matěge Markowice. We Wratislawi 1765. 4 archy w 8. Tu knjžku tlačiti dal Ond. Škulteti kaz. s předmluwau chwálu slow gazyka obsahugjcj.

140. Čas bolestného umučenj, a newinné smrti Pána a Spasytele našeho Gežjše Krysta na čtyry a dwadcet hodin... od gisteho Milownjka Spasytele (t. g. Michala Semiána) rozdělený. W Jeně wytiskl Jan Kr. Strauss 1775 w 8. str. 79. (Wýgimek w. Tab. Poe. IV. 50.)

e. Žiwotopisné.

141. Gottfryda Jos. Bilowského, faráře Letowského Ecclesiasticus cherub, Cyrkewnj Cherubjn; aneb slawný a stálý w ohni a mukách wjry a sw. spowědi zástupce Jan Sarkander, děkan Hollešowský etc. W Brně v Mar. Alžb. Synápowy 1703. 8. A-C. kromě předmluwy. Gest to žiwot Jana Sarkandra 1620 mučeneho w šatlawě w Olomauci od kacýřů, we štroffách čtwer weršů, z nichž dwa prwnj stegné gsau. Takto se počjná: Do Morawy přicházým, k tobě Jene Božj, W Holomaucy nacházým tě v matky Božj, Sarkander twé gméno, dáwno zwelebeno, Po swětě se množj.

142. Capucin aneb o žiwotě stawu a skutcých prawého Capucina. Z wlaského Capaleona na česko od Sam. z Pilsenburgu obráceno. W Praze 8. 1646. Gest we weršjch, a přitištěno k žiwotu sw. Antonina od téhož auktora.

143. Hystorya o sw. Ewstachyowi (w rytmjch). W Holomaucy 1770.

f. Wěroučné. (dogmatické)

144. Křesťanské včenj weršemi wyložené (při Katechysmu katol.) od Frydr. Brydela. W Praze 1681. w 12. (po smrti spisow.)

145. Weytah včenj křesť. Modlitba P. pozdrawenj ang. srownánj apoštolské, 10 Božj přikazanj a celau ostatnj zpráwau kř. w sobě obsahugjcý, podlé něm. w rytmy české vwedený. W Praze v K. Jana Hraby 1721. 8.

146. Giřjho Ant. Hanuchny, děkana Dobruského Dialogus aneb Rozmlauwánj Wjta s Waclawem na setkánj o wěcech k spasenj potřebných, w českých weršjch na swětlo wydané. W Praze v Giř. Labauna 1695. 8.

147. Šim. Meyera Katolické swědomj a odpowědi na gedenkaždý Luteryanský smysl. Z něm. na slowanský gazyk přel. W Trnawě 8. obl. 1715. Snad geduo s tauto knjžkau: Katolické naproti werže o sprawedliwém vpokogenj swědomj a vpokogenj swědomj a odpowědi. Z něm. tamž a téhož roku. 12.

148. We gménu Páně! Florilegium biblicum aneb kwětná zahrádka biblická, w kteréžto hlawnj článkowé včenj a náboženstwj křesť. na swé náležité summownj částky, co něgaké tabule kwětné, rytmowně rozdělenj, důwodnými řečmi a... swědectwjmi pjsma sw. gako ljbezně wonnými... kwjtky se ozdobugj etc. od Dan. Sartoryusa. 1742 str. 500 a dwa regstr. (Hlawnj článkowé včenj křesť. w 1122 rýmů uwedeni. Wiz prúbu gich w Tab. Poe. III. 14. Předmluwa též weršemi sepsána.)

149. O čtyrech poslednjch wěcech, o smrti, wzkřjšenj, posledjm saudu, o žiwotu wěčném a mukách pekelných (we weršjch) od Pawla Strečka. W Puchowě w 12. (1750?)

150. Pořádek spasenj, do něhož wkročiti musýme, chcemeli žiwot wěčný mjti, od Jana Čerňanského. 1 arch w 12. (bez roku a mjsta, okolo 1755?) Gsau to hlawnj částky wjry křesť. pro djtky w rýmy wwedené s pěti modlitbami w rýmjch a prose.

g. Modlitebné.

151. Modlitby rýtmownj krátké. Přjdawkowé některj k této knjžce (Cwičenj se w pobožnosti). Wzdychánj nábožná 1641. 8.

152. Manuale latino-hungarico-Slavonicum ad praxin pietatis ordinatum ac ex variis devotionum libellis collectum opera et sumtu Generosi ac Nobilissimi D. Petri Hrabowsky de Hrabowa etc. Bartphae (w Bardiowě) v J. Klöss 1657. též Barthphae Excudebat Georg Sambuch 1663. 12. Český djl na 352 stránkách obsahuge modlitby w samých rýmjch.

153. Rozgjmánj duchownj, gakbychom bohu slaužiti... měli, w werše české vwedená. W Hradci Král. v W. J. Tybely. 12. 1722.

154. Křesťan wždycky se modljcý aneb modlitby sw. k času celého roku z wětšj částky z nowu složené skrz Jafetowého Gedného Potomka (t. g. Jana Glozyusa Pondělského) L. P. VataVICánĕ se MoDLte: nebo to gest WVLe BožI., (1727) w 12. Modlitby w této knize se nacházegjcj gsau rýmem, ač někdy planým, přiozdobeny.

β. Swětské.

a. Smjšené.

155. Giřjho Wolného Weselé pjsně. W Hradci Král. 1822. w 12. str. 70. Sebrány od Fr. Wawáka, wydány od W. Hanky.

b. Čestné.

a). Kswatbě swětské i duchownj.

156. Šim. Lomnického Naučenj manželské aneb rytmy prosté a krátké o sw. manželstwj... ku poctiwosti swad. weselj a sňatku Uroz. P. Zygm. Kropáče z Krymlowa a na Letkách 1622. 4. v Tobiaše Leopolda. 4.

157. Swadebnj winš Samuělowi Korylimu w lat. něm. a slowenském gazyku pod titulem: von einer verkehrten Jagd etc. psal M. Dan. Jesenský 1703 1 arch (fol. w Tab. Poe. III. 5.)

158. Pronostyka radostná šťastného manželstwa při swadebnjm weselj Karla Fr. Rosenmüllera s Panj Helenau Klarau Klokotskau. fol. 1722 (werše?)

159. Přátelstwjm Hygey s Teologii towaryšstwjm, Harmann Leidenfrostské swadebné weselj, které roku 1726. 8. Ledna slawně swěceno bylo, ozdobiti chtěl nowých Manželůw Bedli-

wý Ctitel. (t. Mathias Belius Compater). W Prešp. v J. P. Royera na 1 archu. (w. Tab. Po. II. 19.)

160. Přátelský winš k druhému weglowánj D. C. H. panně Joachimě Mikowé, sw. praem. řadu w Doxanech Professae, (leta, kterého welebná panna Mikowá požehnaný wegl dostala, chron. = 1731) 32 werše. AntonjnChyšecký a Magd. Chyšecká podepsáni. 1 list archowý s rytinami po kragjch.

b) K nowému roku.

161. Noworočnj dar poëtický (P. Janu Baltazaru, kterýž mu obětowal Krystian Pešek) we Wittenberku u Jana Háka 1700. Spisowatel gest wlastně Dan. Kerman. (w. Tab. P. II. 27.)

c) K u pohřbu.

162. Šim. Lomnického: Mrtwé památka aneb Pjseň krátká o poctiwé P. Kateřině Pruškowé z Mšen. 1621. 4.

163. In subitum obitum Nobilis ac strenui equitis etc. to gest: Na pohřeb uroz. a statečného rytjře P. Henricha Straky z Nedabalic... † 1634. 22 Prosyn. W Litomyšli u Matauše Březyny. 1635. 4. (Gsau to werše lat. a české od Mikuláše a Wáclawa Geremiáše, Jana Krupia, Wil. Genlkowského, Jana Karchezya Martina Přeštického, Wáclawa Falco Pjseckého.) listů 8. (elegicky.)

164. Taužebné nařjkánj nad rychlau smrtj uroz. P. Ewy Fabrycyusowé etc. 1640. W Litomyšli u M. W. Březyny. 1 arch w 4. (Pjseň elegická: Usnula še gsy na chwjlku etc. s latin. elegidion.)

d) Pochwalné.

165. Pjseň o chwále stawu sedláckého, z něm. w slowenskau řeč uwedená y také porozšjřená. 1752. ½ archu w 8. (připisuge se Matěgi Markowici.)

c. Historické.

166. Pjseň o poprawě etc. 1621. 21. Červena od Wáclawa Gilenského. Rkp.

167. Execucy aneb wykonánj ortele na těch, kteřjž neyprwé králi Matthyašowi a pak Ferd. IImu se sprotiwili, w pjseň uwedeno. 4. 1621.

168. a) Šim. Lomnického Pjseň žalostiwá o zkáze a plundrowánj země české w 4. 1621. b) Pjseň nowá o Táboru 1621. 4. (u P. Brož. z Prawoslaw.) c) Téhož o pokogi Uherském t. kterak gest s Uhry pokog stálý učiněn. Pjseň. 1622. u Tobiaše Leopolda. 4.

b. Žiwotopisné.

169. Hystorye o žiwotu, smrti a pohřbu Oswjc. P. P. Albrechta Wáclawa z Waldšteyna w Rkp. od r. 1638. Počjná:

Smutný hlas se zas rozjjhá, druhá zima prwnj stjhá etc. obsahuge 207 strof čtyrwersowých.

c. Rozprawné.

170. Sors Pilarikiana. Los Pilařjka Štěpána etc W Žilině u Jana Dádana tištěná 1666. 12. Po druhé s nápisem: Paměti přjhody Štěp. Pilařjka Senického někdy kněze, l. 1663 od Tatarůw gatého, ale zwláštnjm řjzenjm Božjm ze zagetj wyswobozeného — wydal Boh. Tablic etc. 1804. 12. w Uherské Skalicy u Fram. Škarnicla. Wypisuge Pilařjk swé přjhody weršem osmisyllabným, ač slohem namnoze prosaickým, přece pro swau prostotu a srdečnost dosti přjgemné. Tablic opatřil to wydánj přjpisem předmluwau, žiwotem Pilařjkowým, krátkým wypsánjm žiwotů Ewangelických kazatelů w Vhřjch a wypsánjm smutného losu zagatých od Turka křesťanů z lat. hrab. Emerka Turza z Orawy, R. 1805. P. Tablic tu samau (nepřetištěnau) knihu k I. djlu Slowenských Weršowců připogil, a II. djl wydal 1809. kteréž zbjrka sem z wětšjho djlu náležj.

171. Wáclawa Gind. Zywaldy Zběhnutj šedesáte sedm let od L. P. 1600 až do leta 1667. (krátce) a rytmowně dowedené a skončené. W Praze w Impr. Akad. 1668. 8. (lat. a česky.) Rymowánj lehké ceny.

172. Pjseň neb radostné prospěwowánj w zemi české o oblehnutj a oswobozenj měst Pražských skrze 7 neděl r. 1757. Rkp. fol. 1 arch u Pana Brožowského z Prawoslaw.

173. Pjsně dwě o milostiwém wyswobozenj Národu Českého z wel. potlačenj, které Čechowé we wlasti swé y na cestě do Berljna snášeti museli. W Berljně u Doroty Lujse Bosse. 1773. 8.

174. (Sine titulo) Pjsně dwě, gedna o probuzenj, pronásledowánj a wycházenj Čechů z wlasti stroff 130 po 4 weršjch. Druhá o cýrkwi české (Berljnské), stroff 140. Wytišt. w Berljně 1773. 8. str. 47. (Weř. bib. B. 135.)

175. Leopold Cjsař Pán Rzimskij (chron. 1704) tenkrát milé posylnil česky; wšak Jozef prwnj Cjsař náš Pán giž nimi potwrdil wšeho nám, vivat Jozef (chron. 1709) (Na konci:) Wytištěno w St. M. Pražském u Anny Kateřiny Arnoltowy. 1710. w 4. A-E3. Gsau to pjsně wyprawugjcj powstánj pořádku owčáckého, gegž owčáci Wolnj skrze hrab. W. Chynského u cjs. Leopolda I. wymohli, a od Jos. I. potwrzenj dostali. Dwě gsau od Lukáše Wolného (Skladatel Lukáš Wolneg w ten čas hospodář owczjna Kratonoskjho leta welice teskliwého, chron. 1709) gedna od Wáclawa Wolného.

176. Kratičká hystorya králowstwj Vherského we weršjch od Matěge Markowice. Rkp. 4. 4 archy. (okolo 1745.)

177. Jana Chrastiny rozprawky. W. Tablice Slowenštj Weršowcy. 1805 a 1809.

178. Pjseň o krásné Mageloně. W Praze 1685. 8.

f. Popisné.

179. Matěge Markowice Wypsánj Stolic králowstwj Uherského a kratičká hystorya králowstwj Uherského we weršjch. Rkp. 3 archy 4. (okolo r. 1745.).

180. Žalostné wypsánj pádu a wywrácenj přednjho a neyhlawněgšjho w zemi portugalské města Lizabony, skrze neslýchané zemětřesenj. r (1755, 1. Listop.) k probuzenj a wýstraze lidj bezpečných... we werše uwedené etc. od Jana Čerňanského. 1757. 8. (W 7. šjch o zemětřesenj wůbec i obzwláštně o Lizabonském poučuge, a potom o něm weršuge).

g. Proroctwj.

181. Weytah z dwanáctera Sibylliného proroctwj w pjseň uwedený o předpowěděné změně českého králowstwj k ustrnutj a wýstraze wšemu lidu pro polepšenj žiwota na swětlo wydaný. 8. Wytištěno roku tohoto. 1 arch (bez mjsta a roku) Pjseň 117 strof. čtyřřádkowých po 8. syllabách, počjná takto: We gménu twém neyswětěgšj náš Pane Kryste Gežjši začnu teď toto zpjwánj a čechům ku polepšenj etc. Předpowjdá mimo obyčegné pohromy: krupobitj, hlad, wogny etc. (wše wůbec) také zwláště: krále z národu cizýho, strych žita zrn stoklasných za 100 grošů, owsa za 50. Praha že přigde k zmařenj, powodeň až k obrazu pozlacenému na kostele Teynském! bitwu pod Blánjkem etc. Tištěno často k. p. w Kosmonosjch, w Litomyšli, w Přjbrami, Gindřichowě Hradci a t. d.

h. Mrawné.

182. Knjžka Rýmownj gest tato: geden každý wiez, měg zato, žeť nenj z giných posleduj, mnohá w nj nagdeš Nawečenj, z nichžto Vžitku nabudeš, gestliže gi pilnie cžjsti budeš. Ku kteréžto přidáno gest Rozmlauwánj Otcze s Synem o hospodářstwj. W Litomyšli. 1626. 8. Opět 1720. w Praze u Giř. Labauna.

i. Mrawokárné. (satyrické).

183. Postylion extraordin. pošta w nowě nařjzená do Řjše, nynj wyslaná hledati krále nowého wlůni w Čechách ztraceného. 4. 1621.

184. Allegoria. Proteus felicitatis et miseriae Czechicae od Fr. Jana Flor. Hammerschmieda w Praze 1715. Po druhé od Hýbla wydán w Praze. 1817. w 4. str. 15. Gest to obraz satyrický neb wypsánj mrawů českých, w latinskočeských makaronjch tak nazwaných, počjnagjcj: O staročeská země! fueramus Pergama quondam etc. Aleš Pařjzek některé werše přidělal.

185. Panenský počet hlawnj, na přjgem a wydánj panen, braků, zubkyň, mazliků, též sklepowý wšelikých gak krásy, listj, studů, tak zubůw a kožj panenských w sobě obsahugjcých a 1 Jan. usque ad 31. Dec. 1712. (Index.)

186. Doktora nezdwořilého Grobiana Práwa neprawá, w nichžto pod žertem oprawdowě mnohé nyněgšj nemrawy směšně představuge. W Praze u K. J. Jauernycha. 1761. 8. W Hoře Kutné u J. Frant. Slerta. 1764. W Olomaucy 1768. od Bartolomeidesa 1784. W Praze u Zymy b. r.

f. Dramatické.

187. Zasnaubenj duchownj prawého Šalomauna Gežjše syna božjho s swatau Secundinau (to gest Druhoslawau) pannau a mučedlnicý Rzjmskau na gegjm slawném z kostela wšech sw. do kostela sw. Ignacya kollege Tow. G. w Gitčinė nad Cydlinau sw. tėla přenešenj, od... mládeže w Spėwo-Komedyi wůbec wydané l. 1658. 14. Čerwence 4. W Praze w kollegi bljž Mostu. 2 listy. Gest toliko obsah dramy we 3 aktách.

188. Winice Pána Zástupůw od dėlnjků židowských spuštėná... při obnowenj auřadu Maryanského wel. bratrstwa.. w bolestném diwadlu na swėtlo daná w kapli Betlemské 15 Března 1665. W Praze w kollegi. 4. čtyry listy. (Gest toliko obsah diwadla, mimo gména auřednjků Maryanských.)

189. Obnowenj Auřadu Maryanského Weleslawného bratrstwa českého pod tytulem na nebe wzetj blahosl. Panny Marye w slaw. mėstė pražském na ten čas w kaple Bethlemské shromážděného w krátkém diwadle představené l. P. 1670. 27. Čerwence. W Praze u sw. Kljm. 4. 1 list. Gest toliko přehled nebo obsah diwadla, w pėti wýchodech a zawjrce.

190. W přjdawku o českém básnictwj u Wáclawa Jandita Grammatica linguae boh. methodo facili etc. Pragae 1705. 12. na str. 62 stogj: a) Přjklady českých Komoedigj mnohým se ljbėgj ty, které gsau o božjm tėle w Kutné hoře, gako léta 1700 před hawýřským domem produkowané; a na str. 63. Následuge dwogj přjklad cžeských komoedigj w Cžechách nedáwno udėlaných. Weypis gich gest tento, gakž následuge slowo od slowa. b) Žalostné Vale, aneb Wlastislaw rodu a wlasti swé w cyzých zemjch rek slawný ku pociwosti wysoce Urozeného P. P. N. et Titul. z králowstwj Cžeského na wognu odgjždėgjcýho při žalostném s swými rozlaučenj na diwadle představený. Weytah komoedige. Nynj následuge obsah předhry, každého z dewjti aktůw, choru a záwėrku. Pak kdo byli herci, totiž neymladšj syn Wys. Uroz. Pána N. se třemi ginými mladými Pány nižšjho stawu, gich panoše, a služebnjci na hradė, kdež se ten kus prowozowal. Nářadj diwadelnj mėli z Prahy, a mjsto kulis španyelské stėny a opony. c) Na str. 68-70 wyčjtá giný kus: Bellum religionis, aneb rozličná hádka a pře mezy dwėma hlawnjma mėsty, Prahau a Hnėzdnem o tėlo a swaté ostatky swatého Wogtėcha. B. Pražského. Tento kus prowozowán byl u přjtomnosti gednoho polského Magnata o rodinách gistého českého Pána gménem Wogtėcha, na diwadle w Praze.

191. Králowna Esther Mariae na Nebe wzatě znamenitý obraz, při obnowenj auřadu Maryanského weleb. bratrstwa českého pod tytulem na Nebe wzetj blah. P. Marye při Collegi Tow. Geż. wyzdwjženého, od dotčeného wel. bratrstwa k pobožnému diwadlu představena w Maryanském Oratorium kostela Betlemského l. 1722, dne 19. Dubna. Wytiskl w Pr. Joach. Kamenický, 4. 1 arch. (Gest to wlastně gen zpráwa o obnowenj osob auřadnjch bratrstwa Maryanského s wýtahem dramatické básně Esther, s gmény hragjcých studentůw z Rhetoriky až do Principie.)

192. Charistus rozpustilý mládenec prawicý neywyššjho.. na cestu kázně.. přiweden, od akad. třetj školy T. G. na Now. M. Pražském 1730. (Obsah toliko hry.) fol. 1 list.

193. Wjtězstwj bez' boge a potýkánj od školy druhé T. G. na Now. M. 1733. (též obsah hry) fol. 1 list.

194. Swěta marnost, od třetj školy T. G. w Král. Hradcy 1739. (též gen obsah hry) fol. 1 list.

195. Gméno wlastnj kwětu nazaretského kwjtku newinnosti Edmundowi... wčiněno, na leženj předneženo od menšj školy mladeže při akad. koll. T. G. w Praze v sw. Ignacya k diwadlu představeno 1740. 1. Čerwna w 4. 2 listy. (toliko obsah).

196. Lilium virginitate candidum... in S. Pelagio a Rudimentorum schola Giczinii 1741 propositum w 4. (obsah toliko).

197. Slunce we dne Marya.. mysl oswěcugjcj... w Arettowi, (w Gičjně w koll.) 1742. 4. list 1 (obsah toliko).

198. Společnost angelská w kautečku a knjžečkau od S. Opilya šťastně zeyskaná... od mladeže 4té školy w koll. T. G. w Gičjně 1744 představená (obsah) w 4. 1 list.

199. Sw. Stanislaw Kostka w vtjkánj wjtěz na leženj wyobrazený, w Praze v sw. Ign. od mládeže 1nj školy 1745 w 4. 1 list (obsah).

200. Josephus benedictus a Maria Anna neyosw. Arcyknjžátka Rakauská k nebeskému korunowánj se chystagjce skrze pilné-wčenj. Na hlawnjm křesť. wčenj w slaw. chrámě před Teynem 1746 4. Zařj od mládeže (obsah).

201. Od swěta wábený od boha gatý Aloyzyus, w Praze v sw. Ign. 1747. w 4. (obsah) 1 list. Z udeřenj hromu spasytedlně omráčený Karoffil, od 5té školy akad. koll. T. G. v sw. Ign. 1747. w 4. 1 list (obsah).

202. Školnj učitel Schreyer w Morawě okolo 1760 několik operet w hanáckém nářečj s hudbau wyhotowil, kteréž w Morawských klášteřjch tam zde prowozowali. Gedna dána gest we Wjdni w domě knjžete Kaunic-Rittberga od wlastencůw, ale tiskem newyšla. W gedné arii, kterau zpjwá Hanák, gakosti Hanáka žiwě se wypisugj. (Zlob.)

203. Podobné dwě operety od Maurycia Premonstrát. řádu, přigal P. Fryčag do Můzy Morawské na str. 431-449. kteréž také z těch časů býti se zdagj.

204. Knjže Honzýk, činohra od gednoho zátahu, z něm. wzatá, w Praze 1771. u Hechenbergera w 8. Herzog Michel gest gméno německé od Krügera pŭwodaj; českau wydal P. Zeberer kancléř Města Pražského. Ta komedie a b) Ponocný několikráte se prowozowaly na Pražském diwadle.

c. Zábawné spisy.

205. Pohádky welmi kratochwilné o rozličných wěcech W Litomyšli. 1626. 8. w Holomaucy. 1668. 8. též 1783. item roku tohoto. (b. roku.)

206. Knjžka welmi kratičká a kratochwilná o smrti a mládency, kterýž na pŏswjcenj gda etc. w nowě wytištěno. w Holomaucy u J. Hirnlowé. 1765. 8.

207. Prawdiwá báseň o tak nazwané Krásné a gednom ošklivém zwjřeti, wyt. roku tohoto. 8. 3 archy. Počjná: Téhož času, když bohyně Arle swé panowánj nad ginýma obdržela etc. (Řeč i wěc pod kritikau.)

208. Dwě kroniky, prwnj o Aleksandrowi a Ludwjkowi, towaryšjch sobě wždycky wěrných, a w obličegi welmi též podobných, druhá: O Petrowi králi Aragonském, a o nešťastném oženěnj, a diwných přjběhých geho. W Hoře Kutné u Giřjka Kyncla, 8. Na konci: Brovius Tom. 13. Annal. ad Ann. 1212 et 1215. Zdá se pocházeti z staršjho wěku.

209. Kronyka o gednom Rytjři gménem Alexandrowi, gak weliká nebezpečenstwj měl na moři, přjčinau otce swého. (bez r. a mjsta) 1773 (dle Pelc. Catal.)

d. Řjmská literatura.

210. J. A. Komenského Maudrého Katona mrawná powčowánj, w češtinu vwedená. W Amsterodámě 1662. Po druhé od Rosy s nápisem: Dionysii Catonis Disticha moralia, latino et bohemico metro edita. Maudrého Katona mrawná powčowánj, od něho latinskau, pak od J. A. Comena Cžeskau zpieworžečnostj sepsaná a w Amstrdamě 1662 wytištěná, nynj zase s powolenjm duchownj wrchnosti přetisknuta w Praze w Impressj Univ. Carolo-Ferd., w Kollegi S. Kljmenta S. J. 1670. 8. Po třetj týž Rosa při swé grammatice (1672) ge wytiskl ale změněné, gakž sám powjdá na str. 487. Cum autem illa Carmina boëmica a me immutata et potiori ex parte aliter composita sint etc. Opět s nápisem: Vcženj dobrých mrawů od mudrcze Katona wydané, aneb Moralia Catonis seu doctrinae ethicae omni hominum statui accomodatae etc. Pragae anno 1672 impressae. (totiž w grammatice Rosowě) nec non anno eodem honori Celsissimi Principis Archiepiscopi Pragensis Matthaeo dedicata.. et nunc denuo recusa. Přidána gsau obyczegná prawidla, dle kterýchžto se dělagj czeské komedye a Karmina, w 8. (bez roku a mjsta.) Opět: Přjslowj česká, k njm připogena gsau mrawná naučenj Katona w českých zpěwořádkách. W Praze 8. 1705. Také

při grammatice Jandytowě toho r. Doležal w swé grammatice 1746 ge z nowu ač ne celé wydal, spolu s předmluwau Komenského, na str. 302. Počátek těch weršů gest: Kdožkoli swůg bezpečně žiwot zde strávitl žádáš, W zlých a nemjti wěcech wáznaucj škodliwě myslí; To čemu gá tě učjm, teď bedliwě wážiti pomni etc.

211. Ovidia Metamorphoseon 15 knih. Rkp. z 17 neb 18 stol. 8. (newázanau řečj.) w Museum.

C. Historie.

a. Wšeobecná.

212. Wawřince Suria Commentarius rerum in orbe gestarum do češtiny z wětšjho djlu přeložil Jak. Beskowský. Rkp.

213. Přjkladowé z wšeobecné hystorye sebrané 1624. Rkp. Bibl. weř.

214. Weytah swěta, to gest skrowná powědomost hystorye swětské neb Politiczké z obšjrných hystoryich sebraná, a k snadniegšjmu Pochopenj a k Paměti Mládeži školnj w Otázkách a Odpowedjch postawená. Léta Páně 1743. školnjm Žáczkům w Libezniczých w Kragi Kauržjmským k czwjczenj podaná. (Tento wýtah potom tištěn byl w r. 1765.) w Praze u Ficzkowských a Hladkowských dědiců w 8. (Na konci uwedenj stogj pjsmena: G. W. P. F. L. a Vic. F. to gest: Gifj Wáclaw Paraubek, farář Libeznický a Vicarius Foraneus.

215. Krátké uwedenj k wšeobecným přjběhům starých y nowých časů djl Inj. Přjběhowé lidu židowského. W Praze u sw. Kljm. skrze Ad. Hagen faktora. 1770. 8.

b. Řjšská.

216. Co se s Pánem Generálem Dilli (Tilli) a Markrabětem z Durlachu zběhlo 6. dne Měsýce Máge. W Praze u Štěp. Biliny. 4. 1622.

217. Djkůčiněnj křesťanské, kteréž w celém kurfiršlstwj Saském, w přjčině slawné wiktorie proti hrab. Tyllymu Janowi nařjzeno gest. 1631. 12. (Index.)

218. Hermana Franka Kontrffekt Pokoge weřegného mezy okršlku křesťanského králi a knjžaty a stawy papežuw a stolice Řjmské obstaránjm od léta 500 až do 1635. 4.

219. Weytažnj neb summownj spráwa, gak nedáwno cjsařo-kurfiršto-Baworská řjšská armáda . . 24-5 Listop. 1643. dwě francausko-Weymarské armády . . zbila etc. W Praze Imp. Akad. 4. listů 6.

220. Pokog Německo-Sfwedský, skrze nařjzené k tomu gak geho Cýs. Welebnosti a král. též koruny Sfwedské etc. w Münstru we Westphalj dne 24. Řjgna 1648. pocepsaný a spečetěny. W Praze v Giř. Šipaře 4. 1648.

221. Supplicati pokorná sw. Řjmské Řjše poddaných Králům, Kurfirštům, knjžatům etc. — w Frankfurtě při wolenj Řjmského krále podaná. 4. 1658.

222. Gruntownj spráwa o wolenj a korunowánj Rzjmského krále aneb Cysaře, též o slawnostech a ceremonijch, kteréž se přitom zachowáwagj. W češtinu vwedená od Wácl. Jos. Pelikána. W Praze v K. F. Rosenmüllera 4. 1711.

c. Polská.

223. Confoederatio aneb Smlauwa Pánůw Stawůw Polského králowstwj a G. M. krále polského Wogskem k G. M. K. krále Polského cti a wywýšenosti též y obecného dobrého wyzdwjženj včinená. W Praze v Lidm. Sedlčanské 1656 w 4. arch.

d. Rakauská.

224. Jana Fryd. Matenesia Berla králowská a cýsařská neyoswjceněgšjho a katolického Arcydomu rakauského, z lat. přel. od Joachyma Alex. Nicolaides(a) Lišowského. W Praze 1626. 4. 1636. 4.

225. Sláwa neystarožitněgšjho Arcydomu Rakauského na každý den přes celý rok wyswětlená, z lat. přeložená. W Praze 1635 4. Wydal G. Ferus pod gménem Wácl. Coelestyna.

226. Jana Taunera Legacý Cýsařská, kterau na poručenj Cýs. Leop. I. k Portě Ottomanské... wykonal Wys. Vroz. P. Walter hrabě z Leslie. W Litomyšli 1669. 12.

227. Diarium hodnowěrné, aneb wypsánj toho, co se w čas Tureckého dobýwánj cis. hlawnj residencj Města Wjdně zběhlo, od gednoho cjs. oficjra, který od začátku až do konce téhož dobýwánj w témž městě přjtomen byl. W Praze 1683. 4.

e. Uherská.

228. Relacy aneb prawdiwá spráwa o Vherském hlawnjm městě, a králůw vherských rezydency Budjni, kterážto w r. 1686. od cýs. a giného křesť. lidu wálečného obležena... a dobyta gest. w 4. (1686) bez mjsta a tisk. listů 6.

229. Actus inaugurationis vexillorum, to gest: poswěcowánj zástaw, když P. Urbanus Celder P. Rakoczy Ferenca gednoho regimenta Obrštr wogenskau expedycý konati mage osm nowých zástaw do chrámu Žilinského přinesti dal 1707. w Březnu včiněné. Wytištěné w Žilině w Impr. Dadanské. Sepsal Danye Kerman (mladšj).

f. Morawská.

230. Prodromus Moravographiae, to gest: Předchůdce Morawopisu, obsahugjcý summownj wcytah wšeho toho, co w tymž Morawopisu, kterýž na swětlo se hotowj, obšjrně položeno bude, zatjm naprzed wyslaný od swého Authora M. Tomaše Jana Pešiny z Czechoroda, w Litomyšli v Jana Arnolta 1663. 8. (bez čjsla stránek).

g. Česká.

231. a) Poznamenánj pjsemné dluhů, které G. M. C. Ferd. IImu w pokutě a práwem odaumrtnjm přišly. Rkp. fol. (Cat. Pelc.) b) Extract do Fišku potažených statků w Čechách za Ferd. Rkp. 1686. (Bibl. weř.)

232. Obšjrná gruntownj zpráwa onehdegšj prošlé Fridlandské a geho spolu Puntownjků ohawné zrady. Wyt. w Praze 4. 1634.

233. Wáclawa Nosydla z Geblic kronyka, genž pamětihodnosti od r. 1626 až do 1658 wyčjtá. Rkp.

234. Leto - a deniopis, to gest celého králowského starého a nowého měst Pražských léta 1648 patnácte neděl dnem nocý trwagjcýho obleženj šweďdského prawdiwé a vbezpečliwé wypsánj, od Jana Norberta Zatočila z Löwenburgku etc. w starem m. Pražském v Kateřiny Czernochowé wdowy L. P. 1685. 4. s figurami. Po druhé w Praze v Jana Arnolta z Dobroslawjna 1703. 4. Též w Praze 1819. 8.

235. Šefrná obrana a defensý Relacý Kolowrato - Papenheymské G. M. Cýsařské připsané pod ochranau wydané fol.

236. Hrabě Wilém Slawata sepsal historii wěku swého w Čechách djlem českým gazykem. Balbin chwálj geho českau wýmluwnost, a dokládá, že knihy geho posud proto se netiskly, poněwadž prawda nepřjzeň plodj, a on zhusta zasazuge se proti straně nekatolické. Rkp. fol. 2 swaz. w Hořowické, weř. a giných Bibl.

237. Poselkyně starých přjběhůw českých, aneb Kronyka Cžeská, od prwnjho do nyněgšj Země Cžeské Přjchozu dwauch knjžat charwátských Cžecha y Lecha Wlastnjch Bratřj, až do štiastného panowánj Cjsaře Ržjmského, krále Cžeského, etc. Ferdynanda Prwnjho, Wždyckny Wjtěze Slawného. K Rozmnoženj obecného dobrého, k zwelebenj gazyka Cžeského, a k prospěchu Bližnjho od kněze Jana Beckowského, Křjžownjka s cžerwenau hwězdau na Swětlo wydaná. Djl prwnj, w němž se někteřj cyzý Přjběhowé nacházegj, kteřj k Domácým přjnáležegjce od nich se odcyzyti nemohli. S Powolenjm Wrchnosti. W Králowském Starém M. Pražském, u Jana Karla Geřábka. DokonaLo se geDenáCtého LeDna (1700) fol. str. XXIV. přjpisu Swatým Patronům českým etc. textu str. 1040. regstřjku str. XLVIII. Po 9 let spisowal kronyku, užiw Hagka a mnohých giných kronyk a spisů, ano osobně nawštjwil wšech mjst w Čechách, Morawě a w Uhřjch, kdež se něco důležitého přihodilo. Čeština má sice stopy wěku swého, a wšak dosti přjgemně se čjtá. Djl druhý posud w Rukopisu ležjcj u P. P. Křjžownjků w Praze, gde od Ferd. I. až do smrti Leop. I. 1705. Má mnohé přjdawky k prwnjmu.

238. Každodennj poznamenánj toho, co se skrze obleženj města Prahy 1757 stalo. W Praze Ign. Pruša. 1758.

239. Žalostneg hrad, bolestneg sklad wznešeneg swěta poklad (chron. 1720) t. g. slawné paměti neygasněgšj a neymoc. P. P. Eleonora Magdalena Terezya owdowělá korunowaná řjm. cjsařowna, uherská, česká králowna etc. w slawném panowánj, w skraušeném pokánj, w Krystu milowánj, w swatém skonánj, na šmrtoslawném 16 loket zwýšj, několika sty woskowýma swětly a lampami oswjceném ležený.. w chramě w Rakownjce představená w Praze 1720. 4. listů 6. (popsánj toho leženj.)

240. Korunowánj Cýsařowny a Králowny České Alžběty 4. w Praze 1721.

241. Nowá Sláwa králowstwj českého, skrze Neyšťastněgšj Přjgezd Neygasněgšj slawně panugjcý Řjmské Cýsařowny, Španhelské, Uherské a České králowny Alžběty Krystyny. W Praze v K. F. Rosenmüllera. 1721. 4.

242. Trogj popsánj, předně slaw. wgezdu králowského Marie Theresie do kr. měst. Pražských, za druhé slibu dědičné poddanosti, který stawowé... složili, za třetj gegj korunowánj w Čechách od J. Gindř. Ramhofského. (1743.) fol. s obrázky w Praze v Karla F. Rosenmüllera. (bez r.)

243. Země dobrá, to gest zemie cžeská, do které Semeno z dobroty božské hognie wsaté vcžinilo vžitek stý. Luk. 8 kap. 8 w. Takowého vžitku krátké předstawěnj. Przednie odkád, a z gakého Národu má Pocžátek Národ cžeský, a kterak se w této zemi osadili, též o začátku S. katolicžké, a nikdy w cžeské zemi nepržemožené Krystowé Wjry, stálé Horliwosti, též y giných chwalitebných Cžinech a Skutcžých, též o klenotech, bohatstwj, wognách, a cžeského Národu Vdatnosti; item o mnohých Pržihodách, a kaczýržstwj w cžeské zemi, wšechno z hodnowierných Spisowatelůw, a knih sebráno, a ku Potiešenj slawného Národu, a ke Zwelebenj gazyka cžeského, od vpřimného Wlastencze sebrané a sepsané Anno 1754 w Hradci Králowé. 1754. w 8. str. 467.

244. Diarium, to gest každodennj poznamenánj toho, co se skrze Pruské.. obleženj města Prahy w r. 1757 každodennie stalo. W Praze v Ign. Prušy. 1757. 4. str. 40.

h. Měst gednotných.

245. Pamieti Miesta Mezržjcze pod Rožnowem (Walachisch Meseritz) Rkp. obsahugjcj zádawy a nátisky toho města w 30leté wálce od r. 1622 až do 1629. (Prwnj tam kat. farář byl r. 1628. Petr Wlak, na něhož nechtěgjcj přistaupiti ku kat. náb. wězenjm trestáni byli.)

246. Priwilegia a swobody města Pardubic, až do Karla VI. Rkp. fol. v P. Brožowsk. z Prawosl.

247. Mistra Giřjho Bydžowského kronyka Mladoboleslawská od l. 894 až do l. 1654. spořádaná. Rkp. (na Wyšehradě a w Museum.)

248. Deym Kaufjma města etc. od Gindřicha Wáclawa Zywaldy, Kaufjmského, kněze Lomnickeho w Praze 1659. 12.

249. Pamieti niektere starožitné wyhledané w Pržjczinje Miesta Brodu Vherského; gakby dáwno a od koho založeno bylo. Rkp. (psaný od Tom. Pěšiny z Čechorodu) w Duchcowě, knihow. hrab. Waldsteina. Na konci psáno: Actum w Mieatje Brodie Vherském die 15. Julii 1666. Dobner, w Monum. inedit. wytiskl ten spisek latinským gazykem.

250. Jana Kořjnka Staré paměti Kutnohorské, pod figurau dwatcýti drahých rudnjch kamenů wyobrazené pracý Jana Kořjnka w Praze v G. Černocha 1675. 8. str. 376.

251. Některé památky wytažené z knih městských hornjho města Přjbrami. 1686. Rkp. Bibl. weř.

252. Jana Flor. Hammerschmieda a) Hystorye Klatowská, w sedm djlů rozdělená. W Impressy Arcyb. Semin. l. 1699. w 4. silná 52 archy a 3 listy. Gedná o pohanstwu Klatowském, o půwodu a zrůstu křesťanstwa, o sw. obrazu P. Marie Reyské, o zázračném obrazu P. Mar. Klatowské krwj se potjcj l. 1685, a o diwjch a zázracjch tam stalých. Má také důležité zprávy o Klatowech a české zemi wůbec. Čeština prostřednj. b) Praha stará pod figurau krásného mládence představená. Rkp. weř. bib. c) W Praze blaze kdo má penjze. Vroz. a statečným p. wládykám G. M. C. purkmistru a Raddě kr. m. Praž. při obnowenj l. P. 1715. 20 Máge sl. Magistrátu obětowáno. W Praze u Giřjho Labauna 4. listů 14. Řeč historickými zpráwami naplněná.

253. Plzeň Starokatolické, Bohu, cýsařům a králům wždy wěrné město. W Praze u sw. Kljmenta. 1716. 4.

i. Rodů.

254. Splendor et gloria domus Waldsteinianae t. g. Muzy wraucnostj božskau liternjm uměnjm oswjceny od Kašp. Záruby. Rkp. weř. Bibl. XLVI. A. 127.

255. Gména rodin stawu panského z rozličných knih sebraná. Rkp. weř. Bibl. (bez r.)

256. Vincentii Ord. S. August. Genealogia regum, principum, comitum djlem česky. Rkp. weř. bib. XVII. G. 16. 1659.

257. Památka rodůw rozličných pánůw. 1686. Rkp. weř. Bibl. E. 28.

258. Noywyšš a poslednj wšech hodnostj y důstognostj stupeň w řebřjku Jakoba wyobrazen (chron.) ke cti a sláwě G. Exc. W. U. P. Heřmana Jakoba, hrab. z Černjna a z Chudenic neyw. Purgkrabjho.. na hradě Pr. w hlawnjm kostele sw. Wjta 1710. 4 Zářj wyzdwjžen etc. W Praze u sw. Kljmenta fol. listů 11. Popsánj žalostného stawenj (neb castrum) a nápisy geho.

k. Dennjk.

259. Dennjk Wjdeňsky od 1. Dubna až do 27. Červena 1761. 4. Přestal pro nedostatek odbjratelů.

l. Nowiny.

260. Na r. 1719. a) Swadebnj hospodářstwj, které tyto posledně dnj masopustnj při dwoře G. M. C. we Wjdni držané býtj má skwostně, w 4. list 1. (Gest popsánj maškarády dworské. r. 1719. b) Hrozný a nikdý slýchaný přjběh.. W Hallu (1719) t. zabitj čtyr newinných lidj Giřjm katem w 4. 1 list. c) Species facti aneb zpráwa o gistém podwodnjku, který na wrchu Dirhoffen 9 mil od Prahy bljž Dauby, wyzdwihowánjm pokladu lidi šálil w 4. 2 listy. d) Přehrozná, prawdiwá a dokonalá spráwa o nešťastném marši armády Šwedské. 1 list. e) Weytah slaw. wgezdu Tureckého legata do Wjdně 1719. 1 list. Téhož legata cesta do Wjdně 1 list. f) Wypsánj průwodu pohřebnjho P. J. W. hrab. z Gallas 1719. 28. Července w 4. 2 listy. g) Wypsánj cesty od hraničné Turka pewnosti Nyssa až do Konstantynopole cjs. legata P. hraběte z Wirmontu; též audiency tureckého legata we Wjdni 1719 w 4. 6 listů. h) Průwod pohřebnj P. Ludwjka H. Bechině z Lažan 1 list w 4.

261. Pražské poštowské Nowiny auternj a sobotnj. W Praze K. Fr. Rosenmüllera w 4. Od r. 1720-1727. šest djlů Weř. Bibl. B. 95.

262. Na r. 1721 a) Nowá sláwa král. českého skrze neyšťastněgšj přjgezd... cjsařowny Alžběty Krystyny z Wjdně do Karlowých Warů w 4. u K. Fr. Rosenmüllera 1721 str. 37. (popisuge přjgezd a každodennj konánj králowny. b) Nowiny prawdiwé strašliwé spořádány tohoto 1721 roku, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera. 8. (bez r.)

263. Weytah hystorycký z celoročnjch nowin, co se od měs. Srpna 1741 až do konce měs. Zářj 1742 stalo. 4. (bez mjsta a roku.)

264. Nowiny od r. 1761. 1770. 1771. (Wjd. Bibl.)

m. Cjrkwe a nábožen stwj.

265. Jana Rozacya a) Koruna newwadlá mučedlnjkůw božjch czeských etc. bez r. a mjsta 8. (Německé wydánj z českého přeložené gest od r. 1621). Opět 1756. b) Přiwjtánj pobožné Bohu wěrným a milým čechům 1628. (Index)

266. Truchliwý t. g. Smutné a teskliwé člowěka křesťanského nad žalostnými wlasti a cýrkwe bjdami nařjkánj, dwa djly. 8. 1622.

267. Compelle intrare t. g. o násylném lidj k wjře mocý tělesnau přidržowánj. 8. 1625. (cf. V. 537.)

268. Obrana křestianůw pokrytých (w Praze) u Pawla Sessya. 1629. 8.

269. Rozgjmánj potěšitedlné o gistém a brzkém Exulantůw w zemi cyzý pohostinu bydljcých, do wlasti se nawrácenj. (Index)

270. Matyaše Hoe zdánj, kterak se chowati magj ti, gimž se poraučj, aby včenj papeženské přigali, přeložené od Wyktoryna Meziřického. W Drážďanech. 1629. 8.

271. a) Inštrukcý a nařjzenj Jana Giřjho, knjžete Saského, kterak w geho zemjch leto milostiwé Ewangelické držáno a slaweno býti mělo. W Impr. Sam. Martiniusa 8. 1630. K tomu náležj b) Modlitba, kteráž se na milostiwé poručenj G. M. Kurfirstské po wyznánj a absolucý w ewang. milostiwém létě na kazatedlnicých řjkati má. 12. (Index)

272. Sam. Martina z Dražowa a) Reformatio Hussi et Vindiciae Žižkianae 4. b) O předíwném cýrkwe Krystowé zachowánj. c) Oswědčenj proti odpadlcům Čechům 4. d) Promluwenj o swornosti cýrkwe 4. e) Collatio Hussi et Lutheri Srownánj těch sw. otců. 4.

273. Giřjho Fera Mappa Katoliczká, neb Obraczenij Národůw wšeho Swieta, kterého Wieku a Cžasu, a skrze které kazatele k Poznánj Swaté Wjry katoliczké gsau přiwedenj. S dowolenjm Wrchnosti wytištieno w Starém Miestie Prażském v Pawla Sessya Leta Panie 1630 8. archůw 32, připsaná na 5 stranách podle nyněšjho způsobu Mladšjmu Pánu Janu z Talenbergu na Jankowě Bedržichowicých a Pustopiczych, cys. Raddě. Odděleuj má tato: O obraczenij Ewropy, prwnjho djlu Swieta. O Russacých. O Mozkwanech. O Slowaczých, gež Latinjczy Gazaros gmenugj. O Daczých. O Slowaczých w Pannonygi. O Kraňských a Korytanských. O Slowaczych Půlnocžnjch. O Meklburských. O Bulgaržich. O obraczenj Ostrowa Rugia. O Charwatjch. O Bosniaczych. O Ráczých. O Morawanech. O Czešjch. O Polaczých. O Slezku a Lužiczych. O Prušaczých. O Liwonygi. O Pomeranjch. O Litwie. O Samogitské Zemi. O Niemczých a giných půlnocžnjch Kraginách. O Brytanygi, Hybernygi a tak dále o giných ostatnjch Zemjch a Kraginách Ewropy, Asyge, Affryky, a Ameryky. (W Bibl. weř. F. 63.)

274. Cýrkwj ewangelických w Cžechách nynějšjch způsob Rkp. od r. 1632 (w Žitawě.)

275. Hystorie Králowstwj Krystowa, to gest Gruntownj Wypsánj podiwného Rozšjřenj, wrtkawého nestálého Sštěstj, a gistého vloženého Cžasu Cýrkwi Krystowé w Nowém Zákoně, kterak ona we wšech mjstech po swětě štjpena býwá, a od Židů, pohanů, Turků, Papeženců, kalwinystů a giných nepřátel, hrozné protiwenstwj trpj etc. Skrze Filippa Nicolai latině wydaná, odtud skrze G. Artus z Kdánska do Německého přeložená, do češtiny uwedená od Bohuslawa Křineckého z Ronowa etc. v wyhnánj pro prawdu Božj zůstawagjcýho. Wytlačená s powolenjm konsystoře Drážďanské w Impressy M. Samuelo Martiniusa z Dražowa L. P. 1632, w 4. str. 456, mimo předm. a regstř. Čeština dobrá.

276. Řád cýrkw. Gednoty bratrské. W Lešně 1632. 12. (Index)

277. Pawel Skála z Hoře, wystěhowaneo sepsal wšeobecnau cjrkewnj historii w české řeči, která se w hraběcj Waldsteinské knihowně w Duchcowě w Rukopisu zachowáwá.

278. J. A. Komenského a) Vrozeného Pána P. Jana Lasýtského hystorye o půwodu a činech bratřj českých kniha osmá od Jana Am. Komenského (z lat.) přeložená 1649. 8. Opět 1660. Pak u G. Urbana 1763. též 1765., w Hali Magdeburské. Jan Lasitský sepsal auplnau historii o českých Bratřjch, z kteréž Amos Komenský osmau česky a latinsky wydal. b) Hystorya o těžkých protiwenstwjch Cýrkwe české hned od počátku gegjho na Wjru Křestianskau obrácenj w l. P. 894 až do l. 1632 za panowánj Ferd. II. W Lešně 1655. 12. w Amsterdamě u Jana Paskowského 1663. 12. a w Amsterd. (Žitawě) 1756. 12. (bez m. a tisk.) Gest wlastně přeloženj knihy od Komenského a giných některých Čechůw sepsané latinsky, pro Martyrologio Jana Foxa, pod nápisem: Historia persecutionum Eccl. Bohemae etc. w Leydeně 1648, učiněné knězem Adamem Hartmanem gakž widěti na str. 8. poslednjho wydánj, kteréž spolu auplněgšj gest než latinské. Německy wyšla we Šweycařjch 1650. 12. pak 1669. 12. Zürch; konečně od Elsnera w Berlině 1764, 1766. wždy w 12. c) Kšafft umjragjcý Matky Gednoty bratrské, kterýmž (w Národu swém a Obzwláštnosti swé dokonáwagjc) Swěřené sobě od Boha poklady mezy syny a dědice swé rozdáluge L. P. 1650. J. A. K. Znowu w Berljně 1757. 12. str. 28. d) Smutný hlas zaplašeného hněwem Božjm Pastýře k rozplašenému hynaucýmu Stádu etc. W Amsterdamě. 1660. W Berljně 1757. 12. str. 80. e) Bog Michala a angelů s drakem a angely geho (ginotagitelné?) W Hoře Kutné u Korce. 8. 1785. f) Srdečné napomenutj k nawrácenj se na prwnj opuštěnau lásku Gednoty bratrské, někdy rozptýleným gegich ostatkům z Čzech a z Morawy.. učiněné. A nynj pro Upamatowánj bjdně roztržené Cýrkwe české, Berlinské a giných gegich pozůstalých Potomků při nowém wydánj Confessy bratrské, také znowu s předmluwau wydané. W Berljně u Krystyna Fryd. Henninga 1748. 8. str. 56. g) Poslednj wůle neb Kšafft, w němž upřjmně Komenský o sobě y wěcech swých činj wyznánj, gakož též y užitečné kraganům swým dáwá napomenutj. Od něho lat. sepsaná: pak do češtiny přeložená. Při knjze: Vtočiště etc. w Hal. Magd. 1765. též při uměnj kazatelském (1823).

279. Gednánj náboženstwj se týkagjcj za Ferd. III. česky a něm. Rkp. 1650. w 4. (bibl. Hořowická.)

280. Lodj Cýrkwe Swaté Rytěřugjcý, na Moři Swěta tohoto, Wlnobitjm semotam se zmjtagjcý, wšak nikdý newtunutá. W třech djlech popsaná: 1. od Stwořenj Swěta, 2. od Narozenj Syna Božjho, 3. od začátku Křesťanstwa w zemi České. Wydaná od dwogj ctihodného kněze Magistra Pawla Pučálky etc. Wytištěná w Menšým M. Pražském u Jana Arnolta z Dobrosla-

wjna L. P. 1677. w 8. menšjm str. 309. mimo regst. Připis arcib. Pražskému hrab. z Waldsteyna.

281. Staročeská wjra po zawršenj pohanského bludu a modlářstwj wždycky swatá Rzjmská katolická. Od Frant. Ant. Scharffa Městys Bohdanče faráře. W Praze 1677. 8. W Králowé Hradcy nad Labem u W. Tybely 1730. Lehčj ceny, než djla Pešiny a giných z toho wěku. D.

282. Wywolená Božj Winnice Obnowená, to gest: Prawdiwá Hystoria: kterak Cýrkew Božj, Slowem Páně, skrz Doct. Lutera obnowená, w mnohém saužení: Národu se zdwjhánj a w twrdém pronásledowánj, gako Ruže w trnj wzrostlá a rozšjřená gest etc. Na Swětlo wydaná od K. Tobiáše Masnicyusa, Cýrkwe Illawské w Uhřjch kaplana, a tehdáž Exulanta. W Drażďanech u Kryštofa Baumana L. P. 1682. 12. str. 360. kromě připisu Panj Kateřině Sidonii Reway z Rewu etc.

283. Krwe newinné žjžniwj wlcy Dyoklecyan a Maximián Cýsařowé Rzjmštj. Nalezagj se také wšeliké památky kostela S. Wjta na Hradě Pražském se dotýkagjcý etc. od Jana Beckowského u J. K. Geřábka. W Praze 1697 též 1751. 8. w Impr. w Kollegi Tow. G. u Sw. Kljmenta.

284. Spráwa potřebná o bratřjch, saudcých, pomocnjcých při zbořjch Páně w Gednotě bratrské 1709.

285. M. Krystiana Peška dwaustoročnj Cýrkwe ewangelické památka, kteráž se l. P. 1717 strany obnowenj cýrkwe apoštolské aneb reformacye, a L. P. 1730 strany wyznánj wjry křesť. w Augšpurku před G. M. C. Karlem V. učiněné w Cýrkwi české žitawské připomjnala. W Žitawě u Mich. Hartmana 8. (bez roku) 8 listů.

286. Františka Rühra slawnost Jubilaeum ewangelického. W Žitawě 1717 8. u Mich. Hartmana.

n. Papežská.

287. Pořádnj přjběhowé Hildebranstwj aneb pap. mocnářstwj etc. od far. Foyty (z 18 stol.) Rkp. weř. Bibl.

288. Ernesta Šalamauna Cypriani Naučenj o Půwodu a zrůstu Papežstwa. Z němčiný přeložil Theodor de Hybla. W Wytembergu u Jana Kryštoffa Tffidelcha 1744. 8.

o. Biskupstwj.

289. Krátké wypsánj o processy slawné.. M. Litoměřic k ingressu P. Max. Rud. sw. P. z Ssleynic 1ho biskupa Litom. W Praze 1763 u J. Jos. Klausera fol. 2 listy.

p. Klášterů, kostelů, špitálů.

290. Potwrzenj, nadánj, obdarowánj a swobod kláštera Zaražanského od Ferd. II. 1629. Rkp. bibl. weř. D. 28.

291. Hystorya Kláštera Sedleckého, Rzádu Swatého Cystercyenského. Sepsaná a wydaná Pracý K. Symeona Ewstachya

Kaplhorského, téhož Rzádu Cyst. na ten čas děkana Panstwj Chlumeckého. Wytištěná w Starém M. Pr. u Pawla Sessya L. P. 1630. fol. str. VII. připisu (kněži Giřjmu Urattowi, opatu Kláštera Zbraslawského), textu str. 114. Historie geho od roku 1145 až do 1628 může se mezi obecné české počjsti. Balbin geg chwálj, že prostě prawdiwě o swém klášteru pjše, a že Hágkowu kronyku až do r. 1630 (wlastně 1628) dowedl. Ungar prawj, že wšecky poklésky swých bratřj opatů odkrýwá, a protož některj tu kronyku někakému nekatoljku toho gmena připisugj.

292. Ocularia, aneb Oči skleněné starého Čecha; od kněze Giadř. Ondř. Hofmana w Praze 1637. 8. Ukazuge horliwost starých Čechůw w stawěnj kostelů, klášterů podlé abecedy wyčtených.

293. Štěpánského kostela w Praze na rybníčkách staré paměti, sepsané od P. Vincencia a S. Quilielmo. Rukopis. w 4. 1687. (widěl Pelc.)

294. Krátký weytah sláwy swato-swatého králowského a weyhradnjho kostela Wyšehradského swatých Apoštolůw Petra a Pawla od J. Flor. Hammerschmieda w Praze 1700 w 4. w Arcib. Sem. u Wolfganga Wikharta str. 22.

295. Prospiešný potok wod etc. od Daw. Ant. Nywelta, direktora na panstwj Náchodském 1736. Gest historie o kostele sw. Bartolomège, kdež zámek a panstwj Náchodské spolu se popisuge, čemuž ale P. Bienenberg (Alterthümer des Kön. Boehm. I. str. 166. II. str. 130) w mnohem odporuge.

296. Kniha památnj kláštera S. Wáclawa 1626-1753. Rkp. weřegné Bibl.

297. Wýsady kláštera sw. Giřj Rkp. weř. Bibl. E. 42.

298. Kniha památnj špitálu sw. Pawla. Rkp. weř. Bibl.

q. Řádů.

α) Swětských.

299. Zřjzenj Neygasnègšjho a Neywyššjho řádu Rúna, neboližto Beránka zlatého, Z franc. řeči w latinskau, a potomně z lat. w gazyk český před lety přeložené. Wytištěné w Starém M. Pražském v Štěpana Byliny 1622. 4.

300. Rytjřská sláwa Wys. Vroz. P. Adama Bořity hrab. z Martinic... skrze obdarowánj zlatého rauna etc. W Praze Impr. Akad. 1646. 4. str. 46. (o Zakladateli Rytjřůw zlat. rauna).

301. Okoloatogičné wypsánj který čas, kde a od koho.. řád zlatého rauna začátek wzal etc. (1721) 4. bez mjsta 5 listů.

β) Duchownjch.

302. Giřjho Fera Slawnost prwnjho stoletj towaryšstwa Gežjšowa 1640. 4.

303. Jubilna radost stoleté sw. Ignacya Lojoly pod neyswětěgšjm gménem Gežjšowým řeholi obzwláštnj pobožnostj prokázaná. Wyt. w Praze w Kollegi T. G. 4. 1640.

304. Cwičenj duchowné každodennj w towaryšstwu obyčegné College Gičjnské S. J. leta 1657, wlastnj rukau Jana Koštícyusa Rkp. weř. Bibl.

305. Mikuláše Lancycya Spis o powinnosti Bratřj Rzeholnjch. Přeložený od Gjř. Constantia. W Praze w kollegi 1665. 8.

306. Prawidlo aneb krátké zawřenj těch vstanowenj, gimiž se towaryšstwo, od P. G. gméno magjcj, řjdj. Přetištěna w Impr. Akad. Praze. 1667. 1724. 8.

307. Koruna knjžecý aneb wěnec nebeský z dwadcýti hwězd spletený t. g. 20 hlasy zwolená Abatyše s. Gjřj 1672. Rukopis. weř. Bibl.

308. Prawidla bratrůw Towaryštwa P. G. kteřj obzwláštnj auřady magj. W Praze u sw. Kljmenta 1684. 1724. 8.

309. Rosenmüller, krátká zpráwa o dáwnosti a staroželtnosti kanownjkůw de poenitentia 1697. Rkp. Bibl. weř.

310. Spis o powinnosti bratřj řeholnjch. Přel. Gjřj Konstantius. W Praze 8. 1699. Druhé wydánj num. 305.

311. Jaroljma Veita Regule aneb způsob Žiwota bratrůw a sester Třetjho řádu sw. Otce Františka z něm. přel. W Praze v Anny Wor. Hamplowé 1708. 12.

312. Zwláštnj tagnosti a skrytj pokladowé Towaryštwa P. Geš. pro obecné dobré zgewenj. W Praze u K. J. Hraby 4. 1731.

313. Začjná se regule blahoslaweného Augustyna biskupa Rkp. weř. bib. XVII. G. 25.

314. Krátká obsaha na tlačenau předce pak nepotlačenau a od marného swěta opowrženau reguli a žiwot třetjho řádu kagjcých od s. Serafinského Otce Frant. ustanowenau, z něm. Romauldo Oenipontenského kapucyna přel. W Král. Hradcy u W. Tybély 1742. 8.

315. Ustanowenj neb constitucý sester řádu kazatelského. Rkp. na perg. weř. Bibl. XVII. G. 24.

316. Potwrzenj wolené Abatyše kláštera s. Anežky. 1743. Rkp. bibl. weř.

317. Guidona Bleyweysa řád cystercyenský w Sedlicy slawný w Pr. u K. Fr. Rosenm. 1743.

318. Rzehola aneb Zákon swatého otcze Benedykta opata, též geho žiwot od Bonawentury Pitra. W Brně 1760. 8.

319. Bulla neb Ustanowenj Klementa papeže toho gména XIV. mocý které potlačen gest řeholnj řád wůbec nazwaný Towaryštwa Gežišowa w Praze 1770. 8. u Joh. Prušowé wdowy. 1773. 4.

D. Známost země a národů.

a. Cesty.

320. Z Sternberka Wýgezd z Bechyně do cyzých zemj 1664-5. Rkp. Bibl. weř. A. 26.

321. Cesta Tureckyho welikyho legata, Ibrahim Bassa z Konstantinopole 12. Březnu skrze hlawněgšj města až do Wjdně, kdež 14. Srpna 1719 swůg wslegný wgezd držel. w 4. (b. m. a. r.)

b. Zeměpis.

322. Registrum k Mappě král. česk. náležegjoj, w Normb. 1666. w 12. 3 archy. Nálež sem, gak daleco česká gména měst, wesnic etc. obsahuge.

323. Spráwa nynĕgšjch časů k čtenj nowin. Wytisknauti dal Dan. K. Rosenmüller (chron. 1719) 6 listů w 4. Gest statistický přehled Europy.

c. Obyčege národnj.

324. Kratochwjlné a welmi weselé swadebnj smlauwy, aneb způsob řečj, kteréžto při swadbách hostem družba, a ginj mládencowé přednášeti obyčeg mjwagj. Wytištěno roku toho, když bylo swadeb mnoho. 8. 1 arch. (bez r. a mjsta) Giné wydánj: Smlauwy aneb řeči při swadebnjch slawnostech pro družbu, mládence a panny družičky. W Hradcy Králow. 8. str. 80. (bez roku) cf. Wawák.

325. Krátké zwánj na swadbu, též wydáwanj newěsty, a děkowánj rodičům ode wšech pozwaných panů hostů. W Král. Hradcy 8. ½ archu. (bez roku).

326. Desatero připjgenj mládenecké o wěnce pannám družičkám, při weselj swadebnjm, aneb cwičenj, kterak mládenci pannám družičkám, gedné každé zwláště připjgeti při swadbě magj. Nynj zase na swětlo wydané. Ku kterému gest přiložéno, gak zase družičky mládencům odpowjdati magj. W Hoře Kutné v G. Wogt. Kyncla 1738. 8. ½ archu. W Holom. 1775. 8.

E. Libomudrctwj.

a. Mrawné spisy.

327. Spisek o syrobě 1624. 12. (Index)

328. Labirynt swěta a rág srdce t. g. swětlé wymalowánj, kterak w tom swětě, a wšech geho wšechněch nic nenj než matenj a motánj, kolotánj a lopotowánj, mámenj a žalba, bjda a tesknost, a naposledy omrzenj wšeho a zaufánj: ale kdož doma w srdcy swém sedě, s gediným Pánem Bohem se vzawjrá, ten sám k prawému a plnému mysli vpokogenj a radosti, že přicházý, od Jana Amosa Komenského. Bez mjsta (w Lešně) 1631. 4. W Amster. 1663. 12. W Berlině 1757. nákladem W. Taužila w 12. W Praze v Jana Sama 1782. 8. nákladem W. Stacha, (obě posledně s obrázkem spisatelowým) Posléz w Praze podlé Amsterodamského (druhého wydánj) nákladem Jana Negedlého 1809. 12. Gedna z neypěknĕgšjch knih celé literatury české. Přeložena do Němčiny w Berljně 1787. 8. (Philosophisch - satyrische Reisen durch alle Stände der menschlichen Handlungen etc.)

329. Braulyrna lidského gazyka celau abecedau na skrze wyswětlena, w Praze 1637. 4. (z lat. Ger. Drexelia.) str. 703. Mrawného a wzdelawatedlného obsahu. Připis P. Gil. Ad. Božitowi hrab. z Martinic, kancléři w král. českém.

330. Potworný Drak Apokalipticky, to gest hanebné a ohawné opilstwj žiwými barwami w sedmi knihách wydané. W Praze w Impr. Akademické. 1642. 8. str. 256.

331. Gifjho Fera Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů. Latine, germanice et bohemice. 12. Nákl. děd. sw. Wacl.

332. Communis vitae inter homines scita urbanitas. Šlechetnost, neb mrawnost w společném s lidmi obcowánj. Wolstand täglicher Gemainschaft mit dem Menschen. Nynj w nowě wytištěná a wůbec wydaná. W Praze Impr. Akad. 1645. 8. str. 211. regst. Wytiskl Zygm. Lewa (poněwadž, gak dj w připisu, gj se na mále nacházelo).

333. Geremiaše Drexelia Phaeton orbis. Podpal celého swěta gazyk lidský, kterýžto rozpaluge kolo narozenj našeho, gsa roznjcen od ohně pekelného. Z lat. přeložený (od G. Fera) a wydaný nákladem děd. sw. Wácl. W Praze w Karlodworské impressý v Jana Joz. Klauzera 1762. 4.

334. Matth. Augustyny O trpěliwosti a netrpěliwosti 1738. 8.

b. Řáda zpráwa obecná.

335. Kašpara Ssopia Králowská rada hyšpanskému králi, kterakby wšeligaké wálky wykonati mohl. W 4. 1621. od Pawla Pistoriusa z Lucka přel.

336. Tetradion historico-politicum 4. od M. Samuele z Dražowa. (Index.)

337. Popis wěžňůw w nowém městě Pražském. Wykonán 1677. Rkp. Bibl. weř. XVII. C. 9.

338. Ornamentum magistratus politici. Ozdoba Wrchnosti swětské, aneb kterými ctnostmi křesťanská wrchnost má ozdobena a okrášlena býti etc. wydaná od Jana Milochowského etc. w Dražďanech 1678. 12. Té knjžečce Dan. Synapius slowenské werše představil.

339. Spráwa krátká nařjzenj pro zdrawé a nemocné chudé. W Praze v G. Labauna. 8. 1692.

c. Wychowánj dětj.

340. Djtek křesťanských Biblj malá od Gifjho Dolanského. W Žitawě 1710.

341. De Educatione Juventutis, to gest: Mrawné a sprawné Gednánj, O Mládeže Cwjčenj a wychowánj, w kterémž skrze napowěd a odpowěd se dokazuge, co Mládencům ctnostným přináležj a ge okrašluge. Z francauské Řeči ... w Německau wwedené, a nynj ... na Cžesko přeložené, rozmnožené a předložené. Od Jana Libertina ... Rodiče Rakownického ... Wyt. w Praze w Plotagským domě, v Karla Jana Hraby. Léta 1715.

(Na koncı stogj): „Vctiwè se Láskawého Cžtenaře žádá, gestliby se gaké Chyby proti njnègšý Ortographigj nalezli (gakož se státi mohlo) aby takowé trpèliwè naprawené byli.“ W 12. XII. listů přjpisu; pak textu A-H po 12ti J pak 5 ½ listů. We přjpisu auřednjm Pánům mèsta Rakownjka gest pochwalná historie téhož mèsta. Čeština chatrná. Opèt w Pr. v Jána Prušy 8. 1753.

342. Pokladnice domownj pro djtky křesťanské Rkp. (Sepsal Jan Blasius.) (před r. 1719.)

343. Praktyka cwičenj mládeže. 12. Nákladem Dèd. sw. Wácl.

344. a) Knjžka lozuuků pro djtky na r. 1759. w Berlinè str. 51. b) Giná pod gménem: Wyučugjcý texty cýrkwe bratrské, a obzwláštnè djtek na r. 1764. w Berljnè 8. str. 63. c) giná na r. 1765 d) na r. 1770, tištèna 1769. 8. tamž. K tomu náležj. e) Poznamenánj, kterak wyučugjcý texty cýrkwe bratrské a obzwláštè djtek užjwané býti mohau. W Berljnè v Heninga 8. 1765. str. 52. Gsau texty osobliwé s negakau propowèdj k. p. Nedèle po Nowém roku: „Staré wècy pominuly, ay nowé wšecko včinèno gest. 2. Kor. 5, 17. Dèkugem Gežjši, genž stwořil nás, že nás powolal w nowozákonnj čas etc. Gméno lozuuků, gakoby hesel, gest wzato z wogenského obyčege. dlé nèhož na každý den nègakau propowèd za znamenj a k ohlášenj se swogjm užjwáno. Podobné sbjrky textů také pro dospèlé lidi wydány gsau (w. dole wzdèlaw. spisy.)

345. Psauj zdržugjcý w sobè slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenstwj takowých djtek a mladých lidj, genž se časnè k Bohu obracugj. W Berljnè v Kr. Fr. Hennynga 1763. 8.

346. Knjha pro djtky, nebo Wšeobecné Obsahy a wygadřenj o wècech, které djtky wèdèti magj, a pochopiti mohau. Z nèm. přel. Ant. Selisko w Praze (1771) w 8. str. 130 u F. A. Höchenbergera. Gest to franc. knjžka: Livre des enfans. Mnoho tu zle kowaných slow nowých z grammatiky Pohlowy.

F. Mathematika.

a. Počitářstwj a mèřictwj.

347. Knjžka aneb Tabula, w kterèž se obsahuge, gakým způsobem auroky wedle nowého nařjzenj spočjsti se mohau. Wypsáno z gedné Tabule od Wácl. Petržilky Sušického 1621. Rkp. weř. Bibl.

348. Karla Jak. Ferd. Tumy Knjha počet hlawnj Interesnj. W Praze w Hamplowé Impr. skrze Jan. G. Hošekera 1706. 8.

349. Gruntownj Počátek Mathematického Umènj, Geometria practica, skrze který wšeczky hlaubky, dýlky, šjrzky, pole, lesy, rybnjky, lauky, zahrady, mèsta, krage etc. wymierziti se mohau s przipogeným Nivelirowánjm, neb wodnjm mierzenjm,

poneyprw w Cžeském Gazyku wydána od Wácl. Jozeffa Weselýho, Přjsežnjho zemského Mljnáře, a Geometra; wytištěno w Pr. w Králowým Dwoře, v Matěge Adama Högra, Arcybiskupského Impressora 1734. 8. archůw 41. Obsahuge toliko některá řemeslnická rozhodnutj vloh k délkoměřictwj, plochoměřictwj těleso měřictwj a troghranoměřictwj náležegjcjch, bez vmělecкého spogenj, bez vwozowánj důkazů, a málo k názwoslowj mathematickému přispěti může.

350. Petra Kašpara Swietecmkého Prw hrubě wážený, nynj ale zawržený neboližto reformirowaný falešné zemoměřenj, podle něgžto mnozý obzwláště w české zemi měřenj se vgjmagjcý P. P. auředniсy, mysliwcy... ne bez malých chyb pokračowali a až posawad pokračugau. W Gindř. Hradcy u F. P. Hilgartnera 1738. 8.

351. Krátké wyswětlenj počtářského Uměnj, w kteremžto negpřednègšý základ a regule s připogenými Exemply se wygádřuge. Wytištěno L. P, 1761. 4. Archů A-E po 4 listech. F. 3 listy.

b. Hwězdářstwj. Planetáře.

352. Jakub Wáclaw Dobřenský Černomostský wydáwal asy 15 roků discursus sphaericos w českém a něm. gazyku, kdežto mnohá pěkná prawidla o zachowánj zdráwj, prácech hospodářských, a nebi hwězdnat m a t. d. nalezti.

353. Planety pod kterau by se człowěk narodil. W Litomyšli 1722. 8.

c. Kalendáře. Prognostiky.

354. Kalendáře hospodářské a kancellářské, w nichž gsau na každý den kratcý přjběhowé od r. 1629 až do 1705 (16 kusů) měl Krameryus na prodeg r. 1792. U koho nynj?

355. Hermana de Werwe a) Kalendář Nowý ku potřebě a vžjwánj vředlnjkům etc. 4. 1647. b) S pranostykau hwězdářskau kalendář hospodářský a kancellářský k l. 1654. W Praze v Lidm. Sedlčanské wdowy 4. c) Kalendář hosp. a kancellářský k l. 1660. (Wjd. Bibl.)

356. Kalendáře na r. 1649. 1688. 1706. 1757. 1758. 4. Bibl. Weř. A. 84.

357. S pranostykau hwězdářskau Kalendář hospodářský a kancellářský etc. od Jer. staršjho Geblera k l. P. 1654. 4. W Praze v Urbana Goliaše.

358. Jana Krystoffa Daysygnera s Pranostykau Hwězdářskau Kalendář Hospodářský a Kancelářský k Létu 1654, w Praze v Vrbana Goliaše. 4.

359. Mataušе Orlinského Nowý Kalendář Hospodářský a Kancelářský na r. 1654. W Praze v Vrbana Goliaše. 4.

360. Pražský Nowý kalendář hospodářský a kancellářský, od Zykm. Czarnowského. W Praze v Urbana Goliaše. 4. 1660.

(Na konci stogj): „Vctiwè se Láskawého Cžtenaře žádá, gestliby se gaké Chyby proti njnègšý Ortographigj nalezli (gakož se státi mohlo) aby takowé trpèliwè naprawené byli." W 12. XII. listů přjpisu; pak textu A-H po 12ti J pak 5 ½ listů. We přjpisu auřednjm Pánům mèsta Rakownjka gest pochwalná historie téhož mèsta. Čeština chatrná. Opèt w Pr. v Jana Prušý 8. 1753.

342. Pokladnice domownj pro djtky křesťanské Rkp. (Sepsal Jan Blasius.) (před r. 1719.)

343. Praktyka cwičenj mládeže. 12. Nákladem Dèd. sw. Wácl.

344. a) Knjžka lozunků pro djtky na r. 1759. w Berlinè str. 51. b) Giná pod gmenem: Wyučugjcý texty cýrkwe bratrské, a obzwláštnè djtek na r. 1764. w Berljnè 8. str. 63. c) giná na r. 1765 d) na r. 1770, tištèna 1769. 8. tamž. K tomu náležj. e) Poznamenánj, kterak wyučugjcý texty cýrkwe bratrské a obzwláštè djtek užjwané býti mohau. W Berljnè v Heninga 8. 1763. str. 52. Gsau texty osobliwé s nègakau propowèdj k. p. Nedèle po Nowém roku: „Staré wècy pominuly, aj nowé wšecko včinèno gest. 2. Kor. 5, 17. Dèkugem Gežjši, genž stwořil nás, že nás powolal w nowozákonnj čas etc. Gméno lozunků, gakoby hesel, gest wzato z wogenského obyčege. dlé nèhož na každý den nègakau propowèd za znamenj a k ohlášenj se swogjm užjwáno. Podobné sbjrky textů také pro dospèlé lidi wydány gsau (w. dole wzdèlaw. spisy.)

345. Psanj zdržugjcý w sobè slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenstwj takowých djtek a mladých lidj, genž se časnè k Bohu obracugj. W Berljnè v Kr. Fr. Hennynga 1763. 8.

346. Knjha pro djtky, nebo Wšeobecné Obsahy a wyga-dřenj o wècech, které djtky wèdèti magj, a pochopiti mohau. Z nèm. přel. Ant. Selisko w Praze (1771) w 8. str. 130 u F. A. Hächenbergera. Gest to franc. knjžka: Livre des enfans. Mnoho tu zle kowaných slow nowých z grammatiky Pohlowy.

F. Mathematika.

a. Počitářstwj a měřictwj.

347. Knjžka aneb Tabula, w kterèž se obsahuge, gakým způsobem auroky wedle nowého nařjzenj spočjsti se mohau. Wypsáno z gedné Tabule od Wácl. Petržilky Sušického 1621. Rkp. weř. Bibl.

348. Karla Jak. Ferd. Tumy Knjha počet hlawnj Interesnj. W Praze w Hamplowè Impr. skrze Jan. G. Hošekera 1706. 8.

349. Gruntownj Počátek Mathematického Umènj, Geometria practica, skrze který wšeczky hlaubky, dýlky, šjrzky, pole, lesy, rybnjky, lauky, zahrady, mèsta, krage etc. wymierziti se mohau s przipogenym Nivelirowánjm, neb wodnjm mierzenjm,

poneyprw w Cžeském Gazyku wydána od Wácl. Jozeffa Weselýho, Přjsezajho zemského Mljnáře, a Geometra; wytištěno w Pr. w Králowým Dwoře, v Matěge Adama Högra, Arcybiskupského Impressora 1734. 8. archůw 41. Obsahuge toliko některá řemeslnická rozhodnutj vloh k dělkoměřictwj, plochoměřictwj těleoměřictwj a troghranoměřictwj náležegjcjch, bez vmělecského spogenj, bez vwozowánj důkazů, a málo k názwoslowj mathematickému přispěti může.

350. Petra Kašpara Swieteczkého Prw hrubě wážený, nynj ale zawržený neboližto reformirowaný falešné zemoměřenj, podle něgžto mnozý obzwláště w české zemi měřenj se vgjmagjcý P. P. auředujcy, myslíwcy... ne bez malých chyb pokračowali a až posawad pokračugau. W Gindř. Hradcy u F. P. Hilgartnera 1738. 8.

351. Krátké wyswětlenj počtářského Uměnj, w kteremžto negpřednègšý základ a regule s připogenými Exemply se wygádřuge. Wytištěno L. P, 1761. 4. Archů A-E po 4 listech. F. 3 listy.

b. Hwězdářstwj. Planetáře.

352. Jakub Wáclaw Dobřenský Černomostský wydáwal asy 15 roků discursus sphaericos w českém a něm. gazyku, kdežto mnohá pěkná prawidla o zachowánj zdráwj, prácech hospodářských, a nebi hwězdnat m a t. d. nalezti.

353. Planety pod kterau by se człowěk narodil. W Litomyšli 1722. 8.

c. Kalendáře. Prognostiky.

354. Kalendáře hospodářské a kancellářské, w nichž gsau na každý den kratcý přjběhowé od r. 1629 až do 1705 (16 kusů) měl Krameryus na prodeg r. 1792. U koho nynj?

355. Hermana de Werwe a) Kalendář Nowý ku potřebě a vžjwánj vředlnjkům etc. 4. 1647., b) S pranostykau hwězdářskau kalendář hospodářský a kancellářský k l. 1654. W Praze v Lidm. Sedlčanské wdowy 4. c) Kalendář hosp. a kancellářský k l. 1660. (Wjd. Bibl.)

356. Kalendáře na r. 1649. 1688. 1706. 1757. 1758. 4. Bibl. Weř. A. 84.

357. S pranostykau hwězdářskau Kalendář hospodářský a kancellářský etc. od Jer. staršjho Geblera k l. P. 1654. 4. W Praze v Urbana Goliaše.

358. Jana Krystoffa Daysygnera s Pranostykau Hwězdářskau Kalendář Hospodářský a Kancelářský k Létu 1654, w Praze v Vrbana Goliaše. 4.

359. Matauše Orlinského Nowý Kalendář Hospodářský a Kancelářský na r. 1654. W Praze v Vrbana Goliaše. 4.

360. Pražský Nowý kalendář hospodářský a kancellářský, od Zykm. Czarnowského. W Praze v Urbana Goliaše. 4. 1660.

361. Martina Holborera Wyrepurského Nowý kalendář hospodářský a a kancellářský s Pranostykau hwězdářskau. W Pr. v Urbana Goliaše. 4. 1668.

362. Kalendář hodin přes celý rok. W Praze v Gijřjho Černocha. 8. 1684.

363. W knize: Materialien zu einer böhm. Statistik Heft VIII. 8. 208 prawj se, že prwnj titulárnj kal. wyšel r. 1703; ale dlé Reskriptu od 20. Břez. 1713, při podobném kalendáři na r. 1722 zřegmě stogj, že Gijřj Labaun nálezce byl takowého kalendáře, w němž gména auředujků cjsařských etc. se nalezagj, na něgž gemu od Leop. I. tedy giž okolo r. 1693 zwláštnj priwilegium dáno, a Josefem I. na giných 10 let prodlauženo bylo, kteréž priwilegium dotčeným rescriptem synu geho Gijřjmu od Karla VI. dědičně se uděluge. Nápis geho gest: Nowý titulárnj kalendář ke cti sw. Wáclawa k létu 1722. Sepsaný od Krystiana Joachyma z Chotěšowa etc. w 4. Wycházely takowé kalendáře něm. a česky (každé o sobě), až do r. 1769. t. do prowdánj wdowy Kat. Labaunowé za pekaře, čjmž tiskařské práwo pustila. 1770 J. Jos. Klauser pod týmž gménem ge wydal; od r. pak 1771 pod gménem: Nowý titulárnj a hospodářský kalendář, wydáwán v Ant. Elsenwangera něm. a česky až do oddělenj titulárnj částky od hospodářské a uwedenj Schematismu něm.

364. Kalendář hospodářský a kancellářský ku potřebě Pánům, Auředlnjkům, Pjsařům, Prokuratorům, Měštianům, kupcům a Obchody wšeligaké wedaucým: Na rok P. 1694. S pilnostj sepsaný a wydaný od M. Krystoffa Křikawského Filozoffie Doktora, w slawné Akademij Krakowské nařjzeného hwězdáře. W Holomaucy v Jana Jos. Kyliána 4. Podobné wycházely do r. 1727 a snad déle.

365. J. Fr. Swoboda w Brně měl priwilegium na wydáwánj kalendářů titulárnjch od r. 1708, 25. Novemb. Z nichž něm. od 1711-14 v P. Norb. Waňka gsau. Českéli též wydáwal, mně neznámo.

366. Nowý hospodářský kancellářský kalendář pod gménem Abrahama Fišera od gednoho vměnj hwěz. milownjka.. na horyzont česky a giné okolnj kraginy a země sepsaný spolu s praktykau a některými hospodářskými wěcmi. Na r. 1743. w Praze v K. Rosenmüllera 4. 1751 v Zof. Rosenmüllerowé. 1767 a 1768 v J. Joz. Klausera. w 4. Zdá se, že každoročně mezi těmi léty snad i dřjwe a pozděgi wycházely.

367. Kalendář cýrkewnj v Kaudelkowé wdowy skrze fakt. Šmolke 1745.

368. Jan Chrastina mnohé roky w Prešpurce kalendáře wydáwal (od 1758) ozdobené weršemi, fabulemi, Taubmanowými žerty, Gelowými fraškami, zběhlými celého roku přjhodami, mrawnými propowjdkami etc. (w. Tab. Poe. II. 69.)

369. Praktika sedlská neb knjžka o powětřj a spráwě, nynj znowu přehljdnutá. W Pr. v K. J. Jaurnicha 8. 1766.

370. Sedlská pranostyka, aneb knjžka o powětřj a správě, kterak spůsobnost času přes celý rok předzwěděti a poznati se může, rok od roku trwagjcý. 8. w Gindřich. Hradcy 3 archy. b. r. (a často ginde).

d. Wogenské uměnj.

371. Prawidlo Wogenského Řjzenj etc. w hrab. Khewenhillerowu Regimentu. W Brně 1753. 8.

G. Známost přjrody.

a. Powětrné kamenj.

372. Nowiny hrozné a strašliwé, kteréž se w skutku a w prawdě w Durynské zemi letha 1681 staly, nebo kámen weliký s hrozným hřjmánjm dolůw na zemi wpadl. fol. s figurami, bez roku a mjsta.

b. Žiwočistwo.

373. Náležitá spráwa a wypodobněnj... bjlého nedwěda s 2 hlawama. 1 list w 4. v K. Rosenmüllera 1719.

c. Hogitedlné wody.

374. Walentyna Kirchmayera z Raychwic Ph. a M. D. Starodáwnj Kukus studnice, nynj nowě wyzdwjžený, hradišťský žiwý pramen, gehožto počátek, přjležitost, starodawnost, hogitedlné Mineralie, účinliwost, vžitečnost a náležité vžjwánj w krátkosti sepsána gsau. W Praze w weliké Karlowě kollegi v Giřjho Labauna 1696. 8. str. 91.

375. Jana Frant. Löwa z Erlsfeldu Hydriatria nova, t. g. Krátké Wypsánj o wnowie nalezené Hlubeczké Lázni od Starodáwna Smradlawá Woda nazwané etc. W Starém Miestie Pražském w Ympressy Univ. Carolo-Ferd. w Kollegi S. J. v sw. Kljmenta (bez roku). Zdá se r. 1721, protože toho roku týž spis německy tam wyšel. Opět v Gindř. Hradcy v J. W. Hilgartnera pod nápisem: Opakugjcý wypsánj oné hluboké lázně skrze J. Fr. Lwa sepsané, od Joz. Ant. Lintze 8. 1767.

376. Jana Adama Veitha M. D. Thermae Podolenses aneb zdrawá Podolská neb sw. Wáclawa lázeň. W Praze v Labaunských dědicůw 8. 1728.

377. Vzdrawugjcý studničný pramen král. města Hradiště Hory Tabor gehož počátek, wlastnost, účinliwost a vžjwánj představené gest od Jozefa Hynka Mičky Ph. et M. D. W Hradcy Gindřichowem v J Frid. Jakše 1732. 8. A-C.

378. Dawida Ant. Nywelta Prospěšný potok wod na pahrbcých panstwj Náchodského hogně se preyštjcý. W Pr. v Jana Norb. Fického. 8. 1736.

379. Ferd. Joz. Czástky z Sternsteina Čest a sláwa Wysokomeytská z rozhlášené studně wypreyštěna, to gest krátká sprá-

wa a weypis rozhlášené lázně. W Hradcy Král. v Wácl. J. Tybelly. 8. (1739).

380. Balt. Petrželek fons ruber aneb Cžerwená studánka pod tytulem Salvatora w měste Chrudjmi. W Hrad. Král. 1744. 8. (Wjd. Bibl.)

381. Lijboch Corde pio fontes offerto Mariae (chronog.) Oštastněný Lyboch! též prospěch Nemocných! aneb zdáwna skrytá, nynj ale wygewená k vzdrawenj lázeň etc. od Ant. Fil. Jana Krále Ph. et M. D. litoměřického krag. Physika. W Praze v Karla Jozefa Jaurnicha. 8. 4 archy. (1754.)

382. Sedmpramenitá Studnice, w Král. Hradcy v Kljmenta Tibély 1755. 8. str. 168. Gest popsánj hogitedlné wody Swatoňowické bljže Náchoda w Kralohradeckém kragi spolu se zázraky Marij pannau tam činěnými.

d. Hospodářstwj.

383. Při knjžce rymownj w Litomyšli. 1626 a pozdėgi bez roku a tiskaře tlačené gest na str. 20. Rozmlauwánj Otce s synem, w kterémž otec syna, gakby se syn při swém hospodářstwj y čeládce sprawowati měl, wyvčuge.

384. Regiment neb. zprawowánj owčjho dobytka, dedikowané Ryt. Woldřichu Dubanskému z Duban a na Libišicých. Rkp.

385. Petržilky knjžka. kterak se winice, štepnice sprawowati magj. 1631. Rkp. Bibl. weř. XVII. G. 20.

386. Oko Páně, aneb Dobře Spořádané Hospodářstwj Polnj. Wydané w Latinském Yazyku od Dwogj Ctihodného kněze Krisstoffa Fiffera Soc. J. Na Czesko přeložené od Dw. Ctih. kn. Jana Barnera z téhož Towaryšstwa. Dwa Djly w Praze, v sw. Kljmenta 1706. 4. str. 446 mimo předml. a regstřjk. Ma i giný zwláštnj tytul, tištěný: „Knihy Hospodářské skrze Dwogictihodného kněze Kryštoffa Fišera z Tow. Gež. sepsané Djl Prwnj, o hospodářstwj Polnjm neyprwe L. 1679 s Powolenjm Wrchnjch, a s obzwláštnjm obdarowánjm G. C. M. w lat. gazyku na swětlo wydaný: Nynj pak na Czesko přeložený od Ctihodn. kn. Jana Barnera z téhož Tow. Gež. etc. 1706. 4. Djl druhý l. 1683. w lat. gaz. na swětlo wydaný etc. Čeština poněkud latinau páchne; wšc gen prostřednj, sem tam powěrčiwá.

387. G. Exc. P. Wincencyusa hrab. z Waldšteinu etc. Společných šafářůw Naučenj dle čehož pokračowati magj. W Pr. v K. Labaunowy 1761. 8. str. 29.

388. Wieganda hospodářská ručnj kniha pro rakauskau mládež k naučenj o dobře spořádaném polnjm hospodářstwj z něm. na slowansky gazyk přel. w Prešpurku 1773. 8. v Fr. Aug. Patzko. str. 274 a regstř.

e. Kuchařstwj.

389. Kniha kuchařská, w které se pro pamět lidskau o rozdjlných krmjch masytých, tak také... postnjch, gjch, kalj

a poljwek rozdjlným způsobem wypisuge. Poneyprw wytištěná w Praze v Kateřiny Konyašowy wdowy. 1712. W nowě rozmnožená (z něm.) W Praze v K. J. Janernicha. 8. 1763.

H. Lékařstwj.

a. Mornj.

390. Matěge Jandy Contagium Pestilentiae, Angelus pestilentialis. Posel božj o Moru, 1626. 8. (Index)

391. Zpráwa kratičká o mornjm nakaženj z přjčin zwláštnjch w čas přjmořj w Lešně Polském od cýrkwe czeské v wyhnanstwj včiněná. 12. 1632.

392. Jana Webera Apatykáře Přešowského Zpráwa o Moru. W Lewoči 1645. 8. (dle Tabl. 12.) Wiz předml. k Tyssotowi 1788 w Vhersk. Skalici wydanému. str. 10.

393. Rozličnj dobřj prostředkowé, kteřj se w čas morowé rány etc. w Praze u Giř. Čermocha užjwati mohau. 1679. 1680.

394. Apatyka duchownj y tělesná, t. g. o zapuzenj rány morowé modlitby, též y k zachowánj žiwota prostředky a léky. W Praze z něm. přel. a wytiskl Jan Arnolt 8. 1679.

395. Jak. Jana Wácl. Dobřenského z Černého mostu Weřegná a přirozená před nemocmi obrana. W Praze Jan Arnolt. 1679. 8.

396. Ezechiele Bantschnera Krátká rada, kterakby se zprostý člowěk a chudj lidé w čas morowé rány zachowati měli. W Holom. Jan Kylian 8. 1680.

397. Jana Frant. Polentzi Krátká wšak gruntowná spráwa a navčenj o moru. W Praze v děd. Jana Karla Geřábka. 1708. 4.

398. Krátké nawrženj k poznánj a zahlazenj nynj obáwaného mornjho nakaženj, které na wys. poručenj od G. C. K. M. w wěcech zdrawj zřjzené dworské Comissy wšem strany odwrácenj moru péči magjcým w 1738 roce na ruku dáno etc. W gaz. něm. od Jana Petra z Ghelen psáno, do českého 1739 r. od Karla Frant. Rosenmüllera vwedeno. W Pr. (1739) w 8. A-C4.

399. Jesu Benedicente! Apatečka duchownj y domownj zdržugjcý w sobě wýborná lékařstwj pro zachowánj duše y těla, w čas obecné pokuty a rány morowé (t. r. 1715 w Trenčjně); povčugjcý, kterak se w takowém zarmauceném stawu... k bohu, k sobě, y k bljžnjmu chowati slušj... k tomu geště některými modlitbami nábožnými pjsničkami, též gruntownjm potěšenjm D. J. G. (Doktora Jana Gerharda) opatřená 1739 (w Pauchowě) od Jana Blazyusa, w nichž 9 pjsnj od něho se nacházj. (Z části sem, z části wětšj ke wzdělawat. a pobož. náležj).

b. Lečitelské.

400. Spráwa krátká aneb nařjzenj pro zdrawé a nemocné chudé lidi. W Praze v Giř. Laubana 1692. 8. 4 listy.

401. Herbář aneb lékařstwj, které z nowu z kněh wytažené a při rozličných nemocech lidj, kraw, owcý a drůbeže.. zkušeno býwá etc. 8. W Praze v Wácl. Šerera str. 63. (h. r.)

402. W knize Alex. Schamsky... Promtuarium parvum Medico-Practicum etc. 1714. 4. gsau také česká gména neduhůw.

403. (Jana Tonsoris, ginak Barwjrze kazatele Sl. Božjho w Gistebném w Orawské stolici) Sana consilia medica, aneb zdrawá Radda Lékařská, podáwagjcý z křesťanské lásky, wšitečné lékařstwj, na wětšjm djle domácý, z hodnowěrných doktorůw lekářských proti rozličným nemocem lidského těla, a připogenau domownj apatečkau etc. W Skalici Vherské v Joa. Ant. Škarnicla 1771. 8. str. 226, od str. 227-260 přjdawek ze školy Salernitanské we weršjch mimo 5 listů předmluwy a 1 ½ archů regstř. Po druhé též w Skalici 1806. 8.

c. Porodnictwj (babictwj).

404. O ženách a gich nemocech; o tagnostech ženských Alberta Welkého, od Jana Lipského. W Praze 1623. w 4. (cf. Odděl. IV. num. 190).

405. Wýborné nawčenj pro Báby a giné przi porodjch pomáhagjcý Osoby od Gindrzicha Jana Nep. Krancze w gazyku niemeckém sepsané, nynj ale k Prospiechu Wlasti od Františka Hynka Kyrchnera král. dwor. Impressora w Cžeštinu vwedené a wytištiené w Starém M. Praž. L. P. 1756, 8. a 1770.

406. Wysoce Důstogné Arcy-Biskupské Konsistoře Pražské Naučenj, pro Báby a gegjch Pomocnice, gakož y pro ty, které w Cžas Nauze při rodjcých Matronách se nagjti dáti smégj, gak totiž oni při nebezpečným a truchliwým Porodu pro Vdělowánj Křtu w Cžas Nauze chowati se magj. W Praze u Fr. Höchenbergra 8. (1770) 1 arch.

407. Gindř. Jana Krancze Wedenj k prawému a dokonalému Babjmu Vměnj z Niemcziny na Gazyk cžeský od Jozeffa Zlobiczkého obraczené. We Wjdni s Šulczowým Pjsmem 1772. 8. (Rozdjlné přeloženj od předešlého.)

d. Dobytčj lékařstwj.

408. Kniha koňského lékařstwj na 3 djly rozdělená od vroz. P. Hynka z Wlašjmě na Bemnicy etc. G. M. C. rady a saudce zemského w Margk. Morawském. Na hradě Bittowě 3. Juli 1650. Rkp. (Bibl. Kinsk. F. 2. 309.)

409. Podstatné wyšetřenj přjčin, prostředků a lékařstwj při wšeobecným Pádu howězýho dobytka w králowstwj cžeskem, na wysoké poručenj wys. slaw. Gubernium etc. od Jana Hynka z Mayersbachu etc. L. P. 1749. W Praze v Žofie owdow. Rosenmüllerowé. w 4. str. 91. mimo regstř.

I. Práwnictwj.

a. Práwa a Zřjzenj.

410. Cysaře Rzymského, Vherského a Czeského etc. Krále etc. G. M. Ferdynanda Druhého etc. Obnowené Práwo a Zřjzenj zemské dedjčného Králowstwj Cžeského. (Orel Cjs.) 1627. Cum gratia et Privil. S. C. M. speciali ad decennium, w fol. Tištěno gest toliko str. 135, ostatek perem doplněn. W Bibl. weřeg. Rkp. od 1627. a 1628. 1641.

411. Ferd. II. obnowené práwo Morawy Rkp. 1632. w Bibl. weřeg.

412. Ferd. III. declaracy a Novelly na obnowené Zřjzenj zemské. Rkp. 1640 w Bibl. weř. též w Museum Rkp. fol. Též od r. 1652. 1675. w bib. weř.

413. Extract z obnoweného práwa, a zřjzenj zemského král. českého a na též publikowaných kr. deklaracý a Nowel, gako y Práw městských, narownánj hor, kowů a smlauwy swatowáclawské do alphabety w celém smyslu vweden a w gedno spogen. Rkp. fol. 1684. (v P.tcla býwal).

b. Hrdelnj.

414. Proces Inquisitornj. Který w hlawnjm G. M. C. Resydency Králow. Starém Městě Pražském, w Král. Cžeském od Slawného králowského Apellacy Trybunalu za Přjčinau z Nenawisti Wjry křestianské od Lazara Abeles a Löbla Kurzhandla Žjdůw zamordowaného 12letého syna téhož prwnjho Žida weden byl. W Praze w welké Karlowé Kollegi, nákladem Giřjho Labauna 1696. 4. str. 90 mimo předmluwy 5 listů.

415. Jozefa I. Nowé Práwo vtrpné a hrdelnj. W Praze v Dědicůw Jana Karla Geřábka 1708. fol. (česky a německy.)

416. Marye Therezye Hrdelnj práwnj Řád, we Wjdni v Jana Tomaše vrozeného z Trattnerůw 1769. fol.

c. Řád saudnj, Instrukcj.

417. Instructio. aneb Artykule, kteréž G. M. Řjmského Cjsaře Uherského a Českého krále etc. Tegná y giné Raddy etc. z Milostiwého G. M. C. poručenj, wedle nichž se w tomto G. M. C. dědičném králowstwj českém, ... též Gegj M. Cjsařowny, gakožto králowé české Měst wěnných, wšickni a geden každý obzwláštně G. M. C. rychtářowé, Purgmistři a Konšele w Vřadech a powinnostech swých wždycky a každého času chowati magj, w Praze dne 2. Března 1651 wydati ráčili. W Hradci nad Labem 1673. 8. Dan. Kamenického.

418. Instructio appelatornj etc. w Hradci nad Labem u Dan. Kamenického 1673. 8.

419. Jana Jak. z Weingarten (nar. w Komotowě 1629 † 1710.) Manuductio, aneb Cestowůdce, kterak při práwjch stawu městského w kral. českém saud weden býti má, ex Vindemia judi-

ciaria aneb ze zbjrky práwnj wytažený. Rkp. od r. 1683. 8. potom tištěn w Praze nákladem K. Arn. z Dobroslawjna 1683. 8. item 1689. 8. str. 59.

420. Poznamenánj wšech gak duchownjch tak swětských dikasteryj práwnjch Instancjch na r. 1723 až 1726, pak na r. 1736 až 1742 w 4. (Bib. weř.. D. 204).

d. Policegnj nařjzenj. Patenty.

421. Gjch milostj Neywyš. P. Auřednjkůw a Saudcůw zemských G. M. C. Mjstodržjcých w králowstwj Czeském... narzjzený rzád w miestech Pražských, gák se rzemeslnjczy handlérzj, obchodnjcy, y geden každý giný w prodagjch, a w kupowánj wšeligakých wieczý, niczméně y w placzenj czeledi nádennj chowati má. W Praze v Štěp. Biliny 1626. fol.

422. Patent od Ferd. II. r. 1630. Podepsán gest Slawata. (w Bibl. Wjd.)

423. Taxa trhu Jana z Wartemberga Šenka králowstwj českého. Rkp. 1668. fol. w Museum.

424. Řád hašenj ohně pro Malé Město Pražské, od Weingartena. 1677.

425. Kniha generál-hlawnj, wšeobecně potřebného zrna obilj placenj. Od K. J. Tumy. 8. w Praze 1700. 1706.

426. Od Leopolda I. česky a něm. (w Bibl. Wjd.) Gedno?

427. a) Uniwersalnj aneb wšeobecnj Řád Accisůw, wšech wysoce wzactných P. Stawůw w králowstwj českém. Gak takowé dne 20. Měs. Ledna přjštjho 1709 léta začátek mjti magj. W Praze v Karla Ferd. Arnolta. 4. bez roku (1708) b) Řád accisůw, gak takowj dne prwnjho měs. Srpna běžjcjho l. 1710 začjti se magj. W Praze v K. J. Arnolta 4. 1710.

428. Obnowený robotnj patent 1738 20. Ledna fol. listů 19. (Weř. Bibl. A. 75).

429. Patent mysliwcům se protiwjcých zwěře zlodějů týkagjcý. 9. Pros. 1745 fol. 2 listy.

430. a) Pat. 8. Unor. 1746 proti hrám fol. 3 listy b) od 6. Máge 1746 základnj neb táznj auřad (Versatzamt) fol. 4 listy.

431. a) Pat. od 3. Čerwence 1747 o hrách fol. 4 listy b) 7. Dubna 1747 z strany daně fol. 8. listů. c) o daň na wálku we Wlašjch a Nyderlantu 1747 fol. 3 listy.

432. a) Pat. od 5. Pros. 1748 daň na karty, kalendáře etc. fol. 4 listy. b) 5. Pros. 1748 štemplowánj papjru, fol. 6 listů. c) 6 Sept. 1748 daň k zaprawenj nowého wogenského systemalnjho wychowánj na 10 let požádaná fol. A-P. (Weř. bibl. A. 75.

433. a) Pat. 23. Ledna 1750 štemplowánj papjru fol. 8 listů. b) 28. Čerwence 1750 o štolách fol. 2 listy. c) 3. Srpna 1750 strany přjze a plátna. W Praze v Zoffie Rosenmüllerowé fol. 11 listů. Přjdawek k tomu 1. Břez. 1753. fol. 8 listů.

434. Pat. 13. Listop. 1751, založenj loterie skrze Octavia z Cataldi fol. 4 listy.

435. Pat. 1. Unor. 1752. Daň z gistin, fol. 4 listy. b) 12. Červwna 1752 proti pranicem a nepokognému chowánj fol. 4 listy. c) 30. Červwna 1752 o wystěhowánj fol. 2 listy; o též wěcý 6. Čerwence 1752 fol. 3 listy. d) 17. Srp. 1752, o wystěhowánj dělnjků z skelných hutj fol. 2 listy. e) 4. Listop. 1752 zasjwánj na třetinu fol. 2 listy. f) 23. Pros. 1752, o pytlářjch (archowá plachta; w takowém formátu geště giných 6. patentů w Bibl. weřeg. pod A. 75)

436. a) C. k. Pragmatica wedenj práwnj Rozepře se týkagjcý, od 13. Ledna 1753 fol. 8 archů. b) Pat. 12. Máge 1753 o handlu (plachta archowá); detto o minci. Též 12. Břez. 1753 fol. 7 listů. c) Ustanowenj wšeobecného lékařstwj, 24. Čerwence 1753 fol. 18 listů. d) Pat. 4. Srpna 1753 o regrutowánj fol. 8 listů. e) Pat. 27. Zářj 1753 šrankownj meyto fol. 3 listy. f) Modi procedendi in caussis subditorum contra dominos se týkagjcý, 18. Prosynce 1753 fol. 4 listy. g) Pat. 13. Listop. 1753 Papežská dispensacj na gisté swátky fol. 4 listy.

437. We Wjdenské bibl. a) 29 patentů českých. b) 1 patent český od r. 1767. c) od r. 1771. d) Giný od Marye Theresye. e) Dwa giné od M. Ther. česky a něm. f) Patent česky, polsky a něm. g) Giný česky a něm. (Kopitar)

e. Sněmy.

438. Od r. 1621 až do 1626 w Čechách pro nepokog tehdegšj žádných sněmů drženo nebylo, a daně zwláštnjmi patenty wypisowány. S rokem 1627 opět sněmy drženy býti počaly, gichžto až do r. 1774 počjtá se 162, téměř každoročně geden, málo který rok žádný, některý opět rok wjce. Z těch gediný (1632) w Rkp. ostatnj wšecky tištěné, a syce 146 česky a německy, 14 gen německy, 2 gen česky nalezagj se w knihowně knjž. Lobk. a ginde po rûznu i w zbjrkách. Na ukázku slohu wydal částku sněmu od r. 1723 Tomsa w Chrsetom. na str. 208-212. Nápis sněmů těch podlé starého způsobu zachowán, k. p. Artykulowé na sněmu obecném, kterýž držán byl na Hradě Pražském 1629, 10. Prosynce, a zawřjn téhož léta 20. Pros. W Praze u dědiců Štěpana Byliny 1629. w 4.

439. Morawštj sněmowé, též djlem w zbjrkách zde onde, i po rûznu se chowagj. Wydawateli gsau gen tito známi: a) Artykulowé sněmu w Brně držaného 1628. Jan Czegka z Olbramowic wydal. Neyprwé w Holomaucy v Handla nynj w Praze v Dan. Karla z Karlsbergka. b) Krátký Extrakt snešenj obecnyho sgezdu w Brně 1640. Wydal Bernard Diwiš Petřwadský, w Holom. v Mik. Hradeckého. 6 listů w 4. c) Snešenj stawů Morawských od r. 1738. 1744. 1745. 1756. 1759. 1769. 1771.

f. Listowé auřednj.

440. Sem náležj weliká část listůw Karla swobodného P. z Žerotina (wiz při Odděl. V. num. 851.) z nichž w Hořowick

knihowně náležagj se w Rkp. a, Dopisy od r. 1616-1636 fol. b) od r. 1628-1629. fol. c) od r. 1630 fol. d) r. 1632-1633. fol. e) od r. 1634-1635. fol.

K. Bohoslowj.

a. Přehledy biblj.

441. Parwa biblia. aneb kratičke Rozebránj biblj. zdržugjcý w sobě summu wšech Pjsem swatých nowého y starého Zákona. W Hradcy Král. 1621. w 8. od Matěge Krocýna faraře Rychnowského.

442. Manualnjk. Aneb Gádro celé biblj Swaté. Summu wšeho, co Bůh Lidem I. k Wěřenj wygewil. II. k Cžiněnj poručil. III. k Očekáwánj zasljbil. Plně a gasně obsahugjcý. Mjsto nowé swjce sedjcým geště w temnostech zpuštěnj sweho Cýrkwe Cžeské ostatkům podané l. 1658. w 12. W Amsterodamě u Gabryele a Roi 912 str. tytul, přjpsánj s předmluwau 24 str. Gest to wýtah z biblj pracj J. Am. Komenského. Některých knih se tu nenalézá, giných gen summa neb gádro, a co se kde w Pjsmě opakuge, to gen gednau položeno.

443. Joan. Tonsoris Otewřenj pjsma sw. s připogenau geho summau y hystoryj k prawému biblj P. užjwánj. We Wittenberku u J. Kryst. Tšidrycha 1746. 8. str. XII. a 96.

b. Biblj celé.

444. Od r. 1677 do 1715 wyšla biblj Swato-Wáclawská wel. fol. we třech djlech: a) Druhý djl biblj: totiž nowý Zákon, podlé starého obecného latinského textu od samospasytedlné Řjmské katolické cýrkwe schwáleného, a až posawad w též cýrkwi užjwaného. Z milostiwého poručenj duchownj wrchnosti s obzwláštnj pilnostj přehlednutý, a nynj w nowě na swětlo wydaný L. P. 1677 wytištěný w starém m. pražském w Impr. Univ. Karlo-Ferd. w Kollegi Towaryšstwa Gežjšowa u S. Kljmenta str. 512. b) Prorokowé a knihy Machabeyských etc. skrze Faktora Joachyma Jana Kamenického L. 1712. str. 470, pak třetj a čtwrtá kniha Ezdrašowa na 59 str. Dwa regstř. c) Biblj Cžeská, to gest, swaté pjsmo podlé staroźitného a obecného latinského.. přeloženj, na milostiwé ustanowenj a nařjzenj dwau slawné paměti P. P. Arcybiskupů Matauše Ferdynanda z Bilenberku, též Jana Fryd. z Waldsteyna, nynj pak s milostiwým dowolenjm neydůst. a wysoce oswjceného knjžete a Pána P. Ferdynanda z Božj milosti Arcyb. pražského, s. Rzjm. Ržjše knjžete a hraběte z Khünburku wydaná.. nákladem dědictwj s. Wáclawa.. w Kollegi skrze Joach. Jana Kamenického Faktora L. 1715. str. 1263, dwa regstř. Jesuité Konštanc, Štayer a Barner zřjzeni byli k tomu od Arcib. z Bilenberku, aby Pjsmo sw. podlé obecného lat. s přirownánjm ge k biblj Benátské (1506) a k exemplářům před časy Luterowými tištěným. Užjwali oni wšak

i bratrské biblj ač o tom zmjnky nečinj. Figury w starém Zákoně gsau ty, kterých před sto lety Melantrych užjwal, Wýklady gsau obšjrné z sw. Otců. Po druhé w Praze u Jana Hraby nákladem dědictwj sw. Wáclawa, na poručenj knjžetě a hraběte Přichowského z Přichowic Arcib. Pražského fol. 5 djly od r. 1769-1771, týmž tytulem.

445. Biblia sacra, to gest Biblj swatá, aneb wšecka swatá pjsma starého y nowého zákona, s možnau pilnostj opět přehljdnuta, krátkými summownjky, a mnohými Konkordancými zaopatřena a w nowě wydána pracý, wynasnaženjm a nákladem Lidj o zrůst cýrkwe Božj upřjmně pečugjcých L. P. 1722. W Hale Magdeburské w kanšteynské impressy syrotčjho domu. Gest to biblj podlé bratrské od r. 1613 s proměnau mjsty učiněnau skrze Matěge Bela, kazatele Prešpurského w Uhřjch, kterýž předmluwu obšjrnau k nj sepsal. Danyel Krman, Superintendent Uherský cýrkwj Ewang. kratičkau swau předmluwau w nj ukázal, kterak před tjm giž mnohé Biblj české na swětlo wyšly, a kterak to wydánj k wytištěnj přišlo, když se l. 1658 y 1700 darmo snažnost wedla, aby biblj česká wydána byla. Regstřjk gest trogj: pjsem swatých, kteraž se we dny nedělnj a w slawnosti wýročnj čjtagj; gmén některých, zwlášť hebreyských a Kaldeyských wyswětlenj; pak poznamenánj obzwláštněgšjch článkůw wjry křesťanské. Přidány gsau některé modlitby z Jana Arnda. Po druhé s týmž nápisem wyšla ta sama biblj (w Hale) r. 1745 nákladem Samuela Trautmana w Bryku, kterýžto Trautmann, Břežský knihkupec w Slézště, dal gi pro Čechy tisknauti. Do toho wydánj neumělostj wydawatelů mnoho chyb se wlaudilo, gichž po zadu weliký regstřjk stogj. Po třetj s nápisem: Biblia sacra, to gest Biblj swatá, aneb wšecka swatá Pjsma Starého y nowého Zákona, se wšj pilnostj opět přehlednuta, a na mnohých mjstech podle starých wydánj bratrských ponaprawena y w nowě wydána. W Hále Magdeburské w kanšteynské Impressy nákladem syrotčjho domu L. P. 1766. 8. Gest toto třetj wydánj Halské biblj (podlé 1722) oprawené bez předmluwy Bely a Krmana, za to mage zpráwu o wydánjch biblj českých, podlé Kleychowy k now. Zák. (1720) předmluwy od Jana Theof. Elsnera. Na konci pak gest Concordancý česká z Weleslawjnowa wydánj l. 1613 etc.

c. Nowý zákon.

446. Nowý zákon nákladem děd. sw. Wácl. fol. W Praze 1675. (Pelc. Cat.)

447. Pjsma swatého nowý Zákon Pána a Spasytele podlé rozličných wydaných Eexemplářůw w českém gazyku s welikau bedliwostj přehlidnutý a nynj w nowě wydaný. Wytištěný w Halle u Štěpána Orbána L. P. 1709 na dlauhém 12. S předmluwau od Matěge Béla. (Dle Indexu od Jana Koglera z Banské Bistřice ponaprawen.)

448. Nowý Zákon... 1720 nákladem Wáclawa Kleycha w Žitawě a Michala Hartmanna w 12. W předmluwě wypisuge wšecka gemu známá wydánj biblj i nowého Zákona. Tento pak tištěn gest dle biblj Gednoty bratrské od 1613 a připsán Otcům duchownjm a kazatelům při chrámě ewang. před městem Těšinem w hornjm Slezsku. Janowi Adam. Steynmetzowi.., Gotfr. Schmidowi etc. W exempláři weř. bibl. přjpis gest Otcům duchownjm etc. w Uhřjch a w hornjch Lužjcých, Dan. Krmanowi a g. Snad dwogj přjpis učiněn k temuž wydánj.

449. Nowý Zákon Pána a Spas. etc. 1722 (w Hale) 8. w. Gest wlastně část Biblj toho r. w Hale wyšlé, gen že Nowého Zákona wjce exempl. pro sebe také tištěno.

450. Nowý Zákon Pána etc, 1730 bez poznamenánj mjsta (w Laubně w hornjch Lužicých), wel. 12. (Tento podlé bratrského wydánj tištěný Now. Z. dal Jan Liberda český Pastor w Grossheanersdorfu pro nowé wypowědence z Čech tisknauti, poněwadž exemplářowé Halštj od Slowáků w Uhřjch a od českých wyhnauců w Žitawě, Gebhardsdorfu, Hennersdorfu, Gerlachsheimu, Berthelsdorfu, Ubersdorfu a t. d. skaupeni byli.) str. 308. žalmů str. 72.

451. Nowý Z. podlé starého obecného latinského textu, od samospasytedlné Rzjmské Kat. Cýrkwe schwáleného... na milostiwé poručenj Neydůstognègšjho.., Pana Dan. Jozefa Arcib. etc. 1735. w Praze w králowu dwoře u Matěge Adama Högra, Arcybiskupského Impressora 8. wel. (podlé wydánj 1677.)

452. Nowý Z. etc., ku kterémuž žaltář a Gezus Syrach přidané gsau. Opět s welikau pilnostj přehlidnutý a w nowě wydaný nákladem Samuele Trautmana w Briku L. P. 1744. w 12. w Hale (welmi chybné wydánj) Též w Hale 1745 nakladem téhož Samuele Trautmana.

453. Nowý Z. Pána a Sp. našeho G. K. etc. k wzdělánj Cýrkwe.. české bratrské ewangelické etc. Pridaný gest Zaltář sw. Dawida. W Berljně u Krystyana Ludw. Kunsta L. P. 1752. str. 581. w 8. (podlé Halského od l. 1722) od J. Bohu. Esluera 8. N. Z. s Zaltářem y Syrachem w Hale 1764 12. Gest dlé wydánj r. 1744. s naprawenjm omylů.

d. Částky biblj.

α. Jesus Syrach.

454. W. Fr. Flayšmana z Tumpachu ozdoba maudrosti, wybraná z knihy Ekklezyastyka. W Praze u G. Černocha 1676. 8.

455. Ecclesiasticus, aneb kniha Gezusa, syna Syrachowa, opiet s možnau pilnostj przehljdnuta etc. w Hale Magdeburské 1764 12. nákladem syrotčjho domu. W Prešpurku u Augustina Packo 1781. 12.

456. Jezus Syrach malý etc. 1728. 8, w 16. Hrad. Král. u W. Tybély (Index.)

457. Ecclesiasticus: Kniha Gezusa Syna Syrachowa opět krátkými summownjky a konkordancyemi zaopatřená. 1744. 8.

β. Žaltář.

458. Žalmy cýrkewnj na rok 1760 8. bez mjsta a tiskaře. listů 10 (w Berlině,)

459. Žaltář celý krále a proroka Dawida, opět s welikau pilnostj přehljdnutý a w nowě wydaný w Hale 1722 8. 1730. (s nowým zákonem) 8. 1736 tamž. W Břehu 1744. W Berlině u Kryst. Kunsta 1752. W Hale 1764. 12. (nákladem syrotčjho domu). 1775. 12. W Přešp. u Packa 1781. 12. W Praze v J. Fr. z Šenfeldu 1782. We Wjdni u Baumeistra 1783.

γ. Ewangelia. Epištoly.

460. Ewangelia s epištolami a ginými swatými pjsmy na neděle a swátky přes celý rok 1622. w Praze 8.

461. Ewangelia nedělnj a swatečnj s epištolami přes celý rok, y postnj na každý den, podlé řjmského řádu. W Praze w Impr. Akad. 1651. 8. V Urbana Goliaše 1654. 8. Opět 1675 1699. 1706. 1731. 1749. 8. v J. J. Klausera 1770. 16. W Kollegi 1772. 8.

462. Ewangelia a Epištoly na neděle a swátky přes celý rok. W Praze u Dan. Michálka 1676. 12. W Impr. Akad. 1731. 8. W Brně v Swobody 1736. 16. 1748. W Přjbrami 1745. 12. W Praze u F. H. Kirchnera 1759. 12.

463. Jana Barnera S. J. Summarye na wšecka čtenj a ewangelium gak nedělnj tak y swatečnj přes celý rok, aneb krátký wýtah toho, co se w nich obsahuge. W Praze v sw. Kljm. skrze fakt. Joach. Jana Kamenického 1711. 4.

464. W. G. T. S. (Wáclawa Gleycha) Ewangelia tak též y Epištoly w Žitawě 1713. 16. 1742. 12.

465. Ewangelia s epištolami etc. řecky, česky, německy a latinsky 1716. 8. 1718.

466. Summarya aneb Ewangelia celoročnj nedělnj a swátečnj s modlitbami 1744. 8.

δ. Apokryffa.

467. Nikodemowo čtenj obsahugjcý w sobě newinný a nesprawedliwý ortel, kterýž gest Pilat Pontský na Krysta G. wydal, aby mezy dwěma lotry byl vkřižowán. W nowě poprawené a wytištěné) W Praze v Petra Ant. Benka 1700. 8.

e. Dogmatické. Polemické.

468. Rozmlauwánj o kostelnjch obrazých aneb spráwa a odpowěd na hanliwé kázanj proti obrazům kostelnjm od něgakého Skulteta kalwjna včiněné. Od Doktora Joseffa Makariusa z Meršelic Scholastica. W Praze v Tob. Leopolda 8. 1621. (cf. V. 1356).

469. Jana Kampilia o prawém vkřjžowaného Krysta poznánj. W Praze 1621 u D. K. z Karlsp.

470. Rada o wjru a náboženstwj z latiny Linharta Lessya S. J. w češtinu wprawená. W Praze u Štěp. Byliny. 8. 1622.

471. Sedmdesáte přjčin, proč žádný wěrný Čech a Cýrkwe Krystowy prawý aud gak nižádným násyljm protiwenstwj, tak troštěm blesku sláwy, vřadůw swěta až y falešným domněnjm zachowánj hrdla, statku, práwa městského vgitj Gerdona (?) neb z wlasti wyhnánj od vžjwánj kalicha a krwe Beránkowé se odwesti a Krysta w celém kšaftu wošeho neyswětěgšj zapjrati nemá. 8.

472. Křesťanské otázky a odpowědi, co se týj neyhlawněgšjch artykulůw wjry dotýče, t. o sw. oltářnj, očistci, erodowánj swatých. z kněh M. Luthera etc. sebrané a něm. sepsané skrze G. Šerera: potom pak w gazyku českém mnohými důwody starých Čechůw pod obogj rozšjřené a wydané od J. Sixta z Lerchenfelsu, a nynj zase w nowě nákladem M. Jana Wácl. Celestyna z Kronenfeldu 1623 (na konci): u Pawla Sessia 1624. w 12. 7 ½ archu.

473. Napomenutj lidu božjmu w náboženstwj čistém postawenému 1624. (Index.)

474. Antidotum Apostasiae w pokušenjch wšeligakých skušené a gisté lékařstwj, kterěž duše lidské, při čistém náboženstwj zdržeti a proti zemdlenj wjry posylniti může. 8. 1624.

475. Christi theantropi mediatoris nostri eiusque nativitatis assertio (chron. = 1625), To gest: O neyswětěgšjm gedinèm.. prostředujku.. Krystu od Stylfryda Bruncweykara Podhorského. 1625. 8. listů 10.

476. Gindřicha Lancelotta Haereticum quare per catholicum quia, t. g. Otázky kacýřské a na ně odpowědi katolické. Z lat. do češtiny přel. od M. Jana Wácl. Celestyna z Kronenfeldu, děkana města Hradce Králowé. Wyt. w Hrad. Král. u Arnolta 4. 1625.

477. Obranné zastánj kalicha, neb Apologia Calicis, že wšechněm posluhowáno býti má. 1625. 8. Index.

478. Matauše Konečného o swátostech. 8. 1625. Index.

479. Traktát o hřjchu neywětšjm proti duchu swatému. 8. 1625. Index.

480. Odpowěd na odpory od strany pod obogj w způsobu maličké knjžky předložené. Wytištěno w Raudnicy nad Labem w Impr. P. Sessya 1626.

481. Rozbrog o kalich, w kterém artykulůw, gimiž se zastáwagj ti, kteřj od kalicha vpustiti, a k náboženstwj prawému katolickému přistaupiti nechtěgj, podwod na swětlo se předwádj. W Raudnici nad Labem 1626. 4. Sepsal geg lat. Frant. z Rozdražowa, kapucjn a missionář, do češtiny přeložil Sam. z Pilsenburgu a wytiskl na autraty J. Petra Swošowského, pro-

bošta Raudnického. Wywracuge tu 70 odporů kališnických potřebu swátosti pod obogj zastáwagjcjch. Čeština neprawidelná, plná latinismů.

482. Rozgjmánj o prawém božstwj a prawém člowěčenstwj w gednotě osoby syna božjho. Při sláwné památce geho narozenj. 1626. 8. Index.

483. Obrana Křesťanů Pokrytých, při Včenj Ewangelickém z příčinau nyněgšjho pokušenj od Krysta Pána k Antykrystu odpadagjcých, podstatně y wšitečně důwody a příklady wzácnými Pjsem Swatých, obogjho zákona zawřená, a na neywyššj od ducha Božjho zhaněná. L. P. 1626. 8. mal. (Bez mjsta a spisowatelowa gména) str. 55. Téhož obsahu, týmž slohem prudkým a fanatickým psané, týmž pjsmem a w témž formátu tlačené, bez vdánj spisowatele (kněze pod obogj) roku a mjsta, gsau i následugjcý dwě knjžky: a) Apostazya (odpadlstwj) k Wystraze Člowěku křesťanskému wykonterffektowaná, str. 134 w mal. 8. (Wjt Jakeš?) b) Modla Wěku nyněgšjho: kdežto I. Ohawnost gegj poodkryta, II. Spůsob wystřjhánj se gi, III. Příčiny k vtjkánj gi wzbuzugjcý, Člowěku křesťanskému se předstawugj, str. 381. w 8. mal.

484. Triumphus Christi regis redivivi (chron. 1627) t. g. Triumff wjtězný a wěčně trwalý Jubilaeus neysw. monarchy krále a hlawy cýrkwe Kr. P. od Sewerýna Ziandowského z Budešjna 8. listů 10.

485. Matyáše Hoe ewangelická ručnj knjžka s přidánjm M. Luthera o samé Wjře, přel. od Kryštoffa Megandra 1627. 1630. w Drážďanech. 8. (cf. Odpowěd num. 532.)

486. Dan. Solnického a) Traktát prwnj o Krystowě cýrkwi na swětě widitedlné a swětlé. W Praze v Pawla Sessia 8. 1628. Druhý traktát t. r. b) Kratičká historye o welebné swátosti oltářnj. W Praze u P. Sessya 8. 1628. c) Compendium t. g. Kratičké obsaženj některých předněgšjch artykulůw Náboženstwj katolického. W Praze v Pawla Sessya 1628. 8. a 1630. 8. 6 ½ archu (bib. weř. F 196)

487. Štjtek wjry, proti bludům nyněgšjch časůw znowu wytištěný. W Praze v Pawla Sessya 1628. 12. str. 285. regstr. (weř. bibl. G. 254) Item s powolenjm knjž. P. Kardinala z Harrachu arcib. Praž. W Praze w staré kollegi 1638. 12. A-M. Předmluwu podepsal: K. P. S. S. J. (Bib. weř. G. 195).

488. Navčenj o zpowědi. W Pr. v Pawla Sessya 1629. 12.

489. M. Sam. Martyniusa z Dražowa a) 4 Symbola Oecumenica. Čtwero wyznánj wjry obecné křesťanské. W Drážďanech 1629. 12. b) O náboženstwj Českých Ewangelikůw w 4. c) Confessio. Wyznánj wjry sw. křesťanské, neb hlawnj artykulowé. 1630. 12. d) Třidcet pět důwodůw neb přičjn, pro které wšickni ewangeličtj Čechowé za gedno býti magj. 1635. 4. Gest wlastně proti českým bratrjm, kteřj za odpowěd wy-

dali: Na spis proti gednotè bratrské od M. Sam. Mart. z Dražowa sepsané. Staršjch knèžj též Gednoty bratrské na ten čas w Lešnè Polském w exilium zůstawagjcjch Ohlášenj l. 1635. 4. str. 220. Proti tomu ohlášenj čèlj geho: e) Obrana proti ohlášenj staršjch knèžj bratrských, na ten čas w Lešnè Polském se zdržugjcých. 1636. 4. (a v dèdiců Jana Ctibora 1638.) f) Promluwenj o swornosti Cýrkwe, w 4. g) Oswèdčenj proti odpadlcům Čechům 4. g) M. Sam. Martiniusa Induciae Martinianae. Anebo Spráwa.. proč odpowèdi se nedáwá na ty dwa.. hanliwé spisy od staršjch knèžj bratrských w Lešnè Polském pod tytulem Cesty pokoge, a rozebránj obrany r. tohoto 1637 wydaných. U dèd. Jana Ctibora (bez mjsta) 1638. 4.

490. Giřjka Miliusa gruntownj spráwa, že M. Luther we wšech artikuljch. o kteréž s Řjmskými papežnjky rozepře gest, tak wèřil a včil, gakž y hned po časych sw. Apoštolů w 600 letech wèřeno a včeno bylo. Přeložená od Wyktoryna Faciilidesa Mezřického. W Drážďanech 1629. 8.

491. Pokogné rozmlauwánj pro nawrácenj tèch, genž od prawé wjry odstaupili. Od Karla Pawla Šwancara far. Wodolského. W Praze 8. 1629.

492. Wyznánj wjry sw. křesťanské o slowu božjm, w pjsmjch sw. star. y now. Zákona obsaženém. Wytišt. u M. Samuele Martiniusa 12. 1630.

493. Rozmlauwánj dwau osob w náboženstwj sobè odporných o artykuljch wjry křesťanské člowèka katolického a ewang. 1630 (bez mjsta) 8.

494. Fulvia Androtia Hody duchownj, to gest knjžka o nábožnem a bohu milém přigjmánj Wel. swátosti oltářnj. a zpowèdi. W Praze v Jana Mladšjho Byliny 1631. 8. (Připsána slečnè Ewè Šwihowské z Ryžmberka).

495. Napomenutj wèrné á vpřjmné slaužjcý k tomu, abychom se náboženstwj papežského wystřjhali, naproti tomu pak náboženstwj Lutherowo stále podrželi. 1631. 4. w Impr. M. Sam. z Dražowa.

496. Mik. Wedelia, far. w Jenewè Panacea apostolicae: Lékařstwj proti odpadlstwj. W Lešnè 1631. 12.

497. Bartol. Bitnera Enchiridion Consolatorium. Knjžka potèšenj pro ty, kteřj časů tèchto tèžká pokušenj pro prawdu sw. Ewangelium podnikagj, přeložena od J. C. 1631. 12. (Ind.)

498. Wáclawa Nucella Strakonického Regule zlaté prawého a skutečného křesťanstwj. 1631. 12.

499. Matège Krocýnowského a) Harmonia Confessionum Bohemicae et Augustanae, to gest: Swètlé a patrné z zákona božjho prowedenj, že Konffessý Czeská gest prawá Augšpurská, na pewném gruntu pjsma sw. založená, w nowè wůbec oswèdčené od knèze Matège Krocynowského, na onen čas w mèstè Rzehnowè ewangelium sw. kazatele. Wytišt. u M. Sam. Mar-

tinyuss. 12. 1631. str. 296 a 7 listů neznamen. b) Promluwenj ku P. mistru a kněży Samuelowi z Drażowa 4. b. r.

500. Rozmlauwánj dwau kněżj, Symplicya Pawla, a Prchlicya Petra držané w Pirně 1632, 4. (Index.)

501. Palinodia Apostasiae. Přjklad odwolánj Odpadlstwj a Nawrácenj od Antykrysta 1633. (Index.)

502. Kratke otazky na katechysmus Petra Kanyzya S. J. a wyswětlenjm ceremonyj mše sw. W Praze 1633. 8. od Wácl. Aloys. Klaudya Nepomuckého, cjs. Alumnusa. (cf. V. 964).

503. Girjho Fera a) Křestanské včenj 1636. 12. Gest katechysmus. b) Martina de Roo o stawu dušj w očistcy, přel. 12. c) De judicio particulari. d) Matege Nennichen de traditionibus přel. 12. e) O wěčnosti, z lat. Drexelia. f) De coelestibus gaudiis, z lat. Ger. Drexelia. g) Nuncium mortis, z lat. G. Drexelia. i) Štjt wjry 1638. k) De poenis inferi. l) Pomoc katolická dušičkám w očistcy. W Praze v Zygm. Lewy 12. 1641. m) Jana Eusebia Normberského O wšudypřjtomnosti božské. 1647. 12.

504. Sprostnost katolická, to gest: Pohádky křestanské rodičůw s dětmi, včitelůw s mládežj, hospodařuw s čeledj. W Praze w Staré Kollegi 1636. 12. (Otázky a Odpowědi) (cf. V. 921.)

505. Kašpara Franka Základ wjry katolické, w němžto 63 přjčin se obsahuge, pro něž wšickni prawě wěřjcj křestané při obecné křest. a řjmske cýrkwi až do swého skonánj setrwati powinni gsau. Z něm. přelož. od Bartol. Flaxia. W Praze w Kollegi. 1636. 4.

506. Bartol. Martinowského, kněze Pražského Nowé léto, o Obřjzce a podniknutj gi od Kr. P. y o duchownjm Obřezánj z nowu zrozených. 1636. 12.

507. Otázky kratičké a sprostné z pjsem sw. ku potěšenj a we wjře vtwrzenj lidj křestanských, nátisky a saužeuj w přjčině náboženstwj snašegjcych sebrané a k těmto časům nynègšjm welmi pohodlné a potřebné 8. bez a r. m.

508. Kde gest to psáno, aneb důkladná a důležitá zpráwa neb odpowěd z biblj na otázku nynègšjch w sw. wjře bludnjkůw. W Praze w kollegi 1638 w 12. 1673. 1686. u Jana Kamenického 1719 8. 1728. 12. ib.

509. Matège Krocýna Summownj předloženj o Vmučenj P. N. G. K. w 8 Otázkách. 1639. 12.

510. Pjte z toho wšickni, to gest krátká spráwa w způsob rozmlauwánj ewangelika a katolika vwedená zdaliby proti vstanowenj Pána Krysta bylo Welebnau Swátost (pod gednau) podáwati aneb přigjmati. W Praze w Impr. Akad. 1642. 12.

511. Katechysmus Slowenský od Joach. Kalinky. (okolo 1645) Rkp.

512. J. Amosa Komenského a) nabožná přemyšlowánj o wečeři P. co totižto prawj ewang. křestan před, při a po vžjwánj swátosti této činiti má; k tomu připogeno 44 artykul z Kon-

fessy starých Čechů. W Praze u J. Tom. Höchenbergera 12. (1783?) listů 72. Weř. bibl. F. 120. b) O wymjtánj německého a gakéhokoli ďábelstwj. (Index.)

513. Frydrycha Brydela a) Stůl Páně, welebná božj předrahá swátost wečeře P. na pautti tohoto swěta wšem pocestným pokrm welmi lacyný. W Praze w koll. S. J. 1659. 8. b) Zástupce dušj zůstawagjcjch w očistci. Z lat. U sw. Kljm. 1674 12. str. 124. c) Katechysmus katolický s nowými obrazy w nowě na swětlo wydaný, též křesťanské včenj weršemi wyložené w Praze 1681. 12. (po smrti geho wydaný) v Gij. Černocha. R. 1684. wydala geg kolleg Jesuitská Kutnohorská. d) Duše w Očistcy skrze Jozefa w žaláři a Danyele w gamě.. představené etc. W Praze 1694 12.

514. Compendium t. g. Obsaženj kratičké, wšak těchto časů vžitečné některých předněgšjch artykulůw prawé wjry a náboženstwj Řjmského katolického samospasytedlného. W Praze w Impr. akademické. 1652. 8. cf. nům. 466. c.

515. Dialogi catholici R. P. Christoph. Pflaumer S. J. To gest: Katolická rozmlauwánj o gedné prawé dobré wjře etc. Z německé řeči přeložená.. od Jana Benedykta Smolika. W Praze w Impr. cýsařsko-akademické L. P. 1654 8. str. 562, mimo předml. a regstř.

516. Zrcadlo žiwota wěčného z rozličných sw. pjsma propowěděnj složené od P. J. Anastasia kapucina. W Praze u Urb. Goliáše 12. 1660.

517. Bohabogný Pastucha: Předíwné rozmlauwánj owčáckého pacholka s gednjm knězem. W Praze u Urbana Goliáše. 1663. 4. A-Gij. dle Indexu w Praze 1684. 12.

518. Wácl. Šwertfera Pohromy hřjchu smrtedlného. Z lat. přel. Gij. Konstantius. W Praze u Urbana Goliaše 12. 1664.

519. Katechysmus aneb naučenj krátké o prwnjm přigjmánj welebné Božj drahé Swátosti 1666. 8.

520. Duchownj praktyka křesť. kat. chowánj, t. g. gadrný z neypotřebněgšjch kat. artykulůw weyborných pobožnostj weytah. Z něm. W Holom. u Wjta G. Ettele 1667. W Praze v Gij. Černocha 1679. 8. též w Praze v Joach. Kamenického 1726 8. v sw. Kljm. 1754. 8.

521. Ondřege Froma Smysl a Zdánj sektářůw a Lutera učenj následownjkůw. W Praze w Impr. Uniwers. 1669. 8.

522. Jakuba Marchantia Podstata wjry křesťanské aneb otázky, kteréž se mohau mládeži s prospěchem předkládati od Wácl. Červenky přel. z lat. a rozmnoženo. W Praze 1669. 8. pak 1673. 8.

523. Swětlo katolického včenj vžitečné těm, kteřj w temnostech newěry a stjnu smrti sedj, aby w gegich srdcých wzešlo slunce sprawedlnosti P. G. etc. 1670 w Praze. Nynj přetištěné od Joach. Kamenického 1729. 8.

524. Rozmlauwánj sprosté katolické na weliké tagemstwj spasytedlné oběti nowého zákona P. G. K. podlé řádu Melchi-

sedechowa o gegjm ustanowenj a trwánj. W Pr. u J. Arnolta z Dobroslawjna 1672. 8.

525. Otázky o přigjmánj Wel. Swátosti Oltářnj těla a krwe Páně pod gednau způsobau. W Klementjn. koll. 1676. 12.

526. Navčenj wjry křesťanské, katolické z starého a nowého zákona sebrané pracý kněze magistra Jana Ign. Heinšmidberského z Třebechowic etc. W Pr. u Urb. Goliaše 1676. 8.

527. Mart. Lutera katechysmus český y německý, wydaný od Pawla Galli w Drážďanech kazatele. Nákladem Matěge Kohauta exulanta českého 1685. 12. W Drážďanech v Christ. Baumana.

528. Katechysmus od Towarystwa Jež. Kutnohorského. 1687. 12. s obrázky.

529. Jana Pazděrowského Služba božj neb powinnost dwogj farnjho Osadnjho, totiž w nedělnj a swátečnj dni Mši swáté nábožně, a kázanj.. w swým farnjm kostele sleychati. W Praze Impr. Akad. 1691. 8.

530. Mat. Steyra Instructio acatholici t. g. Wynaučenj nekatolika, aneb přátelské rozmlauwánj mezi nekatolikem a katolikem, o gedné prawé wjře k wěčnému spasenj wedaucý, přel. W Praze w Impr. Univ. Carol. Ferd. u sw. Kljmenta 1691. též 1727. 8. ib.

531. Mik. Tomašýho Prawá kat. ručnj knjžka, kterážto ručnj knjžce ale lewey Doktora Matyaše Hoe na odpor wydána gest, že náboženstwj Luter. neuj ewangelické, nenj kat. oprawdiwé. W Trnawě u J. Ad. Friedl. 1691. 8.

532. J. Fr. Rywoly Knjžka o zpowědi a o přigjmánj wel. swátosti oltářnj (z něm.). W Praze u J. K. Geřábka 1692. 8.

533. Martina Lutera Katechysmus přeložený od Fr. Rühra. W Drážďanech 1693. 1709.

534. Pohádky duchownj t. g. vkryté otázky z pjsma sw. wytažené. W Holom. 12. 1695. w Brně 1722. 1729.

535. Curiosus tolerabilis t. g. Wšezwěd snesytedlný, gemužto z mnohých latinských včitelůw na sto otázek odpowěd se dáwá. Od Leop. Bened. Czerwenky. W Praze u Petra Ant. Benka 12. 1697.

536. Knjžka pobožná o swatých angeljch, w njž se wyswětluge, co gsau sw. Angelé, gak gsau na lidi laskawj, gak mnohá dobrodinj lidem činj, a gak magj býti od lidj wáženj a ctěnj. W Holomaucy u Jana Joz. Kyliana 1699. 8.

537. Pomoc sw. Angela Strážce, aneb angelská dobrodinj, kteráž swatj angelowé strážcowé po wšecky časy lidem prokázali w přjkladjch a hystoryjch gak ze star. tak y nowého zákona sebraná. (z něm.) W Praze u sw. Kljm. za J. F. Starka faktora 1700. 8. str. 390 a regst. (Gedná o přirozenosti, kráse, moci, powinnostech, a řjzenj angelů s přjklady a zázraky skrze ně učiněné z rozl. spisowatelů a legend.

538. Dan. Synapiusa Perlička djtek božjch. Pokladnice duchownj z pěti částek katechysmusu složená. W Lewoči. 1701. 12.

539. Spráwa o swátosti pokánj, obzwláštně ženskému pohlawj ku potěšenj složená. W Praze u G. S. Beringera 12. 1701.

540. Radostné přjhody o spowědi, to gest šťastné skončenj dobře se spowjdagjcých a kagjcých od Wolfanga Gelba. W Praze v Wogt. Giř. Konyaše. 1701. 8.

541. Jana Symonydesa a) Wyswětlenj křesť. včenj podlé pořádku malého katechysmusu Luthera. W Zitawě v Mich. Hartmana 8. 1704. w Tyrnawě 1710. 8. b) M. Grünewalda Prwnj litery křesťanského včenj, bez kterýchžto žiwé známosti žadný spasenj nedogde. W český gaz. přel. w Žitawě u Michala Hartmana 8. (bez rok.) Bibl. weř. F. 199.

542. Gádro navčenj křesťanského, aneb neomylný Weyklad wjry dlé spůsobu Bernardina Mercatoris z latiny do češtiny přeložená od Jana Mauricia Martýny. W Praze v Barb. Frant. Beryngowé 1706. 8. Opět 1726 a 1739. v Norb. Fického. 8.

543. Základ žiwobytj katolického, aneb tři slaupy we wjře katolické, genž gsau wjra, nádege a láska od J. Beckowského. W Praze v Dědicůw J. K. Geřábka 1706-8 4.

544. Rozmlauwánj přátelské dwau kraganůw o Náboženstwj ewangelickém a papežském; spolu modlitby a pjsně od N. K. P. S. 1707. 12. bez mjsta a tiskaře.

545. Jana Giřjho Dolanského djtek křesťanských biblj malá: Otázky podle menšjho katechysmu Mart. Lutera. W Žitawě 1709. 1710. 12.

546. Valentina Gestřábeckého Katechysmus domácý pod tytulem a spůsobem rozmlauwánj hospodáře s hostem. W Hol. v Alžb. Rozenburg. 8. 1713.

547. Padesáte Přjčin, ku poznánj proč sama Wjra Řjmská katolická má býti wywolená. Psáno latině 1702, nynj 1716 přeloženo etc. w Tyrnawě (slowáckým nářečjm).

548. Mali corvi malum ovum, seu confutatio libelli cujusdam apostatae, nomine Coracis (česky) od Jana Libertyna. W Praze 1717.

549. Anti - Dubnicay. Manhu? Co gest to za mannu skrytau, kterauž P. St. Dubnicay plebán Teplanský na swětlo wydal, 1718. Od Dan. Kermana.

550. Křesťanské včenj starých řjmských katolických křesťanů etc. od Karla Mageta. W Praze 1721. W Hradcy Král. 1725. 8.

551. J. St. Petržilky duo minuta t. g. dwa šarty neb dwa penjze malý k wywedenj z bludu newěry etc. (o mši a očistci) Dwa djly. W Praze 1721-3. 8.

552. Doctrina Christi animabus inservitura etc. (česky) od Boh. Bjlowského. W Holomaucy u Ad. Auingera 1721. 4.

553. Pořádek neb cesta k spasenj, z pjsma sw. Z něm. 12. 1722.

554. Katechysmus arcybiskupstwj Pražského na milostiwé poručenj Neyd. a Neyosw. P. Ferdynanda . . . Arcybiskupa Pražského . . . Knjžete a hraběte z Khynburku . . . W Praze v Wolf. Wickharta Arcybiskupského a G. M. P. Stawůw . . . Impressora. 1723. 1725. 1755. 1765. 1784. 8.

555. Heurycha Milde a) swatá a bezpečná cesta wjry ewangel. křesťana; z Něm. Frank Aug. přel. 1723. 12. listů 6. b) Pět otázek, w nichž pořádek spasenj začátnjkům se vkazuge 1722. 1723. 12. bez mjsta a tisk. listů 6.

556. Znamenité řeči pjsma sw. k wyswětlenj katechysmu D. M. Lutera od Pawla Jakobejho. (bez mjsta) 1723. 12. str. 196.

557. Gifjho Frant. Procházky de Lauro Trogice nerozdjlná. W Praze v Karla Jos. Geřábka 4. bez roku.

558. Konst. Kryst. Bidonesa z Bidenthalu: Weystraha proti Rzjmsko-katolické náboženstwj vbjhánj, wšechněm k Augšpurské neb české konfessý se přiznáwagjcým Čechům potřebně zprawená. 1724. 8.

559. Katechysmus w lat. českém a něm. gazyku, od Maxim. Wětrowského, w Praze 1724.

560. Pohádky duchownj, aneb řeči w podobenstwj powěděné. Z něm. 1726. 12. (bez mjsta a tisk.)

561. Dokt. M. Lutera W. G. S. T. Katechysmus, wydaný od Wáclawa Kleycha. W Zitawě v Mich. Hartmana 1727. 12. (Snad gedno s V. 990.)

562. Ant. Konyaše a) Rozmlauwánj o pochybné artykule zwlášť w Čechách. W Praze 1728. 8. b) Gediná choti Beránkowá . . . wšeobecná ržjmská Cýrkew . . . od gednoho kněze z Tow. Ger. (Ant. Konyáše). W Král. Hradcy 1733. 8. W Pr. 1755. v Ign. Prušy 8. str. 552. mimo předmluwu a weytah celé knihy. Na konci: Skrze sWaV přIMLVWV sWatI AntonIne! Ať bLVD kaCIřskI zahIne (1756.)

563. Dennice zlatá neomylně řjmská katolické prawdy. W Praze v Joach. Kamenického 1728. 8.

564. Bržjmě vwalené na Hospodina, aneb Obrana proti falešnému Obwiněnj Štěpána Dubniczay. Rkp. (Jana Blasia).

565. Mik. Kauzyna Přátelské napomenutj ke wšem nekatolického náboženstwj. W Praze v Jana Kamenického 12. 1729.

566. Staročeská wjra po zawrženj pohanského bludu a modlářstwj až nynj wždy katolická, od Fr. Ant. Šarffa. W Král. Hradcy v W. Tybellyho. 1730. 8.

567. Prawidlo neyswětěgšj wjry apoštolské y prorocké z pjsem swatých sebrané, w němžto se neypředněgšj artykulowé wyznánj křesť. kratičce a srozumitedlně předkládagj. K wzdělánj cýrkwe božj Hennersdorfské. W Laubně v Mik. Šilla 1731 12. W Berlině 1748. 12.

568. Angelské křesť. kat. Navčenj mládeže wšem včitelům a djtkám w 52 . . . navčenj rozdělené . . . přidán weyklad na Wěřjm Boha. W Praze v Joach. Kamenického 1733. 8.

569. B. Jos. Pretlika Wečeře weliká aneb dokážowé žiwého těla a krwe Kr. Jež. v welebné swátosti. W Praze v J. K. Hraby. 12. 1735.

570. Katechysmus D. M. L. kterýž slowe menšj w nowě přehlednutý a krátkými gruntowaými otázkami a odpowědmi rozebraný a wyložený k cwičenj sprosté mládeže w spasytedlné známosti a bázni božj... wydaný etc. od Sam. Hruškowice 1735. 12. W Prešpurku 1778. 12. a w Šťáwnici 1791. W Prešpurku 1810. 8.

571. Heinricha Milde a) M. Lutera Katechysmus menšý bez-a s weykladem y s otázkami a tabulemi domownjmi pro cýrkew křesťanskau. 1735. wydán od Heinr. Milde. Wyt. (bez mjsta) w 8. b) Navčenj o počátku křesťanského žiwota w čtyrech částkách obsažené. W Halli v Jana Justyna Gebauera 1736. 12. (II. wydánj) c) Krátký wýtah Včenj křesťanského o Bohu a člowěku. W Halli v Jana Justyna Gebauera 1736. 8.

572. Obhágenj včenj Ewangelium swatého, od gednoho swědka prawdy. W Halli v J. Justyna Gebauera 1736. 12.

573. O obludách nočnjch. Včenj ewangelium sw. od gednoho swědka prawdy. W Halli 1736. 12.

574. B. W. Marpergera shromážděnj gehňátek, kterak mládež poneyprw k wečeři P. přistupowati má. 1736.

575. Katechysmus včenj křesťanského pro mládež wětšj y menšj s připogenjm knjžečky modlitebné a pjsnj 1738. w 12. (bez mjsta). Pak w Uherské Skalici 1782. 12. str. 467. (od Dan. Kermana ostaránjm Giřjho Ambrozyusa.)

576. Jana Bohum. Hillingera Práwo neb saud Ospravedlněnj, gegžto gedenkaždý pokánj činjcý a wěrný hřjšnjk progjti musý. Z něm. w Weimaru 1739. 12. (bez tisk.) str. 60.

577. Rabyna Samuele Welmi vtěšené Rozmlauwánj otwjragjcý Blud a Slepotu Židowskau stranu Mesyáše, kterého očekáwagj. Knjžka zlatá, hodná cztenj, sepsaná w gazyku Arabském okolo L. P. 1050, připsaná ginému Rabynowi gménem Izákowi. Z řeči Arabské do latinské (1339) přeložená, pak w češtinu vwedená. W Praze v sw. Kljmenta 1740. 1749. 8. (do mnohých gazykůw přeložená.)

578. Wyznánj srownánj Apoštolského we 12 článcých wjry w otázky a odpowědi vwedené. Wytiskl Matěg Kaudelka. W Praze 1740. Sepsal Jan Ant. Chocholka.

579. Giřjho Ambroziusa a) Gruntownj wyswětlenj katechysmu s připogenjm řečj pjsem swatých potěšugjcých (bez mjsta a roku) b) Rozebránj částek katechysmu D. Martina Lutera 1742. c) Gádro křesťanského katolického včenj w 4. l. P. 1745. (bez mjsta) str. 1668. a regstř.

580. Pastwa duchownj swým... owčičkám, od Wácl. M. Pelikána děk. Soběslawského. 1743. w Král. Hradcy 12. 1 arch katech. s modlitbami.

581. Zwuk Ewangelium wěčného a prawdy nebeské hlasy-té zwěstowánj. 8. 1743.

582. Krátký weytah knjžky pod tytulem Skála Krystowa. W Holom. 8. 1743.

583. Farář, Politicus. Aneb zběhlý a včený člowěk a Idiota, to gest: Sprosták... o gedno spasyt. wjře rozmlauwagj. W Trnawě 1744. 8.

584. Potřebné otázky o wečeři Páně (bez mjsta a roku) w 12. str. 24.

585. Otázky katechysmusowé, w nichžto gruntownj prawdy křesťanského náboženstwj propowjdkami pjsma swatého potwrzené se nalezagj. 1745. 12. bez mjsta a tisk. W Berljně 1748. od J. Elsnera.

586. Obrana křesťan. náboženstwj. Sepsal Matěg Bodo. Rkp. necelý okolo 1745? W. Tab. Po. II. 54.

587. Kniha navčenj a příkladůw, která předstawuge celý katechysmus aneb křesťanské kat. navčenj s mnohými pěknými příklady, od Mart. Pruggera něm. sepsaná, od Jana Krystoffa Třebonského (kapucýna) přel. 1745 4. str. 745, též w Praze 1758. 4. v J. K. Hládkýho.

588. To od samého Gežjše přeswědčené dnešnj falešné křesťanstwo. Z něm. od D. A. F. (w Wittenberku) 1745.

589. Karla Gottloba Hoffmana Wyswětlenj křesťanských spowědnjch otázek Lutherowých. Z něm. přel. od Jana Krystoffa Wodičky 1746 12. (bez mjsta a tisk.)

590. Mart. Lutera Enchiridion, malý katechysmus 1746.

591. Mléko čisté Prawdy Božj, to gest: Katechysmus aneb neyprwněgšj počátky křesť. včenj s kratičkým wyswětlenjm k wzdělánj mládeže cýrkwj Božjch českých bratrských. W Berljně 1748. 12. archů 5. Po druhé w Hali Magdeburské. Wydaný od Theof. Elsnera 1763. 12. bez udánj tiskaře. Po třetj v Jana T. Höchenbergera w Praze 1782. 12. str. 150. W Litomyšli 1783. str. 142. W Brně 1806. 12.

592. Mich. Elffena Katolická sprostoprawda anebo včenj křesť. kat. cýrkwe. Nynj na česko přel. W Praze v Jana K. Hraby 2 djly 8. 1749.

593. Křtu sw. sprostičké a krátké wyswětlenj swatých slow vstanowenj y wečeře Páně, podlé prawidla samého slowa Božjho, bezewšech nálezků lidských. W Berlině 1750.

594. Taužebné prokázánj newinnosti těch, kteřj se k Augspurskému wyznánj připogugj 8. 1750.

595. Prawda wjry Krystoweg katolickeg aneb wšeobecneg obsahugjcy w sobě summu sprawedliwého a spasytedlného včenj křesť. 1752. 8. w Košicách w Impr. Akademické. Pod přjpisem stogj: Unjžený Služebnjk N. N. S. J.

596. Katechysmus P. P. Antonjna Petra Arcybiskupa, Biskupa Králohradeckého. W Praze 1755. 8. v Ign. Pruby.

597. Psanj zdržugjcý w sobě slowa ewangelická k mládeži o welikém blahoslawenstwj takowých djtek a mladých lidj, genž se časně k bohu obracugj. W Berlině 1763.

598. Křestanské nawčenj o swatém Pjsmě a geho prawém smyslu. W Trnawě 1764. 8. w Impressy kollegia akademického.

599. Prawidlo neysw. Wjry Apoštolské y Prorocke. W Berlině v Jana Bože 1770. 12.

f. Dogmaticko-historické.

600. Clavis haeresim claudens et aperiens. Kljč kacýřské Bludy k rozeznánj otwjragjcý k wykořeněnj zamjkagjcý, aneb regsťřjk některých bludných, pohoršliwých, podezřelých neb zapowěděných kněh, s předcházegjcými sučinliwými prostředky, kterými pohoršliwé.. knihy wyskaumati a wykořeniti se mohau. Na swětlo wydaný w Kralowé Hradcy v Jana Tybély 1729. 12. Titul, přjpis (divo Antonio Pad.) a quaestiones de libris haereticis 9 listů; Přjčiny k wykořeněnj bludných kněh etc. stránek XCIV. Regsťřjk sám stránek 200. Po druhé též w Hradci Králowé 1749 rozmnožený a oprawený w 12. archů 22½ obsahuge zapowězených lat. českých a německých kněh dle abecedy a formátu zpořádané poznamenánj. Wěčná kněhoružectwj památka. Sepsal geg Ant. Konyaš S. J.

601. Index bohemicorum librorum corrigendorum ordine alphabeti digestus. Pragae sine anno (1770) 8. (Od téhož Anton. Konyaše.) Gest to poznamenánj českých knih gindy zapowězených, kteréž po smrti spisowatele na rozkaz arcibiskupa Pražského tištěno bylo. Podobná sepsánj něm. lat. francauských, wlaských, anglických, řeckých etc. knih zůstawil týž Konyáš, kteráž w Rkp. ležj. Od r. 1782 ten Index cjs. nařjzenjm zrušen, a instrukcj papežské wytrhány. D.

g. Biblická historie.

602. Theatrum, aneb diwadlo božjho řjzenj, swatý Job. W Praze 1673. str. 267. 8. 1679. 8. též 1701. 8. opět 1761. 4. Z latiny Ger. Drexelia přeložil Kryštoff Lupius.

603. P. z Royaumontu přewora w Sombrevallu Přjběhowé pjsemnj starého y nowého zákona s wžitečnými wýklady a naučenjmi swatých otcůw. Z franc. přelož. od Jana Barnera. W Praze 1697. 4. Potom w Praze 1777. 8. str. 612, náklad. c. k. prawidelnj školské tiskárny.

604. Rachel w Rámě oplakáwagjcý syny swé. W Praze v Petra Ant. Beneka 12. 1704.

605. We gménu Páně! Diarium biblicum aneb Hystorye biblická Starého y Nowého Zákona, wedlé počtu dnů celého roku wybrané, a na pořád trogjm summownjm včenjm wyswětlené s přjdawkem hystorye o konečné zkáze města Geruzaléma, na swětlo wydané od Dan. Sartoryusa 1744 bez m. s obrázkem str.

996, mimo předmluwu a regist. (Ku každé hystoryi přemyšlowánj we weršjch připogeno, w. prûbu w Tab. Poes. III. 16.)

606. Krátký weytah hystorye pjsma sw. k včenj a wêltku menšjch včencûw pobožných škól w rozmlauwánj, djly dwa. W Praze v K. J. Jaurnicha 8. str. 63. (1760)

h. Wýklady.

607. Pres božj, t. g. kratičké rozwáženj slow Jeremiaše Proroka: Tlačil Pán presem pannu dceru Jûdskau 8. 1624.

608. Cžtwerý wýklad na neyswětěgšj modlitbu Páně welebného otce bratra Geronyma Sawanaroli z lat. Jazyku do česského přel. od Wjta Marchio Kamenického 1627. (w Praze.)

609. M. Sam. z Dražowa sedm listů apokaliptických wyswětlenj, 4.

610. Sprostý wýklad žalmu 83. Tobiaše Cichorea (Čekanky ?) faráře Rozhonického, 16.

611. Proroctwj wánočnj Izaiaše wyswětlené r. 1645. (w Trenčjně) od Joach. Kalinky (Index klade 1675.)

612. Jana Prwotinka, to gest: Gen summownj a krátká o knjze zgewenj sw. Jana Spráwa wytištěna 1726. 12. bez mjsta a tiskaře. Též w Berlině 177(?) 12.

613. Karla Jugla Weyklad řečj Židowských Rkp. 1745. w Museum.

614. Čtwrtý článek wjry: Trpěl pod Pontským Pilátem, wyložen a od Tomaše Laštowka z Hulčina přeložen. W Trnawě 1748. 4. Gedno s num. 658.

615. Wýklad summownj a gruntownj celého pjsma swatého Starého y Nowého Zákona, k tomu y knih, genž slowau Apokrypha s vžitečným navčenjm, gakby se k spasytedlnému vžitku v wjře, w žiwotu y w křjži potřebowati mohlo. Před některým časem gak obecnému cýrkewnjmu vžjwánj w knjžetstwj Würtemberském, y w giných také ewangelitských kraginách, tak také k zwláštnj nábožnosti gednoho každého otce čelednjho pro domácý chrám sepsaný. Z Něm. přeložený na 4 djly rozdělený. W Tubingu 1730 4.

616. Weytažnj naučenj a weykladowé na wšechny nedělnj a swátečnj epištoly též ewangelia. Nákl. děd. sw. Wáclawa.

i. Postilly.

617. Postilla aneb kázanj na ewangelia dnj swátečnjch, blahoslawené Panny Marye, swatých Apoštolůw, Mučedlnjkůw a wyznáwačůw, která obyčegně od sw. Ondřege Apoštola až do sw. Jana křtitele w Cýrkwi sw. wšeobecné se čtau, aneb kážj: prwnjho djlu částka druhá 1629.

618. Salomonea postilla Joannis Gerhardi (od Štěp. Pilařjka) w. Tabl. Žiwot Pilař. str. 35.

619. Swátečnj postylla od P. K. M. S. W. S. P. II djly. W Praze 1667 1668. fol.

620. Křesťanská domownj Postylla od Kašpara Notěšického, z něm. přel. W Drážďanech 1682 v Krystofa Baumana 8.

621. Postylla katolická na dwě částky rozdělená Nedělnj a swatečnj, aneb wýkladowé na ewang. přes celý rok. od Matěge Steyra. W Praze. v swatého Kljm. 1691 nákl. děd. sw. Wácl. Tamže 1695. Opět tam r. 1702. Pak u Joach. Jana Kamenického 1719. 4. I. djl str. 592 II. djl str. 402. Též u Mat. Ad. Högera 1737. wždy w 4.

622. Gjřjho Šerera Postylla t. g. Weykladowé na nedělnj ewangelia z něm. přel. Jan Barner. W Praze 1705 fol. u s. Kljm.

623. Sancta curiositas t. g. Swatá wšetečnost etc. Postylla katolická od Štěp. Fr. Nachodského. W Praze u Beneka 1707. 4. str. 697.

624. Postylla každodenj pobožná k modlenj rannjmu y wečernjmu na wšech sedm dnj přes celý teyden nápomocná 1708 12. bez mjsta a tiskaře (w. V. 1250).

625. Krystyana Langhausa kazatele w Königsberku w Prusých, křesťanských djtek ručnj a domownj postylla, od Kryst. Peška přel. W Žitawě v Michala Hartmana 1712, po druhé w Žitawě v J. Kryst. Stremela l. P. 1734. 8. str. 912 též 1738. 8. ib. Sem náležj: Spráwa potřebná, kterak tuto ručnj postyllu hospodářowé vžjwati mohau. Nákladem Wácl. Kleycha 8. 1712.

626. Martina Mollera Postylla, přeložil a předmluwami a propozicemi opatřil Jan Blasius († 1749). Gest geště w Rkp.

627. Postylla: gruntownj včenj o článcých wjry křesť. na obyčegná nedělnj a swátečnj ewangelia 1729. 8.

628. Mikuláše z Zinzendorfu Krátké Obsaženj některých ewangelických řečj. Z Něm. přel. 1743. 8. bez mjsta a tiskaře.

629. We gménu Páně Postylla summownj na wšecky dni nedělnj a swátečnj w roce, dwogjm kázanjm ewangelickým y epištolským k rannj y nešpornj nábožnosti domownj zaopatřena. 1746. 8. bez mjsta a tiskaře. Též w Prešpurku 1779 u J. M. Landerera. Též w Preš. 1807. w 8. Spisowatel gest Dan. Sartorjus.

630. Poručnj Postylla t. g. Weyklady na Nedělnj a swátečnj Ewangelia. W Král. Hradcy u Jana Kljm. Tybely(ho) w 8. Sepsal něm. P. Goffine: přeložil Jan Zlatoustý Táborský.

631. Postylla aneb wyloženj nedělnjch y swátečnjch epištol a ewangelij na celý rok etc. w Praze 1750. 8.

632. Postylla aneb celoročnj weykladowé na wšecky nedělnj a swátečnj Epištoly, též Ewangelia, na třj djly rozdělenj od K. Ant. Konyaše. W Pr. 8. v Ig. Fr. Pruši 1756 (třetj wyd.)

633. Skrowná postylla na ewangelia celého roku spořádaná w mrawo-katolickém včenj sepsaná, držjwe w něm. gazyku od gednoho kněze z T. G. wydaná, nynj na česko přel. Nákl. děd. sw. Wácl. 8. w Praze v J. Hraby 1767 str. 354.

634. Nedělnj wýkladowé Rkp. stol. XVII. 3 djly w 4. w Mus.

k. Kázanj.

α) We zbjrkách.

635. Mikul. Wedelia dwoge potěšné kázanj z a Kapit. Zacharyaše pro potěšenj wěřjcých. W Genewě 1625 12.

636. Kázanj w Rkp. z XVII. stoletj, we weřegné knihow. Pražské H. 24, 27, E, 30, C. 40 46.

637. Jana Am. Komenského a) Kázanj XXI. O Tagemstwjch smrti, wzkřjšenj a na Nebe wstaupenj Krysta spasytele swěta včiněná w Lešně Polském 1636. Rkp. a wytlačená w Amsterodamě 1663. 12. Pak wedle téhož exempláře wytištěná w Berljně 1757. 12. Wydal posléze Taužil. b) Dwogj kázanj. Prwnj Wánočnj, druhé Postnj. W Berljně v Kryst. Fryd. Hennynga 1763. 8.

638. Pelta kázanj nedělnj 1654 Rkp. Bibl. weř. (toliko IVtá část.)

639. Kašpara Motěšického Susceptabulum poenitentiae. Budič Pokánj t. g. XXVI. Kagjcých kázanj. 1683. 8. str. 750 (bez m.) Čeština geště dobrá.

640. Pěknička Kázanj z sw. Pjsma. Rkp. stol. XVII. 8. w Museum.

641. Kázanj přes celý rok. Rkp. stol. XVII. 8. w Museum.

642. Semen verbi Dei. Semeno slowa božjho, aneb kázanj na swátky skrz celý rok, od Jana Kleklara w Praze v W. G. Koniáše 1702. 4. str. 450. Obsahuge 69 kázanj hraběnce Černjnowé připsaných. (Málo se k našim časům hodj.)

643. Jana Barnera a) Gif. Šerera kázanj na nedělnj ewangelia z něm. w Praze 1704 fol. Zdá se býti gedno s num. 622. b) Summarye na wšecka čtenj a ewangelia, gak nedělnj tak y swátečnj přes celý rok w Praze 1711. 4. c) Giř. Šerera kázanj na swátečnj Ewangelia, a vmučenj Páně z něm. w Praze u Joach. Kamenického 1724. fol.

644. Karla Račjna a) Čtyry žiwlowé proti hřjšné duši bogugjcý a k sprawedliwému pokánj doháněgjcý, to gest Postnj diskursy w pořádnost vwedené a na celý půst rozdělené. W Praze v sw. Kljm. 1698. 4. b) Operae ecclesiasticae. Robota cýrkewnj w nedělnj den netoliko dowolená ale také od cýrkwe s. kat. přikázaná; t. g. Nedělnj kázanj dle spisů sw. Ewangelistů shotowená, kdežto hognost rozličných pjsma sw. obogjho zákona a sw. Otcůw, též duchownjch y swětských hystoryj s mnohými symbolis a nápisy, ku pomocy wšem duchownjm panům Správcům y také k užitku a potěšenj wšem starobylé swatowáclawské řeči milownjkům se wynacházý, od Karla Račjna Theatynského kněze řádu kazatelského 1706. Po druhé 1720 s nařjzenj Ferd. Arcyb. W Praze v Wolfg. Richarta w 4. str. 773. c) Sněm nebeský swatých a swětic božjch, to gest swátečnj kázanj, kdež gegich sw. žiwot, hrdinstj skutkowé, diwowé a zázrakowé se představugj. W Pra. v Kat. Alžb. Koniašowé 1712. 4.

645. Berla králowská Jezu Krysta, to gest slowo božj, gehožto mocý a práwem Krystus w srdcých našich wládne, w ročnjch nedělnjch kázanjch dwogjm weykladem předstawené, od Dan. Niře. W Praze 1709 fol. v Konyaše str. 256.

646. Bohumjra J. Bjlowského a) Salus Sanctuarii anebo Šestka duchownj swatemu Liboryowi w Morawě na Besency offěrau položene, to gest Šestero ne tak kázanj etc. W Olomaucy u Ignace Rozenburga 1713. 4. b) Cantator cygnus funeris ipse sui etc. Hlas duchownj labutě etc. W Holomaucy v J. Awingera 1720. 4. (Káz. od sw. Ducha až do Adwentu). c) Hlas duchownj labutě t. g. Kázanj nedělnj a swatečnj skrz celý Adwent. W Brně v Jak. M. Swobody 1720. 4. též w Olomaucy v J. Ad. Awingera 1720. 4. d) Doctrina christiana animabus inservitura (chron. 1721).. Křesťanské cwičenj dušem k spasenj, potěšenj a k naučenj spůsobně a pilně složené (chronog. 1721.) W Holomaucy v J. Ad. Awingera w 4. mimo tit. a dedic. str. 101 (na konci:) Wytištěno w Brně v Jak. Max. Swobody 1720 (gest tedy toliko dedicacj lat. w Holom. tištěna.) Neděle I. po 3 kraljch.. Neděle II. po dewjtnjku A-Za. e) Doctrina et Veritas iustis animabus pernecessaria.. pars posterior a pentecoste, str. 521. mimo Index w 4. f) Pia quadragesima... Gežjš Nazaretský král židowský swěta spasytel, to gest prwnj postnj rozwažowánj duši křesť. utěšené platné a welmi užitečné (chronog. 1721) str. 99 mimo Index 6 listů. g) Passio D. N. J. C. . . druhé rozwažowánj postnj bolestné matce pro náležitau autrpnost... str. 195. h) Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté etc. Kázanj swátečnj, ke cti a sláwě neysw. rodičky Božj a wšech milých wywolených etc. Anno quo electus est SanCtIssIMVs pontIfeX BeneDICtVs (1724) w Oppawě v Wácl. Šindlera 4. listů 510. Cena těch kázanj gest pod prostřednj.

647. Alexandra Mařialho chleby prwotin neb kázanj na neděle celého roku. W Trnawě 4. 1718.

648. Pawla Joz. Axlara Nábožný horliwý wůdce do města sw. Nebeského Geruzaléma, aneb kázanj weyročnj. W Praze v S. Kljmenta za Dominika Pflegera faktora 1720. 4. (Weř. bib. 50) wydal Math. Joz. Hágek, rektor seminar. arcib.

649. Fabiana Weselého a) Quadragesimale primum seu Conciones in singulas ferias sextae quadragesimae et in dominicam Resurrectionis. Kázanj na každý pátek w Postě a na Neděli wzkřjšenj Páně. Pragae in Colle. ad S. Clem. 1723 4. (tom. 3) Opět tam 1728. 4. b) Conciones festivales et dominicales totius anni. Kázanj swátečnj y nedělnj přes celý rok. 4 djly. W Pra. v Joaoh. Kamenického I. 1724, II. djl 1725, III. 1730, IV. djl v Jana Norb. Fického 1738 fol. (Inj djl obsahuge kázanj na swátky přes celý rok, gakož i některé obzwláštnj slawnosti sw. Božjch. IIhý djl na neděle přes celý rok, a řeči postnj. III. djl na swátky přes celý rok. IV. djl na neděle od Adwentu až do swatodušnjch swátků).

650. Kázanj bratrské od Jana Moce přel. W Laubně 1727.

651. Marka Damascena trogj chléb nebeský pro lačný lid český, od pjsma sw. snešenj nábožného včitelůw cýrkewnjch a s. otcůw wypůgčený a k nedělnjmu občerstwenj wšem milým wlastencům představený t. na každau neděli troge kázanj etc. W Praze u K. Jana Hraby 4. Inj djl 1727, II. djl 1728.

652. Christ. Pflaumera Zlatá neomylné řjmsko kat. prawdy dennice.. w epištolnjch řečjch... swětlými pjsma sw. důwody se wygasňugjcý. W Praze v Joach. Kamenického 1728. 8.

653. Ant. Kelského a) Conciones festivales in totius anni festa. Pragae apud Ad. Matthaeum Haeger 1732 4. (Kázanj swátečnj), též 1734 apud Casp. Wussin. b) Conciones dominicales (Kázanj nedělnj), Pragae apud J. Kamenický 1736. 4.

654. Chwalořeči neb kázanj na některé swátky a obzwláštnj ročnj slawnosti swatých božjch. Wydané od Ondřege Dewalda. W Praze v Matěge Högra 1736. 4.

655. Jana Chrysost. Taborského a) Tria tabernacula etc. 61 kázanj o swatých. W Holomaucy v Ant. Hirnle 1738. 4. b) Mons Thabor evangelicae veritatis, kázanj na neděle celého roku, a obzwláštnj slawnosti Spasytele našeho. W Hradcy Kr. v Jana Tybelly 1747.

656. Mich. Pellišoty a) Trinitas dominicalis. t. g. Trogice nedělnj, troge kázanj na každau neděli přes celý rok. W Praze 1741-3 fol. dwa djly. b) Unum, binum, trinum, t. g. Gedno, dwoge, troge kázanj swátečnj. W Praze u Frant. H. Kirchnera I. djl 1751, II. djl 1753 fol.

657. Mikulaše Ludw. z Cynzendorfu, biskupa ewang. bratrskych cýrkwj krátké obsaženj některých ewangelických řečj; to gest 16 řečj na wyswětlenj druhého artykule wjry křesť. z něm. přel. 1738 držené, 1743 wytištěné w 8.

658. Wilhelma Stanihursta S. J. čtwrtý článek wjry kat. Trpěl pod Pontským Pilátem.. obšjrně wyložený od Tom. Xaw. Laštowka z Hulczina, skrz 12 let na postnjm kázanj každý čtwrtek předložený. W Trnawě Impr. Akad. 1748 4.

659. Leop. Fabrycia a) Smutná paušť opuštěného Pána Gežjše při hořkém vmučenj a autrpném wzdychánj na postnjch kázanjch představená. W Praze, djl I. 1760 w 4. b) Mrawná navčenj na swátky celého roku. W Praze 1761. c) Mrawná navčenj na wšecky weyročnj neděle a na den poswěcenj chrámu Páně. Knjha I. w Praze 1726. Knjha II. 1763 fol.

660. Fr. Ign. Gregoria Alphabetum Joanneum seu sermones rudes. Kázanj o sw. Janu Nepomuckém. Pragae typis Archiep. per J. Schweiger 1762. 4.

661. Padesátý kagjcý žalm w wýborných a pohnutedlných hystorických kázanjch, gako domácý knjžka k wzbuzenj ducha 8. w Praze 1773.

β. Po různu.

662. Kašpara Arsenyusa z Radbusy Kázanj in reconciliatione hlawnjho kostela Pražského a swěcenj oltáře sw. Wjta, držené 28. Unora 1621.

663. Krysta Osoby spasytedlné wyznánj, pjseň sw. Ambrože z strany wtělenj, početj, narozenj y wšech dobrodinj geho skrze Wolfa Adama Benešowského, na spůsob kázanj wybrané 1625 18.

664. Gratulatio ... Přiwjtánj pobožné bohu wěrným a milým Čechům z wlasti mílé pro prawdu ewangelium G K. do exilium sw. a křesťanského přestěhowánjm, s napomenutjm a potěšenjm ... některým austně, ginym w spisu včiněné od kněze Jana Rosacyusa 1628 8. archy 4. (wlastně kázanj).

665. Jana Ign. Dlauhoweského a) Zrost aneb prospěch 12letého w chrámě Jeruzalemském včitele Krysta Gežjše t. g. řeč o zwětšenj a rozmáhánj se wždy wjcegj a wjcegj w ctnostech (kázanj) od Jana Ign. Dlauhoweského de longa Villa 1672 w Pr. v Jana Arnolta z Dobroslawjna 8. A-C. (připogen gest wýtah o řádu sw. Benedikta w Čechách). b) Duchownj pozdwjženj pobožného lidu Pražského na den sw. Wáclawa z přjchodu neyslaw. processy Kutnohorské k hrobu geho swatému 1673. W Pr. v Jana Arnolta z Dobroslawjna 8. 4 listy. c) Podiwin a Přibislawau, kdo se djwá, ře podiwj!... t. g. Wšech kostj těl sw. a reliquigj wyznamenánj, nimiž sláwu swau ... rozhlašuge sw. hlawnj kostel Pražský ... 1673 w Praze v J. Arnolta z Dobroslaw. w 8. listů 8.

666. Počet neydokonalegšj a neysw. Trogice w gednotě a gednoty w Trogicy, při šťastném a weselém na wrch dědičný Rychumburský wstaupenj a přjgezdu W. Uroz. P. Frant. Ant. Berkowi, hraběti Howoru z Dube a Lysé ... gakož y spolu P. Loisae hraběnce Berkowé, rozené Montecuculowé ... od Tom. Bern. Gelinka počta laureato etc. (1673) W Litomyšli v Jana Arnolta w 4.

667. Stálost a setrwánliwost král. starokat. kragského města Plzně .. Důstognému W. J. Alexiusowi Czapkowi, arcypřištu dedicirowaná ... w kostele sw. Bartoloměge ... přednešená od kn. Jana Hocha, řád. kaz. 1673. W Praze v Urbana Goliaše w 4. listů 8.

668. Lux mundi et societatis (chron.) Swětlo swěta a towaryšstwa P. G. gest sw. otec Ignatius Lojola ... od Jana Heinschmidberského z Třebechowic. W Hradcy Král. (1673) w 4.

669. Swědectwj prawdy wydané ku poctiwosti a sláwě W. Důst. P. Tomáše Jana Pešiny z Čechorodu ... na den nowého swátku od Jana Warina, bosáka 17. Mage 1676 w Plzni. Wytištěno w Praze v Gir. Černocha 1677. 4. listů 10.

670. Město na hůře wystawené .. Plzeň na den památuj wjtězstwj etc. od Damasa Strnada, řádu sw. Frant. 1679. W Praze v G. Černocha. A-C3.

671. Jubilate, aneb weselé prospěwowánj a plesánj ku poctiwosti slaw. kr. města Plzně na den nowého swátku, kterýž padl na neděli Jubilate řečenau r. 1685, 15. Máge od Františ. W. Hynka Kulyka, far. Gezenského. W Pr. v J. K. Geř. 1687 4. A-F1.

672. Humilitas exaltata.. Ponjženost wyzdwjžená a ctnost korunowaná, při slawnosti korunowánj a šťastného vwáděnj W. Vr. kněžny... P. Františky Heleny Pirony z Galliano z božj M. kněžny a abatyše kláštera sw. Gjřj (řeč) od Ad. Ign. Mladoty z Solopisk 1691. 8. w Praze listů 12.

673. Kašpara Motěšického Kázanj swatodušnj w l. 1684 w městě Žitawě konané. W Žitawě v M. Hartmanna 8. 1691 A-C3.

674. Duchownj zasnaubenj dwau wzáctných a starožitných rodůw slečen t. Anny Mar. Terezye Audrické z Audric, Anny Kat. Barb. Hloškowny z Žampachu. Od Karla Račina. W Praze 1696 v J. K. Geřúbka 4.

675. Prwnj a nowý fárář sw. Jozef bohačlowěka pěstaun, aneb kázanj o sw. Jozefu. W Praze v Gjřjho Labauna 1696. 4. listů 12.

676. Vox clamantis in deserto, aneb hlas wolagjcýho na paušti, t. g. na někdy gmenowaný Wysoký před léty pustý w kragi Čásl. na panstwj Malešowském ležjcý, nynj pak slawným chrámem a paustewnickým přjbytkem ozdobený a sw. Jana Křtitele řečený Hoře prohlášená chwála téhož sw. Jana Křtitele. Od Petra Štěpána, rozeného z Teyncle. W Praze 1697. v Gjř. Labauna 4. listů 10.

677. Králowské kněžstwo nowého kněze D. C. H. P. Michala Hrůzy, prämonstr. řádu, (kázanj na primicj, w Pelhřimowě). W Praze 1698 v Sam. Berinkra 4. listů 12.

678. Apotheosis S. Benedicti sub auspiciis R. P. D. Bennonis.. monasterii Rayhradensis praepositi ab Jos. Ign. Janowsky Brunae 1707. 4. listů 8 (kázanj české).

679. Vexillum salutis aneb praporec spasenj, t. g. Křjž sw. w kázanj wykládaný w Prostěgowě. Wyt. w Holomaucy v Ign. Rosenburga 1709. 4. listů 8.

680. Slawná powěst král. kr. a starokat. města Plzně od Wácl. J. Ficklschera. W Praze 1710 v J. Wácl. Helma w 4. listů 14. Chwálj kazatel Plzeň, že wždy katolická byla.)

681. Fr. Jana Swobody a) Lněný prowázek plný tagemstwj Ezechyele Widěnj aneb růženec sw. hognostj milosti naplněn od růženecké králowny Mar. Panny (káz. w Klatowech) od 1710 w Praze v Barbory F. Beryngerowy 4. listů 10. b) Princeps pacis t. g. knjže pokoge včenjm swym.. s. Tom. Aqwjaský. W Praze v J. W. Helma 4. 1715 listů 8. c) Novus Cruciger t. g. Nowý křjžownjk s čerweným srdcem sw. Jan Nepomucký na weyročnj slawnost geho v P. P. křjžownjků s čerweným srdcem w kázanj předstawený od Fr. J. Swobody. W Praze w koll. T. G. 1736. 4.

682. J. Wácl. Mezleckého a) Wymalowaný auplněk měsýce w temnostech nocy nebezpečny hřjšnjkům wyšel t. g. přemilá P. Bohu panna a mučedlnice sw. Barbora šťastné smrti mocná orodownice hor Kuten střjbrných autočiště, od F. W. Mezleckyho z Palmo-Lewu, far. Šellakowského. W Praze v G. Labauna 1710 4. listů 6. b) Thymiama pietatis Pii V. t. g. Prawá podstata wůně mágowý pocty božj, ze 4 hlawnjch ctnostj složená k wětšj cti a sláwě sw. Pia V. na den slawnosti swatoprohlášenj etc. od Wácl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze v J. W. Helma 4. 1713. 2 archy. c) Lucerna ardens et lucens, t. g. Swjce hořjcý a swjtjcý sw. Jan de Regis. od Wácl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze v J. Jul. Geřábka 1738 fol. 5 listů.

683. Palma honoris et Sacerdotalis Venerationis (chronog.) t. g. Palma počestnosti a posilněnj kněžské důstognosti, neb ctichwalné kázanj při P. J. Mokrýho prwnj mši etc. od Jana Procházky ř. s. Pawla. W Praze v W. G. Koniaše. 1710. 4. A-D.

684. F. Matauše Kruma a) A. M. D. G. Sacro Sanctae ac individuae Trinitatis honorem et venerationem. K wětři Cti a Chwále Neysw. a nerozdjlné Trogjce božj při weyročnj gegi swatoslawnosti na Křemešjku etc. W Praze v Wolfg. Wyckhana 1712. 4. dwa archy. b) Pastorella Betlemská etc. per Franc. Matthaeum Krum 1722, typis C. F. Rosenmülleri (české káz.) c) Candidus et rubicundus (chron. 1722) dilectus dei filius (kázanj české) od Fr. Matauše Kruma. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1723. 4. listů 15.

685. Giřjho Procházky de Lauro a) Nowý welikomocný nebeský Kralomoc t. g. sw. Pius V. toho gména papež. W Praze v K. J. Geřábka 1713 w 4. listů 8. b) Trogice nerozdjlná w hlubokosti nepochopitedlného tagemstwj od wěčnosti skrytá 1715 4. w Praze 9 listů. c) Sw. Jana Nepomuckého mučedlnjka božjho a patrona českého weliká wznešenost 1735 w Praze v J. J. Geřábka 4. listů 8. d) Apoštolský včedlnjk a slawný Krystůw mučedlnjk sw. Apollinaryš biskup Rawennátský od G. Fr. Procházky. W Praze v J. J. Geřábka 1736 4. listů 8.

686. Giř. J. Libertyna a) Sladký Troglistý getel w gasném audolj zrostlý t. g. Bernard medotekaucý cýrkwe včitel Clarae Vallis opat. W Praze w kollegi T. G. 1713. 4. listů 10 b) Počestná hádka pobožná wádka o sw. otce Bernarda (chronog. 1720) kterémuby řádu patřil. Od G. J. Libertina děk. Rakownického. (W Praze v Joach. Fr. Kamenického.) c) Swatý geden mnohonásobný, t. g. blahosl. Bernard sw. řádu cystercyenského rozmnožitel etc. W Praze v Joach. F. Kamenického 1721 w 4. d) Plášť w plášti od Wladislawa II. krále českého l. 1142 nazwaný, l. 1144 wyzdwjžený.. na den weyročnj slawnosti sw. Bernarda při rozdáwánj rozličných pláštůw.. 1724 w chrámě rodičky božj kláštera Plaského schwálený. W Praze v Joach. Fr. Kamenického 4. 1724. 3 archy. e) Weloslawná cesta w l. 1678 začatá a 60 let bez vstánj konaná, w l. 1728. skrze Wel. pannu Petro-

nillu Wratislawownu z Mitrowic řádů prämonst. při professy druhé (káz.) na hradě Pražsk. kanownjka. W Praze v J. W. Helma 1728 dwa archy f) Jan celého swěta negen samého Nepomuku ochranau swau a milostma(i) ke wšem patřjcý. Od G. J. Libertina 1729. W Praze v J. Hraby. fol. listů 6.

687. Aug. J. Wácl. Saukupa a) Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetowá mocného země české diwotworce sw. Prokopa někdy mezy horami Sazawskými.. vkrytá etc. W Praze w Kollegi T. G. 1713. 4. 12 listů. b) Lilium convallium anebo Wonná Konwallinka někdy l. P. 1000 mezy polma Chotaunskýma wzešlá, t. mocný v boha orodownjk.. sw. Prokop, od Aug. W. Soukupa. W Praze 1719 v Wolfg. Wickharta.

688. (Deest tit.) Kázanj na portiunkuli s textem: Dnes se stalo spasenj domu tomuto w 4. listů 8 (zdá se 1713? w koll. T. G. w Praze).

689. Archa vmluwy Now. Zákona sw. Panna a mučedlnice Barbora na horách Kutnách. Od Wácl. Joz. Brotce, děkana w Počátkách 4. W Praze 1715 w kollegi T. G. listů 6.

690. Nowý starý Simeon ne podle zákona Aaronského ale podle řádu Melchisedech kněz na wěky při sl. památce druhé prwnj mše swaté, kterau D. C. H. P. Tomáš J. Hawljček obětuge, skrz Kajetaua Burgera w chrámu P. Ledenickém 1715. 10. Zářj. W Praze v J. W. Helma 4. listů 9.

691. Starokatolické bohu, cýsařům a králům wždy wěrné město Plzeň od Izaiaše proroka dáwno předpowěděnému a... město slunce nazwanému připodobněné. Od gednoho kněze z T. G. W Praze u sw. Kljm. 1716. 4. listů 10.

692. Svati dcki Kaurzimski poctěni (chronog.) podle liter abecedi vistaveni a spořádani (chron. 1715) t. g. Krátké kázanj o welikých sw. patronjch, gegichžto sw. ostatkowé... w Kauřjmě se wynacházegj.. od Proc. Dietricha řád. sw. Bened. W Praze u K. J. Hraby 1716. 4. listů 10.

693. Vox clamantis sine voce: Aneb Jan mlčjcý, plod nebeský etc. Od Fr. Jozefa Hedla, děkana Čelakowského. W Praze v Barbory Fr. Berynkerowé 4. 1717. listů 11.

694. J. Ign. Libertyna a) Diva Ludmilla vera vidua t. g. Sw. Ludmilla wdowa oprawdowá při slawnosti weyročnj.. 1718 w Hoře Kutné v Giř. W. Kyncla 2 archy, w 4. b) Divus Ignatius Verus in Eccl. Rom. operarius, t. g. Hynek sw. a Cýrkwj P. s towaryšstwem swým dělnjk oprawdowý. Od J. Ign. Libertyna. W Kutné hoře v Giř. W. Kyncla 1720. 4. c) Sw. Antonjn Paduanský muž mnohých titulůw wznešených hodný, (káz. w Plzni) od J. Ign. Libertyna. W Praze v K. J. Hraby 1722. 4. listů 8. d) Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetedlný 1727 4. listů 6. e) Swatý Jan Nepomucký muž swatý a nepřemožený... při slawnosti třjdennj w Rakownjce wetěný Inj neděli po sw. 3 králjch od J. Libertina far. Meytského 1730 8. Ledna. W Praze u v K. J. Hraby 4. listy 4.

695. Nowý koráb Noëmowý, který v prostřed baurky kacýřské se wznášel, město Plzenské. Od Ad. Kratochwile řádu kazat. W Praze 1718 v J. W. Helma 4. listů 11.

696. J. Wácl. Zykm. Fryd. Steydla z Greiffenwehru a) Slunce ustawičně na poledne swjtjcý sw. otec a patryarcha Dominik řád. kaz. a růžence sw. zakladatel 1718 w Praze v J. W. Helma 4. listů 9. b) Lauretauský domeček w sw. lese, dwě mjle od Prahy za bjlau horau ležjcý, neyprwněgšj w tomto králow. českém a okolnjch kragjch r. 1623 wyzdwjžený.. skrze J. Nep. Wácl. Steydla z Greyffenwehru. W Praze v J. K. J. Hraby 1725.

697. Adama Symonidesa Kázanj přistupugjcý, kteréžto w nowě k auřadu powolaný, wykonáwal. W Žitawě v Mich. Hartmaua 8. 1718.

698. Dwa haljři měděnnj do pokladnice vwrženj t. g. dwě zhotowené kázanj ke cti sw. Aurelia Augustjna Hypponenského w Afryce biskupa. Od Wácl. Ant. Grubera. W Praze v Wolfg. Wyckharta 1719.

699. Seraffinský Šalomaun František přemáhage maudrost krále Šalomauna (káz. na den portiunkule). W Praze v Giř. Labauna 1719. Skladatel gest J.. Ad. Pauljn.

700. Michala Pelišoty a) Dwa spolu gak w proroctwj a narozenj tak swátosti a smrti sobě rownj t. sw. otec Dominyk.. a sw. otec František. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 1720 4. b) Lidumila aby byla Bohumila t. Wys. vroz. slečna Mar. Lud. Antonia z Rzjčan.. w den obláčenj gegjho v sw. Panny matky Kláry (chron. 1720) W Praze v K. F. Rosenmüllera 4. listů 8. c) Sw. Jan Nepomucký kanownjk Pražský mučedlnjk božj etc. 1725 w Praze v Karla Joz. Geřábka 4. d) Láska boha k Peregrinowi, láska Peregrina k Bohu. W Praze u K. J. Hraby 1727 4. listů 10. e) Gazyk božj mučedlnjka Páně Jana Nepom. kanownjka Pražského 1728 w Praze v K. Joz. Geřabka. f) Hwězda raunj, dennj, wečernj diwotworce.. Jana Nepomuckého, po slawnosti 8dennj sw. Wyhlášenj. Od Mich. Pelišota 1730 w Pr. y J. Emlera fol. 10 listů.

701. (Deest titulus) Kwjtkowé na paušti Emmautynské sebranj etc. kázanj 1720?

702. Wogt. Dobrohlawa a) Quaestio de voce t. g. Otázka o hlasu před časy sw. Janu křtiteli od kněžj a jahnůw Jeruzalemských podaná. Nynj o sw. Janu Nep. w Hradcy Král. předložená (chron. 1721). b) Cti ochránce podiwný gazykůw skrotitel sw. Jan Nepomucký w chrámě swém, w Král. Hradcy... oslawený dne VII. měsjce Cžerwna roku tohoto(chron. 1723) W Hradcy Král. v W. J. Tybely. w 4.

703. Blahoslawenstwj očj lidských od králůw a prorokůw zdáwna widěti žádané, od křesťanůw skrze prawau a sw. maudrost na křjži K. G. šťastně spatřené, které před slawnostj Powýšenj Křjže sw... w Litomyšli předložil P. Hyacinthus a S.

Philippo Nerlo Schol. Piar. W Litomyšli v J. Kamenického 1722. fol. listů 7.

704. Ferd. K. Reissmana a) Nevhasytedlný oheň lásky při chrámu Páně sw. křjže (chron. 1722) t. g. sw. Jan Nepomucký vstawičně hogné dary a milosti wšem swým wěrným ctitelům od boha wygednáwagjcý. b) Dwě sprostné kázanj o čisté a sprostné lásce gak k bohu tak y bljžnjmu w prawem a lewém oku sw. Martyra biskupa a wyznáwače.. od Ferd. K. Reissmana. W Pr. v Joach. Kamenického. (Kdiž se slawilo milostiwé léto (chronog. 1724) w 4. c) Dwě kázanj o sw. Martinu. W Praze v Jonat. Kamenického 4. 1725.

705. Ign. Sigm. Kardyana Oheň nebeský od neymocněgšj-ho boha na zem z nebe wyslaný, t. sw. Ignatius z Lojoly (1722) w Praze v Barb. F. Berlngerowé 4. listů 16.

706. Jak. Felixa J. Pachra, far. Měřinského Wys. důst. a wys. wčenému P. Frant. Julianowi, hraběti a Breyda, biskupu Hypponenskému, kardinala z Schrattenbachu biskupa Holomauckého Generali Vicario Joannes a Nepomuk. na zelenau horu bljž Žďárskeho kláštera uwedený 1723 bez m. w 4. A-K. b) Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, quae monasterio et populo Sarensi fecit. R. et Illus. D. Fr. Julianus D. G. episcopus Hipponensis etc. Brunae typis J. Max. Swoboda 1723. 4. A-K. Gest mimo látinský vwod a zawěrek káz. české od Jak. F. J. Pachra při poswěcenj chrámu Žďárského sw. Janu Nepom.

707. Vigiliae Joanneae festum eiusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nepomuceni floridissimae virtutum aetates (české káz.) a Wenc. Ign. Blowsky. Pragae typis haeredum Labaunianorum fol. 1724. listů 11.

708. Křjž sw. gak někdy potupně zatagen, tak zase slawně wygewen.. w chrámu P. sw. Wáclawa w G. M. C. obořе Kladrubské od Joz. J. Střelského far. Wosického 1726 w Litomyšli v J. Kamenického 4. listů 8.

709. Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Křjže prwotnjho Serafjnské Panny a panenské matky Terezye duchownjho syna prwnjho.. řádu Karmelit. otce. W Praze x K. J. Hraby fol. 1727. listů 6.

710. Krasospanilá hwězda hognými paprslkami rozličných ctnostj... se stkwancý, totiž sw. Norbert. sw. kanownického a wýhradnjho řádu prem. Otec a zaklad'atel. Od Bernarda Grubora řádu cisterc. 1727. W Praze v Joz. Šylharta, w 4.

711. Newinnost kagjcý welikost swátosti swatých Aloysia Konzági a Stanislawa Kostky z T. G. od Bened. XIII. za swaté wyhlášených. Od Jak. Wácl. Heityga 1727. W Hradcy Gindřichowém v Jana Ferd. Jakše 4.

712. Norbertynské sedmistwo w letu 1085 začaté w postupnosti swé, sedmi paprslkami wyswětlené w l. 1127 k arcyb. důstogenstwj wywýšené, po wykonaném sedmerým sedmistwu w l. 1134 dokonalé a na to w l. 1627 wyzdwjžené, nynj

27

ale 1727 gakožto stým obnowené a na kazatedlnicy chrámu P. Hory Syon. od Joz. Myky prälata Doxanského představené. Wytišt. w Litoměřicých v Fr. Giř. Škrochowského 1727, w 4.

713. Bartysa kázanj o sw. Janu Nepomuckém na zelené hoře Žďárské. W Praze v Mat. Ad. Högra fol. 1728.

714. Nowá wšeho swěta wogna proti tělu, swětu, ďábla pod praporcem sw. křjže.. slaw. bratrstwu sw. Křjže, w Litomyšli (káz.) od Victoryna od sw. Křjže téhož bratrstwa praesida W Praze v Joach. Kamenického 1728. 4. listů 14.

715. Oko swjce těla t. g. sw. Martin stáda Krystowého bedliwý pastýř, při installacy D. W. P. Jana Rudin(a) při sl. kostele sw. Martina w starém městě Pražsk. w nowě dosazeného far. Od Fab. Wesely(ho) T. G. 1728. W Praze v Joach. Kamenického fol. listů 12.

716. Ctnosti a swattosti prwomučedlnjka sw. Štěpána dokonalý následownjk.. sw. Jan Nepomucký. Od Zděnka Giřjho Chřepickýho z Modliškowic 1729. 4. bez mjsta listů 8. Opět w Praze v Rosenmüllera 1730.

717. Duchownj hádka mezy weymluwnosti a mlčendliwosti od diwotworného a neporušeného gazyka pocházegjcý, při weyročnj slawnosti sw. Jana Nepomuckeho na Zelené hoře blјš klášt. Žďárského řádu cistercienského ležjcý. W Praze v K. Rosenmüllera 1729 fol. listů 8.

718. Znamenj na prawé ruce znamenj k dobrému sw. Jan Nepomucký. Od J. Matěge Hollana 1729 b. m. 4. listů 6.

719. Archa paně na trůn králowstwj nebeského donešena, též y korunau radosti neskonalé obdařená, nebo sw. Jan Nepomucký etc. od Ja. Melich. Cžecha, far. v swat. Ducha 1730. 4. b. m. připsáno magistrátu Rakownickému.

720. Iwana Knoblocha a) Dům zlatý na horách zlatých t. g. Marya Panna na Horách Gilowských. (káz.) W Praze v Jana Emlera 1730. 4. b) Požehnaná mezi ženami panna, totiž matka neysw. Marya Panna wšech panen čistota, která podle swého newinného početj wyobrazuge se skrze swětla nebeská.. skrze čtyry žiwly od Iw. Knoblocha 1731. 4. str. 149. (Gest pochwala P. Marye na kapitoly rozdělená o neposkwrněném početj s kázanjm o nawštjwenj P. Marye.) c) Pomocnice křesťanůw neysw. rodička božj Marya P. w obraze Staroboleslawském zazráčným rozhlášená. W Praze v W. Urbana Suchýho 1733. 4. listů 8. d) Stoletá památka pomocy vžitečné pomocnjkůw wěrných kapucynůw, kterak někdy okolo l. 1633 ku pomocy kaukole kacýřského po tomto sl. králowstwj českém rozsytého, k wykořeněnj powoláni byli, kterážto památka na oktáw 8. Listop. léta 1733. gest rozhlášena. W Praze v Labaunských děd. 4. listů 8. e) Angel w těle hřjšnjky přigjmagjcý k bohu na milost přiwádějgjcý Antonjn Paduanský. 1735. W Praze v J. J. Geřábka 4. listů 11. (Weř. bib. XXXIV. C. 329) f) Dwa spolu stogjcý towaryšj

vpřjmnj celého swěta ochrauitelowé Dominik swatý a František Serafinský. W Praze v J. Norb. Fického 1735. 4.

721. Gruntownj kámen král. Karlowského Now. m. Pražského za času Karla IV. založený sw. Jan Nepomucký. Od Jož. Ben. Schönpfluega z Gamsenbergu 1730. W Praze v Matěge Ad. Högra fol. listů 7.

722. Hortus conclusus. Zahrada skrze mlčenliwost zawřená sw. Jan Nepomucký. Od Patrycya Auspitzer(a). W Praze v K. J. Geřábka 1730 fol. 7 listů.

723. Kazatel prorocký w skutku y w řeči sw. Jan Nepomucký. (od Jana Krasla.) W Praze v Labaunskych dědiců 1730. fol. listů 10.

724. Plast strdi a rog wczel w zákoně starém sw. Jan. Nepomucký. Od Wogt. Burgera. W Praze v K. J. Hraby (1730) 4. listů 7.

725. Podiwné pozdwjženj po stupnjch mnohých ctnostj a diwných zázraků k swatořečenj a mezy swaté wyhlašenj sw. Jana Nepomuckého. Od J. Alex. Malce 1730. W Praze v sw. Kljm. fol. 5 listů.

726. Růže zlatá od G. S. papežské Bened. XIII. l. P. 1729. 19. Břez. poswěcená ... s. Jan Nepomucký. Od J. Rittera. W Praze v M. Ad. Högra (1730) fol. 10 listů.

727. Swatý Jan Nepom. přjkladná sůl pro zatagenj tagenstwj neporušená. Od J. G. Wil. Khoppa w 4. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1730. listů 11.

728. Sw. Jan Nepomucký zlatý Agnusko k horliwému srdcy přiwěšené, od Roberta a S. Ludmilla řád. Karm. W Praze v Labaunských dědiců 1730. 4. listů 9.

729. Albert. Rebmanna a) Wšecko troge dokonalé aneb swatá dokonalost a dokonalá swatost Jana Nepomuckého .. we třech barwách, t. g. w tolik ctnostech. W Praze v Joz. Geřabka 1730. 4. str. 29. b) Sara pět set let stará ačkoliw staroletá wšak předce celá spanilá a krásná ... aneb welebný a starožitný klášter studnice Matky božj bljž města Žďáru od založenj swého (1234) .. kwětaucý, od Alberika Rebmana, kláštera Zbraslawského professa. (1734), bez mjsta a tisk.

730. Matěge Lynka a) W tisýcých letech dwogj česká sláwa gedna swětská na Wyšehradě, druhá duchownj na Pražském Hradě, swětská patřjcý Přemyslowi knjžeti, duchownj .. Janowi Nep. 1730. W Praze v Labaunských dědiců fol. listů 7. b) Sedlo tagné a práwě swaté spjcýho Miroslawa, od kteréhož .. w Sedlcy pocházý wšechna sláwa ... skrze zachowánj wel. swátostj oltářnj, která přes 400 let od horliwých katolikůw ... poctěna byla. W Praze v K. J. Hraby 1734. fol. listů 8.

731. Matěge Krátkého a) Památka w chrámu P. etc. W Pr. fol. 1730. (káz. ?) b) Mjsto ohně skrze kněze ctitele božj z oltáře oběti wzatého a skrytě schráněného, totiž hrob swatý ..., sw. Jana Nepomuckého, (1735) w Praze v M. Högra, 4.

list. 14. c) Memoriale in templo domini. Pamětné znamenj w chrámě P. sw. Jana Nepomuckeho. Od Matěge Kratkeho, far. v sw. Štěpana. W Praze v Žof. Kyrchnerowe (1761) fol. 17 list.

732. Hubatky (Jana Ign.) Kazanj o sw. Janu Nepomuckém W Hradcy Kral. v W. Tybely 4. 1730.

733. Arcana Almae Societatis J. juris publ. facta. Aneb zwlásstnj tagnosti a skrytj pokladowé wel. tow. P. G. pro obecnj dobre zgewenj, od J. Ad. Swobody. W Praze v K. J. Hraby. 1731. 4. listů 13.

734. Frant. J. Bartona a) Catulus Leonis rugiens. Lew řwaucý, z gehožto vst wyšel rog wčel a plast strdj Norberta sw. Lewa djlem proti neřestem řwaucýho, pohádka Samsona w chrámě klášt. Doxanskeho dokázany od etc. W Praze v J. Kamenickeho 1731. 4. listů 17. b) Coelum novum... Nebe nowé, kteréhožto powýšena gest slawa nad wšechna nebesa, totižto: Norbert swatý. 1732 w Pr. v Joach. Kamenickeho 4. listů 14. c) Wjnice w krwi wštjpená proto že zwolená... na den instellacj D. C. H. P. Pawla Fabiana Czechury, far. městys Wranýho. (káz.) 1734. W Litoměřicých v F. G. Škrochowskeho. 4. A-E3. d) Fidelis et prudens dispensator.. Wěrný a opatrný wládař, kterého vstanowil Pán nad čeledj swau sw. Jozeff Krysta otec neywěrněgšj neyvrozeněgšj panny a ženy mezy wšemi ženami neywzněšeněgšj ženich. W Praze v J. J. Geřábka 1736 fol. 9 listů.

735. Ant. J. Wokauna a) Pulchri gressus in calceamentis filiae principis; pulchri gressus in laceramentis filii comitis. Aneb: Roztrhaný šat sw. Bernarda slawně se stkwěgjcý. W Praze v J. K. Hraby 1731. 4. listů 14. Opět v Fr. Hladkého 1754. 4. b) Kázanj o sw. Bernardu, přetištěno w Praze v Fr. Hladkého. 4. 1754.

736. Leop. Swoiského a) Regina saeculorum Králowna wěků stoletnjm bleskem milosti a zázraků oslawená... Marya Panna.. na sw. Hoře. W Praze v J. K. Hraby (1732) fol. listů 9. b) Sedlecensis Cistercii Religio. Sedleckého cistercu řehole neyswětěgšj před wěkem 600 zrozená. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 1743. fol. 19 listů.

737. Ferd. Ant. Grima a) Sw. Jan Nepomucký Pražský kanownjk Patron český l. 1722 nu Horu zelenau staroźitného kláštera Ždiarského za zlatého hospodáře vwedený l. 1732 na weyročnj slawnost geho dne 16. Mäge za wěrného pijtele a obranu sylnau postawený. W Litomyšli v J. Kaminického 1732. fol. 9 listů. b) Divus Joannes Nepomucenus quasi florens oliva (chronog. 1734) t. g. sw. Jan Nepomucký kwětná a plodná oliwa (chronog.) na žďarskau zelenau horu při weyročnj slawnosti postawený od Ferd. Ant. Grýma. W Král. Hradcy v W. J. Tybély fol. (1734) listů 7.

738. Phoenix redivivus... od Pat. Adalberta a S. Tobia Carmelit. W Praze 1732. 4. (Gest kázanj při slawném přene-

ženj statue Marye P. do obnoweného kostela sw. Petra a Pawla na Zderaze.)

739. Eugen. Radla a) Česko-sláwa dokonalosti králowské wznešene ctnosti.. aneb sw. Wacslaw, mučedlnjk P. W Praze v Matěge Ád. Hegra, 1733. 4. b) Neywětěgšj krwe mzda aneb wznešeny poklad přehrozneho zadosti včiněnj Kr. swatému otcy Frantiskowi za sladkau portiunculy neb částku daný. W Pr. v Mat. Adama Hogra 1733. 4. c) Přatelske Echo neb gekot od zelené hory slawne mlčenliwosti a slawne wýmluwnosti na nebi y na zemi t. g. sw. Jan Nepomucký. W Praze v Matěge Högra, 4. (1735) A-D. d) Vale w zapomenutj marného swěta a swoboda synůw božjch w klášterskem rági zamknutá t. g. vros. stat. rytjř P. Joannes Ernestus, nynj w řeholi R. Frater Edmundus Goltč skrz swau professi.. wyobrazen. W Praze v M. A. Högra (1735) fol. listu 9. e) Kazanj na den slawne mše po dokonalých 50 letech P. Fryd. Winše. W Praze v Matěge Högra, 4. 1737.

740. Matěge Bartysa a) Růže nad potoky wod wsazená bjlá y červena aneb sw. Jan Nepomucký.. na Skalce káz. W Praze v Mat. Adáma Högra (1733) fol. 12 listů. b) Pugna felicitatis Moravicae cum infelicitate.. t. g. wogna štěstj Morawského s neštěstjm. W Praze Matěge Högra 1734. 4. listů 12 c) Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia eccl. Polessuviensis.. t. g. Znamenité matky chrámu Welehradského znamenitá dcera chram Polesowsky.. na den w nowě poswěcowanj, od Matěge Bartysa, přewora klášt. cisterc. Welehr. W Praze v Matěge Adama Högra 4. (1740) 11 listů.

741. Sw. Jana Nepomuckého weliká wznešenost a wážnost při weyročnj slawnosti sprostau řečj představená. W Praze v J. J. Geřábka 1735. 4.

742. Hic datus est vobis superabundans thesaurus sine defectione, t. g. Důležitý cti a powěsti y wšy potřebnosti poklad bez nedostatku, totiž: tři sta a padesáte roků stkwěgjcý se gazyk sw. Jana Nep. od Wácl. Ign. Henneta. Pragae typ. haeredum Labaunianorum (1734) fol. listů 6.

743. Z sprutka (zprudka) tahnaucý do žiwota wěčneho magnet (chron. 1734) t. g. sw. Křjž... od M. Wácl. J. Kupschyny, far. Kruhského. W Praze v K. F. Rosenmüllera 4. listů 11.

744. Dobrý pastýř dlauhého wěku.. kterého w paměť wwedl l. 1735. 1. Máge na den slawné Mše sw. po 50 letech kněžstwj D. C. H. P. Frydr. Wynše, kněz Ewgen Radl. W Pr. v M. Högra 4. A-C2.

745. J. Joz. Khela a) Nepomucena mater aneb Nepomucká Matka, když dcera gegj Ždiarská.. ad ter secundas nuptias.. pospjchá, 1735. W Praze v J. Kamenického, fol. list. 4. b) Novus virgineus pontifex Virgo Maria aneb Nowý panenský biskup Panna Maria newěstě Ziarské aneb weleslawnému s. weyhradnjho

cistere. řádu klášteru fons Mariae studnice Marye nazwanému když ona po 5 wěku od swého prwnjho založenj k 6tému šťastně ad ter secundas nuptias k šťastné swadbě pospjchá, a dne 28. Aug. 1735. s. řádu w osobě s. Bernarda se zasnubuge (gak malowaná wjtězná brána vkazuge) přistogjcý; od etc. představený. W Litomyšli v J. Kamenického 1735 fol. 8 listů.

746. Neywyšij cedr na hoře Libanské štjpený t. Jan Nepomucký diwotworce.. pobožným pautnjkům na zelené hoře Žďárské.. od Mart. Joz. Zaurka, děkana Teleckého představený. W Litomyšli v J. Kamenického 1735. fol. listů 9.

747. Žena krásná náramně Sara v zrcadla t. g. Starožitný a slawný tehož gmena klášter Zdiarsky sw. weghradnjho řádu Cisterciennského Studnice Marye nazwaný, od Kar. Borromea od sw. Remigia řádu bosáckého sw. otce Augustina klášt. Německobrodského. W Litomyšli v J. Kamenického 1735. fol. 12 listů.

748. Eligia od sw. Giřjho a) Nebeský wůdce hwězda za onoho času tři krále wedaucý k Krystu, nynj množstwj swatojánských ctitelůw wedaucý k sw. Janu Nepomuckému. W Litomyšli 1736. fol. 10 listů. b) Krystus Gežjš od trnj swých smrtedlných auzkostj gemu od hřjšných člowěka žádostj nasytých w zahradě Getsemanské krwawým potem zbarwený, a co růže mezy trnjm se čerwenagjcý, r. 1741. W Praze v G. Labauna fol. 10 listů s obrazem.

749. Joz. Hána S. J. kázanj w Plzni držené, w r. 1736. 4. (dowozuge, že po zkáze Jeruzalema bůh sobě Plzeň za nowý Jeruzalem wywowil.) (s. tit.)

750. Mater aeterni luminis.. Matka swětla wěčného Marya na wýsosti wjtězugjcý cýrkwe.. w starožitném Rušanském obrazu oslawená. W Hrad Král. v W. J. Tybely 1737 fol. listů 6.

751. Fr. Ign. Gregora a) Nova et gloriosa.. Nowá a slawná w rytěřugjcý cýrkwi Judith heroina nad modloslužebnostj pohanskau swjtězytelkyně sw. Panna Barbora kr. swob. hornjho města na horách Kutnách patronka 1737. W Hoře Kutné v J. W. Kyncla 4. listů 9. b) Kázanj na den bratrstwa pod tytulem Gežjše etc. v Gif. Kyncla. W Hoře Kutné 4. 1737. c) Pretiosa in conspectu Dom. mors S. S. ejus. Předrahá před oblićegem P. smrt swatých geho.. w Sedlicy welesl. bratrstwu pod tytulem Gežjše, Marye a Jozefa, též 14 sw. Pomocnjků (1737). W Kutné Hoře v G. W. Kyncla 1738. listů 9 w 4. d) Prowázek třj pramenkůw k nesnadnému roztrženj, nýbrž k záwazku dosahnutj swobody sláwy synůw božjch t. swato swatý Růženec trognásobného tagenstwj, radostného žiwota, bolestného vtrpenj a smrti P. G. K. a neysw. matky Mar. P. 1738. 4. w Kutné hoře v G. W. Kyncla.

752. Od wěčnosti za manželku boha neskonalého wywolená Marya panna, kteráž w zázračném obrazu, w dědičné hrab. Millesimowským patřicý, otc. Od Wácl. Fr. Hanzeli 1737 w Kutné Hoře v G. W. Kyncla 4. listů 17.

753. Golgothegský ze wšech země kiowin neypodiwněgšj, nade wšechno ce'rowj neywznešeněgšj božského tagemstwj plný wiuný kmen neysw. křjže, na kterém K. G. wisel, od Nywarda Cervely řádu cisterc. W Litomyšli v J. Kamenického 1738. fol. listû 8.

754. Moře pro plnost wod, t. g. Milosti Marya od Angela proto nazwaná milosti plná od J. Norb. Platzera. W Praze w arcib. Imp. 1738 w 4. listû 13.

755. Nomen et omen Patris in filio t. g. Gméno s skutkem otce w synu, totiž blahoslawený Serafinus z Hory Granario tak prawené řádu menšjch Serafinského ponjžený bratr od Fr. Xaw. Czapka, kaplana Hradišťského. W Praze v dědicû Hrabowských. (1738) fol.

756. Pokorná služebnice podlę swé weliké Panj matky Páně we wšem se sprawugjcý sw. Juliana Falconina služebnic třetjho řádu rodičky božj zakladatelkyně, od Wogtěcha v swat. Tobiaše řádu Karmel. W Praze v dědicû Hrabowských 1738 w 4.

757. Weliko swatý Jan Nepomucký diwotworec wyznáwač a mučedlnjk Páně na zelené Hoře w Morawě nad sl. klášterem Žďarským sw. řádu cisterc. poctěný. Od Zdenkona Walcera. Wytiskl nehodný ctitel téhož s. Jana Impressor Kutnohorský (chronog. 1738) fol. 9 listû.

758. Radostné narozenj neyblahoslaweněgšj králowny nebes Marye P. Od Tom. Girtha kanow. reg. lateranenského 1739 w Praze v J. J. Geřábka. 4.

759. Ben. Joz. Pretljka a) Lingua trium saeculorum, t. g. Weyřečný trogjho wěku gazyk, njmžto netoliko obnowen gest okršlek swěta, nébrž y uměnj oswjceno, kunst nad giné kunsty knihotiskárna při weřegné třjstaleté slawnosti od wynalezenj swobod. kunstu typographického, které se stalo l. P. 1440 snažnostj a schopnostj Jana Guttenbergia rodiče a wlastence Kutnohorského od B. Pretl. křjžownjka s čerweným srdcem. W Praze v J. K. Hraby 1740 fol. 8 listû. b) Liber scriptus, intus et foris. Kniha popsaná wnitř y zewnitř, t. g. Swatý křjž etc. bez m. 4. listû 9 (1744).

760. Mágowý kwjtek před oblječegem králû zwelebený, t. g. sw. Jan Nepomucký. Od Prok. J. Schucknechta, kaplana w Kostelcy nad Labem. W Praze v K. J. Rosenmüllera 1740. 4.

761. Modicum: non modicum sed gloriosum. Maličko: ne maličko nýbrž slawné.. w Plzni kázanj od Wácl. Pražáka řádu kazat. 1740 w Praze v J. K. Hraby fol. 10 list.

762. Nowý Simeon podlé řádu Melchisedech při slaw. památce prwnj mše sw., kterau W. P. Marian z hrab. rodu hrabat z Wěžnjk řádu křjžownjkûw reg. präm. bohu oběluge, od Dominika Nowáka řádu kaz. (1740) fol. w Praze v J. K. Hraby 8 list.

763. Slawný a radostný wûz 10,000 mnohonásobný t. g. Marya neposkwrněně poczatá ctitelû též bratrû a sester sw. růžence rychlá a hogná spomocnice (chronog. 1738) Od Max. Ru-

dol'a Stoss(a) far. Nadě₃owského. W Praze v Korb. Fického. (1740) w 4. A-D5.

764. Quidoua Bleyweyze Cistercium, t. g. e. řád Cistersterc yenský po šestém wěku w sw. audolj Sedlickém slawný. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 1741 fol. 14 listů.

765. Kryst. J. Foršta a) Čistá holubička čistého ženicha K. Gež. sw. panna Školastika. 1742 w Praze v J. Korb. Fického fol. 7 listů. b) Kněz weliký w zásluhách sw. biskup Mikuláš s pěti hř.wnami biskupských ctnostj dobře hospodařicj w chrámu w Benešowě 12 Pros. 1751 představowal kněz malý Kryst. J. Foršt. W Praze v W. Urb. Suchýho 1752. fol. 7 listů.

766. Chwalosláwa tjm staroži'negšj tjm nowěgšj weleslawného a starožitného kláštera Sedleckého. Od J. Swobody T. G. 1743. W Praze v sw. Kljm. fol. 12 listů.

767. Ant. Jarom. Dwořáka z Boru a) Diwotworné wjtězstwj me'otekaucýho včitele a Claravallenskýho Opata sw. Bernarda. W Praze v K. Fr. Rosenmüll'era 1743 fol. 13 listů. b) Kázanj šestisteleté památky Sedlecké fol. 1743.

768. Eucharistica Sedlecensis Cistercii. Djkočinná pobožnost kláštera Sedleckého swat. řádu Cisterc. 1743. 18 Srpna po wyplněnj 600 let. W Hoře Kutné v G. W. Kyncla 1743. fol. 8 listů.

769. Eucharisticon saeculare Deo... Stoletnj djky bohu wěkůw Páně složené w Litoměřicých od Wácl. Stařjmského S. J. 1743. W Praze v sw. Kljm. fol. 6 listů.

770. Funiculus triplex, t. g. Prowázek trognásobnj wěčné čistoty, dobrowolné chudoby a dokonalého poslušenstwj při profesy Terezye z Wlkanowa w řádu sw. Woršily w Kutné Hoře 1743, w Praze v J. J. Gsřábka fol. 8 listů.

771. Sw. obora čisté radosti a gisté bezpečnosti zwjřátkům P. připrawená (chronog.) káz. z přjležitosti wkročenj do řádu s. Woršily w Kutnách Horách vroz. slečny Terezye z Wlkanowa. W Praze v Johany Kaudelkowé 1743, fol. 7 listů.

772. Applausus Urbis Brunensis... Aneb Plesánj města Brnenského skrz obdržené od hlaw. Šwedského nepřjtele wjtězstwj. Od Patera Hugona Otmanského. (1745) fol. b. m. listů 5.

773. Recessus Martis Suecici. To gest Památka stoletá, co Šwegda od panowánj, kteréžto nad Brnem skrz těžké obleženj pohledáwal, r. 1645 odstaupiti a.. odtahnauti přinucen byl. Od Frant. Schupplera. (1745) bez mjsta a tisk.

774. Korauhew křesťanstwa tryumf G. Kr... křjž swatý. Od Bern. hrab. z Wěžnjku. 1746. W Praze u Johany Kaudelkowé w 4.

775. Maria virgo regiae urbis Brunensis a Sueco obsessae patrona. Ab Antonio Ferd. Dubravius (sic) 1747 fol. 5 listů.

776. Sanctitas coronata. Swatost korunowaná sw. Fidela z Sygmaryngu a sw. Jozefa z Leonissy ze sw. Seraf. kapuc. ř. na slawnost gegich, 1747. W Praze v K. Hraby fol.

777. Gasné swětlo slunečnj sw. panna a mučedlnice Apollena, na den slawnosti gegj od P. A. G. neymenšjho z Conventu sw. Spasytele, ten čas Philos. lect. W Praze v Ign. Prušy 1748. 4.

778. Trojčest od trognásobnj zásluhy splozená 1748. W Praze v Ign. Prušy, 5. (Kázanj při 50 lete prjmicj P. Frant. Brodského z Zilowa, křjžownjka s čerw. srdcem, od Frant. Raffáele Koliandra.)

779. Welká panna sluncem oděná a 12 hwězdami korunowaná nad měsýcem stogjcý, w rogi spatřená, aneb klášter Panenský sw. Gířj rog zemský, kterého druhá žena apokalyptská sw. panna Školastyka, gegjžto zgewenj vzřel etc. Frant. W. Kyba, kaplan v sw. Wácl. W Praze v Žof. Rosenmüllerowé 1748. 4. (gest kázanj na weyročnj slawnost sw. Panny Scholastiky w chramě sw. Gířj.)

780. Tom. Xav. Laštowska z Hulčina čtwrtý článek wjry katolické na postnjm kázanj předložený. W Impr. Akad. 4. 1748.

781. Čest a chwála kterau blahosl. Jozefowi Kalazanskému pobožných škol fundatorowi od neysw. otce pap Bened. XIV. odewzdal.. Joan. Ivanovicz Vice-Archidiacon Liptowsky a far. swatomikulášky z přjležitosti prwnj mše sw. W Trnawě Impr. Akad. 1749. 4. listů 8. (zatrbuge slowačinau).

782. Horliwě zúwjcý pokánj sw. kazatel k welikému milostiwému létu sw. Jan Nepomucký při slawnosti bratrstwa pod gmenem téhož sw. wyzdwjženého w kostele sw. Wjta. W Praze 1751. v Fr. K. Kladkyho fol. 4 listy.

783. Prawý den a zázrak božské milosti sw. J. Nepomucký. W Praze v Fr. K. Hladkyho. 1752. fol. 6 listů.

784. Křjž w rozkošech wštjpený nad zlato a topas dražšj sláwau obwinutý, aneb rozkoš, poklad a sláwa od Boha wtěleného prw na křjži hledaná a nalezená. Kázanj na den slawnosti nalezenj sw. křjže, od Ludw. Norb. Koldinského. W Pr. v W. Urb. Suchýho. 1753. fol. 8 listů.

785. Sylná krása totižto Marya Panna přemožitelkyně kacýřstwa nepřemožená a proto de Victoria.. při weyročnj památce z wjtězstwj nad kacýři l. 1620. W Praze v J. J. Geřábka 1753. fol. 6 listů.

786. W obrazu Krystowém Jan Nepomucký wyobrazený. 1753. W Praze v F. K. Hladkého. fol. 4 list.

787. Josefa Kaukola a) Rubus incombustus sw. Jan z Nepomuku, 1754. W Praze v F. K. Hladkého fol. 9 listů b) Fortior armatus quam Sema. Sylněgšj oděnec nežli Sema bogugjcý na poli Izraelském t. g. sw. Jan Nepomucký. W Praze v Fr. Kyrchnera 1757. fol. 9 list.

788. Včitel nebeské maudrosti naproti maudrosti tohoto swěta sw. Jan Nepomucký 1754. W Praze v F. Hladkého fol. 4 listy.

789. Zagatý rozum w rozgjmánj neysw. trogice božské, od Wácl. Fr. Wallprechta. W Praze 1754 v Ign. Pružy fol. 6. listů.

790. Vas in honorem sanctificatum. Nádoba cti poswěcenj t. g. od boha poctěný sw. Jan Nepomucký, 1755. W Praze v F. K. Hladkého fol. list. 4.

791. Welesławné arcybratrstwo... sw. Jana Nepomuckého wšem spoluaudům s přiloženým duchownjm nepomenutjm spasenj a požehnánj winšuge 16. Mágo 1758. W Praze v F. K. Hladkého fol. 3 listy. (Gest nepomenutj duchownj bratrstwa swatojanskému na způsob řečí, aby se modlili za duše spoluaudů w očistci, gakowáž wydáwána bywala k poznamenánj zesnulých audů téhož bratrstwa).

792. Wůle lidská w nešenj swého křjže s wůlj a prozřetedlnostj božskau sgednocenu býti magjcý.. totiž sw. křjž na ramenách swých nesauc.. od Pawla Wikt. Keperta. W Praze v F. H. Kyrchnera 1758. fol. 6 listů.

793. Prawý čas k mluwenj dle přjkladu mlčendliwého řečnjka sw. Jana Nepomuckého k následowánj wel. bratrstwu s. J. Nep. předstawený 1759. W Praze v Jak. Šweygera fol. 4 list.

794. Prawý čas k mlčenj dle přjkladu mlčendliwého dobrořečnjka sw. Jana Nepomuckého k následowánj bratrstwu... 1760. W Praze v Jak. Šweygera fol. 4 list.

795. Regnum purpuratum Králowstwj neydražšjm šarlatem ozdobené, 1760. W Praze v Žof. Kirchnerowé fol. 17 listů. (historicky-chwalné kázanj ke cti dwau nowých kanownjků staroboleslawských.)

796. Pilný dělnjk pro čest a sláwu božj sw. Fr. Xaw. Indiansky apoštol z T. G. Od Hiacyntha Fabritius(a). W Praze v sw. Kljmenta, 1761. 4. listů 6.

797. Prawý čas k mluwenj a prawý čas k mlčenj dle mlčendliwé dobromluwnosti mlčendliwého Dobrořečnjka a diwotworného mučedlnjka s. Jana Nep. 1761. W Praze v J. Šweygera fól. 5 list.

798. Prawý čas mlčenj a prawý čas mluwenj w přeswatým saudu pokánj dle pod tagnau spowědj newygewitedlnostj hagené mlčendliwosti.. s. Jana Nepomuckého, 1762. W Praze v Jak. Šweygera fol. 6 listů.

799. Wjtězná Debbora nad Zyzarau t. Marya Panna... wjtězytelkyně kacýřstwa.. de Victoria.. nazwaná při weyročnj památce na wjtězstwj 1620 na Bjlé hoře, od Ant. Solnaře. W Praze 1762. v Fických a Hladkowských dědicůw 4. listů 10.

800. Prawý čas k mlčenj a prawý čas k mluwenj neporušeného gazyka diwotworného mučedlnjka, sw. Jana Nep. 1763. W Praze v Jak. Šweygera fol. 4 list.

801. Neyhodněgšj milownjk Gežjše vkřižowaného sw. Jan Nepomucký s Krystem na křjž zawěšený.. 1764. W Praze v Jak. Šweygera fol. 7 listů.

802. Neyhodněgšj miláček Gežjše vkřižowaného ku příkladu následowanj sw. Jan Nepomucký. 1765, w Praze v Jak. Šweygera fol. 8 listů.

803. Centifolia rosa mystica. Růže stolistná tagemstwj plná z Monserratu ze Španěl do Čech přesazená na wrchu Bezděz, ke cti a chwále P. Maryg monserratske 1766. W Praze v Jak. Šweygera 4. A-H. (kázanj s popsánjm wrchu Bězdězskeho.)

804. Neyhodněgšj miláček Gežjše vkřižowaneho w sláwě stkwaucý diwotworec a mučedlnjk sw. Jan z Nepomuků, spolu s Krystem vkřižowaný w swatopočestnosti etc. 1766. w Praze v Jak. Šweygera fol. 9 listů.

805. S. Jan z Nepomuku wěrný bohu a wěrný lidem 1767. w Praze v Jak. Šweygera fol. 5 listů.

806. S. Jan Nepomucký sůl země a swětlo swěta. 1768. W Praze v Jak. Šwygera fol. 5 listů. (Přjklad zlého způsobu psanj a plno germanismů.)

807. Ant. Fordiše Chwalořeč na den poswěcenj chrámu P. když swatá těla mučedlnjkůw božjch sw. Floryda a sw. Aurelia do slaw. chrámu P. neysw. rodičky božj Marye Panny na Nebe wzetj sw. a weyhradnjho řádu cisterc. pañenského brány nebeské blјž Tišnowa k weřegné vctiwosti wnešena byla. W Brně v Eman. Swobody 1769 fol.

808. Neporušený dosawade gazyk sw. Jana z Nepomuku, gakožto swědectwj lásky geho žiwobytj k bohu 1769. w Praze v Jak. Šweygera fol. 5 listů.

809. Swatý Jan Nepomucký w auřadu pobožného kněze, horliwého kazatele a wěrného spowědlnjka. 1770 w Praze v Kateřiny Šweygerowé fol. 6 listů.

810. Wěk osmý od založenj osadnjho kostela na Proseku, ku poctiwosti sw. Wáclawa. W Praze v J. K. Hraby. 8. 1770. (kázanj ?)

811. Swatý Jan Nepomucký ohněm lásky božj a bližnjho swyho hořjcý. 1771 w Praze v Fr. Aloy. Geljnek (ita) fol. 7 list.

812. Neporušený gazyk sw. Jana Nepom. gakožto nástrog geho nebeské odplaty 1772 w Praze v Fr. Aloy. Geljnka fol. 9 list.

813. Sláwa kostela sw. Matěge apoštola P. po 800 letech od založenj na Sfarce za Pruskau branau. Od N. Wácl. Conrád(a) 1772. w Praze v Johany Prušowy wdowy fol. 15 listů.

814. Slawné wjtězstwj s. Jana Nepomuckého nad swětem. 1773. W Praze v Fr. Aloy. Geljnek fol. 8 listů.

815. Chwalořeč o sw. a wjtězným mučedlnjku P. Gižj(m) na geho slawnost, w kostele na Hradě Pražském 1774. W Praze v Fr. Geřábka 4. od Frant. Heilmana str. 31.

816. S. Jan Nepomucký gakožto wěrný swědek P. G. Kr. 1774 w Praze v Fitských a Hladkowských dědicůw fol. 12 listů.

817. (Deest titul.) Kázanj. Pomoc lidská wrtkawá, swat. 14 pomocnjků pomoc stálá na text: Tito sami gsau pomocnjcy mogi w králowstwj 6 listů.

818. (Deest titul.) Kázanj ke cti sw. Františka Serafinsk. (poraučj gemu kazatel P. hrabète Frant. Arnošta Herm. z Waldšteinu a mladého panáčka hrabète Wincencinsa z Waldšteinu.) fol. listů 7.

819. Networského Legatio mortuorum ad vivos j. g. poselstwj mrtwých k žiwým, w kterém syce w Pánu vsnulé duše, wšak gešté w očistcy náramně se trápjcý etc. Rkp. weřeg. Bibl. XVII. B. 5.

γ. Pohřebnj.

820. Jana Zahumenského z Wolině kázanj pohřebné na památku rodu Pánů z Wřesowic a z Daubrawské Hory. 1636.

821. Jana Hodykya Superintendenta Trenčjnského kázanj pohřebnj 1637. 8.

822. Soporya kněze Theodora Spolupomocnjka w cýrkwi Trenčjnské, kázanj pohřebnj 1637. 8.

823. Jakuba Steffanydesa Přibislawského, Paraclesis Christiana. Kázanj pohřebnj 1637. 8.

824. Adama Wolfiusa Benešowského, faráře Njzno-Motěšického. Kázanj pohřebnj 1637 8.

825. M. Sam. z Dražowa a) Kázanj při pohřbu gednoho českého studenta 4. b) 10 pohřebnjch kázanj w shromážděnjch cýrkewnjch včiněných 4.

826. Pawla Krupia Pacowského Poslednj tůžebné křesťanské a pamětnj kázanj nad smrtj nenadálau P. M. Samuele Martiniusa z Dražowa. W Praze v dědiců J. Ctibora 1639. 4.

827. Kázanj při pohřbu Johany Cabelické rozené Woračické z Pabenic 1641. Rkp. weř. Bibl.

828. Poslednj odchod k wěčnému bytu G. M. Wys. vroz. Panj Anny Magdaleny Opprštorffowé, rozené Robmhapowé z Suché, panj na Častalowicých etc. † 1644. 23 Března. W Litomyšli v Mat. Březyny, 4. listů 10.

829. Pohřebnj kázanj vroz. Panj Barboře Markowé z Panchowa, Mikuláše Hrehusa měštěnjna Ilawského manželce držané od Joach. Kalynky. W Trenčjně, 1648 8.

830. In subitum obitum, na pohřeb P. Henrycha Straky z Nedabylic († 1634). W Litomyšli v Mat. Březiny 1655. 4.

831. Mathusalem, to gest o daru dlauhowěkosti 8. 1656. (kázanj pohřebnj.)

832. Kázanj při pohřbu newinného mládence Jarolima — Pana Giřjho Poka synáčka, držané od Laur. Molitoris, děk. Žateck. Wyt. w Praze 4. 1660.

833. Gasná zlatá hwězda Sternbersko-Lažanská, aneb pohřebnj kázanj nad nebožkau Wys. vroz. P. Marygi Max. Aureligj hrabjnkau Lažanskau, rozenau hrabjnkau z Sternbergka † 1665, 14 Unor. Od Wácl. Plewňowského z Tow. G. W Praze w Impr. akadem. 1665 4. listů 11, s wyobrazeným castrum doloris.

834. Wýchod a západ slunce na hoře Syonské, nebo kázanj pohřebnj nad smrtj Vincent. Macaria oppata 1670, od Jana Dlauhowského. 4. listů 10.

835. Vale aneb poslednj žehnánj a laučenj Wys. vroz. Panj Kateřiny Anny, roz. šlechtičny z Rziczan † 25 Září 1674. Od Ad. Hynka Mladoty z Solopisk, w Bystřicy administratora. W Praze v sw. Kljmenta. 4 listy w 4.

836. Kwjtek mágowý vwadlý, t. kázanj pohřebnj nad Wys. důst. P. Kandydem Šwendau, řádu premonstr. Od Frant. Frid. Žalkowskeho z Žalkowic 1698, w Praze v J. k. Gařábka.

837. (Sine titulo) Pohřebnj kázanj ke cti vroz. Panj Marye Magd. Heluersenowé, roz. hrabjnky z Dobrže (manžel gegj heytman krage Rakown.) 4. A-F2. (XVII. stol.)

838. Kniha žiwota t. g. řeč Zgew. sw. Jana kap. III. 5. w pohřebnjm kázanj nad P. Janem Dadanem měštěnjnem Žilinským, knihtlačitelem držaná. W Žilině 1704 (Dan. Krman spisow.)

839. Libitina Vindicata, zastánj smrti aneb řeč pohřebnj, kteráž smrt osprawedlňuge, když Leopolda I. Cjs. nám wzala, od Frant. Dubského T. G. 1705 kázanj držané na Horách Kutnách. W Praze v sw. Kljmenta 1705 fol. listů 7.

840. Truchliwý západ neygasněgšjho celé Ewropy slunce w žalostné smrti.. Leopolda I. od Frant. Daudlebskýho T. G. na Horách Kutnách v sw. P. Barbory držené 1705. 19 Srpna fol. 4 listy bez mjsta a tisk.

841. Strom spanilj pod Zelenau Horau w Městě Nepomuku zrostlj, teď w Radnicých vwadlj dwogictihodný kněz Danyel Franc. Claudius farář Města Radnic etc. Wyswětlil kněz Adam Hynek Hlawa, far. Drahnoaugezdský etc. 1718. W Praze wytiskl J. Wácl. Helm 4. listů 6.

842. Časné a nenádalé swěta opauštěnj wys. vroz. P. Ondřege Stupawského z Holjče, a Kr. Města Pezynka obywatele † 1726 rozgjmá Paulus Jacobaeus w Prešp. v J. P. Royera.

843. Služebnjk boha žiwého vroz. a mnohowážený Pan Dan. Knogler měštěnjn, kterak z gámy lwowé t. g. z mnohonásobného.. křjže skrze smrt 12 Okt. 1736 wyweden etc. od Mat. Augustinho s elegij slowenskau od J. Turza etc.

844. Bolestná žalost a žalostná bolest nad smrtj dobrotiwého otce, G. Knjž. Emin. P. Wolfganga Hannibala, kardinala z Schrattenbachu, biskupa Holomauckého 27 Srpna 1738 (káz. pohřebnj) od Joz. Dresera. W Holomaucy v Fr. Ant. Hirnle. fol. listů 10.

845. (Sine titulo) Pohřebnj kázanj na pohřeb P. Josefa Festvármegyey z Nemigye, G.G. K. General-Feldmaršal-laydinanta † 16 Juni 1743. w 4. listů 13. W Trnawě (poloslowacké).

846. Obraz člowěka sprawedliwého, t. g. Wys. vroz. P. Hunyady Ištwan slaw. stolic Telekowskeg a Samogiskeg etc. skrze pohřebnj kázanj we farském kostele s. Ladislawa w městečku Urmine 4. 1743, 17 Listop. přednešeny od Ign. Fr. Holzpek, bi-

skupského sekretaria a Ceremoniariusa. W Trnawè w Imr. Akademické 1744. 4. listů 20 (poloslowácké.)

l. Swatj otcowé.

847. Soliloquia, Manuale, Meditationes et Reguum S. Augustini, w Praze 1736. 8. Wydal ge česky Benignus Sychrowský.

848. Swatého Jeronyma žaltář krátce složený, w němžto wšecky modlitby a žalmowé wypsáni gsau. 8.

m. Milostiwé léto.

849. Zykm. Gdowského Poklad cýrkwe sw. otewřený, t. g. krátké wyswètlenj milostiwého léta. W Praze v dèdiců Štěp. Biliny 1626. 8.

850. Studnice milostiwého léta mocý kljčů stolice Apoštolské otewřená w kostele Blahoslawené Marye Panny před Teynem w kazatelském diskursu představená, w Praze 1677. 4. Wydal Giřj Rektoris str. 28.

851. Wypsanj krátké wšak prawdiwé wšech swatořjmské kat. Cyrkwe Ceremonyj a obyčegůw, které při otwjránj, gakož y w trwagjcým čase, a při skončenj milostiwého léta zachowané býwagj, a celý tento 1700. rok trwati budau. Z nèm. přel. W Praze v Wogt. G. Koniaše 1700. 4. str. 50.

852. Spráwa o Jubilaeum aneb Milostiwém létè 1721. W Praze v K. Fr. Rosemüllera. 12.

853. Jubilaeum neb wšeobecnj Milostiwé léto genž od Bened. XIV. propůgčeno gest. W Praze v Frant. K. Hladkýho 1751. 8. (s modlitbami) $1^1/_2$ archu.

n. Služebnosti cjrkewnj.

854. Pastwa duchownj Powinnosti gak pastýřů, tak owcý. 1626. 8.

855. Slaupek mešnj, to gest wyswètlenj tagemstwj swaté Mše e wšech Ceremonyj. které se při takowé službè božj vžjwagj, s přidánjm vžitečných Modliteb. W Praze v dèd. Štěp. Byliny 1630. 12.

856. Farář, to gest Spráwa a Spůsob, který netoliko od spráwcůw duchownjch ale y také od domácých při nemocných a vmjragjcých k spasytedlnému gegich z smrtedlného tèla wykročenj vžjwán být může etc. Sepsal P. Jan Poláneks, přeložil Řehoř Cžichowsky. W Litomyšli 1639. 8. v Matauše Wáclawa Březyny.

857. Zrcadlo náboženstwj, t. g. půwod, způsob. smysl. wýklad a vžitek wšech ceremonyj w cýrkwi katolické, od Gindřicha Ondřege Hofmana, dèkana w Nèmeckém Brodè. 1642. 8.

858. Duchownj tèšenj wšem lidem stonagjcým též Welebným P. P. Farářům, y giným Spráwcům duchownjm welmi potřebné a vžitečné. W Praze v Urb. Balt. Goliaše 1674. 12.

859. Albrechta Chanowského z Tow. Jež. Spráwa křesťanská s krátkým weykladem podstatnègšjch wècý, které každé-

mu křesťanu wěděti přjslušj. Přjpis zpráwce dědictwj s. Wácl. Probožiům, děkanům, farářům etc. prawj, že giž dáwno sepsána gest od Alb. Chanows. kterýž podlé přjkladu Martina Strakonického, faráře w Strašicí, wesnice a městečka obcházel, a to, co včil, sepsal. W Praze 1676. 8. Též r. 1678. 8. 1697, 1699. 8. v Rosenmüllera 1710. 8. v Kamenického 1733. 8. Gedná o wěcech cýrkewnjch, gako o masopustu, popelci etc. Čeština dobrá.

860. Jana Pazděrowského Služba božj aneb powinnost dwogj, farnjho osadnjho. W Praze w Impr. Arcib. 1691. 8.

861. Wácl. Pankracya Wychäusa O neyswětěgšj Nowého Zákona oběti Mše swaté Knihy na 11 djlůw rozdělené. djl 1, 2, 3, 4. W Praze v sw. Kljmenta za Jana Fr. Starka faktora 1699 4. Djl 5, 6, 7, 8. tamže r. 1701. 4.

862. Kratičky weytah pobožného cwičenj potřebný vměti před woddawkami sprostým ženjchům a newěstam, w Praze v Barbory Fr. Seryngerowy 1707. 12. str. 21.

863. Agenda ecclesiastica Slavonica t. g. Práce cýrkewnj, kterau ewangeličtj kněžj a včitelowé w králowstwj Vherském při službách božjch wykonáwagj. (bez mjsta) 1734 od Dan. Kermana (pod zpráwau Giř. Ambroziusa.)

864. Ewangelický pořádek k milosti Božj. w Břehu 1746. 8.

865. O potřebě nawštěwowánj domů, od Matěge Markowice 1747. (Spis ten w pietistských rozepřjch wydaný, gakž Horáni připomjná; w Tabl. Poe. III. 25.)

866. Poznamenánj wšech swátků, processý, zpjwaných měj sw. a giných pobožnostj, které se za žiwý(é) a mrtwý bratry a sestry skrz celý 1758 rok konati budau, pod rektorátem G. hrab. Excell. Frant. Wratislawa z Mitrowic. W Praze v Jg. Pružy 4. arch.

867. Wýkladowé swatých ceremonyj od Ferd. Sedliska w Hradcy 1772.

o. Bratrstwa a gich pobožnosti.

868. Sigismunda Gdowskýho Knjžka aneb poklad Karmelitůw duchownjch milostj wýklad a Odpustkůw, též patrná spráwa, co geden každý přigatý bratr a sestra w tom sw. bratrstwu činiti powinen gest. Z něm. W Praze v Pawla Sessya 1626. 12.

869. Regule neb Vstanowenj bratrstwa sw. Izydora oráče a woláka, při kollegi Tow. G. w Holomaucy založeného. 1635. 12. Opět bez m. a tisk. W Olomauci v Anny Alžb. Ettelowé. 1670. W Opawě 1743. 12.

870. Ctiwěnjk ke cti a sláwě rodičky božj do nebeské sláwy wzaté; k vžitku staroměstského bratrstwa pod týmž tytulem založeného. W Praze v J. Pawla Dworského 8. 1637.

871. Spráwa ctné a chwalitebné Congregacy wěřjcých Krystowých za swaté a blahoslawené smrti vprošenj, pod tytulem Narozenj rodičky božj P. Marye w kostele s. Benedykta kanownjka premonst. při kollegi sw. Norberta w Starém M. Pražském založené a wyzdwjžené 1641. w Praze (s modlitbami.)

872.. Hora zlatá Serafinská aneb Nawčenj Spolubratrůw a sester Arcybratrstwa sw. Frant. W Praze w Impr. Akadem. 8. 1646; item 1660. v Urb. Goliaše, 8.

873. Vstanowenj nowého bratrstwa pod tytulem Marye wšech wěrných vmrlých a vmjragjcých milosrdné patrony, které při nowém obrazu Marye bolestné matky w Prešpurce, s oblibenjm a schwálenjm Ferd. II. (III?) neydůst. P. Giř. Lippay arcybiskup Ostřehomský založiti ráčil 1646. W Praze w Impres. Akad. 1647. 12. str. 45.

874. Generálnj a wšeobecnj regule a prawidla bratrstwa neysw. rodičky božj Marye Panny z Hory Carmelu, k wžitku bratrstwa sw. škapuljře. (Leonard Kominek). W Praze v Urbana Goliáše 1654. 8.

875. Owotce z růžj neyswětěgšjho Arcybratrstwa sw. růžence blahoslawené panenky a orodownice hřjšnjkůw Marye, wydané od Tom. Nygryna, řádu sw. Dominika, kazatele v swat. Gilgj. W Praze v Urb. Goliaše 8. 1672. str. 636, též v Wácl. Helma 8. 1710. str. 652. regst.

876. Pole aurodné Seraffinského wzdělánj etc. aneb nawčenj spolubratrůw a sester arcybratrstwa Serafinského otce sw. Františka, w němž o bulljch papežských, o založenj a starožitnosti poswátného pásku wyznamenánj téhož regulých a odpustcých, též hodinky o Serafinském otcy, modlitby litanye y pjsně etc. (u sw. Jakuba w Praze) Wyt. w Praze v G. Černocha 1674. 12. stránek 174.

877. Záře nowá gména Maryanského na wrchu Chlumku wzešlá, aneb weleslawné bratrstwo neysw. rodičky božj pod tytulem gegjho přesw. Narozenj, při gegjm zázračném obrazu wyzdwjžené (s modlitbami). W Praze v Dan. Michulka 12. 1676. 5 archů.

878. Obyčegowé české kongregacý w starém m. Pražském pod tytulem Panny Marye 4. b. r. a m.

879. Spráwa krátká o slaw. bratrstwu s. Woršily 12. 1679.

880. Bratrská růžička obsahugjcý w sobě počátek zwelebenj odpustků, modlitby a pjsničky arcybratrstwa sw. růžence. (Po druhé) W Praze v Giř Labauna 1691. 8.

881. Kniha řádu bratrstwa a řeholy kůru Literackého města Žebráka 1695. Rkp. weř. Bibl.

882. Jakuba Jana Lenka Propugnaculum aneb bratrstwa Maryanského a swatowáclawského w staré Plzni bašty zbrogné. W Praze v H. Fr. Rosenmüllera 8. 1706.

883. Škapuljřského bratrstwa Poznamenánj wšech swátkůw, v J. K. Hraby 4. bez roku.

884. Rytjřstwo křjžowé aneb weleslawné bratrstwo pod tytulem sw. křjže l. P. 1722. W Litomyšli w nowém kost. škol pobožnýcch.. mocý papežskau y arcybiskupskau wyzdwjžené a potwrzené. W Litomyšli v Jana Kamenického 8. str. 218. (prawidla toho bratrstwa, modlitby etc.)

885. Giř. Jana Libertina Trogj pramen t. g. arcybratrstwo neysw. trogice od wyswobozowánj zagatých křesťanů 12. W Praze 1723. v h. J. Hraby, též 1758. 12.

886. Krátký weytah arcybratrstwa Černokoženého páska sw. matky Monyky, kteréžto.. w řádu W. P. Augustyanyanů.. paustewnjků w Brně v sw. Tomáše.. gest slawně vwedeno. W Brně v Jak. Max. Swobody 1724. 8. item w Praze v J. Wácl. Helma bez r. 8. (na mnohých mjstech vwedeno bylo).

887. Weytah welikých milostj.. bratrstwo sw. Monyky. W Brně v Jak. Swobody 1724. 8. (Snad gedno s předešlým.)

888. Knjžka bratrstwa, obsahugjcý w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loretě. W Praze v Leop. Kamenického 12. 1734. (II. wyd.)

889. Pokogné žiwobytj a šťastná smrt, nebo nábožný záwazek časného a wěčného dobreho gména t. g. nabožné bratrstwo.. sw. Jana Nep. které.. w Litni, starožitném chrámu P. sw. apoštolů Petra a Pawla 24. Července 1735 vwedeno gest. W Praze v W. Suchého 8.

890. Krátká spráwa o bratrstwu obogjho pohlawj za obdrženj dobré smrti pod tyt. P. N. G.Kr. a blahosl. P. Marye w chrámě Gičjnském. 1737. W Pr. Impr. Akad. 12. A-C3. (s modlitbami).

891. Stý a sw. rok welesław. bratrstwa českeho pod tytulem na Nebewzetj neyswětegšj rodičky Božj Marye P. W Pr. v Norberta Fického 1737. 12. str. 124. (Weř. bibl. F. 238.)

892. Welesl. bratrstwo české neysw. rodičky božj Marye P. pod tytul. Archangelskeho zwěstowánj w koll. Tow. G. w Král. Hradcy.. P. Sodalům Maryanským.. požehnánj.. přege. Gest pozwánj k slawnosti na 25. Břez. 1758. 1 list archowý.

893. Pod rektorem G. H. Exc. Wys. vroz. P. Fr. Karl. Lieb šteinsky, hrab. z Kolowrat.. poznamenánj w P. usnulých P. sodálůw welesl. bratrstwa českeho r. 1737 až do 22. Unora 1738. 1 list fol. Giné pod rektorem hrab. Fr. Norb. z Trautmansdorfu na r. 1739.-40. fol. 1 list. Též 1762-8. fol. 1 list.

894. Wel. bratrstwo.. Marye P. pod tyt. Nanebewzetj při koll. T. G. w Gičjně (zwe k slawnosti) 1740. fol. 1 list.

895. Kékařstwj duchownj aneb krátká spráwa regule bratrstwa Apolonského. W Praze v Jo. Kaudelkowe wdowy 12. 1746.

896. Weleslawné arcybratrstwo Welikeho diwotworce a mučedlnjka božjho S. Jana Nep. w hlawnjm kostele s. Wjta založené 16. Mage 1758. W Praze v Frant. K. Hladkýho 1758. fol.

897. Krátká spráwa starobyleho, milosti plného arcybratrstwa neysw. růžence Gežjše a Marye, kdežto geho půwod milosti a odpustky od cýrkwe sw. propůgčené též některé.. pjsně.. se obsahugj. W Praze v J. K. Hraby bez r. 8. str. 68. (1760?) (Weř. bibl. F. 187.)

898. Wel. Arcybratrstwo blah. P. Marye od Potěšenj w chrámu P. řádu paustewnjků sw. otce Augustyna a sw. Kateřiny w Now. M. Pražském. (Zwe k slawnosti na 4. Zářj 1768.)

p. Swaté obrazy.-Ostatky. Zázraky.

899. Pobožná knjžka o blahoslawené Panně Maryi a o diwjch, kteréž se děgj před gegjm obrazem w staré Boleslawi. W Praze 1629. 8. v Pawla Sessya. A-O. Spisowatel gest Kašpar Arsenyus z Radbusy. Z této třem z okna shozeným Pánům připsané knjžky wzal Balbjn předmět swé historye Boleslawské lat. sepsané (1673).

900. Hodinky a některé pobožné modlitby k rodičce božj, w gegjm neystaršjm obrazu Staroboleslawském. Rkp. weř. bibl. (bez roku).

901. Giřjho Fera a) Horacia Turselina Sláwa neyswětěgšjho domu Lauretanského, z lat. W Praze 1650. 8. str. 184. (Weř. bibl. F 190.) b) Trůn milosti Maryanské. W Praze 1640. c) O španyelském křjži. 1641. 12. d) Zázraky P. Marye swatohorske. W Praze 12. e) Paut neysw. Panny Marye k božj krwi w Neukirchu w Bawořjch. W Praze 12. 1641. f) De veritate et praestantia reliquiarum Eccl. Metropolitanae, cum anno 1645 Pragam fuissent delatae. (český?)

902. Spráwa hystorycká o wšeligakých poswátných reliquiis Karlo-českých, někdy na Karlšteyně zachowaných. 4. 1645.

903. Giř. Stengelia S. J. Weytah reliquij Panny Marye. W Praze Impr. Akad. 1645. 4.

904. Sucurre miseris t. g. hystorye o swaté hoře w Čechách, spolu se spůsobem putowánj na sw. horu, od Giřjho Konstance. W Praze 1652. 12.

905. Swatohorská Panna Marya w Čechách nad Přjbramj autočiště. W Praze w Semin. sw. Norberta 12. 1655.

906. Frant. Dan. Doležala Vera effigies, Totiž: Prawý kontrfekt králowny nebeské.. Item zázrakowé při nešpornjm obrazu gegjm w kostele sw. Jakuba na Star. M. Pražském. W Praze v Urbana Goliáše. 1656. 8.

907. Spráwa o welikém Tryumfu ku poctiwosti S. Františka Xawerya w Městě Neapolis držaném. W Pr. 1658. 8.

908. Rok Maryanský wšem P. sodálům přednešený, sebraný z kalendářůw Balinghen, Majer, Colveneria etc. W Praze w kollegi. 1661. 12. str. 70. (Na každý den něgaká spráwa o P. Maryi, neb zázrak).

909. Přepodiwná matka swatohorská Marya w zázracých a milostech swých na Hoře swaté nad Přjbramj.. se stkwěgjcý. W Litomyšli 1666. 8. v J. Arnolta. Z Balbjnowi lat. přeloženo od Jesuity Matěge Steyera.

910. Hystorye o hoře Oliwetské na Morawě blјže Sternbergu. W Praze 1666. 12. od Matěge Tannera.

911. Gind. Wácl. Zywaldy Czelenská w Setyrsku Zahrada, to gest: Nayswietěgšj Panna Marya Czellenská, Nemocným a w auzkostech postaweným giste autocziště. W Praze w Impr. Ak. 12. 1667. str. 279.

912. Čerwená sedmera Třebanská Maryánská růže Bratrstwa Panny Marye Bolestné. W Praze 1667. 8.

913. Jana Ignac. Dlauhoweského a) Ager benedictionis a zwláště Zdoroslawjček (w. num. 88.) mimo pjsně a modlitby též obsahuge: Dokonalegšj správu o zázračnem obraze Mar. Panny Staroboleslawske (1670) str. 240. b) Podiwin s Přibislawau, to gest Wypsánj wšech reliquij hlawnjho kostela Pražskeho. W Pr. J. Arn. z Dobroslawjna. 1673. 1 arch. Gest gen předmluwa k následugjcj: c) Swatých těl ostatkůw reliquigj swátosti, které w kostele hlawnjm sw. Wjta.. se chowagj regištřjk.. od Tom. Pešiny z Čechorodu spořádané, na česko přel. skrze Jana Ign. Dlauhoweského. W Praze v J. Arn. z Dobroslawjna 1673. 8. A-D. Gest historické popsánj ostatkůw. d) O Panně Maryi Teýnické. 1678. e) Historye blahoslawené Panny Marye Klatowské, s pjsněmi. W Praze 1690. f) Strom žiwota v prostřed ráge českého králowstwj, vkřižowaný P. a S. w.. zazračném obrazu w Staré Boleslawi.. W Praze v Giř. Labauna 1690. 12. A-C.

914. Krátké sepsánj milostj a dobrodinj dosáhnutých skrze pobožnau a swatau modlitbu střelnj. Z wlaského přel. W Praze 1672. 12.

915. Michala Kruzyusa Pobožné wjtánj, rozmlauwánj, processý k hrobu swatého Wáclawa. W Praze v Giř. Černocha 1678.

916. Hwězda rannj aneb zázračný obraz blahoslawené P. Marye na hoře Kulmu w Loketském kragi, z něm. přeložená. W Praze v Dan. Michalka 1678. 12.

917. De miraculis ad fontem S. Wenceslai in Bavaria, od Fryd. Brydela z něm. W Praze 12.

918. Swatá Cesta z Prahy do Staré Boleslawy k Panně Maryi (latinská, česká a německá) 8. Nákladem děd. sw. Wácl. Česká 1679. 1692.

919. Krátký weytah aneb poznamenánj wšech powšnných skutkůw, rozličných odpustkůw a milostj, které pod gménem.. neysw. Trogice.. w kostelečku.. bljž českého Dubu založenému bratrstwu.. vdělené byly. 1680. W Praze v K. F. Rosenmüllera 12. listů 20 (s modlitbami).

920. Mons pietatis to gest důwodné popsánj swaté s milostmi mnohými se stkwaucý Marye Hory. W Holomaucy 1680. 8. od Norb. Zeleckeho z Počenic opata Hradišťského.

921. Mons praemonstratus neb předvkázaná hora t. g. prawdiwe a dokonalé sepsánj sw. hory, kterau P. Marya.. w Markrabstwj Morawském, paustwj kláštera prem. mjli od Holomauce sobě wywolila. W Holom. 1680. 8. W Hradcy Král. v W. J. Tybély 1732. 8.

922. Arca foederis, Archa Vmluwy aneb Spráwa o obraze Matky Božj v sw. Tomáše w Brně. W Litomyšli 1686. 8. (obsahuge zprávu a modlitby). Z německého Alphonsi Arboreí Glatz 1684 přeloženo.

923. Obrácenj zázračné gednoho Turka na křesťanskau wjru, kteréž se s pomocý diwotworce sw. Františka Xaweria stalo w Řjmě w nowém žaláři 19. dne Listop. 1687. bez mjsta a tisk. w 4. listy 2.

924. Gind. Labe a) Hágek swatý Milosti Božj a welikými dobrodinjmi P. Marye krásně se zelenagjcý, aneb hystorye Lauretanská P. Marye w swatém lese dwě mjle od Prahy za Bjlau horau ležjcým, sebraná a w dwogj djl vwedená. W Praze v Gif. Labauna w Wel. Koliegi 1690. 12. b) Hystorye o třech swatých obrazých, totiž: Ukřižowaného P. Gež. Krysta, a dwognásobného Panny Marye.. kteřj w chrámu Bechyňském v Františkanů gsau wystaweny (roku ?) Po druhé nowými diwnými přjbehy rozmnožená a wydaná, w Praze v J. Karla Hraby 1746. 8. str. 406 a 2 listy. Špatná čeština.

925. Růžička bratrská.. odpustky bratrstwa sw. růžence. W Praze v Gif. Labauna 1691. 12.

926. Smutné přjhody, aneb welmi vžitečné gednánj o sw. zpowědi. W Praze 1692. 12. Gsau to Christophori de Vega casus tragici, přeloženi skrze J. Kleklara. (cf. num. 540).

927. Mart. Kochema Knjžka odpustkůw, w kteréžto střetedlně se wyswětluge, co gsau odpustky, gak vžitečné etc. s wypsánjm Milostiwého léta, z něm. přel. w Praze v Jos. Ant. Sfylharta. 1693. 1698. 12.

928. Křjžek požehnaný sw. otce a patryarchy Benedikta, aneb wypsánj o půwodu, wýkladu mocy a ctnosti a vžjwánj geho, s modlitbami za šťastnau smrt. W Praze v Sam. Beringera 1694. 12.

929. Přjklad čerstwý a gistý o gistém zatwrdilém w hřjšjch člowěku, a nesmjrném nad njm milosrdenstwj božjm. W Pr. w Impr. Arcyb. skrze Gif. Sam. Beringera 1698. 4. 1 arch.

930. Giskra sláwy Swatoprokopské w weliké pustině řicenin kláštera Sázawského přes dwě stě let skrytá, neyprw w l. 1662, pak 1689 w české řeči na gewo se wyskytla. Nynj pak w Praze v W. G. Konyaše 8. 1699.

931. Rachel w Rame oplakawagjcý syny swé a nebo: Zázračný obraz bolestné P. Marye w chrámu neysw. křiže wětšjho w St. M. Pr. ku poctě předstawený. W Praze v Petra Ant. Benneka 1704. 8.

932. Wiljma Kumpenberka S. J. Obrowiště Maryanského Atlanta, swět celý Maryanský w gedné knjžce nesaucýho, t. g. knjžka o obzwláštnjch Maryanských obrazých od Ant. Frozyna Plzenského přeložených. Desytka prwnj. W Praze v G. Labauna 1704. 8.

933. Kalendář pobožný na celý rok k weleb. oltářnj swátosti, lat. od Gab. Hevenosi S. J. a skrze Jana Spěwáčka T. G. w česk. vwedený 1712. (bez mjsta). Na každý den geden zázrak z legend o weleb. swátosti, s krátkým poučenjm, na zad modlitby.

934. Obzwláštnj odpustky, kterj z přjčiny l. 1712. 22. Mágo w Řjmě stalého slow. Swato-prohlášenj blahoslaweného Piusa patého.. rozdáwany byti můžau. 1 list na archu s obrázkem Pia V. (1715) (Weř. Bibl. A. 73.)

935. Ostrow poswatné mjsto w Čechách na panstwj... Zbirowskem.. zázračným obrazem též tělem sw. panny a mučedlnice Dobrotiwy.. weleslawné. W Přjbrami v Joach. Frant. Prachynnusa 12. 1712. W Praze 1750. 8. v F. A. Höchenbergra str. 48.

936. Jana Krause S. J. Nigra sed formosa! (Černá ale sllčná) libellus de thaumaturgia Gicsinensi B. V. Prag. 1713. 12. (též lat. a něm.)

937. Sylná obrana města Pelhřimowa Marya Panna bolestná, od Gif. Ferd. Smutného, děk. Pelhř. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 4. 1714.

938. Straž a poklad král. města Pražského ano celého králowstwj českého t. g. krátká spráwa o tělech, hnátech a giných poswatných ostatcých těch sw. dědicůw a patronůw, genž w Praze w hlawnjm S. Wjta kostele na hradě s. Wáclawa odpočjwagj. W Praze v Wolfg. Wyckharta 1714. 8.

939. Adalb. Eremiaže a) Blahoslawená P. Marya Cellenská w těch milostech, které.. od 1370 až do 1645.. prokázati ráčila. Wyt. v Barbory Fr. Beryngrowy 8. (bez r.) b) Diwotwornice nebeská, blahoslawená panna Marya Cellenská, w milostech od l. 1645 až do l. 1666 prokázaných. W Praze 1715. 8. w Trnawě 1726. 4. tři djly.

940. Karla Řehoře Rosignioli a) Zázrakowé božj w swatých geho, z gegich žiwotů wytaženi, z wlask. na něm. z něm. na česko, 300 we třech djlech w 4. I. 1718. prwnj sto, II. 1720. druhé sto, III. 1723. třetj sto. Nákladem děd. sw. Wácl. b) Zázrakowé Božj o Neyswětěgšj swátosti oltářnj. Nákladem děd. sw. Wácl.

941. Do Hágku swatého wůdce cesty. W Praže 1718. 8.

942. Dokonalost sláwy, kterau bůh wšemohaucý S. Jana Nepomuckého.. gak na nebi tak na zemi oslawiti ráčil, při weliké oné slawnosti, kdežto gemu po weřegném s. Řjmské cýrkwe potwrzenj přináležegjcý s. s. Nebešťanům čest po neyprw prokazowána byla (4. Července). W Praze 1722. v Wolfganga Wickharta fol. listů 14. (Popisuge tu slawnost, a ozdobenj chrámu s. Wjta na ten čas).

943. Wypsánj té w hlawnjm kostele na Hradu Pražském strany slawného 19. Března 1729. w Řjmě wykonaného Swatořečenj sw. Jana Nepomuckého, dne 9. Rjgna a pieu celý Octav.. v s. Wjta držané slawnosti, a nákladného.. wjtězoslawného leženj. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera listů 27 w 4. (1729).

944. Agnus Dei gako wosk bjlý beránek božj skrze panenské.. orodowánj w neplodném rodičůw wěku nebeským bleskem oswjcený a na Zelené hoře na swětlo daný.. sw. Jan Ne-

pomnecký etc. W Praze v sw. Klimenta (1729) fol. listů 13 s 4 obrazy. (Gest to popis wjtězného oblauku a leženj před kost. sw. Wjta w Praze při wyhlašenj sw. Jana Nep. za swatého.

945. Trogi-stranný leženj slávy trognásobného wěnce bobkowého .. kterým sl. mučedlnjk Jan z Nepomuku .. korunowaný etc. 1730. W Litoměřicych, v Fr. Škrochowskyho s listy w 4. (Gest wyswětlenj wystaweného leženj statuj sw. Jana, Norberta a Jucunda w Doxanech 16. Juli 1730.)

946. Wzácnost a wážnost audolj Ročowského chrámem podiwně založeným obrazem blah. P. Marye milostiwým kamenem Hrobownjm rodu Kolowratskýmu weystražným oslaweného. 1731. w Praze 8.

947. Odražená záře z neyswětěgšj rodičky božj Marye Panny .. a gegj mnohegma zázraky oswjceneg obraz .. na sw. Hoře .. skrze wjtězné stawenj w společnosti kunstowných ohňůw .. v srdcy města a rynku 22. Čerwna 1732. Wytišt. w Přjbrami v Anyšky Pilecyusowy, skrze faktora Petra Hilgartnera 1732. fol. (Popsánj slawnosti).

948. Krátké wypsánj o nalezenj a stoletnj slawnosti a slawném korunowánj zázračného obrazu Marye P. na sw. premonstratenské hoře blíž Holomauc. W Hradcy Král, v W. J. Tybély. 1733. 8.

949. Starobylost obnowená t. g. starodáwnj pobožnost k sw. Arcyotcy Benedyktu. W Praze v W. Suchyho. 12. 1735.

950. Krátká spráwa o sw. černém škapulijři a růženci sedmi bolestí Marye P. z wlaské řeči 1736 přeloženo. W Praze v Hrabowých dědiců 8.

951. Gerarda Petschara Blahoslawená Panna Cellenská nesčíslnými zázraky a newywažitedlnými Milostmi bez přestánj se stkwaucý, z lat. přel. od Norb. Matheidesa z Zawětic. W Praze v Jana Julia Geřábka 1738. 4.

952. B. P. Marya Křtinská, mezy horami w blesku nebeském wygewená. Jacob. Tiehan ord. Praemon. Zabrtovicensis. W Litomyšli 8. 1738.

953. Prwnj wěk rodičky Božj Rušanské, neb kronyka spráwa o počátku ctěnj etc. Rušanského obrazu Marye Matky Božj. W Praze 1743. 4. od Jozefa Lauryše. W Hradcy Král. 1743. 4. Tu historii týž Lauryš dřjwe (r. 1741) lat. wydal.

954. Lékařstwj duchownj proti bolesti zubůw w nowě wynalezené, neb krátká spráwa, regule a odpustky weleslawného bratrstwa swatoapollonského ke cti sw. Apollonye. W Praze v Johany Kandelkowé 1746. 8.

955. Emerica a S. Stephano Carmelit. Pražské weliké a malé, t. g. weytah přjběhůw .. w milostech welikého, z wosku obrazu malého Gezulátka v Karmelitanů. W Praze v K. Hladkyho. 1749. 8.

956. Hodinky ke cti a chwále sw. Norberta. W Praze v Fr. K. Hladkého 8. 1749.

957. **Hwězda milosti, zřjtedlnice k břehu neyšťastněgšj wěčnosti w nowě wzešlá pod gmenem a ochranau sw. Benedikta.** W Praze 1754. 12. str. 143.

958. Radostná cesta w tomto plačtiwém audolj, to gest: každodenuj pobožnost putugjcyho k zázračným obrazům, totižto do Marye Cell, k nerozdjlné trogicy božj na Sontagberk, a k bolestne Maryi Panně Taferlské, kterážto pobožnost w městě Ewančickem w Markrabstwj Morawském wyzdwjžena r. 1755, nynj pak zase wšem horliwým pautnjkům českým a Morawským na swětlo wydaná. S dowolenjm c. k. Censury 8. bez roku. (Na druhé straně gest Censura: Decretum in Curia Episcopali Olomucii die 2. Apr. 1756. W Litom. 1781. 8. str. 264. W Brně 1803. 1804.

959. Wěregná památka zazračného vzdrawenj s pomocý diwotworného Indianskeho apoštola sw. Frant. Xaweryusa včiněného w Sycilii, r. 1762. 7. Ledna (bez mjsta a roku) w 4. listy 4 (z lat.)

960. Růže stolistná, tagemstwj plná z Montserratu z Špa-nyel do Čech přesazená na wrchu rozkošném Bezděz řečenem štěpowaná etc. od Jaroljma Cechnera kněze řádu sw. Benedikta w Emauzých w Praze českého kazatele 1766. w 4. listy 4.

961. Marya matka vmjragjcých. Přjklady těch, kteřj P. Maryi pobožně ctjce, šťastně z swěta wyšli. W Praze w Impr. Akad. 12. bez roku.

q. Žiwoty.

α. Krista.

962. **Krysta Pána, a Panny Marye žiwotowé, též neyobzwláštněgšjch Swatých. W Praze fol. 1625.**

963. Žiwot Pána našeho Gezu Krysta, když pro lidské pokolenj na swětě pracowal, welikými božskými skutky oslawený, 1630. 12.

964. J. A. Komenského Hystorye o Vmučenj a smrti, pohřbu y wzkřjšenj P. G. Kr. ze 4 Ewangelistů sebraná a w gistý pořádek vwedená. W Lešně 1631. 12. W Amsterodamě 1663. 12. W Berlině 1757. 12.

965. Zrost a prospěch 12letého w chrámě Geruzalémském včitele G. Kr. W Praze v Jana Arnolta z Dobroslawjna 1672. 8. od Jana Hynka Dlauhoweského.

966. Žiwot Pána a Spasytele našeho G. Kr. též přeblahoslawené Panny a matky geho Marye, podlé sepsánj sw. Bonawentury. W Praze v sw. Kljmenta skrze J. Kašp. Muxle 1689. 1693. 1748. 8.

967. Martina z Kochem: Weliký žiwot P. a spasytele našeho Kr. G. a geho neysw. a neymilegšj matky Marye P. z něm. přel. od Edelberta Kapucýna. W Praze v sw. Kljmenta, 1698. 1729. 1759. wšdy 4.

968. Wilhelma Stanihursta S. J. Boha nesmrtedlného w těle smrtedlném trpjcýho historye mrawným naučenjm wyswětlena. W Praze w kollegi. 1708. 8.

β. Swatých, a nábožných lidj.

969. Krátký wýklad weyprawy a slawné processý z kostela sw. Jakuba St. M. Praž. a sw. Tomáše Menšjho města do kostela Salvatora S. J. na památku weselé Canonisacy sw. Frant. Xaweria 19. Čerwna držená, 1622 v Štěp. Biliny w 4.

970. Jakub Beskowský počal překládati z lat. Wawřince Suria žiwoty swatých, ale vmřel (1624) nad tau pracj. (Pelzel Jesuiten.)

971. Wawřince Surya Vitae Sanctorum t. g. Žiwotowé, skutkowé a mučedlnictwj též y zázraky swatých a swětic Božjch, na každý den celého roku rozwržené. Přel. od Albrechta Chanowského. W Praze 1625 fol. též w Praze 1696. 4. dwa djly.

972. Humilis Segali Nowé poselstwj, kteréžto swěstuge celému swětu hodnosti, wznešené ctnosti a wysoké privilegia, njmižto Wšemohaucý bůh swau neymilegšj rodičku Pannu Marýi obohatiti ráčil. Z wlaštiny přel. od Sam. Greifenfelsa z Pilsenburgu. W Praze v Pawla Sessya 1625. 8. str. 848.

973. K. Štěp. Olomučanského Tabita Joppenská, včedlnice Páně 1627. (Index.)

974. Jana Sixta z Lerchenfelsu a) Žiwot s. Norberta arcyotce Premonstratenského. W Litoměřicých 1627. 4. A-Lij. Od M. J. S. A. L. (Sixta z Lerchenfelsu. b) Přenešenj sw. Norberta w Litoměřici. W domácý Impr. 4. 1628.

975. Kanonyzacý S. otce Ignacya Lojoly Jes. řádu zakladatele, Sw. Františka Xaw., oba z Tow. Gežjšowa. 1629. 12.

976, Giřiho Fera a) Mik. Lancycya Chwála sw. Ignacya 1630. 8. b) žiwot sw. Izydora.. sedláka. W Praze 1630. 8. též 1641. c) žiwot sw. řemeslnjkůw. W Praze 1630. 8. d) žiwoty sw. dwanácti Apoštolůw, dwanácti mučedlnjkůw a dwanácti panen etc. W Praze 1630. w 4. (Snad gedno s čjslem 979. e) žiwot sw. Panny Barbory, Anežky, Mařj Magdaleny W Praze 12. f) žiwoty sw. Patronů Českých (sw. Wáclawa, Wogtěcha, Lidmily, Jana Nepomuckého, Anežky české králowny, Amabilie etc. W Praze w 4. g) Fama posthuma S. Joannis Nepom. česky, latinsky a německy, s obrázky od wýborného Skrety rytými, 1641. typis academicis. Připisowáno tu knihu Kašparu Petru Drauskowi, ale ten dle Berghauera toliko některé wěci poskytl, a spisowatel gest Giřj Ferus. h) žiwot sw. Ludmily. Připsán Ludmile z Talemberka, Panj manželce Přibjka Genjška, neywyššjho pjsaře Pražského. i) žiwot sw. Jana Nep. Wysokého včenj Pražského magistra etc. Item swatj wlastency a Patronowé české země, Item počet biskupůw y arcybiskupůw Pražského arcibiskupstwj w českém králowstwj. W Praze w Impr. Akad. 1641. 4.

977. (Deest tit.) Dan. Hussonia Pacowského dwanácte hystoryj o sw. pannach P. bohu poswěcených a oddaných (tnj: Adelgunda, zata sw. Školastyka) A-E. Druhých dwanacte hystoryj o sw. pannách swetských ex Zachar. Lippel. (tnj: sw. Anežka, zata sw. Lucye) E-Kz. Třetjch dwanacte hystoryj o sw. mladencých (tnj. sw. Wawřinec..) defect. w 8. dedicacj od r. 1630. Od Dan. Solnického. W Praze v Pawla Sessya.

978. Bohabognj a swatj cechowe, t. g. ze wšech cechůw a řemesel a obchoduw lidských wybranj bohabognj mužj. Z něm. přel. W Praze 1630. 8. v Zygm. Lewy 5 arch.y. (Weř.b. F. 196.)

979. Dwanáctero Řadů Rytjřuw Božjch obogjho pohlawj w rozličných stawjch gmenowitě: Apoštolským, Mučedlnjckým, Biskupským, Kazatelským, Králowským, Knjžetcým, Řeholnjm, Paustewnjckým, Kagjcým, Swětským, Manželským, Wdowským etc. rozdjlně swatostj žiwota a wšelikau ctnostj w sw. Cýrkwi se stkwjcých etc. W St. M. Pražskem v Pawla Sessya 1630. 4. Pod připisem podepsán: Jeronym Zygmund Fiala Budinský. Geho Sw. Papežské Alumnus. A-Llz.

980. Tom. Ign. Placalia a) Martyrologium neb Passyonal sw. Řjmské Cýrkwe, t. g. weyročnj památky Swatých, kdy, kde, a gak se z toho swěta k blahoslawenému žiwotu dostali. W Praze 1634. 4. Podepsan Tom. Placalius alumnus. W Litomyšli v Jana Arnolta z Dobroslawjna 1676. 4. W Praze 1760. 4 weliký. Nákladem děd. sw. Wáclawa, v sw. Kljmenta, za Jan Giř. Šneidra faktora, (z lat.) b) Obora panenská, t. g. žiwotowe slawněgšjch panen z rozličného stawu přes celý rok ze Surya Metafrasta a g. wybranj. W Praze 1634. 4. (bez tisk.) c) Žiwotowé swatých panen. 4. 1634. d) Žiwoty swětic. W Praze 4. 1634. (Dwě posledni knihy (z Pelc. Kat.) rozdjlné-li od Obory panenské?

981. Slawa sw. Ignacya Tow. P. G. zakladatele, ku památce založenj kostela při městě Březnicy tehož sw. W Praze 1639. 8. str. 227. (připogen wýtah žiwota sw Isidora, s regulemi geho řádu a modlitbami k němu.)

982. Koruna panská, knjžecý, swatá, křesťanská, mučedlnjka sw. Wáclawa rytjře božského, k weyročnj slawnosti kostela w Bubowicých, bljž města Březnice od resydency S. J. w témž mjstě zřjzená a na swětlo wydaná. W Praze w Akad. Impr. 1642. 4. (t. žiwot sw. Wáclawa s hodinkami, pjsněmi, modlitbami k němu) A-N.

983. Zrcadlo prawé vdatnosti pannám, ženám, wdowám Kateřinám ano wšem křest. rytjřům z žiwota swaté Kateřiny mučedlnice Alexandrynské k následowánj představené. 1642. W Praze Impr. Akad. w 4. A-H. (Gest wýtah z žiwota gegjho s hodinkami též něco o giných Kateřinách Senenské a Švedské.

984. Žiwot sw. Lidmily, kněžny české od Resydency sw. Ignacya w městě Březnicy S. J. 4. 1642.

985. Weleslawná památka sw. Wogtěcha (ginač Adalberta) hraběte a dědice českého, biskupa Pražského etc. W Praze w Impr. Akad. 1634. 4. A-J. Přjpis P. Frant. Matyašowi Karlowi z Sternbergka podepsal Kašp. Petr. Drauschovius, Decanus Nepomucensis. (Gest to žiwot sw. Wogtěcha s hodinkami a modlitbami kněmu.) Též w Praze v Kach. Kamenického. 1724. 8.

986. D. Wenceslao hohemo duci ac Martyri inclyto sertum etc. Wěnec blahoslawenému a wěčně oslawenému knjžeti českému.. sw. Wáclawowi ze 32 růžj, geho narozenj žiwota a smrti vwitý etc. Ehren-Kränzlein etc. Po neyprw toliko česky r. 1643. 8. 7½ archů. (w Praze) Weř. b. F. 96. Retextum denuo in typogrophia Urbani Goliae 1661. (od bratřj Bosáků) 8. s obrázky (Weř. bib. F. 190).

987. Giřjka Stengelia Reliquij Panny Marye neysw. Rodičky božj, gakož gegjho žiwota weytah. Z něm. přel. W Pr. w Impr. Akad. 1645. 4.

988. Žiwot sw. a bohu milého wyznáwače Mikulaše z Tolentinu. W Praze 1646. 8. (z wlask.)

989. Žiwot a zázraky sw. Antonjna Paduanského s wypsánjm prawého kapucýna, od Frant. z Rozdražowa, česky přeloženo. W Praze 1646. v Giř. Šipaře 8. (cf. num. 142.)

990. Žiwot swaté panny Rozalie, z rozličných autorůw wytažený w čas morowé rány ku potěšenj Obywatelůw měst Pražských na swětlo wydaný. W Pr. w Impr. Akad. 1649. 4. listů 6.

991. Fryd. Brydela a) Žiwot sw. Jana, prwnjho paustewnjka w Čechách. W Praze 1657. b) František sw. Xaweryus z Tow. Gežjšowého obywatelůw Potamských zázračný patron t. g. zázrakowé, které sw. František Xaw. w Potamu, městečku w Kalabryi působil. Na česko přel. W Praze 1659. 8. w Staré Kollegi. c) De Sancto Liborio patrono contra calculum, z něm. 12. d) Sláwa Swato-Prokopská, z rozličných autorůw sebraná od Fr. Bridelia S. J. W Praze w kollegi 1662. 12. W Litomyšli 1689. 8. (Brydel lat. gi složil i česky přeložil.)

992. Wěčná čest, sláwa a chwála Jozefa sw. otce a pěstauna spasytele N. G. Kr. W Praze v Urbana Goliaše 1658. 8.

993. Spráwa o welikém Triumfu ku poctiwosti sw. Františka Xaweria držaném w městě Neapolis, z wlask. a něm. na česko přel. W Praze 8. 1658.

994. Žiwot sw. Wáclawa Rkp. od 1659, bibl. weř. F. 37.

995. (De Govea biskupa Cyrenenského) Zrcadlo milosrdenstwj a swatosti, aneb krátký weytah žiwota blahoslaweného Jana Božjho, otce lidj chudých, zakladatele bratřj Milosrdných, přel. z lat. W Praze w Kollegi 1663. 12.

996. Žiwot Alfonsa Rodriquez rozeného Španyela, řeholnjka z Tow. G. W Praze v Urbana Goliaše. 1665. 4.

997. Žiwot blahoslawené Anežky Panny, řádu sw. Kláry. W Praze v Urbana Goliáše. 1666. 4. A-Gij. Wydal Plachý podlé starého Rkp. (w. IV. 641).

998. Felixa Kadlinského a) Zrcadlo bolestné Matky božj Panny Marye z Utrpnostj Krystowých sformowané. W Holom. v Wjta Ettle. 1666. 8. b) Jana Tannera: Žiwot a sláwa sw. Wáclawa, z lat. W Praze. 1669. 8. též w Praze 1702. str. 147. W Pr. 1710. 8. str. 147. (Weř. b. F. 190.) c) Žiwot sw. Lidmily rodičky, mučedlnice a patronky české dwogj sláwau, totiž zemskau a nebeskau ozdobený. W Praze 1702. 8.

999. Jana Dlauhoweského a) O sw. Janu Nepomuckém, prwnj (? cf. supra num. 976) mezi wšemi spis o témž swatém, r. 1668. Nalezá se v kapitoly Pražské. (česky ?) W něm. gazyku wyšel r. 1680. b) Lékař počestný, a pocestný swatý František Xaweryanský. W Praze bljž mostu 1672. 8. c) Jana Ewzebia de Niremberg Žiwot a zázrakowé swatého Isydora. W Pr. w Impr. Universitatis 1673. 8. str. 112.

1000. Poklad předrahý, Pokladnice Českého králowstwj, to gest Přemilá Pánu Bohu Panna a Mučedlnice swatá Barbora. W Praze v sw. Kljmenta, 1670. 4. též tam bez roku str. 92. a Regist. Opět od Fr. Wawáka 1801.

1001. Kratičký weytah činůw a žiwota sw. Ludwjka Bertranda řádu kazatelského, kterého Kljment X. l. P. 1671. 12. Dubna w počet sw. vwedl. W Praze w koll. S. J. 12. str. 89. (s modlitbami) bez roku. (Weř. bibl. G. 201.)

1002. Weytah žiwota sw. Frant. Borgia. W Praze v sw. Kljmenta 12. 1671.

1003. Koruna dwanácti hwězd aneb dwanácti chwal sw. Wáclawa. W Praze w Impr. Universit. 1672. 8.

1004. Sw. Ignacyus z Lojoly zakladatel Towarystwa Pana Gežjše před y po smrti zázraky slawný. W Praze v swatého Kljmenta 1673. 12.

1005. Sw. Ignacyus z Lojoly wěrný Následownjk a prawý towaryš P. Gežjše 8. bez mjsta a tisk.

1006. Sw. Bernard oslawený, aneb: žiwot sw. Bernarda Opata Clarae-Vallis. Item Pjsně a modlitby z spjsůw téhož Sw. sebrané. W Holomaucy v. J. Joz. Kiliana. 1673. 8.

1007. Pobožný a swatý žiwot Marye Bonawentury Panny řádu sw. Benedykta, z lat. přeložil Krystoff Lupius. W Praze v sw. Kljmenta 1673. 12. Sepsal Mik. Lancycyus.

1008. Zaljbená Swato-Gindřichská dcerka, panna a mučedlnice sw. Barbora, w žiwotě a diwjch představená. Po třetj wydaná a w nowě wytištěná w Praze v Giř. Černocha 1675. 8.

1009. Ingenuus adolescens Zwedený mládenec swatý Wjt dwanáctiletý mučedlnjk, patron český, gehožto vctjti chtěl ... Zach. Aug. Kletzar z Růžokwětu v sw. Wjta (w Praze) Sacristan. W Praze v Giř. Černocha 1677. mal. 8. str. 68.

1010. Zrcadlo swaté. Aneb žiwotowé Swětic milých božjch, po třech na každý měsýc přes celý rok rozdělenj. W Pr. v Sw. Kljmenta 1678. 8. od Matěge Steyra.

1011. Muž apoštolský, aneb žiwot a ctnosti ctihodného Patera Albrechta Chanowského. od J. Tannera. W Pr. 1608. 8.

1012. Claudii de Vivier Charitas. Přediwný žiwot, obcowánj a přešťastné skonánj neysw. otce Františka Paulanského na česko přel. W Praze v Dan. Michalka 1684. 4.

1013. Maximiliana Wratislawa a) Kwjtek w cýrkwi swaté wykwetlý, totižto Weytah diwotworného žiwota blah. Ondřege Avellian. řádu Theatynského. W Praze 1684. 8. v J. Arnolt. Dobroslawjna. b) Diwotworný řeholnjho kněžstwa Patryarcha S. Cajetanus králowstwj Sicilianských a Baworské kraginy pomocně wywolený Patronus, gehožto swatý žiwot z wlaské, lat. a něm. řeči gest na swětlo wydaný pracj Max. Wratislawa etc. W Leopoli 1693. apud Adalbert. Milcewsky 4.

1014. Drahá perla w temnosti pohanské zrozená aneb weytah nábožného žiwota sw. Ludmily mučedlnice a patronky české. W Praze v Joach. Kamenického bez r. w 8.

1015. Sláwa zgewněgšj neb obšjrná wypsánj kragin, rodu žiwota sw. Jana wyznawače. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. (bez roku.

1016. Žiwot obcowánj a skonánj Františka Paulánského. W Praze v Dan. Michalka 1684.

1017. Žiwot sw. Jana Nepomuckého hlawnjho kostela sw. Wjta kanownjka w řeč českau uwedený. W Praze u Giř. Černocha, 12. 1684.

1018. Roberta Nuti žiwot služebnjka božjho Jozeffa z Copertina. z wlaštiny přeloženo. W Praze v Jana Karla Geřábka 1687. 4.

1019. Thomae Dillinger Idea Sanctitatis. Zrcadlo Swatosti, to gest diwotworný žiwot welikeho patryarchy sw. Otce Domynyka, zakladatele dalece rozhlášeného řádu kazatelského, gakož y Arcybratrstwa neyswětěgšjho růžence, w pěti knihach rozdělený. W Praze w Welke Karlowě Kollegi v Giř. Labauna 1689. 8.

1020. Jana Beckowského a) Matěge Vieria christoslaus aneb žiwot Krystoslawa knjžete, z něhož každý křest. člowěk welmi pěkný přjklad, wýstrahu a naučenj sobě wzýti může, z lat. přel. W Praze v sw. Kljmenta skrze Jana Kašp. Muzle 1689. 12. W Praze v Joach. Fr. Kamenického 1725. 12. b) Palma milosti, palma šťastnosti sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký, arcyotcowé řádu křjžownjkůw sw. Trogice w 4. W Praze v dědiců J. Ad. Cecinkara Faktora. c) Apoštol Páně swatý Judas Thadeus W Praze v J. K. Geřábka 1695. 12. s hodinkami k němu str. 90. d) Dyoklecyan a Maximian Cysařowé, newinné krwe žižniwj wlcy. W Praze K. Geřábek 1697. 1751. 8. e) Milá choť Nebeského miláčka blahoslawená Anežka Panna (t. g. Žiwot sw. Anežky, dcery Ottokara I. krále českého.) W Praze lat. a česky 1701. 12. Pak gen česky, w Praze v Kat. Labaun. 1758. 8. v J. K. Geřabka 1761. 12.

1021. Summowný žiwot sw. Jana a Sancto facundo od wlasti swé přijmjm Sahaguntského. W Praze v J. K. Geřábka 8. 1691.

1022. Weytah žiwota a zázrakůw dwau sw. Františkanů, totižto sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala Baglona. W Praze v J. K. Geřábka 8. 1691.

1023. Wůdce k blahoslawené wěčnosti swatá Barbora. Od Ond. Kořiny. W weliké Karlowě kollegi v Gif. Labauna 8. 1691.

1024. Danielis a S. Barbara. Kratka Spráwa o žiwotě a činech Jozefa a Matre Dei prw Calasantia. W Litomyšli u J. Dan. Kamenickeho 1692. 8. (z lat.)

1025. Gottfrieda Hynka Nowý Cherubjn leta 1491 od Boha wšemohaucýho stwořený a leta 1559 před régem katolické cýrkwe postawený, to gest: Swatý Ignacyus z Lojoly, 1695. 4. (bez mjsta a tisk.)

1026. Žiwot neyblahoslaweněgšj Panny Marye matky božj. W Praze 1695. 12.

1027. Růže duchownj ljbeznosti t. g. obzwláštnj wýkladowé na geden každý tytul, kterýžto Cýrkew sw. kat. blahoslawenu rodičku božj Maryi Panu ctjwá. W Praze v sw. Kljmenta 1696. 1706. 4.

1028. Gotfr. Bílowského z Hulčína žiwot Jana Sarkandra. W Brně. Synapowa. 8. 1703.

1029. R. D. Brandla, žiwot sw. Petra mučedlnjka, řádu kazat. W Praze u Gif. Labauna 8. 1703.

1030. Nábožné putowánj k swatým Cyrillowi a Strachotowi neb krátký weytah gegich žiwota. W Holomaucy v Ign. Rozenburka 8. 1709. (s modlitbami) 3 archy. Weř. Bibl. F. 230.

1031. Boh. Balbjna žiwot Jana Nepomuckého pro wygewenj swaté zpowědi vwrženého do řeky Wltawy, přeložený. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera. 1710. 8.

1032. Wácl. Mezleckého Wynšowaný Auplněk měsýce w temnostech nocy nebezpečný hřjšnjkům wyšel, to gest: Přemilá Pánu Bohu panna a mučedlnice sw. Barbora. W Praze v Gif. Labauna 1710.

1033. Krátký weytah žiwota sw. Felixa z Cantalitio, feholnjho bratra P. P. kapucynůw sw. Frant. (1713) w 8. bez mjsta a tisk. 4 listy s modlitbami.

1034. (Giřjka Dawida S. J.) Medicus hercinius, to gest: Welko-lesnj hogitel a vzdrawitel.. aneb žiwot sw. Wintýře ginač Gunthera, S. Štěpána a S. Gindřicha. W Praze w kollegi S. J. 1713. 8.

1035. Nábožná swátost neb swaté náboženstwj w krátkém weytahu weleslawného žiwota Piusa V. W Praze v J. W. Helme 1713. 12.

1036. Paprslek swátosti, to gest Weytah z podiwného žiwota Jana Frant. Regis, od Jana Libertýna. W Praze v Joach. Frant. Kamenického. 1716.

1037. Weytah žiwota blahoslaweného Bernarda z Corleonu, řádu kapucynského (bez mjsta a roku) 8.

1038. Králowská paušt krále Charwatského sw. Iwana, o klášteru sw. Iwana. Rkp. 1717. w Bibl. weř. XVII. F. 24.

1039. Památka slawná neb Menologium gak předněgšjch mužůw tak zmužilých krwe swědkůw Krystowých z Tow. Gežišowa, w nowè sepsané k pohodlnègšjmu wžjwánj čtenářům kollege Gičjnské tehož Tow. 1719. 30. Ledna 4. (Necelé, pérem dopsané w b bl. weř.)

1040. Památka Paterůw a bratrůw, kteřj od založenj Tow. Gež. žiwot swatè dokonali. Na dni každého mèsýce. Rkp. weř. bibl. F 16.

1041. Tobiaše Čakerta a) Weytah žiwota, a ctnostj sw. Jozeffa wèrného pèstauna Gežjše Krysta etc. s malým přjdawkem nèkterých pobožnostj. W Znoymè v J. W. Swobody 1719. b). Weytah žiwota a ctnostj S. Anny, předíwné Matky Marye rodičky Božj a slawné báby G. Kr. W Kutné Hoře 1720. 8. V Giřjho Wogt. Kypla.

1042. Žiwot sw. Jana Nepomuckého, od Karla Mageta. W Oppawè 1722.

1043. Kwjtek majalnj Zpomeň na mne!.. sw Jan Nepomucký.. (žiwot a za sw. wyhlášenj) od P. Victorina a S. Cruce, piaristy. W Litomyšli v Jana Kamenického 1722. 8. též w Brnè v J. W. Swobody 1722. 8. str. 66.

1044. Potèšenj Čechůw t. žiwot swatý.. sw. Jana Nepomucké ho w češtinè wydaný od gednoho knèze řádu Karmelitánského 1723. W Praze v Barb. Fr. Bryngerowy. 8.

1045. Karla Stradiotti S. J. Ziwot welebného patera Františka de Hieronymo, z T. G. nynj do češtiny přeložený od Wáclawa Alexia Schmidt. W Král. Hradcy v W. J. Tybèly 1723. 8.

1046. S. Benedycta žiwot, wiz Řehola aneb zákon tehož Sw. num. 318.

1047. Welké wážnosti perla w malé škořepinè t. g. Sw. Wolfganga biskupa žiwot etc. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera. 1724. 8.

1048. Phoenix Morawský aneb žiwot Jana Sarkandra dèkana Holešowského w Morawè od Jak. J. Dukáta 8. W Litomèřicjch. 1725. (cf. num. 141.)

1049. Pobožnost každodennj k neyswètègšjmu lidského pokolenj wykupiteli Gežjši vkřižowanému. Na každý den gest krátký obsah žiwota swatého aneb swètice Božj přes celý rok. W Král. Hradcy 8. 1727.

1050. Weytah žiwota swatého Stanislawa Kostky. W Praze v sw. Kljmenta 1727. 8.

1051. Wýborná winnj ratolest, Sw. Anyžka Policianská, w tomto krátkém sepsánj gegjho sw. žiwota, k počestnosti wydaná. W Praze wyt. J. W. Helm. 1727. 8.

1052. Krátký weytah žiwota sw. otce Peregrina Latiosa, řádu služebnjkůw rodičky božj. W Praze v K. J. Hraby 1727. 8.

1053. Krátký žiwot swat. otce Jana od křjže Serafinské panny sw. Terezye prwnjho w duchu syna wěrneho gegjho napomocnjka k uwedenj řádu Karmelitanskeho nowé reformacý. (s žalmy a modlitb.) W Praze v K. F. Rosenmüllers. 1727. 12.

1054. Krátký weytah žiwota sw. Aloyzya Gonzagi z T. G. gakožto y také hodinky, litanie a giné modlitby. W Praze v sw. Kljm. 1727. 8.

1055. S. Vincentius Fererius weliký diwotworec a orodownjk T. g. sedmpatečna pobožnost k tomu sw. W Litoměřicých v Fr. G. Škrochowského 1728. 8.

1056. Kratký weytah žiwota, ctnosti a zázrakůw Serafina a monte Granario řádu sw. otce Františka, o němž Bened. XIII. r. 1729, dne 18. Čerwence Mši sw. slaužiti a se modliti dowolil. W Praze v J. Jul. Geřábka bez r. 8.

1057. Wypsánj w hlawnjm kostele na hradě Pražském strany Swatořečenj swatého Jana Nepomuckeho držene slawnosti a wjtězoslawneho lašenj etc. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 4. bez r. (1729) A-G3. (Připogeno) Wypsánj ceremonij, které w Řjmě na sw. Jozefa při swatořečenj sw. Jana wykonané byly, s listy w 4.

1058. Krátký weytah žiwota a smrti, gakož y zázrakůw sw. Jana Nepomuckého s obšjrným popsánjm skwostné ozdoby, štjtůw, slawné processý a swatořecenj geho. W Praze v Labaunských dědiců 1729. 4. listů 8.

1059. Fidelis usque ad mortem. Wěrný až do smrti. Blahoslawený Fidelis z Sygmaryngu řádu sw. Serafinskeho etc. žiwot, ctnosti, mučedlnictwj y zázrakowé etc. W Praze 1729. 8. str. 74. v K. J. Hraby.

1060. Neyswětěgšjho w Krystu otce a Pána našeho papeže Benedykta XIII. Vstanowenj, w kterém blahosl. Jan Nepomucký w počet swatých se wnášj. W Praze v Matěge Adama Högra. 1729 fol. listů 5.

1061. Starého Tow. Geš. Žiwotowé swatých na každý den. Rkp. Bib. weř. D. 9.

1062. Spráwa historická o žiwotě mučedlnictwj a zázracých sw. Jana Nepomuckého, kanownjka Pražského pro swatostnj tagnost vtopeného. W Praze v Karla Jana Hraby Pánůw Stawůw kr. česk. Impressora 4. str. 253. (bez r.) zdá se r. 1730. Na konci vwádj list Papeže Benedykta od r. 1729. 19. Března, a welebj arcibisk. Pražsk. Ferd. hrab. z Künburgu, že o swatowyhlášenj skrz mnoha leta pracowali.

1063. Krátký weytah podiwného žiwota blahoslawené Panny Kateřiny z Ricci třetjho řádu sw. otce Dominyka w Pr. 1738.

1064. Obnowená starobylost t. g. starodáwnj pobožnost k sw. Arcyotcy Benedyktu skrze pozdwjžené geho slawné bratr-

stwo obnowená w chrámě Emauzském. W Praze v W. Sechý-ho 1735. 12. 108. str. (žiwot, zpráwa o bratrstwu, a modlitby).

1065. Jana Adama Swobody, faráře w Zlonicých: Nowý křjžownjk s čerweným srdcem, a nowý mučedlnjk od prolité w srdcy krwe swatý Jan Nepomucký. W Pr. ve s. Kljm. 1736. 4.

1066. Krátke popsánj narozenj žiwota a smrti sw. mučedlnjka weywody a patrona král. českého, kterak se takowé w rozličných hystoryjch popsane a w Starobolesławském kostele sw. Wácława malowane spatřuge. Z něm. W Praze 1738. 8.

1067. Weytah žiwota a zázraků w sw. Petra Regalata. W Praze v J. K. Hraby 8. 1747.

1068. Sepsánj ctnostneho žiwota sw. Paustewnjka Wendeljna etc. z něm. přesazené(?) a pjsnj rozšjřené od Em. Frant. Duchoslawa Wendeljna řádu premonst. L. P. 1753. 12. str. 75. (bez mjsta) Cenzurowaná w Litoměřicých (a tam nepochybně tištěná. Špatná čeština němčinau páchnaucj.)

1069. S. Jozefa z Kupertynu krátký weytah žiwota. W Praze 1753 v J. Jul. Geřábka 1754.

1070. Wiktorya Setabenského kanownjka (Wincenc.) žiwot a zázraky sw. Wincencyusa Ferrerya z řádu kazatelského, od Alberta Hubáčka. W Praze 1758. v Ign. Prušy. 8.

1071. Milá choť nebeského miláčka, blahosl. Anežka Panna Přemysla II. krále dcera. W Praze. Kateřina Labaunowá. 8. 1758. též 1761.

1072. Sepsánj (krátké) žiwota matky Marye Electae a Jesu bosy Karmelitánky.. s přisazenjm paměti hodných wěcý po smrti gegj. W Praze v Ficky - a Hladkowských dědicû 1760. 8.

1073. Kněze Hugona Fabriciusa, Požehnaná Památka welikého swěta diwotworce sw. Prokopa Oppata kláštera Sazawského. W Praze v Joh. Prušowé wdowý 1764. 8.

1074. Jozefa Kalazanského žiwot škol pobožných zakladatele. W Litomyšli 8. 1768.

1075. Hystorye.. o žiwotu sw. Marye Egyptské. W Holomaucy v Joz. Hirnlowé 8. 1768.

1076. Michal Institoris Mossotzy, wydal Passional český k vžitku a potřebě swé cýrkwe zprawený. W Prešpurce v Landerera 1773.

1077. Šestý den Listopadu. Žiwot sw. Linharta wyznawače (s modlitb.) w 12. 7 listû, bez mjsta a roku.

1078. Žiwot sw. Dominika (bez tit.) w 8. A-X4. weř. bib.

r. Wzdělawatelné a nábožné.

1079. Lomnického (Šimona) Cesta do Nebe, aneb knjžka katolická o čtweré trpěliwosti křiwdě, škodě, nemocy a dobrowolném mučedlnjctwj. W St. Městě Pražském v Tob. Leopolda 1621. 4.

1080. Zlatá některá prawidla, podlé kterýchžto žiwot každého křesť. člowěka weden býti má. Od Bartol. Kozlanského 1622.

1081. J. Am. Komenského a) Nedobytedlný hrad gméno hospodinowo, k němuž kdo se koli utjká, zachowán býwá. Datum při odcházenj mem 10. dne Rjgna 1622. 8. (Hrad nedobytý gména Božjho druhá stránka. Index). Opět b) pod titulem: Dwogj spis: 1) Nedobyt. hrad. 2) Přemyšlowánj o dokonalosti křesťanské. W Hali Magd. 12. 1765. od Jana Elsnera wydaný. c) Praxis pietatis, to gest: O cwičenj se w pobožnosti prawé knjžka milostná, kterakby křesť. člowek w prawé a spasytedlné známosti gak boha tak y sebe samcho platně prospjwati, a žiwot swůg w bázni božj dobře spořadage, potěšeně w swědomj pokognéin strávíti, y naposledy geg po dokonánj blahoslawenĕ zawřjti mohl. W Lešně 1630. 8 — Po čtwrte w Amsterodamě v Paskowského a J. Theof. Kopidlanského 1661. 12. dle Indexu 1674. 12. Opět w Berljně v Kryst. Lud. Kunsta 1754. 12. str. XXII. a 540. od J. T. Elsnera, kterýž gi nowau předmluwau a některými přjdawky rozmnožil (t. z kazatele domownjho a z napomenutj l. 1584 od staršjch bratřj daného, gako sám Amos Komenský k Amstel. wydánj druhý djl t. Vmĕnj swatého přemyšlowanj y některé přjdawky připogil. Potom wyšla w Berljně 1782. 12. W Praze v Schoenfelda 1786. 8. Gest wlastně anglicky psána, a we francký, něm. a český gazyk přeložena, w českém radĕgi předělána, s mnohau wěcj i gazyku proměnau od Komenského. d) Centrum securitatis. Hlubina bezpečnosti, t. g. swĕtle rozmlauwánj, gak w samém gedinem bohu wšecka bezpečnost, pokog, a blahoslawenstwj zaležj. W Lešně 12. 1633. W Amsterd. 1663. 12. W Kutne Hoře 1785. 8. Připogen e) Bog Michala a Angelů s drakem. f) Vtočiště w saužen j y nebezpečenstwj, aneb bog s bohem modlitbami, 1655. 1703. w Hali Magd. 1765. 8. g) Nábožné přemyšlowánj o wečeři Páně, 12. W Praze 1784. h) Weyhost swětu. W Amsterodamě 1663. Opět w Hlasat. IV. str. 520. (r. 1818.)

1082. Ignis fatuus, kratičký spis o Ohni bláznivém, od Tobiáše Cichorea (Čekanky) faráře Rozhoutckého. 1624. (Index.)

1083. Marka Marula Kniha o ustanowenj a zřjzenj pobožného žiwota wedlé přjkladu z staršjch spisowatelů, a z některých giných, kteřj žiwoty sw. psali. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 14.

1084. Obrana aneb praeservativum proti moru. Ani bylina, ani flastr nezhogj gich, ale twé Pane slowo, v Pawla Sessya (w Praze) bez roku 12. 2 archy. (wěj, že mor gest metla božj, a toliko modlenjm odwrácen býti může.)

1085. Mikuláše Gelenya pražsk. Přemyšlowánj dwoge o na Nebe Wstaupenj Krysta, a o Seslánj ducha sw. 1626. 8. (Index.)

1086. Humilisa Segala kapucína Praktyka obzwláštnj pro ty, kteřj chtěgj z dušj swých zlé obyčege a zwyklosti wypuditi a wykořeniti, mjsto pak těch dobré a swaté ctnosti wsaditi a wštjpiti a to wšecko snadně a w kratkém čase. Z wlask. přel. od P. Samuele z Pilzenburku. Wytištěná w Městě Raudnicy 1626. 8. v Pawla Sessya, item 1629. 8. tamže.

1087. Polehčenjčko smutným srdcým, dlauho w protiwenstwj postaweným ze žalmu 55 summowně wyňaté proti pokušenj wnitřnjmu y zewnitřnjmu l. 1626. položené od gednoho Exulanta 8. bez mjsta a tisk. 2 archy.

1088. Matěge Jandy Czechtického Posel Božj, o moru. 8. 1626. Index.

1089. Pastwa duchownj powinnosti gak pastýřů tak owcý. 8. 1626. Index.

1090. Křesťanské mysli, gakby každá hodina měla strávena být. W Žitawě v Joach. Klementa 8. 1629. (Wácl. Kleich.)

1091. Fr. de la Croix Zahrádka Marye Matky božj t. g. rozličnj spůsobowé, gakby křesťané náležitě ctjti mohli Pannu Marygi. Z lat. přel. W Praze 1630. 8.

1092. Čtyry posledsnj wěcy člowěka od Frant. Kostera. W Holomaucy bez r. (1630?)

1093. Jakuba Colense a) Lukáše Pinella rozgjmánj o sedmi ctnostech Krysta, na 7 dnj těhodně rozdělené. W Praze. b) Vměnj křesťanské aneb přjprawa k dobré smrti, z lat. Roberta Bellarmina z T. G. Na česko přeložené w Pr. u Jana Byliny 1630. (Přjpis rytjři P. Petrowi Giř. Přichowskému z Přichowic. c. Radě, Komorn. a saudcy zemsk.) 12. str. 421. c) Lud. Blozya Instructio ad perfectionis studiosos. W Praze. d) Roberta Bellarmina Nebeský řebřjk t. g. Wstupowánj mysli lidské od země do nebe etc. (Přjpis podepsal Jan mladšj Bylina, u něhož tištěna) w Praze 1630. 8. str. 475.

1094. Wždycky a nikdá, to gest wěčnost wždycky trwagjcý a nikdy se neskonáwagjcý. W Praze v dědiců Štěp. Byliny, 1630.

1095. Giřjho Fera a) Rozmyšlowánj o čtyrech wěcech posledních člowěka. Z lat. Lukáše Pinella na česko přel. od Giř. Fera. W Praze v Zygm. Lewy 8. 1630. listů 20. b) Katolické prostředky pomocné dušjm 1641. 12. c) Duchownj almanach. W Praze 1641. 12. d) Paut k swaté krwi 1641. 12. e) Leonarda Lessia Kšaft člowěka křesťanského 12. f) Proroctwj o Vtrpenj P. Krysta 1641. 12. g) Jana Nadasi Marya matka vmjragjcých, přel. 12. h) Mik. Sfondrata praxis spiritualis, přel. 12. i) Špiže postnj, aneb duše kagjcý. 12. k) O připrawowánj se k smrti. l) O sedmi smrtedlných hřjšjch. 1642. 8. m) Alex. Kawetana tužebná a srdečná supplikacý lidj po wšem swětě vmjragjcých ke wšem.. spolubratrům, sausedům.. na česko přel. W Praze w Impr. Akad. 1643. 12. n) Vřednj křesťanského člowěka starost t. g. časná a bljzká přjprawa k dobré smrti, z lat. přel. W Pr. w Impr. Akad. 8. 1644. o) Spůsob a kontrfekt prawé křesťanské lásky, we wšelikých bjdách strastného toho žiwota se v křesťanů vkazugjcý. W Praze w Impr. Akad. 1644. 12. z lat. přeložený. p) O lásce k bljžnjmu, zwláště o těch, kteřj w čas moru nemocným přispjwagj, od Giřjho Fera. W Praze 1644.

1096. Anton. Suquet Kšafft křesťanského člowěka, z lat. od Jana Pihawského děk. Roždalow. W Pr. v Pawla Sessya 1631. 12.

1097. O žufíajčku massopustnjm, po něm o kyselu postujm. W Litomyšli 1631. 8.

1098. Tom. Ign. Placalia a) Postnj potrawa, kterau se duše žiwiti může. W Praze 1633. 12. b) Pobožný Soldát t. g. Naučenj, Modlitby, přjkladowé soldátskému žiwotu přjslušné. Z Polského Petra Skargi (S. J.) w český gazyk přel. (Přjpis Zdenkowi Lwowi Libšteinskému hrab. z Kolowrat.) W Pr. 1634. c) Weliký slunečný kwět ginač Nebesky kolowrátek t. g. lidská wůle we wšem a wždycky božskau wůlj se řjdjcý, sepsaná od Drexelia lat. (heliotropium) a přeložena 1635. 8. 1762. 8. d) Ger. Drexelia Orlog neb Budič Anděla Strážcy k modlenj zbuzugjcj. 1636 přel. W Praze w Kollegi.

1099. Wšeho swěta wogna t. g. bedliwé a rozkošné rozmlauwánj o bogi rozumné duše. W Praze 12. 1634. 1660. 1675. Barner Jesuita sepsal.

1100. Ger. Drexelia Křjžowá škola, neb křesťanské trpělivosti posylněnj, pomoc a potěšenj, z lat. wydána skrze Joachyma Alex. Nikolaidesa Lišowského 1635. Nynj z nowu wytištěna nákladem děd. sw. Wáclawa, wytikl Jan Karel Hraba 1762. 4. Gest to Drexelia gymnasium patientiae, (dle Pelcla od Giř. Fera).

1101. Ger. Drexelia a) Herolt smrti neb předposel wěčnosti pro zpráwnau k smrti přjprawu wyslaný 1635. 8. w Praze w Kollegi. Přel. od J. Alex Nikolaidesa Lišowského alumna b) Rozgjmánj o wěčnosti, z lat. od téhož, a tamž 1635. 8. c) Wěčná neuhasytedlná zatracencůw mučjrna; druhá částka wěčnosti. Přjpis podepsal Samuel Petr Fortunatus Kaufjmský S. Th. alumnus. W Praze 1636. 8. d) Saud posleduj člowěka. Třetj částka wěčnosti. Přel. od K. Marka Salera, děkana Blatenského. W Praze 1637. 8.

1102. Ant. Konyaše Prawá katolických rodičů, wrchnostj, hospodářů, djtek, čeládky maudrost t. g. spasytedlná spráwa, gakby rodičowé wrchnosti a hospodářowé nábožně měli celý dům z sebe zprawowati. W Praze 1636 s dowolenjm Arcyb. wydané. Opět w Praze 1737. Nynj po dewáté doložená s modlitbami raunjmi y wečerujmi, k spowědi etc. str. 152. Opět 1756. 12. česky a něm.

1103. Bartol. Martinowského kněze Pražského Nowé léto, o obřjzce a podniknutj gi od Krysta P. y o duchownjm obřezánj znowu zrozených 12. 1656.

1104. Prawidlo swědomj, gak každý kagjcý člowěk . . pokánj činiti má, wšem farářům welmi potřebné. W Holomaucy v Mikul. Hradeckého. 1637. 8.

1105. Čtyrydcatero srdečných wzdychánj w Přemyšlowánj přehořkého vmučenj Páua našeho Gežjše Krysta. W Praze w Impr. Akad. 1641. 12. A-H. Rozgjmánj a Modlitby. Přjpis Salomeně hrab. z Dobrše, podepsaua kolleg Klatowská G. Tow.

1106. Zdrawé, gisté, spasytedlné Rozwržženj a vwáženj posledniho wšech lidj wynše.. spolu s weřegnau pašigj wšech lidj a spas. spatekau z knjžky o Násled. Kr. P. sebranau. W Pr. Impr. Akad. 1641. 12.

1107. Prowázek trognásobný ze čtyrmecýtma obzwlásštnjch dobrodinj rod. b. Panny Marye, z lat. W Praze v G. Šjpaře. 1644. 12. str. 91.

1108. Litosti laskawé aneb s milowánj půwod magjcý skraušenosti newyprawitedlný poklad. W Praze v Joh. Kandelkowy wdowy. 8. 1744. (Gest num. 1201.)

1109. Prawé křesť. lásky w wšelikých bjdách strastného žiwota se v křesťanůw vkazugjcý (z lat.) W Praze 1644. 12. str. 212. regstř. (láska k wězňům, žebrákům, nemocným, vmjragjcým, dušičkám w očistci).

1110. F. z Rozdražowa Duchownj cwičenj a naučenj o sw. modlitbě, o přjmé stezce k dokonalosti o dobrém aumyslu praktyka gedné pobožné osoby. W Praze v Gif. Šjpaře. 1646. 8.

1111. Jo. Eus. Nierenbergii Praesentia Dei t. g. Přjtomnost božj gak gi kdo má před očima mjti.. též vtěšené rozličné modlitby. W Praze w Akad. Impr. 1647. 8.

1112. Mikulaše Drabjka, kněze Strážnického, Nahlednutj do hrozné propasti saudů božjch, wěčného předzwěděnj a předzřjzenj angelů i lidj, gedněch k spasenj wěčnému, druhých k zatracenj wěčnému. Z gedné strany k hrůze, bázni a třesenj se před neproměnnau sprawedlnostj božj, z druhé zase ku potěšenj, naděgi, radosti, a plesánj w přesladkém milosrdenstwj božjm. 1650. Opět w Amsterodamě v Jana Paskowského 1662. 12.

1113. Tagemstwj sw. Bičowánj P. a spasytele N. G. K. w sedmi rozgjmánjch na 7 dnj týhodně složených. W Praze v Urb. Goliáše 12. 1653 str. 80.

1114. Enoch, to gest o stálém lidj bohu oddaných s bohem chozenj (bez m.) 8. 1656.

1115. Nawrženj o prawdiwém wšech wěcý s Krystem sgednocenj (bez mjsta) 1656. Institor.

1116. Giřjho Konstance a) Knjžka zlatá, gednomu každému stawu vžitečně prospěšná, w njž Bohmila a nebo Boha milugjcý duše na cestě k žiwotu wěčnému postawená etc. W Litomyšli 1657, 12. (cf. přeloženj Sumy num. 1157) Gest to sw. Frant. Salezského Philothea z lat. přeložená. b) Bartholom. Sicilucia Zrcadlo duše, w češtinu vwedené. W Litomyšli v J. Arnolta. 1662. 8. W Praze 1700 8. c) Cwičenj w dokonalosti a ctnostech křesťanských přel. W Praze I. djl 1663, II. djl 1664, III. djl 1665. 4. Gest to Alphonsi Rodriques exercitium christianae perfectionis. d) Wincencia Karaffy Serafin, neb škola swatého milowánj přel. W Praze v Urb. Goliaše 1666 12. e) Zrcadlo pašiowé, w němžto láska předstawuge bolest na dwanáctr obrazých deset neypřednègšjch tagemstwj vmučeného P. Gež. aby se w něm wzhljdla Krystimila, to gest, každá křesťanská duše. Z lat. Ludwjka Crasia. W Praze 1672. 4.

1117. Wáclaw. Celestyna z Blumenberku a) Canón vitae Spiritualis aneb Prawidlo žiwota duchownjho t. g. odpočinutj bezpečné žiwota a duše křesťanskeho člowěka. Sepsaná w l. P. 1648, wydané w Praze v Urbana Goliaše 12. 1657. str. 192. b) Ger. Drexelia křesťanský Zodyak, aneb dwanáctero znamenj, zdáliby křesťan k wěčnemu žiwotu byl předzřjzen, čili ne. Na česko přeložil Wácl. Celestyn. Wydal Hynek Dlauhoweský Probošt Pr. po smrti překl. w Praze v Urbana Goliaše 1674. 8. Opět pod gménem Cesta nebeská běhu slunečneho aneb dwanáctero znam. etc. W Pr. v Jak. Šweigera 4. 1761.

1118. Den křesťanský, neb spůsob pobožného žiwobytj. Z lat. Mik. Causina na česko přelož. W Litomyšli v J. Arnolta 12. 1657.

1119. Tob. Arnolta S. J. duchownj schránka t. g. rozličná a pěkná duchownj cwičenj. W Praze v sw. Klimenta 12. 1657. druhé wyd. (Připis Adamu Leop. Wratislawowi z Mitrowic). Po čtwrté tamže 1677.

1120. Co bůh, člowěk, kdokoliwěk, Co gá, co ty bože swatý 12. 1659. Pak s tytulem druhým: Bůh sám, aneb zřjzenj wšech činů k wětšj cti samého Boha. Z francauského Mar. Gindř. Boudona přeložil Karel Rosenmüller. W Praze v Dan. Michalka 1678. 12.

1121. Jana Nadasy annus christi crucifixi. Rok vkřižowaného boha Gežjše na každý pátečnj den přes celý rok, na česko přeložený od Jana Alexia Czapka Wysokomeytského Alumna. W Pražské kollegi 8. 1660. (dle Pelc. od Fr. Brydela; snad pod dohledem geho přeloženo.)

1122. Frydrycha Brydela a) Joannis Nadasi annus Marianus Rok Maryanský, přel. z lat. W Praze 1661. 12. b) Téhož Nadasi Divinum divini amoris, z lat. 1661. c) Nic. Causini Dies christianus. W Praze 1662. 12.

1123. Šťastného Kadlinského a) Zlatá ctnostj kniha, t. g. skutkowé a cwičenj třech (třj) božských ctnostj wjry, naděge a lásky, z něm. Fryd. Spee přel. W Praze 1662. 8. str. 912. regstř. b) Zrcadlo Matky bolestné. W Holom. v Wjta G. Ettele 1666. 8. c) Pobožná rozgjmánj na každý den přes celý rok, y na některé swátky woyročnj a slawnosti, sepsanu od Mik. Lancicia, přel. etc. W Praze 1667. 8. d) Paušř swatomilá, aneb prawidlo gakby bohabogný a křesť. dokonalosti žádostiwý člowěk za osm dnj pořád w duchownjm cwičenj se zaměstknáwati mohl, do češtiny přewrácená. W Praze 1674. 12. Gest Barryho solitudo Hagiophili. e) Pokladnice duchownj t. g. prawých a spasytedlných pokladůw schránka. W Praze 1698. 8.

1124. Filipa Kegelia Dwanáctero přemyšlowánj duchownjch, w nichžto se obsahugj welmi pěkné modlitby. Z něm. přel. Adam Plinowic z Skocowa. Opět wydal J. Kromphole w Lewoči 1666. Pak od W. G. B. T. S. 1715. 1745. bez mjsta a tisk. Opět w Praze v Jana Höchenbergera 1783. 12. str. 374. (od M. W. Krameryusa.)

1125. Pogednánj o smrti. Wydal Michal Láni. W Žilině 1664. 4.

1126. Matěge Wácl. Steyera S. J. a) Ludwjka de Ponte z T. G. Rozgjmánj neb mysli Modliteb o neypředněgšjch tagemstwjch wjry našj, žiwota a umučenj P. N. G. Kr. a neys. P. Marye y některých s nimi spoluwěkých swatých a ewangelium přes celý rok w cýrkwi se čjtagjcých. Auwod. W Praze v sw. Kljm. 1669. 4. str. 60. Částka Inj, (o hřjšjch, o 4 posledujch wěcech etc.) W Praze v sw. Kljm. 1668. 4. str. 326. Částka IIhá (o wtělenj a dětinstwj Gež.) w Litomyšli u J. Arnolta z Dobroslawjna 1669. 4. str. 274. III. část. (žiwot a včenj Kr. od kitu až do začátku Umučenj. W Praze v sw. Kljm. 1671. 4. str. 524. IV. část. (umučenj P.) w Praze u sw. Kljmenta 1668. 4. str. 489. V. část. (tagemstwj P. Kr.) w Praze v Giřjho Černocha 1675. 4. str. 210. (překladatel I. a IV. částky gest G. Konstanc. Ostatnjch, t. II. III. a V. Steyer. b) Wěčný pekelný žalář aneb hrozné pekelné muky, obrazy a přjklady w gaz. wlaském po 40 krát na swětlo wyšlými wypodobněné, a nynj přel. a k spasytedlné bázni y weystraze wšech bezbožných lidj na swětlo wydané. W Praze 1676. 1679. 1701. wždy 12. Spisowatel gest Joan. Manni. c) Jana Malobitského dům wěčnosti, z lat. přel. W Praze u sw. Kljm. 1681. 1682. 12.

1127. Zrcadlo křesťanských skutkůw aneb sw. Františka Borgiaše list.. poslaný Klaštera w Gardyž Abatyšš, a swé podle těla tetě (přel.) W Praze u sw. Kljm. 1671. 8.

1128. Jana Dlauhoweského. Hora pomocy aneb obnowenj pobožnosti k čtrnácti sw. pomocnjkům. W Praze v J. Arnolta 12. 1671.

1129. Mich. Wogt. Kruzyus z Krauzenberku Wšechněm wěrným, pobožným a boha milugjcým vpřjmným Čechům w střewách milosrdenstwj P. N. G. Kr. to obzwláštnj lásky na djlo do češtiny přeložené.. horliwé předloženj, a gisté vžitečné cwičenj.. předstawuge. W Praze v Giř. Černocha 1672. 8. str. 256 a regstř. Prwnj djl knihy zawjrá čtwero o wěčnosti přemeyšlenj, druhý o rozkoši ragské, kdež 26 kwjtků, k. p. anemone mysticky powažuge, někdy též rýmy přiměšuge.

1130. Bič Kristů na bezbožné w chrámu Páně a rozpustilé při službách božjch, z lat. přel. od Matěge Tannera. W Praze 1672. 8. v sw. Kljmenta. Item ib. 1673. 8.

1131. Ambrože od sw. Ondřege Krátké popsánj milosti s dobrodinj dosahnutých skrze pobožnau modlitbu střelnj: Gežjši s Maryj matkau twau etc. W Praze 1672. 8. (Weř. bib. G. 45.)

1132. Vzda duchownj aneb spasytedlná přemyšlowánj o posledujch wěcech člowěka, od Wogt. Martinidesa. W Praze v sw. Kljm. 1672. 12. str. 216, pak 1675. 4. (též i německy). Po třetj w Praze v sw. Kljmenta skrze Starka factora 1702. 8. Opět s nápisem: Vzda duchownj wšem pobožným dušjm spasenj wěčného žadostiwým welmi prospěšná: z pjsma sw. a rozličných

wčitelůw duchownjch sprawená a zformowaná. W Praze w Höchenbergrowské tiskárně 1791.

1133. Solamen aegrotorum. Aneb duchownj těšenj wšem lidem stonagjcým, též Wel. P. farářům y giným správcům duchownjm potřebné a vžitečné. W Praze v Urb. Balt. Goliáše. 1674. 12.

1134. Duše kagjcý pobožné pres celý 40 dennj půst každého dne cwičenj. W Praze v Gif. Černocha 1674. 12.

1135. Wšeho swěta wogna t. g. bedliwé a rozkošné rozmlauwánj o vstawičném bogi rozumné duše proti třem auhlawnjm nepřátelům; tělu, swětu a ďáblu. W Pr. 1675. 8. (w. num. 1099.)

1136. Jana Babtisty S. J. Wěnec wěčnosti, z něm. přeložený s pjsnj o poznánj boha a sebe samého, od Jakuba F. A. Wrby. W Praze v sw. Kljmenta za Danyele Michalka. 1676. 12. 3 ½ archu.

1137. Hortulus animae piae. Zahrádka dušičky pobožné, w které se člowěk křesťanský s vžitkem procházeti může, wzdělaná a wydaná od Danyele Synapia etc. W Drašďanech v Krystofa Baumana 1676. 16. str. 408. Obsahuge 12 procházek, a nalezagj se w nj rozličné werše wzdělawatedlné, i modlitby a wzdechnutj we weršjch. Do němčiny přel. auktor sám, wydal w Lešně Polském 1680.

1138. Prawá maudrost aneb welmi potřebné rozgjmánj k nabytj bázně božj rozdělené na každý den w tyhodnj, z wlaské, a nynj z něm. řeči na česko přeložené. W Praze ad S. Clem. 1677. 12. str. 140.

1139. P. Anastasia: Majestas B. V. Mariae, To gest: O welebnosti a sláwě neyblah. P. Marye wywolených 52 rozgjmánj, nimiž neydiwněgšj matka božj na každau sobotu pozdrawena a zwelebowána býti může. W Praze v Urb. Goliáše 1677. 8. dwa djly.

1140. Poslednj wůle aneb duchownj kšafft pro osoby mužské, k němužto gsau přidané některé welmi nábožné modlitby. W Praze v Vrbana Goliaše 1678. w 24.

1141. Rozmlauwánj mezy Krystem a člowěkem o způsobu šťastné a blahoslawené smrti. W Praze v Gif. Černocha 1679. 8.

1142. Choť Krystowa, aneb duše nábožná hledagjcý swého milého P. G. Kr. od Matěge Vleria. W Praze 1680. 12. v Dan. Michalka. W Litomyšli v Jana Kamenického 1734. 8.

1143. Pobožný měsýček nebo pobožná na každý den celého měsýce rozgjmánj. W Praze v sw. Kljm. 1684. 12. str. 79 a přjpis bratrstwu Panny Marye. W Hradcy Gindř. od G. D. S. J.

1144. Giskry milosti Božj křesťanskau duši rozgjmánjm roznècugjcý, od Augustyna Hubky z Lilienthalu. W Praze 1684. 8.

1145. Wůdce duchownj a spasytedlný, kterého duše křesť. každodenně následowati a k welikému duchownjmu prospěchu welmi snadně dogjti může. T. g. zlatá a hrubě lehká cesta, po

které člowěk do kůrůw Angelůw nebeských přigjti může etc. W Praze 1685. v Kateř. Černochowé 8.

1146. Snopček mirrhy z paterého Tagemstwj bolestného neybl. a neybolestněgšj rodičky božj Marye swázaný... k hrobům božjm na weliký Pátek putugjcým křesťanům. W Pr. 1690. v Giř. Labauna. A-C5. (rozgjmánj pobožná),

1147. Duchownj cwičenj sw. otce Ignacya z Lojoly zakladatele Tow. Gežjšowa etc. z lat. w češtinu přeložená, a k spasytedlnému dušj wžitku a wžjwánj na swětlo wydaná (od Karla Mageta). Wytištěna w starém Městě Pražském v Joachyma Kamenického 1721. 8. str. 269. Neyprw 1692. 8. w kollegi s mnohými rytinami. Obsahuge rozgjmánj a cwičenj w křesťanském včenj.

1148. J. Beckowského a) Studnice wod žiwých neb rozgjmánj a vctěnj pěti ran Krysta. W Praze v K. J. Geřábka 12. 1694. (Pfjpis Giřjmu Hynkowi Pospjchalowi Neyw. Mistru Křjžow.) b) Trogice neyswětěgšj etc. W Praze 1706. 4. c) Cesta milosti, cesta šťiastnosti k šťastné wěčnosti, od Beckowského. W Praze 8. 1724.

1149. Růže duchownj ljbeznosti, neb weykladowé na gedenkaždý tytul Marye Panny, od Frant. Fryd. Žalkowského. W Praze 1696. 4. Impr. Univ. za Wogt. G. Koniáše faktora. Weř. Bibl. F. 6.

1150. Způsob nábožný, kterého pobožnj křesťané při pohřbu vžjwati mohau. W Praze v J. K. Geřabka 8. 1696.

1151. Štěpána Petra z Tryncle Hlas wolagjcýho na paušti. W Praze v Giř. Labauna 1697.

1152. Přjklad o zatwrdilém w hřjšjch člowěku. W Pr. w Impr. Arcyb. 4. 1698.

1153. Milona Hubacya a) Hwězdička růžencowá srdce bratrské oswěcugjcý. W Praze w Impr. Arcyb. 1699. 8. skrze Giř. Sam. Beryngera. b) Jaroljma Hyrnhaima, opata Strahowského Kwjtj kory Syonské, aneb rozgjmánj duchownj na každý den přes celý rok rozdělená, z lat přel. W Pr. v K. J. Geřábka 1721. 8. c) Vmjráček pobožný aneb žádost bohabogného křesťana chtjti pobožně a šťastně vmřjti. W Praze v K. J. Geřábka 4. 1725.

1154. Alexia z Segala kapucyna, Bezpečná cesta do nebeského ráge, kterau mu spasytel náš G. Kr. vkázal skrz ona slowa v sw. Matauše 16, 24. Kdo mne chce následowati, ten ať se sám zapře. Z wlaské řeči na něm. přeložená od Jana Ludwika Vranského kapucyna, nynj pak od gistého duchownjho téhož řádu na řeč českau přeložena. W Praze v J. W. Helma w 4. str. 300. b. r. též 1718. 4. dwa djly.

1155. Mik. Causina Dwůr swatý aneb křesť. naučenj we wšeligakých duchownjch cwičenjch a ctnostech proti ošemetným základům a prawidlům marných swěťákůw .. z franc. přel. od J. Barnera. W Praze w Kollegi I. djl 1700. w 4.. II. djl 1705. 4.

1156. Stellarium novum t. g. knjžka pobožná o blahosl. P. Maryi. W Holomaucy 1701. 8.

1157. Františka Salezya Knjžka zlatá, gednomu každému stawu včitečná a prospěšná. Z frančiny přel. od Jana Ign. Sumy. W Praze v sw. Kljm. 1701. 8. str. 467. Též v J. K. Hraby 1780. 8. cf. num 1116 a)

1158. Zrcadlo umjragjcjch (bez tit.) w 12. str. 360. Chronogr. na konci ukazuge 1704. (čeština špatná).

1159. Křesťanská sprawa o wšech.. které k dosahnutj wěčného spasenj potřebné gsau. W Praze v J. Arnolta z Dobroslawjna. 1704. 12. str. 24.

1160. Jana Dyrckynka a) Regulae aneb prawidla dokonalosti, podlé kterých bohu odčané Panny genž sobě vmjnili čistotu panenskau.. zachowati gako y duchownj etc. řjditi se mohau. W něm. 1700 wytištěné, nynj přel. W Praze v Wogt. G. Konyaše. 1706. 8. b) Duchownj hodinky, aneb rozwrženj celého dne etc. z něm. přel. W Praze v Wogt. G. Konyaše. 1706. 8.

1161. Řebřjk 34 stupňů t. g. kapitol po kterém gedna každá křesť. duše.. P. Gežjše.. na Horu Kalwarye.. wstupowati může. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1706. 4.

1162. Mik. Kynela, far. Šymbachského Zrcadlo pobožnosti 1707.

1163. Péče potřebná o duši od kazatele gednoho w listu ku posluchačům swým psaném představená. Z engl. a něm. 12. 1707.

1164. Paw. Praxla S. J. Snadný a bezpečný způsob, nimžto se čistotné duše bohu zeyskati mohau, wšem genž panenskau.. čistotu zamilowali k vžitku, z něm. přel. Ant. Martinec S. J. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1708. 8. Připis Slečně Fr. Eufrazyi hrab. z Trautmansdorfu.

1165. Jana Libertyna a) Memento mei. O srownánj wůle našj s wůlí Božj. W Praze 1710. b) Desýtka apoštolská sw. Xaweryo. W Praze 1723. 12. c) Dies amoris, z lat. Jakuba Boymana Jesuity. W Praze.

1166. Colloquium parhenium super Canticum b. M. Magnificat etc. to gest rozmlauwánj duchownj sw. Jozeffa s blahosl. Pannau Marygi, cui accedit colloquium S. S. Senum super Canticum Simeonis. W Brně 1710 a 1711. 8.

1167. Frant. Swobody Růženec swaté milosti. W Praze v Barbory Beryngerowé. 4. 1712.

1168. S. Petra z Alkantary duchem sw. oswjceného Františkána knjžka zlatá o přemyšlowánj a ducha modlenj w gazyku španyelském sepsaná, w český vwedená. W Praze v K. J. Hráby 12. 1714. (druhé wydánj).

1169. Jana Gerharda a) Lékařstwj duše, anebo krátké Sebránj mnohého potěšenj z pjsma sw. Něm. sepsané, a nynj z polského na Slowenský gazyk přeložené. 1714. (cf. V. 1431.) b) Potěšenj plné Rozmlauwánj samého Boha s dušj wěrnau a nábožnau, w něm. gazyku sepsané, a nynj z Polského na slowenský gazyk přeložené 1714.

1170. Posledaj duchownj kňiha aneb prawé a spasytedlné přihotowenj k šťastné smrti. W Praze v sw. Klimenta 1714. 8.

1171. Křesťanské rozgjmánj na každý den gednoho měsýce. W Praze 1716. 8.

1172. Jana Blasia a) Apateka duchownj w čas morowého Nakaženj potřebná. b) Confessionale euangelicum, aneb Knjžečky spowědnj na celý týden (w Rkp.) c) Euangelicum conscientiosum, t. g. Spráwa, kterak se Ewangelický křesťan chowati má, aby swědomj dobré zachowal. (w Rkp.)

1173. Wenc. Wratislawa řádu Theatynského Krwawj potůčkowé preyštěgjcý se ze školy vkřižowaného P. G. totiž řeči o přehořském vmučenj geho, bolestné P. Marye, a přiloženým na 15 tagemstwj 15 horliwých rozgjmánj. W Hradcy Král. v W. J. Tybély 1719. 8.

1174. Rozličná litostiwá rozgjmánj lkagjcý duše nad smrtedlnostj člowěka, které na wrchu Bon repos.. napsané se nacházegj. W Praze v K. J. Hraby 1720. 8.

1175. Bohum. Hynka Bilowského křesťanské cwičenj duchem k spasenj, potěšenj a navčenj. W Holom. v J. Auingera 1721.

1176. Myšljnky kagjcý hřjchůw swých litugjcý duše. W Praze v K. Hraby 8. 1721.

1177. Cesta k spasenj, aneb pořádek z pjsma swatého 1722. 12.

1178. Jana Arndta Informatorium biblicum, Naučenj z Pjsma o křesť. žiwotu, a blahoslawené smrti 1723. 12.

1179. Wácl. Gleycha a) Obnowenj smlauwy křtu 1723. 12. bez mjsta a tisk. b) Sto regul žiwota bez r. (Index).

1180. Pět Dawidowých kamenů Goliaše porážegjcý, nebožto pět.. Pána a Spas. N. G. Kr. tagemstwj t. krwe pocenj, bičowánj, korunowánj, křjže wlečenj a vkřižowánj, od P. Maxim. Antonina a Jesu, řádu sw. Augustyna bosákůw. W Praze v J. W. Helma 1723. 4. str. 344. regst.

1181. Milowánj dwoge: gedno druhému odporné 1724. 8. (t. swěta a boha).

1182. Pawla Jakobeiho a) Welmi důležité přjčiny proti hodowánj a opilstwj, smilstwj a nestydatosti, swáru, záwisti a lakomstwj od Pawla Jakobeiho (w Puchowě) 1724. b) Zahrádka dušj nemocných, w njž se nacházegj mnohé zdrawé, wonné a spasytedlné byliny, gimiž se zarmaucená srdce lidská, a duše w bjdě, nauzy, protiwenstwj a nemocy postawené, občerstwiti a hogiti mohau. Přidáno gest ku koncy krátké navčenj, kterak se člowěk w každém neštěstj. y při hodině smrti chowati, a čjm se w čas protiwenstwj a křjže těšiti má. 1733. (w Puchowě) 12. str. 112 cf. Stranènského. V. 1445 b)

1183. Halleluja, zlatý dar savého roku. 1724.

1184. Martina Mollera de praeparatione ad mortem. Spasytedlné přemyšlowánj, kterakby člowěk žiwot křesť. westi, a

blahoslawené vmřjti mohl, z něm. přel. od M. A. nákladem P. Reway 1727. 12. (bez mjsta).

1185. Victorina od swatého Křjže Nowá wšeho swěta wogna proti třem auhlawnjm nepřátelům, tělu, swětu, ďáblu. W Praze v Joach. Kamenického 1728. 12. (cf. num. 1099)

1186. Tobiaše Čakerta a) Přemoz sebe samého, z latin. Gjřjho Iwanka přeložil Tobiáš Čakert. Rkp. od r. 1728. w bib. weř. 4 djly str. 140. 192. 159. 141. Tišt. w Mladé Boleslawě 1748. 12. v Fraut. Slanského. b) Pawla Barryho Třj dnowé Swatomila, aneb přes tři dni duchownj saukromnost k obnowenj ducha. W Hradcy v W. J. Tybély 12. 1728. přel.

1187. Kunst neb vměnj wěčné spasenj sobě zeyskati. W Praze v Joach. Kamenického 8. 1731.

1188. Matěge Augustiniho a) Přemyšlowánj swaté o trpěliwosti křesťanské, a o tom, což gj na odpor stogj, totiž o netrpěliwosti; aby srdce křesťanské onauno na každý den se ozdobowalo, ale této pilně wystřjhalo, z pjsem swatých wywedl, přjklady wyswětlil a předložil Mathias Augustini etc. 1734. str. 311 bez mjsta (w Pauchowě). b) Přemyšlowánj o smrti.

1189. B. W. Marpergera shromážděnj gehňátek, kterak mládež poneyprw k wečeři Páně přistupowati má. 1736. 12.

1190. Heinricha Milde Navčenj o začátku křesťanského žiwota. Halle 1736. 12. 4 djly. (Z něm.)

1191. Ignac. Fraut. Gregora Předrahá před oblíčegem Páně smrt swatých geho. W Hoře Kutné v Gjřjho Wogtěcha. Kyncla 1738. 4.

1192. Přemyšlowánj o sedm poslednjch slowjch vkřižowaného Gežjše. 1738. 8.

1193. Přemyšlowánj o osmeru blahoslawenstwj s wýkladem a navčenjm 1738. 8.

1194. Sladký nápog, gak při trpké nemocy, tak při hořké smrti duše posylňugjcý, t. g. některá vžitečná a potěšitedlná w čas nemocy čtenj a modlitby od Jana Siesa. W Hradcy Král. 1738. 8. též w Praze 1755. 8. v J. K. Hraby.

1195. Blažege Palmy (paulana) Newywažitedlný poklad, aneb wnitřnj we wšelikých se ctnostech cwičenj, z lat. W Praze v K. F. Rosenmüllera 12. 1739. Nákl. děd. sw. Wác.

1196. Salubres morientis seque pro felici aeternitate disponentis affectus. Olomucii 1741. 8. lat. něm. a česky. Sepsal Bernard Minetti.

1197. P. Wiljma Stanihursta Starého člowěka skrze vwažowánj čtyr poslednjch wěcý proměna, a nowého zrozenj. (přel. do češtiny). W Praze 1741. 8. v sw. Kljmenta. Nákl děd. s. W.

1198. Wyborné duše lékařstwj 12. nákladem děď. swat. Wáclawa.

1199. Přjprawa k smrti s připogenjm giných vžitečných knížeček, od Gjřjho Ambroziusa, w 8. 1742. (bez mjsta) potom

w Prešporku 1778 v Packa 8. str. 443. pod zpráwau Michala Instytorysa Možowského, kterýž i předmluwu přidal. Knjžečky přidané gsau: a) Nepřeplacené lékařstwj duše w pokušenj etc. b) Přemyšlowánj o morowem nakaženj s modlitbami, c) Summownj zpráwa kterak se křesťan před, při, y po zpowědi a wečeře P. užjwánj chowati má. Na konci gsau pjsně.

1200. Sw. Ignacyus z Lojoly Každému k vctěnj.. představen. Pobožnost snadnička.. na osmero.. čtenj přes celý ochtab rozdělená. Náklad. děd. sw. Wácl. W Praze v sw. Klimenta 1743. 8.

1201. Laskawé ljtosti aneb z milowánj půwod magjcý skraušenosti newyprawitedlný poklad k užjwánj každodennjmu, (přel.). W Praze v Johanny Kaudelkowé 8. (1744) str. 179. (nábožné cwičenj).

1202. Těsná brána, auzká cesta k žiwotu, vkázaná w opravdowé reformacý srdce. Přidáno také D. A. F. falešné křesťanstwo od samého Gežjše přeswědčené 1774. 12. (cf. 578.) (bez mjsta a tisk.)

1203. Krysta P. ewangelium Izaiaše o Narozenj Kr. P. c. 9. 6. a geho potěšenj plném gménu Imanuel, w zwláštnjch přemyšlowánjch předložené 1744. 8. (Index).

1204. Přemyšlowánj w modlitbách str. 356, přidány gsau pjsně duchownj. l. P. 1745. str. 172. (špatná čeština).

1205. Ewangelický pořádek k milosti božj gak duše od wlastnj sprawedlnosti a nábožnosti odwedena, a k poznánj swé hřjšné bjdy přiwedená potom ale k odpočinutj w ranách Gežjše doprowozena býti, a tak skrze wjru k odpuštěnj hřjchů a k pobožnému žiwotu přigjti má. (w rozmlauwánjch). W Břehu v Sam. Trautmana 1746. wel. 12. A-K6 (Weř. bib. F. 182.)

1206. Hlas na wýsosti, nařjkánj a pláče Rachel, od Bonawent. Pittra. W Hradcy Král. 1748. 8.

1207. Pautnjk, na způsob labyrintu J. Am. Komenského složená kniha od Matěge Boda. W Rkp. v děd. Bodowých, (w. Lad. Bartolomeidesa memorabilia prov. Caetnek 1799. a Tabl. Poe. II. 55.)

1208. Zlatá pokladnička djtek božjch, kterých poklad w nebi gest w sobě magjcý wybrané wýpowědi pjsma sw. s přidaným wyswětlenjm a s rytmami wzdělawatedlnými z něm. Karla Hein. Bogatzkyho přel. od And. Machera. W Berlině 1749. mal. 8. podlauhlý, str. 366 v Kr. Fryd. Hennynga.

1209. Newyprawitedlný poklad z milowánj půwod magjcý skraušenosti. W Praze v Johanny Kaudelkowé 8. bez roku. (gest num. 1201.)

1210. Ant. Konyaše a) Reflexiones sanctae singulis per mensem diebus salubriter ponderandae. Latine, bohemice et germanice. Pragae 1753. 12. b) Rozgjmánj na každý den w téhodni (témdni) s weykladem otče náše pozdrawenj Angelského, od Ant. Konyaše. W Praze 1754. 12. česky a něm.

1211. Swaté vpamatowánj na každý den w měsýcy k pobožnému powážení sobě a bližnjmu ku potěšenj a wýstraze sepsaná od gednoho kněze z Tow. G. W Praze v Ign. Prušy 12. bez roku str. 240 (1755?)

1212. Spasytedlný týhoden, aneb krátké wěčného spasenj vpamatowánj. Na každý den w týhodni rozwržené, gakož y welmi prospěšné rozgjmánj k počátku neb ku-koncy každého roku aneb raděgi k začátku a ku koncy každého měsýce s horliwým wzdechnutjm a cwičenjm neypředněgšjch ctnotj ozdobené od gednoho kněze T. G. W Praze v J. K. Hraby 1754. 8.

1213. Cwičenj a rozgjmánj wšeliké duchownj. Rkp. Stol. XVII. weř. bibl.

1214. a) Knjžka lozunků cýrkwj bratrských na r. 1759. W Berlině v K. F. Henninga 8. t. r. str. 56. b) Lozunky cýrkwj bratrských na rok 1763. a 1766. tamže v Jana Giřjho Lose. c) Wyvčugjcý texty cýrkwj bratrských a obzwláštně djtek na rok 1765. W Berlině v K. F. Hennynga 1764. 8. Též na r. 1770. Tamž v J. G. Bose 1769. Opět na r. 1771. obsahugjcý pauhá slowa, která od našeho milého P. a spasytele wyřknuta byla. W Berlině v J. G. Bosse 1770. 8. str. 62. (Porowney num. 344.)

1215. Joba Zmeškala z Domanowce Škola Jobowa, w njžto w křjžj a zármutku postawený křesťan trpěliwosti a vpokogenj včiti se může, sepsaná r. 1764. W Presp. v J. Mich. Landerera 1770. 8.

1216. Naděge božská spasytedlně daufagjcý w naděgi vpewněnj příliš se spolehagjcý a zaufanliwý k naprawenj. W Praze v sw. Kljm. 8. 1765.

1217. Spasytedlná Spráwa a Navčenj, kterak krzestian katolický v prostřed wezdegšjch starostj Bohu slaužiti, rozličné rannj, wečernj, při mši sw. též k zpowědi a přigjm. vžitečné modlitby konati může. Od Karla Joz. Khuna. W Praze 1769. 8. w kollegi T. G. skrze J. G. Šneidra faktora,

1218. Zrcadlo časného y wěčného žiwota neb knjžka zlatá, sepsaná od kněze Wácl. Witalisse, přel. od Wacl. Paraubka 1770. 8. W Praze Impr. Arcib.

1219. Budjček nebeský duše křesťanské w mrákotách hřjchů hluboce spěgjcý hřjšnjky budjcý. W Hoře Kutné 1770. 12. (bez tisk.)

1220. Sw. Ignacya z Lojoly Osm swatých dnj ku pomocy a spráwě na cestě božj začjnagjcých k pořádnému vžjwánj zlaté kniby, z lat. přel. od Frant. Muska S. J. nákladem děd. swat. Wácl. W Praze v Fr. Al. Geljnek w kollegi 1772. 8.

1221. Duchownj kuchařska, kteráž gistému paustewnjku skrze Angela předstawena byla. W Holomaucy 8. 1772.

1222. Čas bolestného Vmučenj y newinné smrti P. Spasytele našeho G. Kr. na čtyry a dwadcet hodin. W Jeně v Kryšt. Strausa 1773. 8.

1223. Praktyka křesťanského katolického chowánj 12. Nákladem děd. sw. Wácl.

1224. S. Ignatii de Lojola verus Imitator et Socius Jesu, latine et bohemice. Nákladem děd. sw. Wácl.

1225. Pobožný spůsob při wyprowázenj k hrobu wěrných Mrtwých. Nákladem děd. sw. Wáclawa.

1226. Sancta perseverantia t. g. S. setrwánj každému pobožnému člowěku k snažnému se w nem ostřjhánj kratičce wypsané 8. bez roku a mjsta, listů 12.

1227. (Deest tit.) O řjzenj a opatrowánj božském w 8. str. 656. regst. (Wef. bibl. F. 117).

s. Modlicj knihy.

1228. M. Samuele z Dražowa a) Desatero přemyšlowánj s modlitbami kagjcými 4. b) Modlitby, též přemyšlowánj swaté, pannám a panjm, wdowám a syrotkům y giným k potěšenj 4. w Žilině 1629. 1669. 12. c) Modlitby k časům těmto poslednjm zarmauceným a welice strastným připadné, k nimž připogené gsau krátké modlitby na ewangelia nedělnj w nowě složené 12. bez m. a r. (1630? od M. Sam. z Dražowa) str. 215 a regstřjk 12. Uwodj lat. werše M. Troila w předu i w zadu. Opět s titulem: Modlitby těchto zarmaucených časůw, z autoruw ewangelitských. W Žitawě 1685. w Laubně 1745. Index. d) Enchiridion precum sacrarum: Ručnj knjžka modlitebnj s powolenjm konsystoře Drážďanské. 12. e) Modlitby k slawnostem a památkám weyročnjm 1630. 12. f) Sacra anchora boemorum exulantium: skraušené k pánu bohu Obrácenj lidu ewangelitského českého, mezy cizými národy zůstáwagjcýho. W Pirně 1638. 12. g) Skraušene modlitby, též přemyšlowánj a rozgjmánj duši truchliwau občerstwugjcý z zákona božjho. 3 djly.

1229. Simeona Weperea Poklad duše, t. g. modlitby pěkné. W Praze v Pawla Sessya. 12. 1630.

1230. Phiala odoramentorum, vel liber precum christianorum bohemicorum (od G. Třanowského) w Lewoči 1635. 8.

1231. Rukowět z rozličných kat. včitelůw na žádost mnohých wzáctných lidj nemocným a vmjragjcým užitečná při posledujm pomazánj, před i při smrti slaužjcý. W Praze w staré kollegi. 1636. 8.

1232. Rozkoš ragská aneb každodennj wěčné maudrosti poklona od gitřnj začnauce až do kompletu, na celý týden rozdělená. W Praze w staré Kollegi. 1636. 8.

1233. Gjřjho Fera a) Zlatý nebeský Kljč (Cyriaci Ricci), aneb wraucné katolické modlitby na 16 djlů rozwržené etc. 1637. 8. přel. W Gindřichowem Hradcy. 1822. 8. b) Pomoc katolická dušičkám w Očistcy. W Praze v Zygm. Lewy. 1641. 12. c) Modlitby k swatým patronům českým, w Praze 1642. 12. d) Tužebná a srdečná súplikacý lidj vmjragjcých. W Praze 1643. 12. Sepsal Alex. Cajetanus, přel. Gjřj Ferus. e) Hora Syon, mo-

dlitby od Giř. Fers. f) Žaltář pro wogáky. W Praze 12. g) Horologium angeli custodis latinsky sepsáno od Gerem. Drexelia.

1234. Žiwý pramen rozličných hodinek swatých s mnohými modlitbami. W Praze Arcib. Impr. 1658. 8. cf. r. 1604.

1235. Hodinky k sedmernjmu za dušicky řjkánj, to gest, Nešpor za duše wěrných. Wyt. leta 1641. 12.

1236. Duchownj zbrognice k nynějšjm bjdným, wálečným a nepokogným letům etc. W Praze. Imp. Akad. 1642. 12. str. 228. (Zygm. Lewa na přjpisu podepsán.)

1237. Přednj křest. člowěka starost t. g. časná a bljzká přjprawa k dobré smrti (z lat.) 1644. W Praze w Impr. akad. 12. str. 455.

1238. Christus nobiscum. Favus distillans. To gest: Střed tekaucý vtěšených srdečných a nábožných modliteb. Zepsaná skrz kněze Šteffana Pilářjka.. kazatele Cýrkwe Teplické. W Lewoči 1648. v Waw. Brewera 12. str. 236. (Tento titul gest na částce, na njž schází, w. Tab. Pamět. Přjh. Št. Pilařjka 34.)

1239. Litanye za dušicky w očistcy, s připogenjm některých spěwůw. W Praze w Impr. akad. 12. 1648. str. 56.

1240. Sedmero starodáwnj Officium, aneb Hodinky a chwály o žalostech neysw. rodičky P. Marye bolestné. W Praze w Impr. Akad. 1649. 1749. 8.

1241. Modlitba pobožná k pěti ranám P. N. G. Kr. ponowu wydal a obnowil P. F. Didacus Novatius ř. sw. Frant. Fr. Menš. W Praze v Lidmily Šypařowé 1652. 12. 1 arch.

1242. Jana Tannera a) Fons Marianus centum devotionis rivulis irrigatus, lat. a česky. W Praze 1653. w 18. s obrázky. b) Sw. Paut z Prahy do Boleslawi wedaucý skrze 44 stacj. W Pr. 1680. (též lat. a něm. wyšla.)

1243. Modlitby křesťanské, od Giř. Johanydesa, far. Kopického a Koštěnského. W Trenčjně 1654. 8.

1244. Navis Institoris. T. g. Lodj kupecká, w njžto se nacházegj rozličné modlitby k Panně Maryi. Od kn. Linharta Komjnka řád. Karmelit. W Praze 16. 1655.

1245. Hodinky zlaté, modlitby swatých milých božjch ze zlata, z pauhé totižto lásky božj. W Praze w kollegi 1661. 8.

1246. Fr. Brydela: Jodoci Kedd hortus Getsemanni. W Praze 1662. 12. (z lat.)

1247. Troglistek garnj ke cti a chwále sw. Trogice t. g. trognásobné pobožnosti wyznánj na den sw. Trogice. W Praze w staré kollegi 12. 1662.

1248. Jana Kopidlenského z Rozenfeldu Budič duchownj t. g. Probuzenj duše křesťanské k powinným a wděčným chwalám za mnohá dobrodinj božj. Modlitba y pjseň na každý den w týhodni. W Šenowě 1662. 1725.

1249. Wácl. Šarauna Hořického, Modlitby nábožné 1666. (Index).

1250. Jeronyma Barbensi duchownj dewjtnjk. To gest dewjtidennj pobožnost. kteráž ku poctě slaw. patryarchy Cajetana zakladatele.. Theatynskeho řádu na 9 dnjw rozdělena, může wykonána býti, s připogenjm žiwota geho. z wlaské řeči do české přel. W Praze v Urbana Goliaše 1667. 8.

1251. Kytka Maryanská z rozličných chwály Maryanské liliowých kwjtků swita. t. g. Welmi pobožné k rodičce božj modlitby, z ném. W Praze v sw. Kljmenta 1669. 12.

1252. Modlitby každodennj horliwe z pjsem swat. wybrané. W Žilině 1670. 8.

1253. Přepěkné a prewžitečné modlitby za šťastnau smrt. W Praze Impr. Arcib. v Pawla Postřihače 1670. 12. 1 arch.

1254. Martina Wolffia Modlitby každodennj. W Senicy. 16. 1670. W Žilině 1675. w Pauchowě 1729. 12. (Index.)

1255. Swatá gednomyslnost neb dokonalé srownánj wůle lidské s božskau. 1671. w Praze v sw. Kljm. 12. (pjsně a modlitby), 1 arch.

1256. Ign. Dlauhoweského a) Mons adiutorii Hora pomocy To gest, Obnowenj pobožnosti starodáwnj k 14. sw. pomocnjkům.. v sw. Apollinaryše w Now. M. Pr. mezy kterými Staroboleslawská P. M. neyswětěgšj. W Praze v J. Arnolta (1670.) 12. A-K6. b) Koruna Czeská, To gest pěkné a pobožné modlitby k předněgšjm dědicům, w nichžto co nagkratčegj gegich žiwotowé se obsahugj, spolu y skřiwánek Boleslawský. Přitom weytah.. wšech swátostj a Reliquij w Kostele sw. Wjta na Hradě Pražsk. W Praze 1673. v Giř. Černocha. 8. 4 archy. c) Wěnec newwadlý z listj bobkowého t. g. vctěnj prawě blahoslawené Panny Marye. W Praze v Arnolta z Dobroslaw. 1675. 4.

1257. Pobožnost pátečnj ke cti sw. Frant. Xawerya w geho cbrámečku kollege Tow. G. na Now. M. Pražsk. wyzdwjžená. W Praze v sw. Kljm. 1672. 8.

1258. Modlenj weregné we středu a w pátek w městech Pražských za Ferdinanda Arcybiskupa Pražského. W Praze w Karlowém dwoře v Joz. Ant. Šylharta. 8. bez roku. (1673)

1259. Vstawičný křjž Gežjše Krysta etc. (Modlitby) W Praze v sw. Kljm. 1674. 12. str. 84.

1260. Jana Nadasia Rok nebeský aneb památka obcowánj gakož y wzýwanj swatých a swětic božjch. 1667. w lat. a 1671. w ném. řeči wydaný. Nynj w českau vwedený. W Praze w kollegi. 12. str. 264. bez r. též 1766.

1261. W. G. G. Wstupowánj wraucý duše aneb wzdychánj swatá k Gežjši trůnu milosti složená skrze Ahaswera Frytža, z lat. w český vwedená. W Rudolštatě stanna Freyschmiediana a Fleischeryana 1676. W Münsterberce k nalezenj při české cýrkwi. format 8. malý gako 16. str. 552.

1262. Modlitby a pjsničky z Autorů ewangelických. W Žitawě 1678. 1680. 12.

1263. Modlitba welmi pěkná a horliwá k blahosl. P. Maryi. 1678. 12. bez mjsta, 6 listů.

1264. Každodennj pozdrawenj neysw. rodičky P. Marye s připogenau pjsničkau na zázračný obraz Tuřanský w Morawě, bljže Brna bydljcý. W Hradcy Král. 1679. v Dan. Kamenického. 12. 6 listů (modlit. a pjsně.)

1265. Plast strdj z bylin a kwjtků sebrany rozkošné zahrady Nebeské a řáge duchownjho etc. (Modlitby) od Šim. Křenka Olešnického 1679. sepsané, a nynj w nowě na swětlo přiw. od J. S. w exilium zůstáwagjcýho. Wytištěno w Krosně v J. Fr. Liskowyusa 1723. 8. str. 240.

1266. Hymnus de beata Virg. Maria. Nábožná modlitba k Maryi P. proti morowé ráně, lat. česky a něm. 1679. 8. 2 listy.

1267. Kašpara Motěšického a) Suffitus spiritualis. Kaděnj duchownj w čas moru. Modlitby a pjsničky. W Žitawě 1681. b) Modlitby nábožné a horliwé s otázkami náboženstwj křesť. a pjsněmi. W Zitawě v Mich. Hartmana 12. 1706. str. 427. Opět 1715. 1719. 1746. W Praze v J. Höchenbergera 1783. (cf. V. 1587.)

1268. Jana Eichorna Duchownj zbraně y pokladůw wěčných pokogjk, plný překrásných modliteb, přel. Michal Láni, dwa djly. W Žitawě v Michala Hartmana 1682-3. 12. též 1718. 4. 4 djly. W Prešp. 1780. 8. W této knjze se mnohé modlitby we weršjch nacházegj.

1269. Pět červených korálůw wypodobňugjcých pět ran Kr. Spasytele vkřižowaného, prawého muže bolesti. Item Perlowa koruna z třech zlatých a 15 střjbrných perel etc. W Praze v Dan. Michalka 1686. 8. 1710. 8. w Hradcy Kral. 1724. 8. v K. J. Jauernicha 1719. W Kutné Hoře bez roku.

1270. Zpěwy a modlitby Giřjho Zabognjka wydal Štěpan Francisci Harhowský w Lewoči 1686 u Brewera.

1271. Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Františka Xaw. W Praze v sw. Kljm. 1688. 8.

1272. Wácl. Pražského Modlitby prawě pobožné, obsažené w dwogj stránce 1688. 12.

1273. Hodinky k sw. Křjži s některými.. modlitbami ku potěšenj.. putugjcých k Obrazu vkřižowaného Pána w Staroboleslawském.. kostele. W Pr. v Gir. Labauna 1689. 12. 2 archy.

1274. Patnácte Modliteb welmi pěkných s. Brigidy o... Vmučenj P. 1. arch. bez mjsta a roku. (Bibl. weř. G. 220.) též 1675. 8. W Praze v Gir. Černocha.

1275. Zdrawý pramen preyštjcý se k žiwotu wěčnému, aneb pobožný způsob přjprawy k šťastné smrti nemocným a vmjragjcým k vžjwánj welmi prospěšný. Z rozličných pobožných kněh wybraný. W Praze v sw. Kljm. 1655. 12. Opět v Dan. Michalka 1678. 8. W kollegi Jes. 1693. 1735. 1738. 8. 1763. 12. Přjpis Wácl. Bjlkowi, Scholastikowi podepsán M. S. J. S.

1276. Swatá pobožnost patnácte-sauterajho přigjmánj wel. sw. Oltářnj ke cti sw. Dominika. s modlitbami, officium. Rozgjmánj z nèm. W Praze Imp. Arcib. skrze Jana Matyasa 1693. 8.

1277. Officium blahoslawené Marye Panny za blahoslawenau smrt a nad nepřátely swjtèzenj z S. Bonawentury složene. W Brnè u Fr. Ign. Synapj/o. 1696. w 32.

1278. Růže bjlé červená, pobožnost k neysw. mateři Marye Panny sw. Anné w 12. str. 214. (bez titule.) Gest to od P. Maximiliana knjžka modlicj k s. Anně pro bratrstwo sw. Anny v Bosákůw w Praze od Papeže Innocent. XII. w r. 1699. potwrzené. Přjpis gest Mar. Alžbètè hrabènce z Šaffgotčů roz. hrabènce z Walděteynu.

1279. Duchownj poklad aneb kat. Modlitby a pjsničky z rozl. pobožných knjžek sebrané. W Pr. v sw. Kljm. 1700. 12.

1280. Kratká spráwa o swátosti pokánj etc. Po druhé v G. Sam. Beryngera (přjprawa k zpowèdi a modlitby.)

1281. Duchownj žiwota studnice, plná božského občerstwenj, wyprýštèná w rági pjsma sw. otewřená od ducha sw. a wšem spasenj žadostiwým, a milosti božj žjžnjcým srdcým gak každodenně ráno y wečer, tak we wšeligakých potřebách, křjžjch.. ano též při zpowèdi. wečeři Páně, nedèlnjch a swátečnjch službách božjch k potěšitedlnému vžjwánj cýrkwe Augspur. wyznánj dokonalegi wydaná skrze Eliaše Mlynářowých etc. w Lewoči 1702. w 12. (w té knize pořádek duchownj žiwota studnice M. Salliskowinsa držán, mnohé modlitby w prose, a djlem w rýmjch přeložený). Wyšla opèt 1736 (bez mjsta) w Prešpur. v Fr. A. Packa 1775. 12. str. 567. (s připogeným kancionáljkem obsahugjcjm pjsně Tranowského Glozyusa, Eliaše Mlýnařowých a g.) Též l. P. 1788. 12. str. 280 mimo regstr. W Prešp. 1810. 12. (cf. V. 1448.)

1282. Kašpara Naymana Gádro wšech modliteb. (od Dan. Synapia.) W Lewoči 1703. 12. v Žofie Brewerowé. Wydal ge též Michal Instytoris připogené ku knize zpèwů Tranowského. (w. Tabl. Poe. III. 56.) W Žitawě v Mich. Hartmana (od Dan. Stranènského) 1706. 8. W Laubně 1745.

1283. Exercitia octiduana anni 1704-1705. Rkp. weř. bib.

1284. Exercitium katolických žen nemocných. Rkp. weř. Bibl. (bez r.)

1285. Mikulaše Kymla, far. Šymbachského zrcadlo pobožnosti, modlitby ke wšem časům a přjhodám ženského pohlawj spořádané. 1708. 1745. 8.

1286. Čerwená růžička krwj P. G. skropená, aneb Modlitby rannj, wečernj, při Mši s. hodinky o neposkwrnèném B. P. bolestné početj, a za mrtwé s nèkterými pjsnèmi o vmučenj P. W Brnè v J. Fr. Swobody. 1707. 12.

1287. Wáclawa Gleycha a) Hůl pocestného, modlitby 1708. b) Starých lidj koruna pobožnosti: Modlitby a pjsně duchownj. 1715. 1724. 1725. 1754. c) Obnowenj smlauwy křtu s modlitba-

mi y pjsnj. 1723. 16. d) Wraucné a nábožné Modlitby každému wěrnému křesťanu přes celý týhoden, ráno y v wečer, též y w chrámě při wžjwánj wečeře páně, y k slawnostem weyročnjm, též y pjsničky y otázky pro mládež 1734. 18. (Index)

1288. Rozkošné duchownj a welmi nábožné modlitby swatých dwau sester, Gertrudy a Mechtyldy, w Praze 1713. 12. 1715. 8. W Gind. Hrad. 1753. 8.

1289. Růže ragská modlitbami wykwetlá 1713. 8. Pod ginými nadpisy: Rágská růže spasytedlnými a po sláwě nebeské wonnými modlitbami naplněná, obrázkami okrášlená etc. W Brně 1767. 12. též 1803. Ginak: Ljbezně kwětaucý rágská růže w zahradě milosti božj wsazená, s wonnými modlitbami pro rozdjlnost času ku potěšenj křesť. duše okrášlená. Pro osoby ženského pohlawj. 12. b. roku etc.

1290. Sigm. Lewa Paut k božj krwi. 12. 1716.

1291, Prostěradlo hrobowý P. N. G. Kr. t. pěkné, skraušené a slzawé modlitby etc. W Hradcy Král. 12. (bez r.) listů 6; obsahuge Modlitby za dušičky.

1292. Modlitby welmi nábožné před a po spowědi s duchownjm rozgjmánjm a náležitau přjprawau k swátosti Oltářnj. W Praze v Jana Hraby 1719. 8.

1293. Wácl. Alex. Schmidta duchownj důl, dewět rozličných bohatých žil etc. k rozmnoženj cti a chwály božj wšemohaucýho, dušj spasenj etc. W Hradcy Král. 1719 12.

1294. Dies sacer, festus et profestus od Tobiaše Čakerta. W Znogmě 1719.

1295. Jana Arnda Rágská Zahrádka plná křesťanských ctnostj, genž skrze wraucné, nábožné a potěšitedlné modlitby do duše wštjpené býti magj od Matěge Běla přel. 1720. 12. str. 624. a 4 regst. (bez mjsta); w Prešpurku v Fr. A. Packa 1777. 8. W Praze v Šönfelda, 1782. 12. též 1785. ib. též w Praze 1811. 8.

1296. Snopů gedenáctero Jozefowi se klaněgjcých Gen. 37. t. w lat. českém a ném. gazyku wydaných modliteb gako z klasů sebránj etc. od Karla Mageta. W Praze v Joachim. Kamenického 1720. 8. W Hradcy Král. 1722.

1297. Lékař duchownj sw. Jan Nepomucký, který hogj dušy etc. (Modlitby s hodinkami) W Praze v K. J. Hraby 1722. 12. str. 168.

1298. Kšafft aneb poslednj wůle neyblahoslaweněgšj na nebe wzaté Panny Marye (z franc.) 1723. W Praze v Joach. Kamenického. 12. str. 36.

1299. Chleb každodennj aneb způsob pobožnosti. W Praze. 1723.

1300. Modlitba srdečná k Bohu wšemohaucýmu psaná od čecha 1723, 1725. 12. bez mjsta a tisk.

1301. Pobožnost každodennj k vkřižowanému Pánu Gežjši 8. Náklad. děd. sw. Wáclawa.

1302. Dobrý den s modlitbou začatý. Nákladem děd. sw. Wáclawa.

1303. Pobožnost Xaweryanská. 12. Nákl. děd. sw. Wácl.

1304. Štjt maryanské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a ďábla dobře a spasytedlně od bohabojcý se dnes někdy vžjwaný pro šťastné skonánj. 1726. w Praze v Joach. Kamenického 8.

1305. Pawla Jakobeiho a) Duchownj domácý hodiny z německého gazyka přeložené 1727. (w Puchowě) b) Modlitebný poklad obsahugjcý w sobě modlitby křesťan. horliwé a nábožné gak swátečnj a nedělnj tak též wšednj. k wšelikému času a k rozličným potřebám obecným y obzwlásstnjm slaužjcý. Nákladem W. Kleycha (bez m.) W Žitawě. 1732. str. 1122 kromě Regstř.

1306. Pobožnost každodennj k neyswětěgšjmu wykupiteli Gežjši vkřižowanému k wyžádánj milosti dobrého žiwobytj a sw. skonánj, z lat. W Hradcy Král. v Jana Tybely 1727. 8.

1307. Spůsob a manjra s Bohem gednati. Z něm. přelož. W Hradcy Gindř. v J. Petra Kyncla. 8. 1730.

1308. Požehnaná mezy ženami P. Marya od Iwana Knoblocha. W Praze 1731.

1309. Modlitby nábožné. W Gdansku 1733. 12.

1310. Wýborné duchownj cwjčenj w prawém křest. obcowánj dle nawrženj Missionis.. W Praze v K. F. Rosenmüllera. 1734. 12. (Obsahuge modlitby, rozgjmánj neypotřebněgšjch článků wjry a pjsně nábožné.) str. 178. též w Brně b. r. 8.

1311. Modlitby ženské, wraucné a nábožné s otázkami pro mládež. 1734. 24.

1312. Desátek od dáwna schwálené pobožnosti ke cti sw. Františka Xaweria. W Praze v sw. Kljmenta 8. a 12. 1734.

1313. Nebeský Towaryš w cestě, t. g. Modliteb a pjsniček. etc. 12. 1737.

1314. Vtěšená ručnj kajžka pro djtky křesťanské 1738. 12.

1315. Modlitby nábožné každému w hrozných přjhodách etc. w Elbingu 1739. 1741. w Břehu 1743.

1316. Krátký spůsob čtenj sw. Aloyzya Gonzági z T. G. skrze šest neděl postaupných pro kteraužto každau neděli Kljment XII. plnomocné odpustky vdělil. 1740. 7. Ledna. w Praze v J. K. Hraby b. r. 12.

1317. Pobožnost wraucná k welikému swěta diwotworcy sw. Prokopu. W Hoře Kutné v Gjř. Kyncla. 8. 1740.

1318. Budič srdce ewangelický, záležegjcý w 6. částkách. 1744. 8.

1319. Modlitby školnj pro mládež ke každodennjmu vžjwánj. 1744. 12.

1320. Zrcadlo pobožnosti ženskému pohlawj předstawené od Mik. Kyncla, kněze Šimbachského. 8. 1745.

1321. Škola křesťanská modlenj w sobě magjcý neypotřebněgšj modlitby na rozličné přjpadky. W Břehu v Samuele Trautmana (podlauh.) 1745.

1322. Modlitby a pjsně o pokánj a o wečeři Páně z rozličných ewangelických auktorů sebrané. 1746. 8. (bez m.)

1323. Phiala Sanctorum Apoc. 5. Modlitby nábožné z pjsma sw. wybrané, a we wšech potřebách duchownjch y tělesnjch.. etc. někdy od J. M. L. na swětlo wydané, nynj pak na žádost některých pobožných křesťanů rozmnožené. Přidáno P. Kašpara Neumana Gádro wšech modliteb etc. W Laubně 1745. W Prešp, 1812. 8. str. 233.

1324. Dewjtidennj cwičenj ctnosti ke cti a chwále swat. Fidela z Sigmaryngu řádu sw. Serafinského otce Františka, genž kapucjni slugj.. (z něm.) W Praze v Jana J. Geřábka 1747. 8.

1325. Pobožné wzdychánj k swat. Fidelu z Sygmaryngu mučedlnjku a sw. Jozefu z Leonissy. W Praze v Fr. Hladkého. bez r. 8. (1747?)

1326. Modlitby aneb kratičký spůsob srdce swé wylewati před obličegem božjm. W Drážďanech. 1748. 8. (b. tisk.) st. 48.

1327. Modliteb kazatelských od Slawnosti swaté, až do Adwentu djl druhý. 8. (bez mjsta, roku a tisk.)

1328. Modlitby wraucné a nábožné pro osoby mužského a ženského pohlawj 1743. 8. 1750. (bez mjsta a tisk.) W Prešpurku v Fr. Aug. Patzko. 1774. 8. a 1781. 12.

1329. Pobožnost welebného bratrstwa obogjho pohlawj, pod tytulem neb wzýwánjm P. N. G. Kr. a blahoslawené Panny Marye za obdrženj dobré smrti w chrámu P. T. Gež. w Gičjně. W Král. Hradcy v J. Kli. Tybély. 1752. 12.

1330. Celé srdce milosti božj, aneb wraucý a nábožné modlitby k času rannjmu (od J. Blazyusa mladšjho) 1756. 12. str. 161. Připogen gest: Gazyk slowo božj zpjwagjcj (w. pjsně duchownj t. r.)

1331. Slaup ohniwý křesťanské Izraelity na cestách zprowázegjcý; neb modlitby a pjsničky duchownj a wraucý pocestným, zwláště pak kupcům, handljřům a řemeslnjkům k dobrému z rozličných autorů sebrané, skrze Matěge Markowice 1756. 12. str. 121. mimo předmluwu přes 2 archy dlauhau.

1332. Dewjtnjk Swato-Prokopský, to gest, dewjtidennj neb nedělnj pobožnost k vctěnj sw. Prokopa. W Praze v Fických a Hladkowských děd. 8. 1766.

1333. Prospěšná knjžka obzwláštnjch pobožnostj k božské Prozřetedlnosti. W Pr. v J. K. Hraby. 8. 1766.

1334. Františka I. nábožná modlitba vmjragjcýho. 1767. 8.

1335. Manuale Laurentanum aneb Maryanské, Lauretanské modlitby etc. W Praze 1767. v J. S. Hraby w 12. str. 272.

1336. Hodinky (kratičké) o sw. Apollinaryši. W Praze v Fitzkých dědiců. 1768. 8.

1337. Pjsně Mše-swatnj a modlitby spolu s potřebnými Wjry otázkami. We Wjdni v Jana Tom. Trattnera. 1769. 32.

1338. Hodinky malé o sw. Brunonu w 8. b. m. a r.

1339. Hodinky (pobožné) o blahoslaweném Seraffinowi a monte Granario řádu kapucynského. W Praze v Jana Jul. Geřábka. 8. bez roku.

1340. Maryanská pobožnost od gedné každé a od Boha plodem požehnané manželky, by šťastnau plodu dogjti mohla, před sw. obrazem těhotné rodičky božj Marye Panny, kterýžto obraz w Now. M. Praž. na Karlowě stěny pobožně gest. Přetlačená w Praze (bez r.) w 8.

1341. (Deest Titul.) Modlitby k sw. Anně. 12. 3 archy. (Weř. Bibl.)

1342. Oběť božské chwály, w rozličných žalmjch, modlitbách a litanyjch Panu Bohu etc. 8. w Praze 1770.

1343. Osm swatých dnj k pořádnému vžjwánj zlaté knihy sw. [illegible] z Loioly. W češtinu vwedl Fr. Muška S. J. W Praze. v Fr. [illegible] Gelinka. 8. 1772.

1344. Pobožnost k bohu za odwrácenj moru, hladu a [illegible]. We Wídni. Kaliwoda. 12. 1774.

t. Zgewenj, proroctwj etc.

1345. Kryštofa Kottera Gircháře Spratawského Widěnj a Zgewenj, kteréž měl od léta 1616. až do léta 1624. III. djly. [illegible] 4. bez mjsta a tisk. Též Rkp. Bibl. weřeg. [illegible]

1346. Snář, skrze kterýž bude mocti geden každý buďto [illegible], co se mu we snách zdálo, sny wyložiti. 8. [illegible] mjsta a tisk.

1347. [illegible] ďábla s obzwláštnjmi spráwami [illegible] pokladech nacházegj, gak se magj [illegible] přeč. při nichž se nacházý wir[illegible], kde se magj wirgule řezati. Nákladem Jozefa [illegible] města Towačowa. 1735.

1348. Krátke weykladý o důmělém zdánj snůw, skrze které geden každý buď sam sobě, aneb ginému wyložiti může, gakož y numera, které dlé wyznamenánj snů do loterye se sázeti můžau. Wšem milownjkům hry loterye wydané. 8. (bez r. a mjsta.) 3 archy.

Oddělenj sedmé.

Od uwedenj školnjho řádu w německých zemjch rakauských, aneb od zrušenj řádu Jesuitského ad do našich časůw, od r. 1774 až do r. 1825.

I.

§. 53. Staw politický.

Za ostatnjch let panowánj slawného Marie Theresie paměti hodno milostiwé léto (1776) a 10 měsjců trwagjcj wogna s Prusy, která skončila se skrze pokog w Těšině (1779) dobytjm na wždy části Bawor mezi řekami Innem a Salzau. W té wogně uznána potřebnost některých pewnostj proti Prušanům, a založen Teresinow 10. Řjgna 1780, a Plesy neb Josefow, dokonaný 1787. Umřela weliká Theresia 29. Listop. 1780. Po nj nastaupil Josef II. (30. Listop.) On dotčenými twrzemi českau zemi upewnil, a uwedenjm gednoho gazyka, práw a gako gedné národnosti k Rakausům pewněgi připogiti se snažil; tělesnau poddanost zrušil (1781, 15. Čerwence) robotu w peněžný plat obrátiti, a dědičný nágem zobecniti, lid a sjlu wládařstwj rozmnožiti usilowal, daň gruntownj nebo urbárnj (1789) ustanowil, a mnoho giného w zpráwě uwedl, co k prospěchu národu býti se widělo. Za něho smlauwa přátelská s Rusy učiněna, a obchod po Dunagi otewřen; Njzozemě odpadly (1789); francauzské pozdwjženj se počalo (1788); s Turkem wogna wedena, gegjhož konce nedočkaw se skonal 20. Unora 1790. Památný též za něho byl přjgezd papeže Pja VII. do Wjdně, (1782), a weliká woda w Čechách 28. Unora 1784. Leopold II. nastaupil cisařowánj w Březnu r. 1790. Zawřel s Turky pokog (27. Srpna 1790). Korunowán w Praze 6. Zářj 1791, při čemž koruna česká, která od korunowánj Marie Theresie. (1743) we Wjdni se nacházela, opět do Prahy přiwezena, a tak Čechům wrácena gest. Na žádost stawůw bernj systém

Josefůw zrušen, a starý uweden, i předešlá stawowská zpráwa ustanowena. Při wypuknutj wogny s Francauzi umřel 1. Března 1792. František II. (co Rakausky cjsař I.) korunowán byl w Praze 9. Srpna 1792. Hned od nastaupenj na trůn wésti musil wognu francauskau, která přes 20 let trwala, bywši gen krátkým několikráte pokogem přetržena, gako w Campo formido 1797. w Lunewilli 1801. Prešpurku 1805, we Wjdni 1809. a w Pařjži 1814 dwakráte. Tjm časem i Německá řjše nowau zpráwu obdržela. k njž naše Čechy, Morawa a Slezko přiwtěleny. On Rakausko na cjsařstwj powýšil (1804), zemskau obranu (družinu) zřjdil 1804, a u prostřed wálek o wzdělánj národu a ušlechtěnj mrawů pečowal, a posud gako otec peřowati nepřestáwá.

II.

Oswjcenj.

§. 54. Za ostatnjch let Marie Theresie 1774-1780.

Patentem od 6. Pros. 1774. uwedeny gsau německé školy třj stopňů: normálnj nebo prawidelné, hlawnj, a obecné nebo triwiálnj w malých městech a wesnicjch, kteréž pod zpráwau školnj komisse u zemského řjzenj, běh swůg počaly r. 1775. W latinských školách uweden nowý plán (1776). Pět let (na mjstě šesti) ustanoweno pro učenj gymnasialnj, do něhož bez wyswědčenj z normálnj neb hlawnj školy nikdo přigat býti nemohl. Latinské klášternj školy w německé proměněny (1778), a kde zůstaly pro zpěwáky, dohledu direktora neybližšjho gymnasium poddány (1779), až konečně cele zrušeny (1782). Založena (1778) některými dobrodinci škola pro chudé Israelity, w njž gich 40 od 7 až do 15 roku náboženstwj, čtenj a psánj učeno. Po zdwjženj Jesuitů arcibiskupské seminarium z Králowa dwora k sw. Klimentu přenešeno, alumnů pak do weřegných škol posjláno. Censura duchowenstwu odňata, a zwláštnj komisse zřjzena. Bibliotheka Jesuitská w Pražské kollegi, která při zrušenj gich obsahowala 16000 knih, rozmnožena gest (1777) knihami ostatnjch bibliothek Jesuitských a uniwersitě nechána. Hwězdárna stala se (1775) weřegným austawem pod zpráwau Steplinkowau († 1778) po němž Zeno S. J. zpráwu gegj wedl. W r. 1775 zalo-

žen gest minerálnj kabinet w Klementjnu, snešenjm zbjrek P. knjžete Egona z Fürstenberku, P. hraběte Kinského, Barona Borna a staré zbjrky Klementinské. Prwnj direktor toho kabinetu byl sam hrabě Kinský, potom professoři zwláštnj historie přjrodnj ten auřad přegali, gegž nynj náš J. Sw. Presl zastáwá. Téhož roku botanická zahrada založena. Až dotud botanika i chymie učena býwala professorem medicinských institucj: toho r. (1775) zwláštnj stolice pro tyto dwa předměty zřjzena a Josefu Gotf. Mikánowi († 1811) swěřena. K poznánj mrawů onoho wěku slaužj neywyššj nařjzenj (1780), kterým nočnj modlenj k sw. Kristofu, k sw. Koruně a t. d. gakož i zakljnánj duchů pro poklady pod trestem zapowězeno; potom rozkaz lid paučiti, že dotýkánj mrtwých, kteřj sobě násylně žiwot odňali, anebo hanebnau smrtj sešli, cti a dobrého gména nepoškwrňuge.

§. 55. Za Josefa II. 1780-1790.

Powoleno (1781) přjbuzným Augšpurského a Helwetského wyznánj, aby w Čechách a Morawě swé náboženstwj swobodně prowozowati mohli bez ugmy katolického, panugjcjho náboženstwj (pročež taxa štoly farářům katolickým odwáděna býti musj). Tudy powstalo w Čechách 56 helwetských, 12 augšpurských cjrkwj, na Morawě 15 helwet. 14 augšp. a počjtalo se r. 1788 w Čechách 44,700 přjbuzných obogjho wyznánj. Tjm spůsobem předešlému pokrytstwj w náboženstwj a z toho wynikagjcj škodě přjtrž učiněna. Potomci kališnjků hlásili se k ewangelickému, a wnukowé českých bratřj k helwetskému wyznánj; kazatelé gim z Uher powoláni. Mnozj z wystěhowanců opět se do Čech nawrátili, směgjce tu kupowati domy a statky, dosahowati mistrowského práwa a t. d. Klášterů do r. 1782 bylo w Čechách 154; zrušeno gich, mimo Jesuity, 71; w Morawě ze 75 zrušeno 41. Na proti tomu duchowenstwo cjrkewnj rozmnoženo tak, aby lid wšude služby božj slyšeti mohl a přjliš daleko do kostela choditi nemusel. W r. 1783 počalo wšeobecné seminarium w Praze a zřjzeno biskupstwj Buděgowické, kdež prwnj biskup ustanowen Prokop hrabě z Šafgoče (1785). Dům kněžský u sw. Giřj na hradě Pražském počátek wzal r. 1787, a dwadcet seminaristů do něho uwedeno biskupem Kriegrem. O prawau pobožnost pečowáno, proti powěrám wálčeno. Poručeno služby božj nepředržowati přes poledne (1780);

nowý gich pořádek uweden (1783); postrannj kaple a modlitebnice zrušeny (1782), fary w Praze nowě zřjzeny (1787); zakázáno obrazy a sochy w domjch a na ulici oswěcowati (1782), w kosteljch malé swjčky páliti (1782). těla mrtwych w kostele pochowáwati (1782), mezi službami božjmi nápoge prodáwati (1785), na oltáru w kostelich, a se zwonečkem při kázanj choditi (1785) neb na koledu o wánocjch; na mračna zwoniti (1783 a 1803), na swaté hroby, a na oswobozenj zagatých křesťanůw z otroctwj (1781) a wůbec mnichům, kromě milosrdných bratřj, žebrati zapowěděno. Bratrstwa wšecka zrušena, toliko wyňato bratrstwo aučinliwé lásky bližnjho a chudého institutu. Poswěcenj chrámů rozličná w geden den swětiti rozkázáno t. 13. Řjgna (1786). Zapowězeno klekati před G. C. M. s tjm doloženjm, že ta pocta bohu náležj (1787). Pražská města pod gednjm magistrátem spogena; radnj zde i w králow. městech woleni od wolenců k tomu zřjzených. W r. 1782 začal se nowý pořádek hrdelnjch práw; wšecky šibenice, lešenj, trdlice, šatlawy, hausličky, bitj na kanceláři, mjsta poprawná wšude zrušena, gakož i košowé nad wodau wisjcj, k potápěnj trestuhodných pekařů (1590) zřjzenj etc. Ustanoweni gsau Justiciarowé w kragjch a městech, práw a politických běhů powědomj, by se poddaným nátisk činiti nemohl. Uweden nowý řád saudný, (1. Máge 1782), zemská práwa gakožto saud šlechtictwa, nowé městské práwo (1 djl r. 1786), čjmž Koldjnowá práwa z částky zdwjžena; konečně wšeobecný zákon o přečiněnj a trestu (1787). Morawské desky zemské (1783) proměněny gsau w Morawsko - slezký zápisnj auřad (Vormerkamt), ano Slezko, což ho zůstalo, k Morawě přiwtěleno. Lennj saud Kroměřjžský (1788) k Morawskoslezskému práwu připogen, kamž i spisowna přenešena; w r. 1790 opět do Kroměřjže stěhowány dsky geho, když léna arcibiskupu nawrácena byla. Lidu znamenitě přibýwalo, cizozemci odewšad přigjmáni. R. 1785 bylo w Čechách dušj 2.528,111, w r. 1788 giž 2,757.910, a w roce 1789 zase 2,852,463. Staral se Josef o zwelebenj řemesel a uměnj, wůbec o dobrý staw národů. Fabriky wznikaly. Od r. 1785 do r. 1788 počet tkacjch stawů w Čechách od 37,458 do 51,955, dělnjků pak we fabrikách od 86,829 do 121, 799, přádelnjků od 279.869 do 515.852 zrostlo. Nikdo připuštěn nesmj býti (od 1. Čerwna 1787) k mistrowskému práwu, lečby dřjwe mistrowský kus udělal, ne nákladný

ale prodagný. Wysazena odplata (1787) na rozmnoženj wčel etc. Hrabětem Janem z Buquoi založen na statcjch geho (1783) ustaw pro chudé pod gménem: „Sgednocenj z lásky k bližnjmu“ kterýž Josef II. we wšech swých zemjch uwésti poručil. W Praze přičiněnjm Gub. Rady swobodného P. Kotze z Dobrže, k wyžiwenj chudiny a k odstraněnj pouličné žebroty dobré prostředky ustanoweny. Hrabě Jos. Malabaila z Canal založil ústaw k opatřenj ochudlých služebnjků, wdow a sirotků gegich (1787), a zrušených špitalů městských gistiny obraceny gsau na ústaw obročný neboli farnj (Pfründleranstalt) 1788. Dům dělný kaupen od obce Pražské (1780). Dům porodnj počátek wzal (1789) gakož i dům chorých t. pro chromé, slepé, mrzáky. W r. 1790 zřjzen gest dům bláznivých, a otewřena obecná nemocnice pro 300 neduživých. Pokautnj školy zapowězeny (1782), weřegné zmnoženy; zpráwa normálnj školy školastikowi při kapitole swěřena (1784), a školnj komissaři při auřadjch kragských zřjzeni, i založen fond normálnj z rozličných pramenů. Chudé mládeži knihy z darma dáwány (1784) což i posud se děge z nádawku na zaplacené (1793, 1801). W r. 1775 bylo školnjch dětj 14000: w r. 1785 giž 117,733, a r. 1787 konečně 239,442 w 2219 školách. W r. 1789 nowých škol zřjzeno 79, učitelůw ustanoweno 198, žáků přibylo 16000. Školnj komissaři dohled měli nad školami (1786). Industrialnj čili promyslné školy w Čechách přičiněnjm direktora školnjho a potom biskupa Kindermanna ze Schulsteinu a aučinnosti českého Guberu. wystaupily w sedmém roce gich wzniknutj (1787) na 100, a roku 1791 na 200, w nichžto mládež mimo obyčegné učenj také předenjm, robenjm punčoch, dělánjm kragek, zahradnictwjm se zanášela. Děwčj školy dwoge uwedeny (1783), obecné w kragi, a pro wzdělaněgšj stawy w Praze. Na gymnasijch opět mnohá oprawa učiněna, a latinská řeč we filosofii ustaupila německé (1784), též školnj plat na stipendia chudšjm uweden. Ačkoli rozličných fundacj pro studugjcj mládež w Čechách gest hognost, a Josef II. zrušené konwikty w peněžné fundacj proměnil: předce od té doby a snad neywjce pro odstraněnj pauhých čechů od studij počet studugjcých umenšen, tak že r. 1790 gich o 691 méně bylo nežli r. 1784. Na uniwersitě založena nowá učitelská stolice diplomatiky, heraldiky, známosti starobylostj a mincj (1784). Anatomický theater založen za professora anatomie a fysiologie Procházky (nar. w Mo-

rawě 1749); chemické pak laboratorium (1785) za prof. J. Mikána. — Ostatnj w tu dobu náležegjcj zawedené ústawy školnj gsau: učiliště neb škola wogenských dětj (1782) pro každý regiment na 48 ginochů, ústaw sirotčj zřjzen (1785-9), a založený (1775) od priwátnjch osob, od Mar. Theresie (1775) pak rozmnožený ústaw sirotčj w Praze také zachowán. Austaw hluchoněmých powstal (1786) dobročinnostj některých laskawců, od r. 1795 spogen s obecným ústawem pro [illegible] a sirotky; byl něgaký čas (od 1795) w Cho[illegible], opět w Praze. Bibliotheka weřegná rozmnožena gest knihami zdwjžených (1782) klášterů tak, že [illegible] Rkp. počjtala. Rafael Ungar welikau [illegible] Od r. 1781. 21. Pros. do nj každého [illegible] wytisk odwáděti se musj. Strahowskau [illegible] W. Mayer zwelebil a rozmnožil, tak že [illegible] Rkp. počjtá, mezi nimiž mnoho če[illegible] gest: Religioni, Patriae, Sineorum [illegible] Zawiženy gsau (1781) wšecky Marij [illegible] komisse, a učiněna gest ge[illegible] aurad rewisj, co důležitěgšjho, [illegible] W r. 1783 dána zpráwa censu[illegible] studiemi, u kteréž do r. 1792 [illegible] zgednána spisowatelům a [illegible], a zahágeno toliko to, co proti [illegible] nábaženstwj, proti wnitřnjmu po[illegible] osoby některé čelj, aneb [illegible] ničeho nezjská; násilné ale [illegible], gegichž za takowé uznánj [illegible], cele zapowězeno gest (1781) [illegible] moc ztratil, do bibliotheky [illegible], neywjce německých spi[illegible] knih. Společnost polnjho [illegible] zřjzená w r. 1769 zřjdila (1776) [illegible] hospodářstwj polnjho, a oprawila se (1788) [illegible] společnosti hospodářské, magjcj [illegible] auřednjku hospodářských a (od 1796) [illegible] kalendářů wětšjch pro auřednjky a měšťany, menšjch pro sedlský lid. Professura Hospodářská spogena s uniwersitau. Král. česká učená společnost powstala z priwatnjho spolku w r. 1769 (w. [illegible] 48) ustawila se pewněgi (1784) a potwrzena gest (1787). Ona wydáwá až posud w německém gazyku učené pogednánj až do r. 1804 w swazcjch, nynj po různu. Učenj mužowé toho wěku w

theologii: Cornelius Kaiser (kw. 1781) František Pittrof křjžownjk, Placidus Presl (kw. 1781) a Cornel Stephan (1788) cisterciáci, Evermod Růžička, Morawan, praemonst. (1711 † 1780), Jan Qualbertus Reidinger, dominikán (nar. we Wltawotcyně 1725 † 1778). W mathematice wýtečný byl J. Tesánek, professor mathematiky a theoretické astronomie (1728 † 1788). Antonjn Strnad hwězdářem od Josefa II. učiněn. Rafael Ungar, praemonst. wydal Balb. Bohemiam doctam 1776-80 a g. Kašp. Royko, profes. historie cjrkewnj, pak (1791) gubern. rada, w historii cjrk. slynul. Z hudebnjků toho času dožili Jos. Mysliweček (w Praze 1737 † 1781) Segert † 1782, Mara † 1783. Z maljřů: Ant. Raf. Mengs (nar. w Austj 1728 † 1778) psal o maljřstwj, wlasky.

§. 56. Za Leopolda II. 1790-2.

Tento učený cjsař snášeliwost w náboženstwj zaštjtil, seminarium wšeobecné zrušil, a wychowánj mladého duchowenstwa biskupům nawrátil, pročež w Klementjnu alumnát arcibiskupský počal (1791) a dům kněžský přestal. Konkurs duchownjm kandidátům na fary ne co prwé tři léta, ale šest let platil. Studentům k duchownjmu stawu gdaucjm z důchodu duchownjho titulus mensae dáwán, aby stanauce se neschopnými k auřadu, opatřenj swé měli. Chudým žákům do latinských škol wstupugjcjm aby školnj plat odpuštěn byl (1791). Biskupům powoleno z důležitých přjčin weřegné processj a pobožnosti nařizowati. Obyčegná hudba při službách božjch opět powolena (1791). Trest zločincům ulewen (1791) tak že taženj lodj neb odsauzenj na galege, krátké ukowánj, pálenj ceychů a t. d. zapowědjno. Nestudowanj poctiwj měšťané, k nimž lidé důwěrnost magj, za radnj w politických wěcech woleni opět býti mohli (1790). Zapowěděny opět gsau knihy, kteréby na potupu kat. náboženstwj, cjrkewnjm obyčegům a duchownjmu stawu směřowaly, gakož wšecky, kteréby pořádek a pokog obecný rušily, blud, omyl, neswornost a roztržků, neposlušenstwj k země pánu, chladnost w powinnostech občana neb křesťana působily (1790). Wydán gest nowý řád studij (1791). Zrušena komissj dworská w studijch, zřjzeny zbory učitelůw při wšech fakultách, gymnasijch i hlawnjch školách, magjcj pečowati o zlepšenj mrawů a uměnj, pod zprávau konsessu studigného, ze šesti přjsedjcjch složeného, t. od theologie, práw, lékařstwj, filosofie, gymnasij a normálky, zem-

skému řjzenj a tak postředečně neywyššj politické wládě podřjzeného. Spolu staráno se o wyhotowenj a uwedenj neywýborněgšjch kněh školnjch. Cjsař sám (1791) wykázal 1000 dukátu do Sas, aby na wysokých školách Wittenberských a Lipských fundacj založena byla pro mládež ewang. nábožeustwj; přednost dána synům ewang. kazatelů Augšpurského a Helwetského wyznánj z národu českého. Dar, který gemu stawowé češtj (17. Zářj) wedle obyčege při korunowánj podali w 145000 zlatých, dobrý král na fundacj pro chudá děwčata stawu panského a městského obrátil. K ponuknutj učitelů k pilnosti sljbeno gim remunerace, rozmnoženj platu, kterýž na statky nemowité založen, aby s drahotau spolu růsti mohl, powyšowánj k auřadům weynosněgšjm; professoři čtyr fakult magj stupeň důstogenstwj hned po c. k. radách, a w Praze neystaršj prof. lékařstwj a prawjch (od 1811 též bohoslowj a libomudrctwj) gest c. k. rada. Wlatinském weršowánj wynikl Wácl. Oestreicher, který českau historii lat. hexametry až do Leopolda sepsal (Rkp.). Některé geho werše wiz w Kal. Ruljk. I. 121. Hudebnjk Košek † 1791.

§. 57. Za Františka I. 1792—1825.

K wyobrazenj mrawů toho wěku náležj negeden důkaz oddanosti a wěrnosti králi, a udatenstwj w době wogen francauzských n. p. r. 1796. Z druhé strany láska k cizotě u drahné částky se wygewila. Tak rozmáhal se (1799) zwláště w Praze podiwný krog w oděwu, w obuwi a kaderjch o kterémuž podobném Beneš z Weitmile (1360) zmiňuge (w. Rul. Kal. hist.) Zpráwcowé měst (purgmistři) a městeček (rychtáři) do žiwota při auřadu ustaweni (1802). Wydána wšeobecná městská zákonnj kniha (1811), čjmž stará Koldjnowá práwa městská cele přestala. Péče neyw. wlády obrácena na wše, což pokog a dobrý staw národu utwrditi může. Silnice oprawiti poručeno (1802) R. 1818. bylo w Čechách (na 956 □ mil) 924000 sáhů, neb 241 mil silnic. Obchod po Labi nowě otewřen (1822). O hospodářstwj polnjm wydány spisy poručenjm wlády, gako: o chowánj dobytka, nemocech gebo, (1809) o pjci, o cukru hotowenj z domácjch rostlin a t. d. Pomologický spolek nawržený hospodářskau společnostj a (1819) od dwora potwrzený stará se o zwelebenj štěpařstwj. O zdrawj lidu pečowáno nawedenjm (1809), očkowánjm neštowic uwedeným (1801). Přičiněnjm M. D. W. Czardy powstal (1792)

spolek k zachráněnj na pohled mrtwých a w nebezpečenstwj upadlých lidj, kterýž (1798) prawidla tabelárnj něm. a česky z poručenj wlády wydal. Austaw léčitelský nemoci wenerické založen (1802) a přenešen r. 1809 tam kde nynj gest. Dům porodnj rozšjřen 1824. K opatřenj chudých sgednotila se společnost pražského obchodnictwa k podporowánj wdow a sirotků (1796). Wlaský špitál, giž w 16. stoletj zřjzený pro 1200 učenců k městským řemeslům, potom (1789) zrušený, obnowen gest (1802) pro 16 ginochů. Téhož roku 1802 rumfordská poljwka uwedena. Založeno priwátnj ústaw pražských hudebnjků k opatřenj wdow a sirotků (1803), též giný řemeslnjků městských (1803); a společnost wšeobecného ústawu k opatřenj bez winy wlastnj ochudlých mužů, wdow a sirotků (1804); dům chudých u sw. Bartoloměge přičiněnjm Fr. Ant. hraběte Kolowrata, tehdáž heytmana městského, zřjzen (1807) na přjtrž žebrotě po ulicjch, kterýž aumysl má i priwátnj gednota k opatřenj chudých w Praze (1810). Austaw pro slepé založen (1808) od rytjře z Placeru († 1825) ze zbjrek pro 10 hochů a 4 djwky. Gednota panj k podporowánj ženské umělosti (1813) chudým ženským ze wšech stawů dáwá přjležitost pracowati a práce prodáwati w skladu zwláštnjm (w Sirkowé ulici). Spolu o wychowánj 8 osiřelých děwčat se stará. W r. 1821 ústawy pro sirotky a nalezence rozdělené gsau. Austaw k pomoci pohořelým gest we wzniku a počjtá (1824) přes dwadcet milionů zlatých na střjbře. Heytman městský Josef šlechtic z Hoch založil ze zbjrek pokladnici w nauzi pro Čechy a Prahu (1824). K domu pracownjmu cjsař František (1792) darowal 10,000 dukátů, a wystawěl (1822) dům prowinciálnj trestný u sw. Wáclawa na dobytčjm trhu w Praze pro 800 zločinců, kdež pracemi se zanášegj. Censura r. 1792 přešla na referát w studijch při politické dworské kanceláři, a r. 1801 na dworský auřad policie. Školnj knihy a spisy direktorům studij censurowati zůstaweno, dokud k tisku určeny negsau (1803). Kupectwj a tiskařstwj knih, aby prawému oswjcenj přispjwalo, lépegi zřjzeno (1806): tiskárny knih w kragi z nowu zarážeti zapowězeno (giž 1793) a w Praze na gistý počet uwésti kázáno. Wšeobecné nařjzenj z strany censury (1795) wydáno; zapowězeno knihy w cizých zemjch bez zdegšj censury tisknauti (1798), a čtenárny domácj i půgčowny knih (1799) gakowýchž w Praze w židech i křesťanech se nalezalo, držeti. Zakázány též (1800) knihy, w kterých

nachází se zpráwa o tagných bratrstwách, rytjřských romanjch, historie o strašidlech a šeydjřjch, gakož i (1804) pjsně národnj a modlitby bez ceny nebo slušnosti. Z ohledu, že lidé diwadelnými hrami od swých auřednjch, nebo řemeslnjch, obchodnjch nebo domácjch pracj se zdržugj, a románskau mysl přigjmagj, nehodjcj se k gich powolánj, poručeno wšemožně překážeti prowozowánj her w kragi. Bez dowolenj kragského auřadu nikdo hráti nesmj, a dowolenj má se řjditi cele tjm, co se we Wjdni neho w Praze hrage (1801). Rytjřské hry, w kterých přepiaté charaktery přicházegj, pro zlý aučinek na rozum a srdce na diwadlo připuštěny nebuďte (1801). Podobně zakázáno (1802) hry s marionety, prowazolezců, keykljřů, figlářů, skakačů a těm podobných, wygma mechanické uměłce, a wěci w prawdě řjdké, ku poučenj a wyraženj slaužjcj (1802). Aby ale přjsnost z druhé strany zdokonalenj w uměnj nepřekážela, we wlastně wědných knihách wolněgšj censura uwedena (1810). Náboženstwj a wzdělánj mrawné wšeho lidu bez rozdjlu wždy neywjce země pánu na srdci leželo. Powoleno Pražanům (1794) na den sw. Jana Nep. statui geho na mostě oswětliti, ač bez zpěwu a weřegných modliteb. W r. 1795 od papeže Pia VI. na žádost cjsaře pro wšecky země domu Rakauského milostiwé léto na 6 neděl prodlauženo. Staráno se o stegnost w cjrkewnjch služebnostech neb obřadech, n. p. z strany hrobu božjho (1801). Duchowenstwa řeholnjho nedostatku pomoženo rozmnoženjm audů a powolawau řádů (1802): dowoleno gim domácj studium theologie, k čemuž prawidla dána (1805). Duchowenstwa pak cjrkewnjho nedostatek a zapadnutj naprawено a) ustanowenjm filosofických škol w Buděgowicjch, Mostě, Litomyšli; theologických w Buděgowicjch, Litoměřicých a w Kralowé Hradci: dána gim instrukcj (1811). b) zrušenjm školnjho platu na gymnasijch mimo Prahu; dowolenjm, aby zpěwáci w klášteřjch neb od farářů domácně w latině až do syntaxi cwičeni byti mohli. c) přjsnau censurau spisů wážnost duchownjho stawu podrywagjcjch, a odtrženjm duchownjho stawu od magistrátů a podřjzenjm gich zemskému práwu t. práwu šlechty etc. (1802. 2. Apr.) což posledni též nekatolickým pastorům uděleno (1808). Fundace z konwiktů zrušených (1785) pošlé opět k prwotnjmu cjli ustanoweny gsau (1801); w Čechách takowý konwikt posud k mjstu nepřišel. Konečně biskupům swěřen dohled na učenj w náboženstwj we wšech školách (1808). Piarist-

skému řádu dán wětšj okršlek wychowánj weřegného (1808). Uměnj wšeho druhu wzrostalo. W r. 1792. 12. Máge Dobrowský a Joachym hrabě Sternberg nastaupili cestu do Stokholmu, aby tam knihy a Rkp. r. 1648 od Šwedů zawezené prohljdli, a wykaupili. Nawrátiw se Dobrowský (22. Unora 1793.) wydal tu cestu w něm. gazyku. We školách staly se prospěšné změny. Zrušen gest konsess nad studiemi (1802) gakož i zbory učitelské, a uwedeni opět direktoři fakult a gymnasij, zemskému řjzenj, a tak prostředečně dworskému politickému auřadu podřjzenj. Zpráwa nižšjch národnjch škol (1804) swěřena gest dohledu duchownjch pastýřů mjstnjch, pod dozorci školnjch okršků, kteřj kragským auřadům a konsistořem, gako tito zemské wládě odpowjdati dlužni gsau. W r. 1808 zwláštnj komisse dworská w studijch zřjzena. Wšechen staw učitelský zweleben. Školnj učitelé wůbec mezi wzácněgšj lidu stawy počteni (1811), a professorům třjdy důstogenstwj wyměřeny. Neystaršj professoři gak prwé w práwjch a lékařstwj, tak nynj též w bohoslowj a libomudrctwj magj hodnost c. k. rady. Professorům gymnasiálnjm po každém desjtiletj, když toho hodni uznáni budau, třetina platu za přjdawek sljbena (1819). K auplné známosti plánu nowě uwedeného wydány gsau knihy zákonné, gako: Politische Verfassung deutscher Schulen (1806), česky přeloženo (1822), a instrukcj učitelům wšelikým. W triwiálnjch školách we wsech a městečkách učj se mládež nábožensťwj, čjsti, psáti a počjtati. W hlawnjch školách (w každém kragi neyméně gedna) mimo předešlé přednášj se německá grammatika, kreslenj, čili reysowánj, prostonárodnj měřictwj, a zeměpis wlasti. Pro mládež škole odrostlau zřjzeny opakowacj hodiny (1808). Realnj anebo městské školy (w Praze a kdekoli toho žádá obchod) učj mimo nábožensťwj, čtenj, psanj, počjtánj, skládánj pjsemnostj, zeměpis a děge, také uměnj obchodnické a měnné práwo pro obchodnjky; popsánj a zpytowánj wěcj přjrodnjch, wedenj knih hospodářských pro hospodáře polnj; mathematiku, chemii, děge pro wyššj umělce, a pro wšecky gazyk francauzský, italský, englický. Politechnický ústaw w Praze od stawů spolu s učilištěm stawitelstwj založen (1802) k zwelebenj fabrik, řemesel a uměnj. Zde od r. (1806) přednášj se mathematika, mechanika, hydraulika, stawitelstwj, chemie, hospodářstwj polnj, kreslenj pro měřiče a stawitele, úředlnjky hospodářské, lesnjky, umělce a řemeslnjky ode

5 prof. po 5 letech. Počet gymnasij rozmnožil se tu dobau až na 25, neywjce gich w německých místech stawěno. Nynj, že počet studugjcých nad míru se rozmnožil, některé z nich zrušiti kázáno (1824). W r. 1785 bylo gich 15 po celých Čechách. Dle zlepšeného plánu (1805) grammatika latinská učiti se má s ohledem na wšeobecnau mluwnici. humanitnj studium klassy latinské a německé spogugjcj od klassownjch tak nazwaných professorů: geografie a historie států nowých i starých, řecká grammatika, náboženstwj a znamost přjrody, počtářstwj a měřstwj od zwláštnjch, a sice wůbec šesti professorů po 6 letech. Od r. 1820 professori 4 grammatikálnj a dwa humanitnj wšecky do gedné třjdy školnj náležegjcj předměty učj, kromě náboženstwj, pro které zwláštnj katecheta giž od 1804 ustanowen. Předměty filosofského opraweného (1805) uměnj gsau dle katalogu od r. 1807 následugjcj: theoretická a praktická filosofie a upotřebená mathematika, fysika se zkauškami, wšeobecná historie, wyššj studium lat. klasiků, řecký gazyk a náboženstwj (1804); potom pro budaucj posluchače práw historie rakauské monarchie, pro budaucj lékaře wšeobecná historie přjrodnj; pro theology a lékaře řecká filologie. Dobrowolně slyšeti se může aesthetika, historie libomudrctwj, um a wěd, diplomatika, heraldika, znamost starobylostj a mincj, wychowatelstwj, wyššj mathematika, hwězdářstwj, technologie, hospodářstwj polnj, český (a wlaský) gazyk a literatura skrze 14 professorů we 5 letech. Nynj též francauzský a anglický mimořádně z mjrného platu se učj. Školnj učené hádánj nebo disputacj opět uwedeno a poručeno (1807). K opatřenj nástrogů hwězdářských G. C. M. r. 1804 na střjbře 10,145 zl. wykázal. Aloys Dawid z řádu prämonstratského Teplanského nynj hwězdářem. Zwláštnj fysikálnj kabinet (1815) prof. Halaškau zřjzen. Předměty bohoslowj na uniwersitě gsau: cjrkewnj historie s ohledem na patrologii a theologickau literárnj historii, hebrewský a řecký gazyk, hebrewské starobylosti, uwedenj w starý a nowý zákon, wykládánj geho, cjrkewnj práwo, dogmatika, mrawnoučné a pastýřské bohoslowj; od 7 prof. w 4 rocjch. Pro nekatolíky we Wjdni založeny gsau theol. školy (1820). W práwjch od 7 prof. we 4 letech přednášegj se w Praze: práwo přirozené, hrdelnj, řjmské a kanonické; (práwo a historie něm. řjše přestalo 1808) lennj a obchodnj, rakauské priwátnj práwo a řád saudnj, aneb kancelářský, statistika, policie, státské hospodářstwj, a

známost rakauských politických zákonů, pak (libowolně) státské práwo české (až do 1824). Učenj lékařské dle plánu (1804) obsahuge 4 oddělenj a) pro lékaře a wyššj ranhogiče w 1njm roce: anatomie, chemie, botanika, specialnj historie přjrodná, powšechná i zwláštnj chirurgie; w druhém: fysiologie s wyššj pýtwau (anatomij), nauka chirurgických operacj, nástrogů a auwazů, pak porodnictwj neboli babictwj; w 3tjm: pathologie a materia medica; w 4tém a 5tém: zwláštnj therapie acutnjch a chronických nemocj, pak lékařsko-chirurgicképraktické nawedenj při loži nemocných, konečně (od r. 1805) i lékařská policie a práwnj lékařstwj. b) pro ranhogiče w městech a wsech: anatomie, powšechná i specialnj chirurgie, lékařská theoretická naučenj, známost chirurgických operacj, nástrogů a wazadel, porodnictwj, chirurgické a lékařské praktické naučenj u lože nemocných, praktické naučenj porodnictwj, a specialnj therapie, w 2 letech pro wyučené lazebnjky, we 3 letech pro ostatnj. c) pro báby: porodnictwj půl léta, a 2 měsjce nejméně prakticky w porodnici. d) pro lékarnjky (farmaceuty) specialnj historie přjrodná, chemie a botanika 1 kurs. Lékařstwj dobytčj má zwláštnjho professora, (nynj Tögla), též očnj klinika, gegjž prwnj w Praze prof. Fišer gest. Anatomický theater lépegi zprawen professorem Rottenbergrem a pro školáky otewřen (1796); anatomicko-pathologický kabinet zřjzen (1811); téhož roku Jos. z Freysmuthu učiněn professorem chemie od toho času odlaučené od botaniky; laboratorium chemické (1816) lépegi zřjzeno. Botanika zwláštnjho professora dostala. Lesnj uměnj (dle dekrétu kom. stud. od 23. Unora 1810) zawjrá čistau mathematiku, praktickau geometrii, fysiku, chemii, technologii a historii přjrodnau. Semeništěm budaucjch professorů gsau (1811) ustanowenj adjunkti dwa na gymnasijch Pražských, tolikéž we filosofii a w bohoslowj, geden w práwjch, w lékařstwj 8 assistentů, adjunktů, prosektorů, praktikantů, secundárnjch lékařů a hogičů, assistentů a praktikantů w nemocnici a porodnici (1811, 30. Zářj). Učené král. společnosti dáno (1799) práwo Schematismy wydáwati. Společnost wlastenského Museum w Čechách powstala ohlášenjm negw. P. purkrabjho hraběte Fr. Kolowrata Libšteinského (od 15. Dub. 1818.) přičiněnjm hrabat Kašpara a Frant. z Sternberků, a potwrzenjm G. M. C. (11. Čerwna 1820) a prawidel geho (14. Čerwna 1822). Sbjrá plodiny přjrodné a wšeho druhu paměťnosti. Bibliotheka uniwersitnj zmnožena gest knihownau hraběte Kinského a Waldsteinů. Obsahuge nynj

110,000 knih tištěných, 3633 Rkp. Gména některých w té době zemřelých učených tuto slůžjte: Karel z Bienenbergu, rytjř swatowáclawský, kragský heytman w Kaurjmě nar. 1731 † 1793, pozůstawil historického a antikwarského obsahu německy psané knihy. Ignác Cornova (1740 † 1822) a Fr. Pubiczka, historikowé z řádu Jesuit. Josef Wander rytjř z Grünwaldu (nar. w Turnowě 1759 † 1825) historik a statistik etc. Hudba znamenitě prospěla skrze spolek k podporowánj gegjmu, kterýž založil (1810) hudebnj Conserva'orium. Sem každé tři léta 39 školáků se přigjmá, a po šest let w hudbě a uměnj giném se cwičj. Mnozj z wyučenců giž nynj slawného gména w Europě sobě dobyli. Zemřeli tyto časy znamenitěgšj hudebnjci tito: Dušek † 1799, Girj Benda † 1795, Koželuh † 1814, Kusý † 2809, Mataušek † 1809, Jakš † 1814. Kwetau dosawád: Nad wšecky wynikagjcj Tomášek, Černý, Gelinek, Witásek, Mar. Weber, Wořjšek, Rumler, J. Werner a g. Priwátnj spolek wlastenských přátel uměnj srazil se (1796) ponuknut gsa přjkladem akademie Wjdeňské, a hned z počátku wystawil zbjrku obrazů, založil také (1800) školu uměleckau, k njž cjsař mjsto wykázal. Direktor Bergler gest učitelem. Gména znamenitěgšjch maljřů: (Jan Quirin) Jahn † 1802, Ambrosi † 1806, Klem. Kohl † 1807, Fr. Procházka † 1815, Ludwjk Kohl (1803), Hofman (1808, Wolf (1809). Žiwj: Tkadljk, Horčička, Machek, Bergler (ze Salcpurku). Rytcowé: Balcrowé bratřj a syni, Berka, Drda, Salzer, Koch, Wolf, Döbler. Obraznjci: Brož, Hammer, Lederer, genialnj Malinský, Rachner a g. Stawitelé: Grois, Heger, Hummel, Palliardi, ~~Prachner~~, Zyka, Zobel etc.

III.

§. 58. Gazyka staw.

S tauto dobau počjná se wzkřjšenj gazyka českého, kterému protiwnjci geho giž takořka umjráčkem zwonili, a o kteréhož konečné záhubě otewřeně gednali. Přjčina té prospěšné změny nebyla w zewnitřnjch okolnostech, gemu w gistém ohledu gestě nebezpečnějsjch, ale we wznikagjcjm tehdáž wůbec ausilj o wědy a umy po celé Europě, a zwláště w rakauské monarchii; ne we wlastnjm podporowánj a gemu pomáhánj, ale w odstraněnj tjhoty na literatuře české wšeho druhu ležjcj, potom w saméin aupadku z gedné, a w potřebnosti geho z druhé strany, ano gsa nářečjm téměř šesti milionů lidu w Čechách, Morawě,

Slezku a Uhřjch, wždy potřebu sebe ohlašowal, a některé přičinliwé milownjky nalezal, kteřj, čjm bljže zkázu geho býti se domnjwali, tjm horliwěgi o zachowánj geho usilowali. Obgewili dokonalost geho wytasenjm některých starých památek literatury, ačkoli latině a německy pjšjce Adaukt Voigt, Fort. Durich, F. Procházka, F. Pelcel, J. Dobrowský; potřebu pak geho zřegmě wynesli neyprwé G. Osw. knjže Fr. Kinský general a polnj maršalůw zástupnjk a) slyšen i pohrobnj hlas Balbinůw b) a pozděgi J. Aloysa Hanke z Hankensteinu c) kterýž i způsob učenj tomuto gazyku zamýšlel d). Giž při založenj wogenské akademie we Wjdeňském Nowém městě (1752) a wogenské inžinirské školy we Wjdni (1754) ponuknutjm mladého arciwéwody Jozefa, který toho potřebu při cwičenj nowáčků českých shledal, českému gazyku učiti poručeno. *) Auřad ten zastáwal některý čas Jos. Weršauzer, fil. doktor učitel G. K. W. arciknjžat, a (1805) děkan fakulty filosofské. Také na uniwersitě Wjdeňské od r. 1775 témuž gazyku učeno Josefem Zlobickým z Zlobic († 1810), po němž nastaupil Norbert Hromádko spolu w inžinirské akademii professor. Skrze školnj knihu grammatickau od 1764 český gazyk od půl druhého sta let poneyprw zase do lat. školy uweden, a tak daleko okřjwati počal, že r. 1775 mezi německými pracemi žáků také české tištěny byly. Sama normálnj škola (1774) ačkoli wlastně k uwedenj německého gazyka w pauze česká mjsta ustanowená, nemohši mládeže české beze wšj pomoci zůstawiti, mnohé knižky pro učenj potřebné na swětlo wywedla, ačkoli německý gazyk i tam, kde se ostatně pauze česky mluwj, od učitelůw žákům wštěpowati poručeno (18. Rjgna 1776). Půwodem dworské rady a prälata Rautenstraucha založena gest kathedra pastorálnj theologie w českém gazyku w Praze (1778), a w Brně (1779); tamto Gilgj Chládek, zde Alb. Slawjček, regulowaný kanownjk z Lateránu professoři byli. Mezi wšemi

a) Erinnerungen eines Böhmen über einen wichtigen Gegenstand. Prag 1774. b) Dissertatio apologetica pro lingua bohemica 1775. Pelclem wydaná. c) Empfehlung der böhmischen Sprache und Literatur. Wien 1783. d) Versuch eines Plans über die leichteste und nützlichste Lehrart der böhmischen Sprache und Literatur für einen Kurs von 10 Monaten.

*) Toho monarchu česky učil J. W. Pohl; ó by se to komus ginému lepšj chuti neb wkusu mužowi bylo dostalo!

110,000 knih tištěných, 3633 Rkp. Gména některých w té době zemřelých učených tuto slůgte: Karel z Bienenbergu, rytjř swatowáclawský, kragský heytman w Kaufjmě nar. 1731 † 1798, pozůstawil historického a antikwárského obsahu německy psané knihy. Ignác Cornova (1740 † 1822) a Fr. Pubiczka, historikowé z řádu Jesuit. Josef Wander rytjř z Grünwaldu (nar. w Turnowě 1759 † 1823) historik a statistik etc. Hudba znamenitě prospěla skrze spolek k podporowánj gegjmu, kterýž založil (1810) hudebnj Conservatorium. Sem každé tři léta 39 školáků se přigjmá, a po šest let w hudbě a uměnj giném se cwičj. Mnozj z wyučenců giž nynj slawného gména w Europě sobě dobyli. Zemřeli tyto časy znamenitěgšj hudebnjci tito: Dušek † 1799, Giřj Benda † 1795, Koželuh † 1814, Kusý † 1809, Mataušek † 1809, Jakš † 1814. Kwetau dosawád: Nad wšecky wynikagjcj Tomášek, Černý, Geljnek, Witásek, Mar. Weber, Wořjšek, Rumler, J. Werner a g. Priwátnj spolek wlastenských přátel uměnj srazil se (1796) ponuknut gsa přjkladem akademie Wjdeňské, a hned z počátku wystawil sbjrku obrazů, založil také (1800) školu uměleckau, k njž cjsař mjsto wykázal. Direktor Bergler gest učitelem. Gména znamenitěgšjch maljřů: (Jan Quirin) Jahn † 1802, Ambrosi † 1806, Klem. Kohl † 1807, Fr. Procházka † 1815, Ludwjk Kohl (1803), Hofman (1808, Wolf (1809). Žiwj: Tkadljk, Horčička, Machek, Bergler (ze Salcpurku). Rytcowé: Balcrowé bratřj a syni, Berka, Drda, Salzer, Koch, Wolf, Döbler. Obraznjci: Brož, Hammer, Lederer, genialnj Malinský, Bachner a g. Stawitelé: Grois, Heger, Hummel, Palliardi, [redacted], Zyka, Zobel etc.

III.

§. 58. Gazyka staw.

S tauto dobau počjná se wzkřjšenj gazyka českého, kterému protiwnjci geho giž takořka umjráčkem zwonili, a o kteréhož konečné záhubě otewřeně gednali. Přjčina té prospěšné změny nebyla w zewnitřnjch okolnostech, gemu w gistém ohledu geště nebezpečněgsjch, ale we wznikagjcjm tehdáž wůbec ausilj o wědy a umy po celé Europě, a zwláště w rakauské monarchii; ne we wlastnjm podporowánj a gemu pomáhánj, ale w odstraněnj tjhoty na literatuře české wšeho druhu ležjcj, potom w samém aupadku z gedné, a w potřebnosti geho z druhé strany, ano gsa nářečjm téměř šesti milionů lidu w Čechách, Morawě,

Na proti tomu dworským dekretem rozkázáno, že wyšlé nařjzenj swůg průchod mjti má, kterjž předpisuge, aby se při posluhowánj swátostmi národnjho gazyku užjwalo (11. Dub. 1786). Téhož roku sněm hlučný w Praze držán, na kterém postulata purkrabě tehdegšj hrabě Nostic česky četl, cjsařštj komissaři dostali dekrety české. Cjsař Josef t. r. prohljžege bibliotheku Pražskau četl sám gedno mjsto w řádu wogenském Žižky, a swé myšlénky o gazyku českém prospěšně wynesl. G. M. C. P. Lachenbauera biskupem Brněnským ustanowuge žádal, aby kandidát také českého gazyka powědom byl. Poručeno (1787) také, aby wšecka nařjzenj od appellacj prohlášená tiskla se na gedné straně německy, na druhé česky, gakož se od r. 1782 zachowáwalo tam, kde pro uwarowánj opisů nařjzenj tiskem wycházela, zwláště na Morawě. Dále kázáno wšem saudům w appellacj, aby při udělowánj dekretu k wywolenj uschopňugjcjho též na potřebnau známost gazyka ohled brán byl (1787). Též práwnjci při auřadech wrchnostenských neb tak nazwanj justiciarowé měli w gazyku českém zběhlj býti (1788). Dle rozkazu od 22. Čerwna 1789 obwyklé gazyky, w kterých listowé půwodnj nebo pjsemnosti do desk zemských w Čechách a Morawě wtělenj býti magj, gsau německý a český. U kancellařů dworských wětšjm djlem registratoři, gako Řeháček, neb kancellisté, gako Borowý, Welc, Pátek, byli češtj překladatelé; w Brně u Tribunálu registrator Ant. Walenta, pozděgi gubern. tagemnjk Šostal; w Praze u Gubernium K. Tham, Čapek ten auřad zastáwali. Nynj w Brně prof. Dom. Kinský, w Praze Norbert Waněk (od 1819) gsau weřegnj překladatelé. Na sněmě při nastaupenj G. M. C. Leopolda II. držaném češtj páni stawowé mezi ginými žádostmi také českého mateřského a zemského gazyka se ugali, a G. M. C. žádali, aby, gakžto býwalo za předešlých panowánj, on we weřegných gednánjch w celém králowstwj uweden byl (w. Nowiny Kramer. 1790 N. 48, od 27. Nov. str. 384, a N. 50, od 15. Dec. str. 400). Když týže Cjsař do Prahy ke korunowánj (1791) přigjžděl, u Pořické brány od zpráwce města Ond. Steinera německy, na staroměstském náměstj od rektora uniwersity latinsky, na hradě Pražském od purkrabjho, hraběte z Rottenhahnu česky wjtán byl, a každému týmž, kterým wjtán gest, gazykem odpowěděl. Též 4. Zářj 1791, když přjsaha wěrnosti od stawůw českých skládána, neyw. hofmistr zemský hraběSpork gménem G.M.C. k deputowaným stawům

česky mluwil, a od neyw. pana purkrabjho opět českau odpowěd dostal. Téhož Cjsaře milostj zřjzenj stolice učitelské českého gazyka powoleno (28. Řjgna 1791), a sice aby na uniwersitě pražské professor gazyka a literatury české ustanowen byl (8. Čerw. 1792), načež Fr. Pelcel prwnj na tu učitelskau stolici uweden (13. Března 1793). Potřebnost té stolice Dobrowský u přjtomnosti G. M. C. a potom Pelcel při nastaupenj swého auřadu též i nástupce geho Jan Negedlý (Akademische Antrittsrede 1801. 4.) dokázali. Za téhož cjsaře, slawné paměti, w Uhřjch Plachý, Rybay, Bartolomeides, J. Blosius, M. Dendely a G. Černok spolkem skrze slowenského tiskaře, wazače a kupce lepšj tisk a odbyt wymáhati chtěli, ale wogna wypuklá gegich aumyslu překazila. Učitel školnj Waw. Amort při škole swatoštěpánské w Praze ohlásil (1792) zdarma učenj českému gazyku we dny prázdné; gak to wypadlo, o tom w Now. Kramer. 1792 str. 165. Karel Ign. Thám čtenj česká počal na gymnasium staroměstském třikrát w týden podlé platu s powolenjm wys. řjzenj (1802), při čemž wydal řeč: über den Charakter der Slawen. Prag 1803. Podobným způsobem w Litoměřjcjch na gymnasium, a pozděgi w semináři i priwatně českému gazyku učeno od r. 1800 až do 1815 wydawatelem této literatury, potom professorem Kaublem († 1824) a Klučákem. Důležitěgšj zdálo se býti založenj slowanskočeské řeči a literatury w Prešpurku (1803) přičiněnjm G. Palkowiče, prwnjho též tam professora. W r. 1802 Rautenkranc w semináři Kralowéhradecké češtině wyučowati počal, což nynj po mnohá léta s welikým prospěchem Prof. J. L. Ziegler koná. W Buděgowickém ústawu to učenj některý čas professorem Juhnem wedené neudrželo se. W Plzni horliwostj prof. Sedláčka od r. 1815 posud trwá. W Báňském okolj w Uhřjch wznikla snaženjm B. Tablice společnost k podporowánj československé literatury, a zgednala to, že w Šťáwnici prof. Royko českému gazyku učiti počal. Wšecka tato učiliště buď nedosti nadaná, buď od dobré wůle gediného člowěka wisjcj negista gsau, a protož néwšudy stegně a trwale se dařj. — Že i wznešené osoby českého gazyka zde onde sobě wšjmati počali, důkazem buď Stwořenj swěta (27. Řjgna 1805) w Raudnici českým gazykem prowozené, při čemž G. O. knjže z Lobkowic sám osobu Rafaele přegal. Překladatel byl Jan Kruchyna ze Swamberka. Na uniwersitě poručeno pastýřské bohoslowj latinsky přednášeti s cwičenjm něme-

ckým a českým (1806), wýkladné a mrawaučné čtenj německy se děge. W lekařstwj (od 1804) fysiologie, pathologie, materia medica, specialnj therapie a clinica učencům lékařstwj a wyššjho ranhogictwj latině, ostatnj nauky německy se přednášegj, kromě porodnického uměnj, kteréž také česky. We filosofii (od téhož r. 1804) mathematika, fysika a theoretická a praktická filosofie latinsky uwedena, od r. 1825 opět wše německy, kromě staré historie a filologie řjmské, která lat. Práwa, wygmauc kanonické, wšecka německy se přednášegj. We wogenské Nowoměstské akademii po smrti wýborného Kinského dlé nařjzenj (1806) mjsto českého gazyka polský nastaupil; ale w kadetnjch školách k učenj českému gazyku oficjr od Compagnie, a kde nenj, giný z městského stawu učitel potřebowán býti má (1808). Děkan fakulty medicinské w Praze musj českého gazyka dokonale powědom býti, pro zkaušenj bab (1810). C. k. wogenská rada žádá k auditoriátům zwláště ginochy w uherském nebo některém slowanském gazyku znalé, což se na uniwersitách ohlašowati má (1. Břez. 1811). Protokoly w gazyku wyslýchaného (Práwa Trest.) a wůbec tam, kde český gazyk samotný w obyčegi, na lewé straně česky, a na prawé německy psáti poručeno (1809), kteréž německé přeloženj wždy připogeno býti musj (1. Apr. 1812). Poslednj wůle může česká býti, a toliko swědkowé rozuměgjcj gazyku odkazowatele mohau swědectwj wydati. (M. Pr. X. §. 591.) Stawitelem zednickým a tesařským nikdo ustanowen býti nemá, kdo při politechnickém institutu zkaušen nebyl (1812), čjmž pauzj Čechowé od takowého mistrowstwj wylaučeni. Tak mezi přjzniwými a nepřjzniwými okolnostmi zachowala se w gisté mjře čeština. S rokem 1816 zdála se počjnati, ba w prawdě i počala pěkněgšj gegj epocha, ano (od 23. Srpna 1816) rozkázáno, aby pro gymnasia w mjstech pauze českých aneb kde spolu rodilj Čechowé se nacházegj, präfekti a professoři w gazyku českém zběhlj se představowali; w týchž gymnasijch žácj, kteřj známost gazyka českého z triwialnjch škol aneb domownjm wychowánjm s sebau přinášegj, také w českém překládánj a w českých spisech se cwičili; při počátku každého školnjho roku posluchačům práw aby se ohlašowalo, že w přigjmánj k politickým auřadům zemj českých těm, kteřj česky uměgj, při stegné giné schopnosti předek udjlen bude; kteréžto poslednj stužilo se (15. Unora 1818) tak aby při dosazowánj na kragské auřady šetřeno bylo, by au-

česky mluwil, a od neyw. pana purkrabjho opět českau odpowěd dostal. Téhož Cjsaře milosti zřjzenj stolice učitelské českého gazyka powoleno (28. Řjgna 1791), a sice aby na uniwersitě pražské professor gazyka a literatury české ustanowen byl (8. Čerw. 1792), načež Fr. Pelcel prwnj na tu učitelskau stolici uweden (13. Března 1793). Potřebnost té stolice Dobrowský u přjtomnosti G. M. C. a potom Pelcel při nastaupenj swého auřadu též i nástupce geho Jan Negedlý (Akademische Antrittsrede 1801. 4.) dokázali. Za téhož cjsaře, slawné paměti, w Uhřjch Plachý, Rybay, Bartolomeides, J. Glosius, M. Dendely a G. Černok spolkem skrze slowenského tiskaře, wazače a kupce lepšj tisk a odbyt wymáhati chtěli, ale wogna wypuklá gegich aumyslu překazila. Učitel školnj Waw. Amort při škole swatoštěpánské w Praze ohlásil (1792) zdarma učenj českému gazyku we dny prázdné; gak to wypadlo, o tom w Now. Kramer. 1792 str. 163. Karel Ign. Thám čtenj česká počal na gymnasium staroměstském třikrát w týden podlé platu a powolenjm wys. řjzenj (1802), při čemž wydal řeč: Über den Charakter der Slawen. Prag 1803. Podobným způsobem w Litoměřjcjch na gymnasium, a pozděgi w semináři priwatně českému gazyku učeno od r. 1800 až do 1815 wydawatelem této literatury, potom professorem Kaubkem († 1824) a Klučákem. Důležitěgšj zdálo se býti založenj slowanskočeské řeči a literatury w Prešpurku (1803) přičiněnjm G. Palkowiče, prwnjho též tam professora. W r. 1802 Rautenkranc w semináři Kralowéhradecké češtině wyučowati počal, což nynj po mnohá léta s welikým prospěchem Prof. J. L. Ziegler koná. W Buděgowickém ústawu to učenj některý čas professorem Juhnem wedené neudrželo se. W Plzni horliwostj prof. Sedláčka od r. 1815 posud trwá. W Báňském okolj w Uhřjch wznikla snaženjm B. Tablice společnost k podporowánj českoslowanské literatury, a zgednala to, že w Šťáwnici prof. Royko českému gazyku učiti počal. Wšecka tato učiliště buď nedostí nadaná, buď od dobré wůle gediného člowěka wisjcj negista gsau, a protož newšudy stegně a trwale se dařj. — Že i wznešené osoby českého gazyka zde onde sobě wšjmati počali, důkazem buď Stwořenj swěta (27. Řjgna 1805) w Raudnici českým gazykem prowozené, při čemž G. O. knjže z Lobkowic sám osobu Rafaele přegal. Překladatel byl Jan Kruchyna ze Swamberka. Na uniwersitě poručeno pastýřské bohoslowj latinsky přednášeti s owičenjm něme-

ckým a českým (1806), wýkladné a mrawaučné čtenj německy se děge. W lékařstwj (od 1804) fysiologie, pathologie, materia medica, specialnj therapie a clinica učencům lékařstwj a wyššjho ranhogictwj latině, ostatnj nauky německy se přednášegj, kromě porodnického uměnj, kteréž také česky. We filosofii (od téhož r. 1804) mathematika, fysika a theoretická a praktická filolosofie latinsky uwedena, od r. 1825 opět wše německy, kromě staré historie a filologie řjmské, která lat. Práwa, wygmauc kanonické, wšecka německy se přednášegj. We wogenské Nowoměstské akademii po smrti wýborného Kinského dlé nařjzenj (1806) mjsto českého gazyka polský nastaupil; ale w kadetnjch školách k učenj českému gazyku oficjr od Compagnie, a kde nenj, giný z městského stawu učitel potřebowán býti má (1808). Děkan fakulty medicinské w Praze musj českého gazyka dokonale powědom býti, pro zkaušenj bab (1810). C. k. wogenská rada žádá k auditoriátům zwláště ginochy w uherském nebo některém slowanském gazyku znalé, což se na uniwersitách ohlašowati má (1. Břez. 1811). Protokoly w gazyku wyslýchaného (Práwa Trest.) a wůbec tam, kde český gazyk samotný w obyčegi, na lewé straně česky, a na prawé německy psáti poručeno (1809), kteréž německé přeloženj wždy připogeno býti musj (1. Apr. 1812). Posledni wůle může česká býti, a toliko swědkowé rozuměgjcj gazyku odkazowatele mohau swědectwj wydati. (M. Pr. X. §. 591.) Stawitelem zednickým a tesařským nikdo ustanowen býti nemá, kdo při politechnickém institutu zkaušen nebyl (1812), čjmž pauzj Čechowé od takowého mistrowstwj wylaučeni. Tak mezi přjzniwými a nepřjzniwými okolnostmi zachowala se w gisté mjře čeština. S rokem 1816 zdála se počjnati, ba w prawdě i počala pěknějšj gegj epocha, ano (od 23. Srpna 1816) rozkázáno, aby pro gymnasia w mjstech pauze českých aneb kde spolu rodilj Čechowé se nacházegj, präfekti a professoři w gazyku českém zběhlj se představowowali; w týchž gymnasijch žáci, kteřj známost gazyka českého z triwialnjch škol aneb domownjm wychowánjm s sebau přinášegj, také w českém překládánj a w českých spisech se cwičili; při počátku každého školnjho roku posluchačům práw aby se ohlašowalo, že w přigjmánj k politickým auřadům zemj českých těm, kteřj česky uměgj, při stegné giné schopnosti předek udjlen bude; kteréžto posledni stužilo se (13. Unora 1818) tak aby při dosazowánj na kragské auřady šetřeno bylo, by au-

řednjci gazyk kraginy, w kteréž se ustanowugj, dokonale uměli. Známost a uměnj gazyka českého (dokládá neyw. zákonadárce) gest politickému auřednjku, kterýž nepostředečně s poddaným mluwiti a na něho s aučinkem působiti má, na neywýš potřebná. Pročež mládež studugjcj nynj i budaucně k důkladnému naučenj gazyka českého se wzbuzug, a s tjm doloženjm gj to se wšj mocj w mysl wštjpeno buď, že odewšech, kdož k praxi konceptnj hlásiti se budau, důkaz gako newyhnutedlná wýmjnka se pohledáwati bude, že dokonalau známost a zběhlost gazyka českého magj. Ginym nařjzenjm (20. Pros. 1816) bohomluwectwj učencům má se i wlastnjmi učiteli, kdež ti se wyskytnau, k dosaženj známosti gazyka českého napomáhati; lékařstwj pak a ranhogictwj posluchačům oznámeno, že ti, kteřj kragskými lékaři, ranhogiči, městskými fysiky a wrchnostenskými lékaři w těch kraginách, kde gediné neb z částky českým gazykem se mluwj, pak ti, kteřj lékaři a ranhogiči w špitáljch aneb nemocnicjch, konečně ti, kteřj professory lékařské a ranhogické kliniky, aneb porodnictwj ustanoweni býti žádagj, nemagjli českého za swůg mateřský gazyk, gediné pod tau wýminkau takowého auřadu dosáhnauti mohau, když w stawu budau s wyswědčenjm weřegného učitele se wykázati, že gazyku českému se naučili. S ohledem na toto neyw. nařjzenj, a pobjdnutjm gymnasialnjho direktorátu sepsána i G. C. M. předložena chrestomathie česká, magjcj býti pomůckau humanitnj mládeži, o kteréž dekretem c. k. dworské komissj w studijch (dne 30. Břez. 1818) rozkázáno, že budauc wytištěna znowu se předložiti, a dle uznánj c. k. komissj studugjcjm poručena býti může. Nedorozuměnjm některých professorů přjčina dána k následugjcjmu dekretu c. k. dwornj komissj nad studiemi od 16. Unora 1821: „Znamenáno, že na některých gymnasijch učenj českému gazyku gako řádný předmět wykládánjm české grammatiky a chrestomathie professora Jungmanna (Slowesnost 1820) se děge, což proti neyw. ustanowenj od 30. Břez. 1818 čelj, kterým se dowolilo chrestomathii tu dlé uznánj neyw. komissj studugjcjm poručiti, ne wšak gako řádnau školnj knihu w gymnasijch uwésti, proto žeby žáci, kteřj toho gazyku neumějj, trpěli ugmu času weřegnému učenj zakonně wyměřeného". Tjm wlastně w neywyššjch nařjzenjch předešlých, zwláště od 25. Srp. 1816 ničeho nezměněno, ale chladnost a nechut k národnjmu gazyku, bohužel široko daleko rozlezlá, to

k swému pohodljobrátila, tak že w prawdě pro český gazyk na gymnasijch českých wjce se neděge, než před r. 1816 se dá'o, t. g. že málo který ušlechtilegšj wlastenec několik wedlegšjch hodin do roku z wlastnj wůle tak důležitému učenj národnjho gazyka, často ostatnjm kollegům a giným lidem newděk, obětuge. Ostatně tolik giž snaženjm lepšjch synů wlasti wymoženo, že to dnes žádná wjce chlauba w Čechách nenj, česky neuměti a snad i někdy hanba bude, špatně mluwiti a psáti. Mezi neynowěgšj snaženj o wzdělánj gazyka a literatury české náležj uwedenj některých společnostj čtenářských, z nichž Radnická, přičiněnjm Puchmayerowým uwedená od slaw. Gubern. (26. Čerw. 1818), Spálenopořická od P. präsidenta c. k. auřadu dworské policie (15. Unor. 1819) potwrzeny gsau. Giné saukromné téměř wšecky brzo po swém početj zašly. W r. 1819 potwrzena w Plzni česká triwialnj škola. Magistrát toho města wygewil swůg staročeský smysl důkazem wážnosti pronešené k panu Sedláčkowi a W. Negedlému, obětowaw prwnjmu znamenitý dar, oběma práwo měšťanstwj (1820). W Pešti založena též snaženjm Kollára slowenskočeská škola (1822) a w Praze giž powolená česká normálnj škola, pro čekance na triwiálnjch školách, wywedenj očekáwá. Ušlechtilý farář W. Pešina nawrhl snůšku peněžnau k odplacowánj pilnosti spisowatelů českých, kteráž také posud k mjstu nepřišla. (w. Čechoslaw 1821. N. 84, 97, 98, a 1822 N. 6, 13).

§. 59. Gazyka proměny.

Co wýtečný Procházka na začátku té periody o spisowatelјch českých powěděl: „Nynj prý, gsau i ti, kteřj starau gazyka našeho čistotu zpět uwáděgj, i ti kteřj geg němčinau docela zkaliti a we psj dáti (t. zahubiti) chwátagj:“ to podnes opětowati o nich se může. Náležj to mezi wady literatury našj, že přjliš mnoho, a to téměř ze samé němčiny překládáme, w které mimo to wychowáni gsauce i mysliti gsme nawykli; odtud pocházj, že magjce třeba známost newšednj českého mluwenj způsobu, a pozornost na čistotu gazyka, wždy někdy w nečeské formy nechtjce uhodjme. Nemjnjme zde omylů, gako když se německé Hausthiere česky *domácj wrata*, ryba Stockfisch *hňůp* přeložj, kteréžto omyly z nepozoru wyplýwagj, ale takowé, gako: Kterak se *neradowal*, když to slyšel! *Co gsau to za* roztomilé děti? Nepřigdeli, *tak* se budu hněwati, a t. d.

gežto gsau některým oblibené germanismy. Nešetřjme dosti prwnjho a půwodnjho rozumu slowcj, a na některých chybách gako na schwále lpjme n. p. *an* za *qui*, *pozůstáwá* za constat. I hrubé omyly grammatické gako *weci* (wésti) a g. neostýchagj se někteřj psáti. Kritiky nenáwidjme, wjce nám stydno učiti se, nežli neuměti. — Co wěk náš od předešlých znamenitě rozděluge, gest od několikas let powstalá nowá mluwa basnická a wědecká. Prwnj k welikému štěstj nalezla wýborný pramen w starobylých odkrytých památkách: druhá sobě cele zůstawena. Obecná prostomluwa, gežto wlastně sama literaturu naši posawád činila, k saustawným wědám nedostačuge. Bylo tedy aneb wěčně o nich nepsati (gakože w prawdě někteřj mezi námi twrdj,) aneb nowau w nich mluwu uwésti. Osmělili se někteřj ten led prosjci, a tu giž praudem tekla nowá wygádřenj a slowce, tu neslýchané předměty, podměty, dogemy, násudky, widy a wědy; tu lučba, pýtwa, čnělky a blizny, tisjcowé gmen rostlinných a žiwočišných, tu lichoběžnjky a obdýlnjky, stegnice a stegniny, a nesčjslné giné blaholy nezwyklé ucho urážeti počaly. Prawda, že mnoho mezi nimi zle tworených, ale zagisté mnohem wjce powedených se nalézá. Budaucnost', ač půgdeli wše přirozenau cestau, co zlého, wymjsj, a lepšjm dosadj. Že ale někteřj do slohu historického a wůbec do prostomluwy, kteréž dokonalé přjklady nám předešlj wěkowé ukazugj, wědecká a pauze básnická slowa bez rozpaku a rozdjlu mjchagj, a tak kulaté s rohatým spogugj, gest prawá slohu zkáza, kteréž se naši Weleslawjny a Komenského zástjtnjci práwem na odpor stawj. Kde gazyk zlatého tak nazwaného wěku (wygmauc geho poklésky) dostačuge, tu každé od něho odstaupenj nebezpečné a na wětšjm djle záhubné gest. Dobropjsemnost w celosti zachowáwá se posawad ta, kterau bratřj w biblj Kralické uwedli. Ze složených čten gedině *ſſ* pozůstalo, a to giž w latinském pjsmě w *s* proměněno. Nerownost něgaká panuge w kladenj měkkého *i* tam kde ho analogie žádá, a w otewřeném *u*, gemuž zawřené, z latiny a němčiny dáwno wyhoštěné *v* mjsto nawrátiti se zpěčuge. Konečně w cizých gmenech, w kterýchžto wjceli wyslowenj čili cizjho gich oděwu šetřiti slušj, nesnadno gest určiti. Necháwám každému rád wůle geho, sám za to mage, že neygistěgi bude ge psáti, gak se w každém gazyku doma pjšj n. p. Schiller, Göthe, Cook, Mexiko, Porthsmouth a t. d. Někde nás zagisté ně-

mecké wyslowenj mýlj; tak pjšeme *filozofii*, *Jozeff*, ano giž i *zystem* a *můza*, ačkoli řekowé a latinjci, magjce čteny *z* i *ſ* wšudy w těchto slowech posledněgšj kladli.

Důležitěgšj proměna neb raděgi rozdwogenj gazyka spisownjho stalo se w Uhřjch. Zde učenj někteřj držj se gazyka českého pro weliké přjčiny: že česká literatura giž na skonánj 16. a počátku 17. stoletj byla wzkwetla, a mnoho klasických kněh pronesla, za našeho pak wěku nemálo prospjwá, potom že nelze z mnoha nyněgšjch slowáckých nářečj gedno bez nesnáze wybrati za spisownj, a že bez toho dosti gest nářečj slowanských, gež wjce geště rozdrobowati neslušj etc. Giná strana snažj se wlastnj literaturu slowáckau zaraziti. Předněgšj gsau: Ant. Bernolák, Josef Baiza, Giř. Fandly, P. Gazda a g. Ti magj tiskaře W. Geljnka w Trnawě, který sobě litery giným Slowanům neobyčegné ljti dal, poněwadž následownjci té literatury sobě rozdjlnau dobropjsemnost wymyslili. Wšickni skoro tito páni studowali w Prešpurce tjm časem, když Dobrowský rektorem byl Hradištského seminarium. Mezi učiteli a žáky obogj semináře wzniklo gakési horlenj o přednost. Bernolák na tom stál, že nalezl w Prešpurce slowenskau biblj (Rkp.), kterau w předmluwě k swé grammatice slowácké nazjwá Codicem slavobohemicum. Dobrowský wydáwage tehdaž swůg Magazin, (něm.) prawil w 3 částce geho (1787 str. 67) že má býti codicem bohemicum a přidal ta slowa: „Někteřj magj ten zlý obyčeg, že nerozeznáwagj slowenských dialektů giž nynj určitých a swá gména magjcjch, a těm gest slowansky a česky gedno. To čelilo wlastně proti Zlobickému, který mu latinskau zpráwu o té biblj zaslal, a gi slavonicum Ms. codicem gmenowal; ale to pobodlo seminaristy prešpurské k odděleni se od české literatury, a k wydánj knih w sprostém slowáckém nářečj od roku 1790 až do dneška k nenabyté obogjch škodě." Farář J. Holý z té strany posud neywýtečněgšj.

IV.

§. 60. Literatura.

Wůbec gak množstwjm a rozmanitostj spisů tak i důkladnostj gegich tento wěk nad předešlý wyniká, dokonalostj pak gazyka k lepšjm wěkům aspoň na welikém djle se blјžj. Bezpředsudná, mnohostranná wzdělanost německé i giné europeyské literatury i w naši zotawugjcj se li-

teraturu zlastně působila, kteréby neywjce to wystawiti se mohlo, že posud nemnoho původnjho důležitého wynesla, ale powážjmeli staw gazyka, w kterém ode dwau stoletj se nacházel, odlaučenost literatury české od wyššjch austawů učitelských, a to, že wznik gegj cele téměř připisowati dlužno gednotným, samopowstalým milownjkům, a saukromným wzdělávatelům gegjm, bez zisku, a často se swau nemalau škodau oběti na oltář wlasti kladaucjm: tu giž ne co a gak z náramné uměnj europegského zásoby swým kraganům podali, sauditi, ale že wůbec co podali, wděčně připomenauti musjme. Přjklad welikého němčiny zpytatele Adelunga, známost ginoslowanských nářečj, bez njž českého gazyka wědomost wždy nedostatečná a kusá zůstáwá, powýšili wýborného Dobrowského nade wšecky předešlé skaumatele našj řeči. On gest důkladný oprawitel nebo ráděgi twůrce grammatiky české, která mnohým giným gazykům za wzor postawena býti může. Analogická njm podaná, ač malá dobropjsemnosti oprawa s nehodným zwyku odporem se potkala. Geho základů wjce méně užili w mluwnicech swých Pelcel, Tomsa, Thám, J. Negedlý. O slowářstwj české pilný Tomsa, neunawený ačkoli ne wždy kritický zbiratel Thám, neynowěgi Palkowič s Dobrowským a pomocnjky geho zásluhy dělj. Málo kolikas theorij wyšlých týká se hudby, řečnictwj, slohu wůbec a neywjce prosodie. Způsob weršowánj téměř do polowice té periody zůstal předešlý, t. pauhé počjtánj syllab čili saměk; někteřj, gako Dlabač, Krman, P. Tešlák, Semian, S. Hruškowic a g. w maličkostech pokaušeli se o časoměrné werše. Od r. 1795 neywětšj částka básnjřů držela se nawrženého Dobrowským (Lit. Magaz. 1786. 2 Stück) přjzwuku pro geho snadnost oblíbeného, ne wšak bez odporu časoměry o swé wěčné práwo zwláště poslednj léta důkladně se zasazugjcj, o gegiž konečném wjtězstwj alespoň we weršjch k zpjwánj ustanowených, ač wzneseli se kdy k možné wýsosti naše básnictwj, pochybowati nelze. Němčina má mnóhem silněgšj přjzwuk nežli čeština, a protož gegj prosodie nám se nehodj. Básnictwj české w té době znamenitě postaupilo, obsáhši wšecky téměř druhy a formy Europanům obwyklé. Dokonalostj k prwnj a neypěkněgšj periodě swé w celosti se bljžj, rozmanitostj pak gi, a hognostj plodůw wšecky předešlé periody přewyšuge. Mluwa básnická, které náš gazyk téměř gako řecký schopen gest, rozwjgela se sice po celý ten wěk, zwláště přičiněnjm

Puchmayera; neywjce ale nalezenjm starých českého básnictwj památek, a známostj ginoslowanských poetických děl wykwetla. W pjsnjch duchownjch čistěgšj nábožnost, a ctnota wane, gichž weliký djl owšem buď ze staršjch kancionálů wypůgčen, buď z německého přeložen, gako Gellertowy pjsně. Mezi půwodnjmi w tom druhu Stach a Hruškowic předčj. Swětské lyriky pole skoro celé něgakými kwjtky posazeno, hned w zbjrkách, hned po různu se nalezagjcjmi. Popisné, rozprawné, idyllické, naučné, mrawokárné (satyrické), ginotagitelné i konečně diwadelné formy básnictwj wjce méně wzděláwány gsau. Mnoho tu owšem přeloženého, ale i nemálo půwodnjho; mnoho nezralého, ale mnoho též dospělého chutného owoce. W r. 1823 prwnj almanach český poetický (Noworočenka) wydán. Ausudek o každém básnjku zwláště zůstawen budiž potomstwu. Zde raděgi krátkau historii diwadla českého položjme. Z počátku druhé polowice 18. stoletj zaraženo po prwé stálé diwadlo německé w Praze, w tak nazwaných Kotcjch blјže sw. Hawla. Tu (1771) ředitel diwadla Brunián prwnj pokusil se (mezi něm. a wlaskými operami) češtinu na diwadlo uwésti, počna weselohrau Knjže Honzjk (z něm. Herzog Michel); ale špatné přeloženj té hry, a nedobré wyslowenj cizozemských herců byly přjčinau, že to pro zatjm při tom gednom českém kusu necháno, a zase gako prwé něm. a wlaské hry prowozowány. O několiko let pozděgi týž Brunián učinil nowý pokus českau zpěwohrau: Ponocný, aneb česká Ančička, která giž byla šťastněgšj, a několikrát po sobě prowozena. W r. 1781. 7. Čerwna kámen základnj položen k nyněgšjmu stawowskému neb národnjmu diwadelnjmu domu, kterýž hrabě Fr. Ant. Nostic, tehdáž purkrabě pražský, wystawil r. 1784. Na malostranském diwadle zatjm sgednotila se herecká společnost (1785), gegjž audowé byli pán a panj Bulla, pán a panj Zappe, panj Sewe a panna Milden, páni Höpflerowé, Procký, Jeannes, Kleefas, Turinský, Wappler, Emerich, Frühbach, Antoně, Scheibel, Albrecht a Claudius, wšichni od Bondinské německé společnosti. Prowozowali 20. Ledna, pak 25. Ledna a 6. Unora 1785 hru od mladšjho Steffaniho složenau, z něm. pak od Bully, bratra ředitelowa, zčeštěnau: Odběhlec z lásky synowské, kteráž, poněwadž české herce měl, lépegi než někdy Bruniánowi se podařila. Při druhém prowozowánj swětili některj češtj wlastenci swátek českého gazyka w ódě rozdá-

wané. Bulla hrál sám osobu odběhlce, a zjskáno wšeobecnau pochwalu, pozděgi gešlě wjce českých her na diwadlo uwedl, mezi kterýmí Žebrawý student (17. Apr.) a Štěpán Fedinger (16. Máge t. r.) neywjce se ljbily. Po odstaupenj ředitele Bully snažili se mnozj, aby žádných wjce českých her prowozowáno nebylo; ale Höpfner, geho nástupce pořád české hry dáwal. Diwadlo bylo wždy plno, ano i z okolnjch wesnic a měst lidé na české hry chodjwali. To pohnulo některé, aby zarazili nowau společnost diwadelnj, w niž Antoně, Kerner, Sewe a Zappe se nacházel. Tito s powolenjm Cjsaře Josefa wystawěli dřewěné diwadlo na Koňském trhu wůbec bauda, nebo wlastenské diwadlo nazwané, trwagjcj od 6. Července 1782 až do 29. Srp. 1790, a hráli zde německy a česky několikrát w témdni, což byli (12. Června 1786) ohlásili gako zlatau epochu českého gazyka a herectwj. Nynj horlili spisowatelé a překladatelé o wypracowánj českých diwadelnjch her a zpěwoher, gako: Thámowé (zwláště Wáclaw), a Majober — též wýbornj herci — Tandler a g. Od r. 1785 až do 1790 přes 300 (dlé Dobrowského) dobře i špatně přeložených a několik w nowě zhotowených kusů učiněno. Dle Tháma (Vorrede zum Nation. Lex. S. 58) přes 1000 her zhotoweno, ale k tisku nepodáno, poněwadž to společnosti gako gistina byla. G. M. C. Josef II. s generálem Laudonem a Lascim (1786 29. Zářj) přjtomen byl prowozowané hře: Lautnjci nebo weselá bjda (z něm. die Lyranten von Schikaneder), a darowal hercům 30 dukátů odplaty. Táž zpěwohra do 20. Pros. 1787 r. 45krát prowozena byla. Téhož nynj dotčeného dne zpěwěhra: Zámek podwodj mistra, prowodila se před arciwéwodau Františkem, a 12 dukáty njm odměněna. W 1788, 27. Dubna měšťan Giřjk počal nowé diwadlo za Pořickau branau Albertem a Lotau, ale brzo přestal, ano dwoge české diwadlo owšem mnoho bylo! W r. 1790 bauda na koňském trhu stržena, a diwadlo do někdegšjho (1786 zrušeného) kláštera Hibernů přeneseno, kdež prwnj kus daný byla Brucwjkowa cesta do Prahy 29. Srp. 1791. Neyprwé zde častěgi, potom genom w neděli a we swátek od 4 hodiny od poledne před německým diwadlem po několiko let hry české prowozowány, mezi kterým časem gak toto, tak hlawnj diwadlo rozličným podnikatelům často po sobě w nágem se dostáwalo, z čehož takowý záwod mezi oběma diwadly powstal, že Pražané té doby neykrásněgšj hry prowozowati wjdali. R. 1791. 16. Zářj G. M. C. Leopold II.

nawštjwil wlastenské diwadlo, kdež prowozen byl českým gazykem Žebrawý student. Potřebný však náklad působil to, že podnikatelé přjliš se utahowali, a zwláště w létě málo hostů magjce, přinuceni bývali do Karlowých warů a do Teplice se stěhowati, tak že w Praze mnohé léto diwadlo ani se neotewřelo. Někdy obě diwadla gednomu nágemnjku do rukau se dostala, gako: rytjři Steinsbergu (1798). Té doby hrabě Nostic diwadlo weliké českým P. stawům prodal za 60000 zl. Šest Pánů složilo hned tu summu, a každý z nich, tak gako hrabě Nostic, zůstawil sobě gednu lóži zdarma, kteréž se zakaupenými nebo rodinnými lóžemi posud nazjwagj. Steinsbergowi nágem došel. On podržel gen wlastenské diwadlo, a weliké bylo od P. Stawů Dominikowi Quardazonimu pronagato; brzo i wlastenské Wárowi, a od toho Zappowi přepuštěno, pod gehož ředitelstwjm prowozowaly se české hry u Hibernů s německými až do r. 1802, w který čas to stawenj po smrti hraběte Swertsa, gemuž náleželo, prodáno gest. Wlastenské diwadlo stěhowalo se tedy na Malau stranu do Raymanského domu přičiněnjm ředitele Fr. Cerera. W r. 1804 Páni stawowé od Zappe práwo to kaupili, a wlastenské diwadlo se staroměstským pod ředitelstwj Quardazoniho uwedli. Za něho w neděli a swátek odpoledne w 4 hodiny české hry, a o 7 hodinu německé se prowozowaly; we wlaských, na kteréž wázán byl, málo diwáků mjwal. Dne 30. Zářj 1804 prwnj český kus (Jan Dollinger) prowozen byl. On některé zpěwohry do češtiny přeložiti, a od swých wlaských herců na diwadle prowozowati dal. W 1804. 7. Rjgna u přjtomnosti G. M. Cjsařské prowozeno tu bylo: Kašpárkowo žiwobytj a smutné skončenj. W tom čase mnohé opět hry česky přeloženy a některé původně složeny byly, skrze Rausa, Stěpánka, Šediwého a g. Spisowatelé pro časté prowozowánj nowých českých her w spisowánj a překládánj gich sotwa stačiti, neřkuli gim dokonalosti něgaké dáti mohli, a herci ani wybranj, ani wšickni čechowé nebyli. Raus, Swoboda, Sykora zasluhugj z tehdeyšjch časů chwalitebného připomenutj. Po smrti Quardazoniho (1806) stawowé češtj, za neyw. purkrabj hraběte Wallissa, ředitelstwj obau diwadel na ředitele německé diwadelnj společnosti K. Libicha wznesli s tau wýslownau wýmjnkau, aby české hry na welikém diwadle wjce prowozowány nebyly, proto že theater mezi odpolednj českau a wečernj německau hrau dosti prowětrati nemohl.

Aby tedy weynosněgšjch her českých docela nepustil, dáwal Libich na Malostranském diwadle w neděli a swátky ode 4 do 6 hodin české hry. Ale milownjků welmi ubýwalo po ta nepokogná léta, tak že Libich diwadlo malostranské zrušil, aby stawowské zwelebil (1809). Po tři celé léta spala česká Thalia. Hakljk († 1816. 8. Ledna) Kaupowský, Wild, Nygrýn a někteřj ginj ugali se znowa diwadla českého, a wymohli u městského heytmana rytjře z Mertensu a geho nawrženjm u G. E. hrab. Kolowrata Libšteinského, neywyššjho Purkrabjho, aby se we dny tak nazwané normálnj pro chudé ústawy česky hrálo od milownjků dobrowolných; což po neyprwé stalo se 26. Ledna 1812 prowozenjm Frydoljna. Aučástnjci té dobrowolné společnosti byli: Hynek Brynke, Ant. Kaupowsky, Fr. Kliepera, Fr. Kopřiwa, Čeněk Miller, Jan Nygrýn, Wácl. Sykora, Ant. Šwanda z Zemšic, J. Nep. Štěpánek, Ant. Wild, panj Anna Karlowá a panna Lenka Lencowá. K pátému prowozenj (Obleženj Prahy od Šwédů) od G. M. C. powolenj a přjspěwek 1000 zl. pro chudý dům obrželi. Na to rozmnožili společnost nowj audowé: Jos. Hawelka, Wácl. Klicpera, W. Machek, J. Mareš, F. Nebeský, F. Pleskot, W. Růžek mladšj, W. Swoboda a J. Hakljk; panj Antongowá a Šopowá, panna F. Gybowa, Anna Šwamberkowa, K. Ledererowa, Barb. Sukowá, i Anna Musilowá. Po šestém pšedstawenj nabyla společnost zwláštnj pochwaly od zemského řjzenj, a pomocj ředitele Libicha a g. prowozowala až do r. 1815 osmmecjtma představenj, a odwedla k ústawům dobročinným 17,614 zl. 37 kr. Hry byly na wětšjm djle od J. Nepom. Štěpánka sepsané, kterýž od G. M. C. dekretem pochwaly a (1820) čestným penjzem poctěn gest. Brzo na to wydáno poručenj, aby se w normálnj dny žádné diwadelnj hry neprowodilo, čjmž opět diwadlo české zmizelo. Geště w 1820, (21. Máge) G. M. C. s cjsařowicem Ferdinandem arcikn. Rainerem a s dworem byl w diwadle, kdež na geho wýslownau žádost hráli weselohru w české řeči, a prwnj gednánj z něm. hry. W r. 1821 toliko gednau hráno (25. Březn.) w 1822 dwakráte, 2. Ledna a w Zářj; při poslednjm prowozeno Beraunské koláče u přjtomnosti G. K. W. arcikn. Frant. Karla, kteréž mu i w Brně (28. Řjgna 1822) představeny. Mimo hlawnj diwadlo zde onde někdy hráno, gako r. 1818 w Wimrowých sadech od společnosti měšťan, některé staršj hry z doby Steinsberkowy etc. prowozugjcjch; dobře zprawené ač w malém okrsku bylo

domácj diwadlo Teusingerowo w Hibernské ulici, kdež posléze opera Pražštj sládci s nowau od Bartáka hudbau prowozena (1823). W giných městách, i kde stálý theater magj, buď nikdy, gako w Litoměřicjch, buď málo kdy, gako w Plzni, česky se hrage, tak že každé české předstawenj mezi památnosti wěku náležj. W Praze přičiněnjm Jana Uhljře a některých giných, neywjce akademiků (1823) wymoženo opět dowolenj k dobrému ústawů dáti několiko her českých, gako: diwotworný klobauk od prof. Klicpery (30. Srpna 1823) a g. Opery české na weřegném diwadle giž na 20 let neslycháno. Potěšenj to obnowil Sim. Macháček přeloženau Rodinau Šweycarskau (28. Pros. 1823) a Wodařem, w kterých zpěwem wýtečnymi se učinili Krow, Hofmann, panna Komet', Králowá a g. Obě opery důkazem býti mohau, že werše časowau měrau zprawené k zpěwu neywlastněgi se hodj, a gazyku k libozwučnosti pomáhagj, gakauž se toliko wlaský honositi může. Střelec kauzedlný (čarostřelec) J. Štěpánkem přeložený dwakrát t. r. daný (po třetj, 23. Kwětna 1824, gen dwa aktý u přjtomnosti G. C. M. dwora a giných wysokých hostj), wděčně přigat gest od milowwnjků českého diwadla. Nynj přičiněnjm téhož p. Štěpánka (spoluředitele diwadla) powoleno dáwati každau neděli od poledne před německým diwadlem hru českau; počato 28. Zářj Laupežnjky na Chlumu, a hráno až do sw. Jana Nepomuckého kromě postu a masopustu. W letnj době toliko německy se hrage. — K řečnictwj českému málo přjležitosti; pročež málo několika plodin sem náležegjcjch počjtáme. (O duchownjm dolegi). Množstwj dennjků německých, djlem k nám docházegjcjch, djlem zde wyhotowených, pobudilo čechy k následowánj. Od roku 1786 Učitel lidu (z něm. Junga) wydáwán po tři léta. Negmenowaný kdos ohlásil Přjtele českého a morawského národu z okresu hospodářstwj a mrawů, též cwičenj mládeže, ale pro nedostatek čtenářů newydal. Podobně F. Procházka podniknutjm K. Widtmana ohlášenau (1786) zbjrku kronik českých a historie domácjch skutků od Dalimila až do Beckowského, historie národů cizých, a kněh uměnj božjho newydal, ale toliko částky: Dalimila, Rytjře křesťanského a některé giné knjžky na swětlo wynesl. Téhož r. 1786 pokusili se Ondřeg Plachý, Aug. Doležal, J. Hrdlička, Giřj Rybay a g. w Uhřjch o wydánj spisu téhodnjho, obsahugjcjho mnohé pěkné wěci ze wšelikého uměnj, pod nápisem: Staré nowiny etc. ale nebylo dosti čtená-

 řů, a tudy oni přestawše wydali swau zásobu po hromadě w knize: Spolusebránj rozličných spisů (1790-1). Tomsůw měsjčnjk po roce, pautnjk po půl létě, český pak lidomil s 14 swazkem přestali. Důležitěgšj slohem gsau Hlasatel J. Negedlého, kteréhož 4 roky, a Prwotiny uměnj od J. Hromadky, gehož 5 roků wydáno. Powjdatel a potom pod giným gmenem Kratochwilnjk gednoho spisowatele (Sychry) djlo gest. Rozmanitosti J. Hýbla uwázly swažečkem II. Hyllos geho po třech pololetjch. Při nowinách českých, gakž to giž W. Kramerius činjwal, wydáwáno též zbjrky zábawných a naučných spisků pod rozličnými gmény: Dobrozwěst, Čechoslaw, Zwěstowatel. Dobroslaw prof. Zieglera, cestau půwodnj Zdirada Poláka do Italie, a ginými spisy znamenitý po 12 swazku gméno změnil w Milozora. Wyššjmu uměnj a wzdělaněgšjm čtenářům odhodlán gest Krok prof. J. S. Presla. Z mnohých něm. románů a zábawných spisů, gichž po ta léta ginj giné z přjzně čtenářů neustále wyháněli, wždy také některý česky promluwil, mezi nimiž ti, které Krameriusowau pracj wydáni, čistotau gazyka nad giné gsau lepšj. Ze staré řjmské a řecké literatury wždy geště málo se přeložilo, ač toho možnost některé zdařilé pokusy dowozugj. Historie wlastenské znamenité sice částky máme, gako gest Pelclowa kronika, širšj, důkladněgšj, pořádněgšj, a ke čtenj utěšeněgšj než geho německá, ale gen až po Karla IV. gdaucj, pak Přjběhowé za Ferdinanda I. a Maximiliana Janem Zimmermannem z dobrých pramenů wydanj; a wšak celé historie české gednjm duchem a perem kritickým psané posud se nedostáwá. Neyceleg šj geště gest Pabstowa Hýblem zčeštěná. Tjm méně se nám posud wšeobecné obšjrněgšj, třeba gen přeložené historie dostalo. K známosti giných stran swěta některé spisy z německého slaužj, půwodnj gediné gest cesta wýborného Poláka (w. Dobroslaw.) Užitečné w historickém a zeměpisném ohledu gsau wydané popsánj některých měst, gako Králowéhradce, Mladé Boleslawi, Plzně, Krupiny, též osob a děgů některých znamenitých. Některé, gako kronika Beraunská od děkana J. Seidla, Poděbradská od učitele školnjho Minettjho gsau posud w Rkp. Nowiny, o nž Kramerius neywětšj posud zásluhu měl, od r. 1782 až do našich časůw také českým gazykem nepřetrženě, brzo gedny, brzo dwoge (oboge r. 1809 počjtaly 500 odbjračůw), až i některý čas (1812-6) čtwery nagednau, owšem gedny druhým na ugmu wycházely. Od r. 1783 až do 1786 wydá-

waly se nowiny slowenské w Prešpurku, skrze Lešku. W r. 1824 F. z Šenfeldu oboge pražské skrze dwa redaktory, J. Lindu a F. Tomsu wedl. S rokem 1825 toliko gedny s Čechoslawem, skrze F. Tomsu wydáwá, druhé pod zpráwau J. Lindy [redacted] stawowský tiskař Háze tlačj, mage to za powinnost přiwtělenau ku práwu wydáwánj německých nowin, kteréž po Šenfeldowi nagal. Historie cjrkewnj a literárnj také některých přjspěwků w té periodě nabyla. Zeměpis wšeobecný poprwé saustawně pogat Karl. Šádkem; částečnj země české a uherské giž dřjwe dobré wzdělawatele nalezl. Stránka libomudrctwj, gakož okolnosti od dáwna nesly, wždy toliko prostonárodná zůstáwala. I w této periodě přes 40 let newyšlo nic saustawného, anobrž spisy pauze k lidu obecnému mluwjcj: nawedenj k maudrosti a ctnosti, zbuzowánj k lásce wlastenské a powinné země pánu wěrnosti, gakž toho potřeba času žádala, naučenj některým částkám řádu politického, k. p. o hašenj ohně, obstaránj chudiny, zwláště ale wychowánj djtek, ta oblјbená nowěgšjch časů nauka; wydáno prospěšné náwody k wychowánj učitele, a množstwj, owšem nazwjce přeložených, spisků pro mládež, mezi nimiž i lepšj, gako Kampowy některé a Salcmanowy se nacházegj. Laskawým wzhlednutjm našeho milowaného krále Františka na gazyk a národ český dekretem od 23. Srpna 1816 posjlili se někteřj wlastenci k dalšjmu pokročenj w literatuře z ohledu na wědy a umy. Wydána gest logika (1820), co potřebná proprawa ostatnjm wědám; rostlináře část, gehož šťastnému dohotowenj nadjti se od pilnosti šlechetného wydawatele můžeme. Měřictwj (1822), prwnj w tom druhu klasická kniha, gest gen předchůdce wětšjho djla, fysiky saustawné, kteréž Inj djl (1825) nenalezl tolik milownjků, aby rychle druhý následowati mohl. W počitářstwj zatjm Wydrowo (1806) professorem Janderau wydané djlo, dobrau službu koná. Krasowěda, lučba (chemie), a giné wědy celé neb z části wyhotowené k doplněnj celku wědného potřebné teprwé swětlo spatřiti magj. Fysika Paw. Michalka (1819) ač gen prostonárodnj, hodna pogmenowánj. Wýšegi se nese stručná K. Šádka (1825). O hospodářstwj polnjm i domacjm gednáno wůbec i zwláště, gako o wčelách, dobytku, štěpařstwj, lnu, hedbáwj, lesnictwj; o kuchařstwj a domácjch prostředkách. Technologie (uměnj řemesel) pro nesnadné sebránj názwů na mnoze poněmčilých, pustá posud léži, wygma téměř gediné piwowárstwj. Mnohé dobré naučenj při kalendářjch

od společnosti učené německy a česky wydáwaných se nalezagj. Prwnj kalendář tolerancj w českém gazyku 1789 na swětlo wyšel, r. 1799 pro uložený štempel na wšecky kalendáře, w kterých historické zpráwy, pohádky a podobné wěci se nacházegj, wydáwán býti přestal. Lékařské a práwnj uměnj gen z prostonárodnj strany česky wzděláwáno, kromě porodnictwj, kteréž se saustawně w gazyku také českém přednášj. Ostatně lékařské spisy té periody wztahugj se wůbec na zachowánj zdrawj a některé gemu škodliwé předměty, zwláště pak na ochranné neštowice, konečně na nemoci dobytčj. Práwa a zákony wětšj, gako řád saudný, wšeobecné práwo městské a t. d. w obzwláštnjch knihách a zbjrkách pro sebe tištěné, menšj a běžná nařjzenj německým a českým textem wedlé sebe wycházegj. Palkowič a Tablic Slowákům některé zákony a sněmy uherské přeložili. K potřebě obecné w sepsánj wšelikých listů a spisů kancellářských čechům negedněmi přjklady sebranými poslauženo. Bohoslowj s duchem snášeliwosti wětšj než byla za předešlých wěků, spogené, wjce prawé pobožnosti a mrawopočestnosti než hádek pjlilo. Biblj katolická měla učeného oprawitele F. Procházku; nekatolická w Prešpurku a Berljně wydawatele nalezla, ano i českau konkordancj opatřena gest. Toliko odstupowánj k nekatoljkům po uwedené tolerancj k některým spisům polemickým přjčinu dalo. Biblická historie, wyučowánj we wjře dospělých i nedospělých, wýklady, postilly negedny sepsány; zwláště ale kazatelstwj nad předešlé wěky wyniklo. Okolo r. 1775 powstala w Praze společnost kritiků, kteřj kázanj w chrámjch držená posuzowali (prof. Chládek na čele gich); ale nalezli hodného gich zástupce w negmenowaném Fr. Procházkowi. Kázanj, zwláště posledních let, negen přeložená, ale i půwodnj w zbjrkách i po různu k rozličným přjležitostem sepsaná, na mnoze wycházela, z nichž některá gak wěcj tak slohem řečnickým chwalná. Gsau i Stapfowé rozwrhy kazatelské w češtinu uwedeny. Pastýřské bohoslowj saustawně i w částkách některých k prospěchu duchownjho pastýře pogednáno; mnohem pak hogněgi spisy wzdělawatedlné, nábožné a liturgické pro lid sepsány a wydány.

V.

§. 25. *Spisowé tohoto Oddělenj gsau následugjcj:*

A. Mluwozpyt.

a. Obrana českého gazyka.

1. Karla Tháma Obrana gazyka českého proti zlobiwým geho utrhačům, též mnohým wlastencům, w cwičenj se w něm liknawým a nedbalým sepsaná. W Praze v Jana F. z Šenfeldu. 1783. 8. str. 48. Zlomek w Toms. Chrestom. str. 216.

2. Sláwa a wýbornost gazyka českého od J. Ruljka. W Praze. 179?. 8.

3. Wolánj k Slowanům, aby gazyka swého pilni byli, od Giř. Palkowiče. 1802. (Kram. Now.)

4. Von den Vorzügen der czechischen Sprache, von Franz Tomsa. Prag 1812. 8. Psáno sice německy, ale s českými příklady.

5. W Časopisech a) W Hlasateli. α) J. Negedlého O lásce k wlasti. I. 5. k wlastencům. IV. 3. β) Rautenkrance List. III. 7. Řeč při uwedenj přednášenj češtiny, I. 485. Pročby se mělo w hlawnjch školách také česky učiti. IV. 72. γ) J. Jungmana Rozmlauwánj dwoge o českém gazyku. I. 43. 321, b) We Wjd. Listech: Antibohemia od J. J. r. 1813. list 46. c) W Čechoslawu: O mateřské řeči wůbec, a gak národnost zachowati. Z archiwu Hormayerowa přel. od Slámy 1824. d) W Kroku. Kdo činj, kdo trpj křiwdu? od A. J.

b. Prawočtenj.

6. Normalnj školnj knižky: a) Abecednj tabulka. b) Dokonalá slabikowacj tabulka. c) Slabikář obsahugjcý w sobě způsob gak se djtky magj včit pjsmeny znáti, slabikowati a čjsti. W Praze nákl. c. k. praw. školské kněhotisk. 1775. 1778. 1780. 8. d) Slabikář pro sedlské školy w c. k. zemjch. e) Slabikář pro městské školy w c. k. zemjch. f) Slabikář pro žáky helwetské a augšpurgské konfessý w c. k. zemjch. 1782. 8. 1801. 8. Wšecky tyto knižky posud se často znowu tisknau.

7. Slabikář český w Litomyšli. 8.

8. Slabikář přirozenau a welmi snadnau nauku k čtenj obsahugjcý, dlé které djtky w krátkém čase dobře čjsti navčeny býti mohau. We Wacawě r. 1801. 2hé, 3tj 1804. w Prešp. v S. P. Webra, tamž 4té r. 1806. str. 48. nawedenj k latinsk. y k vhersk. čtenj krom slowenského obsahugjcj. Tento slabikář Dan. Bocko spisowatel geho Institutu Prešpurskému, gehož péčj se wydáwá, dorowal.

9. Fr. Tomsa Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, Sylben und Wörter nebst Leseübungen. Prag 1801. 8. stran 80.

10. Slabikář, z něhož se djtky litery znáti, slabikowati a čjsti navčit mohau. W Prešpurku 1804. 8. str. 32. (od Zykm. Paulinibo.)

11. Abecedář neynowěgšj, aneb navka k čtenj. W Praze 1816. 8. (Gest přetištěné num. 8.)

12. Elementárnj knjžka k německému čtenj a pogmenowánj neyobecnėgšjch wěcý a gegich wlastnostj pro mládež w českých mjstech, od Jana Schmitta w Plzni 1818. 8. str. 47.

13. Slabikář pro školy Welebného Baňského okolj. Wydaný od liternj Společnosti téhož baňského okolj. Prwnj wydanj nákladem liternj společnosti b. o. We Wacowě 1820. pjsmem Ant. Gotljba 8. tři archy. Podepsán B. T. t. (Bohuslaw Tablic, tagemnjk.)

14. Jana Jawornického Kratochwilné povčenj, gakby se djtky česky y německy slabikowati a čjsti w krátkém čase navčiti mohli. W Praze 1820. 8.

15. W Rozmanitostech: Prostředek, když děti mjsto ğ a k wyslowugj t neb d, od F. Špinky. J. 79.

c. Prawopis.

16. Jos. Rosenthalera a) Opella in 7 capita distincta, quibus errorum, qui in Bohemica scriptione tum in typo fiunt, causae expenduntur. Pragae 1779. 8. str. 110. b) Hwězdička pjsaře k dobrému psanj českému wedaucý, ku prospěchu škol českých wydaná etc. w Praze 1781. 8. Přidána gest Obrana knižky Opella etc. proti Dobrowskému. Recensj této Hwězdičky w. Liter. Magazin vno J. Dob. 1 Stück S. 93.

17. Čtiri Gruntowni Tabule ku prospěchu mládeži slowenskych škol. W Trnawě 1780. (Gest část Josefinské grammatiky německé na dobropjsemnost slowenskau obrácené. str. 3.)

18. Orthographie česká, aneb naučenj, gak se má dobře česky psáti. W Praze 1780. 1793. 1810.

19. Přjwod ku dobropjsemnosti slowenské. W Trnawě. 1780. 8. str. 47.

20. Fr. Tomsy a) Vwedenj k české dobropjsemnosti w c. král. zemjch w Praze 1782. 8. 1784. b) Ueber die czechische Rechtschreibung. Prag 1802. 8. str. 32. (připogeno 13 českých básnj). c) Grössere czechische Orthographie. Prag 1812. 8.

21. Čechořečnost tauž řečj mlauwicým složená a we dwauch djljch obsažená, totiž w dobropjsebnosti a zpěwomluwnosti, skrze Giřjka Petrmanna, českého kaz. w Dražďanech. W Prešpurku 1783. 8. str. 48. v Š. P. Webera. (Pod zpráwau Štěpána Lešky toho času kantora a warhanjka). W dobropjsemnosti přjliš mělký.

22. Prawopisnost řeči čechské, (též něm. Wahre gegründete Rechtschreibart etc.) od Wácl. Pohla. We Wjdni 1786. 8. u Tom. z Trattnerů. (Chybná).

23. Ant. Bernoláka a) Dissertatio philologo critica de literis Slavorum, Posonii 1787. 8. (prostoslowácky) b) Linguae Slavicae per Regnum Hungariae usitatae orthographia. ib. (připogena k prwnj.)

24. K. Thams Methode in kurzer Zeit ächt böhmisch auszusprechen, zu lesen und zu schreiben. Prag 1800.

25. Neyhlawněgšj prawidla slowenské dobropjsemnosti, kterážto spolu sebral Sam. Čerňanský. W Šťáwnicy v J. F. Sulcera 1802. w 12. str. 24.

26. Českoslowenská grammatika (liternice) od Pawla Šrámka. W Prešpurku 1805. 8. (Gest toliko dobropjsemnost, dobře psaná). str. 32.

27. Prawopis ruskočeský od Ant. Puchmayera. W Praze 1805. 8. str. 68. (Učj česky psáti ruskau literau, a srownáwá mluwnjky obau těch gazykü, stručně.)

28. Prawidla české dobropjsebnosti od Aleše Pařjzka. W Praze 1813, 1815, 1819. 8. str. 94.

29. Německá dobropjsemnost od Jana Jawornického. W Praze 1817. 8. welk. str. 94. u Boh. Háze.

30. Prawopis český podle základu Grammatiky J. Dobrowského od Wácl. Hanky. W Praze 1817. 1821. 12. 1833. 1835. 1839. 1844.

31. Auplná dobropjsemnost německá po německu y po česku sepsaná od J. Šmitta. W Pjsku 1819. 8. 1848.

32. Orthografia aneb prawidla prawopjsebnosi Morawsko-slowanské řeči od Fryčage. W Brně 1820. 8. (chybná)

33. Prawidla české dobropjsemnosti etc. od Jana Joz. Filziga. W Hradcy Král. 1822. 8. Na způsob Mösrowé německé psaná s přjklady mnohými, ostatně dle prawidel Pařjzkowých.

d. Mluwnice a slowozpyty.

α. České řeči.

34. Fr. Tomsy a) Böhmische Sprachlehre Prag 1782. 8. (chtěl z Infin. wyhostiti literu i). b) Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czechischen Zeitwörter. Prag 1804. 8. str. 224. (s 11 českými básněmi). c) Ueber die Veränderung der czechischen Sprache nebst einer czech. Chrestomathie seit XIII. Jahrh. bis itzt. 1805. 8. str. 263.

35. Karla Ign. Tháma a) Kurzgefasste böhm. Sprachlehre nebst böhm. deutsch. und französichen Gesprächen. Prag und Wien 1785. 8. Opět s nápisem: Böhmische Grammatik zum Gebrauche der Deutschen, wodurch sie diese Sprache auf eine leichte Art in kurzer Zeit gründlich erlernen können, nebst verschiedenen böhmisch deutschen Gesprächen, Erzählungen, Fabeln. Prag 1798. 8. 1800. 1801. Potom s nápisem: Erster gründlicher Unterricht in der böhm. Sprache, mit Leseübungen 8. Prag 1804. str. 333. Posléz od Wáclawa Hanky na žádost Nakladatele (Endersa) 1821. w Praze 8. b) Kunst in drei Monaten böhmisch le-

sen, verstehen, schreiben und sprechen zu lernen, nach den Kästnerischen Sprachgrundsätzen Prag. 1815. 8.

36. Fr. M. Pelcla a) Typus declinationum linguae bohemicae nova methodo dispositarum. Pragae. 1793. (dlé nawrženj Dobrowského) Po druhé: Typus declinationum ex Grammatica Pelcliana 1795. b) Grundsätze der böhmischen Grammatik. Prag 8. wel. 1795. 1798.

37. Naučenj kratičké, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od Gilgjho Chládka. W Praze 1795. 8. (Z dobrých pramenůw).

38. Josefa Dobrowského a) Slowo slavenicum, in specie Czechicum. Pragae 1799. 4. 1½ archu. b) Bildsamkeit der slawischen Sprache an der Bildung der Subst. und Adjektive in der böhm. Sprache dargestellt. Prag 1799. 4. (Připogeno k geho: Wörterbuch etc.) c) Lehrgebäude der böhm. Sprache. Prag 1809, 1819. 8. wel. str. XX. a 326.

39. Böhmische Grammatik von Joh. Negedlý I. B. Prag 1804. II. praktischer Band 1805. 8. Po druhé w gednom djlu oba spogil, pod nápisem: Praktische böhmische Grammatik für Deutsche. Prag 1809. 8. str. 367. Po třetj. Prag 1821. 8. str. 384. (7000 wýtisků.) Po čtvrté 1830.

40. Grammatyka česká, aneb učenj, gak se česká slowa uchylowati, spogowati a psáti magj, od J. Šmitta. W Pra. 1816. 8. str. 208.

41. Prawidla řeči české od Fr. Nowotného z Luže. W Praze 1818. 8. str. 190. a regstř.

42. Böhmische Biegungen v. J. L. Ziegler. Königgrätz 1818. Na 1 archu. (dle Negedlého grammatiky.)

43. Elementar Unterricht in der böhm. Sprache zunächst für die teutsche studirende Jugend nach den besten Sprachlehren entworfen von Ant. Lischka etc. Neuhaus 1821. J. Albert Landfrass. 8. str. 238. a regst.

44. Mluwnice, čili saustawa českého gazyka podlé Dobrowského, od Wácl. Hanky. W Praze 1822. 8. str. XXXII, a 312. Gest wlastně přel. Dobrow. (II. wyd.) s dosadky rozličnými.

45. Tabule poučugjcý a wedaucý k náležitému poznánj dewatera částek české řeči; složená od Jana Černého duchownjho pastýře w Chodowicých. Tištěno w Gičjně u Frant. Kastránka na celém fol. 3 listy. Prwnj tabule obsahuge přehled 9 částek řeči. Druhá uchylky gmén a mjstogmen. Třetj sklonowánj slowes. Předmluwa na zwláštnjm listu fol. tištěná. 1825.

β. Slowenské (slowácké).

46. Přjwod k dobromluwnosti Slowanské, ku prospěchu mládeži normalských škol. W Trnawě 1780. 8.

47. Anton. Bernoláka a) Grammatica slavica ad Systema scholarum nationalium in Ditionibus C. R. introductum accomodata. Editio prima in Pannonia. Posonii impensis Joan. Mich.

Landerer. 1790. 8. str. XVI. a 312, mimo Index 4 listy. Učj wlastně nářečj slowáckému. Má na zadu knihy mnoha porekadla (t. přjslowj) slowácká z Doležala a wlastnj zbjrky, neznaw Srnce a Horného. b) Etymologia vocum slavicarum, sistens modum multiplicandi vocabula per derivationem et compositionem. Tyrnaviae (u Geljnka) 1791. 8. str. 180.

48. Slowanská grammatika od Gilli. 1791.

γ. Latinské.

49. Uwedenj k latinské řeči k užjwánj studyrugjcý Mládeže w c. k. zemjch. We Wjdni djl I. r. 1779. 8. str. 262. u J. T. z Tratnerů. Djl II. we Wjdni 1780. 8. Djl III. tamže 1779?

50. Latinská grammatyka od Šuleka. W Bánské Bystřicy. 1801. 8.

δ. Německé.

51. Ručnj knjžka pro ony Czechy, Morawcze, a Slowáky, gežto niemeczku rzeczi ncysnadnėgšjm praktyczkym způsobem wynawcziti se chtiegi. Od Jos. Nowáka učitele hlawnj školy w Oppawě. Tam 1788. 8. str. 112.

52. Hynka Wjtka Vwedenj k německé řeči. Čechům k snadnėgšjmu pochopenj w témž gazyku auplně wyswětlené. Na Horách Kutnách v Fr. Korce 1789. 1800. Nowé a weskrz oprawené wydánj. W Hradcy Král. v Fr. Pospjšila. 1822. 8.

53. Praktycká českoněmecká grammatyka pro Čechy etc. dle způsobu Meidingra od Ig. Šiesslera. W Praze 1812. 8. 1820.

54. Malá grammatyka německá, od J. Šmitta. Na Horách Kutnách 1813. 8.

55. Praktycká Slowensko-Německá Grammatyka od Mart. Diurgala. W Prešpurku 1817. 8.

56. Jana Jawornického Německý mluwnjk aneb malá grammatyka přednešená w gazyku českém, a k potřebě včitelůw, gak k weřegnému tak y domácýmu wyučowánj prawidelnému něm. mluwenj. W Praze u Boh. Háze. 1817. 8. též s německým titulem str. 152. Po druhé tamže 1821. str. 145.

ε. Zlodėgská.

57. Hantyrka oder czechische Diebssprache. Gest wlastně částka knihy: Románi Čib. d. i. Grammatik und Wörterbuch der Zigeuner Sprache von Ant. Puchmayer. Prag 1821. 8.

ζ. Samskritská.

58. O samskritu, a wýtah grammatiky z Nála od Anton. Jungmanna. W Kroku I. djl. 1 a 4 část.

e. Pomocné spisy.

59. Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutschen, böhmischen und französischen Sprache (von Mart. Pelzel) Prag 1775. 8. detto bei Widtmann 1792. 8. maj.

str. 141. Gest malý Vokabulář, XII rozmlauwánj a 30 powjdek. Těch 12 rozmluw opravených (s 13tau) wydal potom při swé grammatice 1795. Tomsa w Chrest. na str. 213 zlomeček z nj přigal (Djtě bez hřjček).

60. P. Athan. Spurného: České cwičenj pro schowance c. k. kadetnjho domu pozůstáwagjcý (záležegjcj) w Exercitium službě etc. sprostného muže. We Wjdeňském nowém městě 1783 a 1786. 8. Obsahuge exercjrku wogenskau, weytah slow wogenských a hrdinských činůw z Letopisů podlé Abecedy, a začátky česk. gazyka. t. grammatiku.

61. Elementarwerk der böhmisch deutschen und lateinischen Sprache von Fr. Tomsa. Prag 1784. 8.

62. Přjručka pro učitele české literatury od Maximiliana Šimka. We wjdni 1785. 8. Zawjrá také od str. 41-64. tabellárnj grammatiku českau.

63. Cwičenj w mluwenj gazykem německým, od Rautenkrauce. W Praze 1808. 1809. str. 174. 1819. 8. od Jawornického rozmnožené čtwrté wydánj.

64. Karla Ign. Tháma a) Böhmische und deutsche Gespräche oder gründliche Anleitung in der möglichsten Geschwindigkeit böhmisch sprechen zu lernen, über alle nur mögliche Gegenstände des gesellschaftlichen Lebens nach dem Muster der zu Strassburg und Paris herausgekommenen französisch deutschen Gesprächen eingerichtet. Prag 1811. 8. S. 260. Po druhé 1814? b) Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache, in grammatischen und syntaktischen Uebungen, nebst den beliebten Langischen Gesprächen in böhmischer Sprache. Nach einem gleichartigen pohlnischen Lehrbuche bearbeitet. Prag 1817. 8.

65. J. Šmitta a) Sokratická elementárnj kniha k německému čtenj, rozuměnj a mluwenj pro mládež w českých mjstech. W Praze 1818. 8. str. 239. b) Elementárnj knjžka k německému čtenj. W Plzni 1818. gest částka předešlé. c) Česko-německý přjtel dětj, aneb vwedenj, gakby se česká mládež, genž se němčině nawčiti chce, w neykratšjm čase přjgemným způsobem k čistému a plynutému německému mluwu přiwésti mohla. 8. 1823.

f. Slownjky.

66. Jana Zeberera německočeský slownjk, posud w Rkp.

67. Karla Ignáce Tháma a) Neues ausführliches und vollständiges deutsch böhmisches Nationallexikon oder Wörterbuch, mit einer Vorrede begleitet von J. Chr. Adelung. Prag 1788. 8. 2te vermehrte Auflage Prag 1799. 8. A-K str. 576, L-Z str. 729. Dritte Auflage, bei Neureuter, Prag 1814. 8. 2 Bände. b) Kleines deutschböhmisches Wörterbuch oder Sammlung von Wörtern, Redensarten und Sprüchwörtern. Prag 1799. 1802. c) Zeitungsanhang zu seinem Lexikon 1800. d) Neynowěgšj auplný českoněmecký slownjk, aneb přjhodný weyběrek slow k mluwenj po česku též po německu neypotřebněgšjch a neyobwyklegšjch etc.

dle Weleslawjnowa Nomenclatora quadrilinguis zřjzený etc. W Praze I. djl 1807. 8. str. 107. II. djl 1808. (též s německým titulem) str. 108. e) Versuch eines böhmisch-deutschen juridischen und geschäftsmännischen Lexikons. Prag 1808. 8. f) Neuester deutschböhmischer Nomenclator etc. Prag 1815. 8. g) Neuestes möglichst vollständiges .. böhmischdeutsches und deutschböhmisches Taschenwörterbuch nach Aquensis, Cellarius, Komenius, Kropf, Loderecker, Reschel, Rosa, Tomsa, Weleslawin Wussin, u. m. and. frey bearbeitet. Prag. I. Theil deutschböhm. 1718. str. 744. II. Theil böhmischdeutsch. str. 946. Knihkupec Enders wydal geg po smrti spisowatele w 6 formátu.

68. Versuch eines kleinen Türkischen Wörterbuches mit deutsch-ungrisch - und böhmischen Bedeutungen. Von Joh. Matthias Korabinsky. Pressburg (1788). 8.

69. Fr. Tomsy a) Malý německý a český slownjk. W Pr. 1789. 8. b) Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutsch. und lateinischen Sprache. Prag 1791. Předmluwa (od Dobrowského) str. 32, text překladitých str. 1240. Po druhé bez latiny I. djl od Tháma rozmnožený A-O wyšel w Praze 1805 w 8. str. 340 s nápisem: Neuestes ausführliches und vollständiges böhmischdeutsches, synonymisch phraseologisches Naziouallexjkon etc. Druhý djl. st. od 341 až do 781. P-Ž wydal Tomsa 1807. 8. tamže.

70. Deutschböhmisches Wörterbuch, herausgegeben von J. Dobrowský. Prag in der Herrlischen Buchhandlung I. Theil 1802. 4. Vorbericht 5 listů. Von der Bildung der Neunwörter LXVIII. A-K. 344 str. II. Theil L-Z. ibid. 1821. Vorbericht 1 list pak 482 str. Druhý djl s užitjm zásob Dobrowského wypracowán gest od Ant. Puchmayera, a po geho smrti dodělán od Wácl. Hanky. Na prwnjm pracowal neywjce Štěp. Leška, potom J. Negedlý a g.

71. Rzecko - Slowenský Slowář na Nowý Zákon. Od Pawla Šrámka. Rkp. 3 hrabj djlowé w fol. (w. Tab. Poc. IV. 27).

72. Primitiva latina cum interpretatione Slavonica, hung. atque germanica secundum partes orationis in usus patriae juventutis concinnata. Tyrnaviae Vinc. Jelinek 1807. (od Ondřege Plachého).

73. Böhmisch - deutsch - lateinisches mit Beifügung der dem Slowaken und Mährer eigenen Ausdrücke und Redensarten zunächst für Schulen bearbeitetes .. mit deutschem Wortregister versehenes Wörterbuch, von Georg Palkowitsch. 8. I. Theil A-N. Prag 1820 bei Josepha Vetterle von Wildenbrunn. Titul a Předml. 1 arch. textu archů Oo. 2ter Theil Presspurg 1821 bei den Belnayschen Erben Aaaa a 2 listy. (Mezi wšemi posud neyauplněgšj.) Užil Rybayowé a Leškowé zbjrky.

74. Versuch einer böhmischen Phraseologie, durch kurze, alphabetisch geordnete, den ächten Geist der čechischen Sprache aussprechende, und der grösseren Gemeinnützigkeit wegen verdeutschte Sätze, vorgetragen von Mathias Jos. Sychra, Pfarrer.

Erste Abth. A-L Brün 1821. b. Jos. G. Trassler 12. str. XXXIX a 254. Zweyte Abth. M-Z. ib. 1822. str. 419, mimo Verbesserungen 2 listy.

75. Slowář Slowenski Česko-Latinsko-Německo-Uherski: seu Lexicon Slavicum Bohemico-Latino-Germanico-Ungaricum auctore Ant. Bernolák nobili Pannonio Szlaniczensi Tom. I. A-J. Budae. Typis et Sumtibus Typ. r. Univers. Hungaricae 1825. 8. str. XVI a 848. Gest wlastně Slowácký, české slowce sice také přigal, ale křjžkem znamenal. Pro skaumatele slowenského gazyka dobrá pomůcka, bodeyž gen nářečj to od českého cele neodlaučil!

B. Slowesnost.

a. Náwody (theorie).

α. Sloh.

76. Sbjrka listů Thurzonických, kterau wydal M. Laučck s doktorem Prokopiusem. W Skalicy, roku?

77. Něco o Epigrammatech a nebožto Málorádkoch, od Ant. Bernoláka. W Žilině 1794. (slowácky.)

78. Krátké vwedenj k wyhotowenj psanj a giných pjsemnostj, kteréž w obecenstwj vměti zhotowiti welmi vžitečné gest, pro žáky českých wlastenských škol, od Ondřege Klička. W Pzaze u Bohum. Háze 1815. 8. str. 160.

79. Slowesnost, aneb zbjrka přjkladů (weršů i prosy) s pogednánjm o slohu, od Jos. Jungmanna. W Praze 1820. 8. str. CII. a 831 mimo regstř. Tištěno 1000 exemplářů. Za 2 fl. 20 kr. w. č.

80. Figurae artis oratoriae in exemplum adornatae. Neb: Wýbornj způsobowé duchownj weymluwnosti k vžitečnému přednášenj slowa božjho, od J. Wernharda 8. 1822.

81. Nawedenj k wyhotowenj pjsemnostj we wšelikých potřebách obecného žiwota pro školy městské. Půwodně sepsané od Jana Kryst. Dolce etc. zčeštěné od Jaroljma Jezdinského, školnjho včitele w Kalné. W Hradcy Král. 1823. 8. str. 240.

82. W Přjt. Mládeže. O hotowenj psanj nebo pjsemnostech, J. Jawornický. III. 9. V. 44.

β. Prosodika.

83. Harmonie a dobrozwučnost gazyka českého Rkp. 1806. od Wácl. Stacha. (Neywjce o prosodii gedná, porážege přjzwuk Dobrowským zamyšlený.)

84. Počátkowé českého básnictwj, zwláště prosodie. W Prešpurku 1818. 8. str. 128. Proti tomu spisu čelj:

85. Zlomky o českém básnictwj, zwlášť o prozodyi, od Šeb. Hněwkowského. W Praze 1820. 8. (Wiz posauzenj této knihy w Kroku I. djl část II. str. 141. Kdež i krátký přehled

prosodie Indické a wýměsky z prosodiky české od J. J. pak o hexametru od P. Šaffařjka.)

86. Puchmagerůw Rýmownjk aneb rýmownj slowwnjk, gegž wydal a žiwotopis připogil Jozef Wogtěch Sedláček etc. W Plzni 1824. 8. pjsmem a nákladem Leop. Raynera. Přjpis P. hrab. K. z Sternberku 1 arch. XXXXVI. a 151 str. (djlo pohrobnj.)

γ. Hudba.

87. Melodiatura aneb Partytura, to gest: Kniha Hlaso-Zpěwů obsahugjcý w sobě Nůty wšech pjsnj duchownjch, které se we welikém Kancyonáli a Ewangelitském Funebráli nalezagj, gakowéžto z mnohých choralnjch kněh bedliwě přepsal a w gedno uwedl Adam Skultetý fol. přjčnj 1798. WBrně v J. Sylw. Siedlera. Listů 10 titul a zpráwa, potom str. 237. a regstř.

88. J. Ryby a) Počátečnj a wšeobecnj základowé k uměnj hudebnjmu. W Praze 1817. 4. Po smrti spisatelowě wydáno. b) Weliký slownjk hudebnj, téměř auplný w Rkp.

b. Básně.

α. Duchownj.

89. Nábožné pjsně, které cýrkew Prešporská ewang. při poswěcowánj swého nowého vherského chrámu w nedeli prwnj adwentnj r. 1777. zpjwala, od Michala Instytorysa Mož. W Preš. v Packa str. 8. w 4.

90. Giskřička, knjžka nowé pjsně w sobě obsahugjcý. W Prešpurku 1780. 8.

91. Giřjho Petrmanna a) Celý žaltář krále a proroka Dawida w pjsně známými notami k zpjwanj spořádaný s předmluwau gádro žalmů zwelebugjcý etc. W Dražďanech 1781. 8. str. 212. wytiskl H. W. Harpeter. (Nedosahugj Streycowých) b) Pjsně duchownj staré y nowé. W Dražďanech 8. 1784.

92. Pjsně, které se w prwnj wanočnj swátek při cýrkwi české náboženstwj ewangelického zpjwati magj. W Praze v Jana Tom. Höchenbergera. 1782. 8.

93. Ewangelický Funebrál obsahugjcý w sobě pjsně pohřebnj y giné přjhodné staré y nowé, které se zpjwati mohau netoliko při pohřbu kterýchkoli lidj wůbec, ale také rozličného wěku, stawu.. s připogenjm některých lat. pjsnj. W Prešp. 1783. Paté wydánj od Ondř. Plachého mnohými nowě složenými pjsničkami rozmnožené. W Sstáwnicy v J. F. Sulcera 1798. 8. Zde gest 15 pjsnj od Plachého samého, 10 od Matěge Sfuleka. Opět w Prešp. 1820. 12.

94. Josefa Prokopa Pjseň ke mši swaté. We Wjdni. 1783. 8. listů 8. (z něm.)

95. Ručnj kancyonal domownj y pocestný s připogenau knjžečkau modliteb. W Gindř. Hrad. 1783. 8. v J. W. Hilgartnera, pjsnj str. 704 krom předm. a regstř. modliteb str. 101. od Dan. Bocka (neywjce z Tranowského.)

96. Pjsně duchownj k společným službám božjm cýrkw. ewangel. W Praze 1783. 8. v J. F. z Schönfeldu.

97. Spomocnjk w Zármutcých 2 listy. w 8. w Praze v děd. Rosenmüllerowých 1783. (pjseň)

98. W. G. P. Pjsně aneb Zpěwowé duchownj, gichžto wěrný a pobožný křesťan každého času gak při wýročných slawnostech a památkách, tak y we wšelikých křesť. potřebách, každodenně, ráno y wečer, před gjdlem a po gjdle, w křjži y w zármutku užjwati může. W Praze v J. Tom. Höchenbergera. 1783. 12. str. 173.

99. Jana Hrdličky a) Weselá nábožnost, kterau při poswěcowánj chrámu v prostřed sebe božjho 1783 w Neděli XV. po sw. Trogici plápolali Křesťané ewang. Wsetjnštj. W Brně v J. F. Neumanna. 1783. ½ archu w 8. b) Radost Syona Maglodského ew. z nawráceného z božj a krále Leop. II. sněmem kraginským stwrzené předrahé milosti sobě a bratřjm swým času rozwlaženj wyswědčowaná dne 1. Máge 1791. w 8. 1½ archu. c) Knižečka pro čeled křesťanskau. W Prešp. w 12. 1½ archu. (w. Tab. Poe. IV. 35.)

100. Nábožný zwučný hlas při poswěcenj Pezynského chrámu etc. 1783 od Michala Semiana w Prešp. v Š. Webera. (cf. kázanj: Prwotiny 1783.)

101. Duchownj zrcadlo ženského pohlawj z pjsem swat. představené, do něhož se manželky y panny.. nahlédati magj. W Prešpurku v Šimona Pet. Webera 8. bez r. (1783?) str. 24. Gsau přjkladowé z pjsma s. wybraných přjkladných žen. Prwnj Ewa, poslednj Loida a Cunika weršem 12složným.

102. Pjsně při mši swaté podlé nowého pořádku. W Praze. 1784. 8.

103. Normálnj zpěwy, litanye a modlitby, kterak ony w Praze při tomto nowém nařjzenj ku konánj služeb božjch k wšeobecné potřebě předepsané byly. W Praze v Jana Ferdin. z Schönfeldu 1784. (Gest wlastně část knihy: Rozdělenj hodin pro služby Božj.)

104. Pjseň k neyswětěgšj oběti nowozákonné, gakž při nowém spořádánj služeb božjch k wšeobecnému užjwánj předepsána gest. W Brně Swobodským pjsmem skrze J. Siedlera faktora 1784. 8. str. 16.

105. Pjseň nowá k neysw. Maryi P. Swatohorské w 8. b. r. a m. Začjná: Pozdrawena buď Marya.

106. Pořádek, podle kteréhož se prwnj služby božj cýrkwe české ewangel. w Praze l. P. 1784. dne 9. Máge w gegjm modlitebnjm domě wykonáwaly. W Praze v J. T. Höchenbergera. 8. (1784) listů 8. (wlastně pjsně duchownj.)

107. Recept božj proti krátkosti žiwota skrze nowau probu potwrzený, na dlauhém totižto žiwotě W. Uroz. P. Juliany Platthowé etc. kterýžto.. weršowně wygádřil Matěg Šulek etc. ew. Paluzské cýrk. kaz. W B. Bystřicy v J. J. Tumlera w 4. 3 archy a 3 listy. Na konci gest pjseň duchownj.

108. Pjsně k weřegné a k saukromné pobožnosti. Prwnj shromážděnj. Rannj, wečernj, ke mši a ke kázanj (bez m. a r.) str. 32. w 8. Zdá se 1784, w kterémž roce též německé půwodnj wyšly w Praze.

109. Kancyonal aneb žalmy a pjsně duchownj, podlé Lipského wytištěný. W Praze 1784.

110. Wáclawa Stacha a) Pjsně křesťanské pro Slabeckau osadu, k weřegným a domácým sl. božjm. W Praze v Rosenmüllerowských dědiců. 1785. 8. b) Nábožné pjsně pro katolického měšťana a sedláka k weřegným a domacým službám božjm. 1791. W Olom. 8. c) Pjseň na slawnost těla Krystowého etc. W Olomaucy. 1799. 8. str. 135.

111. Pobožné pjsně do domu Modlitby a čisteg obětí, k službě božskeg přispůsobené. W Prešpurku u Fr. An. Patzko. 1785. 8. str. 14.

112. Pawla Tešláka pjsně nábožné. Wiz w knize: Křesťanské modlitby. (1786)

113. Nábožné pjsně, které w německém gazyku složil C. F. Gellert, někdy w Akademii Lipské vczitel, pro gegich pak vžitečnost w slowenczinu vwedl a k nim niektere nowé připogil Samuel Czerniansky etc. W Prešpurku 1787. 8. u F. A. Patzko str. 160.

114. Pjsně duchownj, obsahugjcý pjsničky rannj etc. podlé německého kancyonálu od T. F. kněze stawu Petrynského. W Olom. 8. 1788.

115. Plesánj duše křesťanské, aneb malý ručnj Kancyonal. W Bystřicy. 1790. 8.

116. Kniha žalmů a zpěwů od Walenty 1790.

117. Malý kancyonaljk. W Sťáwnicy. 1790, potom w Bystřicy 1806. w 8. W něm gest 26 pjsnj Jana Straky (w. Tablic. Poe. III. 76.)

118. Sedmero pjsnj duchownjch od J. Dytrycha. W Praze. 1794.

119. Nowá knjha zpěwů křesťanských, s připogeným řádem ewangel. Cýrkwj A. W. w králowstwj českém sepsaná a wydaná od Štěp. Lešky. W Praze 1796. 8. str. 348. mimo regst. a řád ewang. 70 str. W tom kanc. neywjce z Berljnského kanc. přeložených, drahný počet pak y starých, opravwených pjsnj se nalezá. (w. Tab. Poe. IV. 59). Druhé pjsněmi a modlitbami rozmnožené wydánj w Praze v Boh. Haze. 1815. 8.

120. Radostné prozpěwowánj na skále spasenj od cýrk. ewangel. w Skalicy w den poswěcenj chrámu od Mart. Laučeka. W Skalicy 1797.

121. Auplná kniha duchownjch pjsnj katolických k wzdělánj a roznjcenj weřegné a domácý pobožnosti obsahugjcý rozličné pjsně rannj a wečernj na každý den — při wšech skutcých dennjch .. k weřegným službám božjm etc. a modlitby katolické z pjsma sw. wytažené, od Tomáše Fryčege. W Brně

1801. 8. 1803. po třetj pod gménem Katolický kancional etc. 1805, 1808. Po páté 1815. 1822. Též pod gménem krátký Kancyonálek etc. W Brně 1824 w 12.

122. J. J. Ryby a) Saudný den. Oratorium, od něho též w hudbu uwedeno. Rkp. 1801. b) Oktáw neb osmidennj pobožnost k sw. Janu Nepomuckému etc. složil a w melodye uwedl etc. 1803. W Praze 8. str. 85. (Hudba w Rkp.) c) Swatohorský kůr t. osm chwalozpěwů k neyd. králowně nebeské Marygi Panně. W Praze 1804. 8. v Boh. Haase, str. 55. (Hudba w Rkp.) d) Pohřebnj pjsně. W Pr. 1805. 8. Po druhé u Jos. Fetterlowé z W. 1822. 8. str. 76 a regstř. e) Adwentnj pjseň od W. K. W. P. pro Rožmitálský chrámnj kůr wydaná. W Praze 1811 v B. Háze. 1 arch w 4. (Hudba w Rkp.)

123. Dan. Baránjho († 1802) zpěwy půwodnj i přeložené. w Rkp.

124. Dan. Bocko obmýšlege nowý kancional wydati, mnohé duchownj pjsně w Rkp. zanechal. (w. Tab. Poe. III. 80.)

125. Weselá nábožnost z rozšjřeného při králi našem tytulu cýsařského spogená s weselau nábožnostj při obnowenj památky poswěcenj chrámu božjho doswědčowaná od Syona Maglodského ew. w Neděli 23 po sw. Trog. 1804. w 8. str. 8. (pjseň?) w. Tab. Poe. IV. 34.

126. Te Deum Laudamus tó gest: Chwály Božj za přjčinau G. Gasnosti c. k. Františka II. dědičným Rakauským cýsařstwjm zwelebenj. W Cýrkwi Ew. A. W. Skalické 1804. 7. Řjgna zpjwané. W Vherské Skalicy v Fr. Škarnycla. 8. ½ archu.

127. Kancyonal, aneb pjsně nowé historické na dni swatečnj přes celý rok. W Praze 1805. 4.

128. M. Hamaljara a) Pašigowé weršjky. W Prešpurku 1805. b) dwě nábožné pjsně k wzdělawatedlnému weřegnému čtenj hystoryc Vtrpenj Páně neb Pašie etc. W Prešpurku 1806 8. (arch). c) Obmýšlel wydati kancional, kterýž se nynj w Rkp. chowá. W něm od Sam. Čeňanského 13 wětšjm djlem z něm. přeložených pjsnj. (w. Tab. Poe. IV. 20).

129. Při počátku nowého roku, dle Denisa; od B. Dlabače, w Hlasateli III. 3. (1806.)

130. Pjseň k sw. Josefu, od Jana Saukupa. Tištěna w Mladé Boleslawi (1810?) Ostatnj pjsně nábožné toho spisowatele gsau posud w Rkp. u něho.

131. Pjseň Při mši swaté, od Gallaše. W Brně.

132. J. B. Zieglera a) Pjseň při mši swaté, w Hradci Král. b) Pjseň postnj ku křjžowé cestě 1817. c) Pjseň cýrkewnj pange lingua. Přeložena gest také od Dom. Kinského, Fr. Nowotného z Luže a Negmenowaného.

133. Zpěwowé pohřebnj, které z něm. na česko wyložil Fr. Dostal. W Brně 1817. 8. listů 10.

134. Joz. Mir. Krále: Modlitba Páně w pjseň vwedená. W Praze 1817. 8.

135. Katechysmus w pjseň vwedený mládeži k navčenj a dospělým k rozgjmánj, podlé djlu prwnjho knihy ke čtenj w školách tryw. w c. k. zemjch. W Brně 8.

136. Pjsně některé k sw. Janu Nepomuckému (po různu wydané) od F. Starka.

137. W časopisech a) W Rozmanitostech α) Ant. Marka: Prosba k Bohu; Pjseň za aurodu. F. 67-72. b) Fr. Tomsy: Rannj wzdechnutj k Bohu. F. 72. c) Jana Jandy k twořcy. H. 87.

138. Fr. Raymana a) Pjseň ke cti a chwále sw. Mařj Magdaleny 1819. 8. W Hradci Král. 4 listy. b) Pjseň ke cti a chwále sw. Jana Nepomuckého složeno, w Praze 1819. 8. 4 listy.

139. Krystus skrze swé vmučenj oslawen. Zpěw o vtrpenj Páně we 4 hlasých se zbory (chory) s auplnau hudbau, kterau složil August Beršt, zčeštil dle hudby Wogt. Sedláček. W Plzni 1820. 8. str. 33. (něm. a česky).

140. J. Jawornického Pobožnost kostelnj pro mládež školnj, pozůstawagjcý w zpěwjch, w čas adwentnj, wánočnj, postnj welikonočnj, swatodušnj, při mši za mrtwé, na slawnost Panny Marye a sw. J. Nep. W Praze v Bohum. Hase 1821. 8.

141. Roráte, neboli Weselé a radostné zpěwy adwentnj o wtělenj Pána a Spasytele našeho Gež. Krysta w přečistý žiwot Marye Panny. Po kolika stech letech po prwé tiskem wydal Jan Pospjšil etc. L. P. 1823 w Hradcy Králowé. fol. str. 164. O pořádně not rozdělenj postaral se P. Folkrt. Gest část Kancionálu rukopisného Králowéhradeckého. (cf. V. 51.)

142. Pohřebnj pjsně, které sepsal J. Ulrych kněz cjrk. w Chrasti 1824.

β. Swětské.

a. We zbjrkách.

143. Básně w řeči wázané, od Wácl. Tháma. Sebránj prwnj w Praze v Rosenmüllerowých dědiců, za J. Beránka factora 1785. 8. Druhé sebránj v Jana Ferd. z Sfenfeldu 1785. 8. Po druhé spolu 1812. str. 182. v J. Ferd. z Sfenfeldu. Každé sebránj na tři částky rozděleno, z nichž prwnj obsahuge werše z knih staršjch wybrané (z Kadljnského, Komenského a g.) druhý od wydáwatele složené a přeložené (z Gleima, Weisse a g.) třetj od giných 11 pomocnjků.

144. Nowj češtj zpěwowé pro krásné pohlawj ženské od Wácl. Krameryusa 1788. 1 arch w 8. (Z Hallera a g.)

145. Sebránj básnj a zpěwů od A. Puchmayera 8. w Praze I. djl. 1795. str. 150. II. 1797. str. 176. III. Nowé básně etc. 1798. str. 168. IV. 1802. str. 128. V. 1814. str, 156. Těmito básněmi nowá epocha w básnictwj počala. Mimo wydawatele wjce méně zde záslulu mělo přes třidceti básnjřůw. Gsau pak neywjce lyrické, ódy, pjsně, elegie, listy básnické, sonety,

1801. 8. 1803. po třetj pod gménem Katolický kancional etc. 1805, 1808. Po páté 1815. 1822. Též pod gménem krátky Kancyonálek etc. W Brně 1824 w 12.

122. J. J. Ryby a) Saudný den. Oratorium, od něho též w hudbu uwedeno. Rkp. 1801. b) Oktaw neb osmidennj pobožnost k sw. Janu Nepomuckému etc. složil a w melodye uwedl etc. 1803. W Praze 8. str. 85. (Hudba w Rkp.) c) Swatohorský kůr t. osm chwalozpěwů k neyd. kralowně nebeské Marygi Panně. W Praze 1804. 8. v Boh. Haase, str. 55. (Hudba w Rkp.) d) Pohřebnj pjsně. W Pr. 1805. 8. Po druhé u Jos. Fetterlowe z W. 1822. 8. str. 76 a regstř. e) Adwentnj pjseň od W. K. W. P. pro Rožmitalský chrámnj kůr wydaná. W Praze 1811 v B. Háze. 1 arch w 4. (Hudba w Rkp.)

123. Dan. Baranjho († 1802) zpěwy půwodnj i přeložené. w Rkp.

124. Dan. Bocko obmýšlege nowý kancional wydati, mnohé duchownj pjsně w Rkp. zanechal. (w. Tab. Poe. III. 80.)

125. Weselá nábožnost z rozšjřeného při králi našem tytulu cýsařského spogená s weselau nábožnostj při obnowenj památky poswěcenj chrámu božjho doswědčowaná od Syona Maglodského sw. w Neděli 25 po sw. Trog. 1804. w 8. str. 8. (pjseň?) w. Tab. Poe. IV. 34.

126. Te Deum Laudamus to gest: Chwály Božj za přijmau G. Gasnosti c. k. Františka II. dědičným Rakauským cýsařstwjm zwelebenj. W Cýrkwi Ew. A. W. Skalické 1804. 7. Řjgna zpjwané. W Uherské Skalicy v Fr. Škarnycla. 8. ½ archu.

127. Kancyonal, aneb pjsně nowé historické na dni swátečnj přes celý rok. W Praze 1805. 4.

128. M. Hamaljara a) Pašigowé weršjky. W Prešpurku 1805. b) dwě nábožné pjsně k wzdělawatedlnému weřegnému čtenj hystorye Utrpenj Páně neb Pašie etc. W Prešpurku 1806 8. (arch). c) Obmýšlel wydati kancional, kterýž se nynj w Rkp. chowá. W něm od Sam. Čerňanského 15 wětšjm djlem z něm. přeložených pjsnj. (w. Tab. Poe. IV. 20).

129. Při počátku nowého roku, dle Denisa; od B. Dlabače, w Hlasateli III. 3. (1806.)

130. Pjseň k sw. Josefu, od Jana Saukupa. Tištěna w Mladé Boleslawi (1810?) Ostatnj pjsně nábožné toho spisowatele gsau posud w Rkp. u něho.

131. Pjseň Při mši swaté, od Gallaše. W Brně.

132. J. B. Zieglera a) Pjseň při mši swaté, w Hradci Král. b) Pjseň postnj ku křjžowé cestě 1817. c) Pjseň cýrkewnj pange lingua. Přeložena gest také od Dom. Kinského, Fr. Nowotného z Luže a Negmenowaného.

133. Zpěwowé pohřebnj, které z něm. na česko wyložil Fr. Dostal. W Brně 1817. 8. listů 10.

134. Joz. Mir. Krále: Modlitba Páně w pjseň uwedená. W Praze 1817. 8.

135. Katechysmus w pjseň vwedený mládeži k nawčenj a dospělým k rozgjmánj, podlé djlu prwnjho knihy ke čtenj w školách tryw. w c. k. zemjch. W Brně 8.

136. Pjsně některé k sw. Janu Nepomuckému (po různu wydané) od F. Starka.

137. W časopisech a) W Rozmanitostech α) Ant. Marka: Prosba k Bohu; Pjseň za aurodu. F. 67-72. b) Fr. Tomsy: Rannj wzdechnutj k Bohu. F. 72. c) Jana Jandy k tworcy. H. 87.

138. Fr. Raymana a) Pjseň ke cti a chwále sw. Marj Magdaleny 1819. 8. W Hradci Král. 4 listy. b) Pjseň ke cti a chwále sw. Jana Nepomuckého složeno, w Praze 1819. 8. 4 listy.

139. Krystus skrze swé vmučenj oslawen. Zpěw o vtrpenj Páně we 4 hlasých se zbory (chory) s auplnau hudbau, kterau složil August Bergt, zčeštil dlo hudby Wogt. Sedláček. W Plzni 1820. 8. str. 33. (něm. a česky).

140. J. Jawornického Pobožnost kostelnj pro mládež školnj, pozůstawagjcý w zpěwjch, w čas adwentnj, wánočnj, postnj welikonočnj, swatodušnj, při mši za mrtwé, na slawnost Panny Marye a sw. J. Nep. W Praze v Bohum. Hase 1821. 8.

141. Roráte, neboli Weselé a radostné zpěwy adwentnj o wtělenj Pána a Spasytele našeho Gež. Krysta w přečistý žiwot Marye Panny. Po kolika stech letech po prwé tiskem wydal Jan Pospjšil etc. L. P. 1825 w Hradcy Králowé. fol. str. 164. O pořádné not rozdělenj postaral se P. Folkrt. Gest část Kancionálu rukopisného Králowéhradeckého. (cf. V. 51.)

142. Pohřebnj pjsně, které sepsal J. Ulrych kněz cjrk. w Chrasti 1824.

β. Swětské.

a. We zbjrkách.

143. Básně w řeči wázané, od Wácl. Tháma. Sebránj prwnj w Praze v Rosenmüllerowých dědiců, za J. Beránka factora 1785. 8. Druhé sebránj v Jana Ferd. z Sfenfeldu 1785. 8. Po druhé spolu 1812. str. 182. v J. Ferd. z Sfenfeldu. Každé sebránj na tři částky rozděleno, z nichž prwnj obsahuge werše z knih staršjch wybrané (z Kadljnského, Komenského a g.) druhý od wydawatele složené a přeložené (z Gleima, Weisse a g.) třetj od giných 11 pomocnjků.

144. Nowj češtj zpěwowé pro krásné pohlawj ženské od Wácl. Krameryusa 1788. 1 arch w 8. (Z Hallera a g.)

145. Sebránj básnj a zpěwů od A. Puchmayera 8. w Praze I. djl. 1795. str. 150. II. 1797. str. 176. III. Nowé básně etc. 1798. str. 168. IV. 1802. str. 128. V. 1814. str. 156. Těmito básněmi nowá epocha w básnictwj počala. Mimo wydawatele wjce méně zde záslubu málo přes třidcetj básnjřůw. Gsau pak neywjce lyrické, ódy, pjsně, elegie, listy básnické, sonety,

epigrammy rozprawné, gako balady, části z wětšjch epických děl, bágky a t. d.

146. Wlastenštj zpěwowé Jana Negedlého 1800. (z něm. Meinerta).

147. Můza se Slowenských hor, od Giřjho Palkowiče. We Wacowě 1801. 8. str. 104.

148. Wácl. Stacha a) Starý weršowec pro rozumnau kratochwjli, wydaný od Karl. Thama nákladem J. Diesbacha. W Praze 1805. b) Diwný aučinek potěcha. Má wzbuzená chuť k zpěwu a obrana staročeského weršowstwj proti nowým nezákladným nápadům. Přjdawek k nowé Kožjškowé grammatyce. Rkp. str. 473 w Museum.

149. Bohuslawa Tablice a) Slowenštj Weršowcy w 12. I. swazek 1805, w Uherské Skalicy v Fr. Sfkarnycla str. 48, a 128, totiž Sors Pilařikiana giž 1805 tištěna, a tuto přiwtělená. II. swazek we Wacowě 1809, v Ant. Gotljba str. 144. Obsahuge werše českoslowenský psané staršjch slowenských (w Pannonii) básnjků ze 17 a 18 stoletj, a sice Sftěp. Pilářjka, Jana Ondřege Demiana, Jana Chrastiny, Jana Sabowa (sedláka) Aug. Doležala, a Neznámého (přjhody Janošjka Surowce) a tak wětšj částka do předešlého Oddělenj náležj. b) Poezye. We Wacowě v Ant. Gotljba w 8. I. djl 1806 str. LXXX a 128. II. 1807 str. LXXX a 112. III. 1809 str. 212 mimo předml. a regstř. IV. 1812 str. LXXX. a 128. Při každém djlu předcházegj žiwoty starých Slowenských weršowců, a sem tam i částky z gich spisů, s welikau pilnostj wybrané a pořádně sepsané. Poesie gsau djlem půwodné, djlem přeložené. W prwnjm djlu hudba od Zdražjlka na některé pjsně přidána.

150. F. z Collin Wálečné zpěwy pro české země obrance (přel.) od Jana Nep. Štěpánka. W Praze v Frant. Geřábka 1809. 8.

151. Muza Morawská w patero Oddělenjch obsahugjcý duchownj, mrawnj, polnj, weskoobčanské a starowlastenské hanacké pjsně etc. Složené od Joz. Herm. Gallaše, wydaná od Tomáše Fryčage. W Brně 1813. 8. str. 456, mimo regstřjk etc.

152. Tatranská Můza s lyrau Slowanskau (od Joz. Pawla Šaffařjka). W Lewoči 1814 v Joz. Mayera knihtlačitele, w 8. str. 80.

153. Pjsně českých bogownjků, od M. Silorada Patrčky. W Praze 1815. 8. (1 arch).

154. Wácl. Hanky a) Dwanactero pjsnj. W Praze, malý přjčnj 4. s obrázkem I. djl 1815. 6 listů, (gedna z těch 12 gest od M. Patrčky) II. djl 1816, též 12 pjsnj. Po druhé s nápisem: Hankowy pjsně, druhé rozmnožené wydánj, swazeček I. w Praze 1819. 12. str. 60, b) Prostonárodnj Srbská Můza do Čech převedená od W. Hanky. Částka I. W Praze 1817 v Joz. Fetterlowé etc. 12. str. 34.

155. Pjsně (české a německé) pro mládež školnj, od J. Jawornického 1817. W Praze 8. str. 44.

156. Hlas lyry české, od Fr. Bohum. Štěpničky 12. W Praze I. djl v Bohum. Háze 1817. str. 300. II. djl w arcybiskupské knihtisk. 1825. str. 353.

157. Básně drobné Šeb. Hněwkowského. W Praze 1820. 12. v J. Fetterlowé, str. 216.

158. Básně J. Kollára, w Praze 8. 1821. str. 88. Druhé wydánj pod gménem: Sláwy Dcera we 3. zpěwjch od Kollára. W Budjně 1824. 12. 7 archůw. Wlastně gen Znělky rozmnožene na 150.

159. Wesna, či básně prwotinné Fr. Trnky. W Hradcy Král. 1821. 8. str. 55.

160. Básně Jana Herzoga, W Praze 1822. 12. str.

161. Fr. Lad. Čelakowského a) Smjšené básně. W Praze v J. Fetterlowé z Wildenbrunu. 1822. 12. str. 108. b) Slowanské národnj pjsně, sebrané. W Praze v J. Fetterlowé z Wild. 1822. 8. str. 232. II. djl tamže 1825.

162. Smjšené básně Jos. Wlast. Kamarýta. W Praze 1822 v J. Fetterl. z Wild. 12. str. 120.

163. Slowenské werše. Wydal Ján Csaplowics. W Pešti 1822. Wytištěné v Jana Tom. Trattnera z Petróza w 8. str. 104 (w slowáckém nářečj).

164. Krasořečnjk, aneb zbjrka k deklamacj od Šim. K. Macháčka. W Praze 8. v Joz Fetterl. z W. 1823. str. 592. Obsahuge mnohé před tjm netištěné básně, gak od samého wydawatele, tak od giných, a některé pěkné překlady z Göthe, Collina etc. II. djl t mž. (w tisku).

165. Maličkosti w řeči wázané. Sbjrka nápisůw, drobnůstek, wtipných nápadů a t. d. o které se pokusyl Sychra. W Hradcy Král. 1823. 12. str. 81.

166. a) Almanach aneb Noworočenka, nákladem J. F. Pospjšila. W Král. Hradcy 12. 1823. str. 200. (Prwnj to český Almanach). Péčj Professorů Fr. Klicpery a Jos. Chmely. b) Opět na r. 1824 tamže str. 203, péčj Prof. Chmely. Básně lyrické, dramatické a powjdky gsau předmět toho Almanachu, na gehož 1njm djlu dewět, na druhém osmnácte básnjků podjl wzalo. c) Dennice aneb Noworočenka na r. 1825. Sebránjm Jos. Chmely a F. L. Čelakowského, tamže 12. str. 186. (pracj 11 básnjřůw).

167. Pjsně swětské lidu slowanského w Uhřjch. Sebrané a wydané od Pawla Jana Šafařjka, Jana Blahoslawa a giných (Kollára). Swazek 1nj. W Pešti Pjsmem a nákl. J. Tom. Trattnera z Petróze 1823. w 12. str. 150. Předmluwa čtenj hodná. II. djl 1825.

168. Básně od Jos. Chmelenského. W Hradci Král. Pjsmem a nákladem J. F. Pospjšila 1823. 12. str. 216.

169. Básně Jana Gindř. Marka. W Praze 1823. 12. str. 123.

170. Okus w básněnj českém, od Karla Sudimjra Šnaidra. Zbjrka prwnj. W Hradci Král. v Pospjšila 1823. 8. str. 149.

171. Kwětenky kwětnému a čjlému stářj obětowané od Tomáše Kubelky, knjžecý arcybiskupské impressý Faktora. Nápěwy notami wysazené a přiložené. W Praze v Joz. Fetterlowě z Wildenbrunu 1823. 12. str. 192.

172. Básně Jana Kocyána. W Praze w arcybisk. knihtiskárně 1824. 12.

173. Růžinky aneb spisky drobné pro djtky od Swob. D. Trnky. W Hradcy Králowé 1824. 12. str. 35. (neywjce lyrického obsahu). M. č. 9. II. 129. 130.

b. Porůznu.

a. Lyrické.

174. Žiwota i smrti požehnaná památka, kterau vroz. někdy a pobožné manželce matroně Kateřině Potocké († 1778) manžel gegj.. Pawel Sframko.. wzbuzuge. (W Přešowě) w 8. str. 174 w alexandrinských weršjch. (w. Tab. Poe. IV. 26.)

175. Štěpána Lesky a) k swadbě Ondřege Škultetiho, když sy pannu Mar. Kuzmowu zasnubowal r. 1781. Též k swadbě Jana Wiskydenského s Mar. Magd. Bayerowau r. 1785. Obogj w Prešpurku tlačené. w. Tab. Poe. IV. 61. b) Giskra lásky, kterauž w srdcy swém měl poctiwý wdowec Karel Wogtěchowský, saused Nowostrážnický, když sobě poct. pannu Dorotu Giskrowu.. zwolil 17. Ledna 1797. w Presp.

176. Weselost rolj božj Hybské pod rakauským skřiwánkem. Zpěw při přjležitosti wydané od cjs. Jos. II. tolerancý l. P. 1781. složený od Aug. Doležala. Tištěn w Slow. Werš. 1809 w II. djlu str. 92-100.

177. Swadebnj smlauwy t. g. wěnowánj statku gak od Panny newěsty tak od Pana ženicha, pro špás na swětlo wydané. W Gindř. Hradcy v Hilgartnera 8. 1782. (báseň).

178. Wácl. Stacha a) Něco pro českau literaturu milownjkům básnj obětowáno, od Podbělowského 1782. b) Swátek českého gazyka na den prowozowánj Stefanowého Odběhlce w Pražském wlastenském diwadle, dne 20. Ledna 1785. (Na konci): Obětowali W. S-h (Stach) K(arel) a W(áclaw) T(hám) 8. dwa listy. Počjná: Plesey Praho etc. c) Pjseň pro český národ k wjtánj a korunowánj Leop. II. (1791) d) Na opěwatelkyni Klopstocka od překladatele Messiáše (česky a něm.) 1801.

179. Bohum. J. Dlabače a) Philoboga zpěw ke cti Neyswětgšjho otce Pia VI. na slawný geho přjchod do Wjdně k Cjs. Joz. II. W Praze v Joz. Em. Diesbacha 1782. 4. str. 9. b) Zpěw Wlastimila na obywatele Milewské 1782. (w. Charwáta řeč o starosti) c) Na důkaz Wděčnosti a lásky Welebnému a Včenému muži P. Gerlakowi Pausowi 1782. 8. Gest to přánj k Now. Roku str. 4. d) Obětowánj témuž r. 1783. od děd, Roseumüllerowých. e) P. Heřmanowi Kotterowskému, str. 4. 1783. 8. f) Zpěw ke cti swých přátel Karla a Wáclawa Théma, 1784. 8. str. 8. v J. Ferd. z Šenfeldu. g) Taužjcý mysliweček po hrdličce. (W.

Wácl. Tháma básně 1785). h) Damon o swé Kloy. W Praze a w Kutné Hoře 1789. 8. (w. Nowj češtj zpěw. Kramer.) i) Zpěw při korunowánj Leop. II. 1791. W Pr. v J. F. Šenfelda 8. str. 8. k) Zpěw na W. Raitolara za celých 50 lot rychtáře Nebušlckého, w Praze 1793. 4. str. 8. l) Wjtánj wlastenské P. Dobrowského z cesty Švedské etc. 1793. 8. str. 10. (Wiz Now. Kramer.) m) Pjseň při slawném dosazenj na faru Plaskau P. Frant. Stöhra 1801. W Praze 4. str. 4. n) Památka šťastného narozenj P. Xaw. Twrdého Gubern. Rady. 1810.

180. Když přátelé naši Petrus, Ribbay, Munchart, Sſmidag, Hossu, Gazy z Jeny do Uher se nawracowali, toto gim požehnánj dáwali kragané. W Jeně v Jana Kryst. Strausza 1782. 8. ¼ archu, (sapphickým weršem).

181. Libé nabjzenj k radostnému plesánj pražských obywatelů dne 9. Srpna 1784 při začátku sgednocenj prw rozdjlných čtyr měst. W Praze 8. dwa ljstky. (Začjná: Poskoč Praho! Pražské hory poskakugte! etc.)

182. Pewná naděge blahoslawené nesmrtedlnosti, w kteréžto se Wys. včený a D. Cti Hod. P. Pawel Fabri cýrkwe ew. Artykulářské Nocpalské sl. b. kaz. se slawným patronstwjm, gak této cýrkwe tak y z celého Widčku (okolj) Turčanského, ano se wšemi milými přátely etc. při swém z tohoto žiwota odcházenj skrze Ondřege Plachyho rozlučuge 1785. 4. Zářj. W B. Bystřicy v J. Tumlera 1 arch w 4. (pohřebnj werše).

183. Fr. Jana Wawáka a) Vpřimný weřegný wděk wěrnému a upřimnému czechowi Fr. Faustinowi Procházkowi v wydáwánj českých kněh laskawě pracugjcýmu. 4. 1786. b) Wlastenské wzbuzowánj k wděčnému očekáwánj Leop. II. krále pána našeho. W Praze 8. 1791. c) Děwče s růžowým wěncem ze wsy Owenčo na ožjnky k G. M. Františkowi a Maryi Terezyi králi a králowně české. 12. Srpna 1792. W Praze v J. Gottfr. Kalwe (při korunowacj Cjs. Frant. I.) w 4. arch 1. d) Sedlské wjtánj G. C. K. M. Františka toho gména druhého C. Řjm. a gména prwnjho krále českého. W Pr. v J. T. Höhenberg. 8. 1792. e) Krátké pozoroWanI zLostné a nepraWé WaLkI naroDV FranCaVzského na rItMI sLožené (1794) (w. für Böhmen von Böhmen 3 Abth. S. 94.) A. P. N. 1795.

184. Ant. Jos. Zýmy a) Známenj wlastenské wděčnosti na den Prowozowánj české Hry na Pražském nowoměstském diwadle 8. Červen. 1786 fol. 1. list. Obětowal Wlastenec Ant. Joz. Zýma. Počjná: Slyš Chazone, slawný wůdce etc. b) Wděčnost a radost Wlastenců z přjtomnosti G. C. M. we wlastnjm neywyššj milostj obdařených Českých Herců nowoměstském diwadle r. 1786. 19. Zářj fol, 1 list. Začátek: Giž slunce plné gasnosti etc. c) Na den prowozowánj české půwodnj hry Břetislawa a Gitky etc. Počjná: „Ay dennice dnes wycházý etc. fol. 1 list.

185. Wácl. Melezýnka a) Dar nowého léta 1787 wšem Pánům gazyka českého horlitelům P. P. Thámům.. wlastenské-

ho diwadla.. hercům etc. Obětowal Wácl. Melezýnek řemesla pernikářského staršj towaryš. Počjná: Weselme se wlastencowé etc. fol. 1 list. b) Dar z lásky wšem P. gazyka českého Přjzniwcům.. hercům na diwadle w Praze na koňském trhu fol. 1 list. 1787.

186. Wogt. Kořary a) Djk laskawému otcy wlasti Jozefowi II. též Geho maudrosti chwála, od powinné wděčnosti gednoho práwě sprostého nehodného poddaného W. K. w pjseň vwedená r. 1787. W Hoře Kutné v Fr. Winc. Korce. b) Těhož na Kantány (kaplana) pjseň pohřebnj.

187. Weršownj odpowěd na otázku proč za času Jozefa II. mnozý katoljcy ewang. náboženstwj přigjmali. Od Jana Bogádi. Rkp. (w Tabl. Poez. IV. 3).

188. Pjseň o robotě sedlské, wytištěná toho roku (1789). Prawj o sobě sám: Skladatel této pjsničky byl gen člowjčžek maličký, nedaleko Sázawy, kudy dřjwj plawagj.

189. Hlas Čecha zpjwagjcýho v hrobu Joz. II. W Praze v J. J. Diesbacha 1790.

190. K. Tháma a) Pjseň na smrt Cýs. Jozefa II. 1790. W Praze. b) Poděkowánj za laučenj Jozefa od gednoho starého wogáka obětowané. Přel. W Praze v Diesb. 1790.

191. Hlas truchliwého čecha nad smrtj Cýsaře slawného Jozefa II. spolu s kšafftem geho. Složil a w zpěw vwedl Františ. Golsert, far. Chomutický. 1790.

192. Ant. Bernoláka: toto malučké pismo naša panowi Ant. Fandly med do geho wlastnich ruk odewzdal. W Hale 1790. (slowácká báseň ?)

193. Chwalozpěw k přjchodu cýs. Leopolda II. ke korunowánj na král. české. kteréž se dne 6. Zářj, 1791. roku welmi slawně držeti bude. W Praze 8. (Jan Kalina měšťan Strakonický)

194. Wjtánj české koruny, kteráž dne 6. Srpna r. 1791 do Čech z cyzyny zase přiwezena byla. Přednešené od weškerého národu českého. 8.

195. Upřjmné mjněnj žáků Hradištských při nawštjwenj školy etc. od Jana Hágka 1792. 8. ½ archu.

196. Truchlenj Čecha nad smrtj Leop.II. 1792. W Pr. 8. 4 list.

197. Truchliwý zpěw nad smrti Lud. XVI. W Pr. 1793. 8.

198. Jana Ruljka a) Plesánj nad vwedenjm professora gazyka českého. 1793. 8. b) Wěnec pocty Joz. Fr. Kosteleckého, když 50 letau památku swého kněžstwj swětil. 4. listů 6. c) Na den vwedenj král. Prof. české literatury P. Jana Negedlého na učitelskau stolicy w slawné učené Pražské uniwersy (universitě) L. P. 1801 v Fr. Geřábka w 4. 2 listy.

199. Pjseň ke dni narozenj Cýs. Frant. II. 1794. zpjwaná w arcib. alumnátu. od W. Negedlého. W Praze v Diesbacha.

200. J. Hoška a) Chwalozpěw k 50. leté památce poswěcenj na kněžstwj. Wacl. Giskry 1795. b) Chwalozpěw ku poctiwosti P. Em. Dawida, Sfcpmistra na horách Kutensk. 1801.

201. Jos. Rautenkrance a) Zpěw ke cti Frant. II. počjnagjcj: Zachoweyž nám bože krále etc. přel. z něm. Meinerta. 1796. b) Radostné cytedlnosti poddaných Pečických. 1800. c) Zpěw plesagjcých Čechû o slawnosti pokoge 1814. 8. W Práze str. 8.

202. Frant. Tomsy a) Pjseň lidu podle řeči rektora wysokých škol složená od Fr. Německa etc. přeložená, w 4. (1796) 2 listy. b) Karolině Klamowě Galašowě hraběnce. 1798. 4. 2 listy. c) Terezyi, Alžbětě a Apollonyi hrab. Wratislawownám z Mitrowic 1798. 4. d) Leopoldině kněžně z Fürstenbergu 10. Dubna 1798. 4. 2 listy. e) Aloyzyi dceři hrab. Kr. Klama Galaše etc. 1798. 4. f) Na památku Karla Joz. knjžete z Fürstenbergu rozeného Čecha a generála českého etc., který byl 25. Března 1799. w bitwě u Štokachu w Šwabjch zabit. g) Jozefowi Wratislawowi z Mitrowic. 1799. 4. 2 listy. h) K prospěchu řeči kr. Wywýš. Arcyk. Karla 1800. 4. i) K zasnaubenj Ludwjka Szecheny a Aloysie Klam. Galašowé 1801. 4. k) Plésanj města Turnowa, když geho bisk. M. neydûstognėgšj P. P. Wácl. Leop. Chlumčanský z Přestawlk a Chlumčan etc. ráčil duchownj wěcy w městě Turnowě přehljžet a swátostj biřmowánj udjlet. 7. Čerwence 1803. w 4. 2 listy. l) Knjžecý oswjcenosti Alžbětě owdowělé kněžně w Fürstenberku rozené kněžně z Turn a Taxis 13. Unora 1804. 4. dwa listy. m) Na den narozenj neymocněišího a neijasneišího cýs. řjm... Frant. II. w Praze 12. Unora 1805. w 4. ½ archu.

203. Pawel Tešlák některé přjležitné zpěwy k. p. k sňatku D. P. Samuele Čeřnanského a Pawla Jarošiho etc. časoměrně složil, w. Tab. Poe. II. 79.

204. Frant. Swobody a) Pjseň djtek na den narozenj G.C. K. M. Frant. II. zpjwaná při škole sw. Štěpána. W Praze 1797. 8. 2 listy. b) Pjseň žákûw na den 25 leté památky včitelského auřadu P. Wácl. Lumendy při hlawnj farnj škole sw. Gindřicha od geho bywalého žáka 1801. w 4. 2 listy. c) Pjseň Pánu P. Jozefowi Wimmrowi wlastency milému na dûkaz wážnosti a štědrnosti obětowaná 19. Března 1802. w 4. dwa listy.

205. Giskra lásky k swadbě Kar. Wogtěchowského sauseda Nowostrašnického a Panny Doroty Giskrowé, od L. w 4. bez mjsta 1797. dwa listy.

206. Chwalozpěw o wysoce dûstogném Pánu P. Janu Rychlowském kanownjku a kazateli na Hradě Pražském. W Praze 1798. 8. dwa listy. (gakž poznamenal Pelc.) s 32 chybami.

207. Hlas vpřimného Czecha ke wšem milým wlastencûm, (pjseň bogowná) od W. Neumanna (1799) w Praze 8. ½ archu.

208. Chwalozpěw na slawného reka Suwarowa, c. ruského polnjho maršálka a vdatné Wogsko we Wlašjch od M. Majobra. W Praze 1799. 8.

209. Pjseň ke cti W. D. P. Jozefa Rytjře z Florentynu, od Amorta 1799.

210. Jana Negedlého a) Elegie na Karla z Fürstenberku, který w bitwě v Stockachu zabit byl. 1799. b) Wálečný zpěw pro český pluk 1800. přel. z něm. Meinerta. W Praze v Fr. Geřábka.

211. Na Wácl. Koce a Johanu Klam - Galašowu 1800. 4.

212. Pjseň pro český wogenský wýbor (1800) 8. 2 listy. (Wzhůru, wzhůru česká země etc.

213. Dub Černohorský (ke cti knjžete Śwarcenberka óda) od Ant. Puchmagera. 1800. 4. Gest také w Zbjrce geho Básnj djlu 4tém.

214. Když D. C. H. a wýborně učený muž mládenec Pan Jonatan Lauček, dne 6. Mage 1800 s uroz. Pannau Zuz. Jozefi do stawu manželského wstupowal etc. od Mich. Semiana. W Uherské Skalicy w 4. Podobné swadebnj werše složil týž Mich. Semian k sňatkům P. Štěp. Lešky. (w. Tab. IV. 53.)

215. Wálečnj pjseň českých wlastencůw. W Hradcy Králowé 1800. v Alžběty Tybély 8. ½ archu. (něm. a česky) Počjná: Wzhůru k zbrogi! wlastenost (? !) wolá k nám etc.

216. Radostna obět na den gména urozené a wys. wážené P. Johany Geřábkowé, na důkaz powinnowané wážnosti ode wšech w gegj djlně se wynacházegjcých audů daná. 24. Mage 1802. 4. 2 listy.

217. Bohusl. Tablice a) Zpěw pierydských Můz Skalickým Zuzanám. W Skalicy 1802. b) Dwa zpěwy Panu Dan. Krudymu 1802. c) Lidomil weršemi wyobrazený. K oslawenj Inštalacy Neyosw. a neyweleb. Alexandra knjžete z Rudna a diwácké Nowé wsy Božj M. Ostřihomského Arcybiskupa, Primáše etc. G. K. Oswjcenosti 1. P. 1820. 16. Mage gménem Slowáků baňského okolj s hlubokau ponjženostj obětowaný etc. W Sſtiawnicy v F. Sulcera. 1820. fol. 2 archy. d) Radostné Jubileum aneb padesátiletj kazatelského auřadu Wznešeně D. C. Hod. a Wys. Učen. P. Pawla Šrámka cýrkwj ewang. A. W. Liptowských Staršjho etc. od Slowanů baňského okolj dne 4. Mage slawené roku kterého: TIské zpraWCe noWI zase rIDI CIrkWe IozéfI rozkošně sWětLo krásně MV swět zIWota. (1825) W Baňské Sſtawnicy. 4. v Fr. J. Sulcera 3 listy.

218. W den dosazenj J. Dytrycha na učitelskau stolicy, od Horáčka. 1803.

219. Jak. Jan. Rýby a) Truchlozpěw wěrných Rožmitalských osadnjků při pohřbu Dw. Ct. H. W. P. Kašpara Zachara 1803. 8. ½ archu (Hudba w Rkp.) b) Vivat František II. etc. na slawnost wyhlášenj dědičného Cýsařstwj 9. Pros. 1804. Složil a w hudbu vwedl etc. W Praze v Boh. Haase w 8. ½ archu (Hudba w Rkp.) c) Winš k slaw. swátku G. K. O. knjžete z Salm-Salmu arcybiskupa Pr. Složen a w Muzyku uweden. W Praze v Boh. Haase 1805. 8. ½ archu (Hudba w Rkp.) d) Plesánj Knjžecý Arcybiskupsko - Pražského Panstwj Rožmitála na přewtěšenau slawnost wšeobecného pokoge. Složil a w Hudbu vwedl. W Praze

1814. 8. str. 30. (Obsah: Wlastenský cyt w prose, nápisy a Cantata, k njž hudba w Rkp.)

220. Trpěliwost gako neygistěgšj prostředek proti Odpornostem a bjdám zdeyšjho žiwota; v hrobu Wzněšeného P. Pawla Gežowiče etc. skrze J. Kocyana při Sobotišťské cýrkwi školnjho včitele představená dne 27. List. 1804. 4. Při spisu: Poslednj čest dwogjetili etc. W Prešp. 1805. 4.

221. Na přjgezd G. M. C. Rakauského a krále českého Františka I. a G. M. C. královny České Marye Ludwiky do Prahy měsýce Máge 1810. W Praze v Boh. Háse 4. dwa listy.

222. Wjtánj Neygasněgšjho Cýsaře Rakauského a krále Českého Frant. I. a Neyg. Cysařowny ... Maryě Ludwiky do Prahy měsýce Máge 1810. W Praze v Bohum. Háse. 4. 2 listy.

223. Djků wzdánj wys. Včenému a Wzněšenému P. Prof. Frant. Swobodowi od geho žáků etc. 1811. W Praze 4. 2 listy.

224. K swátku P. Jana Negedlého etc. 1811.

225. Edm. Chwalowského Cantate aneb chwalozpěw při slawném swěcenj kaple Maryanské nad Městečkem Mjškem (dne 5. Máge 1811). W Praze v Ant. Straširypky 1811. 4. půl archu. (Gest pjseň s notami)

226. Ant. Marka a) Radowánj Libunské cýrkwe, když Geho bisk. Excellency neymilostiwěgšj P. P. Wácl. Leop. Chlumčanský etc. gi nawštjwiti a w nj biřmowati ráčil. 4. Čerwna 1812. W Praze v Fr. Geřábka 4. čtyry listy. b) K gmeninám G. bisk. M. Wys. d. P. Joz. Frant. Hurdálka, biskupa Litoměřického, dne 19. Března 1816. (w. Slowesnost str. 17.) c) Uwjtánj G. M. Wys. důst. P. Jozefa Frant. Hurdálka Biskupa Litoměřického etc. do Libuně 19. Čerwna 1819. W Gičjně tiskem Frant. Kastránka 4. 2 listy.

227. Joz. Kramáře Oběť wděčnosti na Slawný sňatek Wys. Vroz. Pána P. Frant. W. Veita s Wys. Vrozenau Swobodnau Slečnau Amalij z Tritee a Deymu na Gesenym od wěrných poddaných panstwj Semilského 25. Čerwence 1812. Hudba od Giř. Karáska, w 4. čtyry listy. (Kantáta).

228. Wraucná pjseň k srdečnému poděkowánj za slawné wjtězstwj 31njho m. Března 1814 obdržené a za hrdinské wzetj města Paijže od pro swatý pokog společné armády, od Aloy. Alex. Uhla c. kr. prof. 4. 2 listy.

229. Fr. B. Wewerky a) Cytowé studugjcých Čechů k. staroměstského akad. Gymnasium při vstanowenj.. P. Fr. Petriče.. na důstognost Prefekta. 1815. 4. 2 listy b) Na smrt Wys. Důst. Šlechetného. swob. Pána, P. Jakuba z Wimmru, 13. Led. 1822 nákladem šlechetnomyslných Wlastencůw. W Praze 1822. v Ant. Straširypky 4. ½ archu.

230. Na přjštj Wys. Důst. P. Jana Tachecyho kanownjka Litoměřického etc. do Mcel. (od Fr. Wetešnjka) bez mjsta a roku.

231. Wácl. Swobody a) Wjtánj nowě zasnaubených manželů: Gegich milostj Pána P. Eugenia hraběte z Černjnu z Chu-

denic a Therezye, rozené hraběnky z Růže od gegich českých poddaných obětowané 29. Kwětna 1817. 4. 2 listy. b) Zpěw k welebnému obrazu našeho weleslawného Cjsaře a krále Františka swých wlastj otce wystawenému w pokornau vctu mládeže gymnasia c. k. Malostranského při weřegném čtenj klassů na konci r. 1823. W Praze v Jos. Fetterlowy z Wildenbrunu 4. 2 listy. (též lat. a něm.) Gest wlastně Oda sapphická 16 strof.

232. Wjtánj Geho knjžecý Milosti.. P. Wácl. Leop. knjžete Chlumčanského Arcib. Pražského etc. k Infulacý Wel. P. Beneše J. Pfeiffera prem. řádu.. Opata LX. na Strahowě 16. Unora 1817. (od Ant. Lišky) w 4. listy 4.

233. Pjseň zpjwaná od Staroboleslawské školnj mládeže dne 22. Máge 1817 v přjtomnosti G. Knjž. Oswjcen. W. Leop. Arcyb. Pražského. W Praze 1817 v J. Fetterl. z Wild. 4. 2 listy. (od Joz. Jungmanna).

234. Zpěw ke cti Wys. wzeného a důstogného Pána Joz. Liboslawa Zieglera řádného weřegného Prof. etc. od Fr. Dobromysla Trnky 1817. W Hradcy Král. 4. čtyry listy.

235. Wácl. Hanky a) Wděčnost obywatelů Král. Hradce, 1817. 4 ½. b) K slawnosti G. O. P. Wácl. Leop. Arcibiskupa Pražského, obětowáno od Joz. wdowy Fetterlowé 1819. 4. listy 2. Též r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824. c) Neygasněgšjm Františkowi a Karolině při wstaupenj we wlastęnské Museum 1824. W Praze 4 ½ archu. d) K weleslawnému sniatku Gasné Osw. Rudolfa knjžete Kinského ze Wchynic a Tetowa s wys. vroz. Wilhelminau hraběnkau z Kolloredo - Mansfeld. W Praze 12. Máge 1825. 4. Pjsmem Sommerowským 2 listy.

236. Nesmrtedlná wděčná wlastenská Památka zwěčněného.. P. Wácl. M. Krameryusa etc. od Rudolfa Kwěcha etc. W Prešp. pjsmem Belnayho dědiců. 1817. 8. str. 24. (s žiwotopisem a knihami njm wydanými).

237. W paměti pozůstawená ctnost. aneb Smutnozpěw nad smrtj ctih. P. J. Pawla Skály, školnjho direktora Strakonického, kněze řádu Maltezského od Jana Plánka mistra truhlářského, w Praze 1818. v Fetterl. z Wild. 8. str. 29. Gsau dwě Elegie, gedna od wydawatele, druhá od Gif. Štěpána včitele w Strakon.

238. Pjseň zpjwaná od zápské školnj mládeže r. 1818. když.. wys. wzený a důst. P. Fr. Obstzierer.. děkanstwj Brandeyské nastaupil, od Fil. Procházký, včitele Zápského. W Pr. v Fetterla z Wild. 4. listy 3.

239. Jana Štěpánka a) Řeč při přjležitosti prowozené činohry Jaroslaw a Blažena w prospěch vstawu Pražskému k zachowánj náhle w nebezpečenstwj vpadlých lidj 1818. W Praze v Fetterla z Wild. 4. dwa listy. b) Cytowé při weleslawném zasnaubenj Gegj Gasnosti Ludmily kněžny z Lobkowic wéwodkyně Raudnické a Geho Oswjcenostj Prospera Ludwjka Wéwody z Ahremberku, z Meppen a Reklinghausen. 26. Ledna 1819. 4. 4 listy. Též w Hlas. IV. 323. a w Slowesnosti tištěno.

240. Jos. Mir. Krále a) Pjseň ke cti Wys. vroz. P. Bernarda Ledwinky šlechtice z Adlerfelsu c. k. gubrn. Rady a krágského heytmana w Král. Hradcy, zpjwaná od posluchačů bohomluwectwj, 30. Dubna 1818. W Hradcy Král. 4. listy 4. b) Cytowé radosti při druhé zwláštnj slawnosti wljdnosti a lásky w Třebechowicých dne 10-12 měs. Července 1821. W Praze 1821 v Boh. Háze 4. 1 ½.

241. Wogt. Sedláčka a) Na Plzeň etc. We Wjdni 1818. 8. str. 39. (s wyswětlenjm a t. d.) b) Hymnus na G. C. K. Wýsost neyjasn. Arciknjžete a P. Ferdynanda etc. w Geho slawné přjtomnosti w Plzni 18. Června 1824. ½ arch fol.

242. Wjtánj od Hrubo-Bezenských osadnjků swého now. duch. pastýře.. wel. P. J. Joz. Pawljka faráře etc. 1818. 4. dwa listy.

243. Zasnaubenj Lindenkrona 1818.

244. K gméninám G. K. Osw. Arcybiskupa Wácl. Leop. Chlumczanského, od Joz. Lindy 1818.

245. Zpěw ke cti Wys. Uroz. a wys. včen. P. Joz. Krtičky, rytjře z Jádnu etc. Řiditele jurydického obětowaný od posluchačůw práw etc. 12. Srpna 1819. W Praze v Boh. Háze. 4. listy 4, (gest kantáta od J. Hukala).

246. M. Šimáka a) Pjseň k slawnosti 50 letých prwotin kněžských Wel. p. Petra Prok. Frože etc. W Praze 4. 1819. 1 arch. b) Vwjtánj G. Excel. Wys. uroz. P. Marye Anny hraběnky z Klam-Martinic etc. na Smečno (1820). 4. W Slaném v Joz. Geřábka 1 arch. c) Uwjtánj G. K. M. P. Wácl. Leopolda knjžete Chlumčanského arcib. Pražského etc. do Tuchlowic k udělowánj sw. biřmowánj (1820). 4. W Slaném 1 arch. d) Zpěw k slawnosti sňatku G. W. U. P. Karla hrab. z Klam-Martinic etc. s W. U. Pannj, Karoljnau hrab. z Quilfort etc. (1821). W Slaném 4. 3 listy.

247. Pjseň při dowezenj z Wjdně na panstwj chlumecké mrtwého těla G. Oswjc. W. Vroz. P. Krystyny rozené kněžny z Lichtenšteinu, hraběnky Kynské, zpjwaná w chrámu P. Rasošském, 6. kwětna 1819. 4. W Hradcy Král. v J. Pospjšila, arch.

248. Kantáta zpjwaná od školnj mládeže dne 9. Řjgna 1820 při slawném poswěcenj školy nákladem občanů kr. města Nymburka nstanowené: od Joz. Dlabače etc. W Boleslawi pjsmem Fr. Geřábka 4. arch.

249. Spew ke čti Nagdustogneščho a Wisoceoswíceného Knižata Aleksandra z Rudného a Diwáckég Nowég-Wsi.. hlawneg Cirkwi Ostrihomskég Arcibiskupa etc. k geho w Ostrihomě 1820, 16. Mágе preslawnému.. Uwaďáňú. W Trnawe fol. 1 arch. (w. Krok.. IV. 10) od kněze J. Holého.

250. P. A. Šimka a) Rozmlúwáňí Pastirow keď Nagdustognegši a Wisoce osw. kňiža Alexander z Rudného etc. k swému Dústogenstwú pristupowal 16. M. 1820. W Trnawe v Gelinek Gána Krsť. fol. 5 listů, Spiwal P. A. S. b) Werše Nagdu-

stogneģšému a Wisoceosw. Knižaři Aleksandrowi z Rudného etc. 16. Māge 1820. W Trnawe fol. 7 listů. Spiwal P. A. S. (Šimko). c) Smutnj Spewohlas k Chwále Towaryšstwá Gežišowého od Michala Denis(a) gazykem latinským zložené r. 1800, wčil ho ale na slowenski Gazyk preložil etc. W Trnawě 1824. 8. dwa listy.

251. Dom. Kinského a) Wjtánj geho král. wywýšenosti Pána P. Alberta Wéwody Sasso-Těšjnského etc. při slawném Geho nastaupenj panstwj Židlichowského od Geho poddaných Blučinských. W Brně 1820 v Jana Trasslera 4. ½ archu. b) Wjtánj cjs. Wywýšenosti Arciknjžete Karla a G. Gas. Henriety manželky geho, rozené kněžny z Nassowa, zřjzené od Wácl. Pešiny duch. past. w Blučině 1823. w 4. 1 arch. c) Wýgew úcty a radosti když G. Excel. Wys. Uroz. P. P. Ant. Fridr. hrabě Mitrowský z Nemyšle.. panstwj Židlichowské nawštjwil w Srpnu 1824. 4. 1 arch v J. G. Trasslera.

252. Zpěw srdce wděčného, který Vrozenému a wys. wáženému Wlasteucy P. P. Emanuelowi Dawidowi, Měštanostowi.. w král. kragském.. městě Plzni obětuge Jan Hostiwit Pospjšil. W Král. Hradcy 1. Vnora 1820 4. 3 listy.

253. Cytowé českých posluchačů při gmeninách wysoce důstogn. P. J. W. Sedláčka etc. 23. Dubna 1820. fol. ½ archu. (w Plzni).

254. Zpěw lidu Unhoštského zpjwaný 1820, 29. Čerwna, když Dwogj ctihodný etc. P. Joz. Pauli neystaršj duchownj ryt. řádu křjžownického etc. 50 letau památku kněžstwj swého obnowowal. W Praze v Joz. Fetterlowé z Wild. 4. ½ archu 1820.

255. Ohlas lásky Osadnjků Unhoštských ke D. C. H. P. J. Hynkowi Paulimu etc. při 50 leté památce prwotin kněžstwj geho 1820, od Jana Jungmanna etc. 4. W Slaném v Joz. Geřábka ½ archu.

256. A. Wácl. Žitka a) Citowé osadnjků Smečenských při Installacj Wel. a Důst. P. Matěge Sfimáka etc. děkana. W Praze v Joz Fetterlowé z Wild. 1821 4. 1 arch. Do hudby uwedl Joz. Lemoch. Gest kantáta malá. b) Citowé Osadnjků Slanských a Smečenských při obdrženj welikého zlatého čestného penjze, kterýmž G. C. M... Pana Mat. Sfimáka etc. děkana poctil dne 28. Řjgna 1821. W Slaném 4. 3 listy. Do hudby uwedl Frant. Mensi, far.

257. Elegie na Chlumu Mlikosrbském, kde w Pánu odpočjwá Wys. Vrozená Pạnj Krystyna roz. z Lichtenštainů owdowělá hraběnka Kinská ze Wchynic a Tetowa etc. W Praze v J. Fetterl. z W. 1821. 4. 1 ½, od Joz. Libom. Kernera.

258. Hlas wděčnosti Wys. Wel. P. Jozefowi Ant. Köhlerowi bogowného řádu křjž. Generálowi etc. od posluchačů IIhé humanitetnj třjdy Nowoměstské wěnowán, složen od J. Winc. Höllriegla, do zpěwu uweden od Fr. Wodrhanka. W Praze 1822 v Ant. Straširypky, w 4. arch.

259. Nathanaele Paulinyho Weršowé k poslednj pohřebnj poctiwosti swému P. otcy, bez mjsta. 1822.

260. Katince Kometowé při prowozowánj zpěwohry: „Rodina Šweycarská" gazykem českým etc. 1825. (sonet) 8. listy 2.

261. Hlas k slawné přjtomnosti G. C. M. Františka I. G. M. C. Karoliny Augusty, též G. C. K. W. Ferdinanda w hlawnjm městě Pražskem 1824. W Praze u Boh. Háse. 4. od Joz. J. Patočky ½ arhhu.

262. Památka slawného dne Narozenj G. O. Alex. Rudnayho z Rudna a Diwacké Nowéwsi knjž. a primasa král. Uherského Arcibiskupa Ostřihomského 4. Řjgna 1824. slawená od Geho ctitelů Slowaků. W Budjně w král. uniwers. tiskárně 1824. fol. 2 listy, (od J. Kollára).

263. W. Waňka a) Wěnec od společnosti wěrných poddaných podán knjžecjm manželům G. O. W. U. P. Rudolfu knjžeti Kinskýmu z Chinic a Tettawy etc. s G. O... hraběnkau z Kolloredo Mansfeldu při Gegich přjchodu na panstwj Zlonické. 1825. W Slaném 4. 2 listy. b) Zpěw ke cti a slawnému uwjtánj Neyw... P. Frant. z Pauly Pištěka.. biskupa Azotského.. Arc. Praž. Suffragana.. v přjležitosti wizitacý.. we Welwařjch 1825. 4. w Praze v F. Geřábka 1 arch, (kantáta).

264. Wýlew citů při přiwjtánj k apoštolskému konánj Geho předůst. Milosti P. Fr. Pištěka biskupa etc. do Tachlowic dne 10. Července 1825. W Praze v Jos. Vetterl. 4. 1 arch. (Kantáta složená od F. A. Rokosa. Hudba od Fr. Kauble).

265. W časopisech a) W Hlasateli Drahnau část obnášegj básně rozličné, překládané i půwodnj, pjsně, elegie, ballady, kantaty a t. d... Podobně b) W Rozmanitostech a geště wjce c) Wjd. Listech, kdež mezi lepšjmi nalezti přeložené některé ballady Šillerowé, a půwodnj Šafářjkowé. České básnictwj w nowém rauše od W. Hřiba (1814) a J. Šimka (1817) nowé básně tu neyhogněgšj. d) W Dobroslawu, mnohé ódy, elegie a giné lyrické básně. Z drobných tu Polákowých některé giž we Wjd. Listech tištěny. e) W Přjteli mládeže tři pjsně pro školnj mládež. f) W Čechoslawu, ódy, elegie, listy básnické: též gedna dithyramba a kantáta, znělky, pjsně swětské, básně pochwálné, neywjce ke gménu, ze Šillera a Göthe, některé lyrické, a konečně některé žertowné básně. g) W Kroku gak přeložené tak půwodnj, metrické dokonalosti bljzko dostupugjcj.

b). Pjsně s hudbau.

266. Il re Theodoro, přeloženo od W. Tháma a giné hudebné básně w Rkp.

267. Marš každého Čecha ctného, od Fr. Wawáka s hudbau

268. J. Ryby a) Dwanácte pjsnj českých s muzykau 1800. b) Radowánky newinných djtek 1804. c) Kancyonálek pro českau školnj mladež obsahugjcý nábožná, mrawná, rozličná do-

brá a wžitečná navčenj mládeži podáwagjcý zpèwy 1808. 8. Hudba w Rkp. d) Dobrá Bètolinka z Hölty, od Wogtècha Negedlého s muzykau.

269. Stwořenj swèta w hudbu postawené od P. Jozeffa Haydn w Vmènj hudebnjm doktora, z nèm. přeložené k potèšenj Neyosw. P. Frant. Joz. Weywodowi Raudnickému etc. od Jana Kruchiny 1805. 8. str. 29. (we Wjdni) v Hraschanzkyho.

270. E. Jahna nowá pobožnost školnj s melodiemi. W Brnè 1815. 8. (od Fryčage).

271. České pjsnè w hudbu uwedené od Doležálka, we Wjdnj. 2 swazky.

272. Šestero pjsnj pro geden hlas při fortepianu I. swazek, a II. tolikéž obsahugjcj, od W. J. Tomáška (druhý sw. z nèm. také textem).

273. Laučenj Stuartky; s českým a nèm. textem, od W. J. Tomáška, (text od W. Hanky přeložen).

274. Deset českých pjsnj pro zpèw a kytaru od Fr. Wewerky. (1818) Swazek druhý (též) desýti pjsnj djlem pro kytaru, djlem pro Fortepiano (1820?)

275. Pjsnè pro geden hlas při kytaře neb fortepianu I a II. swazek od Fr. Knjže 1819.

276. Dewatero pjsnj od Anton. Žitka. 1821. (při kytaře, časomèrnè.)

277. Osmero Zpèwů Joz. K. Chmelenského pro geden hlas při kytaře nebo fortepianu w hudbu vwedených Jan. W. Chmelenským. W Praze 1824.

278. Zpèw lowců a zpèw družiček ze Štèpánkowého Střelce kauzedlnjka při fortepianu. 1824. u Boh. Háze.

279. S. Macháčka zbjrka pjsnj k fortepianu, posud w Rkp.

280. W Časopisech gako w Hlasateli, Hyllosu, Dobrozwèstu, Dobroslawu, Přjteli Mládeže, Čechoslawu a t. d. po různu nèkteré pjsnè s hudbau nalezti, wjce mènè hudebnè dokonalé.

281. České národnj pjsnè. W Praze 1825 k dostánj v K. Bartha. W půlarchowém formátu, listů 75. Obsahugj 300 pjsnj českých t. melodij s podloženým textem, 50 nèmeckých, a 50 národnjch tanců. Ponèwadž nèkteré pjsnè wjce slok nebo strof magj, pročež wydán text gak českých tak nèm. pjsnj zwlášť o sobè pod titulem: České národnj pjsnè w Pr. 1825. 8. str. VI. a 144. P. rytjř z Rittersbergu přewzal na se wydánj tèchto po celých Čechách shledaných nár. pjsnj.

c) Popisné.

282. Wyobrazenj potopy swèta z nèm. Sam. Gesnera, přeloženo od Gottf. J. Dlabače etc. W Praze 1801. v Fr. Geřábka. 4. str. 10 (welmi swobodnè přel.)

283. Poslednj saud složený od Wogt. Negedlého. W Praze. 1804. 12. str. 83.

284. Chrám Gnjdský, báseň od Ant. Puchmayera z franc. přeložená. W Praze v Fr. Geřábka 1804. str. 95.

285. Poslednj den a saud, báseň we třech pjsnjch, složená od Frant. Raymana děkana Častolowického. W Praze 1817. v J. Fetterle z W. 12. str. 45.

286. Wznešenost Přjrody. Lyrická báseň w šesti zpěwjch od M. Z. Poláka. W Pr. 1819. v Joz. Fetterl. z W. 8. wel. str. 90.

287. W časopisech a) w Hlasateli: Hra w šachy (z Ludowici) J. J. I. 568. Hanácký rág od Šim. Wrány. III. 354. b) W Čechoslawu: M. Krále: Podzim, 1820 čjslo 37 a 1821. 18.

d). Rozprawné.

288. Památná celému swětu tragedie anebožto weršowné wypsánj pádu prwnjch rodičů, kdežto se téměř wšecky materye, nadházky a pochybnosti gak včeným tak nevčeným se naskytáwagjcý přednášegj, wyswětlugj a gruntowně odprawugj, s připogenym hlasem krwe Abelowy, truchliwým Seta nad Abelem kwjlenjm, hrobu Abelowého epitaphium, a pronikagjcým hlasem krwe Krystowy, sepsaná od gednoho Skalického ADaMoVEHo SyNa (t. g. Augustinus Doleschal Minister verbi Ecclae Hybensis, Szutsanensis nunc. W Uherské Skalicy 1791. 8. str. 592, krom předmluwy na 3 list. a regstř. lat. slow. Na konci gsau 3 duchownj pjsně a modlitbička we weršjch; (Recensj té knihy wiz Annal. Ambroziani II. pag. 115-124.)

289. Jana Negedlého a) Smrt Abelowa, od Gesnera sepsaná, a do českého přeložená. W Praze 12. 1800, po druhé 1804 oprawená, s čistým obrázkem v Fr. Geřábka, str. 191. b) Dafnys a Prwnj Plawec. Spisů Gesnerowých djl druhý. W Pr. 1805. 12. str. 202 mimo přjpis.

290. Děwjn. Báseň směšnohrdinská w 12 zpěwjch od Šebest. Hněwkowského. W Praze v Fr. Geřábka. 12. 1805. Djl I. str. 219. II. djl str. 184.

291. Jana Miltona ztracený rág. Přeložený z Anglického gazyka do Českého od Joz. Jungmanna etc. W Praze 1811 v Boh. Háze. 12. I. djl str. XII. a 321. II. djl str. 307.

292. Mesyáš Klopstokůw přel. od Stacha hexametrem. W Rkp. Částky dwě w prose přeloženjm Fr. Mysliwečka wytištěny w Hlasat. I. 281. a II. 277.

293. Fr. Raymana a) Mařj Magdalena, w 5 zpěwjch. W Praze 1816. 8. str. 94. Hexametry w té básni k časoměrným se poněkud bljžj. b) Jozeff Egiptský. Báseň we dwanácti zpěwjch. Složená etc. W Praze 1820 v Jozeffy Fetterlowé z W. 8. wel. str. VI a 157.

294. Papaušek, báseň směšnohrdinská P. Gresseta w čtyřech zpěwjch. Z franc. wyložil (Dom.) Kinský, (česky a franc.) W Brně 1817 v J. G. Trasslera, w 8. str. 72 předml. X.

295. Igor Swatoslawič. Hrdinský zpěw o taženj proti Polowcům. Wěrně w půwodnjm gazyku, s připogenjm českého a něm. přeloženj od Wácl. Hanky. W Praze u Háze 1821. 8. str. XII. a 80.

296. Iwan. Báseň epická w pěti zpěwjch, od Fr. Alex. Rokosa. W Praze 1823, v Fetterlowé z Wildenb. 8. str. 90 mimo wyswětlenj slow.

297. W časopisech a) W Hlasateli. Wratislaw, epická báseň od W. Negedlého. Inj zpěw tištěn (IV. str. 175). b) We Wjden. listech α) Ossiana tři menšj zpěwy (Pjsně Selmské, Wálka Inisth. Kroma) od F. Palackeho (1817). β) Myšiada (z polsk. Krasického) přel. od Rožnaiho, 8 zpěwů; dwa poslednj zpěwy celé chybj. (1815). c) W Čechoslawu některé rozprawné básně: Gind. Marka, Chmelenského (tři ballady Šillerowy) Štěpničky, Rokosa, Rettiga, Klicpery, J. z Hwězdy (zpěwec z Göthe), a g. Přeložen tu též Ohennjk z W. Skotta, a částky z Ossiana Macháčkem etc.

298. Ossianůw Fingal a některé menšj zpěwy (Kuthulinowa smrt etc.) přel. Jos. Holmann. W Rkp. (1825).

e). Idyllické.

299. Gallaše některé selanky: Tagemný dub: bukolické procházky s Morawskau Músau; Morawské prosaické Idylly w Rkp. (w. Morawská Musa, předml.)

300. Gesnerowy Idylly, od Wáclawa Hanky. W Praze u Boh. Háze. 1819. 12. str. 245 mimo Obsah a Wyswětlenj slow 4 listy.

301. W časopisech a) W Hlasateli: Šest idyll půwodnjch od W. Negedlého (Staraušek, Gitro, Odplacená dobrodinj, Starostliwá matka, Miloslaw, Hnjzdo): tolikéž od J. Negedlého (Podzim, Zima, Léto, Garo, z Pope; Menálk a Eschines, z Gesnera, Ladislaw): B. Dlabače (Garmil a Béla) a J. Kramáře (Zablaudilý). b) W Čechoslawu některé idylly Rokosa, G. Marka a Kamaryta.

f). Naučné.

302. Psanj poetické P. Knoblochowi od Boh. Dlabače 1782.

303. Trpěliwost, gako neygistěgšj prostředek proti odpornostem a bjdám zdegšjho žiwota. V hrobu P. Pawla Ježowiče. etc. w Prešpurku. 4. 1 ¼ arch, (připogena tato řeč weršowaná gest ku kázanj J. Podhradského, wiz káz. pohřebnj.) Skladatel gest Jan Kocyán.

304. Edwarda Younga kwjlenj aneb rozgjmánj nočnj, z anglického gazyka do českého přeloženo od Jana Negedlého etc. W Pr. 1820. 8. str. 152 (dle staršjho wydánj, toliko čtyry noci.)

305. Osmmecýtma prawidel hry mrawopočestné, která se wůbec nazýwá: Šfest a dwadcet, aneb Trapulky do bulky s proslowem a doslowem, od Frant. Klicpery. W Hradcy Král. 1822. 12. (žertowného druhu).

306. Karel čtwrtý. Naučná báseň w 8 zpěwjch, od W. Negedlého, w Rkp. Zlomek z nj w Hlasateli IV. 52.

307. W Čechoslawu: O cti od Štěpničky (1820). Giné od Kociána (1822), Chmelenského (1823), Králé (1824), Fejerpataky (1825).

g). Ginotagitelné..

308. Gind. Brauna některé bágky a powjdačky přel. Fr. Tomsa. W Praze 1777. 8. Některé z nich stogj w Chrestom. geho na str. 214.

309. Weytah dwogsmyslných libozpěwů z latinského a ginšjch gazyku do češtiny přeložený od gednoho staročeské nezljčenosti milownjka (Welcby). W Praze 1797. 8. str. 88. Gsau to čtyři z tak nazwaných lusus allegorici Patr. Sautel S. J.

310. Obnowený Ezop, nebo nowé Ezopowy bágky podlé rozličných básnjřů sebrané a wypracowané. Spolu s přiloženým wypsánjm Ezopowa žiwota. S osmi obrázky a wyobrazenjm Ezopa, od Wácl. Rodom. Krameryusa. W Praze 1815. 8. str. 164. z něm. Meissnera a giných).

311. A. G. Meissnera Ezopowy básně pro mládež; přel. od Ign. Šieslera. W Praze 1816. 8. Nowé s 150 rytinkami zaopatřené wydánj.

312. G. Ephr. Lessinga bágky knihy tři, přelož. Dom. Kinského. W Brně 1816. 8. str. 125. (něm. a česky).

313. Bágky pro djtky. přeložil i sepsal Josef Chmela I. djl, w Praze u Bőh. Háze 1818. 12. str. 159. II. djl w Hradci Králowé 1821. str. 124.

314. Podobenstwj, od Fryd. Adolf. Krummachra přeloženjm Frant. Bohum. Tomsy. 12. W Praze v Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu. Djlek I. 1821. str. VIII. a 192 djl II. 1821 str. 192 III. 1822 str. 208.

315. Listowé z dáwnowěkosti. Z něm. J. B. Herdera přel. Fr. L. Čelakowský. W Pr. 1823 u J. Fetterl, z Wildenbrunu. 8. str. 96.

316. W časopis. a) W Hlasateli od J. Negedlého 24. bágek z Floriana a g. Ign. Šieslera 3. Rautenkrance gedna. b) W Rozmanitostech od J. Chmely potom w zbjrce opět wydané. J. Lindy a L. Zieglera každého gedna. c) We Wjd. Listech, některé od M. Sychry a A. Pařjzka. d) W Přjteli mládeže, od M. Patrčky 3. J. Jawornického 1. e) W Dobroslawu Čermáka, Štěpničky, zwláště ale Patrčky (42) bágky. f) W čechoslawu bágky (přeložené) od Šieslera, Patrčky, Kočjho, Ebertowy (1824) od Hnogka, a t. d. Ginotagitelka od Kociána (1821).

h). Mrawokárné (satyrické).

317. Utopia, od Bartolomeidesa, w Rkp.

318. Swadebnj smlauwy. To gest, Wěnowánj statku, gak od panny newěsty, tak od pána ženicha. Pro špas na swětlo wydané. W Gindřicho-Hradcy 1782. w 8. str. 15 (způsobem Lomnického).

319. Potěšitedlné psanj pro takowé dospielé panny, které giž dáwno sobě winšowaly, aby wdané byly. W Gindřicho-Hradcy v Ign. W. Hilgartnera 1782. 8. str. 8.

320. Důkaz Pjsmem a zdrawým rozumem wyswětlený, že žádná ženská člowěkem nenj. W Praze 1782. (bez tisk.)

321. Dobroty Smjchorada (F. Heka): Řjdjli se swět nowým rokem? Noworočnj satyra w Rozmlauwánj třj bláznů. K šťastnému vzdrawenj wšech, genž na mozku trpj, na oči mdlegj a na srdcy pohromu berau. W šestiměřjch (přjzw.) W Praze 1816. 8.

322. W časopisech a) W Rozmanitostech: Satyra od J. Kamaryta (N. 79-85). b) We Wjd. Listech: některé pûwodnj satyry zwláště znamenité. c) w Hlasateli: Přjběh satyrický, z Rusk. Lazebnice z Pope, přel. od J. J. Rozgjmánj při těle mrtwého psjčka, od Tom. Helcla. d) W Čechoslawu: satyra od Krále (1820); Krkonošská literatura od Čelakowského (1824).

i). Epigrammatické (nápisné).

323. Maličkosti w řeči wázané. Sbjrka nápisů, drobnůstek, wtipných nápadů a t. d. o které se pokusyl M. Sychra. W Hradcy Král. 1823. 12. str. 81.

324. W časopisech a) w Hlasat. 5 epigr. (od Sfieslera, Rautenkrance, W. Negedl.) b) w Rozmanitostech 16, (od Turinského, J. Chmely, Wlasty Hekowé, Kamaryta a g.) c) w Wjd. Listech hognost, zwláště od Heka, Rautenkr. Zieglera, Patrčky a g. nazwjce ceny prostřednj. d) w Dobroslawu od Patrčky, Krále, Wambery a g. e) w Čechoslawu od W. Stacha a g.

k). Pohádky.

325. a) W Rozmanitostech. A 78. B. 96. C 91. F. 90. H. 93. M 95. N 96. O 78. od Fr. Špinky, Sfolle, F. Pleskota, Hýbla, Kamaryta. b) W Čechoslawu, od Rokosa, Tomsy a g. c) W Dobrozwěstu od Dlabače.

l). Dramatické.

326. Pronasledowané diwadlo. Předehra w 1 gednánj, od Kawky. Rkp.

327. Prawowec Patelin, neb saukenjk z Přelauče. Weselohra w 2 gedn. přeložil Plut.

328. Pražské zymnj leženj. Weselohra w 1 gednánj. Přeložil Chyljk.

329. Toby byl měl Frydl wěděti. Weselohra w 2 gedn. přeložil Hubka.

330. Dwor** radda. Weselohra w 1 gedn. přel. Kasparides.

331. a) Odběhlec z lásky synowské, weselohra we třech gednán. w Praze 1785. 8. přel. z něm. Bulla. b) Služebnjk lhář Weseloh. w 2 gedn. od téhož.

332. Wácl. Tháma I. w Rukópisu: a) Břetislaw a Gjtka, aneb Vnos z Kláštera, hra w 5 gedn. (pûwodnj) b) Martinský rohljk a martinská husa, weselohra w 1 gedn. (pûw.) c) Mikulašowo nadělenj, neho punčocha za oknem, weselohra w 1 ged. (pûw.) d) Wlasta a Šárka neb djwčj bog v Prahy, wlastenská hra w 5 gedn. se zpěwy a balletmi. (pûw.) e) Wlastenská láska a wděčnost. Předěhra w 2 djlech. (dle Ifflanda pracow.) f) Na-

dennjk neb nálezek. weselohra w 1 gedn. (dle něm.) g) Hospodář. (dle něm.) weseloh. 1 gedn. h) Strašidlo we wsy neb wogácy na dowolenj, zpěwohra w 1 gedn. (dle něm.) i) Don Žuan aneb Kamenná hostina, hra w 1 gedn. s Balletmi (dle Molliera) k) Zámek podwádj mistra, nebo ptáček nenj w klecy, zpěwoh. w 1 gedn. dle něm. l) Zamyšlenj mudrcy, zpěwoh. w 2 gedn. z něm. přelož. m) Seneka, hra w 1 gedn. z Kleista přelož. n) Prawowec a sedlák, Weselohra w 2 gednánj. z Rautenstraucha přel. o) Mljkařka a oba myslіwcy, zpěwohra w 1 gedn. z Něm. přel. p) Streyček w Lizabonu, čelednj wyobrazenj w 3 gedn. z Schrödra přel. q) Nadennjk od stawu, hra w 3 gednán. z něm. přel. r) Petrowštj, hra w 1 gedn. z Erdmanna přel. s) Swárliwý, neb sprawedliwá dědička, Weselohr. w 3 gedn. z Ekerta přel. t) Nowý Řjm, Weselohra w 1 gedn. z Traučžena přel. u) Julinka, neb otcowé hleďte swých dětj, hra w 1 gedn. z Mayera přel. w) Wenkowská škola, Weselohra w 2 gedn. z Brauna přel. x) Wděčný syn, weselohra w 1 gedn. z Engla přelož. y) Lautnjcy neb weselá bjda, Zpěwoh. w 3 gedn. z Schikanedra. přel. z) Sylný Samson, saudce Izraelský, Smutnohra w 5 gedn, přelož. z němčiny. aa) Hrabě Wipprecht z Groyč Wlastenská hra w 3 gedn. bb) Šwedská wogna w Čechách, aneb udatnost Pražských měšťanů a studentů, Wlastenská děgohra w 5 gedn. cc) Krwawý duch pod Wyšehradem, wlastenská hra w 5 gedn, přepracow. dd) Djtě lásky, hra w 5 ged. přelož. ee) Zámečnjk, komická opereta w 1 ged. ff) Lesnjk. aneb obět lidj w Indii, welká hra w 3 gedn. předělaná. gg) Čarodègnice Popelka, weselohra w 3 gedn. předěl. hh) Jeroljm Držgrešle, komická zpěwohra w 2 gedn. z něm. předěl. ii) Masopustnj blázni, fraška w 3 gedn. předěl. kk) Čech a Lech, aneb wywolenj Kroka za wýwodu českého, weliká národnj hra w 5 gedn. předěl. ll) Poctiwý rolnjk, hra w 5 gedn. přelož. mm) Kalaunkář z Domažlic, nebo čarodègná růže, powjdka wolšebnická (Feenmärchen) w 4 gedn. přepracow. nn) Ponocný Brandeyský, opera w 1 gednán. přelož. oo) Oba Kašpárkowé, opera w 2 gedn. přel. pp) Brunewjkowa cesta do Prahy, wlastenská weselohra w 2 gedn. (29. Srp. 1791. poneyprw prowozena u Hybernů.) qq) Albrecht Wáclaw z Waldsteina, wéwoda Frydlandský, wlastenská smutnoh. w 4 gedn. rr) Zkažený masopust, weselohra w 1 gedn. ss) Šťastné branj na wognu, weselohra w 1 gednánj. tt) Sewcowský swatwečer opera w 3 gedn. přelož. uu) Bublák, weselohra w 3 gedn. ww) Oklamaný mudrc, opera w 2 gedn. xx) Anežka Bernaurowá. smutnohra, w 5 gedn. yy) Brunewjkowo neštěstj a smrt, Wlastenská weselohra w 3 gedn. zz) Wáclaw nábožný, wéwoda český wlastenská weselohra w 4 gedn. aaa) Paruka w Konstantinopoli, weselohra w 3 gednán. přelož. bbb) Ludwjk skočec, hra w 5 gedn. přel. ccc) Chudoba a láska, hra w 3 ged. II. Tištěné: a) Neslýchaná náhoda strašliwého hromobitj, aneb žebrawý student, weselohra w 2 gednán. W Něm. sepsaná od

Waidmanna, přeložená od Wácl. Tháma w Pražském wlastenském diwadle představená dne 17. Dubna od Boudynské společnosti německých herců w Praze 1785. 8. b) Štěpán Fedynger neb sedlská wogna, hra w 5 gedn. w Něm. sepsaná od Waidmanna w češtinu uwedená od Wácl. Tháma na Pražském diwadle představená dne 16. Máge od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785. 8. c) Fridrich Rakauský, aneb Wěrnost českého národu, wlastenská činohra w 5 ged. dle něm. P. Ifflanda wzdělaná od Wácl. Tháma, prowozená na král. Pražském staroměstském diwadle dne 19. Srpna 1792. od wlastenských herců pod zpráwau Pana W. Mihule, w Praze 1792. 8. d) Zpěwy z neywýborněgšjch 12 zpěwoher 1799. 8. Mezi operami těmito gmenuge se: α) Kauzedlná pjšťala. β) Kauzedlný buben. γ) Slunečnj slawnost Bramjnů. δ) Wšudybyl, nikam nedošel. ε) Hezká Markytánka. ζ) Kámen maudrosti. η) Rytjř Willibald. ϑ) Zrcadlo z Arkadie. ι) Pan stregček z Podskalj.

333. Prokopa Šediwého I. Rukopisné: a) Přjchoz Němců z Ameryky, weselohra w 1 gedn. přelož. b) Lotrowská peleš, weselohra w 1 gedn. přelož. c) Přigdeš mi tak, přigdu ti tak, Weselohra w 3 gedn. d) Poklad. Weselohra w 1 gedn. přelož. e) Zuzanna aneb wyswobozenj krále Wáclawa z wězenj, hra w 5 gedn. f) Oliwie Amenuti a hrabě Manert, smutnohra w 5 ged. g) Knjže Bruncwjk aneb wšem hlawa dolů, wlastenská hra w 2 gedn. h) Low aneb štěstj poddaných, hra w 3 gedn. i) Dědek, aneb padesátiletá swadba, Weselohra w 3 gedn. s chorem. k) Ignéz de Castro, smutnohra w 5 ged. l) Třidcetiletý abecedář. Weselohra. m) Král Lear, smutnohra w 5 gedn. n) Milownjk a sok w gedné osobě, Weselohra w 4 gedn. přelož. o) Krystofek a Markytka, Weselohra w 3 gedn. s chorem. p) Klawigo, smutnohra w 5 gedn. přelož. q) Kabala neb štěstj w loterii. Wesel. w 1 gedn. přel. II. Tištěné: a) Nočnj můra, aneb zamilowaná strašidla, Weselohra w 3 gedn. podle německé sepsaná, w Praze 1796. b) Žiwé hodiny, weselá hra w 2 gedn. sepsaná w Praze 1796. 8. c) Masné krámy, aneb Sázenj do loterye. Weselá hra s zpěwy w 2 gedn. sepsaná w Praze 1796. 8. d) Lesnj duch, aneb Uhljři w dubowém audolj, Weseloh. w 3 gedn. podle staré rozpráwky wypracowaná w Praze 1799. 8. e) Hrabě a rytjř Milislaw, aneb Teplickj kowáři, wlastenská rytjřská hra w 4 gedn. sepsaná w Praze 1800. 8. f) Tankred Wýwoda Apulský, aneb láska a přátelstwo, weliká činohra w 5 gedn. od Wulpiusa, nynj z Něm. přeložená w Praze 1800. 8. g) Pražštj sládcy, aneb Kubjček dostane za wyučenau. Weselohra w 2 gednán. w Praze 1819. 8.

334. Wáclaw Krameryus přeložil z něm. Albert a Lotte, aneb cnost w neywětšj nauzy, Weselohra we 2 gedn. w Praze 1785. 8.

335. Karla Ign. Tháma a) Laupežnjcy, smutnohra w 5 gedn. od Fryd. Schillera w češtinu uwedená w Praze v J. F. z

Šenf. 1786. 8. b) Makbet, Truchlohra w 5 gedn. od Shakespeara dle Schillera w češtinu uwedená w Praze u Šenf. 1786. 8. c) Medea, hra hudebnj, od P. Gottera, přelož. w Praze 1787. 8.

336. Stuny: a) Sedlské buřictwj w Cžechách, Zpěwohra w 2 gedn. pûw. b) Šediwé manželstwj, neb kobylkáři. Weselohra w 3 gedn. pûwod. c) Chytrost žádné čáry, Zpěwohra w 1 gedn. pûw. d) Přánj k nowému roku, Weselohra w 1 gednánj. pûwodnj. e) Doktor Faust, Weselohra w 3 gedn. pûw. f) Stará panna nebo koláčnjk. Weselohra w 3 gedn. přelož. g) Drawj ptácy. Weselá hra w 3 gedn. přelož. h) Přjhody hraběte Gindřicha, hra w 5 Gedn. i) Gindřichowa cesta okolo swěta, wlastenská hra w 5 gedn. k) Gindřichûw přjchod do wlasti, wlasteus. hra. l) Ztecenj Rozenberského hradu, wlast. hra w 5 gedn. m) Škatule heybeyte se, Weselá hra w 3 gedn. n) Holofernus a Judith, hra w 4 gedn. o) Radost poddaných o slawnosti rodin swého země Pána, přelož. p) Karel z Sternberka a Jan z Chaustnic, hra w 4 gedn. q) Hlaupý Adam. Weselohra w 3 gedn. r) Řeznjkowá Ewička, smutnohra w 5 gedn. přel. s) Mrawy starých Čechû, wlastenská hra w 4 gedn. t) Petr Halaš, prwnj laupežnjk w Čechách, wlast. hra w 5 gedn. u) Dáme krew a žiwot pro našeho krále, wlastenská přjležitostná hra w 4 gednánjch. w) Swětylka, neb zakletý prync Alwin, komická opereta w 3 ged. x) Meluzynv historie II. djl. Hra w 3 gedn.

337. Štwána: a) Drahomjra, owdowělá kněžna česká, neb krwawé Boleslawské hody, Wlastenská smutnohra w 5 gedn. b) Šťastný kašpárek, Wes. hra w 3 gedn. c) Gifj z Poděb. národnj hra w 5 gedn. d) Ponocný neb česká Ančička, Zpěwohra w 1 gedn. od Tučka, předělaná. e) Oldřich a Božena, wlastenská zpěwohra w 3 gedn.

338. Ant. Jos. Zýmy a) Oldřich a Božena, wlast. činohra w 5 gedn. w Praze 1789. w 8. b) Tharsya z Tyru pûwodnj činohra w 4 gedn. představená dne 27. Listop. 1791. w českém wlast. diwadle u Hybernû pod zpráwau P. Mihule, wydaná w Praze 1792. 8. (Obsahuge historii o králi Apollonowi ze starého románku.)

339. Wesnj pokuty, trdlice, koza a osel, zpěwohra w 2 gedn. od Scholce.

340. Hakmatilka, zpěwohra w 3 gedn. od Baumgartena.

341. J. Tandlera a) Wûdce Taborytûw, wlastenská smutnohra w 5 gedn. b) Čarodègstwj aneb láska činj djwky odwážné, Weselohra w 3 gednán. c) Ostrow lidožrautûw, komická zpěwohra w 3 gedn. d) Libuše kněžna česká, wlastenská hra 5 gedn. dle Steinsberga wzdělaná. e) Rybářské děwče, zpěwohra w 2 gedn. f) Hamlet, smutnohra w 5 gedn. přel. g) Čížba na djwky, opera w 3 gedn.

342. Hafnera Rkp. a) Šťastné auděty zpěwohra w 3 gedn. pûwod. b) Dcera bratra Filipa, Weselá hra w 1 gedn. přelož. c) Kregčj a geho syn, Wes. hra w 2 gedn. přelož. d) Stará la-

ska nezrzawj), Wes. hra w 2 gedn. přelož. e) Jak. Splyn, neb gá se nezastřeljm, Weselohra w 1 gedn. II. Tištěná: Wděčná dcera, dramatická hra w 1 gedn. W češtinu uwedená od Wino. Hafnera w Praze 1787. 8.

343. Wržowcy, wlastenská smutnohra w 5 gedn. Pro padenj poslednjho Wržowce w saubogi od hraběte N* zapowězena. Složil gi Pan Francois.

344. Dřewěnky, Wesel. w 1 gedn. od Goldschmieda slož.

345. Klacny a) Slowo nenawratitedlné, Weselohra w 2 gedn. slož. b) Pantalon a Pamfylya, Wes. h. w 2 gedn. složená.

346. Fil. Heimbachera Rkp. a) Kamma, rekyně Bojarská, weliká wlast. hra w 5 gedn. wzdělaná. b) Čarodègné zrcadlo, aneb ohniwý nedwěd Rybecala w Krkonošských horách, hra w 3 ged. c) Čarodègnice Ollbarn, aneb rytjře Slawikwasa nešťastná wdowa, národnj hra w 5 gednán. d) Weselý šwec, aneb čert w každém kautě, fraška masopustnj w 3 gedn. se zpěwy. e) Kašpar Thorringer, rytjřská hra w 5 gedn. předělaná. f) Thakmenes a Kyhimirka, aneb obleženj a wybogowánj města Tanguta w r. 1254. Národnj diwadelná hra w 3 gedn. g) Přestrogenj w Serailu, Opera w 3 gednán. přelož. s hudbau od Wolánka. h) Rytjře Woglěcha wjtězstwj a smrt, wlastenská smutnohra w 5 ged. i) Krwawý wěnec swadebnj, aneb mladá rekyně, wlast. diwadelná hra w 5 gedn. k) Sarnatůw ohniwý nedwěd, hra w 4 ged. přel. II. Tištěno: Jan Dolinský, nebo krewnj práwo, wel. činohra o 3 gedn. od Šikanedra, w češtinu uwedená etc. Poneyprw prowozená we wel. Staroměstském diwadle 2. Zářj 1792. 8. str. 99.

347. Majobera a) čarodègná cytara, opera w 3 ged. přel. b) Picichy aneb lhý djl čarodègné cytary, opera w 3 gedn. c) Tlachač, opera w 3 gedn.

348. Bohumjra Dlabače a) Ynkle a Yaryko w 1 gedn. b) Edwyn a Emma, hra w 1 gedn. obě přel.

349. Klara z Wysokého Dubu, hra diwadelnj w 4 gedn. přelož. od Merunky herce.

350. Günthera a) Lakomec, Weselohra w 3 gedn. přel. b) Modlářka. Wes. hra w 3 gedn. přel.

351. Doktor Zlatořez, Weselohra w 3 gedn. přelože. od Spezingera.

352. „Emilie Galotty, smutnohra Lessingowa, w 5 gednán. přelož. od Gjřjka, měšťana Pražského.

353. Zpěwy z čarodègné fletny wybrané, w češtinu uwedené od B. R. A. W Praze u Ant. Zýmy 8. 1794. str. 42. (Boh. Dlabač we swém wýtisku poznamenal, že překladatelé gsau wlastně: Puchmayer, W. Negedlý a Hněwkowský, a která část od kterého z nich přeložena.)

354. Panj podlé mody. Činohra 1795.

355. Dwa buchy a tři šuchy. Slowenská komedye, k zasmánj se pro pána y sedláka. W Prešp. 1800. Druhé naprawené wydánj 1810. 8. str. 16. od Gjřjho Palkowiče.

356. Ign. Šiesslera a) Bohuslaw, aneb gak kdo činj, takowau odplatu wezme, Wlastenská smutnohra w 5 gednán. W Praze 1803. 8. str. 110. b) Romeo a Julie, Podlé něm. P. Waisa, c) Podwod z lehkomyslnosti, Weselohra w 1 gednánj. d) Martinek, bradýř we wsy, Zpěwohra w 2 gedn. 1805. z němč. e) Low na diwokau zwěř (?) 1807. Gest to wlastně třeštjk (der Wildfang) z Kocebue.

357. J. Ruljka Wlastenský mladý rekruta, činohra w 1 gedn. W Praze u Bohum. Háze 1808. 8. M. Čjl. II. 134.

358. J. Nep. Štěpanka I. W zbjrce: Diwadlo w Praze v Boh. Háze w 8. I. djl str. 262. 1820. Obsahuge a) Obleženj Prahy od Šwédů, činohra w 5 gedn. půwodnj; před tjm giž tištěna r. 1812) b) Frydoljn, aneb chod do železných hutj, přel. z Holbeina; před tjm r. 1812. 8. rytjřská činohra 3 gedn. c) Kýž bych se byl neoženil z něm. fraška 1 gedn. II. djl 1820 str. 260. d) Břetislaw I. činohra půwodnj před tjm tištěná 1813 5 gedn. e) Weselý pohřeb, dle Henslera, fraška w 3 gednán. f) Čtyry stráže na gednom stanowišti z něm. Wes. h. w 1 ged. před tjm 1813. III. djl 1821. str. 231. g) Wlastency, aneb slawnost lipského wjtězstwj. Půwodnj hra w 3 gedn. (před tjm 1813) h) Žlutá zymnice, fraška w 1 gedn. dle Rkp. P. hrab. z Königlu. i) Aubryho pes, činoh. we 3 gedn. dle Guilberta z Pixerecourt zčeštěna. IV. djl 1821 str. 256. k) Bratrowrah, půwodnj truchlohra w 1 gedn. l) Nebezpečné sausedstwj, Weselohra w 1 gednánj, zčeštěná dle Kocebue, před tjm giž 1812. v Fr. Geřábka. m) Ywan čtwrtý, činohra we 2 gedn. dle Bonafonta zčeštěná. n) Klobauk, Weselohra w 1 gedn. dle W. Vogla zčeštěná. o) Masopustnj žert, aneb pan Šidlo, tanečnj mistr, fraška w 3 gedn. dle Klingsterna wzdělaná, před tjm r. 1813. p) Brambory, činohra we 2 gedn. dle prawdiwého přjběhu. V. djl 1821. str. 245. q) Čech a Němec, Weselá hra w 3 gednán. před tjm 1816. r) Kauzedlnice Sydonya, Truchliwá hra w 4 gedn. dle Čšoke zčeštěná. s) Kalifeida, fraška w 1 gedn. VI. djl 1822. str. 262. t) Korytané w Čechách, Wlastenská púw. činohra w 5 gedn. před tjm 1814. u) Wšichni na poště. w) Hradnj duch. VII. djl 1823. str. 272. x) Piwowár w Sogkowě, půwodnj weselá hra w 5 gednánj. y) Čech a Lech, Wlasenská činohra w 4 gedn. dle Stegmayra zčeštěná. VIII. djl 1824 str. 259. z) Jaroslaw a Blažena, aneb hrad Kunětice půwodnj rytjřská činohra w 5 gedn. též 1816. aa) Třj otcowé, weselá hra w 1 gedn. z Kocebue. bb) Šalomaunůw rozsudek. drama w 3 gedn. zčeštěná dle Caigniez a Stegm. IX. djl 1824 str. 252. cc) Beraunské koláče, půwod. weselá hra w 1 gedn. též 1818. dd) ??? Weselá hra w 1 gedn. dle němč. ee) Audolj Almeryanské, činohra w 1 gedn. dle A. z Kocebue. ff) Přjtel w nauzy, fraška w 1 gedn. dle Ad. Bäuerle zčeštěná. gg) Zahradnj zed, Weselá hra w 1 gedn. dle Sonleitnera. X. djl 1825. str. 223. hh) Zasněžená chatrč, půwodnj činohra w 1 ged. ii) Jolanta, králowna Geruzalemská, truchlohra w 4 gedn. zče-

štěná dle Zieglera. kk) Kmotr Matěg, weselohra w 5 gedn. dle něm. Stegmayera, též r, 1815. W Praze v Boh. Háze. II. Po různu: a) Jan z Nepomuku, Truchlohra w 5 gedn. 1814. b) Dwě slowa aneb pienocowánj w lese, zpěwohra w 1 gedn. W Praze 1815. 8. z něm. c) Pan Štěkawec, Weselohra w 3 gedn. wzdělaná. W Praze 1815. d) Tlachač, fraška w 2 gedn. 1816. wzdělaná. e) Kregčj Diwišek. f) Nebožka Panj, aneb třj ženichowé a gedna newěsta, Weselohra w 3 gedn. 8. w Praze 1816. g) Syta Máry, aneb Karel XII. v Beudru, činohra w 5 gedn. 8. w Pr. 1816. h) Laupežnjcy na Chlumu, Wlastenská činohra w 5 gedn. swobodně zčeštěná, 8. w Praze 1816. W Hradcy Králowé 1820. i) Faust druhý, Weselá hra w 5 gedn. 1817. k) Gak to as wypadne? Weselá hra w 3 gedn. wzdělaná 8. W Praze 1818. l) Půgčka za odplátku, Weselohra w 3 gedn. 1818. 8. m) Střelec kauzedlnjk, romantická zpěwohra we 3 gedn. dle Bedřicha Kynda zčeštěna od Jan. N. Štěpanka. Hudba od Karla Marie z Webrů. W Praze 1824. v B. Háze str. 58. w 8. n) Aljna aneb Praha w giném djlu swěta, Směšná zpěwohra w 3 gedn. podle Adolfa Bäuerle wzdělaná. W Praze 1825. u Bohum. Háze w 8. str. 76. o) Don Juan, zpěwohra w 2 gedn. W Praze 1825. v synů Bohum. Háze. 8. stran 103. (s historij této wýb. zpěwohry)

359. Jana Hýbla Abeljno, weliký zbognjk 8. w Praze v Fr. Fetterle z Wildenbrunu 1816. str. XXXII (historie českého diwadla) a 184, Smutnohra w 5 gedn. z něm.

360. Nowé diwadlo české, nákladem M. Neureutra w Pr. 8. I. djl 1819. a) Hrabě Beňowský, činohra w 5 gednán. z něm. od Wácl. Rod. Krameryusa (giné přeloženj od Chmely 1822.) b) Oba ljstky, Weselá hra z něm. w 1 gedn. zčeštěná. c) Dům na sylnicy, fraška w 1 gedn. z něm. II. djl 1819. 8. a) Chytraušek, Wes. hra w 5 gedn. z něm. od J. Hýbla. b) Husyté v Naumburgu, činohra w 5 gedn. z něm. od J. Hýbla. c) Wozka Petra třetjho, z něm. od Wáclawa Špinky. III. djl 1819. a) Tintili wautili, aneb ať se to gen žádný nedowj, půwodnj weselá hra od J. Štěpánka w 3 gedn. b) Rudolf z Felsecku aneb Černodolský mlcyn, rytjřská činohra w 5 gedn. od J. Štěpánka. c) Strašj. Weselohra w 3 gedn. od J. Štěpánka str. 68.

361. Král Waclaw a krásná Zuzana, wlastenská čarodějná hra w 5 gedn. od W. Rod. Kramoryusa 8. w Praze 1817.

362. Měčislaw a Blanka, činohra rytjřská od Gedličky 1818.

363. Přjbuzenstwj. Weselá hra w 5 gedn. zčeštěná od Aloy. Joz. Landfrasa. W Gindřichowě Hradcy 1819. 8. str. 131.

364. Frant. Wewerky a) Incognito neb : Na zapřenau. Fraška we 2 gedn. z Kocebue. W Král. Hradcy 1819. 8. b) Kwakerowé, činohra w 1 gedn. z Kocebue. W Hradcy Král. 1819. 8. c) Netopýr. Weselohra w 1 gedn. W Hradcy Král. 1819. 8.

365. Zazděné okýnko. Weselohra w 1 gedn. od Francla 8. 1819.

366. Fr. Raymana. a) Sedlské Námluwy, Půwodnj weselohra w 1 gedn. W Král. Hradcy 1819. b) Wyhrané panstwj, 1820, w Král. Hradcy. Půwodnj weselohra we 3 gedn.

367. Wácl. Klicpery α) Diwadlo. Swazek I. W Hradcy Králowé 1820 str. 295. a) Y dobré gitro. Weselohra w 1 gednánj. b) Diwotworný klobauk. Fraška w 3. gednánj. c) Blanjk. Dramatická bágka w 5 gedn. Swazek II. d) Uhljřka, w 5 gedn. 1821. 8. w Hradci Králowé, str. 120. e) Bělaušj, weselohra w 4 gednánj 1821. 8. str. 103, f) Hadrián z Řjmsu, rytjřská hra w 4 gedn, 1822. 8. str. 131. Swazek III. g) Božena, činohra w 5 gedn. dle Šaffařjkowé ballady. W Král. Hradcy 1820, str. 96. h) Lhář a geho rod. Weselohra w 5 gedn. 1820. str. 128. i) Žižkůw meč, fraška we 3 gedn. 1821. str. 92. Swazek IV. k) Rod Swoganowský. Truchlohra w 4. gedn. W Hradcy Král. 1821. 8. str. 115 β) Almanach dramatických her. (Waldek, Loketský zwon, Rohowjn čtwerrohý). Wydán nákladem J. H. Pospjšila etc. W Hradcy Králowé 1825. 12. str. 215. γ) Dwogčata, dramatická báseň w 6 gednánj. W Hradcy Králowé, 1825. nákl. J. H. Pospjšila, 8. str. 128. δ) Libušin saud. Smutnohra w 1 gedn. (w Dobroslawu swaz. 5). ε) Kytka. Weselohra w 1 gedn. w Noworočence 1823. Zlato nebiažj! tamž. ζ) Swatislaw, truch. η) Bratřj, čin, 1 ged, (w Slowes.)

368. Joz. Chmely a) Zmatek nad zmatek. Fraška w 5 gedn. z Kocebue. přel. W Praze 1820. 8. b) Johanna z Montfokonů. Romantický obraz ze 14 stoletj w 5 gedn. od A. z Kocebue. W Praze 1820 u Boh. Háse. 8. str. 164. c) Následkowé newěrnosti. Činohra w 5 gedn. od A. Kocebue. W Pr. 1820. 8. d) Knjžata mezi Pastýři. Hra pastýřská w 3 děgstwjch z Gesnera. W Hradci Král. 1821. 8. str. 46. e) Zawržený syn. Činohra w 1 děgstwj z Gesnera. W Hradcy Král. 1821. 8. str. 31. f) Hrabě Beňowský, od Kocebue. W Hradci Králowé. 1822. 8. (Giné přelož. od Wácl. R. Krameryusa.) g) Diwochowé. Činohra w 1 gednánj. W Hradcy Králowé nákladem J. Pospjšila 1825.

369. Fr. Turinského a) Angelina. Truchlohra w 4 děgstwj. W Hradci Král. 1821. 8. str. 80. b) Pražané r. 1648. Rkp.

370. Jan hrabě Bělohradský, aneb: Rozkotánj hradu Aunoštského. Rytjřská činohra w 4 gedn. od W. Sykory. 8. 1821.

371. J. Rettiga a) Kauzelná Pjšťala, neb na odslauženau w klewetnjku. Půwodnj směšnohra w 2 gednánjch r. 1810. 8. W Hradcy Král. 1821. b) Neškodj přátel zkaušeti. Půwodnj činohra we 2 gedn. W Hradci Král. 1822. 8. str. 72.

372. Simona Karla Macháčka a) Goethowa Iphigenia w Taurii. Tragédia w pateru děgstwj, přeložena z německého Praze 1822. 8. str. 100. b) Rodina Šweycarská. Zpěwohra w třech gednánjch dle J. F. Castelli. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8. str. 78. c) Wodař. Zpěwohra we třech gednánjch z Bouillyho Les deux journées a G. F. Treitsch-

ke. W Praze 1824. u Jos. Fetterl. 8. str. 58. d) Don Juan aneb: Prostopášnjk potrestaný. Zpěwohra we dwau gednánjch přel. Hudba od W. B. Mozarta. W Praze 1825. 8. w arcibisk. knihtiskarnè str. 122. e) Lazebnjk Sewillský. Zpěwohra wę dwau gedn. W arcib. tiskarnė 1825. 8. f) Ženichowé, weselohra we 3 gedn. (půwod.) Rkp. g) Zkauška wěrnosti podlé La Fontaina. Weselá hra w 5 gedn. Rkp.

373. Omylowé dle Shakespeara, wzdělaná weselohra Bolemjrem Izborským (Ant. Markem). W Praze u Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu 1823. 8. str. 82.

374. Joz. Lindy a) Jaroslaw Sternberg w bogi proti Tatarům. Diwadelnj hra. W Praze 1823. 8. w c. k. dwornj impressý str. 151. b) Fiesko c) Auklady a láska ze Schillera w Rkp.

375. Podiwná nemoc, dle Kotzebue wzdělaná weselohra J. H(ercogem.) Gilemnickým. W Praze 1823. 16. str. 112.

376. Fr. Tomsy a) Tóny. Truchlohra přel. W Hradcy Král. 1823. b) Hodina wečernj. Hra z Kocebue. W Hradcy Král. 1823. c) Ponocný. Fraška w gednom gednánj, dle Körnera, (w Praze) 1824. 8. d) Hedwjka. Drama we 3 gedn. dle T. Körnera. W Praze 1825. 8.

377. Maria Stuartka Schillerowa přelož. od Pawl. Jos. Šafařjka Rkp.

378. Wina. Smutnohra od Müllnera, přel. časoměrně Fr. Šjr. Rkp. b) Cosi fan tutte opera, z wlask. Rkp.

379. W časopisech a) W Rozmanitostech: α) Roztržitj, fraška w 1 gedn. zčeštěná od Joz. Hawelky. D. 13-46. 1817. β) Liška nad Lišku. Weselohra w 1 gedn. od W. Špinky zčeštěná 1818. K. 31-71. γ) Dcera Faraonowa, zčeštěná od Wewerky. Weselohra w 1 gedn. (1819). O. 5-31. b) We Wjd. Listech: Seneka. Smutnohra we 5 gedn. podlé Kleista od Sfinka (1817). c) W Dobroslawu α) Kaša a Biwog. Činohra w 1 gedn. od Patrčky we swaz. 9. β) Přestrogowánj. Fraška w 2 gednán. podlé Kocebue od Sychry (w swaz. 10.) d) W Čechoslawu 1822 čjslo 6. Noc w lese, z Fouqué, od Hercoga přel. e) W Raditeli Ziegl, Wánočnj dar od F. Diabáče, Malá zbjračka klasů (z něm.) od Lény Dobr. Retikowé. f) W Milině Zieglerowé (1825). Náhrada dobrého srdce. Činohra w 1 gedn. od M. Sychry.

380. Pramáti (Grillparcerowa). Smutnohra w 5 gedn. přeloženjm Jozefa W. Špóta. Nákladem Ant. Nekwasyla. W Pr. tiskem w Šoll-a Landauské Impressý 1824. 8. str. 137.

381. Harfa. Truchlohra we čtweru gednánj, od Jana Er. Woccla 1825. W Hradcy Král. str. 104.

382. J. K. Chmelenského a) Jozef a bratřj geho. Zpěwohra we 3 děgstwjch. Přel. hudba od Mehule. W Praze 1824. u Boh. Háse, 8. str. 55. b) Kauzelná fletna. Zpěwohra we dwau děgstwjch přel. W Hradci Král. 1825 pjsmem a nákladem Pospjšila 8. str. 68. c) Snjh, zpěwo-hra z franc. přel. w 4 ged. d) Drátenjk, zpěwohra. we 2 gedn. Rkp.

383. Bezděčný lékař. Fraška we třech gednánjch dle půwodnjho francauského spisu Molierowa s hognými proměnami swobodně zčeštěná od Matěge Joz. Sychry nákl. J. H. Popjšila. W Hradcy Králowé 1825. 12. str. 188.

384. Marinka z Göthe (Die Geschwister) od Fr. Čelakowského. Rkp. 1825.

385. Hluchoněmý. aneb Abbé de l' Epée. Hystorycká hra w 5 gednánjch od Bouillyho, kterau zčeštil Norb. Waněk. W Praze 1825 v Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. str. 84.

386. Unos ze Serallu, zpěwohra we 3 gedn. Rkp.

c. Řeči.

387. Chwalořeč, kterauž na den 9. Srpna 1784 při ustanoweuj a utwrzenj slawné městské rady gménem celého pražského měšťanstwa přednesl Jan Tad. Habřina měšťan pražský, 70 let stářj. 8. w Praze v Jana Höchenbergera. 16 str.

388. Předmluwa před skaumánjm po skončeném běhu zymnjm dne 15. Dubna, w Král. městě Nymburce konaným od duchownjho kněze Dominika Košťála etc. přednesená. W Praže v Johany Prušowé 1784. 4.

389. Řeč pražských městských wolenců, na den installacj k. purgmistra Gindřicha Neubera. z něm. 1800.

390. Řeč při padesátiletnj slawnosti Pana Joz. Mich. Žáka farnjho učitele w městys Mirotických, držená w tamnjm kostele farnjm od Frant. Štarka c. k. školnjho komissaře etc. dne 31. Srpna 1800. W Praze v Johany Geřábkowé 8. str. 52.

391. Chwalořeč při přjležitosti, když G. O. P. J. Jozef Knjže a Wládař domu Lichtenštaynského etc. za dědice.. swého P. bratra Aloyzia Jozefa se prohlasil. Přednesená od Dominika Šauera, panstwj Kostelce.. aúřednjka. 1805. w Praze 4. 1 arch. (přel. J. Negedlý.)

392. W spisku: Descriptio Solennis Introductionis Canonicorum Praemonstratensium de fontibus Siloe in collegium et Gymnasium Regiae Civitatis Teutobrodae. 3. Nov. 1807. Pragae. 4. str. 46. nalezagj se také české prohowory držané od W. D. P. Opata a P. Kragského. Čeština J. Rautenkrancem zprawená.

393. Řeč držaná při swěcenj praporce zeměobranců etc. od Fr. A. Wacka r. 1809. Wytištěná w Rozmanitostech P. str. 3-18.

394. Školnj řeči w Přjteli Mládeže: řeč před zkaušenjm a po něm. I. 72. od J. T-la.

d. Zábawné i naučné spisy.

α. W Zbjrkách.

395. Včitel lidu (mrawy a hospodářstwj za předmět magjcj). W Praze w Impr. c. k. normalnj školy 1786. 1787. 1788. 8. každý běh ročnj po 12 swazečkách. Gest to měsjčnj spis z něm. der Volksfreund, kterýž Karel Egon knjže z Fürstenbergu w českém přeloženj tisknauti, a za autraty tisku t. čtyry archy

po 3 kreyc. prodáwati dal. Prwnj běh přeložil Fr. Tomsa, druhý a třetj far. Ant. Voita. Obsahuge naučenj k domácjmu hospodářstwj, k nawedenj počestného a chwalitebného žiwota, a přjběhy pěkné.

396. Staré Nowiny, aneb Spolusebránj rozličných spisů z wšelikého vměnj hystoryckého, geografickeho, filozofického, fyzickeho, hwězdářského, oekonomického k užitečnému času trávenj w vměnj zběhlých slow, gazyka milownjků, a k potřebnému naučenj mladého wěku lidj z částky z giných knih wytahnutých a w slowenské čisté raucho oblečených, z částky pak w nowě wzdělaných; gimž mjsto předmluwy předložen gest charakter, anebože wyobrazenj našeho milost. Cjs. a kr. Jozefa II. W B. Bystřicy v J. Joz. Tumlera 1786. w 8. str. 741. mimo regst. Wydáno od Ondřege Plachého pomocj giných učených Slowáků. Jan Hrdlička tam má 6 pogednánj.

397. Měsýčný spis k powěenj a obweselenj obecného lidu od Fran. Tomsy na r. 1787. w 8. dwanácte swazků. Obsahuge wěcy z fysiky, historie o přirozených wěcech, některé powjdky pro lid a pro mládež, bágky z Lessinga a g.

398. W. Krameryusa a) Wečernj shromážděnj Dobrowické obce, aneb prospěšná naučenj, wedlé kterýchž geden každý wšemu dobrému se poučiti, před mnohau škodau se wystřjhati, y také o rozličných na swětě paměti hodných wěcech známosti nabyti může. Částka prwnj (wjce newyšlo) w Praze 1801. 8. s obrázkem kauli swěta předstawugjcým. str. 160. b) Přjtel lidu. Knjžka k poučenj a wyraženj wydaná. W Praze 8. djl. A. 1806. str. 208. djl B. 1807. str. 208. Tito spisowé wycházeli w určitých dobách po půl aršjch s nowinami.

399. Český pautnjk, (wydáwaný z něm. od Meinerta česky překládaný, neyprwé J. Negedlým, potom ginými.) W Pr. 1801. 8. num. 1-26. 1802. Čjslem 4. přestal český, neměw než 50 odbjratůw.

400. Hlasatel český, spis čtwrtletnj k poučenj a obweselenj. Wydáwán od Jana Negedlého. W Praze I. djl 1806. 8. str. 644. II. 1807. str. 660. III. 1808. str. 652. IV. 1818. str. 636. Naučného a zábawného obsahu, zawjrage básně, powjdky, historické zlomky, známost přjrody, wýgimky ze staré literatury a přeložené části z řecké a řjmské. Aučastnjci toho spisu gsau čtyřjmecjtma.

401. Český Lidomil. Wydáwán od Fran. A. Pabsta c. k. auřednjka (překládán od J. Hýbla) 1810. 14 swazků. Obsahuge neynowěgšj swěta přjběhy, neynowěgšj seznánj kragin a národů, historické části, pohádky, anekdoty a g.

402. Prwotiny pěkných uměnj, (neb Wjdenské listy) od Jana Hromádky. We Wjdni. 4. Na rok 1813-17. Na těchto Listech Wjdenských podjl mělo přes 70 pomocnjků. Obsahugj pak naučné, mrawné, zábawné spisky menšj z historie politické, přjrodné, z rodo- a zeměpisu, hwězdářstwj a g. zwláště

ale básně wšeho druhu lyrického; rozprawného a t. d. Mnohé pokusy zde gak původnj tak přeložené náležegj mezi lepšj plody literatury našj.

403. Matěge Sychry a) Powjdatel, aneb sbjrka rozmanitých paměti hodných přjbehů, powjdaček, důwtipných nápadů a průpowědj, k poučenj a obweselenj, swazek I. w 8. welkem 1815. W Brně a Olomaucy. str. 188. swazek II. tamže 1815. str. 237. swaz. III. 1817. str. 210. b) Kratochwilnjk, spis pro obweselenj a spolu k ponaučenj, gegž sbjrá a na swětlo wydáwá etc. Swa. I. w 8. mal. W Brně 1819. str. 152. swazek IIhý 1820. str. 142.

404. Rozmanitosti. Zbjrka wšeho užitečného a obweselugjcýho k zšlechtěnj srdce, wybrausenj rozumu a obweselenj mysli. Wydáwaná od J. Hýbla 8. W Praze I. djl u Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu A 1816 str. 92. B str. 96. C 96. C 1817 st. 96. E str. 84 s obsahem. II. djl tamže F 1817 str. 96. G str. 96. H 1818 str. 96. I str. 96. K str. 80 s obsahem. III. djl u Boh. Háze L 1818 str. 96. M str. 96. N str. 96. O 1819 str. 96. P str. 90 s obsahem. IV. djl u Straširypky R 1822 str. 96. Podjl na tomto časopisu wzalo přes 50 spisowatelů. Obsah geho gsau: básně lyrické (mezi těmi některé duchownj), bágky, nápisy; pohádky a g. drobnůstky, ale i dramatické, wětšj menšj prosaické powjdky neb rozpráwky a t. d.

405. Hyllos, národnj časopis poučugjcýho a obweselugjcýho obsahu. Ku prospěchu některých dobročinných založenj. wydáwaný od K. E. Rainolda, wedený (ne překlád.) od Jana Hýbla 4. w Praze v Joz. Fetterlowé z Wild. I. 1820. Prwnj půlletj Leden — Čerwen str. 208. Druhé půlletj Čerwenec — Prosynec str. 206. II. 1821. Prwnj půlletj tamže, str. 208. Wše to dohromady 78 archů s 60 obrázky. Tento od téměř 50 spisowatelů snešený spis zawjrá mnohé části z historie wlastenské i cizj, žiwoty, popsánj mjst památných gako Prahy, Plzně etc. obyčege národnj, rozpráwky mrawné i zábawné, básně lyrické (některé s hudbau), bágky, propowjdky, pohádky, wýgimky ze staršj literatury, i přewod z latiny (Poklad Plautů) a g.

406. W. R. Krameryusa a) Zlatá kniha, aneb nowý Zwěstowatel wšeho dobrého a vžitečného pro národ Slowenský, obsahugjcý neydůležitěgšj a neyprospěšněgšj k čtenj předměty gak z popsánj zemj a kragin, tak z kronyky swěta, z hystorye wěcý přirozených, nowé i neznámé staršj přjhody, práce básnjřské a giného wšeho obsahu zástoge (předměty). Djl I. a II. W Pr. 1817. 8. b) Dobrozwěst, spis k čtenj vžitečnému a kratochwilnému. W Praze 1819. 4. Předmět gest wypsánj kragin, známost přjrodných wěcj, básně a giné drobnosti. Přjspělo 18 spisowatelů swými pracemi.

407. Čechoslaw, národnj časopis pro Čechy a Morawany, wydáwán w Praze I. 1820 a 1821 wedenjm W. R. Krameryusa, I. 1822 a 1823 spoluwedenjm, a 1824-5 wedenjm F. B. Tomsy,

w 4. Obsah činj básně wážné i žertowné, půwodnj i překládané wšeho téměř druhu hymny, ódy, elegie, rozprawné, naučné, listy, idylly, satyry, popisné, bágky, pohádky, znělky aneb sonety, nápisy etc. Překlady gsau neywjce z němčiny (Schillera, Göthe a g.) ale také z angličiny (Ossian), polštiny a ruštiny, lat. a řečtiny. Prosaická wětšj část zawjrá mnohé powěsti, románky, anekdoty půwodnj: přeložené wýgimky a památnosti z wlastenské a cizj historie, popsánj wlastenských slawnostj, zwláštnjch mjst, žiwotopisy, částky zeměpisné, powjdky pro děti, zpráwy o hudebnjm uměnj, diwadle českém, akademijch, knihách neynowěgšjch, kritiky etc. Wše to welmi nestegné ceny, a často prwnj toliko pokusy spisowatelů, gichž tu sto a třidceti osm se počjtá.

408. J. L. Zieglera a) Dobroslaw aneb rozličné spisy poučugjcýho a mysl obweselugjcýho obsahu w řeči wazané a newázané. Sebral y wydal etc. Tři djly po 4 swazcých. W Praze v Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 1820 3. Podjl na tomto spisu má osmmecjtma spisatelů. Zawjrá pak básně rozličné wažného i žertowného obsahu, bágky, nápisy a hřičky, powjdky a giné drobnůstky i některé diwadelnj hry; dále starobylosti, wýgimky z hist. cesty, žiwotopisy učených neb ginak znamenitých Čechu. b) Milozor, aneb rozličné spisy poučugjcýho a obweselugjcýho obsahu w řeči newázané y wázané. Sebrané a wydané od téhož Spis po různu wycházegjcý, toho obsahu, co Dobroslaw; wydáwán w Hradci Králow. 1824. 8. Inj djl. str. 186. Tento spis gest gako nástupce Dobroslawa, a gemu cele podoben obsahem. Mimo wydatele 14 giných spisowatelů zde wětšj menšj podjl má. c) Milina aneb noworočnj čtenj od téhož, nákladem J. H. Pospjšila. W Hradcy Králowé 1825. 12. str. 175. Podobného gest i tento spis obsahu, zawjrage práce dewjti spisowatelů, a sice gedno drama, rozprawy z historie a z obraznosti, básně etc.

409. Krok, wšenaučný spis, wydáwaný od J. Swatopluka Presla etc. djl I. 8. část 1. 1821. str. 160. část 2. str. 164. část 3. 1822. str. 160. část 4. 1823. str. 160. Djl II. část 1. 1824. str. 160, se 7 obrazci (kamenotiskem). v Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu. Prwnj spis, který o wědách wědeckým slohem gednati se pokusil. Zawjrá posud tyto třjdy: Gazykozpyt, krasowědu, (kamž básně počteny, neywjce časoměrné) žiwnosti, mudrctwj, děginstwo, měrstwj, přjrodnictwj, lékařstwj, posudky, zpráwy, náwěštj, powzbuzenj, žádosti, otázky etc. Posud mimo wydáwatele 16 spisowatelů na tomto spisu podjl wzalo.

410. Zwěstowatel, pracj J. Lindy, nákladem J. Frant. z Schönfeldu od Čerwence 1820 až do konce r. 1824. Mimo politické nowiny také liternj neywjce zábawná djla y některé básně obsahuge.

411. Gednánj společnosti Wlastenského Museum w Čechách Částka I. W Praze 1823. 8. str. 64. Přeložil z něm. Wácl. Hanka. Část II. 1824 str. 131. Část III. přel. Hýblem w tisku.

β. Porůznu.

412. Hystorye o hraběti Gindřichowi a šťastném synu geho, kterýžto dwakrát od smrti přepodiwně wyswobozen byl. W Holom. v J. H. 8. 1775. Na Horách Kutnách 1801 a 1805. 8.

413. Makbet, wůdce Šotského wogska. Z německé komedye w češtinu přeložený w pěti djlech a 18 smutných předstawenjch wyobrazený. W Gindřicho-Hradcy v Ign. A. Hilgartnera 1782. 8. str. 56.

414. Kupec z Venedyku (Benátek) nebo láska a přátelstwo, z něm. komedye na česko přeložený. W Gindřicho-Hradcy v J. A. Hilgartnera 1782. 8. str. 48. Tento i předešlý spis gsau wlastně z her Schakespearowých dlé něm. přeloženj wzdělané romány. (Wiz Recensj gich w Lit. Magazin 2 Stück. S. 139.)

415. Joz. Ign. Bajzy a) René mladenca prjhodi a skušenosti, které widal etc. Prešp. 1783 (?) 8. dwa djly. (slowácky) b) Weselé učinky a rečenj 1795. 8. (slowácky.)

416. Přjběh Sfwedské hraběnky. Rkp. od Sam. Čerňanského, okol. 1787, (Zlob.)

417. Vkrutný Jan Pieriere, aneb gak nešťastné můž býti diewcze skrze lásku, od Ant. Zýmy. W Praze 1787. 8. str. 16.

418. Karla z Ekartshausen Porušená práwa člowěčenstwj, aneb saudnj přjběhowé z našeho stoletj, přeložil Joz. Kawka. W Praze v Schönfelda 1787. 8. str. 88.

419. Při dobytj Budjnského zámku do zagetj křesťanského padlé, Kartigam řečené, potom Krystýna nazwané turecké slečny, řjdké a památné přjpadnosti, které w vherském gazyku P. Ign. Mésároš, w slowenském pak Michal Semian, při cýrkwi ew. Pezýnské, slowa Božjho kazatel wydal w Prešpurce 1790. 8. 26 archů str. 384 mimo dedik. we weršjch a předml.

420. Prok. Šedlwého a) Maran a Onyra, amerykánský přjběh, kterýž se stal, když čtwrtý djl swěta Ameryka nalezena byla etc. 1791. 8. w Praze, též 1808. 8. b) Czeské Amazonky, aneb děwčj bog w Čechách pod zpráwau rekyně Wlasty, podlé Hágkowy kronyky sepsáno. W Praze 1792. 8. str. 110. c) Mnislaw a Swětiwina, aneb přjběhowé prwnjch obywatelů Okořského zámku, staročeská rytjřská hystorye z XI stoletj. W Pr. 1794. 8. str. 159. 1812. d) Zazděná Slečná, aneb: Podiwné přjhody Marye z Hohenturu. Rytjřská hystorye z XIII. stoletj. W něm. od Kryst. Spisa wydaná. W Praze 1794. Druhé z cela oprawené wydánj 1798. 8. str. 88. e) Krásná Oliwie, aneb: Strašidlo v bjlé wěže, prawdiwá hystorye, na česko wyložená. W Praze 1798. 8. str. 55.

421. Ant. Borowého a) Zrcadlo pošetilostj. aneb: Nowé y staré, pěkné y daremné, prawdiwé y neprawdiwé powidačky a hystorye, gichž gest asy 400. W Praze 1792. 8. 1795. nákl. Kram. b) Zrcadlo přjkladůw k navčenj a obweselenj, aneb roz-

ličné pěkné hystorye o maudrých a pošetilých, o dobrých a zlých lidech. W Praze 1794. 8.

422. Básně o čarodègnicých. Krameryusowým nákladem. W Praze 1794. 8.

423. Wácl. Krameryusa a) Rybrcol na Krkonoských horách, aneb zakleny a wyswobozeny prync. Staročeská smyšlénka, od W. Krameryusa. W Praze 1794. 1804. str. 124. (Kylar dle Ruljka skladatel). b) Arabské pohádky, neb hystorye. Prwnj: Nuredýn Perský Prync; druhá: Abulfara kupce podiwnj přjběhowé na cestách geho. W Praze 1795. 8. c) Čarodègnice Megera, aneb Okauzleny zámek P. z Gednorožce 1795. 8. str. 144. d) Rozličné powjdačky k poučenj a k obweselenj: Pustý ostrow; Rytjř w wězenj etc. Krameryusowau pracý a nákladem. W Praze 1808. 8. str. 80.

424. Rybrcál, aneb hornj duch na krkonošských horách. Powjdačky ze starých časů w 8. archúw 5 (bez mjsta a roku). (špatná orthogr. a podlý gazyk).

425. Anežka, Sycylská králowna, pěkná hystorye z někdegšjch časů, když rytjři pro dosaženj slawného gména putowali, a předivné přjhody mjwali. W Praze 1795. 1798. str. 181.

426. Žert a prawda, to gest: welmi pěkně smyšlené wtěšené hystorye a rozprawky w několika stech, kteréž se pro wyraženj mysli a pro zasmánj, časem y také pro wybraušenj rozumu dobře užjwati mohau. W Praze 1796. 8. gakožto druhý djl k Zrcadlu Pošetilostj str. 246.

427. Přjběhowé Telemacha, syna Ulyssowa. (Od Joz. Gawůrka) 1796 str. 425, II. djl 1797. 8. str. 447. Lepšj přeloženj gest L. Zieglera dwa djly. I. r. 1814. II. 1815. W Praze prwnj djl str. 348, druhý 280.

428. Skalnj duchowé, aneb: Prawdiwé přjhody Giřjho, chudého nádennjka, pak nenadále obohaceného Barona z Bjlenbachu. W Praze 1798. 8. str. 102.

429. Ferdinand a Kalista, Španyelská hystorye, kteráž truchliwé a podiwné přjhody po zemi y po moři wyprawuge. W Praze 1799. 8.

430. Zdeněk ze Zásmuku s swými towaryši, aneb: Rytjři w Blanickém wrchu zawřenj. Staročeská rozprawka, w Praze 1799. 8. str. 117. Po druhé 1818 w Praze.

431. J. Ruljka a) Wesely Kubjček, aneb w horách Kašparských zakleny dudák. Hystorycký přjběh pro wyraženj mysli, sepsaný etc. W Praze 1799. 8. b) Boženka, weselého Kubjčka manželka. Wydal ku poctiwosti všlechtilých děwčat českých etc. W Praze 1799. 8. 1802. 8. w Hrab. děd. str. 71.

432. Zaklinač duchů, aneb podiwné přjhody z austnjch a pjsebnjch oznámenj, pilně shromážděné skrze Wawřince Flamenberga. W Hoře Kutné 1799. 8.

433. J. Negedlého a) Plzenštj rytjři, aneb: odplata vdatnosti. Staročeské podiwné přjhody. W Praze 1799. 8. Změněné

poněkud od W. R. Krameryusa 1814. 8. str. 112. b) Numa Pompilius, z franc. Floriana přel. W Praze 1808. 12.

434. Hrabě Rožmberk, wlastenský rytjřský přjběh, kterýž se stal w Čechách ku koncy Šwedské wálky. W Pr. 1800. 8. 1810. 8. str. 184. *nell. Klam.*

435. Alonzo a Kora, amerykánský přjběh z někdegšjch časů, když tento čtwtý djl swěta wynalezen byl. W Pr. 1800. 8.

436. Harfenjk, powjdánj z předešlých časůw, z něm. na českau řeč přeloženo od F. Krieglera. Na Horách Kutnách 1800. 8.

437. Wěž Maryánky, přjběh rytjřů. W Praze 1803. 8.

438. Neznámá Panj, přjběh Turecký, aneb mnohé neštěstj táhne za sebau dobrý konec. Z něm. přeloženo. 1803. 8. na Horách Kutnách v Fr. Kerce 4 archy, (páchne němčinau).

439. Atala, neb láska dwau diwochů na paušti, z franc. Chateaubrianda, (přel. od J. J.) 1805. 12. str. 144.

440. Tonutj na moři a osudowé pana setnjka gmenem Viaud. W Hradcy Králowé v Fr. Baučka 1808. 8. str. 126. Ty přjhody Francauz Viaud, gehož potkaly, r. 1769 do tisku dal; z franc. do němčiny, a z něm. do češtiny přeloženy otrocky, newylaučenjm ani artikulůw.

441. Nowé krátké a dlauhé zbožj, neb kratochwjlné powjdačky, pro obweselenj mysli a vkrácenj času wydané (bez r. i mjsta) w 8. str. 64. Gsau to některé anekdoty z Vade mecum, w špatné češtině.

442. Starožitné a paměti hodné weselé popsánj, aneb: Ženský kalendář, w kterém gest k nalezenj wšecko, co gen z cela k zdánj hwězdářskému patřiti může. Sepsaný od doktora a včitele vměnj hwězdářského Bazališka Panteonolewskýho. (bez mjsta) 1809. 8. str. 23. pauze žertowný spisek (ze staršjho přetištěný).

443. Kramář w pastech a wochličkách obchod wedaucý (od Šipša) z něm. přeloženo. Na Horách Kutnách 1811. 8.

444. W. R. Krameryusa a) Ildegert, po neywětšjm neštěstj šťastný Angličan, robinsonada. W Praze 1815. (předělána). b) Přjhody Pryncezky z Pontje, wytažená hystorye z knihy od Panj z Gomec sepsané. W Praze 1815. 8. str. 64. c) Nowé léto anebo odplata dobročinnosti. Obraz wenkowský. W Hradci Král. v J. Pospjšila 12. 1825. str. 21. d) Wolenj manžela aneb zewnitřnj krása klame. Přjkladný přjběh pro krásenky české. Tamže 1825. 12. str. 21. e) Polybius aneb dobrá mysl se neztratj. Žertowný přjběh pro spanilé Češky. Tamže.

445. Španyelská rekyně Leonora z Waleska. 1814.

446. Wilibald z Aichstatu a Amalia z Werboku. Wýborný přjkladowé wěrnosti, stálosti a vdatnosti. od J. Šmitta. W Hradcy Král. 1814. 8. str. 71.

447. Ladislaw a Eleonora nebo Přjběhowé welmi šťastných a blažených, pak po 3 leta welmi nešťastných.. manželů, od J. Šmitta. Na Horách Kutnách 8. 1814.

448. Přjhody Bianky Kapelly etc. přel. z wlaského od Fr. Beera. 12. W Praze 1817. str. 108.

449. Genowefa, krásný a pohnutédlný přjběh starožitnosti, w nowè wyprawowán pro wšecky dobré lidi zwlášt pro matky a djtky, od Joz. Hradeckého. W Praze 1818. 8. str. 128. Giné přeloženj též knihy wyšlo s nápisem: Genowefa, podiwnj přjběhowé rozené wéwodkyně z Brabantu a prowdané hraběnky z Wjtězomjrowa, od Leop. Wiršinka v Joz. Fetterl. z Wildenbrunu 1818. 12. a 1824. 12. str. 156.

450. Záře nad pohanstwem, nebo Wáclaw a Boleslaw. Wyobrazenj z dáwnowěkosti wlastenské od Joz. Lindy. W Praze 1818. 8. str. 196. (půwodnj.)

451. Tom. Kubelky a) Gitka, hraběnka z Toggenburgu. Prawdiwý přjběh z 12 stoletj w Praze 1819. 8. b) Prawjsko (prawidélko), kterak Gindřich z Dubjnowa k poznánj Boha přišel. W Praze 1819. 8. (Z němčiny Heinrich von Eichenfels od Schmidta.) c) Hyrlanda, wéwodkyně z Bretaně, aneb: Tak wjtězý ctnost a newinnost. Přjběh přjkladný a pohnutliwý ze starožitnosti pro mladé y staré. Nákladem J. Pospjšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 172. d) Newjn(?) aneb následky z newědomosti. Přjběh těšitelný. W Praze 1825. w arcib. tiskárně 8. str. 96.

452. Jana Hýbla a) Mladšj Speelhofen, robinsonada přel. W Gindřichowě Hradcy 1819. 8. b) Nešťastná Zuzanka, aneb strašliwé následky, malé nepatrné poklisky. Wšem newinným děwčatům k powáženj a wýstraze wydané 1819. 8. c) Rozličnj přjběhowé k užitečnému a obweselugjcýmu čtenj sebranj. 1819. 8. d) Poučné a kratochwilné hystorye o strašidlech. ze spisu pod názwem Rozmanitosti wytažené, a znowa do tisku dané 1820. e) Obweselenjčko, snešeno od J. Hýbla a Tom. Kubelky. 1820. 8. (z kalendářů tollerancý Hýblowých.)

453. Obleženj Rošelské z franc. (Panj Genlis) přeloženo od Jana Štěpána. W Pjsku. 8. 1820. 2 djly. w 4 odděleních I. str. 264. II. str. 294.

454. W časopisech a) W Rozmanitostech nalézá se na 66 powjdek neywjce z něm. přeložených, pak menšj rozprawky neb anekdoty (13), hry w zástawy, wtipné rozprawky a přjpowědi, mrawná naučenj, kunštowné (umělé) kausky etc. b) w Hlasateli 51 powjdek neywjce přeložených, mezi nimiž (z fran. Floriana a Marmontela a g.), rozličné anekdoty, rozmlauwánj mezi mrtwými (W. Neged.), hra w šachy a g. Wůbec wšecky podobné zbjrky na welikém djle powjdky menšj neywjce owšem z něm. přeložené obsahugj.

455. Zbjrka paměti hodných přjhod. Swazek I. W Pjsku 1821. 8. str. 156.

456. Láska a wděčnost swědomj, dwa přjběhowé od Lafontaina. W Praze 1821. od J. W. Hübnera a J. Lehkého.

457. Izydor, sedlák Lhotský. Wšlechtilý přjběh pro lid wenkowský y městský. Sepsaný od Joz. Hubra, faráře w Ebers-

bergu a Jozefem Megstřjkem, děkanem Swětelským w češtinu uwedený. W Praze v Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. I. djl 1821. str. 253. II. djl 1822. str. 302.

458. J. W. Hübnera a) Nalezenj ostrowa Madéry, aneb zkušenost starých gest předce maudřegšj, nežli láska mladých srdcý. 8. 1821. etc. od A. Lafontaina, w češtinu uwedeno. W Praze 1822. str. 67. w 8. b) Lehkomyslnost klestj cestu k nešťěstj, prawdiwý přjběh, zčeštěný. W Praze 1822. 8. str. 47.

459. Jana Josefa Charwáta a) Kleona newěsta gednoho, choti druhého. W Praze w Sommrowské impressj 1823. 12. str. 66. b) Přjhody Pana Žampųtářę, od neho samého wyprawowané a sebrané. W Praze 1824, v Mart. Neureutra 8. str. 50. z něm. Münchhausen. c) Blahoslaw, aneb: kdo swět zkusyl, něco wj, 8. w Praze 1824.

460. Fr. Boh. Tomsy a) Garé fialky aneb Přjběhowé a powjdky z dáwných y nyněgšjch wěků. W Hradcy Král. 1823. 8. str. 102. b) Alfonzo a Almědon a Karanğho a Lelanğa dwa přjběhowé z dáwnowěkosti (přel.) w Hradcy Král. 1825. 12. str. 36. v J. Pospjšila. c) Romantycké Powjdky z minulých y nyněgšjch času, tamže 1825. 12. str. 212.

461. Ctnost wede k prawému štěstj, aneb: Krásu přewyšuge ctnost. Oprawdiwý přjběh k wšlechtěnj a obweselenj srdce. Wydaný od Matěge Domínyka Matěky etc. W Praze v Joz. Fetterl. z Wild. 1824. str. 91 w 8.

462. Konwalinky aneb Sbjrka půwodnjch romantických powjdek z starobylých i nowěgšjch časů, od Jana Gindř. Marką. Swaz. I. W Praze 1824 u J. Fetterlowé z Wild. 8. str. 131.

463. Oběť, powjdka z dáwnowěkosti české, od Wenc. Sw. Nowotného. W Praze 1824 u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu, w mal. 16. str. 108.

464. J. P. Sušického a) Šlepěge lwowá anebo následky žarliwosti. Wýchodnj wyprawowánj. W Hradcy Král. 1825. 12. v J. Pospjšila, str. 22. b) Wychowanec lásky. Hyšpanská nowotinka (novella) tamže.

465. J. M. Ludwjka a) Wěrná Ryzka, aneb Stálost lásky. Dárek krásenkám Českým od J. M. L. W Hradcy Král. b) Lafontainůw Romulus, prwnj král Řjmský tamž. (w tisku).

466. Jan Bohomysl, půwodnj mrawná powjdka od Ant. Alex. Swihljka. W Praze u A. Strašírypky 1825. 8.

467. Růženka z Gedlowa, dle Sfmida od Joz. Wotýpky. W Praze 1825 u Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu. 8.

468. Šerafka. Dárek dcerkám městkým od Dobrowlastky (M. A.) w ~~tisku~~

469. Panna gezernj báseň w 6 zpěwjch z angl. Waltera Skotta od Čelakowského. ~~[illegible]~~

e. Řjmská a řecká literatura.

470. Einige Übersetzungen von Schülern der Dichtkunst an der hohen Schule zu Prag herausgegeben, als sie zum ersten-

mal öffentlich geprüfet wurden, im J. 1775. Prag bei J. F. v. Schönfeld 8. Item, als sie zum zweitenmal öffentlich geprüfet wurden, ib. 1775. 8. W prwnj knjžečce gest: I. Ecloga Virg. lat. něm. a česky. W druhé pak: 4, 5 a 6 Ecloga Virg. a I. Elegię Tibullowa.

471. Quint. Curtius, do češtiny přeložený od Cippeliusa 1782 w Rkp. u Prof. J. Negedlého.

472. W časopisech a) W Hlasateli: α) Cicerona Anekdota o Scipionu Nasicowi a basnjři Euniowi I. 91. Podiwný sen ib. 92. (Weles.) Podwod Pythia od J. Negedleho ib. 93. Y nepřjteli wjru sljbenau naplniti, od téhož ib. 95. β) z Tit. Livia Bog mezi Horaciemi a Curiaciemi I. 97. od téhož γ) Corn. Nep. od J. Rautenkrance Milciades I. 421. Themistokles II. 384. Aristides III. 435. Pausanias ib. 439. Cimon IV. 409. δ) Luciana Rozml. mezi Terpsionem a Plutonem I. 103. mezi Diogenem a Alex. od J. Zieglera 105. Timon od J. Jungm. ib. 249. Tychyades a Filokles, od J. Neged. 593. Lodj aneb žádosti J. N. II. 252. Alex. Hannibal, Scipio a Minos II. 431. Přjwoz J. N. III. 130. O marnosti krásy (J. J.) ib. 476. Diogenes a Pollux (J. J.) III. 643. ε) Theokritowa Idyll. 21nj, rybáři J. N. I. 625. 11tá ib. 628. ζ) Sappho horljcj od J. Rautenkrance. II. 359. g) od Rožnaye některé pjsně z Anakreona II. 632 a 380. Mimnermowa na lásku 578. Bionowo nařjkánj II. 571. b) We Wjd. Listech a Nowinách as 10 ód Horáciowých přeloženo Kinským a Rautenkrancem; dwě heroidy Owidiowy Ant. Markem; satyr Horáciowych prwnj kniha celá a dwě z druhé knihy, od Zieglera přjzwučným hexam.; Lukiana rozml. dwoge, a dwě selanky z Theokrita, od Kinského. c) W Čechoslawu: z Curtia od Kočjho (1821. čjsl. 58) z Horáce 1 óda od J. J. (1822. 9) z Catulla na smrt wrabce od Štěpničky (14) od giného časoměrně (16). Z Tibulla tauha po mjru od Kočjho (53). Z Livia wýgimek: Bog Horaciůw a Curaciůw od G. Zeithammera. Catonis disticha wydané od W. Pohana. Oda Anakreonta, (1822. 2) a z anthologie řecké (14) od Šjra. d) W Hyllosu: Ak. Plauta weselohra o pokladu w V gedn. přel. od J. Teichla etc. 1821). num. 24-6. e) W Kroku. Heroida Owid. (Leander k Heře) od A. Marka. Wypsánj bauře z Aen. Virg. od W. Swobody. Selanka Virg. (Menalcas a Mopsus) od Šjra, ostatnjch dewět w Rkp. Některé nápisy z Martiala od Čelakowského. Dwě selanky Theokritowy (2 a 3) od Šaffařjka, (wše to časoměrně).

473. Homerowa Iliada. Zpěw prwnj, od J. Negedlého, w Praze 1801. 4. str. X. a 37. Týž zpěw přeložil G. Palkowič w Múze swé, a Puchmayer z části w Básnj V. sw. Prof. Liška geště w Rkp. konečně slowácky Holý (1824).

474. Pjsně Anakreonowy z řec. přel. s přjdawkem některých giných básnj od Sam. Rožnaye. W Praze 1812. 12. str. 94.

475. Tabule Kebesa Tebánského t. g. wtipné a wčitečné wyobrazenj prawé maudrosti a šťastného žiwota. Z řeckého

přeložené od Wácl. Karafiáta, kazatele w Morawě. W Praze 1824 v Mart. Neureutra. 12. str. 46.

476. Jana Holého a) Rozličné básně hrďinské, elegiacké a lirické z Wirgilia, Teokrita, Homéra, Owidia, Tirtea a Horáce. Preložené s predstawenú Prosodiú. W Trnawe v Gana Krst. Gelinka 1824. 8. str. L. a 85. b) Téhož Aeneida Virgiliowa w slowenském nářečj tiskne se w Trnawě.

477. Wýbor ze spisowatelů řeckých. Přel. od Fr. Šjra. Gest wlastně I. djl chrest. řecké na gymn. čjtané. Tiskno se w Gičjně.

478. Lucianowa Rozml. Inj djl Rkp. str. 118 od Ign. Hágka.

479. O básnictwj, z Horáce, přel. časoměrně od S. Macháčka, s poznamenánjmi latinskými Rkp.

C. Historie.

a. Politická.

α. Tištěná.

480. Uwedenj krátké k wšeobecným přjběhům starých y nowých časů. Djl I nj. Přjběhowé lidu Židowského. W Praze v sw. Kljmenta skrze Jana Ad. Hagen faktora 1776. 8.

481. Max. Šimka krátký weytah wšeobecné historie swěta. 1778. we Wjdni.

482. Přjběhy Baworské wogny o poslaupnost po smrti posledujho wolence Max. Josefa od 30. Pros. 1777 až do 13. Máge 1779. (z něm.) Prwnj toliko arch wyšel, ostatek smrtj wydawatele přerušen. (Kopitar).

483. Traktát neb snešenj o pokogi mezi G. C. M. Cjsařownau.. Maryj Thereczij a G. K. M. králem Prušanů etc. stwrzeno w Těšině 13. Máge 1779. W Praze v J. Joz. Grebla str. 40.

484. Ottona Steinbacha z Kranichsteina malá kronyka o Markrabstwj Morawském pro mládež škol Normálnjch. W Praze v Jana Fr. z Schönfeldu 1783. 8.

485. a) Krátký weypis pětileté wogny židowské a celé zkázy města Geruzalému dle židowských běhů spisowatele Joz. Flawiusa w czeském gazyku na swětlo wydaný od Joz. Prokopa. We Wjdni v Joz. z Baumeisteru 1786. 8. b) Giné wypsánj zkázy Geruzalémské od Pawla Šrámka w Rkp. u Pr. Palkowiče. (w. Tab. Poe. IV. 27.)

486. Kratičké hystorycké wypsánj, knjžat a králů Vherských, od neydáwněgšjch až do přjtomných časů, z hodnowěrných hyst. pjsem včiněné a w slowenském gazyku pracý Michala Semiana etc. wydané. W Prošp. v Fr. A. Paczka 1786. str. 226 a regstřjk.

487. Weytah listownjho dopisowánj mezy Řjmským Cjsařským a francauským dworem 8. (1789. ?)

488. Rozmlauwánj Jozefa II. s Matěgem Korwjnem 1790. 8.

489. Oprawdowý přjběh o král. české korunė, a obšjrná zpráwa o Ceremonyjch při korunowánj G. K. M. w Čechách s illuminyrowaným wyobrazenjm této koruny. W Praze v J. F. z Schönfeldu 1790. 8. listy 4.

490. Popsánj obyčegů při korunowánj králů českých podle nařjzenj C. a K. Karla Čtwrtého, které nynj dle dworského poručenj při korunowánj Leopolda II. dne 1. Zářj 1791. na wětšjm djle pozorowáni budau. Sepsáni od J. J. Taudlera w 8. s Obrazem Leop.

491. Nowá kronyka czeská, w kteréž přjběhy obywatelůw země české od počátku až do nynėgšjch časů wyprawuge Fr. Mart. Pelcel etc. W Praze 8. I. djl 1791. str. 452. II. 1792. str. 477. III. 1796. str. 496. IV. djl (o Husitské wogně) w Rkp. Třetj djl gde až do r. 1378. Tato česká kronyka gest mnohem obšjrnėgšj, důkladnėgšj, pořádnėgšj, a k čtenj utėšenėgšj než německá téhož Pelcla.

492. Alše Pařjzka a) O swobodė a rownosti mėstské, gaká gest, a co z nj pocházý mezy Francauzy. W Praze 1793. 8. b) Biblické wypsánj nynė šjch přjběhů. W Praze 1814. 8.

493. M. W. Krameryusa a) Přežalostné nowiny o nešťastném Ludwjkowi XVI. králi Franském, a o geho katowýma rukama odprawenj. W Praze 1793. 4. b) Náležité wypsánj vkrutné smrti, kterauž Marye Antonia králowna Franc. podstaupiti musyla. W Praze 1793. 4.

494. Z Gi říjho Papánka historie gentis slavicae wýtah wydal G. Fandli (slowáckým dialektem) 1793. 8.

495. Jana Ruljka a) Welmi vžitečná historie o slowútném národu českém. W Praze 1793. 8. str. 80. b) Kalendář historický obsahugjcý krátké poznamenánj wšech proměn, přjběhů wálek neyw. nařjzenj etc. gak w král. českém tak y na djle w giných národech a zemjch zběhlých. Pět djlů s přjdawkem k pátému djlu. W Praze I. 1797. str. 276. II. 1798. str. 211. III. 1800. str. 259. IV. 1803. str, 208. V. 1806. str. 116. a regstř. 20 listů. Přjdawek 1810. Může powažowán býti gakožto pokračowánj Kal. hist. Weleslawjnowa, ačkoli w ceně menšj.

496. Hystorye o Americe, vkazugjcý kterak byla skrze Kryst. Kolumbusa wynalezena. Sepsal Lad. Bartolomeides. W Prešpurce v Webra 1794. 8. str. 169.

497. J. Rautenkrance a) Slowo prawé wšem národům Ewropským. W Praze 1795. b) List obrancům českým s dwěma poznamenánjmi. W Kutné Hoře 1808. c) Prowolánj k národu českému, w Praze 1809. 8. d) Modlitby za požehnánj c. k. wogska, s pjsnj wogenskau. W Kutné Hoře 1809. 8.

498. Tma we dne gako w nocy na rozumu lidském w národu francauzském včiněna po wšem swětė rozhlašená. Od Fr. Wawáka. W Praze 1796. 8. str. 99.

499. Wěrné představenj zběhu, který Francauzské wyslanstwj s wywěšeným trogbarewným praporcem dne 13. Dubna 1798 we Wjdni způsobilo. Od očitého swědka. 8. 1798.

500. Prohlášenj o sgednocenj Šweycarůw. Od B. Dlabače. 1779.

501. Cytedlnost wěrného Čecha při šťastně opět počaté wálce 1799. 8. 1 arch.

502. Wzbuzowánj k českému pluku. 1800.

503. Gest pokog! W Praze 1801.

504. Hystorické wypsánj, kterak čtwrtý djl swěta, Amerika, od Kolumbusa wynalezen byl. W rozmlauwánjch přednešeno od W. Krameryusa. W Praze 1803. 8.

505. Notule, které od dworů Rakauského, Ruského a Francauzského předloženy byly 1805. v Fr. z Schönfeldu.

506. Kdo se prwé do koho dal, důmli Rakauský, či Francauzský? Z něm. od Fr. Tomsy 1805.

507. Sebránj wšech akt o změně trůnu Španyelského. Oddělenj I. (W Praze) 1808. 8. str. 92. Odděl. II. w Germanii 1808. 8. str. 66.

508. Weytah listownjho dopisowánj mezy Řjmským a Cýs. Francauzským dworem. 8. (w Praze 1808.) str. 76.

509. Gundelfingera Rozmlauwánj rakausk. bogownjků 1809.

510. Kronyka neynowěgšj, a wěrná poselkyně starého a nowého národu českého od F. Pabsta (přeloženjm J. Hýbla) wydaná, 3 djly. W Praze 1809-1812.

511. W časopisech a) W Hlasateli α) Dobytj Mexika a Peru 3. djl. β) Wogna sw. na wýchodu od W. Negedlého, tamž. b) W Dobroslawu: Mauřané (Maurowé) we Španyeljch od Lehkého přel. (swaz. 4.)

512. Udatnost slawného českého národu, podlé wlastenské historie horliwým obrancům českým a wšem ostatnjm kraganům představená. W Praze 1809. 8.

513. Důležitosti Španyelské přel. Tom. Kubelka. W Praze I. djl 1811. 8.

514. Manifest G. M. Č. Rakauského, krále Uhersk. a Českého 1813. w 4. v J. Ferd. z Šenfeldu 1 arch.

515. Wogenské nařjzenj od 17ho Zářj 1813. w 4. 1 list. (Podepsán Karel knjže z Šwarcenberku.)

516. Smlauwa pokoge a přátelstwj mezi G. C. rakauským a králem Francauzským. W Pařjži. Přeloženjm Palkowiče 1814.

517. Listy českému kraganu o nynègšjch přjhodách psanj od E. a od B. J. D(labače) přeloženj. W Praze 1814. 8. I. oddělenj, stran 76.

518. W. Hanky a) Rhůsa krátká historie slowenských národů, přelož. W Praze 1818. 12. b) Wypsánj Rusie a gegjho wogska w Praze 1815. 8. 1½ archu.

519. Wšeobecná kronyka swěta pro školy zřjzená od W. R. Krameryusa. W Praze 1820. 8.

520. J. Zimmermanna a) Přjběhowé králowstwj českého, zběhlj za panowánj Ferdinanda I. W Praze 8. I. djl. 1820. str.

435. II. djl 1821. str. 544. mimo obsah. b) Přjběhowé králowstwj českého za panowánj Maximiliana II. W Praze 1822. 8. str. 396.

521. Slávowé praotcowé Čechů a bytedlná sýdla gegich, od J. M. Krále. W Hradci Král. 1825. 8. str. 60.

522. Porůznu a) We Wjd. Listech: Přjběhowé w Europě, w Asii, Africe, Americe a Australii událj. 1815-6. Uhry pod Řjmským panowánjm (přel. Hanka 1814). O powaze národu českého některá připomenutj z historie české (Al. Pařjzek) 1813. Čechowé w 19tém wěku. b) W Čechoslawu: Skrownj přjběhowé a pamětnosti z wlastenské a cizj historie. Zrcadlo udatnosti od Patrčky. Pomaďařowánj Slowanů w Uhřjch od K * * * přel. od Hanky 1822. 8-9.) c) W Rozmanitostech α) F. Klicpery Olga. G 13. Wywrácenj Saguntu D3. β) J. M. Ludwjka Isabella. R 8. γ) Galaše: Pohřeb Karla V. R 34. Historické drobnůstky R 76. δ) Autěk Francauzů z Rus A 3, d) W Přjteli Mládeže: Děgopis český IV 92.

β) W Rukopisu.

523. Josefa Gallaše a) Gádro Morawských přjběhůw. b) Miscellanea ad historiam patriae (Moraviae) (česky.)

524. Tom. Kubelky a) Pamětnosti w čas panowánj slaw. Cýsařowny Marye Therezye a tehdegšj sedmiletá wálka. b) Panowánj Josefa II. wšecky proměny a wálka Turecká; též panowánj Leop. II. s počátkem franc. wogny. c) Pametnj děgowé 30 leté wálky, a djly. d) Francauzská wálka se wzhledem na naši wlast. 4 djly.

b. Cesty a wypsánj zemj.

525. Cesta z Mozkwy do Czjny, kterauž s Ruským wyslancem Isbrandem skrze kraginy Ustyku, Taursko a Mogolskau Tataryi šťastně wykonal Giřj z Drahowa, čech a rytjř wznešený L. P. 1693. Po česku z lat. wyložena a wydaná od J. Ruljka. W Praze 1800. 8. str. 79.

526. Wácl. Krameryusa a) Jana Smita, kapitána Anglického, prawdiwé přjhody po cestách, kteréž wykonal w čtyřech djlech swěta, při čemž se také gako summownj wypsánj rozličných kragin, národů, náboženstwj, obyčegů a t. d. nalézá, po česku wyložené. W Praze 1798. 8. str. 88. b) (Prwnj djl Indie). Hystorycké wypsánj welikého Mogolského Cýsařstwj w druhém djlu swěta Azyi, při čemž se rozličnj národowé, mrawowé, obyčogowé, zwyklosti, práwa a náboženstwj gegich, gakož y giné mnohé paměti hodné wěcy připomjnagj. W Praze 1803. 8. str. 192. c) Druhý djl Indye, to gest, Hystorycké wypsánj mnohých králowstwj a kragin, genž na druhém Indickém polaunostrowě w Azyi ležj, při čemž se také rozličnj národowé, powahy, mrawowé, obyčegowé, zwyklosti, práwa, walečnj řádowé a náboženstwj gegich etc. připomjnagj pracý a nákladem Krameryus. W Praze 1804. 8. stran 192. d) Cesta do Arabie, a do země

swaté, ginak Paslestyny, w kteréž se wšecka mjsta swatá, obywatelé, gegich powahy, mrawowé, obyčegowé, řádowé a nábožénstwj, gakož y giné mnohé paměti hodné wěcy wedle uloženého pořádku wypisugj. Nynj poprwé wydané pracý a nákladem Kram. W Praze 1804. 8. str. 200.

527. Zpráwa o pátém djlu swěta, Australie nazwaném, na polednjm moři mezi Azyj a Amerikau ležjcým, nalézá se w Krameryusowé knjze: Přjtel lidu etc. (num. 398.)

528. Způsoby, mrawy a mjněnj Činů a Kočinčinů, s podotknutjm zemského řjzenj a náboženstwj gegich, nákladem Krameryusowých dědiců. W Praze 1810. 8. str. 230.

529. Bertholda, Angličana znamenitého přjhody přepodiwné w 8.

530. W. R. Krameryusa a) Zbjrka cest po moři, pro obecný lid, dwa djly. W Praze 1812. 8. b) Obšjrné wypsánj ostrowa sw. Heleny. W Praze 1815. 8.

531. Kolumbus, aneb wynalezenj západnj Indye.. od J. H. Kampe etc. přel. od Jana Gegůže Inj djl. W B. Bystřjcy. 1825. str. 229.

532. W časopisech a) W Hlasateli α) Podiwné přjhody čtýr Ruských plawců na pustém ostrowě Špicberku od Jana Negedlého I. 185. β) Cesta do Špicberku od Nowé země. II. 3. γ) O Kamčadaljch IV. 613. δ) Hlawnj powaha a wypsánj prwnjch Amerykánů. III. 280. b) W Rozmanitostech α) Něco o wlaské zemi, J. 58. od J. Hýbla. Kostel swat. Petra w Řjmě C 54. β) Hrůza pustiny, M 71. od Ludwjka. γ) Wynalezenj ostrowa etc. od Galaše J 23. δ) Sedm diwů swěta B 69. c) W Přjt. Mlád. Krátký zeměpis J. Jawornický II. 93. V. 48.

c. Mjstopisné.

533. Stoletnj památka welikého moru 1680, kterauž slawný Magistrat 1780 na swatém poli slawně obnowil. str. 22. (w Praze.)

534. Prwnj zlatý a střjbrný obraz města Králowé Hradce nad Labem t. g. třpytjcý se památky starobylnými přjhodami: od založenj města, wštjpenj zde wjry Krystowé, kostelů, oltářů klášterů a t. d. až do bludu Husytského etc. od Franc. de Paula Šwendy. W Hradcy Králowé 1799. Pjsmem Alžběty Tybély, str. 162. mimo regst. Druhý železný obraz etc. od bludu Husytského až do wěku sedmnáctého w pěti Rozdjlech. I. rozdjl. (od 1419. do 1500) ib. 1800. 8. str. 254. II. od r. 1500-1540. ib. 1802. str. 265. III. od r. 1541-1576. ib. 1803. str. 258. IV. od r. 1577-1595. ib. 1804. str. 253. V. od r. 1596-1618. ib. 1804. str. 232. mimo registry. Třetj měděnný obraz. Rozdjl I. od roku 1619-1636. (ib. 1807. stran 280. Rozdjl II. od r. 1637-1664. ib. 1808. stran 272. Rozdjl III. od 1665-1680. ib. pjsmem Frant. Pospjšila 1811. 8. str. 160. Rozd. IV. od 1681-1705. ib. 1812. str. 162. mimo regstř. etc. a čtwrtý hliněný obraz t. g. od proměny králowstwj česk. a ztenčenj města pewnostj ohraženého

w běhu wěku 18 stoletj. Rozd. I. od 1706-1734. ib. 1813. str. 183. Rozd. II. od 1734-1762. ib. 1814. str. 210. Rozd. III. od 1762-1780. ib. 1814. 8. str. 208. Rozd. IV. od 1781-1790. ib. 1817. 8. str. 104. regst. Wšecko djlo skonal r. 1818. s patnáctým djlcem. Gsau to wýborné zbjrky pro budaucýho historiografa. Roku wšak 1814. 24. Srpna shořeli předešlé exempláře, a tudy giž nynj celé djlo welmi řjdko k dostánj.

535. Ruljka (Jana) Památky kláštera Sedleckého. Na Horách Kutnách 1807. 8.

536. Letopisowé Krupínštj, to gest: Wypsánj přjběhů w swob. a král. městě Krupině od starobylých časů až XIX stoletj zběhlých etc. pracý a nákladem Ondřege Braxatorysa. W Prešpurku pjsmem Šim. P. Webra 1810. 8. str. 99.

537. Paměti Plzenské od Wogt. Sedláčka. W Plzni 1821. 8. (Zawjrá některé pjsně přjležitostné.)

538. Kronyka Mlado-Boleslawská od přjštj Čechů do země české až do nyněgšjch časů pomocý rukopisů y giných spisů a pamětj podlé let prowedená s některými na mjstech swých poznamenanjmi pracý Frant. Nowotnýho z Luže etc. W Praze 8. wět. u Jozefy Fetterlowé z Wild. 1822. str. 308. Kniha wěcj i slohem znamenitá.

539. Krátké wypsánj ohně w k. hornjm městě Kutné Hoře dne 9. Mágo 1823. etc. W Hradcy. Král. 8. str. 23.

540. W časopisech a) w Rozmanitostech zwláštnj slawnost w Třebechowicých od Wendeljna Duška J 3. b) W Čechoslawu: chrám Betlemský, Gezerka, Tetjn od Zimmermanna.

541. Kronyka o Beraunė od J. Seidla Rkp.

542. Jos. Gallaše a) Památky města Hranic. b) Památky o pustých rytjřských hradech. Rkp.

d. Rodopisy.

543. We Wjd. List. 1816. Genealogické poznamenánj domu Rakauského, Ruského, Tureckého a Baworského. (Porowney žiwotopisy zde dolegi.)

e. Žiwoto- a osobopisy.

544. Martina Laučka Wypsánj žiwota wýborně učeného a slawného muže Gottharda Dobšinského a Lewočského někdy rektora (w. Tab. Poez. II. 76. okolo 1774?)

545. W. M. Krameryusa a) Kniha Jozefowa, sepsaná od gistého spatřugjcýho 18té stoletj, djlem stalé wěcy, djlem proroctwj. Na způsob biblj. W Praze u Rosenmüllerských dědiců. 1784. 8. str. 68. Gest z něm. b) Laudonůw žiwot, a geho hrdinštj činowé s čistým geho wyobrazenjm přel. w Praze 1789. 8. c) Kšafft aneb posledng wůle G. C. M. Jozefa II. w domácým gazyku wyložený. 8. 1790. d) Wypsánj smrti M. A. králowny Francauzské. W Praze 1793. 8.

546. Pamětný slaup, který neyg. a neymocněgšjmu knjžeti a P. Jozefowi IImu. S. Něm. Řjše Cjsaři, uherské, české etc.

kragin králi . . při dni Joz. wyzdwihli geho w časné smrti památku smutně sobě připomjnagjcý wěrnj poddanj 1790. od Paw. Šramka w Rkp. 8. str. 34. (Zdá se, že we werš.; w. Tab. Poe. IV. 28.)

547. Modlitba Jozefa II. za swûg lid. W Praze 1790. 8. Posleduj slowa Joz. II. 1790. 8.

548. Karla Tháma a) Popsánj žiwota Jozefa II. slawné paměti. Přel. W Praze 8. 1790. b) Truchljcý Přirozenost, když Rakaus ozdoba a náděge, Alžběta dobrotiwá zesnula. Přeložené z něm. prof. Wencela.

549. Wěnec pocty na wěčnau památku zemřelému Gedeonowi Panu z Laudonu, kr. polnjmu Maršalkowi sebraný od geho ctitele A-l-ra od W. Kram. W Praze 1790.

550. Žiwot Martina Lutera od Ondřege Pěchého. W Bystřicy. 1791. 8. str. 40.

551. J. Ruljka a) Žiwot Ludwjka XVI. krále francauzského s obrázkem geho, a co se za panowánj geho w zemi francauzské zběhlo, podlé německého wydánj sepsaný. W Praze 1793. 8. b) Wěnec pocty ku poctiwosti W. P. Joz. Kostleckého, faráře w Aunětických od J. Ruljka. 1799. c) Náležitá zpráwa o slawném pohřebnjm průwodu, při kterémž tělo G. Sw. oslaweného Papeže Pia VI. při swém z Walencye přiwezenj u brány del Popolo přigato, a do Watykánu etc. přeneseno bylo. Pak o slawnosti, kterauž držel Pius VII. etc. 1802. w Praze u Fr. Geřábka. d) Pia VI. Řjmského Papeže cesta z Řjma do Wjdně, města hlawnjho w Rakausých, a odtud potom skrze Bawory a Tyroly do Benátek etc. w kteréž se také krátké wypsánj geho žiwota s některými připadnostmi času toho nalézá přel. W Praze 1803. 8. str. 79. e) Náležité wypsánj hrobů králowských a knjžecých w kostele Pražském sw. Wjta s přiloženým pohřebnjm průwodem Marye Amalie owdowělé Wýwodowé Parmazanské a Arcykn. Rak. 1804. 8. str. 25. f) Histor. Wypsánj rodu Panůw Krušinůw z Šwamb. 1806. 8. w Pr. g) Galleryc aneb wyobrazenost neyslowútněgšjch a neyznamenitěgšjch Osob země české spolu s wypsánjm důležitých, zwláštnjch pamětnjch wěcý, genž se za časů starobylých, tak y pozdněgšjch zběhly. Sebraná z kronykářů českých, a wyhotowená w něm. gazyku od Joz. Šiffnera; w český přeložil J. Ruljk. W Praze 8. I. a II. djl 1804. III. djl 1806. IV. 1809. V. 1810. ? Obsah djlu I. Pogitj Slowanů. Libuše. Wlasta. Bohowé Slowanštj. Hostiwjt. Drahomjra. Břetislaw. Přimda zámek. Kosmas. II. Klášter Sedlecký. Přemysl Ottokar. Záwiš z Rozenberga. Král Wáclaw. Jarosl. Sternberg. Alžběta králowna. Genstein Arcib. Twrz Karlštein. III. Hus. Jeronym. Žižka. Prokop. Giřj. Rokycana. IV. Giřj Popel z Lobkowic. Daliborka wěž. Anna králowna. Sixt z Ottersdorfu. Prychta, (bjlá Panj z Gind. Hradce). Wiljm z Rozenb. Hagek z Libočan. W. Wrat. z Mitrowic. Boh. z Lobkowic. V. Slawata. Harant. Wogt. z Waldšteyna. Giřj Plachý. Turnýr w Čechách. Galaš. Ant. Fr. z Sporku. Židé w Čechách.

552. Padesátiletá památka za příčinau wěrně od Wáclawa Raytolara we wsy Nebušicých konaneho rychtářského auřadu od Boh. Dlabače. 1793. 4. str. 16. Porowney zpěw na W. Roytatalara. 1793. num. 179.

553. Obraz Františka II. w lapidárnjm pjsmě z něm. Charakterzüge etc. od J. Rautenkrance. 1798. 4. 1 arch.

554. Haukensteina lapidárnj epigrafy na Arciwéwodu Karla, česky a latinsky. Wjdeň 1802. 4.

555. Žiwot Mahomedůw od J. Hýbla. W Praze 1804.

556. Maur. Augusta hrab. Beňowského památné přjhody na wětšjm djle od něho samého sepsané, we wýtah pak uwedené a přeložené od Sim. Czerňauského. W Presp. 1808. 8. str. 184.

557. Kratičký žiwot knjžete z Salm-Salm Arcybisk. Pražského. W Praze 1810. 8.

558. W. R. Krameryusa a) Moró, žiwot.. toho generála. W Praze 8. 1813 (z něm.) str. 36. b) Nap. Bon. co byl, a co gest nynj, (z něm.) w Praze 1814. 8.

559. L. D. Kartuš, Laupežnický wůdce a wrah. 8. 1819.

560. Děgopis ze žiwobytj Papeže Pia Sedmého sepsaný od Tom. Kubelky. W Praze 1823. 8. str. 25.

561. Žiwot a smrt geho důstognosti pana Aleše Pařjzka c. k. ředitele hlawnj wzornj školy w Praze od J. Štěpánka 8. 1823.

562. Krátke biografie moraw. biskupůw, od Gallaše Rkp.

563. Po různu a) W Hlasat. žiwot Dan. z Weleslawjna. b) W Rozmanitostech: α) Od Wogtěcha Krameryusa: Kosmas L. 54. František kronykář M. 3. Beneš z Weitmile N. 3. Arnošt Arcib. O 52. β) Od Fr. Wewerky: Jan Flor. Hammerschmid P. 19. Od Gallaše: Keykljř Zyto R 37. c) We Wjd. Listech α) wogenských: Alexandr Mencikow. Miranda, Giřj Černý. Karel arciw. rak. od Zieglera. Maršal Blycher. (1813 a 14). Napoleona paut z Fonteneb. (1815). β) učených. Žiwot Fr. Pelcla. Hynek Krasický. (1815). γ) powěstných: Žiwot wraha Jana Massona. d) W Dobroslawu. α) Žiwoty učených Čechů. Wáclaw Placel z Elbingu. (sw. 1.) — Vikt. Kornél ze Wšehrd. (sw. 2.) — Hrabě Wilém Slawata. (sw. 3.) — Rafael Mišowský (Soběhrd) z Sebuzyny. (sw. 4.) — Tom. J. Pešina z Čechorodu (sw. 5.) — Mikuláš Černobyl (sw. 6.) Wácl. Budowec z Budowa (sw. 8.) — Fortunat Durich (sw. 8.) Fr. M. Pelcel. (sw. 9.) Wše od J. L. Zieglera. β) Pamětnj listowé učených Čechů, Morawanů a Slezáků z obogj Indye etc. od B. J. Dlabače. (w sw. 7-12.) γ) Osob udatenstwjm neb ginak znamenitých: Princ Iwan, od M. Krále. (sw. 1.) — Jarosl. Sternberg od Zieglera (sw. 1.) Matwejew. J. Tuma. (sw. 2.) — Zpráwa o Wilémowi Slawatowi a Jar. Bořitowi z Martinic (Dwoge pogedn. sw. 3.) — Obraz Rakauských reků. (sw. 12.) e) W Čechoslawu: Žiwot J. Dytrycha, Puchmayera, Pařjzka (1824. 18. 21. 25) od Zimmermana; Cjsaře Jozefa, dlé Fedra od Krále 1821: Pamětnj listowé z Indie, od B. J. Dlabače. f) W Milozoru. Albrecht hrabě Waldštein. Sixt z Ottersd. Fr.

Šwenda. g) W Milině Ziegl. Přemysl Ottokar II. h) W Přjteli Mládeže: G. Pestalocy (od Patrčky), o J. Berkowi (od Windyše.)

f. Národnj obyčege.

564. Řád weselj swadebnjho, aneb chwalitebné navčenj, kterakby družba a mládenec.. se chowati měl. W Holom. 8. 1779. (Nepochybně ze staršjho přetištěno).

565. Smlauwy aneb chwalitebné řeči swadebné pro družbu, neb řiditele swadby, gakož y mnohonásobná připjgenj o wěnec pannám družičkám, a gegich odpowjdánj Mládencům. S připogenými.. pjsněmi. Na Horách Kutnách 1802 v Fr. Korce. 8. str. 103. Spisowatel gest Franěk Jan Wawák. Prawj w předml. (13) že swadebnjch řečj r. 1612 tištěných, strhané kusy w rukau měl, též od r. 1696 a 1768. Těch tedy užil.

566. Truchliwý a žalostný průwod po wšech Tureckých zemjch přjčinau weliké ztráty wykonaný. W Praze s wyobrazenjm. 1789.

567. W Rozmanitostech a) od W. Špinky: Obýčeg pozdrawenj když se keychá Nr. 63. Sultánůw dwůr. ib. 45. Martinské husy ib. 67. b) Fr. Pokorného stálost diwočanů w bolesti O. 76. c) Hýbla Připjgenj na zdrawj P. 83. d) Gallaš. Keykljři w Čjně R. 41. e) Pohřebnj obřady Samogedů od Šjra M. 79. f) Vctiwost k ženám od F. Wewerky F. 40. g) Hýbla Pohřebnj obřady starých C. 57. Wychowánj Spartanské mládeže C. 60. Obětowánj lidj v Mexikanů D. 90.

g. Starobylosti.

568. a) W Dobroslawu: Starobylosti Hradce Králowé, (Popelnjky, kůnjk) od Zieglera. sw. 7. — Pražský Templářský konjk. sw. 10. — Wlasten. wzácnosti. Rolandowa socha na Praž. mostě. sw. 11. Rolandowa socha na radnjm domě w Litoměř. sw. 12. Prsten pap. Pia 2. sw. 22. od M. Millaura. b) W Kroku. Starožitnosti w půlnočnj Americe (III.) Herkulanum a Pompeji.

h. Nowiny.

569. Nowiny Pražské na r. 1782-1788. Wjd. bibl. w 4. (Rok 1782. w Praž. Bibl. pod B. 96.)

570. Nowiny Krameryusowé. Psal ge neyprwé Františkowi Vroz. z Schönfeldu po tři léta od 1785-1788. Pak sám pod swým gménem oddělené od Schönfeldských po 20 let, od 1789-1808. Po smrti geho djlem Fr. Tomsa, djlem J. Ruljk gménem Krameryusowých dědiců též Nowiny wydáwali od r. 1809-1812, kteréhož roku konečně syn geho Wácl. Rod. sám ge wydáwati počal, a wydáwal až do roku 1823. Toho wšak roku swé práwo Panu z Schönfeldu prodal, u něhož posud (1825) s Čechoslawem pod zpráwau Tomsowau wycházegj.

571. Nowiny Česko-Slowanské spisowal Št. Leška w Prešpurku po tři léta 1783-1785. Po geho odchodu Jan Wiskydenský, pak Jan Šinkowic (w. Tab. Poe. IV. 18.)

572. Nowiny Poštowské Fr. z Schönfeldu. w 4. Kteréž mu od 1785 do 1788 Krameryus potom ginj, gako Korbely, Hýbel, Tomaš Kubelka (od 1804-1812) spisowali, posléze J. Linda pod gménem Zwěstowatel, a sice wždy půl archu politických náwěštj, půl archu zábawných a poučných spisů z přjrodo-země-národoznáustwj, i básnj, za týden po 1 archu, w 4. na r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824. Roku 1825 Hásowi dědicowé práwo nowinářstwj nagali, a wedlé německých také české wedenjm Lindowým wydáwagj. w 4. (w. num. 410).

573. Cjs. král. powolené Wjdenské Nowiny od J. Hromadky 5 roků. 1812-1816. w 4. Byly ze wšech neyobšjrněgšj, a prwnj čas také naučné a zábawné články přigjmaly, kteréž potom zwláště wycházely (w. num. 402.)

574. Týdennjk od Giřjho Palkowiče po 7 let 1812-1818. w 8. W dobré češtině s užitjm nářečj Slowanského. Zawjragj také hospodářské, zeměpisné, literárnj a g. články i některé básně.

575. Spis o počátku uwedenj a změnách českých wlasten. nowin. (Wjd. List. 1814.) Gest od B. Dlabače neyprwé něm. wydáno, potom do českého přeloženo.

i. Historie cjrkewnj a náboženstwj.

576. Ant. Fischera Husytského w Čechách kacýrzstwj poczátku, zrůstů a pádu wýtah. W Praze 1778. (w. Nowiny Pražské 1786. N. 5. str. 40.)

577. Založenj cýrkwe křest. ewang. Wsetinské 1782.

578. Wácl. Krameryusa a) Cirkulárnj spis Pána z Háge, biskupa Kralohradeckého na duchowenstwo osady se strany tolerancý, přel. W Praze 1782. 8. str. 22. b) K dústogně Weleb. Biskupu Kralohradeckému podlé wydánj geho cyrkulárnjho spisu na duchowenstwo osady geho. Od gistého neřjmského katolického Čecha, Bohuslawa Přika. W Praze u Ant. Hladkýho w Karolimě 1782. 8. str. 14. přel. z něm.

579. Psanj gednoho Pražana k swýmu dobrýmu Přjteli do N... G. strany dobré powahy P. Biskupa Kralohradeckého 1782. ½ archu u Gröbla w Karolimě. (chybná čeština).

580. Wděčný protestant swému snášeliwému Cýsaři z něm. přeložil J. Straka, a wydal Št. Leška (bez mjsta) 1782. 8. str. 16. w Prešpurce.

581. Weselá nábožnost, kterau při poswěcowánj chrámu Wsetinštj plápolali. W Berně 1783. 8.

582. Hystorycký kalendář pro lid cýrkwj českých obnowených. W Praze 1785.

583. Hystorye welikého sněmu Kostnického od kněze Kašpara Royko etc. z něm. přel. od Wáclawa Petrýna (Stacha). W Praze u J. J. Diesbacha 8. I. djl 1785. II. djl 1786. Na tu potahuge se: Sprosté katolické rozwrženj nad opowážliwostj Wácl. Petrýna překladatele hystorye Roykowské O sněmu kostnickém (bez Aut. i mjsta) 1791.

584. Psanj k obraně ewang. učitelů (od W. Stacha) 1786.

585. Leopolda II. Mandat we wěcech ewan. náboženstwj se týkagjcých. W Pešti u Matěge Tratnera. 8. 1790.

586. J. Gallaše a) Přjběhowé náboženstwj Pikartského, Rkp. b) Historické swědectwj o wraždě židowské, Rkp. c) Historie cjrkewnj mého wlastnjho města. Rkp.

587. Leopold II. král u prostřed lidu swého rozdwogeného postawený a geg w mjr uwozugjcý, na slawnost djkůčiněnj za obnowené a potwrzené swobody náboženstwj ewang. etc. W Prešowě u Aug. Pape 1791. 4. str. 28. (řeč od Paw. Wallaského.)

588. Summa zákona božjho láska a snášeliwost, znamenj prawého křesťana (na způsob obrazu) od Štěp. Lešky. 1798.

589. Jak. Ben. Bossueta.. Přjběhowé o změnách cýrkwj protestantských, z latinského a německého (ne z originálu) na česko přeloženj od Mar. Wolfa. Nákladem Frant. Braučka Inj djl. w Král. Hradcy 1804. 8. archůw 39. II. djl w Praze (kamž se faktor Bauček přestěhowal) u Boh. Háse. 1806. archů 36. (Z části k dogmatikopolemickým tento spis náležj,)

590. Zpráwy o swěcenj třetj jubilegnj slawnosti Reformacý (1817) z něm. Jak. Glatze přeložil Joz. Krcyčj. W Praze, 1820. 8. str. XXVI. a 444.

591. W Rozmanitostech a) od L. Zieglera: Sedm zborů w Asii. F 5. Ožilost wjry w Asii II 3. b) Fr. Pleskota: Obsýlky do kostela. M 75.

592. Kratičký obsah založenj dáwnowěkých kaplj wšech Swatých a wěrných zemřelých též prostranného hřbitowa w ohradě weleslawného audolj Sedleckého s připogenjm znamenité sochy sw. Jana Nep. Od J. F. Dewoty. 1822.

k. Historie literatury a uměnj.

593. W Knize: Böhmische Grammatik v J. Negedlý (w. num. 39) gest krátký přehled literatury české, též i w Pelclowě grammatice II. wydánj (1798. w. num. 36.)

594. J. Ruljka a) W knize: Wesnického faráře rozmlauwánj s swými Osadnjky (w Praze 1804), wyčjtagj se wšlé české spisy od r. 1796 až do 1804. b) Wěnec pocty ku poctiwosti Učených. W Praze 1795. 8. Kdež se spisy české od r. 1782 až do 1796 vwodj. c) Učená Čechye, w Praze 4. 3 swazečky. I. 1807. str. 26. II. 1808. III. též 1808.

595. Bibliotéka českých biblj etc. od třináctého wěku až do léta 1810. sebraná a wydaná od Frant. Nowotného z Luže. W Praze a w Mladé Boleslawi v Fr. Geřábka 1810. str. 141.

596. Hystorye českého diwadla od J. Hýbla. W Praze 1816. 8. (co předmluwa k Abeljnu. w. num. 359.)

597. Nesmrtedlně wděčná.. památka zwěčněného.. Mat. Krameryusa od Kwěcha. W Praze 1817. 8. (Wyjjtá knihy Krameryusem wydané.) w. num 2..

598. J. Gallaš chowá w Rkp. a) Poznamenánj učených Morawanů wšelikého stawu. b) Traktátek umělců, maljřů, řezbářů etc. Morawských. c) Zbor učenosti ženské t. biografie slawných ženských.

599. W časopisech a) We Wjd. Listech: O slowanských nářečjch, něm. sepsáno od Kopitara, česky přel. od J. J. (1813). Wýtah řeči Kasakowského biskupa etc. o literaratuře české (1814). b) W Čechoslawu: Posauzenj balady Tomsowy (1820) od Gabulky; Hlasatele (od Konráda), Zpráwy a wědomosti wlastenské o diwadle českém etc. Hudebnj uměnj w Čechách (1824). Žádost k českým spisowatelům od K. z Fejérpataky (1825). c) W Přjteli Mládeže Oznámenj a posauzenj knih některých. d) W Kroku Posauzenj Slownjku Palk. Zlomků, Lidomila etc. e) W Rozmanitostech: Půwodowé a wynalezenj řemesel R. 85.

D. Z e m ě p i s.

600. Krátké wypsánj země České, od Joz. Taborského. W Praze 1778. 8. str. 280. (cf. W. Lebedy z Bedrstorfu: Knjžka obsahugjcj etc. 1610. Odděl. V. 470.)

601. W Knjze: Erdbeschreibung von Mähren. Prag bei Gröbel 1780. gsau gména česká mjst přiložená.

602. Ladislawa Bartolomeidesa Geografia, aneb wypsánj okršlku zemského s 6 mappami wlastnj rukau geho wyrytými. W Báňské Bystřicy v Jana Štefanjho 1798. 8. str. 112.

603. Kratičký wýtah z Geografie Uherské od Jana Krmana. 1802.

604. Známost wlasti. Neywjc pro školy slowenské w Uhřjch sepsal.. Giřj Palkowič. Oddělenj I. známost geografická. W Prešp. v S. P. Webra. 1804. 8. str. 139. (Wjce Oddělenj teto dobré knihy newyšlo).

605. Weliká loterye pro panstwj Hluboš a Pičjn y se železnými hutěmi w Čechách. 1815. (w c. k. dwornj Impr. ryt. z Schönfeldu) 8. str. 20. Obsahuge popsánj mjst dotčených.

606. Krátké wypsánj českého králowstwj od B. J. Dlabače s m..ppau. W Praze 1818. 8. str. 516.

607. Wšeobecný zeměpis neb Geografia we třech djlech s welikau rytinau a dwěma mappama zwláště pro včitele y čekance školnj a mládež wlastenskau. Pracý a nákladem Karla Šádka etc. W Hradcy Králowé I. djl 1822. 8. str. 132. II. djl 1823. str. 219. III. djl 8124. str. 219 (s mappami).

608. Alex. Dundra a) Zeměpis králowstwj českého, w němž se nacházý, gak toto králowstwj zrostlo, geho znak, wláda, poloha, hranice, welikost, hory, požitkowé, promysl etc. W Praze 1823. 8. str. 165. b) Průwodce po Čechách: neb poznamenánj měst, městeček, městisů etc. W Praze 1823. 12.

609. Krátký zeměpis w rozmlauwánj s djtkami od Mich. Kadaně. W Praze v Straširypky 1823. 8. str. 149. a regiř.

610. Ponawrženj o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách z ohledu stawopisu wůbec od J. A. Dundra. Část I. W Praze, u knihk. A. K. Kronbergra 12. str. 146. 1824.

611. Průwodce po biskupstwj Králowéhradeckém, aneb topografické popsánj wšech měst, městeček, panstwj, hradů, klášterů, statků, sydel rytjřských, wesnic a zbořených hradů y s památnými vdálostmi gegich w témž biskupstwj se nacházegjcých, od J. M. Krále. W Hrad. Král. 1825–1827. 3 swazky.

612. W časopisech a) W Rozmanitostech: Přibýwánj lidnatosti w Čechách B. 65. Řjdké stářj w Čechách C. 75. b) We Wjd. Listech: Ostrow sw. Heleny (1816). O přirozené powaze země české (Pařjzka). O Čechách (Rautenkrance). O Slowanech dlé Herdra (J. J.) Změny země (Zieglera). c) W Dobroslawu: Miloty Zdirada Poláka Cesta do Italie (konána 1815-18.) Zawjrá mnoho nowého znamenitého, a gsauc na 4 djly rozdělena, táhne se skrze wšecky swazky mimo poslednj. d) W Čechoslawu: Wypsánj kragů w Čechách, Litoměřického, Králohradeckého a Bydžowského od Wáclawa R. Krameryusa (1820). Wypsánj kragiu země Ruské od M. Krále (1820-1). Putowánj po horách Krkonošských od Ludwjka (1824). e) W Kroku: O Hindjch od A. J. (II.) Půwod Swewů a Bojů (IV.) Wšeobecné pozorowánj početných známek národů (III.)

E. Libomudrctwj.

a. Logika.

613. Logika neb umnice od Ant. Marka. W Praze 1820. 8. stran 208.

b. Člowěkoslowj.

614. O těle lidském neb somatologie od Ant. Jungm. Rkp.

615. Učenj krátké o duši, z Kampe přel. Norbert Waněk. W Praze u Geřábka 1825. 8. (Gest to dušeslowj Kampowo.)

616. Po různu a) W Hlasateli α) Přednosti člowěka nad zwjřaty III. 163. β) O powaze lidského těla (dlé Funke) od Fr. Tomsy. III. 380. b) W Kroku. Powšechné skaumánj ducha člowěčjho w geho činnostech od Fr. Palackého (II. 127.) c) W Pějteli Mládeže: O přirozených schopnostech lidských (w II-V. swazku.)

c. Libomudrctwj praktické.

617. Rozgjmánj o některých stránkách praktické filosofie od Winc. Zrhradnjka. (Hlas. IV. 421.)

d. Historie Mudrctwj.

618. Přehled wšeobecný pokroků we filosofii. (W Kroku).

e. Krasowěda.

619. a) Aesthetiky drahná část, půwodně sepsaná od Frant. Palackého. Rkp. b) Přehled děgin krasowědy. (w. Krok IV

ši. od téhož. e) Wýtah z řeči při začetj čtenj metrických l. 1819. od P. Šafařjka. Krok I. 19.

f. Mrawné a naučné spisy.

620. Jak. Federsenna Kniha mrawů křestianských pro měšťana a sedláka, od Wácl. Chardy (Stacha) w Pr. v J. K. Hraby 8. 1786. str. 351.

621. Beckera kniha bjdy a pomocy pro sedlský lid. W Brně 1789. 8. Gest: Beckers Noth- und Hülfsbüchlein, lépe pod titulem: Pomoc w potřebě, neb vžitečnj weselj a smutnj přjběhowé wsy Mildheimu, od Fr. Tomsy 1791. w Praze 8.

622. Nowá Loterye pro hospodáře a hospodyně, též pro děti a čeládku; aneb welmi prospěšná naučenj, kterak člowěk gedenkaždý čas swého žiwota šťastně žiw býti, a w bezpečnosti cýle swého dogjti může. 8. w Praze 1792. str. 23 od Štěp. Lešky.

623. Odkryté tagnosti čarodégniokých kunštů k weystraze a wyučowánj obecnjho lidu o powěrách a škodliwých bludech. Něm. sepsal Ekartshausen, do Morawského gazyka přeložil Wrat. Monse. W Holom. v Joz. Hirnlowé. 8. 1792.

624. Pěkně wypsánj žiwota dobrého a rozšaffného sedláka Wendeljna s obrázkem. W Praze w Elsenwangerské Impr. 1792. 8. Z něm. (Gest wzor neb ideál sedláka dokonalého; obsahuge pak mnohé dobré naučenj.) Od Matěgkyšk.

625. Dobrá rada w obzwlaštnjch přjběhých založená včeněmu k potwrzenj, neučenému ale lidu k prospěchu sepsená od Ondřege Hartla, adwokáta. W Praze 8. 1794.

626. Hraběte Joz. z Thunu Řeč k poddaným swým. 1795.

627. Poklad Národu, aneb prospěšné Naučenj w pěkných přjběhých o mnohých vžitečných wěcech, tak aby lid byl rozumněgšj, lepšj, možněgšj etc. vpřjmně předložené a wyprawené od gistého lidského pjtele, z něm. (od Štěp. Lešky). W Praze 1796. nákladem J. Beránka Impr. v sw. Anny. 8. str. 385.

628. Jana Ruljka a) Krátký spisek o stawu sedlském, aneb Woráčském. Ku poctiwosti Panu Fraňkowi Wawákowi Čechu wýbornému a poctiwému. 1798. 8. b) Wesnického faráře rozmlauwánj s swými osadnjky o Oswjcenosti, zčeštil J. Ruljk. 1804. 8. str. 48. W Praze. (O oswjcenosti, stegnosti a swobodnosti; o knihách česk. wyšlých od r. 1796 do 1804. Porow. num. 594.)

629. Kniha o stawu wogenském od J. Hoška. W Praze 1799. 8.

630. Chudý Jakub bez nedostatku z gedný(é) wýborný(é) něm. knihy wytažený etc. od K. W. W. s pjsnj mrawnau w 8. 3 listy, bez roku. Porow. num. 659.

631. Rozmlauwánj včitele s několika sedláky o škodliwosti powěry od Pawla Michálka při cýrkwi ewang. Piliszké djtek včitele. S předmluwau a některými přjdawky Michala Institoris Mossoczy. 1802. 8. w Prešpurku v Šim. Webra str. 306. (w. Oestr. Annal. 1803. Nov.)

632. Určenj člowěka. Z Špaldynka přeložil B. Tablic. 8. 1802. str. 112. kromě předml.

633. Dobrá rada w potřobě aneb wypsánj Dawida opatrného od W. Kłameryusa 1803. 8. z něm. (Salzmanns Kluge) str. 176.

634. Zahrada mrawomaudrosti od J. Gallaše. Rkp.

635. Zrcadlo wýborného sedlského obcowánj předstawugjcý: Ziwot a přjběhy.. Fr. Wawáka, rychtáře dědiny Milčiš etc. z něm. (prof. Němečka) přeložil a rozhognil.. Tomáš Fryčag. W Brně I. djl 1807. str. 210. II. a III. djl 1809.. (Mnoho dobrého obsahuge o hospodářstwj polnjm; gazyk Morawských prowincialismů plný.

636. Jana Fegeše a) Hlas wolagjcý k sedlákům o přednostech a nedostatcých stawu tohoto k prospěchu, k naučenj a zwláště k wýstraze sedláků od gegich přjtele. 1808. W Prešp. 8. str. 83. b) Nezemanům zemanstwj žádostiwým 1812. We Wacowě v Ant. Gotljba 8. str. 16.

637. Wáclaw a Dorota, aneb obraz pro obecný lid, wystawený od F. Neděle. W Brně 1812. 8. (z něm. swobodně, a rozšjřeno.)

638. J. Jawornického a) Zrcadlo zlaté pro mládež škole odrostlau, rodiče a včitele. W Praze 1815. 8. b) Duchowé a strašidla, aneb knjžka welmi vtěšená, w kteréž Fortunát syna swého Lucyána netoliko wyučuge, že strašidel nenj, a že ďáblowé tělesným způsobem lidem škoditi nemohau; nýbrž y také do swěta geg wede etc. w Praze 8. 1824. c) Podobenstwj aneb rostlinky země swaté. Wšem autlým a wšlechtilým matkám a dcerkám wlasti našj. Djl I. w Praze 1824. 8.

639. Dwa zkušenj wýbornj prostředkowé, kterak člowěk w stálém zdrawj žiwot swůg prodlaužiti, a neygistěgi zbohatnauti může. Prwnj z Huflandowých, druhý z Franklinowých malých spisů, přel. od J. Hýbla. W Praze 1817. w 8. Druhý spisek dřjwe (num. 630.) a w Hlasateli IV. 494. wydán.

640. Obšjrné wyprawowánj podlé Salzmanna, kterak Arnošt Zabranský (Haberfeld) ze sedláka swobodným pánem včiněn, od A. G. Suchánka. W Praze 1815. 8. str. 352. 1818. 8.

641. Uměnj, kterak ženy s muži šťastny býti mohau. Od R. J. Landfrasa. W Gindřichowě Hradcy 1818. 12.

642. Po různu a) We Wjd. Listech: Dům bláznivých (Windyše). O smrti (Ant. Marka), obogj dle Engla. Mrawné průpowědi od A. Pařjzka a g. (1813-4).

g. Přirozené práwo.

643. Wýkladowé přirozeného práwa. Djlu theoretického odděleuj Inj a IIhé, od Ant. J. Pawlowského. W Praze 1801. 8. str. 206.

h. Zpráwa a řád obecnj.

644. Zpráwa gistá o založenj pro chudé na Bukwoiských panstwjch. W Praze v J. F. z Schönfeldu 1779.

645. Gistá a důkladná zpráwa o Institutu aneb založenj pro chudé, genž na hraběcých Buquoiských panstwjch w Čechách r. 1779 zřjzeno bylo, wydaná od samého Instytutu, přel. Tomsa w Impr. Norm. 181. Podruhé naložená (!) W Praze v J. Ferd. z Schönfeldu 1785. 8. předml. a str. 108. Opět 1783. 8.

646. Ludwjka Muratorya myšlenj o wypuzenj weřegného žebránj, a opatřenj chudých. Přeložil z wlaského do něm. Petr Obladen, česky J. A. T(rutnowský). W Praze 1781, nákladem Mich. Sampa. 8. str. 104.

647. Druhá zpráwa o dařenj Institutu neb založenj pro chudé, kteréž na hraběcých Buquoiských panstwjch w Čechách r. 1779 zřjzeno bylo, wydaná od samého Institutu. W Praze v J. F. z Schönfeldu (1782) 8.

648. Žádost neb prosba spogenj z' lásky k bližnjmu na hraběcých Buquoiských panstwjch obzwláštně na spoluaudy a wšechny ostatnj štědré dobrodince, která také w městě Teyně nad Wltawau swůg začátek wzýti může. Z něm. přeprawená od gednoho wlastence Wltawo-Teynského. 1783. 8. (bez m.) list. 8.

649. Obšjrná známost o uwedenj založeného bratrského sgednocenj z lásky bližnjho pochazegjcý we wěnném městě Melnjku dne 4. Dubna 1785. 8.

650. Důkaz od gedné dohazowačky, kterak některé panj swé děwečky samy kazegj. W Praze u J. J. Diesbacha 1785. 8.

651. Krátké pogednánj o užitku, který ustawičně stogjcý a dobře spořádané diwadlo působiti může etc. od Prok. Šediwého. W Praze 1793. 8.

652. Paměťnj obět djkůčiněnj od měšťanského shromážděnj z lásky bljžnjho od J. Ruljka 1798.

653. Fr. Bakona Wypsánj nowého swěta, přel. Boh. Dlabač z lat. W Praze 1798. (gest to obraz státu) str. 113.

654. Spis o zaopatřenj chudého lidu fary Milewské od Munzara 1799.

655. Wšeobecné nařjkánj na služebné děwečky zwláštně, a na čeledjny wesměs mimo powáženj etc. kterakby se tomu zlému zabránit mohlo, od F. S. zčeštěné od K. H. Thama. W Pr. 1804. 8. u Diesbacha.

656. Rozmlauwánj o ohni etc. s přjdánjm o dělánj Habanských slaměných střech od J. Šuleka. W Bystřicy 1804. 8. str. VIII a 86. (Gest z něm. Feuerkatechysmus, a Adams Landgraf Beschreibung des Habaner Strohdachs.)

657. Weytah ohně se týkagjcých řádů pro obywatele města Králowé Hradce. 8.

658. Obzwláštnj pořádek při hašenj ohně pro Radnické panstwj. W Plzni u Leop. Raynera. 1821. 8.

659. Prawidla opatrnosti kterak se s máslem zacházeti má. W Hrad. Král. 1825. 12. 1 arch (též něm.)

1. Wychowánj dětj.

α. Methodika (náwodstwj).

660. Kniha methodnj pro učitele českých škol w c. kral. zemjch, w njž se důkladně a gádrně okazuge, gakby se w školnjm řádu určitý způsob zřjditi měl. W Praze w prawidelné kněhotiskárně 1777. 8. Tři djly.

661. Kniha o maudrém křesťanském wychowánj djtek, k užitku wlasti swé milé Uherské sepsaná od Dan. Lehockého. W Prešpurku 1786. 8. str. 214. mimo regstřjk 3, a předml. 11 list. a tabulku ke zkušowánj djtek. Saustawně psaná, dobrá kniha, řeč prozrazuge na mnoze Slowáka.

662. Školnj prawidla pro obecné školy české w c. k. dědičných zemjch. W Norm. škol. tiskárně. 8.

663. Instrukcý pro wšecky školnj dohledače a učitele w c. k. dědičných zemjch. W Praze 1807. 8. přel. od Fr. Tomsy.

664. Alše Pařjzka a) Willauma praktycká kniha ručnj pro učitele škol městských y wenkowských z něm. přelož. etc. (wlastně od Josefa Strekera.) W Praze 1790. 8. b) O prawém způsobu cwičenj mládeže we školách českých, učitelům školnjm k užitku. W Praze 1797. 8. rozmnožená. W Praze 1811. 8. c) O prawém wychowánj djtek w Hlas. III. 501.

665. Knjžečka o wyučowánj školnjm aneb Methodologie k dobrému učitelů od M. Štayğla. W Prešp. 1811. 8.

666. Engelb. Jahna rádce pro školnj čekauce, pomocnjky a učitele w c. k. zemjch. W Brně 1814. 8. též druhé ponaprawené wydánj. 1822. 8.

667. Alešc Pařjzka Obraz dokonalého učitele z něm. přeložil Fr. Wacek. W Hradcy Král. 1822. 8. str. 124.

668. Přjprawa k předpisům. Přjgemná a užitečná kniha ručnj pro učitele od J. Urbana. W Praze 1820. 8.

669. Přjtel mládeže aneb zásoba spisů ku prospěchu a potěšenj učitelů a wychowatelů duchownjch y swětských, kterau s obzwláštnjm powolenjm Wýs. slawné c. k. Wlády zemské pod dohljženjm c. k. wrchnjho škol dozorce w Králowé hradeckém biskupstwj čtwrtletně wydáwá J. L. Ziegler etc. W Praze pjsmem norm. impr. 8. Djl I. 1823. swazek I. str. 104. ostatnj 3 po 112 str. Djl II. 1824. čtyry swazky po 112 str. Djl III. 1825. Předměty toho spisu gsau wšechno, co se škol národnjch týká, gako neywyššj nařjzenj, wzdělánj učitelů, učenj žáků, částky z methodiky, dušeslowj, logiky populárnj, děgo- i zeměpisy, řeči školnj a pjsně pro mládež, přetisky některých staršjch spisků, zpráwy o knihách wyšlých etc. Mimo wydawatele posud 23 spisowatelů zde pracowalo.

670. Wěrný raditel rodičů, djtek, pěstaunů a učitelů, gegž wydal Joz. L. Ziegler etc. Nákladem J. Pospjšila. W Králowé Hradcy 1824. 8. str. 152. II. djl 1824. str. 158. Spis ten, k němuž 15 spisowatelů přispjwá, obsahem předešlému podobný, za-

wjrá pogednánj z náwodstwj školnjho (wedenj djtek k náboženstwj, k syllabowánj a čtenj etc.) děgo- a zeměpisné části, mrawné powjdky, školnj rozmluwy, rozpráwky menšj neb anekdoty, i malé hry diwadelnj, pjsně, bágky a t. d.

671. Kniha methodnj nebo nawedenj k dokonalému wedenj učitelského úradu pro učitele na triwialnjch a hlawnjch školách 8. 1824. str. 272. (od J. A. Dundra přel.)

672. Račinka aneb poukázanj k nerozumnému wychowánj dětj od Kryst. Boh. Salcmana, kterauž w češtinu uwedl Norbert Waněk etc. nákl. J. F. Pospjšila w Hradcy Králowé nad Labem 1824. 8. str. 160 mimo žiwot Salcm. a předm.

673. Nawedenj k náležitému školnjmu wyučowánj pro učitele, pěstauny djtek, a školnj pomocnjky, od Bern. Owrberka. Přeložil a potřebnými ponawrženjmi a přjdawky rozmnožil Wendeljn Dušek. Djl I. W Hradcy Král. u Pospjšila 1825. 8. st. 155.

β. Spisy pro mládež.

674. Mrawné naučenj pro mládež sedlskau, kterak se w ctnostech a mrawjch wyučowati má etc. od Joz. Prokopa, w Šulcowské tiskárně we Wjdni 1778. 8. Potom s lepšenau češtinau w Praze u Schönfelda 1779. 12. W Brně u Bern. Mainolta 1780. 8. pak 1791. 8.

675. Kniha k čtenj pro žáky českých škol w městech a městečkách c. k. zemj 1780. Djl druhý o šlechetnosti.

676. Malá kniha k čtenj pro učence obecných aneb triwialnjch škol w c. k. zemjch. W Praze w prawidelné kněhotiskárně 1780. 8. Dwa djly.

677. Djl druhý knihy k čtenj pro sedl. školy w c. k. zemjch bez otázek k užjwánj žáků. W Praze 1780. 1797. 1805. a častěgi. Obsahuge a) Mrawné naučenj w přjkladech. b) Prawidla školnj. c) O stawu žiwnosti wubec a obecném hospodářstwj zwlášť. d) O šlechetnosti w stawu sedlském. e) Počátky sedlského hospodářstwj. f) Přjdawek o powinnostech k mocnáři.

678. Náboženstwj malých djtek, t. g. naučenj, gak djtky hned z mládi k dobrému wedeny býti mágj. W Prešowě 8. 1782.

679. Kniha k čtenj a překládanj pro schowance c. k. Teres. Akademie pozůstáwagjcý w Exercitium, službě a Adgustyrowánj sprostného muže c. k. pěchoty. W Nowém městě Wjdensk. wytištěna od J. Fritsche 1783. str. 151 (od str. 153 až do konce str. 294 teprwé tištěna r. 1785) od Aleše Zpurného.

680. Kniha mrawů křesťanských, pro měštana a sedláka, od Jak. F. Feddersena seps. od W. Stacha přeložená z něm. W Praze 1786. 8. Gedno s num. 620.

681. Psanj zdržugjcý w sobě slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenstwj djtek a mladých lidj. Item J. A. Komenského kázanj 1. Wánočnj. 2. postnj. 8. W Kut.H. 1790.

682. Nawka (nauka) k štěstj a blahoslawenstwj djtek podlé Krystowa učenj, zwlášť pro školnj mládež, od Dan. Boczko kaz. ew. W Prešp. 8. 1790.

683. Jana Ruljka a) Cwičenj djtek gednoho každého stawu w čtwerém wečerujm rozmlauwánj. Na konec přidáno: Přjkladowé a básně djtkám k dobrému naučenj. Sepsaná w němč. od Kampe, přel. W Praze 1792. 8. str. 128. b) Kastonowa užitečná naučenj o dobrém zwedenj mládeže. W Praze 8. I. djl 1794. u Rokosa. str. 82. II. djl 1795. str. 59. z něm. c) Wýstrahy pro nezk. mládež, aneb shromážděnj 212 nešťastných přjběhů z knihy zkušenosti, od Petra Fr. Müllera, učitele městské školy w Šlukenawě, do češtiny přelož. W Praze 1802. 8. Nowé wydánj 257 přjběhu obsahugjcj přeložil Frant. Tomsa a J. Ruljk 1810. 8. u Buchlera str. 92. 1820. w 8. s 18 obrazy u M. Neureutra. d) Pohnutka k následowánj dobrých djtek, aneb 100 wýborných přjkladů dětinských ctnostj. Přjdawek k wýstrahám pro nezkušenau mládež. Z něm. Pet. Müllera přel. W Praze 1803. 8. pak 1810. 8. e) Krátké a poučugjcý powjdačky w 74 představenjch pro mládež k wzdělánj ctnoti a dobrého srdce z něm. přel. W Praze 1804. 8.

684. Spolusebránj některých mrawných wěcý, obzwláště k dobrému wychowánj djtek skrze S. D. (Štěpána De Lucka.) W Prešp. u F. A. Patzko 1793. 8. str. 48.

685. Wácl. Krameryusa a) Zrcadlo přjkladů k naučenj a obweselenj, aneb rozličné pěkné hystorye o maudrých a pošetilých, dobrých y zlých lidech, z kterýchž se učiti můžeme, co činiti y čeho nechati máme, abychom šťastnj byli etc. W Praze 1794. 8. (Wlastně Borowý gest spisowatel, Krameryus wydawatel) b) Zrcadlo šlechetnosti pro mládež českau, w kterémž se wedle Abecedy wybrané řeči z mudrců, průpowědi přjkladowé a rozprawky mnohé k poučenj, wyraženj, a wýstraze obsahugj. W Praze 1805. 8. str. 126. Druhé rozmnožené wydánj 1817. od Kram. dědiců. c) Weselj a smutnj přjběhowé nezkušených djtek, počestné mládeži české k naučenj a wýstraze. W Praze 1806. 8. d) Mrawowé šlechetných djtek, k bedliwému gich následowánj našj mládeži české předložený. Podlé Kampowy knjžky z nowa wydanj s čistým obrázkem. W Praze 1806. 8. e) Mladšj Robinson, knjžka wýborná šlechetné mládeži české ku poučenj a wyraženj, předtjm sepsaná w něm. od J. G. Kampe, nynj přeložená etc. W Praze 1808. Měl před sebau Krameryus čtwero giné přeloženj, z kterých neylepšj Ruljkowo bylo, on páté ze wšech způsobil. (Giné přeloženj w Kutné Hoře od roku 1797. w špatnégšj češtině.)

686. Fr. Tomsy a) Nešťastné přjhody k wýstraze nezkušené mládeži w pronikawých přjkladech, a 16 obrazcých, kteřj ge wyswětlugj, z něm. 8. w Praze 1794. též 1820. 8. s 18 obrázky u Neureutra. b) Knjžka mrawná s 60 hystoriemi pro djtky, od J. Adlofa, přel. F. T. W Praze 1810. 8. c) J. Webra dwatcatero powjdaček s 18 biblickými naučenjmi a přjslowj Šalom. přelož. z něm. W Praze 1810. 8. str. 30.

687. Prawidla zdwořilosti, opatrnosti a zachowánj zdrawj, mládeži obètowaná pracý a nákladem Waw. Eman. Amorta, učitele u sw. Štèpána w Praze 1794. 8.

688. Prawidla Moresnosti, aneb zdwořilosti gako y opatrnosti a zachowánj zdrawj mládeži a tèm. kteřj toho geštè potřebugj, obètowaná, w Pešti u Mat. Trattnera. 1795. 8. (od Gjř. Ribbaye.)

689. Mladšj Robinzon k přjgemnému a užitečnému obweselenj welikých y malých djtek. z nèm. přel. 2 djly, w Horách Kutnách 1797. 8. (cf. Kramer. num. 687.) Gazyk podlý, chybný.

690. Řeči pjsma sw. znègjcý o článcých nábožeustwj křesťansk. a powinnostech křesťan. pro mládež sebraná od Ondřege Plachého. W B. Bystřicy u J. Šteffaniho 1799. w 12. str. 125. s předmluwau a regstř.

691. Počátkowé mrawů od Krystiana Salcmana, dlé nowého pro katolickau mládež přodèlaného wydánj w češtinu obrácení od Wácl. Pawlowského. W Gindřichohradcy u Joz. Landfrasa 1803. 8. str. 304. (nèmčinau zapáchá.)

692. Radowánky newinných djtek o Wánocých, swým milým žáčkům obètugo J. J. Ryba. W Praze 1804. 4. u Boh. Háse. 8 listů. Obsahuge a) rozmlauwánj mezi 6 žáčky. b) Pastorellu. c) Winš rodičům. d) Djkozpèw. Na b a d hudba w Rkp.

693. Mrawné propowjdky s prawdiwými přjklady utwrzené. Od Jana z Kohutowic (Hanke z Hankenšteynu.) W Nikolspurku 1804. 8. str. 54.

694. Ladislaw a djtky geho. Přjbèh pro mládež od W. Negedlého. W Praze 1807. 8. str. 118.

695. Engelmanowa knjžka obsahugjcý krátké učenj mrawů w otázkách a odpowèdjch. Dárek české mládeži škole odrostlé, od Joz. Rautenkrance. W Horách Kutných 1808. 8. str. 48. Podruhé w Praze 1811.

696. Nowiny pro dèti s obrázky a wýklady w šesti řečjch. We Wjdni 1808. 4.

697. Katechysmus neb prawidla zdwořilosti w otázkách a odpowedjch k vzitku mládeže, w nèm. gazyku wydaná od Gilberta Baura, kněze řádu Prem. w češtinu uwedená a ponèkud rozmnožená od Joz. Urbana etc. Přidána gsau též prawidla zdrawj, maudrosti a bohabognosti od Alže P. (Alže Pařjzka). W Praze 1809. 8.

698. Norb. Waňka a) Otázky na dèti, aneb předcházegjcý potřebná přjprawa k snadnègšjmu pochopenj náboženstwj, ku pomocy rodičům swètským y duchownjm učitelům, které zčeštil etc. W Praze 1814, 8. str. 248. b.) Sbjrka wyučugjcých rozmlauwánj pro djtky, kteráž sebral, zčeštil a wydal N. Wanek. W Praze 1817. 12. u Boh. Háze. str. 226. c.) Blahowid, aneb prwnj cwičenj w mrawnosti pro djtky w stářj od osmého až do desátého roku, kteréž dle C. G. Salcmana sepsal a wydal etc. W Praze 1824. 8. str. 178. a 4 listy mimo předml. 3 listy. d.)

Bohuslaw, aneb dalšj wyučowánj w mrawnosti pro djtky od 10 do 12 let, ze Salcmana přel. 8. u Joz. Fetterl. 1825.

699. Knjžečka k wzdělawatedlnému čjtánj, obzwláštně pro školnj mládež od Giř. Palkowiče. W Pressp. 1812.

700. J. Schmitta: Poučugjcý powjdačky. Aufgaben zum Uebersetzen ins Deutsche. Kutenberg. 1812. 8.

701. Jana Jawornického a) Krásné powjdky k wzdělánj rozumu a ušlechtěnj srdce soztomilých djtek. Přeložil podlé Jaisa etc. W Praze 8. I djl 1812. str. 72. II djl 1813. str. 84. u Boh. Háze. b.) Panj Miloslawowá, aneb powjdky pro autlau mládež obého pohlawj, kteréž podlé Jak. Glace w gazyk wlastenský přeložil etc. W Praze 1813. 8. str. 105. c.) Wyswětlená přjslowj česká, aneb wyobrazenj krásných ctnostj. Swazek prwnj w Praze u Boh. Háze 1815. 8. str. 189. d.) Zlaté zrcadlo, neb knjha o powolánj a maudrém wolenj stawu, zwláště pro mládež škole odrostlau. W Praze 1815. 8. e.) Zdwořilý žák, knjžka, w kteréž y dospělá mládež s užitkem čjsti může. Přeložená, oprawená a rozmnožená, w Praze (1818) 8. str. 76. u Boh. Háze.

702. Aug. Giř. Suchánka a) Jozef Černowský. Knjžka pro obweselenj mládeže. W něm. sepsaná od K. G. Salcmana, a nynj po neyprw češtinau wyložená. W Praze 1815. 8. str. 228, (Gest to Joseph Schwarzmantel přeložený.) b.) Malý dárek obětowaný české mládeži. W Hradcy Kral. 1817. 8. str. 42. c) Přjkladnj a mysl obweselugjcý přjběhowé, které otec swým synům wyprawuge. zčeštenj k prospěchu wlastenské mládeže. W Hrad. Král. 1818. 8. str. 179. (z něm. Kotzebue.) Opět 1825. ponaprawené.

703. Powjdačky malé pro městské školy w c. k. zemjch W Praze 1816. 8. str. 228.

704. Kraslice, aneb malowaná wagečka. Powjdka pro mládež. Přeložil Tomáš Kubelka. W Praze 1817. 12. Táž knjžka: Welikonočnj wegce, přel. od F. Neděle 8. W Brně 1818. str. 52.

705. F. G. Kampe, knjžka mrawů pro děti. přel. Fr. Neděle. W Brně 8. 1820?

706. Kytka wonného kwjtj mrawného učenj pro djtky. od M. Kadaně. W Praze 1821. 8.

707. Rozmanitá naučenj pro mládež, od Wendeljna Duška. W Praze 1821. 8. str. 60.

708. Magd. Dobrom. Retikowé a) Mařenčin Košjček. Dárek malý pro dcerky české. Wydaný nákladem J. F. Pospjšila. W Hradci Král. 1821. 8. str. 112. II. djlek 1822. str. 118. b.) Wěneček pro dcerky wlastenské. Dárek etc. W Hradci Král. 1825. 12. str. 135.

709. M. J. Sychry a) Půwodnj rozmlauwánj a powjdky k wyswětlenj mráwných českých přjslowj, ku prospěchu mládeži. W Praze 1822. 12. u Fett. z W. str. 143. b.) Wázaného pilné a mrawné mládeži školnj etc. Nákladem Pospjšila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 112. c.) Mrawné a krátké propowjdky a podobenstwj na obdarowánj školnj mládeže sepsal etc. Tamže 1824. 12.

d.) Připodobněnj, njmiž mnohau spasytedlnau prawdu dospělegšj mládeži w rozmlauwánjch přednášj etc. W Hradci Král. 1825.

710. Přjgemné wečery, neboli pěkné, prawdiwé přjběhy, sebral a w rozmlauwánj uwedl J. Rafael Macan etc. W Praze u J. Fetterl. z W. 1825. 12. str. 233.

711. Obraznj přjrodoznámská knjha pro djtky se 25 kamenotiskými přimalowanými wyobrazenjmi žiwočichů etc. w něm. a českém gazyku. 4. u z Schönfeld. 1825. Seznamuge děti s pjsmem frakturnjm, běžným, lat. psacjm etc. (český text od Lindy přeložen.)

712. Prawidla žiwota a propowjdky: gakož i Umnj a mrawnj katechysmus (pro mládež) od Wogt. Šohage. W Praze 1825. 12. str. 76.

713. Dárek dobrým djtkám, neb: Krásné powjdačky a poučugjcý rozprávky. od Joz. Dundra. W Praze w Sommrowské tiskárně 1823. Djlek prwnj. 8. str. 64.

bz.-Rüa. 714. Mrawné wyprawowánj a powjdačky pro malé y do-
wrdra spělé od M. A. Keladruha (~~Hurdalka~~); Nákladem Joz. Pospjšila. W Hradcy Král. 1824. 12. str. 72.

715. Nowý rok dle F. A. Krummachra, od Fr. Boh. Tomsy. Nakl. J. Pospjšila. W Hradci Král. 1824. 8. str. 208.

716. Jan Křtitel, spiseček pro djtky welmi prospěšný, od Joz. Chmely. W Hradci Hrál. 1824.

717. Chymaného utěšenky pro djtky k ušlechtěnj srdce s přjdawkem drobnůstek ke gmenlnám od Joz. Myslimjra Ludwjka. W Hradci Král. 1824. 8. str. 80.

718. Wěnec pocty, dárek pilné mládeži. W Brně u J. G. Traszlera 8. 1824. str. 80. (prosa i werše)

719. Odměna mrawným a pilným djtkám k wzdělánj, prospěchu y wyražený od Al. Wěncesl. Žitka kaplana w Kornhauzu. 1825. w Slaném.

720. Kwětný košjček, powjdka pro kwětaucj wěk. Přel. Ant. W. Hnogek. Nákladem J. Pospjšila. W Hradci Král. 1825. 8. str. 124.

721. Bazaličky, obraz šlechetných, autlá srdce gjmagjcých gednánj k utěše wšeobecné, zwláště pro mládež obého pohlawj. Přel. Wác. Wáša. W Hradci Král. 1825. 12. str. 140.

722. Tom. Kubelky a.) Košjček tějprautkowý, přjběhem newinně natrknuté Wendeljuky upletený, 1825. u J. Fetterlowé z W. b.) Knjžka krásných mráwů pro ušlechtilau mládež obogjho pohlawj. Ze spisů J. Glace, w češtině wyložená etc. W Plzni 1825. 12. pjsmem a nákladem Leop. Raynera. str. 138.

723. Čjtanka (Lesebuch) pro školy slowanské, kteráž se z poručenj a nákladem Superintendencye wydala w Pešti 1825.

724. W časopisech a.) W Čechoslawu: Mrawné powjdky a wyprawowánj pro děti ze spisů djlem Herderowých od Štěpničky, Jirsyka a g. b) W přjteli mládeže některé drobnosti wlastně pro děti psané sem náležegj.

F. Mathematika.

a. Počitářstwj.

725. Uwedenj k uměnj početnjmu. W Praze w prawidelné kněhotiskárně. Djl I. 1776. 8. 1778. 8.

726. Naučenj k uměnj početnému pro české školy w c. k. zemjch. 2 djly.

727. W. G. Bjlého pûwodnj základowé k uměnj početnjmu pro pohodlj wenkowských učitelû sepsanj a 700 praktickými přjklady wyswětlenj. W Praze 1797. 8.

728. Počátkowé Arytmetyky od Stanislawa Wydry etc. wydánj od Lad. Jandery, kněze řádu prem. W Praze 1806. 8. str. 254. (obsahugj také algebru a logarithmy)

729. Neylepšj způsob djtkám počty přjgemně w paměť wprawiti, též pro dospělé k cwičenj užjwagjcý, kteřj w počtách zcela žádného neb žádného žákladnjho učenj neobdrželi. Od Jarol. Jezdinského prowisora w Kalný do češť. přel. W Gičjně u Fr. Kastránka 1819. 8. str. 240.

730. J. B. Beichla prawidla k počjtánj z hlawy s hognau zásobau přjkladû. Sepsaná od J. B. Beichla, z češtěná od J. Makše. W Hradci Král. 1821. 8.

731. Dûkladné uwedenj k početnjmu uměnj k prospěchu českých škol a učitelû. Od A. Bišického. W Praze 1823. 8.

732. Proč a proto při uměnj početnjm; aneb kratičký wýtah z wyučowánj počtû, od J. N. Joz. Filziga. W Hradcy Král. 1824. 8. str. 181.

733. Porûznu a) w Rozmanitostech: Pro lámánj hlawy některé algebraické dáwky. w swaz. A. B. C. O. od W. Sedláčka. b) W Přjteli mlád. Aukoly pro počtáře; o desetinných lomkách etc.

b. Měřictwj a stawitelstwj.

734. Lukáše Vocha Spráwa k wyreysowánj pěti řadû slaupû podlé 12 djlného modelu etc. česky a něm. W Praze 1873. 8. s 22. tabulkami rytými od Šimona Trusky. (Český text Fr. Tomsa pomocj Dobrowského přeložil.) str. 185. mimo předm. a regstř.

735. Základowé měřictwj čili geometrye od Wogt. Sedláčka. W Praze 1822. 8. str. 420. s VII. tabellami.

c. Hwězdářstwj.

α. Wûbec.

736. Porûznu a) We Wjd. List. Nebe s swými diwy (1813) od J. L. Zieglera. Kalendář se swým wýznamem (1814) od téhož. Přirozenost slunce. od D. J. Firbasa (1815). b) W Kalendářjch G. Palkowiče prostonárodnj wyswětlenj kalendáře.

β. Kalendáře.

a. Ročnj.

737. Kalendář nowý na rok 1783. W Praze u Rosenmüllerowých dědicû skrz Matěge Glatze Faktora. 12.

738. Jana Tomáše Höcheubergera Nowý kalendář neb Měsýčnjk k potřebě a užjwánj lidu ewan. náboženstwj na r. 1783. W Praze. 8. u Roseumüll.

739. Kalendář hospodářský a kancelářský u Rosen. děd. 4. 1783.

740. Kalendář nowý hospodářský na r. P. 1785. u Fr. Geřábka 4.

741. Minucý hospodářská ke cti sw. Wogtěcha. W Praze u Fr. Geřábka 1785. 12.

742. Michala Grügnera minucý hospodářská to gest: Kalendář sedlský ke cti a chwále sw. Wogtěcha na r. 1785. W Praze u Rosenmüllerowských dědicû skrze Matěge Glatz Faktora 12.

743. Hystorický Kalendář na rok 1784. pro lid cyrkwj českých obnowených. W Praze u J. Tom. Höchenbergra. 8.

744. Nowý kalendář Tolerancý pro weškeren národ Český katolického y ewangelického náboženztwj na r. 1787. W Praze od W. Krameryusa, wycházel až do r. 1798. po 11 let.

745. Kalendář hospodářský, od společnosti učené Pražké wydáwaný w 4. a 12. od r. 1795 až do té doby (1825).

746. a) Nowá minucý hospodářská. W Praze 1804. b) Židowský kalendář na r. 1804.

747. Kalendář powětrný na r. 1805. s některými přjdawky sepsaný a wydaný od kr. pražského hwězdáře Aloy. Dawida w 4. 12. a 32.

748. Wětšj a zwláštněgšj nowý y starý kalendář, od G. Palkowiče w 8. W Prešpurku od r. 1802. až posud (1825.) Má přjdawky historické i lehké zábawné weršowánj.

749. Kalendář tolerancj na r. 1816. a 1817. wydal W. Rod. Kramerius.

750. Nowý tolerancj posel pro katoljky y ewangeljky, aneb Národnj kalendář od J. Hýbla 1817. a 1818. 1819.

751. Nowý kalendář do kapsy na r. 1820.

b. Stoleté.

752. Stoletý kalendář, na spůsob Krystofa z Helwjku, od Ant. Strnada. W Praze 1795. 8.

753. Stoletý Kalendář od r. 1797. až do 1900. wněmž gména planet, gich welikost, wzdálenost a domnělá wléwánj w počasy pro každý den obsažena gsau spolu s wšeobecnými a zwláštnjmi prawidly sedlskými, pak s předpowěděnjm powětřj a s znamenjm počasu y rozličných postaw gak měsýce tak y lidj y zwjřat, zrostlin, bylin, wody a. t. d. od K. Tháma. W Praze 1797.

754. Stoletý kalendář, to gest: Domněnj hwězdářské na L. P. genž gsau po milostiwém narozenj Pána a Spasytele našeho G. K. od r. 1800. až do 1900. w němžto se wynacházý sedm nebeských planetû a poznamenánj o ročnjch řjditeljch a čtyrech czástkách ročnjch, o auřadě každého roku, y také o zdrawj a nemocech, item: také gednoho každého měsýce powětrnost, wše-

cko dle hwězdářského a neomylného počtu spořádané gest. Se wšemi sem patřjcými tabulkami a figurami wyplněný. 8. bez r. a mjsta. dle Zlobického u Fabiana Beinhauera. 1800. 1804. 1805.

755. Týž (?) w Brně od r. 1807. až do 1911.

γ. Prognostika.

756. Pranostika sedlská t. g. knjžka o powětřj a spráwě kterak spůsobnost času přes celý rok poznati se může. Nynj znowu přehljdnutá a rozšjřená. W Holom. u. Joz. Hirnlowé. 8. 1786. (ze staršjho exempl.)

d. Wogenstwj.

757. Článkowé wogenštj pro c. k. armádu. We Wjdni 1798. 4. přel. od J. Zlobického. též 1808. 4.

758. Exercier - Reglement pro c. k. Infanterii česky přeloženo (od J. Negedlého) W Praze 1808. 8.

F. Přjl. I. 147.

G. Známost přjrody.

a. Přjrodopisy.

759. Krátký weytah wšeobecné hystorye přirozených wěcý mimo přjlepek některých paměti hodných přjběhů a poznamenánj některých českých slow, kteráž se w této knjžce nacházegj k wšeužitečné potřebě českýho gazyka w c. k. Terezyan. wogenské akademyi w Nowém městě nawržený od Maksymiliána Šimka řádu škol pobožných. We Wjdni k dostánj u Hermana Jos. Kruchtena 1778. 8. pjsmy Šulcowými tištěno.

760. Historię přirozených wěcý pro mládež od Al. Pařjzka w Praze 1784. 8.

761. Kratičká hystorye přirozenj k pomocy a k dobrému gak učitelů tak y mládeže školské sepsaná, ano y k rozšjřenj lepšj a k Bohu wedaucý známosti tohoto swěta, wůbec na swětlo wydaná skrze Ladislawa Bartolomeidesa etc. s desýti geho wlastnj rukau na mědi wyrytými tabulkami, roku 1798. 8. str. 63. W Budjně v Kat. Landererowé 1798. 8. wel.

762. Krátké zlomky z přjrodopisu nalezagj se w knjze: Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben etc. von Fr. Tomsa. Prag 1801.

763. Funkowá kniha: Naturgeschichte für Kinder, gest přeložená od Fr. Tomsy 1809. Rkp. (u Prof. J. Negedlého.)

764. Popsánj a wyobrazenj neyznamenitěgšjch zwjřat z hyst. přirozených wěcý od J. Hýbla. W Praze 1811. 8. str. 152.

765. Průbička užitečné kratochwjle ze známosti přirozených wěcý, w rozmlauwánj učitele s djtkami, od Mich. Kadaně etc. W Praze 1819. u Boh. Haze. str. 275. a předm. VIII.

766. Pogednánj o bylinářstwj w Čechách od P. Kašp. hrab. ze Sternberku etc. Ant. Puchmayer přel. W Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 152.

767. Flora Čechica etc. Kwětena česká s poznamenánjm lékařských, hospodářských a řemeslnických rostlin od DD. M. J. Swat. a K. B. Preslů. W Pr. 1820. 8. (lat. s česk. gmény bylin.)

768. J. S. Presla a) O přirozenosti rostlin, aneb Rostlinář obsahugjcj: gednánj o žiwobytj rostlinném pro sebe a z ohledu giných žiwoků podle stawu nyněgšjho znánj; k rozšjřenj přjrodnictwj, w potaženj na užitečnost w rolnictwj, hospodářstwj řemeslech, uměnj i obchodu, a wztahowánj obzwláštnjm na lékařstwj, wydán trudem Bedřicha Wšemjra hrab. z Berchtoldu a. J. S. Pr. doktorů lékařstwj. W Praze 1820. 4. Odděленj I. str 322. Odd. II. posud w Rkp. Odd. III. obsahugjcj popsánj a wyobrazenj rostlin podlé řádů přirozených spořádané s wyznamenánjm wlastnostj, užitečnosti, obzwláště wýwodiu a zplodin, způsobu wydobýwánj, poslednjch dobroty a porušenosti neygistěgšjho poznánj a zkaušenj etc. Djl prwnj se 124 poloarchy a 80 obrazy (černými á malowanými) W Praze 1823. w 4. djl II. w tisku. b) Mineralogie, Geognosie a Zoologie. w Rkp.

769. Wyobrazenj a popsánj w poljnku třešňowého kmenu r. 1745 w Hoře Kutny 19. Unora ze zahrady Wšech Sw. od gakéhosy Konrada, rozeného Moškwana uťatého, a při rozpoltěnj nad stéblo hlaub gako do dřewa samorostle spatřeného křjže (od 1822 w Muzeum českém) wydáwá Joz. Fr. Dewoty etc. W Praze 1823. 8. 1 arch s obrázkem u Fetterl. z Wildenbrunu.

770. Drahná část Zoologie podlé Okena, od J. Kauble w Rukopisu.

771. Po různu a) W Učiteli lidu 1786-8 mnohé části sem náležegj, k. p. w I. běhu str. 699 a 776. etc. b) W Hlasateli: O opicých, Králi hadu, slonu, orlu, lwu, welrybu, bobru. Aučinkowé zemětřesenj, sopky etc. c) W Rozmanitost.: Mrawenčj lew, paměti hodnj psi etc. d) We Wjdeň. Listech: Neobyčegně welicj stromowé, o šafránu, reyži etc. e) W Kroku: Nawrženj saustawy žiwočichů dle třjd, řádů a rodů a g. menšj. f) W Přjteli mládeže: Diw přirozený w Sedmihrad. zemi, o Krkonošjch etc.

b. Člowěkopis.

772. W Rozmanitostech: O žiwobytj a obydlj prwnjch lidj w geskynjch G 3. od L. Zieglera. Sylnj lidé P. 76. od Fr. Špinky. Změny pokolenj lidského, od Zieglera E 47. Měsýčnice w Čechách C. 68. Čistotné a zdrželiwé ženy, od Gallaše R. 74. O narozenj a smrti člowěka A 65.

c. Přjrodozpyt.

773. O žiwlech pro mládež, na způsob Eberta, Byšinga a giných. Od Ant. Hynka Gostky z Saxenthalu. W Praze u J. K. Hraby. 1776. 8. str. 46. Po druhé 1791?

774. Frant. Tomsý a) W měsjčném spisu od r. 1787. některé částky. b) Spis o žymě čten w generálném shromaždění hospodářské wlastenské společnosti Slezské od J. K. G. Bernera 23. Unor. 1789. Na česko přeloženo etc. W Praze 1801. 8. st. 32.

775. Odkryté tagnosti čaroděgnických kunštů k weystraze a wyučowánj obecnjho lidu o powěrách a škodliwých bludjch, sepsané od P. z Eckartshausen, do morawského gazyku přeložil vpřimný milownjk swé wlasti (Prof. Monse) W Olomauci 1792. 8.

776. Nowě wynalezený prostředek oheň dokonále a gistotně vhasyti. Ze Šwedského do českého gazyka přeložený od Matěge Hollaura. We Wjdni a w Praze 1794. 8.

777. W Hlasateli: Uměnj přirozených wěcý (Helmutowa Physika) opatřenjm J. Negedlého přel. (posud ne celá) I. 212, 394, 572. II. 99. 404. III. 514. 459. IV. 235.

778. Fizyka aneb Včenj o přirozenj (Nature) k prospěchu gak celého Národu, tak zwláště lidu obecného a pěkného Vměnj žádostiwého sepsané od Pawla Michalko etc. W Budjně v Ant. Landererky 1819. 8. str. XVI. a 512. Prwnj to fysika saustawná bez mathematických důwodů w českém gazyku podle Mundta, Vietha, Helmuta a Höpfnera a g. W Předmluwě zmiňuge spisowatel o giném spisu swém b) O škodliwosti powěrý.

779. Základowé přjrodnictwj aneb Fyzyky a Matematyky potažené, neboli smjšené. Z mnohých ginogazyčných na slowo wzatých spisowatelů wybral a sepsal Wogt. Sedláček. W Praze 1825. v Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 8. str. X. a 250.

780. Přjrodoskum neb Fyzyka čili učenj o přirozených wěcech (s rytinau). Pro učitele wzdělal a na swůg náklad wydal Karel Šádek etc. W Hradci Král. 1825. pjsmem J. Pospjšila etc. 8. str. 174. regst.

781. Chymie neb lučba we II. djlech, sepsaná od J. S. Presla w Rkp. Týž w Kroku mimo přehled pracj neyznamenitěgšjch r. 1817-8. we hwězdářstwj, meteoroznanstwj, fysice a lučbě udělaných, mnohé pěkné pogednánj přjrodozpytné umjstil, gako: o sesjlenj zwuku w noci, o přibýwánj tepla w hlaubi, wyswětlenj sopek a g.

782. Důkladné a mnohau zkušenostj ztwrzené ponaučenj o hromo- a kruposwodu, aneb kterak se dle Tholardowa způsobu obrany proti hromo- a krupobitj stawěti magj; s ponawržením, gakým způsobem celé obce s obydljm y polnostmi od škodliwého hromo- a krupobitj skrownau wýlohau zachowány býti mohau. (S wyobrazenjm w kamenotisku) Dle A. Tedeschi, spoluauda c. k. hospodářské společnosti w Štyrsku. W Praze 1825. v z Šönfeldu.

d. Hospodářstwj wůbec.

783. Naučenj o poznánj počátků sedlského hospodářstwj. (w. Částku V. Djl II. knihy k čtenj pro sedlské školy w c. kr. zemjch.)

784. **Hospodářská ručnj knjžka od Joz. Taborského. W Praze 1788. 8.**

785. Prwnj nowá hospodářská škola w králowstwj českém na statku P. z Schönfeldu gménem Truowan etc. W Praze 1791. (přelož-na od Mat'h. Holauera, faktora.)

786. Gura Faudliho a) Pilni domagši a polni Hospodar, winaučugici newě lomého pochybugi'iho hospodára, též napomínagici leňiwu Gazdinu k potrebnim pracam celého roku od Mnohowelebn. etc. W Trnawě 1792. 8. str. 234. b) Druhá stránka, w ktereg po smrti prwňého Druhi Pilni Hospodár wikládá ňewedomému Hospodárowi a leňiwe; gazd.ňe gaké má práce pres celi rok w každem mesici a gakim Spůsobom wikonáwať. Pridáwá též ke každému Mesicu Prognostiku wikládagicu z ňebeských znakow a s powetrá, budúcé úrodi, a časi. W Trnawe 1792. 8. str. 464.

787. Krátce obsahnutá prawidla k zpráwě hospodářů od W. Redelhammera; přel. J. Ruljk w Praze 1802.

788. Krátké poučenj o hospodářstwj polnjm pro obecný lid. Z něm. přel. Ant. Puchmayer. W Praze 1817. 8.

789. Hospodář rozumný, aneb učenj o rolnictwj a chowánj dobytka s třemi přjdawky o wyměřowánj polj a wedenj hospodářském, kteréž dle B. G. Schnee sepsal Norb. Waněk. W Pr. 1822. 8. u Strašírypky.

790. Hospodářstwj Rkp. fol. (w XIX. stol.) w Museum.

791. O hospodářstwj saustawně též psal J. Kauble. Rkp.

792. Po rûznu a) w Učiteli lidu, kterýž hospodářstwj neywjce za předmět měl. b) W Hlasateli: Práce w Ledun etc. od swob. P. z Putiany, přel. J. Negedl. c) W Rozmanitostech: O weynosu obilj w Čechách. O brambořjch. Proti snětiwé pšenicy etc. d) W kalendářjch hospodářských, zwláště od učené společnosti wydáwaných od r. 1795 až do letoška mnoho pogednánj o wěcech hospodářských do českého přeložených se naleza.

α) Wčelařstwj.

793. Wýtah z nowozkušeného wčelaře, aneb Antonjna Janši kniha o wčelách, w Uherské Skalicy 1775. 8.

794. Antonjna Janša podstatná učenj a zpráwa o chowánj wčel, z něm. w češtinu uwedená od K. J. A. Trutnowského. W Praze 1777. 8.

795. Gednánj o dobytku owčjm. 1781.

796. Jozefa Janyše Aučinliwé zprawowánj wčel pro lid obecný, s potřebnými tabulkami a wčelnjm kalendářem. W Praze 1789. 8.

797. Na rozkaz slawné Králowsko-vherské mjsto držjcj rady wydal Joz. Toldy důležitý spis o wčelách w uherském gazyku, kterýž y na slowenský gazyk přeložen a wydán byl 1789.

798. Nowá wčelnj kniha pro lid wenkowský w c. k. zemjch od Joz. Ant. Janiše, faráře Hostiwařského, bljž Prahy. **W Praze u J. F. z Schönf. 1790. 8.**

799. Obsah potřebných naučenj a prawidel wedle kterých se wčely rozšafnie a s užitkem opatrowati dagj, w B. Bystřicy u J. Joz. Tumlera 1792. 8. od Jana Glosyusa, kazat. w Roštáři.

800. Maudrý wčelař, nebo ponaučenj, na gaký způsob se wčely skrz celý rok k hogněgšjmu užitku zprawowati etc. mohau od Waw. Pomocnjka. W Praze 1811. (u J. Buchlera w komisj.)

801. Rozmlauwánj o wčelařstwj Wčeláka, mlynáře a winaře, dobrých sausedů od Slowáka (S. K.) W Prešpur. u dědiců Belnayho 1816. 8. str. 85.

802. Zpráwa wčelářská o Opatrowánj wčel w dwogitých Ulech, se zwláštnjm ohledem na Magazýni, kláty a koše. Sepsaná od P. Jana Csaplowics z Hontu. Nynj podle druhého wydánj z něméckého gazyku přeložená skrz J. B. S gednau wyrytau tabulj. 1817. we Wjdni w knihařni Ant. Doll. 8. str. 92. (Wěc dobrá, řeč uprostřed mezi českau a Slowenskau.)

β) Owčáctwj.

803. Krátké a užitečné gednánj o dobytku owčjm, geho pastwách, zymnjm chowánj, nemocech, léčenj, od Fr. Swobody faráře we Winařjch. W Praze u Johanny Prušowé 1781. 8. str. 62. též 1789. (Z wlastnj zkušenosti psáno.)

804. Wieganda Naučenj pro owčáky a giné držitele owčjnů. Z něm. přeložil Joz. Rautenkranc. W Praze 1798. 8. str. 100. (u Kašp. Widtmana.)

805. Prawidla k zpráwě hospodářů a polujch mistrů o owčjm dobytku od J. Ruljka 1802.

806. R. André Krátce obsažené naučenj o chowánj owčjho dobytka pro owčácké mistry etc. wydané od sgednocenj přátel a znatelů owčáctwj etc. přel. Dom. Kinský. 8. W Brně 1818. str. 58. u J. G. Gastla.

γ) Krmenj dobytka.

807. Teyné Rady Šubarta dobře mjněné wolánj na wšecky sedláky, kteřj nedostatek pjce trpj, y taky na české. S důkladným naučenjm gak lehce a hogně gi dostat, následowně gak k mohowitosti přigjt mohau. W Praze w c. k. norm. Imp. 1785. 8. str. 39. Neyw. P. Purkrabj toho času knjže Karel Egon z Fürstenbergu tuto od Saského tegného Rádce Šubarta sepsanau knjžku přeložiti F. Tomsowi, a zdarma mezi lid rozdáwati kázal.

808. Jana Wáclawa Rotha lacyný prostředek, gak y ze špatných a suchopárných polj žiwná a dobytku přjgemná pjce w hognosti dostat se může, skrze co na polujch požitcých ani ta neymenšj ugma se nestane, nýbrž garé obilj znamenitě se zlepšj. W Praze w c. k. norm. Impr. 1787. 8. Přel. Fr. Tomsa.

809. Rybay přeložil z němčiny: Ueber Futterkräuter 1795.

810. Gednánj o rozplemeněnj a potřebě kopřiw. přel. B. Dlabač w Praze 1799. 8.

37 *

811. Zprawa podle njz skrze zahlazenj Uhorok (úhorů) a obecného pasztwiszka pole ponaprawené, a k lepšjmu chasznů obracené, Staw Gazdowszky ale w požehnaneyšy promeněn býti může. Z csasky z německé knižecsky w slowencsinu wytahnuta, z csassky pak některými potrebnými prjdawkami zaopatrena a do gineho porzdku uwedena od Sam. Fabry. W Prešowě v J. Mich. Rädlicz 1803. 8. str. 59. (z něm. Cromes Futterkräuteranbau, w nářečj Sarošském plna idiotismů.)

812. Praktycké poučenj o dětelině a wywázenj dětelinowého semene etc. w něm. (1797) wydáno, kteréž do Slowenč. přeložil Jan Mogžišowič. W Prešp. 1804. 8. str. 56. (českým nářečjm psáno.)

813. Unterricht über den Anbau u. Behandlung des Mohar (panicum germanicum) als Futterpflanze, dann des Johanniskorn von Jos. Graf Malabailla von Canal 8. 1805. něm. a česky.

δ. Štěpařstwj.

814. Naučenj o štěpařstwj, kdežto krátká a podstatná prawidla se obsahugj k wywedenj hned od gader, neb pecek rozličného owocného stromowj, gak planého tak y štěpného, od Wácl. Skřiwánka. W Praze 1798. 8. (půwodnj.)

815. Jana Gifjho Brunhauzera (n. česko přesazené od Jana Šubertha) Wynaučenj strany welikeho užitku stromů ořechowých a kterak se štěpy ořechowé snadně y bezpečně sázeti a wzdělávati magj, s přjdawkem o taženj olege z ořechowých gáder k potřebě hospodářů a lidj wenkowských. We Wjdni 1802. 8.

816. Fr. Xaw. Geiger Zpráwa užitečná zahradné stromy na neylehčj způsob wywoditi a obchodiť. Na slowenský gazyk přeložena s dwema přjdawkami od Sam. Fabry. W Prešowě u J. Mich. Rädlitz 8. (1803) str. 132.

817. Naučenj o sazenj a štěpowánj karlátkowého a šwestkowého stromowj etc. složené od uroz. P. Frant. z Dietrichů, zemana morawského etc. z něm. gazyka swobodně w obecný morawský přesazené od kněze Tom. Fryčage. W Brně u Joz. G. Trasslera. 1804. 8.

818. Zpráwa o sázenj a obdělawánj stromowj. Sepsaná od Slowáka a wydaná péčj a nákladem Giř. Palkowice etc. W Preš. pjsmem Belnayho dědiců 1817. 8. str. 96.

819. Naučenj o chowánj, zšlechtěnj, hljdánj a ošetřenj owocných stromů. Ku potřebě pro lid a školy wenkowské, od Jana Teplého 1822. 8.

ε. Zemské mandle.

820. Šest krátkých otázek o sazenj a užitku zemských mandlj od Karla Fuka, kanownjka na hradě Pražském. W Praze 1802. 8. (též něm.)

ζ. O lnu.

821. Naučenj o lnu setj, pro Čechy, Morawu a Slezko wydané od c. k. společnosti hospodářské w králowstwj českém. W Brně 1804. 8. (též něm.)

822. Poučenj o setj, hleděnj a zkljzenj lnu y o připrawowánj ho k předíwu. Sepsané od Joz. Janiše etc. W Praze 1818. u B. Haze 8. str. 66.

7. O hedbáwj.

823. Uwedenj, gak snadnym a sprostným spůsobem se hedbáwnj djlo koná, od Waw. Amorta. W Praze 1783. 8. str. 26.

824. Ranghery poučenj o dobýwánj hedbáwj w Čechách; wěrné, prosté, na wlastnj zkušenosti založené uwedenj, kterak se hedbáwnými hausenkami zacházeti má. W Praze 1813. 8.

9. Lesnictwj.

825. Zkušené naučenj k welmi potřebnému osetj lesůw, ku kterémuž giná užitečná naučenj o powinnostech myslíwce přidána gsau od Wácl. Lenharta Forštmistra (knjžecjho správce na lesy) na Lichtensteinském panstwj. W Praze 1793. 8. Wyšla též německy. Wýgimek z nj w Tomsowě Chrestom. str. 221.

826. Prwnj základy uměnj polesného pro začátnjky w hospodářstwj lesnjm, wydané nákladem c. k. společnosti hospodářské w králow. českém. (od Fr. Duška) 8. W Praze 1800. u Fr. Geřábka. str. 270.

827. Uměnj lesnj podle G. L. Hartyga etc. a giných neywýborněgšjch spisowatelů složené, s lesnictwjm wlastenským dle wlastnj zkušenosti srownané a wlastnjm nákladem wydané, od Wiljma Wen. Hawelky etc. W Praze 1823. u Fr. Geřábka. 8. Swazek I. str. 191 mimo přjpis a regst. a tabelu A. Swazek II. str. 256. regstř. a 2 tabulky. Swaz. III. str. 192. Prwnj swazek obsahuge připrawowacj a pomocné wědomosti, druhý o drewnictwj a lesnj ostraze gedná, třetj lesnj odhad a lesnj požitky za obsah má. Gazyk prawidelný, z čehož P. L. Ziegleru děkowati máme.

828. We Wjd. Listech (1816) Počátkowé uměnj lesnjho.

e. Kuchařstwj.

829. Wjdeňská kuchařská kniha, aneb ponawrženj gak se masytá y postnj gjdla bez welikého nákladu, wšak předce dobré chuti připrawiti mohau. W Brně 1782. 1792. 8. Seps. od Neubauera.

830. Wýborná pražská kuchařská kniha pro panj, děwčata a služebné djwky w městě y wenku, genž denně naskytagjcý se gjdla na dobrý, chutný, též lacyný způsob strogiti chtěgj. Složená od gistého knjžecýho ustnjho kuchaře. W Pr. 1803. též 1805.

831. Mo.e skrze čtyrydcetileté wykonáwánj známá kuchařská kniha pro wětšj y menšj tabule. Obsahugjcý w sobě způsob, gak se neychutněgšj a neywzácněgšj gjdla dle wlastnosti strogiti magj, spolu s důkladnau zprávau, gakby se owoce zadělawalo, aby tak gak ono na stromjch zralé roste, wyhljželo, s připogenau pokrmnj cedulj od Sybilly Doryzyo. W Brně a Holomaucy. 8. (bez roku) str. 302.

832. Knjžka kuchařská, aneb zřetedlné ponaučenj, kterak se rozličné pokrmy gak masyté, tak postnj dobře připrawowati magj etc. od Wácl. Pacowského G. Exc. hraběnky Quasko kuchaře zřetedlně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uwedená. Na Hor. Kut. u Joz. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 265. a regst.

833. Neynowěgšj kuchařka pražská, nebo kniha uměnj w připrawowánj rozličných krmj a pamlsků, gak pro panskau, tak pro domácý kuchyni, zřjzená dle wydánj zwláštnj kuchařky Panj Neudekrowy. W Praze 1816.

834. Baworská kuchařka w Čechách, pro panskau y domácý kuchyni. Wydaná něm. od Marye Anny Neudekerowé. W Pardubicých 1810. 8.

835. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků. W Praze 1819. 8.

836. Pražská kuchařka, aneb co strogiti dnes? Kniha přjručnj pro šetrné hospodyně gednagjcý o připrawowánj 200 chutných poljwek, 450 masytých pokrmů a paštik, 500 rybných, maučných etc. krmj. Přeložil Kadeřawský (Fr. B. Tomsa.) W Pr. 1823. 8. str. 430.

f. Domácj hospodářstwj.

α. Prostředky proti hmyzu.

837. Náhodau wynalezený chemický prostředek w gedné hodině z celého domu stinky pro wždycky wyplemeniti, z engl. do českého gazyku přeloženo s přjdawkem lehkých prostředkůw, gak se mauchy, moly ze šatstwa a kožichů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeniti a ty poslednj wšechny na gedno mjsto swésti mohau. Od Rotha přeloženo. W Praze 1787. Opět w Brně 1795. 8.

838. Skušenostj stwrzené a wyskaumané prostředky k zaháněnj much, stěnic, molů ze šatnic, německých y giných myšj, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

839. Způsob, gakby se wyplemenil wšecken hmyz bez gedu..myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od J. Wernera, doktora lék. um. Na česko přel. od Frant. Tomsy. W Praze 1810. 8.

β. Hospodářská kamna.

840. Popsánj a wyobrazenj peci k pečenj chléba a pranj při skrownném paliwu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

841. Popsánj kamen k topenj a wařenj spolu způsobených při skrownném paliwu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

g. Řemeslnictwj (technologie.)

842. Počátkowé základného naučenj o wařenj piwa pro Učedlnjky, Towaryše, Sládky a pro každého hospodáře :. mimo wyswětlenj, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré býwalo, nynj w skázu přišlo, fyzycky, chemicky, ekonomicky, a podle

zkušenosti wyhotowené od Fr. Ond. Paupé. W češtinu uwedené. W Olomaucy u Anton. Al. Škarnycla 1801. 8. str. XVI. a 278. mimo obsahu.

II. Lékařstwj.

a. Wůbec.

843. Antonjna z Haenu gednánj o spůsobu smrti utopených, oběšených a udušených, gakož y o prostředkách, skrze které se oněm žiwobytj nawrátiti může. Z něm. přewráceno (sic) skrze Hynka Rutha lékařstwj učitele w Praze 1778. 8.

844. Ponawrženj prostředkůw k umenšenj nezdrawj takowých pijbytkůw, které rozwolněnj podrobené byly od M. Cadet de Vaux, wrchnjho pjjhledače w lékařstwj w Pařjži; z němčin. (dokt. Ferro) přeložil Joz. Wratislaw Uroz. z Monse w prawjch doktor a učitel. W Olom. wytišt. u Jozefy Hyrnl. 1785. 8. 1 arch.

845. Wšeobecné domácý prostředky naproti rozličným wnitřnjm y žewnitřnjm nemocem pro lid sedlský, který buď pro nemožnost a chudobu swau, nebo pro wzdálenost cesty wšj pomocy lidské zbawen gest. 8. (W Gjhlawě okolo 1786.)

846. S. A. D. Tyssota Spráwa pro lid obecný we Wšech bydljcý, kterakby zdrawj swého chrániti, a w nemocech sobě pomáhati měl, z franc. řeči (avis au peuple) přeloženo skrze J. Prokopiusa M. D. W Skalicy Uhers. u Joz. A. Škarnycla 1788. 8.

847. Katechysmus o zdrawj pro chrámy a školy hrabstwj Šaumburgského lipského. K užitku wlasti našj na česko přeložený od Fr. Ja. Tomsy. W Praze 1794. 8. (z něm. Fausts Kat.)

848. Katechysmus zdrawj pro obecný lid a školskau mládež z uherského gazyka na Slowenský přeložený (od Gir. Rybayho) W Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8.

849. D. Fausta katechysmus zdrawj k užjwánj w školách a při domácým cwičenj přel. od A. M. Ligoury. W Brně 8. též od P. Karla Suchýho w Brně. 8.

850. Tabelárnj weytah alphabetnj knjžky kapsecý neyhlawněgšjch ochranných prostředků pro na pohled mrtwé lidi. (od D. W. Zardy) na archu. 1798.

851. D. Kryštofa Wil. Hufelanda Kunšt prodlauženj žiwota lidského podlé druhého zmnoženého Wytištěnj přeložil a na swůg náklad wydal G. Palkowič Djl I. str. 178. Djl II. str. 141. We Wacowě v Ant. Gotljba. 1800. 8.

852. Domluwa gednoho Čecha přiwtěleného k wlastencům swým w důležitosti zachowánj gegich zdrawj. w Praze 1800. 8.

853. Čtenj o užjwánj kuřlawého a šňupawého tabáku od A. Holého etc. po čes. wylož. od B. J. Dlabače. W Pr. 1802. 8. str. 32.

854. Lidomil poučugjcý, kterakby lidé mnohým žiwota nebezpečenstwjm opatrně wyhnauti, a w ně upadlj šťastně retowáni býti mohli. Kniha pro každého, sepsaná od Bohusl. Tablice. We Wacowě 1813. u Ant. Gotljba. 8. str. 220 a regstř.

855. Kratičká Dyetetyka, to gest zpráwa k zadržienj dobrého řádu žiwota, a k zachowánj tudy stálého zdrawj až do neypozdněgšj starosti. Kniha pro každého. Z neylepšjch spisů wytažená a wydaná od Boh. Tablice. We Wacowě 1819. u A. Gotl. 8. st. 84.

856. Wýstraha před gedem w přirozenosti zwláště w bylinách se nacházegjcým. K potřebné známosti pro školnj mládež sebral, w otázky a odpowědi uwedl Wácl. Leo. Kostrožic, učitel školnj w Imramowě. W Brně 1821. 8. u J. G. Gastla. str. 48.

857. Po různu a) W Hlasateli IV. 365: Prawidla k zachowánj zdrawj dle Funke od F. Tomsy. b) W Rozmanitostech: O domácých prostředcých co držeti. R 16. c) W Kroku o lázni Libničenské, ohledánj žlučí chorobné a g.

b. Ochranné neštowice (chraničky.)

858. O krawských neštowicých od J. Negedlého. (přelož.) W Praze 1801. G. O. Knjže Izidor Lobkowic tisknauti a darmo rozdáwati kázal.

859. F. A. hraběte z Magnys Sprawa o krawských oseypkách, aneb důkladné naučenj pro rodiče, kterakby swé milé djtky od oseypčjho nakaženj ochrániti mohli. 8. W Brně.

860. Naučenj o krawčjch neštowicých, gak by se očkowati mohly, od B. J. Dlabače. W Praze 1802. 8.

861. Poučenj o očkowánj etc. od G. Palkowiče. W Prešp. 1802. ½ archu. w 8.

862. Wolánj gednoho českého duchownjho pastýře k swým farnjm osadnjkům. W Praze w Imp. P. z Schönf. 1804. 8. st. 31.

863. J. K. Jarože: Rada bratrská na mé wlastence, aby swé milé djtky krawsk. osypkami štěpowati dali. W Brně 1812. 8.

864. Prosba w nowě narozeného nemluwňátka milým geho rodičům skrze křestnjho otce, křestnj matku a ostatnj kmotry předložená. 2 listy w 4. 1814. (od Boh. Tablice).

865. Fr. Aloyso Wacka Užitek wštěpenj neb očkowánj neštowic krawských wyložen w rozmlauwánj mezy farářem a sedlákem. W Praze 1815. 8.

866. Důležité slowo rodičům, duchownjm a wrchnostem o blahočinnosti očkowánj chraničkami, a odpowěd na námjtky proti němu dělané. W Praze (1821) 8. str. 54. od J. S. Presla.

867. Augustyna Langhoffera kázanj, w němž očkowánj krawinek poraučj w Skalici r. 1823?

868. Po různu w Rozmanitostech: Rozmlauwánj o očkowánj neštowic R. 61.

c. Porodnictwj (babictwj).

869. Jana Raf. Steidele Zpráwa o kunštu babském s připogenými figurami z němčiny od Jana Cherneyho Slowanským gazykem přetlumočená. W Prešp. u F. A. Patzko 1778. 8. 2 djly.

870. J. R. Steidele k Naučenj kniha o babském uměnj s tabulkama wyswětlená. We Wjdni u J. Tom. z Tratneru. 1778. 8. (Wlastně tištěná gest w Praze u Johany Prušowé, a přeložena

gest od Prof. Rutha z němčiny w. Dob. Literat. na r. 1779. str. 162 a 188. též 1792.)

871. Kniha babského uměnj k pilnému čtenj těm, genž se w babském uměnj cwičiti, a takowé prospěšně prowozowati chtěgj, užitečná, kteraužto z něm. řeči w český gazyk uwedl, a pro snadněgšj pochopenj w otázkách a odpowěděch wydal Jan Aug. de Wangg 8. W král. Horujm městě Hor Kutten u Fr. W. Korce 1779. str. 94. Djl druhý (o těhotenstwj) od str. 95 do 398.

872. Lucina ruri consultrix t. rada lékařská pro těhotné. Gallaš. Rkp.

873. Ant. Jungmanna a) Uwod k babenj. W Praze 1804. 8. str. 223. b) Uměnj babické k užitku ženám při porodu obsluhugjcým wydané etc. 8. W Praze 1814. str. XII. a 290. mimo obsaženj. též 1821. str. 318. Třetj wyd. 1827.

d. Nemoci dobytka.

874. Připamatowánj strany neduhů dobytka w Rakauských, gakož y něgaké gednánj proti zabjgenj dobytka w času neduhů, od J. Boh. Wolšteina z něm. gazyku do českého přeložená skrze Hynka Rutha etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1785. 8. st. 151. s 2 tabulkami. Chybné přeloženj. k. p. die Hausthiere sind der wichtigste Arm der Landwirthschaft, přeložil: Domácý wrata gsau neyhlawněgšj rameno hospodářstwj etc. ačkoli komissj zwláštnj potwrdila, že kniha wěrně přeložená gest.

875. O pádu dobytka kniha pro sedláky od J. B. Wolšteina, lékařstwj a ranhogictwj doktora etc. Z něm. gazyku do českého přeložená od Frant. Kašpara Třebického etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1784. 8. str. 40.

876. Knjžka o nakaženj dobytka, od J. Teof. Wolšteina. W Prešp. 1785. 8.

877. Josephi Aloysii Popp AA. LL. et Phil. nec non Med. doctoris c. r. physici ducatus saxo-teschinensis, et membri inclytae facultatis medicae Vindobonensis Opera Veterinaria ex praelectionibus atque opere celeberrimi viri doctoris, atque professoris publici Wolsteiu sedule congesta in boh. versa, totiž: Kniha o nakaženj dobytčjm w čas rány morowé, pro lid polnj sedlský, w kteréžto lidu obecnjmu oné znamenj, genž se při howadách nemocných spatřugj, a naproti ku zachowánj oného se důkladně wykládagj, dalegi pak k uwarowánj snětj škodliwého w pšenicy y w ginšjm obilj, a wyhubenj mušek obilných ginác ráčkůw nazwaných prostředky skušené. W Br. u J. Siedlera 8. 1786. st. 177.

878. Jova Gubernante Poznamenánj užitečného lékařstwj wubec pro domácý dobitek, statek ano též Ilid; k tomu tohože dobitku, statku a hidu potřebné wipsánj, totiž: geho wlastnosti, potrawj a opatrowánj. w njtr y zewnýtrnjch Nemoci. W B. Bistrici u J. Joz. Tumlera 1787. 8. str. 340 a regst.

879. Erdmana Hilfreiche Naučenj pro lid sedlský o nemocech dobytka koňského, howězýho, owčjho a swinského. Druhé

w nowě předělané a rozmnožené založenj. (Auflage ? !) Čtenářům teg w potřebách spomahagjcý knjžky přiwlastněná. 8. W Brně na autraty J. G. Gastla (1793) str. 209.

880. Kniha o pádech a nakažliwých Nemocech howězýho, owčjhó a swinského dobytka pro hospodáře. Na rozkaz c. k. zemského řjzenj složená od J. B. Wolsteina z německ. w český gazyk přeložená. 8. W Brně u J. G. Gastla (1797) str. 112.

881. Prostředky, gichž hospodářowé proti pádu howězýho a owčjho dobytka užjwati magj. Přel. Boh. Dlabač w Pr. 1797.

882. Naučenj pro owčáky a giné držitele owčjnu pro obecné dobré z něm. gazyka w náš český přelož. W Praze 8. u Kašp. Widtmana 1798. str. 100.

883. Prawnj nařjzenj w důležitosti dobytčjch pádů obzwláštně ale prawého pádu howězýho, pro králowstwj české. W Pr. w Impr. z Schönfeldu 1804. 8. str. 72.

884. Zpráwa o neštowicých owčjch od Jana Joz. Pešiny M. D. W Praze skrze Karla Krecera 1804.

885. J. Joz. Pešiny Ponaučenj k hogenj morowého pádu howězýho dobytka železowatau solnj kyselinau. Wjdeň 1805.

886. Uměnj hogenj Lichwy kniha ručnj o poznánj a hogenj obecně nakazytedlných, a zwláštnjch osobytných nemocech Lichwy s přjdawkem formul a tabule wydaná od Alex. Tolnay w kr. Peštanské Akad. Uměnj hogenj Lichwy prof. Nynj do slowenčiny z nařjzenj sl. Stolicy Turčanské přeložena skrz Martina Pau(a) etc. W Baňské Bystřicy u J. Štefani 1808. 8. str. X a 256. mimo regstřjk.

887. Trogj lékařské poučenj, gako se může 1. strašliwá nemoc běsnosti 2. nakaženj rožného dobytka w důli. 3. swinská nemoc trosky řečená poznati a zhogiti. Wydal Jan Cherney M. D. w Ban. Bystřicy u J. Štefany(ho) 1813. 8. str. 37.

888. Ant. Jungmanna a) Nawedenj o konjch. W Praze 1818. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 220. a regstř. b) O sedmeru dobytka domácýho, geho chowánj a nemocech etc. W Praze 1826. u Jozefy Fetterlowé z Wild. 8. str. 155. regst.

889. Wýstraha proti krwotoku howězýho a owčjho dobytka, od Hynka Pražského. W Praze 1819. 8.

890. Rada a prostředky proti neduhům a pádu, genž w letošnj zimě a w budaucjm gaře (od 1821 na 1822) domácjmu dobytku hrozj. Sepsal Mart. Alb. Tögl, lékař dobytka etc. Wydala c. k. wlastensko-hospodářská Společnost w králowstwj českém. W Praze 1821. u Boh. Haze. 8. str. 15.

891. Herbář aneb lékařstwj, které znowu z kněh wytažené a při rozličných nemocech lidj, kraw, owcý a drůbeře s prospěchem denně zkušeno býwá, nynj znowu na swětlo wydané 8. W Praze wytištěno u Wácl. Šlereka (bez r.) str. 63. (Gest plno powěr, ač mnohé dobré prostředky obsahuge.)

e. O Běsnosti (wzteklosti psj.)

892. Poznamenánj obzwláštnjho lékařstwj naproti ukůsánj běsného psa. W Prešpurku 1780. 8.

893. Obecná zpráwa s gakými prostředky psý wzteklost předgjti, a odtud pocházegjcý rozličnj neduhowé hogiti se magj. W český gazyk uwedl, a poneyprw na swětlo wydal Jan Aug. de Wängg. M. D. etc. W Praze 1787. 8. (též německy.) též u Krameryusa 1822. w 4.

894. Wšeobecná Zpráwa Běsnosti a kterak člowěk s přigatau od běsného zwjřete ranau pokračowati má. Z něm. přelož. od Jana Mojžišowits(e) školy Iwančanské učitele, s nowým pak přjdawkem ozdobená skrze uroz. P. Teofila Keliny etc. W Baňské Bystřicy u J. Štefany 1803. 8. str. 61.

895. Po ruznu a) We Wjd. List. Prostředek proti pokausánj wzteklého psa neb wlka. b) W Kroku Nowý lék proti běsnosti (III. 107.)

I. Práwnictwj.

a. Patenty.

896. Robotnj patent pro králowstwj české fol. 1775.

897. Wšeobecnj řád školnj pro české normalnj neboližto prawidelnj, hlawnj a triwialnj školy w společných c. k. dědičn. zemjch. We Wjdni 6. Pros. 1774. W Praze 1776. (tištěno.)

898. Wšeobecný řád saudný (přel. Zlobický) We Wjdni 1781. 8. str. 176. u Jana Tomáše z Trattnerůw. též w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu 1781. (w. Recens. Dob. Lit. Mag. I. 111.)

899. Řád wšeobecný při zběhlých wěřitelů (přel. Zlobický) we Wjdni 1781. 8. str. 32.

900. Nařjzenj pro wšecky křesťanské poddané we wěcech manželstwa, co se smlauwy swětské a aučinků z nj pocházegjcých tyče od Joz. Zlobického přeložen we Wjdni u J. Tom. z Trattner. 1783. 8. Gest to wlastně Jozefa II. patent o manželstwj.

901. Zřjzenj pro zemskau čeládku w Čechách, Morawě a Slezku od 30. dne měsýce Zářj roku 1782. w Litomyšli přetiskuuté u Wogt. W. Turetschka 1783. fol. 5 archů.

902. Patentnj ručnj knjžka pro měšťana a sedláka, t. gest Náležitý wýtah wšech c. k. patentů a nařjzenj, která od roku 1780-1783. prošla, přel. od Krameriusa. 2 djly. W Pr. 1783. 8.

903. Bubaucý pořádek při službě bož. W Praze 1784. 8.

904. C. k. patent strany wyměřowánj gruntů, spolu s naučenjm k též prácy. fol. w Praze 1785.

905. Wšeobecná práwa městská djl I. (přel. Zlobický) We Wjdni 1787. 8. str. 158. též w Praze u Schönf. t. r.

906. Jozefa II. Práwa wšeobecná nad prowiněnjmi a gich trestmi (od Joz. Zlobického z němčiny w češtinu uwedená.) We Wjdni u J. T. z Trattnerů. 1787. 8.

907. Jozefa II. Řád saudnj hrdelnj (od Joz. Zlobického w češtinu přeložený.) We Wjdni u J. z Kurcbeků 1788. 8.

908. Leopolda II. Mandat we wècech ewangelického náboženstwj, w Pešti 1790.

909. Zákon kragiuský z ohledu náboženstwj wydaný roku 1791. (od Ondř. Plachého.)

910. Dokonalé shromáždènj wšech od r. 1729. až do nynìčka prošlých wšeobecnostj a nařjzenj pro wšecka sgednocenj a Cechy. W systematickém a chronologickém pořádku. 8. W Gjhlawy 1799.

911. Kratičká summa práw Uherských, kterauž půwodně w Uherském gazyku P. Alex. Kòwy sepsal, nynj pak do Slowenčiny přeložil Boh. Tablic we Wacowè 1801. u A. Gotljba st. 47.

912. Františka II. Kniha práw nad přečinènjm hrdelnjm a tèžkými řádu mèstského přestupky (od Joz. Zlobického w češtinu uwedená.) We Wjdni 1804. 8. u J. T. z Tratu. Prawa trestnj.)

913. Tabella, to gest, krátké obsaženj wšech w nowých trestnjch práwjch se nalezagjcých zločinůw a gich trestůw dle mjry, přjsnosti a trwanliwosti (w češtinu uwedená od J. Zlobického.) We Wjdni 1804. 8.

914. Kniha wšeobecných zákonů mèstských. W Pr. 1812. 8. (přeložil Weselý, a oprawil J. Negedlý.)

915. Politické zřjzenj obecných škol w c. kr. zemjch (z nèm. přel. od Norb. Wanka). W Praze w Normal. Impr. 8. 1822. str. 288 a 7 tabulek.

916. Zemský zákon za panowánj Cjsaře Frant. II. Sebráno a přeloženo od Tom. Kubelky w Rkp.

917. W Přjteli Mládeže: Nařjzenj škol, přel. Joz. Windyš I. 1. II. 3. III. 3. IV. 3. VI. 3.

b. Snèmy.

918. W Čechách od r. 1774 až do r. 1811. tištèno snèmů 35. a sice 31 česky a nèm. 4 pauze nèmecky (r. 1786–1790) Sebráni gsau snèmowé ti w zemských deskách, w bibl. knjž. Lobk. etc.

919. Artykulowé na snèmè Prešpurském l. P. 1802. wydanj z lat. přel. Boh. Tablic. W Uher. Skalicy (1803) 8. st. 66.

920. Wýtah z artykulůw snèmownjch, to gest z práw a zřjzenj zemských kralowstwj Uherského na obecnjch geho snèmjch neb dyetách od počátku stoletj XIXho wydaných od G. Palkowiče. 8. W Prešp. 1808. u Šim. Webra str. 84.

921. Wýtah z artykulů snèmownjch r. 1808 gakožto pokračowánj we Wýtahu z art. etc. od G. Palkowiče. W Prešpur. 1809. 8. str. 54.

c. Kancellářstwj.

922. Sekretář český od Amadea Procházky, piaristy, obsahuge mnoho psanj neb listy. Ležj w Rkp. okolo roku 1780. u Piar. Prowincialu českého. Zlob.

923. Zemský dokladný adwokát, w nèmž wšecky w lidském žiwobytj potřebné obchodopisy t. prosby, připomjnky, a t. d. podlé c. k. nařjzenj k nalezenj gsau. W Brnè b. r. (1802?) 8.

924. Skladatel psanj neynowěgšj, k platnosti wšech lidj w c. k. obcých, w němž netoliko zpráwa o skládánj wšenásobných psanj, nýbrž y mustry w společném žiwobytj potřebných nawrženj etc, obsaženy gsau. Mimo tytulář. 8. W Brně 1802?

925. Dokonalý Gednatel aneb zemský Adwokát, kterýžto učj wšecky w lidském žiwobytj potřebné spisy, totiž: Prosby, pro upamatowánj, umluwy, zápisy, rukogemstwj, odstaupenj, kwitance, wyswědčenj etc. podlé pozůstáwagjcých c. k. Nařjzenj bez pomocy něgakého práwnjho přjtele skladati. W češtinu uweden od Joz. Taudlera. W Praze 8. I. djl. 1794. str. 166. a regstř. II. djl 1795. str. VIII. a 156. Po druhé od Prok. Šediwého rozmnožený a oprawený we třech djlech w Praze 1804 8. Pod tytulem: Dokonalý gednatel aneb zemský adwokát, wšem spisům w lidské společnosti potřebným, gako gsau: pjsebné žádosti etc. učjcý, 3 djly. Po třetj opět rozmnožený a oprawený od Jana Jawornického. W Praze 1820. 8. I. djl. str. 194. II. 164. III. 336. mimo obsah. u Bohum. Haze.

926. Užitečná sebránj některých spisů, gako gsau: Wýtahy neb konty, kwitancý, upsánj dluhu, swědectwj etc. Wydaná od Joz. Wagnera při hlawnj škole w Březně (Bries) W Báňské Bystřicy u Štefaniho 1797. 8. str. 183.

927. Krátký ale pochopitedlný katechysmus hlawnjch powinnostj pro wesnické rychtáře w otázkách a odpowědjch, podlé c. k. patentů wyhotowený od Fr. Winklera, kaplana w Chomotowě; přeložil J. Ruljk. W Praze 1802. 8.

K. Bohoslowj.

a. Biblj celá.

928. Biblj česká, to gest celé swaté pjsmo, starého y nowého zákona, podlé starého obecného latinského od sw. řjmské katolické cýrkwé potwrzeného a užjwaného přeloženj, opět s obzwláštnj pilnostj přehlednuté, ponaprawené, a znowu wydané l. P. 1780. W Praze nákladem prawidelné školnj tiskárny 8. wel. str. 50, textu 1444. Nowý zákon etc. 1778. (dřjwe tištěn) str. 22 a text 351. To wydánj ostaral: Blah. Durych a Fr. F. Procházka.

929. Biblia sacra, to gest biblj swatá etc. (podlé Halské 1766.) W Prešp. 1787 8. welk. u F. A. Patzko (Packa). Nowý Zákon 1786. Text star. zákona obsahuge w sobě str. 1136, Nowého z. 316 str. Péčj Mich. Semiana (w. Tab. Poe. IV. 52.)

930. Biblj česká, to gest, celé pjsmo starého y now. zákona, podlé starého obecného lat. od sw. řjmské kat. cýrkwe schwáleného wýkladu, opět s obzwláštnj pilnostj přehlednuté, ponaprawené, wyswětlené a znowu wydané l. P. 1804. w 8. wel. I. djl. W Praze nákladem c. k. normálnj školy str. XXV. textu 1335. II. djl Proroké a knihy Machabeyské etc. str. 1386 a regstřjk. (Od Faust. Procházky.)

811. Zprawa podle njz skrze zahlazenj Uhorok (úhorů) a obecného pasztwiszka pole ponaprawené, a k lepšjmu chasznů obracené, Štaw Gazdowszky ale w požehnaneyšy promeňen býti může. Z csas tky z němeczké kniżecsky w slowencsinu wytahnuta, z csassky pak některými potrebnými prjdawkami zaopatrena a do gineho poradku uwedena od Sam. Fabry. W Prešowě v J. Mich. Radlicz 1803. 8. str. 39. (z něm. Cromes Futterkräuteranbau, w nářečj Sarošském plna idiotismů.)

812. Praktycké poučenj o dětelině a wywázenj dětelinowého semene etc. w něm. (1797) wydáno, které do Slowenč. přeložil Jan Mogžišowič. W Prešp. 1804. 8. str. 56. (českým nářečjm psáno.)

813. Unterricht über den Anbau u. Behandlung des Mohar (panicum germanicum) als Futterpflanze, dann des Johanniskorn von Jos. Graf Malabailla von Canal 8. 1805. něm. a česky.

δ. Štěpařstwj.

814. Naučenj o štěpařstwj, kdežto krátká a podstatná prawidla se obsahugj k wywedenj hned od gader, neb pecek rozličného owocného stromowj, gak planého tak y štěpneho, od Wácl. Skřiwánka. W Praze 1798. 8. (půwodnj.)

815. Jana Giřjho Brunhauzera (n. česko přesazené od Jana Šubertha) Wynaučenj strany welikeho užitku stromů ořechowých a kterak se štěpy ořechowé snadně y bezpečně sazeti a wzdelawati magj, s přjdawkem o tåženj olege z ořechowých gáder k potřebě hospodářů a lidj wenkowských. We Wjdni 1802. 8.

816. Fr. Xaw. Geiger Zprawa užitečná zahradné stromy na neylehčj způsob wywoditi a obchodiť. Na slowenský gazyk přeložena s dwěma přjdawkami od Sam. Fabry. W Prešowě u J. Mich. Rädlitz 8. (1803) str. 132.

817. Naučenj o sazenj a štěpowánj karlátkowého a šwestkowého stromowj etc. složené od uroz. P. Frant. z Dietrichů, zemana morawského etc. z něm. gazyka swobodně w obecný morawský přesazené od kněze Tom. Fryčage. W Brně u Joz. G. Trasslera. 1804. 8.

818. Zpráwa o sázenj a obdělávánj stromowj. Sepsaná od Slowáka a wydaná pečj a nákladem Giř. Palkowiče etc. W Preš. pjsmem Belnayho dědiců 1817. 8. str. 96.

819. Naučenj o chowánj, zšlechtěnj, hljdánj a ošetřenj owocných stromů. Ku potřebě pro lid a školy wenkowské, od Jana Teplého 1822. 8.

ε. Zemské mandle.

820. Šest krátkých otázek o sazenj a užitku zemských mandlj od Karla Fuka, kanownjka na hradě Pražském. W Praze 1802. 8. (též něm.)

ζ. O lnu.

821. Naučenj o lnu setj, pro Čechy, Morawu a Slezko wydané od c. k. společnosti hospodářské w králowstwj českém. W Brně 1804. 8. (též něm.)

941. Kniha žalmů a zpěwů sw. Krále a Proroka Dawida, kterýchž cýrkew sw. po wšecky časy užjwala. W Praze 1790.

942. Žaltář Dawida Krále, kterýž se w kněžských hodinkách, gakožto cýrkewnj modlitby, a slowem mjsto modlitebnjch knjžek we wšech přjpadnostech y při mši swaté užjwati může. 8. wětšj. W Brně 1790.

943. Žalt. Dawida Kr. s přjdawkem rozličn. pjsnj, modliteb.. W Brně (po druhé) 1796. Na Moraw. řeč přel. skrze Opise.

944. Tom. Draského a) Modlitby, chwalozpěwy a pjsně duchownj Dawida krále a proroka y giných otců swatých, aneb žaltář zřjzený k potřebám, k wzdělánj, a k potěšenj wěřjcých. W Praze 1816. 8. str. 185. b) Poslednj wěcy na nebi y na zemi aneb Obraz královstwj Božjho wyrytý skrze Izaiaše Proroka. W Praze 1816. 8. str. 154.

d. Konkordancj.

945. K. J. Khuna biblická konkordancý (přel.) 1784.

946. Slowárně aneb Konkordancý biblická, to g. Registr na celau Biblj swatau pro snadněgšj gakýchkoli gmén, osob, měst a mjst, gakož též řečj a powěděnj pjsem sw. wynalezenj s mnohau pracý a pilnostj od Mart. Lautsek ginače Gallik etc. sebjraný a sepsaný pod zpráwau pak a s předmluwau Mich. Institoris (Mossotzy) etc. wydaný. W Presp. 1791. u Šim. P. Webra w 4. str. XIX. a 935. Maior tesť Laučekůw a Giřj Terray magj podjl na té práci (w. Tab. Poe. II. 77.)

947. Sebránj biblických textů, k wšeligakým kázanjm etc. k prospěchu kazatelů a školnjch učitelů, od P. S. Urbance 1806.

e. Dogmatické a polemické.

948. Kniha k čtenj pro učence českých obecných aneb trywialnjch škol I. djl, náboženstwj. 1776. 8. (II. djl 1784.) častěgi potom tištěno n. p. 1783. etc.

949. Weytah Katechysmusu Arcybiskupského. Z poručenj Arc. Ant. Petra z Přichowský. W Praze 1778. 8. str. 135.

950. O prawé křesťanské pobožnosti kniha Lamindа Prytania, aneb slowútného muže Lud. Ant. Muratorya we Wlaském gazyku seps. nynj do češt. přenes. W Praze 1778. 8. str. 352.

951. Weliký Katechysmus s otázkami, a odpowědmi spolu s Vwedenjm do poznánj základů náboženstwj a s dokazugjcými z pjsma sw. mjstami k užjwánj w c. kr. zemjch. W Praze nákl. c. k. prawidelnj školské knihotiskárny 1778. 8. str. 221. (Potom často.)

952. Jak. B. Bossueta Učenj katolického o těch wěcech, o kterých rozepře gsau, wyloženj z latin. přeloženj od skladatele schwáleného, od cýrkewnjho kněze Mart. Wolfa w češt. uwedeno. W Praze 1778. 8. str. 100.

953. Weliký katechysmus s otázkami a odpowědmi, k weřegnému y zwláštnjmu wyučowánj mládeže w c. kr. zemjch. W Praze 1778. 8. str. 128. (Potom často.)

832. Knjžka kuchařská, aneb zřetedlné ponaučenj, kterak se rozličné pokrmy gak masyté, tak postuj dobře připrawowati magj etc. od Wácl. Pacowského G. Exc. hraběnky Quasko kuchaře zřetedlně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uwedená. Na Hor. Kut. u Joz. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 265. a regst.

833. Neynowěgšj kuchařka pražská, nebo kniha uměnj w připrawowánj rozličných krmj a pamlsků, gak pro panskau, tak pro domácý kuchyni, zřjzená dle wydánj zwláštnj kuchařky Panj Neudekrowy. W Praze 1816.

834. Baworská kuchařka w Čechách, pro panskau y domácý kuchyni. Wydaná něm. od Marye Anny Neudekerowé. W Pardubicých 1810. 8.

835. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků. W Praze 1819. 8.

836. Pražská kuchařka, aneb co strogiti dnes? Kniha přjručnj pro šetrné hospodyně gednagjcý o připrawowánj 200 chutných poljwek, 450 masytých pokrmů a paštik, 500 rybných, maučnych etc. krmj. Přeložil Kadeřawský (Fr. B. Tomsa.) W Pr. 1823. 8. str. 430.

f. Domácj hospodářstwj.

α. Prostředky proti hmyzu.

837. Náhodau wynalezený chemický prostředek w gedné hodině z celého domu stinky pro wždycky wyplemeniti, z engl. do českého gazyku přeloženo s přjdawkem lehkých prostředků, gak se mauchy, moly ze šatstwa a kožichů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeniti a ty poslednj wšechny na gedno mjsto swésti mohau. Od Rotha přeloženo. W Praze 1787. Opět w Brně 1793. 8.

838. Skušenostj stwrzené a wyskaumané prostředky k zaháněnj much, stěnic, molů ze šatnic, německých y giných myšj, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

839. Způsob, gakby se wyplemenil wšecken hmyz bez gedu. myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od J. Wernera, doktora lék. um. Na česko přel. od Frant. Tomsy. W Praze 1810. 8.

β. Hospodářská kamna.

840. Popsánj a wyobrazenj peci k pečenj chléba a pranj při skrowném paliwu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

841. Popsánj kamen k topenj a wařenj spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

g. Řemeslnictwj (technologie.)

842. Počátkowé základného naučenj o wařenj piwa pro Učedlnjky, Towaryše, Sládky a pro každého hospodáře. mimo wyswětlenj, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré býwalo, nynj w skázu přišlo, fyzycky, chemicky, ekonomicky, a podle

967. Spráwce duchownj pro ty, kteřj o swé spasenj pilně se staragj. Z něm. gaz. w morawský uwedený. W Brně u F. J. Neumanna. 1783. 8. 1785. 8. (Od alumna Daubrawského w sem.)

968. Patero kněh o wjře a náboženstwj křesť. W Brně Swobodským pjsmem. djl I. 1783. djl II. 1784. (Od Frant. Pernsteinera z Olomauckého Seminarium.)

969. Wjra samospasytedlná katolická, dar Božj a swětlo. Negen pjsmem swatým a mnohowážnostj sw. Otců, též swětlem přirozeného rozumu utwrzená, nýbrž y wšeobecné řjmské wjry odporajků gegich hodnowěrným swědectwjm potwrzená. Od gednoho cýrk. kněze w 52 kapitolách sepsaná. (od Karla Worla). W Praze 1783. 8. u J. F. z Schönfeldu, str. 182. (Pro urážliwá některá mjsta od c. kr. censury potlačena.)

970. Listownj odpowěd z Augšpurského Wyznánj Čechům a Morawanům na gegich otázku, gestli lámánj chleba při wečeři Páně potřebné. S přjdawkem české Confessie Maximilianowi II. Cýsaři roku 1575 podané. W Praze u J. T. Höchenbergera 1783. 12. str. 77 a regst. od Mich. Instytorysa Mošocyho.

971. a) Newinný odpadlec, t. g. taužebné proukázanj newinnosti těch, kteřj se k náboženstwj Wyznánj Augšp. připogugj. Hlawnj článkowé ewangelického učenj, že každý ewang. křesťan w náboženstwj swém pokognau myslj žiw býti y umřjti může, od M. Markowice (mladšjho) etc. I. wyd. W Praze 1780. II. též w Praze u J. Höchenbergera 1783. 12. str. 73. K tomu náležj: b) Notae ad innocentem apostatam t. g. proukázanj mjst, na kteráž se odwoláwá newinný odpadlec od téhož Markowice. 1783. 12. ½ arch. c) Dekret sněmu kostnického o přigjmánj pod gednjm způsobem, s poznamenánjm wys. učeného P. Kašp. Royko, na wysokém učenj Pražském učitele weřegného. Z něm. gazyku na český přeložený. W Praze u Wolfg. Gerle 1783. 8. 1 arch, od téhož Markow. Na ty tři spisy odpowěd wyšla. d) Katolická odpowěd na bezprawné nařjkánj gakéhos tak nazwaného newinného odpadlce k oswědčenj katolické newinnosti a prawdy na wětlo wydaná. S přjdawkem upřjmného žádánj o zpráwě, kterak a gak má prohlašugjcý se Ewangeljk k swému geg examinugjcýmu knězy katolickému odpowjdati. Nákladem děd. sw. Wáclawa. (od Jana Chmelý etc.) W Praze 1783. 12. str. 111. Přjdawek byl na několiko dnj pozdègi ohlášen, ale snad newyšel. e) Dekret sněmu Kostnického o přigjmánj pod gedným spůsobem s nowým poznamenánjm proti onomu, které nedáwno od M. K. S. B. A. W. wydáno bylo, od J. Chmelý w Pr. 1784. 8. 2 arch.

972. Reformjrtského smyslu bratřj čeśl, aneb ukázanj.. že sklad učenj bratřj českých s ewangelicko-reformjrtským se srownáwá, od Ign. Boglslawa 1754. Nynj z něm. přel. W Praze u J. Tom. Höchenbergera 1783. 12. str. 59. (špatná čeština.)

973. Rozmlauwánj gednoho Helwetského wyslance s ewangelickým Aug. Wyz. čechem, od Štěp. Lešky. W Gindř. Hradcy. 1784. w 8. u Wogt. Hilgartnera str. 30.

974. Wyznánj a wyswětlenj wjry čisté křesťanské k wzdělánj cýrk. české reformowané. W Praze u Rosenm. děd. 8. 1784.

975. Summa náboženstwj křest. (ewang.) od Ladisl. Bartolomeidesa w Baňske Bystřicy 1784. potom w Pešti 1796.

976. Zpráwa o s. wečeři P. od W. Rokosa. W Pr. 1784. 8.

977. Základné prawdy náboženstwj katol. s důwody swými z wšelikých nábožných knih wytažené etc. od Jana Hubálka. W Praze 1784. 8. 8 archů.

978. Krátké a sprosté wyznánj a wyswětlenj wjry křest. od Joz. Salaiho. W Pr. 1784. 8. (gest konfessj českých bratřj.)

979. Konfessý Helwetská, wyznánj šweycarské Čechum k známosti, následownjkům k powolnému rozpáčenj poneyprw w češtinu představená od K. Worla. W Praze 1784. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 133.

980. Konfessý Helwetská, aneb Wyznánj a sprostné wyswětlenj prawowerné wjry a artykulů wšeobecných náboženstwj křesťanského. ku kterémuž se Šweycaři hlásagj. 8. w Berl. 1784.

981. Křesťanské wjry hlawnjch článků gruntowné (wyswětlenj) z Heidelberského katech. 1784. w Kutné hoře u Korce.

982. Rozmýšlenj se wlastence na Otázku, gaké wjry se přidržeti slušj, od K. Worla. W Praze 1784. 8. str. 198.

983. Sedmdesatero přemyšlowánj.. proč řjmské katolické nábožénstwj Augspurskému a t. d. předčeno býti má, od Karla Wernera. W Praze 1785. 8. str. 151.

984. Weytah některých hlawnjch otázek a odpowědj z učenj křesťansk. pro obecný lid w Čechách, sepsaný od J. Laho, kaz. sl. bož. při cýrkwi augš. wyz. Kreuzbergské. W Praze u Wolfg. Gerle, knihkupce 8. 1784.

985. Obzwláštnj prawdy náboženstwj katolického s důwody swými z wšeligakých knih wytažené, a w pořádku swém dle možnosti gak gedna z druhé wyplýwá, a gak se nebo s těmi srownáwáme, kteřj se od nás oddělugj, aneb w kterých giného nežli my zdánj gsme etc. od Jana Hubálka. 8. W Praze 1785.

986. Krátký katechysmus křesťanský pro mládež Bratřj českých. W Praze 1785. 8.

987. Důkaz, že katoljcy y pod gedným způsobem žiwého těla a krwe Páně požjwagj; nekatoljcy pak proto, že prawých kněžůw nemagj, ani těla ani krwe Páně pod obogjm že nepožjwagj. W Praze 1785. 8. od Jana Hubálka.

988. Důkaz, že kazatele Aug. a Helw. wyznánj negsau kněžj, od W. Rokosa 8. W 1785. str. 86. Porow. num 992.

989. Malý katechysmus ewangelický pro cýrkwe obnowené bratřj českých. W Praze u Schönf. 8. 1785.

990. Potřebné ponaprawenj omylného spisu: reformjrtského smyslu bratřj češj od Ign. Bogislawa l. P. 1754. w nem. gazyku, léta pak 1783. w českém přeloženj wydaného a přitom gruntownj dokázanj, že učenj starých bratřj českých s učenjm A. W. Ewangeljků neylépe se srownáwá, ba že s njm w gruntu

gedno gest, z wlastnjch starobratrských neproměněných pjsem s wšemožnau pilnostj wytažené l. P. 1785. (w Prešpurce) stran 124. w 8. od Michala Instytorysa Mošowského.

991. Aloysya Merce hlawnjho kostela w Augšpurku kaz. Systematycký Spůsob Protestanty o prawdě katolického náboženstwj přeswědčugjcý. Z něm. přel. J. Chyljk. W Praze u Jana Mangoldta 8. 1786. str. 240.

992. Psanj k obraně ewang. učitelů a swobodného učenj ewangelického proti nedůwodnému důkazu že učitelowé ewangel. negsau kněžj Wáclawa Rokosa etc. Prwnj zbjrka, od Petra Záchodského z Slewizu (Wácl. Stacha) W Praze 1786. 8. str. 84.

993. Idea fidei fratrum, aneb krátké obsaženj učenj křesť. w ewangel. cýrkwjch Bratrských předložen od Aug. Špangenberka w češtinu uwedeno od J. Jenika služebnjka sw. Ew. W Berljně u Jana K. Eisfelda 1783. 8. wel. str. 626.

994. Krátké a pochopitedlné w náboženstwj křesťanském wyučowánj. Z něm. w slowenčinu uwedené od Jana Straky w B. Bystřicy u Joz. Tumlera 1788. str. 29.

995. W r. 1790. wyšla historie bezženstwj kat. kněžstwa slowáckým dialektem w 8. str. 97. bez mjsta (w Bystřicy).

996. Učenj o hlawnjch článcých wjry čisté pro mládež českau dospělegšjho wěku od Jana Wegha. W Praze tiskem norm. školy 1790. 8. též 1807.

997. Neyhlawněgšj prawdy náboženstwj křesťansk. od Dan. Botzka. We Wacowě (wyšli gen 4 archy) 1790?

998. Katechysmus pro mládež kat. wydal Walenta.

999. Katechysmus pro djtky katolického náboženstwj s obrázky, w českém a něm. gazyku. 8. W Praze 1790.

1000. Nawka k štěstj a blahoslawenstwj podlé Krystowého učenj zwláště pro školskau mládež od Dan. Bocka. Djl Inj W Presp. 1790. str. 85. předml. VIII. w 8.

1001. O swátosti biřmowánj, a gak se má hodně přigjt. Sepsáno a wydáno pro duchownj y swětské učitele w Litoměřické dyecezy. W Praze 1792. (od Tomsy z něm.) 8. str. 59.

1002. Katechysmus Ondřege Šmála rozebraný, wydal M. Lauček (w. Tab. Poe. II. 77.)

1003. Summa křesť. učenj podle smyslu a pořádku katechysmusu Luterowa od Joz. Forneta (ewang.)

1004. Katechysmus s Otazkami a Odpowedami k Winaučowáňu kraginskeg Mládeži. W Trnawe 1796. (od Aut. Bernolaka.)

1005. Počátečné cwičenj w náboženstwj pro školy protestantské w c. k. zemjch, podle wyššjho rozkazu w něm. gazyku we Wjdni sepsané, nynj pak dle téhož wyššjho poručenj, pro národ slowenský zwláště w Čechách, w Morawě a w Slezku přeložená od Št. Lešky 1797. w Pr. u Hrabowých děd. w 12. st. 120.

1006. Hwězdičky katolické, aneb Duši we wjře katolické wyučugjcý pobožné cwičenj z swětla článkůw wjry Krystowy, gako od nebeských hwězdiček spořádané 8. W Košicách 1797.

1007. Uwedenj k gruntownjmu poznánj křesť. náboženstwj etc. přel. od Št. Lešky 1798. w Praze u Hrab. dèl. Nèm. sepsal J. Giř. Fokke Superintendent we Wjdni 12. str. 287.

1008. Malý katechysmus pro neymenšj djtky. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1009. Ladislawa Bartolomeidesa Gádro křesť. ewangelického náboženstwj. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1010. Reči pjsma swat. znègjcý o článcých náboženstwj křesť. pro mládež. W Bystřicy 1799. 12.

1011. Krátká zpráwa o tom, co každý křesťan katolický wěřiti a zachowati má. Pro lid obecný na swètlo wydaná od Gilgjho Sexsteitera. W Praze 1800. 8.

1012. Prawý základ a podstatný pořádek křesť. katolick. náboženstwj wyswètlen od Karla Khuna far. na Wodolce 1802. 8. W Praze u Joh. Geřábkowé str. 112.

1013. Cesta k nebi od Karla Melcera. W Praze 1803. 8. (zwlášť pro částku pátau sem náležj.)

1014. Katechysmus Helwetské Konfessý pro djtky Helwet. konfessý w Čechách 1806. 8.

1015. Bohusl. Tablice Naučenj o sw. wečeři Páně. bez m. a roku.

1016. Auplný katechysmus potěšitedlného G. Kr. učenj. Od B. Gallury. W Brnè 1809. 8. W Praze 1818.

1017. Důležitost stálého wyznánj zgeweného náboženstwj Krystowa a šestinedèlnj cwičenj pro ty, kteřj mjnj od katolické cýrkwe odstaupit, dle neywyššj wůle Pána zemè leta 1782., dne 15. Prosynce k zastawenj odpadu wysazené. Sepsáno od Wácl. Laukoty, proboštа w mèstè Raudnicy. W Praze 1812. w norm. tiskárnè. 8. str. 228.

1018. Wyučowánj w náboženstwj pro dospèlegšj mládež křesť. kat. etc. W Brnè 1813. 8. u Giř. Gastla od F. Nedèle, z nèm. swobodnè přeložené a rozšjřené.

1019. Mar. z Bomonta wyučowánj w křesť. wjře a dobromrawnosti od K. Tháma přel. 2 djly w Praze 8. 1813 a 1818. (kniha pro chudé řemeslnjky, čeled a lid wenkowský z franc. wlastnè z nèm. přel.)

1020. Poslednj wècy na nebi y na zemi, aneb obraz králowstwj božjho wyrytý skrze Izaiaše proroka. W Praze w české expedicy. 1816. 8.

1021. D. M. Lutera Menšj katechysmus s připogenjm hystorye náboženstwj, od M. Hamaliara. 1814. 12. 6 archů, též roku 1819.

1022. Žiwé swètlo prawdy oswècugjcý každého člowèka, (od -Matègky) 1817. 8.

1023. Katolické učenj o swátosti biřmowánj, od Kašpara Weiningra (přeloženo od Jana Hýbla). W Praze 1818. 8.

1024. Cesta žiwota aneb podstata wjry wšeobecné křesť. krze otázky: Kde gest to psáno? neomylnými a newywratitedl-

nýmí důwody proti některým důmyslům našinců w těch wěcech, které s nekatoljky w nedorozuměnj gsau, důwodně představená od J. Bohdaneckého. W Praze 1818. 8. str. 192. u Fr. Fetterle z Wildenbrunu.

1025. List pastýře k stádu od prawého owčince Krystowa na čas pod gménem helwetského a Augšp. náboženstwj odděleném, w němž některé pochybnosti a težkosti we wšemožné krátkosti se wyswětlugj, od J. Bohdaneckého, druhé wydánj. W Praze 1818. str. 47. druhý djl 1820.

1026. Gilgjho Chládka otázka: Co máme o zpowědi katoljků držeti? přel. Jan Hýbl. W Praze 1819. 8.

1027. Gallury Čest stolu Páně, nebo neyprawěgšj smysl o neyswětěgšj swátosti oltářnj. 1820. 8. přel. W. Kareš.

1028. Wyswětlenj a přjdáwek ke katechysmusu k potřebě učitelů, obzwláštně při takowých školách, do kterých týhodně několikráte přigjti nemůže, od Čeňka z Wartenbergu. W Hrad. Králowé 1821. 8.

1029. Ponaučenj a utwrzenj we wjře a w náboženstwj kat. křesť. pro katolické křesťany mezy protestanty obcugjcý. Od J. Wawřjka faráře Ratimowského s přidánjm některých důwodů a s obšjrněgšjm wygádřenjm po druhé wydané. W Opawě u J. G. Trasslera 1821. str. 145.

1030. Sprostopochopitedlné důkazy křesť. kat. wjry. W Brně 8.

1031. Křesťanské kat. učenj o cyrkewnjch odpustcých, od Joz. Kernera. W Hradcy Král. 1822. 8.

1032. Psanj Pána K. L. z Hallerů, w kterém zpráwu dáwá o swém nawrácenj do řjms. cýrk. W Hrad. Král. 1822. 8. st. 35.

1033. O srownalosti kat. náboženstwj s rozumem dle něm. F. Darupa, zčeštil J. W. Sedláček. W Plzni 1822. 8. str. 168.

1034. Bezpečný wůdce katechetů, aneb poznánj Boha ze stwořených wěcý, rozumu, swědomj a některých wlastnostj geho etc. Spolu Sokratické opakowánj nadgmenowaného wšeho přednešeného wyučowánj od J. Jawornického. 2 djly. 1823. 8. Djl třetj 1824. w Praze.

1035. Filipa Neděle Náboženstwj we wýkladech a rozmlauwánjch podlé uwedenj w c. k. zemjch předepsaného katechysmusu w čtyrydceti cwičenjch a čtyrech opakowánjch rozdělené, cwičně wypracowané, a s trogj biblicko-mrawnau řečj konečně zaopatřené. K obzwláštnjmu užjwánj P. Katechetů školnjch, kostelnjch a domácých. 4 djly. 8. W Brně 1825. 8. (wlastně 1824. počalo tištěno býti.)

1036. Užitečná spráwa k swátosti biřmowánj w otázkách představená. Oným k potěšenj, kteřj tu Swátost přigmauti žádagj. S přidanými modlitbami k spowědi a přigjmánj, zrcadlem spowědnjm, a předepsanými modlitbami před a po swat. biřmowánj. W Brně 18.

1037. Fr. Stapfa Ručnj kniha ku katechysmusu. Zwláště pro katechety, pak též ku powzbuzenj každého. Zčeštěná od J. Hýbla. W Praze 1824. u Mart. Neureutra (knihk.) 8. str. 351.

f. Historie biblická.

1038. Jana Hübnera biblická hystorye. W Prešp. 1778. 8.

1039. Přjkladné k wzdělánj duchownjmu slaužjcý wyprawowánj neypředněgšjch biblických skutkuw a přjběhu starého y nowého zákona. Z němčiny přeložil Jan Trutnowský 1779. 8. stran 219.

1040. Biblický přjběhopis aneb hystorye o Náboženstwj, gakožto třetj částka prwnjho djlu knihy ke čtenj pro učence obecných škol. W Praze 1780. 8. str. 81.

1041. Zákon Pána našeho Gež. Kr. s kratičkým popsánjm přjběhů zgeweného náboženstwj a geho wyznáwačů od času Adamowých až do časů našjch, od Joz. Dytrycha. W Praze 1805. 8.

1042. Krátká summa historie pjsem swatých od J. Wegha w Praze 1807. 12. str. 46. z franc. Fryd. Osterwalda do uhersk. gaz. z uhersk. do českého přel. W otázk. a odpow.

1043. Biblická historye náboženstwj, křesť. mrawné učenj a poznánj důwodů nábožens. W Pr. w c. k. skladu knih školnjch 1818. stran 168.

1044. Biblické přjběhy starého zákona pro mládež ku školnjmu wyučowánj. Djl I. dle mnichowského wydánj wzdělal Joz. Chmela. W Hradci Král. 1821. str. 144. Djl druhý str. 207. Též gednotliwé částky o sobě prodáwány gako: čtenj utěšené a rozmilé o Danielowi, Esther a Mardocheowi. Dárek dobře zwedeným djtkám. 1811. 8. etc.

1045. Hystorye biblická pro odrostlegšj mládež, gakož y pro dospělé, kteřj biblických přjběhů k poučenj a wzdělánj swému užjwati chtj. Pracý a nákladem Šimona Bernarda Wrány etc. Djl I. hyst. star. zákona. W českých Buděgowicých u J. Zdarssy 1821. 8. str. 366. Dj II. hyst. now. z. st. 377. mimo regst. 12 list.

1046. Cjrkew Kristowa, aneb krátká zpráwa o gegjm založenj, rozšjřenj a řjzenj (pro školnj mládež) od A. G. Suchánka. W Hradci Král. 1822. 8. str. 81.

1047. Augustýna Langhoflera biblická historie. W Skalici 1824. 8. arch 7.

1048. Swědectwj staré křesťanské cjrkwe o austné zpowědi a očistci. Sepsal Gallaš. Rkp.

g. Wýklady. Postilly.

1049. Wýklad na některé články wjry, od M. Laučka. W Prešpurku u Landerera 1776?

1050. Wácl. Lenharda: Uwedenj, gak školnj katechetowé Postylly Scipionowy při wykládánj ewangelium užjwati mohau. W Praze 1779. 8.

1051. Krátké rżeczi, aneb Weyklad na páté přjkázanj dle Rzjmského katechysmusu sepsané y kázané w Ginczych od Jana Jandy, kněze cýrkew. W Praze u Fr. Geřábka 1780. 8. str. 487.

1052. Krátké rzeči aneb Weyklad na czlánky Wjry apoštolského Wyznánj. W Praze 1780. 8. od J. Jandy.

1053. Křesťanské wjry základ od otce založený na poznánj syna ge'io G. Kr. ukázaný z obyčegných nedělnjch a swátečných řečjch božjch, genž ewangelia slowau, přes celý rok sprostně a zřetedlně oswědčen.. skrze Georgiusa Petrmana etc. W Dražďanech djl I. str. 292. Djl II. str. 387. wytiskl H. W. Harpeter 1783. w 4.

1054. Křesťanská katolická užitečná domownj Postylla na celoročnj nedělnj y swátečnj epištoly a ewangelia, proti wšemu nedělnjmu y swatečnjmu zlému užjwánj spořádaná etc. přeložená a wydaná od M. W. Kram. Djl I. W Pr. 1785. 8. (Wjce newyšlo.)

1055. Postylla aneb weyročnj wýtahowé na nedělnj a swátečnj ewangelia. W Uherské Skalicy 1785. 8.

1056. Postila křesť. katolického wyučowánj, aneb krátký weyklad wšech nedělnjch a swátečnjch epištol a ewang. na česko přeložená od Jana Chmely. W Praze 1786. 8. (Sepsána gest od P. Goffine premonst. řádu.)

1057. Wýklad na nedělnj a swátečnj ewangelia dle způsobu we školách nařjzeného, gehož katechystům školnjm k užitku w něm. gazyku sepsal, nynj pak w češtinu uwedl Al. Pařjzek. 8. W Pr. I. djl 1788 II. djl 1789. III. 1789. Opět w Praze 1819.

1058. Potřebné rozebránj a poznánj prawdy Weykladu na VI. prosbu modlitby P. od česk. pražských PP. pastoralistů učiněného, a w r. 1788. wydaného w Pr. bez authora. 1791.

1059. Tři katechyzacý kostelnj na modlitbu P. kterakby se mělo w neděli a we swátek katechyzýrowati w kosteljch u přjtomnosti lidj dospělých. Wydané na průbu od Pražsk. Pastor. českých. (od G. Chládka). W Praze 1788. 8. (Zlomek w Chrestomat. Tomsowé na str. 218-221.)

1060. Katechet. wyučowánj z něm. W B. Bystřicy. 1788. 8.

1061. M. Netopila Podobenská wyprawowánj G. Kr. wyswětlená k užjwánj kazatelů, katechetů etc. W Brně 8.

1062. Fr. Pollaška rannj wýklad epištol nedelnjch celého roku. 8. W Brně 1792. 1802.

1063. Řeči Pána našeho G. Kr. ze sw. ewangelistů wytažené, dle půlčtwrta roku, w kterémž Pán náš auřad učitele konal, pořádně rozwržené, wyswětlené, s přidaným w sedmi odděleních krátkým popsánjm žiwota Páně, gakož y mnohými obšjrnými naučenjmi wjry a mrawů rozšjřené od kněze Joz. Dyrycha etc. W Praze 8. I. djl 1793. u Diesbacha str. 286. II. djl 1794. str. 244. III. djl 1794. str. 362. Druhé wydánj w Praze 1809.

1064. Postylla, aneb weyklady na wšecky nedělnj a swátečnj epištoly a ewangelia přes celý rok, s přidánjm mrawných naučenj, pjsnj a modliteb, od Jana Medljna. W Praze 4. I. djl 1796. str. 612. II. djl 1796. str. 359 a regstřjk.

1065. Postylla domownj, aneb křesťanská přemyšlowánj na nedělnj a swátečnj ewangelia k slávě božj a k wšeobecnému

wzdèlánj zpořádaná, od Ondřege Plachého. W Baňské Bystřicy 1805. Dwa djly, Iuj str. 624, IIhý str. 527, s wyswětlenjm Modlitby Páně.

1066. Náboženstwj we wýkladech a rozmlauwánjch podlé uwedenj w c. k. zemjch předepsaného katechys. w 40 cwičenjch a 4 opakowánjch rozdělené kuihy pro celý rok od Deresera; přeložena od F. Neděle. W Brně 1808. 8. čtyry djly.

1067. Postylla aneb rozličná poučowánj křesť. na neděle přes celý rok, od Joz. Gawůrka 2 djly w Praze 1819. 8. u Fr. Feuerle z Wildenbrunu.

b. Kázanj.

α. W Zbjrkách.

1068. Frant. Heilmana a) Hlas pastýře, to gest sprostnoupřjmná kázanj faráře k swým Osadnjm owčičkám na wšecky celého roku neděle z franc. (Regulsa) přel. W Praze 1775-1778. 8. 4 djly (zimnj, garnj, letnj a podzimnj.) b) J. Giř. Hollands krátká kázanj na wšechny celého roku neděle pro lid sedlský, přel. W Praze 8. u J. M. Samma I. djl 1785. II. djl 1787. c) J. G. Holl. krátká kázanj na wšecky celého roku swátky z rozličných franc. kazatelů wybraná a k vžitku wenkowského lidu zřjzená, 2 djly. W Praze 1790-1. 8. (přel.) d) Téhož krátká kázanj na postnj nedele, z rozličných slowútných kazatelů wytažená a k užitku wenkows. lidu zřjzená. W Pr. 1794. (přel.)

1069. Jana Trutnowského a) Leopolda Fraydta čtyřidcetí Chwalo- a slaworzeczj, anebo: z pjsma sw. wzaté chwály Maryanské, kázanj přel. Djl I. 1776. II. djl 1779. 8. str. 267. W Praze. b) Tehož Včenj křesťanská, neb kázanj nedělnj a swát. přes celý rok přel. 4 djly. W Praze I. 1779. 8. str. 359. II. 1780. str. 399. III. 1780. str. 344. IV. 1781. c) Krátká kázanj po mši sw. k potřebě a ku pohodlj wenkowsk. duchownjch spráwcůw etc. na dwě léta, aneb 2 běhy ročnj. W Pr. u Samma 1784. 8.

1070. Karla J. Khuna a) Mrawná a spasytedlná kázanj na ewangelia celého roku 5 djlu. W Praze 8. I. djl u J. K. Hraby 1776. II. djl 1778. III. djl 1780. IV. 1781. V. 1782. (u Fr. Geřábka.) b) Ign. Wagnera krátká mrawná kázanj pro lid obecnj polnj přel. W Praze 1785. 8.

1071. Kratičká kázanj na wšecky zaswěcený(é) swátky od Wáclawa Spreng(a). W Praze 1777. 8. k dostánj u J. J. Gröbla kněhokupce. str. 192.

1072. Jana Jandy krátké řeči aneb weyklad na páté přikázanj božj a ostatnj přjkázanj, kázané w Gincých. W Praze u Fr. Geřábka 1780. 8.

1073. Rannj kázanj na wšecky Neděle a swátky od Ant. Pessmayera. W Brně 1782. 8. Rozmnoženj prwnj tamže 1792. 8.

1074. Přjležitné a swatebnj kázanj, od Gura Fandliho. 2 djly. W Trnawě 1795. 8. (slowacky.)

1075. A. Gazdy Hortus florum t. zahrada kwětná, w kterég na obecné i osobitné slawnosti Krista P. a geho Swatých swátečné kázaňe. 2 djly. W Trnawě 1798. 8. (slowácký) b) Bolestné stažowáni pre nas trpiciho Krista P. w postních kazaňach. W Trnawě 1799. 8.

1076. Swazek kázanj swátečnjch na rozličných mjstech, obzwláště w slawných městech Pražských držel Stanisl. Wydra. W Praze 1799. 8.

1077. Jana Ruljka a) Krátká katechetycká kázanj na neděle přes celý rok, k užitku wenkowského lidu od Joz. Polikarpa Šilhera, faráře w Basynğu, w dolegšjch Rakausých sepsaná, přeložená. 2 djly. W Praze I. djl 1799. 8. II. djl 1800. b) Joz. Polikarpa Šilhera krátká katechetycká kázanj na swátky přes celý rok, z něm. přel. W Praze 1802. 8. c) Joz. Habersfelda kněze cýrkewnjho postnj kázanj, z něm. přelož. W Praze 1803. 8. d) Swátečnj kazatel aneb kázanj na swátky B. Marye Panny, matky Gežjšowy, a geho swatých: gako y také na giné w roce slawnosti djl I. 1805. djl II. 1806. 8. u Hrabowých dědiců. e) Krátká kázanj k raunjm službám božjm na wšecky neděle přes celý rok 2 djly. W Praze 1810. 8.

1078. Katechetycká kázanj dle pořádku křesťans. naučenj na keždau neděli w roce k užitku gak mládeže tak wenkowského lidu, před tjm we Wratislawě w německém gazyku wydaná, pak w češt. uwedena. W Praze 1801. 4.

1079. A. Štekla krátká kázanj na wšecky neděle a swátky, přeložil Prokop Šediwý, 2 djly. W Praze 1804. 8.

1080. Wogtěcha Negedlého a) Nedělnj kázanj, 2 djly. W Praze 1806. 8. b) Swátečnj k. 2 djly. W Praze 1807. 8.

1081. Dan. Bocko obmýšlel wydati geden ročnj běh swých kázanj, ale smrt (1806) mu w tom překazila. (Tab. Poe. III. 82.)

1082. Řeči pastýřské k lidu křesť., které k rozšjřenj prawé maudrosti a wzdělánj mrawů křesť. swým posluchačům přednesl.. a wydal Kašp. Melichar Hrdlička, kněz cýrk. w Dašicých Tři djly. Djl III. W Praze u Boh. Háze 1812. 8. str. 514. Djl IV. (též pod titulem: Kázanj a Homilie na nedělnj a swátečnj ewang. celého r. etc. Djl I.) W Praze w Kommisy u J. Krausa 1818. 8. str. 583. mimo regst. Djl V. (též pod titulem: Kázanj a Homilie etc. djl II.) W Praze w Komisy u J. Krausa 1821. 8. str. 757. regstř.

1083. Matěge Sychry a) Kázanj na wšecky neděle, 2 djly. W Brně 1814. b) Kázanj na wšecky slawnosti a swátky celého roku. W Chrudimi 1817. 8. u Jozefa Jana Košiny str. 384. mimo regstř. a slownjček.

1084. Kázanj na wšecky neděle a obyčegné swátky celého roku. která z rozličných dobrých gak cyzogazyčných tak wlast. kazatelů wytáhl, zde onde proměnil a zkrátil, a k wšeobecnému užjwánj k tisku podal J. A. Kaiserlich. W Brně 1818. 8. 2 djly.

832. Knjžka kuchařská, aneb zřetedlné ponaučenj, kterak se rozličné pokrmy gak masyté, tak postnj dobře připrawowati magj etc. od Wácl. Pacowského G. Exc. hraběnky Quasko kuchaře zřetedlně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uwedená. Na Hor. Kut. u Joz. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 263. a regst.

833. Neynowěgšj kuchařka pražská, nebo kniha uměnj w připrawowánj rozličných krmj a pamlsků, gak pro panskau, tak pro domácý kuchyni, zřjzená dle wydánj zwláštnj kuchařky Panj Neudekrowy. W Praze 1816.

834. Baworská kuchařka w Čechách, pro panskau y domácý kuchyni. Wydaná něm. od Marye Anny Neudekerowé. W Pardubicých 1810. 8.

835. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků. W Praze 1819. 8.

836. Pražská kuchařka, aneb co strogiti dnes? Kniha přjručnj pro šetrné hospodyně geduagjcý o připrawowánj 200 chutných poljwek, 450 masytých pokrmů a paštik, 500 rybných, maučnych etc. krmj. Přeložil Kadeřawský (Fr. B. Tomsa.) W Pr. 1823. 8. str. 430.

f. Domácj hospodářstwj.

α. Prostředky proti hmyzu.

837. Náhodau wynalezený chemický prostředek w gedné hodině z celého domu stinky pro wždycky wyplemeniti, z engl. do českého gazyku přeloženo s přjdawkem lehkých prostředků, gak se mauchy, moly ze šatstwa a kožichů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeniti a ty poslednj wšechny na gedno mjsto swésti mohau. Od Rotha přeloženo. W Praze 1787. Opět w Brně 1793. 8.

838. Skušenostj stwrzené a wyskaumané prostředky k zahánění much, stěnic, molů ze šatnic, německých y giných myšj, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

839. Způsob, gakby se wyplemenil wšecken hmyz bez gedu.. myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od J. Wernera, doktora lék. um. Na česko přel. od Frant. Tomsy. W Praze 1810. 8.

β. Hospodářská kamna.

840. Popsánj a wyobrazenj peci k pečenj chléba a pranj při skrowném palíwu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

841. Popsánj kamen k topenj a wařenj spolu způsobených při skrowném palíwu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

g. Řemeslnictwj (technologie.)

842. Počátkowé základného naučenj o wařenj piwa pro Učedlnjky, Towaryše, Sládky a pro každého hospodáře.. mimo wyswětlenj, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré býwalo, nynj w skázu přišlo, fyzycky, chemicky, ekonomicky, a podle

1100. Augustyny Nábožné kázanj wogenské w Prešp. 1779.

1101. Obzwláštnj kázanj o ochraně Maryanské w čas wogny na den neysw. gména Marye P. W Pr. nakl. Geřábka 1779. 8.

1102. Chwalo- a mrawořeč na slawný hod neysw. Trogice Božj, když Ant. Petr Arcybiskup Pražský, gakožto w roku padesátém swého welebného kněžstwa padesátiletnj oběť wečernj w hlawnjm chrámu P. S. Wjta na Hradě Pražském slawně obětowal! od Jana Kwisa 1781 u Frant. A. Höchenbergera fol. str. 19.

1103. Řeč o starosti a péči rodičů, kterau o swé djtky wždy mjti magj a wděčnosti, s kterau gsau rodiče skrz normalnjho cwičenj uwedenj w městě Milewsku., k dobrodincům zawázáni. Držaná od P. Theod. Charwáta etc. W Praze 1782. 8. str. 18. Připogen zpěw od B. Dlabače.

1104. Thomáše Rotha Lkánj dušj wěřjcých po žiwotu wěčném. W Prešpurku 1782. 8.

1105. Prwnj kázanj, které s božj pomocý, a milostiwým cýs. a kr. dowolenjm swé milé Welko-Lhotecké Cýrkwi w Gihlawském kragi w Morawě Aug. Wyz. se přidržegjcý, w neděli 17. po swaté Trogici předložil a na památku wytlačiti dal Dan. Botzko, té cýrkwe prwnj slowa b. kaz. W Gindřicho-Hradcy u Ign. W. Hilgartnera 1782. w 8. 1½ archu.

1106. Jana Hrdličky a) Pjseň nowá, ku které Syon Wsetjnský ew. při geho ze zwláštnj božj a cýs. kr. Jozefa II. Milosti wýše stoletjm, obnowenjm roku P. 1781 dne 25. Prosynce probuzowal geho pořádně powolaný slowa božjho kazatel. W Brně Swobodským pjsmem 1783. 8. str. 21. (kázanj) b) Založenj cýrkwe křesť. představené při zakládánj domu modlitebnjho ze zwláštnj a předrahé c. k. Jozefa II. Milosti mezy ginými y Wsetinským křesťanům ewangel. dowoleného, na den sw. Apošt. Petra a Pawla. 1782. W Brně 1783. 8. str. 31. c) Nawedenj rodičůw ku křesťanskému djtek swých milowánj. W Brně Swobodským pjsmem. 1783. str. 48.

1107. Prwotiny služeb božských w nowém chrámě ewangel. dne 30. Listop. L. P. 1783. poswěceném držaných od Mich. Semiana etc. W Prešp. u Šim. Pet. Webera (1783) w 8. str. 52. Na konci 2 pjsně od téhož, kteréž i obzwláštně tlačeny: Nábožný zwučný hlas etc.

1108. Slzy w očjch učedlnjků od Gežjše utřené. Kázanj na přjchodnau od Mart. Laučka. W Skalicy u Škarnycla 1783. 8. str. 50. Přidány gsau 2 pjsně nábožné.

1109. Chwalořeč na den 9. Sep. 1784. od J. T. Habřiny.

1110. Kázanj na epištolu w neděli II. po třech králjch držané (od Rokosa?) w Praze u Schönfel. 1785. 8.

1111. Wácl. Rokosa a) Kázanj na neděli XVII. po swat. duchu dne 11. Zářj 1785. při uwedenj bratrstwa učinliwé lásky k bljžnjmu přednešené. W Praze 1785. 8. u J. J. Diesbacha. b) Káz. na neděli III. w postě dne 24. Ún. 1788. po prohlášené proti Turkům wogně. W Praze u Fr. z Schönf. 1788. 8. c) Kázanj na

den Narozenj Páně o rozdjlu přirozenosti lidské před a po přjštj Krista. W Praze 1790. 8. str. 24. u Diesbacha. d) Kázanj na neděli III. po třech král. o třetjm přikázanj cýrkwe. W Praze u Diesbacha 1790.

1112. Wzbuzowánj lidu wenkowského k pokánj a společné modlitbě za pijčinau wálky Turecké w Činowsy řečené od A. Hynka Gostko ze Saxenthalu. W Praze u J. Ferd. z Schönfeldu. 1788. 8. str. 30.

1113. Jakuba Bosueta, biskupa řeč o gednotě cýrkwe roku 1681 po otewřenj sněmu wšeho duchowenstwa franc. držená... na česko přel. W Praze u F. A. Höchenbergra 1788. 8.

1114. Kázanj na poděkowánj Cjsaři Leop. II. za potwrzenau swobodu w náboženstwj od Jana Forneta 1791. w Lewoči u Podhoranského.

1115. Mrawná chwalořeč o swatém Janu Nepomuckém od Fr. Černého. W Praze 1791. 8. 1½ archu.

1116. Stanislawa Wydry a) Kázanj w chrámu P. sw. Panny Markety w Břewňowě, když klášter osmý wěk swého založenj slawil. W Pr. 1793. 8. u Geř. str. 30. b) Káz. w chrámu P. s. mučedlnjka Haštala. W Praze 1798. 8. str. 27. c) Kázanj na den s. prwomučedlnjka Štěpána w chrámu P. téhož swat. w slawnémN. M. Pražs. držané l. 1795. dne 26. Pros. W Praze 1796. 8.

1117. Strom bez kořene a čepice bez hlawy, to gest nešťastný staw kraginy bez krále a města bez wrchnosti, při přjležitosti nešťastné Francauzské rewoluce na den sl. gména G. C. a K. Gasnosti Frant. II. w cýrkwi Prešp. ew. skrze Mich. Instytorysa předložený, s přjdawkem smrti Ludw. XVI. na swětlo wydaný. W Prešp. u Webra 1793. str. 54. S weršjky Mich. Semiana. (w. Tab. Poc. IV. 55).

1118. Fr. Tomsa přeložil a) Dwoge kázanj o užitku křesťanského náboženstwj 1793. 8. b) Šnaidra kázanj na weliký Pátek z něm. W Pr. 1805. 8. c) Křesťan při smrti. Kázanj na weliký pátek přednešené od J. Al. Šnaidra zpowědnjka kr. Wyw. w Sasych. Z geho postnjch kázanj zwlášť wytažené a na česko přeložené. W Praze 1809. 8. str. 24. d) Řeč w pamětnj den smrti Gežjšowy o geho posledujm přjběhu: Nakloniw hlawy, wypustil duši. Přednešená w Šlukenawském děkansk. chrámu P. od G. Getlicha. Z něm. na česko přel. W Praze 8. 1810. str. 20.

1119. Jana Buljka a) Strom francauzské swobody w řečí kazatelské na ewangelium o zrnu horčičném. Podle něm. Aleše Pařjzka sepsaný. W Praze u J. Beránka 1793. 8. b) Ben. Strassera kázanj o neważnosti a potupě stawu kněžského přel. W Pr. 1805. 8. str. 40. c) Kázanj na den sw. Jakuba přel. 1806.

1120. Jana Barolta dwogj káz. o stálosti w náboženstwj, a o powaze ewang. kazatele. W Žitawě 1793. 8.

1121. O wážnosti a uctiwosti stawu kněžského prihodná Kázeň. W Trnawe u Wáclawa Jelinka 1793. od Antonjna Bernoláka (slowácky.)

1122. Kázanj na weliký pátek o obrácenj lotra od Rychlowského, w Praze 1796. 8.

1123. Wděčné djkůw wzdánj P. neywyššjmu etc. kázanj. W Praze 1796. 8. (Oestereichera?)

1124. Řeči přjležitostné, když Hamaljar za Superintendenta wyzdwižen byl, wyšly w Štáwnicy 1797.

1125. Kázanj při poswěcenj chrámu, kterýž Aug. Wyzn. Ewangeljcy w Uherské Skalicy wystawěli l. P. 1797. skrze Mich. Szepeši(ho). W Uher. Skal. u J. A. Skarnycla str. 44 w 8.

1126. Wěčné djkůw wzdánj P. neywyššjmu od neymenšjho sluhy geho etc. za šťastně obdržený pokog l. 1797. od N. S. H. W Praze 1798. 8. str. 59.

1127. Kázanj o ceně křesť. sprawedlnosti, když oblahoslaweněnj blahoslaweného Leonarda weleb. řád sw. Františka w chrámu P. Marye Sněžné 26. Srpna swětil, od Fr. Crabatha etc. W Praze 1798. 8. str. 38. pjsmem Hrabowských dědiců.

1128. Trogj djkůw wzdánj, gakožto trognásobnj oběť chwály P. neywyššjmu za obzwláštnj w minulých letech 1795-7 obdržené milosti, wjtězoslawnau pomoc a požehnánj země české etc. Přednesené w českém gazyku na Swaté hoře od Frant. J. Oesterreichera. W Praze 1798. 8. (Troge kázanj.)

1129. Powinnosti křesťanských wlastenců w čas nastáwagjcýho nebezpečenstwj, od Horáčka 1800. 8.

1130. Jana Wegha etc. kázanj o pokogi a wšeligakých způsobech geho, držané w domě Božjm Libišském. 12. Dubna 1801. 8. str. 36.

1131. Neymaudřegšj a náš k štěstj wedaucý cesty Božj od B. Tablice 1802.

1132. J. Pawljka a) Kázanj při prwotinách P. J. Sachra. 1803. 4. str. 15. pjsmem norm. školy. b) Kázanj, w kterémž se smysl a přjčiny apoštolského nawštjwenj ponawrhugj, když biskup litom. Wáclaw Leopold apoštolské nawštjwenj 1811. konal. W Praze 1812. 8. pjsmem c. k. norm. školy str. 32. c) Kázanj k djtkám, které poneyprw k swat. přigjmánj přistupugj, (Rkp.) d) Kázanj dwoge o swatém stawu manželském Rkp.

1133. Naymana Kázanj na den sw. Jana Nep. držené w kostele biskupské Semináře w Králowé Hradcy wytlačené w témž městě. 1803.

1134. Te Deum laudamus, pro přjtomnost Františka IIho W Uherské Skalicy 1804. 8.

1135. Popsánj konané slawnosti w městě Plaňanech od W. Skřiwánka. W Pr. 1805. u F. Geřábka str. 32. (při wyhlášenj Frant. I. za Cjs. Rakauského r. 1804. dne 9. Pros.)

1136. Kázanj na neděli 22. po sw. duchu od J. Al. Sayferta 1805.

1137. Jana Zaubka a) Nábožné kázanj o powinnostech podaných k wrchnostem. W Prešpurku 1805. str. 35. b) Te Deum

laudamus, to gest djkčiajcý kázanj o wděčnosti ku P. Bohu za nawrácenj pokoge w Prešp. 1805. dne 26. Prus. tamž 1807. 8. st. 27.

1138. Pojjemnosti a břemena stawu kněžského kázanj k slawnosti prwotin Wys. učen. P. Fr. Eberle, přednesl Dominyk Kynský. W Brně u J. G. Traszlera 1815. 8. str. 28.

1139. Swátečnj kázanj držané w chrámu farnjm arcyděkanském kr. města Plzně o slawnosti sw. Bartolmége od J. Wog. Sedláčka. W Praze 1816. 8. str. 32.

1140. Kázanj přjležitostné při wizitacý G. K. O. P. Arcybiskupa w Čelikowě od J. Jakše 1817. 8. W Praze u J. F. Fetterle z Wildenbrunu str. 14.

1141. Kázanj při wyzdwjženj a poswěcenj sw. křjže w obcy Hradecké. W Litomyšli 1818. 8.

1142. Kašpara Hrdličky a) Řeč držená při jubiläum kněžském P. J. Kauckého, děkana Pardubického. W Praze 8. b) Důwěrné slowo w čas potřebný, ginak Mrawořeč na den početj P. Marye o čistotě a gak wesměs tak y zwláště o čistotě panenské a panické. W Brně 1818. 8.

1143. Řeč při poswěcenj památky na bogowišti blјže Chlumu od Eylerta, přel. W. Zahradnjk. W Litoměřicých. 1818. 8. st. 16.

1144. Řeč na neděli 22. po sw. duchu při 50leté slawnosti na kněžstwj poswěcenj P. Fr. Hausy od swob. P. z Rotenburgu. W Praze 1819. 8.

1145. Jana Kollára a) Slawenj prwnjho ročnjho examenu se školskau mládežj audů slowenských ew. cýrkwe Pešťansko-Budinské r. 1822. dne 1. Zářj. W Pešti pjsmem J. T. Trattnera z Petroce 8. str. 15. (řeč w chrámu P.) b) Dobré wlastnosti národu slowanského. W Pešti 1822. u J. Trattn. z Pet. 8. str. 25.

1146. Kázanj postnj o wlážnosti we wjře, kteréž r. 1821. osadě swé přednesl F. X. Jedina 1822. 8.

1147. Řeč při slawnosti wyswěcowánj školnjho stawenj we Wepřku panstwj Weltruského od Petra Geřábka etc. W Praze 1823. u J. z. Fetterlowe z Wild. 8. str. 32.

1148. Řeč při oběti zákona, kterauž w 50. roku opětowal D. H. P. Nycefor Enzmann, kněz řádu náb. škol a ředitel kollege Benešowské 1. Srpna 1824. od Jozefa Hugona Zuebra z Nordheyma etc. w Praze 1824. u Fr. Geřabka 4. listů 6.

1149. Řeč duchownj a školnj držená na slawnost sw. Wácl. od Fr. Al. Wacka. W Hradcy Kr. 1825.

1150. Nábožné kázanj w neděli Swatodušnj, a druhé w slawný den Staupenj P. držané a sepsané od Mat. Blahy 1825. (w Pešti?)

γ. Pohřebnj.

1151. Jana Leop. Cippeliusa řeč pohřebnj, s kterau oplakáwánj hodné ze swěta odgitj Marye Therezye P. P. neymilostiwěgšj Wlastencům swým oznamowal. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 1781. 8.

1152. Běh žiwota slawné paměti neyg. a neym. někdy P. Marye Terezye uherské, české, Weliké králowny při pohřebnj gegj kr. Gasnosti památce w cýrkwi ew. Welko-Paluzské na den 1781. nowého leta držané od Paw. Šrámka w 4. str. 26.

1153. Chwalořeč při pohřbu gistého sedláka od K. W. Praze 1785. 8. listy 4.

1154. Řeč pohřebnj po truchliwém ze swěta odgitj Leopolda IIho 1792.

1155. Platnost uměnj y po smrti při pohřbu mládence Št. Pána († 1791) od Oudř. Plachyho 1794. w Prešp. u Šimona P. Webra. Kázanj str. 9. weršu od str. 10. do 24. w 6.

1156. Památka dobře zaslaužilých lidj y po smrti gich žiwá při pohřbu Adama Škultetiho od B. Tablice 1803.

1157. Dobrota a maudrost božj při rychlém ctitelů swých z tohoto swěta wychwacowanj. Řeč, kterau při pohřbu Welikomožného a wys. uroz. P. Ludwjka Radwanský(ho) dědičného P. w Radwani etc. mel Samuel Ambrozyus. W Báňské Bystřicy u Jana Šteffaniho) 1803. 4. str. 15.

1158. Na Smrť Mnohowelebného P. Sztocsko Gurka Šuranského Faráta pohrebna Kázeň od Ant. Bernolaka. W Trnawe u Jelinek (sic) Waclawa. 1803.

1159. W knize: Justa viro dum vixit ad modum reuerendo D. Michaeli Institoris Mossotzy persoluta 1803. nacházj se řeč slowenská k geho cti od dust. P. Krudiho, pak werše slowenské Štěp. Hollaiho.

1160. W knize: Žiwota y smrti požehnaná památka, od Pawla Šrámka (w. básně) gest kázanj pohřebnj na Kat. Potockau od Mat. Šuleka str. 141-65. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

1161. M. Szepešiho a) Křesťanskému bogownjku připrawena odplata při pohřbu M. Laučka 1801. w Skalicy. b) Maudrost od Boha poučeného starce při pochowánj Pawla Gežowiče. 1805. w Prešp. 8.

1162. Poslednj čest dwogjctihodnému a wýborně učenému někdy muži Janu Paw. Težowičowi Cýrkwj Dobrocké, Pribžské a Sobotišské wěrnému kazateli a seniorowi. W Prešp. 1805. 4. Připogena: Trpěliwost J. P. Težowiče we werš. od J. Kocyana. 1 ar.

1163. Pohřebnj kázanj o naděgi sprawedliwých, kteraužse y při smrti swé těšiti mohau, ku památce Wys. Vr. někdy P. Jana Bogádi de Boranya et Hanolik falva Sl. Stolice Trenčanské y giných přednjho Assessora etc. držané w chrámě ewang. Trenčanském 1806. skrze J. Zaubka etc. W Prešpurku u Šim. Webra 1807. w 8. 27 str.

1164. Jana Pawljka Kázanj při pohřbu wys. důst. P. Wác. Joz. Beránka bývalého děkana kr. krag. města Mladé Boleslawi 15. Řjgna 1813. řečené. (Rkp.)

1165. Řeč držená při pohřbu Wys. Urozené hraběnky ze Šliku od Fr. A. Wacka 1821. W Ičjně 8. 1 arch. pjsmem Jana Kastránka.

1166. Řeč pohřebnj na Geho Oswjcenost Karla knjže ze Šwarcenberga etc. od Karla Wrány. W Praze u Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 1821. 8. str. 14.

i. Pastýřské bohoslowj. Služebnosti cjrkewnj.

1167. Počátkowé opatrnosti pastýřské. Naučenj, gak se pastýřowé duchownj chowati magj, od Gilg. Chládka. 3 djly. W Praze 1780-1781. 8.

1168. Jana Chmelý a) Ohlášenj swátkůw a slawnostj na celý rok, též obyčegných při nich ceremonyj, tak gak ge cýrkew sw. wyzádřené mjti žádá, od J. Chmely. W Praze 1780. pak rozšjřené od Joz. Čeňka z Wartenberka. W Hradcy Králowé 1823. b) P. Gilberta Baura pametihodná prawidla, čeho při těžce nemocných a umjragjcých šetřiti slušj, též co, a gak se gim spasytedlné wnukati má. W Praze 1787. 8. přel.

1169. Duchownj zaopatřenj na cestu do wěčnosti. W Brně 1782. 8. u Swobody. Přeložil tu knjžku Tabák Alumnus Semin. Brněnského.

1170. Krátká přjprawa a rozmyšlowánj takowých djtek, které ponejprw chtěgj přistaupiti k sw. wečeři Páně. Podlé řádu helwetského wyznánj 1782. (bez m.) str. 24. w 12.

1171. Agenda, to gest pořádek křtěnj, přisluhowánj wečeři P. etc. k užjwánj cýrkwj českých reformowaných, od Jana Wegha. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1783. 8. str. 56. z uherského rytualu reformatůw s některými proměnami.

1172. Krátká přjprawa k swaté wečeři P. w otázkách a odpowědjch, mládeži cýrkwj českých obnowených předložená. Gakož také pořádek křtu, od Samuele Salaye superintendenta w Uhřjch Cjsaři Jozefowi II. podaný, od Jana Wegha. W Praze 1783. 8. str. 44.

1173. K. Khuna Katechysmus ženichůw, gednoge o wšech potřebných zpráwách, které pastýřowé duchownj ženichům a newěstám etc. nawrhnauti magj. W Praze 8.

1174. Budaucý pořádek služeb Božjch a pobožnosti pro Prahu, se začátkem prwnjho dne měsýce Máge 1784. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 8.

1175. Pořádek, podle kteréhož se práwnj služby božj cýrkwe české ewang. w Praze l. 1784. konaly a kterak se budaucně konati magj. W Praze 1784. u J. Tom. Höchenbergera.

1176. W. Stacha a) Příručka učitele lidu, dwa djly. W Praze a Olomaucy 1787. 8. b) Fr. Giltšice počátkowé k weřegnému w c. k. zemjch předepsanému wykládanj pastýřské theologie. Z něm. přeložil dwa djly. W Pr. u J. J. Diesb. 1789. 8.

1177. Agenda Ecclesiastica Slavica Aug. Confess. addictorum etc. accedit brevis extractus ritualis Hungarici et German. 1789. Neosolii typis J. Tumleri. 4. Slowenská agenda stran 54. Uherská 21. Německá 23 stran, (od Ondřege Plachého.)

1178. A. Müllera welmi wžitečná k utěše nemocných a vmjragjcých knjžka k wšeobecné potřebě wšech na winicy P. pracugjcých wydaná. W Praze 8. 1796. 1817.

1179. Naučenj pro ženicha a newěstu, od J. K. Chyljka. W Praze 1798.

1180. Agenda, to gest pořádek cýrkewnjch kazatelů slowa božjho w cýrkwjch ew. A. Wyzn. se přidržegjcých s připogenými potřebnými formuláři, z částky z liturgie Wjdeňské na rozkaz c. král. 1788. od tamězšj ewangel. konsystoře wydané, z částky z giných wůbec obljbených kuih liturgických spolusebranými, z částky w nowě složenými. W Ban. Šťáwnicy wytištěný u J. F. Sulcera r. 1798. str. 278. mimo předm. a regstř. Wydaná skrze Mart. Hamaljara Sup. k nj pak od Jana Straky a Samuele Čerňanského někteřé modlitby přiloženy gsau.

1181. Vplná knjžka pro nemocné, gjžto netoliko spráwcowé duchownj, ale y každý přjtel nemocných k gegjmu spasytedlnému wzděláuj a potěšenj wžjwati mohau. W Brně 1800. 8. u Leopolda Fr. Hallera str. 146.

1182. Na lůžku ležjcý křesťan nemocný aneb křesť. připrawenj k blahoslawené smrti etc. od D. Neukoma w Brně 1800. 8.

1183. Zpráwa, kterau sobě při wwázenj nowého kněze gak cýrkew tak y nowý kněz zachowati má, od Ond. Bende 1807.

1184. Spasytedlná naučenj podaná ženichowi a newěstě od F. Neděle, w Brně 1812 a 1816.

1185. L. Zieglera a) Cýrkewnj modlitby při průwodech k hrobu 1815. b) Cýrk. modl. při zaopatřowánj nemocných. 1817. 8.

1186. Wácl. Urbana rytjře z Stuflern biskupa Brněnského list pastýřský, přel. od Dom. Kinského. W Brně 1817. 8.

1187. Průwodce k pastýřské opatrnosti w zachowánj c. k. nařjzenj pro zpráwce duchownj bez rozdjlu náboženstwj, sepsal Wácl. Webersyk 1820. 8. str. 165 a regstř.

1188. Gallury pjsmo swaté w ruce nemocného a duchownjho pastýře při loži umjragjcýho křesťana spolu také modlitby pro zarmaucené. 8. W Brně.

1189. Laukoty a) Rukowět prawého náboženstwj křesťans. neb cwičenj šestinedělnj pro ty, kterjž od cýrkwe kat. odstaupiti mjnj. b) Důležitost zgeweného náboženstwj Krystowa a doplněnj počatého šestinedělnjho cwičenj pro ty, kteřj mjnj od katolické cýrkwe odstaupiti. 8.

1190. Agenda, panis quotidianus, ku potřebě duchownjch pastýřů 8. W Praze 1820. (čtwrté wydánj od Adal. Lewinského.)

1191. Uwedenj k prawému Bohu y lidem milému způsobu, kterak se má slaužiti u oltáře při mši sw. Pro nábožné a bohabogné pacholjky. W Hrad. Kr. 1824. (Gest ministrancj.)

1192. Cwičenj pro ženichy a newěsty s přjdawkem utěchy pro rodiče, gimž djtky brzo umjragj. od Joz. Kernera w Hrad. Králowé 1825. u Pospjšila 8. str. 130

k. Swaté obrazy.

1193. Láska a milost Marye P. Klatowské krwj se potjcý k pánům obywatelům Klatowským, a srdečná důwěrnost pánů obywatelů Klatowských k Maryi panè při stoletnj slawnosti wygewenj krwawého potu Maryanského na swatém obrazu w Klatowech, přednešená w sprostné chwalořeči w témž kr. kragském městě Klatowech dne 12. Čerwence 1785. od kněze cýrk. Jozefa Bartol. Lokattely, wlastence Klatowského, a na žádost mnohých na swětlo wydaná. W Praze u Fr. Geřábka 1786. 8. wel. str. 44.

1194. Autočiště k wšelikým obrazům Marye Panny w kr. českém. W Přjbrami 1789. 12.

1195. Wypodobněnj s weykladem Obrazu sw. Panny Barbory na střjbrn. horách Kutens. (po wydánj 1670) od Wawáka 1801.

1196. Cesta do Marye Celly w Litomyšli (bez roku) 8. item w Brně 1803. 8. item 1804. 1805.

1197. Swatá Hora, aneb hystorycké wypsánj swaté hory nad Přjbramj od J. Ruljka w Praze 1804.

1198. Joz. Šiffnera historické wypsánj obzwláštnjch mjst milostných w kr. českém, kteráž pro mnohé putowánj slawná gsau, z něm. přel. J. Ruljk. W Praze u J. Diesbacha 1807. 8.

1199. Prawé wyobrazenj neysw. Marye Panny w Řjmě w kostele della Rotonda. W Praze 8. 1818.

1200. Půwod a začátek Maryanské kaple nad Mnjškem, od některých také Maryanský kopeček, pak též malá sw. hora nazwané. W Praze 1819. 8.

1201. Morawské Powjdky, aneb sedm přepodiwných obrazů sw. Cyryla zčeštěných od Fr. Budislawa (Wewerky) W Praze u Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu 12. 1825.

l. Žiwot Krista P.

1202. Weliký žiwot Pána a Spasytele našeho K. Gežjše a geho neyswětěgšj matky Marye Panny, gakož y wšech giných krewnjch přátel syna božjho, totiž sw. Jozefa, sw. Joachyma, sw. Anny, sw. Jana Křtitele etc. z pjsma sw. a hodnowěrných spisowatelů pilně sebraný. W Praze nákladem Žofie Joh. Klauserowé, kr. dw. Impressorky, skrze Matěge Glacz faktora 1779. w 4. stran 1056. (Wydán od Jana Grocha.)

1203. Žiwot a učenj P. G. Kr. z wlastnjch slow wšech 4 sw. Ewangelistů složený. Neyprwé w německ. gazyku na swětlo wydaný, nynj pak od Leopolda Jakobi, kněze řádu sw. Augustyna, faráře w Nowé wsy na česko přel. W Pr. 1789. 8. wel. str. 492.

1204. Žiwot P. Gežjše pro djtky wydaný od J. Lettingera katechety školy norm. W Holomaucy 1790 (1791 Cat. Pelc.)

1205. Žiwot Pána našeho G. Kr. a swatých včedlnjků geho od J. Medljna 1804. w Praze 4.

1206. Žiwot a řeči N. G. K. a syna božjho gednorozeného. Obě z pjsem sw. nowozákonnjch wytažené od kn. Joz. P. Wáclawa Dytrycha. wel. 8. w Praze 1809.

1207. Federsena žiwot Pána Gežjše pro djtky, přeložil Jan Hýbl 1820. 8.

m. Žiwoty Swatých.

1208. Krátký weytah žiwota a smrti blahoslaweného služebnjka božjho Bonawentury de Potentia etc. W Praze u Žof. J. Klauserowé 1776. 8. A-C2.

1209. Žiwot sw. Jana Nepomuckého. když r. 1779. památka 50ročnj geho za swatého wyhlášenj se slawila. W Praze u J. K. Hraby 8. 1779. str. 64. Sem náležj: Jana J. Ruljka krátký weypis prwnj 50leté památky, která se po wyhlášenj swat. Jana z Nep. za swatého w chrámě hlawnjm sw. Wjta na hradě Pražs. na spůsob milostiwého léta slawila dne 16. Máge 1779. W Praze u J. Norb. Fickýho 8. 1779.

1210. Weypis žiwota blahoslaweného Wyznawače Wawřince z Brundusu ř. Kapucynského. W Praze u J. Tom. Höchenbergera 8. bez roku, listů 8. (1784?)

1211. Žiwot Swatých na každý den celého roku s přidánými cwičenjmi a modlitbami 8. W Brně 1785. též w Brně 1824. dwa djly.

1212. Pěkné wypsánj žiwota dobrého a rozšaffného sedláka Wendeljna. Kniha k čtenj pro sedlský lid. W Praze w Elsenwangerské Impr. 1792. 8.

1213. Krátký žiwota popis Bl. Leonarda a Portu Mauricio od Ondř. Morávka 1796.

1214. Krátký weytah k popsánj žiwota Blahosl. Bernarda z Offidy. 1796.

1215. Wypsánj žiwotů sw. Patronů českých od Šiffnera, přeložil J. Ruljk. 4 djly. W Praze 8. 1801-2.

1216. Žiwot Marye Panny matky Pána našeho G. Kr. s wyswětlugjcým popisowánjm mnohých lidu neznámých ale potřebných wěcý, a s mrawnjm naučenjm od Wáclawa Stacha etc. 1801. Rukopis w 4.

1217. Jahna Engelb. žiwot swatých Gmen- a wlasti Patronů. W obložce a s ryt. u Gastla (W Brně) Některé bez rytiny.

1218. A. M. Ligoury Nawštjwenj Panny Marye 1812.

1219. Žiwot sw. Alžběty dcery krále Uherského Ondřege II. kněžny Durynské a Hesské, přeložený od gedné sestry z řádu gegjho. 8. W Praze 1817. (od klášternj panny Marye Antonie.)

1220. Žiwot sw. Ottylie 8. w Praze 1818, od Šiffnera, faráře u swatého ducha.

1221. Františka Wewerky Wyobrazenj a důkladné žiwota popsánj sw. Wáclawa 1818. 8. str. 16.

1222. Žiwota popsánj swatého Jana Nepomuckého. 8. w Praze 1819.

1223. Wyobrazenj a krátké žiwota wypsánj oslawených služebnjků a přátel božjch, 1-7. ročnj běh s 72 wyobrazenjmi od Tom. Kubelky přel. 8. W Praze 1819.

n. Wzdėlawątedlné a nábožné.

1224. Ludwjka Muratoria o prawé křesťanské pobožnosti. Z Wlaštiny. W Praze w prawidelnj knėhotiskarnė 1778. 8.

1225. Wzýwánj spasytedlné umjragjcyho a se k šťastné wėčnosti přihotowugjcýho, od gednoho z T. G. knėze k prospėchu umjragjcých sepsané. W Praze u Fr. A. Höchenbergera 1779.

1226. Škola Krystowa aneb nábožné přemyšlowánj a následowánj G. Kr. etc. 1780. 12. bez mjsta str. 444. mimo 1½ archu, s obrázkem od Jana Ambrozyho.

1227. Jana Knoblocha Požehnaná mezy ženami panna, totiž Matka neyswėtėgšj Marya Panna wšech panen čistota. W Praze u Jana Emlera 1781. 4.

1228. Škola Jobowa, sepsal a wydal Job Zmeškal etc. W Prešpurku 1781. 8. u Packa.

1229. Vpřjmné rozsuzowánj sebe samého z nėm. Lavattera přeložil J. B. Elsner. W Berljnė 1783.

1230. Správce duchownj pro ty, kteřj o swé spasenj pilnė se staragj, z gaz. nėm. na morawský uwedený w Brnė u Joz. F. Neumana 1783. Od Daubrawského alumna w semin. Brnėnské.

1231. Timotheus, z nėmčiny Niemayera. 1783.

1232. Amadea Kreuzberga pobožné přemyšlowánj na každý den celého roku etc. z nėm. přel. od Baltazara Pongráce. W Prešp. 1783. 8. u Fr. Packa str. 1100. mimo 3 regstř.

1233. Taužebná wolánj k hospodinu w sprostém rozgjmánj 7 žalmů kagjcých od P. Frant. Haanuss (Hanuše) Wysokomeytského 12. w Praze 1783. str. 70. u Ant. Hladkého.

1234. Rozmlauwánj duše s bohem 1784.

1235. Urownánj nesrownalého žiwota s žiwotem sprawedliwým podlé obrazu samého Krysta G. od Šeb. Wottawy řádu sw. Františka. W Praze u Fr. Geřábka 8. 1784.

1236. Zlatý dar Nowého roku t. g. wýborné částky z nėkterých včitelů cýrkwj božjch shromážděné. W Praze u Rosenmüllerowých dėdiců 12. 1785.

1237. Zollikofera řeči, modlitby a cwičenj se w nábožnosti, přel. od Bartolomeidesa w Rkp. Též od J. Straky, dwa djly 1785. Přeložená přemyšlowánj Zollikoferowa wydati chtėl Sam. Ambrozius, ale newydal (w. Tab. Poe. III. 74.)

1238. Uzka cesta do nebe, popsánj taužjcj duši představená od Fr. Kubjka, kaplana Krineckého 8. W Praze 1785. u Rosenmüllerských dėdiců, předm. str. 47.

1239. Kochanj se s Bohem w raunjch hodinách na každý den w roku od K. Sturma. Přel. Ondř. Plachý 2 djly 1790. w Baňské Bystřicy u J. Tumlera Inj djl str. 624. IIhý djl str. 550. 8. Též w Kamnitzai 1790. Giné přeloženj Matėg Markowic (mladšj) wydati obmýšlel, ale pro nedostatek předplatitelů nemohl. (w. Tab. Poe. III. 25.)

1240. Náwka (nauka) k štėstj a blahoslawenstwj podle Krystowa učenj od Botzko(a). W Prešp. 1790.

1241. Mrawokniha pro křesť. wlastence s oprawdiwými přjběhami a přjklady k naučenj a wzdělánj popsaná od M. C. Pothmana 8. w Brně 1791.

1242. Pobožné stráwenj celýho dne w obecných prácech, též o stawu a swátosti manželstwa, kterak nábožný křesťan do stawu toho podle Boha wstaupiti a w něm se chowati má. u Fr. Aug. Höchenbergera 1793. 8. 111. (špatná dobropjsemnost.)

1243. Mrawná krátká prawidla na každý den rozdělená t. g. spasytedlné navčenj daná wšem po spas. swých dušj pečugjcým, kterak geden každý podlé swého stawu žiw býti má, aby božské powolánj wyplnil, a wěčného spasenj sobě zeyskal. 8. w Brně 1795.

1244. Naučenj a cwičenj w pobožnosti pro nábožné zwláště mladé křesťany obogjho pohlawj, 1796.

1245. Fructus maturi, t. zralé owoce slowa božjho od Gazdy, dwa djly. W Trnawě 1796. 8.

1246. Odewzdánj se docela do wůle božj (B. Dlabač.) 1797.

1247. Forneta a) Rozdjl filozofické a božské maudrosti při wykládánj ctnosti. c) Křesťan w swobodě. c) O tancy.

1248. Boh. Tablice a) J. Aug. Hermesa kniha zpowědnj, 1800. b) Cesty božj. 1802. 8.

1249. Cesta k nebi, pět djlů w sobě obsahugjcý a) rozdjlné modlitby. b) Přjprawu k blahoslawené smrti. c) Nábožná prawidla pro hospodáře, rodiče, manžele, manželky a mládež. d) Učenj mrawná ze 4 sw. Ewangelistů. e) Weytah celého kat. křesť. cwičenj. Wydaná od Karla Melcera, faráře Rabšanského. W Praze? 1803. 8.

1250. Pobožné přemyšlowánj na křjžowé cestě od J. Rautenkrance 1803.

1251. Přjkladowé neb křesťanské mrawnj včenj w přjkladech na každý den w roce od Polláška 8. 1807.

1252. Jana Pawljka a) Čtenj z listu Apoštola Pawla a ze Skutků Apoštolských 1807. b) Duše hledagjcý Hospodina a weseljcý se z poznánj ho, aneb nábožné přemyšlowánj a modlitby ranuj při službách božjch, a wečernj, w nichž se y cwičj wěrná owčička, kterak se má pokánj prawé činiti a k stolu Páně wěrně přistaupiti. Rkp. c) Wečeře P. zwláště o welkonocy. Rkp.

1353. Rozgjmánj o mučenj P. z Seilera přel. Gallaš. Rkp.

1254. Weliký pátek aneb nábožné rozgjmánj o přehořkém umučenj Pána našeho G. Krysta. od F. W. H.

1255. Hřbitow, tiché rozgjmánj w duchu přátelům nábožensiwj a cytliwosti obětowané, přel. J. Siessler 1808. 8.

1256. Swatý pašigowý týden, aneb pobožná rozgjmánj duše křesťanské téhož sw. času 8. w Praze 1809. 1810. Od J. Buljka.

1257. Kochánj s bohem we wečernjch hodinách na každý den w roce od mistra J. Krystyana Förstera přel. Ondř. Plachý dwa djly w Skalicy 1810. (Ohlášena byla 1. Dubna 1810. ale Plachý dřjwe wydánj umřel.)

855. Kratičká Dyetetyka, to gest zpráwa k zadrženj dobrého řádu žiwota, a k zachowánj tudy stálého zdrawj až do neypozdněgšj starosti. Kniha pro každého. Z neylepšjch spisů wytažená a wydaná od Boh. Tablice. We Wacowě 1819. u A. Gotl. 8. st. 84.

856. Wýstraha před gedem w přirozenosti zwláště w bylinách se nacházegjcým. K potřebné známosti pro školnj mládež sebral, w otázky a odpowědi uwedl Wácl. Leo. Kostrošic, učitel školnj w Imramowě. W Brně 1821. 8. u J. G. Gastla. str. 48.

857. Po různu a) W Hlasateli IV. 365: Prawidla k zachowánj zdrawj dle Funke od F. Tomsy. b) W Rozmanitostech: O domácých prostředcých co držeti. R 16. c) W Kroku o lázni Libničenské, ohledánj žluči chorobné a g.

b. Ochranné neštowice (chraničky.)

858. O krawských neštowicých od J. Negedlého. (přelož.) W Praze 1801. G. O. Knjže Izidor Lobkowic tisknauti a darmo rozdáwati kázal.

859. F. A. hraběte z Magnys Sprawa o krawských oseypkách, aneb důkladné naučenj pro rodiče, kterakby swé milé djtky od oseypčjho nakaženj ochrániti mohli. 8. W Brně.

860. Naučenj o krawčjch neštowicých, gak by se očkowati mohly, od B. J. Dlabače. W Praze 1802. 8.

861. Poučenj o očkowánj etc. od G. Palkowiče. W Presp. 1802. ½ archu. w 8.

862. Wolánj gednoho českého duchownjho pastýře k swým farnjm osadnjkům. W Praze w Imp. P. z Schönf. 1804. 8. st. 31.

863. J. K. Jaroše: Rada bratrská na mé wlastence, aby swé milé djtky krawsk. osypkami štěpowati dali. W Brně 1812. 8.

864. Prosba w nowě narozeného nemluwňátka milým geho rodičům skrze křestnjho otce, křestnj matku a ostatnj kmotry předložená. 2 listy w 4. 1814. (od Boh. Tablice).

865. Fr. Aloyse Wacka Užitek wštěpenj neb očkowánj neštowic krawských wyložen w rozmlauwánj mezy farářem a sedlákem. W Praze 1815. 8.

866. Důležité slowo rodičům, duchownjm a wrchnostem o blahočinnosti očkowánj chraničkami, a odpowěd na námjtky proti němu dělané. W Praze (1821) 8. str. 54. od J. S. Presla.

867. Augustyna Langhoffera kázanj, w němž očkowánj krawinek poraučj w Skalici r. 1823?

868. Po různu w Rozmanitostech: Rozmlauwánj o očkowánj neštowic R. 61.

c. Porodnictwj (babictwj).

869. Jana Raf. Steidele Zpráwa o kunštu babském s přípogenými figurami z němčiny od Jana Cherneyho Slowanským gazykem přetlumočená. W Presp. u F. A. Patzko 1778. 8. 2 djly.

870. J. R. Steidele k Naučenj kniha o babském uměnj s tabulkama wyswětlená. We Wjdni u J. Tom. z Trattneru. 1778. 8. (Wlastně tištěná gest w Praze u Johany Prušowé, a přeložena

brawskýho a Kwapila) z gaz. uěm. přel. Wydánj II. we Wjdni u J. Tom. uroz. z Tratuerů 1782. 8. w Brně 1790. Též knihy troge wydánj a sice 3500 wýtisků gest mezi lidem. (w. Dobrow. Lit. Magaz. II. 145.)

1274. Krátké cwičenj se w pobožnosti k sw. Janu Nepom. 12. W Brně. Po druhé 1782. tamž.

1275. Wýborné modlitby, které od geho Swattosti Papežské Pia VI. wyložené a na geho poručenj we wšech geho zemjch rozdané byly; z wlaské řeči na německo, a nynj z lásky k wlastencům na česko přeložené, u Jana Samma 8. w Praze 1783. str. 86. též 1785.

1276. Jana Glosýusa Křesťan wždycky se modljcý 12. w Prešpurku 1783.

1277. Wyučugjcý a modlicý kniha pro mládež od Karla Giud. Seibta 8. w Praze 1784. u Fr. Neureutra. Přel. Fr. Tomsa.

1278. Křesťansko-katolické učenj a modliteb knjžka k wšeobecnému wžitku obzwláštně potřebných w Pr. u F. Geř. 1785. 8.

1279. Křesťanské modlitby a pjsně pro pocestné (od Paw. Tešláka.) Nákladem Štěp. Boboka etc. W Prešpurku 1786. 12. Při nich gest 14 půwodnjch, 5 přel. pjsnj mezi lepšj náležegjcjch. Též od Sam. Čerňanského 6 pjsnj.

1280. Modlitebnj kuiha Cjs. Jozefa II. přel. od Maximil. Štwána w Praze 1787. 8.

1281. Gádro wšech modliteb etc. od Danyele Stránského. W Pr. Schönf. 8. 1787. Zdá se býti též co num. 1272.

1282. Modlitby pro djtky, skrze něž s Bohem w každodennjch přjhodách ljbě a wžitečně rozmlauwati mohau, od Alše Paijzka. W Klatowech u Jos. Hiršpergra 8. 1789.

1283. Horliwý křesťan w duchu a prawdě, aneb knjžka, která wšecky potřebné modlitby w sobě obsahuge. W Pr. 1791. (u Neureutra knihkupce) též 1799. 8.

1284. Duchu pluá knjžka modlitebnj obsahugjcý w sobě českau mši, gakož y modlitby raunj etc. 1792. w Brně 12.

1285. Bůh gest neyčistšj láska z něm. P. z Eckartshausen přeložil Tomsa (giné přel. od K. Tháma, opět giné? w Kutné Hoře 1793. 16.) W Praze 12. a 8. 1793. 1813, 1816, 1818. W Hradcy 1821. 8. u Neureutra 1826. (wlastně 1825.)

1286. Modlitby welmi wýborné a nábožné w Přjbrami 1796. 8.

1287. Zápal lásky dušj wywolených neb modlitby kratičké k prawému wžjwánj gak ráno tak y wečer. W Praze a Přjbrami 1798. 8. W Hradcy Kr. 12. W Praze u Fetterle z Wildenb. 1817. 12. (rozmnožené.)

1288. Wraucná pobožnost k neyswět. swátosti oltářnj. W Praze a Přjbrami 8. 1798.

1289. Dennj modlitby pro Schowance c. kr. Akademie. 8.

1290. Modlitby pro wogáka od Mich. Instytorysa str. 16. w 12. (bez mjsta a roku.)

1291, Horliwé a nábožné modlitby křesť. od Wegha 1799.

1292. Nábožné rozwažowánj neyobzwláštněgšjch tagemstwj wtěleného slowa N. Sp. G. Kr. kteréž w gistých kapljch neb zastawenjch se konagj, genž při zázračném obrazu rodičky B. we Wamberícých (Albendorf) w hrabstwj Klackém podlé swých orygynálu k tomu zřjzených se nalezagj. W Glaczku wytištěno u Fr. Pompejusa 1799. 8. str. 119. (Přidáno): Pjsně pautnické nawštewowánj kaplj u Milostného obrazu Mar. P. we Wamberícých etc. 18 listů. (kaple ty založeny od Dan. Pascasia z Osterberku.)

1293. Chléb duše křesť. t. g. Modlithy wšechněm k žiwotu wečnému prospěšné, ku kterým přidané gsau rozličné welmi spas. naučenj 18. w Prešpurku 1799.

1294. Wplná knjžka ke čtenj, k modlenj, a k zpjwánj pro kat. křesťany na 2 djly rozdělená. Od gednoho kněze řádu Petrynského na swětlo wydaná. 8. W Brně 1802.

1295. Modlitby pro křesťany kat. od Fr. Tomsy. 8. 1805.

1296. Pokrm duše, aneb cwičenj se w pobožnosti pro kat. křesť. přel. J. Rautenkranc. W Pr. 1803. 1807. 1812. 1816. 1818.

1297. Nebeská smlauwa s Bohem a křesťanskau dušj potwrzená skrze rozličné pěkné modlitby a litanye wšem gak swobodným pannám, tak gedné každé ženské osobě k obzwláštnjmu duchownjmu užitku, a k wěčné ozdobě spasenj dušj našjch slaužjcý, w Brně 1805. 8.

1298. Pro dobré katolické křesťany modlicý kniha, od J. Ruljka. W Praze 1804. 8.

1299. Ljbý pokrm duše w prawém slowu božjm. Na Horách Kutnách 1804. 12.

1300. Kniha k čtenj a modl. pro wogáky. We Wjd. 1806 12.

1301. Jana Wegha horliwé a nábožné modlitby křesťans. podle prawidla neypřjjmněgšjho slowa božjho a včenj cýrkwj kř. ewang. rozdělené na 4 djly. W Praze u Boh. Haze 1807. 8.

1302. Cwičenj pobožnosti k wykonánj křjžowé cesty. K vžitku swých Farnjků složené od faráře wesnick. W Brně 1808. 8.

1303. Wzýwánj Boha a swatých geho od Hermana sepsáno w něm. Přeložil Aleš Pařjzek. W Praze 1810.

1304. Hora Kalwárská krwj Krysta skropená, aneb modlitby při mši swaté. S rozgjmánjm umučenj P. a Spasytele našeho G. K. pěknými figurami ozdobená. Přidané gsau modlitby před a po spowědi, před a po přigjmánj etc. W Brně w 18.

1305. Jaisa kniha k čtenj a k modlenj pro malé djtky. W Brně 1811. 12. Táž od Rautenkrance 12. W Praze 1811 a 1816.

1306. Modlitby pro mladé lidi podle Mich. Kaj. Hermana od Rautenkrance 12. W Praze 1812, 1816. 1819.

1307. Nebeský prsten zlatý, zasnaubený křesťanské duši, wysazenými drahými kamjnky, totiž: rozličnými wýbornými modlitbami a litanyemi, též 15. modlitbami sw. Brigidy o umučenj Pána našeho Gež. Kr. (pro ženské) z nowa wytlačený. 4. w Budině 1812.

1308. Gádro křesťanské pobožnosti od Alše Pařjzka. W Praze 1812. 1818.

1309. L. Zieglera a) Cýrkewnj pobožnost na křjžowé dny 1812. 1815. 1816. b) Cýrkewnj pobožnost na slawnost božjho těla 1817. 12. str. 66. W Pr. u Fetterle z Wild. c) Křjžowá cesta, aneb pobožné rozgjmánj etc. po třetj w Praze 1818. 12.

1310. Katolická modlitebnj knjžka w něm. gaz. ze 4 djlů wyhotowená wzděláwagjcý knihy pro celý rok, od Deresera. Přeložil F. Neděle. W Brně 1814. 12. (gedna z neylepšjch.)

1311. Dobré sýmě w dobrau zemi, dle Jaisa pšel. J. Rautenkranc, W Praze 8. 1813. 1815 1818.

1312. Pobožnost na den weyročnj slawnosti božjho těla, která se wykonáwá u čtyr oltářů při wystawené neys. swátosti oltářnj od Jana Kranského 1814. 8. w Mladé Boleslawi listů 6.

1313. Nowá ručnj knjžka, obsahugjcý w sobě modlitby pro ewang. křesťany od J. Kreyčjho. W Praze 1816. 8.

1314. Zlatý nebe kljč duše křesť. boha wěrně a dokonale milugjcý. W Král. Hradcy 1817. 8. (cf. VI. 1233 a.)

1315. Modlitby nábožné we wšelikých potřebách duchownjch y tělesných. Při druhém wydánj Leškowých zpěwů od J. Kreyčjho. W Praze 1818. 8.

1316. Nowá každodennj obět' bohu. W Král. Hradcy 8. 1818. 1819. W Hoře Kutné bez roku.

1317. Jahna Eugelb. Nowá pobožnost školnj obsahugjcý modlitby a pjsně etc. Přel. Tom. Fryčag 1818. W Brně. 8.

1318. Gádro wšech křesťanských modliteb 8. W Hradcy Králowé 1818. (cf. num. 1281.)

1319. Štěpná zahrádka etc. W Pjsku 8. 1818.

1320. J. Jawornického a) Hora Kalwarya 1818. b) Hora Syon, aneb kat. Modlitby w čas weyročnj pro lid městský 1823. 12. (cf. VI. 1233. e.) c) Matauše Raitra kat. modlitby k rozšjřenj prawého křesťanstwj etc. s 5 obrazky, přel. 1823. 12.

1321. Wyzdwjženj ducha k Bohu. W Pr. a Pjsku 12. 1819.

1322. Chlebowé poswátnj. Knjžka modlicý od gedné klášternj panny řádu sw. Alžběty (Mar. Ant.) W Praze 1820. 12. stran 136. u Fetterle z Wildenbrunu.

1323. Jana Salatnaye modlitby křesťanské z částky překládané, z částky pak skládané. W Gindřichowě Hradcy u Joz. Landfrasa 1820. 12. dwa djly.

1324. Wýbor modliteb od Fr. Wewerky. W Praze 1820.

1325. Zahrada Páně aneb přežalostná cesta spasytele našeho G. K. na horu Kalwary. W Pjsku 1820. 18.

1326. Katolické modlitby pro oswjcené křesťany od Tom. Kubelky. W Praze 8. 1821.

1327. Záček má zaljbenj w Bohu a w modlenj, aneb modlitby pro djtky, kteréž snadněge porozuměti mohau. 1821. 18.

1328. Ant. Stranského a) Křesťan w duchu cýrkwe swaté se modljcý od Alex. knjžete z Hohenlohe. Přel. W Hradcy Král.

784. Hospodářská ručnj knjžka od Joz. Taborského. W Praze 1788. 8.

785. Prwnj nowá hospodářská škola w králowstwj českém na statku P. z Schönfeldu gménem Truowan etc. W Praze 1791. (přeložena od Math. Holauera, faktora.)

786. Gura Faudlihó a) Pilni domagši a polni Hospodar, winaučugici uewědomého pochybugiciho hospodára, též napomínagici leňiwu Gazdinu k pótrebnim prácám celého roku od Mnohowelebn. etc. W Trnawě 1792. 8. str. 234. b) Druhá stránka, w ktereg po smrti prwňého Druhi Pilni Hospodár wikládá ňewedomému Hospodárowi a leňiweg gazdiňe gaké má práce pres celi rok w každem mesici a gakim Spúsobom wikonáwať. Pridáwá teš ke každému Mesicu Prognostiku wikládagicu, z ňebeských znakow a s powetrá, budúcé úrodi, a časi. W Trnawe 1792. 8. str. 464.

787. Krátce obsahnutá prawidla k zpráwě hospodářů od W. Redelhammera; přel. J. Ruljk w Praze 1802.

788. Krátké poučenj o hospodářstwj polnjm pro obecný lid. Z něm. přel. Ant. Puchmayer. W Praze 1817. 8.

789. Hospodář rozumný, aneb učenj o rolnictwj a chowánj dobytka s třemi přjdawky ó wyměřowánj polj a wedenj hospodářském, kteréž dle B. G. Schuee sepsal Norb. Waněk. W Pr. 1822. 8. u Straširypky.

790. Hospodářstwj Rkp. fol. (w XIX. stol.) w Museum.

791. O hospodářstwj saustawně též psal J. Kauble. Rkp.

792. Po různu a) w Učiteli lidu, kterýž hospodářstwj neywjce za předmět měl. b) W Hlasateli: Práce w Ledna etc. od swob. P. z Putiany, přel. J. Negedl. c) W Rozmanitostech: O weynosu obilj w Čechách. O bramborjch. Proti snětiwé pšenicy etc. d) W kalendářjch hospodářských, zwláště od učené společnosti wydáwaných od r. 1795 až do letoška mnoho pogednánj o wěcech hospodářských do českého přeložených se nalezá.

α) Wčelařstwj.

793. Wýtah z nowozkušeného wčelaře, aneb Antonjna Janši kniha o wčelách, w Uherské Skalicy 1775. 8.

794. Antonjna Janša podstatná učenj a zpráwa o chowánj wčel, z něm. w češtinu uwedená od K. J. A. Trutnowského. W Praze 1777. 8.

795. Gednánj o dobytku owčjm. 1781.

796. Jozefa Janyše Aučinliwé zprawowánj wčel pro lid obecný, s potřebnými tabulkami a wčelnjm kalendářem. W Praze 1789. 8.

797. Na rozkaz slawné Králowsko-vherské mjsto držjcj rady wydal Joz. Toldy důležitý spis o wčelách w uherském gazyku, kterýž y na slowenský gazyk přeložen a wydán byl 1789.

798. Nowá wčelnj kniha pro lid wenkowský w c. k. zemjch od Joz. Ant. Janiše, faráře Hostiwařského, bljž Prahy. W Praze u J. F. z Schönf. 1790. 8.

1347. Welmi pěkný způsob, kterak duchownjmu při oběti mše sw. posluhowati má, pro zwyk a snadné naučenj neštudyrugjcý mládeže představený 12. W Brně. (cf. num. 1191.)

1348. Swaté smrtedlné neděle týhoden, to gest důmyslné pozdwjženj mysle a nábožné modlitby na každý den pašigowého týhodně skrz celý půst etc. 8. w Brně.

1349. Duchownj zápalnj oběť před oltářem Pána nebe y země, to gest: Obzwláštnj pobožnost na swaté 8 dnj božjho těla k neyswět. swátosti oltářnj. Spolu s čtwerma ewangeljami, modlitbami a požehnánj od slowa k slowu, gako oné při processwj od kněžů se řjkagj a modlegj etc. w Brně.

1350. Prawé poznánj boha, neb troge hodinky o dokonalostech božských k wzdělánj domácý pobožnosti wydané od kn. F. P. (Pollaška?) W Holomaucy. (cf. num. 1233.)

1351. Otče náš w desateru modliteb pro djtky od W. A. Hnogka. W Praze w Šollo- a Laudauské knihtiskárně 8. 1824.

1352. Modlitby při processý na slawnost Božjho Těla. W Praze 1824.

1353. Oběť lásky, to gest Modlitby pro neyautlegšj katol. mládež. W Praze 1825. w Sommrowské tiskárně.

A.

Přjdawek prwnj,

obsahugjcj knihy buď wěkem, buď obsahem wydawateli této literatury neznámé, nebo pochybné. Litera (I) znamená Index libr. proh.

---

1. Artykululů 14. Spráwa k obecnému spasenj wydaných. (I)

2. O Boha stwořitele známosti fol. (I)

3. Campana Mathyaše Kutnohorského. Duchownj spasytedlný poklad wšem křesťanům wěrně pod křjžem P. N. Gežjše Kr. rytěřugjcým, a zármutek y protiwenstwj snášegjcým 12. (I)

4. Cembra Gifjho Oltářjk modlitebnj (I)

5. Černowitský Jan de Libá hora: Funerea cupressus 4. (I)

6. Cesta naprawená k hoře Syon, s přjdawkem ukazugjcým způsob učenj sw. Pawla w epištole k Řjmanům, wětšj 12. (I)

7. Cžiška Nikodema Kancyonal ewangelický. (I)

8. Cochle Jana, ginak Wendelšteyna Sepsánj proti těm, kteřj proti Luterowi pjsma natahugj. 4. (I)

9. Controversiae et querelae exulum bohemorum. (Ind.) 4.
10. Cýrk. gádro, hystorye star. zák. 1. 2. a 3. běh (I)
11. O cýrkwe zawolenj 4. (I)
12. Cýrkwe obogj prawe y falešná základ a starožitnj trwanliwost. 8. (I)
13. O půwodu cýrkwe sw. w prawdě a swátosti gegj, a též o půwodu cýrkwe zlostnjka 4. (Index.)
14. O cýrkwi stránka prwnj, o rotách druhá stránka. 4. (I)
15. O cestě duchownj w cýrkwi. 8. (I)
16. Dobřenského (Wáol.) pro památku Danyelowi Pieňauěskému. W Praze Černý. fol. 1579. (werše?)
17. Marka Ant. de Dominis Ohlašenj a spráwa (Index).
18. Donát duchownj 8. (I)
19. Dwanáctero pátku, kterých se sám P. Gež. postil. (I)
20. Dwůr nebeský. (I)
21. Dwoge Te Deum laudamus to gest pamětné poznamenánj chwal božských, že nás nowým králem Fr. obdařil. Sepsané od Giřjka Oekonoma. W Praze 4. 1619.
22. a) Dýlka P. N. G. K. b) Panny Marye. (I)
23. Etesya Matege Sušického epištola, neb psanj Awentroota Jana k welikomocnému králi Hyšpanskému. (I)
24. Evangelica veritas. Prawdiwé a podstatné prokázanj prawdy, včenj, a náboženstwj ewangel, že ono gest neygistšj etc. Přiložena gest homilia kratička o starožitném Wečeře Páně požjwánj. 8. (I)
25. Ewangelia a epištoly, česky a německy. 8.
26. Ewangelitské prawdy nepřemožený základ. 12. (I)
27. Ewangelický pořádek Milostj božjch. Rozmlauwánj w 4. w Břehu. 8. (I). Tamž 12. 1746.
28. Gednánj o způsobach wel. swátosti a o cýrkwi Krystowě na zemi. (bez tit. w Bibl. weř.)
29. Georgilla Samuele Klatowského žiwot dětinský. 8. (I)
30. Günthera Jana 12 artykulůw wjry křesťanské. (I)
31. Gruntownj spráwa o počátku rozepře mezy ewangel. cýrkwemi. (I)
32. Harfa každého pobožného člowěka křesť. ljbezný zwuk, pjsniček, chwal a djkůčiněnj, žádostj ku P. Bohu, neb ljbý zwuk harfy: Pjsně a modlitby pobožné k nocy y ke dni w týhodni rozdělené. (Index.)
33. Hegia Mik. Boja Odpowěd na kázanj Giř. Šerera Jezuity, a Užjwánj welebné swátosti. 4 (I)
34. Hertwicya Jana, far. u sw. Štěpána welikého, Wdowstwj křesťanské. W Praze 12. (I)
35. Himmelia Jana Speculum Calvinianum. 4. (I)
36. Hoffmana (Karla Gottl.) Wyswětlenj křesťans. otázek spowědnjch Luterowých. (I)
37. Hrobského (Ad. Felixa) far. Otygického káz. 4. (I)
38. Hřjchowé proti 10 božjm přikázanjm.

39. Hunewalda (Ign. Pauljna) Minucy nowá s pronostykau hwězdářskau 16. (I)

40. Hunnya Egidya Calvinus iudaizans. 4. (I)

41. Hus (Jan) falešný mučedlnjk, an že takowý gest, z wlastnjho swého nezfalšowaného učenj se přeswědčuge. Rukop. listů 29. bez roku. (Zlob.)

42. Hussitarum confessio. Saud a swědectwj o té Konf. (I)

43. Chrám duchownj 1751. (I)

44. Chwály Božj za přjčinau Frant. II. dědičného rakauského Cysaře zwelebenj w Uherské Skalicy 1804. 8. (kázanj?)

45. Jakobea (Giř.) Dačického Dyurnal: Celodennj učedlnjka s mistrem rozmlauwánj w Praze 1558. (1538?) 4. Index. (cf. V. 488.)

46. Jakobeusa Giř. Kamcytského kazatele w Drážďanech, Parva biblia, Biblj malá, Wyswětlenj menšj katechysmu Luthera Mart. 8. (cf. V. 987.)

47. Jaworowského Tomáše kázanj 4. (Index.)

48. Instrukcy supplikantůw a modlitebnjkůw. (I)

49. Joannydessa Giřjka Frydeckého dwogj spis; Clangor tubae divinae 8. (I)

50. Jordanského Simeona Modlitby pěkné, utěšené pobožným manželkám. (I)

51. Kancyonal zamykagjcý w sobě pjsně křesťanské o Pánu w Trogicy. (I)

52. Katechysmus Kalwjnský. 4. (I)

53. a) Kázanj prwnj o žalosti a bjdě člowěka. b) Kázanj summownj paterých kněh Mogžjšowých. (Index.)

54. Kherner (M. Joh. Plzen.) potěšenj w těžkém zármutku postawené Anjžky dcery swé a giných přátel. W Praze u J. Šumana. 4. 1599. (werše?)

55. Klementa (Wácl.) Žateckého Threnus Boemiae Taužebně a žalostno-bolestné nařjkánj. 4. (I)

56. O kljčůw prawých prawém užjwánj Krystem Pánem nařjzených. 8. (I)

57. Wáclawa Kohauta Rakownického Weyklad na řeč P. po poslednj wečeři. 4. (I)

58. Pawla Korky z Korkyně knihy a sepsánj 1562. fol. (I)

59. Kronyka pěkná o Giřjkowi, genžto w očistcy byl, a giné wěcy widěl w pekle. Rkp. weř. bibl.

60. O Krystu P. weyklad proroctwj sw. Patrycha Jakoba w 4 homilijch wyswětlenj 8. (I)

61. O Krystu swědectwj a ewangelium, sliby a rozmlauwánj geho. (I)

62. Kryštoffa Jana kazatele w Hranicých, Zrcadlo žiwota křesťanského přeložené; wydané od Gwaltera Rudolfa. (I)

63. Křenowského (Jak.) Katechysmus o prawém náboženstwj křesťanském. 8. (I)

64. O křjži synů a dcer božjch. (I)

832. Knjžka kuchařská, aneb zřetedlné poaučenj, kterak se rozličné pokrmy gak masyté, tak postnj dobře připrawowati magj etc. od Wácl. Pacowského G. Exc. hraběnky Quasko kuchaře zřetedlně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uwedená. Na Hor. Kut. u Joz. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 263. a regst.

833. Neynowěgšj kuchařka pražská, nebo kniha uměnj w připrawowánj rozličných krmj a pamlsků, gak pro panskau, tak pro domácý kuchyni, zřjzená dle wydánj zwláštnj kuchařky Panj Neudekrowy. W Praze 1816.

834. Baworská kuchařka w Čechách, pro panskau y domácý kuchyni. Wydaná něm. od Marye Anny Neudekerowé. W Pardubicých 1810. 8.

835. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků. W Praze 1819. 8.

836. Pražská kuchařka, aneb co strogiti dnes? Kniha přjručnj pro šetrné hospodyně gednagjcý o připrawowánj 200 chutných poljwek, 450 masytých pokrmů a paštik, 500 rybných, maučných etc. krmj. Přeložil Kadeřawský (Fr. B. Tomsa.) W Pr. 1823. 8. str. 430.

f. Domácj hospodářstwj.

α. Prostředky proti hmyzu.

837. Náhodau wynalezený chemický prostředek w gedné hodině z celého domu stinky pro wždycky wyplemeniti, z engl. do českého gazyku přeloženo s přjdawkem lehkých prostředkůw, gak se mauchy, moly ze šatstwa a kožichů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeniti a ty poslednj wšechny na gedno mjsto swésti mohau. Od Rotha přeloženo. W Praze 1787. Opět w Brně 1793. 8.

838. Skušenostj stwrzené a wyskaumané prostředky k zaháněnj much, stěnic, molů ze šatnic, německých y giných myšj, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

839. Způsob, gakby se wyplemenil wšecken hmyz bez gedu.. myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od J. Wernera, doktora lék. um. Na česko přel. od Frant. Tomsy. W Praze 1810. 8.

β. Hospodářská kamna.

840. Popsánj a wyobrazenj peci k pečenj chléba a pranj při skrowném paliwu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

841. Popsánj kamen k topenj a wařenj spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

g. Řemeslnictwj (technologie.)

842. Počátkowé základného naučenj o wařenj piwa pro Učedlnjky, Towaryše, Sládky a pro každého hospodáře .. mimo wyswětlenj, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré býwalo, nynj w skázu přišlo, fyzycky, chemicky, ekonomicky, a podle

80. Napomenutj Wittenberských theologůw k Čechům učiněné. (Index.)

81. Naprawená cesta k hoře Syon. W Břehu. 12, 1746.

82. Naučenj a zpráwa utěšená k času nočnjmu u J. Hada. 8. 1546. (Pelc. Katal.)

83. Naučenj o začátku křesť. žiwota w 4 část. obsažené. (I)

84. O nepřáteljch duchownjch, kniha zlatá. (Index.)

85. O očistcy prawém a gistém y plném, a o druhém negistém kn... po smrti w pekle, genž gest kuchyně kn. (I)

86. Šebest. Oks z Kolowsy. Knihy Wenušowé. (Index.)

87. Na způsob otázek weytah psanj latinského a milostiwých odpowědj, učiněného od dobrého přjtele pro potěšenj a utwrzenj wěrné duše w prawém katolickém a apoštols. učenj k Bohu wěrným Čechům w přjčině prawého náboženstwj křesťans. z Rzjše. (Index.)

88. a) Otázky dětjnské. 4. b) Otázky kratičké a sprostné z pjsem sw. ku potěšenj a u wjře utwrzenj lidj křesť. nátisky w přjčině náboženstwj snášegjcých 8. c) Otázky náboženstwj křesť. d) Otázky o wjře 4. (Wše w Indexu.)

89. Jana Pachea Budinského w Nowém Koljně Ewangelia s rytmami, neb pjsně na ewangelia nedělnj. (I)

90. Jeronyma Paliugerya Horského, faráře w Hradišti nad Gjzerau, Modlitby na neděle a swátky celého roku. (I)

91. O čtwerém žiwotu panenském, gměnem, telem a ne dušj, nedokonalém, a dokonalém z pjsem sw. doktorůw wybraný wšem pannám čjsti užitečný. (Ind. kdežto se chwálj.)

92. Bart Paprockého Rozmlauwánj Kollatora s farářem. W Brně u Albr. Formana, 4. 1607.

93. Pečowského (Bartol.) Rozmlauwánj dwoge o wtělenj a narozenj Krysta. 8. (I)

94. Wjta Pešynya Prawidlo wyučowánj w nemocy. (I)

95. Pierfeindta Matěge Rozgjmánj modlitby Páně. (I)

96. a) Pjsně duchownj w cýrkwi nowé pod ewangelium spěwů Nowo-zákonnjch 12. tři djly. b) Pjseň o kometě. c) Pjsně adwentnj o narozenj a umučenj, o wzkřjšenj a wstaupenj P. K. o duchu sw. o Trogici sw. o tele a krwi P. o modlitbě Páně (Starý katal. Bibl. weř.) d) Pjsně duchownj pobožným křesťan. k spasenj pomahagjcý 18. e) Pjsně ewang. spěwů modlitebných I. djl w 4. II. djl zdržuge w sobě zpěwy o cýrkwi. w 18. f) Pjsně na každý den w týhodni. g) Pjsně o Janowi z Husynce. h) Pjsně o Janowi Hussowi, a Jaroljmowi Pražském. i) Pjsně na neděle, a giné spolu. k) Pjsně nedělnj s summau na ewangelia. l) Pjsně s nešporem českým. m) Pjsně pohřebnj při prowázenj mrtwých k hrobu Gednoty bratr. 12. n) Pjsně staré proti wolánj k swatým 8. o) Pjsně ze stareho zákona. p) Pjsně weyročnj 12. q) Pjsně wyhnaných Čechůw 18. r) Pjsně o wzkřjšenj. s) Pjsně na žalmy na weyročnj slawnosti, faráře Gičjnského fol. (cf. V. 83 ?) Wše w Indexu.

97. a) Pjsničky nábožné k slawnostem a wšelikému času přjhodné. 12. b) Pjsničky některé nábožné, w nowě z němčiny přeložené (podlauhlý format). c) Pjsničky obsahugjcý w sobě neyhlaw. naučenj a částky prawého křesťanstwj (podl. format. d) Pjsničky rannj před kázanjm, po kázanj, před přigjmánjm, po přigjmánj, před a po gjdle, a giné 18. e) Pjsničky k wzdělánj welmi užitečné. Podl. form. (Wše w Indexu.) f) Pjsnička welmi utěšená starých Čechůw 4. (Kat. Bib. weř.)

98. Pjsma swat. neydražšj wýpowědi. (I)

99. Pláč země české. 12.

100. Planety, pod kteraužby se člowěk narodil, a co mu se budaucýho buďto dobrého, neb zlého skrze planety a 12 znamenj nebeských wyznamenáwá. 8. (Index.)

101. a) Poklad duše, podle přeloženj Tomáše, faráře w Blanském 12. b) Poklad ewangelického křesť. w Lipsku 1719. (I)

102. O pokloně Kr. Pánu při wel. swátosti oltářnj proti Pikhartům psaná knjžka. (Index.)

103. Polana Amanda summa učenj, o wěčném božjm předřjzenj wšech wěcý, zwláště wywolených a bezbožných. 12. (I)

104. Polehčeničko smutným srdcým od gednoho w průbě božj postaweného exulanta: Nebeský též Pán etc. w 12. (Index.)

105. Pontana z Breitenberku duchownj obweselenj země české. W Praze u Nigryna. 12. 1599. Téhož duchownj obweselenj koruny české. ib. 1599. 12. (werše?)

106. Pořádek ewangelitský k milosti božj w čtwerém Rozmlauwanj předstawený w Břehu 12. (I)

107. Poselstwj nowé Marye Panny králowny nebe i země (bez titule.) 8.

108. Potěšenj deset wyhnaných Čechůw 12. (Index.)

109. a) Požehnánj, duchownj štjt, neb stina, neb dobře opprobirowané Požehnánj nábožné na wodě a zemi proti wšem swým nepřátelům. b) Požehnánj giné užitečné, Křjž P. N. etc. c) Požehnánj pěkné wychazege. (Wše w Indexu.)

110. Pres božj, kratičké rozwažowánj slow Jeremiaše: Tlačil gsem presem Pannu Judskau. 8. (Index.)

111. Processý české tři. (Index.)

112. Prohlednutj Páně.. w Praze 1692. 8.

113. Proroky falešné kterak každý poznati může. (Ind.)

114. Proti mordeřské a laupežné roty (?) Sedlákůw. Martin Luter. 4. 1546.

115. Prozba proti wšemu zlému. (I)

116. O předřjzenj a zawrženj wětšj částky lidského pokolenj 4. (Index.)

117. Přerozkošná zahrádka w Praze. Jan Kozel 8. 1563.

118. Přjdawek totižto spráwa a ponaučenj přewelmi potřebné k prawému pokánj. Ospraweidlněnj člowěka kagjcýho 12. (I)

119. O přigjmánj těla a krwe Pána Našeho Gež. Kr. pod obogj spůsobau knjžky, též o postu. 8. (Index.)

120. Putowánj. W Praze u Waldy 8. 1600.
121. Ludwjka Rabus Modlitby. (Index.)
122. Rausynowského Knjžka. W Praze u Giřjnského 1590.
123. Rhacotomy Wiktoryna Woduianského hystoria o vmučenj. 4. (Index.)
124. Ondř. Regenwolscia Slawonye reformowaná. (I)
125. O rotách, a o každé zwláště, stránka druhá 4. (Ind.)
126. Rozacya Hořowského Wěnec paneuský. 12. (Index.)
127. a) Rozmlauwánj křesťana a ďábla neb pokušitele. Rytěřowánj wěrného křesťana proti autokům ďábelským 8. b) W rozmlauwánj Odsauzenj Jana Husy vwedené, neb Tragoedia. (I) c) Rozml. Polityka, hystoryka a Phylaleta. d) Rozml. sedláka s včeným o gistotě spasenj. e) Sedláka newinného s knězem. f) W 4 rozmlauwánj včitele a posluchače představený ewangelický pořádek k milosti božj. W Břehu we wětšjm 12. Wše Index. g) Rozmlauw. dwau žen, Háty a Barbory. W Holom. (1765)
128. Rudolfa kazat. w Cyrychu, Zrcadlo žiwota křesť. (I)
129. Norberta Rupia Skalnjka: Člowěk poslaný od Boha, kterémuž gméno bylo Jan. (1691? kázanj?)
130. Růženec neposkwrněné Panny Marye. (Index.)
131. Rywia Jana Arthendoryenského Wcyklad na 4 kapit. Ozeaše. (Index.)
132. Řeči božj k swátkům weyročnjm, neb nedělnjm wybrané ze St. y Now. Zák. aneb řeči na každau neděli ráno, na welikém kázanj, na nejpoře s předcházegjcým obsaženjm neb weytahem. (Index.)
133. Scholtz přjslušné powinnosti wlastencům 1775. 8.
134. Semelia Mataušе Prywjžského, Plast strdj 8. Index. (cf. VI. num. 1265.)
135. Sen Panny Marye. (Index)
136. Szegedyna Štěp. článkowé wjry tabule s. o Wečeři fol. (Index.)
137. Jana Špangenbergera Loci communes Melanchtona Fil. Otázky z katechysmusu, přeložené od Kašp. Křjžownjka. (I)
138. Spráwa a naučenj, kterakby se lidé pobožnj, a w K. P. wěřicý gdauce k wečeři P. etc. (Ind.)
139. Giřjka Staroměstskýho z Třebechowic, spráwce školnjho v sw. Gindřicha, o trogjm spůsobu člowěka (I)
140. Jana Steffanydesa Weselského, heptas stultitiae humanae: Sedmero člowěka bláznowstwj. (I)
141. Jakuba Straby žiwot dětinský. (Ind.)
142. Giřjka Střely Domažlického wýklad na žalm 6. 8. (I)
143. Se summau čtenj na zbory 4. (Ind.)
144. Swětlo trogj, totiž plesánj a radosti a wděčnosti winůw mnohých ze srdečnosti, genž hořelo w starožitném kr. městě Kauřjmě. W Kutenberce v Giř. Arnolta. 4.
145. Šábes (kapitola prwnj o židowském) co při něm zachowáwati, a čeho se warowati magj, aby podle přjpowědi Ra-

bitůw žiwota wěčného dogjti mohli. Rkp. bez roku. (Byl u Herrle na prodey za 1 zl. 54 kr.)

146. a) Šlapěge P. Krysta. b) Panny Marye. (Index.)

147. Františka Tilemana krátký weyklad, aneb wyswětlenj sedm žalmů kagjcých. 12. (I)

148. Walent. Trocedorfa Rosarium. (I)

149. O trpeliwosti přjkladech, o přjtomnosti božj lidem w auzkosti postaweným. (Ind.)

150. Truchliwý, to gest, Smutné nad žalostnými wlasti a cýrkwe bjdami naříkánj. 8. (Index.)

151. Turka kázanj o dwogjch hřjšnjcých. W Praze. (I)

152. Včenj křesťanské krátké opětowánj, a přiwlastněnj neypotřebněgšjch kusů. 8. (I)

153. Učenj sw. Pawla způsob, za prawidlo a ke zkušenj nyněgšjho časů z listu k Řjmanům představený, wětšj 12. (I)

154. Ulrycha Kryštoffa z Eksteyna, bakaláře Hortowského Kancyonal český pohřebnj. 4. (I)

155. a) O vmučenj P. modlitby na každý den. b) O vmučenj, smrti, pohřbu, a z mrtwých wstánj Krysta kap. 53. Izaiáše Wýklad pobožný. 8. (I)

156. O vtrpenj syna božjho, hystorye. 4. (I)

157. Jana Wáclawa tři Jaroljmi. (Ind.)

158. O swátosti wečeře P. otázky bratra Jana Bohuslawa a bratra Wáclawa Solina. Rkp. (Index.)

159. O wečeři P. spis proti w nowě powstalým odporům: žeby swátost těla a krwe P. znamenjm toliko a ne prawdiwau byla. 8. (Index.)

160. a) Weykladů spasytedlných kniha, na čtenj nedělnj. fol: b) Wýklad na modlitbu Páně Index na str. 296. c) Krátký wýklad modlitby Dawida kr. w žalmu 94. od Tob. Wokauna Nowopražského. d) Gřjka Střely Domažlického na žalm 6. (Wše I.)

161. Wyznánj a oswědčenj o Krystu: o wěčném wywolenj božjm, o zawrženj bezbožných, o předzwěděnj božjm. (I)

162. Wyznánj wjry zgewné sw. řjše řjmské wšech wůbec poddaných, z pauhého a patrného slowa božjho předložené. (I)

163. a) O wjře a dobrých skutcých; o welikých odpustcých: o odpuštěnj hřjchůw skrze Krysta. b) O wjře otázky (wětšjm pjsmem). c) O wjře prawé a žiwé. d) O wjře sw., kterauž Čechowé a Morawané držj ti, kteřjž se zákonem Páně zprawugj. (Wše Index.)

164. O wyhnánj pobožných lidj, a potěšenj w něm k těmto časům přináležegjcý z pjsem swat. a z včitelůw cýrkewnjch sebraný. 8. (Index.)

165. Wyloženj krátké některých slow, a mjst, kterých se w pjsmech swat. vžjwá. (Index.)

166. Wýtah krátký knjžky pod tytulem: Škola Krystowa. W Holomaucy. 8. (bez m. a roku.)

167. Wyučowánj podle pjsma sw. gak probuzené duše w malém počtu se magj shromažďowati. 8. (Ind.)

e. O Běsnosti (wzteklosti psj.)

892. Poznamenánj obzwláštnjho lékařstwj naproti ukůsánj běsného psa. W Prešpurku 1780. 8.

893. Obecná zpráwa s gakými prostředky psý wzteklost předgiti, a odtud pocházegjcý rozličnj neduhowé hogiti se magj. W český gazyk uwedl, a poneyprw na swětlo wydal Jan Aug. de Wängg. M. D. etc. W Praze 1787. 8. (též německy.) též u Krameryusa 1822. w 4.

894. Wšeobecná Zpráwa Běsnosti a kterak člowěk s přigatau od běsného zwjřete ranau pokračowati má. Z něm. přelož. od Jana Mojžišowits(e) školy Iwančanské učitele, s nowým pak přjdawkem ozdobená skrze uroz. P. Teofila Keliny etc. W Baňské Bystřicy u J. Štefany 1803. 8. str. 61.

895. Po ruznu a) We Wjd. List. Prostředek proti pokausánj wzteklého psa neb wlka. b) W Kroku Nowý lék proti běsnosti (III. 107.)

I. Práwnictwj.

a. Patenty.

896. Robotnj patent pro králowstwj české fol. 1775.

897. Wšeobecnj řád školnj pro české normalnj neboližto prawidelnj, hlawnj a triwialnj školy w společných c. k. dědičn. zemjch. We Wjdni 6. Pros. 1774. W Praze 1776. (tištěno.)

898. Wšeobecný řád saudný (přel. Zlobický) We Wjdni 1781. 8. str. 176. u Jana Tomáše z Trattnerůw. též w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu 1781. (w. Recens. Dob. Lit. Mag. I. 111.)

899. Řád wšeobecný při zběhých wěřitelů (přel. Zlobický) we Wjdni 1781. 8. str. 32.

900. Nařjzenj pro wšecky křesťanské poddané we wěcech manželstwa, co se smlauwy swětské a aučinků z nj pocházegjcých teyče od Joz. Zlobického přeložen we Wjdni u J. Tom. z Trattner. 1783. 8. Gest to wlastně Jozefa II. patent o manželstwj.

901. Zřjzenj pro zemskau čeládku w Čechách, Morawě a Slezku od 30. dne měsýce Zářj roku 1782. w Litomyšli přetisknuté u Wogt. W. Turetschka 1783. fol. 5 archů.

902. Patentnj ručnj knjžka pro měšťana a sedláka, t. gest Náležitý wýtah wšech c. k. patentů a nařjzenj, která od roku 1780-1783. prošla, přel. od Krameriusa. 2 djly. W Pr. 1783. 8.

903. Bu laucý pořádek při služb. bož. W Praze 1784. 8.

904. C. k. patent strany wyměřowánj gruntů, spolu s naučenjm k též prácy. fol. w Praze 1785.

905. Wšeobecná práwa městská djl I. (přel. Zlobický) We Wjdni 1787. 8. str. 158. též w Praze u Schönf. t. r.

906. Jozefa II. Práwa wšeobecná nad prowiněnjmi a gich trestmi (od Joz. Zlobického z němčiny w češtinu uwedená.) We Wjdni u J. T. z Trattnerů. 1787. 8.

907. Jozefa II. Řád saudnj hrdelnj (od Joz. Zlobického w češtinu přeložený.) We Wjdni u J. z Kurcbeků 1788. 8.

biuůw žiwota wěčuého dogjti mohlt. Rkp. bez roku. (Byl u Herrle na prodey za 1 zl. 54 kr.)

146. a) Šlapěge P. Krysta. b) Panny Marye. (Index.)

147. Františka Tilemana krátký weyklad, aneb wyswětlenj sedm žalmů kagjcých. 12. (I)

148. Walent. Trocedorfa Rosarium. (I)

149. O upeliwosti přjkladech, o přjtomnosti božj lidem w auzkosti postaweným. (Ind.)

150. Truchliwý, to gest, Smutné nad žalostnými wlasti a cýrkwe bjdami naříkánj. 8. (Index.)

151. Turka kázanj o dwogjch hřjšnjcých. W Praze. (I)

152. Včenj křesťanské krátké opětowánj, a přiwlastněnj neypotřebněgšjch kusů. 8. (I)

153. Učenj sw. Pawla způsob, za prawidlo a ke zkušenj nyněgšjho času z listu k Řjmanům představený, wětšj 12. (I)

154. Ulrycha Kryštoffa z Eksteyna, bakaláře Hortowského Kaucyonal český pohřebuj. 4. (I)

155. a) O vmučenj P. modlitby na každý den. b) O vmučenj. smrti, pohřbu, a z mrtwých wstánj Krysta kap. 53. Izaiáše Wýklad pobožný. 8. (I)

156. O vtrpenj syna božjho hystorye. 4. (I)

157. Jana Wáclawa tři Jaroljmi. (Ind.)

158. O swátosti wečeře P. otázky bratra Jana Bohuslawa a bratra Wáclawa Solina. Rkp. (Index.)

159. O wečeři P. spis proti w nowě powstalým odporům: žeby swátost těla a krwe P. znamenjm toliko a ne prawdiwau byla. 8. (Index.)

160. a) Weykladů spasytedlných kniha. na čtenj nedělnj. fol: b) Wýklad na modlitbu Páně Index na str. 296. c) Krátký wýklad modlitby Dawida kr. w žalmu 94. od Tob. Wokauna Nowopražského. d) Gijřjka Střely Domažlického na žalm 6. (Wše I.)

161. Wyznánj a oswědčenj o Krystu: o wěčném wywolenj božjm, o zawrženj bezbožných, o předzwěděnj božjm. (I)

162. Wyznánj wjry zgewné sw. řjše řjmské wšech wůbec poddaných, z pauhého a patrného slowa božjho předložené. (I)

163. a) O wjře a dobrých skutcých; o welikých odpustcých: o odpuštěnj hřjchůw skrze Krysta. b) O wjře otázky (wětšjm pjsmem). c) O wjře prawé a žiwé. d) O wjře sw., kterauž Čechowé a Morawané držj ti, kteřjž se zákonem Páně zprawugj. (Wše Index.)

164. O wyhnánj pobožných lidj, a potěšenj w něm k těmto časům přináležegjcý z pjsem swat. a z včitelůw cýrkewnjch sebraný. 8. (Index.)

165. Wyloženj krátké některých slow, a mjst, kterých se w pjsmech swat. vžjwá. (Index.)

166. Wýtah krátký knjžky pod tytulem: Škola Krystowa. W Holomaucy. 8. (bez m. a roku.)

167. Wyučowánj podle pjsma sw. gak probuzené duše w malém počtu se magj shromažďowati. 8. (Ind.)

168. a) Základ nepřemožený ewangelické prawdy. 12. b) Zákona Nowého zrcadlo. 4. (Ind.)
169. Zákona star. a now. včenj Kniha o powinnostech, a rozdjlu. 8. (Index)
170. Zpráwa wšitečná lidem pobožným, kteřjž nynj weliče sauženi gau. (Ind.)
171. Zrcadlo křesťanského žiwota, obsahugjcýho w sobě powinnost lidj křesť. Kázanj dwě. (I) (porow. IV. num. 476 a 612.)
172. Žalm 116. Nawrátjž se duše má. W Praze w Šumanské Impressý. fol. 1589. (pjseň ?)
173. Žalmičky s pjsničkami, modlitbami a s katechysmusem 8. (Index.)
174. Žalostiwé wypsanj o těžkém trestánj božském. W Praze u Sedlčansk. 4. 1591. (Pelc. Kat.)
175. Žiwota křesťanského Spráwa neb spůsob 8. (Ind.)
176. Žiwot Pána Gežjše pro děti a dospělé lidi, druhé wydánj. 8. w Nikolspurku.

B.

Přjdawek druhý.

obsahugjcj dodatky a oprawy ke wšem Oddělenjm.

---

1. Str. 24. §. 16. Nalezlo se, že giž r. 1136. celá biblj psaná byla, a protož newědomo, kdy wlastně přeložena gest. Wiz Odděl. IV. num. 317.
2. Str. 35. řád. 4. od spodu, Dietricha, Kunce Zbiška Trotinského.
3. Str. 41. num. 1. Porowney Odděl. II. 1. poznam.
4. Str. 45. num. 22. Při Dalimilu, kterýž mjwal P. Zeberer, gest také opis Tandariaše, a sice mnohem dokonalegšj. Tjm se oprawj Dobr. Gesch. d. Lit. 1818. na Str. 303. num. 10. a odtud wzaté zde IV. 47.
5. Str. 46. num. 30. Při Dalimilu Zebererowě gest Nowá řada s tjm počátkem: Král lew ten času gednoho etc.
6. Str. 48. num. 40. Martiniani per manus Pauli de Radnic. 1400. 4.
7. Str. 52. num. 49. Rkp. od r. 1484. w Museum.
8. Str. 53 num 50. U P. Hanky gest exemplář z wydánj 1498, kdež ze 32 listů toliko 2 zcházegj. Wydánj 1783. gest w Holomaucy u Jozefy Hyrnlowé 8.

9. Str. 54. num. 53. Prawa zemská, Ustawenie Karla IV. a Nálezowé. Rkpisi. dwa z XV. stoletj 4. a fol. w Museum.

10. Str. 55. num. 57. též w Museum we fol.

11. Str. 57. num. 73. Wiz Odděl. V. num. 1411. a 1418.

12. Str. 58. num. 79. Adam a Ewa při Martiniani od roku 1400. w 4.

13. Str. 59. num. 84. Geden Rkp. od 1395. též u P. z Schönherra Rady zemské. Tištěného pak od r. 1495. gest w Museum exemplář, kdež registrum 17 listů wyřezáno.

14. Str. 61. po num. 109. přidey: Sibillino Proroctwie při Dalimilu Zeberera 1459. w 4.

15. Str. 73. k §. 31 náležj tento wýtah z Akt Plzenských (pozdėgi w národnjm Museum uložených): „Letha 1500 Pani Konšelé y hned po obnowenij Raddy gśauczé se wšemi ginymi Przisežnymi Osobami shromaždienij slawnie mezy sebau zawrzeli a spolecznie na tom zuostali, aby czo se Pauhych Niemcuow dotycze, kterziž nicz Czesky neumiegij ziadny z nich zde za Sauseda przigiman nebyl aniz za czlowieka w kterezkoli wsy, miestské, ani aby domu nagijmal w Miestie, dokudby se czesky mluwiti nenauczil, leczby se takowy czlowiek dobry nahodil, kteryžby se Panuom naprzed a Obczy libil a hoditi mohl, a wšak aby takowy bez wiedomij Panuow Staršijch obecnijch przigat nebyl. Ano take y hned przitom narzizeno bylo skrze Administratora Arczibiskupstwij Pražského: Poniewadž Niemecky Narod Starym Kwasem bluduow nakažien gest, aby toliko Slowo božij k lidu obecznijmu w kostele y w klašterzijch Czieskym gazykem kazano bylo, a Niemczy aby se radiegy cziesky uczili, nežliby tak znamenite cžieske Miesto zniemcziti se mielo.“ (Pag. 190.) Za Ferd. I. mnichowé dosáhli opět dowolenj kázati w něm. gazyku.

16. Str. 85. num. 21. při Passionalu Schönherowském od 1395. a tištěna při kancionalu prwnjho wydánj.

17. Str. 85. po num. 21. Hádanj we weřjch mezi Wácl. Hawlem a Táborem I. P. 1424. stale o prawé wjře a cirkwi křesťanské. Rkp. 4. sauwěký, w Duchcowě.

18. Str. 86. num. 25. při bratrském Kancionalku w 8. s notami hudebnjmi.

19. Str. 87. num. 29. O starém tisku Mágowého snu zmjnka w V. 187.

20. Str. 87. num. 32. W Přjteli mlád. (VII.669.) djlu 2. swaz. 2. str. 28. a d. tento nynj w Museum chowaný Rukp. tištěn se změněným poněkud pro snadněgšj srozuměnj slohem, (bodeyž proměny aspoň pod textem se udaly!) a s krátkým úwodem od prof. Mr. Milauera.

21. Str. 87. num. 35. u. P. Frant. Xaw. Sternberga celý exemplář bez 8 listů.

22. Str. 89. k num. 45. wiz Hyllos na r. 1820. čjslo 23. W Miletjně na Zwonu nápis: Leta Narozeni Syna Božiho 1435

941. Kniha žalmů a zpěwů sw. Krále a Proroka Dawida. kterýchž cýrkew sw. po wšecky časy užjwala. W Praze 1790.

942. Zaltář Dawida Krále, kterýž se w kněžských hodinkách, gakožto cýrkewnj modlitby, a slowem mjsto modlitebnjch knjžek we wšech pfjpadnostech y při mši swaté užjwati může. 8. wětšj. W Brně 1790.

943. Žalt. Dawida Kr. s přjdawkem rozlič. pjsnj, modliteb.. W Brně (po druhé) 1796. Na Moraw. řeč přel. skrze Opise.

944. Tom. Draského a) Modlitby, chwalozpěwy a pjsně duchownj Dawida krále a proroka y giných ofců swatých, aneb žaltář zřjzený k potřebám, k wzdělánj, a k potěšenj wěřjcých. W Praze 1816. 8. str. 185. b) Poslednj wěcy na nebi y na zemi aneb Obraz králowstwj Božjho wyrytý skrze Izaiaše Proroka. W Praze 1816. 8. str. 154.

d. Konkordancj.

945. K. J. Khuna biblická konkordancý (přel.) 1784.

946. Slowárně aneb Konkordancý biblická, to g. Registr na celau Biblj swatau pro snadněgšj gakýchkoli gmén, osob, měst a mjst, gakož též řečj a powěděnj pjsem sw. wynalezenj s mnohau pracý a pilnostj od Mart. Lautsek ginače Gallik etc. sebjraný a sepsaný pod zpráwau pak a s předmluwau Mich. Institoris (Mossotzy) etc. wydaný. W Presp. 1791. u Šim. P. Webra w 4. str. XIX. a 935. Maior test Laučekůw a Giřj Terray magj podjl na té práci (w. Tab. Poe. II. 77.)

947. Sebránj biblických textů, k wšeligakým kázanjm etc. k prospěchu kazatelů a školnjch učitelů, od P. S. Urbance 1806.

e. Dogmatické a polemické.

948. Kniha k čtenj pro učence czeských obecných aneb trywialnjch škol I. djl, nábožensțwj. 1776. 8. (II. djl 1784.) častěgi potom tištěno n. p. 1783. etc.

949. Weytah Katechysmusu Arcýbiskupského. Z poručenj Arc. Ant. Petra z Přichowský. W Praze 1778. 8. str. 135.

950. O prawé křesťanské pobožnosti kniha Laminda Prytania, aneb slowútného muže Lud. Ant. Muratorya we Wlaském gazyku seps. nynj do češt. přenes. W Praze 1778. 8. str. 352.

951. Weliký Katechysmus s otázkami, a odpowědmi spolu s Vwedenjm do poznánj základů náboženstwj a s dokazugjcými z pjsma sw. mjstami k užjwánj w c. kr. zemjch. W Praze nákl. c. k. prawidelnj školské knihotiskárny 1778. 8. str. 221. (Potom často.)

952. Jak. B. Bossueta Učenj katolického o těch wěcech, o kterých rozepře gsau, wyloženj z latin. přeloženj od skladatele schwáleného, od cýrkewnjho kněze Mart. Wolfa w češt. uwedeno. W Praze 1778. 8. str. 100.

953. Weliký katechysmus s otázkami a odpowědmi, k weřegnému y zwláštnjmu wyučowánj mládeže w c. kr. zemjch. W Praze 1778. 8. str. 128. (Potom často.)

855. Kratičká Dyctetyka, to gest zpráwa k zadrženj dobrého řádu žiwota, a k zachowánj tudy stálého zdrawj až do neypozdněgšj starosti. Kniha pro každého. Z neylepšjch spisů wytažená a wydaná od Boh. Tablice. We Wacowě 1819. u A. Gotl. 8. st. 84.

856. Wýstraha před gedem w přirozenosti zwláště w bylinách se nacházegjcým. K potřebné známosti pro školnj mládež sebral, w otázky a odpowědi uwedl Wácl. Leo. Kostrožic, učitel školnj w Imramowě. W Brně 1821. 8. u J. G. Gastla. str. 48.

857. Po různu a) W Hlasateli IV. 365: Prawidla k zachowánj zdrawj dle Funke od F. Tomsy. b) W Rozmanitostech: O domácých prostředcých co držeti. R 16. c) W Kroku o lazni Libničenské, ohledánj žluči chorobné a g.

b. Ochranné neštowice (chraničky.)

858. O krawských neštowicých od J. Negedlého. (přelož.) W Praze 1801. G. O. Knjže Izidor Lobkowic tisknauti a darmo rozdáwati kázal.

859. F. A. hraběte z Magnys Sprawa o krawských oseypkách, aneb důkladné naučenj pro rodiče, kterakby swé milé djtky od oseypčjho nakaženj ochrániti mohli. 8. W Brně.

860. Naučenj o krawějch neštowicých, gak by se očkowati mohly, od B. J. Dlabače. W Praze 1802. 8.

861. Poučenj o očkowánj etc. od G. Palkowiče. W Prešp. 1802. ½ archu. w 8.

862. Wolánj gednoho českého duchownjho pastýře k swým farnjm osadnjkům. W Praze w Imp. P. z Schönf. 1804. 8. st. 31.

863. J. K. Jaroše: Rada bratrská na mé wlastence, aby swé milé djtky krawsk. osypkami štěpowati dali. W Brně 1812. 8.

864. Prosba w nowě narozeného nemluwňátka milým geho rodičům skrze křestnjho otce, křestnj matku a ostatnj kmotry předložená. 2 listy w 4. 1814. (od Boh. Tablice).

865. Fr. Aloyse Wacka Vžitek wštěpenj neb očkowánj neštowic krawských wyložen w rozmlauwánj mezy farářem a sedlákem. W Praze 1815. 8.

866. Důležité slowo rodičům, duchownjm a wrchnostem o blahočinnosti očkowánj chraničkami, a odpowěd na námjtky proti němu dělané. W Praze (1821) 8. str. 54. od J. S. Presla.

867. Augustyna Langhoffera kázanj, w němž očkowánj krawinek poraučj w Skalici r. 1823?

868. Po různu w Rozmanitostech: Rozmlauwánj o očkowánj neštowic R. 61.

c. Porodnictwj (babictwj).

869. Jana Raf. Steidele Zpráwa o kunštu babském s připogenými figurami z němčiny od Jana Cherneyho Slowanským gazykem přetlumočená. W Prešp. u F. A. Patzko 1778. 8. 2 djly.

870. J. R. Steidele k Naučenj kniha o babském uměnj s tabulkama wyswětlená. We Wjdni u J. Tom. z Trattneru. 1778. 8. (Wlastně tištěná gest w Praze u Johany Prušowé, a přeložena

motto geho gest: Milý zá̈ku, wč se řád, Budeš mjti peněz kád.

56. Str. 167. num. 17. Přidey w Praze 1740. a tamže u Jauernicha 1764.

57. Str. 174. po num. 86. Pjseň o swatém stawu manželském. fol. 1589.

58. Str. 181. k num. 175. přidati: Flos Medicinae sive Scholae Salernitanae de conservanda bona valetudine praecepta metrica auctore Joanne de Mediolano, in usum adolescentiae edidit et perantiqua versione bohemica (instruxit) Mathias Belius. Posonii typis Joannis Pauli Royer. 1721. 8.

59. Str. 182. k num. 177. W Žilině u Alžběty Dadanky 1679. 12. (Index.)

60. Str. 185. num. 200. Oba ty kusy t. a) Pacholek a žid a b) Weystupný syn, w 1. gednánj, w rýmjch, gsau od Tobiaše Mauřenjna (okolo 1604) a často tištěni k. p. 1773. 8. w Praze; opět 1775. bez mjsta.

61. Tamže před num. 201. List Maxim. II. Šwendowi od r. 1574. (We Wjd. List. na rok 1813. str. 1.)

62. Tamže před num. 202. Spráwa o Ptolomeowi Arffaratowi králi Egiptském sprawedliwém. W Praze Buryan Walda. fol. cum. fig. bez roku. (mezi 1570-90.)

63. Str. 188. num. 224. Carionowa hist. gest od r. 1532.

64. Str. 193. po num. 279. Napomenutj potěšitedlná wšechněch křesťanských potentatůw proti pohanům. Z polské řeči přel. 1594. bez mjsta a tiskaře.

65. Str. 194. po num. 281. wložiti následugjcj: a) Spráwa co se s Knjžetem Zygmundem Bathory w Sedmihradské zemi zběhlo. W Praze u Woldř. Waldy 1595. 4. z lat. přel. b) O dobytj Gokernu. W Praze u Bur. Waldy 1595. 4. c) Nowiny z Košic, kterak gsau Walaši Muldawané, a lid Sedmihradský dwa Hauffy Tatarůw porazyli. W Pr. u Bur. Waldy. 1595. 4. d) O dobytj dwau pewnostj, Plindenburgku a Petrynu w zemi Charwatské; w Praze u J. Šumana 1595. 4. e) O dobytj pewnosti Fagyátu, w Praze u Šumana 1595. 4. f) Nowiny o wjtězstwj u města Kaparye, w Praze u Bur. W. 1595. 4. g) O dobytj města Jeny y země Sedmihradské. W Praze u J. Šumana 1595. 4. h) Nowiny ze Zyseku, Kašy, Tokaye a z leženj od Ostřehoma. W Pr. u J. Šumana 1595. 4. i) Partykulář o dobytj pewnosti Torgewistu, a pewnosti Gorgice w Zemi Walašské. W Praze u. J. Šum. 1595. 4. k) Nowiny z Země Sedmihradské z leženj polnjho. W Pr. u Bur. Waldy 1595. 4. l) O dobytj Ostřehoma. W Praze u J. Šumana 1595. 4. m) Nowiny ze Sedmihradského Bělehradu. W Praze v Wold. Waldy 1595. 4.

66. Str. 194. Po num. 295. wložiti: a) Pořádné wypsánj o dobytj města y zámku Hatwanu; w Praze u Dan. Sedlčanského 1596. 4. b) O dobytj třj pewnostj Wacen, Klaudu a Kosty Nowico. W Pr. u Anny Šuman. 1596. 4. c) O dobytj města Chya-

nádu a Kaštela, Kogblak u země Sedmihradské. W Praze u A. Šumanowé 1596. 4. d) O wzetj města Wacye, o hlawnjm Šturmu k Temeswáru včiněném, W Pr. u A. Šuman. 1596. 4. e) Kratičké Wypsánj pewnosti Erly. W Praze u Dan. Sedlčansk. 1596. 4. f) Nowiny o dobytj pewnosti Pápy. W Pr. u B. Waldy. 1597. 4. g) O dobytj pewnosti Turecké Slatina, w Pr. u A. Šumanowé 1597. 4. h) Nowiny o wjtězném Rabu dobytj, a slawném nad Turky Wjtězstwj, kteréhož bůh křesťanskému lidu 1598. w nocy na Prowodnij neděly propůgčiti račil. W Pr. u A. Šuman. 1593. 4.

67. Str. 195. num. 301. wložiti: a) Gisté nowiny o Spůsobu Osoby Bašete Budinského, kterak w ruce křesťanům přišel, a gat gest. W Praze 1599. 4. b) Nowiny z Vher a Sedmihradské země, kterak gsau křesťané v Setštjnu Tatary z ležeuj gegich wyhnali, ge porazyli, a Praporce Tatarského Cára dostali. Též gak gest Mich. Walašský Weywoda, téměř wšecku Sedmihradskau zemi k ruce G. M. C. podmanil. W Pr. u Dan. Sedlč. 1599. 4. (w Raudu. bibl.) c) Nowiny znamenité o obrdrženém u Města Tolny slawném wjtězstwj nad Turky od křesťanů, w Pr. u děd. Šumanských 1599. n) Nowiny o pamětnj od Zykmunda Bathoryho a Michala Weydy r. 1601. swedené bitwě, w Praze u dědiců Šumanských.

68. Str. 196. po num. 312. wložiti: Prawdiwá gruntownj Spráwa, a wypsánj, z gaké přjčiny Jan Šatele městký syn w Pařjži Krále zamordowati vmjnil. Z něm. přel. W Praze u Wold. Waldy. 1595. 4.

69. Str. 200. po num. 351. Dačického z Heslowa Kronyka česká Rkp. fol. ze 16 stoletj u P. Zieglera.

70. Str. 203. po num. 366. wložiti: Spráwa o smrti neyosw. P. Rudolfa II. Cjs. 1612. w Praze u děd. Šum.

71. Str. 203. po num. 371. a) Spráwa, gak nowě wywolený Král Frid. na hranicých král. českého od Stawů přiwjtán byl. 1619. 4. b) Wypsánj toho wšeho, co se od 9. Brez. r. 1618. až do korunowánj Frydrycha w Čechách přihodilo. W Praze 1620. 4.

72. Str. 204. po num. 384. Mat. Walkenberského z Waltenberka Weyklad Erbownj piktury podlé allegoritského smyslu na P. Hertwika Zeidlic z Schönfeldu fol. (Cat. Pelc.)

73. Str. 204. Po num. 391. Jana Dubčanského Spráwa prostá a prawá o bratřjch staršjch Gednoty. w. num. 910b.

74. Str. 209. Po num. 450. Nowiny pořádné celého Měsýce Zářij l. 1597. w Praze 4. u Dan. Sedlčanského.

75. Str. 214. num. 482. smazati, gakožto stegné s 962.

76. Str. 220. Po num. 529. wložiti: a) Historie některých králůw a cjsařůw přjkladně představená. Rkp. weř. Bibl. XVII. F. 28. b) Naučenj mnohé chwalitebné z mnohých filosofů a doktorů pjsem wybraná. Rkp. weř. Bibl. F. 12. c) Naučenj, můželi býti kaupenie platu bez hřjchu a bez lichwy. Rkp. weřeg. Bibl. XVII. E. 19. n. 2.

77. Str. 224. Po num. 561. M. Petra Kodicilla wyšetřená a ohledaná kométa r. 1577. (s rytinau na dřewě na welikém archu a bałwami ozdobená.)

78. Str. 224. Po num. 563. Spráwa o kometě, o moru w Čechách r. 1581. O utonutj w Moldawě nešťastných lidj toho roku (s rytinau)

79. Str. 225. po num. 572. W Museum nacházegj se: a) Hroma (Anton.) Kalendář hosp. a Kancell. k lethu P. 1598. ku poctiwosti Gména Giř.ho staršjho Bořity z Martinic etc. wyt. w Star. M. Praž. w Impressý Jana Othmara 4. c) Téhož 1599. ku poctiwosti Gména Ladislawa ze Šternberka etc. ib. c) Stehljka z Čenkowa (M. Kašp. Ladisl.) Kalendář k lethu P. 1605. ku poctiwosti kněze Šeb. Chotěboiského etc. W Star. M. Pražsk. w Impressý Šumanské. d) Mollera z Štraupic hosp. a kancell. k l. P. 1616, v Mik. Pštrosa 4. e) Minucý 1617. f) Horkýho z Locl owic (Mart.) K l. P. 1615. ku poctiwosti Purgm. a Panum Města Domažlic. Wyt. w St. M. Pr. v Matége Pardubského 4. g) Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1612. ku poctiwosti Gména Pana Burgana Kapljře etc. Wyt. v Danye. Sedlčanského. 4. h) Též 1613. ku poct. Gména Joach. Ondř. Šlika etc. ibid.

80. Str. 227. Po num. 600. po slowě powodni přidati: w městě Rzjmě 23. Prosynce 1598.

81. Str. 228. po num. 620. a) Prawdiwé a kratičké wypsánj o zázračném podiwném skutku Páně, kterýž se stal bljž Wysokého Meyta l. 1595. dne 23. Prosynce. W Pr. u Dan. Sedlčanského 1596. 4. (w Raud. Bibl.) b) Hystorye dwie. Prwnj o diwném a temném audolij, w kterémžto welmi hrozná a strašliwá hlawa gest, na kteraužto Mandywilla Rytjř se swými Towaryšy patřil; druhá o gednom Cýsaři Perském (řečeném Saimas, na něhož P. Bůh, když lid křesťanský honil, tmu dopustil. W Praze v B. Waldy. 1596. 4. (w Raud. bibl.) c) Nowiny prawdiwé o welikých hrozných zázracých a diwijch, kteréž se staly w Polské zemi, w Rusých y ginde, se spatřenjm osob, a rozličných znamenij na dweřjch 5. Čerwna 1598. Též o zázračném porodu, kterýž gedna žena téhož leta a dne we Waradýnu porodila. Přitom, kterak na giných mjstech země třesenij bylo, oheň a syra s Nebe pršela. W Praze u Waldy 1598. 4.

82. Str. 228. Po num. 613. wložiti: a) Spráwa o welikých kamenjch w zemi Durynské z oblak na zem spadlých. 1581. b) Spráwa o třech r. 1583. spatřených slunacých, s rytinau na dřewě. (w Strah. Bibl.)

83. Str. 229. num. 621. Přídey k slowci sowách: které do Sedlec nedaleko Prahy kwapně a w množstwj přiletěly.

84. Str. 232. num. 645. b) Gedno wydánj Ceny neb wyměřenj etc. gest též w Frankfurtu na Meině od r. 1604. 4.

85. Str. 239. num. 692. Ku konci přídey: Přidána gest krátká obsažitedlnost Processu prawnjho. Opět w Praze u Jozefa Ant. Šilharta 1725. 8.

86. Str. 255. Po num. 849. List auřadnj (Práwné zwauj) od r. 1583. w Čechoslawu l. 1820. čísl. 7.

87. Str. 257. num. 861. W Indexu udáwá se rok 1661. a tedyby kniha ta do Odděl. VI. náležela.

88. Str. 261. Po num. 892. Matěge Střjbrského žalmy. (1) Snad gedno s V. 1516d.

89. Str. 264. řád. 4. Po slowci Amsterodamě přidati od Komenského.

90. Str. 268. 4tý řádek z dolu, přidey: w Normb. 1621. 4.

91. Str. 269. num. 980. Po slowě Rettung wlož: duchownj wěrným pokušenjm zemdleným křesťanům.

92. Str. 270. Po num. 999. Ondřege Pjseckého Otázky. (okolo 1584.)

93. Str. 275. num. 1068. smazati, (wiz 858.)

94. Str. 276. Po num. 1084. Matěge Střjbrského de 4 novissimis. (Index.)

95. Str. 278. řádek 5. čti: Index klade 1631. Má též lat. titul kniha b): Pathmo Sareptanského Gog Ezechiclani et Magog Apocalyptici collatio.

96. Str. 279. k num. 1118. Balbin prawj, že ta kniha psána gest nowým psanj způsobem, gakýmž Kotwa vkázal, žeby se česká řeč zbohatiti mohla.

97. Str. 279. Po num. 1125. Jana Thaddea O manželstwu nařjzeném (Index.)

98. Str. 284. k num. 1192. přidey: b) téhož Wýklad na ewangelium sw. Matauše 4. (Index.)

99. Str. 285. k num. 1209. přidey c) wýklad na žalm 91. (Index.)

100. Str. 289. num. 1245. smaž a w. 541.

101. Str. 292. k num. 1272. b) téhož Erazma Kázanj o milosrdenstwj božjm 12. (Index.)

102. Str. 304. num. 1431. druhé wydánj: Jana Habermana Vita Christi, Žiwot G. Kr. w modlitby na ewangelia nedělnj y swátečnj vwedená, někdy pracý Michala Petrle, a nynj Ondř. Mizery Jarowského, wytlačená w Dobrowicy 1614. 12. (Wešeg. Bibl. F. 267.) Jan Habermann, ginak Avenarius nar. we Chbě 1520 † 1590. far. we Falkenowě a ginde, prof. w Jeně a znamenitý modlitbami na slowo wzatými (V. 1557b.) hebreyským slowářstwjm a t. d. Pročež čjsla V. 1431. a 1433. gedno gsau a obě w num. 154. padagj.

103. Str. 317. k num. 1587. přidey: W Kut. Hoře 1784. 18. str. 141.

104. Str. 325. řádek 8. z dolu. K slowci může poznamenánj toto: Když Cjsař Ferd. II. r. 1628. se swau manželkau kolleg Jezuitskau nawštjwil, přiwjtán byl w 30. gazycjch, přičemž Tobiáše Arnolda (Morawan † 1645) slezským gazykem řečňugjcjho nadewšecky pochwálil.

105. Str. 356. num. 95. Na konci čti: w 12. (b. r.) str. 315.

106. Str. 359. k num. 126. Pjsně na Ewangelia nedělnj celého roku spolu na Ewangelia w pondělj a w auterý welikonočnj, a swatodušnj, gakož y na Ew. w den Slawný na nebe Wstaupenj. W Praze v Ign. Prušy. 1760. 8. str. 182. regstřjk. (Snad wýtah z předešlé.)

107. Str. 366. num. 186. Doktor Grobian přeložen z lat. Friderici Dedekindy Grobianus, de morum simplicitate libri II. in gratiam omnium Rusticitatem amantium. Franc. 1549. náležj wlastně do předešlé periody.

108. Str. 368. Po num. 205. a) Kronyka welmi kratochwilná o rozmlauwánj krále Šalomauna s Markoltem, oblićege welmi škaredého. W Praze v K. J. Jauernicha. 8. bez r. (okolo 1760.) b) Kronyky dwě prwnj o Panj Kryzeldě, kteráž mnoho protiwenstwj od manžela swého trpěla. Druhá o Panj Lukrecyi, kteráž pro swau poctiwost sama se zamordowala. v K. J. Jauernicha 8. bez r. (okolo 1760.) cf. IV. 48.

109. Str. 368. k num. 210. přidati: b) Komenského Wirgiliowy některé básně, přeložené (Voigt. acta liter. 1774. st. 167.)

110. Str. 370. num. 225. Na mjsto pod gménem čti: přeložiw z latiny.

111. Str. 372. Po num. 245. Kronika města Laun od leta 1490. až do 1631. sepsaná od Pawla Mikšowice, Rukp. půwodnj w 4. W Duchcowě.

112. Str. 376. Mjsto num. 277. takto šjřegi: Pawla Skály ze Zhoře a) (Wšeobecná) Historie církewnj, ze spisůw a z pamětj hodnowěrných historikůw w krátkau summu uwedená a sepsaná. Deset djlů welikých we fol. Rkp. půwodnj. Wyprawuge historii církewnj od časů apoštolských až do l. 1624. giž w djlu třetjm počjná historii nowěgšj od l. 1516. welmi obšjrně. Gest to neyobšjrněgšj djlo české literatury. b) Chronologie církewnj, w njž rozmanitj a paměti hodnj přjběhowé w církwi božj od stwořenj swěta až do těchto poslednjch časůw zběhlj s gistau poslaupnostj let se wypisugj. (w Duchcowě) Rkp. we fol. půwodnj.

113. Str. 383. k num. 354, W Museum nalezagj se tyto kalendáře: a) Nowý a Starý Kalendář hosp. kancell. k l. Páně 1625. ku poctiwosti Adama z Waldšteyna etc. Wyt. w Praze u Jana Střjbrského. b) Partlicia ze Špicberku (D. Sym.) Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1625. k. poct. Wilema ze Wchynic a z Tetowa etc. Wyt. v Dan. Karla z Karlsperka. 4. c) Kořelowského (M. Wawř. Jakobeusa) Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1632. k. p. Rychtaře Purgm. a Rady Města N. Koljna. Wyt. w Litomyšli v Mat. Březyny. 4. d) Žaluda Giř. Jana Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1633. Wyt. v Giřjka Sedlčanského. 4. e) Dachnowského z Dachnowa M. Giřjho Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1624. Wyt. v Giř. Sedlč. 4. f) Huberyna Mauryce Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1635. Wyt. w St. M. Pražském u Jana Byliny. 4. g) Partlicya ze Špicberku. Sym. Kalendář hospod. a kancell. k l. P. 1637. Wyt. w St. M. Praž. v Jana Byliny 4, item

1638. h) Espicha Wolfg. Zykm. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1643. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. i) Hermanna de Werwe s Hystoryemi Kal. hosp. a kanc. k l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Jana staršjho Byliny. 4. item 1647. v Šypaře. k) Gablera Jeron. staršjho Kalend. hosp. a kancell. k l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. l) Daysygnera M. Jana Kryštoffa s Pranostykau hwězdařskau Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1650. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. item 1657. v Urbana Goliaše, 1659. ibid. m) Hermana de Werwe s Pranostykau hwězd. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1653. Wyt. v Lidmilly Sedlčanské wdowy 4. n) Krásného Mich. Jgn. Kalendář hosp. a kancel. k let. P. 1660. ku p. Jana Frid. hrab. Trautmanstorffa. Wyt. w Litomyšli v Jana Arnolta 4. o) Holborera Mart. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1663. u Vrbana Golliaše 4. item 1677. p) Krygnera Mich. Ročnj Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1677. Wyt. w Praze u Jana Arnolta též w Litomyšli na prodeg 4. item 1681. ib. item 1729-41. v Fer. Arnolta. (chybj 1735) q) Z Chotešowa Kr. Joach. Nowý tytulárnj kalendář ke cti sw. Wácl. k l. P. 1712. wyt. v Giřjho Labauna. item 1713. item 1729-1741 v Labaunských děd. chybj 1735. r) Oswalda Filipa Jak. Nowý kalendář na rok 1729-1741. Wyt. w Praze v Karla Arnolta. 4. chybj 1735. s) Fišera Abrah. Nowý hosp. a kanc. Kalendář na rok P. 1729-43. 1747-50. 53-60. 64-66. 75. Wyt. w St. M. Pr. v Karla Františka Rosenmüllera w 4. Rosenm. dostal Privilegium na ně 1. Dec. 1720.

114. Str. 386. Po num. 386. Fr. Balt. Rosta: O hospodářstwj Rkp. od r. 1758. dwa dily u Prof. Šjra.

115. Str. 392. Po num. 440. Geden list auřednj od roku 1674. wytištěno w Čechoslawu roku 1821. čjsl. 34.

116. Str. 399. po num. 509. Pawla Krupia Rozšjřenj katechysmusu Luthera 4. Index. (okolo 1639.)

117. Str. 424. po num. 771. Fr. Menšjho Weliký Swatý Jan Nepom. W Hoře Kutné 1744.

118. Str. 430. po num. 846. Jozefa Nojedlého žena sylná. Pohřebnj Chwalořeč Therezyi Madočány w Trnawě 1766. fol.

119. Str. 439. num. 960. smazati, a w. 803.

120. Str. 458. num. 1184. smazati. (w. V. 1509.)

121. Str. 461. k num. 1219. přidati: w Hradcy Králowé 18. w Brně 18. (modlitby?)

122. Str. 462. num. 1233. a) též w Brně 1818.

123. Str. 464. num. 1254. Přidati: M. W. Modlitby každodennj horliwé z pjsem sw. wybrané, wšem stawům k vžjwánj potřebné, k nimžto přidané gsau některé modlitby w nowě připogené. W Brně 12. bez roku.

124. Str. 468. num. 1320. wymazati docela, gende přicházegjcj.

125. Str. 469. k num. 1333. W Litomyšli 1808. W Pr. b. r.

126. Str. 484. řád. 28 čti: Prachnerowé na mjstě Pachner, a w řádku 29. mjsto Prachner postaw: Pawjček, Peška.

127. Str. 491 ku konci §. 58. přidati: Podlé katalogu duchowenstwa od roku 1823. nalezlo se w okrsku arcibiskupstwj Pražského osad českých 340, něm. 190, obogetných 44; w okrsku biskupstwj Litoměřického českých 88., něm. 309, obogetných 26; w biskupstwj Hradeckém českých 295, něm. 84, obog. 54; w Buděgowském českých 269, něm. 107, obog. 48. A tudy wšech českých 990, něm. 690, obogetných 172, mimo 7 neurčených w Buděgowsku; a tak se měly osady české té doby k německým, gako 33 : 23, aneb skoro 3 : 2.

128. Str. 507. k num. 47. a) přidey: Schlowakische Grammatik. Verfasst von Anton Bernolak, Pfarrer zu Neuhäusel. Aus dem Lateinischen ins Deutsche übersetzt und nach der in k. k. Oesterreichischen Erbländern für die Nationalschulen vorgeschriebenen Ordnung eingerichtet. Ofen 1817. 318 a IX. str. w 8.

129. Str. 518. po num. 173. Hyacynthy od J. Bap. Wladiky. Nákladem J. Pospjšila w Hradci Kr. 1825. 12. str. 76. (čeština zpotwořená.)

130. Str. 518. po num. 173. Ondřeg Morawek množstwj básnj wyhotowil, kteréž posud w Rkp. u něho. Gedna wětšj mrawného obsahu má tento nápis: Básnjř sprostý, bagjcý do swěta, k zármutku vtěše, k wzdělánj pospolným gewenjm, gaký gest, a gaký má býti swět etc.

131. Str. 520. k num. 198. přidey: d) wlastenské plesánj a djků činěnj etc. 1793.

132. Str. 520. k num. 186. c) Bolestná cýtedlnost a laučenj poddaných od Wrchnosti. Na horách Kut. 1808. d) Radostná cýtedlnost neb přiwjtánj od Poddaných swé Wrchnosti, tamž 1808. e) Zrcadlo vtrhačů djlem y rauhačů, tamže 1812. f) O žaláři, genž se nazýwá Očistcem. Tamže 1815.

133. Str. 523. k num. 226. d) Pjseň k dosednutj na biskupskau stolici G. M. B. J. Fr. Hurdálka dne 25. Vnora 1816. W Praze w Impr. norm. 4.

134. Str. 523. Po num. 228. Jana Šembery a) Slze wděčnosti Wáclawowi Pešinowi 1814. b) Plesánj srdce wraucýho k Instalacj W. Pešiny na faru Krugburskau.

135. Str. 524. k num. 235. e) k slawnosti gmenin Fr. Köllnera 2. Dubna 1824.

136. Str. 525. k num. 240. c) Žádost k nowému r. 1818. učeným Čechům města Kr. Hradce. d) Pjseň ke cti Jana Hraběte z Harrachu a Rohrau. W Praze 1820. e) Chwalozpěw při udělenj zlatého menšjho penjze Petrowi Frankowi. W Brně 1821.

137. Str. 525. k num. 241. c) Přiwjtánj G. E. Purkrabjho P. hr. Fr. z Kolowrat a t. d. a G. W. P. hr. Kašp. Šternberka u přjležitosti nawštjwenj škol česk. na panstwj Plzeňském 20. Kwětna 1819. d) Hymnus na G. Maj. Cjs. Alexandra I. etc. u přjležitosti slaw. přjtomnosti w Plzni dne 3. Ledna 1823.

138. Str. 528. k num. 279. Zbjrka ta giž wycházj s nadpisem: Zpěwy české pro geden hlas při Piano-forte wydané a

Wys. uroz. slečnám Ludmile a Theresii, hraběnkám Wratislawnám z Mitrowic obětowané od Š. K. Macháčka. W Praze 1825. v Jozefy Fetterlowé z Wild. II. Swazek tamže 1825.

139. Str. 537. po num. 357. Antonjna Lišky: Sw. Wáclaw truchlohra w Rukp.

140. Str. 544. num. 411. Částka I. a II. přel. W. Hanka.

141. Str. 553. k num. 517. wlastně 5 djlků od r. 1814 do 1818, z nichž 4tý má stran 59, a 5tý 80.

142. Str. 553. k num. 518. c) Děginy české w Kamenopisných obrazjch s objasněnjm českým a německým w Pr. 1824. w 4. Odd. I. 1825. Odd. II. w tisku.

143. Str. 556. k num. 535. Žiwot sw. Gotharda, Památky k. města Brodu českého. W Praze 1808.

144. Str. 564. k num. 629. b) O záštj, peyše a nesworností. W Praze 1799.

145. Str. 519. k num. 183. f) Gaude et laetare Gebhardowi g) Zpěw kwerků Kutnohorských 1803.

146. Str. 573. po num. 735. F. A. Dundra a) Nawedenj k Mechanice čili hyboměrstwj k potřebě řemeslnjkům, zwlášstě žákům na hlawnjch školách 1825. b) Nawedenj k stawitelstwj čili uměnj o stawenj we wezdegšjm žiwotě k potřebě řemeslnjkům zednickým, tesařským etc. zwlášstě žákům na hlawnjch školách. 1825. Obě to gest přeloženj kněh pro hlawnj školy něm. posud w Rukopisu.

147. Str. 575. po num. 758. Cwičenj o užjwánj zbraně, gegj částky, gich čistotné chowánj, a některých giných wogáku potřebných wěcech, přel. W. Hanka. Rkp.

148. Str. 597. po num. 1034. Rozgjmánj té otázky: Co gá mám činiti, abych spasen byl? a Odpowědi etc. W Berljně 1823. 8. W knihárně Fr. Spathen etc. str. 52.

149. Str. 602. k num. 1096. Podobně Ond. Moráwek na 9 běhů ročnjch kázanj w Rkp. má.

150. Str. 605. po num. 1129. Fr. Aloy. Luchy Kázanj o posýlánj dětj do školy w Praze 1800.

151. Str. 605. po num. 1131. Fr. Prok. Ondráčka Kázanj na den sw. Petra a Pawla. W Praze 1802.

152. Str. 606. po num. 1144. Fr. Lid. Wambery Řeč při Infulacý P. Ferdinanda Hausy. W Praze 1820.

153. Str. 606. po num. 1150. Kázanj w chrámu P. Ljbeznickém dne 14. Červwna 1825. držané, když W. D. biskup P. F. Pištek sw. biřmowánj udělowal, od Wogtěcha Procházky w Praze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8.

154. Str. 188. k num. 224. Nowé přeloženj té knihy od Ond. Moráwka posud w Rkp.

155. Str. 567. po num. 662. Krátká hyst. zpráwa o založenj prospěchu a nyněgšjm spořádánj českého Instytutu pro němé od Joz. Redempta Zape, býwalého prof. w Chomotowských školách. W Pr. u F. z Schönf. 1802.

I.

Gména spisowatelů českých,

Římský počet potahuge se na Oddělenj, arabský na čjslo neb numero téhož Oddělenj, litery a, b, etc. ukazugj počet spisů pod týmže čjslem. Litery Sl. znamenagj Slowáka, Mor. Morawana, stud. studugjcj, kw. kwetl, nar. narozen, † umřel.

Abdon Martin, český bratr. Gedna pjseň w kanc. V. 48.

Abrahamides Izák, sl. superintendent kw. 1612. V. 1095.

Adalbertus a S. Tobia Carmelit. 1732. VI. 738, 756.

Adámek J. stud. podjl na VII. 407.

Achylles Jan, Beraunský, kazat. w Pacowě, far. w Přibyslawě kw. 1587 - 1617. V. 609, 1202a-g, 1249, 1285a-b, 1470.

Akanthydo-Mitis Jak., Welko-Polomský, farář w Dřinowě a Skramnici kw. 1612-9. V. 163, 169, 522, 1147, 1165, 1226, 1364, 1596.

Albert Mikuláš, spolupřeklad. biblj bratrské V. 869.

Amadeus a S. Jos. 1725. VI. 31.

Ambrozi Jan, slow. Orawské Stolice w Uhřjch slaužný (iudex nobilium) kw. 1780. Wydal VII. 1226. (w. Tab. Poe. III. 46.)

Ambrozi Ondřeg sl. kazatel ew. 1745. Od něho gediná pjseň w VII. 93. (w. Tab. Poe. III. 29.)

Ambrozius Giřj sl. naroz. w Dolnjm Kubjně. Wracuge se z Wittenberské školy přes Slezsko a Polsko, měl býti w Krakowě, gakožto ew. kněz utracen 1718, a toliko listem Viceišpána Orawské Stolice wyswobozen. Superintendent † 1746. w Štjtnjku. (w. Tab. Poe. II. 32.) VI. 111, 579 a-c, 863, 1199.

Ambrozius Samuel, sl. cjrkwe ew. Radwanské kaz. hornj superintendencj A. W. notarius, aud knjžecjho latinského a Báňského towaryšstwj w Jeně 1803. VII. 1157.

Ambrož od sw. Ondřege 1672. VI. 1131, 1237.

Amort Wawřinec, učitel školy Swatoštěpánské na Now. M. Pražském kw. 1783-1799. Učil mládež zacházeti s hedbáwjm, zaslaužilý o wzdělánj gegj wůbec, poctěn penjzem od Joz. II. 1784. VII. 209, 687, 823.

Anastasius J. kapucjn w Praze kw. 1660-1677. VI. 516, 1139.

Andree Wawřinec, Poličský, far. Králowický 1618. V. 1541.

Androtius Fulv. 1631, VI. 494.

Anděl Giřj Kralohradec. 1542. V. 940.

Z Ankersteinu F. 1782. VII. 963.

Antoch Zykmund z Helfenburku kw. 1541-3. V. 1180, 1259.

Aqueusis, w. Wodňanský.

Aquilinas w. Worličny.

974. Wyznánj a wyswětlenj wjry čisté křesťanské k wzdělánj cýrk. české reformowané. W Praze u Rosenm. děd. 8. 1784.
975. Summa náboženstwj křest. (ewang.) od Ladisl. Bartolomeidesa w Baňske Bystřicy 1784. potom w Pešti 1796.
976. Zpráwa o s. wečeři P. od W. Rokosa. W Pr. 1784. 8.
977. Základné prawdy náboženstwj katol. s důwody swými z wšelikých nábožných knih wytažené etc. od Jana Hubálka. W Praze 1784. 8. 8 archů.
978. Krátké a sprosté wyznánj a wyswětlenj wjry křest. od Joz. Salaiho. W Pr. 1784. 8. (gest konfessj českých bratřj.)
979. Konfessý Helwetská, wyznánj šweycarské Čechům k známosti, následowujkům k powolnému rozpáčenj poneyprw w češtinu předstawená od K. Worla. W Praze 1784. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 133.
980. Konfessý Helwetská, aneb Wyznánj a sprostné wyswětlenj prawowěrné wjry a artykulů wšeobecných náboženstwj křesťanského, ku kterémuž se Šweycaři hlásagj. 8. w Berl. 1784.
981. Křesťanské wjry hlawnjch článků gruntowné (wyswětlenj) z Heidelberského katech. 1784. w Kutné hoře u Korce.
982. Rozmýšlenj se wlastence na Otázku, gaké wjry se přidržeti slušj, od K. Worla. W Praze 1784. 8. str. 198.
983. Sedmdesatero přemyšlowánj.. proč řjmské katolické náboženstwj Augspurskému a t. d. předčeno býti má, od Karla Wernera. W Praze 1785. 8. str. 151.
984. Weytah některých hlawnjch otázek a odpowědj z učenj křesťansk. pro obecný lid w Čechách, sepsaný od J. Laho, kaz. sl. bož. při cýrkwi augš. wyz. Kreuzbergské. W Praze u Wolfg. Gerle, knihkupce 8. 1784.
985. Obzwlástnj prawdy náboženstwj katolického s důwody swými z wšeligakých knih wytažené, a w pořádku swém dle možnosti gak gedna z druhé wyplýwá, a gak se nebo s těmi srownáwáme, kteřj se od nás oddělugj, aneb w kterých giného nežli oni zdánj gsme etc. od Jana Hubálka. 8. W Praze 1785.
986. Krátký katechysmus křesťanský pro mládež Bratřj českých. W Praze 1785. 8.
987. Důkaz, že katoljcy y pod gedným způsobem žiwého těla a krwe Páně požjwagj; nekatoljcy pak proto, že prawých kněžůw nemagj, ani těla ani krwe Páně pod obogjm že nepožjwagj. W Praze 1785. 8. od Jana Hubálka.
988. Důkaz, že kazatele Aug. a Helw. wyznánj negsau kněžj, od W. Rokosa 8. W 1785. str. 86. Porow. num 992.
989. Malý katechysmus ewangelický pro cýrkwe obnowené bratřj českých. W Praze u Schönf. 8. 1785.
990. Potřebné ponaprawenj omylného spisu: reformjrtského smyslu bratřj češj od Ign. Bogislawa l. P. 1754. w nem. gazyku, léta pak 1783. w českém přeloženj wydaného a přitom gruntownj dokázanj, že učenj starých bratřj českých s učenjm A. W. Ewangeljků neylépe se srownáwá, ba že s njm w gruntu

Battysta Jan kw. 1676. Zmjnka o geho spisu w V. 182.

Bawor Rodowský z Hustiřan mladšj, wtipný, hwězdářstwj powědomý, alchymie se chytiw swůg statek utratil, † okolo l. 1574. w Rudjni, gsa w lásce P. Ja. Zbynka Zagjce z Hazenburka (dle Balbina Wiljma z Rozenber.) V. 220, 486. 556, 559a-b. 628.

Bařka F. stud. Podjl na VII. 407.

Baworowský Tomáš arcigahen Plzenský, potom kanownjk u hlawnjho kostela Pražského, a posléz tam děkan, kw. 1552-61. V. 965, 1240, 1262a-c.

Baworynský Beneš z Wlčjho pole, staršj bratr, pastýř a zpráwce Zboru Boleslawského † 1535. w Srpnu. V. 943.

Beckowský Jan, křjžownjk s čerwenau hwězdau, nar. 1658. † 1725. 26. Pros. W 16tém roce studie, w 26tém řád nastaupiw, 11 let hospodářstwj, potom špitál křjžownický nowě založený na Nowém Městě u s. Anežky zprawowal až do smrti. Psal ke 40 knihám, mezi nimi tyto české VI. 237, 283, 543, 1020a-e, 1148a-c.

Bedeč Šim. Thad. z Falkenberka, podpisowal se: caesareus rerum naturalium inquisitor. Sanc. Evangelii minister 1608. V. 165.

Beer Frant. far. w Počápljch, nar. w Rožmitále 4. Pros. 1790. gešťě co seminaris. wyd. VII. 448.

Bél Mateg, slow. nar. w Očowě 1684. † 1749. kazat. při Prešporské něm. cjrkwi, muž učený, psal knihy we wšech gazycjch w uherské zemi obwyklých. Gedna geho slowenská pjseň w VI. 112. zachowána. (Tab. Poe. II. 12.) VI. 17, 58, 159, 445, 447, 1295. B. 58.

Bende Ondř. sl. cjrkwe ewang. Welko-Slažanské kazatel 1807. VII. 1183.

Benedikti Jan Blahosl. sl. prof. w Kežmarku 1825. VII. 167.

Benedikti Wawřineo obyčegně Nudožerinus, sl. nar. w Nedožerech Nitranské Stolice okolo rok. 1555. † 1615. 4. Čerwna; učitel mathematiky, řečnictwj, a řeckého gazyku, děkan řádu filosofského a zpráwce Karoljna w Praze. V. 8, 102.

Beneš z Hořowic, nazwaný Zámorský, protože za moře t. g. do Geruzalema putowal, kdež gako mnozj ginj Páni češtj n. p. Harant na rytjřstwo pasowán. Po nawrácenj swém zastáwal auřad purkrabjho w Rabensteině 1396. III. 40.

Benešowský Jan, arciděkan w Král. Hradci kw. 1591. V. 91.

Benešowský Mataus ginak Philonomus, nar. w Benešowě, kazat. u sw. Jak. w St. Městě, pjsař kons. Pražské, potom správce školy sw. Wjta na Hradě Pražském, kwetl 1577-85. V. 7, 16, 1407.

Benešowský Wáclaw kw. 1588. ugec Matausůw administr. konsistoře, farář w Auhonělicjch. (Aunětícjch?) V. 1013.

Bepta Bohus. Wysokomeytský, farář w Miletjně nad Bystřicj. kw. 1594. V. 1248.

Beránek Wáclaw nař. w Austj nad Orlicj 6. Ledna 1786. farář Wosenický. Podjl na VII. 407.

Bergner Wácl. nar. w Praze 1763. neyprwé fabrikant w Rumburce, potom tagemnjk při wyslanstwj Brasilském, nynj auřednjk při bankálu we Wjdni, w mathem. a řečech zběhlý. Přispěl k VII. 409. Obšjrné zbjrky geho k slownjku českému posud wRkp.

Berchtold hrabě Bedřich, Wšemjr, dokt. Lék. Podjl na VII. 409 a 768a.

Berlička, ginak Scipio Šebest. nar. w Plzni 1565. Jesuita, učil

1007. Uwedenj k gruntownjmu poznánj křesť. náboženstwj etc. přel. od Št. Lešky 1798. w Praze u Hrab. dě l. Něm. sepsal J. Giř. Fokke Superintendent we Wjdni 12. str. 287.

1008. Malý katechysmus pro neymenšj djtky. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1009. Ladislawa Bartolomeidesa Gádro křesť. ewangelického náboženstwj. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1010. Řeči pjsma swat. znějcý o článcých náboženstwj křesť. pro mládež. W Bystřicy 1799. 12.

1011. Krátká zpráwa o tom, co každý křesťan katolický wěřiti a zachowati má. Pro lid obecný na swětlo wydaná od Gilgjho Sexsteitera. W Praze 1800. 8.

1012. Prawý základ a podstatný pořádek křesť. katolick. náboženstwj wyswětlen od Karla Khuna far. na Wodolce 1802. 8. W Praze u Joh. Geřábkowé str. 112.

1013. Cesta k nebi od Karla Melcera. W Praze 1803. 8. (zwlášť pro částku pátau sem náležj.)

1014. Katechysmus Helwetské Konfessý pro djtky Helwet. konfessý w Čechách 1806. 8.

1015. Bohusl. Tablice Naučenj o sw. wečeři Páně. bez m. a roku.

1016. Auplný katechysmus potěšitedlného G. Kr. učenj. Od B. Gallury. W Brně 1809. 8. W Praze 1818.

1017. Důležitost stálého wyznánj zgeweneho náboženstwj Krystowa a šestinedělnj cwičenj pro ty, kteřj mjnj od katolické cýrkwe odstaupit, dle neywyššj wůle Pána země leta 1782., dne 15. Prosynce k zastawenj odpadu wysazené. Sepsáno od Wácl. Laukoty, probošta w městě Raudnicy. W Praze 1812. w norm. tiskárně. 8. str. 228.

1018. Wyučowánj w náboženstwj pro dospělegšj mládež křesť. kat. etc. W Brně 1813. 8. u Giř. Gastla od F. Neděle, z něm. swobodně přeložené a rozšjřené.

1019. Mar. z Bomonta wyučowánj w křesť. wjře a dobromrawnosti od K. Tháma přel. 2 djly w Praze 8. 1813 a 1818. (kniha pro chudé řemeslnjky, čeled a lid wenkowský z franc. wlastně z něm. přel.)

1020. Poslednj wěcy na nebi y na zemi, aneb obraz králowstwj božjho wyrytý skrze Izaiaše proroka. W Praze w české expedicy. 1816. 8.

1021. D. M. Lutera Menšj katechysmus s připogenjm hystorye náboženstwj, od M. Hamaliara. 1814. 12. 6 archů, třš roku 1819.

1022. Žiwé swětlo prawdy oswěcugjcý každého člowěka, (od,-Matěgky) 1817. 8.

1023. Katolické učenj o swátosti biřmowánj, od Kašpara Weiningra (přeloženo od Jana Hýbla). W Praze 1818. 8.

1024. Cesta žiwota aneb podstata wjry wšeobecné křesť. skrze otázky: Kde gest to psáno? neomylnými a newywratitedl-

Bolelucký M.Bened. II. 1.Poz.

Boleslawský Jan, kw. okolo r. 1570. V. 1273.

Borowský Blažeg z Borowa, farář w Holohlawech, kw. 1603-1617. V. 604, 1233, 1294a-d, 1356a-c, 1526.

Borowý Ant. školnj učitel w Zlaté Kor. kw. 1792. VII.421a-b.

Boršický K. Podjl na VII. 405.

BořetinskýD. Pod. na VII.407.

Bosák Jan, český bratr kwetl 1495. IV. 455, 632.

Bosák Kljm. kw. 1607. V. 105.

Z Boskowic Marta kw. 1507. IV. 297, 487.

Božan K. J. farář Chraustowský 1719. VI. 100.

BraxatorysOndřeg,učitel hlawnjch mjšenských škol národnjch w Krupině kw. 1810. VII. 536.

Brayer studug. Podjl na VII. 406 a 407.

Brendel R. D. 1703. VI. 1029.

Bruenský Gič. Mik. kw. 1567. V. 546.

Brossius Wáclaw, děkan w Litomyšli a w Hradci Gindř. kwetl 1589-99. V. 1024, 1048a-b, 1279a-c.

Brotec Wáclaw Josef, děkan w Počátkách 1715. VI. 689.

Brtwjn z Ploškowic Jan, kwetl 1540. V. 633.

Bruncweykar Stylfr. Podhorský 1625. VI. 475.

Bruncwjk Zachariaš, naroz. w Praze, kaplan v sw. Gindř. 1604. pak farář w Žatči, děkan w Prachatitjch kw. do 1615. V. 1104a-b, 1108, 1298a-q, 1511.

Bruno, kartuzian z Gaminku, w Rakausjch, kwetl 1526. Geho listy, IV. 298, 642.

Brůžek L. Podjl na VII. 407.

Brydel Frydrych we Wysokém Meytě nar. 1619. † 1680. Jesuita, pilný obracowatel na kat. wjru co missionár hornjch kragin w Hradecku, Boleslawsku, Chrudjms. a Čáslaw. VI. 144, 513a-d, 917, 991a-d, 1121, 1122a-c, 1246.

Brykcj z Licka, pjsář na komornjm saudu, nar. w Kaurjmě, † 1543. Neyprw professor na Uniwersitě, 1520 wzat do obnowené Rady, 1524. purgmistr, kdež s Primasem Mistrem Jan. Paškem z Wrátu kanclěřem, Doktorem Buryanem z Kornic a s ginými radnjmi do wězenj wsazen; w r. 1534. úřadu heytmanského sekretář. III. 46. V. 530, 690, 853.

Březan Wácl. poslednj bibliotekář Rosenberský, archiwář w Třeboni 1605-19. V. 390.

Z Březowé Wawřinec, narozen 1373. w now. městě Pražsk. mistr na wys. školách 1395. pjsař radnj a syndikus, posléz auředlnjk u krále Wáclawa, † 1455.(dle Hagka) III. 41, 49, 109.

Budowec z Budowa Wáclaw, nar. w Praze 1547. sťat 1621. 21. Června. Progel celau téměř poslednj Europu, byl u wyslanstwj w Konstantinopoli s hrabětem Sinsendorfem, dworská Rada u Rudolfa IIho, rada při appellacj, a neywyššj bernjk králowstwj. Horliwý český bratr, sám na swých statcjch kázáwal; on 1608 neywjce lid k Matěgi bratru Rudolfowě potáhl, u Rudolfa 1609 swobodu náboženstwj wymohl, geden z 24 obhagců učenj Pražského, ale že proti Fer. II. stál, byw geden z direktorů tehdegšjch králowstwj, na smrt odsauzen. Uměl mimo Europegské tehdy známé řeči též arabskau a tu[illegible]kau. V. [illegible] 363, 1115a-h, 1529. Podjl na apologii 802.

Bulla Fr. Gind. Pražan, zpráwce diwadla kw. 1785. VII. 531a-b.

Burda J. Pelhřimowský, far. we welikých Kuřžicjch 1616. V. 1534.

Burger Kajetán. VI. 690.

Burger Wogtěch, administrator w Girnách 1730. VI. 724.

Burius Jan, sl. Krupinský kněz † 1689. Gediná pjseň z něm. Böhmowy naleza se w VI. 76, o kteréž pochybuo, od něholi, či od geho syna, též Jana kněze Bystřick. prel. (Tab. Poe. I. 55.)

Bydžowský Gířj, mistr umenj okolo 1654. VI. 247.

Bydžowský Marek z Florentina nar. 1540. † 1612. professor na uniwersitě, pětkrát děkan, osmkrát rektor; od r. 1604. když se oženil, a proto swržen z auřadu, stal se radnjm w Now. m. Pražs. V. 356.

Bydžowský Pawel. farař v sw. Hawla w Praze kw. 1534-43. III. 46, V. 907, 926a-f. 1402.

Bydžowsky Wáclaw Posthumus kwetl 1570. V. 2.

Caepola Izaiáš, spolupřekladatel biblj bratrske V. 869.

Cach, w. Conradus.

Carchesius Jan nar. w Třeboni, farář w Kostelci bljže Náchodu, 1614. V. 1361.

Carchesius. aneb Kraus z Krausenthalu Martin. pjsař radnj Star. Města. Prawj o sobě, že 1602 giž wsešlém wěku gest, 38 let auřady wšelikě zastáwáw V. 447, 534, 1062.

Caryon Wáclaw, farář w Konogedech 1614, V. 1363.

~~Casman Otto~~, (Čech ?) 1617. V. 1339.

Cechner Jeronym, kněz řádu sw. Benedikta w Emauzjch, w Pr. český kazatel 1766. VI. 960.

Cember Gířj(?) Přjlawek A. 4.

Cengleius Ondřeg, kněz cjrkwe Ružemberské w Liptowé, okolo roku 1588. W citaře Tranowského gedna pjseň njm z maďarského přeložená (w. Tab. Poe. I. 26.)

Cerveli Nivard, řádu cisterc. 1738. VI. 753.

Cikada neb Kodeda Jan Wácl. farář u sw. Gindřicha w Pr. kw. 1606-14. V. 1069, 1300a-b. 1353a-b. 1505. 1590.

Cichoreus w. Čekanka.

Z Cimburka a Towačowa (Ctibor neb Stibor t. Tiburtius, mor. (gehož gméno z Cimburka gest rodné gméno, nynj w Kienburg proměněné; Towačow, něm. Tobitschau gest městečko posud Pánům z Kienburgu náležegjcj.) Neywyššj zpráwce země Morawsk. † 1494. Geho gest IV. 135. djlem také 194.

Cippelius Jan Leop. naroz. 17. Čerwna 1753. w Slaném, děkan w Mnjšku, kanownjk u wšech sw. etc. VII. 471. 959, 1151.

Coleus Jakub, Jesuita nar. w Plzni 1566. † 1623 w Praze, byl kazatelem 20 let, a sice drahny čas u sw. Jakuba, a mnoho rodin k kat. wjře zpět obratil, potom rektor kollege Krumlows. odkud z 1618. na rozkaz stawů kališných ustaupiti musil. V. 1442. VI. 1093a-d.

Columella Josef Střjbrský, 1614. V. 1167.

Conrad Wáclaw 1772. VI. 813.

Conradus Magister, přjgmjm Cach, byl mistrem roku 1389, a snad některé škole předst. II. 3.

Crabath F. Phil. a Theol. dokt. kanownjk na Wyšehradě, notarius a při hlawnj Teynské faře negst. wikár n. 14. Zářj 1757. VII. 1127.

Csaplowics J. sl. 1822. VII. 163.

Cwrkynský F. Přispěl k VII. 405.

Cyklowský Gířjk český bratr, pjseň w V. 48.

Cyklowský Ondřeg český bratr: 1 pjseň w V. 48.

Cynner J. Podjl na VII. 407.

Cyrillus J. kněz 1619. V. 1384.

Cyrus Matěg Senior konsistoře pod obogj Pražské, kazat. w kaple Betlemské. 1612. V. 1354.

Cywilius (Dwořák?) Jan Lomnický, kantor Melnický kw. 1582. V. 71.

Čakert Tobiáš, Jesuita w Dačici na Morawě roz. 1669. † 1728. w Gičjně, prof. hum. křesť. náboženstwj, kazatel 14 let. VI. 1041 a-b, 1186a-b. 1294.

Čapek Frant. kaplan w Hradišti 1738. VI. 423.

Čapek Jan Alexius, Wysokomestský, alumnus 1660. VI. 1121.

Čaplowič w. Csaplowics.

Čarnowský Zykmund VI. 360.

Částka Ferd. Jos. ze Sternsteina 1739. VI. 379.

Čech Jan kazatel w Bayrutu, (Čech?) 1536. V. 921.

Čech Jan Melichar, farář u sw. ducha w Praze 1730. VI. 719.

Čech Mik. Praž. 1579. V. 989.

Z Čechtic Bohusl. geho zbjrka z počátku 16 stoletj IV. 467.

Čekanka ginak Cichoreus Tobiáš, farář Rožhonický, kwetl 1624. VI. 610, 1082.

Čelakowský Frant. Ladislaw, nar. w Strakonicjch 1799. 7ho Března, priwátnj wychowatel. VII. 1612-b, 315. 384. Podjl na 1066b-c, 407, 408b. 409.

Čeněk z Wartenbergu Josef, doktor w mudrctwj, kanownjk, dekan Kralohradecký, a infulowaný neyw. dozorce školuj w biskupstwj Kralohradeckém, nar. w Nowém Bydžowě, wyswěcen r. 1788. VII. 1028.

Z Čenkowa w. Flaxius.

Čermák Antonjn nar. w Litomyšli 31. Měg. 1776, farář w českých Heřmanicjch, nynj w Augezdě dolenjm. Podjl na VII. 145, 402, 408a, 669.

Černobýl Mikul. nar. 1496. † 1556. 24. Února, latinsky se gmenowal Artemisius, mistr na wys. školách. W r. 1526 byl mezi těmi, kteřj wolili krále Ferd. I. Rozumný, wýmluwný, zrostu spanilého, lat. básnjk. V. 633.

Černohorský J. Jesuita w XVII. stoletj, VI. 51.

Černohorský Wawřinec, prelat Třeboňský, V. 88.

Černovicenus Pawel kw. 1614. V. 38.

Černowitský Jan de Libá hora Přjdawek A. 5.

Černý Františ. farář Problusský 1791.. VII. 1115.

Černý Girjk 1572. VI. 855.

Černý Jan, duchownj pastýř w Chodowicjch nar. w Hořici 13. Dub. 1788. VII. 45, Podjl na 166b.

Černý Jan Gewický, doktor lékařstwj w Litomyšli, měštěnin w Zábřeze. český br. bratr Lukáše Pražského kw. 1494-1517. Spisy geho IV. 19, 163, 177, 184, 449, 553. V. 627, 657, 660. Gedna pjseň w kanc. V. 48.

Čerňanský Jan, kněz Dolno-Střihowský, nar. w Ragci městečku Trenčanské Stol. r. 1709. † 1766. VI. 150, 180. Pjseň Rkp. (v Boh. Tabl.)

Čerňanský Samuel, syn Jana Čerňanského, kněz Bátowský, nar. w Ilnaušti wsi Malo-Hontské 1759. † 1809. muž oswjcený, zwláště we fysice a zeměpisu včený, přirozený mechanik (Tab. Poe. IV. 8.) VII. 25, 113, 416, 556, 1180, 1279.

Čerwenka Matěg, český bratr, od něhož w kanc. V. 48. gsau 3 pjsně.

Červenka Leopold Benedikt v sw. Appollináře Vicarius 1697. VI. 535.

Červenka Wáclaw Turnowský nar. 1636. † 1694. děkan w Gičjně, prelát w Plzni, kanownjk w Litoměřicjch, VI. 522.

Červjček Stanisl. w VII. 405.

Češka Jan, kazatel w Betlemě, prwé pěstaun u P. z Pernsteina w 16 stoletj. IV. 69.

Čichowský Řehoř Frant. řádu s. Benedikta 1639. VI. 856.

Čišek Nikodem. Přjdawek A 7.

Dačický w. a) Filomates b) Jakobeus.

Dačický z Heslowa B. 69.

Dachnowský z Dachnowa Gițj, Přjdawek B. 113.

Dalimil Mezeřický, kanownjk kostela Boleslawského, gemu mylně připisuge se kronika do roku 1314. sahagjcj. III. 17.

Dasypus Wáclaw ginak Dasypodius, nar. w Nymburce, kwetl 1580-91. K rozeznánj od Petra Konrada Dasypodia, lékaře Straspurského, gehož Lexicon graeco-latino-germanicum Rešel pro Čechy předělal. V. 51, 145, 568.

Daubrawský, alumnus w sem. Brněnském 1783. VII. 967, 1230, 1273.

Daudlebský Frant. T. G. 1705. VI. 840.

Daucha J. studugjcj. Přeložil Operu Tancred, posud w Rkp. Podjl na VII. 407.

Dawid Aloys řádu premonst. hwězdář, býwalý rektor uniwersity VII. 747.

Dawid Giřj S.J. 1713. VI. 1034.

Demian Ondřeg, nar. w Trenčjně † 1799. Prokurator, hudby a weršowstwj milowný: geho werše wiz w Ilhém swazku Slowenských Weršowců 1809. kdeż Jan slowe, snad omylem (w. Tab. Poe. III. 63.)

Deuhort Skytořjnský Jerem., děkan w českém Brodě, kwetl 1607. V. 667, 1220.

Dewald Ondř. Frant. farář w Dobřši, 1736. VI. 654.

Dewoty Josef František nar. w Hradci Král. 19. Února 1780. farář Sedlecský, bisk. Notář a shromażďugjcý aud Nár. Museum VII. 592, 769.

Didacus P. Novatius řádu sw. Františka 1652. VI. 1241.

Dietrich Prokop řádu sw. Benedikta 1716. V. 692.

Dillinger Tom. 1689. VI. 1019.

Dlabač Bohumjr Jan, ř. prem. učených společnostj Pražské a Hořelické (w Lužici), aud knihárny Strahowské druhý strážce nar. 1758. † 1820. VII. 129, 179 a-n, 282, 302, 348a-b, 500, 517. 552, 606, 653, 810, 853, 860, 881, 1246. Podjl na VII. 143, 400, 402, 408a-b, 670.

Dlabač Josef nar. w Nymburce, professor gymna. w Pjsku, VII. 248. Básně některé w 406b.

Dlauhoweský Jan Ignác z rytjřské rodiny pánů Kotaučů † 1701. probošt kostela Pražského Vikář a Sufragan Arcib. Jana z Waldsteinu. Odkázal 10000 zl. na dům kněžjm w zprávě duchownj ustálým. VI. 83a-c, 92, 665a-c. 834, 913a-f, 965, 999a-c, 1128, 1256a-c.

Dobrohlaw Wogtěch, farář Libstadtský a Lužanský, kw. 1721-23. VI. 702a-b.

Dobrowský Josef nar. w Jermeři u Rábu w Uhřjch 1753. 17. Srpna, wstaupil k Jesuitům 1772. učitel filosof. a mathematiky hr. Nostice, rektor semináře Holom.

bývalý IV. 36, V. 23, VII. 38a-c, 70. Podjl na VII. 734.

Dobřenský Jakub Wácl. Černomostský, † 1697. učedlnjk Marka Marci, gehož společnjkem w professuře lékařské, neywěrněgšjm přjtelem, dědicem, wydawatelem spisů, a chwalořečnjkem byl. VI. 352, 395.

Dobřenský Wáclaw, děd předešlého, kwetl 1579-90. V. 442, 479a-f, 1342, 1570. A. 16.

Dolanský Giřj kw. 1710. VI. 340, 545.

Doležal Augustyn, sl. kněz Sučanský, nar. w Skalici 1737, † 1802. 23. Března (w. Tab. Poe. III. 50.) VII. 176, 288.

Doležal Fr. Dan., františkán 1656. VI. 906.

Doležal Pawel sl. nar. w Uherské Skalici, kw. 1738-60. kazat. w Necpaljch etc. (w. Tab. Poe. II. 62.) Sepsal VI. 8, 14, 24, 25, 34, 41, 138. Některé pjsně w VII. 93.

Dolinský A. Podjl na VII. 407.

Z Domašina J. kw. 1429. IV. 11.

Domek Wáclaw z Kubjna kw. 1521. IV. 94.

Donát, český bratr, geho dwě pjsně w kanc. V. 48.

Doryzyo Sybilla Mor. podepsala se: manželka zoomského řečjmistra we wlaské a engl. řeči, 1805. VII. 831. (Němč. pachne.)

Dostal Frant. Mor. kněz cjrkewnj, VII. 135. Podjl na 402, 408b, 669 a 670.

Drabjk Mik. kněz Strašnický, 1650, VI, 1112.

Z Drahonic w. Bartoloměg.

Drachowský J. Jes. w Třeboni nar. 1594. † w Brně 1644. prof. lat. a řeck. gazyka, prefekt škol, kazatel a missionář na Morawě, kdež mnoho českých bratřj na kat. wjru obrátil, superior missionářů w Čechách, a představený kollegi Znoymské 1624, kteréž město ke katol. náboženstwj přiwedl VI. 18.

Draský Tomáš nar. w Praze 4. Listop. 1791. Lokalista w Hluboši VII. 933, 944a-b.

Drauschovius Kašp. Petr děkan Nepomucký 1643. VI. 985.

Z Dražowa Samuel Martin nar. w Hořowicjch 1593. † 1639. rektor školy Wodňanské, farář w Litni 1618, w Praze u sw. Haštala, přjsedjcj konsystoře kališnické, 1620. wypowědjn, co pěstaun 4 mladých P. Kaplířů ze Sulewic na cestách, w akademijch Franc. a Holandské wšelikých hodnostj, w Angličanech 1626 powýšenj do stawu dosáhl. R. 1631. s Sasy do Prahy přišel a farář w Teyně včiněn, ale o rok opět wyhnán w Pirně proti českým bratřjm psal, kališnjků hlawnj zástupce. V. 132, 368, VI. 72a-b, 272a-e, 336, 489 a-g, 609, 825a-b, 1228a-g.

Dreser Jos. 1738. VI. 844.

Dřewěnský Fr. nar. w Běle 6. Pros. 1787. farář w Laukowci. Podjl na VII. 407.

Dřewinek Hawel český bratr, gehož 11 pjsnj w kanc. V. 48 se nalézá.

Dubčanský Jan B. 73.

Z Dubé Ondřeg z rodu Pánů Berkůw z Dubé, neywyššj sudj zemský za Karla IV. kterýž auřad při nastaupenj Wáclawa 1379 složil. Sebral III. 53, 54, 61.

Dubravius Antonjn Ferdinand 1747. VI. 775.

Dubský Beneš, Wyšehradský probošt 1396. Přepsal: III. 96.

Dubský František T. G. 1705. VI. 839.

Dukát Jak. J. 1725. VI. 1048.

Dundr Josef Alex. nar. w Strašecj roku 1802, dne 1. Dubna.

954. Katechysmus s otázkami a odpowědmi k cwičenj mládeže městské y sedlské w c. kr. zemjch. W Praze 1778. 8. stran 79. (Potom často.)

955. Katechetická Rozgjmánj, w nichžto obsaženj řjmské katolické wjry, tak se přednášj, že osoby, genž w mladosti špatně wyučowané byly, neb kterým obdržené wyučowánj z pamětí wyšlo, prawdy wjry a žiwota powinnosti toho sw. náboženstwj snadno a pohnutedlně w známost sobě uwésti mohau. W Praze nákladem c. k. prawidelné knihotiskárny 1778. 8. 1779. st. 174.

956. Malý katechysmus s otázkami a odpowědmi, pro neymenšj djtky w c. k. zem. W Pr. 1779. 8. str. 20. (Potom často.)

957. Počátkowé prwnj, Auxilio Altissimi, Wýmluwnostj božjch, obsahugjcý w sobě 1) summu wjry křesť. pro malé djtky. 2) Powinnosti křesťan. žiwota podlé 10 božjch přjkázanj. 3) Řeči z pjsma sw. 4) Osmero blahoslawenstwj. 5) Sedm žalmů kagjcých. 6) Modlitby etc. 12. w Prešpurce 1780.

958. D. Giř. Fryd. Seilera Rozmlauwánj mezi otcem a djtětem o wěcech náboženstwj se týkagjcých od Aleše Pařjzka. W Praze 1780. 8. Po druhé 1790. 8. Gest to pro katoljky předělané wydánj knihy: D. G. F. Seilera Náboženstwj ned spělých. Z neynowěgšjho něm. půwodnjho wydánj přeloženo. Wydané od Wácl. Thama. W Praze 1785. 8. str. 203. a regstř. Giné přeloženj této knihy gest od W. Stacha w Praze 1785. 8. A giné pro Nekatoljky od Pazara. W Epperis 1783.

959. Napomenutj k tak nazwaným Beránkům od Jana Leop. Zyppelyusa. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1781. 8. str. 34.

960. Gruntownj učenj o článcých wjry křesťan. W Prešp. 1781. 8. (Wydal Štěp. de Luck pro cýrkwe ewang.)

961. Krátká přjprawa a rozmyšlowánj takowých djtek, které poneyprw chtěgj přistaupiti k sw. wečeři Páně. Podle řádu Helwet. wyznánj 1782. b. m. 12. str. 14. (učenj w otázkách a odpowědjch, na konci modlitby.

962. Náboženstwj malých djtek 1782.

963. Wyznánj wjry Ewangelikůw Augspurské Konfessý we Wjdni: na swědectwj a křesťanský rozsudek strany nich. Wydané od Fryd. z Ankersteinu. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1782. str. 6 w 8. (z něm. přel.)

964. List o wečeři Páně bratřjm ewang. náb. odeslaný do Čech od upřjmného přjtele G. P. (Giř. Petrmanna) b. m. a roku. (w Praze 1782) str. 16. w 8. K tomu listu gest i giný s přjdawkem připogen.

965. Prawé náboženstwj w patrných důwodech od počátku swěta až do našjch časůw krátce složeno, Nákladem děd. s. Wác. W Praze u Fr. Höchenbergra w arcib. Impr. str. 64. 1782. w 12.

966. List o Užjwánj a čtenj swatých Obrazů pro bratry ewang. náboženstwj sepsaný a na swětlo wydaný. W Praze u Johany Prušowé 1783. malý 8. 4 listy.

Fabrycius Wáclaw farář Hořický kw. 1608. V. 1548.

Focylides Mezřický Wiktorýn, kw. 1629. VI. 490.

Fähnrich (Praporecký) Anton. absol. theol. Podjl na VII. 407.

Falckrabě Wjt Klatowský, far. Skalický 1614. V. 1365.

Falco Wáclaw Pjsecký VI. 163.

Fandli Girj sl. farář w Nahaczi 1793. VII. 494, 786a-b, 1073.

Farský Jos. nar. w Boskowě 28. Srpna 1776. kněz cjrk. Podjl na VII. 402.

Fauknar z Fonkenšteina Šebestyan 1589. V. 857.

Z Fejérpataky K. sl. zeman. Podjl na VII. 407.

Feješ Jan sl. cjrkwj ew. Malohontských inspektor kw. 1808-12. VII. 636a-b.

Feltel Fr. X. nar. w Litomyšli 19. Listop. 1783. kněz w Zásmukách. Podjl na VII. 407.

Ferus w. Plachý.

Fiala Jan, kněz cjrk. Podjl na VII. 408c.

Fiala Jeron. Zygmund Budjnský, kněz 1630. VI. 979.

Ficklscher Wáclaw J. kněz 1710. VI. 680.

Filek Gilgj Augustin nar. w Třeboni 24. Srpna 1777, biskupský náměstek a děkan Cheynowský. Podjl na VII. 669.

Filjpek Wáclaw absol. fil. Podjl na VII. 407.

Filomates Matauš Wolkenberger z Wolkenbergu, ginak Wolkenberský, také Dačický, že z Dačic rozen byl, mistr a prof. w učenj Pražském Neywyššjho P. komornjka král. českého G. M. djtek praeceptor, od Rudolfa co lat. poëta wěncowaný a na rytjřstwj pasowaný, od kteréž doby psal se Wolkenberský neb z Wolkenberka (zámku) kwetl 1572-80. Sepsal V. 230, 472a-b, 488a-b, 675, 1194. B. 55. 72.

Filzig Jan Josef, učitel farnj školy w Chrasti VII. 33, 732.

Firbas Josef apatek. w Strakonicjch. Podjl na VII. 402.

Fischer Antonjn VII. 576.

Fišer František učitel na hlawnj škole w Král. Hradci. Podjl na VII. 670.

Flaška Smjl z Riesenberku, geden z přednjch pánůw českých, heytman kragský w Čáslawsku, zabit od horujkůw mezi Kutnau Horau a Čáslawau 13. Srpna 1403. Složil III. 50.

~~Fleyšman W. Frant. z Tumpachu, VI. 454.~~

Flaxius Bartoloměg arcigahen Plzenský, polnj kazatel, potom kanownjk kapit. Pražské a spolu kazatel u sw. Jakuba w Starém Městě 1585. V. 1002, 1005, 1017, 1034, 1036, 1039, 1397, VI. 505.

Flaxius Jan mladšj z Čenkowa farář w Záhořj, senior děkanstwj Pjseckého 1618, V. 1325a-b.

Foebellus, mistr, český bratr, gehož 1 pjseň w kanc. V. 48.

Foediš Antonjn Jesuita, kazat. u sw. Petra w Brně 1769. VI. 807.

Forcyus Jan z Kauřjma 1543. V. 1184.

Fornet Jan VII. 1114. (w. násl.)

Fornet Josef potomek z Hugonotské rodiny od Ludw. XIVtého zahnané) nar. w Trenčanské Stolici 1732. † 1809. kazatel w Lewoči a w Strbě, (w. Oest. An. 1811. Jul. Seit. 112.) VII. 1003. 1247a-c?

Foršt Kryst. J. farář w městys Kacowě 1742-52. VI. 765a-b.

Fortunatus Sam. Petr Kauřjmský theol. alumnus 1636. VI. 1101.

Foyta farář VI. 287.

Francl Wogtěch stud. VII. 565. Podjl na VII. 404, 406b.

974. Wyznánj a wyswětlenj wjry čisté křesťanské k wzdělánj cýrk. české reformowané. W Praze u Rosenm. děd. 8. 1784.

975. Summa náboženstwj křest. (ewang.) od Ladisl. Bartolomeidesa w Baňske Bystřicy 1784. potom w Pešti 1796.

976. Zpráwa o s. wečeři P. od W. Rokosa. W Pr. 1784. 8.

977. Základné prawdy náboženstwj katol. s duwody swými z wšelikých nábožných kuih wytažené etc. od Jana Hubálka. W Praze 1784. 8. 8 archů.

978. Krátké a sprosté wyznánj a wyswětlenj wjry křest. od Joz. Salaiho. W Pr. 1784. 8. (gest konfessj českých bratřj.)

979. Konfessý Helwetská, wyznánj šweycarské Čechum k známosti, následownjkům k powolnému rozpáčenj poneyprw w češtinu představená od K. Worla. W Praze 1784. 8. u J. F. z Schönfeldu. str. 133.

980. Konfessý Helwetská, aneb Wyznánj a sprostné wyswětlenj prawowěrné wjry a artykulů wšeobecných náboženstwj křesťanského. ku kteremuž se Šweycaři hlásagj. 8. w Berl. 1784.

981. Křesťanské wjry hlawnjch článků gruntowné (wyswětlenj) z Heidelberského katech. 1784. w Kutné hoře u Korce.

982. Rozmýšlenj se wlastence na Otázku, gaké wjry se přidržeti slušj, od K. Worla. W Praze 1784. 8. str. 198.

983. Sedmdesatero přemyšlowánj.. proč řjmské katolické náboženstwj Augspurskému a t. d. předčeno býti má, od Karla Wernera. W Praze 1785. 8. str. 151.

984. Weytah některých hlawnjch otázek a odpowědj z učenj křesťansk. pro obecný lid w Čechách, sepsaný od J. Laho, kaz. sl. bož. při cýrkwi augš. wyz. Kreuzbergské. W Praze u Wolfg. Geile, knihkupce 8. 1784.

985. Obzwláštnj prawdy náboženstwj katolického s důwody swými z wšeligakých knih wytažené, a w pořádku swém dle možnosti gak gedna z druhé wyplýwá, a gak se nebo s těmi srownáwáme, kteřj se od nás oddělugj, aneb w kterých giného nežli oni zdánj gsme etc. od Jana Hubálka. 8. W Praze 1785.

986. Krátký katechysmus křesťanský pro mládež Bratřj českých. W Praze 1785. 8.

987. Důkaz, že katoljcy y pod gedným způsobem žiwého těla a krwe Páně požjwagj; nekatoljcy pak proto, že prawých kněžůw nemagj, ani těla ani krwe Páně pod obogjm že nepožjwagj. W Praze 1785. 8. od Jana Hubálka.

988. Důkaz, že kazatele Aug. a Helw. wyznánj negsau kněžj, od W. Rokosa 8. W 1785. str. 86. Porow. num 992.

989. Malý katechysmus ewangelický pro cýrkwe obnowené bratřj českých. W Praze u Schönf. 8. 1785.

990. Potřebné ponaprawenj omylného spisu: reformjrtakého smyslu bratřj češj od Ign. Bogislawa l. P. 1754. w nem. gazyku, léta pak 1783. w českém přeloženj wydaného a přitom gruntownj dokázanj, že učenj starých bratřj českých s učenjm A. W. Ewangeljků neylépe se srownáwá, ba že s njm w gruntu

Gleych neb Kleych Wáclaw, kazat. ew. kw. 1708-34. VI. 96a-d, 148, 464, 561, 1179a-b, 1287a-d.

Glosius Jan sl. kazatel ewan. 1783-92. VII. 799, 1276.

Glozyus Jan, sl. Pondělský, od wlasti Pondělku, wsi Malo-Hontské nazwaný, † 1724. kněz cjrkwe posléze Assodské. W Cit. Tran. gest 10 pjsnj z něm. přeložených, w funebr. Jakobeiho 18 půwodně od něho mimo gednu složených. VI. 98. 154.

Golsert Fran. 1790. VII. 191.

Görl z Görlšteinu Giřj, notar. od cjsaře Rudolfa učiněn. Rozený němec, naučil se česky w Litoměřicjch r. 1566-7. V. 547a-c. 640.

Gostko ze Saxenthalu Hynek. far. w Slatinách, kanownjk kap. Pražské 1780. doktor w swob. uměnj a filos. u hlawnjho kostela swat. Wjta praelatus archidiaconus; přjsedjcj při wýboru zemském, rektor magnificus 1802. děkan kapitoly Pražské 1805. † 1820. VII. 773. 1112.

Gregorius Fr. Ign. far. Nebowidský 1737. rodilý z Horažďowic. VI. 660, 751a-d, 1191.

Greifenfels Sam. z Pilsenburku 1625. VI. 972.

Grim Ferd. A. far. w Přelauči. 1732. VI. 737a-b.

Grinmiller Pawel ze Střebska 1559. V. 611.

Groch Jan, Jesuita kw. 1779. VII. 1202.

Gruber Bernard řádu cisterc. 1727. VI. 710.

Gruber Wáclaw Anton. kněz 1719. VI. 698.

Gryll z Gryllowa Jan nar. w Rakownjce 1531. † 1600. Radnj městský wyslán k Rudolfu II. o potwrzenj práw a wýsad města Rakownjka, od Cjs. do stawu zemanského powýšen. Muž prawoliby, nábožný. V. 63a-c, 136 a-d, 226, 904, 1211, 1486.

Gryll z Gryllowa Matěg, nar. 1551. † 1611. doktor swob. uměnj městský syndik w Žatči. V. 562.

Günter Tom. kazatel w Glauchowě 1567. Čech? V. 1588.

Z Günterodu Abraham z uroz. rodu, studowal we Wittenberce 1590. byl na paustwj Oldřicha z Lobkowic, snad w Stražkowě farářem. † 1609. w Kopidlně gakožto Staršj bratrst. českého. V. 221.

Günther ok. 1793. VII. 350a-b.

Guth Ant. nar. w Litomyšli, kdež i umřel, skončiw filosof. studia okolo 1799. Z básnj geho toliko gedna w Puchm. Zbjrce (II. 58.) se zachowala.

Gutsteyn Albrecht, poručnjk Pánů z Rosenberku 1554. pro cwičenj do Pasowa gim poslal knihy, které sám sepsal a wydal.

GzelPetr (w. OptátBeneš) 1533. V. 3. 4, 873.

Habrowanský nebo Dubčanský Jan kw. 1527. V. 910. B. 54.

Habřina Jan Tad. měšťan pražský 1784. VII. 387. 1109.

Haffner Ondřeg kněz cjrkewnj w Praze 1786. Podjl na VII. 143.

Hafner Wincenc geden ze společnosti diwadelnj, roku 1785. VII. 342a-f.

Hágek Jan, farář na Bezdězu. nar. w Hradišti 1764. † 1802. VII. 195. Některé werše w 402.

Hágek Ignác, nar. w Hradišti 1770. 4. Zářj, prof. na gymnas. Litoměřickém. VII. 478. Podjl na 407.

Hágek z Hágku Tadeáš nar. w Praze 1525. † 1600. znamenitý mathematik, hwězdář a lékař, od Stawůw českých na rytjřstwj pasowán (w. Pogedn. o Byl. P.

1007. Uwedenj k gruntownjmu poznánj křesť. náboženstwj etc. přel. od Št. Lešky 1798. w Praze u Hrab. děd. Něm. sepsal J. Giř. Fokke Superintendent we Wjdni 12. str. 287.

1008. Malý katechysmus pro neymenšj djtky. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1009. Ladislawa Bartolomeidesa Gádro křesť. ewangelického náboženstwj. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1010. Řeči pjsma swat. zněgjcý o článcých náboženstwj křesť. pro mládež. W Bystřicy 1799. 12.

1011. Krátká zpráwa o tom, co každý křesťan katolický wěřiti a zachowati má. Pro lid obecný na swětlo wydaná od Gilgjho Sexstettera. W Praze 1800. 8.

1012. Prawý základ a podstatný pořádek křesť. katolick. náboženstwj wyswětlen od Karla Khuna far. na Wodolce 1802. 8. W Praze u Joh. Geřábkowé str. 112.

1013. Cesta k nebi od Karla Melcera. W Praze 1803. 8. (zwlášť pro částku pátau sem náležj.)

1014. Katechysmus Helwetské Konfessý pro djtky Helwet. konfessý w Čechách 1806. 8.

1015. Bohusl. Tablice Naučenj o sw. wečeři Páně. bez m. a roku.

1016. Aúplný katechysmus potěšitedlného G. Kr. učenj. Od B. Gallury. W Brně 1809. 8. W Praze 1818.

1017. Důležitost stálého wyznánj zgeweného náboženstwj Krystowa a šestinedělnj cwičenj pro ty, kteřj mjnj od katolické cýrkwe odstaupit, dle neywyššj wůle Pána země leta 1782., dne 15. Prosynce k zastawenj odpadu wysazené. Sepsáno od Wácl. Laukoty, probošta w městě Raudnicy. W Praze 1812. w norm. tiskárně. 8. str. 228.

1018. Wyučowánj w náboženstwj pro dospělegšj mládež křesť. kat. etc. W Brně 1813. 8. u Giř. Gastla od F. Neděle, z něm. swobodně přeložené a rozšjřené.

1019. Mar. z Bomonta wyučowánj w křesť. wjře a dobromrawnosti od K. Tháma přel. 2 djly w Praze 8. 1813 a 1818. (kniha pro chudé řemeslnjky, čeled a lid wenkowský z franc. wlastně z něm. přel.)

1020. Poslednj wěcy na nebi y na zemi, aneb obraz králowstwj božjho wyrytý skrze Izaiaše proroka. W Praze w české expedicy. 1816. 8.

1021. D. M. Lutera Menšj katechysmus s připogenjm hystorye náboženstwj, od M. Hamaliara. 1814. 12. 6 archů, též roku 1819.

1022. Žiwé swětlo prawdy oswěcugjcý každého člowěka, (od Matěgky) 1817. 8.

1023. Katolické učenj o swátosti biřmowánj, od Kašpara Weiningra (přeloženo od Jana Hýbla). W Praze 1818. 8.

1024. Cesta žiwota aneb podstata wjry wšeobecné křesť. krze otázky: Kde gest to psáno? neomylnými a newywratitedl-

kycanech 1552. † 1610. w Praze. V. 519, 610.

Hawlow Dawid Žlutický, far. Mukařowský bljž Kostelce nad černými lesy kw. 1620. V. 1535.

Hedl Fr. Josef, děkan Čelakowský 1717. VI. 693.

Heilman František w Duchcowě nar. kw. 1733-44. Jesuita prof. gramm. katecheta, kazatel. VI. 815. 1068a-d.

Heilman Jan Jakub kw. 1619. Mansfeldský polnj kazatel. V. 370, 1323.

Heimbacher Filip, komissař c. k. Policie 1793. VII. 346a-l.

Heinschmidberský Jan z Třebechowic, far. Smidářský Starobydžanský? a Petrowický 1676. VI. 526. 668.

Hek Frant. Wladisl. kupec w Dobrušce VII. 321. Podjl na 145. 402, 404, 407.

Hekowa Lidmila dcera předešlého. Podjl na VII. 404.

Hekowa Wlasta též dcera předešlého. Podjl na VII. 402, 404.

Helcel Tom. železnjk w Praze. Od něho Rozgjmánj nad tělem peyska w VII. 400.

Z Helfenburku Zykmund Antonjn prof. swobodných uměnj. kw. 1541-65. V. 202.

Helic Lukáš spolupřekladatel biblj bratrské. V. 869.

Helikoniades w. Lucjn.

Helminger K. J. U. D. Pjseň z lat. w VII. 400.

Z Henigsberku Soliman, stud. Podjl na VII. 407.

Hennet Wáclaw J. farář Krchlebský 1734. VI. 742.

Henrich Jan 1597. V. 1477.

Herzog Jan nar. w Gilemnici, w ř. Redemptor. VII. 160, 375. Podjl na 405, 407. (někdy pod gménem Wladyka neb Gilemnický.)

Hertwicius J. far. na wel. Laukowě 1617. V. 386, 1321, 1381a-c.

Hertwicius Jan, farář u sw. Štěpána welikého. A. 34. (snad gedna osoba s předešlým.)

Herynk Jan Nymburský farář w Žerčicjch. kw. 1609. V. 668, 1075.

Herytes Jan Kralohradecký, farář w Tauškowě nade Mžj. kw. 1612. V. 1224a-b, 1288.

Heřštainský Jan z Radowěsic 1580. V. 68.

Hettyg Jak. W. 1727. VI. 711.

Hilarius, Litoměřický děkan kostela Pražského kwetl 1466. IV. 75, 391.

Hlawa Adam Hynek far. Drahunaugezdský 1718. VI. 841.

Hlawa J. Jiř. kněz cjrkewnj 1743. VI. 135.

Z Hlawačowa w. Krynyt.

Hljna Šimon V. 964.

Hlohowský Gjřj kwetl 1622. VI. 69.

Hnogek [redacted] prof. pastýřského Bohosl. w Litom. nar. w [redacted] VII. 720, 1354. Podjl na 407.

Hněwkowský Šebestian naroz. 19. Března w Žebráce. 1770. kněz městským radnjm. VII. 85, 157, 290, 353. Podjl na 145, 166a, 402.

Hodáček Jan kw. okolo 1587. V. 82.

Hodykyus Jan Superintendent Trenčanský w Uhřjch 1637. VI. 821.

Hofman Gindř. Ondřeg děkan w Nemeckém Brodě 1642. VI. 292. 857.

Hoch Jan kněz řádu kazatel. 1675. VI. 667.

Holan Wáclaw Karel Rowenský, Wyšehradský warhanjk a kapelmistr 1693. VI. 92.

1037. Fr. Stapfa Ručnj kniha ku katechysmusu. Zwlàště pro katechety, pak též ku powzbuzenj každého. Zčeštěná od J. Hýbla. W Praze 1824. u Mart. Neureutra (knihk.) 8. str. 351.

f. Historie biblická.

1038. Jana Hübnera biblická hystorye. W Prešp. 1778. 8.

1039. Přjkladně k wzdělánj duchownjmu slaužjcý wyprawowánj neypředněgšjch biblických skutkůw a přjběhu starého y nowého zákona. Z němčiny přeložil Jan Trutnowský 1779. 8. stran. 219.

1040. Biblický přjběhopis aneb hystorye o Náboženstwj, gakožto třetj částka prwnjho djlu knihy ke čtenj pro učeuce obecných škol. W Praze 1780. 8. str. 81.

1041. Zákon Pána našeho Gež. Kr. s kratičkým popsánjm přjběhů zgeweného náboženstwj a geho wyznáwačů od časů Adamowých až do časů našjch, od Joz. Dytrycha. W Praze 1803. 8.

1042. Krátká summa historie pjsem swatých od J. Wegha w Praze 1807. 12. str. 46. z franc. Fryd. Osterwalda do uhersk. gaz. z uhersk. do českého přel. W otázk. a odpow.

1043. Biblická historye náboženstwj, křesť. mrawné učenj a poznánj důwodů nábožens. W Pr. w c. k. skladu knih školnjch 1818. stran 168.

1044. Biblické přjběhy starého zákona pro mládež ku školnjmu wyučowánj. Djl I. dle mnichowského wydánj wzdělal Jos. Chmela. W Hradci Král. 1821. str. 144. Djl druhý str. 207. Též gednotliwé částky o sobě prodawány gako: čtenj utěšené a rozmilé o Danielowi, Esther a Mardocheowi. Dárek dobře zwedeným djtkám. 1811. 8. etc.

1045. Hystorye biblická pro odrostlegšj mládež, gakož y pro dospělé, kteřj biblických přjběhů k poučenj a wzdělánj swému užjwati chtj. Pracý a nákladem Šimona Bernarda Wrány etc. Djl I. hyst. star. zákona. W českých Buděgowicých u J. Zdarssy 1821. 8. str. 366. Dj II. hyst. now. z. st. 377. mimo regst. 12 list.

1046. Cjrkew Kristowa, aneb krátká zpráwa o gegjm založenj, rozšjřenj a řjzenj (pro školnj mládež) od A. G. Suchánka. W Hradci Král. 1822. 8. str. 84.

1047. Augustýna Langhoflera biblická historie. W Skalici 1824. 8. arch 7.

1048. Swědectwj staré křesťanské cjrkwe o austné zpowědi a očistci. Sepsal Gallaš. Rkp.

g. Wýklady. Postilly.

1049. Wýklad na některé články wjry, od M. Laučka. W Prešpurku u Landerera 1776?

1050. Wácl. Lenharda: Uwedenj, gak školnj katechetowé Postylly Scipionowy při wykládánj ewangelium užjwati mohau. W Praze 1779. 8.

1051. Krátké rzeczi, aneb Weyklad na páté přjkázanj dle Rzjmského katechysmusu sepsané y kázané w Ginčzych od Jana Jandy, kněze cýrkew. W Praze u Fr. Geřábka 1780. 8. str. 487.

wzdělánj zpořádaná, od Ondřege Plachého. W Baňské Bystřicy 1805. Dwa djly, Iuj str. 624, IIhý str. 527. s wyswětlenjm Modlitby Páně.

1066. Nábożenstwj we wýkladech a rozmlauwánjch podlé uweden w c. k. zemjch předepsaného katechys. w 40 cwičenjch a 4 opakowánjch rozdělené knihy pro celý rok od Deresera; přeložena od F. Neděle. W Brně 1808. 8. čtyry djly.

1067. Postylla aneb rozličná poučowánj křesť. na neděle přes celý rok, od Joz. Gawůrka 2 djly w Praze 1819. 8. u Fr. Feuerle z Wildenbrunu.

b. Kázanj.

α. W Zbjrkách.

1068. Frant. Heilmana a) Hlas pastýře, to gest sprostnoupřjmná kázanj faráře k swým Osadnjm owčičkám na wšecky celého roku neděle z franc. (Reguisa) přel. W Praze 1775-1778. 8. 4 djly (zimnj, garnj, letnj a podzimnj.) b) J. Giř. Hollanda krátká kázanj na wšechny celého roku neděle pro lid sedlský, přel. W Praze 8. u J. M. Samma I. djl 1785. II. djl 1787. c) J. G. Holl. krátká kázanj na wšecky celého roku swátky z rozličných franc. kazatelů wybraná a k wžitku wenkowského lidu zřjzená, 2 djly. W Praze 1790-1. 8. (přel.) d) Téhož krátká kázanj na postnj nedele, z rozličných slowútných kazatelů wytažená a k užitku wenkows. lidu zřjzená. W Pr. 1794. (přel.)

1069. Jana Trutnowského a) Leopolda Fraydta čtyřidcetí Chwalo- a slaworzeczj, anebo: z pjsma sw. wzaté chwály Maryanské, kázanj přel. Djl I. 1776. II. djl 1779. 8. str. 267. W Praze. b) Téhož Včenj křesťanská, neb kázanj nedělnj a swát. přes celý rok přel. 4 djly. W Praze I. 1779. 8. str. 359. II. 1780. str. 399. III. 1780. str. 344. IV. 1781. c) Krátká kázanj po mši sw. k potřebě a ku pohodlj wenkowsk. duchownjch spráwcůw etc. na dwě léta, aneb 2 běhy ročnj. W Pr. u Samma 1784. 8.

1070. Karla J. Khuna a) Mrawná a spasytedlná kázanj na ewangelia celého roku 5 djlu. W Praze 8. I. djl u J. K. Hraby 1776. II. djl 1778. III. djl 1780. IV. 1781. V. 1782. (u Fr. Geřábka.) b) Ign. Wagnera krátká mrawná kázanj pro lid obecnj polnj přel. W Praze 1785. 8.

1071. Kratičká kázanj na wšecky zaswěcený(é) swátky od Wáclawa Spreng(a). W Praze 1777. 8. k dostánj u J. J. Gröbla kněhokupce. str. 192.

1072. Jana Jandy krátké řeči aneb weyklad na páté přikázanj božj a ostatnj přjkázanj, kázané w Gincych. W Praze u Fr. Geřábka 1780. 8.

1073. Rannj kázanj na wšecky Neděle a swátky od Ant. Pessmayera. W Brně 1782. 8. Rozdělenj prwnj tamže 1792. 8.

1074. Přjhodné a swatečné kázanj, od Gura Fandliho. 2 djly. W Trnawě 1795. 8. (slowácky.)

při gymnasium Prešpurském, a 100 zlat. na professuru českau; geden z neyhorliwěgšjch milownjků československé literatury. (Tab. Poe. III. 54.) VI. 76, 1076, 1115, 1199, 1282. VII. 89, 631, 940, 946, 970, 990, 1117, 1290.

Iwanowič Jan, sl. Vicearchidiakon Liptowský a farář Swatomikulášský w Uhřjch 1749. VI. 781.

Jahodka Jan, z Turowa kwetl 1576. V. 231, 1410.

Jakaubek w. Střjbrský.

Jakeš Wjt, kněz kw. 1602-20. W Přerowě nar. farář w Kralowicjch, Tukadlech, u sw. Hawla w Praze, r. 1621. s ewang. kazateli z Čech se wystěhowal. V. 605, 671, 1081a-d, 1216a-c, 1307 a-g, 1560, 1517a-c.

Jakobei Pawel sl. nar. w Přjtrži 1695 † 1752. kazatel cjrkwe Modranské. (w. Tabl. Poe. II. 43.) We Funebralu (1783) Prešpurském gest 11 pjsnj wětšjm djlem půwodnjch od něho. VI. 17, 556, 842, 1182a-b, 1305a-b.

Jakobeus Gifj Dačický. A. 45.

Jakobeus Giřj Kameytský, kazatel w Draždanech A. 46.

Jakobi Eliáš Chrudjmský 1610. V. 1593.

Jakobi Leopold kněz řádu sw. Augustina 1789. VII. 1203.

Jakobides Jakub Střjbrský, far. u sw. Martina 1620. V. 1494.

Jakš Josef, farář w Girnách, 1817. VII. 1140.

~~Jakub, Tekář w polowici XV. stoletj. IV. 456.~~

Jan Těšinský, kněz, žil w XV. stoletj. V. 625.

Janda Jan, kněz cjrkewnj, kaplan w Gincjch 1780. VII. 1051, 1052, 1072.

Janda Jan učitel w Libochowicjch. Podjl na VII. 404, 407.

Janda Matěg Čechtický, farář v sw. Kljmenta nad Tůněmi w Now. Městě Pražském, kwetl 1617-26. V. 1231. VI. 390, 1088.

Jandera Ladislaw řádu prám. fil. doktor a professor mathem. na Uniwersitě Pražské. VII. 728.

Jandowá Sofie. Podjl na VII. 407, 408a.

Jandyt Wáclaw Jesuita kwetl 1704. VI. 22, 190.

Janošek Slawomil. Přjspěl k VII. 402.

Janowský Jos. I. kněz. VI. 678.

Janyš Josef Anton, děkan w Hněwčowsi, c. kr. wlastenskohospodářské společnosti w Králowstwj českém dopisugjcj aud. † 1821. 15. Listop. VII. 796, 798, 822.

Jaroš J. K. 1812. VII. 863.

Jawornický Jan, katecheta, pak ředitel hlawnj školy w Nowých dwořjch, farář Cirkwický. VII. 14, 29, 56, 63, 140, 155, 638a-c, 701a-e, 925, 1234, 1320 a-c. Podjl na 402, 669.

Jaworowský Tomáš. A. 47.

Jaworský Bart. 1617. V. 1232.

Z Jawořice Tomáš kw. 1538. W roku 1548. když Ferdinand I. Appellacj založil, učiněn gest radau při nj od stawu městského. Byl Mistr na Uniwersitě, 1518. a děkan. V. 45.

Jawůrek Josef kněz cjrkewnj, kw. 1796-1819. VII. 427, 1067.

Jedina Frant. Xaw. naroz. w Mimonicjch 2 Pros. 1779. doktorstwj pjsma swat. kandidát, arcib. tagemnjk w okršku Přjbramském, děkan w Swatém poli blјž Dobřjše. VII. 1090a-b. 1146.

Jenik J. kazatel český w Berljně 1788. VII. 993.

Jeronym far. u sw. Hawla w Praze okolo 1526. IV. 300.

1085. Kázanj nedělnj, sw. a přjležitostná J. Rychlowského W Pr. 12 djlů 1818-23. Pjsmem a nakl. Joz. Fetterlowé z Wild.

1086. Fr. Al. Wacka a) Kázanj postnj k wzdělánj křesť. lidu wšech stawů. W Praze 8. I. ročnj běh 1819. str. 128. II. ročnj běh 1820. str. 100. III. ročnj běh 1821. str. 112. IV. ročnj běh 1822. str. 110. V. ročnj běh 1824. str. 126. b) Přjležitostné duchownj řeči. W Praze 1824. u Mart. Neureutra knihk. Wytištěno u Fr. Geřábka 8. str. 223.

1087. Hlasatel slowa božjho we swátek, aneb celoročnj káz. swátečn od F. Fryče w Pr. 4 djly 1821-3. u J. Fetterlowé z W.

1088. Sbjrka swatých Řečj, které při některých pamatných přjležitostech držel Bohusl. Tablic. We Wacowě 1821. 8. str. 140.

1089. Řeči duchownj při rozličných přjležitostech od Ondřege Maršofera. W Brně 1822. 8.

1090. Frant. Xaw. Jediny a) Kázanj postnj o wlažnosti u wjře, kteráž roku 1821 osadě swé přednesl. W Praze 1822. u F. Geřábka 8. str. 77. b) Škola Krystowa, kázanj o pokánj swatém kteráž w r. 1822. osadě swé přednesl. W Praze 1824. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8. str. 106 (gest 7 kázanj).

1091. Sebránj některých jubilegnjch kázanj držených na den třetj jubilegnj slawnosti reformacý w c. k. rakauských zemjch z něm. Jak. Glatze do češt. přel. J. Kreyčj. W Praze 1825. 8. st. 185.

1092. Biblická kázanj na wšecky neděle, slawnosti i swátky celého roku s několika řečmi přjležitostnými od W. Wiléma Wáclawjčka etc. W Praze 8. u Jozefy Fetterlowé z Wild. 1823. I. djl str. 248. II. djl str. 271. III. djl 1824. tamže str, 292.

1093. Jana Hýbla a) Frant. Stapfa etc. obšjrnj rozwrhowé kazatelštj ku potřebě wšem učitelům nábožénstwj. Dle třetjho něm. wydánj etc. přel. W Praze u Mart. Neureutra knihk. djl I. 1824. str. 306. Djl II. w tisku b) F. Stapfa Přjprawy ku káz. pro obecný lid na nedělnj ewangelia kat. ojrkw. roku s ustawičným wzhledem na geho obšjrné rozwrhy kazatelské, přelož. Djl I. w Praze u M. Neureutra 1825. 8. str. 440. Djl II. tamže.

1094. Kázanj postnj Joz. Rautenkrance etc. na tři ročnj běhy rozdělená etc. od M. Rautenkr. far. Lanžowsk. W Hr. K. 1825.

1095. Nedělnj kázanj od Ant. Puchmayera etc. W Praze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8. str. 372. regst.

1096. Fr. Šwandy mnoho set kázanj w Rkp. w knihowně augustawu bohomluweckého w Král. Hradci se chowá. (W. Milozor I. stran 112.)

1097. L. Fr. Wiršinka Kázanj swátečnj, postnj a některá nedělnj neywjce podlé . . Burdalu a Masiliona etc. w tisku.

β. Po různu.

1098. Kázanička na Widěnj Ezechyelowo w suchých kostech od J. Elsnera W Berlině u Dor. L. Lessowy. 8. 1775. 12.

1099. Liborya chwalořeč o swatém Prokopowi. W Praze u Johanny Prušowé 1777. 8.

1100. Augustyny Nábožné kázanj wogenské w Prešp. 1779.

1101. Obzwláštnj kázanj o ochraně Maryanské w čas wogny na den neysw. gména Marye P. W Pr. nákl. Geřabka 1779. 8.

1102. Chwalo- a mrawořeč na slawný hod neysw. Trogice Božj, když Ant. Petr Arcybiskup Pražský, gakožto w roku padesátém swého welebného kněžstwa padesátiletnj oběť weěernj w hlawnjm chrámu P. S. Wjta na Hradě Pražském slawně obětowal! od Jana Kwisa 1781 u Frant. A. Höchenbergera fol. str. 19.

1103. Řeč o starosti a péči rodičů, kterau o swé djtky wždy mjti magj a wděčnosti, s kterau gsau rodiče skrz normalnjho cwičenj uwedenj w městě Milewsku.. k dobrodincům zawázáni. Držaná od P. Theod. Czarwáta etc. W Praze 1782. 8. str. 18. Připogen zpěw od B. Dlabače.

1104. Thomáše Rotha Lkánj dušj wěřjcých po žiwotu wěčném. W Prešpurku 1782. 8.

1105. Prwnj kázanj, které s božj pomocý, a milostiwým cýs. a kr. dowolenjm swé milé Welko-Lhotecké Cýrkwi w Gihlawském kragi w Morawě Aug. Wyz. se přidržegjcý, w neděli 17. po swaté Trogici předložil a na památku wytlačiti dal Dan. Bolzko, té cýrkwe prwnj slowa b. kaz. W Gindřicho-Hradcy u Ign. W. Hilgartnera 1782. w 8. 1½ archu.

1106. Jana Hrdličky a) Pjseň nowá, ku které Syon Wsetjnský ew. při geho ze zwláštnj božj a cýs. kr. Jozefa II. Milosti wýše stoletjm, obnowenjm roku P. 1781 dne 25. Prosynce probuzowal geho pořádně powolaný slowa božjho kazatel. W Brně Swobodským pjsmem 1783. 8. str. 21. (kázanj) b) Založenj cýrkwe křesť. představené při zakládánj domu modlitebnjho ze zwláštnj a předrahé c. k. Jozefa II. Milosti mezy ginými y Wsetinským křesťanům ewangel. dowoleného, na den sw. Apošt. Petra a Pawla. 1782. W Brně 1783. 8. str. 31. c) Nawedenj rodičůw ku křesťanskému djtek swých milowánj. W Brně Swobodským pjsmem. 1783. str. 48.

1107. Prwotiny služeb božských w nowém chrámě ewangel. dne 30. Listop. L. P. 1783. poswěceném držaných od Mich. Semiana etc. W Prešp. u Šim. Pet. Webera (1783) w 8. str. 52. Na konci 2 pjsně od téhož, kteréž i obzwláštně tlačeny: Nábožný zwučný hlas etc.

1108. Slzy w očjch učedlnjků od Gežjše utřené. Kázanj na přjchodnau od Mart. Laučka. W Skalicy u Škarnycla 1783. 8. str. 50. Přidány gsau 2 pjsně nábožné.

1109. Chwalořeč na den 9. Srp. 1784. od J. T. Habřiny.

1110. Kázanj na epištolu w neděli II. po třech králjch držané (od Rokosa?) w Praze u Schönfel. 1785. 8.

1111. Wácl. Rokosa a) Kázanj na neděli XVII. po swat. duchu dne 11. Zářj 1785. při uwedenj bratrstwa nčinliwé lásky k bljžnjmu přednesené. W Praze 1785. 8. u J. J. Diesbacha. b) Káz. na neděli III. w postě dne 24. Ún. 1788. po prohlášené protj Turkům wogně. W Praze u Fr. z Schönf. 1788. 8. c) Kázanj na

den Narozenj Pánè o rozdjlu přirozenosti lidské před a po přjštj Krista. W Praze 1790. 8. str. 24. u Diesbacha. d) Kázanj na neděli III. po třech král. o třetjm přikázanj cýrkwe. W Praze u Diesbacha 1790.

1112. Wzbuzowánj lidu wenkowského k pokánj a společné modlitbě za pijčinau wálky Turecké w Činowsy iečené od A. Hynka Gostko ze Saxenthalu. W Praze u J. Ferd. z Schönfeldu. 1788. 8. str. 30.

1113. Jakuba Bosueta, biskupa řeč o gednotě cýrkwe roku 1681 po otewřenj snèmu wšeho duchowenstwa franc. držená ... na česko přel. W Praze u F. A. Höchenbergra 1788. 8.

1114. Kázanj na podekowánj Cjsaři Leop. II. za potwrzenau swobodu w náboženstwj od Jana Forneta 1791. w Lewoči u Podhořanského.

1115. Mrawná chwalořeč o swatém Janu Nepomuckém od Fr. Černého. W Praze 1791. 8. 1½ archu.

1116. Stanislawa Wydry a) Kázanj w chrámu P. sw. Panny Markety w Břewňowě, když klášter osmý wěk swého založenj slawil. W Pr. 1793. 8. u Geř. str. 30. b) Káz. w chrámu P. s. mučedlnjka Haštala. W Praze 1798. 8. str. 27. c) Kázanj na den s. prwomučedlnjka Štěpána w chrámu P. téhož swat. w slawném N. M. Pražs. držané l. 1795. dne 26. Pros. W Praze 1796. 8.

1117. Strom bez kořene a čepice bez hlawy, to gest nešťastný staw kraginy bez krále a města bez wrchnosti, při přjležitosti nešťastné Francauzské rewoluce na den sl. gména G. C. a K. Gasnosti Frant. II. w cýrkwi Prešp. ew. skrze Mich. Institorysa předložený, s přjdawkem smrti Ludw. XVI. na swětlo wydaný. W Prešp. u Webra 1793. str. 54. S weršjky Mich. Semiana. (w. Tab. Poe. IV. 53).

1118. Fr. Tomsa přeložil a) Dwoge kázanj o užitku křesťanského náboženstwj 1793. 8. b) Šnaidra kázanj na weliký Pátek z něm. W Pr. 1806. 8. c) Křesťan při smrti. Kázanj na weliký pátek přednešené od J. Al. Šnaidra zpowědnjka kr. Wyw. w S..sych. Z geho posmrtnjch kázanj zwlášť wytažené a na česko přeložené. W Praze 1809. 8. str. 24. d) Řeč w pamětnj den smrti Gežjšowy o geho posledujm přjběhu: Nakloniw hlawy, wypustil duši. Přednešená w Šlukenawském děkansk. chrámu P. od G. Getlicha. Z něm. na česko přel. W Praze 8. 1810. str. 20.

1119. Jana Ruljka a) Strom francauzské swobody w řečí kazatelské na ewangelium o zrnu horčičném. Podle něm. Alešo Pařjzka sepsaný. W Praze u J. Beránka 1795. 8. b) Ben. Strassera kázanj o neważnosti a potupě stawu knězského přel. W Pr. 1805. 8. str. 40. c) Kázanj na den sw. Jakuba přel. 1806.

1120. Jana Barolta dwogj káz. o stálosti w náboženstwj, a o powaze ewang. kazatele. W Žitawě 1793. 8.

1121. O ważnosti a uctiwosti stawu knězského prihodná Kázeň. W Trnawe u Wáclawa Jelinka 1795. od Antonjna Bernoláka (slowácky.)

Knobelius Wáclaw, Čáslawský 1619. V. 1352.
Knobloch Aleš z Pirnsdorfu, a w Litoměřicjch 1561. V. 656.
Knobloch Jan. VII. 1227.
Knobloch Iwan, Minorita, kazatel u swat. Jakuba w Praze 1730-35. VI. 729a-f. 1308.
Kocaurek Simeon český bratr; gedna pjseň w V. 48.
Kocyan Jan, ze Studence, studugicj. VII. 172. Podjl na 166 a-b, 407.
Kocyan Jan, školnj učitel při cjrkwi ewan. Sobotištské 1805. VII. 220, 303, 1162.
Kocýn z Kocynétu Jan přednj pjsař radnj w Menšjm Městě Pražském nar. w Pjsku 1543. † 1610. 26. Března byl r. 1568. w Straspurce za přjčinau hogněgšjho učenj. V. 279, 414, 463, 661, 676, 1199, 1479.
Kočj F. stud. Podjl na VII. 407.
Koded w. Cikada.
Kodycyl z Tulechowa Petr, mistr we filosofii, prof. řeckého gazyka a hwězdář, děkan fil. 1564. třikrát rektor uniwersity, posléze spráwce kollege národnj české a anglické, ginak u wšechSwatých. † 1589. 29. Řjg. V. 15, 29, 75a-b. 155, 557a-c, 986, 1198, 1566. B. 58, 77.
Z Koldjna Pawel Krystyan, a na Martinicjch, kancléř a potom senator starého města Praž. nar. 1530. † 1589. (1598. dle desk zemských,) básnjk latinský, w práwjch wýtečný. V. 681, 692.
Koldínský Ludwjk Norbert, 1753. VI. 784.
Kogler Jan sl. z Baňské Bystřice. VI. 447.
Kohaut Wáclaw Rakownický. A. 57.
Koliander František Rafael, 1748. VI. 778.
Koliuus Mataus t. g. Koljnský z Choterina, mistr a profes. na uniwersitě Pražské w druhé polowici XVI. stoletj. V. 10, 481?
Kolarský Ant. kaplan w Pardubicjch, kdež nar. 19. Červen. 1794. Přispěl k VII. 405.
Kollár Jan, sl. kazatel ewan. cjrkwe slowenské w Pešti, kterýž auřad (geho přičiněnjm zřjzený), nedlauho zastáwaw složil. VII. 158. 167, 262, 1145a-b. Podjl na 166b, 402. (Přemysl 5. num. I. a II. stran. 42.) 407, 408a. 409.
Kollařowic Wáclaw kw. 1586. V. 81.
Komárowský Gabr. český bratr, kwetl 1467. Složil pjsně nábožné. (w kan. bratr.)
Komenský, Jan Amos, naroz. w Komně na Morawě 1592. † w Amsterodamě 1672. poslednj biskup bratřj českých, studowal w Herborně, byl rektor školy w Přerowě, a we Fulneku, pak u wyhnanstwj w Lešně Polském spráwce školy a superintendent, w Londýně 1761, w Štokholmu a w Elbingu pobyw, též u Zykmunda Ragocjho w Šarošpataku w Uhřjch, opět do Lešna a odtud do Hamburka a konečně do Amsterodamu se odstěhowal. Učený, nábožný; (w. str. 342.) V. 920. VI. 43. 44, 57, 66, 86, 210, 278a-g, 328. 442, 512a-b, 657a-b, 964 1081a-h, VII. 681. B. 68, 86, 89, 109.
Kominek Leonard, řádu Karmelitánsk. 1654. VI. 874, 1244.
Konáč z Hodištkowa Mikuláš, wůbec Finitor; Mjstosudj dworský králowstwj českého † 1546. mnohotwárnau učenostj oswjcený: tiskař byw po 20 let pro zásluhy o český gazyk do zemanského stawu powýšen. Po-

laudamus, to gest djkčinjcý kázanj o wděčnosti ku P. Bohu za nawrácenj pokoge w Presp. 1805. dne 26. Pros. tamž 1807. 8. st. 27.

1138. Pijgemnosti a břemena stawu kněžského kázanj k slawnosti prwotin Wys. učen. P. Fr. Eberle, přednesl Dominyk Kynský. W Brně u J. G. Traszlera 1815. 8. str. 28.

1139. Swátečnj kázanj držané w chrámu farnjm arcyděkanském kr. města Plzně o slawnosti sw. Bartolmège od J. Wog. Sedláčka. W Praze 1816. 8. str. 32.

1140. Kázanj přjležitostné při wizitacý G. K. O. P. Arcybiskupa w Čelikowě od J. Jakše 1817. 8. W Praze u J. F. Fetterle z Wildenbrunu str. 14.

1141. Kázanj při wyzdwjženj a poswěcenj sw. křjže w obcy Hradecké. W Litomyšli 1818. 8.

1142. Kašpara Hrdličky a) Řeč držená při jubiläum kněžském P. J. Kauckého, děkana Pardubického. W Praze 8. b) Důwěrné slowo w čas potřebný, ginak Mrawořeč na den početj P. Marye o čistotě a gak wesměs tak y zwláště o čistotě panenské a panické. W Brně 1818. 8.

1143. Řeč při poswěcenj památky na bogowišti bljže Chlumu od Eylerta, přel. W. Zahradnjk. W Litoměřicých. 1818. 8. st. 16.

1144. Řeč na neděli 22. po sw. duchu při 50leté slawnosti na kněžstwj poswěcenj P. Fr. Hausy od swob. P. z Rotenburgu. W Praze 1819. 8.

1145. Jana Kollára a) Slawenj prwnjho ročnjho examenu se školskau mládežj audů slowenských ew. cýrkwe Pešťansko-Budinské r. 1822. dne 1. Zářj. W Pešti pjsmem J. T. Trattnera z Petroce 8. str. 15. (řeč w chrámu P.) b) Dobré wlastnosti národu slowanského. W Pešti 1822. u J. Trattn. z Pet. 8. str. 25.

1146. Kázanj postnj o wlažnosti we wjře, kteréž r. 1821. osadě swé přednesl F. X. Jedina 1822. 8.

1147. Řeč při slawnosti wyswecowánj školnjho stawenj we Wepřiku panstwj Weltruského od Petra Geřábka etc. W Praze 1823. u J. z. Fetterlowe z Wild. 8. str. 32.

1148. Řeč při oběti zákona, kterauž w 50. roku opětowal D. H. P. Nycefor Enzmann, kněz řádu náb. škol a ředitel kollege Benešowské 1. Srpna 1824. od Jozefa Hugona Zuebra z Nordheyma etc. w Praze 1824. u Fr. Geřábka 4. listů 6.

1149. Řeč duchownj a školnj držená na slawnost sw. Wácl. od Fr. Al. Wacka. W Hradcy Kr. 1825.

1150. Nábožné kázanj w neděli Swatodušnj, a druhé w slawný den Staupenj P. držané a sepsané od Mat. Blahy 1825. (w Pešti?)

γ. Pohřebnj.

1151. Jana Leop. Cippeliusa řeč pohřebnj, s kterau oplakáwánj hodné ze swěta odgitj Marye Therezye P. P. neymilostiwěgšj Wlastencům swým oznamowal. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 1781. 8.

Litoměřicjch, dle swědectwj Balbjnowa geden z přednégšjch kazatelů českých, gazyk náš we swých spisech cizými (prý) slowy obohatil. † 1657. V. 1118.

Koťara Wogtěch, sedlák z panstwj Habru, muž zlatým penjzem od cjsaře obdarowaný, mnoho pjsnj složil. † okolo 1815. we welikém stářj. Básně w Kramer. Nowin. r. 1811. VII. 186a-b.

Kožlanský Bartoloměg, kwetl 1615. V. 122, 1544. VI. 1080.

Krabice z Weytmille Hynek, ze starožitného rodu českého, žil za Ferd. I. kterýž mu 1557. stawu panského potwrdil. V. 380, 646.

Kracowský Ondřeg z Hradce Gindřichowa, far. w Domažlicjch 1616. IV. 571, 572, 1320, 1535.

Král Ant. Fil. J. fil. a medic. doktor 1754. VI. 381.

Král Josef Mirowjt, nar. w Opočně 16. Unora 1789. kaplan w Braně, na Now. Hrádku 1817. VII. 134, 240a-b, 521, 611. Podjl na 402, 404, 405 407. 408a.

Kralowický w. Longolius.

Kramář Josef, nar. we Wysokém 25. Srpna 1783. kdež nynj farář gest. VII. 227. Některé básně w 145, 400, 402.

Kramář Savoryn, wydawatel biblj 1488. IV. 336.

Krameryus Wáclaw Matěg, nar. w Klatowech 1759. † 1808. 22. Březsa. měšťan Pražský, spisowal Nowiny a české knihy, gichž co wydal (swých i cizých) gest na 84 swazky. O český gazyk a literaturu we'mi zasloužilý. III. 42, 49. IV. 63. V. 174a, 232. VII. 144. 334, 398a-b, 425a-d, 493a-b, 504, 526a-d, 528, 545a-d, 549, 570, 578a-b, 633, 685a-e, 744, 902, 1054. Podjl na 145, 400.

Krameryus Wáclaw Rodomil, syn předešlého. V. 221. VII. 310, 360, 361a-b, 406, 407, 444a-e, 519, 530a-b, 558a-b, 570, 749.

Krameryus Wogt. též syn Wác. Mat. kněz cjrk. Podjl na VII. 407.

Krasl Jan, 1730. VI. 723.

Krásný Mich. Ign. B. 113.

Krasonický Wawřinec, bratr český † 1532. Mnoho psal, ale málo toho zběrků zůstáwá. IV. 445, 476. Pjseň gedna w kanc. V. 48. (dle Registřjku starých pjsnj bratrských od G. Urbana. 1765, kterýž geg Wácl. gmenuge.)

Krátký Mateg VII. 731a-c.

Kratochwile Ad. řádu kazat. 1710. VI. 695.

Kratina J. studugjcj. Podjl na VII. 407.

Kraus Jan, Jesuita nar. w Dubu (Eicha) 1649. † w Gičjně 1732. Mezi 70 spisy gediný český snad od giného přeložený: VI. 936.

Kraus z Krauzenthalu w. Carchesius.

Krausky Jan, sedlák Kokořský. 1814. VII. 1312.

Kregčj Josef, nar. w Hornjch Dubenkách na Morawě 1773. 23. Unora, cjrkwe ewangel. české A. W. w Praze duchownj pastýř VII. 590, 1091, 1313, 1315.

Kregčj Josef nar. w Nowých Hradech 17. Unora 1791. w Nowých Dwořjch Direktor školnj. VII. 1032.

Kriegler František. VII. 436. Podjl na 405.

Krman Danyel, Slowák superintendent. 1795. VI. 15, 17.

Krman Jan, učitel we wsi Klenoči na Malohontskem distriktu 1802. VII. 605.

Krocjn Matěg, farář Rychnowský kw. 1618-20. V. 1137, 1139, 1140, 1141, 1237, 1524. VI. 441. 509.

1166. Řeč pohřebnj na Geho Oswjcenost Karla knjže ze Šwarcenberga etc. od Karla Wrány. W Praze u Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 1821. 8. str. 14.

i. Pastýřské bohoslowj. Službenosti cjrkewnj.

1167. Počátkowé opatrnosti pastýřské. Naučenj, gak se pastýřowé duchownj chowati magj, od Gilg. Chládka. 3 djly. W Praze 1780-1781. 8.

1168. Jana Chmelj a) Ohlášenj swátkůw a slawnostj na celý rok, též obyčegných při nich ceremonyj, tak gak ge cýrkew sw. wygádřené mjti žádá, od J. Chmely. W Praze 1780. pak rozšjřené od Joz. Čeňka z Wartenberka. W Hradcy Králowé 1823. b) P. Gilberta Baura pametihodná prawidla, čeho při těžce nemocných a umjragjcých šetřiti slušj, též co, a gak se gim spasytedlně wnukati má. W Praze 1787. 8. přel.

1169. Duchownj zaopatřenj na cestu do wěčnosti. W Brně 1782. 8. u Swobody. Přeložil tu knjžku Tabák Alumnus Semin. Brněnského.

1170. Krátká přjprawa a rozmyšlowánj takowých djtek, které poneyprw chtěgj přistaupiti k sw. wečeři Páně. Podle řádu helwetského wyznánj 1782. (bez m.) str. 24. w 12.

1171. Agenda, to gest pořádek křtěnj, přisluhowánj wečeři P. etc. k užjwánj cýrkwj českých reformowaných, od Jana Wegha. W Praze u Rosenmüllerských dědicû 1783. 8. str. 56. z uherského rytualu reformatûw s některými proměnami.

1172. Krátká přjprawa k swaté wečeři P. w otázkách a odpowědjch, mládeži cýrkwj českých obnowených předložená. Gakož také pořádek křtu, od Samuele Salaye superintendenta w Uhřjch Cjsaři Jozefowi II. podaný, od Jana Wegha. W Praze 1783. 8. str. 44.

1173. K. Khuna Katechysmus ženichûw, gednage o wšech potřebných zprawách, které pastýřowé duchownj ženichûm a newěstám etc. nawrhnauti magj. W Praze 8.

1174. Budaucý pořádek služeb Božjch a pobožnosti pro Prahu, se začátkem prwnjho dne měsýce Máge 1784. W Praze u J. F. z Schönfeldu. 8.

1175. Pořádek, podle kteréhož se práwnj služby božj cýrkwe české ewang. w Praze l. 1784. konaly a kterak se budaucně konati magj. W Praze 1784. u J. Tom. Höchenbergera.

1176. W. Stacha a) Přjručka učitele lidu, dwa djly. W Praze a Olomaucy 1787. 8. b) Fr. Giftšice počátkowé k wřegnému w c. k. zemjch předepsanému wykládanj pastýřské theologie. Z něm. přeložil dwa djly. W Pr. u J. J. Diesb. 1789. 8.

1177. Agenda Ecclesiastica Slavica Aug. Confess. addictorum etc. accedit brevis extractus ritualis Hungarici et German. 1789. Neosolii typis J. Tumleri. 4. Slowenská agenda stran 54. Uherská 21. Německá 23 stran, (od Ondřege Plachého.)

~~Kulman Lin. 1558. V. 962, 1446.~~

Kultraryus Mat. Žatecký far. w Rokycanech 1619. V. 127, 1329.

Kulyk W. Hyn. far. Gezenský 1687. VI. 671.

Kunwaldský Jakub, zpráwce a učitel cjrkewnj w Staréni Gitčjně (Alttitschein) na Morawě. 1572. V. 57.

Kunwaldský Matěg, gehož 8 pjsnj w kanc. bratrském V. 48. se nacházj. Týž co Konwaldský?

Kupšina Wácl. 1734. VI. 743.

Kuřelowský M. Wawřinec Jakobeus. B. 113.

Kuten Giřj, děkan Jaroměřský 1570. V. 593.

Kuthen Martin ze Šprynsberka, dle Balbjna naroz. w Kutné hoře, pjsař neb syndik w Star. Městě, básnjk latinský, a historik český. † 1564. dle časoweršů Bernarda Sturma: CUtenVsCeLsI feLIX heLIConIs aLVMnVs In bVstIs frVItVr Praga qVIete tVIs Sepsal V. 217, 344, 351.

Kutnohorský Bartoloměg kněz 1619. V. 1331.

Kwapil, alumnus semin. Brněnského 1782. VII. 1273.

Kwěch Rudolf kněz řádu sw. Augustina, nar. w Táboře, žil u sw. Dobrotiwé neb na Ostrůwku. † 1809. VII. 236, 597.

Kwintjk Giřj od Hory 1507. IV. 485.

Kwis Josef Jan sw. pjsma Bakalář, hlawnjho kostela sw Wjta na hradě Pražském swatojanský kanownjk a kazatel pak probošt nar. 1735. † 1790. VII. 1102.

Kyba Frant. W. kaplan u sw. Wáclawa 1748. VI. 779.

Kyml Mik. (Čech?), kněz Šimbachský. VI. 1285.

Kyrchner Fr. Hyn. VI. 405.

Kyrmezerský Pawel far. Brodu Uhersk. 1576. V. 189, 987, 1153?

Kyselo Karel, narozen w Budislawě 28. Července 1794. kaplan u swat. Wogtěcha w Praze. Podjl na VII. 405.

Labe Gindřich Turnowský, řádu sw. Frant. prowincie české swat. Wáclawa diffinitor, okolo 1690. VI. 924.

Laetus (Weselý?) Jan far. Pacowský 1582. pak Čáslawský. V. 992a-b,

Laho J. kazatel při cjrkwi augšpur. wyznánj Kreuzbergské 1784. VII. 984.

Lahoda Wáclaw A. 66.

Laudfras Aloys. VII. 363, 641. Podjl na 404, 405.

Langhoffer Augustin, slowa bož. kazatel w Holiči w Uhřjch 1824. VII. 867, 1047.

Láni Eliáš, sl. rodem Turčan ze Slowenského Prawna pošlý nar. 1570. † 1617. Superintendent cjrkwj Turčanské, Orawské a Liptowské Stolice. Osm wzdělawatedlných zpěwů geho we 3 wydánj Prešporské Citary Tranowského 1768. od Dan. Prybiše. V. 1095, 1379.

Láni Michal, sl. Jana Bolešowského faráře prot. syn, rekt. školy Skalické 1668. pak kněz Wrbowský † 1708. U wyhnanstwj 1672-86. mnoho, až i wězenj we Wircpurku trpěl (Tab. Poe. II. 7.) VI. 1125, 1268.

Lašuior Jan, kw. w 15 stoletj IV. 160.

Laštowek Tom. Xaw. z Hulčina far. a děkan města Hradiště 1748. VI. 658, 780.

Laušek Mart. sl. nar. we Sw. Martině městečku Stolice Turčanské r. 1732. † 1802. kazatel na rozličných mjstech, posléz w Skalici. (Tabl. Poe. II. 72.) VII. 76, 120, 544, 946, 1002, 1049, 1108, 1267.

k. Swaté obrazy.

1193. Láska a milost Marye P. Klatowské krwj se potjcý k pánům obywatelům Klatowským, a srdečná důwěrnost pánů obywatelů Klatowských k Maryi paně při stoletnj slawnosti wygewenj krwawého potu Maryanského na swatém obrazu w Klatowech, přednešená w sprostné chwaloředi w témž kr. kragském městě Klatowech dne 12. Čerwence 1785. od kněze cýrk. Jozefa Bartol. Lokattely, wlastence Klatowského, a na žádost mnohých na swětlo wydaná. W Praze u Fr. Geřábka 1786. 8. wel. str. 44.

1194. Autočiště k wšelikým obrazům Marye Panny w kr. českém. W Přjbrami 1789. 12.

1195. Wypodobněnj s weykladem Obrazu sw. Panny Barbory na střjbrn. horách Kutens. (po wydánj 1670) od Wawáka 1801.

1196. Cesta do Marye Celly w Litomyšli (bez roku) 8. item w Brně 1803. 8. item 1804. 1805.

1197. Swatá Hora, aneb hystorycké wypsánj swaté hory nad Přjbramj od J. Ruljka w Praze 1804.

1198. Joz. Šiffnera historické wypsánj obzwláštnjch mjst milostných w kr. českém, kteráž pro mnohé putowá[illegible] slawni gsau, z něm. přel. J. Ruljk. W Praze u J. Diesbacha 1807. 8.

1199. Prawé wyobrazenj neysw. Marye Panny w Řjmě w kostele della Rotonda. W Praze 8. 1818.

1200. Půwod a začátek Maryanské kaple nad Mnjškem, od některých také Maryanský kopeček, pak též malá sw. hora nazwané. W Praze 1819. 8.

1201. Morawské Powjdky, aneb sedm přepodiwných obrazů sw. Cyryla zčeštěných od Fr. Budislawa (Weweřky) W Praze u Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu 12. 1825.

l. Žiwot Krista P.

1202. Weliký žiwot Pána a Spasytele našeho K. Gežjše a geho neyswětěgšj matky Marye Panny, gakož y wšech giných krewnjch přátel syna božjho, totiž sw. Jozefa, sw. Joachyma, sw. Anny, sw. Jana Křtitele etc. z pjsma sw. a hodnowěrných spisowatelů pilně sebraný. W Praze nákladem Žofie Joh. Klauserowé, kr. dw. Impressorky, skrze Matěge Glacz faktora 1779. w 4. stran 1056. (Wydán od Jana Grocha.)

1203. Žiwot a včenj P. G. Kr. z wlastnjch slow wšech 4 sw. Ewangelistů složený. Neyprwé w něm eck. gazyku na swětlo wydaný, nynj pak od Leopolda Jakobi, kněze řádu sw. Augustyna, faráře w Nowé wsy na česko přel. W Pr. 1789. 8. wel. str. 492.

1204. Žiwot P. Gežjše pro djtky wydaný od J. Lettingera katechety školy norm. W Holomaucy 1790 (1791 Cat. Pelc.)

1205. Žiwot Pána našeho G. Kr. a swatých včedlnjků geho od J. Medljna 1804. w Praze 4.

1206. Žiwot a řeči N. G. K. a syna božjho gednorozeného. Obě z pjsem sw. nowozákonnjch wytažené od kn. Joz. P. Wáclawa Dytrycha. wel. 8. w Praze 1809.

n. Wzdëlawątedlné a nábožné.

1224. Ludwjka Muratoria o prawé křesťanské pobožnosti. Z Wlaštiny. W Praze w prawidelnj knëhotiskarnë 1778. 8.

1225. Wzýwánj spasytedlné umjragjcyho a se k šťastné wěčnosti přihotowugjcýho, od gednoho z T. G. knëze k prospëchu umjragjcých sepsané. W Praze u Fr. A. Höchenbergera 1779.

1226. Škola Krystowa aneb nábožné přemyšlowánj a následowánj G. Kr. etc. 1780. 12. bez mjsta str. 444. mimo 1½ archu, s obrázkem od Jana Ambrozyho.

1227. Jana Knoblocha Požehnaná mezy ženami panna, totiž Matka neyswětěgšj Marya Panna wšech panen čistota. W Praze u Jana Emlera 1781. 4.

1228. Škola Jobowa, sepsal a wydal Job Zmeškal etc. W Prešpurku 1781. 8. u Packa.

1229. Vpřjmné rozsuzowánj sebe samého z něm. Lavattera přeložil J. B. Elsner. W Berljně 1783.

1230. Spráwce duchownj pro ty, kteřj o swé spasenj pilně se staragj, z gaz. něm. na morawský uwedený w Brně u Joz. F. Neumana 1783. Od Daubrawského alumna w semin. Brněnské.

1231. Timotheus, z němčiny Niemayera. 1783.

1232. Amadea Kreuzberga pobožné přemyšlowánj na každý den celého roku etc. z něm. přel. od Baltazara Pongráce. W Presp. 1783. 8. u Fr. Packa str. 1100. mimo 3 regstř.

1233. Taužebná wolánj k hospodinu w sprostém rozgjmánj 7 žalmů kagjcých od P. Frant. Hannuss (Hanuše) Wysokomeytského 12. w Praze 1783. str. 70. u Ant. Hladkého.

1234. Rozmlauwánj duše s bohem 1784.

1235. Urownánj nesrownalého žiwota s žiwotem sprawedliwým podlé obrazu samého Krysta G. od Šeb. Wottawy řádu sw. Františka. W Praze u Fr. Geřábka 8. 1784.

1236. Zlatý dar Nowého roku t. g. wýborné částky z některých včitelů cýrkwj božjch shromážděné. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců 12. 1785.

1237. Zollikofera řeči, modlitby a cwičenj se w nábožnosti, přel. od Bartolomeidesa w Rkp. Též od J. Straky, dwa djly 1785. Přeložená přemyšlowánj Zollikoferowa wydati chtěl Sam. Ambrozius, ale newydal (w. Tab. Poe. III. 74.)

1238. Uzka cesta do nebe, pousánj taužjcj duši představená od Fr. Kubjka, kaplana Krineckého 8. W Praze 1785. u Rosenmüllerských dědiců, předm. str. 47.

1239. Kochánj se s Bohem w raunjch hodinách na každý den w roku od K. Sturma. Přel. Ondř. Plachý 2 djly 1790. w Baňské Bystřicy u J. Tumlera Inj djl str. 624. IIhý djl str. 530. 8. Též Klanitzai 1790. Giné přeloženj Matěg Markowic (mladšj) wydati obmýšlel, ale pro nedostatek předplatitelů nemohl. (w. Tab. Poe. III. 25.)

1240. Náwka (nauka) k štěstj a blahoslawenstwj podle Krystowa učenj od Botzko(a). W Presp. 1790.

Makowský Jan z Makowé, kw. 1559. V. 561, 1403.

Malc. J. Alex. 1730. VI. 725.

Malý Giřj, ginak Swoboda, měšť. Nowého města Pražského 1619. V. 1146.

Manetinský Wikt. Adam. kw. 1617. V. 170.

Maražek Kar. J. Přispěl k VII. 405.

Marek Ant. nar. w Turnowě 1785. 16. Zářj. far. w Libuni. VII. 226a-c, 373, 613. Podjl na 145, 400, 402, 404, 407, 409.

Marek Jan Gindřich, posluchač bohosl. VII. 169, 462. Podjl na 166b, 407, 408a.

Marés z Olbramowic, kw. 1497. IV. 609.

Marchal Jan, kaplan we Wele-šjně. Podjl na VII. 166b, 405, 407, 408b.

Marchio Wjt Kamenický, 1627. VI. 608.

Maria Antonia kláštěrnj panna, řádu sw. Alžběty w Praze, rozená Josefa Pedál, na Wyšehradě 18. Unora 1781. VII. 468, 1219, 1322 Některé básně w 407.

Markowic Matěg, kněz Sarwáš-ský cw. Nar. 1707. † 1762. Pilný spisowatel, ač Músy nehrubě mu přjzniwé byly, (w. Tab. Poe. III. 18.) VI. 117, 139, 165, 176, 179, 865, 1331.

Markowic Matěg, mladšj syn předešlého. Pražské ewang. A. W. cjrkwe slowenské kazat. † 1793. VII. 971a-c. 1259.

Marssofer Ondřeg, kněz cjrk. VII. 1089.

Martin, mistr na wýs. škole far. u sw. Gindřicha w Praze k 1514-22. IV. 502. 522.

Martinec Ant. G. T. 1708. VI. 1164.

Martini Jan Mauric, farář Bělský. 1706. VI. 542.

Martinides Turnowský Wácl. far. w Hradišti nad Gizerau. 1586. V. 495, 1004.

Martinides Wogtěch, Slezák, Raudenský nar. 1606. † 1681, Jes. prof. hum. 6 let, missionár 14 let, představený některým kollegem, a sice Opawské dwakrát. VI. 1132.

Martinowský Bartolom. far. w Praze 1636. VI. 506. 1103.

Martinowský Lukáš, farář w Čeycu u s. Mikul. 1581. V. 491.

Martinský Wiktorýn Adam. far. w Slušticjch 1614. V. 1367.

Marxius Jan Horaždowský, far. w Kosowé hoře, kw. 1614-16. V. 121, 140, 862, 1597.

Masnjk Dan. ginak Masnicius, kw. 1650, syn Mikuláše z Bodic Liptáka a bratr Matěge († 1651.) Po něm toliko 2 pjsně zůstaly w Cit. Tranowskeho a W Kleycha kanc. žitawsk. 1727. (w. Tab. Po. I. 53.)

Masnjk Tobiáš, syn Dan. od r. 1669 rektor Senický, po 9 měsjc. též rekt. w Ilawě až do 1671, potom u wyhnanstwj w Drážďanech VI. 13, 282.

Matčka, (wlastně Matěgka) Mat. Dominik, wyslaužilý radnj města Bydžowa † 1824. VII. 461.

Matheides Norb. ze Zawětic. 1738. VI. 951.

Mathyades Jan Giřj Račinský, farář Turnowský. V. 1088.

Mathyades Pawel Hradecký, 1593. V. 413, 1396.

Mathyades Wáclaw Brodecký, farář Starobydžowský. kw. 1611. V. 870, 1089, 1313.

Matěg, girchář. Geho list od r. 1526. IV. 300.

Matěg, děk. Nymburský A. 70.

Matěgka Frant. kněz cirkewnj a učitel mrawného i pastýřského theol. umenj, potom 1817. pastýř duchownj w Holicjch. VII. 1022.

~~Matěgka Fr. far. 1799. VII. 644.~~

Matěgka J. Podjl na VII. 407.

1258. Kujžečka k wzdělawatedlnému čjtánj, obzwláště pro školnj mládež péčj a nákladem G. Palkowiče. W Presp. pjsmem Karla Snjžka 1812. 8. str. 104. Spisowatel gest Giř. Palacký.

1259. Kujha pro chudé řemeslnjky, čeled a lid wenkowský dle franc. panj Marye le Prince z Bomontu z něm. přel. od K. Thama. W Praze u Boh. Haze 1813. I. djl str. 261. II. djl str. 225. Učj mrawům a nábožeustwj w rozmluwách.

1260. Jana Bunyana Cesta křesťana z města zkázy do blahoslawené wěčnosti. Přel. Joz. Nedoma 2 djly. W Pr. 1815. 8.

1261. Přjkladowé aneb křesťanské mrawné včenj w přjkladech od Pollaška, 3 djly 1817.

1262. Swatá křjžowá cesta aneb krátká zpráwa o welmi vžitečném duchownjm cwičenj sw. křjžowé cesty. W Brně 12.

1263. Den sw. nebolič kujžka nebeská z rozličných pjsem swatých mjst snažně sebraná a složená k útěše wšech milých wlastenců od kněze Františkána, české prowincie sw. Wáclawa wůdce a mučedlnjka 8. w Slaném s ryt. 1820.

1264. Pád prwnjho člowěka w rági. Rozgjmánj křesťana nábožného, mimo začátky k 4 ewangelijm na čas adwentnj a k pátému na den Božjho narozenj od Joz. J. Kernera. W Hradcy Kr. 1822. 8. str. 63. nákladem J. F. Pospjšila.

1265. Kujžečka o lásce sepsaná od Fr. Leop. hraběte ze Štolberku, přeložená od Wogt. Kareše. W Praze 1823. pjsmem a nákladem Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 8.

1266. Wýlewý citů křesťanských aneb pětmecjtma nábožných rozgjmánj, zčeštěné od Fr. Al. Rokosa. W Praze 1824. 8. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu str. 115.

o. Modlicj kuihy.

1267. Zlatá báně t. g. nábožné modlitby a pjsně, které gak Gwercy a Šteláři, tak y Hawjři anobrž y giuj bohabognj křesťané.. s prospěchem vžjwati mohau, gednak w nowě složené, gednak z něm. přetlumočené a na swětlo wydané od Mart. Laučka 12. W Prešpurku 1776. u F. A. Packa.

1268. Zbraň duchownj a poklad wěčný 1777. Rkp. weřeg. biblj XVII. H. 9.

1269. Krátký spůsob pobožnosti při prwnj 50leté památce za sw. wyhlášenj Jana z Nepom. 1779. u Fr. Höchenbergra 8.

1270. Jana Krolia wšeobecná kujžka na tři djly rozdělená, katolické modlitby, učenj, pjsně w sobě obsahugjcý. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců 1780. 12.

1271. K. G. Seibta kuiha katolická obsahugjcý w sobě naučenj a modlitby, přel. Fr. Tomsa w Praze 1780. 8.

1272. Gádro duchownj křesťansko-katolické wšech modliteb pro wšecky lidi. W Praze u Frant. Geřábka 1782. 8.

1273. Swatý dennj pořádek křesťana kat. na poručenj kardinála Noailla k užitku geho owčiček do tisku wydaný, nynj pak od alumnů domu kněžského w Brně (Hauczc, Perusteinera, Dau-

brawskýho a Kwapila) z gaz. něm. přel. Wydánj II. we Wjdni u J. Tom. uroz. z Tratnerů 1782. 8. w Brně 1790. Též knihy troge wydánj a sice 3500 wýtisků gest mezi lidem. (w. Dobrow. Lit. Magaz. II. 145.)

1274. Krátké cwičenj se w pobožnosti k sw. Janu Nepom. 12. W Brně. Po druhé 1782. tamž.

1275. Wýborné modlitby, ktoré od geho Swattosti Papežské Pia VI. wyložené a na geho poručenj we wšech geho zemjch rozdané byly; z wlaské řeči na německo, a nynj z lásky k wlastencům na česko přeložené, u Jana Šamma 8. w Praze 1783. str. 86. též 1785.

1276. Jana Glosyusa Křesťan wždycky se modljcý 12. w Prešpurku 1785.

1277. Wyučugjcý a modlicý kniha pro mládež od Karla Giud. Seibta 8. w Praze 1784. u Fr. Neureutra. Přel. Fr. Tomsa.

1278. Křesťansko-katolické učenj a modliteb knjžka k wšeobecnému vžitku obzwláštně potřebných w Pr. u F. Geř. 1785. 8.

1279. Křesťanské modlitby a pjsně pro pocestné (od Paw. Tešláka.) Nákladem Štěp. Boboka etc. W Prešpurku 1786. 12. Při nich gest 14 půwodnjch, 5 přel. pjsnj mezi lepšj náležegjcjch. Též od Sam. Čerňanského 6 pjsnj.

1280. Modlitebnj kniha Cjs. Jozefa II. přel. od Maximil. Štwána w Praze 1787. 8.

1281. Gádro wšech modliteb etc. od Danyele Stránského. W Pr. Schönf. 8. 1787. Zdá se býti též co num. 1272.

1282. Modlitby pro djtky, skrze něž s Bohem w každodennjch přjhodách ljbě a vžitečně rozmlauwati mohau, od Alše Paříjzka. W Klatowech u Joz. Hiršpergra 8. 1789.

1283. Horliwý křesťan w duchu a prawdě, aneb knjžka, která wšecky potřebné modlitby w sobě obsahuge. W Pr. 1791. (u Neureutra knihkupce) též 1799. 8.

1284. Duchu plná knjžka modlitebnj obsahugjcý w sobě českau mši, gakož y modlitby rannj etc. 1792. w Brně 12.

1285. Bůh gest neyčistšj láska z něm. P. z Eckartshausen přeložil Tomsa (giné přel. od K. Tháma, opět giné? w Kutné Hoře 1793. 16.) W Praze 12. a 8. 1793. 1815, 1816, 1818. W Hradcy 1821. 8. u Neureutra 1826. (wlastně 1825.)

1286. Modlitby welmi wýborné a nábožné w Přjbrami 1796. 8.

1287. Zápal lásky dušj wywolených neb modlitby kratičké k prawému vžjwánj gak ráno tak y wečer. W Praze a Přjbrami 1798. 8. W Hradcy Kr. 12. W Praze u Fetterle z Wildenb. 1817. 12. (rozmnožené.)

1288. Wraucná pobožnost k neyswět. swátosti oltářnj. W Praze a Přjbrami 8. 1798.

1289. Dennj modlitby pro Schowance c. kr. Akademie. 8.

1290. Modlitby pro wogáka od Mich. Instytorysa str. 16. w 12. (bez mjsta a roku.)

1291. Horliwé a nábožné modlitby křesť. od Weğha 1799.
1292. Nábožné rozwažowánj neyobzwláštněgšjch tagemstwj wtěleného slowa N. Sp. G. Kr. kteréž w gistých kapljch neb zastawenjch se konagj, genž při zázračném obrazu rodičky B. we Wambeřicých (Albendorf) w hrabstwj Klackém podlé swých orygjnalů k tomu zřjzených se nalezagj. W Glaczku wytištěno u Fr. Pompejusa 1799. 8. str. 119. (Přidáno): Pjsně pautnické nawštěwowánj kaplj u Milostného obrazu Mar. P. we Wambeřicých etc. 18 listů. (kaple ty založeny od Dan. Pascasia z Osterberku.)
1293. Chléb duše křesť. t. g. Modlithy wšechněm k žiwotu wěčnému prospěšné, ku kterým přidané gsau rozličné welmi spas. naučenj 18. w Prešpurku 1799.
1294. Vplná knjžka ke čtenj, k modlenj, a k zpjwánj pro kat. křesťany na 2 djly rozdělená. Od gednoho kněze řádu Petrynského na swětlo wydaná. 8. W Brně 1802.
1295. Modlitby pro křesťany kat. od Fr. Tomsy. 8. 1803.
1296. Pokrm duše, aneb cwičenj se w pobožnosti pro kat. křesť. přel. J. Rautenkranc. W Pr. 1803. 1807. 1812. 1816. 1818.
1297. Nebeská smláuwa s Bohem a křesťanskau dušj potwrzená skrze rozličné pěkné modlitby a litanye wšem gak swobodným paunám, tak gedné každé ženské osobě k obzwláštnjmu duchownjmu užitku, a k wěčné ozdobě spasenj dušj našjch slaužjcý, w Brně 1803. 8.
1298. Pro dobré katolické křesťany modlicý kniha, od J. Ruljka. W Praze 1804. 8.
1299. Ljbý pokrm duše w prawém slowu božjm. Na Horách Kutnách 1804. 12.
1300. Kniha k čtenj a modl. pro wogáky. We Wjd. 1806 12.
1301. Jana Weğha horliwé a nábožné modlitby křesťans. podle prawidla neypřjmněgšjho slowa božjho a včenj cýrkwj kř. ewang. rozdělené na 4 djly. W Praze u Boh. Haze 1807. 8.
1302. Cwičenj pobožnosti k wykonánj křjžowé cesty. K vžitku swých Farnjků složené od faráře wesnick. W Brně 1808. 8.
1303. Wzýwánj Boha a swatých geho od Hermana sepsáno w něm. Přeložil Aleš Pařjzek. W Praze 1810.
1304. Hora Kalwárská krwj Krysta skropená, aneb modlitby při mši swaté. S rozgjmánjm umučenj P. a Spasytele našeho G. K. pěknými figurami ozdobená. Přidané gsau modlitby před a po spowědi, před a po přigjmánj etc. W Brně w 18.
1305. Jaisa kniha k čtenj a k modlenj pro malé djtky. W Brně 1811. 12. Táž od Rautenkrance 12. W Praze 1811 a 1816.
1306. Modlitby pro mladé lidi podle Mich. Kaj. Hermana od Rautenkrance 12. W Praze 1812, 1816. 1819.
1307. Nebeský prsten zlatý, zasnaubený křesťanské duši, wysazenými drahými kamjnky, totiž: rozličnými wýbornými modlitbami a litanyemi, též 15. modlitbami sw. Brigidy o vmučenj Pána našeho Gež. Kr. (pro ženské) z nowa wytlačený. 4. w Budině 1812.

Nigrini Jan, sl. Necpalské školy učitel kw. 1726. Několik p snj nábožných složil. (w. Tab. Poe. III. 43.)

Nonnius Paw. Heřmanoměstecký duch. zprawce w Náchodě. 1616. V. 1227. 1375.

Nosek Jan, kněz cjrk. Přispěl k VII. 402.

Nosydlo Wáclaw z Geblic ok. 1658. VI. 233.

Nowák A. Podjl na VII. 407.

Nowák Dominik, řádu kazat. 1740. VI. 762.

Nowák Josef učitel hlawnj školy w Oppawě 1788. VII. 51.

Nowák Wáclaw, posluchač bohomluw. w Král. Hradci 1823. VII. 670.

Novennarius Lukáš, far. Swato-Martinský 1618. IV. 15.

Nowotný Frant. z Luže, kdež nar. 28ho Řjgna 1768. farář w Luštěnicjch, bljže Boleslawi, shromažďugjcj aud českého Muzeum. VII. 41, 538, 595, 938. Podjl na 402.

Nowotný F. W. kněz cjrk. VII. 463. Podjl na 405, 407.

Nowý F. L. Podjl na VII. 407.

Nožička Blažeg z Wotjna kwetl 1566. V. 976.

Nudožerinus w. Benedikti.

Nymburský Jan, far. w Bohumilicjch 1619. V. 1608.

Nywelt Daw. Ant. Náchodský 1736. VI. 295, 378.

Oecolampadius Jan 1540. V. 1179.

Oeconomus Giřj Raudnický, téhož města děkan (1619.) V. 1512. A. 21.

Oestreicher Frant. J. arciděk. krage Beraunského, děkan w Žebráce, narozen w Praze 1748. † 1825. VII. 1123? 1128.

Ogjř Albert z Očedělic kwetl 1438. IV. 204.

Ogjř z Očedělic Bohuslaw, kw. 1655. V. 1576.

Oks Šebest. z Kolowsi, impressor. A. 86.

Olomučanksý Štěpán zpráwce cjrkwe osady sw. Klementa w Nowém M. Pražském, naroz. w Kaufjmě, kwetl 1614. V. 1116, 1169, 1372, 1537a-b. VI. 973.

Ondráček Fr. Prokop B. 151.

Opis VII. 943.

Opočenský Giřj nar. 1781. 21. Ledna w Peřinowě krage Bydžowského, duchownj pastýř Helw. wyz. cjrkwe Klášterské. Podjl na VII. 402.

Opsymates Jan kw. 1613. V. 1105a-d, 1130, 1166a-b. 1521a-b.

Optát Beneš, Mor. rozený z Telče, a Petr Gzel, z Prahy, češtj bratřj spogeným úsiljm pracowali u wydáwánj knih českých, prwnj prawidelnau orthografiji uwedše. kw. 1533-5. V. 3, 4, 873, 1257.

Orlinský Mataus VI. 359.

Z Oskořina w. Nigellus.

Otmanský Hugon VI. 772.

Z Ottersdorfu (Ambrož) na Lipůwce, král. prokurator w Markrabstwj Morawském, bratr Sixtůw (w. Boh. doct. P. Candidi.) kw. 1555. Wydal III. 47. V. 236.

Z Ottersdorfu Sixt, naroz. w Rakownjce, bakalář 1534. měšťan a kancléř Stařého Města 1546. swržen z auřadu 1547. literatuře cele oddal se, tak wážený, že penjz památný gemu ke cti ražen s nápisem: Sixtus ab Ottersdorf anno MDLXXIII. po druhé straně: unum necessarium. † 1583. 25. Srpna (w. Welesl. Kalend. a Milozor str. 105.) IV. 627. V. 236, 350, 452, 682, 854, 868, 1404, 1430.

Otto z Losu Zdeneček kwetl 1601. V. 1054.

1822. 18. b) Modlicý knjžka pro řemeslnické towaryše, zwlášť když do swěta gdau. 1824. 8. c) Modlicý knjžky pro wogáky. Přeložené a rozmnožene. W Hradcy Králowé 1824.

1329. Oběť božské chwály w rozličných modlitbách, žalmjch, litanijch etc. W Praze 1823. u Sommra.

1330. Zlatý nebeský kljč polowičnj, obsahugjcý pobožné modlitby křesťanského kat. náboženstwj. W Gindř. Hrad. 1822. 8. Zdá se býti wýtah z Klječe Ferowa (w. VI. 1233. a.)

1331. Katolická rozgjmánj a modlitby pro ženské. Zcela dle potřeby pohlawj gegich zřjzené od Al. Pařjzka 8. w Pr. 1821.

1332. Bůh autočiště mé a pomoc má. Katolická modlitebnj kniha pro wšecky stawy od Jana Hýbla přel. 12. 1822.

1333. Modlitby přeložené od Fr. Polláška,

1334. Marye, rozkoše zahrádka etc. 12. W Brně.

1335. a) Weliký kljč nebe otwjragjcý. W Brně 8. b) Malý nebe kljč pro ženskau, tamž 8. c) Nowý nebe kljč w Hradcy Králowé. 8. (cf. VI. 1233 a.)

1336. Krátká modlitebná knjžka pro kat. křesťana 8. w Brně.

1337. Horliwé modlitby vpřjmného wzdychánj k přepodiwné prozřetedlnosti božské. 8. W Hradcy Král.

1338. Horliwý katolický křesťan w obětowanj swých modliteb k Bohu se. W Praze a Pjsku.

1339. Křesťans. katolická knjžka, w kteréž se nacházegj modlitby ranňj etc. též obecné pjsně při mši etc. 12. w Brně.

1340. a) Zahrada štěpná. aneb wraucnó katol. modlitby na šestnácte djlů rozwržené. W kterýchžto se předně wynacházegj mimo obyčegné mešnj modlitby, také modlitby, které duchownj při oběti mše sw. u oltáře lat. čte, w češtinu uwedené: též modlitby k sw. spowědi, k přigjmánj a před kázanjm. W Prešpurku 12. 1820. W Gindřichowě Hradcy 1822. 8. Pro ženskau, w Brně. b) Weliká štěpná zahrada křesťana katolického tamž.

1341. Ručnj knjžka ke mši swat. s připogenými rannjmi modlitbami, k spowědi, před i po přigjmánj, gakož y také s wečernjmi modlitbami 8. w Brně.

1342. Knjžka cestnj, kterau každý pobožný křesťan, který k milostiwému obrazu do Cell Marye putowati mjnj, potřebowati může. Přitom modlitby etc. W Brně 12.

1343. Pobožnost k úctěnj wšj lásky neyhodněgšjho srdce P. G. 12. W Hradcy Král.

1344. Kniha modlitebnj od Matěge Šuleka Rkp. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

1345. Libé wůně kaděnj (duchownj) aneb ručnj knjžka modliteb swatých obsahugjcý w sobě každodennj, y k giným časům etc. Přidané gsau některé nábožné pjsně k potřebě křesťanů Helwetského wyznánj. W Brně 18.

1346. Spasytedlný aumysl s krátkým rozgjmánjm umučenj p. a spasytele našeho. G. K. při slyšenj mše sw. 12. w Litomyšli.

Pařjzek Aleš naroz. 1748. † 1822. z řádu kazatelského, při norm. škole katech. pak direktor, dokt. w bohoslowj, kanownjk titulárnj w Litoměřicjch. Byl w reysowánj zkušený a hudebnj skladatel. Na 30 kněh psal katechetických a paedagogických, mezi těmi české: VII. 28, 492a-b, 664a-c, 697, 703, 760, 958, 1057, 1282, 1303, 1308, 1334. Podjl na 400, 402, 405.

Patočka Jos. Jan auřednjk při Magistrátu Pražském (1824) VII. 261.

Patrčka Michal Silorad pens. učitel w ústawu wog. na Plesjch nar. w Solnici. VII. 153. Aučinný podjl na 402, 405, 407, 408, 669, 670.

Pauljn Jan Adal. kněz 1719. VI. 699.

Paulini Nathanael slow. 1822. VII. 259.

Paulini Zykmund, slow. kněz Podhradský, rodem z Býně w Pešťanské Stolici r. 1750. Weršů geho průbu w. Tab. Poe. IV. 77. Wydal VII. 10.

Paukar Jan, děkan Pardubský 1670. VI. 132.

Paupě Frant. Ondřeg, mistr sladownický w Slaněm, pak w Brně † 1806. VII. 842.

Paustewnjk Jan nebo Gestřebský, český bratr, gehož 7 pjsnj w kanc. V. 48.

Paustewnjk Mat. bratr český. 1519. IV. 512, 544.

Pawelka Tomáš. Podjl na VII. 143.

Pawljk Jan nar. w Praze 9ho Dubna 1771. far. w Beznè, wikár bisk. VII. 1132a-d, 1164, 1252a-c.

Pawlowský Ant. nar. w Noweklowě † 1818. doktor w práwjch. VII. 643. Některé básně w 145.

Pawlowský Wácl. učitel hlawnj školy w Gindřichohradci, 1803. VII. 691.

Payer Karel, Budjnský, stud. Některé malé básně w VII. 145.

Pazděrowský Jan, farář w Nechanicjch 1691. VI. 529, 860.

Pečowský Bartol. A. 93.

Peit Jan Hostaunský, děkan w Bjlině, mistr w uměnj a katolického nábožcustwj horliwý zastáwatel, kw. 1612-7. V. 1092, 1109, 1126, 1177, 1401a-b.

Pelcel František, ~~wlastně po předcjch Kožjšek,~~ nar. w Rychnowě 4. Listop. 1734. † 1801. 9. Unora; učitel mladých hrabat ze Šternbergu a z Nostic, potom professor české literatury 1793. Aud někt. Společnostj učených. Mistr. na wys. školách Pražsk. o literaturu a historii česk au wysoce zaslaužilý (w. Wjd. List. r. 1814. str. 98.) VII. 36a-b, 59, 491. Některé werše w 145.

Pelikán Wáclaw Josef, 1711. VI. 222.

Pelikán Wáclaw M. děkan Soběslawský 1743. VI. 580.

Pelišota Mich. františkán řádu menšjch bratřj, kazatel u swat. Jakuba 1720. VI. 656a-b, 700a-f.

Penthamer Mik. Ledecký, kn. 1558. V. 858, 1068.

Z Pernsteina Wilém kw. 1520. Geho listowé IV. 299, 463.

Z Pernsteina a na Plumlowě Wogtěch 1557. V. 961.

Pernsteiner alumnus seminar. Brněnského 1782. VII. 1273.

Perysterius Petr z Teyna Horšowského, scholasticus a kazatel na hradě Pražsk. 1564. V. 1260.

Pessmayer Ant. (Čech ?) VII. 1073.

Pešek Krystian kazatel ew. w Žitawě 1712. VI. 285. 625.

9. Controversiae et querelae exulum bohemorum. (Ind.) 4.
10. Cýrk. gádro, hystorye star. zák. 1. 2. a 3. běh (I)
11. O cýrkwe zawoleuj 4. (I)
12. Cýrkwe obogj prawé y falešné základ a starožitnj trwanliwost. 8. (I)
13. O půwodu cýrkwe sw. w prawdě a swátosti gegj, a též o půwodu cýrkwe zlostnjka 4. (Index.)
14. O cýrkwi stránka prwnj, o rotách druhá stránka. 4. (I)
15. O cestě duchownj w cýrkwi. 8. (I)
16. Dobřenského (Wáol.) pro památku Danyelowi Pielaučskému. W Praze Černý. fol. 1579. (werše?)
17. Marka Ant. de Dominis Ohlášenj a spráwa (Index).
18. Donát duchownj 8. (I)
19. Dwanáctero pátků, kterých se sám P. Bež. postil. (I)
20. Dwůr nebeský. (I)
21. Dwoje Te Deum laudamus to gest pamětné poznamenánj chwal božských, že nás nowým králem Fr. obdařil. Sepsané od Giřjka Oekonoma. W Praze 4. 1619.
22. a) Dýlka P. N. G. K. b) Panny Marye. (I)
23. Etesya Matege Sušického epištola, neb psanj Aweatroota Jana k welikomocnému králi Hyšpanskému. (I)
24. Evangelica veritas. Prawdiwé a podstatné prokázanj prawdy, včenj, a nábožeustwj ewangel, že ono gest neygistšj etc. Přiložena gest homilia kratičká o starožitném Wečeře Páně požjwánj. 8. (I)
25. Ewangelia a epištoly, česky a německy. 8.
26. Ewangelitské prawdy nepřemožený základ. 12. (I)
27. Ewangelický pořádek Milostj božjch. Rozmlauwánj w 4. w Břehu. 8. (I). Tamž 12. 1746.
28. Gednánj o způsobách wel. swátosti a o cýrkwi Krystowě na zemi. (bez tit. w Bibl. weř.)
29. Georgilla Samuela Klatowského žiwot dětinský. 8. (I)
30. Günthera Jana 12 artykulůw wjry křesťanské. (I)
31. Gruntownj spráwa o počátku rozepře mezy ewangel. cýrkwemi. (I)
32. Harfa každého pobožného člowěka křesť. ljbezný zwuk, pjsniček, chwal a djkůčiněnj, žádostj ku P. Bohu, neb ljbý zwuk harfy: Pjsně a modlitby pobožné k nocy y ke dni w týhodni rozdělené. (Index.)
33. Hegia Mik. Boja Odpowěd na kázanj Giř. Šerera Jezuity, a Užjwánj welebné swátosti. 4 (I)
34. Hertwicya Jana, far. u sw. Štěpána welikého, Wdowstwj křesťanské. W Praze 12. (I)
35. Himmelia Jana Speculum Calvinianum. 4. (I)
36. Hoffmana (Karla Gottl.) Wyswětlenj křesťans. otázek spowědnjch Luterowých. (I)
37. Hrobského (Ad. Felixa) far. Otygického káz. 4. (I)
38. Hřjchowe proti 10 božjm přikázanjm.

Plácel z Elbingu Wáclaw nar. 1556. † 1604. přednj pjsař radnj w Kr. Hradci, swé wlasti. V. 233.

Plachý neb Ferus Giřj, Jesuita, nar. w Teyně Hustaunowém 1585 † 1659, kazatel u sw. Salwatora, tiskárnu a bibliotheku na péči měl, kdež dle Balbjna 600 Rkp. přečetl a poznamenánjm opatřil. † w Březnici na odpočinutj gsa. Geho spisů wšech wyčjsti nelze, protože (dle Balbjna) mnoho pod cizým gménem wydáwal. IV. 641. V. 1441. VI. 75, 225, 273, 302, 331, 333, 503a-m, 901a-f, 976a-i, 997, 1095a-p, 1117a-b, 1233a-g.

Plachý Ondřeg, sl. kněz Nowoměstský, pocházj z Wrbowka, wsi Hontské Stolice, nar. 1755. † 1810. 7. Řjgna (w. Tab, Poe. V. 63.) VII. 72, 93, 182, 396, 550, 690, 909, 1065, 1155, 1177, 1239, 1257.

Plánek W. truhlář w Strakonicjch, básnjk přirozený. VII. 237. Podjl na 407.

Platzer J. Norb. 1738. VI. 754.

Pleskot Frant. mlynář Auwalský. Podjl na VII. 404.

Plcwňowský Wáclaw, T. G. 1665. VI. 833.

Plinowic Adam sl. ze Skocowa VI. 1124.

Plintowic Adam, sl. warhanjk Žilinský okolo 1650. Od něho 5 půwodnjch a 5 přeložených pjsnj w Cit. Tran. mezi nimiž gedna z Polského. (w. Tab. Poe. II. 6.)

Plut kw. 1785. VII. 327.

Plzenský Matěg kazatel w Pořiči nad Sázawau kw. 1614. V. 1330, 1362.

Z Poděbrad Hynek, syn krále Giřjho, wéwoda Münsterberský, † 1491. Geho gest IV. 29. (kteraž báseň giž dáwno tištěna byla, w. Oddél. V. 187.) 77.

Podmanický Jan z Assódu, uherský rytjř, cjrk. ewangelických bratrstwa Peštanského Inspektor kw. 1726. štědře pomohl k wydánj kancionalu Glozyusowa, w němž 3 pjsně od něho složeny gsau (w. Tab. Poe. III. 45.)

Podolský z Podolj Šim. měřič zemský 1617. V. 548.

Poduška Jan, kazatel w Teyně w Praze. W Indexu uwodj se bez poznamenánj spisůw.

Pohan Alex. biskupský notár a kaplan w Plané nad Lužnicj. Podjl na VII. 407, 669.

Pohl Jan Wáclaw, kw. 1756-83. (Porowney str. 485.) VI. 26. VII. 22.

Pokorný Frant. posluchač mudrctwj w Plzni 1819. Přispěl k VII. 405.

Pokorný Prokop nar. w Chrudjmi, Piarista. Podjl na VII. 402.

Pol. Přispěl k VII. 402.

Polák Milota Zdirad, nar. w Zásmukách, ~~poslednjho~~ 14 Unora 1788. Adjutant G. Ex. P. Barona z Kolleru. VII. 286. Podjl na 402, 408a-c.

Polau Amand. A. 103.

Polda Mikuláš, kwetl okolo 1473. IV. 16.

Polentzi Jan Fr. 1708. VI. 397.

Poličanský Matěg, kw. 1600. V. 1052, 1102, 1161, 1496.

Z Polkowic w. Petřek.

Pollášek Frant. mor.? doktor w mudrctwj, prof. bohoslowj w Olomauci, potom farář w Dolegně, bljže Olomauce, kw. 1791-1807. VII. 936, 1062, 1251, 1261, 1332, 1349?

Polonus Pelčicenus nebo Pelčický Walentjn. farář Dřewický kw. 1584-1600. byl l. 1564. kaplan w Gind. Hr V. 74, 1023, 1462.

Pomocnjk Wawřin. wčelař w Kočkowicjch 1811. VII. 800.

65. Kšafft, genž byl od gednoho starce učiněn. W Praze u dědicû Šumans. 4. 1600.

66. Wáclawa Lahody Napomenutj lidu swé duchownj stráži swěřenému. W Praze 1808. 4.

67. Lamentatio: Smutné a teskliwé hořekowánj křesťans. člowěka nad žalostnými wlasti a cýrkwe bjdami, neyprwé truchliwý rozum, potom wjra gemu se ozýwagj, potom Krystus etc. (I)

68. Listowé a Kundšoffty o hrozným a strašliwým pádu Spjry Františka neb odpadlstwj, kterak po zapřenj poznalé prawdy sw. ewangelium w hrozné zaufalstwj upadl. (Index.)

69. Martina Luthera a) o kljčjch Krystowých a o cýrkwi swaté. 8. b) Kancyonal. (Index.)

70. Matěge děkana Nymburgsk. Kázanj na celý rok. 8. (I)

71. Wácl. Mathiše Solnického Postilla česká, kazatel domownj na swátky, a rozwrženj, a weyklad epištol nedělnjch. 4. (I)

72. Eliaše Milesya Regiického Modlitby pěkné a nábožné na ewangelia a swátky. 8. (Index.)

73. Misyngera Joachyma Modlitby. (I)

74. K modlenj ustawičnému, rannjmu y wečernjmu na wšech 7 dnj přes celý teyden každodennj postylla 18. (Index.)

75. a) Modlitba neb požehnánj ss. třj králû. b) Modlitba za nawrácenj slowa božjho. c) O modlitbách sw. d) S modlitbami litanya, a wzýwánj gména P. Boha žiwého s antyffonami od kněžstwa pod obogj. 8. e) Modlitby w adwentnj neděle, a na wánočnj swátky, když se Rorate spjwá. f) Modlitby na desatero přjkázanj, weyklad na wěřjm w Boha, na modlitbu P. pak giné modlitby. g) Modlitby s dwognásobnými linyami, a wětšjm pjsmem: Napomenutj před wečeřj P. h) Modlitby s ewangelium na Neděle a swátky. i) Modlitby kagjcý horliwé z pjsem swat. za potřeby obecnj cýrkewnj y politické. k) Modlitby nábožné za wšeliké tělu y duši potřebné wěcy, též otázky pro djtky. l) Modlitby welmi nábožné a horliwé a ze žalmû. Wýklad na otče náš, zdráwas, desatero, na žalm 50. m) Modlitby nedělnj. n) Modlitby Páně s weykladem, traktát pěkný o modlitbě. o) Modlitby pobožné křesť. pro mladé y staré lidi w krátkosti sebrané w Trenčjně. p) Modlitby za potřeby cýrkwe sw. za pokog w čas tuhých pokušenj. q) Modlitby zakljnagjcý neb zažehnagjcý powětřj, zymnicy, zloděge, škûdce, nepřjtele etc. r) Modliteb pěkných z těch wěcý, kteréž modlitba P. w sobě zawjrá složených 12. s) Modlitebnj knjžka 5 djlû, djl Inj za swaté ctnosti podle deset přjkázanj. 12. t) Modlitebnj nařjzenj wšem lidem 8. (Wše to w Indexu.)

76. O Moskwanském náboženswj. 8. (I)

77. Muškula (Ondřege) modlitby. (I)

78. Muškula (Woldřicha) radda, neb naučenj: máli kdo vtjkati před morem. (I)

79. Napomenutj wšechněm wěrným we wšech stawjch a po wšech zbořjch w Gednotě 12. (Index.)

Prokop z Gindřichowa Hradce kw. 1508. IV. 141.

Prokopius Jan Litoměřický, kwetl 1620. V. 1334a-b.

Prokopius Jan, slow. lékař w Uherské Skal. 1788. VII. 76,846.

Prostěgowský Giřjk kw. okolo 1511. IV. 106.

Prox, c. auřednjk we Wjdni. Báseň w VII. 407,

Pruno Fraštacký Jan, sl. rektor gymnas. we Fraštaku, [illegible] w Trenčjně † 1586. (as [illegible], roku žiwota; wiz Tab. Poe. I. 28.) V. 1003.

Prybiš Dan. sl. Harhowský kněz a Staršj bratrstwa 1611 do Přibiliny w Liptowě, 1624, do Harhowa w Spiši se dostal. (w. Tab. Poe. I. 46.) V. 1095.

Přemyšlenský Jan, kw. 1521. Geho list IV. 95.

Přespole Petr nar. w Praze. Měšťan Kutnohorský kw. okolo 1450. IV. 199.

Přeštický Martin VI. 163.

Přjbram Pawel, mistr 1520. IV. 579.

Přjk Boh. kw. 1782, VII. 578b.

Pučálka Pawel, nar. w Praze, mistr um. far. Řečice Kardašowé 1677. VI. 280.

Puchmayer Ant. nar. w Teyně nad Wltawau 1769. 11. Led. kaplan w Prachaticjch, administrator w Augezdě, w Ginonicjch, potom w Čitolibi farář, posléze w Radnicjch. † w Praze 1820. 29. Zářj. Básnjk, zpytatel gazyka. VII. 27, 57, 70, 86, 145, 213, 284, 353, 766, 788, 1095. Podjl na 402, 409.

Z Puchowa Jan arcibiskup stwj kostela Pražského administrator i archydiakon, náklad wedl na Kosmografii českau. a pomocnjkem byl bratru swému mladšjmu Zykmundowi w spisowánj a překladánj,(dřjwe. r.1554.)V.453.

Pulkawa Přibjk t. g. Adauctus, synRudoge z Radenjna (n. gakž na Pelclowém Rkp. stálo, z Hradenina, dle Proch. a Dobrow. z Tradenina), mistr aneb rektor školy u sw. Gilgj w Praze, kdež nynj Dominikáni bydlegj, okolo 1374. Gemu připisuge se III. 43.

Purkyně Jan, nar. w Libochowicjch 1787. 18. Pros. profess. fisiologie we Wratislawě w Slezsku. Podjl na VII. 402, 407, 409.

Pytljk Jan, wydawatel biblj, 1488. IV. 336.

Ráček Jan Hradecký, pjsař radnj menšjho města Pražského 1542. V, 1182.

Ráček Jan z Choteyřiny 1581. V. 1572.

Račjn Karel Theatinský, kněz řádu kazatelského, kwetl 1706. VI. 644a-c, 674.

Radič Ondřeg, sl. Munkačské twrze komendant, hrdinský. Gemu připisuge se gedna pjseň w Cit. Tran. (w. Tabl. Poe. II. 4.)

Radl Eugen. 1733-7. VI. 739. a-e. 744.

Z Radonjna Přibislaw z XVII. stol. V. 360.

Rachtaba, nožjř Pražský, český bratr. od něho 1 pjseň w kanc. V. 48.

Rakownický Jan, měšťan Pražský, kw. 1587. V. 354.

Rakownický Wácl. kw. 1539. V. 928.

Rameš Wáclaw, kw. 1589. Pjsař radnj Klatowský. V. 355, 928.

Ramhofský J. Gind. VI. 242.

Rausinowský kw. 1590. A. 122.

Rautenkranc Josef, někdy podepsaný Rautowský, nar. w Králowé Hradci 1776. 2. Břez. †, 1815. co farář w Sedlci. VII. 63 201a-c. 392, 497a-d, 553, 695

97. a) Pjsničky nábožné k slawnostem a wšelikému času přjhodné. 12. b) Pjsničky některé nábožné, w nowě z němčiny přeložené (podlauhlý format). c) Pjsničky obsahugjcý w sobě neyhlaw. naučenj a částky prawého křesťanstwj (podl. format. d) Pjsničky raunj před kázanjm, po kázanj, před přigjmánjm, po přigjmánj, před a po gjdle, a giné 18. e) Pjsničky k wzdělánj welmi užitečné. Podl. form. (Wše w Indexu.) f) Pjsnička welmi utěšená starých Čechůw 4. (Kat. Bib. weř.)

98. Pjsma swat. neydražšj wýpowědi. (I)

99. Pláč země české. 12.

100. Planety, pod kterauž by se člowěk narodil, a co má se budaucýho budto dobrého, neb zlého skrze planety a 12 znamenj nebeských wyznamenáwá. 8. (Index.)

101. a) Poklad duše, podle přeloženj Tomáše, faráře w Blanském 12. b) Poklad ewangelického křesť. w Lipsku 1719. (I)

102. O pokloně Kr. Pána při wel. swátosti oltářnj proti Pikhartům psaná knjžka. (Index.)

103. Polana Amanda summa učenj, o wěčném božjm předřjzenj wšech wěcý, zwláště wywolených a bezbožných. 12. (I)

104. Polehčenjčko smutným srdcým od gednoho w prútě božj postaweného exulanta: Nebeský též Pán etc. w 12. (Index.)

105. Pontana z Breitenberku duchownj obweselenj země české. W Praze u Nigryna. 12. 1599. Téhož duchownj obweselenj koruny české. ib. 1599. 12. (werše?)

106. Pořádek ewangelitský k milosti božj w čtwerém Rozmlauwanj předstawený w Břehu 12. (I)

107. Poselstwj nowé Marye Panny králowny nebe i země (bez titule.) 8.

108. Potěšenj deset wyhnaných Čechůw 12. (Index.)

109. a) Požehnánj, duchownj štjt, neb stina, neb dobře opprobirowané Požehnánj nábožné na wodě a zemi proti wšem swým nepřátelům. b) Požehnánj giné vžitečné, Křjž P. N. etc. c) Požehnánj pěkné wychazege. (Wše w Indexu.)

110. Pres božj, kratičké rozwažowánj slow Jeremiaše: Tlačil gsem presem Paunu Judskau. 8. (Index.)

111. Processý české tři. (Index.)

112. Prohlednutj Páně.. w Praze 1692. 8.

113. Proroky falešné kterak každý poznati může. (Ind.)

114. Proti mordeřské a laupežné roty (?) Sedlákůw. Martin Luter. 4. 1546.

115. Prozba proti wšemu zlému. (I)

116. O předřjzenj a zawrženj wětšj částky lidského pokolenj 4. (Index.)

117. Přerozkošná zahrádka w Praze. Jan Kozel 8. 1563.

118. Přjdawek totižto spráwa a ponaučenj přewelmi potřebné k prawému pokánj. Ospraweďlněnj člowěka kagjcýho 12. (I)

119. O přigjmánj těla a krwe Pána Našeho Gež. Kr. pod obogj spůsobau knjžky, též o postu. 8. (Index.)

biodůw žiwota wěčného dogjti mohli. Rkp. bez roku. (Byl u Herrle na prodey za 1 zl. 54 kr.)

146. a) Šlapěge P. Krysta. b) Panny Marye. (Index.)

147. Františka Tilemana krátký weyklad, aneb wyswětlenj sedm žalmů kagjcých. 12. (I)

148. Walent. Trocedorfa Rosarium. (I)

149. O trpěliwosti přjkladech, o přjtomnosti božj lidem w auzkosti postaweným. (Ind.)

150. Truchliwý, to gest, Smutné nad žalostnými wlasti a cýrkwe bjdami naříkánj. 8. (Index.)

151. Turka kázanj o dwogjch hřjšnjcých. W Praze. (I)

152. Včenj křesťanské krátké opětowánj, a přiwlastněnj neypotřebněgšjch kusů. 8. (I)

153. Účenj sw. Pawla způsob, za prawidlo a ke zkušenj nynějšjho času z listu k Řjmanům předstawený, wětšj 12. (I)

154. Ulrycha Kryštoffa z Eksteynu, bakaláře Hortowského Kaucyonal český pohřebnj. 4. (I)

155. a) O vmučenj P. modlitby na každý den. b) O vmučenj, smrti, pohřbu, a z mrtwých wstánj Krysta kap. 53. Izaiáše Wýklad pobožný. 8. (I)

156. O vtrpenj syna božjho hystorye. 4. (I)

157. Jana Wáclawa tři Jaroljmi. (Ind.)

158. O swátosti wečeře P. otázky bratra Jana Bohuslawa a bratra Wáclawa Solina. Rkp. (Index.)

159. O wečeři P. spis proti w nowě powstalým odporům: žeby swátost těla a krwe P. znamenjm toliko a ne prawdiwau byla. 8. (Index.)

160. a) Weykladů spasytedlných kniha. na čtenj nedělnj. fol: b) Wýklad na modlitbu Páně Index na str. 296. c) Krátký wýklad modlitby Dawida kr. w žalmu 94. od Tob. Wokauna Nowopražského. d) Gifjka Střely Domažlického na žalm 6. (Wše I.)

161. Wyznánj a oswědčenj o Krystu: o wěčném wywolenj božjm, o zawrženj bezbožných, o předzwěděnj božjm. (I)

162. Wyznánj wjry zgewné sw. řjše řjmské wšech wůbec poddaných, z pauhého a patrného slowa božjho předložené. (I)

163. a) O wjře a dobrých skutcých; o welikých odpustcých: o odpuštěnj hřjchůw skrze Krysta. b) O wjře otázky (wětšjm pjsmem). c) O wjře prawé a žiwé. d) O wjře sw., kterauž Čechowé a Morawané držj ti, kteřjž se zákonem Páně zprawugj. (Wše Index.)

164. O wyhnánj pobožných lidj, a potěšenj w něm k těmto časům přináležegjcý z pjsem swat. a z včitelůw cýrkewnjch sebraný. 8. (Index.)

165. Wyloženj krátké některých slow, a mjst, kterých se w pjsmech swat. vžjwá. (Index.)

166. Wýtah krátký knjžky pod tytulem: Škola Krystowa. W Holomaucy. 8. (bez m. a roku.)

167. Wyučowánj podle pjsma sw. gak probuzené duše w malém počtu se magj shromažďowati. 8. (Ind.)

168. a) Základ nepřemožený ewangelické prawdy. 12. b) Zákona Nowého zrcadlo. 4. (Ind.)

169. Zákona star. a now. včenj Kniha o powinnostech, a rozdjlu. 8. (Index)

170. Zpráwa wšitečná lidem pobožným, kteřjž nynj welice sauženi gau. (Ind.)

171. Zrcadlo křesťanského žiwota, obsahugjcýho w sobě powinnost lidj křesť. Kázanj dwě. (I) (porow. IV. num. 476 a 612.)

172. Žalm 116. Nawrátjš se duše má. W Praze w Šumanské Impressý. fol. 1589. (pjseň ?)

173. Žalmičky s pjsničkami, modlitbami a s katechysmusem 8. (Index.)

174. Žalostiwé wypsanj o těžkém trestánj božském. W Praze u Sedlčansk. 4. 1591. (Pelc. Kat.)

175. Žiwota křesťanského Spráwa neb spůsob 8. (Ind.)

176. Žiwot Pána Gežjše pro děti a dospělé lidi, druhé wydánj. 8. w Nikolspurku.

B.

Přjdawek druhý.

obsahugjcj dodatky a oprawy ke wšem Oddělenjm.

1. Str. 24. §. 16. Nalezlo se, že giž r. 1136. celá biblj psaná byla, a protož newědomo, kdy wlastně přeložena gest. Wiz Odděl. IV. num. 317.

2. Str. 35. řád. 4. od spodu, Dietricha, Kunce Zbiška Trotinského.

3. Str. 41. num. 1. Porowney Odděl. II. 1. poznam.

4. Str. 45. num. 22. Při Dalimilu, kterýž mjwal P. Zeberer, gest také opis Tandariaše, a sice mnohem dokonalegšj. Tjm se oprawj Dobr. Gesch. d. Lit. 1818. na Str. 303. num. 10. a odtud wzaté zde IV. 47.

5. Str. 46. num. 30. Při Dalimilu Zebererowě gest Nowá rada s tjm počátkem: Král lew ten času gednoho etc.

6. Str. 48. num. 40. Martiniani per manus Pauli de Radnic. 1400. 4.

7. Str. 52. num. 49. Rkp. od r. 1484. w Museum.

8. Str. 53 num 50. U P. Hanky gest exemplář z wydánj 1498, kdež ze 32 listů toliko 2 scházegj. Wydánj 1783. gest w Holomaucy u Jozefy Hyrnlowé 8.

9. Str. 54. num. 53. Prawa zemská, Ustawenie Karla IV. a Nálezowé. Rkpisi. dwa z XV. stoletj 4. a fol. w Museum.

10. Str. 55. num. 57. též w Museum we fol.

11. Str. 57. num. 73. Wiz Odděl. V. num. 1411. a 1418.

12. Str. 58. num. 79. Adam a Ewa při Martiniani od roku 1400. w 4.

13. Str. 59. num. 84. Geden Rkp. od 1395. též u P. z Schönherra Rady zemské. Tištěného pak od r. 1495. gest w Museum exemplář, kdež registrum 17 listů wyřezáno.

14. Str. 61. po num. 109. přidey: Sibillino Proroctwie při Dalimilu Zeberera 1459. w 4.

15. Str. 73. k §. 31 náležj tento wýtah z Akt Plzenských (pozdĕgi w národnjm Museum uložených): „Letha 1500 Pani Konšelé y hned po obnowenij Raddy gśaucze se wšemi ginymi Przisežnymi Osobami shromaždienij slawnie mezy sebau zawrzeli a spolecznie na tom zuostali, aby czo se Pauhych Niemcuow dotycze, kterziž nicz Czesky neumiegij ziadny z nich zde za Sauseda przigiman nebyl aniz za czlowieka w kterezkoli wsy, miestské, ani aby domu nagijmal w Miestie, dokudby se czesky mluwiti nenauczil, leczby se takowy czlowiek dobry nahodil, kteryžbý se Panuom naprzed a Obczy libil a hoditi mohl, a wšak aby takowy bez wiedomij Panuow Staršijch obecnijch przigat nebyl. Ano take y hned przitom narzizeno bylo skrze Administratora Arczibiskupstwij Pražského: Poniewadž Niemecky Narod Starym Kwasem bluduow nakažien gest, aby toliko Slowo božij k lidu obecznijmu w kostele y w klašterzijch Czieskym gazykem kazano bylo, a Niemczy aby se radiegy cziesky uczili, nežliby tak znamenite czieske Miesto zniemcziti se mielo.“ (Pag. 190.) Za Ferd. I. mnichowé dosáhli opět dowolenj kázati w něm. gazyku.

16. Str. 85. num. 21. při Passionalu Schönherowském od 1395. a tištěna při kancionalu prwnjho wydánj.

17. Str. 85. po num. 21. Hádanj we weršjch mezi Wácl. Hawlem a Táborem l. P. 1424. stalé o prawé wjře a cirkwi křesťanské. Rkp. 4. sauwěký, w Duchcowě.

18. Str. 86. num. 25. při bratrském Kancionalku w 8. s notami hudebnjmi.

19. Str. 87. num. 29. O starém tisku Mágowého snu zmjnka w V. 187.

20. Str. 87. num. 32. W Přjteli mlád. (VII. 669.) djlu 2. swaz. 2. str. 28. a d. tento nynj w Museum chowaný Rukp. tištěn se změněným poněkud pro snadněgšj srozuměnj slohem, (bodejž proměny aspoň pod textem se udaly!) a s krátkým úwodem od prof. Mr. Milauera.

21. Str. 87. num. 35. n. P. Frant. Xaw. Sternberga celý exemplář bez 8 listů.

22. Str. 89. k num. 45. wiz Hyllos na r. 1820. čjslo 23. W Miletjně na Zwonu nápis: Leta Narozeni Syna Božiho 1435

Swoboda Frant. farář we Winařjch 1781. VII 803.
Swoboda Frant. Jan. naroz. w Praze 1778. 22. Břez. prof. gymn. w Litoměřicjch pak w Kral.Hradci a w Praze, dohljžitel školy u sw. Štěpána. VII. 204a-c.
Swoboda J. Tow. Gež. 1743. VI. 766.
Swoboda Jan Adam, far. Zlonický 1731. VI. 733, 1065.
Swoboda Frant. Jan Nep. far. Reyšteynský 1710. Cachrowský 1715. VI. 681a-c, 1167.
Swoboda Martin, auřednjk u kriminálu. Podjl na VII.407,408b.
Swoboda Wáclaw Aloys. nar. 1791. 8. Pros. w Nawarowě, prof. human. w Gindřichohrad. potom w Praze. VII. 231a-b. Básně w 145, 164, 400, 402.
Swoiský Leopold Jesuita 1732. VI. 736a-b.
Swornycyus Martin Rychnowský, kwetl 1610. V. 1083.
Swošowský, uwedený Dobrowským mezi spisowateli VI. Odd. Mně od něho nic do rukau nepřišlo.
Sydonius Danyel Trstenský, kněz w Liptowě rodem z Mor. z Přerowa † 1645. Od něho weršjky na kancion. Tran. (w. Tab. Poe. II. 9.)
Sychra Matěg naroz. w Austj nad Orlicj, farář w Imramowě, nynj w Žďáru na Morawě. VII. 74, 165, 323, 383, 403a-b, 709a-d, 1083a-b. Podjl na 402, 407, 408 a-b, 669, 670.
Sychrowský Benignus z řádu paustewnjků sw. Augustina nar. w Zbirowě 1675. † 1737. prowincial. Wymohl wyhlášenj Jana z Nepom. za swatého. VI. 847.
Sykora W. faktor w tiskárně Schönfeldské. VII. 370.
Sylberius Jan, kw. 1591. V. 157.
Sylwán Jan. Na kancionálu napsán z Teyna Horšowského, dle P. B. Tablice ale byl Slowák a w Čechách žil co pjsař pána Popela z Lobkowic, † w Domažlicjch 1572. 14ho Unora, básnjř duchownj (w. Tab. Poe. I. 17.) V. 55a-b. Gedna geho pjseň w kancion. V. 48.
Sylwius Uberyn odpůrce Sturma Jesuity we wěcech náboženských. 1587. V. 1007, 1010, 1012.
Symonides Adam sl. správce cjrkwe české ew. w Žitawě od 1718. VI. 157a-b, 697.
Symonides Jan, sl. kněz w Baňské Bystřici † 1708. Na galege Neapolské s 35ti ginými 1678. dán, ušed wězen, wykaupen, měšťan akademie Wittenberské učiněn. W Cit. Tran. gedna pjseň VI. 541a-b.
Synapius w. Horčička.
Synger. Přispěl k VII. 402.
Szegedyn Štěp. (Čech?) A. 136.
Szepeši Michal sl. farář cjrkwe ew. Sobotišťské 1805. a senior cjrkwj w Nitranské Stolici ležjcjch † 1810. w 59. roku wěku. VII. 1125, 1161a-b.
Šádek Karel nar. w Nowé Pace 29. Čerwna 1783. učitel w hlawnj škole Králohrad. VII. 607, 780. Mechánika a Stawitelstwj w Rkp.
Šaffarowský Ondřeg sl. města B. Bystřice měštěnjn sauwěký s Eliáš. Mlynarowychem 1700. Gedna od něho pjseň gest w Cit. Tran. druhá we funeb. Jak. (w. Tab. Poe. III. 42.)
Šaffařjk Pawel Josef. sl. nar. w Kobelárowě w Uhřjch 1795. 13. Máge, doktor we filosofii. prof. poetiky na Gymnasium w Nowém Sadě, aud společnosti latinské Jenaské. VII. 84, 152. 167, 377. Podjl na 402, 409.
Šainost Adam, Podjl na VII. 440.

44. Str. 127. num. 384. Nápis posledajho Wydánj: Čtenj Nykodemowo obsahuge w sobě newinný ortel, kterýž gest Pilát Pontský na Kr. Gežjše wydal, aby mezy dwěma lotry byl ukřižowán. W Praze u K. Jauernycha. 8. 1761.

45. Str. 127. num. 388. Na konci přidati: W knize: Allgemeine Encyklopädie der Wissenschaften und Künste von J. S. Ersch und J. G. Gruber w djle VIII-m w Lipsku 1822. také jest w popsánj města Budišjna (Bautzen) prawj Engelhard, že tam w bibliothece Gersdorf-Weichaské chowá se spis od samého Husi psaný. Neznámo posud, co obsahuge.

46. Str. 131. k num. 457. Z wydánj 1498. P. Hanka má celý ten traktát obsahugjcj 7 listů.

47. Str. 136. k num. 522. Přidey: b) Téhož Martina Kuňka proti poctě swatých. 8. (Index.)

48. Str. 143. num. 607. Rkp. w Museum gest bez let.

49. Str. 144. num. 608. Wydánj od roku 1502. u Hanky celý exemplář.

50. Tamž num. 610. Wydánj od r. 1498. u Hanky exemplář. Ostatně přidey ještě wydánj w Impr. Akad. 1689 a 1735.

51. Str. 145. Celé num. 619. wymazati, gsaucj od r. 1616.

52. Str. 147. num. 643. Rkp. na perg. w 4. s přewýbornými obrazy pro Sternberga shotowen, nynj u hr. Černjna.

53. Str. 147. po num. 648. Ziwot a sláwa sw. Waclawa. W Praze 8. 1510.

54. Str. 163. W třetj od dolu řádce po slowech a t. d. wložiti toto o nowinách: Ještě i w této době toliko zwláštnj přjběhy, a ty gen wogenské do swých nowinářských listů knihtiskaři kladli, a nikoliw se ani na měsjce, ani na léta newazali nýbrž gak se co paměti hodného přihodilo, hned swým kraganům do rukau podáwali. Zwláštnj a nějaký přjběh buď w mědi a nebo w dřewě wyrýti dali a na welikém archownjm listu wytlačený a barwami okrášlený na swětlo wydáwali, gako n. p. Petra Kodicilla wyšetřená a ohledaná kometa r. 1577. Spráwa o kometě, o moru w r. 1581. O utonutj w řece Moldawě nešťastných lidj etc. W r. 1597. Cjs. Rudolf II. pořádné měsjčné nowiny, kteréžby přjhody celého měsjce w sobě zawjraly, wydawati poručil, a gistým tiskařům swob. listu na to propůjčil. Dle toho Dan. Sedlčanský po prwé řádné nowiny celého měsjce Zářj roku 1597, wydal. „Tak (dj on na Inj straně) yakž gest podle giste wůle G. M. C. a Oswjc. knjžete a P. Zbynka, Arcib. Pražského nařjzeno, aby gistij Impressoři pořádně spolu každý měsýc, a ne po různu imprimowali.“ Po něm též Gířj Jak. Dačický r. 1598. učinil, sebraw nowiny o zběhlých tehdý wálečných přjhodách. A wšak od giných po různu nowiny wydáwati nepřestáno. Zwláště o gich wydáwánj starali se Sam. Ad. z Weleslawjna (1618-20) Dan. K. z Karlsberku (téhož roku.)

55. Str. 165. num. 1. na mjstě slowce (spolu) postawiti: ginj křesťanského. Wydánj pak od roku 1728. gest w Litomyšli,

Tomáš, far. w Blanském, A. 101.
Tomáši Mikul. sl. VI. 531,
Tomsa Frant. Jan, nar. 3 Řjgna 1753. we Wesnici Mokrý nazwané (bljž Turnowa), byl auřednjkem při skladu normálnjch knih w Praze. † 1814. III. 47. V. 494ff. VII. 4, 9, 20a-b, 34a-c, 61, 69a-b, 202a-m, 308, 395, 397, 506, 570, 645, 663, 686a-c, 734, 762, 774a-b, 807, 808, 839-847, 1001, 1118a-d, 1270, 1277, 1285. 1295. Podjl na 400.
Tomsa Frant. Bohumil, nar. w Kadeřawci r. 1794. 2. Čerwence. abs. jur. VII. 314, 376a-d, 407, 460a-c. 570. 621, 715, 836. Podjl na 402, 404.
Tonzorius neb Tonsoris gináč Barwjř Jan, sl. kněz Istebnenský, nar. we Wrbowém, městečku Nitranské Stolice 1747, na kněžstwj poswěcen. Mimo gednu pjseň w Cit. Tran. (wyd. Instytorisa) VI. 403. 443. (w. Tab. Poe. IV. 5.)
Tossan Dan. kw. 1616. V. 1500.
Trajan Ad. z Benešowa VI. 136a-d.
Tranowský Gifj, Slezák. Nar. w Těšjně 1591. † 1637. kazatel a direktor školy Mezeřické, potom u wyhnanstwj w Slezjch a posléz w Uhřjch w městečku sw. Mikuláše Liptowské Stolice, kdež umřel. Byl geden z neylepšjch swého wěku weršowců od P. Walaského pro swé pjsně Slowenským Luterem nazwaný. (Tab. Poe. 1, 49.) VI. 76, 86, 1230.
Trnka Frant. Dobromysl. Humpolecký. VII. 159, 173, 234, Podjl na 166b, 404, 405, 407, 408a.
Trutnowský Jan, nar. w Litomyšli 1725. Jesuita, prof. gram. rhetoriky, opakugjcjch humaniora, historik domownj, doktor we fil. a theol. pak 1771. praefekt na Gym. Malostranském. VII. 646, 794, 1039, 1069a-c.
Tribalius Martin Hollický, far. Smolnický. 1600. V. 1289a-b.
Trojan Jan Bylanský, kw. 1597. V. 445.
Trojan Wácl. 1745. VI. 116.
Trybucelius Zygm. Pražský, 1606. V. 1301, 1491.
Z Tryncle Štěp. Petr. VI. 1151.
Třebický Frant. Kašp. kw. 1784. VII. 875.
Třebický Jan Cyrillus, kazatel w kaple Betlemské 1616. IV. 619. V. 1601.
Třebnický Štěpán, Slezák, kněz we wsi sw. Tomáše w Spiši od r. 1583. a hořegšjho Hornadského bratrstwa Staršj. V. 1112.
Tůma Přelaučský, český bratr. † 1507. w starém Prostěgowě. IV. 472, 484, 486. Gedna pjseň w kanc. V. 48.
Tuma Fr. auskultant při Magistrátu, Přispěl k VII. 408a.
Tuma K. J. F. 1706. VI. 348, 425.
Turek Jan, kněz cjrk. Podjl na VII. 404. A. 151.
Turinský Frant. nar. 26. Ledn. 1797 [1797]. w Poděbradech, Aktuar w Libochowicjch. VII. 369a-b. Podjl na 166a-b, 404.
Turnowský Jan, pjsař na Rohozci; 2 pjsně w kanc. V. 48.
Turnowský Wácl. far. w Hradišti nad Gizerau. 1536. V. 922.
Turzo J. VI. 843.
Tyčka Mik. kw. 1521. IV. 518.
Uheryn w. Sylwius.
Uhl Aloy. prof. gymn. nynj direktor něm. škol we Lwowě VII. 228.
Ulrych J. kněz cjrk. w Chrasti 1824. VII. 142.
Urban Jan, učitel školnj w Chřjně 1809-20. VII. 668, 697.
Urbanec Samuel. sl. rektor lat. školy w Ratkowě od 1805. VII. 947.

97. a) Pjsničky nábožné k slawnostem a wšelikému času přjhodné. 12. b) Pjsničky některé nábožné, w nowě z němčiny přeložené (podlauhlý format). c) Pjsničky obsahugjcý w sobě neyhlaw. naučenj a částky prawého křesťanstwj (podl. format. d) Pjsničky raunj před kázanjm, po kázanj, před přigjmánjm, po přigjmánj, před a po gjdle, a giné 18. e) Pjsničky k wzdělánj welmi užitečné. Podl. form. (Wše w Indexu.) f) Pjsnička welmi utěšená starých Čechůw 4. (Kat. Bib. weř.)

98. Pjsma swat. neydražšj wýpowědi. (I)

99. Pláč země české. 12.

100. Planety, pod kteraužby se člowěk narodil, a co mu se budaucýho buďto dobrého, neb zlého skrze planety a 12 znamenj nebeských wyznamenáwá. 8. (Index.)

101. a) Poklad duše, podle přeloženj Tomáše, faráře w Blanském 12. b) Poklad ewangelického křesť. w Lipsku 1719. (I)

102. O pokloně Kr. Pánu při wel. swátosti oltářnj proti Pikhartům psaná knjžka. (Index.)

103. Polana Amanda summa učenj, o wěčném božjm předřjzenj wšech wěcý, zwláště wywolených a bezbožných. 12. (I)

104. Polehčenjčko smutným srdcým od gednoho w průbě božj postaweného exulanta: Nebeský těš Pán etc. w 12. (Index.)

105. Pontana z Breitenberku duchownj obweselenj země české. W Praze u Nigryna. 12. 1599. Téhož duchownj obweselenj koruny české. ib. 1599. 12. (werše?)

106. Pořádek ewangelitský k milosti božj w čtwerém Rozmlauwanj představený w Břehu 12. (I)

107. Poselstwj nowé Marye Panny králowny nebe i země (bez titule.) 8.

108. Potěšenj deset wyhnaných Čechůw 12. (Index.)

109. a) Požehnánj, duchownj štjt, neb stina, neb dobře opprobirowané Požehnánj nábožné na wodě a zemi proti wšem swým nepřátelům. b) Požehnánj giné užitečné, Křjž P. N. etc. c) Požehnánj pěkné wycházege. (Wše w Indexu.)

110. Pres božj, kratičké rozwažowánj slow Jeremiaše: Tlačil gsem presem Pannu Judskau. 8. (Index.)

111. Processý české tři. (Index.)

112. Prohlednutj Páně.. w Praze 1692. 8.

113. Proroky falešné kterak každý poznati může. (Ind.)

114. Proti morderské a laupežné roty (?) Sedlákůw. Martin Luter. 4. 1546.

115. Prozba proti wšemu zlému. (I)

116. O předřjzenj a zawřenj wětšj částky lidského pokolenj 4. (Index.)

117. Přerozkošná zahrádka w Praze. Jan Kozel 8. 1563.

118. Přjdawek totižto spráwa a ponaučenj přewelmi potřebné k prawému pokánj. Osprawedlněnj člowěka kagjcýho 12. (I)

119. O přigjmánj těla a krwe Pána Našeho Gež. Kr. pod obogj spůsobau knjžky, též o postu. 8. (Index.)

Warin Jan bosák 1676. VI. 669.
Wartowský z Warty Jan, gazyků lat. řeckého a hebreysk. dobře powědomý, Staršj bratr Gednoty † 1559. V. 865, 1183.
Waša Wácl. aučetnj w Impressj. VII. 721.
Wawák Franěk Jan, sedlák, rychtář w Milčicjch nar. 1741. čestným od Marie Therezie a Josefa II. penjzem obdařen (1786) Město Plzeň práwem měšťanstwj geg poctilo. (w. žiwot geho něm. od profes. Němečka 1796. sepsaný, česky přel. od Fryčuge) VI. 1000. VII. 183a-e, 267, 498, 565, 1195. Podjl na 145.
Wáwra J. auřed. u buchhalterie w Praze. Podjl na VII. 407.
Wawřjk Josef, farář Ratimowský. VII. 1029.
Wawřinec w. z Březowé.
Weber Jan, apatykař Prešowský, kwetl 1645. VI. 392.
Webersyk Wácl. c. k. dworpj kaplan, farář w Černilowě, potom w Dašicjch, nar. w Litomyšli 12. Srpna 1763. VII. 1187.
Wedelius Mjk. 1631. VI. 496, 635.
Weğh Jan, sl. nar. w Szilaši Wešprymské Stolice 1754. kazatel w Libiši w Čechách, senior w Pražském distriktu (w. Oest. An. 1808. Nov.) VII. 996, 1041, 1130, 1171, 1172, 1291, 1301.
Weleba, hosp. auřed. VII, 309.
Welenský Oldřich z Mnichowa, měl swau wlastnj tiskárnu w Biele 1519. Přeložil IV. 65, 130. 132, 515, 516, 560.
Z Weleslawjna Adam Danyel, nar. w Praze 1546. † 1599. 18. Řjgna, mistr a prof. we filosofii. Složiw auřad po 7 letech, wzal sobě dceru tiskaře Giřjho Melantyrcha z Awentynu, po němž tiskařstwj ugal, pro swau dokonalost a učenost nazwán arciknihtlačitel. Sloh a gazyk geho posud za wzor slaužj. Cokoli za Rudolfa w Čechách liternjho wyšlo, to wše geg za půwoda, nebo překladače, nebo pomocnjka, nebo posléze za tiskaře mělo. Smrt geho opěwalo 35 tehdegšjch básnjkůw. Wydal IV. 81, 622. V. 21, 30, 32, 33, 34, 175, 224, 225, 279, 441, 459, 460, 496, 500, 501. 531, 654, 655, 871, 894-6, 1030, 1213, 1411, 1412, 1419, 1435, 1481.
Z Weleslawjna Samuel Ad. syn Danyelůw, a po něm tiskař, potom u wyhnanstwj. V. 1532.
Z Welešina Jan, kněz 1558. V. 26.
Wendeljn Em. Fr. Duchoslaw řádu prämonst. 1753. VI. 1068.
Werner Karel, kněz, kwetl 1785. VII. 983.
Wernhard Josef, děkan w červené Řečici 1822. VII. 80.
Wesely Fabian, Jesuita, posléz w kollegi na sw. Hoře u Přjbrami, nar. w Hradišti na Morawě 1684. † 1729. Kázal w Teyně s welikau pochwalau 1724. VI. 649a-b, 715.
Wesely Jos. Wáclaw přjsežný mlynář Pražský 1734. VI. 349.
Wesely, VII. 914.
Wetešnjk Frant. nar. w Gizerném Wtelně 1784. 1. Listop. farář w Markwaticjch. VII. 230. Podjl na 166b, 402, 407.
Wewerka Frant. Budislaw, nar. w Praze 1793. akcessista při Magistrátu Pražském. VII. 229a-b, 274, 364a-c, 1201, 1221, 1324. Podjl na 404, 406b, 407.
Wětrowský Maximilian, Pražan nar. 1660. † 1737. Jesuita, učil hum. fil. a bohoslowj, kazatel, superior a rektor, zpowědnjk Arcibiskupa Pražského

přjsedjcj konsistoře po 20 let. Psal 22 knih latině; česky gedinu. VI. 569.

Z Wěžajku hrabě Bern. 1746. VI. 774.

Widemann Wáclaw Gičjnský, far. w Bydžowě, Chlumci 1619. na Petrowicjch kw. 1607-19. V. 524, 1086, 1098a-b, 1148, 1303.

Widemann Wáclaw z Planě, učitel českého gazyka w akademii Wjdeňské Nowoměstské 1768. VI. 65.

Wiljm Trublář Pražský, český bratr, od něhož 2 pjsně w kanc. V. 48.

Winařický Karel, nar. w Slaném 1803. dne 24. Ledna. Podjl na VII. 407.

Windyš Josef Hagislaw, nar. w Rychnowě 15. Řjgna 1782. far. w Mechanicjch nad Bystřicj. Pod. na VII. 400, 402, 408c, 669, 670.

Z Winoře Adam, kněz, arcigahen w Bechyni, farář w Krumlowě, kanownjk kostela Pražsk. učedlnjk Edmunda Campiana, kwetl 1573-89. V. 490, 1413, 1416, 1458, 1475a-b.

Wiršing Leop. Frant. nar. we Chlumci 8. List. 1787. doktorátu bohoml. kandid. arcibiskupského wykár. Wotického tagemnjk, děk. Sedlčanský. VII. 449, 1097. Podjl na 407.

Wiskydenský Jan. VII. 571.

Wjtek Hynek, učitel školnj. potom rada magistr. na Horách Kutnách VII. 52.

Wjtkowá, manželka předešlého Přispěla k VII. 402.

Wladika Jan Bapt. radnj w Třebechowicjch B. 129.

~~Wladyka w. Herzog.~~

Wlach. Přispěl k VII. 402.

Wlasenický Mik. český bratr, kw. 1471. IV. 399, 451, 452, 637.

Z Wlašjmě Hynek na Bemnici cja. rada a saudce zemský w Morawě 1650. VI. 408.

Wlček F. Podjl na VII. 407.

Wlček Wácl. rytjř český, hejtman wogska pod knjžetem Viktorjnem l. 1468. a geden z hejtmanů nad holuwostj krage Litoměřického, zřjzenau. l. 1470. Pozůstawil IV. 159.

Z Wlčetjna Krystýn, kw. 1565. V. 1564.

Z Wlkanowa w. Preffat.

Wocel Jan Erazm. z Kutné hory nar. 23. Srpna 1803. pěstaun w Uhřjch hr. Pallavičini w Allgäu. VII. 381. Básně w Rkp.

Wodička Jan Kryštof. kazatel při cjrkwi české w Žitawě 1740. VI. 589.

Wodička Jan Ledecký, farář w Lowcsicjch. kwetl 1607-9. V. 108, 1072.

Wodňanský Jan gmak Aquensis, mnich z řádu Bosákůw kw. 1508-11. IV. 10, 493. V. 401.

Wodňanský Nathanael z Uračowa, měšťan Pražský zřjzené komory w král. českém Buchhaltorie registrator, utracen 1621. 21. Červena. V. 1503.

Wodňanský Tobiáš Adalbert, kwetl 1619. V. 525, 1175.

Wogtěch sw. domnělý spisowatel pjsně II. 1.

Wokaun Antonjn Jan 1731-54. VI. 735a-b.

Wokaun Tobiáš Nowopražský. Á. 160.

Wolf Filip, nar. w Benešowě 30. Dubna 1790. kaplan Škramnický bljž Českého Brodu. Podjl na 669.

Wolf Jan, bratr český, gehož 10 pjsnj w kanc. V. 48.

Wolf Martin, děkan Katowický kw. 1778. VII. 589, 952.

Wolfius Adam Benešowský. 1619-23. V. 1144, 1236. VI. 663.

Wolinský Jakub, kw. 1542. V. 936.

Wolinský Martin, administrator pod obogj 1576. V. 988.

Wolný Giřj, owčák w Krátonohách. † 1745. básnjk přirozený, a to geden z lepšjch. VI, 155.

Wolný Lukáš. VI. 175.

Wolný Wácl. VI, 175.

Wondra J, studugjcj. Podjl na VII. 407.

Worel Karel, far. na Daubrawici, potom w domě duchownjch wysloužilých u sw. Bartolomége 1783. VII. 969, 979, 982.

Worlický Wácl. kw. 1747. VI, 118.

Worličný Jan, ginak Aquilinas, Bakalář 1545. husitské sektě oddaný, kw. 1550-72. V. 58. 172, 1582.

Worličný Pawel, ginak Aquilinas Kralohradecký, bakalář, far. w Kygowě na Morawě na panstwj Wogt. z Pernsteina, poeta latin. kw. 1553-64. V. 20, 214, 216. 218.

Wotawa Šebestián, františkán 1784. VII. 1235.

Wotýpka Josef, kněz cjrk. VII. 467.

Wrána Mikuláš z Litomyšle, 1605. V. 195. 653.

Wrána Šimon Bernard, nar. w Hrachowištjch, krage Buděgowského 1786. 27. Rjgna, studowal cele w Buděgowicjch, kaplan zámecký na Worljce. VII. 1045. 1166. Podjl na 400.

Wratislaw Maximilian, řeholnjho ř. apoštolského missionar 1693. VI. 1013a-b. VII. 1213.

Wratislaw Wáclaw, swob. Pán z Mitrowic, nar. 1576. † 1635. Byl s wyslancem Baronem z Krekwic 1591. u Tureckého dwora, kdež wyslanec usmrcen, a průwodčj geho do wězenj dáni. Naswán pro swé přjhody wůbec Tureček. V. 465.

Wratislaw Wácl. řad. Theatinského 1719. VI. 1173.

Wrba Jakub Ferd. Nymburský, měšťan Nowého M. Pražského 1691. VI, 1136.

Wrba Jak. Ferd. Nymburský, měšťan Now. M. Pražského 1691. VI. 1136.

Wrbenský Wiktorýn, far. Brodu Německého w Náchodě 1609. neyprwněgšj z Prahy wypowědjn. kw. 1606-18. V. 537. 863, 1067, 1110, 1111a-b. 1120, 1142, 1163. 1174, 1230. 1255.

Wřesowský w. Wolf.

Wšeganský Filip, we Wjdni žil 1786. Podjl na VII. 143, 145.

Z Wšehrd Wiktoryn, šlechtic, nar. w Chrudjmi 1483. † 1520. Mistr w uměnj, gakž tehdeyšj děkan filosofský se wygádřil ingenti cum gloria et magnifice, prof. weřegný na akad. Pražské, sekretář krále Wladislawa, děk. filosofské fakulty, mjstopjsař králowstwj českého. IV. 200. 555, 590. 589.

Wussin Kašpar, tiskař 1700. VI. 54.

Wydra Stanislaw, nar. w Král. Hradci 1741. 13. L. stop. † 1804, 3. Pros. Jesuita, doktor we fil. rektor uniwersity. prof. mathem. na wys. školách Pražských. VII. 728, 1076, 1116a-c.

Wychäus Wácl. Pankracius. 1699. VI. 861.

Zabilanský Giřj Horský 1604. V. 129a-b.

Zabognjk Giřj, sl. superintendent. rodem z Weselého w Nitranské Stol, † 1672. W Citaře Tranowského 6 pjsnj Zabognjkowých. VI. 127 'o

Zabranský Jan. Mor. farář w Sedlci na Morawě. Některé plynuté básně w VII. 145.

Zagjc Jan z Hasenberka, kw. 1489. IV. 44a.

Zahradnjk Wincenc, nar. w Mladé Boleslawi 29 Pros. 1790. sacelán bisk. a konsistorialnj tagemnjk, farář. VII. 1143. Podjl na 400.

Zahumenský Jan z Wolině, far. w Slawětjně Chodžowě a Hostaunj. 1596-1619. V. 512, 860, 1074, 1283a-b. 1346a-b. VI. 820.

Zachius Jak. Čáslawský 1606. V. 1589.

Zalužanský Adam 1592. V. 645a-b.

Zámrský Martin Filadelfus. Geden z neylepšjch zpěwců duchownjch. † 1592. 9. Břez. Gmenowán od Zámrsku wůbec Caimaerz nazwaného městeč. w Běchyniště, kdež se narodil. Duchow. zpráwce w Opawě. Pro swé kázánj od Rudolfa II. wězenjm stjžen, ale po wydánj listu o swobodě wnáboženstwj propuštěn. Umřel dřjwe než wyšel druhý djl geho postilly, pro kterauž dwa tiskaři do wězenj dáni byli, Dačický a Sedlčanský, že gi w Praze w nowě tlačili. V. 105, 1246.

Zan, Mor. c. k. auřednjk. Přispěl k VII. 402.

Záruba Kašp. VI. 254.

Zatočil z Lewenburgu Norbert, kw. 1685. VI. 234.

Zaubek Jan, sl. cjrkwe ewan. Trenčanské kazat. senior. † 1825. 18. Unor, w 80. roce wěku. VII. 1137a-b. 1163.

Zaurek Mart. Jos. 1735. VI. 746.

Záwěta Gifj, z Zawětic. nar. 1575. w Praze. koncipista w kancellářj dworské, pak dwořan krále Ma thiáše. W odbogi přidržew se strany ewang. u wěčný žalář odsauzen 1620. Balbin učenost geho chwálj. V. 1171a-b, 366a-i, 535.

Záwiš z Rosenbergu, w. str, 17. poznamenánj *

Záwiš Jan, kw. 1613. V. 1523.

Záworka Tobiáš Lipenský, protože narodil se w Lipnjku, far. w Olši bljž zámku Perštegna 1592. děkan Daubrawický, kw. 1577-1607. W roce 1597. mu shořel kancionál (Pjsně chwál b.), znowa tedy geg wyhotowiw do Prahy gel a Dačickému geg prodal. V. 60? 93a-f, 1398, 1569.

Zburský Ondřeg, kw. 1581. V. 630.

Zeberer Jan, kancléř Nowého Města Pražsk. nar. 1712. † 1789. VI. 204. VII. 66.

Zeithammer G. nar. w Štěknj, adjunkt při fil. Podjl na VII. 407.

Zelecký z Počenic Norb. opat Hradišťský 1680. VI. 920.

Zeman Jos. kněz cjrk. Pod. na VII. 404.

Ziegler Josef Liboslaw. nar. w Králowě Hradci 1782. 10. Čerwence. Doktor wbohoslowj, prof. theol. w Králowě Hradci. VII. 42, 152a-c. 408a-c, 427, 669, 670. 827, 1185a-b, 1309a-e. Podjl na 400, 402, 404, 407.

Zimmermann Jan Wácl. nar. w Podhradském Mlýně u Bystřice r. 1738. 4 Máge, kněz řádu křjžownjků s červenau hwězdau, c. k. knihowny auřednjk, censor knih. IV. 67, 79, 125, 140. VII. 520a-b. Podjl na 407.

Zlobický ze Zlobic Josef Walentin, nar. we Welehradě na Morawě, 14. Unor. 1743. † 1810. 24. Března prof. literatury a gazyka českého we Wjdni w Tereziánské akademii, adjunkt registratorný při neyw saudnj kancellářj dworské. od 1776. VI. 407, 757, 898, 899, 900, 905, 906, 907, 912, 913.

Zmeškal Job. z Domanowce a na Leštinách, bywalý Orawské StoliceMjsto-Vicišpán kw. 1781. (W. Tab. Poe. III. 47.) VI. 1215. VII. 1228.

Zpurný Aleš, kněz řádu škol. nábožných, Morawec Uhersko-Brodský, učitel českého gazyka w akademii Now. Města Wjdeňského 1783. VII. 679.

Zubáček Wjt, u Balbina Dentulus. kw. 1592. V. 161.

ZueberJos.Hugo zNordheymu, kněz řádu křjžownjků s čerw. hwězdau, arcibiskp. notár. 1824. VII, 1148.

Zýga Sigmund, měštěnjn Pražský 1546. V. 952.

Zýma Antonju Josef, kw. 1792. [redacted] VII. 184a-c, 358a-b, 417.

Zywalda Gindřich Wácl. Kaufřjmský, far. Lomnický nad Lužnicj 1668. VI. 171, 248, 911.

Žalanský Hawel, nar. w Žalanech krage Litoměřického, též Phaëton se podpisugjcj, farář na Horách Kutnách, potom u sw. Gilgj w Praze, učený husita. kw. 1605-20. V. 234, 509a-i, 617 a-b, 675, 1066, 1127a-b, 1162a-c, 1311a-e, 1400a-b, 1504a-f.

Žalkowský z Žalkowic Frant. Frid. 1698. VI. 836. 1149.

Žalud Gif. Jan. B. 113.

Žandowský Savoryn z Budešina 1627. VI. 484.

Žatecký Pawel, administrator pod obogj, kw. 1513. IV. 220, 499. V. 1428.

Žatecký. Podjl na VII. 407.

Želetawský w. Štelcar.

Želotin Wácl, kw. 1568-72. V. 558, 592.

Z Žerotjna Kar. swobodný Pán. nar. 1564. † 1636. Wlast geho gest Brandeys w kragi Hradeckém. W Genewě tichým a mrawným Theodorem Bezau ke kalwjnskému náboženstwj přeweden, potom český bratr, slaužil co wogák, weda Morawské pluky 1596. na to heytman Markrabstwj Morawského, ač nekatoljk wěren zůstal Ferdinandu II. předce r. 1628. do Wratislawi, prodaw statky swé, stěhowal se, odkudž mu do Přerowa w Morawě gjti powoleno, kdež i umřel. Muž oswjcený, mecén swého času weliký. V. 135, 201, 467. 851, 1152. VI. 440.

ŽjdekPaw. kw. 1442-71. katol. mistr swob. uměnj, kanownjk u hlaw. kostela, některý čas w Krakowě pobyl, od r. 1466. u dwora Gifjho se nacházel. IV. 78, 137a-c, 175.

Žitek Wáclaw, kaplan na Smečně, pak wKornhauze. nar. 1796. 5. Zářj. VII. 256a-b, 276, 719, Podjl na 404, 407.

Žižka z Trocnowa Jan, nar. w lese pod dubem, gegž Beckowský geště na počátku 18. stol. widěl. † 1424. Sem náležj toliko pro malé zůstatky literuj IV. 158.

Dodatky.

GiskraJan z Brandeysa (hrabě.) Geho psanj w Dob. Gesch. d. Lit. str. 407. (k IV. 301.)

Z Hwězdy J. w. MarekGind.

Papaušek Jan, prof. na uniwersitě, far. w Teyně, probošt Litoměřický. † 1455. Gemu se připisuge: Pogednánj o korunowánj Ladislawa syna Albertowa. Rkp. od r. 1435. (k IV. po 80.)

PazarOn.sl.kw. 1783. VII. 950.

Petršilka JanStanisl. děkan Mikulowský 1723. VI. 551.

Politský Wácl. Ond. far. Kralowický, kw. 1618. V. 1541.

Z Prostiboře Old. V. 680.

II.

Gmèna spisowatelů cizých,

z kterých do češtiny překládáno. Římský počet znamená oddělenj, arabský čjslo, A. přjdawek prwnj, B. přjdawek druhý.

Sebrán a sestawena od Wáclawa Hanky.
(Wiz Předmluwu str. III.)

1638. h) Espicha Wolfg. Zykm. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1643. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. i) Hermanna de Werwe s Hystoryemi Kal. hosp. a kanc. k l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Jana staršjho Byliny. 4. item 1647. v Šypaře. k) Gablera Jeron. staršjho Kalend. hosp. a kancell. k l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. l) Daysyguera M. Jana Kryštoffa s Pranostykau hwězdařskau Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1650. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. item 1657. v Urbana Goliaše, 1659. ibid. m) Hermana de Werwe s Pranostykau hwězd. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1653. Wyt. v Lidmilly Sedlčanské wdowy 4. n) Krásného Mich. Ign. Kalendář hosp. a kancel. k let. P. 1660. ku p. Jana Frid. hrab. Trautmanstorffa. Wyt. w Litomyšli v Jana Arnolta 4. o) Holborera Mart. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1663. u Vrbana Golliaše 4. item 1677. p) Krygnera Mich. Ročnj kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1677. Wyt. w Praze u Jana Arnolta též w Litomyšli na prodeg 4. item 1681. ib. item 1729-41. v Fer. Arnolta. (chybj 1735) q) Z Chotešowa Kr. Joach. Nowý tytulárnj kalendář ke cti sw. Wácl. k l. P. 1712. wyt. v Giřjho Labauna. item 1713. item 1729-1741 v Labaunských děd. chybj 1735. r) Oswalda Filipa Jak. Nowý kalendář na rok 1729-1741. Wyt. w Praze v Karla Arnolta. 4. chybj 1735. s) Fišera Abrah. Nowý hosp. a kanc. Kalendář na rok P. 1729-45. 1747-50. 53-60. 64-60. 75. Wyt. w St. M. Pr. v Karla Františka Rosenmüllera w 4. Rosenm. dostal Privilegium na ně 1. Dec. 1720.

114. Str. 386. Po num. 386. Fr. Balt. Rosta; O hospodářstwj Rkp. od r. 1758. dwa dily u Prof. Šjra.

115. Str. 392. Po num. 440. Geden list aufednj od roku 1674. wytištěno w Čechoslawu roku 1821. čjsl. 34.

116. Str. 399. po num. 509. Pawla Krupia Rozšjřenj katechysmusu Luthera 4. Index. (okolo 1639.)

117. Str. 424. po num. 771. Fr. Menšjho Weliký Swatý Jan Nepom. W Hoře Kutné 1744.

118. Str. 430. po num. 846. Jozefa Nojedlého žena sylná. Pohrebnj Chwalořeč Therezyi Madočány w Trnawě 1766. fol.

119. Str. 439. num. 960. smazati, a w. 803.

120. Str. 458. num. 1184. smazati. (w. V. 1509.)

121. Str. 461. k num. 1219. přidati: w Hradcy Králowé 18. w Brně 18. (modlitby?)

122. Str. 462. num. 1233. a) též w Brně 1818.

123. Str. 464. num. 1254. Přidati: M. W. Modlitby každodennj horliwé z pjsem sw. wybrané, wšem stawům k vžjwánj potřebné, k nimžto přidané gsau některé modlitby w nowě připogené. W Brně 12. bez roku.

124. Str. 468. num. 1320. wymazati docela, gitde přicházegjcj.

125. Str. 469. k num. 1335. W Litomyšli 1808. W Pr. b. r.

126. Str. 484. řád. 28 čti: Prachnerowé na mjstě Pachner, a w řádku 29. mjsto Prachner postaw: Pawjček, Peška.

1638. h) Esplcha Wolfg. Zykm. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1643. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. i) Hermanna de Werwe s Hystoryemi Kal. hosp. a kanc. k l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Jana staršjho Byliny. 4. item 1647. v Šypařei. k) Gablera Jeron. staršjho Kalend. hosp. a kancell. k l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. l) Daysygnera M. Jana Kryštoffa s Pranostykau hwězdařskau Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1650. Wyt. w St. M. Pr. v Giřjka Šypaře 4. item 1657. v Urbana Goliaše, 1659. ibid. m) Hermana de Werwe s Pranostykau hwězd. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1653. Wyt. v Lidmilly Sedlčanské wdowy 4. n) Krásného Mich. Ign. Kalendář hosp. a kancel. k let. P. 1660. ku p. Jana Frid. hrab. Trautmanstorffa. Wyt. w Litomyšli v Jana Arnolta 4. o) Holborera Mart. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1663. u Vrbana Golliaše 4. item 1677. p) Krygnera Mich. Ročnj Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1677. Wyt. w Praze u Jana Arnolta též w Litomyšli na prodeg 4. item 1681. ib. item 1729-41. v Fer. Arnolta. (chybj 1735) q) Z Chotešowa Kr. Joach. Nowý tytulárnj kalendář ke cti sw. Wácl. k l. P. 1712. wyt. v Giřjho Labauna. item 1713. item 1729-1741 v Labaunských děd. chybj 1735. r) Oswalda Filipa Jak. Nowý kalendář na rok 1729-1741. Wyt. w Praze v Karla Arnolta. 4. chybj 1735. s) Fišera Abrah. Nowý hosp. a kanc. Kalendář na rok P. 1729-45. 1747-50. 53-60. 64-66. 75. Wyt. w St. M. Pr. v Karla Frantiska Rosenmüllera w 4. Rosenm. dostal Privilegium na ně 1. Dec. 1720.

114. Str. 386. Po num. 386. Fr. Balt. Rosta: O hospodářstwj Rkp. od r. 1758. dwa djly u Prof. Šjra.

115. Str. 392. Po num. 440. Geden list auřednj od roku 1674. wytištěno w Čechoslawu roku 1821. čjsl. 34.

116. Str. 399. po num. 509. Pawla Krupia Rozšjřenj katechysmusu Luthera 4. Index. (okolo 1639.)

117. Str. 424. po num. 771. Fr. Menšjho Weliký Swatý Jan Nepom. W Hoře Kutné 1744.

118. Str. 430. po num. 846. Jozefa Nojedlého žena sylná. Pohřebnj Chwalořeč Therezyi Madočány w Trnawě 1766. fol.

119. Str. 439. num. 960. smazati, a w. 803.

120. Str. 458. num. 1184. smazati. (w. V. 1509.)

121. Str. 461. k num. 1219. přidati: w Hradcy Králowé 18. w Brně 18. (modlitby?)

122. Str. 462. num. 1233. a) též w Brně 1818.

123. Str. 464. num. 1254. Přidati: M. W. Modlitby každodennj horliwé z pjsem sw. wybrané, wšem stawům k užjwánj potřebné, k nimžto přidané gsau některé modlitby w nowě připogené. W Brně 12. bez roku.

124. Str. 468. num. 1320. wymazati docela, gindé přicházegjcj.

125. Str. 469. k num. 1333. W Litomyšli 1808. W Pr. b. r.

126. Str. 484. řád. 28 čti: Prachnerowé na mjstě Pachner, a w řádku 29. mjsto Prachner postaw: Pawjček, Peška.

Wys. uroz. slečnám Ludmile a Theresii, hraběnkám Wratislawským z Mitrowic obětowané od Š. K. Macháčka. W Praze 1825. v Jozefy Fetterlowé z Wild. II. Swazek tamže 1825.

139. Str. 537. po num. 357. Antonjna Lišky: Sw. Wáclaw truchlohra w Rukp.

140. Str. 544. num. 411. Částka I. a II. přel. W. Hanka.

141. Str. 553. k num. 517. wlastně 5 djlků od r. 1814. do 1818, z nichž 4tý má stran 59, a 5tý 80.

142. Str. 553. k num. 518. c) Děginy české w Kamenopisných obrazjch s obgasněnjm českým a německým w Pr. 1824. w 4. Odd. I. 1825. Odd. II. w tisku.

143. Str. 556. k num. 535. Žiwot sw. Gotharda, Památky k. města Brodu českého. W Praze 1808.

144. Str. 564. k num. 629. b) O záštj, peyše a neswornosti. W Praze 1799.

145. Str. 519. k num. 183. f) Gaude et laetare Gebhardowi g) Zpěw kwerků Kutnohorských 1803.

146. Str. 573. po num. 735. F. A. Dundra a) Nawedenj k Mechanice čili hyboměrstwj k potřebě řemeslnjkům, zwláště žákům na hlawnjch školách 1825. b) Nawedenj k stawitelstwj čili uměnj o stawenj we wezdegšjm žiwotě k potřebě řemeslnjkům zednickým, tesařským etc. zwláště žákům na hlawnjch školách. 1825. Obě to gest přeloženj kněh pro hlawnj školy něm. posud w Rukopisu.

147. Str. 575. po num. 758. Cwičenj o užjwánj zbraně, gegj částky, gich čistotné chowánj, a některých giných wogáku potřebných wěcech, přel. W. Hanka. Rkp.

148. Str. 597. po num. 1034. Rozgjmánj té otázky: Co gá mám činiti, abych spasen byl? a Odpowědi etc. W Berljně 1823. 8. W knihárně Fr. Späthen etc. str. 52.

149. Str. 602. k num. 1096. Podobně Ond. Moráwek na 9 běhů ročnjch kázanj w Rkp. má.

150. Str. 605. po num. 1129. Fr. Aloy. Luchy Kázanj o posýlánj dětj do školy w Praze 1800.

151. Str. 605. po num. 1131. Fr. Prok. Ondráčka Kázanj na den sw. Petra a Pawla. W Praze 1802.

152. Str. 606. po num. 1144. Fr. Lid. Wambery Řeč při Infulacý P. Ferdinanda Hausy. W Praze 1820.

153. Str. 606. po num. 1150. Kázanj w chrámu P. Ljbeznickém dne 14. Červena 1825. držané, když W. D. biskup P. F. Pištek sw. biřmowánj udělowal, od Wogtěcha Procházky w Praze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8.

154. Str. 188. k num. 224. Nowé přeloženj té knihy od Ond. Moráwka posud w Rkp.

155. Str. 567. po num. 662. Krátká hyst. zpráwa o založenj prospěchu a nyněgšjm spořádánj českého Instytutu pro němé od Joz. Redempta Zape, býwalého prof. w Chomotowských školách. W Pr. u F. z Schönf. 1802.

I.

Gména spisowatelů českých,

Řjmský počet potahuge se na Oddělenj, arabský na čjslo neb numero téhož Oddělenj, litery a, b, etc. ukazugj počet spisů pod týmže čjslem. Litery Sl. znamenagj Slowáka, Mor. Morawana, stud. studugjcj, kw. kwetl, nar. narozen, † umřel.

Abdon Martin, český bratr. Gedna pjseň w kanc. V. 48.

Abrahamides Izák, sl. superintendent kw. 1612. V. 1095.

Adalbertus a S. Tobia Carmelit. 1732. VI. 738, 756.

Adámek J. stud. podjl na VII. 407.

Achylles Jan, Beraunský, kazat. w Pacowě, far. w Přibyslawě kw. 1587-1617. V. 609, 1202a-g, 1249, 1285a-b, 1470.

Akanthydo-Mitis Jak. (Welko-Polomský, farář w Dřinowě a Skramnici kw. 1612-9. V. 163, 169, 522, 1147, 1165, 1226, 1364, 1596.

Albert Mikuláš, spolupřeklad. biblj bratrské V. 869.

Amadeus a S. Jos. 1725. VI. 31.

Ambrozi Jan, slow. Orawské Stolice w Uhřjch slaužný (iudex nobilium) kw. 1780. Wydal VII. 1226. (w. Tab. Poe. III. 46.)

Ambrozi Ondřeg sl. kazatel ew. 1745. Od něho gediná pjseň w VII. 93. (w. Tab. Poe. III. 29.)

Ambrozius Giřj sl. naroz. w Dolnjm Kubjně. Wracuge se z Wittenberské školy přes Slezsko a Polsko, měl býti w Krakowě, gakožto ew. kněz utracen 1718, a toliko listem Viceišpána Orawské Stolice wyswobozen. Superintendent † 1746. w Štjtnjku. (w. Tab. Poe. II. 32.) VI. 111, 579 a-c, 863, 1199.

Ambrozius Samuel, sl. cjrkwe ew. Radwanské kaz. hornj superintendencj A. W. notarius, aud knjžecjho latinského a Báňského towaryšstwj w Jeně 1803. VII. 1157.

Ambrož od sw. Ondřege 1672. VI. 1131, 1237.

Amort Wawřinec, učitel školy Swatoštěpánské na Now. M. Pražském kw. 1785-1799. Učil mládež zacházeti s hedbáwjm, zaslaužilý o wzdělánj gegj wůbec, poctěn penjzem od Joz. II. 1784. VII. 209, 687, 823.

Anastasius J. kapucjn w Praze kw. 1660-1677. VI. 516, 1139.

Andree Wawřinec, Poličský, far. Králowický 1618. V. 1541.

Androtius Fulv. 1631, VI. 494.

Anděl Giřj Kralohradec. 1542. V. 940.

Z Ankersteinu F. 1782. VII. 963.

Antoch Zykmund z Helfenburku kw. 1541-5. V. 1180, 1259.

Aquensis, w. Wodňanský.

Aquilinas w. Worličny.

Arsenius z Radbuzy Kašp. děkan hlawnjho kostela Pražsk. † 1629. 23. Zářj. VI. 652. 899.

Artopaeus Kašpar Pardubský, děkan w Slaném kw. 1610-20. V. 448. 1222.

Aston Zachar. mor? kazatel w Ewančicjch w Morawě. 1601. V. 887.

Augezdecký Alex. 1561. V. 48.

Augusta Jan nar. w Praze † w Mladé Bolesl. 13. Led. 1572. stár 80 let. Staršj a biskup Gednoty bratrské, včedlnjk a přjtel Mar. Luthera a Filipa Melanchtona. K auřadu gahenskému zřjzen 1529, kněz od r. 1531. wzat do auzké rady bratřj 1532. Když strana nekatolická proti Saskému Frydr. bogowati se zpěčowala 1547. od Ferd. I. gat, a wězen na Křiwoklátě, od krále Maximiliana propuštěn. Spisy geho pro gadrný a čistý psanj způsob přigemně se čtau. V. 53. 393. 932a-b. 942. 944a-c. 1337. W kanc. V. 48. gest od něho 108 pjsnj.

Augustini Matěg sl. nar. w Liptowě, rektor školy Necpalské pak Trenčanské až do r. 1753. Mimo gednu pjseň w VI. 76, psal VI. 843. 1188a-b. (w. Tab. Poe. II. 70.)

Augustini Mat. sl. syn předešl. od něho snad gest VII. 1100.

Aunhoštský Wácl. Kryst. farář w Bosni kw. 1607-12. V. 1301a-b.

Aupický Jan, far. v sw. Štěp. w Pr. 1571. V. 982. 1456 a-b.

Auspitzer Patricius, kanownjk řeholnj Lateranens. 1730. VI. 722.

Axlar Pawel Josef, Pjsma sw. doktor, kostela na Hradě Pražs. prelát a kapitolnj děkan † 1714. 8. Čerwna VI. 648.

Babánek Fr. studug. podjl na VII. 407.

Bacháček Mart. nar. w Naumě-řicjch 3 mjle od Prahy r. 1539. † 1612. Představený kollegi Wáclawské po 2krát, čtyřikrát děkan, desetkrát rektor uniwers. V. 462.

Baiza Josef Ign. sl. far. Dolno-Dubowský w Uhřjch kwetl 1795. VII. 415a-b.

Bakler Tom. far. města Buděgowic českých 1550. V. 1559.

Bakowský Jan, far. w Bakowě, kwetl 1582. V. 659.

Balbin Bohusl. (w. str. 327 a 328.) VI. 1031.

Bánowský Giřj sl. rektor školy Žilinské w Uhřjch okolo r. 1550. † 1561, skladatel některých pjsnj w VI. 76. (Tab. poe. I. 24.)

Bautschner Ezech. VI. 595.

Baráni Dan. sl. kněz Assodský nar. we Weliké Paluzi w Uhřjch, † 1802. VII. 123. Mnohé geho pjsně w Rkp. (w. Tab. Poe. III. 65.)

Barner Jan, Jesuita nar. w Gičjně 1643. † 1708. w Kutné Hoře. VI. 386. 444. 463. 603. 622. 643. a-c. 1155.

Barolt Jan VII. 1120.

Barthold Giřj z Praitenbergu, kw. 1592. V. 1434.

Bartolomeides Ladisl. sl. nar. w Klenowci w Uhřjch r. 1754. † 21. Břez. 1825. w Ochtině, kdež dlauho knězem ew. byl; muž včený, spisowatel lat. a slowenský VII. 317. 496. 602. 761. 975. 1009. 1237. Podjl na 402.

Bartoloměg z Drahonic, wůbec Bartošek, Ščinske panské rodiny, katoljk dle Balbjna kw. okolo r. 1464. IV. 73.

Barton Fr. J. rodič Plzens. far. Charwats. kw. 1731-3. VI. 734a-d.

Bartoš z Bjliny český bratr farář w Prostěgowě u sw. Petra 1540. V. 931. 945.

Bartoš pjsař spisowat. kroniky ze začátku 16 stoletj. IV. 86.

Bartys Matěg. 1728. VI. 713. 740a-c.

Battysta Jan kw. 1676. Zmjnka o geho spisu w V. 182.

Bawor Rodowský z Hustiřan mladšj, wtipný, hwězdářstwj powědomý, alchymie se chytiw swůg statek utratil, † okolo l. 1574. w Budjni, gsa w lásce P. Ja. Zbynka Zagjce z Hazenburka (dle Balbina Wiljma z Rozenber.) V. 220, 486. 556, 559a-b. 628.

Bařka F. stud. Podjl na VII. 407.

Bawor owský Tomáš arcigahen Plzenský, potom kanownjk u hlawnjho kostela Pražského, a posléz tam děkan, kw. 1552-61. V. 965, 1240, 1262a-c.

Bawor ynský Beneš z Wlčjho pole, staršj bratr, pastýř a zpráwce Zboru Boleslawského † 1535. w Srpnu. V. 943.

Beckowský Jan, křjžownjk s čerwenau hwězdau, nar. 1658. † 1725. 26. Pros. W 16tém roce studie, w 26tém řád nastaupiw, 11 let hospodářstwj, potom špitál křjžownický nowě založený na Nowém Městě u s. Anežky zprawowal až do smrti. Psal ke 40 knihám, mezi nimi tyto české VI. 237, 283, 543, 1020a-e, 1148a-c.

Bedeč Šim. Thad. z Falkenberka, podpisowal se: caesareus rerum naturalium inquisitor. Sanc. Evangelii minister 1608. V. 165.

Beer Frant. far. w Počáplých, nar. w Rožmitále 4. Pros. 1790. geště co seminaris. wyd. VII. 448.

Bél Mateg, slow. nar. w Očowě 1684. † 1749. kazat. při Prešporské něm. cjrkwi, muž učený, psal knihy we wšech gazycjch w uherské zemi obwyklých. Gedna geho slowenská pjseň w VI. 112. zachowána. (Tab. Poe. II. 12.) VI. 17. 58, 159, 445, 447, 1295. B. 58.

Bende Ondř. sl. cjrkwe ewang. Welko-Slažanské kazatel 1807. VII. 1183.

Benedikti Jan Blahosl. sl. prof. w Kežmarku 1825. VII. 167.

Benedikti Wawřinec obyčegně Nudožerinus, sl. nar. w Nedožerech Nitranské Stolice okolo rok. 1555. † 1615. 4. Čerwna; učitel mathematiky, řečnictwj, a řeckého gazyku, děkan řádu filosofského a zpráwce Karoljna w Praze. V. 8, 102.

Beneš z Hořowic, nazwaný Zámorský, protože za moře t. g. do Geruzalema putowal, kdež gako mnozj gjnj Páni češtj n. p. Harant na rytjřstwo pasowán. Po nawrácenj swém zastáwal auřad purkrabjho w Rabensteině 1396. III. 40.

Benešowský Jan, arciděkan w Král. Hradci kw. 1591. V. 91.

Benešowský Mataus ginak Philonomus, nar. w Benešowě, kazat. u sw. Jak. w St. Městě, pjsař kons. Pražské, potom spráwce školy sw. Wjta na Hradě Pražském, kwetl 1577-85. V. 7, 16, 1407.

Benešowský Wáclaw kw. 1588. ugec Mataušůw administr. konsistoře, farář w Auhoněticjch. (Aunětic jch ?) V. 1013.

Bepta Bohus. Wysokomeytský, farář w Miletjně nad Bystřicj. kw. 1594. V. 1248.

Beránek Wáclaw nar. w Austj nad Orlicj 6. Ledna 1786. farář Wosenický. Podjl na VII. 407.

Bergner Wácl. nar. w Praze 1763. neyprwé fabrikant w Rumburce, potom tagemnjk při wyslanstwj Brasilském. nynj auřednjk při bankálu we Wjdni, w mathem. a řečech zběhlý. Přispěl k VII. 409. Obšjrné zbjrky geho k slownjku českému posud w Rkp.

Berchtold hrabě Bedřich, Wšemjr, dokt. Lék. Podjl na VII. 409. a 768a.

Berlička, ginak Scipio Šebest. nar. w Plzni 1565. Jesuita, učil

fil. mathem. a theologii, w konwiktě Pražském Regens 1611. Opustil řád, a newj se kde vmřel. V. 115, 1117, 1253, 1437.

Bernbalk Kljm. Rodoslaw, aktuar při kriminalu w Gičjně. Přispěl k VII. 402. a 406a.

Bernolák Ant. sl. děkan Nowozámský, direktor školy národnj, † 1813. w Ledau. VI. 41. VII. 23 a-b, 47a-b, 75, 77, 192, 1004, 1121, 1158. B. 128.

Beskowský Jakob, nar. w Čitowicjch 1579. † 1624. Jesuita, kazatel, potom rektor kollege Krumlowské 1623. VI. 212, 970.

Bessus, w. Morawus.

Bezděka Frant. nar. w Březnici 29. Pros. 1788. prof. nábož. na gym. Pjseck. Přjspěl k VII. 402.

Bjlegowský Bohusl. ginak Maljnský nazwaný, že w Maljně narozen, kněz husitský, kazatel w Kut. Hoře u sw. P. Barbory, potom w Praze snad v sw. Hawla † 1555. Byl žiw přes 90 let, poněwadž dle Balbina znal dobře Augustina Sanctuarienského, který vmřel 1473. V. 392.

Bjlek Giřj, farář Chotěšowský 1617. V. 1540.

Biljnský ? Wincenc. Podjl na VII. 405.

Bjlowský Bohumir J. moraw. z Hulčina, cjrkewnj kněz, a protonotarius apoštolský, far. Letowský kwetl 1703-24. VI. 141, 552, 646a-h, 1028, 1175.

Bjlý Wácl. český bratr, gehož pjseň w kanc. V. 48.

Bjlý W. G. včitel školnj 1797. VII. 727.

Bišický A. včitel školnj w Karlowě Teyně (Karlstein). VII. 751.

Blaha Matěg sl. VII. 1150.

Blahoslaw Jan, druhý biskup Gednoty bratrské a nástupce J. Augusty, nar. 1523. 27. Unora, † 1571. 24. Listop. w Krumlowě. Staršj Gednoty brat. poslali ho do Wittenberka, Králowce a Basileje, aby tam bohoslowj a řečemse navčil. V. 6, 37, 56, 440, 882, 901. W kanc. V. 48. od něho 55 pjsnj.

Blazius Jan staršj, sl. kněz w Diwacjch 1704. w Lipči 1705. w Trenčjně 1712. pro nedužiwost od r. 1719 až 1749. u swých přátel žiw, † w Paluze u syna. W VI. 70. od něho 16 pjsnj, w VII. 95. pak 20 se nacházj. Mimo to VI 101 a-e, 342, 399, 564, 626, 1172a-c.

Blazius Jan mladšj, syn předešlého nar. w Lipči 1708. † 1773. kněz cjrkwe Welko-Paluzské. Mimo pjsně w VI. 76. a VII. 95. máme od něho: VI. 101f. 1330.

Blažek, farář VII. 402.

Bleyweys Guido VI. 317. 764.

Blowský W. Ig. 1724. VI. 707.

Bocko Danyel sl. rodu zemanského nar. 1751 w Demendicjch wsi, Liptowské Stol. kněz Sniwaiský, kazat. augšp. wyzn Welkolhotecké cjrkwe na Mor. † 1806. (Tab. Poe. III. 77.) VII. 8. 95, 124. 682, 997, 1000, 1081, 1105, 1240.

Bodo Matěg, sl. Gemerské Stolice saudnj Tabule Assessor, kw 1743-57. (w. Tab. Poe. II. 55.) VI. 112. 586. 1207.

Bogádi Jan z Baraně a na Hanzljkowě, Stolice Trenčanské i giných přednj Assessor, cjrkwi ew. Trenčanských Viceinspektor, nar. 1726. † 1806. (Tab. Poe. IV. 1.) VI. 187.

Bohdanecký Jan, nar. w Pjsecku 24. Máge 1756. titulárnj kanownjk Wyšehradský a děkan Počátecký, 1818. far. Kardašořečický. VII. 1024. 1025.

Bohunko, kněz, sebral (na konci 15. nebo začátku 16. stoletj) IV. 167.

Bohuslaw Jan A. 158.

Bolelucký M. Bened. II. 1. Poz.
Boleslawský Jan, kw. okolo r. 1570. V. 1273.
Borowský Blažeg z Borowa, farář w Holohlawech, kw. 1603-1617. V. 604, 1233, 1294a-d, 1356a-c, 1526.
Borowý Ant. školnj učitel w Zlaté Kor. kw. 1792. VII. 421a-b.
Boršický K. Podjl na VII. 405.
Bořetinský D. Pod. na VII. 407.
Bosák Jan, český bratr kwetl 1495. IV. 455, 632.
Bosák Kljm. kw. 1607. V. 103.
Z Boskowic Marta kw. 1507. IV. 297, 487.
Božan K. J. farář Chraustowský 1719. VI. 100.
Braxatorys Ondřeg, učitel hlawnjch mjšenských škol národnjch w Krupině kw. 1810. VII. 536.
Brayer studug. Podjl na VII. 406 a 407.
Brendel R. D. 1703. VI. 1029.
Brněnský Giř. Mik. kw. 1567. V. 546.
Brossius Wáclaw, děkan w Litomyšli a w Hradci Gindř. kwetl 1589-99. V. 1024, 1048a-b, 1279a-c.
Brotec Wáclaw Josef, děkan w Počátkách 1715. VI. 689.
Brtwjn z Ploškowic Jan, kwetl 1540. V. 633.
Bruncweykar Stylfr. Podhorský 1625. VI. 475.
Bruncwjk Zachariaš, naroz. w Praze, kaplan v sw. Gindř. 1604. pak farář w Žatči, děkan w Prachatitjch kw. do 1615. V. 1104 a-b, 1108, 1298a-q, 1511.
Bruno, kartuzian z Gaminku, w Rakausjch, kwetl 1526. Geho listy, IV. 298, 642.
Brůžek L. Podjl na VII. 407.
Brydel Frydrych we Wysokém Meytě nar. 1619. † 1680. Jesuita, pilný obracowatel na kat. wjru co missionár hornjch kragin w Hradecku, Boleslawsku, Chrudjms. a Čáslaw. VI. 144, 513a-d, 917, 991a-d, 1121, 1122a-c, 1246.
Brykcj z Licka, pjsař na komornjm saudu, nar. w Kauřjmě, † 1543. Neyprw professor na Uniwersitě, 1520 wzat do obnowené Rady, 1524. purgmistr, kdež s Primasem Mistrem Jan. Paškem z Wrátu kancléřem, Doktorem Buryanem z Kornic a s ginými radnjmi do wězenj wsazen; w r. 1534. úřadu heytmanského sekretář. III. 46. V. 530, 690, 853.
Březan Wácl. poslednj bibliotekář Rosenberský, archiwář w Třeboni 1605-19. V. 390.
Z Březowé Wawřinec, narozen 1373. w now. městě Pražsk. mistr na wys. školách 1395. pjsař radnj a syndikus, posléz auřednjk u krále Wáclawa, † 1455. (dle Hagka) III. 41, 49, 109.
Budowec z Budowa Wáclaw, nar. w Praze 1547. sťat 1621. 21. Červ\-na. Progel celau téměř poslednj Europu, byl u wyslanstwj w Konstantinopoli s hrabětem Sinsendorfem, dworská Rada u Rudolfa IIho, rada při appellacj, a neywyššj bernjk králowstwj. Horliwý český bratr, sám na swých statcjch kázáwal; on 1608 neywjce lid k Matěgi bratru Rudolfowě potáhl, u Rudolfa 1609 swobodu náboženstwj wymohl, geden z 24 obhagců učenj Pražského, ale že proti Fer. II. stál, byw geden z direktorů tehdegšjch králowstwj, na smrt odsauzen. Uměl mimo Europegské tehdy známé řeči též arabskau a tu[illegible]kau. V. [illegible] 363, 1115a-h, 1529. Podjl na apologii 802.

Bulla Fr. Gind. Pražan, zpráwce diwadla kw. 1785. VII. 531a-b.

Burda J. Pelhřimowský, far. we welikých Kněžicích 1616. V. 1534.

Burger Kajetán. VI. 690.

Burger Wogtěch, administrator w Girnách 1730. VI. 724.

Burius Jan, sl. Krupinský kněz † 1689. Gediná pjseň z něm. Böhmowy nalezá se w VI. 76, o kteréž pochybno, od něholi, či od geho syna, též Jana kněze Bystřick. prel. (Tab. Poe. I. 55.)

Bydžowský Gířj, mistr uměnj okolo 1654. VI. 247.

Bydžowský Marek z Florentina nar. 1540. † 1612. professor na uniwersitě, pětkrát děkan, osmkrát rektor; od r. 1604. když se oženil, a proto swržen z auřadu, stal se radnjm w Now. m. Pražs. V. 356.

Bydžowský Pawel. farář v sw. Hawla w Praze kw. 1534-43. III. 46, V. 907, 926a-f. 1402.

Bydžowský Wáclaw Posthumus kwetl 1570. V. 2.

Caepola Izaiáš, spolupřekladatel biblj bratrské V. 869.

Cach, w. Conradus.

Carchesius Jan nar. w Třeboni, farář w Kostelci bljže Náchodu, 1614. V. 1361.

Carchesius, aneb Kraus z Krausenthalu Martin, pjsař radnj Star. Města. Prawj o sobě, že 1602 giž wsešlém wěku gest, 38 let auřady wšeliké zastáwáw V. 447, 534, 1062.

Caryon Wáclaw, farář w Konogedech 1614, V. 1363.

~~Casman Otto~~, (Čech ?) 1617. V. 1559.

Cechner Jeronym, kněz řádu sw. Benedikta w Emauzjch, w Pr. český kazatel 1766. VI. 960.

Cember Gířj(?) Pjsawek A. 4.

Cenglerus Ondřeg, kněz cjrkwe Ružemberské w Liptowě, okolo roku 1588. W citaře Tranowského gedna pjseň njm z maďarského přeložená (w. Tab. Poe. I. 26.)

Cerveli Nivard, řádu cisterc. 1738. VI. 753.

Cikada neb Kodeda Jan Wácl. farář u sw. Gindřicha w Pr. kw. 1606-14. V. 1069, 1300a-b. 1353a-b. 1505. 1590.

Cichoreus w. Čekanka.

Z Cimburka a Towačowa (Ctibor neb Stibor t. Tiburtius, mor. (gehož gméno z Cimburka gest rodné gméno, nynj w Kienburg proměněné; Towačow, něm. Tobitschau gest městečko posud Pánům z Kienburgu náležegjcj.) Neywyššj zpráwce země Morawské † 1494. Geho gest IV. 135. djlem také 194.

Cippelius Jan Leop. naroz. 17. Červua 1753. w Slaném, dekan w Mnjšku, kanownjk u wšech sw. etc. VII. 471. 959, 1151.

Coleus Jakub, Jesuita nar. w Plzni 1566. † 1623 w Praze, byl kazatelem 20 let, a sice drahný čas u sw. Jakuba, a mnoho rodin k kat. wjře zpět obratil, potom rektor kollege Krumlowsk. odkud z 1618. na rozkaz stawů kališných ustaupiti musil. V. 1442. VI. 1093a-d.

Columella Josef Střjbrský, 1614. V. 1167.

Conrad Wáclaw 1772. VI. 813.

Conradus Magister, přjgmjm Cach, byl mistrem roku 1389, a snad některé škole předst. II. 3.

Crabath F. Phil. a Theol. dokt. kanownjk na Wyšehradě, notarius a při hlawnj Teynské faře negst. wikár n. 14. Zářj 1757. VII. 1127.

Csaplowics J. sl. 1822. VII. 1635. 1645.

Cwrkyuský F. Přispěl k VII. 405.

Cyklowský Gířjk český bratr. 1 pjseň w V. 48.

Cyklowský Ondřeg český b a-
tr; 1 pjseň w V. 48.
Cynner J. Podjl na VII. 407.
Cyrillus J. kněz 1619. V. 138.
Cyrus Matěg Senior konsistoře
pod obogj Pražské, kazat. w ka-
ple Betlemské. 1612. V. 1354.
Cywilius (Dwořák?) Jan Lomni-
cký. kantor Melnický kw. 1582.
V. 71.
Čakert Tobiáš, Jesuita w Da-
čici na Morawě roz. 1669. † 1728.
w Gičjně, prof. hum. křesť. nábo-
ženstwj, kazatel 14 let. VI. 1041
a-b. 1186a-b. 1294.
Čapek Frant. kaplan w Hra-
dišti 1738. VI. 423.
Čapek Jan Alexius, Wysoko-
mestský, alumnus 1660. VI. 1121.
Čaplowič w. Csaplowics.
Čarnowský Zykmund VI. 360.
Částka Ferd. Jos. ze Sternstei-
na 1739. VI. 379.
Čech Jan kazatel w Bayrutu,
(Čech?) 1536. V. 921.
Čech Jan Melichar, farář u sw.
ducha w Praze 1730. VI. 719.
Čech Mik. Pražs. 1579. V. 989.
Z Čechtic Bohusl. geho zbjrka
z počátku 16 stoletj IV. 467.
Čekanka ginak Cichoreus To-
biáš, farář Rožhonický, kwetl
1624. VI. 610, 1082.
Čelakowský Frant. Ladislaw,
nar. w Strakonicjch 1799. 7ho
Března, priwátnj wychowatel.
VII. 161a-b, 315. 384. Podjl na
166b-c, 407, 408b. 409.
Čeněk z Wartenbergu Josef,
doktor w mudrctwj, kanownjk,
děkan Kralohradecký, a infulo-
waný neyw. dozorce školnj w
biskupstwj Kralohradeckém, nar.
w Nowém Bydžowě, wyswěcen
r. 1788. VII. 1028.
Z Čenkowa w. Flaxius.
Čermák Antonjn nar. w Lito-
myšli 31. Māge 1776, farář w
českých Heřmanicjch, nynj w
Augezdě dolenjm. Podjl na VII.
145, 402, 408a, 669.
Černobýl Mikul. nar. 1496. †
1556. 24. Unora, latinsky se gme-
nowal Artemisius, mistr na wys.
školách. W r. 1526 byl mezi tě-
mi, kteřj wolili krále Ferd. I.
Rozumný, wýmluwný, zrostu
spanilého, lat. básnjk. V. 633.
Černohorský, Jesuita w XVII.
stoletj, VI. 51.
Černohorský Wawřinec, pre-
lat Třeboňský, V. 88.
Černovicenus Pawel kw. 1614.
V. 38.
Černowitský Jan de Libá hora
Přjdawek A. 5.
Černý Františ. farář Problusky
1791.. VII. 1115.
Černý Giřjk 1572. VI. 855.
Černý Jan, duchownj pastýř w
Chodowicjch nar. w Hořici 13.
Dub. 1788. VII. 45, Podjl na 166b.
Černý Jan Gewický, doktor
lékařstwj w Litomyšli, měštěnin
w Zábřeze. český br. bratr Lukáše
Pražského kw. 1494-1517. Spi-
sy geho IV. 19, 163, 177, 184,
449, 553. V. 627, 657, 660. Ged-
na pjseň w kanc. V. 48.
Čerňanský Jan, kněz Dolno-
Střihowský, nar. w Ragci měste-
čku Trenčanské Stol. r. 1709. †
1766. VI. 150, 180. Pjseň Rkp.
(v Boh. Tabl.)
Čerňanský Samuel, syn Jana
Čerňanského, kněz Bátowský,
nar. w Hnaušti wsi Malo-Hontské
1759. † 1809. muž oswjcený,
zwláště we fysice a zeměpisu
včený, přirozený mechanjk (Tab.
Poe. IV. 8.) VII. 25, 113, 416,
556, 1180, 1279.
Čerwenka Matěg, český bratr
Od něhož w kanc. V. 48. gsau
3 pjsně.

Čerwenka Leopold Benedikt v sw. Appollináře Vicarius 1697. VI. 535.

Čerwenka Wáclaw Turnowský nar. 1636. † 1694. děkan w Glčjně, prelat w Plzni, kanownjk w Litoměřicjch, VI. 522.

Čerwjček Stanisl. w VII. 405.

Češka Jan, kazatel w Betlemě, prwé pěstaun u P. z Perusteina w 16 stoletj. IV. 69.

Čichowský Řehoř Frant. řádu s. Benedikta 1639. VI. 856.

Čišek Nikodem. Přjdawek A 7.

Dačický w. a) Filomates b) Jakobeus.

Dačický z Heslowa B. 69.

Dachnowský z Dachnowa Giřj, Přjdawek B. 113.

Dalimil Mezeřický, kanownjk kostela Boleslawského, gemu mylně připisuge se kronika do roku 1314. sahagjcj. III. 17.

Dasypus Wáclaw ginak Dasypodius, nar. w Nymburce, kwetl 1580-91. K rozeznánj od Petra Konrada Dasypodia, lékaře Strasburského, gehož Lexicon graeco-latino-germanicum Rešel pro Čechy předělal. V. 31, 145, 568.

Daubrawský, alumnus w sem. Brněnském 1783. VII. 967, 1230, 1273.

Daudlebský Frant. T. G. 1705. VI. 840.

Daucha J. studugjcj. Přeložil Operu Tancred, posud w Rkp. Podjl na VII. 407.

Dawid Aloys řádu premonst. hwězdář, býwalý rektor uniwersity VII. 747.

Dawid Giřj S.J. 1713. VI. 1034.

Demian Ondřeg, nar. w Treučjně † 1799. Prokurator, hudby a weršowstwj milowný; geho werše wiz w Ilhém swazku Slowenských Weršowců 1809. kdež Jan slowe, snad omylem (w. Tab. Poe. III. 63.)

Denhort Skytořjnský Jerem., děkan w českém Brodě, kwetl 1607. V. 667, 1220.

Dewald Ondř. Frant. farář w Dobrši, 1736. VI. 654.

Dewoty Josef František nar. w Hradci Král. 19. Unora 1780. farář Sedlecský, bisk. Notář a shromažďugjcý aud Nár. Museum VII. 592, 769.

Didacus P. Novatius řádu sw. Františka 1652. VI. 1231.

Dietrich Prokop řádu sw. Benedikta 1716. V. 692.

Dillinger Tom. 1689. VI. 1019.

Dlabač Bohumjr Jan, ř. prem. včených společnostj Pražské a Hořelické (w Lužici), aud knihárny Strahowské druhý strážce nar. 1758. † 1820. VII. 129, 179 a-n, 282, 302, 348a-b, 500, 517. 552, 606, 653, 810, 853, 860, 881, 1246. Podjl na VII. 143, 400, 402, 408a-b, 670.

Dlabač Josef nar. w Nymburce, professor gymna. w Pjsku, VII. 248. Básně některé w 406b.

Dlauhoweský Jan Ignác z rytjřské rodiny pánů Kotaučů † 1701. probošt kostela Pražského Vikář a Sufragan Arcib. Jana z Waldsteinu. Odkázal 10000 zl. na dům kněžjm w zpráwě duchownj ustálým. VI. 83a-c, 92, 665a-c. 834, 913a-f, 965, 999a-c, 1128, 1256a-c.

Dobrohlaw Wogtěch, farář Libstadtský a Lužanský, kw. 1721-23. VI. 702a-b.

Dobrowský Josef nar. w Jermetě u Rábu w Uhřjch 1753. 17. Srpna, wstaupil k Jesuitům 1772. učitel filosof. a mathematiky hr. Nostice, rektor semináře Holom.

bywalý IV. 36, V. 23, VII. 38a-c, 70. Podjl na VII. 734.

Dobřenský Jakub Wácl. Černomostský, † 1697. uředlnjk Marka Marci, gehož společnjkem w professuře lékařské, neywěrněgšjm přjtelem, dědicem, wydawatelem spisů, a chwalořečnjkem byl. VI. 352, 395.

Dobřenský Wáclaw, děd předešlého, kwetl 1579-90. V. 442, 479a-f, 1342, 1570. A. 16.

Dolanský Giřj kw. 1710. VI. 340, 545.

Doležal Augustyn, sl. kněz Sučanský, nar. w Skalici 1737, † 1802. 25. Březnа (w. Tab. Poe. III. 50.) VII. 176, 288.

Doležal Fr. Dan., frantiskán 1656. VI. 906.

Doležal Pawel sl. nar. w Uherské Skalci, kw. 1738-60. kazat. w Necpaljch etc. (w. Tab. Poe. II. 62.) Sepsal VI. 8, 14, 24, 25, 34, 41, 158. Některé pjsně w VII. 93.

Dolinský A. Podjl na VII. 407.

Z Domašina J. kw. 1429. IV. 11.

Domek Wáclaw z Kubjna kw. 1521. IV. 94.

Donát, český bratr, geho dwě pjsně w kanc. V. 48.

Doryzyo Sybilla Mor. podepsala se: manželka zemského řečjmistra we wlaské a engl. řeči, 1805. VII. 831. (Němč. pachne.)

Dostal Frant. Mor. kněz cjrkewnj, VII. 135. Podjl na 402, 408b, 669 a 670.

Drabjk Mik. kněz Stražnický, 1650, VI, 1112.

Z Drahonic w. Bartoloměg.

Drachowský J. Jes. w Třeboni nar. 1594. † w Brně 1644. prof. lat. a řeck. gazyka, prefekt škol, kazatel a missionář na Morawě, kdež mnoho českých bratřj na kat. wjru obrátil, superior missionářů w Čechách, a představený kollegi Znoymské 1624, kteréž město ke katol. náboženstwj přiwedl VI. 18.

Draský Tomáš nar. w Praze 4. Listop. 1791. Lokalista w Hluboši VII. 933, 944a-b.

Drauschovius Kašp. Petr děkan Nepomucký 1643. VI. 985.

Z Dražowa Samuel Martin nar. w Hořowicjch 1593. † 1639. rektor školy Wodňanské, farář w Litni 1618, w Praze u sw. Haštala. přjsedjcj konsystoře kališnické, 1620. wypowědjn, co pěstaun 4 mladých P. Kapljřů ze Sulewic na cestách, w akademijch Franc. a Holandské wšelikých hodnostj, w Angličanech 1626 powýšenj do stawu dosáhl. R. 1631. s Sasy do Prahy přišel a farář w Teyně wčiněn, ale o rok opět wyhnán w Pirně proti českým bratřjm psal, kališnjků hlawnj zástupce. V. 132, 368, VI. 72a-b, 272a-e, 336, 489 a-g, 609, 825a-b, 1228a-g.

Dreser Jos. 1738. VI. 844.

Dřewěnský Fr. nar. w Běle 6. Pros. 1787. farář w Laukowci. Podjl na VII. 407.

Dřewinek Hawel český bratr, gehož 11 pjsnj w kanc. V. 48 se nalézá.

Dubčanský Jan B. 75.

Z Dubé Ondřeg z rodu Pánů Berkůw z Dubé, neywyššj sudj zemský za Karla IV. kterýž auřad při nastaupenj Wáclawa 1379 složil. Sebral III. 53, 54, 61.

Dubravius Antonjn Ferdinand 1747. VI. 775.

Dubský Beneš, Wyšehradský probošt 1396. Přepsal: III. 96.

Dubský František T. G. 1705. VI. 859.

Dukát Jak. J. 1725. VI. 1048.

Dundr Josef Alex. nar. w Strašecj roku 1802, dne 1. Dubna.

Při hlawnj škole pomocnjk. VII. 608a-b, 610, 671, 713. B. 146. Podjl na 405. 407.

Durych Blahoslaw, aneb Fortunát, paulán † 1802. w Turnowě, swé wlasti. VII. 928.

Dušek František nar. na Chotěborkách, lesnj Radowesnický na panstwj komornjm Poděbradském 1800. pak wrchnj lesnj (Oberforst) w Uhřjch. VII. 826.

Dušek Wendelin, kooperator Nowopacký nar. w Dobrauči 18. Ledna 1784. VII. 673, 707. Podjl na 404, 405, 406b.

Dworský Bartoloměg far. města Kauřjma, 1542. V. 935.

Dworský Mikuláš, kaplan w Zbjroze, potom děkan w Přjbrami kw. 1591. V. 532.

Dwořák Ant. Jar. z Boru 1743. VI. 767a-b.

Dykastus Giřj z Miřkowa far. u sw. Štěpána w Praze, pak děkan w Gičjně, a r. 1619 zpráwce konsistoře bratrské, gakowýž korunowal Fridricha zimnjho krále kw. 1588-1620. V. 114a-b, 469, 1173a-b, 1200a-b, 1250, 1351a-c, 1498a-c, 1579a-f.

Dytrych Josef Pawel. Wáclaw, nar. w české Skalici 1763 7ho Dubna, † 1825. 26. Zářj; farář Kostenblatský, pak Hrubobezenský, Vicar, kanownjk na Wyšehradě, doktor w bohoslowj, prof. historie cjrk. 1803. censor roku 1806. a 1822 děkan fakulty theologické. V. 392, VII. 118. 1041, 1063, 1206. Podjl na 404.

Dytrych Wjt 1545. V. 1260.

Durgal Martin, Slowák kwetl 1817. VII. 55.

Edelbert Nymburský, kapucjn 1698. VI. 967.

Efraim Jan, spolupřekladatel biblj bratrské V. 869.

Z Eksteina Ulrich Kr. bakalář Hortowský, A. 154.

Eligius od sw. Giřjho, řádu bosáckého paustewnjkůw 1736. VI. 748a-b.

Elsner Jan Bohumil pol. nar. we Wengrowě w Podlachyi, 10 mil za Waršawau, r. 1717. † 1782. Senior Gednoty bratrské skrze Weliké Polsko, a neyprwněgšj včitel z této Gednoty při cjrkwi české bratrské Berlinské od roku 1747. a kazatel po 40 let. Wydal od r. 1748. do 1783. 37 rozličných spisů swogjch a giných (Komenského.) V. 920. VI. 122-3, 445. 453, 591. VII. 1098, 1229, Některé pjsně geho (gedna půwod. ostatnj z něm. přeložené) připomjná Giř. Urban w Regstřjku starých pjsnj od roku 1765.

Emericus a S. Stephano, karmelita 1749. VI. 955.

Eneáš Jan, spolupřekladatel biblj bratrské, V. 869.

Engelthaler Karel, nar. w Rakownjku 17. Řjgna 1784. kněz cjrkewnj. Podjl na VII. 407.

Ennius Šimon přjgmj mage de Phoenicio campo, bakalář, měšťan a senator Klatowský, lat. básnjk † 1561. 20. Unora V. 433.

Eremiáš Adalbert, 1645. VI. 939a-b.

Ertel Jan Bohumjr sl. rodem z Kremnice kw. 1724-58. kněz cjrkwe Šopronské; od něho 11 pjsnj w Tran. citaře z něm. přeložených. (w. Tab. Poe. II. 52.)

Eteslus Matěg Sušický, A. 23.

Fabry Samuel, sl. učitel školy ew. w Sabinowě Šaryské Stolici 1803. VII. 811, 816.

Fabricius Hugo kněz 1764. VI. 1073.

Fabritius Hiac. 1761. VI. 796.

Fabrycius Leopold, Jesuita, narozen we Wysokém Mýtě, 1715. † 1772. prof. a kazatel u sw. Salvatora VI. 659a-c.

Fabrycius Wáclaw farář Hořický kw. 1608. V. 1348.
Facylides Mezřický Wiktorýn, kw. 1629. VI. 490.
Fähnrich (Praporecký) Anton. absol. theol. Podjl na VII. 407.
Falckrabě Wjt Klatowský, far. Skalický 1614. V. 1365.
Falco Wáclaw Pjsecký VI. 163.
Fandli Girj sl. farář w Nahaczi 1793. VII. 494, 786a-b, 1073.
Farský Jos. nar. w Boskowě 28. Srpna 1776. kněz cjrk. Podjl na VII. 402.
Fauknar z Fonkenšteina Šebestyan 1589. V. 857.
Z Fejérpataky K. sl. zeman. Podjl na VII. 407.
Feješ Jan sl. cjrkwj ew. Malohontských inspektor kw. 1808-12. VII. 636a-b.
Feltel Fr. X. nar. w Litomyšli 19. Listop. 1783. kněz w Zásmukách. Podjl na VII. 407.
Ferus w. Plachý.
Fiala Jan, kněz cjrk. Podjl na VII. 408c.
Fiala Jeron. Zygmund Budjnský, kněz 1630. VI. 979.
Ficklscher Wáclaw J. kněz 1710. VI. 680.
Filek Gilgj Augustin nar. w Třeboni 24. Srpna 1777, biskupský náměstek a děkan Cheynowský. Podjl na VII. 669.
Filjpek Wáclaw absol. fil. Podjl na VII. 407.
Filomates Matauš Wolkenberger z Wolkenbergu, ginak Wolkenberský, také Dačický, že z Dačic rozen byl, mistr a prof. w učenj Pražském Neywyššjho P. komornjka král. českého G. M. djtek praeceptor, od Rudolfa co lat. poeta wěncowaný a na rytjřstwj pasowaný, od kteréž doby psal se Wolkenberský neb z Wolkenberka (zámku) kwetl 1572-80. Sepsal V. 230, 472a-b, 488a-b, 675, 1194. B. 53. 72.
Filzig Jan Josef, učitel farnj školy w Chrasti VII. 33, 732.
Firbas Josef apatek. w Strakonicjch. Podjl na VII. 402.
Fischer Antonjn VII. 576.
Fišer František učitel na hlawnj škole w Král. Hradci. Podjl na VII. 670.
Flaška Smjl z Riesenberku, geden z předujch pánůw českých, heytman kragský w Čáslawsku, zabit od horujkůw mezi Kutnau Horau a Čáslawau 13. Srpna 1403. Složil III. 50.
~~Fleyšman W. Frant. z Tumpachu, VI. 454.~~
Flaxius Bartoloměg arcigaheu Plzenský, polnj kazatel, potom kanownjk kapit. Pražské a spolu kazatel u sw. Jakuba w Starém Městě 1585. V. 1002, 1005, 1017, 1034, 1036, 1039, 1397, VI. 505.
Flaxius Jan mladšj z Čenkowa farář w Záhořj, senior děkanstwj Pjseckého 1618, V. 1325a-b.
Foebellus, mistr, český bratr, gehož 1 pjseň w kanc. V. 48.
Foediš Antonjn Jesuita, kazat. u sw. Petra w Brně 1769. VI. 807.
Forcyus Jan z Kaufjma 1543. V. 1184.
Fornet Jan VII. 1114. (w. násl.)
Fornet Josef potomek z Hugonotské rodiny od Ludw. XIVtého zahnané) nar. w Trenčanské Stolici 1732. † 1809. kazatel w Lewoči a w Strbě, (w. Oest. An. 1811. Jul. Seit. 112.) VII. 1003. 1247a-c?
Foršt Kryst. J. farář w městys Kacowě 1742-52. VI. 765a-b.
Fortunatus Sam. Petr Kaufjmský theol. alumnus 1636. VI. 1101.
Foyta farář VI. 287.
Francl Wogtěch stud. VII. 365. Podjl na VII. 404, 406b.

Arsenius z Radbuzy Kašp. děkan hlawnjho kostela Pražsk. † 1629. 23. Zářj. VI. 652. 899.

Artopaeus Kašpar Pardubský, děkan w Slaném kw. 1610-20. V. 448. 1222.

Aston Zachar. mor? kazatel w Ewančicjch w Morawě. 1601. V. 887.

Augezdecký Alex. 1561. V. 48.

Augusta Jan nar. w Praze † w Mladé Bolesl. 13. Led. 1572. stár 80 let. Staršj a biskup Gednoty bratrské, wčedlnjk a přjtel Mar. Luthera a Filipa Melanchtona. K auřadu gahenskému zřjzen 1529, kněz od r. 1531. wzat do auzké rady bratřj 1532. Když strana nekatolická proti Saskému Frydr. bogowati se zpěčowala 1547. od Ferd. I. gat, a wězen na Křiwoklátě, od krále Maximiliana propuštěn. Spisy geho pro gadrný a čistý psanj způsob přigemně se čtau. V. 53. 393. 932a-b. 942. 944a-c. 1337. W kanc. V. 48. gest od něho 108 pjsnj.

Augustini Matěg sl. nar. w Liptowě, rektor školy Necpalské pak Trenčanské až do r. 1753. Mimo gednu pjseň w VI. 76, psal VI. 843. 1188a-b. (w. Tab. Poe. II. 70.)

Augustini Mat. sl. syn předešl. od něho snad gest VII. 1100.

Aunhoštský Wácl. Kryst. farář w Bosni kw. 1607-12. V. 130 la-b.

Aupický Jan, far. v sw. Štěp. w Pr. 1571. V. 982. 1456 a-b.

Auspitzer Patricius, kanownjk řeholnj Lateranens. 1730. VI. 722.

Axlar Pawel Josef, Pjsma sw. doktor, kostela na Hradě Pražs. prelát a kapitolnj děkan † 1714. 8. Čerwna VI. 648.

Babánek Fr. studug. podjl na VII. 407.

Bacháček Mart. nar. w Nauměřicjch 3 mjle od Prahy r. 1539. † 1612. Představený kollegi Wáclawské po 2krát, čtyřikrát děkan, desetkrát rektor uniwers. V. 462.

Baiza Josef Ign. sl. far. Dolno-Dubowský w Uhřjch kwetl 1795. VII. 415a-b.

Bakler Tom. far. města Buděgowic českých 1550. V. 1559.

Bakowský Jan, far. w Bakowě, kwetl 1582. V. 659.

Balbin Bohusl. (w. str. 327 a 328.) VI. 1031.

Bánowský Giřj sl. rektor školy Žilinské w Uhřjch okolo r. 1550. † 1561, skladatel některých pjsnj w VI. 76. (Tab. poe. I. 24.)

Bautschner Ezech. VI. 595.

Baráni Dan. sl. kněz Assodský nar. we Weliké Paluzi w Uhřjch, † 1802. VII. 123. Mnohé geho pjsně w Rkp. (w. Tab. Poe. III. 65.)

Barner Jan, Jesuita nar. w Gičjně 1643. † 1708. w Kutné Hoře. VI. 386. 444. 463. 603. 622. 643. a-c. 1155.

Barolt Jan VII. 1120.

Barthold Giřj z Praitenbergu, kw. 1592. V. 1434.

Bartolomoides Ladisl. sl. nar. w Klenowci w Uhřjch r. 1754. † 21. Břez. 1825. w Ochtině, kdež dlauho knězem ew. byl; muž včený, spisowatel lat. a slowenský VII. 317. 496. 602. 761. 975. 1009. 1237. Podjl na 402.

Bartoloměg z Drahonic, wůbec Bartošek, Šternské panské rodiny, katoljk dle Balbjna kw. okolo r. 1464. IV. 73.

Barton Fr. J. rodič Plzens. far. Charwats. kw. 1731-3. VI. 734a-d.

Bartoš z Bjliny český bratr farář w Prostěgowě u sw. Petra 1540. V. 931. 945.

Bartoš pjsař spisowat. kroniky ze začátku 16 stoletj. IV. 86.

Bartys Matěg. 1728. VI. 713. 740a-c.

Battysta Jan kw. 1676. Zmjnka o geho spisu w V. 182.

Bawor Rodowský z Hustiřan mladšj, wtipný, hwězdářstwj powědomý, alchymie se chytiw swůg statek utratil, † okolo l. 1574. w Budjni, gsa w lásce P. Ja. Zbynka Zagjce z Hazenburka (dle Balbina Wiljma z Rozenber.) V. 220, 486. 556, 559a-b. 628.

Batka F. stud. Podjl na VII. 407.

Baworowský Tomáš arcigahen Plzenský, potom kanownjk u hlawnjho kostela Pražského, a posléz tam děkan, kw. 1552-61. V. 965, 1240, 1262a-c.

Baworynský Beneš z Wlčjho pole, staršj bratr, pastýř a spráwce Zboru Boleslawského † 1535. w Srpnu. V. 943.

Beckowský Jan, křjžownjk s čerwenau hwězdau, nar. 1658. † 1725. 26. Pros. W 16tém roce studie, w 26tém řád nastaupiw, 11 let hospodářstwj, potom špitál křjžownický nowě založený na Nowém Městě u s. Anežky zprawowal až do smrti. Psal ke 40 knihám, mezi nimi tyto české VI. 237, 283, 543, 1020a-e, 1148a-c.

Bedeč Šim. Thad. z Falkenberka, podpisowal se: caesareus rerum naturalium inquisitor. Sanc. Evangelii minister 1608. V. 165.

Beer Frant. far. w Počápljch, nar. w Rožmitále 4. Pros. 1790. geště co seminaris. wyd. VII. 448.

Bél Matěg, slow. nar. w Očowě 1684. † 1749. kazat. při Prešporské něm. cjrkwi, muž učený, psal knihy we wšech gazycjch w uherské zemi obwyklých. Gedna geho slowenská pjseň w VI. 112. zachowána. (Tab. Poe. II. 12.) VI. 17, 58, 159, 445, 447, 1295. B. 58.

Bende Ondř. sl. cjrkwe ewang. Welko-Slašanské kazatel 1807. VII. 1183.

Benedikti Jan Blahosl. sl. prof. w Kežmarku 1825. VII. 167.

Benedikti Wawřinec obyčegně Nudožerinus, sl. nar. w Nedožerech Nitranské Stolice okolo rok. 1555. † 1615. 4. Čerwna; učitel mathematiky, řečnictwj, a řeckého gazyku, děkan řádu filosofského a zprawce Karoljna w Praze. V. 8, 102.

Beneš z Hořowic, nazwaný Zámorský, protože za moře t. g. do Geruzalema putowal, kdež gako mnozj ginj Páni češtj n. p. Harant na rytjřstwo pasowán. Po nawrácenj swém zastawal auřad purkrabjho w Rabensteině 1396. III. 40.

Benešowský Jan, arciděkan w Král. Hradci kw. 1591. V. 91.

Benešowský Matauš ginak Philonomus, nar. w Benešowě, kazat. u sw. Jak. w St. Městě, pjsař kons. Pražské, potom spráwce školy sw. Wjta na Hradě Pražském, kwetl 1577-85. V. 7, 16, 1407.

Benešowský Wáclaw kw. 1588. ugec Mataušůw administr. konsistoře, farář w Auhoněticjch. (Aunětícjch ?) V. 1013.

Bepta Bohus. Wysokomeytský, farář w Miletjně nad Bystřicj, kw. 1594. V. 1248.

Beránek Wáclaw nar. w Austj nad Orlicj 6. Ledna 1786. farář Wosenický. Podjl na VII. 407.

Bergner Wacl. nar. w Praze 1763. neyprwe fabrikant w Rumburce, potom tagemnjk při wyslanstwj Brasilském. nynj auřednjk při bankalu we Wjdni, w mathem. a řečech zběhlý. Přispěl k VII. 409. Obšjrné zbjrky geho k slownjku českému posud wšlkp.

Berchtold hrabě Bedřich, Wšemjr, dokt. Lék. Podjl na VII. 409 a 768a.

Berlička, ginak Scipio Šebest. nar. w Plzni 1565. Jesuita, učil

fil. mathem. a theologii, w konwiktě Pražském Regens 1611. Opustil řád, a newj se kde vmřel. V. 115, 1117, 1253, 1437.

Bernbalk Kljm. Rodoslaw, aktuar při kriminalu w Gičjně. Příspěl k VII. 402. a 406a.

Bernolák Ant. sl. děkan Nowozámský, direktor školy národnj, † 1813. w Ledun. VI. 41. VII. 23 a-b, 47a-b, 75, 77, 192, 1004, 1121, 1158. B. 128.

Beskowský Jakob, nar. w Čitowicjch 1579. † 1624. Jesuita, kazatel, potom rektor kollege Krumlowské 1623. VI. 212, 970.

Bessus, w. Morawus.

Bezděka Frant. nar. w Březnici 29. Pros. 1788. prof. nábož. na gym. Pjseck. Přjspěl k VII.402.

Bjlegowský Bohusl. ginak Maljnský nazwaný, že w Maljně narozen, kněz husitský, kazatel w Kut. Hoře u sw. P. Barbory, potom w Praze suad v sw. Hawla † 1555. Byl žiw přes 90 let, poněwadž dle Balbina znal dobře Augustina Sanctuarienského, který vmřel 1473. V. 392.

Bjlek Giřj, farář Chotěšowský 1617. V. 1540.

Biljnský ? Wincenc. Podjl na VII. 405.

Bjlowský Bohumir J. moraw. z Hulčjna, cjrkewnj kněz, a protonotarius apoštolský, far. Letowský kwetl 1705-24. VI. 141, 552, 646a-h, 1028, 1175.

Bjlý Wácl. český bratr, gehož pjseň w kanc. V. 48.

Bjlý W. G. včitel školnj 1797. VII. 727.

Bišický A. včitelškolnj w Karlowě Teyně (Karlstein). VII. 751.

Blaha Matěg sl. VII. 1150.

Blahoslaw Jan, druhý biskup Gednoty bratrské a nástupce J. Augusty, nar. 1523. 27. Unora, † 1571. 24. Listop. w Krumlowě. Staršj Gednoty brat. poslali ho do Wittenberka, Králowce a Basileje, aby tam bohoslowj a řečem se navčil. V. 6, 37, 56, 440, 882, 901. W kanc. V. 48. od něho 55 pjsnj.

Blazius Jan staršj, sl. kněz w Diwácjch 1704. w Lipči 1705. w Trenčjně 1712. pro neduživost od r. 1719 až 1749. u swých přátel žiw, † w Paluze u syna. W VI. 76. od něho 16 pjsnj, w VII. 95. pak 20 se nacházj. Mimo to VI 101 a-e, 342, 399, 564, 626, 1172a-c.

Blazius Jan mladšj, syn předešlého nar. w Lipči 1708. † 1775. kněz cjrkwe Welko-Paluzské. Mimo pjsně w VI. 76. a VII. 95. máme od něho: VI. 101f. 1330.

Blažek, farář VII. 402.

Bleyweys Guido VI. 317. 764.

Blowský W. Ig. 1724. VI. 707.

Bocko Danyel sl. rodu zemanského nar. 1751 w Demendicjch wsi, Liptowské Stol. kněz Sarwaiský, kazat. augšp. wyzn. Welkohotecké cjrkwe na Mor. † 1806. (Tab. Poe. III. 77.) VII. 8. 95, 124, 682, 997, 1000, 1081, 1105, 1240.

Bodo Matěg, sl. Gemerské Stolice saudnj Tabule Assessor, kw 1743-57. (w. Tab. Poe. II. 53.) VI. 112. 586. 1207.

Bogádi Jan z Baraně a na Hanzljkowě, Stolice Trenčanské i giných přednj Assessor, cjrkwi ew. Trenčanských Viceinspektor, nar. 1726. † 1806. (Tab. Poe. IV. 1.) VI. 187.

Bohdanecký Jan, nar. w Pjskách 24. Mage 1756. titulárnj kanownjk Wyšehradský a děkan Počátecký, 1818. far. Kardašořečický. VII. 1024. 1025.

Bohunko, kněz, sebral (na konci 15. nebo začátku 16. stoletj) IV. 167.

Bohuslaw Jan A. 158.

Bolelucký M.Bened. II. 1.Poz.
Boleslawský Jan, kw. okolo r. 1370. V. 1273.
Borowský Blažeg z Borowa, farář w Holohlawech, kw. 1603-1617. V. 604, 1233, 1294a-d, 1356a-c, 1526.
Borowý Ant. školnj učitel w Zlaté Kor. kw. 1792. VII.421a-b.
Boršický K. Podjl na VII. 405.
BořetinskýD. Pod. na VII.407.
Bosák Jan, český bratr kwetl 1495. IV. 455, 632.
Bosák Kljm. kw. 1607. V. 103.
Z Boskowic Marta kw. 1507. IV. 297, 487.
Božan K. J. farář Chraustowský 1719. VI. 100.
BraxatorysOndřeg,učitel hlawnjch mjšenských škol národnjch w Krupině kw. 1810. VII. 536.
Brayer studug. Podjl na VII. 406 a 407.
Brendel R. D. 1703. VI. 1029.
Brněnský Gič. Mik. kw. 1567. V. 546.
Brossius Wáclaw, děkan w Litomyšli a w Hradci Gindř. kwetl 1589-99. V. 1024, 1048a-b, 1279a-c.
Brotec Wáclaw Josef, děkan w Počátkách 1715. VI. 689.
Brtwjn z Ploškowic Jan, kwetl 1540. V. 633.
Bruncweykar Stylfr. Podhorský 1625. VI. 475.
Bruncwjk Zachariaš, naroz. w Praze, kaplan v sw. Gindř. 1604. pak farář w Žatči, děkan w Prachatitjch kw. do 1615. V. 1104 a-b, 1108, 1298a-q, 1511.
Bruno, kartuzian z Gaminku, w Rakausjch, kwetl 1526. Geho listy, IV. 298, 642.
Brůžek L. Podjl na VII. 407.
Brydel Frydrych we Wysokém Meytě nar. 1619. † 1680. Jesuita, pilný obracowatel na kat. wjru co missionár hornjch kragin w Hradecku, Boleslawsku, Chrudjms. a Čáslaw. VI. 144, 513a-d, 917, 991a-d, 1121, 1122a-c, 1246.
Brykcj z Licka, pjsař na komornjm saudu, nar. w Kaufjmě, † 1543. Neyprw professor na Uniwersitě, 1520 wzat do obnowené Rady, 1524. purgmistr, kdež s Primasem Mistrem Jan. Paškem z Wrátu kancléřem, Doktorem Buryanem z Kornic a s ginými radnjmi do wězenj wsazen; w r. 1534. úřadu heytmanského sekretář. III. 46. V. 530, 690, 853.
Březan Wácl. posledni bibliotekář Rosenberský, archiwář w Třeboni 1605-19. V. 390.
Z Březowé Wawřinec, narozen 1373. w now. městě Pražsk. mistr na wys. školách 1395. pjsař radnj a syndikus, posléz auřednjk u krále Wáclawa, † 1455. (dle Hagka) III. 41, 49, 109.
Budowec z Budowa Wáclaw, nar. w Praze 1547. sťat 1621. 21. Června. Progel celau téměř polednj Europu, byl u wyslanstwj w Konstantinopoli s hrabětem Sinsendorfem, dworská Rada u Rudolfa IIho, rada při appellacj, a neywyššj bernjk králowstwj. Horliwý český bratr, sám na swých statcjch kázáwal; on 1608 neywjce lid k Matěgi bratru Rudolfowě potáhl, u Rudolfa 1609 swobodu náboženstwj wymohl, geden z 24 obhagců učenj Pražského, ale že proti Fer. II. stál, byw geden z direktorů tehdegšjch králowstwj, na smrt odsauzen. Uměl mimo Europegské tehdy známé řeči též arabskau a tu o kau. V. [illegible], 1115a-h, 1529. Podjl na apologii 802.

Bulla Fr. Gind. Pražan, zpráwce diwadla kw. 1785. VII. 531a-b.
Burda J. Pelhřimowský, far. we welikých Knežicjch 1616. V. 1534.
Burger Kajetán. VI. 690.
Burger Wogtěch, administrator w Girnách 1730. VI. 724.
Burius Jan, sl. Krupinský kněz † 1689. Gediná pjseň z něm. Böhmowy nalezá se w VI. 76, o kteréž pochybno, od něholi, či od geho syna, též Jana kněze Bystřick. přel. (Tab. Poe. I. 55.)
Bydžowský Gířj, mistr uměnj okolo 1654. VI. 247.
Bydžowský Marek z Florentina nar. 1540. † 1612. professor na uniwersitě, pětkrát děkan, osmkrát rektor; od r. 1604. když se oženil, a proto swržen z auřadu, stal se radnjm w Now. m. Pražs. V. 356.
Bydžowský Pawel. farář v sw. Hawla w Praze kw. 1534-43. III. 46, V. 907, 926a-f. 1402.
Bydžowský Wáclaw Posthumus kwetl 1570. V. 2.
Caepola Izaiáš, spolupřekladatel biblj bratrské V. 869.
Cach, w. Conradus.
Carchesius Jan nar. w Třeboni, farář w Kostelci bljže Náchodu, 1614. V. 1361.
Carchesius, aneb Kraus z Krausenthalu Martin, pjsař radnj Star. Města. Prawj o sobě, že 1602 giž wsešlém wěku gest, 38 let auřady wšeliké zastáwáw V. 447, 534, 1062.
Caryon Wáclaw, farář w Konogedech 1614, V. 1363.
~~Casman Otto~~, (Čech ?) 1617. V. 1539.
Cechner Jeronym, kněz řádu sw. Benedikta w Emauzjch, w Pr. český kazatel 1766. VI. 960.
Cember Gířj(?) Přjlawek A. 4.
Cenglerus Ondřeg, kněz cjrkwe Ružemberské w Liptowě, okolo roku 1588. W citaře Tranowského gedna pjseň ojm z madarského přeložená (w. Tab. Poe. I. 26.)
Cerveli Nivard, řádu cisterc. 1738. VI. 753.
Cikada neb Kodeda Jan Wácl. farář u sw. Gindřicha w Pr. kw. 1606-14. V. 1069, 1300a-b. 1353a-b. 1505. 1590.
Cichoreus w. Čekanka.
Z Cimburka a Towačowa (Ctibor neb Stibor t. Tiburtius, mor. (gehož gméno z Cimburka gest rodné gméno, nynj w Kienburg proměněné; Towačow, něm. Tobitschau gest městečko posud Panům z Kienburgu náležegjcj.) Neywyššj zpráwce země Morawsk. † 1494. Geho gest IV. 135. djlem také 194.
Cippelius Jan Leop. naroz. 17. Čerwna 1753. w Slaněm, dekan w Mnjšku, kanownjk u wšech sw. etc. VII. 471. 959, 1151.
Coleus Jakub, Jesuita nar. w Plzni 1566. † 1623 w Praze, byl kazatelem 20 let, a sice drahný čas u sw. Jakuba, a mnoho rodin k kat. wjře zpět obratil, potom rektor kollege Krumlows. odku ž 1618. na rozkaz stawů kališných ustaupiti musil. V. 1442. VI. 1093a-d.
Columella Josef Střjbrský. 1614. V. 1167.
Conrad Wáclaw 1772. VI. 813.
Conradus Magister, přjgmjm Cach, byl mistrem roku 1389, a snad některé škole předst. II. 3.
Crabath F. Phil. a Theol. dokt. kanownjk na Wyšehradě, notarius a při hlawnj Teynské faře negst. wikár n. 14. Zářj 1757. VII. 1127.
Csaplowics J. sl. 1822. VII. 1635.
Cwrkynský F. Přispěl k VII. 405.
Cyklowský Gířjk český bratr. 1 pjseň w V. 48.

Cyklowský Ondřeg český bratr; 1 pjseň w V. 48.
Cynner J. Podjl na VII. 407.
Cyrillus J. kněz 1619. V. 1384.
Cyrus Mateg Senior konsistoře pod obogj Pražské, kazat. w kaple Betlemské. 1612. V. 1354.
Cywilius (Dwořák?) Jan Lomnický, kantor Melnický kw. 1582. V. 71.
Čakert Tobiáš, Jesuita w Dačici na Morawě roz. 1669. † 1728. w Gičjně, prof. hum křesť. nábożenstwj, kazatel 14 let. VI. 1041 a-b, 1186a-b, 1294.
Čapek Frant. kaplan w Hradišti 1738. VI. 423.
Čapek Jan Alexius, Wysokomejtský, alumnus 1660. VI. 1121.
Čaplowič w. Csaplowics.
Čarnowský Zykmund VI. 360.
Částka Ferd. Jos. ze Sternsteina 1739. VI. 379.
Čech Jan kazatel w Bayrutu, (Čech?) 1536. V. 921.
Čech Jan Melichar, farář u sw. ducha w Praze 1730. VI. 719.
Čech Mik. Pražs. 1579. V. 989.
Z Čechtic Bohusl. geho zbjrka z počátku 16 stoletj IV. 467.
Čekanka ginak Cichoreus Tobiáš, farář Rožhonický, kwetl 1624. VI. 610, 1082.
Čelakowský Frant. Ladislaw, nar. w Strakonicjch 1799. 7ho Března, priwátnj wychowatel. VII. 161a-b, 315. 384. Podjl na 166b-c, 407, 408b. 409.
Čenčk z Wartenbergu Josef, doktor w mudrctwj, kanownjk, děkan Kralohradecký, a infulowaný neyw. dozorce školnj w biskupstwj Kralohradeckém, nar. w Nowém Bydžowě, wyswěcen 1. 1788. VII. 1028.
Z Čenkowa w. Flaxius.
Čermák Antonjn nar. w Litomyšli 31. Mage 1776, farář w českých Heřmanicjch, nynj w Augezdě dolenjm. Podjl na VII. 145, 402, 408a, 669.
Černobýl Mikul. nar. 1496. † 1556. 24. Února, latinsky se gmenowal Artemisius, mistr na wys. školách. W r. 1526 byl mezi těmi, kteřj wolili krále Ferd. I. Rozumný, wýmluwný, zrostu spanilého, lat. básnjk. V. 633.
Černohorský, Jesuita w XVII. stoletj, VI. 51.
Černohorský Wawřinec, prelat Třeboňský, V. 88.
Černovicenus Pawel kw. 1614. V. 38.
Černowitský Jan de Libá hora Přjdawek A. 5.
Černý Františ. farář Problusky 1791.. VII. 1115.
Černý Giřjk 1572. VI. 855.
Černý Jan, duchownj pastýř w Chodowicjch nar. w Hořici 13. Dub. 1788. VII. 45, Podjl na 166b.
Černý Jan Gewický, doktor lékařstwj w Litomyšli, měštěnin w Zábřeze. český br. bratr Lukáše Pražského kw. 1494-1517. Spisy geho IV. 19, 163, 177, 184, 449, 553. V. 627, 657, 660. Gedna pjseň w kanc. V. 48.
Čerňansky Jan, kněz Dolno-Střihowský, nar. w Ragci městečku Trenčanské Stol. r. 1709. † 1766. VI. 150, 180. Pjseň Rkp. (v Boh. Tabl.)
Čerňansky Samuel, syn Jana Čerňanského, kněz Bátowský, nar. w Hnaušti wsi Malo-Hontske 1759. † 1809. muž oswjcený, zwláště we fysice a zeměpisu včený, přirozený mechanjk (Tab. Poc. IV. 8.) VII. 25, 115, 416, 556, 1180, 1279.
Černenka Mateg. český bratr od něhož w kanc. V. 48. gsau 5 pjsně.

Červenka Leopold Benedikt v sw. Appollináře Vicarius 1697. VI. 535.

Červenka Wáclaw Turnowský nar. 1636. † 1694. děkan w Gičjně, prelat w Plzni, kanownjk w Litoměřicjch, VI. 522.

Čerwjček Stanisl. w VII. 405.

Češka Jan, kazatel w Betlemě, prwé pěstaun u P. z Pernsteina w 16 stoletj. IV. 69.

Čichowský Řehoř Frant. řádu s. Benedikta 1639. VI. 856.

Čišek Nikodem. Přjdawek A 7.

Dačický w. a) Filomates b) Jakobeus.

Dačický z Heslowa B. 69.

Dachnowský z Dachnowa Giřj, Přjdawek B. 113.

Dalimil Mezeřický, kanownjk kostela Boleslawského, gemu mylně připisuge se kronika do roku 1314. sahagjcj. III. 17.

Dasypus Wáclaw ginak Dasypodius, nar. w Nymburce, kwetl 1580-91. K rozeznánj od Petra Konrada Dasypodia, lékaře Straspurského, gehož Lexicon graeco-latino-germanicum Rešel pro Čechy předělal. V. 31, 145, 568.

Daubrawský, alumnus w sem. Brněnském 1783. VII. 967, 1230, 1273.

Daudlebský Frant. T. G. 1705. VI. 840.

Daucha J. studugjcj. Přeložil Operu Tancred, posud w Rkp. Podjl na VII. 407.

Dawid Aloys řádu premonst. hwězdář, bývalý rektor uniwersity VII. 747.

Dawid Giřj S.J. 1715. VI. 1034.

Demian Ondřeg, nar. w Trenčjně † 1799. Prokurator, hudby a weršowatwj milowný; geho werše wiz w Ilhém swazku Slowenských Weršowců 1809. kde Jan slowe, snad omylem (w. Tab. Poe. III. 63.)

Denhort Skytořjnský Jerem., děkan w českém Brodě, kwetl 1607. V. 667, 1220.

Dewald Ondř. Frant. farář w Dobrši, 1736. VI. 654.

Dewoty Josef František nar. w Hradci Král. 19. Února 1780. farář Sedlecský, bisk. Notář a shromaždugjcý aud Nár. Museum VII. 592, 769.

Didacus P. Novatius řádu sw. Františka 1652. VI. 1241.

Dietrich Prokop řádu sw. Benedikta 1716. V. 692.

Dillinger Tom. 1689. VI. 1019.

Dlabač Bohumjr Jan, ř. prem. včených společnostj Pražské a Hořelické (w Lužici), aud knihárny Strahowské druhý strážce nar. 1758. † 1820. VII. 129, 179 a-n, 282, 302, 348a-b, 500, 517. 552, 606, 655, 810, 853, 860, 881, 1246. Podjl na VII. 143, 400, 402, 408a-b, 670.

Dlabač Josef nar. w Nymburce, professor gymna. w Pjsku, VII. 248. Básně některé w 406b.

Dlauhoweský Jan Ignác z rytjřské rodiny pánů Kotaurů † 1701. probošt kostela Pražského Vikář a Sufragan Arcib. Jana z Waldsteinu. Odkázal 10000 zl. na dům kněžjm w zpráwě duchownj ustálým. VI. 83a-c, 92, 665a-c. 834, 913a-f, 965, 999a-c, 1128, 1256a-c.

Dobrohlaw Wogtěch, farář Libstadtský a Lužanský, kw. 1721-23. VI. 702a-b.

Dobrowský Josef nar. w Jermetě u Rábu w Uhřjch 1753. 17. Srpna, wstaupil k Jesuitům 1772. učitel filosof. a mathematiky hr. Nostice, rektor semináře Holom.

bývalý IV. 36, V. 23, VII. 38a-c, 70. Podjl na VII. 734.

Dobřensky Jakub Wácl. Černomostský, † 1697. učedlnjk Marka Marci, gehož společnjkem w professuře lékařské, neywěrněgšjm přjtelem, dědicem, wydawatelem spisů, a chwalořečnjkem byl. VI. 352, 395.

Dobřensky Wáclaw, děd předešlého, kwetl 1579-90. V. 442, 479a-f, 1342, 1570. A. 16.

Dolansky Gjřj kw. 1710. VI. 340, 545.

Doležal Augustyn, sl. kněz Sučansky, nar. w Skalici 1757, † 1802. 25. Března (w. Tab. Poe. III. 50.) VII. 176, 288.

Doležal Fr. Dan., františkán 1656. VI. 906.

Doležal Pawel sl. nar. w Uherské Skalici, kw. 1738-60. kazat. w Necpaljch etc. (w. Tab. Poe. II. 62.) Sepsal VI. 8, 14, 24, 25, 34, 41, 158. Některé pjsně w VII. 93.

Dolinský A. Podjl na VII. 407.

Z Domašina J. kw. 1429. IV. 11.

Domek Wáclaw z Kubjna kw. 1521. IV. 94.

Donát, český bratr, geho dwě pjsně w kanc. V. 48.

Doryzyo Sybilla Mor. podepsala se: manželka zemského řečjmistra we wlaské a engl. řeči, 1805. VII. 831. (Němč. pachne.)

Dostal Frant. Mor. kněz cjrkewnj, VII. 133. Podjl na 402, 408b, 669 a 670.

Drabjk Mik. kněz Strašnický, 1650, VI, 1112.

Z Drahonic w. Bartoloměg.

Drachowský J. Jes. w Třeboni nar. 1594. † w Brně 1644. prof. lat. a řeck. gazyka. prefekt škol, kazatel a missionář na Morawě, kdež mnoho českých bratřj na kat. wjru obrátil, superior missionářů w Čechách, a představený kollegi Znoymské 1624, kteréž město ke katol. náboženstwj přiwedl VI. 18.

Draský Tomáš nar. w Praze 4. Listop. 1791. Lokalista w Hluboši VII. 933, 944a-b.

Drauschovius Kašp. Petr děkan Nepomucký 1643. VI. 985.

Z Dražowa Samuel Martin nar. w Hořowicjch 1593. † 1639. rektor školy Wodňanské, farář w Litni 1618, w Praze u sw. Haštala, přjsedjcj konsystoře kališnické, 1620. wypowědjn, co pěstaun 4 mladých P. Kaplířů ze Sulewic na cestách, w akademijch Franc. a Holandské wšelikých hodnostj, w Angličanech 1626 powýšenj do stawu dosáhl. R. 1631. s Sasy do Prahy přišel a farář w Teyně včiněn, ale o rok opět wyhnán w Pirně proti českým bratřjm psal, kališnjků hlawnj zástupce. V. 152, 368, VI. 72a-b, 272a-e, 336, 489 a-g, 609, 825a-b, 1228a-g.

Dreser Jos. 1738. VI. 844.

Dřewěnský Fr. nar. w Běle 6. Pros. 1787. farář w Lankowci. Podjl na VII. 407.

Dřewinek Hawel český bratr, gehož 11 pjsnj w kanc. V. 48 se nalézá.

Dubčanský Jan B. 73.

Z Dubé Ondřeg z rodu Pánů Berkůw z Dubé, neywyššj sudj zemský za Karla IV. kterýž auřad při nastaupenj Wáclawa 1379 složil. Sebral III. 53, 54, 61.

Dubravius Antonjn Ferdinand 1747. VI. 775.

Dubský Beneš, Wyšehradský probošt 1596. Přepsal: III. 96.

Dubský František T. G. 1705. VI. 859.

Dukát Jak. J. 1725. VI. 1048.

Dundr Josef Alex. nar. w Strašecj roku 1802, dne 1. Dubna.

Při hlawnj škole pomocnjk. VII. 608a-b, 610, 671, 713. B. 146. Podjl na 405. 407.

Durych Blahoslaw, aneb Fortunát, paulán † 1802. w Turnowě, swé wlasti. VII. 928.

Dušek František nar. na Chotěborkách, lesnj Radowesnický na panstwj komornjm Poděbradském 1800. pak wrchnj lesnj (Oberforst) w Uhřjch. VII. 826.

Dušek Wendelju, kooperator Nowopacký nar. w Dobrauči 18. Ledna 1784. VII. 673, 707. Podjl na 404, 405, 406b.

Dworský Bartoloměg far. města Kaufjma, 1542. V. 935.

Dworský Mikuláš, kaplan w Zbjroze, potom děkan w Přjbrami kw. 1591. V. 532.

Dwořák Ant. Jar. z Boru 1743. VI. 767a-b.

Dykastus Gifj z Miřkowa far. u sw. Štěpána w Praze, pak děkan w Gičjně, a r. 1619 zpráwce konsistoře bratrské, gakowýž korunowal Fridricha zimnjho krále kw. 1588-1620. V. 114a-b, 469, 1173a-b, 1200a-b, 1250, 1351a-c, 1498a-c, 1579a-f.

Dytrych Josef Paw. Wáclaw, nar. w české Skalici 1763 7ho Dubna, † 1823. 26. Zářj; farář Kostenblatský, pak Hrubobezenský, Vicar, kanownjk na Wyšehradě, doktor w bohoslowj, prof. historie cjrk. 1803. censor roku 1806. a 1822 děkan fakulty theologické. V. 592, VII. 118. 1041, 1063, 1206. Podjl na 404.

Dytrych Wjt 1515. V. 1260.

Durgal Martin, Slowak kwetl 1817. VII. 55.

Edelbert Nymburský, kapucjn 1698. VI. 967.

Efraim Jan, spolupřekladatel biblj bratrské V. 869.

Z Ekstcina Ulrich Kr. bakalář Hortowský, A. 154.

Eligius od sw. Gifjho, řádu bosáckého paustewnjkůw 1736. VI. 748a-b.

Elsner Jan Bohumil pol. nar. we Wengrowě w Podlachyi, 10 mil za Waršawau, r. 1717. † 1782. Senior Gednoty bratrské skrze Weliké Polsko, a neyprwněgšj včitel z této Gednoty při cjrkwi české bratrské Berlinské od roku 1747. a kazatel po 40 let. Wydal od r. 1748. do 1783. 37 rozličných spisů swogjch a giných (Komenského.) V. 920. VI. 122-3, 445. 453, 591. VII. 1098, 1229, Některé pjsně geho (gedna půwod. ostatnj z něm. přeložené) připomjná Gif. Urban w Regstřjku starých pjsnj od roku 1765.

Emericus a S. Stephano, karmelita 1749. VI. 955.

Eneáš Jan, spolupřekladatel biblj bratrské, V. 869.

Engelthaler Karel, nar. w Rakownjku 17. Řjgna 1784. kněz cjrkewnj. Podjl na VII. 407.

Ennius Šimon přjgmj mage de Phoenicio campo, bakalář, měšťan a senator Klatowský, lat. básnjk † 1561. 20. Unora V. 458.

Eremiáš Adalbert, 1645. VI. 939a-b.

Ertel Jan Bohumjr sl. rodem z Kremnice kw. 1724-58. kněz cjrkwe Šopronské; od něho 11 pjsnj w Tran. citaře z něm. přeložených. (w. Tab. Poe. II. 52.)

Eteslus Mateg Sušický, A. 23.

Fabry Samuel, sl. učitel školy ew. w Sabinowě Šaryské Stolici 1803. VII. 811, 816.

Fabricius Hugo kněz 1764. VI. 1073.

Fabritius Hiac. 1761. VI. 796.

Fabrycius Leopold, Jesuita, narozen we Wysokém Meytě, 1715. † 1772. prof. a kazatel u sw. Salvatora VI. 659a-c.

Fabrycius Wáclaw farář Hořický kw. 1608. V. 1348.

Facylides Mezřický Wiktorýn, kw. 1629. VI. 490.

Fähnrich (Praporecký) Anton. absol. theol. Podjl na VII. 407.

Falckrabě Wjt Klatowský, far. Skalický 1614. V. 1365.

Falco Wáclaw Pjsecký VI. 163.

Fandli Giřj sl. farář w Nahaczi 1793. VII. 494, 786a-b, 1073.

Farský Jos. nar. w Boskowě 28. Srpna 1776. kněz cjrk. Podjl na VII. 402.

Fauknar z Fonkenšteina Šebestyan 1589. V. 857.

Z Fejérpataky K. sl. zeman. Podjl na VII. 407.

Feješ Jan sl. cjrkwj ew. Malohontských inspektor kw. 1808-12. VII. 636a-b.

Feltel Fr. X. nar. w Litomyšli 19. Listop. 1783. kněz w Zásmukách. Podjl na VII. 407.

Ferus w. Plachý.

Fiala Jan, kněz cjrk. Podjl na VII. 408c.

Fiala Jeron. Zygmund Budjnský, kněz 1630. VI. 979.

Ficklscher Wáclaw J. kněz 1710. VI. 680.

Filek Gilgj Augustin nar. w Třeboni 24. Srpna 1777, biskupský náměstek a děkan Cheynowský. Podjl na VII. 669.

Filjpek ~~Jan~~ absol. fil. Podjl na VII. 407.

Filomates Mataus Wolkenberger z Wolkenbergu, ginak Wolkenbersky, také Dačický, že z Dačic rozen byl, mistr a prof. w učenj Pražském Neywyššjho P. komornjka král. českého G. M. djtek praeceptor, od Rudolfa co lat. poëta wěncowaný a na rytjřstwj pasowaný, od kteréž doby psal se Wolkenbersky neb z Wolkenberka (zámku) kwetl 1572-80. Sepsal V. 230, 472, 488a-b, 673, 1194. B. 53. 72.

Filzig Jan Josef, učitel farnj školy w Chrasti VII. 33, 732.

Firbas Josef apatek. w Strakonicjch. Podjl na VII. 402.

Fischer Antonjn VII. 576.

Fišer František učitel na hlawnj škole w Král. Hradci. Podjl na VII. 670.

Flaška Smjl z Riesenberku, geden z přednjch pánůw českých, heytman kragský w Čáslawsku, zabit od horujkůw mezi Kutnau Horau a Čáslawau 13. Srpna 1403. Složil III. 50.

~~Fleyšman W. Frant. z Tumpachu, VI. 454.~~

Flaxius Bartoloměg arcigahen Plzenský, polnj kazatel, potom kanownjk kapit. Pražské a spolu kazatel u sw. Jakuba w Starém Městě 1585. V. 1002, 1005, 1017, 1034, 1036, 1039, 1597, VI. 505.

Flaxius Jan mladšj z Čenkowa farář w Záhořj, senior děkanstwj Pjseckého 1618, V. 1325a-b.

Foebellus, mistr, český bratr, gehož 1 pjseň w kanc. V. 48.

Foediš Antonjn Jesuita, kazat. u sw. Petra w Brně 1769. VI. 807.

Forcyus Jan z Kaufjma 1543. V. 1184.

Fornet Jan VII. 1114. (w. násl.)

Fornet Josef potomek z Hugonotské rodiny od Ludw. XIVtého zahnané) nar. w Trenčanské Stolici 1732. † 1809. kazatel w Lewoči a w Strbě, (w. Oest. An. 1811. Jul. Seit. 112.) VII. 1003. 1247a-c?

Foršt Kryst. J. farář w městys Kacowě 1742-52. VI. 765a-b.

Fortunatus Sam. Petr Kaufjmský theol. alumnus 1636. VI. 1101.

Foyta farář VI. 287.

Francl Wogtěch stud. VII. 365. Podjl na VII. 404, 406b.

Gleych neb Kleych Wáclaw, kazat. ew. kw. 1708-34. VI. 96a-d, 48, 464, 561, 1179a-b, 1287a-d.

Glosius Jan sl. kazatel ewan. 783-92. VII. 799, 1276.

Glozyus Jan, sl. Pondělský, od wlasti Pondělku, wsi Malo-lontské nazwaný, † 1724. kněz cjrkwe posléze Assodské. W Cit. Fran. gest 10 pjsnj z něm. přeložených, w funebr. Jakobeiho 18 původně od něho mimo gednu složených. VI. 98. 154.

Golsert Fran. 1790. VII. 191.

Görl z Görlšteinu Giřj, notar. od cjsaře Rudolfa učiněn. Rozený němec, naučil se česky w Litoměřicjch r. 1566-7. V. 547a-c, 640.

Gostko ze Saxenthalu Hynek. far. w Slatinách, kanownjk kap. Pražské 1780. doktor w swob. uměnj a filos. u hlawnjho kostela swat. Wjta praelatus archidiaconus; přjsedjcj při wýboru zemském, rektor magnificus 1802. děkan kapitoly Pražské 1805. † 1820. VII. 773. 1112.

Gregorius Fr. Ign. far. Nebowidský 1737. rodilý z Horažďowic. VI. 660, 751a-d, 1191.

Greifenfels Sam. z Pilsenburku 1625. VI. 972.

Grim Ferd. A. far. w Přelauči. 1732. VI. 737a-b.

Grinmiller Pawel ze Střebska 1559. V. 611.

Groch Jan, Jesuita kw. 1779. VII. 1202.

Gruber Bernard řádu cisterc. 1727. VI. 710.

Gruber Wáclaw Anton. kněz 1719. VI. 698.

Gryll z Gryllowa Jan nar. w Rakownjce 1531. † 1600. Radnj městský wyslán k Rudolfu II. o potwrzenj práw a wýsad města Rakownjka, od Cjs. do stawu zemanského powýšen. Muž práwolibý, nábožný. V. 63a-c, 136 a-d, 226, 904, 1211, 1486.

Gryll z Gryllowa Matěg, nar. 1551. † 1611. doktor swob. uměnj městský syndik w Žatči. V. 562.

Günter Tom. kazatel w Glauchowě 1567. Čech? V. 1388.

Z Günterodu Abraham z uroz. rodu, studowal we Wittenberce 1590. byl na panstwj Oldřicha z Lobkowic, snad w Stražkowě farářem. † 1609. w Kopidlně gakožto Staršj bratrst. českého. V. 221.

Günther ok. 1793. VII. 350a-b.

Guth Ant. nar. w Litomyšli, kdež i umřel, skončiw filosof. studia okolo 1799. Z básnj geho toliko gedna w Puchm. Zbjrce (II. 58.) se zachowala.

Gutsteyn Albrecht, poručnjk Pánů z Rosenberku 1554. pro cwičenj do Pasowa gim poslal knihy, které sám sepsal a wydal.

GzelPetr (w. OptátBeneš) 1533. V. 3. 4, 873.

Habrowanský nebo Dubčanský Jan kw. 1527. V. 910. B. 54.

Habřina Jan Tad. měšťan pražský 1784. VII. 387. 1109.

Haffner Ondřeg kněz cjrkewnj w Praze 1786. Podjl na VII. 143.

Hafner Wincenc geden ze společnosti diwadelnj, roku 1785. VII. 342a-f.

Hágek Jan', farář na Bezdězu. nar. w Hradišti 1764. † 1802. VII. 195. Některé werše w 402.

Hágek Ignác, nar. w Hradišti 1770. 4. Zářj, prof. na gymnas. Litoměřickém. VII. 478. Podjl na 407.

Hágek z Hágku Tadeáš nar. w Praze 1525. † 1600. znamenitý mathematik, hwězdář a lékař, od Stawůw českých na rytjřstwj pasowán (w. Pogedn. o Byl. P.

hrab. Kašp. ze Sternberka 1818. V. 552, 560, 583a-b, 644.

Hágek z Libočan Wáclaw duchownj pastýř na Tetině bljže Berauna, potom kazatel u swat. Tomáše w Praze, posléz (1547.) kanownjk, děkan, ano probošt kapitoly Staroboleslawské umřel 1553. 19. Březua. Wydal znowa III. 109, V. 345a-b. 478.

Hágek Wáclaw z Hodětjna, podkomořj. králowstwj českého 1413. Sepsal IV. 157.

Hágek Šimon kw. 1547. V. 5.

Halecius Jakub z Dobrohostowa Teyna, far. Klecanský 1593. V. 1158.

Hamaljar Martin sl. superintendent 1805. VII. 128a-c, 1021, 1180.

Hamburský Mateg. Přispěl k VII. 405.

Hammeršmid Jan Florian, nar. 1652. † 1737. kaplan w Buděgowicjch, potom farář w Augezdě Kamenném 15 let. představený duchowenstwu arcibiskupskému w Klatowech, rektor alumnatu Pražského, doktor swat. pjsma, stolice apošt. protonotarius, zlatého křjže se zlatau ostruhau rytjř, na Wyšehradě a w Staré Boleslawi kanownjk, w Teyně farář 1710. muž bystrého, ohniwého smyslu, wýborne paměti, powahy přjgemné VI. 184, 252 a-b, 294.

Hán Josef, Jesuita kw. 1736. VI. 749.

Hanc, alumnus seminár. Brněnského 1782. VII. 1275.

Hanka Wáclaw nar. w Hořeňowsi 1791. 10. Čerwna, bibliothekář w Museum, aud učených společnostj Waršawské, Wilenské a Krakowske. II. 3. (Pozn.) 4. 21, 38. III. 38. VII. 30, 44. 70, 154a-b, 255a-d, 275, 295. 300, 411, 518a-b, B. 103. Podjl na 145, 166b, 402, 404, 406b, 407, 409.

Hauke z Hankenšteinu Jan, ginak z Kohautowých Kamenců w Morawě, bibliothekář w Holom. 1804. VII. 554, 693.

Hantych Wáclaw (hluchoněmý) Podjl na VII. 404, 405.

Hanuchna Giřj Antonjn, děkan Dobruský 1695. VI. 146.

Hanuš František Wysokomeytský, kw. 1783. VII. 1233.

Hanuš Giřj Landškrounský, kw. 1612. V. 517. 1090, 1292a-b.

Hanuš ze Šworcperku 1537. V. 476.

Hanzeli W. Fr. 1737. VI. 752.

Hanzelius Lukáš, kněz 1615. V. 1374.

Harant z Polžic a Bedružic Krystof, naroz. 1560. zběhlý w lat. řeckém, wlaském gazyku, w básnictwj i mathematice, paže u Ferd. wéwody, komendant gedné částky wogska proti Turku 1591. S Hermanem Černjnem z Chudenic progel Wlachy, Kandii, Cypr, Malau Asii etc. Nawratiw se sepsal cestu swau, gsa komornjk a tegná rada Rudolfa II. dworská rada u Mathyáše. W odbogi nekatoljků weda Slézské pluky, střelbau až do palácе Ferd. we Wjdni dorážel, od Fridricha komornjkem,, radau při komornjm saudu a presidentem české komory učiněn, dne 21ho Čerwna 1621. sťat. V. 468.

Hartel Ondřeg J. V. D. 1793. VII. 625.

Hawelka Wiljm Wen. forštmistr u knjž. z Colloredo-Mansfeldu etc. VII. 827.

Hawljk Srnowec z Warwažowa Bartoloměg, přednj pjsař radnj Nowého M. Pražského mistr swobod. uměnj. narozen w Ro-

Holauer Matěg, faktor w tiskárně P. z Schönfeldu kw. 1794. VII. 776, 785.

Holec Frant. w Gičjně nar. 4. Března 1792. kap. w Jaroměři. Podjl na VII. 405.

Holecký z Kostelce Matauš, kaplan w Časlawě kw. 1620. V. 528.

Z Holešowa Jan, benediktin w Břewnowě w XIV. stol. III. 1.

Hollau J. Mat. 1729. VII. 718.

Hollay Štěpán VII. 1159.

Höllriegel J. Winc. stud. VII. 258.

Holman Josef, absol. jurista w Gičjně rozen 1. Dubna 1800. VII. 298. Podjl na 407.

Holub J. Podjl na VII. 405.

Holubář W. studugjcj. Podjl na VII. 407.

Holý Jan, sl. kněz katolický. VII. 249, 476a-b.

Holzpek Ign. Fran. biskupský ceremoniar 1744. VI. 846.

Horáček Frant. farář Welko-Popowský 1800 pak w Owenči u Prahy 1805. VII. 218, 1129.

Horčička neb Synapius Dan. z Turca rodem, kwetl od roku 1660-1705. rektor, pak kněz, od r. 1673-1683 u wyhnanstwj w Slezsku a Polště, posléz w Lewoči inspektor gymnasium a kazatel. Mimo 15 pjsnj w Citaře Trauowského (4 půwodnj) VI. 40, 338, 538, 1157, 1282.

Horčický z Tepence Jakub, ginak Sinapius, Jesuita † 1622. pro swé chymické uměnj Rudolfu II. milý, od něhož do stawu urozeného powýšen a obohacen. V. 1077.

Horký J. Podjl na VII. 407.

Horký Martin z Lochowic. 1615. B. 79.

Horný Frant. Ondřeg, učitel hraběte Jana Er. Josefa Kajetana Thuna 1705. V. 23.

Horský K. Podjl na VII. 407.

Horský Nicefor Giřj 1579. V. 67a-b, 154.

Z Hořowic w. Beneš.

Hossyus Matěg Wysokomeytský. kw. 1592. V. 458.

Hostaunský Baltazar, Jesuita nar. 1534 † 1600. Leta 1564. gel s wyslaucem Papežským Janem Fr. Commendonem do Polsky ku králi Zykmundowi, gemuž platnau službu konal w zakládánj kollegj Brunsberské, Pultawské a Wilenské. Nawrátiw se do Prahy učil náboženstwj za řeck. gazyku. V. 408, 427a-b, 996a-b, 1000, 1027, 1038a-b, 1409, 1424, 1458.

Hostaunský w. Peit.

Hošek Jan, měšťan Pražský, † 1818. VII. 200a-b. 629.

Hrab Jak. Dobršinský, děkan Hradecký 1618. V. 1380.

Hrabowský Petr z Hrabowa, hradu a panstwj Budetina w Trenčanské St. zpráwce okolo 1655. w. Tab. Poe. II. 3. VI. 152.

Hradecký Josef nař. w Laukowě 10ho Řjgna 1787. farář w Semilech. VII. 449. Podjl na 402.

Hradecký Matauš, děkan na Horách Kut. 1556. V. 1264a-b.

Hrdlička Jan sl. z Modry r. 1741. Neyprwé kazatel při cjrkwi Modranské, potom po uwedenj snášeliwosti (1781) cjrkwe Wsetjnské na Morawě, kdež chrám poswětjl nowěwystawený 1782. posléz při c. Maglodské až do r. 1810. (w. Tab. IV. 52) VII. 99a-c. 125, 396, 577 ? 581 ? 1106a-c.

Holauer Matěg, faktor w tiskárně P. z Schönfeldu kw. 1794. VII. 776, 785.

Holec Frant. w Gičjně nar. 4. Března 1792. kap. w Jaroměři. Podjl na VII. 405.

Holecký z Kostelce Matauš, kaplan w Časlawě kw. 1620. V. 528.

Z Holešowa Jan, benediktin w Břewnowě w XIV. stol. III. 1.

Hollan J. Mat. 1729. VII. 718.

Hollay Štěpán VII. 1159.

Höllriegel J. Winc. stud. VII. 258.

Holman Josef, absol. jurista w Gičjně rozen 1. Dubna 1800. VII. 298. Podjl na 407.

Holub J. Podjl na VII. 405.

Holubář W. studugjcj. Podjl na VII. 407.

Holý Jan, sl. kněz katolický. VII. 249, 476a-b.

Holzpek Ign. Fran. biskupský ceremoniar 1744. VI. 846.

Horáček Frant. farář Welko-Popowský 1800 pak w Owenči u Prahy 1803. VII. 218, 1129.

Horčička neb Synapius Dan. z Turca rodem, kwetl od roku 1660-1705. rektor, pak kněz, od r. 1673-1683 u wyhnanstwj w Slezsku a Polště, posléz w Lewoči inspektor gymnasium a kazatel. Mimo 15 pjsnj w Citaře Tranowského (4 půwodnj) VI. 40, 338, 538, 1157, 1282.

Horčický z Tepence Jakub, ginak Sinapius, Jesuita † 1622. pro swé chymické uměnj Rudolfu II. milý, od něhož do stawu urozeného powýšen a obohacen. V. 1077.

Horký J. Podjl na VII. 407.

Horký Martin z Lochowic. 1615. B. 79.

Horný Frant. Ondřeg, učitel hraběte Jana Er. Josefa Kajetana Thuna 1705. V. 23.

Horský K. Podjl na VII. 407.

Horský Nicefor Gifj 1579. V. 67a-b, 154.

Z Hořowic w. Beneš.

Hossyus Matěg Wysokomeytský. kw. 1592. V. 458.

Hostaunský Baltazar, Jesuita nar. 1534 † 1600. Leta 1564. gel s wyslaucem Papežským Janem Fr. Commendonem do Polsky ku králi Zykmundowi, gemuž platnau službu konal w zakládánj kollegj Brunsberské, Pultawské a Wilenské. Nawrátiw se do Prahy učil náboženstwj ǀa řeck. gazyku. V. 408, 427a-b, 996a-b, 1000, 1027, 1038a-b, 1409, 1424, 1458.

Hostaunský w. Peit.

Hošek Jan, měšťan Pražský, † 1818. VII. 200a-b. 629.

Hrab Jak. Dobršinský, děkan Hradecký 1618. V. 1580.

Hrabowský Petr z Hrabowa, hradu a panstwj Budetina w Trenčanské St. zpráwce okolo 1655. w. Tab. Poe. II. 3. VI. 152.

Hradecký Josef nar. w Laukowě 10ho Rjgna 1787. farář w Semilech. VII. 449. Podjl na 402.

Hradecký Matauš, děkan na Horách Kut. 1556. V. 1264a-b.

Hrdlička Jan sl. z Modry r. 1741. Neyprwé kazatel při cjrkwi Modranské, potom po uwedenj snášeliwosti (1781) cjrkwe Wsetjnské na Morawě, kdež chrám poswětil nowěwystawený 1782. posléz při c. Maglodské až do r. 1810. (w. Tab. IV. 52) VII. 99a-c. 125, 396, 577 ? 581 ? 1106a-c.

Hrdlička Kašpar Melichar, c. k. dwornj kaplan, děkan w Dačicjch † 1822. 12. Dubna VII. 1082, 1142a-b.

Hrobský Ad. Felix, far. Otygický. A. 37.

Hrom Ant. B. 79.

Hromadka Jan Nep. naroz. w Hrachowě Teynici, prof. řeči a literatury české na wys. školách Wjdeňských a při c. k. realnj akademii. VII. 402, 573.

Hrubý z Gelenj neb Gelenský Řehoř, Měšťan Pražský, auřednjk krále Wladislawa II. † 1514. 7. Března. O literaturu českau překládánjm z latiny welmi zaslaužilý. Twé pak usylowánj, (prawj Pjsecký w listu k němu) od dawnjch časůw gest při zwelebenj a množenj českého gazyka. Časowerš Lupáčůw naň gest: LVX VbI CUrrebat MartIs septena, CrVento VICtVs LVgetVr fVnere GeLenIVs. Přeložil: IV. 40, 67, 68, 91, 100, 117, 123, 124, 125, 126, 140, 142, 143, 144, 145. 501, 591, 618; 644, 649.

Hrubý z Gelenj Zykmund syn Řehořůw, naroz. 1497. † 1554. Muž mrawů ušlechtilých, zgezdilý, Erazmowi Roterodamskému přjgemný. W Basilégi 50 let oddán literatuře řecké a latinské. Překládage Justyna Martyra z řeckého do latin. w prostřed slowa gednoho umřel. V. 24.

Hruška Matěg, farář u swat. Gilgj w Praze 1561. V. 1267.

Hruškowic Samuel, sl. superintendent nar. w Krupině, † 1748. (w. Tabl. Poe. II. 49.) W Cit. Tranowského njm wydané w Laubně 1745. gest 88 pjsnj geho, z nichž 8 půwodnjch, mezi neylepšj tam náležegjcjch, bylť Slowákům co Němcům Gellert. Wydal VI. 76, 570.

Hřib Wáclaw Frant. auřednjk při c. k. Morawoslezské auřtárně. Podjl na VII. 402, 407.

Hubacius aneb Hubáč Milon, kanownjk Strahowský 1699. VI. 1153a-c.

Hubáček Albert, kwetl 1758. VI. 1070.

Hubálek Jan nar. w Pr. 1741. Jesuita, učil human; potom administrator w sirotčjm domě Pražském. VII. 977, 985, 987.

Hubatka Ign. Jan, kantor Bydžowský 1730. VI. 134, 732.

Huber z Riesenbachu Adam, rodič z Mezřic Morawských nar. 1546 † 1613. lékař tělesný Rudolfa II. učitel, děkan, rektor wysoké školy Pražské. V 567, 654, 655.

~~Huberyn Kašp. 1541. V. 1444.~~

~~Huberyn Maurye. B. 113.~~

Hubka kw. 1785. VII. 329.

Hubka z Lilienthalu August. kwetl 1684. VI. 1144.

Hübner Jan Wáclaw VII. 456, 458a-b, 1058.

Hukal J. absol. Jurista. VII. 245. Podjl na 402.

~~Hurdálek M. A. kněz cjrkewnj VII. 714.~~

Hus Jan, nar. w Husinci 1369. 6. Července, upálen w Konstanci 1415. Byl mistr a učitel fil. a bohoml. uměnj 1398. děkan fakulty filosofické 1401, kazatel w Betlemě. Sem toliko, co literator náležj, a činj epochu we wzdělánj gazyka. Geho gest III. 90. IV. 1, 13. 88, 89, 99, 388 a-k, 548, 563, 568-570, 602, 603. V. 633, 995. B. 29. Geho 3 pjsně w kanc. V. 48.

Hussonyus Wáclaw Pacowský kwetl 1598. V. 1044.

Hyacinthus a S. Philippo Nerio Schol. piar. 1722. VI. 705.

při gymnasium Prešpurském, a
.oo zlat. na professuru českau; jeden z neyhorliwěgších milowjků československé literatury. Tab. Poe. III. 54.) VI. 76, 1076, 115, 1199, 1282. VII. 89, 631,)40, 946, 970, 990, 1117, 1290.

Iwanowič Jan, sl. Vicearchidiakon Liptowský a farář Swatomikulášský w Uhřjch 1749. VI. 781.

Jahodka Jan, z Turowa kwetl 1576. V. 231, 1410.

Jakaubek w. Střjbrský.

Jakeš Wjt, kněz kw. 1602-20. W Přerowě nar. farář w Kralowicjch, Tukadlech, u sw. Hawla w Praze, r. 1621. s ewang. kazateli z Čech se wystěhowal. V. 605, 671, 1081a-d, 1216a-c, 1307 a-g, 1360, 1517a-c.

Jakobei Pawel sl. nar. w Přjtrži 1695 † 1752. kazatel cjrkwe Modranské. (w. Tabl. Poe. II. 43.) We Funebralu (1783) Prešpurském gest 11 pjsnj wětšjm djlem pûwodnjch od něho. VI. 17, 556, 842, 1182a-b, 1305a-b.

Jakobeus Giřj Dačický. A. 45.

Jakobeus Giřj Kameytský, kazatel w Dražďanech A. 46.

Jakobi Eliáš Chrudjmský 1610. V. 1593.

Jakobi Leopold kněz řádu sw. Augustina 1789. VII. 1203.

Jakobides Jakub Střjbrský, far. u sw. Martina 1620. V. 1494.

Jakš Josef, farář w Girnách, 1817. VII. 1140.

~~Jakub, Lékář w polowici XV. stoletj. IV. 436.~~

Jan Těšinský, kněz, žil w XV. stoletj. V. 625.

Janda Jan, kněz cjrkewnj, kaplan w Gincjch 1780. VII. 1051, 1052, 1072.

Janda Jan učitel w Libochowicjch. Podjl na VII. 404, 407.

Janda Matěg Čechtický, farář v sw. Kljmenta nad Tûněmi w Now. Městě Pražském, kwetl 1617-26. V. 1231. VI. 390, 1088.

Jandera Ladislaw řádu prämi. fil. doktor a professor mathem. na Uniwersitě Pražské. VII. 728.

Jandowá Sofie. Podjl na VII. 407, 408a.

Jandyt Wáclaw Jesuita kwetl 1704. VI. 22, 190.

Janošek Slawomil. Přjspěl k VII. 402.

Janowský Jos. I. kněz. VI. 678.

Janyš Josef Anton, děkan w Hněwčowsi, c. kr. wlastenskohospodářské společnosti w králowstwj českém dopisugjcj aud. † 1821. 15. Listop. VII. 796, 798, 822.

Jaroš J. K. 1812. VII. 863.

Jawornický Jan, katecheta, pak ředitel hlawnj školy w Nowých dwořjch, farář Cirkwický. VII. 14, 29, 56, 63, 140, 155, 638a-c, 701a-e, 925, 1234, 1320 a-c. Podjl na 402, 669.

Jaworowský Tomáš. A. 47.

Jaworský Bart. 1617. V. 1232.

Z Jawořice Tomáš kw. 1538. W roku 1548. když Ferdinand I. Appellacj založil, učiněn gest radau při nj od stawu městského. Byl Mistr na Uniwersitě, 1518. a děkan. V. 45.

Jawûrek Josef kněz cjrkewnj, kw. 1796-1819. VII. 427, 1067.

Jedina Frant. Xaw. naroz. w Mimonicjch 2 Pros. 1779. doktorstwj pjsma swat. kandidát, arcib. tagemnjk w okršku Přjbramském, děkan w Swatém poli bljž Dobřjše. VII. 1090a-b. 1146.

Jenik J. kazatel český w Berljně 1788. VII. 903.

Jeronym far. u sw. Hawla w Praze okolo 1526. IV. 300.

Jeronym Pražský, přjgmjm Fulfiš, mistr w swobodném uměnj, zwláštuj, a dle Aeneaše Sylwia samého Husa wětšj řečnjk. On Wiklefowé spisy do Čech přinesl; některé giž 1385. známy a čteny byly, roku 1402. giž rozšjřeny a přeloženy njm a Husem. Upálen gest w Kostnicjch 1416. III. 14, 88.

Jesenský M. Danyel sl. z malého Jessena w Turčanské Stolici nar. 1675. žil i umřel w cizině, zwláště we Wittenberku a Drážďanech. Psal werše lat. něm. a slowenské, od Cjsaře gménem owěncowaného básnjka poctěn. Mimo pjseň gednu přeloženau we funebralu Jakobeiho, a mimo náhrobek sestře Anně (†. 1702) psal VI. 157. (w. Tab. Poe. III. 1.)

Jessenius Joannes a Jessen. utracen 1621. 21. Čerwna. V. 1607.

Jessenius Pawel, spolupřekladatel biblj bratrské. V. 869.

Jezdinský Jaroljm školuj učitel w Kalné. VII. 81, 729.

Jirsjk J. Waler. nar. w Káčowě 19. Čerwna 1798. kněz cjrkew. Podjl na 404, 405, 406b, 407.

Joannydes Giřj Frydecký A. 49.

Johanydes Danyel Skočowský 1619. V. 1234, 1528.

Johanydes Giřj, far. Řepický a Koštěnský, kw. 1654. VI. 1243.

Johanydes Petr Košetický, far. w Náměti na Horách Kutnách. 1589. V. 1019.

Jordanský Sim. Přjdawek A. 50.

Josquin Jan kw. 1561. V. 36.

Jošt, markrabě Morawský, a wolený král Římský l. 1410. † 1411. Listy geho w III. 67.

Jošt z Rosenberka, biskup Wratislawský † 1467. 12. Pros. IV. 76, 395. V. 641. R. 24, 34.

Jungmann Anton. narozen w Hudlicjch 1775. 19. Máge, doktor w lékářstwj, professor porodnictwj na wys. školách Pražsk. VII. 614, 873a-b, 888a-b. Podjl na 409.

Jungmann Jan, narozen tamž 23. Máge 1778. křjžownjk s čerw. hwězdau far. w Tursku. VII. 255.

Jungmann Josef, narozen tamž 1773. 16. Čerwence VII. 79, 233, 291, 439. Přjspěl k, 145, 164, 400, 402, 407, 408a, 409.

Kabátujk Martin, měšťan w Litomyšli, český bratr, putowal do země sw. a do Egypta 1491-2. Spis geho IV. 111.

Kadaně Michal, nar. 18. Srp. 1766. w Praze, far. Chřjnský, notár arcib. VII. 609, 706, 765.

Kadlinský Šťastný, w Teyně, nar. 1613. † 1675. Jesuita, prof. humaniorum 5 let, prokurator prowincie 11, präfekt duchownj neb Spiritualis 10 let. VI. 151, 998a-c, 1123a-e.

Kaiserlich J. A. kněz cjrkew. VII. 1084.

Kalenec z Kalenice Oldřich, pán český, kwetl 1478. IV. 430, 532, 540.

Kalina Jan, měšťan Strakonický 1791. VII. 193.

Kalinka Joach. sl. superintendent, nar. w Rožemberku w Liptowě (odkud i Rožemberský slaul) r. 1602. † 1678. muž učený, řečnjk znamenitý a wýmluwný, w desjtiletém pronásledowánj nekatoljků Uherských 1673. do Žitawy se dostal, kdež i umřel (w. Tab. Poe. I. 43.) Některé pjsně geho w Tranowského Kancionalů VI. 76. Pak spisy: 511, 611, 829.

Kamarýt Josef Wlast. nar. we Welešjně dne 21. Ledna 1797. kaplan w Táboře. VII. 162. Podjl na 166b, 404, 405, 407, 408a.

Kamenický Wjt Marchio, měštènjn a služebnjk pořádku nákladnického w Starém Městě Pražském 1627. VI. 608.

Kamillus Izaiáš Wodňanský 1616. V. 1319.

Kampánus Jan Kutnohorský, w též cjrkwi zpráwce 1617. far. Wlastibořický 1616. V. 670, 1322.

Kampánus Matthyas Kutnohorský. A. 3.

Kandyd Sixt, děkan Kutnohorský 1573. V. 1201a-b. 1277.

Kapihorský Šimon Eustach, nar. w Kutné hoře, kteráž i Kapjhora (Kuttenberg) slaula, Cisterciák 1616, missionář 1624, děkan w Kaufjmě, kteréž město do kljnu kat. cjrkwe 1627. přiwedl, pak děkan w Chlumci, posléz zpráwu kláštera swého (1633) na se přigal. VI. 291.

Kapito Jan, spolupřekladatel biblj bratrské † 1589. w Třebjči. V. 869, 1243.

Karafiát Wáclaw, slow. kněz ewang. VII. 475.

Karas F. Podjl na VII. 407.

Kardyan Ign. Sigmund. 1722. VI. 705.

Karel Boromeus od sw. Remigia ř. bosáckého sw. Augustina kláštera Německobrodsk. 1735. VI. 747.

Kareš Wogtěch, farář we Wlachobřezj, nar. w Neweklowě 1777. 12. Dubna. † 25. Srpna 1824. Srdečný podpůrce literatury české. VII. 1027, 1266.

Karchesius Jan. VI. 163.

Z Karlsperka Danyel Karel, měšťan a knihtlačitel w Praze, a gakž dokládá Balbin wýborný básnjk český. 1618. V. 119a-b.

Karolides z Karslperga Giřj, nar. 1579. † 1612. mistr na Uniwersitě, sudj zemský, poëta latinský od Rudolfa II. korunowaný. Mezi 12 spisy geden český psal. V. 181.

Kasparides kw. 1785. VII. 350.

Kašpárek Frant. učitel školnj. Podjl na VII. 404, 405, 406b, 407.

Kaubek J. posl. filos. Podjl na VII. 407.

Kauble Josef, nar. w Boskowě 1785. † 1824. prof. mathematiky, potom grammatiky na gymnasium w Litoměřicjch. VII. 770, 791. Podjl na 402.

Kaukol Josef 1754. VI. 787a-b.

Kaula Wáclaw Jan. Přjspěl k VII. 405.

Kaun J. kněz cjrkewnj. Podjl na VII. 407.

Kaupilius Jan Teynecký, far. Staňkowský kw. 1619. W městě Luně byl 2 leta, a potom w Brodě českém po 3½ leta spráwce školy. W Rakownjku swá začátečnj studia 5 let konal. V. 1545. VI. 469.

Kawka Josef Hyn. roz. z Wrážе bljže Pjsku, kněz cjrkewnj, kw. 1786. VII. 326, 418. Podjl na 143.

Kawka Martin Prýstach z Držkowic 1580. V. 65a-b.

Kéladruh, wlastně Dundř.

Kelský Antonjn kw. 1734. VI. 653a-b.

Kepert Pawel Wiktoryn. 1758. VI. 792.

Kerman Danyel sl. kněz Turolaucký, naroz. w Přiwizi w Uhřjch † 1687. neobyčegnau silau tělesnau powěstný. W Tran. Cit. gedna geho pjseň. (w. Tab. Poe. II. 11.)

Kerman Danyel superintendent syn předešlého, nar. we Mšeně (Uhersk.) 1663. † 1740. muž učený a šťastný weršowec časoměrný. (w. Tab. Poe. II 20.) Umřel w žaláři Prešpurském,

kdež 9 let seděl. VI. 27, 108, 161, 229, 445, 549, 575. 838, 863.

Kerner Josef Ign. Libomir, nar. w Bydžowě 24. Dubna 1777. farář Kratonožský. VII. 257, 1031, 1192, 1264. Podjl na 166a. 408a.

Khel J. Jos. far. Laucký 1735. VI. 745a-b.

Kherner Jan Plzenský, kwetl 1595-1611. V. 1164, 1485. A. 54.

Khopp J. G. W. 1730. VI. 727.

Khun Karel Jos. Jesuita, nar. 1736. w Praze pjsma sw. bakalář, notarius, kazatel po 17 let, od r. 1784. far. na Wodolce. VI. 1217. VII. 945, 1012, 1070a-b, 1173.

Kinský Dominik, nar. w Slaném, kněz z řádu piaristů, professor gymn. potom we filosof. na ústawu Brněnském, překladatel weřegný. VII. 251a-c, 294, 312, 806. 1138, 1186. Podjl na 402, 408b.

Kirchmayer Walentin z Raychwic, fil. a med. doktor. 1696. VI. 374.

Klacna (ok. 1790.) VII. 345a-b.

Klanitzai Jan, sl. rektor školy w B. Bystřici, Viceišpan w stolici Temešs. kw. 1785. VII. 1239.

Klatowský Bohuslaw ze Žatče děkan Hořický 1614. V. 1366.

Klatowský Martin kališnjk, a odpůrce Jana Augusty kw. 1544. V. 942.

Klatowský Ondřeg, naroz. w Rakownjce, děkan filos. fakulty kw. 1578. V. 18, 942.

Klaudian Mikuláš z Gednoty bratrské, lékař (dle Boh. docta), knihtlačitel w Mladé Boleslawi, a wlastně Kulha nazwaný, kw. 1507-19. Ostaral mapu IV. 108. Psal 189, 511.

Klaudyus Wácl. Aloys VI. 502.

Kleich w. Gleych.

Klebelsatel Gindřich z Millisu 1597. V. 1043a-b.

Kleklar Jan, T.G. nar. w Giud. Hradci 1639. † 1703. prof. kazatel po 22 let, missionar. VI. 642.

Klement Adam, nar. w Augezdě nedaleko Plzně, odkudž Augezdský a Plzenský sluge. Kazatel u sw. Wáclawa nad Zderazem w Praze po r. 1620. se wystěhowal ze země. Lomnicius facilis rythmis et multis habetur: Sed Clemens palmam laudis Adamus habet. V. 138, 511a-b, 1082, 1106, 1117a-b, 1330, 1489a-b.

Klement Wáclaw Žatecký kw. 1612. V. 518, 1520. A. 55.

Klenowský Jan, český bratr, † 1493. w Litomyšli pochowán. Ač nebyl kněz, wšak w radě auzké seděl drahně let. Připowjdky některé, přjslowj a epištoly, kteréž gsau geště mezi rukama, důwodem ostrého wtipu geho býti mohau. (w. Rkp. P. Brož. hist. Br.) IV. 62.

Kletzar Zach. Aug. z Růžokwětu u swat. Wjta w kostele Pražs. sakristan. 1677. VI. 1009.

Klicpera Frant. doktor lékařstwj, prof. porodnictwj w Linci † 1820. Podjl na VII. 404. Některé pjsně w Rkp.

Klicpera Wácl. nar. w Chlumci nad Cidlinau 23. Listop. 1792. prof. hum. w Králowé Hradci. VII. 166, 305, 367α(a-k)-η. Podjl na 164, 166a, 407, 408a.

Klička Ondřeg, kněz z pobožných škol, učitel a řjditel hlawnj školy Mladé Boleslawi † 1810. VII. 78.

Kliment, od něhož 1 pjseň w kanc. V. 48.

Klusák Albrecht Giřj, Neystaršj z Kostelce na Konárowicjch 1612. V. 1094.

Knobelius Wáclaw, Čáslawský 1619. V. 1352.

Knobloch Aleš z Pirnsdorfu, a w Litoměřicjch 1561. V. 656.

Knobloch Jan. VII. 1227.

Knobloch Iwan, Minorita, kazatel u swat. Jakuba w Praze 1730-35. VI. 729a-f. 1308.

Kocaurek Simeon český bratr; gedna pjseň w V. 48.

Kocyaň Jan, ze Studence, studugicj. VII. 172. Podjl na 166 a-b, 407.

Kocyan Jan, školnj učitel při cjrkwi ewan. Sobotišťské 1805. VII. 220, 303, 1162.

Kocýn z Kocynétu Jan přednj pjsař radnj w Menšjm Městě Pražském nar. w Pjsku 1543. † 1610. 26. Března byl r. 1568. w Straspurce za přjčinau hogněgšjho učenj. V. 279, 414, 463, 661, 676, 1199, 1479.

Kočj F. stud. Podjl na VII. 407.

Koded w. Cikada.

Kodycyl z Tulechowa Petr, mistr we filosofii, prof. řeckého gazyka a hwězdář, děkan fil. 1564. třikrát rektor uniwersity, posléze spráwce kollege národnj české a anglické, ginak u wšechSwatých. † 1589. 29. Řjg. V. 15, 29, 75a-b. 155, 557a-c, 986, 1198, 1566. B. 58, 77.

Z Koldjna Pawel Krystyan, a na Martinicjch, kancléř a potom senator starého města Praž. nar. 1530. † 1589. (1598. dle desk zemských,) básnjk latinský, w práwjch wýtečný. V. 681, 692.

Koldinský Ludwjk Norbert, 1753. VI. 784.

Kogler Jan sl. z Baňské Bystřice. VI. 447.

Kohaut Wáclaw Rakownický. A. 57.

Koliander František Rafael, 1748. VI. 778.

Kolinus Mataus t. g. Koljnský z Choterina, mistr a profes. na uniwersitě Pražské w druhé polowici XVI. stoletj. V. 10, 481?

Kolarský Ant. kaplan w Pardubicjch, kdež nar. 19. Červen. 1794. Přispěl k VII. 405.

Kollár Jan, sl. kazatel ewan. cjrkwe slowenské w Pešti, kterýž auřad (geho přičiněnjm zřjzený), nedlauho zastáwaw složil. VII. 158. 167, 262, 1145a-b. Podjl na 166b, 402. (Přemysl 5. num. I. a II. stran. 42.) 407, 408a. 409.

Kollařowic Wáclaw kw. 1586. V. 81.

Komárowský Gabr. český bratr, kwetl 1467. Složil pjsně nábožné. (w kan. bratr.)

Komenský, Jan Amos, narož. w Komně na Morawě 1592. † w Amsterodamě 1672. poslednj biskup bratřj českých, studowal w Herborně, byl rektor školy w Přerowě, a we Fulneku, pak u wyhnanstwj w Lešně Polském spráwce školy a superintendent, w Londýně 1761, w Štokholmu a w Elbingu pobyw, též u Zykmunda Ragocjho w Šarošpataku w Uhřjch, opět do Lešna a odtud do Hamburka a konečně do Amsterodamu se odstěhowal. Učený, nábožný; (w. str. 342.) V. 920. VI. 43. 44, 57, 66, 86, 210, 278a-g, 328. 442, 612a-b, 657a-b, 964. 1081a-h, VII. 681. B. 68, 86, 89, 109.

Kominek Leonard, řádu Karmelitánsk. 1654. VI. 874, 1244.

Konáč z Hodišťkowa Mikuláš, wůbec Finitor; Mjstosudj dworský královstwj českého † 1546. mnohotwárnau učenostj oswjcený; tiskař byw po 20 let pro zásluhy o český gazyk do zemanského stawu powýšen. Po-

slednj geho práce, (an se 30-40 let cwičil, nastaupiw literni cestu giž r. 1507.) opraweněgšj gsau. IV. 64a-b, 81, 83, 122, 127, 128, 134, 155, 504, 505, 522, 622. V. 184a-b, 474a-b.

Konečný Mataus, Staršj bratr od r. 1609. Znal řecky, latin. a hebreysky. † 1622. 8. Unora w Brandeyse 52 let star. V. 416, 624, 1254.

Koniáš Antonjn Jesuita, nar. w Praze 1691. † 1760. missionář po 37 let, ač neduživý kázáwal i pěkrát za den brzo česky brzo německy, tak že ho někdy z kazatedlny odnesli. Lid tak rozplákáwal, že dále kázati nemohl. Kázage o poslednjm saudu, řetěz okolo krku mjwal, Wyobrazenjm pekla, negedny z posluchačůw o rozum přiwedl. Na 60000 knih husitských spálil, a způsobil, že hraběti Sporku tiskárna wzata. Od něho VI. 126a-b, 562a-b, 600, 601, 632, 1102, 1210a-b.

Konstanc Giřj, Jesuita naroz. w Řepjně 1607. † 1673. profes. humaniorum, mathem. missionář po 12 let, a přefekt duchownj, též 12 let; chodjwal před město, a lid, zwláště děti na poli a cestách w křesť. náb. wyučowal. Na žádost Arcibiskupa gal se překládati biblj do českého, ale dřjwe wykonánj toho djla umřel. VI. 19, 305, 310, 444, 518, 904, 1116a-c.

Konstantin Petr z Břehu, hwězdář 1607. V. 565, 573.

Konwaldský Mateg, bratr český, prwnj biskup † 1500. w 68 letech wěku. Psanj některá neb ráděgi zběrkowé pobožnost a opatrnost geho pronikagjcj. (w. hist. česk. Br. Rkp. Brož.)

Kopecký. Podjl na VII. 406a, 407.

Kopidlenský Jan z Rozenfeldu 1662. VI. 1248.

Koráb W. lékař w Žamberce Přispěl k VII. 402.

Korábowá, manželka předeil. některé básně w VII. 402.

Korabinský Jan Martin 1788. VII. 68.

Koranda Wáclaw kněz husitský a smělý zastáwatel kompaktát před Papežem Piusem IIým 1462, zpráwce konsistoře kališnické 1471. † 1519. Spisy geho IV. 447.

Korbely, kněz ew. Psal některý čas nowiny VII. 572.

Korka Pawel z Korkyně 1562. A. 58.

Z Kornic Burian Sobek, kancléř města Pražského, pikard, w bauři swatowawřinské do wězenj dán, a po třech čtwrtjch le'a wypowědjn (1525.5. Máge.) V. 224.

Kortsek sl. Přispěl k VII. 402.

Kořjnek Jan, Jesuita, nar. w Čáslawě 1626. † 1680. prof. na gymn. 5 let, we filosofii též 5 let, kázal 7 let, rektor kollege Litoměřické 3 léta. VI. 250.

Kosmus Kroměřjžský, 1655. VI. 84.

Kosořský Jan, kwetl 1553. IV. 627.

Koster Frant. VI. 1092.

Kostka z Postupic kw. 1478. IV. 424, 479.

Kostrošic Wáclaw Leo. učitel školnj w Imramowě na Morawě 1821. VII. 856.

Košina Ondřeg 1691. VI. 1023.

Koštial Dominik, kněz 1784. VII. 388.

Košticius Jan S. J. 1657. VI. 304.

Kotwa Jan Ctibor z Freyfeldu kanownjk kapitoly Pražské, děkan Smečanský 1615. probošt w

Litoměřicjch, dle swědectwj Balbjnowa geden z přednègšjch kazatelů českých, gazyk náš we swých spisech cizými (prý) slowy obohatil. † 1637. V. 1118.

Kořara Wogtěch, sedlák z panstwj Habru, muž zlatým penjzem od cjsaře obdarowaný, mnoho pjsnj složil. † okolo 1815. we welikém stářj. Básně w Kramer. Nowin. r. 1811. VII. 186a-b.

Kožlanský Bartoloměg, kwetl 1615. V. 122, 1544. VI. 1080.

Krabice z Weytmille Hynek, ze starožitného rodu českého, žil za Ferd. I. kterýž mu 1537. stawu panského potwrdil. V. 380, 646.

Kracowský Ondřeg z Hradce Gindřichowa, far. w Domažlicjch 1616. IV. 571, 572, 1320, 1535.

Král Ant. Fil. J. fil. a medic. doktor 1754. VI. 381.

Král Josef Mirowjt, nar. w Opočně 16. Unora 1789. kaplan w Brané na New. Hrádku 1817. VII. 134, 240a-b, 521, 611. Podjl na 402, 404, 405 407. 408a.

Kralowický w. Longolius.

Kramář Josef, nar. we Wysokém 25. Srpna 1783. kdež nynj farář gest. VII. 227. Některé básně w 145, 400, 402.

Kramář Savery n, wydawatel biblj 1488. IV. 336.

Krameryus Wáclaw Matěg, nar. w Klatowech 1759. † 1808. 22. Března. měšťan Pražský, spisowal Nowiny a české knihy, gichž co wydal (swých i cizých) gest na 84 swazky. O český gazyk a literaturu we'mi zaslaužilý. III. 42, 49. IV. 63. V. 174a, 232. VII. 144. 334, 398a-b, 425a-d, 493a-b, 504. 526a-d, 528, 545a-d, 549, 570, 578a-b, 633, 685a-e, 744, 902, 1054. Podjl na 145, 400.

Krameryus Wáclaw Rodomil, syn předešlého. V. 221. VII. 310, 360, 361a-b, 406, 407, 444a-e, 519, 530a-b, 558a-b, 570, 749.

Krameryus Wogt. též syn Wác. Mat. kněz cjrk. Podjl na VII. 407.

Krasl Jan, 1730. VI. 723.

Krásný Mich. Ign. B. 113.

Krasonický Wawřinec, bratr český † 1532. Mnoho psal, ale málo toho zběrků zůstáwá. IV. 445, 476. Pjseň gedna w kanc. V. 48. (dle Registřjku starých pjsnj bratrských od G. Urbana. 1765, kterýž geg Wácl. gmenuge.)

Krátký Mateg VII. 731a-c.

Kratochwile Ad. řádu kazat. 1710. VI. 695.

Kratina J. studugjcj. Podjl na VII. 407.

Kraus Jan, Jesuita nar. w Dubu (Eicha) 1649. † w Gičjně 1732. Mezi 70 spisy gediný český snad od giného přeložený: VI. 936.

Kraus z Krauzenthalu w. Carchesius.

Krausky Jan, sedlák Kokořský. 1814. VII. 1312.

Kregčj Josef, nar. w Hornjch Dubenkách na Morawě 1773. 23. Unora, cjrkwe ewangel. české A. W. w Praze duchownj pastýř VII. 590, 1091, 1313, 1315.

Kregčj Josef nar. w Nowých Hradech 17. Unora 1791. w Nowých Dwořjch Direktor školnj. VII. 1032.

Kriegler František. VII. 436. Podjl na 405.

Krman Danyel, Slowák superintendent. 1795. VI. 15, 17.

Krman Jan, učitel we wsi Klenoči na Malohontském distriktu 1802. VII. 605.

Krocjn Mateg, farář Rychnowský kw. 1618-20. V. 1137, 1139, 1140, 1141, 1237, 1524. VI. 441. 509.

Krocinowský Matěg, zdá se býti týž co Krocjn. V. 1138. VI. 499a-b.

Kroh Jan, 1708, VII. 1270.

Kromphole Jan, Kokawský kn. nar. w Středě nad Nitrau † 1683. málo přes 50 let stár. W Citaře Tran. gedna pjseň, nad mnohé giné lepšj.

Z Kronenfeldu Jan Wáclaw Celestýn, děkan, arcigahen Kralohradecký, mocný zastáwatel kat. wjry, kw. 1625. VI. 472,476.

Kropf Fr. kw. 1753. VI. 62.

Krtek Fr. učitel hlawnj školy Táborské. Podjl na VII. 402.

Krtský w. Melissaeus.

Krudi Danyel sl. cjrkwj Předdunagských superintendent 1803 † 1817. VII. 1159.

Kruchyna Jan † 1824. VII. 269.

Krum F. Mataus. VI. 684a-c.

Krupěhorský Mik. ginak Troplperger z Buděgowic českých. 1592. V. 1026a-d, 1096, 1519.

Krupius Jan. VI. 165.

Krupius Pawel Pacowský 1639 VI. 826. B. 90.

Z Kruppé Wjt, far. Hradecký nad Labem. 1476. IV. 434.

Krupský Jakub, rektor školy Slanské kw. 1609. V. 222.

Kruzius Martin, Čech z Bukowa, wystěhowanec w Lešně polském, pak w Kakašowcjch kněz od r. 1638. Známe geg toliko z weršjků w knjze Webra o moru, 1645. představených. (w. Tab. Poe. II. 1.)

Kruzius Michal Wogt. z Krausenberku 1678. VI. 915, 1129.

Krygner Mich. B. 113.

Krynyt z Hlawáčowa Dawid, wlastně Wlasák nazwaný, nar. w Nepomuku 1513 † 1586. lat. básnjk, přičiněnjm Jana z Hoděgowa pjsařem městským w Rakownjce učiněn, pozděgi od Max. II. co básnjř korunowán, a do stawu pozdwjžen. V. 97, 135.

Krynyt Zykmund Střjbrský, kněz, administrator wšech tij Stawůw králowstwj českého kw. 1613-6. V. 112, 514, 1042, 1079, 1209a-b, 1487a-c.

Krystof Jan, Třebonský, kapucjn 1745. VI. 587. A. 62?

Krystof Wácl. ? far. ~~Hranický~~ 1579-95. V. 1464.

Křenek Šimon Olešnický, kw. 1723. VI. 1265.

Křenowský Jak. A. 63.

Křinecký z Ronowa Bohuslaw wyhnanec česky kw. 1632. VI. 275.

Křišťan Prachatický, naroz. w Prachaticjch 1381. † 1459. 5ho Zářj, mistr uměnj, lékař, prof. mathematiky, hwězdář, astrolog powěstný, rektor uniwersity, far. u sw. Michala, kanownjk u wšech swatých, prwnj administrator strany pod obogj. IV. 151, 172.

Křjžownjk Kašp. A. 137.

Kubelka Tomáš nar. w Zbraslawi 1768. 14. Pros. faktor w tiskárně J. Fetterlowé z Wild. VII. 171, 451a-d, 452c, 513, 524 a-d, 560, 572, 704, 722a-b, 916, 1223, 1525. Přispěl k 406b.

Kubjk Frant. kaplan Křinecký 1785. VII. 1258.

Kubišta Ant. Prokop, nar. w Ronowě 10. Máge 1799. kaplan w Časlawi. Podjl na VII. 408b.

Kuča Augustin Mor. c. k. rada při appel. Podjl na 145.

Kučera Prokop Martin. Podjl na VII. 145.

~~Kuhn Karel, Jesuita~~ 1769. theol. Bacc. form. kanownjk ~~při kollegialnjm~~ kostele s. Petra ~~a Pawla~~ na Wyšehradě, ~~farář na Wodolce.~~ 1802.

Kügler Jan. Podjl na VII. 405.

~~Kulman Lin. 1558. V. 962, 1446.~~

Kultraryus Mat. Žatecký far. w Rokycanech 1619. V. 127, 1329.

Kulyk W. Hyn. far. Gezenský 1687. VI. 671.

Kunwaldský Jakub, zprawce a učitel cjrkewnj w Starém Gitčjně (Alttitschein) na Morawě. 1572. V. 57.

Kunwaldský Matěg, o něhož 8 pjsnj w kanc. bratrském V. 48. se nacházj. Týž co Konwaldský?

Kupšina Wácl. 1734. VI. 743.

Kuřelowský M. Wawřinec Jakobeus. B. 113.

Kuten Giřj, děkan Jaroměřský 1570. V. 593.

Kuthen Martin ze Šprynseberka, dle Balbjna naroz. w Kutné hoře, pjsař neb syndik w Star. Městě, básnjk latinský, a historik český. † 1564. dle časowersû Bernarda Sturma: CUtenVsCeLsI feLIX heLIConIs aLVMnVs In bVstIs frVItVr Praga qVIete tVIs Sepsal V. 217, 344, 351.

Kutnohorský Bartoloměg kněz 1619. V. 1331.

Kwapil, alumnus semin. Brněnského 1782. VII. 1273.

Kwěch Rudolf kněz řádu sw. Augustina, nar. w Táboře, žil u sw. Dobrotiwé neb na Ostrůwku. † 1809. VII. 236, 597.

Kwintjk Giřj od Hory 1507. IV. 485.

Kwis Josef Jan sw. pjsma Bakalář, hlawnjho kostela sw Wjta na hradě Pražském swatojanský kanownjk a kazatel pak probošt nar. 1735. † 1790. VII. 1102.

Kyba Frant. W. kaplan u sw. Wáclawa 1748. VI. 779.

Kyml Mik. (Čech?), kněz Šimbachský. VI. 1285.

Kyrchner Fr. Hyn. VI. 405.

Kyrmezerský Pawel far, Brodu Ohersk. 1576. V. 189, 987, 1153?

Kyselo Karel, narozen w Budislawě 28. Čerwence 1794. kaplan u swat. Wogtěcha w Praze. Podjl na VII. 405.

Labe Gindřich Turnowský, řádu sw. Frant. prowincie české swat. Wáclawa diffinitor, okolo 1690. VI. 924.

Laetus (Weselý?) Jan far. Pacowský 1582. pak Čáslawský. V. 992a-b,

Laho J. kazatel při cjrkwi augšpur. wyznánj Kreuzbergské 1784. VII. 984.

Lahoda Wáclaw A. 66.

Landfras Aloys. VII. 563, 641. Podjl na 404, 405.

Langhoffer Augustin, slowa bož. kazatel w Holiči w Uhřjch 1824. VII. 867, 1047.

Láni Eliáš, sl. rodem Turčan ze Slowenského Prawna pošlý nar. 1570. † 1617. Superintendent cjrkwj Turčanské, Orawské a Liptowské Stolice. Osm wzdělawatedlných zpěwů geho we 3 wydánj Prešporské Citary Tranowského 1768. od Dan. Prybiše. V. 1095, 1379.

Láni Michal, sl. Jana Bolešowskéko faráře prot. syn, rekt. školy Skalické 1668. pak kněz Wrbowský † 1708. U wyhnanstwj 1672-86. mnoho, až i wězenj we Wircpurku trpěl (Tab. Poe. II. 7.) VI. 1125, 1268.

Lašulor Jan, kw. w 15 stoletj IV. 160.

Laštowek Tom. Xaw. z Hulčina far. a děkan města Hradiště 1748. VI. 658, 780.

Laučék Mart. sl. nar. we Sw. Martině městečku Stolice Turčanské r. 1732. † 1802. kazatel na rozličných mjstech, posléz w Skalici. (Tabl. Poe. II. 72.) VII. 76, 120, 544, 946, 1002, 1049, 1108, 1267.

Laučkowá Rebeka Martina Laučka dcera, manželka Štěpána Lešky. Některé básně w VII. 145.

Lauda Matěg z Chlumčan, mistr Akademie Pražské, kragský heytman w Pjsku, mezi wyslanými o kompaktáty na sněm Basilegský 1434. † 1451. Odkázal dům a gměnj Akademii. Gemu Balbjn připisuge IV. 79.

Laukota Wáclaw, probošt w městě Raudnici nad Labem 1812. VII. 1017, 1189a-b.

Laurentiades Giřj Kostelecký 1615. V. 1533.

Lauryč Josef, Jesuita, nar. w Praze 1686. † 1754. gako rektor w Hradišti. VI. 953.

Layzer Polykarp. (Čech?) 1606. V. 1297.

Leba Jan Klatowský, farář w Janowicjch kw. 1609. V. 1076.

Lebeda z Bedersdorfu Wáclaw Pražan, zastáwal u Jesuitů wšeliké auřady časné, gakýchž také potřebowali, weda dle Balbina žiwot sprostý a mage pěknau ruku, obrátil zbýwagjcj čas w opisowánj knih (1610.) V. 470.

Led Jan kw. 1580. V. 144.

Ledecký w. Wodička.

Lednický Jeremiáš Radnj města Lewoče † 1685. Od něho máme 23 pjsnj, z nichž 14 gest půwodnjch. (Tab. Poe. II. 6.)

Lehocký Danyel sl. we Zwolenské Stolici při Cjrkwi ewan. Horňo-Mičinské kazatel. 1786. VII. 661.

Lehký J. K. při kragském auř. praktikant konceptnj w Plzni † 1825. VII. 456. Podjl na 404, 405, 407, 408a.

Lenhard Wáclaw nar. w Anterych (Neumarkt) w Plzeňště 1746. Jesuita prof. hum. katecheta při norm. škole od r. 1782. direktor, dwornj kaplan, katecheta při škole Normalnj, kanownjk u wšech sw. prelat a školastik, 1790. rektor Magnifikus 1807. V. 1050, 1253.

Lenhart Wáclaw zpráwce nad lesy u knjžete Lichtenšteina VII. 825.

Lenk Jakub Jan, far. w staré Plzni nebo Plzenci 1706. V. 881.

Z Lerchenfelsu Jan Sixt probošt w Litoměřicjch, protonotár apoštolský, kanownjk na Wyšehradě, kostela Pražského, w St. Boleslawj a w Budišjně † 1629, básnjřstwj a hudby milowný. V. 1299, 1349, 1438a-b. VI. 472, 974a-b.

Lesnický Jan Arnolt kw. 1612. V. 1093.

Leška Štěpán sl. rodem z Wrbowec w Uhřjch r. 1757. † 1818. 21. Ledna. Patnáct let w Čechách co kněz, a od r. 1786. Superintendent tam, potom 1798. do Eďhazu a r. 1810. do Malého Kereše se dostal. (w. Tab. Poe. IV. 55.) VII. 70, 119, 175a-b, 571, 588, 622, 627, 973, 1005, 1007. Werše geho w 145, 570.

Lettinger J. katecheta školy norm. 1790. VII. 1204.

Leuconeus Filipp, farář w Soběchlebjch l. 1608. V. 90.

Lewa Zykmund, tiskař 1642. VI. 1236, 1290.

Lewjnský Wogtěch VII. 1190.

Liberda Jan, kazatel w Berljně † 1742. VI. 1052-b, 450. Skoro wšecky pjsně, gak prawj G. Urban, které w Harfě Dawidowě se nacházegj, z Halského kanc. něm. přeložil.

Libertin Giřj Jan, děkan w Rakownjce 1713. kanownjk na hradě Pražském 1724. VI. 686 a-f, 885.

Libertýn Jan, nar. w Rakownjce, Mag. Phil. 1654. † 1724.

'esuita, prof. gram. a kazat. VI. 541, 548, 1036, 1165a-c.

Libertin Jan Ign. Mag. Theol.)accal. W městys Meytě farář, tw. 1722-30. VI. 694a-e.

Liborius VII. 1099.

Libický ? W. Podjl na VII. 407.

Z Licka, w. Brykcj.

Lidický ? J. Podjl na VII. 407.

Ligoury A. M. VII. 849, 1218.

Linda Josef nar. w Mitrowicjch, absol. jurista. VII. 244, 374a-c, 410, 450, 572, 711. Podjl na 400, 404, 405.

Lineuský, kněz 1507. IV. 486.

Link Matěg, far. u s. Wogtěcha w Praze 1730-4. VI. 750a-b.

Linka J. stud. Přispěl k VII. 402.

Linteon Petr, ginak Litoměřický z Pilsenburku 1613. V. 1097. 1507.

Lipský Jan 1623. VI. 404.

Liška Ant. nar. w Hrádku 1791 řádu präm. doktor filosofie, prof. humanitnj w Gindřich. Hradci. VII. 43, 232, 473. B. 139. Podjl na 407.

Litoměřický Hilarius, profes. filosofie, doktor decretorum, t. theologie, děkan hlawnjho kostela Pražsk. a zpráwce neb administrator arcibiskupstwj. Hádal se s Rokycanau u přjtomnosti kr. Giřjho o swátosti přigjmánj pod obogj. 1468. IV. 75, 391.

Litoměřický Petr, far. w Zásadj, předměstj Litoměřickém, Balbjn ho gmenuge Catholicus, kw. 1541. V. 932a-b, 1033.

Litoměřický Petr, nar. w Plzni kdež zdá se že otec geho radnj byl, poněwadž geg Patricius Plsnensis nazjwagj; farář w Plzni, děk. na Wyšehradě † 1615. V. 932.

Litoměřický, w. Linteon.

Litoměřický w. Prokopius.

Litturg Jan z Turska, 1557. V. 658, 1574.

Litwin Frid. z Hlinné, kancelláře dworské české concipista a translator. 1611. V. 364.

Z Lobkowic Jan, neywyšší hofmistr králowstwj česk. sudj zemský, pán na Zbiroze a Točnjku, trogj poselstwj k papeži chwalně wykonal za Wladislawa krále, Hagkowu kroniku s Janem Hoděgowským a Hermanem Sedleckým z Dubé ochránil, že potlačena nebyla od strany Husitské 1537. Týž Max. II. swobodu w náboženstwj Aug. Wyz. Stawům dáti chtěgjcjho od předsewzetj odwrátil. Psal V. 115, 146, 1452.

Locyka Jan Domažlický, far. u sw. Mikuláše w Praze na St. Městě 1618. V. 1327a-c.

Loderek er Leop. kw. 1605. V. 35.

Lokatelly Josef Bartoloměg, narozen w Klatowech, farář w Sukdole, pak 1791. kanownjk na hradě Pražs. † 1800. VII. 1193.

Lom Tomáš Woljnský, kněz cjrk. nar. 1781. 11. Listop. Přispěl k VII. 402.

Lomnický z Budče Šim. nar. w Lomnici 1560. Studowal w Gindřichohradecké škole Wiljmem z Rozenberka založené a nadané, 7 let w Kardašowě Řečici nad školau zpráwu měw, do Prahy přešel, a od Rudolfa II. za básnjře korunowán, do stawu powýšen a s přjgmy hodnými dworským básnjkem učiněn. Po bitwě 1620. pro swé bauřliwé pjsně šedesátnjk sto ranami bit, a na polu mrtwý odnešen, napotom žebral, ptochos se nazjwage. Zkrát za žiwota w rytině wyobrazen: což o wážnosti swědčj, w které stál. Hbitý, lehký, prwnj a poslednj wěncowaný český básnjk. Rýmy geho, ač někdy twrdé,

mnohem plynněgšj gsau, nežli prostomluwa geho. Neywětšj sjla geho w komickém a satyře. Složil po 40 let weliký počet pjsnj a spisůw rozličných. V. 66a-b, 137, 148a-f, 158a-b, 174a-c, 190, 417, 443, 494a-f, 542, 1061, 1124. 1219, 1395, 1425, 1490a-d. VI. 156, 162, 168a-c, 1079.

Longolius Michal Kralowický far. Bořislawský kw. 1557-1617. V. 580, 960, 1129.

Löw Jan Fr. z Erlsfeldu 1721. VI. 375.

Lowčáni Jan, sl. kněz Tomášowský nar. 1678. † 1756. Z geho pjsnj dwě w Cit. Tran. (w. Tab. Poe. II. 37.)

Lstiborský ginak ze Železné Hawel, kw. 1592. V. 1480.

De Luck Štěpán, sl. kazatel w Iwančině (1780.) w Uhřjch. VII. 684, 960.

Lucýn Pawel Helikonyades z Helikonic, muž učený. V. 352, 353, 969, 973a-b, 1196.

Lucha F. B. 150.

Ludwjk Jos. Myslimjr, kaplan w Náchodě, naroz. w Dolanech, (bljž Jaroměři) 22. Dubna 1796. VII. 465, 717 Podjl na 166a-b, 405, 406b, 407, 408a. 409, 669.

Lukáš Pražský bakalář, Staršj gednoty bratrské, umřel 1527. stářj okolo 70 let. W roku 1504. s Wawřincem Krasonickým postawen od pánů swých do Prahy k rozmlauwánj o wjře smistry pražskými. Wypowědjn z Prahy prošel zemi Řeckau, Wlaskau a Francauzskau. Geho spisy: IV. 19, 447, 460, 461, 464, 470, 471, 473, 478, 482, 494, 495, 497, 502, 506-9, 554, 556a-b, 620. W kanc. V. 48. gest geho 98 pjsnj.

Lupáč Martin Augezdský, far. w Chrudjmi, sufragán Rokycanůw 1435. pro swau nábožnost u kališnjků we weliké wážnosti, † 1468. IV. 432.

Lupius Krystof, nar. w Praze 1635. † 1680. Jesuita, procurator provinciae, missionář a zpowědlnjk na sw. Hoře. VI. 602, 1007.

Lužský Melichar, far. w Cethorazjch. 1604. V. 1345.

Lwowitský Cyprian z Lwowic, hwězdář, 1564. V. 555.

Lykaou Pawel Kostelecký, 1615. V. 1530.

Lyknowský Giřj, český bratr, gedna pjseň w kanc. V. 48.

Macan Frant. nar. w Radnicjch 2. Dubna 1792. kaplan w Mnjšku. Podjl na VII. 407.

Macan Jakub Raf. nar. tamže 25. Řjgna 1794. kaplan Mirošowský. VII. 710. Podjl na 407, 669, 670.

Macera Bartoloměg z Lettošic kwetl 1598. V. 304.

Mačiai Alex. sl. VI. 647.

Made n. (nowokřtěnec?) Pod tjm gménem uwodj Jan Urban skladatele gedné pjsně w kanc. V. 48.

Maget Karel Mor. nar. w Tišnowicjch 1683. † w Komotowě 1746. Jesuita. rektor a mistr nowjcůw. VI. 550, 1042, 1147, 1296.

Macháček Sim. nar. w Praze w Pros. 1799. VII. 164, 279, 372a-g, 479.

Machecius Mateg, český bratr, okolo 1520. IV. 19.

Machek Frant. furýr. Básně některé w VII. 402 a Now. Kram. na r. 1806. num. 6.

Macher And. 1749. VI. 1208.

Majober M. professor gymn. w Praze † 1812. VII. 208, 547a-c.

Maior, sl. test. Mart. Laučka, podjl na VII. 946.

Makarius Josef z Meršelic scholast. dokt. th.? 1621. VI. 468.

Makeš J. kaplan w Kopidně nad Leštinau. VII. 730.

Makowský Jan z Makowé, kw. 1559. V. 561, 1403.

Malc. J. Alex. 1730. VI. 725.

MalýGiřj, ginakSwoboda, měšť. Nowého města Pražského 1619. V. 1146.

Manetinský Wikt. Adam. kw. 1617. V. 170.

Marašek Kar. J. Přispěl k VII. 405.

Marek Ant. nar. w Turnowě 1785. 16. Zářj. far. w Libuni. VII. 226a-c, 373, 613. Podjl na 145, 400, 402, 404, 407, 409.

Marek Jan Gindřich, posluchač bohosl. VII. 169, 462. Podjl na 166b, 407, 408a.

Mareš z Olbramowic, kw. 1497. IV. 609.

Marchal Jan, kaplan we Welešjně. Podjl na VII. 166b, 405, 407, 408b.

Marchio Wjt Kamenický, 1627. VI. 608.

Maria Antonia klášternj panna, řádu sw. Alžběty w Praze, rozená Josefa Pedál, na Wyšehradě 18. Unora 1781. VII. 468, 1219, 1322 Některé básně w 407.

Markowic Matěg, kněz Sarwášský cw. Nar. 1707. † 1762. Pilný spisowatel, ač Músy nehrubě mu přjzniwé byly, (w. Tab. Poe. III. 18.) VI. 117, 139, 165, 176, 179, 865, 1331.

Markowic Matěg, mladšj syn předešlého. Pražské ewang. A. W. cjrkwe slowenské kazat. † 1793. VII. 971a-c. 1259.

Marssofer Ondřeg, kněz cjrk. VII. 1089.

Martin, mistr na wýs. škole far. u sw. Gindřicha w Praze k 1514-22. IV. 502. 522.

Martinec Ant. G. T. 1708. VI. 1164.

Martini JanMauric, farář Bělský. 1706. VI. 542.

Martinides Turnowský Wácl. far. w Hradišti nad Gizerau. 1586. V. 495, 1004.

Martinides Wogtěch, Slezák, Raudenský nar. 1606. † 1681, Jes. prof. hum. 6 let, missionár 14 let, předstawený některým kollegem, a sice Opawské dwakrát. VI. 1152.

Martinowský Bartolom. far. w Praze 1636. VI. 506. 1103.

Martinowský Lukáš, farář w Ceycu u s. Mikul. 1581. V. 491.

Martinský Wiktorýn Adam. far. w Slušticjch 1614. V. 1367.

Marxius Jan Horaždowský, far. w Kosowé hoře, kw. 1614-16. V. 121, 140, 862, 1597.

Masnjk Dan. ginak Masnicius, kw. 1650, syn Mikuláše z Bodic Liptáka a bratr Matěge († 1651.) Po něm toliko 2 pjsně zůstaly w Cit. Tranowskeho a W Kleycha kanc. žitawsk. 1727. (w. Tab. Po. I. 53.)

Masnjk Tobiáš, syn Dan. od r. 1669 rektor Senický, po 9 měsjc. též rekt. w Ilawě až do 1671, potom u wyhnanstwj w Drážďanech VI. 13, 282.

Matéka, (wlastně Matěgka) Mat. Dominjk, wyslaužilý radnj města Bydžowa † 1824. VII. 461.

Matheides Norb. ze Zawětic. 1738. VI. 951.

Mathyades Jan Giřj Račinský, farář Turnowský. V. 1088.

Mathyades Pawel Hradecký, 1593. V. 413, 1396.

Mathyades Wáclaw Brodecký, farář Starobydžowský. kw. 1611. V. 870, 1089, 1313.

Matěg, girchář. Geho list od r. 1526. IV. 300.

Matěg, děk. Nymburský A. 70.

Matěgka Frant. kněz cirkewnj a učitel mrawného i pastýřského theol. uměnj, potom 1817. pastýř duchownj w Holicjch. VII. 1022.

~~Matěgka Fr. far. 1792. VII. 624.~~

Matěgka J. Podjl na VII. 407.

Matěgowský. Přisp. k VII. 402.
Mauritius, řád. praemonst. w Morawě. VI. 203.
Mauřenjn Tobiáš Litomyšlský, kw. 1593. V. 194, 504, 589, 121b, 1509, 1583a-b, B. 60.
Maximilian II. cjsař. ListB. 61.
Maximilianus Antonius a Jesu řádu sw. August. bosákuw 1723. VI. 1180, 1278.
Mayer Fr. při Impressj. Přisp. k VII. 405, 406b.
Z Mayersbachu Jan Hyn. VI. 409.
Medljn Jan, nar. w Radomyšli 1759. 14. Máge, neyprw katecheta w sirotčjm domě w Praze, kaplan w Soběnowě, farář w dolnjm Sliwně, od r. 1807. kanownjk kapitoly Pražské, kustos bibl. kons. rada. VII. 1064, 1205.
Meğander Kristoff, kněz 1620. V. 1383. VI. 485.
Megstřjk Jan, děkan we Swětlé, nar. w Kopidlně 22 Čerwen. 1765. VII. 457.
Melantrych Giřj z Awentynu, měštěnjn, radnj a knihtlačitel w Pr. Nar. w Rožďálowicjch 1511. † 1580. 19. Listop. V. 953, 1185.
Melcer Karel, farář Rabšanský, 1805. VII. 1013, 1249.
Melezýnek Wáclaw, pernikář, 1787. VII. 185a-b.
Melikyus Samuel, superintendent 1612. V. 1095.
Melissaeus Jakub, ginak Krtský, † 1599. děkan a pastor na Horách Kutnách. Weleslawjnowi poskytl mnohá gména hornická, (w. Sylva Quadr.) V. 891, 1284.
Mellen Wác. Přisp. k VII. 406b.
Menšj Fr. B. 117.
Menšjk z Menšteina Jakub, rytjř český, mjstosudj w králowstwj českém, kw. 1600. V. 695,
Merunka, herec diwadelnj ok. 1793. VII. 349.
Meysner Mathyáš, kw. 1586. V. 191.
Mezlecký J. Wácl. kw. 1710-38. VI. 682a-c, 1032.
Mezřický Thadeáš Jan, far. w Hradišti nad Gizerau. V. 508, 1063.
Mezřický Victorin. VI. 270.
Mička Jos. Hyn. fil. a med. dok. 1732. VI. 377.
Michal, český bratr, 1499. IV. 463.
Michálec, (u Giř. Urbana slowe Michálek) Martin, staršj českých bratrů. † 1547. V. 945. W kanc. V. 48. od něho 24 pjsnj se nacházj.
Michálko Pawel. sl. při cjrkwi ewang. Pilišské w Uhřjch, učitel ďjtek. (w Oest. An. 1805. Nov.) VII. 631, 778a-b.
Michalowič Mataus. VI. 15.
Michna Adam z Ottradowic, Gindřichohradečan kw. 1661. VI. 81a-b.
Mika Jos. zlatnjk. † 1820. Podjl na VII. 404.
Mikšowic Pawel, saused Lauňský † 1632. 10. Unora. B. 111.
Mikuláš. mistr, biskup Táborských, český bratr, gehož 1 pjseň w kanc. V. 48.
Mikuláš, far. u sw. Petra w Pr. 1522. IV. 523.
Mikuláš, pjsař Turnowský, český bratr, gehož gedna pjseň w kanc. V. 48.
Milauer Max. prof. bohosl. Museum aud. a gednatel. Přispěl k VII. 404, 405, 408a-c, 669, B. 20.
Milec Giřj, sl. ewang. kazatel w Bečkowě w Trenčanské Stolici. † 1805. VII. 937.
Milesius Eliáš Regšický, A. 72.
Milič Jan, Mor. nar. w Kroměřjži, mistr w bohoslowj, kanow. kap. Pražské. Pro swau wýmluwnost od Arcib. Arnešta z Pardubic arcigahnem, od Karla IV. kancléř. učiněn gest. Složiw obo-

j auřad (1362.)kázal,dotýkaw se tawů wyššjho duchowenstwa ſa ánůw, obžalowán uPapeže 1374. astáwal se u přjtomnosti wšech ardinálů w Řjmě, a téměř genohlasně propuštěn. † 1374. 29. ierwna. Sepsal III. 46, 76. Gena pjseň w kanc. V. 48.

Milinský Mateg,auřednjk panawj Teplického 1619. V. 1609.

Militecký. 1564. V. 405.

Miller Jan, cjrkwe české Žiawské kantor, 1710. VI. 97.

Milochowský Jan. 1678. VI. 138.

Miltner Fr.Kar. zSlaného. Přispěl k VII. 405.

Minyde Mat. podjl na VII. 669.

Miroš Jan. far. v sw. křjže, w starém městě Pražském 1513. IV. 100, 513.

Mirotický Jan, rodem Čech, w Kroměřjži přes 30 let osedlý kw. 1579. V. 456.

Miřjnský Wáclaw, kněz. kw. 1522. VI. 20.

Miřkowský Gif. 1611. V. 1160.

Mišowský z Sebuzyna Rafael, nar. 1580. wDobrohostowém Teyně,studowaw wŘjmě a wPařjži,že gméno otcowské Soběhrd těžko byloWlachům a Francauzům, nazwal se Mišowským snad po mateři; byl rada při appellacj a na rytjřstwo pasowán 1621. odtud z Sebuzýna se psal. Již za Rudol. II. byl pjsařem tagem, u Arcib. a Kardinala Melchiora Klesla pro swau zkušenost w gazycjch; byl též Translator po 33 let, co podkomořj w králowstwj českém umřel r. 1644.

Mitys Augustýn, kn. Třebický, služebnjk slowa Božjho w Mlazowicjch 1619. V. 1328.

Mizera Ondřeg, český bratr, tiskař w Dobrowici 1616. V. 1123.

Mladota Adam Ignac, ze Solopisk 1691. hlawnjho kost. Praž. sw. Wjta, kaple králowské W. S. weyhradnjho kost. Wyšehradského a hrobu božjho w Jeruzalémě kanownjk u sw. Apollynaryše w Now. městě děkan a swatosti Papežské Protonotarius. VI. 672, 835.

Z Mladěnowic Petr, po Křišťanu Prachatickém,far. u sw. Michala w Praze. IV. 99.

Mleynek Jan Nowogičinský. 1615. V. 1531.

Mlynárowych Elias. sl. měšťan Kešmarský, při konci 17, a začátku 18. stoletj. Pjsně nábožné geho gsau w Cit. Tran. (mezi nimiž 5 půwodnjch,)a funebr.Jakobeiho 2 půw. a 2 přel.VI,94,1281.

Mnich Tomáš, Mor. básně w VII. 145, 400.

Moc Jan, kw. 1727. VI, 650.

ModestinusOndřeg,nar.w KrálowéHradci 1558. † wPraze 1601. Jesuita. Prowodiw Ant. Possewina S. J. do Mozkwy, několikrát před wéwodau Basiligem česky kázal. Potom byl kazatel w Holomauci, pak w Praze u s. Salwatora. V. 464, 1247.

Modličanský, w. Palma.

Mogšjšowič Jan, sl. školy ew. Iwančické učitel,kazatel w Přjboči (Pribots) 1804. VII. 812, 894.

Molitoris Wawřinec, děkan Žatecký, nar. w Litomyšli 1622. † 1670, 13. Řigna. VI. 832.

Mollerius Jakub, senator neb radnj wAustj nad Labem 1598. V. 1492.

Z Monse Wrat.Mor. w práwjch doktor a prof. 1785-92. VII. 623, 775, 844.

Moráwek Wiktor. Klatowský, správce školy Nymburské, kwetl 1620. V. 178.

Morávek Ondřeg (Petr klášter. gménem) Quardian Františkánů Custos provinciae w Slaném. Nar. 1745. 25. List. w Gindř. Hradci. VII. 1213. 1263. B. 130, 149, 154. Přispěl k VII. 66.

Morawus Jan, ginak Bessus, far. Postupický 1567. V. 249.

Morgenstern Giřj, kwetl 1520. IV. 621.

Motěšický Kašp. kw. 1681-718. VI. 91a-b, 620, 639, 673, 1267a-b.

Munzar, far. 1799. VII. 654.

Musek Fr. S. J. 1772. VI. 1220.

Musophilus w. Rosác Jan.

Myka Josef, prelat Doxanský 1727. VI. 712.

Myke J. direktor ústawu hluchoněmých, kněz cjrkewnj. Některé anekdoty w VII. 400.

Myller. Přjspěl k VII. 402.

Mysliweček Fraut. abs. jurista měšťan a mlynář Pražs. VII. 292.

Načeradský Jan, český bratr, geho 2 pjsně w kanc. V. 48.

Nagman Fraut. farář. Básně w VII. 145.

Náhlowský Fr. studug. Podjl na VII. 407.

Náchodský Štěpán Frant. kw. 1707. VI. 625.

Napodolcius w. Soběslawský T.

Napp, školnj učitel. Přispěl k VII. 402.

Nawrátil Ad. Přispěl k VII. 145.

Nayman VII. 1133.

Nedoma Josef školnj učitel we Wysokém 1815. VII. 1260.

Neděle Filipp nar. w Poličce, kněz řádu sw. Augustina w Brně, doktor w bohoslowj, prof. biblického uměnj. 1807. VII. 637, 704. 705, 1018, 1035, 1066, 1184, 1310. Podjl na 402.

Negander lépe Megander.

Negedlý Jan, nar. w Žebráce 1776. 25. Dubna c. k. Rada, doktor w práwjch, prof. řeči a literatury české na wys. školách Praž. VI. 28, VII. 39. 146, 210a-b, 289a-b, 304, 391. 399, 400, 433a-b, 473, 758, 858, 914. Podjl na 70, 145.

Negedlý Wogtěch, nar. w Žebráce 17. Dubna 1772. farář w Welize, w Mirošowech. děk. w Žebráce, VII. 199, 283, 306, 355, 694, 1080a-b. Podjl na 145, 166a, 400, 407, 408a, 669, 670.

Nejedlý Josef. B. 118.

Netolický Bartoloměg, tiskař 1542. V. 238, 1563.

Netolický Giřj, nar. w Netolicjch, far. w Gindř. Hradci, arcigahen w Plzni 1564. kanownjk hlaw. kostela Pr. 1568. V. 1270.

Netolický Jan z Turnowa 1577. V. 1463.

Netopil M. stud. VII. 1061.

Netwořický Augustyn, kněz, bakalář w Inj polowici 16. stoletj. IV. 542.

Neukom Dan. 1800. VII. 1182.

Neuman Adam, čekanec doktorátu w práwjch. Pod na VII. 404.

Neuman Wáclaw, kanownjk kap. Pražské, konsist. rada. VII. 207. Ostatnj geho básně w Ráp.

Nicolaides Joach. Alex. Lišowský. Alumnus u Jesuitů 1635. VI. 224, 1100-1.

Nič Danyel, Jesuita nar. 1651. † 1709. prof. hum. kazatel po 19 let, a představený po 12 l. VI. 645.

~~Nierenbergius J. Eus. (Čech?)~~ 1647. VI. ~~1112.~~

Nigellus Trajan z Oskořina, mistr w swobod. uměnj, profes. na učenj Pražském, narozen w Heřmanoměstci r. 1527. Žiwot geho wypsal Campanus in epitaphio. V. 444, 505, 533, 1425.

Nigrin Giřj Litomyšlský. měštěnjn Now. města Pražského. 1617. V. 545.

Nigrin Tom. 1672. VI. 875.

Nigrini Jan, sl. Necpalské školy učitel kw. 1726. Několik p snj nábožných složil. (w. Tab. Poe. III. 43.)

Nonnius Paw. Heřmanoměstecký duch. zpráwce w Náchodě. 1616. V. 1227. 1375.

Nosek Jan, kněz cjrk. Přispěl k VII. 402.

Nosydlo Wáclaw z Geblic ok. 1658. VI. 233.

Nowák A. Podjl na VII. 407.

Nowák Dominik, řádu kazat. 1740. VI. 762.

Nowák Josef učitel hlawnj školy w Oppawě 1788. VII. 51.

Nowák Wáclaw, posluchač bohomluw. w Král. Hradci 1823. VII. 670.

Novennarius Lukáš, far. Swato-Martinský 1618. IV. 15.

Nowotný Frant. z Luže, kdež nar. 28ho Řjgna 1768. farář w Luštěnicjch, bljže Boleslawi, shromažďugjcj aud českého Muzeum. VII. 41, 538, 595, 938. Podjl na 402. ...

Nowotný F. W. kněz cjrk. VII. 463. Podjl na 405, 407.

Nowý F. L. Podjl na VII. 407.

Nožička Blažeg z Wotjna kwetl 1566. V. 976.

Nudožerinus w. Benedikti.

Nymburský Jan, far. w Bohumilicjch 1619. V. 1608.

Nywelt Daw. Ant. Náchodský 1736. VII. 295, 378.

Oecolampadius Jan 1540. V. 1179.

Oeconomus Giřj Raudnický, téhož města děkan (1619.) V. 1512. A. 21.

Oestreicher Frant. J. arciděk. krage Berounského, děkan w Žebráce, narozen w Praze 1748. † 1825. VII. 1123? 1128.

Ogjř Albert z Očedělic kwetl 1438. IV. 204.

Ogjř z Očedělic Bohuslaw, kw. 1655. V. 1576.

Oks Šebest. z Kolowsi, impressor. A. 86.

Olomučanksý Štěpán zpráwce cjrkwe osady sw. Klementa w Nowém M. Pražském, naroz. w Kauřjmě, kwetl 1614. V. 1116, 1169, 1372, 1537a-b. VI. 973.

Ondráček Fr. Prokop B. 151.

Opis VII. 943.

Opočenský Giřj nar. 1781. 21. Ledna w Peřinowě krage Bydžowského, duchownj pastýř Helw. wyz. cjrkwe Klášterské. Podjl na VII. 402.

Opsymates Jan kw. 1613. V. 1105a-d, 1130, 1166a-b. 1521a-b.

Optát Beneš, Mor. rozený z Telče, a Petr Gzel, z Prahy, češtj bratřj spogeným úsiljm pracowali u wydáwánj knih českých, prwnj prawidelnau orthografii uwedše. kw. 1533-5. V. 3, 4, 873, 1257.

Orlinský Mataub VI. 359.

Z Oskořina w. Nigellus.

Otmanský Hugon VI. 772.

Z Ottersdorfu (Ambrož) na Lipůwce, král. prokurator w Markrabstwj Morawském, bratr Sixtůw (w. Boh. doct. P. Candidi.) kw. 1555. Wydal III. 47. V. 236.

Z Ottersdorfu Sixt, naroz. w Rakownjce, bakalář 1534. měštan a kancléř Starého Města 1546. swržen z auřadu 1547. literatuře cele oddal se, tak wážený, že penjz památný gemu ke cti ražen s nápisem: Sixtus ab Ottersdorf anno MDLXXIII. po druhé straně: unum necessarium. † 1583. 25. Srpna (w. Welesl. Kalend. a Milozor str. 105.) IV. 627. V. 236, 350, 452, 682, 854, 868, 1404, 1430.

Otto z Losu Zdeněček kwetl 1601. V. 1054.

Oxiopus Jan Sabatenus 1602. V. 1291.

Pacowský Wáclaw, VII. 852.

Pacuda Mataus, farář u swat. Hawla w Pr. kw. 1616. V. 1171.

Paťaur Jan Domaslaw nar. w Tišowe 29. Máge 1783. kaplan Nowoměstský nad Metugj. Podjl na VII. 407, 408b, 669, 670.

Pacheus Jan Budjnský w Nowém Koljně A. 89.

Pachr Jakub Fel. farář Měřinský 1723. VI. 706a-b.

Päonius Prokop ginak Swětnowský, probošt kollege weliké kw. 1613. V. 665.

Palacký Fr. mor. nar. w Hodslawicjch 1798. 14. Červua. archiwár P. hrab. F. Šternberka. VII. 84, 619. Podjl na 402, 409.

Palacký Giřj mor. nar. 1768. 18. Pros. w Hodslawicjch, Rektor školy tamže. Otec předešlého. VII. 1258.

Paleček Jan, bratr t. g. dwornj blázen, kw. w 15. stol. Geho artikule IV. 61.

Z Palatinu Kašp. 1596. V. 1436.

Palingerius Jeron. Horský, far. w Hradišti nad Gizerau. A. 90.

Palkowič Giřj sl. nar. w Rima-Báně (Gemerské Stolice) r. 1769. 27. Unora. Učil se w Ožďanech, Dopšině, Šoproně a w Jeně. Profes. literatury slow. w Prešpurku. VII. 3, 73, 147, 355, 516, 574, 604, 699. 748, 851, 861. 920, 921, 932. Podjl na 145, 407.

Palma Sixt Modličanský (čili Močidlanský?) měštěnjn Now. M. Pražského, kwetl na konci 16. a počátku 17. stoletj. IV. 61, 111. V. 1046-7, 1065, 1087, 1214 a-c, 1312, 1357, 1495a-d, 1584a-c.

Palumbini Samuel, sl. kněz w Nitranské Středě † 1735. We funebrálu Jakobeiho gedna geho pjseň, ceny newelikė. (w. Tab. Poe. III. 29.)

Pamiuondes Pawel kw. 1596. V. 95.

Pan Martin, sl. cjrkwe ewang. Slowensko-Prawňanské kazatel, seniorstwj Turčanského Consenior 1808. VII. 886.

Pannonius Gabriel Pestinus, 1561. IV. 6. V. 28.

Paprocký Bart. z Glogol a z Paprocké Wůle, polák nar. 154?. † 1617. Buď láskau k historii slowanského národu, buď wysokým o stawu urozeném domněnjm puzen gsa, o panstwu gak swé wlasti (w knize: Nidi virtutum, od Okolského welmi chwálené), tak o České, Morawské, Slezské a z části o Moskewské psal, kteréž země nawštjwil. W Čechách neydéle bydlel u Pání z Hazenburku, gichž poslaupnost neb genealogii wypracowal. Když záhubná bauře w Čechách wznikla, pryč (do Polský ?) se wystěhowal. V. 147, 176a-b, 207, 289, 340a-b, 342, 359a-b, 507a-e. 1057a-b. A. 92.

Paraubek Giřj Wácl. arcibiskupský prwnj missionář naroz. 1691. w Žatci, farář Ljbeznický a Vicarius foraneus. W Ljbeznici založil špitál, na něgž 10,000 zlt. odkázal. † 1778. w 87. roce wěku. VI. 214, 1218.

Partlic Šimon ze Špicberka, nar. w Třesti na Morawě 1585. bakalář, rektor školy Klatowské, mistr na uniwers. 1614. hwězdář, lékař, do šlechtického stawu powýšen přičiněnjm hraběte Šlika a Leonarda Kolona z Felsu, gehož čtyrem synům pěstaunem byl. Ještě r. 1625. žil co wypowězenec pod ochranau wéwody se Slezwiku Jana Gindřicha, poslés w Angličanech. Mimo latinské spisy tyto české wyhotowil. V. 159 229, 369, 576. 578-9, 1514a-c. B. 115.

Pešja Cyprian. nar. w Žatci, farář na Horách Kutnách, kwetl 1607-18. V, 1221a-g, 1315a-g, 1376, 1538.

Pešina J. Josef, kwetl 1804-5. VII. 884, 885.

Pešina Tomáš z Čechorodu, nar. w Počátkách w Bechyňsku 1629. 19. Pros, † 1680. 2. Srp. kaplan w Kostelci nad Orlicj, děkan w Litomyšli, kanownjk w Litoměřicjch, na Wyšehradě, u hlaw. kostela Pražského, děkan kapit. Pražské, nazwán biskupem w Samandrii od Cjs. Leopolda I. 1675. a radau i hrabětem palatinským od něho učiněn, mage statek Obořiště. VI. 230, 249.

Pešina W. nar. w Král. Hradci farář w Blučině na Morawě. Podjl na VII. 407.

Pešinius Wjt A. 94.

Petr w. Litoměřický.

Petrman Giřj sl. nar. w Pukawci w Hontské Stolici roku 1710. † 1792. byl kazatel české cjrkwe a učitel český a německý u swat. Jana w Drażďanech (w. Tab. Poe. III. 55.) VI. 120. VII. 21, 91a-b, 964, 1053. Gedna báseň w 143.

Petrozelina Jakub nar. w Kunstatu kw. 1608-17. farář w Třebjči od r. 1604. V. 608, 1172, 1225a-b, 1251, 1308a-b, 1508a-b, 1586.

Petřek Benjamin z Polkowic. Pjsař komornj při auřadě podkomornjm w král. českém, bratr Giřjho Karolida z Karlsberga, gakož widěti z básně spisu geho předstawené 1596. V. 227, 1284.

Petrželek Balt. 1744. VI. 380.

Petržilka Wáclaw Sušický, 1621. VI. 347, 385.

Petřjk Jan z Benešowa 1537. V. 477. 539, 540, 1554.

Phagel Wjt Pjsecký, fa Tuklacjch, potom děkan stelci nad černými lesy 1600) V. 124, 1218, 1358

Philadelphus w. Zámrsl

Philomusus Mart. 1583.

Piečka Michal Smržický dostic kw. 1609. V. 208.

Pihawský Jan, děkan P lowský 1631. VI. 1096.

Pilařjk Štěpán, sl. nar Očowě, kněz od r. 1639. r. 1678. Muž učený a o žiwota znamenitý, sedmi w rozličných časjch zpr Bráneckého bratrstwa Stari krát pro nabož. wyhnaný, g Turecký wězeň 1663. pos Naysalcu Mišnanském uher a českých wyhnanců zpr (Tab. Poe. I. 56.) VI. 77 618, 1238.

Z Pilzenburku w. Linte

Z Pilzenburku Samuel, k a missionář. VI. 142, 481,

Pjsecký Ondřeg farář w browicjch 1583. V. 1466a-b.

Pjsecký Wáclaw nar. w 1482. † 1511. Prowodil staun Řehoře z Gelenj Zykn do Wlach, kdež otráwen IV. 66.

Pistorius Jan, kwetl V. 1050.

Pistorius Pawel z Lučsk nownjk Wyšehradský 161 1426. VI. 335.

Pišeli Anton. polnj kapl regim. knjž. Kynského, nar. † 1806. w Praze. V. 23. Zl k slownjku w Rkp. (u Dob

Piškule Jan Sušický 159 1478.

Pitter Bonawentura bened nar. w Třebechowicjch 17 1764. VI. 1206.

Placalius Tom. Ign. alun 1634. far. Březnický. 1636. 980 1-d, 1098a-d.

Plácel z Elbingu Wáclaw nar. 1556. † 1604. přednj pjsař radnj w Kr. Hradci, swé wlasti. V. 233.

Plachý neb Ferus Giřj, Jesuita, nar. w Teyně Hustaunowém 1585 † 1659, kazatel u sw. Salwatora, tiskárnu a bibliotheku na péči měl, kdež dle Balbjna 600 Rkp. přečetl a poznamenánjm opatřil. † w Březnici na odpočinutj gsa. Geho spisů wšech wyčjsti nelze, protože (dle Balbjna) mnoho pod cizým gménem wydáwal. IV. 641. V. 1441. VI. 75, 225, 273, 302, 331, 333, 503a-m, 901a-f, 976a-i, 997, 1095a-p, 1117a-b, 1233a-g.

Plachý Ondřeg, sl. kněz Nowoměstský, pocházj z Wrbowka, wsi Hontské Stolice, nar. 1755. † 1810. 7. Řjgna (w. Tab, Poe. V. 63.) VII. 72, 93, 182, 396, 550, 690, 909, 1065, 1155, 1177, 1239, 1257.

Plánek W. truhlář w Strakonicjch, básnjk přirozený. VII. 237. Podjl na 407.

Platzer J. Norb. 1738. VI. 754.

Pleskot Frant. mlynář Auwalský. Podjl na VII. 404.

Plewňowský Wáclaw, T. G. 1665. VI. 833.

Plinowic Adam sl. ze Skocowa VI. 1124.

Plintowic Adam, sl. warhanjk Žilinský okolo 1650. Od něho 5 půwodnjch a 5 přeložených pjsnj w Cit. Tran. mezi nimiž gedna z Polského. (w. Tab. Poe. II. 6.)

Plut kw. 1785. VII. 327.

Plzenský Matěg kazatel w Pořiči nad Sázawau kw. 1614. V. 1330, 1362.

Z Poděbrad Hynek, syn krále Giřjho, wéwoda Münsterberský, † 1491. Geho gest IV. 29. (kteráž báseň giž dáwno tištěna byla, w. Odděl. V. 187.) 77.

Podmanický Jan z Assódu, uherský rytjř, cjrk. ewangelických bratrstwa Peštanského Inspektor kw. 1726. štědře pomohl k wydánj kancionalu Glozyusowa, w němž 3 pjsně od něho složeny gsau (w. Tab. Poe. III. 45.)

Podolský z Podolj Šim. měřič zemský 1617. V. 548.

Poduška Jan, kazatel w Teyně w Praze. W Indexu uwodj se bez poznamenánj spisůw.

Pohan Alex. biskupský notár a kaplan w Plané nad Lužnicj. Podjl na VII. 407, 669.

Pohl Jan Wáclaw, kw. 1756-83. (Porowney str. 485.) VI. 26. VII. 22.

Pokorný Frant. posluchač mudrctwj w Plzni 1819. Přispěl k VII. 405.

Pokorný Prokop nar. w Chrudjmi, Plarista. Podjl na VII. 402.

Pol. Přispěl k VII. 402.

Polák Milota Zdirad, nar. w Zásmukách, ~~poslednjho~~ 14 Unora 1788. Adjutant G. Ex. P. Barona z Kolleru. VII. 286. Podjl na 402, 408a-c.

Polan Amand. A. 103.

Polda Mikuláš, kwetl okolo 1473. IV. 16.

Polentzi Jan Fr. 1708. VI. 397.

Poličanský Matěg, kw. 1600. V. 1052, 1102, 1161, 1496.

Z Polkowic w. Petřek.

Pollášek Frant. mor.? doktor w mudrctwj, prof. bohoslowj w Olomauci, potom farář w Doleyně, bljže Olomauce, kw. 1791-1807. VII. 936, 1062, 1251, 1261, 1332, 1349?

Polonus Pelčicenus nebo Pelčický Walentjn. farář Dřewický kw. 1584-1600. byl l. 1564. kaplan w Giud. Hr V. 74, 1023, 1462.

Pomocnjk Wawřin. wčelař w Kočkowicjch 1811. VII. 800.

Pongrác Baltazar de Sz. Mikloš et Ovár sl. slawný obogjho práwa w Uhřjch prokurator, Sl. Stolic Liptowské, Zwolenské a Peštanské tabule saudnj assessor cest a hatj Dunagských direktor 1783. (w. Tab. Poe. III. 47.) VII. 1232.

Pontan z Breitenberku. A. 105

Popp Jos. Aloy. fil. a lékař. doktor 1786. VII. 877.

Poskok Witolid kw. 1589. V. 1020.

Pospjšil Jan Frant. biskupský a kragský impressor w Králowé Hradcj. VII. 252.

Pothman M. C. farář 1791. VII. 1241.

Posselt J. Podjl na VII. 407.

Prášek J. měšťan Turnowský. Podjl na VII. 407.

Prawda Jan Litowanský 1618. V. 387.

Pražák Wáclaw 1740. VI. 761.

Pražský Ignác, purkrabj w Březnici 1819. VII. 889.

Pražský Wáclaw VI. 1272.

Preffat z Wlkánowa Oldřich, rytjř, nar. 1520. † 1565. 26tého Čerwence, měšťenjn Pražský, důmyslný a řemeslný mathematických nástrogů dělnjk, a putowánjm do Geruzalema Kompostelly a ginými cestami slawný, V. 454.

Presl Jan Swatopluk, nar. w Praze 1791. 4. Zářj. doktor w lékařstwj, prof. přirodoznanstwj weyprw w Olomauci, potom w Praze, a řiditel c. k. přjrodowny. VII. 409, 768a-b, 781, 866. Podjl na 767.

Presl Karel Bořiwog naroz. w Praze 1796. D. M. Custos při Museum. VII. 767. Podjl na 409.

Pressius Pawel spoluspisowat. bratrské Confessj. V. 920.

Pretljk Ben. Jos. křjžowajk s čerweným srdcem 1740-4. VI. 569, 759a-b.

Prohl Baltaz. ze Sibenhirtu. 1562. V. 1190.

Procházka Amadeus řádu pobožných škol 1780. VII. 922.

Procházka Filip, učitel Zipský 1818. VII. 238.

Procházka Frant. Faustýn, nar. w Nace w Čechách 1749. 13ho Ledna, † 1809. 2. Pros. kn. z řádu Paulánů, kazatel, opakowal humaniora s mladšjmi duchownjmi, učil historii cjrkewnj, hebreysk. gazyku, hermeneutice obogjho Zákona, pak 1786. censor, direktor gymnasij, c.k. bibliothekář. III. 17, 43. IV. 69, 130, 601. V. 454, 458, 654, 1407, 1411, 1412, 1415, 1418. VII. 928, 930, 935.

Procházka Giřj Fraut. de lauro, farář Swato-Polský 1715. děkan Berauuský, potom Vice Superior w domě duchownjch u sw. Karla Borromea 1736. VI. 557, 685a-d.

Procházka Jan řádu sw. Paw. 1710, VI. 683.

Procházka Wogt. Přispěl k VII. 400.

Procházka Wogt. far. w Kogeticjch nar. 1781. 18. Dubna w Praze. Podjl na VII. 407. B. 153.

Prokop, český bratr, umřel w Brandeise nad Orlicj 1507. Byl bakalář, člowěk učený, rodem z Gindřichowa Hradce, sudj w Gednotě mjsto Matěge prwnjho biskupa. Geho psanj, která se w Gednotě schowáwala, swědčila o geho wtipu. IV. 443a-d, 445.

Prokop Josef, kw. 1778-83. VII. 94, 485, 674.

Prokop, kronikář, snad pjsař starého města Pražsk. za Giřjho krále. IV. 29.

Prokop w. Litoměřický.

804, 1094, 1250, 1296, 1505, 1511. Ostatnj djla w 145, 400, 402.

Raymann František, děkan Čáslowický. VII. 158a-b, 285, 293 a-b, 366a-b. Podjl na 669.

Rebmann Alberik, kláštera Zbraslawského profes. 1734. VI. 729a-b.

Regius Jan Želkowský, far. Žatecký 1620. V. 1546.

Reil Albert, ř. prämonst. Přispěl k VII. 404, 405, 508a.

Reismann Ferd. K. 1722-5. VI. 704a-c.

Rektoris Giřj, w Rožďálowicjch, (dle Balbina w Nymburce) roz. 1632. † 1690. Jesuita, učitel gram. 3 léta, kázal w Teyně 20 let. Rektor w Kutné hoře 3 léta, umřel w Gindřichohradci. Wýmluwný. VI. 850.

Ressel Tomáš, nar. w Hradci Králowé, farář w Jarošowě, kw, 1560-75. V. 27, 968, 1189, 1268, 1451.

Retik (Rettig) Jan Sudipraw, radnj w Austj nad Orlicj. VII. 371a-b. Podjl na 166b, 408a-b.

Retikowá Magdaléna Dobromila, manželka předešlého. VII. 708a-b. Podjl na 407, 408a-b, 669.

RhacopoeusM. Kašp. Wodňanský na poč. XVII stol. V. 1131.

Rhacotoma Wiktorin Wodňanský. A. 123.

Ridel Mik. z Nagenperku. 1604. V 1295.

Ritter J. 1730. VI. 726.

Z Rittersberğu J. rytjř, pensionowaný c. k. heytman. VII. 281.

Robertus a S. Ludmilla řádu Karm. 1730. VI. 728.

Roh Jan, český bratr 1541. Wydal bratrský kanc. V. 47. kdež od něho 2 pjsně složené.

Roháč Jan, sl. Turčan z Jesenowa. Gemu a Janu Urbanowići (kw. 1621-30.) připisuge se gedna pjseň w Cit. Tran. z Bartoléma Ringwalda přeložená.

Rohn Jan Karel, w Liberci nar. 1711. † 1779. dne 28. Listopadu w Praze, mistr w swob. uměnj a mudrctwj, bakalář w bohoslowj, choralnjk z řád. bjlých křjžownjků s červeným srdcem. Naučil se na gymnasium Gičjnském česky. VI. 63, 64.

Rokos Frant. Alexander, kap. w [illegible]chlowicjch. VII, 264, 29[illegible], [illegible]. Podjl na 407.

Rokos Wáclaw, kaplan u sw. Wogtěcha, potom farář u Matky božj w Teyně 1792. Doktor fil. a theol. kw. 1784-91. VII. 976, 988, 1110? 1111a-d.

Rokycana Jan, doktor w bohoslowj, far. u sw. Štěpáná, w Teyně, na sněmu 1435. za arcibiskupa pod obogj wolen. † 1471. wjce 70 let stár, Wýmluwný. Sepsal IV. 7, 390, 397, 398, 566, 604. Ceduu pjseň w kanc. V. 48.

Rosa Giřj, nar. w Žamberce, kw. 1607. V. 484, 1070, 1600?

Rosa Wáclaw, nar. we Zdicjch, doktor w práwjch a rada královská, rada při appellacj w králowstwj českém, kw. 1670-2. VI. 20, 52α-γ, 67, 133.

Rosác Jan Hořowský, od Sušického rozdjlný, duch. zprávce w Litni 1613, far. u sw. Mikuláše na Malé straně 1615. geden z wyhnanců, kteřj wcizině knihy wydáwali. Wydal V. 1518, 1555a-b, 1522, 1598a-b. VI. 265a-b. 664. A. 126.

Rosác Jan Sušický, syn Mat. Soběslawského, 4 léta w Launech učil. potom prof. poetiky w Praze. † 1584 w Koljně nad Labem, lat. básnjk, o němž Campanus zpjwá: Cui vatem tellus vix tulit ista parem. V. 572.

Rosenmüller Kar. Fran. 1617. V. 669.
Rosenmüller K. Fr. 1739, VI. 398.
Rosenmüller Karel. 1678, VI. 1120.
Rost Fr. Balt, primas Gičjnský, 1758. B. 114.
Roth. VII. 837.
Roth Tomáš. VII. 1104.
Z Rothenburgu, swob. pán, Wáclaw. VII. 1144.
Z Rozdražowa František kapucjn apoštolský missionář w Čechách a w Morawě 1626. VI. 1110. Pochybno, česky li sám psal.
Rozenplut J. kw. 1601. V. 101.
Rozenthaler Josef, kněz cjrkewnj, kaplan w Klatowech. VII. 16a-b.
Rozkochaný Klen, sl. podepsán: Clenius Rozkochany Slowyenyn. Na počátku 14. stoletj žil. Kdo byl, negisto. III. 5.
Roztočil J. Básně w VII. 400.
Rožďálowský w. Melantrych.
Rožnay Samuel, sl. Zwolenčan kazat. ew. w Bystřici. † 1815. 14. Listop. w kwětu mladosti, k znamenité ztrátě básnictwj česk. VII. 674. Podjl na 400, 402.
Rudinský Mataus, sl. z Bzynec w Nitranské Stol. rozený, kněz cjrkwe Sadecké. kw. 1656-1682. Dwě pjsně geho zachowány, gedna w Citař. Tran. druhá w Kleychowě kanc.
Rühr Frant. VI. 286, 533.
Ruljk Jan, měšťan Pražský a choralista kost. sw. Wjta, kw. 1792-1810. VII. 2, 198a-c, 357, 431a-b, 495a-b, 525, 535, 551a-g, 570, 594a-c, 628a-b, 652, 683a-e, 787, 805, 927. 1077a-e, 1119a-c, 1197, 1198, 1209, 1215, 1256, 1298.
Rupius, w. Skalnjk.
Russjn S. Abr. Nowohradecký. 1618. V. 1135.
Ruth Hynek, swobodných uměnj, mudrctwj a lékařstwj doktor, professor babictwj na wysokých školách Pražských 1783. VII. 843 870, 874.
Rwačowský Wawřinec, Leander z Raudnice. farář Bohdanecký a w Gewjčku a Budegowicjch na Morawě, pak děkan w Kostelci a we Slaném w Čechách. 1580. V. 489, 1198, 1461.
Ryba Jakub Jan, učitel školnj w Rožmitálu, nar. w Přešticjch (Klat.) 26. Řjgna 1764. † 1516. VII. 88a-b, 122a-e, 219a-d, 268a-d. 692. Podjl na 402.
Rybák Giř. měšťan Strakonický. 1567. V. 672.
Rybay Giřj, sl. kazatel ew. w Cinkotě, potom kněz Toržensky w Báčské Stolici. † 1813. 4. Led. VII. 688, 809. 848.
Rypka. Přispěl k VII. 402.
Rychlowský Jan, biskup Thermiensky, arcibiskupa Pražského sufragan. VII. 1085, 1122.
Rywůlus Jan Žlutický, farář Zwoleňowský, kw. 1600. V. 1495.
Řehoř, rytjř, syn sestry Rokycanowy, půwodce českých bratřj. † 1473. pochowán w Brandeyse nad Orlicj w skále (we wčelnici). O přjlišné geho přjsnosti zapsáno gest něco w dekrétu Gednoty. w. Rkp. P. Brožowsk. IV. 416, 450.
Řehoř Jos. Stanisl. posl. práw. Podjl na VII. 404.
Řepansky z Chočně Martin, kw. 1599. V. 499, 664, 1472.
Řešátko w. Soběslawský.
Sabow Jan, sl. sedlák Dolnopetiansky w Uhřjch (w XVIII. stoletj ?) Geho skládánj w VII. 149a.
Salai Josef, sl. kazatel helw. wyzn. w Lysé 1784. VII. 978.
Saler K. Marek, děk. Blatenský 1637. VI. 1101.

Salius Mikuláš, Jesuita 1567. V. 185.

Sartorius Danyel, kněz Bystřický, roz. w Štjtnjku 1704.† 1763. Dobrý weršowec. (w Tab Poe. III. 11.) VI. 148, 605, 629.

Saukup Aug. J. Wác. far. Koceradský 1713. VI. 687a-b.

Saukup Jan, domkář wLuštěnicjch, básnjk přirozený, 1810. VII. 130,

Sayfert Jan Aloys, lokalista Ritonský 1805. VII. 1136.

Schéfl W. Podjl na VII. 143.

Schmidt Wácl. Alexius. 1723. VI. 1045, 1293.

Schönpflueg zGamsenberguJos. Ben. 1730. VI. 721.

Schreyer, učitel školnj na Morawě 1760. VI. 202.

Schucknecht Prok. J. kaplan w kostelci nad Labem 1740. VI. 760.

Schuppler Frant. 1745. VI. 773.

Scipio, w. Berlička.

Sedláček Wogtěch, nar. w Čelákowicjch 24. Unora 1785, kněz řádu Premonstr. Teplanského, doktor w libomudrcstwj, prof. mathem. gazyku řeckého a českého na fil. ústawu Plzenském. VII. 139, 241a-b, 253, 537, 735. 779, 1033, 1139. Podjl na 404, 406b. 407. 669.

SedlčanskýMatheolus, 1580. V. 1571.

Seelisko Ferd. 1772. VI. 867.

Seidel Josef, děkan w Berauně, kdež i rozen 1775. 9. Břez. VII. 541. Podjl na 145, 408a.

Sekwenydes Giřjk Chotěbořský, farář w Litomyšli, kw. 1612. V. 1314.

Selisko Ant. 1771. VI. 546.

Semelius Mataus Prywjžský. A. 134.

Semin Jan, děkan na Horách Kutnách 1579. V. 152.

Semian Michal, kněz Pezinský, we Wradišti blјže Skalice nar. 1741. žil geště 1812. (w. Tab. Poe. IV. 48.) VI. 76, 140. VII. 100, 214, 419, 486, 929, 1107, 1117.

Setelain Tadiáš, nar. w Raudnici, 10. Zářj 1775. kněz cjrk. Přispěl k VII. 145. 400.

Seweryn Pawel, tiskař, wydatel biblj. V. 866.

Sexti Jan, sl. nar. we Weliké Rewucy 1688, kazatel w Kremnici. Spisowé geho mnozj k cjrk. historii náležegjcj wRkp. wKremnici zahynuli; toliko deset pjsnj geho JanBlazius w swých Nowých Rozkošjch wytlačiti dal. (Tab, Poe. III. 8.

Sies Jan Jesuita, nar. w Gindřichowé Hradci 1700. † 1761. prof. hum. kazatel postnj 8 lét. Ředitel semináře wGičjně 12 lét. VI. 1194.

Skála Pawel ze Zhoře, wystěhowanec 1629. V. 320(?) VI. 277. B. 112.

Skálnjk ginak Rupius Norbert, kanow. Strahowský 1691. A. 129.

Skřiwánek Wáclaw, děkan w Plaňanech, wikár. konsistoriálnj rada, dozorce školnj. † 1808. w 66. roce wěku. VII. 814, 1135.

SkultetAbraham. 1619. V. 1149. 1235, 1336a-b.

Skulteti Adam, sl. nar. 1748. 20. Pros. w Záwadě, Trenčanské Stolici. † 1803. 14. Červeuce rek. školy w Uherské Skalici. VII. 87.

Sláma F. nar. w Bogenicjch 16. Máge 1792, kaplan wPrachaticjch. Podjl na VII. 407.

SlawataAdam, z Chlumu 1620. V. 421,

Slawata Wilém, nar. 1573. † 1652. Přešed od českých bratřj k straně katol. (nadečjmž otec geho w tištěném listu hořekowal) zasnaubil sobě Lucii, dědičku Adama z Gindřichohradce, a do-

áhl znamenitých auřadů. Stoge
proti odbogným stawům 1618.
swržen z okna s Jar. Martinicem
a Fabriciusem pjsařem, za to
1620. hrabětem učiněn a zlatým
aunem poctěn. Gemu děkugeme
z toho, že Ferd. II. gakož u-
mjnil, wšech naprosto wýsad a
práw zemi neodňal. V. 430.
VI. 256.

Slowacyus Pawel kw. 1591-
1600. V. 601, 666, 1018, 1280.

Slowacyus Wáclaw kw. 1590-
1620. Turnowský, farář Rožďa-
lowský. V. 1028, 1045a-b, 1103,
1121, 1168, 1252a-b, 1309a-b,
1344, 1588a-b.

Smicheus Dobiáš ginak Libo-
cký, cjrk. zpráwce we Woticjch
1606. V. 1064.

Smjl, w. Flaška.

Smoljk Jan Benedikt kw. 1654.
VI. 515.

Smržický w. Piečka.

Smutný Gіř. Ferd. děkan Pel-
hřimowský 1714. VI. 937.

Sobek Bur Jan, w. z Kornic.

Soběslawský Jan Musophilus,
kněz 1568. V. 54, 78.

Soběslawský Tomáš Řešátko,
též Napodolcius, kw. 1574. Tři
synowé geho Rosacii (Jan, Adam
Sofoniaš,) též spisowatelé byli.
Pochybno mi, které kterému z
nich spisy zwláště přičjsti nále-
žj. V. 106a-b, 485, 492, 541, 572,
985a-c, 1245, 1465.

Solin Wáclaw. A. 158.

Solinka Wáclaw český bratr;
3 pjsně w kanc. V. 48.

Solnař Ant. 1762. VI. 799.

Solnický Danyel kwetl 1628.
V. 1053. VI. 486a-c, 977.

Solnický Mat. Wácl. A. 71.

Soporius Theodor, sl. kněz
ewangelický w Trenčjně 1675.
VI. 822.

Spacyer Adam Kauřjmský, far.
w Řjčanech 1614. V. 1368.

Specinger ok. 1795. VII. 551.

Spěwáček Jan T. G. 1712. VI.
933.

Spurný Athanas. 1785. VII. 60.

Srnec Jakub z Warwažowa,
rektor wysokých škol Pražských
1558. gemu panstwo české gako
w záwod dáwalo syny swé na
učenj. V. 23.

Stach Wáclaw prof. pastorálnj
theologie w Olom. pensionowaný
VII. 83, 110a-c, 148a-b, 178a-d,
292. 583, 584, 620, 680, 958, 992,
1176a-b, 1216. Podjl na 143, 407.

Staroměstský Gіřjk z Třebe-
chowic. A. 139.

Stařjmský Wáclaw T. G. 1743.
VI. 769.

Stehljk z Čenkowa M. Kašp.
Ladislaw. B. 79.

Stehljk z Čenkowa a Treuště-
tu E. Podjl na VII. 404, 407.

Steffanydes Jan Weselský.
A. 140.

Steffanydes Jak. Přibislawský
1637. VI. 823.

Steffanydes Šimon Husinský,
far. Libunský 1614. V. 1370.

Steydel J. Wácl. Zygm. Fryd.
z Greifenwehru, kaplan Staro-
boleslawský 1718, VI. 696a-b.

Steyer Mateg Wácl. naroz. w
Praze 1630. † 1692. Jesuita, prof.
25 let. spolu kazatel, 5 let mis-
sionář, mnoho kac. knih za giné
změnil. VI. 12, 18, 90, 444, 530,
621, 909, 1010, 1126a-c.

Stodolius Danyel z Požowa,
1589. V. 1022.

Stoss Max. Rud. far. Naděgow-
ský 1770. VI. 763.

Straba Jakub. A. 141.

Z Strachowic Adam Gindřich
kwetl 1619. V. 1543.

Straka Jan cjrkwj Hontských
senior, nar. w Zlatowcjch. wsi

Trenčanské Stolice 1746. † 1804. dne 28. Ledna. Přeložil rozličné knihy wětšjm djlem theologické do češtiny, které newyšly, (w. Tab. Poe. III. 70.) VII. 117, 580, 994, 1180, 1237. Gedna pjseň duchownj w Křesť. Modlit. pro pocestné 1786.

Straněnský Jan, měštěnjn Počátecký kw. 1542-81. V. 215, 900, 939, 941, 1187a-b, 1239a-b, 1271a-b, 1432, 1445a-e, 1548 1549, 1557a-b.

Stránský Ant. prof. náboženstwj na Gymn. Kralohradeckém. VII. 1327. Podjl na 669,

Stránský Danyel kněz Sudický 1724. pak w Polichně od 1748 až do 1757. kazatel. W Citaře Tran. 8 pjsnj z něm. přeložil. W Jakobeiho funeb. gedna půwodnj geho. (w. Tab. Poe II. 72.) VII. 1281.

Strečko Pawel sl. nar. w Slowenském Prawně při konci stol. 17. † 1738. Učitel školnj w Modře. (Tabl. Poe. III. 25.) We funebr. Jakobeiho 4 geho pjsně; VI. 149.

Stroyc Giřj Mor. bratr Morawský kw. 1590-1613. V. 87, 520, 920. spolupřekladatel biblj brat. 869.

Strnad Antonjn nar. w Náchodě 1747. 10 Srpna † 1799. 23ho Zářj w Sazeně, doktor we filos. rektor uniwersity, hwězdář, aud meteorologické společnosti Manheimské a sekretář Pražské učené společnosti. VII. 752.

Strnad Damas. řádu swatého Františka 1679. VI. 670.

Strof Fr. a Wáclaw. Podjl na VII. 402.

Strogek Ondřeg, kwetl 1528. přeložil III. 91. 344. V. 912, 1154.

Střela Giřj Domažlický. A. 112. 1600.

Střelský Jos. J. far. Wostdy 1726. VI. 708.

Střjbrský Jakub, neb wůbec Jakaubek, neb Jacobellus nazwaný. Narozen. w městě Střjbře (Misa) w roku. 1373. † 1429. Mistr w uměnj, farář u swatého Michala, potom w Betlemě. Zdá se pykati různic, kteréž prijmánjm pod obogj ztropil, neboť se se smyslem pominul. Geho spisy: IV, 14, 564, 575. 576.

Střjbrský Jakub Jakobydes, farář u s. Martina 1600. V. 1494.

Střjbrský Jeronym z českého Brodu, far. w Lewčicjch, kwetl 1619. V. 526, 1333.

Střjbrský Mateg, děkan města Poličky 1610. V. 1516a-d. B. 83, 94.

Stulfa A. kněz cjrkewnj. Podjl na VII. 404.

Stuna, auřednj kancellista we Wodňanech ok. 1786. VII. 356a-1

Stypacyus Strakowský Mikul. měštěnjn w Hradci Králowé. V. 232. 1581a-b.

Sudlicius J. kw. 1620. V. 1610.

Suchánek August. Giřj Pacowský magistratualnj rada w Litoměřicjch. VII. 640, 702a-c, 1046. Podjl na 402.

Suchý P. Karel. VII. 849.

Suma Jan Ign. z Wlatislawě. theol. Baccal. poeta laureatus. w městě Sobotce, děkan 1701. VI. 1157.

Sušický Jan Adam 1589. V. 859.

Sušický J. P. c. k. nápognj daně dohližitel. VII. 464a-b. Podjl na 407.

Swětecký Petr Kašp. z Čeračic archiwár a inžinýr knjžete Šwarcenberka w Třeboni 1758 VI. 350.

Swetnowský w. Päonius.

Swoboda Frant. farář we Winařjch 1781. VII 803.

Swoboda Frant. Jan. naroz. w Praze 1778. 22. Břez. prof. gymn. w Litoměřicjch pak w Kral. Hradci a w Praze, dohljžitel školy u sw. Štěpána. VII. 204a-c.

Swoboda J. Tow. Gež. 1743. VI. 766.

Swoboda Jan Adam, far. Zlonický 1731. VI. 733, 1065.

Swoboda Frant. Jan Nep. far. Reyšteynský 1710. Cachrowský 1715. VI. 681a-c, 1167.

Swoboda Martin, auřednjk u kriminálu. Podjl na VII. 407, 408b.

Swoboda Wáclaw Aloys. nar. 1791. 8. Pros. w Nawarowě, prof. human. w Gindřichohrad. potom w Praze. VII. 231a-b. Básně w 145, 164, 400, 402.

Swoiský Leopold Jesuita 1732. VI. 736a-b.

Swornycyus Martin Rychnowský, kwetl 1610. V. 1083.

Swošowský, uwedený Dobrowským mezi spisowateli VI. Odd. Mně od něho nic do rukau nepřišlo.

Sydonius Danyel Trstenský, kněz w Liptowě rodem z Mor. z Přerowa † 1645. Od něho weršjky na kancion. Tran. (w. Tab. Poe. II. 9.)

Sychra Matěg naroz. w Austj nad Orlicj, farář w Imramowě, nynj w Žďáru na Morawě. VII. 74, 165, 323, 383, 403a-b, 709a-d, 1083a-b. Podjl na 402, 407, 408 a-b, 669, 670.

Sychrowský Benignus z řádu paustewnjků sw. Augustina nar. w Zbirowě 1675. † 1737. prowincial. Wymohl wyhlášenj Jana z Nepom. za swatého. VI. 847.

Sykora W. faktor w tiskárně Schönfeldské. VII. 370.

Sylberius Jan, kw. 1591. V. 157.

Sylwán Jan. Na kancionálu napsán z Teyna Horšowského, dle P. B. Tablice ale byl Slowák a w Čechách žil co pjsař pána Popela z Lobkowic, † w Domažlicjch 1572. 14ho Unora, básnjř duchownj (w. Tab. Poe. I. 17.) V. 55a-b. Gedna geho pjseň w kancion. V. 48.

Sylwius Uberyn odpůrce Sturma Jesuity we wěcech nábožen. 1587. V. 1007, 1010, 1012.

Symonides Adam sl. správce cjrkwe české ew. w Žitawě od 1718. VI. 157a-b, 697.

Symonides Jan, sl. kněz w Baňské Bystřici † 1708. Na galege Neapolské s 35ti giným 1678. dán, ušed wězen, wykaupen, měšťan akademie Wittenberské učiněn. W Cit. Tran. gedna pjseň VI. 541a-b.

Synapius w. Horčička.

Synger. Přispěl k VII. 402.

Szegedyn Štěp. (Čech?) A. 136.

Szepeši Michal sl. farář cjrkwe ew. Sobotišťské 1805. a senior cjrkwj w Nitranské Stolici ležjcjch † 1810. w 59. roku wěku. VII. 1125, 1161a-b.

Šádek Karel nar. w Nowé Pace 29. Červnа 1783. učitel w hlawnj škole Králohrad. VII. 607, 780. Mechánika a Stawitelstwj w Rkp.

Šaffarowský Ondřeg sl. města B. Bystřice měštěnjn sauwěký s Eliáš. Mlynarowychem 1700. Gedna od něho pjseň gest w Cit. Tran. druhá we funeb. Jak. (w. Tab. Poe. III. 42.)

Šaffařjk Pawel Josef. sl. nar. w Kobelárowě w Uhřjch 1795. 13. Máge, doktor we filosofii. prof. poetiky na Gymnasium w Nowém Sadě, aud společnosti latinské Jenaské. VII. 84, 152. 167, 377. Podjl na 402, 409.

Šainost Adam, Podjl na VII. 440.

Šant I Jan, absol. jur. Podjl na VII. 404.

Šaraun Wác. Hořický. VI. 1249.

Šarf Frant. Antonín, farář městys Bohdanče, kw. 1730 VI. 281, 560.

Šašek z Mezihoře, rytjř, kw. 1465. IV. 110.

ŠedlwýProkop. kw. 1791-1804. VII. 335. (Rkp. a-q, Tisť. a-g) 420 a-e, 651, 925, 1079. Podjl na 145.

Šembera Jan. R. 154.

Šeps Jan, kaplan w Bydžowě, kdež nar. 23. Zář. 1789. Podjl na VII. 408b.

Šiffner Em. farář u sw. Ducha w Praze, kdež nar. 20. Zářj 1763. VII. 1220.

Šimák Matěg, děkan w Slaném, na Smečně, nynj na Zbraslawi, nar. 2. Ledn. 1777. u bjlého Beránka pod Bjlau Horau, bljž Prahy. VII. 246a-d.

Šimek Maximilian, řádu piaristů, nar. w Styrsku w Hradeckém kragi, Neydowě 1748, stal se piaristau 1766. učitel českého gazyka w Tereziánské akad. wogenské w Now. M. Wjdeňském; r. 1781 z řádu wystaupil. VII. 62, 481, 759.

Šimko J. W. ew. kaz, w Trenčjně. Podjl na VII. 402. 407.

Šimko Paw. Adalb. z řádu sw. Frant. 1820-4. VII. 250a-c.

Šimon, bratr český 1507. IV, 486, 490.

Šinkowic Jan. VII. 571.

Šjr Frant. nar. w Budjnj 1796. 16. Řjgna, prof. human. w Gičjně. VII. 378a-b, 477. Podjl na 164, 166a-b, 404, 405, 407, 409.

Šisler Ignac, auřadnjk při magistrátu Pražském, nar. 1782. 21. Ledn. VII. 53, 311, 356a-e. 1255. Podjl na 400. 407. 408a.

Škorně Jan, z Frymburku 1575. V. 61.

Šmitt Jan ewang. učitel německé řeči a české dobropjsemnosti w hlawnj škole Koljnské. VII. 11, 31, 40, 54. 65a-c, 446, 447. 700.

Šnaider Karel Sudimir, nar. 14. Pras. 1766. w Král. Hradci; justiciar. VII. 170. Podjl na 16 a-b. 407, 408a-c,

Šohag Wogtěch. VII. 712. Podjl na 404, 405, 407.

Šolc kw. 1775-90. VII. 339. A 133.

Šolle Frant. Podjl na VII. 404 405.

Špinka Wáclaw, w Habru nar. 13. Zářj 1796. VII. 360. Podjl na 404, 405, 408a.

Špot Jos. W. praktikant u horn. auř. w Přjbrami. VII. 580.

Špreng Wáclaw, na Horách Kutnách roz. 1738. † 1784. Jesuita, prof. gram. potom kazatel, posléz kaplan dworský u Bar. Mladoty w Skalce. VII. 1071.

Šrámko Pawel. sl. kněz Klenowský, nar. we Welké Řewuci 1745, mrtwicj raněn 1808. (w. Tab. Poe. IV. 22.) VII. 26, 71, 174, 485b. 546, 1152.

Štaigel M. kw. 1811. VII. 665.

Štark Frant. kragský školnj komissař. † 1820. VII. 136, 390.

Šťastný Opatowský. 1584. V. 561.

Šteffan Wác. Teplický, (Thermenus) arciděkan w Horách Kutnách. kw. 1607-1620. V. 602, 864, 1080. 1215a-n, 1302, 1352a-f.

Štelcar Želetawský z Želetawy Jan, nar. w Kutné hoře 1530. † po 1596. Neyprwé pjsař městský w Kauřjmě, potom kněz kališný a farář w Mnjchowě, w Bystřici welikě, w Kopidlně nad Leštinau. 1596. V. 497a-c. 614, 618, 999. 1021, 1032a-d, 1378a-b, 1541. 1374a-b, 1478, 1592.

Štěpán Girj, učitel w Strakonicjch 1818. VII. 237.

Štěpán Jan Wlastimil, far. Drahenický w Prachyniště. VII. 453.

Štěpán Petr, rozený z Teynclo. VI. 676.

Štěpán Wác. Rodimjr. Podjl na VII. 404, 405, 406b, 407.

Štěpánek Jan Nep. nar. w Chrudjmi 1783. 19. Máge, Stawowského diwadla spoluřiditel. VII. 150, 239a-b, 358a-kk, téža-o, 360a-c, 561. Podjl na 402, 405, 407.

Štěpnička Frant. Bohumjr, nar. w Opatowě na Morawě 1785. 13. Řjgna, auřednjk při bankálu. VII. 156. Podjl na 404, 407. 408a, 669. 670.

Z Šternberka 1664. VI. 320.

Z Šternberka Petr, se Zdňukem, kw. 1500. složili zřjz. zem. IV. 201.

Z Šternberka Zděnek a Wilém. Gegich list od r. 1386. w III. 67.

Štjtný Tom. z Štjtného ginak ze Zásmuku a Chotěnic tak nazwaný od statkůw gemu náležegjcjch, rytjř český, a gak dokládá Balbjn katolický. (psal 1374) III. 94.

Sturm Adam, bakalář 1509, pjsař w Litomyšl. český bratr, gehož sa pjsnj w kanc. V. 48.

Sturm Gindřich kw. 1532. V. 916, 917.

Sturm Jan z Greifenberku, měštěnjn Now. M. Pražského 1567. V. 1195.

Šturm Wáclaw, Jesuita, nar. w Horšowském Teyně 1535. † 1601. w Holomauci. Geden z 12 ginochů, které Ferd. I. poslal do Řjma, aby napotom co Jesuité karjřstwj odporowali. Nawrátiw se 1565. theol. učil, a po několiko lét také řeckému a lat. gazyku Dowedl toho, že P. z Rozenberka w Krumlowě a w Gindřichohradci kollege Jesuitské založili, rektor kollegj Praž. Olomucké a Krumlowské. dwakrát do Řjma poslán k wolenj Generála, kdež w 4 a 5 téměř sezenj základy k oné, napotom kolosálnj welikosti řádu kláštl pomáhal. V. 994, 998, 1006, 1008, 1009, 1011.

Šwáu M. VII. 337a-e, 1280. Podjl na 145.

Štyrsa Girj, český bratr 1544. V. 946. Dwě pjsně w 48.

Šubar Walentin Landskronský. 1613. V. 118, 905, 1274.

Šuberth Jan. 1802. VII. 815.

Šud z Semanina Mikuláš, rodem z Litomyšle, mistr uměnj, hwězdář, prof. a děkan we filosofii. Předpowěděl smrt krále Ladislawa † 1557. 23 Dubna. V. 550, 855.

Šulek Jan, sl. zpráwce školy ew. Hibbeské, pak Možowské, kazatel w Prsně Morawské od 1806. VII. 656.

Šulek Mateg, sl. kněz Tisowecký, nar. we Welké Wsi Orawske Stolice 1748. žil gestě 1805. (w Tab. Poe. IV. 35.) Pjsně geho w VI. 76. VII. 50, 93, 107, 1160, 1313.

Šwancar Kar. Paw. far. Wodolský 1629. VI. 491.

Šwenda Frant. nar. w Králowé Hradci 1741. 8. Dubna. † 1822. 15. Únor. Jesuita. Lokalista. kazatel w Kutné Hoře. Swé celé dědictwj uložil na wydánj knihy: VII. 534, 1096.

Šwihljk A. nar. w Kralowicjch. kněz cjrk. VII. 466. Podjl na 407.

Tabák, Mor. kněz cjrk. a alumnus seminarium Brněnského 1782. Wydal VII. 1169.

Tablic Bohuslaw, sl. nar. w Českém Brezowě wsi Nowgradské Stolice r. 1769. dne 5. Září. Učil se w Dopšiné, Prešporku, a w Jeně, nynj farář w Kostelnjch Mo-

rawcjch w Hontské Stolici. V. 913. VI. 170. VII. 13, 149a-b, 217a-d, 632, 854, 855, 864, 911, 919, 1015, 1088, 1131, 1156, 1248 a-b, Podjl na 145, 402, 409.

Taborský Adam 1588. V. 1580.

Taborský Jan, český bratr, † w Litomyšli r. 1495. Na Taboře byl prwé knězem, slaul kněz Jan Wiljmek, potom mezi bratry přišel. IV. 446.

Taborský Jan, ginač Táborita sl. kněz Wařjnský w Uhřjch, † 1596. Čtyry pjsně půwodnj od něho w Kleychowě Kancionálu. (w. Tab. Poe. I. 25.) W bratrském. V. 48 šest pjsnj dle G. Urbana. V. 49.

Taborský Josef řádu paustewnjkůw Bosáků sw. Otce Augustina, kw. 1778. VII. 600, 784.

Taborský J. Zlatoustý Mor. w Sokelnicjch na Morawě roz. 1696 † 1748. řádu premonstratensk. far. w Khýnicjch. VI. 630, 655a-b.

Táborský z Ahornberka Jan, kw. okolo 1570. V. 143.

Taciturnus Gifj Hágský 1616. V. 1128, 1536.

Tachecj Jan, kanownjk kapit. Litoměřické, wrchnj dozorce škol; VII. 402. (1814. list. 17.)

Tandler Josef auředujk při administracj bankálnjch důchodů, 1794. VII. 541a-g, 490, 925.

Tanner Jan w Plzni nár. 1623. † 1694. w Praze Jesuita, prof. a kazatel, zpowědnjk arcibiskupa Pražského po 19 let, mnoho nekatoljků obrátil, a kacjřských knih wyhubil. VI. 226, 1011, 1242a-b.

Tanner M. 1666. VI. 910, 1130.

Tatiček Matauš, český bratr, gehož 2 pjsnj w kanc. V. 48.

Teichel Jan, kanownjk, direktor bohoslowj a rektor semin. w Králowě Hradci. VII. 472d. Podjl na 408a.

Teplý Jan. 1822. VII. 819.

Terray Giřj, sl. podjl na VII. 946.

TesákGiřjMožowský, farář nekat. u Matky Božj na Laužiw Praze, pak ginde, až posléze děkan w Kauřjmě (kw. 1604-15) V. 100a-b, 510, 606, 642, 1119, 1121, 1125, 1290a-t, 1347a-c. 1518a-k.

Tesař A. J. stud. Přispěl k VII. 405.

Tessacyus Ad. Brodský, zpráwce školnj u sw. Hawla w Praze. V. 193.

Tešlák Pawel, sl. nar. w Zwoleně r, 1759. † 1801, kněz. (w Tab. Poe. II. 78.) VII, 112, 203, 1279.

Textorius Wáclaw Dworský, kw, 1614. V. 116.

Thadeus Jan staršj Mezřický, kněz 1616. V. 1378a-b. B. 97.

Thám Karel Ign. swob. uměnj a mudrctwj mistr, swůg žiwot českému gazyku, tako řka, obětowal, wyučowánjm geho djlem weřegně s dowolenjm slaw. řjzenj 1804. djlem saukromě až do smrti swé se zanášege, umřel 1816. VII. 1, 24, 35a-b, 64a-b, 67 a-g, 190a-b, 335a-c, 548a-b, 655, 753, 958, 1019, 1259, 1285.

Thám Wáclaw na wys. školách pražských swob. uměnj a mudrctwj mistr, o český theater welice zaslaužilý, oddal se později diwadlu w cizině, kwetl 1785-99. VII. 143, 266, 332. (Rk. a-ccc. Tišt. a-d.)

Tiehan Jak. z řádu premon. 1738. VI. 952.

Z Tišňowa Šimon, mistr swob. uměnj kw. okolo 1428. IV. 392.

Tkadleček Ludwjk. III. 38.

Tomáš z Netolic kw. 1511. IV. 651.

Tomáš, far. w Blanském, A. 101.
Tomáši Mikul. sl. VI. 531,
Tomsa Frant. Jan, nar. 3 Řjgna 1753. we Wesnici Mokrý nazwané (bljž Turnowa), byl auřednjkem při skladu normálnjch knih w Praze. † 1814. III. 47. V. 494f. VII. 4, 9, 20a-b, 34a-c, 61, 69a-b, 202a-m, 308, 395, 397, 506, 570, 645, 663, 686a-c, 734, 762, 774a-b, 807, 808, 839. 847, 1001, 1118a-d, 1270. 1277, 1285. 1295. Podjl na 400.
Tomsa Frant. Bohumil, nar. w Kadeřawci r. 1794. 2. Července. abs. jur. VII. 314, 376a-d, 407, 460a-c. 570. 621, 715, 836. Podjl na 402, 404.
Tonzorius neb Tonsoris gjnák Barwjř Jan, sl. kněz Istebnenský, nar. we Wrbowém, městečku Nitranské Stolice 1747, na kněžstwj poswěcen. Mimo gednu pjseň w Cit. Tran. (wyd. Instytorisa) VI. 403. 445. (w. Tab. Poe. IV. 5.)
Tossan Dan. kw. 1616. V. 1500.
Trajan Ad. z Benešowa VI. 136a-d.
Tranowský Giřj, Slezák. Nar. w Těšjně 1591. † 1637. kazatel a direktor školy Mezeřické, potom u wyhnanstwj w Slezjch a posléz w Uhřjch w městečku sw. Mikuláše Liptowské Stolice, kdež umřel. Byl geden z neylepšjch swého wěku weršowců od P. Walaského pro swé pjsně Slowenským Luterem nazwaný. (Tab. Poe. I, 49.) VI. 76, 86, 1230.
Trnka Frant. Dobromysl. Humpolecký. VII. 159, 173, 234, Podjl na 166b, 404, 405, 407, 408a.
Trutnowský Jan, nar. w Litomyšli 1725. Jesuita, prof. gram. rhetoriky, opakugjcjch humaniora, historik domownj, doktor we fil. a theol. pak 1771. praefekt na Gym. Malostranském. VII. 646, 794, 1039, 1069a-c.
Tribalius Martin Holický, far. Smolnický. 1600. V. 1289a-b.
Trojan Jan Bylanský, kw. 1597. V. 445.
Trojan Wácl. 1745. VI. 116.
Trybucelius Zygm. Pražský, 1606. V. 1301, 1491.
Z Tryncle Štěp. Petr. VI. 1151.
Třebický Frant. Kašp. kw. 1784. VII. 875.
Třebický Jan Cyrillus, kazatel w kaple Betlemské 1616. IV. 619. V. 1601.
Třebnický Štěpán, Slezák, kněz we wsi sw. Tomáše w Spiši od r. 1583. a hořegšjho Hornadského bratrstwa Staršj. V. 1112.
Tůma Přelaučský, český bratr. † 1507. w starém Prostěgowě. IV. 472, 484, 486. Gedna pjseň w kanc. V. 48.
Tuma Fr. auskultant při Magistrátu, Přispěl k VII. 408a.
Tuma K. J. F. 1706. VI. 348, 425.
Turek Jan, kněz cjrk. Podjl na VII. 404. A. 151.
Turinský Frant. nar. 26. Ledn. ~~1796~~ 1797. w Poděbradech, Aktuar w Libochowicjch. VII. 369a-b. Podjl na 166a-b, 404.
Turnowský Jan, pjsař na Rohozci; 2 pjsně w kanc. V. 48.
Turnowský Wácl. far. w Hradišti nad Gizerau. 1536. V. 922.
Turzo J. VI. 843.
Tyčka Mik. kw. 1521. IV. 518.
Uberyn w. Sylwius.
Uhl Aloy. prof. gymn. nynj direktor něm. škol we Lwowě VII. 228.
Ulrych J. kněz cjrk. w Chrasti 1824. VII. 142.
Urban Jan, učitel školnj w Chřjně 1809-20. VII. 668, 697.
Urbanec Samuel. sl. rektor lat. školy w Ratkowě od 1805. VII. 947.

Urbanowiš w. Roháč.
Ustwauyus Tobiáš Mezeřický, děkan w Náchodě 1614. V. 1359.
Veith J. Ad. M. dokt. 1728. VI. 376.
Victorinus od sw. Křjže, piarista 1728. VI. 714. 1043.
Vierius Matěg Slezák, w Dolnici nar. 1634. † 1680. Jesuita, missionář w Čechách a w Slezště VI. 1142.
Vincentius řád. sw. Augustin. 1659. VI. 256.
Vincentius a S. Guilielmo. 1687. VI. 293.
Voita Ant. far. 1786. VII. 395.
Wacek Frant. Aloy. naroz. w Gabloni Chrud. krage. ~~1780.~~ 1772. 12. Máge, doktorstwj sw. pjsma kandidát, bisk. Kralohradecký notarius, tagemnjk we wikarstwj Gičjnském, aud Morawoslezké společnosti a Muzeum, děkan w Kopidlně nad Leštinau VII. 393, 667, 865, 1086a-b, 1149, 1165. Podjl na 402, 669. ✝ 5. S... 1857.
Wacek F. Jarosl. nar. w Kamenici 1806. stud. Přispěl k VII. 407.
Wáclaw, děkan na Horách Kutnách okolo 1540. V. 930, 947. A. 157?
Wáclawjček Wácl. Wilém, nar. w Chausnici 9. Pros. 1786. w Bohomluwectwj doktor, wikarského auřadu tagemnjk a děkan w Načeradci. VII. 1092.
Wagner Josef slow. učitel we škole národnj w Březně (Bries) 1797. VII. 926.
Walcer Zdenko 1738. VI. 757.
Z Waldsteina Hynek na Daubrawici, kdež swau wlastnj tiskárnu měl, gakož i w Mladé Boleslawi, dopisowal sobě pilně z Karlem z Žerotjna, a k šestidjlné biblj neywětšj byl pohnůtka (český bratr) kw. okolo 1610. V. 112, 486, 515, 536, 1513.
Z Waldsteina Wilém Štěpánský 1589. V. 503.
Walecyus Šimon, narozen v Launech, farář w Praze u sw. Petra, pak u sw. Wogt. 1616. V. 446, 523, 1170, 1229, 131., 1439, 1515a-c.
Walečowský Wáclaw z Knežmosta, rytjř podkomornj krále Giřjho † 1472. 23. Unora. O něho gest IV. 136.
Walenta 1790. VII. 116, 998.
Waleš Jan Čáslawský, far. k. města Pražského u sw. Bartol. we špitále. 1612. V. 1316.
Walkenberger w. Filomates.
Walkenberger Jakub Soffian z Walkenbergu, Wodňanský, farář u sw. Gilgj 1594. V. 1035, 1040.
Wallaský Pawel cjrkwe ewan. města Baňského Geližawy kazat. a bratrstwj Gemerké Stolice předuj Consenior 1791. VII. 587.
Wallprecht Wácl. Fran. 1751. VI. 789.
Wamberа Frant. Lidurád far. Konárowský. Podjl na VII. 40., 408a-b. B. 152.
Waněk Norbert nar. w Hrochowě Teynici 1784. 27. Dubna tagemnjk G. E. hrab. Hartmann, potom auřednjk při c. k. bibliothece a český překladatel u řjzenj zemského. VII. 385, 615, 6.., 698a-d, 789, 915. Podjl na 404, 407. Justinus w Rkp.
Waněk Wáclaw, kaplan we Welwařjch. naroz. w Ostrowicjch 30. Srpna 1786. VII. 263a-b.
Waněk, učitel školnj, gehož gednu původnj pjseň nábožnau připomjná G. Urban w regstř. starých pjsnj roku 1765.
De Wäug Jan Augustin 1779. VII. 871, 893.
Wängler Jan Wilém kněz cjrkewnj † 1819. Podjl na VII. 404.
Wanšš Pawel ze Zdanic 1589. V. 502.

Warin Jan bosák 1676. VI. 669.

Wartowský z Warty Jan, gazyků lat. řeckého a hebreysk. dobře powědomý, Staršj bratr Gednoty † 1559. V. 865, 1183.

Wáša Wácl. aučetnj w Impressj. VII. 721.

Wawák Franěk Jan, sedlák, rychtář w Milčicjch nar. 1741. čestným od Marie Therezie a Josefa II. penjzem obdařen (1786) Město Plzeň práwem měšťanstwj geg poctilo. (w. žiwot geho ném. od profes. Němečka 1796. sepsaný, česky přel. od Fryčage) VI. 1000. VII. 183a-e, 267, 498, 565, 1195. Podjl na 145.

Wáwra J. auřed. u buchhalterie w Praze. Podjl na VII. 407.

Wawřjk Josef, farář Ratimowský. VII. 1029.

Wawřinec w. z Březowé.

Weber Jan, apatykař Prešowský, kwetl 1645. VI. 392.

Webersyk Wácl. c. k. dworpj kaplan, farář w Černilowě, potom w Dašicjch, nar. w Litomyšli 12. Srpna 1763. VII. 1187.

Wedelius Mik. 1631. VI. 496, 635.

Wegh Jan, sl. nar. w Szilaši Wešprymské Stolice 1754. kazatel w Libiši w Čechách, senior w Pražském distriktu (w. Oest. An. 1808. Nov.) VII. 996, 1041, 1130, 1171, 1172, 1291, 1301.

Weleba, hosp. auřed. VII, 309.

Welenský Oldřich z Muichowa, měl swau wlastnj tiskárnu w Biele 1519. Přeložil IV. 65, 130. 132, 515, 516, 560.

Z Weleslawjna Adam Danyel, nar. w Praze 1546. † 1599. 18. Řjgna, mistr a prof. we filosofii. Složiw auřad po 7 letech, wzal sobě dceru tiskaře Giřjho Melantyrcha z Awentynu, po němž tiskařstwj ugal, pro swau dokonalost a učenost nazwán arciknihtlačitel. Sloh a gazyk geho posud za wzor slaužj. Cokoli za Rudolfa w Čechách liternjho wyšlo, to wše geg za půwoda, nebo překladače, nebo pomocnjka, nebo posléze za tiskaře mělo. Smrt geho opěwalo 35 tehdegšjch básnjkůw. Wydal IV. 81, 622. V. 21, 30, 32, 33, 34, 175, 224, 225, 279, 441, 459, 460, 496, 500, 501. 531, 654, 655, 871, 894-6, 1030, 1213, 1411, 1412, 1419, 1435, 1481.

Z Weleslawjna Samuel Ad. syn Danyelůw, a po něm tiskař, potom u wyhnanstwj. V. 1532.

Z Welešina Jan, kněz 1558. V. 26.

Wendeljn Em. Fr. Duchoslaw řádu prämonst. 1753. VI. 1068.

Werner Karel, kněz, kwetl 1785. VII. 983.

Wernhard Josef, děkan w červené Řečici 1822. VII. 80.

Weselý Fabian, Jesuita, posléz w kollegi na sw. Hoře u Přjbrami, nar. w Hradišti na Morawě 1684. † 1729. Kázal w Teyně s welikau pochwalau 1724. VI. 649a-b, 715.

Weselý Jos. Wáclaw přjsežný mlynář Pražský 1734. VI. 349.

Weselý, VII. 914.

Wetešnjk Frant. nar. w Gizerném Wtelně 1784. 1. Listop. farář w Markwaticjch. VII. 230. Podjl na 166b, 402, 407.

Wewerka Frant. Budislaw, nar. w Praze 1793. akcessista při Magistrátu Pražském. VII. 229a-b, 274, 364a-c, 1201, 1221, 1324. Podjl na 404, 406b, 407.

Wětrowský Maximilian, Pražan nar. 1660. † 1737. Jesuita, učil hum. fil. a bohoslowj, kazatel, superior a rektor, zpowědnjk Arcibiskupa Pražského

přjsedjcj konsistoře po 20 let. Psal 22 knih latině; česky gednu. VI. 559.

Z Wěžnjku hrabě Bern. 1746. VI. 774.

Widemann Wáclaw Gičjnský, far. w Bydžowě, Chlumci 1619. na Petrowicjch\ kw. 1607-19. V. 524, 1086, 1098a-b, 1148, 1303.

Widemann Wáclaw z Plzně, učitel českého gazyka w akademii Wjdeňské Nowoměstské 1768. VI. 65,

Wiljm Truhlář Pražský, český bratr, od něhož 2 pjsně w kanc. V. 48.

WinařickýKarel, nar. w Slaném 1803. dne 24. Ledna. Podjl na VII. 407.

Windyš Josef Hagislaw, nar. w Rychnowě 15. Řjgna 1782. far. w Nechanicjch nad Bystřicj. Pod. na VII. 400, 402, 408c, 669, 670.

Z Winoře Adam, kněz, arcigahen w Bechyni, farář w Krumlowě, kanownjk kostela Pražsk. učedlnjk Edmunda Campiana, kwetl 1573-89. V. 490, 1413, 1416, 1458, 1475a-b.

Wiršing Leop. Frant. nar. we Chlumu 8. List. 1787. doktorátu bohoml. kandid. arcibiskupského wykár. Wotického tagemnjk, děk. Sedlčanský. VII. 449, 1097. Podjl na 407.

Wiskydenský Jan. VII. 571.

Wjtek Hynek, učitel školnj, potom rada magistr. na Horách Kutnách VII. 52.

Wjtkowá, manželka předešlého Přispěla k VII. 402.

Wladika Jan Bapt. radnj w Třebechowicjch B. 129.

~~Wladyka w. Hereog.~~

Wlach. Přispěl k VII. 402.

Wlasenický Mik. český bratr, kw. 1471. IV. 399, 451, 452, 637.

Z Wlašjmě Hynek na Bemnicjch, rada a saudce zemský w Morawě 1650. VI. 408.

Wlček F. Podjl na VII. 407.

Wlček Wácl. rytjř český, hejtman wogska pod knjžetem Viktorjnem l. 1468. a geden z hejtmanů nad hotowostj krage Litoměřického, zřjzenau. l. 1470. Pozůstawil IV. 159.

Z Wlčetjna Krystýn, kw. 1565. V. 1564.

Z Wlkanowa w. Preffat.

Wocel Jan Ern. z Kutné hory nar. 23. Srpna 1805. pěstaun w Uhřjch hr. Pallavičini w Allgjo. VII. 381. Básně w Rkp.

Wodička Jan Krystof, kazatel při cjrkwi české w Žitawě 17... VI. 589.

Wodička Jan Ledecký, far. w Lowcsicjch. kwetl 1607-9 V. 108, 1072.

Wodňanský Jan ginak Aquensis, mnich z řádu Bosákůw kw. 1508-11. IV. 10, 493. V. 401.

Wodňanský Nathanael z Uračowa, měšťan Pražský zřjzený komory w král. českém Buchhalterie registrator, utracen 16.. 21. Června. V. 1503.

Wodňanský Tobiáš Adalbert, kwetl 1619. V. 525. 1175.

Wogtěch sw. domnělý spisowatel pjsně II. 1.

Wokaun Antonjn Jan 1731-3.. VI. 735a-b.

Wokaun Tobiáš Nowopražský. A. 160.

Wolf Filip, nar. w Benešowě 30. Dubna 1790. kaplan Škrsnický bljž Českého Brodu. Podjl na 669.

Wolf Jan, bratr český, gehož 10 pjsnj w kanc. V. 48.

Wolf Martin, děkan Katowický kw. 1778. VII. 589, 952.

Wolkenberger w. Waldberger.

Wolfius Adam Benešowský. 1619-23. V. 1144, 1236. VI. 663.

Wolinský Jakub, kw. 1542. V. 936.

Wolinský Martin, administrator pod obogj 1576. V. 988.

Wolný Giřj, owčák w Krátonohách. † 1745. básnjk přirozený, a to geden z lepšjch. VI. 155.

Wolný Lukáš. VI. 175.

Wolný Wacl. VI. 175.

Wondra J. studugjcj. Podjl na VII. 407.

Worel Karel, far. na Daubrawici, potom w domě duchownjch wyslaužilých u sw. Bartoloměge 1783. VII. 969, 979, 982.

Worlický Wácl. kw. 1747. VI. 118.

Worličný Jan, ginak Aquilinas, Bakalář 1545. husitské sektě oddaný, kw. 1550-72. V. 58. 172, 1582.

Worličný Pawel, ginak Aquilinas Kralohradecký, bakalář, far. w Kygowě na Morawě na panstwj Wogt. z Pernsteina, poeta latin. kw. 1553-64. V. 20, 214, 216. 218.

Wotawa Šebestián, františkán 1784. VII. 1235.

Wotýpka Josef, kněz cjrk. VII. 467.

Wrána Mikuláš z Litomyšle, 1605. V. 195. 653.

Wrána Šimon Bernard, nar. w Hrachowištjch, krage Buděgowského 1786. 27. Rjgna, studowal cele w Buděgowicjch, kaplan zámecký na Worljce. VII. 1045. 1166. Podjl na 400.

Wratislaw Maximilian, řeholnjho ř. apoštolského missionar 1693. VI. 1013a-b. VII. 1213.

Wratislaw Wáclaw, swob. Pán z Mitrowic, nar. 1576. † 1635. Byl s wyslancem Baronem z Krekwic 1591. u Tureckého dwora, kdež wyslanec usmrcen, a průwodčjgeho do wězenj dáni. Naswán pro swé přjhody wůbec Tureček. V. 465.

Wratislaw Wácl. řad. Theatinského 1719. VI. 1173.

Wrba Jakub Ferd. Nymburský, měšťan Nowého M. Pražského 1691. VI. 1136.

Wrba Jak. Ferd. Nymburský, měšťan Now. M. Pražského 1691. VI. 1136.

Wrbenský Wiktorýn, far. Brodu Německého w Náchodě 1609. neyprwněgšj z Prahy wypowědjn. kw. 1606-18. V. 537. 863, 1067, 1110, 1111a-b. 1120, 1142, 1165. 1174, 1230. 1255.

Wřesowský w. Wolf.

Wšeganský Filip, we Wjdni žil 1786. Podjl na VII. 143, 145.

Z Wšehrd Wiktoryn, šlechtic, nar. w Chrudjmi 1483. † 1520. Mistr w uměnj, gakž tehdeyšj děkan filosofský se wygádřil ingenti cum gloria et magnifice, prof. weřegný na akad. Pražské, sekretář krále Wladislawa, děk. filosofské fakulty, mjstopjsař králowstwj českého. IV. 200. 555, 590. 587.

Wussin Kašpar, tiskař 1700. VI. 54.

Wydra Stanislaw, nar. w Král. Hradci 1741. 13. Listop. † 1804, 3. Pros. Jesuita, doktor we fil. rektor uniwersity. prof. mathem. na wys. školách Pražských. VII. 728, 1076, 1116a-c.

Wychäus Wácl. Pankracius. 1699. VI. 861.

Žabilanský Giřj Horský 1604. V. 129a-b.

Zabognjk Giřj, sl. superintendent. rodem z Weselého w Nitranské Stol, † 1672. W Citaře Tranowského 6 pjsnj Zabognjkowých. VI. 127 ·o

Zabranský Jan. Mor. farář w Sedlci na Morawě. Některé plynuté básně w VII. 145.

Zagjc Jan z Hasenberku, kw. 1489. IV. 442.

Zahradnjk Wincenc, nar. w Mladé Boleslawi 29 Pros. 1790. sacelán bisk. a konsistorialnj tagemnjk, farář. VII. 1143. Podjl na 400.

Zahumenský Jan z Wolině, far. w Slawětině Chodžowě a Hostaunj. 1596-1619. V. 612, 860, 1074, 1283a-b. 1346a-b. VI. 820.

Zachius Jak. Čáslawský 1606. V. 1589.

Zalužanský Adam 1592. V. 645a-b.

Zámrský Martin Filadelfus. Geden z neylepšjch zpěwců duchownjch. † 1592. 9. Břez. Gmenowán od Zámrsku wůbec Czimmerz nazwaného městeč. w Běchyniště, kdež se narodil. Duchow. spráwce w Opawě. Pro swé kázánj od Rudolfa II. wězenjm stjžen, ale po wydánj listu o swobodě wnáboženstwj propuštěn. Umřel dřjwe než wyšel druhý djl geho postilly, pro kterauž dwa tiskaři do wězenj dáni byli, Dačický a Sedlčanský, že gi w Praze w nowě tlačili. V. 105, 1246.

Zan, Mor. c. k. auřednjk. Přispěl k VII. 402.

Záruba Kašp. VI. 254.

Zatočil z Lewenburgu Norbert, kw. 1685. VI. 234.

Zaubek Jan, sl. cjrkwe ewan. Trenčanské kazat. senior. † 1825. 18. Unor, w 80. roce wěku. VII. 1137a-b. 1163.

Zaurek Mart. Jos. 1735. VI. 746.

Záwěta Gifj, z Zawětic. nar. 1575. w Praze. koncipista w kancellářj dworské, pak dwořan krále Ma thiáše. W odbogi přidržew se strany ewang. u wěčný žalář odsauzen 1620. Balbin učenost geho chwálj. V. 117a-b, 366a-i, 535.

Záwiš z Rosenbergu, w. str. 17. poznamenánj *

Záwiš Jan, kw. 1613. V. 1523.

Záworka Tobiáš Lipenský, protože narodil se w Lipnjku, far. w Olši bljž zámku Peršteyna 1592. děkan Daubrawický, kw. 1577-1607. W roce 1597. mu shořel kancionál (Pjsně chwal b.), znowa tedy geg wyhotowiw do Prahy gel a Dačickému geg prodal. V. 60? 93a-f, 1398, 1569.

Zburský Ondřeg, kw. 1581. V. 630.

Zeberer Jan, kancléř Nowého Města Pražsk. nár. 1712. † 1789. VI. 204. VII. 66.

Zeithammer G. nar. w Štěknj, adjunkt při fil. Podjl na VII. 407.

Zelecký z Počenic Norb. opat Hradišťský 1680. VI. 920.

Zeman Jos. kněz cjrk. Pod. na VII. 404.

Ziegler Josef Liboslaw. nar. w Králowé Hradci 1782. 10. Čerwence. Doktor w bohoslowj, prof. theol. w Králowé Hradci. VII. 42, 132a-c. 408a-c, 427, 669, 670. 827, 1185a-b, 1309a-e. Podjl na 400, 402, 404, 407.

Zimmermann Jan Wácl. nar. w Podhradském Mlýně u Bystřice r. 1738. 4 Máge, kněz řádu křjžowjků s čerwenau hwězdau, c. k. knihowny auřednjk, censor knih. IV. 67, 79, 123, 140. VII. 520a-b. Podjl na 407.

Zlobický ze Zlobic Josef Walentin, nar. we Welehradě na Morawě, 14. Unor. 1743. † 1810. 24. Března prof. literatury a gazyka českého we Wjdni w Tereziánské akademii, adjunkt registratorai při neyw. saudnj kancellářj dworské. od 1776. VI. 407, 757, 898. 899, 900, 903, 906, 907, 912, 913.

Zmeškal Job. z Domanowce a na Leštinách, bywalý Orawské StoliceMjsto-Vicišpán kw. 1781. (W. Tab. Poe. III. 47.) VI. 1215. VII. 1228.

Zpurný Aleš, kněz řádu škol. nábožných, Morawec Uhersko-Brodský, učitel českého gazyka w akademii Now. Města Wjdeňského 1783. VII. 679.

Zubáček Wjt, u Balbina Dentulus. kw. 1592. V. 161 .

ZueberJos. Hugo zNordheymu, kněz řádu křjžownjků s čerw. hwězdau, arcibiskp. notár. 1824. VII, 1148.

Zýga Sigmund, měštěnjn Pražský 1546. V. 952.

Zýma Antonjn Josef, kw. 1792. [redacted]-VII. 184a-c, 338a-b, 417.

Zywalda Gindřich Wácl. Kaußjmský, far. Lomnický nad Lužnicj 1668. VI. 171, 248, 911.

Žalanský Hawel, nar. w Žalanech krage Litoměřického, též Phaëton se podpisugjcj, farář na Horách Kutnách, potom u sw. Gilgj w Praze, učený husita. kw. 1605-20. V. 234, 509a-i, 617 a-b, 675, 1066, 1127a-b, 1162a-c, 1311a-e, 1400a-b, 1504a-f.

Žalkowský z Zalkowic Frant. Frid. 1698. VI. 836. 1149.

Žalud Giř. Jan. B. 113.

Žandowský Seweryn z.Budešina 1627. VI. 484.

Žatecký Pawel, administrator pod obogj, kw. 1513. IV. 220, 499. V. 1428.

Žatecký. Podjl na VII. 407.

Želetawský w. Štelcar.

Želotin Wácl, kw. 1568-72. V. 558, 592.

Z Žerotjna Kar. swobodný Pán. nar. 1564. † 1636. Wlast geho gest Brandeys w kragi Hradeckém. W Genewě tichým a mrawným Theodorem Bezau ke kalwjnskému náboženstwj přewedeu, potom český bratr, slaužil co wogák, weda Morawske pluky 1596. na to heytman MarkrabstwjMorawského, ač nekatoljk wěreu zůstal Ferdinandu II. předce r. 1628. do Wratislawi, prodaw statky swé, stěhowal se, odkudž mu do Přerowa w Morawě gjti powoleno, kdež i umřel. Muž oswjcený, mecén swého času weliký. V. 133, 201, 467, 851, 1152. VI. 440.

Žjdek Paw. kw. 1442-71. katol. mistr swob. uměnj, kanownjk u hlaw. kostela, některý čas w Krakowě pobyl, od r. 1466. u dwora Giřjho se nacházel. IV. 78, 137a-c, 175.

Žitek Wáclaw, kaplan na Smečně, pak wKornhauze. nar. 1796. 5. Zářj. VII. 256a-b, 276, 719, Podjl na 404, 407.

Žižka z Trocnowa Jan, nar. w lese pod dubem, gegž Beckowský gešitě na počátku 16. stol. widěl. † 1424. Sem náležj toliko pro malé zůstatky literuj IV. 158.

Dodatky.

G[illegible]kraJan z Brandeysa(hrabě.) Geho psanj w Dob. Gesch. d. Lit. str. 407. (k IV. 301.)

Z Hwězdy J. w. MarekGind.

Papaušek Jan, prof. na uniwersitě, far. w Teyně, probošt Litoměřický. † 1455. Gemu se připisuge: Pogednánj o korunowánj Ladislawa syna Albertowa. Rkp. od r. 1435. (k IV. po 80.)

Pazar On. sl. kw. 1783. VII. 950.

Petržilka JanStanisl. děkanMikulowský 1723. VI. 551.

Politský Wácl. Ond. far. Kralowický, kw. 1618. V. 1541.

Z Prostiboře Old. V. 680.

II.

Gmèna spisowat

z kterých do češtiny překládáno, oddělenj, arabský čjslo, A. p wěk druhý.

Sorzán a sestawena od
(Wáclaw Předmluw

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 01373 2105